੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪ੍ਰਥਮਾ ਉਗ੍ਰਿ ਮੂਰਤੀ ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੋ॥ ਚਕ੍ਰ ੧
ਚਿਹਨ ਖਟ ਚਕ੍ਰਾਂ ਤੇ ਆਦਿ ਚਿਹਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਨਾਹਿ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ॥ ਅ
ਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਵਾ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਅਮਿਤ ਤੇਜ ਕਹਿ
ਐ ਅਮਿਤ ਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਬਲ ਕਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਕੋੜਾਂ ਇੰਦ੍ਰਾਂ ਦੇ ਜੋ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਹੈ ਸਾਹ ਸਾਹਾਣ ਗਣਿਜੈ ਸਾਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਸਾਹ ਗਿਣੀਦੇ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਤਿੰਨਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਜੋ ਹੈ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਮਨੁਖ ਤੇ ਰਾਖਸ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਸੁਖਮਅ
ਸਬੂਲ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਤ ਬ੍ਰਿਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਜਿਸ ਕੋ॥ ਤ੍ਵ ਤੇਰੇ ਸੁਮਤ ਸੁਸੂ
ਮਤ ਕਰਕੇ॥੨॥ ਅਲੇਖੇ ਲਿਖਣੇ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਅਕਾਏ ਸਰੀਰ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਅ
ਬਾਹੇ ਅਚਲ ਹੈ॥ ਅਨਾਦੇ ਅਨਾਦੀ ਹੈ॥ ਅਗਾਧੇ ਗਾਹੁਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੀਜੇ ਅ
ਜਿਤ ਹੈ॥ ਅਭੂਤੇ ਤਤਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੂਪੇ ਜੁਕ੍ਰਿਆ ਤੋ ਇਆ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ
ਲੋਕ ਕੇ ਉਪਮਾਂ ਕ੍ਰਤੇ ਹੈ॥੧੦॥ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ॥੧੧॥ ਨ੍ਰਿਬੂਤੇ ਸੁਧ ਰੂ
ਪ ਹੈ॥ ਅਲੋਕੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ॥ ਨਮਸਤੇ
ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੈ ਤੂੰ॥ ਅਸਰਗੇ ਅ
ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਹੈ॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ਭੋਗਾਂ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਸੁਜੋਗੇ ਭੋਗਣ ਵਾਂਗੀ ਭੂਹੀ
ਹੈ॥੧੫॥ ਰੰਮੇ ਸੁੰਦਰ ਜਲਾਸਰੇ ਜਲ ਸਾਂਈ॥੧੬॥ ਅਜਬੇ ਅਜਾਇਬ ਹੈ॥੧੭॥ ਅਦੇਸੰ
ਅਦੇਸੋ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਹੇ ਅਦੇਸ ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾ॥੨੦॥ ਜੁਬਨਮੇ ਜਲਸਾਈ॥
੨੩॥ ਕ੍ਰਿਤਾਰੇ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਬੀਧੇ ਬੀਧਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥੨੪॥
ਨ੍ਰਿਬਾਕੇ ਭੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥੨੫॥ ਹਾਰੇ ਪ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸੁਹਾਗੇ ਭਰਤਾ ਰੂਪ ਹੈ॥੩੦॥ ਅ
ਧੋਰੇ ਅੱਧਿਸ੍ਰੂਨ ਰੂਪ ਹੈ॥੩੧॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਮਨਦੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗਾਹੇ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬਿਸਨ ਤੇ ਸਿਵ ਤਿਨੇ ਰੂਪ ਹੈ ਤੂੰ॥ ਅਸਰਗਹੇ [illegible] ਮਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ
ਕਿਸੇ ਨਾਲ॥੩੩॥ ਅਭਰਨ ਹੈ ਭਰਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥੩੪॥ ਅਰੀ ਜਹੇ ਗਿਣਤੀ ਤੇ ਰ
ਹਤ ਹੈ॥ ਅਭੂਝਹੇ ਝਗੜੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਬੂੰਝ ਹੈ ਬੁਝਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਰੇ
੩੫॥ ਅਮੀਕ ਹੈ ਡੂੰਘਾ ਹੈ॥ ਰਫੀਕ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥੩੮॥ ਅਲੀਕ ਹੈ ਕਲੰਕ ਤੇ ਰਹਿ
ਤ ਹੈ॥ ਅਸੀਕ ਹੈ ਅਸੰਬਾਲ ਹੈ॥੪੪॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ਨਮ
ਸਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਸਰਬ ਭਉਣਾ ਵਿਖੇ ਗਉਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੂੰ॥੪੧॥ ਨਮੋ ਬਾਦਬਾ
ਦੇ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਚਰ ਚਾਂਦਾ ਚਰ ਚਾ ਰੂਪ ਹੈ ਤੂੰ॥੪੫॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ਵਿਸੇਸ
ਕਰਕੇ ਭੰਗ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ॥੫੦॥ ਪਰਮਾਥਿਧੇ ਬਡੀ ਸਿਧੀ ਵ
ਲਾ ਹੈ॥ ਪਰਮਾਬ੍ਰਿਧੇ ਬਡਾ ਬ੍ਰਿਧ ਹੈ॥੫੧॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾ
ਤਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਵਾ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਹੈ॥੫੩॥ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੇ ਭਿਆਨਕ ਕਰਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਨ
ਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੂੰ॥ ਦੇਵ ਸੁਧਰਮੇ ਤੇ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਈਸਰ ਹੈਂ ਸੁਸਰੂ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੈਂ॥੫੫॥ ਇਸਨਾਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੂਪ ਹੈ ਤੂੰ
੫੭॥ ਅਪੀਓਧ ਪਾਂਧਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਪਦੀ॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸੁਰੰ ਪੋਛਿ ਪਾਲੀ ਬਾ
ਮਾਤੇ ਬਿਸਨ ਉਨਾ ਦਾ ਬੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ਛਪਕੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਤਾ ਹੈਂ॥੬੫॥ ਅਪਾਲੇ ਪਾਲਿਆ
ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ॥੭੦॥ ਕ੍ਰਿਸੀ ਅਸਥੂਲ ਹੈਂ॥ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਹੈਂ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ
ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਪ੍ਰਾਸੇ ਜੋ ਜਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਰਹਤ ਤੇ ਧਾਰ
ਮ ਹੈ॥੭੪॥ ਅਖੱਲ ਧਰਮੰ ਸਪੂਰਣ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੈਂ॥੭੮॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਭ
ਨੂੰ ਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਤੂੰ ਹੈਂ॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਤੈਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਸਰਬ ਘਾਲਕ ਸਭਨੂੰ ਉਤ
ਪਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ॥ ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ॥੭੯॥ ਜਾ ਕਰਿ ਜਿਸਦਾ ਅਸੇਖ ਸਪੂਰ
ਣ ਰੂਪ ਹੈਂ॥ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਚਾਰੇ ਦਿਸਾਂ ਤੇ ਚਾਰੇ ਕੋਣਾ॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬ ਨੂੰ ਮਾਨ ਦੇ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨ ਸਭ ਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੈਂ ਸਦੈਵ ਮਾਨਤਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਹੀ ਮੰਨਦੇ

ਹਾਂਤਿ ਸਕੋ॥ ਇਕ ਮੂਰਤ ਇਕ ਮੂਰਤ ਤੇ ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਕੀਤੇ ਨ ਰੂਪ
ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੈਂ॥ ਖੇਲ ਖੇਲ ਖੇਲਾ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ
ਫਿਰ ਇਕ ਖੇਲਾਂ ਨੂ ਖੇਲ ਖੇਲ ਕੇ ਜਦ ਅਖੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਨੂ ਫਿਰ ਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ੯
੧॥ ਜੇਬ ਸੋਭਾ ੯੪॥ ਅਨਾਤਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੈ॥ ੯੫॥ ਆਲਿਸ ਅਕਰਮ ਕਰ
ਆਲਸੀ ਹੈ॥ ੯੬॥ ਹਰੀਅੰ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੯੭॥ ਦਾਨੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
੭ ਪਾਸੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ॥ ੧੦੦॥ ਨਾਚਿਤ੍ਰੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਲਾਇਆ ਹੈ ਐਸੋ ਜਿਸ ਦੇ॥ ੧੦੧॥ ਅਦੀਸੇ
ਦਸੀ ਸਹੈ॥ ਆਰੂਪੇ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੇ ਅਸਥੂਲ ਹੈ॥ ੧੦੪॥ ਕਿ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਭਾਏ ਰਾਜ
ਸੋਭ ਰਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਰਿਹਾਕੈ ਖਲਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ੧੦੮॥ ਕਿ ਅਫਵਲ ਜੋ ਬਖਸੇ ਦੇ
ਲਾਗੁਨਾਹਾ ਦੇ ਹੈ॥ ੧੦੯॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਲੀ ਹੈ ਵਡਾ
ਇਤਾ ਵਿਚ ਹੈ॥ ੧੧੨॥ ਦਾਦੀਨੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਭਾਨੇ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ॥ ੧੧੪॥ ਗਿਤਾ ਗਿਣਵਾਲਾ ਹੈ॥
੧੧੭॥ ਬਾਪ ਜੋ ਪੂਜ ਰੂਪ ਹੈ॥ ੧੧੯॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫਹੀਮੇ ਜੋ ਬਡੇ ਧਿਆਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਅਲੀਮੇ
ਧਰੂ ਹੈ॥ ਕਲਾਮੰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਹੈ॥ ੧੨੦॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ਜੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਲੀ ਤੂ ਹੈ॥
ਰੂਪ ਹੈ ਤਮਾਮੁਲ ਸਕੇ ਦੀਨ ਹੈ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਹਮੇਸਾਂ॥ ੧੨੧॥ ਬਿਲਿੰਦਲ ਉਚ
ਮਕਾਨ ਬਿਕੁੰਠ ਹੈ ਤੇਰਾ॥ ਜਮੀਨੁਲ ਜਮਾਂਨੇ ਜਮੀ ਅਕਾਸ ਵਿਚ ਪੂਰਣ ਹੈ॥ ੧੨੨॥ ਤਮੀਜੁਲ ਤਮਾ
ਮੇ ਤਮਾਮ ਤਮੀਜ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੇ ਚਤੁਰ ਵਡਾ ਹੈ ਤੂ॥ ਅਜੀਜੁਲ ਨਿਧਾਨ ਹਿਮ
ਨੂ ਕਾਨੀ ਮੁਲਾਖਿਰਾਜ ਹੈ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਨੂ ਛਿਲਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੨੪॥ ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਾ ਬਿਭੂਤ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿ
ਲੋਕੀ ਨੂ ਮੁਕਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਬਿਭੂਤ ਹੈ॥ ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈ ਸੁਭ ਜੁਗਤ ਦਵਾਲ
ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ੧੨੭॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ਓਅੰ ਧੁਨ ਤੇ ਬੀ ਆਦ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ੧੨੯॥
ਤ੍ਰਿਵਰਗ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਕੇ ਪਾਲ ਦੇਹੇ ਥਾਪੇ ਸਿਵ ਹੈ ਕੇ ਥਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈ॥ ਸੁਸਰਬਾ ਮਨਰਾਧੇ
ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ॥ ੧੩੦॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਉਲਪ ਵਾਸ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਉਪ ਵਾਸ ਹੈ ਤੇਰਾ॥ ੧੩੧॥
ਰੁਕਤ ਕਥਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ॥ ੧੩੪॥ ਅਛੇਦ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ੧੩੬॥ ਅਭਗਤ ਹੈ
ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ੧੩੯॥ ਅਸੰਭੂ ਹੈ ਅਸੰਭਾਖ ਹੈ॥ ਅਗਿਭੂ ਹੈ ਅਗਾਤੇ ਜਲ ਰੂਪ ਹੈ
ਅਨੀਲ ਹੈ ਆਗਿਣਤ ਹੈ॥ ਅਜਾਏ ਦੇ ਹੈ॥ ੧੪੦॥ ਖਿਆਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ॥ ੧੪੪॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ਪ੍ਰਮਾਥੇ
ਵਿਸੇ ਮਕਰ ਕੇਸ ਕਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਬੀ ਸਥਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਬਿਪ ਛੇ
ਬੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਪਰੇ ਬੀ॥ ੧੪੯॥ ਆਦਿਆਗਤ ਹੈ ਸੁਭਾਉ ਦਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਦਰਾਗ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਦਰ
ਤਾਈ ਦਾ ਦੀਵਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈ ਜੋ ਵਡਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੫੦॥ ਕਿ ਰਾਜਕ
ਰਿਹਦ ਹੈ ਜੋ ਰਿਜਕ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਮਾਲ ਹੈ ਵਡਾ ਹੈ ੧੫੧॥
ਗੈਰਫੁਲ ਸਿਕਿਨ ਹੈ ਚਤੁਰਾ ਖਸਾਂ ਦੇ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਹਿਹਾਸੁਲ ਫਿਕਨ ਹੈ ਦੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਤੂੰ
ਨੂ ਦੇਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੫੨॥ ਅਰੀਅਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈ ਦ੍ਵਿਸੇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਸਟ ਕਰ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੫੩॥ ਜੁਬਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਕਿ ਰਾਹੈਂ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਹੈ॥ ੧੫੪॥ ਹਮੇਸੁਲ ਕਰ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੫੫॥ ਪਰੀ ਪਰਮ ਈਸ
ਰੂਲ ਹੈ ਹਮੇਸਾਂ ਹੀ ਉਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਤੈਨੂ ਅਜੀਜ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥
ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਤੇ ਵਡਾਈ ਸਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਦੀਸ ਹੈ ਅਦੇਸ ਕਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ॥ ਅਮਦੇ ਸੁਲਦੇਸ
ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਤੇ ਵਡਾਈ ਸਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਦੀਸ ਹੈ ਅਦੇਸ ਕਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤ
ਕਾਲ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ॥ ੧੫੬॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤ
ਜਮਾਲ ਹੈ ਜੋ ਜੁਰਕੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਗਾਢਾ ਹੈ॥ ੧੫੭॥ ਸੁਬਾਸ ਹੈ ਸੁਸਰੂਪ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੫੮॥
ਪਸਾਹੇ ਪਸਾਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੋਭਾ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੧੫
੯॥ ਮੁਨਿਮਨਿ ਮੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੋਮਣੀ ਗੁਨ ਗਨ ਗੁਣਾ ਦੇ ਸਮੂਹ ਮੁਦਾਮ ਹਮੇਸਾਂ ਹੀ॥
ਰਬਰ ਅਰੀਜ ਸਤ੍ਰ ਬਲੀਆ ਤੇ ਅਗੰਜ ਹੈ॥ ਗਤਿ ਮਿਤ ਉਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤ ਜਾ
ਦਾ ਸੇਸਟ ਹੈ॥ ੧੬੩॥ ਅਭੰਗ ਅਨੰਦ ਤ ਹੈ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਧਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਤੀ ਨੂ ਧਾਰ ਰਹੇ ਹੈ
ਪੁਰੋਹੀਆ ਸਭਾ॥ ੧੬੫॥ ਗੁਰਬਰ ਬਡੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ ੧੬੬॥ ਅਨਭੈ ਜੁਗਾਤ ਸਤ੍ਰ ਨੇਤੇ ਰਹਿ
ਤ ਸਰੀਰ ਹੈ॥ ਅਨਜੇ ਜਬਾਤ ਪੀੜਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ॥ ੧੬੮॥ ਅਣਬਣ ਬਿ
ਨਾ ਜਖਮ ਤੇ ਹੈ॥ ਦਾਤਾ ਮਹਿਤ ਦਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪੂਜ ਹੈ॥ ੧੭੩॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਖਾ
ਣ ਹੈ॥ ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈ ਜਪਣੇ ਤੇ ਅਜਪ ਹੈ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈ ਥਪਣੇ ਤੇ ਅਥਪ ਹੈ॥ ੧੭੪

ਤਾਕ੍ਰਿਤਹੈ।ਕਰਮਾਤੇਅਕਰਮਹੈ।ਅਮ੍ਰਿਤਾਅਮ੍ਰਿਤਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਦਾਬੀਐ॥੨
੧੦੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਤਾਂਨੂੰਮ੍ਰਿਤਕਰਣਵਾਲਾਹੈ।ਕਰੁਣਾਕ੍ਰਿਤਹੈਕ੍ਰਿਪਾਦੇਕ੍ਰ
੯ ਵਾਲਾਹੈ।ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੈ ਕ੍ਰਿਗੁਤੇਅਕ੍ਰਿਤਹੈ।੧੧੧॥ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੈ ਆਪਅਕ੍ਰਿਤਹੈ
ਨਾਦੇਕ੍ਰਣਵਾਲਾਹੈ।ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈ ਆਪਅਮਿਰਤਹੋਰਣਾਨੂੰਮਾਰਣਵਾਲਾਹੈ।੧੧੯
ਜਬਾਕ੍ਰਿਤਹੈ ਅਜਾਇਬਤੇਰੇਕ੍ਰਮਹੈ।ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਹੈ ਵਿਸੇਸਕਰਕੇਮੋਤਨੂੰਮਾਰਣਵਾ
ਲਾਹੈ।੧੧੭॥ਸਰਬਪਾਇਕਹੈ ਸਰਬਤੇਰੇਦਾਸਹੈਂ।੧੯੧॥ਅਕਲੰਕ੍ਰਿਤਹੈ ਕਲੰਕਤੇਰਹਿਤ
ਕ੍ਰਮਹੈ।ਸਰਬਾਕ੍ਰਿਤਹੈ ਸਪੂਰਣਆਕ੍ਰਿਤੀਰੂਪਹੈ।ਕਰਤਾਕਰਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਹੋਕੇਕ੍ਰਣਵਾ
ਲਾਹੈ।੧੯੨॥ਆਤਮਬਸਹੈ ਆਪਣੇਆਪਦੇਬਸਹੈ।੧੯੪॥ਪਰਮਤਤੀ ਈਸਰੂਪ
ਮਰਤੇ ਜੀਵਸਰੂਪਹੈ।੧੯੬॥ਕਲੰਕਾਰਰੂਪੇ ਕਲੰਕਾਦਾਅਰੀਰੂਪਹੈਤੇਰਾ ਅਲੰਕਾਰਅਲੰ
ਕੇਭੂਖਣਾਦਭੂਖਣਰੂਪਹੈ।ਬਾਕਬੰਕੇ ਬਚਨਸੁੰਦਰਹੈ।ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਤ੍ਰੈਕਾਲੇ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਹੋਕੇਤਿਨਾਂ
ਕਾਲਾਂਕਾਲਕਰਦੇਹੈ।੧੯੭॥ਅਬੈ ਅਬਿਨਾਸੀਹੈ।੧੯੮॥ਅਕਾਸ ਰਿਦਾਕਾਸਰੂਪਹੈ।
੧੯੮॥ਅਨਾਥੇ ਨਥਣੇਤੇਰਹਿਤਹੈ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ਪ੍ਰੇਮਮਾਇਆਤੇ।੧੯੫॥ਨਮਸਤੁਲਪ੍ਰਨਾਮੇਨਮ
ਸਕਾਰਹੈਤੇਰੇਤਾਈ ਪ੍ਰਨਾਮਕ੍ਰਣੇਜੋਗ ਸਮਸਤੁਲਪ੍ਰਣਾਸੇ ਸਪੂਰਣ ਦੇਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾਸ
ਕਰਨਵਾਲਾਹੈ।ਅਭੀਜੁਲੇ ਨਸਟਤੇਰਹਿਤਹੈ ਨ੍ਰਿਕਾਮੀਬਿਭੂਤੇ ਕਾਮਨਾਤੋਬਿਨਾਕ੍ਰਣਵਾਲੀ
ਹੈਨਾਮਰੂਪੀਬਿਭੂਤੀ।ਸੁਧਰਮੀਬਿਭੂਤੇ ਸੁਜਨੂੰਧਰਮਰੂਪੀ ਬਿਭੂਤੀਦੇਧਾਰਨਵਾਲੇਹੈ।੧੯
੬॥ਕਰੀਮੁਲਕੁਲਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਦੇ ਕ੍ਰਣਵਾਲਾਹੈ ਗਜਾਇਬਰਾਨੀਮੇ ਗਾਲਣਵਾਲੇਹੈਕਾਰੀਆਂ
ਦੇ।੧੯੭॥ਸੁਅੰਭਵ ਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਭੰ ਸੋਭਰਹੇਹੋ ਵਾਸਤੇਉਤਪਤਹੋਣਹੇਹੈ।ਦੁਕਾਲਪ੍ਰਣ
ਸੀਜਨਮਰਣਤੇਰਹਿਤਕ੍ਰਣਵਾਲੇਹੋ।ਅਭੰਗੇਬਿਭੂਤੇ ਭੰਗਤੇਰਹਿਤਤੇਰੀਨਾਮਰੂਪੀਬਿਭੂ
ਤੀਹੈ।੧੯੮॥

॥੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਉਤਾਰਖਾਜੇਦਸਖਤਕ ਉਤਾਰ

ਤੋਪਾਤਸਾਹੀ ਦਸਮੀਤੇਨਾਦੇਹਥਦਾਖਤਹੈਏਹਾ ਸਬਲੋਹਾਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾ।ਸਰਬਲੋ
ਦੇਵੀਮਾਤਾਪ੍ਰਣਵੇ ਨਮਸਕਾਰਹੈ।੧॥ਅਬਿਰਾਮੀ ਰੋਮਤਾਤੇਰਹਤਹੈ।੪॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ
ਨਜਿਸਬ੍ਰਹਮਦਾਬਿਸਨਨੇਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ।੫॥ਉਪਾਇੰਦ੍ਰ ਬਾਵਨ ਫਿਰਿੰਦ ਸਰਪ ਸੁਭਦਾ
ਦਾਸੁਭਕਰਮਾਂਵਾਲੇ।ਭਵਾਨ ਅਬਾ॥੮॥ਅਬਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀਤੇਰਹਿਤ ਅਦਭੁਤ ਸਰੂਪ
ਹੈ।੧੦॥ਚੇਤਨਾਕੇ ਚੇਤਨਪ੍ਰਮੇਸਕੇ ਸੁਰਤਾਨ ਦੈਵਗੁਣ ੧੧॥ਕਾਬਦੁਇਕੇ ਕਵੀਸ੍ਰਹੋਕੇ ਨਿਦਾ
ਤਾਤਪ੍ਰਜੇ੧੨॥ਦੇਵਤਾਨਕੇਦਿਵਾਨਮੇਬਿਰਾਜਮਾਨ ਦੇਵਤਿਆਂਦੇਦਿਵਾਨਵਿਚਬ੍ਰਿਹਸਪਤਹੋ
ਕੇਬਿਰਾਜਰਹੇਹੋ ਦਾਨਵਾਨਕੋਗੁਮਾਨਮਤਦੇਤਹੋ ਦਾਨਵਾਂਨੂੰਗੁਮਾਨਦੀਮਤ ਦਿੰਦੇਹੋਸੁਕ੍ਰਹੋਕੇ
ਕੇਤਹੋ ਪੁਰਹੋਰਹੇਹੋ।੧੩॥ਦੇਵਬਾਨੀ ਸਹੀਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਆਮ ਰਾਤ ਜੋਤਹੋ ਦਿਨਹੋਰਹੇਹੋ।
ਜਟਾਧਾਰੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹੂੰਕੰਠੀਧਰੇ ਕਿਤੇਬੈਰਾਗੀਹੋਰਹੇਹੋ।ਕਾਨਫਾਰੇ ਜੋਗੀ ਤੂੰਤੀਹੁਇਪ
ਧਾਰੇ ਤ੍ਰਿਡੰਡੀ ਸੰਨਿਆਸੀਹੋ ਕੇਫਿਰਦੇਹੋ।ਸਿਲਾਹਨਕੇ ਸਜਤ੍ਰਾਨੂੰ੧੫॥ਕਤਹੂੰਪਸੂਹੁਇਕੇਪੀ
ਵਤਿਪਵਾਨਹੋ ਕਿਤੇਦੁਧਹੋਕੇਪੀਦੇਪਿਆਉਂਦੇਹੋ ਮਧੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਊਖ ਇਖਰੀਰਊਹੋ
ਹੋ।ਅਦਪਾਨਹੋ ਸਰਾਬਪੀਦੇਹੋ।ਕਹੂੰਮਹਾਂਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨਕੇਸਮਾਨਹੋ ਕਿਤੇਦੇਵਤਿਆਂ
ਦੇਇੰਦ੍ਰਦੇਸਮਾਨਹੋਰਹੇਹੋ।ਕਹੂੰਮਹਾਂਦੀਨ ਕਿਤੇਬਡੇਰਾਗੀਬੈਹਕੇ੧੬॥ਕਹੂੰਪੂਰਨਪ੍ਰਜੇਕ
ਕਿਤੇਇਸਤ੍ਰੀਸੰਜੁਗਤਪਲਘਪ੍ਰਬੈਠੇਹੋ।ਹਰਮ ਧਾਕੁਤਸਤਕੁਕਰਮਕੁਨੇ ਦਤ ਕਰਮ
ਦਾਧਾਇਆਂਤੇਧੋਵੇਕ੍ਰਮਾ।ਛਾਲਾਧਰੇਛੈਲਭਾਰੀ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਨੂੰਧਾਰਕੇਸੁੰਦਰਭਾਰੀਹੋਰਹੇਹੋ
ਛਕਵਾਰੀ ਜੋਰਹੇਹੋਜਲਵਿਚ੧੧॥ਲਾਖਨਲਵਾਂ ਮਖਣਦੇਲੈਣਵਾਲੇ ਦਾਲਖਾਂਜੀਤੇ
ਲੂੰਚਿਚਾਰਦੇਹੋ੧੮॥ਨਿਰਜੁਰ ਤਾਪਤੇਰਹਿਤ ਕਿਤੇਬਹੁਤੇ ਮਾਨੀਮਹਾਂਮਾਨਹੋ ਮਾਨੀਹੋਕੇਬਡੇ
ਮਾਨਕਰਰਹੇਹੋ।ਸੂਰਤ ਮੂਰਤਹੋ ਜੋਬਨਕੇਜਾਲਹੋ ਜੋਬਨਕੇਤਾਈਜਾਲਪਾਕੇਮੋਹਦੇਹੋ ਰਹੇ
ਕਹੂੰਬ੍ਰਹਮਬਾਦਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਚਰਜਾਕੇਹੋ ਕਹੂੰਬਿਦਿਆਕੇਬਿਖਾਦ ਕਿਤੇਬਿਆਨੂੰਬਿਖਾ ਦਿ
ਧਜਾਣਦੇਹੋ ਕਹੂੰਨਾਦਕੇ ਕਿਤੇਸਬਦਬੋਲਦੇਹੋ ਨਨਾਦਕਹੂੰ ਕਿਤੇਮੋਨੀਹੋਰਹੇਹੋ।੧੯॥ਜੁਆਲਾ
ਸੀਜਬਾਤਹੋ ਅਗਨਸਾਰਖੇਪ੍ਰਕਾਸਰਹੇਹੋ।ਇਕਾਂਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸਦਾਮਾ।ਕਹੂੰਬਰਦੇਜੋਵਹੋ
ਕੇਕਹੂੰਛਲਸਿਉਛਲਾਇਕੈਕਿਤੇਛਲਦੇਨਾਲਖੋਲੈਂਦੇਹੋ ਵਰਦਿਤੇਹੋਏਨੂੰਪਾਰਬਤੀਹੋਕੇ
ਭਸਮਾਂਤ੍ਰਤੇਖੋਹਿਆਸੀ।੨੦॥ਸੁਧਾਸਾਵਗਾਸੁਧ ਭੰਗਾਸਦੇਵਤ੍ਰਾ।ਸੁਰਸੁਧਾਰਦਨ ਦੇਵਤਾ
ਤੋਰਾਖਸ ਸੁਧਸੁਧਾਦਿਕ ਸੁਧਜੋਹੈਸੁ ਧਤਾਤੇਆਦਿਲੈਕੇ ਮਤ ਮਤਵਾਲਾ ਭਾਈ ਹੁਏਤੋਬਿਨਾ੨੧॥ਉ

ਤੈਂਡਾਉਚੇਰਾਹੀਜਤਗੁਰੂਗਜਾਨਕੇਬੋਲਦੇਹੈਸਮੂਹਹਾਥੀਆਦੇਹੈਸਤੁਹੀਹਿ
ਹੈਰਾਜਹਜਾਰੇਉਚੀਸਵਾਸਾਰਖੇਹਜਾਰਾਹੀਘੋੜੇਵਾਹਜਾਰੇਦੇਸਦੇਘੋੜਿਆਂਵਾਹਜ
ਪਏਹੋਜੋਨਾਘੋੜਿਆਂਦਾਮੁਖਹੈ॥੨੨॥ਅੰਤਕੇਜਮਕੋਨਤ੍ਰਾਦਅੰਦਰਪੈਂਦੇਆਦਾਦਾਨਕਰਣ
ਬਾਲਕੇਪੇਖੇਸਭਨਾਨੂੰਦੇਖਿਆਆਹੈ॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਭਜੇਬਿਨੁਭੂਪਤਏਕਰਤੀ॥ਬਿਨੁਏਕਨ
ਬੇਨਤੀਸਿਜੁਗਤਇਕਰਤੀਮਾਤ੍ਰਭਗਵਾਨਦੇਭਜਨਬਿਨਾਇਕਬਿਨਹੀਲੇਖਾ॥੨੪॥ਨ੍ਰ
ਸਿਪਾਹਚੋਗੋਸਿਪਾਹੀਦੁਰੰਤਬੇਅੰਤਦਬਾਹਸੂਰਮੇ॥੨੫॥ਬਰਿਆਰਬਲਦਾਘ੍ਰਅ
ਚਾਰੇਸੀਘ੍ਰਹੀਗਾੜ੍ਹੇਤਕੜੇ॥੨੬॥ਫਨਿੰਦਸਰਪਾਅਵਲੋਕਚਪੇਗੇਦੇਖਕੇਖਿਝਣ
॥੨੭॥ਗਜਿੰਦ੍ਰਐਰਾਵਤਜੋਨਿਜੌਣਸੇਕਰੈਂਗੇਕਰਦੇਸਨਬਡੇਸੇਬਰਦੇਹੈਸਨ॥ਅੰਤ
ਜਮਫਾਸਪਰੇਗੀਅੰਤਨੂੰਜਮਦੀਫਾਹੀਵਿਚਫਸਪਰੈਗੇ॥੨੯॥ਨਤਾਫਿਰਿਓਲੀਏ
ਤਸਮੁੰਦ੍ਰਨਨਾਉਦਾਫਿਰਿਆਵਾਸਨਨੂੰਲੈਕੇਸਤਾਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂਵਿਚਬਿਖਿਆਨਸੋਬੈਠਕੇ
ਥਈਆਂਦੇਜਾਥਬੈਠਕੇਐਸੇਹੀਐਸੇਸੁਬੈਸਾਥਿਤਾਇਓਐਸਾਹੀਐਸਾਦਿਵਸਅਦਸ
ਬਾਨੂੰਬਿਤੀਤਕੀਤਾ॥੨੮॥ਅਵਾਚੀਦਿਸਾਮਹਿਪੂਰਬਾਦਿਜਸਗਨਨਾਥਹੈਪਮੇਸ੍ਵਾਤ੍ਰ
ਚਾਰਮੁੰਦ੍ਰ॥੩੧॥ਤਰਿਤਨਾਮਤ੍ਰਸਤਦਾਜਸਤਿਲਕਜਾਸਦਾਟਿਕਾਹੈਭੂਭ੍ਰਿਤਭਾਪ੍ਰਿਥੀ
ਤੇਮੂਰਜਾਜੇਸਦੇਦਾਸਹੈ॥ਦਸਚਾਰਚਾਰਬਿਧਾਨਚੌਦਾਂਥਿਦਿਆਂ॥੩੨॥ਸਭਲੋਕਸੋ
ਕਉਦਾਰਸਪੂਰਣਲੋਕਾਂਨੂੰਜੇਸੇਕਉਤਪਤਹੋਇਆਹੋਇਆਹੈਉਸਦਾਅੰਗੀਹੈ॥
੩੩॥ਜੇਹਅੰਡਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂਕੀਨੇਸੋਚੌਦਾਂਹੀਖੰਡਾ॥ਜਿਸਨੇਇਕਅੰਡੇਤੇਬ੍ਰਹਮੰ
ਡਸਪੂਰਣਚੌਦਾਂਲੋਕਤੌਨੇਖੰਡਕੀਤੇਹੈਨ॥੩੪॥ਨਾਗਿੰਦ੍ਰਸੁਮੇਰ॥੩੫॥ਫਨਿੰਦ੍ਰਸੇ
ਸਨਾਗਾਦੇਵਦੇਵੀਆ॥੩੬॥ਬਾਰਬੁਹਾਰਦਰਵਜੇਉਪਸ਼ਾਨੂੰਦੇਣਵਾਲੇਹੈ॥ਭੁਵਨ
ਦੇਛੁਟੇਸਰੂਪ॥੪੧॥ਕਈਉਰਧਪਰਤਾਪਦੁਰੰਤਕਈਪੁਨੋਹੋਕੇਤਪਕੁਦੇਹੈਬੇਅੰਤਹੀ
ਉਰਧਦ੍ਵਾਹਉਚੀਆਂਬਾਹਾਂਕਰਕੇ॥੪੨॥ਦੁਰੰਤਬੇਅੰਤਨਿਵਜੋਕਰਮਨੇਤੀਧੋਤੀ
੪੩॥ਕਹੂੰਨਿਆਇਰਾਜਬਿਭੂਤਕਿਤੇਨੈਹਿਮੇਦੇਕੇਰਾਹਕਰਕੇਦਸਵਾਂਆਪਲੈਕੇਬਿ
ਭੂਤੀਇਕਤ੍ਰਕਰਦੇਹੋ॥੪੭॥ਕਹੂੰਏਕਭਗਤਅਧੀਨਕਿਤੇਇਕਭਗਤੀਦੇਅਧੀ
ਨਹੋਰਹੇਹੋ॥ਪਰੀਆਭਿੜਹਰੀਆਨੰਦਤਹਰੀਹੈ॥੬੦॥ਅਤੇਵਹਰੀਨਿਸਹੋਕੇਕਹ
ਰੀਹੈ॥ਅਜੇਵਹਰੀਆਜਿਤਹਰੀਹੈ॥੬੧॥ਥਪੇਹਰੀਪੂਜਦਾਥੀਹਰੀਨੂੰਹਾਂ॥੬੨॥
ਨਦਿਸਤੂਹੀਸਮੁੰਦ੍ਰਬੀਤੂਹੀਹੈ॥੬੩॥ਉਰਧਸਤੂਹੀਅਕਾਸਵਿਚਤੂਹੀਹੈਂ॥੬੪॥ਰਣਸ
ਉਚਾਰਦੇਹਾਂਤੈਨੂੰ॥ਰਣਸਤੰਭਬਣਾਉਬੀਤੈਥਾਂਹੀਬਣਾਉਦੇਹਾਂ॥੬੫॥ਜਮਾਤੂਹੀਅ
ਕਾਸਤੂਹੀਹੈਂ॥ਅਕੀਤੂਹੀਮਕੀਨਪੁਰਸਬੀਤੂਹੀਹੈਂ॥ਮਕਾਤੂਹੀਮਕਾਨਬੀਤੂਹੀਹੈਂ॥੬੮॥
ਬਿਚ ॥ਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥ਚਾਰੇਜੁਗਾਂਬੀਤੂਹੀਹੈਂ॥ਚਾਰੇਬੇਦਾਂਬੀਤੂਹੀਹੈਂ॥ਚਾਰੇਅਵਤਾ ਬਿਚ
ਰਾਂਵਿਚਬੀਤੂਹੀਹੈਂ॥ਚਾਰੇਦਿਸਾਥਿਚਬੀਤੂਹੀਹੈਂ॥੧੦੦॥ਖੂਕਨਾਮਸੂਰਦਾਅੰਗ
ਨਾਅਧੀਨਏਜਤ੍ਰੀਆਂਦੇਅਧੀਨਹੈਨਬ੍ਰਿਹਨਿਬਿਨਾਛੀਨਮਾਰੇ॥੧੧॥ਛਉਨਾਬਾਲ
ਕਬਚੇਬਛੇਰੇਬ੍ਰਿਖਭਜਾਬਲਦਬਡਧਾਰੇਤਬਡਿਆਈਦੇਈਦੀਹੈ॥ਥਿਕਬਾਘਿਆਤ੍ਰ
ਨਾਨੀਅਤੁਹੈਠਗਾਈਦੇਹੈ॥ਲਾਪੇਬਹੁਤੇਪਪੀਚਛਲ॥੧੨॥ਭੂਚਰੀਕੇਜਫਾਕਹੇ॥ਸਿਉ
ਕਦੀਜਾਈ॥ਸਿਉਕਾਆਦਿਸਾਫਿਰਜਾਆਦਿਸਣਾਫਿਰਣੇਤੇ॥ਹੀਗੋਰੀਸੀਕਰਤਲ
ਲਉਪ੍ਰਤਨਵਾਲਾਜਲਾਹਾਸਿਵਧਾਜੇਵਨਵਾਲੇਨੂੰ॥੧੩॥ਨਾਰਾਇਣਕਛਮਛਤਿਦੂਆਕ
ਹਤਕਛਮਛਤੇਤੰਦੂਆਏਬੀਨਾਰਾਇਣਹੀਕਹੀਦੇਹੈ॥ਲਹੀਅਤਹੈਜਾਣੀਦਾਹੈ॥ਮਾ
ਧਵਭਵਰਮਾਧਵਨਾਮਭੌਰੇਦਾਬੀਹੈਐਬਹੁਤੇਅਟੇਭੂਕੇਕਨਫਾਨਾਮਅਟੇਭੂਪੰਛੀ
ਦਾਨਾਮਬੀਧਨਈਆਹੈ॥ਭੂਤਆਪਵਿਤ੍ਰਪੀਟਤਨਤਨਵਾਸਤੇਪਿਟਦੇਹੈ॥ਜੂਤਭਾਵ
ਤਾਕਾ॥੧੪॥ਬੈਰੀਸਾਲਬੈਰੀਆਂਨੂੰਸਲਣਵਾਲਾਹੈ॥ਸਤੀਸਾਰੇਸਤਵਾਦੀਜੋਸਚੇਹੈ॥੧੫
ਭਵਸੀਸਬਦੀਨਅਨਤਹੈਤੋੜਦੀਨਹੀਹੈ॥੧੬॥ਏਕਾਸਿਵਭਏਇਕਾਸਿਵਹੋਏਹੁਣ
ਏਕਗਏਇਕਹੋਗਏਪ੍ਰਿਥੇਏਕਫੇਰਭਏਇਕਫੇਰਹੋਣਗੇ॥ਅਰੋ॥ਸੇਨਦੀਸੇਨਦੀਨ
ਏਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦਾਫਿਰਕਾਹੈ॥ਮਾਦਰਮਦਾਰੀਏਬੀਫਿਰਕਾਹੈ॥੧੭॥ਦ੍ਰਪਕੇਹੰਕਾਰਕੇਭੂਮਭੂ

ਪਟਭੇਸ ਕਪਟਦੇਭੇਸਵਾਲਾ ੭੯॥ ਊਰਧਮੁਖ ਹੇਠਾਨੂੰ ਮੁਖਕਰ ਰਖਿਆ ਮੂੰਤ੍ਰਨਿਹ ੨
ਏਉ ਸਿਰਨਾਨਿ ਵਾਇਆ ਦਾਮਨਾ ਦੇਮਾਂਹਵਿਚ ॥੮੦॥ ਸੀਸਪਟਕਰਤ ਕੱਟੀਦਾਇ
ਲਹੋਈਹੈ ਸਿਰਨੂੰ ਪਟਕਾਂਉਂਦਾਹੈ ਬੇਕਸੀ ਬਕ੍ਰੇਸਾਰਖਾਹੈਸੋ ॥੮੧॥ ਘਨਘੋਰ ਸਬਦ
ਕਰਾ ਸਰੇਉਕ੍ਰੇ ਮਹਾਂਦਾਨਮੈਨਹੂੰਜੈਲੀਨ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਬਿਖੇ ਨਹੀਹੈ ਦੇਲੀਨ ਭਾਵ
ਜਕੀਨਦੀਨਜਿਸਚੇਰੂਪੀਭਾਵਨਾਤੇਜੋਖਾਲੀਹੈ ੮੨॥ ਹਾਥਪੇਲਗਾਂਵਿਬਾਗੀਹਥੁਉਪ
ਜਾਉਂਦਾਹੈਖੇਤੀ ਨਾਚ ਨਜੋ ਸੋਜੋ ਨਚਣਾਹੈ ੮੩॥ ਨਿਵਾਜਾਪ੍ਰਥਾਇ ਪੰਚਬਾਰਗੀ ਦਰ
ਕਾਰੋ ਸਿਆਲਦੇ ਸੋਮੇਰਾਤਨੂੰ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਗਿਰਦੂ ਬੋਲਦੇਹੈ ਡਾਰਡ੍ਰਾਕ ਧਾਧਾਕੇ ਫਾਹੀਆਂ
੮੪॥ ਮੁੰਡੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ਏ ਕੈ ਇਕ ੮੫॥ ਵੇਹਰ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ ਅਰੇਵਦੇਤ ਏਕੈਬਾ
ਏਕੋਹੀ ਬਾਣੀਹੈ ੮੬॥ ਪੂਰਪੂਰਤ ਪੂਰਨਦੇ ਕਿਣਕੇਹੈ ਨਦਨਦੀ ਤੋ ॥ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਹੈਅ
ਭੂਤ ਦੇਵਤੇ ਭੂਤ ਜੀਵਾ ੮੭॥ ਅੱਛ ਆਤਿਅੰਤੇ ਵਛ ਬਧੋਹੋਕੇ ਸੁਪਛ ਸਹਿਤ ਪੰਖਾਂਦੇ
ਅੱਛਪੰਛ ਆਤਿਅੰਤੇ ਜੋ ਪੰਛੀ ਹੈ ਏਹੋ ॥ ਜਲਕਹਾ ਜਲਵਿਚਰਹਿਣਵਾਲਾ ਮੱਛ ੪
ਕਹਾਂ ਥਲਕਹਾਂ ਥਲਵਿਚਰਹਨਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗਕਹਾ ਗਗਨਕੇਰਉਨਕਹਾ ਅਕਾਸਵਿ
ਚਰਹਨਵਾਲੀ ਇਲਕਹਾਂ ਜਲਪੀਣਵਾਸਤੇ ਮ੍ਰਿਗ ਆਇਆ ਮਛੀਲੇਤਸਦਾ ਮੂੰਹਫੜ
ਲਇਆ ਸਾਸ ਘੁਟਣੇ ਤੇ ਮਿਰਗਇਆ ਉਸਮ੍ਰਿਗਦੇਮੁਖਬਾਹਰਖਿਚਿਆ ਮਛੀਬਾਹਰਆ
ਪਈ ਮਰਗਈ ਤੇ ਇਲ ਅਕਾਸੋ ਮਾਸਖਾਣਆਈ ਮ੍ਰਿਗਦੇ ਸਿੰਗਾਂਵਿਚਲਗੀ ਓਭੀ
ਮਰਗਈ ਤੇ ਜਜਿਉ ਅਤੇ ਜਮੇ ਇਨਜੋ ਸੋਗਾਤਵਿਖੇ ਮਿਲਜਾਂਦਾਹੈ ਹਾਤਜੋਸੋਇਨ
ਵਿਚਲੀਨ ਹੋਜਾਂਦੀ ਹੈ ੮੮॥ ਭੂਮਮੇਗਾਡ ਤਕੇਤੇ ਪ੍ਰਥੀਵਿਚਸਰੀਰ ਦਬਾਉਂਦੇਹੈ ਕਿਤ
ਨੇਜੋਗੀ ਜਕਜਾਰੇ ਹਨਦੇਜਾਲਹੋਏ ੮੯॥ ਬੇਧਕ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪਸੀ ਜਾਪਕੁਣਵ
ਲੇ ਡਾਹਹਾਰੇ ਗੰਨ ਜਾਜਕੇ ਹਾਰੇ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਛਾਪਸੀ ਤਿਲਕ ਛਾਪੇ ॥੯੦॥
ਦ੍ਰੋਹੀ ਛਲਤੇ ਧਾਮ ਧ੍ਰਹੀਹੈ ਭ੍ਰਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ੯੪॥ ਪਰਮਪਾਵਿਆ ਬ੍ਰਿਧਿਬ੍ਰਧੀਵਾਲਾ ਅ
ਛੁਟਹੈ ੯੫॥ ਗਾਡ੍ਰੇ ਕਿਲੇ ੯੭॥ ਸਨਾਥੇ ਸਹਿਤਕਾਲਿਆਣਤਾਦੇਹੈ ਉਦਰੇ ਵਿਸਸਕੇਦੇਣ
ਦੇਣਵਾਲੇਹੈ ੯੮॥ ਨਦੋਭੇ ਨਾਦਾਹਹੀਹੈ ਅਭੂਤੇ ਪੰਜਾਂਤਤਾਂਤੇ ਰਹਿਤਹੈ ॥ ਸਦੇਵ ਸਦਾ
ਸਦਾਹੀ ਸਦਾ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਛੇ ਅਜੋਨੀਹੈ ੧੦੦॥ ਅਭੇਦ ਨਿੰਦਾਤੇ ਰਹਿਤਹੈ ਨੇ ਭਾਇਆ ਨਾਭੇ
ਹੀਹੈ ॥ ਨਤ੍ਰਾਸੇ ਭੈਹੈ ਨਪ੍ਰਾਸੇ ਨਾਪ੍ਰਾਸ ਚਤਹੀਹੈ ੧੦੨॥ ਅਨਉਕਤੰ ਪ੍ਰਭਾ ਕਥਨਤੇ ਰਹਿਤ ਜੋ
ਭਾਹੈ ਅਨਉਕਤੰ ਕਥਨਤੇ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਤਾਪਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ਆਵਿਕਤੇ ਸੁਖਸਰੂਪ ੧੦੩॥ ਅ ਅਛੇਹੈ
ਤਾਕੇ ਅਤਕਹੈ ॥ ਏਕਤੇ ਇਕਤਰ ਸਰੂਪਹੈ ੧੦੪॥ ਨ ਬਾਕੇ ਨਾਭੇਹੈ ॥੧੦੫॥ ਕਹੂੰ ਕਿ ਜਕੇ
ਮੇ ਜਕੇ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਕਿਤੇ ਕਵਲਦੇ ਮੈ ਜੋ ਕੇ ਉਪਭਉਰਹੋਕੇ ਭੁਲਰਹੇਹੋ ॥ ਅਭੂਲੇ ਸੁੰਦ੍ਰਬਾ
ਜਤਾਮੇ ਬਾਜਾਂਨੂੰ ਤਾਂ ਮੇਦਿੰਦੇਹੋ ॥੧੦੬॥ ਅਛੂਕੇ ਇਸਲੋਕ ਦੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਪੱਛੂਕੇ ਅ
ਪਛਾਂਦੇ ਸਿਧਸਾਧੇ ਸਿਧੀਆਨੂੰ ਸਾਧ ਰਹੇਹੋ ॥ ਬਿਧਲਾਧੇ ਬਿਧਤਾਈ ਨੂੰ ਲਭਰਹੇਹੋ ॥ ਕ
ਹੂੰ ਸੰਗਿ ਰੰਗਕੇ ਸੰਗਦੇਖੇ ਕਿਤੇ ਸਰੀਰਦੇ ਨਾਲ ਲੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇਪਦਾਰਥ ਦੇਖੇ ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਗ
ਕੈ ਰੰਗਕੇ ਰੰਗਾਪੇਖੇ ਕਿਤੇ ਰੰਗਾਰੰਗਾਂਦੇ ਜੰਗ ਦੇਖਦੇਹੋ ॥੧੦੭॥ ਧਰਮ ਜਾਨੇ ਧੂਜਾਣੇ
ਹੋ ੧੦੮॥ ਕਹੂੰ ਦੇਹਦੇਖੀ ਕਿਤੇ ਦੇਹਨੂੰ ਦੇਖਜਾਣਦੇਹੋ ॥੧੧੦॥ ਭੂਮਕੀ ਭੂਗਤ ਮੈ ਭੂਮਦੀ ਭੂਗ
ਤ ਰੂਪਹੋਰਹੇਹੋ ॥ ਭੂਮਭੁਗਤੀ ਕਿਤੇ ਭੂਮ ਜਾਣਦੇਹੋ ਭੁਗਤਾਂਨੂੰ ਆਪਦੀਹੋ ਮਨੁਖਾਂਦੀ ਕੀਤਿਆਹੋ
ਰਹੇਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਸਟਕੀ ਪ੍ਰਿਸਟ ਕੀ ਰਿਸਟ ਪੰਨਿਆ ॥ ਕਿਤੇ ਸਰਪਹੋਕੇ ਪਿਠਉਪਰ ਸਿਸਟ ਦੀ
ਰਖਿਆ ਕਰਰਹੇਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਅਦ੍ਰ ਸਾਰੀ ਕਿਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਰੂਪਹੋਰਹੇਹੋ ਕਹੂੰ ਭਦ੍ਰ ਰੂਪੀ ਕਿਤੇ ਸਿ
ਵਰੂਪਹੋਰਹੇਹੋ ॥ ਮੰਦ੍ਰ ਬਾਨੀ ਕੀਰਤੀ ਨਿਆ ਜਾਨੇ ॥ ਛਿਦ੍ਰ ਕਲੰਕ ਸਰੂਪਹੋ ॥੧੧੨॥ ਚਾਰਸੋ
ਦ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰਕੇ ੧੧੩॥ ਸਪਸੇਖੰ ਜੋ ਬਾਮਣਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਦੇ ਸੋਹੈਤਾਹੈ ਲਪਸੇਖ ॥ ਕਹੂੰ ਜੁਆ
ਲਾਸਰੂਪੀ ਜੁਆਲਾਸਰੂਪਹੈ ਵਾਜੁਆਲਾਸਰੂਪਹੈ ੧੧੪॥ ਕਹੂੰ ਰੋਗਹਾਰੀ ਕਿਤੇ ਪੀਤਲਰੋ
ਗਰੂਪ ਜਾਣਦੇਹੋ ॥੧੧੫॥ ਦੇਵਬਾਨੀ ਸਹਿਸਕ੍ਰਿਤੀ ਰਾਜਬਿਦਿਆ ਰਾਜਨੀਤ ੧੧੬॥ ਜਪੀ
ਉਲ ਸੋਸਨਾਗ ਦੀ ਬਿਰਿ ਆਪਿ ਹੁਲ ਹੋਰਹੇਹੋ ਚਾਰਣੀ ਭਟਾਂ ਦੀ ਬਿਦਿਆ ॥੧੧੭॥ ਨਾ ੨
ਗਬਾਨੀ ਨਾਗਫਾਸਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦਾਸਾ ॥ ਕਹੂੰ ਅਛਰਾ ਇਸਲੋਕਦੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਪ
ਛਰ ਸੁਰਗਲੋਕਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਮਛਰਾ ਪਤਾਲਲੋਕਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਹੋਰਹੇਹੋ
ਕਹੂੰ ਛੈਲਛਾਲਾਧਾਰੇ ਕਿਤੇ ਸੁੰਦ੍ਰ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਧਾਰਰਹੇਹੋ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ਕਿਤੇ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ

ਹੋਰ ਹੇ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ ਸਾਜੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਾਂਦੇ ਸੀ ਜਗਤ ਤੋ ਹੋ ਕੇ ਧਿਰਾਜਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾ
ਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ ॥੧੧੯॥ ਤੂ ਅਸਤ੍ਰੰ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਹੈ ਅਭੂਤੇ ਹੋ ਅਸਚਰਜਾ ॥੧੨੦॥ ਹਾ
ਨਾਤ ਸਦੀਵ ਕਲਾ ॥੧੨੧॥ ਬਿਭਿਤ ਬਾਨਨਾ ਬਾਣੀ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਉ ਹੈ ॥੧੨੪॥ ਪਿਤ੍ਰ ਪਿਤ
੧੨੪ ਕਾਜ ਦਾਸਤੇ ॥੧੨੯॥ ਉਰਧ ਮਧ ਸਿਰ ਤਲ ਦਾਇਹੋ ਹੋਕੇ ਅਗਾਂ ਵਿਚ ॥੧੩੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਹੋ ਅਮ
ਸਾਕ ਸਾਗਾ ਪੇ ਦੁਧ ॥੧੩੨॥ ਬੀ ਗਾਬੀ ਦਿਆ ਬਦੇਜਾਂਬੀ ਗਾਂਦੇ ਬਸ ਕਰਣ ਦੀ ਬਿਦਿਆ
ਬਿਚਾਰਾ ॥੧੩੬॥ ਨਿਰਾਧਾਰ ਨਿਰਾਸਰੇ ਹੋਕੇ ॥੧੩੭॥ ਕਲਪੀ ਪਵਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋ ਦਿਨ
੪ ਜੋ ਜੈ ਜੈ ਪਹੁ ਜੁਗਣ ਜੁਹ ਜੁਆਂ ਜੈ ਜੈ ਜਪਦੇ ਹੈ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਬਲੀ ਬਲਰਾ
ਜਾ ॥੧੪੧॥ ਆਛਿਆ ਹੈ ਅਨੂਆ ਐਸਾ ਹੈ ॥੧੪੨॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖ ॥੧੪੪॥ ਛਿਤ੍ਰ ਛਿਤੇ ਛ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ॥ ਦਾਗ ਕਲੰਕ ਨਹੀ ਦੋਖ ਪਾਪ ॥੧੪੫॥ ਦਸ ਚਾਰ ਕਹੀ ਚੌਦਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕ
ਗੀ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਬਣਾਈ ਹੈ ॥ ਤੇਜ ਦਿਨ ਅਤੇਜ ਰਾਤਾਂ ਅਨਭਉ ਪਦ ਆਪ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੀ ਰ
ਭੈਤੇ ਰਹਿਤ ਤੀਖਣ ਪਦ ਆਪ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ॥੧੪੬॥ ਸਿਆਂ ਸਿੰਧ ਰ ਸਿਰਜੇ ਹੈ ਦਿਗਪਾਲ
ਹਾਥੀ ਨਰਿੰਦ ਸੁਮੇਰ ਨਰੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬਤਾ ਭੁਜੰਗ ਛੇਟੇ ਸਪਾ ਨਰਪਾਲ ਦਿਗਪਾਲ ਰਾਜਿਆਂ
ਦੇ ਰਾਜੇ ਕ ਰਾਲਾ ਕ੍ਰਿਤ ਭੁਇਨ ਕਸ੍ਰਪ ਆਦ ਕਜੋਨਾ ॥੧੪੯॥ ਭੁਜੰਗ ਦੀਏ ਭੁਜੰਗ ਰਚਦੀਏ
ਭਵ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਭੂਤ ਪਿਛੇ ਭਵਿਖ ਅਗੇ ਭਵਾਨ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਖੇ ਤੁਹੀ ਹੈ ॥੧੫੧॥ ਭੂ
ਅਮੇਰ ਭੂਗੋਲ੍ਹ ਵਾਸੁਮੇਰ ਦ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾਈ ਦੀਪ ਦਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ॥੧੫੨॥ ਸੀ
ਹ ਲੋਕ ਚਤ੍ਰ ਦਸ ਚਾਰ ਰਚੇ ਜਿਸ ਨੇ ਚੌਦਾਂ ਲੋਕ ਸੁੰਦ੍ਰ ਰਚੇ ਹੈ ਸਾਰੇ ਬਣਾਏ ਹੈ ॥੧੫੩॥ ਚਾਰ
ਚਤ੍ਰ ਦਿਸ ਸੁੰਦ੍ਰ ਚੌਦਸਾਂ ਵਿਚ ਰਹੀ ਰਚਾਨ ਹੀ ॥੧੫੪॥ ਆਦਿ ਸਿਰ ਆਦਿ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ
ਰਜਣ ਦਾ ਲਾ ਹੈ ॥੧੫੫॥ ਪੂਰਨ ਮਤੀ ਪੂਰਨ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥੧੫੬॥ ਸਰਬ ਸਤੇ ॥੧੫੭॥ ਸੁਤ ਸਿਧ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥੧੫੮॥ ਅਪੂਨਭ ਬਹੁੜੋ ॥੧੫੯॥ ਇਮ ਬੇਦ ਉਚਾਰਤ ਸਾਰਸੁਤੀ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੇਦਾਂ ਦੁਆਰਿ ਓਉ ਚਾਰ ਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਾਰ ਸਕ ਉਸਰ ਸਕੇ ਰਸ ਕੇ ਰਸ ਜੈ ਹੈ ਚਾਰ੍ਹ
ਕੇ ਰਸੇ ਹੈ ॥੧੬੦॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਹੈ ਸਦਾ ਅਦੇਵਾਂ ਦਾ ਬੀ ਦੇਵ ਹੈ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਬੀ ਦੇਵ ਹੈ
ਸਬ ਦਾ ਕਾਲ ॥੧੬੧॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥ ਹੈ ਆਪ ਅਨਾਥ ਹੈ ਨਾਥਾਂ ਦਾ ਨਾਥ ਹੈ ॥ ਅਗੰਜ ਗੰ
ਜਗ ਗੰਜਣ ਦੇ ਆਪ ਅਗੰਜ ਹੈ ਹੋਰਨਾ ਦੇ ਗੰਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿ
ਸਦੇ ਰੂਪ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਹੈ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧੬੨॥ ਅਦੋਖ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਦਾਗ ਕਲੰਕ ਤੇ ਰ
ਹਿਤ ਅਦਾਗ ਦਗੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਸੇਖ ਸਪੂਰਣ ਤੇ ॥੧੬੩॥ ਬਿਸੁੰਭਰ ਬਿਸਦੇ ਭ੍ਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਛੇ
ਸੀ ਬਿਸੁਨਾਥ ਬਿਸ ਦਾ ਨਾਥ ਹੁਣ ਹੈ ਬਿਸਪਾਬਿ ਸੁਭਰਨ ਹੈ ਬਿਸੇਸ ਨੂੰ ਕੋ ਬਿਸ੍ਰਦੇ ਭੂਨ ਵਾਲਾ
ਅਗੇ ਹੋਰ ਵੇਗਾ ॥ ਕਰ ਮਭੁਰਨ ਹੈ ਸਭੀ ਗਾਂਦੇ ਭੂਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥੧੬੯॥ ਅਜਿਆਰੇ ਗਿਦ ਹੋ ਹੈ ੧੧ ਨਾ
੧ ਅਭੰਭੁ ਹੈ ਨਾ ਨਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਨਾ ਓਰਕਿ ਸੀ ਦੇ ਸੰਗ ਹੈ ਨ ਸਾਥ ਹੈ ਨਾ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾ
ਥੀ ਹੈ ॥੧੭੦॥ ਨ ਪ੍ਰਮਾ ਹੈ ਨਾ ਬਰਫ ਹੈ ਨ ਧਾਮ ਹੈ ਨਾ ਧੂਪ ਹੈ ॥ ਨਾ ਛਿਦ੍ਰ ਹੈ ਨਾ ਦੇਸ ਹੀ ਹੈ ਨ ਛਿ
ਦ੍ਰ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀ ॥੧੭੧॥ ਨ ਬਾਲ ਹੈ ਨਾ ਅਵਿਦਿਆ ਤੀ ਹੈ ॥੧੭੬॥ ਅਰੀਜ ਸੀ ਅਰੀਜ ਸਾ
ਨਾ ਰਖੀ ਬਿਭੂਤੀ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਹੈ ॥੧੭੭॥ ਨ ਹਾਉ ਹੈ ਨ ਭਾਉ ਹੈ ਨਾ ਕਖੰਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਨ ਦਾਉ
ਨਾਮ ਛਲਦਾ ॥੧੭੮॥ ਰਾਜਾਧਪੀ ਇੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਤਸੁਤੀ ਪਾਰਬਤੀ ਤਪਸ੍ਰਪ
ਤੀ ਸਿਵਜੀ ਬਿਅੰਤ ਕੇ ਬਿਅੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ॥੧੭੯॥ ਗਜਾਤ ਪਾਤ ਗਜਾਦੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆ
ਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜੋ ਹੈ ਸਨੇਹ ਜਾਨੀ ਐ ਸਭ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਣੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤੁਰਿਤ ਤੁਰਤ ਹੀ ਦ੍ਰੋਹ
ਛਲ ॥੧੮੦॥ ਸਨਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਸੇਬ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਆਮਰਚਾ ਪੰਛੀ ॥੧੮੩॥ ਪ੍ਰਿਰਾਜ ਰਾਜ
ਪ੍ਰਥੀ ਨਿਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਅਧਪਤੀ ਰਾਜ ਜੋਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਚਰਤ੍ਰ ॥੧੮੪॥ ਸੂਦ੍ਰ ਭੀ ਵਹਨਾਂ ਤੇ ਸੂ
ਦ੍ਰਾ ਵਿਖੇ ਭੀ ਉਹੀ ਸੁਆਮੀ ਹੈ ॥ ਗੂੜ੍ਹ ਸਮੂਹ ਭੀਕਰ ਭੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਉਰਧ ਉਤਰਿ
ਸਟ ॥੧੮੬॥ ਗਜਗਾਹ ਧਜ੍ਰ ਕੇ ਧਾਤੂ ਤਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਮ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿਤ ਨਾਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਅੰ
ਤ ਹੈ ॥ ਸੇਬ ਹਿਸਾਬ ॥੧੮੭॥ ਆਰੇ ਮਨੁਖ ਜੇਬ ਸੋਭਾ ਭਬ ਅਗੇ ਭਵਾਨ ਅਬ ॥੧੮੮॥ ਚ
ਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਕਾਰ ਚਕ੍ਰ ਚਿਨ ਦਾ ਅਕਾਰ ਬੀ ਹੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥੧੮੯॥ ਗਾਥ ਕਥਾ ॥ ਭਬ ਚਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਦੇਵ ॥੧੯੦॥ ਜੇਤ ਕ ਜਿਤਨੇ ਕੋਈ ਕੁਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥੧੯੩॥ ਅਧੇਤ ਰਣ ਪਾਪੀਆਂ
ਦੇ ਤੰਡਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥੧੯੪॥ ਨਿਜਭਾਮ ਆਪ ਪਿਆਰੇ ਹੈ ॥੧੯੬॥ ਚਾਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸਬ ਚਾਰ ਸਹਿ
ਤ ਤਾਬਿ ਚਾਰ ਦੇ ॥ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਰਾਜਾ ਹੈ ॥੧੯੮॥ ਭਬ ਅਗੇ ਭਵਾਨ ਅਬ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ

॥ਏਕਸਮੇਸ੍ਰੀਆਤਮਾ ਇਕਸਮੇ ਸੁਭਾਇਵਾਨੁਜੀਵਾਤਮਾਨੇ ਉਚਰਿਓਮਤਜਿ ੪
ਤਨ ਉਤਮ ਬੁਧੀਤਾਈਕਹਿਆ ਬਚਨਾਪ੍ਰਸਣਾ ਕਹੋ ਕਹੁ ਸਕਲਾ ਬਿਧ ਤੋਨ ਸਪੂਰਣ
ਧਿਕੁ ਕੇਤੁਾ ॥੨੦੧॥ ਕੇਕਰਮਹੈ ਕ੍ਰਮ ਕੌਣਹੈ ॥੨੦੩॥ ਕਹਜੀਤਬ ਜਿਤਣਾ ਕਿਆਹੈ ਕ
ਤਰਕ ਤਿਆਗ ਕਿਆਹੈ ਅਵਤਰਕ ਗ੍ਰਹਣ ਕਿਆਹੈ ॥ ਸੁਜਮਕੁ ਸੋ ਕਹੇ ਸੁਜ
ਵੈਰਾਗ ਕਿ ਸੋ ਨੇ ਕਹਿ ਤੋਹੈ ਦਮ ਕੋਕ ਹਾਕਹੈਤ ਦਮ ਕਿਸਨੂ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ॥੨੦੪॥ ਕਹੋ
ਤੰਤ ਕੋ ਮੰਤ ਕਹ ਤੰਤ੍ਰ ਕੌਣਹੈ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਕੌਣਹੈ ॥ ਵਾਤ ਤਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕੌਣਹੈ ॥ ਪੰਜਾਂ ਦੇਰਿਆਂ
ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਣਾ ॥ ॥੨੦੫॥ ਇਨਾ ਅਗਲਿਆਂ ਪੰਜਾਂਦਿ ਚਉਤ੍ਰਹੈ ॥ ਕਹਾ ਰੰਕ ਰਾਜਾ
ਕਵਨ ਰਿਆ ਨਵਾਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਵਿਚਿ ਕਿਆਹੈ ਕੰਗਾਲ ਤੇ ਰਾਜਾ ਕਿਆਹੈ ਕਹੋ ਤਤ
ਸਹਿਤ ਵਨ ਕਹਿ ਦੀਹੰਤ ਤਮੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ॥੨੦੬॥ ਸਿਸਟ ਕੋ ਸ੍ਰੇਸਟ ਕੌਣਹੈ ਭ੍ਰਿਸਟਹੈ
ਭ੍ਰਿਸਟ ਕੌਣਹੈ ॥੨੦੭॥ ਕਹਾ ਭ੍ਰਮ ਕੋ ਨਾਸ ਭਰਮ ਦਾ ਨਾਸ ਕਿਆਹੈ ॥ ਅਚੇਤ ਪਕਾ
ਸ ਕਿਤੇ ਅਚੇਤਤਾਈ ਨੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੇ ਹੈ ॥੨੦੯॥ ਕਹੋ ਬਿਚਾਰ ਆਬਿਚਾਰ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਬਿਚਾਰ ਬੀਤੇ ਆਬਿਚਾਰ ਬੀਦੋਮੇ ਵਾਕਹਿਆ ਹੈ ਬਿਚਾਰਨੂ ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ॥੨੧੦॥ ਵਾਮਾ
ਇਆਵਿਚ ਹੀ ਸਭ ਹੈਨ ਸੋਆਇਆ ਦੇਵੀ ਪੂਛੇ ਕੋ ॥ ਦੁਰਜਨ ਦਲ ਦੰਡਣ ਦੁਰਜਨਾਂ
ਦੇ ਦਲਨੂ ਦੰਡਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਝ ਖੰਡ ਉਦੰਡੇ ਖੰਡਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਉਤਕਿਸਟ ਹੈ ॥ ਭੀ
ਮਕ ਪਰਦਨ ਮੁੰਡੁ ਜੁਟੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਛਜ ਛਿਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਛਤ੍ਰ ਹੈ ॥੨੧੧॥ ਪੁਸਟ ਉਦੰ
ਡਣ ਵਡੀ ਪੁਸਟ ਹੈ ਉਤਕਿਸਟ ਹੈ ਭੁਜਾ ਦੰਡ ਜਿਸਦੇ ॥੨੧੨॥ ਤਾਵ ਦੂਰ ਵੈਕੇ ਡਉ ਭੁਜ
ਦਾ ਹੈ ਬਬਰ ਬਦੇ ਕੇ ਛੇਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਬਰੰ ਬਲੀ ਅਤਾਸਿ ਤਝਮਕੇ ਅਤ ਸੇਕ੍ਰਕੇ ਚਿਰਾਸ
ਭੂਪ ਝਮਕਦਾ ਹੈ ਫੂਕਫੰ ਫੁਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰਪਦੀ ਨਿਆਈ ॥੨੧੩॥ ਖੁਨਿ ਖਿਤੇ ਖੁੰਨਕੁਣ
ਵਾਲੀ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਉਤੋ ॥ ਪੁਸਟ ਪ੍ਰਹਰਖਣ ਪੁਸਟ ਹੈ ਤੇਰਾ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੋ ਹਰਖਣ ॥ ਭੂਮ
ਅਕਾਸ ਤਲ ਉਰਧ ਅਧੇ ਭੂਮਿ ਅਸਤਲ ਤੇ ਲੋਕੇ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪਤਾਲ ਤਿਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ
ਹੈ ਪੂਰਣ ॥੨੧੪॥ ਨਿਦੈਨ ਰਾਚਨ ਰਾਖ ਸਾਨੁ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਆਦੈਤੀ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਅਨਲ
ਬਿਦੈਤੀ ਅਗ ਦੇਉ ਗਲਾ ਛਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥੨੧੫॥ ਬਾਘ੍ਰ ਬਕਾਰਣ ਛੇਰ ਤੇਰਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ
॥੨੧੬॥ ਚਾਚਰ ਚਮਕਾਰਣ ਬਿਜਲੀ ਵਤ ਚਮਕਾਰਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਧੁਕਾਰਣ ਧੁਕਾਰਣ ਵਾਲੀ
ਹੈ ਤੂ ਪਾਮਖੇ ਹੰਕਾਰੀ ਮਖੇ ਹੈ ॥ ਦਾਰੁ ਵੀਪ੍ਰ ਦੰਤੇ ਅਨਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੰਦ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਮਨੁਜ ਕਾਮਦੇਵਤਾ ॥੨੧੭॥ ਪਾਮੰਕਣ ਬਜ ਦੇਹੈ ਅਸਟਾਟ ਪ੍ਰਹਾਸਨ ॥ ਬਿਜਲੀ ਵ
ਤ ਟਾਟ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇਰਾ ਹਾਸਾ ਹੈ ਚਕ੍ਰ ਗਤੇ ਚਕ੍ਰ ਤੇਰਾ ਚਲ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ਕੇਸਰੀ ਛੇਰ
ਤੇਰਾ ਬਾਹਨ ਹੈ ॥੨੧੮॥ ਕੰਦਨ ਵਿਸੇਸ ਕਰ ਕੇਕਟਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਕਾਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰੇ ਕਾਉਰੁ
ਦੇਸ ਦੀ ਕਮਾਛਿਆ ਦੇਵੀ ॥ ਕਿਕਣੀ ਤੜਾਗੀ ॥ ਧਾਰੇ ਹਣ ਛੇਰ ਉਪ੍ਰ ਚੜੀ ਹੈ ਇਹ
ਬਿਤਲ ਤਲੇ ਪਤਾਲ ਤੇ ਲੋਕੇ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰਣ ਹੈ ॥ ਅਨਲੇ ਅਗਨਾ ॥੨੧੯॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਖ
ਣ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖਿਚਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਦਤਬੇ ਤੀਛਣ ਵਾਰੇ ਰੋਸੁ ਭਾਉ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਭਰ
ਕਾਬਿਤ ਰਕਣ ਤਿਆਗ ਦਾ ਬੀਤਿਆ ਗਾਹੇ ਤਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪਣ ਜਪਤਾ ਜੇਦੇ ਤਪਦੇ ਤਾਈ
ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਪਣ ਵਾਲੇ ਜਪਦੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸਤੋ ਨੂ ਹੇ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਖਣ ਖਿਚਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤੂੰ ॥
॥੨੨੦॥ ਦਿਦ ਲਾਚ ਖੰਗੀ ਚੰਦ੍ਰ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ॥ ਅਲਕ ਭੁਜੰਗੀ ਅਲਕਾ ਸ੍ਰਪ ਵਤ ਹੈ ਤੂੰ
ਦਤੁਰੰਗਾਣ ਤੀਖਣ ਹੈ ਤੇਰਾ ਘੋੜਾ ਛੇਰ ਤੁਰ ਭੁਜੇ ਉਚੀਆਂ ਭੁਜਾ ਹੈ ਤੇਰੀਆ ਕੇਹਰ ਲੰਕੇ
ਕੇਹਰ ਵਤ ਲਕ ਹੈ ਤੇਰਾ ਕੁਰਕਬੇ ਭੇਆਨਕ ਕਬਾ ਹੈ ॥ ਸੁਭ ਚਕ੍ਰਤ ਸੁਭ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਤਕ੍ਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ
॥੨੨੧॥ ਬ੍ਰਿਤਨਬਿ ॥ ਮੋਚਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਉ ਚਕ੍ਰਮੇ ਮੇਜੋ ਕਸ੍ਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਸੁ
ਕ ਸਰਨਾਸੇ ਤੋ ਤੇ ਸਤੂੰਸ ਨਾਸਾਂ ਹੈ ਸੁਬਾਸੇ ਪ੍ਰਹੇ ਬੇਦ ਪ੍ਰਸੰਗੀ ਬੇਦ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ਤੇਜ
ਤਰੰਗੀ ਛੇਰ ਦੁਪਾਪੇ ਧੋਵਾ ਉਰਪੀਉ ਤਾਕਿ ਸਟ ਹੈ ॥੨੨੨॥ ਪ੍ਰੀਟਕ ਛੂਰ ਪੰਟਕਾਤ ਤ੍ਰਾਗੀ ਰਿ
ਤੇ ਖਿੜਦੇ ਹੈ ਸਭੇਨ ਭੈ ਰੋਹਰਣੇ ਸਹਿਤ ਭੇਦੇ ਨਹੀ ਭਜਦੀ ਜੋਰੋਗ ਮੇਹ੍ਰ ਦੀ ਹੈ ਜੁਧ ਵਿਚ ॥
ਚੰਡ ਪਕ੍ਰਤਨ ਚੰਡ ਦੇ ਨਾਸ ਕ੍ਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥੨੨੩॥ ਚਾਚਰੀ ਪ੍ਰਜੋਧਨ ॥ ਬਿਜਲੀ ਵਤ ਸੂਰਮੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰ
ਜੋਧਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਆਂ ਦੀ ਜਗਾਬਿ ਪ੍ਰਜਨ ਪਾਰਬਤੀ ਹੋਕੇ ਦਵਾਜਰਾਨਾ ਸਕ੍ਰਣ
ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਜਾਲਪਾਜ ਅੰਤੀ ਜਪੰਤੀ ਦੇਵੀ ਹੋਕੇ ਜਾਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਵਾਦੇ ਨਾਮ ਹੈ ਜਾਲਪਾ

ਤੇਜੁਅੰਤੀ ਗਾੜ੍ਹਮਤੇ ਰਕਤ੍ਰੇਮਤਵਾਲੀ ਹੈ॥੨੨੪॥ਖਤ੍ਰੀਆਣ ਖਤ੍ਰੀਆਦਾ
ਰਾਹੈ ਖਤੰਗੀ ਬਾਣਾਂਵਾਲੀ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟਕਰੇ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਕਰਣਵਾਲੀ ਹੈ॥੨੨੫॥ਉਨਤਨ
ਤੇਤੇ ਦੀਨਿਆਂ ਈਊਚੀ ਅੰਨਾਸਾਂਵਾਲੀ ਹੈ ਵਾਉਨਾ ਦੇ ਤਨਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ਪ੍ਰਧਰ
ਣ ਦਬਾਉਣਵਾਲੀ ਹੈ॥ਅਸਟਾਇਧ ਬਾਹਣ ਅਠਾਂ ਬਾਂਹਾਂ ਵਿਚ ਅਠ ਸਸਤ੍ਰ ਪਕੜ੍ਹੇ ਹੋਏ
੨੨੬॥ਸਾਰੰਗ ਧਨੁਖ ਪਕੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਨਾਹੇ ਸੀਜੋ ਅਤੁਲ ਪ੍ਰਵਾਨੇ ਅਤੁਲ ਤੇਰਾ ਰੂ
ਕ ਮਹੈ॥ਸੀਤ ਜਮਾਨੇ ਸੀਤਾਂ ਦੀ ਜਾਮਨ ਹੈ ਆਦੇਅੰਤੇ ਸਦਾ ਸੰਦਾ ਹੈ॥ਸਾਧ ਪ੍ਰਦਛਨਸਾ
ਧਾਂਦੇ ਪ੍ਰਤਖ ਹੈ॥੨੨੭॥ਜੇਤ ਜਤੀਲੀ ਜੇਤਦੇ ਜਿਤਣਵਾਲੀ ਹੈ ੨੨੮॥ਏਕਭਤੇ ਅਦ੍ਰਤੀ
ਸੂਰਮੀ ਹੈ॥ਚਿਤ੍ਰਾਨਨ ਚਾਰੇ ਚਿਤ੍ਰ ਮਾਫਿਤ ਮੁਖ ਹੈ ਸੁੰਦ੍ਰ ੨੨੯॥ਅਰਦਨ ਦਲਣਵਾਲੀ
ਹੈ॥ਅਤੁਲਆਮਰਖਣ ਅਤੁਲ ਜਿਸਦਾ ਗੁਸਾ ਹੈ ਸ੍ਰੋਣਤ ਚੁੰਸਨ ਲਹੂਨੂੰ ਚੂਸਣਵਾਲੀ ਹੈ॥੨
੩੦॥ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਦੇ ਹੈ॥ਤੁਮਕ ਹੋਦੇਵ ਸਰਬੀ ਬਿਚਾਰ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਦੇ ਹਾਂ॥ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ
ਸਪੂਰਣ ਬਿਚਾਰ ਸੁਣਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈ ਤਤਾ॥੨੩੧॥ਪ੍ਰਭਾਉ ਪ੍ਰਤਾਪ॥੨੩੨॥ਉਗ੍ਰਧੀਬਿ
ਰਹਤ ਹੈ ਕਾਰਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ੨੪੦॥ਮਹੀਪ ਰਾਜਾ ਹੈ ਪੈਰ ਪਾਰ ਤਰਕੇ ਪਾਰ॥੨੪੨॥ਕਲਕਕ
ਗਾ ਲਜੁਗਾਦੇ ਜੀਆਂਦੇ॥੨੪੩॥ਖੰਡਿਆ ਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ ਖੰਡਣਤੇ ਜੋ ਅਖੰਡ ਥੇ ਪ੍ਰੰਡਾਂਸਾ
ਸਾਰ ਖੇਤਿਨਾਨੂੰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ਪਦਮਾਪਤ ਲਛਮੀ ਜੇਸਪਤੀ ਦਾ ਵਾਲਛਮੀ ਤੇਲ
ਛਮੀ ਦਾ ਪਤੀ ਬਿਸਨ॥ਰੋਜੀਹੀ ਹਮੇਸਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਭੇਦ ਬਿਲੋਕਤ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਕਰਿ
ਕਰੇ ਦੇਣਵਾਲਾ ੨੪੬॥ਕਾਹੇਕੇ ਡੋਲਤ ਹੈ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ੨੪੯॥ਸਿਧਸਨਾਥ
ਸਿਧਸਾਹਿਤ ਨਾਥਾਂ ਦੇ ਸਨੇਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ੨੫੦॥ਨ੍ਰਿਪਾਨ ਰਾਜੇ ਖੇਦਤ ਹੈ ਦੁਖੀ ਹੀ ਹੋਏ॥
੨੫੧॥ਭੇਸਤਪੋਧਨ ਭੇ ਸਕੁਕੇ ਰਿਖੀਆਂ ਦਾ ਧਨਕੇਸ ਧਰੇ ਧਨ ਦੇਸਾ ਧਣ ਵਿਚ ਜੇਲਗਾਰਹੇ ਹੈ
੨੫੨॥ਕਾਲਹੂ ਕੇ ਕਾਲ ਸਮੇ ਦਾ ਬੀ ਸਾਮਾ ਹੈ ੨੫੩॥ਪੂਰਬੀ ਪੂਰਬ ਦੇਸ ਦੇ ਗੌਰ ਗੋਰਖ ਇਬਾ
ਪੈ ਬੰਨਦੇ ਹੈ ਸੂਸਾਲੁ ਨਿਜਕਾਮ ਹੈ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਮਨਾ ਵਾਸਤੇ ਗਾਮਾਪਧਦੇਕੇ ਮਾਪਧ ਦੇਸਕੇ ੨
੫੪॥ਤਿਬਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਂ ਦਲਾਇ ਤੁਟੇ ੨੫੫॥ਦੇਵ ਦੇਵਤਾਨਕੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਦੇਵਾ ਬ੍ਰਹਸਪ
ਤ ਸੁਰੇਸ ਦਾਨਵਾਨਕੇ ਰਾਖਸਾਂ ਦੇ ਮਾਰਣਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਹੈ ਰੰਗਮੇ ਰੰਗੀਨੁ ਰੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਰੰਗਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਾਹੂਪੈ ਨਦੀਨ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਦੀਨ ਤੇਜਪੁੰਜ ਮੈ ਸਮੂਹ ਤੇਜ ਸਰੂਪ ਹੈ
੨੫੬॥ਜਸਬਾਜੀ ਚੌਂਦ੍ਰਾ ਮਾਹੇ ਨਾਕੁਣਾਵਾਲੇ ਲੋਕਤੇ ਮਹਾਂਦੀਨ ਮਹੀਅਰ ੨੫੭॥ਸਪੂਰਨਆ
ਵਤਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਨਿਰਾਸ ਰਹੇ ਹੈ ਨਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਈ ਐਨ ਪਾਰ
ਜਿਦੇ ਪਾਰ ਤੇ ਉਰਾਰ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ੨੫੮॥ਤੇਜਹੂੰਕੇ ਤਰੂਹੈ
ਤੇਜ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਸਰੂਹੈ ਤਲਾਊ ਹੈ ੨੫੯॥ਕਿਲ੍ਹੋ ਧਕੇ ਅਭੂਤ ਹੈ ਜੋਅਮ ਸਰੋਰਜਕੋਧ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ੍ਰਿਪਤਾਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਘਰ ਹੈ॥੨੬੧॥ਅਪਾਈ ਐਨਪਾਰਧਾ
ਰਾਵਾਰਹੂੰਕੇ ਪਾਰ ਜਾਂਕੇ ਪਾਰ ਜੋ ਪਮੇਸਰ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਪਾਰ ਤੇ ਉਰਾਰ ਦਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ
ਪਾਈਐ ਅਲਸ ਹੈ ਰਹਤ ਹੈ ੨੬੨॥ਤ੍ਰਮਛਾਲਚੈਂ ਵਲਕਲ ਰੇਖ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰਨਵਾਲੇ
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਹੋ ੨੬੩॥ਛੀਰਾਵਧ ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰ ਛਪਾਕਰ ਨਾਮ ਚਾਨਣੀ ਦਾ ਹੰਸਨੀ
ਸੀਸੀ ਹਾਭੂਮਮੈ ਹੰਸਨੀ ਸਾਖੀ ਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਭੂਮ ਵਲਾਤ ਵਿਚ ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ ਰੂਲਕੇ
ਹਣਕੇ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਮਾਲਤੀ ਦਾ ਫੁਲ ਚਿਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ੨੬੪॥ਫਟਕਸੀ ਬਿਲੋਰਸ
ਰਖੀ ਕੈਲਾਸ ਤੇ ਕਮਾਊਗ ਦੂਤੇ ਕਾਸੀਪੁਰ ਤਿਹਾ ਵਿਚੋ ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ ਕੀਰਤੀ ਹਿਮਾਸੀ
ਬਰਫ ਸਾਰਖੀ ਹਰਹਾਰਸੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਸਾਰਖੀ ਜੋਨ ਜੌਣ ਸੇ ਬਕਾਲਸੀ
ਰਾ ਬਗੁਲੇ ਸਾਰਖੀ ੨੬੫॥ਫਾਂਸੀ ਫਰਾਸੀ ਦੇਸ ਦੇ ਦੂਰੰਗੀ ਦੁਭਾਸੀਏ॥੨੬੭॥ਪੁਤੁਲ
ਈ ਵਿਸਤੀਰ ਨਹੋ ਰਹੀ ਹੈ॥ਫੂਲਤੀ ਪਫੂਲ ਫੂਲ ਦੀਨਿਆਂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੂਲਰਹੇ ਲੋਲ
ਹਲਹੂਤ ਮੋਰ ਲਾਹਲਹਕ ਰਹਿਆ ਹੈ ਮੌਰ ਮੁਕਟ ਦੇਰਾ॥ਸੇਰ ਰੂਰ ਗਹੇ ਜਾਲਮ ਨਮ
ਬਹਚੋਰ ਸਿਰਉ ਪ੍ਰਫੁਲ ਗਹਿਆ ਹੈ ਆਨੇ ਕਾਮ ਦਾ ਚੋਰ॥ਕਜਰਤ ਕਮਾਲ ਕਦ
ਰਤਵਡੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਵਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਣਵਾਲਾ ਹੈ॥੨੭੦॥ਮਹੀਪਰਾ
ਜਾ ਹੈ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਜਿਹ ਕਰਮ ਜਾਰਿ ਬਿਸਤੀਰਣ ਹੋਰ ਹਾ ਹੈ॥ਆਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਮਾ ਰੂਪੀ
ਜਾਲਾ॥ਉਸਤਤ ਸਪੂਰਨਾ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੇ

ਮਕਾਰ ਹੈ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਗਿਰਿਜਾ ਇਹ ਜ ਪੂਰਨ ਕਰਾਈ ਬੁਧੇਹਾ॥ ੫
ਗਾਖੰਡ ਬਿਹੰਡੇ ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੇ ਖਲਾਂ ਦੇ ਦਲ ਜੋ ਖੰਡਣੇ ਤੋ ਬਿਨਾ ਹੈ ਜੋ ਖੰਡ ਕੂਕੇ
ਖੰਡਣ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨ ਬਰ ਬੰਡੇ ਬਰਾਂ ਦੇ ਬੰਡਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੇ ਸੂਰਜ ਵਤ ਸੋਭਾ ਹੈ
ਅਸ ਸਰਣੰ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਣ ਹੈ॥ ਜੈ ਤੇਰੀ ਹੇ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ॥ ੮॥ ਦੇਵੀ ਤੋ ਅਕਾਲ
ਪੁਰਖ ਦੋ ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੈ॥ ਕਲਿ ਕਾਰਣੇ ਮੈ ਕਲਾਂ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਿਰਾਲੀ ਨ੍ਰਿਲੇ
ਪ ਹੋ॥ ੯॥ ਅਜੋਹ ਵੇਖਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ॥ ਭੁਵਾਣੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਧਾਭ ਵੇਜੀ ਦੇ
ਆਪ ਰਹੇ ਹੋ॥ ੧੦॥ ਨਰੇਖੰ ਨਰ ਦਾ ਸਰੂਪ॥ ਦੇਵੀ ਛੋ ਦੀਵੀਆਂ॥ ੧੧॥ ਕਹੂੰ ਫੂਲੇ
ਕੈਭਲੇ ਰਾਜ ਫੂਲੇ ਕਿਤੇ ਰਾਜ ਫੂਲ ਹੋ ਕੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੁਲਰ ਹੇ ਹੋ॥ ੧੨॥ ਕਹੂੰ
ਨਾਦ ਦੇਕੇ ਕਿਤੇ ਘੰਡਾ ਹੇ ਨੈਦਾ ਸਬਦ ਹੋ ਕੇ॥ ਕਹੂੰ ਪਾਰ ਧੀ ਹ੍ਵੈ ਕਿਤੇ ਫੰਧਕ ਹੋ ਕੇ ਚੋ
ਰੇ ਬਾਨ ਰਾਜੇ ਬਾਣ ਧਾਰ ਕੇ ਸੋਭ ਰਹੇ ਹੋ॥ ਕਾਮਕੀ ਕਾਮਦੀ ਜੋਉ ਨ੍ਰਿਆਂਈ ੧੪॥
ਨੈਸੈਨੰਨ ਸਾਥੈ ਨਾ ਸੈਨਾ ਹੈ ਨਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਓ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਹੈ ਨਾਓ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਸਾਥ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਅਭੀਤੰ ਅਸਚਰ ਜ ਹੋ ੧੬॥ ਅਦਾਰੀ ਕਲੰਕ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੈ ਅਦੋਗੀ ਦ
ਰੋਤੋ ਬਿਨਾ ਹੈ ੧੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕਰਾਲੰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿ ਬਭਾਇਆ ਨ ਕਹੇ ੧੮॥ ਜਿਤਾ ਜੇਤ ਦੇ
ਟਾਤੁ ਕਾਲ੍ਹਾ॥ ਹਹਾ ਹੂਹ ਹਾਸੀ ਹਹਾ ਤੇ ਹੂਹ ਰੀਧ੍ਰ ਬਾਂਟਤ ਤੇਰਾ ਹਾਸਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਲੇਕਾਲ
ਕੇ ਕਾਲ ਕੀ ਜ੍ਵਾਲ ਜੋ ਸੈ ਪ੍ਰਲੈ ਦੇਸ ਮੇਦੀ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਅਗਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੋ॥ ੧
ਦੀ॥ ਘਪਣ ਘਵੇਈ ੨੦॥ ਭ ਘੋਸ ਦਏ ਵਿ ਹੋਇਆ ਸਬਦਾ ਇਸ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਿਓਨਿ ਰਿਪੇ ਦ੍ਰੇ

ਦਾ ਇਸ ਤ੍ਰਾਹ ਤ੍ਰਿਓਨਿ ਰਿਪੇ ਦ੍ਰ
ਭਜ ਰਹੇ ਹੋ ਧ੍ਰੁੰ ਧਰੂੰ ਧੁਣੇ ਨੋਵਰੇ
ਨਾਦ ਬਜੇ ਨਰਾਇਣਿਆਂ ਦੇਸ
ਮਾਲਾ ਸੋਭ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਕਰਾਲ
ਜਰੋ ਕੂਕੇ॥ ੨੪॥ ਬੀਰ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ਬੀ
ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਵਾਲੇ ਹੋ ਦੀ ਟੂਟ ਕਲਮ
ਦੀਨ ਮਹਿਮਦ ਸਮੇ ਅਵਸਥਾ
ਲਿਆ ਤੇ ਕਾਲ ਖਪਿਆ ਨਾਮ
॥ ਮਾਨ ਧਾਤਾ ਦਿ ਮਾਨ ਧਾਤਾ ਤੇ
ਲਾਏ ਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਸਾਮਤਾਂ ਕੀ ਬਿ ਤੂੰ
ਣੇ ਅਸਚਰਜ ਭਾਇਆ ਨਕ
ਖਿੰਥੇ ਕੇ ੩੪॥ ਛੂਰੀਆਂ ਸਾਆ
ਤ੍ਰਾਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕ੍ਰਦੇ ਹੋ॥ ੩੫॥ ਨਿਸਾ
ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਤਿਨਾਂ ਕਾ
੪੩॥ ਆਦਿ ਪੇਕੂਰ ਬਕ੍ਰੰ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਭਿਨੈਲੋਕਾਤੋਂ ਅਲੋਕ ਕਸੋਭਰ
ਰਹੇ ਹੋ ੪੫॥ ਦੂਖਣੰ ਦੂਖ ਦੇਣ
ਈ॥ ਉਬਾਰ ਲਾਜ ਮੇਰੀ ਖੋਰ
ਤਾਂ ਦੇਵਲੀ ਸੁਆਮੀ ਹੈ॥ ੫੦
ਹੈ ਨਵੇਨ ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਤੁਆਲਯ
ਰਾਮ ਬਜੇ ੫੨॥ ਮੁਖਾ ਬਿਜੁਲਜੁ
ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹਾ ਹੈ॥ ੫੩॥ ਭ
ਭਯੰ ਸੋਭ ਰਹੀ ਹੈ ਦਾਸਤ੍ਰ ਨਜੇ

ਗਰਜਿਆ ਹੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਪੂਰੰ ਧ੍ਰੁੰ ਧਰੇਖੰ
ਧੋ ਧੁਨ ਤ੍ਰਾਂ ਜਰਾਂ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਮਹਾਨਦ
ਬਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਜੇਰੰ ਮਾਲ ਰਾਜੇ ਸਿਰ ਦੀ
ਰਜੇ ਕੈ ਬਦੇ ਹੈ॥ ਸ੍ਵੇਸੰ ਚਲ ਦਾ ਲਹੂ ੨੩॥ ਏ ਵ੍ਰਿ
ਰਾਂ ਦੇਸ ਮੂਹਾ॥ ਕਬੀਲੇ ਹ ਕਲਮੈ [illegible] ਕਰੀ ਹੈ ਹੁਕਮ
ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਜੋਰਤ ਲੋ॥ ਉਪਾਰੇ ਉਪਦੇ ਹੈ ੨੬॥ ਅਹ
[illegible] ॥੨॥ ਧਾਤ ਤੇ ਓਕਾਲ ਖਾਪਾਨ ਤਿਤ
ਉਲੀਆ ਅੰਬੀਆ ਫਿਰਕੇ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ੨
ਆਦਿ ਕਾਲ ਜੋ ਲੈ ਚਲਾਏ ਕਾਲ ਨੇ ਇਕਠੇ ਕ੍ਰ ਕੇ ਚਰ
ਨਾਸਣ ਤਿਸ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੀ॥ ੩੦॥ ਅਭੂੰਭ
੩੧॥ ਚਾਰੰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਗਦਾ ਪਾਸ ਗਦਾ ਤੇ ਫਾਹੀ ਤੂ ੨
ਲੀਹ ਮੰਕੋਟ ਕ੍ਰੋਧ ਹਾਸੋਤੁ ਮਾਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਦੇਖ ਕੇ ਸੂਰਜ
ਨ ਨਰਾ ਦੇ ੩੯॥ ਭਵਿਖਿਅੰ ਭਵੇਅੰ ਭਵਿਖਤ ਕਾਲ
ਲਾਂਸੋ॥ ੪੦॥ ਸੁਭੰ ਰੁਦ੍ਰ ਨੂੰ ਤੇ ਸੋਭ ਰਹੇ ਹੋ ਪਦ੍ਰਾਂ ਦੇਸ ਮੂ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਭਾਇਆ ਨਕ ਮੁਖਾ॥ ੪੪॥ ਅਲੋਕ ਲੋਕ ਸੋ
ਹੋ॥ ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋਭਿਅੰ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਲੁਭਾਇ ਵਾਲੇ
ਵਾਲੇ ਹੋ॥ ਗਦਾ ਗ੍ਰਿਸਟ ਗਦਾ ਭਾਰੀ ੪੭॥ ਧਣੇਕ ਘਣੇ
ਖਲੇ ਨਚਿਆ ਮੇਰੀ ਨ੍ਰਿਪ ੪੯॥ ਅਰੇਵ ਰਾਖਸ ਦੇਵ ਦੇਵ
ਅਲਿ ਕ੍ਰਿਤ ਭੂਖਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਦੇਹਾ॥ ੫੧॥ ਪ੍ਰਮਕ ਤੇਰੀ
ਗਨੀ ਬਿਜੁਲੀ ਜੁਲੀ ਬਿਲੀ ਦੀ ਨਿਆਂਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੇ ਹੋ
ਆਲਪਣੇ ਪ੍ਰਜਲੀ ਮੁਖਾ ਬਿਜੁਲੀ ਦੀ ਜੁਆਲਾ ਤੇ ਬੀ
ਦ ਸੈਸਾਰ ਵਿਖੇ ਭੰਦੇ ਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਨਖੇ ਨਵੀਨ ਹੈ॥ ਸ
੫੪॥ ਦਿਨ

ਭੂਚਾਲ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਥੀ ਨੂੰ ਘਣ ਘਣੇ
ਰੈ ਦਾ ਚਰਾਚਰ ਘੰਤ ਹਲੰ ਚਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋ ਚਾਲ ਜਰ੍ਹਚੇਤ ਨੇ ਹੋ ਗਲੋ ਰਹੇ ਹੈ
ਚਲ ਦੇ ਦੁੰਚ ਕ੍ਰਨਚ ਨ੍ਰਿਤੰ ਚਲ ਕੇ ਚੌਦਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਖੇ ਚ ਕ੍ਰ ਫਿਰ ਰਹਾ ਹੈ॥ ਹਰੀ

ਨੂਵਾਲੇਹੈ॥੫੧॥ਜਾਣ ਮਾਨੋ ਰਾਵਰੇ ਆਪਕਾ ਹੁਲਸੀਪ੍ਰਾਸਿੰਨੋਹਰਹੇ ਹੈ॥੫੨॥
੫੨ ਏਵੀ ਧੁਮਕੇ ਬਜਰਹੀ ਹੈਂ ਮਣੀਨੀਲ ਨੀਲਮਣੀ ਨੌਗਿਖੀ ਨਗਏ ਵ॥ਕਰਕੇਟ
ਬਣਾਵੇਂਕੇਤਨੂੰ ੬੧॥ਕਰੇਕਾਲ ਤੇਅੰਤ ਲੈਕੇ ਬਿਚਾਰੇ ਤੇਅੰਤਨੂੰ ਕਾਲਨੇ ਲੈਕੇ ਬਿਚਾਰੇ
ਕੀਤੇ॥੬੨॥ਸ੍ਰੋਣਤਬੀਜੇ ਰਕਤਬੀਜ ਪੂਰੇ ਜੇਪੂਰੇ ਜੋ ਟੂਕਟੂਕਟੂਕਰੇ॥ਤਿਨੈਅੰਤ ਕੇਅੰ
ਤਕੇ ਤਿਨਾਨੂੰ ਅੰਤਦੇ ਜਮੇ ਓਨ੍ਹਕਨੂੰ ੬੫॥ਛਿਣ ਪ੍ਰਿਥੀ ਛਿਣਾਈ ਖੋਲਈ॥੬੬॥ਲੀਨੇ
ਲੈਏਹੇ ਦੂਜਾ ਕਿਲੇ ਪਵਾਰੇ ਪਾਏ ਹੈ॥ਵਹੈਦੀਨ ਦੇਖੇ ਗਿਰੇ ਕਾਲਮਾਰੇ ਓਭੀ ਕਾਲਦੇਆ
ਲੈਰਿਗੇ ਹੋਏ ਦੀਨਦੇਖੇ ਹੈਂ॥੬੭॥ਗਰਜੇ ਅਠੋ ਆਨਰਜੇ ਘਟੇ ਮਿਟੇ ੬੮॥ਦੈਤਧਾਰੇ ਦੈਤਧਾ
ਰੀ ੧੧॥ਦੇਵਰਾਖੇ ਇੰਦ੍ਰਾ॥ਤਿਤਿਓ ਕਾਲਲੇ ਜੋ ਤਿਤਨਿਆਨੂੰ ਕਾਲਨੇ ਲਾਇਆ ਹੈ॥੭੪
ਮੁਹਾਮਛ ਮੁੰਡੇ ਬਡੇ ਮੈ ਛਵਾਲਾ [illegible] ਮਛ ਅਵਤਾਰਾ॥ਫਧਿਓ ਕਾਲਦੂੰਡੇ ਬੀਜਿਆ
ਹੈਕਾਲ ਨੂੰ ਸਮੁਹਾਨੂੰ॥੭੭॥ਜਿਦਾ ਓਨ੍ਹਕਨੂੰ ੭੮॥ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਚਾਮਚੇ ਤ੍ਰੀ ਨਨਾਪ੍ਰਕ
ਰਾਦੇ ਸੀਦੂਟਿ ਕੇ ਲਾਏ ਹੋਏ ਹੈ॥੮੦॥ਚਮਕ ਚੌਦੂ ਚਾਰਫੀ ਚਮਕਰਹਿਆ ਹੈ ਚੌਦੂ ਮਾਸ਼ੇ
ਦੂਅਥੇ ਉਪ੍ਰਾ॥੮੧॥ਤਿ ਤੇਜੇਰਕਾਲੀ ਤਿਨੇ ਵਸੀਕਾਰ ਕਾਲਦੇ ਹੈ॥੮੨॥ਕਾਲਦਰੀ
ਹੁਕਮਭੂਪੀ ਚ ਲਾ ਬਰੀ ਦੇਵੀਆ॥ਕਹਾਂ ਕਿਆ ਹੈ ੮੩॥ਕਾਲਹੀ ਪਾਇ ਸਮਾਪਾਰੇ ਕਾ
ਲਹੀ ਪਾਇ ਸਮਾਪਾਕੇ ਭਜੇ ਜੁਗੀਆ ਹੈ॥ਕੇ ਗ੍ਰਿਸਟੀ ਨੂੰ ਦੇ ਰਾਹ ਹੋਇਆ॥ਸਿਵਜੀਨੂੰ
ਇਸਕ੍ਰਕੇ ਜੋਗਸਮਾਧ ਲਾਕੇ ਦੇ ਠਗਾਏ॥ਐਸ ਕਾਲ ਹੈ ਸਹਿਤ ਸਮੇਦੇ ਹੈ ਜੋ ੮੫॥
ਨਿਰਭੁਆਣੇ ਨਿਰਭੈ ੮੬॥ਨਮੋ ਖਗਖੰਡੇ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਖੰਡੇ ਕੋ॥੮੭
ਜਿਨੇ ਤੂ ਲੀਐ ਬੀਰ ਬੀਐਨ ਬੀਐ॥ਜਿਸਦੇ ਬਿਬ ਸੂਰਮਾ ਉਤਪਤ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਦੂਸ
ਆਂ ਰਾ॥੮੮॥ਮਹਾਂਗਿਸਟਰਾ ਦੂ ਬਡੀ ਭੂਰੀਆਂ ਤੇ ਤਕੜੀਆ ਹੈ॥੮੯॥ਧੋਪੰਪੌਰੇ ਏ
ਹੈ॥ਦਏ ਤਾੜੇ ਹੈ॥੯੧॥ਜਹਿ ਜਾਹਿ ਮੈਨੂੰ ਜੈਸਨੇ ਨਭੁਲਨਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੇ ਉਮੋਸੇ ਨਹੀ
ਕੇ ਭੁਲਣਹਾਰਾ ਕਿਤੇ ਬਿਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸਾਰਖਾ॥ਤਿਨੇ ਸੂਭ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀ ਅੰਤ ਦੂਬਭ
ਰੇ ਸੋ॥ਤਿਨ ਸਭ ਨਾਦੇਖ ਦੇਖੀਦੇ ਹੈ ਦੂਬਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੋ॥ਕਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਕੇ ਕਾਲਭ
ਗਵਾਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਭਾਰਿਭੁਜਾ ਨੇ ਕੇ ਆਪਕੀਆ ਭਾਰੀਆ ਭੁਜਾਂਦਾਂਬਾ
ਹੀਆ ਸਰਾਹੇ॥੯੨॥ਕਹਾ ਕਿਆ ਦੇਤ੍ਰ॥ਤੇਰ ਤੇਰਾ ਅਲੇਕ ਅਸਚਰਜ ੯੪॥ਧੁ
ਦੇਕਾਨਦੁਸੇ ਕੁੰਭਕਾਨ ਸਾਰਖੇ॥ਬਾਰਦਨਾਦ ਮੇਘਨਾਦ ਅਕੰਪਨ ਰਾਵਣ ਦਾ ਪੁਤਾਰ੍ਰੇ
ਭਅਕੁੰਭ ਕੁੰਭੁਕਣਦੇ ਬੇਟੇ ਬਿਕਟੇ ਭਇਆਨਕ ਕਾਰਿਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਕਾਲਦੇ ਹਬ
ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ॥੯੫॥ਰਿਹ ਕੂਟ ਕੋੜੀਕੂਟ ਹੋ ਛਾਜਤ ਹੇ ਛਰਦਾ ਹੈ॥ਐਸੇ ਨੇ ਕੇ
ਗਾਜੇ ਕੋਈ ਸੁਦਾਵਰੇ ਐਸਾ ਨਹੀ ਲਗਾਇਆ ਕੋਈ ਬੀ ਬਚਾਉ ੯੬॥ਸੁਭ ਥਾਪਿਓ ਸਿ
ਵਾਨੂੰ ਪੂਜਿਆ॥ਤਿਹ ਤੇ ਭੁਹਿਕੇ ਤਿਸ ਕਾਲ ਤੇ ਤੇਨੂੰ॥ਕੋਟ ਕਰੀਤ ਪੂਜਾ ਦਿਨਕੋਟਕ ਕ੍ਰੋਤਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕ੍ਰਕੇ ਕ੍ਰੋੜਾ ਹੀ ਦਿਨ ਕਾਹੂੰਨ ਕੋਡੀ ਕੋ ਕਾਮ ਕਢਾਏ॥ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਡੀਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਢਿ
ਆ ਤੇਰਾ॥ਕਾਮਕਾਮੰਤ੍ਰ ਕਾਮਨਾ ਵਾਲਾ ਅੰਤ੍ਰ ਕਸੀਹੇ ਕੇ ਕਾਮਨਾ ਪੇਲੇ ਦੇ ਕੇ ਮਬੀਨ
ਹੀ ੯੭॥ਕੂਰ ਭੂਠੇ ਦਾ ਕਾਇਰਾ॥ਕੇਪਕਰਾਲ ਕੀ ਪਾਵਕ ਕੰਤ੍ਰਮੇ ਕ੍ਰੋਧ ਰੂਪੀ ਅਗਨੀ ਦੀ ਭਇ
ਆਨਕ ਕੰਡ ਦੇ ਵਿਖੇ॥ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੇ ਜੀਅ ਮੇਜਣੂ ਹੇ ਜਣੂ ਜੀਆ ਵਿਖੇ ਅਜੇ ਬੀ ਚੇ
ਤ ਅਜੇ ਬੀ ਚੇਤ ੯੮॥ਪਾਪਕਰੇ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰਮਅਰਥ ਜਾਣਕੇ ਸਿਵ
ਨੂੰ ਫੂਲ ਦਣਾਓ ਏਤੇ ਤੁਕੇ ਤੇ ਬਕਰੇ ਮਾਰਣੇ॥੧੦੦॥ਲਿਖਬੇਹੂ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ ਬੈਠੇ ਹੇ
ਲਿਖਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖਣ ਬਾਣਾਈਏ॥ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੇ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਧਾਰਨਵਾ
ਲੇ॥ਪ੍ਰਿਥਮਾਧਿਆਉ ਇਤਸ੍ਰੀ॥ ॥੧॥ਜੈ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਾਇਓਂ ਜੋ ਹੇ ਕਾਲ ਭੁਰਾਵ
ਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ॥੨॥ਸੁਧਾਰੀ ਬਣਾਲੇਦਾ॥ਕ੍ਰਾਕ ਹਾਂ ਤਵਨਕਾ ਕਿਆ॥ਤਿਸਦਾ ਭੇਦਕ
ਹੋ॥੪॥ਕਸ ਸਕਤ ਕਿਆ ਸਕਤੀ ਹੈ॥੫॥ਜੇ ਸਨਾਗ ਸਿਰ ਸਹਸ ਬਨਾਈ ਸੇਸਨਾ
ਗਦੇ ਸਿਰ ਉਪ੍ਰ ਹਜਾਰਫਣਾਦੀ ਪੰਗਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ੬॥ਅਬਿਰ ਥਸ ਭੂਪ ਸ੍ਰਗੁਣ ਸਰੂ
ਤੂ ਪ ਕਹੋ ਬਨਿਆਈ ਕਹਾ॥ਤਾਬਣਿਆਉ ਦੀ ਹੈ॥੮॥ਕਾਲ ਸੇਣ ਬਿਸਨ ੧੦॥ਕਾਲ
ਕੇਤ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ਕੂਰ ਬਰਸ ਸਿਵਜੀ ਕਾਲਧੁਜ ਚਤੁਰਬਾਨ੍ਰਿਪ ਸੋ ਹੈ ਮਹਾਬਿਸਨ
ਚੈਬਾਰਾ॥ਜੋ [illegible] ਭੂਦਾ ਹੈ॥ਸਹਸਰਾ ਛੂ ਹਜਾਰਾਂ ਨੇਤ੍ਰ ਤਨ ਮੋਹੇ ਤਨ ਵਿਖੇ ਹੈ॥ਸਾਧ

ਮ ਖੇਸਟ ਕਰਮਾ।ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰਮ॥੧੫॥ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਤ ਬਹੁਤ ਨ੍ਰਿਪ ਆਏ
ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੇ ਹੁੰਦੇ ਆਏ॥੧੬॥ਦਿਤਿ ਅਦਿਤਿ ਕਿਤੀ ਦੈਤਾਂ ਦੀ
ਮਾਈ ਅਦਿਤੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਮਾਈ ਏ ਰਿਖ ਬਰੀ ਬਲਾਇ ਕਸਪ ਤੇ ਖੁਨੇ ਬਰੀਆ
ਚਾਰੇ॥੨੦॥ਰਾਜ ਪਾਟ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ॥੨੧॥ਸਤ੍ਰ ਬਿਦਾਰਾ ਸਤ੍ਰੂ ਪੁਣਾ ਸਿਧਾਏ
ਚਲੇ ਗਏ॥੨੩॥ਅਮਰਾਵਤ ਦੇਵਪੁਰੀ॥੨੪॥ਜਾਲ ਕਾਲ ਤੇ ਅੰਤ ਫਸਾਏ ਤਿਨਾ
ਨੂੰ ਅੰਤ ਕੋ ਤਾਈ ਕਾਲ ਨੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ॥ਜੇਵਏ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਭਏ ਹੈ॥੨੧॥
ਕਾਲ ਕੇਤ ਕ੍ਰਸੁਦੀ ਉਲਾਦ ਵਿਚੋਂ ਸੀ॥ਕਾਲ ਰਾਇ ਲਊ ਦੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੀ ਸੋ ਦੀਰਘ
ਇਧਰ॥ਤਿਹ ਨਾਮਾ॥ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਸੋ ਦੀਰਾਇ ਰਖਿਆ॥ਤ੍ਰਿਆ ਅਤ੍ਰਪਤ੍ਰ ਛਰ ਦਵੈ
ਰਤੇਛਤ੍ਰ ਫੁਰ॥ਤਿਹ ਸਾਧ॥ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਾਧ ਕੇ॥ਬਨੇਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਅਖੰਡਲ ਅਖੰਡ॥
੨੩॥ਜਿਨ ਕਾ ਹੂਆ ਕਰਤ ਜਗ ਘੇਰਾ॥ਜਿਨਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕਰਾ ਦਿਆ ਸਾਰਾ ਜਗਤ
ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ॥੨੫॥ਕਰਨ ਸਮਾਰਾ ਹਥਾ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ॥ਜਾ ਸੋਦਾਹਤ ਸਭੈ ਕੇ
ਮੂਆ॥ਜਿਸ ਲੋ ਭਰੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਮਰੇ ਆਦਾਹ ਦਾਹੋ॥ਦੂਸਰਾ ਧਿਆ
ਉਇਤੀ॥ ॥ਸੁਧਾਰਿ ਬਣਾ ਕੇ॥ਅਲੋਹ ਅਛੁਤਾ॥੨॥ਪ੍ਰਏ ਭੂੰਡ ਮਾਲੀ ਪੌਰੇ
ਦਾਹੇ ਮੁੰਡਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿਚ॥ਕਹੂੰ ਰਾਕਤ ਉਹੁ ਕਿਤੇ ਲਕਿਆ॥ਲਤ ਉਹੁ ਬਜਦੇ ਹੈ ਕੇ
ਹੁੱਕੇ ਕਿਤੇ ਹੁਕਦੇਨ ਕਲੀ ਕਾਰ ਕੰਕੇ ਕਲਕਾਰੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈ ਕਿਉਂ॥ਗਾਥੀ ਹੁਥ ਜੁਥੀ
ਹੀ ਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨੈ ਬਾਦੇਸ ਮੂਹਾ॥ਤ੍ਰਾਹਰੇ ਹਾਥ ਡਾਰੇ ਉਭੇ ਉਰਪਪੂਛੇ ਦੋਮੇ
ਹਥ ਡਾਰੇ ਈਰਹ ਕਾਏ ਉਤਾਹਾਂ ਮੁਛਾਂ ਨੂੰ॥ਖੁੰਗੀ ਘੋੜੇ ਖਤੰਗ ਬਾਣ॥ਡਾਕ ਡਕਾਰੇ ਬੇ
ਕੀ ਬ੍ਰਾਂ ਕੋ॥ਹਿਕੇ ਹਕਾਰ ਕੇ॥੯॥ਰੇਲ ਪੇਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਟੇਲਾ॥੧੦॥ਹਾਣਰੇ ਬਡੇ ਹਠ ਵਾਲੇ ਧਕੇਲ ਦਾਏ
ਦੇਹੈ॥੧੧॥ਬਿਭੁਧ ਕੇ ਲੁਧ ਰੂਪੀ ਮੁਖ ਬ੍ਰਕੇ॥੧੨॥ਜਸੋਹੀ ਤਬਦਾ ਪਈਆਂ ਪਟਾਸਸ
ਤ॥੧੯॥ਸੂਰ ਗਾਜੀ ਗਾਜੀ ਸੂਰਮੇ॥੧੯॥ਸੋਦ ਨਾਦ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬਦ॥੨੦॥ਧਕਾਬੀ
ਕਧਕੇ ਧਕਾ ਧਕੀ ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ॥ਧਾਕੇ ਆਦੀ॥ਹਕਬਕੇ ਹਕੇ ਬਕੇ ਹੋਕੇ॥੨੧॥ਦੀਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰ
ਏਧੀ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੂਹਾ ਕੋਮਾਰ ਦੇਹੈ॥੨੨॥ਖੱਪਾਲੀ ਜੋਗਣੀਆ॥੨੩॥ਅੰਡੋ ਲੋਹ ਕੋ ਹਕਰਿਆ
ਹੈ ਜੁਧ ਲੇਹੈ ਲਾਖੇ ਹੋਕੇ॥੨੪॥ਛਕੇ ਲੋਹ ਛਕੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੈ॥੨੫॥ਬ
ਜੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਚਿਰੇ ਖਿੜੁਕੇ ਚਾਰ ਚੌਹਾਂ ਤ੍ਰਫਾਤੇ ਦੁਕੇ॥ਅਨੇ ਸਿਧ ਗੀਗੀ ਮਾਲੇ ਗੀਗਾ ਨੂੰ ਸਿਧ ਰੇ ਕੀਖ
ਕ੍ਰੋਧੇ॥੨੬॥ਢਹੇ ਢਾਲ ਢੂਕੇ ਦਤਿਆਂ ਹੋਇਆ ਦੇ ਮੁਢਾਲਾਂ ਨਾਲ ਢੁਕੇ ਗਏ ਹੈ॥੩੦॥ਮਹਾਂ
ਜਾ ਅਭੁਤ ਵੀ ਮਹਾਂ ਅਭੁਤ ਵੀਦੀਆਂ ਸਜੇ ਹੈ ਭੁਲੇ ਭੂਤ ਚੀਰੇ ਸੂਰਮੇ॥੩੨॥ਗਜ ਗਾਹ ਬਾਧੇ
ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੌਰ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਗਜਗਾਹ ਹੈ॥੩੫॥ਬਾਜੇ ਬਜਾਕੇ॥੩੬॥ਜਲ
ਜਿਉ ਰੀਰੇਰੀ ਜੁਲਾਹ ਪੰਛੀ॥੩੮॥ਅਭੂਤ ਭਯਾਣੇ ਅਚਰਜ ਭਇਲਕਾ ਨਦ ਸਬਦ
ਤਨੇ ਨਾਲ॥੪੦॥ਕੂਹਜੁਹੇ ਉਨੀ ਤੂੰਡ ਰੋਲੀ॥੪੨॥ਬਬਕੰਤ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ਬਿਰਾਧੇ ਬਿੜ
ਸ॥੪੫॥ਏਨੀ ਸਮੂਹਾ॥ਪਰਮ ਪੰਗੀ ਬਲੀ ਆਪਣਾ॥੪੭॥ਹੰਕੀ ਹੰਕਾਰੀ ਖੇਤ ਤੇ ਭੂ
ਮੇਤ ਪਾਇਆ ਹੂਏ ਰਣ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਤਹ ਤ੍ਰੇ॥੪੯॥ਸਾਹ ਧਾਰ ਪ੍ਰਭੁਮ ਸਾਰਦੀ ਧਾਰ
ਰੂਪੀ ਤਪ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ਤੂੰਆਂ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪੰਨ੍ਹ ਕਾਲਿ ਖੰਡਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਲੋਹਿਆ ਭੂਤਕਾਂ
ਜੀਨ॥੫੦॥ਸਭੈ ਪਾਸੇਬੇ ਨੇ ਸਭ ਬਾਬੀ ਚਲਾਈ ਸਭੇ ਭਾਈ ਸਭਾ ਦੇ ਬਿਦੁ ਬੋਰਕੇਸਣ
ਦੇ ਹੋਇਆ ਕਰੋ ਭਾਵ ਹਥੀ ਕਦਦੋਨ ਭਾਉ ਹਥਾਂ ਦੇ॥ਪਾਰ ਹਹੇ ਹਰ ਲੋਕੇ ਸੋਤ੍ਰਰ
ਹੋਨਾ ਜੇ ਨੂੰ ਲੇ ਕਥਣ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਹਾਂ ਦੇ ਥਾਪਿਆ ਉਇਤੀ॥੪॥ ॥ਕਰਮ ਕਾਲ
ਕਾਲ ਭੋਗਾਵਾਨ ਦੀਹ ਕ੍ਰਿਆ॥੨॥ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਖੇਤੀ ਦਾ ਬਪਧਰਾ ਸੀਰ ਧਾਰਿਆ
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਟ॥੬॥ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਕਰਮਾ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਸ
ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸਿਖਾਲੇ ਅਮਰਦਾਸ ਅੰਗਦ ਪਹਿ
ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨਾਮ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ॥ਅਮਰਦਾਸ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਇਆ ਹੈ॥੧੧॥ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਵਏ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤਿਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਏ ਤਿਨ ਤੇ ਤੇਗ

੧੨॥ਤਿਲਕ ਜੀ ਉਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾਕਾ ਤਿਲਕ ਤੇਜ ਨੇ ਉਰਖਿਆ ਆਪ੍ਰਮੇਸਨੇ ਤਿਨ
੧੩॥ਧਰਮ ਹੇਤ ਜਾਕਾ ਧਰਮ ਰੇਵਾਸਤੇ ਕਿਸਾ ਸਿਰ ਰੂ ਹਨਾ ਕੀ ਏਕ ਕਾਜਾ ਕ
ਜੇ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਕੇ ੧੪॥ਠੀਕਰ ਫੋਰ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਠੀਕਰਾ ੧੬॥ਆਇ ਤਸੀ ਪੰਚ ਮਾਧਿਆ ਉ
੧੫॥ ॥ਹੇਮਕੁੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸਪ
ਸ੍ਰਿੰਗ ਸਤ ਇਲੋ॥੧॥ਪੰਡਰਾਜ ਪੰਡੁ ਰਾਜਾ ਨੇ ੪॥ਆਦਿ ਨਕਹ ਆਦਣ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਉਤ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ੫॥ਪ੍ਰਭਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਗਹਿ ਗਏ ਮੈ ਓ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਪੂਜਣ ਤੇ ਰ
ਹਿ ਗਏ॥੬॥ਤਾਮਕ ਗੁਸੇ ਹੋਕੇ ਬਲ ਬਲੀਆਂ ੭॥ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਕਿਨ ਹੂੰ ਜਾਨ ਸੁਆਮੀ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਪਛਾਣਿਆ॥੧੦॥ਕੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰਤ ਡਰ ਪਾਨਾ ਕਿਤਨੇ ਕਰਮਾਨੁ ਕਰਦੇ
ਹੈ ਡਰ ਕੇ ਕੇ ਸੇਕ ਰਮਾਨੁਸਾਖੀ ਮੰਨਦੇ ਹੈ॥੧੧॥ਪਰਤ ਸੋ ਭਬੀ ਸੋਭੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ
ਸੋਭਾ ਨੂੰ ਪੈ ਰੇ ਭਏ॥੧੫॥ਪੇਡ ਪਾਤ ਆਪਨ ਤੇ ਜਲੈ ਪੇਡ ਆਪਣਿਆਂ ਪਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਜਲ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਸਰੀਰ ਆਪਣਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਕੇ ਆਪ ਹੀ ਜਲਦਾ ਹੈ॥ਮਾਤ ਚਾਰ ਤੇਭ ਓਹ ਦਿ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਉਚਾਰਣੇ ਤੇ ਹੋਇਆ ਕਮਲਾ॥੧੯॥ਅਨੁਰਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਵਾਨ ੨੦॥ਜੇ ਜੇਸ ਹਿ
ਜਾਤ ਨਸੰਦੇ ਹਿ ਜੇਤ੍ਰੇ ਜੇ ਤ੍ਰੇ ਸਹਾਰ ਦੇ ਸਮੀ ਕਾਨੂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਉ ਪਾ॥੨੫॥ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੇ
ਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਰੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਉਪਜਾਏ ਵਡੇ ਪੁਰਖ ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ॥ਮਹਾਂਦੀਨ ਮਹਾਂ
ਦ ੨੮॥ਜਾ ਹਿਤ ਤਹਾਂ ਜਾਤ ਿਥੇ ਵਾਜਿ ਥੇਤਿ ਥੇ ੩੨॥ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿ ਤੋ॥
ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੇ ਸੋ ਮੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਹਾਗਾ॥੩੯॥ਤ ਵਕਨਾਮ ਕਤਿਮੰ
ਤੇਰੇ ਇਕ ਨਾਮ ਮੈ ਰਤਾਰ ਹੂਗਾ॥੩੯॥ਤੁਮੈ ਵ ਤੇਰੇ ਨਿਸ ਚੇਲਾ ਮਾਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਵਾਗਾ॥੪੦॥ਬਹਮਿ ਬਹਮਿ ਜਿਦਲਿ ਦਕੇ ੪੨॥ਉਬਾਰਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ੪੬
ਨਿਦਾਨ ਓੜਕ ਨੂੰ॥੪੭॥ਨਾਮਾ ਵਾ ਨਾਮ ਆਇਆ॥੪੯॥ਤ੍ਰਿਭਵਿਤ ਤ੍ਰਿਭਉ ਭਬੋਲੀ ਹੈ

ਬਹਮਿ ਜਿਦਲਿ ਦਕੇ ੪੨॥ਉਬਾਰਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ੪੬
ਨਿਦਾਨ ਓੜਕ ਨੂੰ॥੪੭॥ਨਾਮਾ ਵਾ ਨਾਮ ਆਇਆ॥੪੯॥ਤ੍ਰਿਭਵਿਤ ਤ੍ਰਿਭਉ ਭਬੋਲੀ ਹੈ

ਵਾਤਿ ਭਦਾਬ ਣਾਉ॥੫੦॥ਸਰਬ ਸਰਬ ਕਾਮ ਪੂਰਣ ਹੋ ਦੇ ਸਰਬ ਕਾਮਨਾ॥੫੪॥ਖੋਜ
ਫਿਰੇ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਕਾਹੀ ਖੋਜ ਦਾ ਫਿਰੈ ਸਭ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਤਾਂਈ ੫੬॥ਲੋਗਨ ਮੰਡ ਲੋਕਾਂ

ਹੈ॥੬੩॥ਆਇਸ ਹੁਕਮ ਆਖਸਟ ਮੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੧॥ਤ
ਤਿ ਥੇ ਹਮਾਰਾ ਚਾਭਾਵ ਖੋਇ ਸੁ ਬਿਤ ਹੋਣਾ ਭਇਆ ਦਸ਼ਮ
ਧਰਕਰ ਮੋ ਆਏ ਲੇ ਦੇਹਮ ਧਰਮ ਕਰ ਆਣ ਦਿਖੋਇ ਸਾਥਿਤ
॥੩॥ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਚ ਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਧਿਆਉ॥੭॥ ॥੧॥ਦੇਸ
ਭਈ ਅੰਨ੍ਹ ਪੁਰਦੇ ਰੇਸ ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਈ॥੨॥ਨ੍ਹੋਰਪ
ਤਹਾ ਸਾਹਸੀ ਸਾਹਸੀ ਰਾਮ ਕੋਪੇ ਤਿਥੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਿਚੋ ਸੂ
ਧਕ ਦੇ ਹੋਏ॥ਪੰਚੋ ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਪੰਜੇ ਭਾਈ ਸੂੰਡਾ ਹਠੀ ਜੀਤਮ
ਹੈ ਸੂਰਮਾ ਜੀ ਗੁਲਾਬੀ ਸੋ ਸੂਰਮਾ ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ ਦੇ ਮੇਹ ਭਾਈ ਆਰ
ਜਹਾਬ ਰਣ ਵਿਚ ਦੇਖੀਦਾ ਹੈ ਰੂਪ ਕਮੁੰਤੇ ਦੇ ਹੋਰ ਜੇਸਾ ਹਠਿ ੪
ਤਾ ਮਹਰੀ ਚੰਦ ਨੇ ਹੋ ਗਰਾਮ ਹੋਰਾ ਰਾਮ ਨੇ ਸੋਫ਼ ਜਤਾ ਮੈ ਨੂੰ
ਤਾ॥ਭੁਪੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਲਾਲ ਚੰਦ ਹਲਵਾਈ ਸਿਖ ਨੇ॥
ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਰਾਲ ਬਾਸਿੰਘੰ ਅਨੂ ਪੈ ਫੇਰ ਦੁਤ ਸੂਰਮੇ ਜੋ ਅਨੂਪਮ
ਮਾਹਰੀ ਚੰਦ ਨੇ ਕਾਹੂ ਕਹਰ ਦਾ॥ਜੈਨੇ ਖਾਨ ਖਾਵਿਨ ਪੀ ਜਿਸ ਨੇ
ਦਿਆਰੇ ਦੇਵ ਤਿਆ ਦਾਈ ਸ੍ਵ ਪਾਰਾਮ ਜੁ ਧਾ ਦਿਖੇ ਮਹਾਰ
ਕੀਸੋਉ ਦ੍ਰੋਣਾ ਅਚਾਰਜ ਦੀ ਲਿਆਈ ਮਹਾਜੁਧ ਭਪੇ ਬਤਾਹੈ
ਭਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਉਦਾਸੀ ਨੇ ਕੁਤਕ ਸਲੋ ਤ੍ਰ ਖਾਨ ਹਯਾਤ ਨਾਉ ਸੀ ਪਠਾਣ
ਜਪ ਕਢਾ ਮੈ ਜਜੋ ਹੈ ਕਾਢਿ ਮਿਜਨੂ ਜੋਰ ਨਾਲ ੧੧॥ਤਹਾ ਨੰਦ ਚੰਦ
ਕੀਤਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭਾਰੀ ਸਨੱਢੇ ਮੋਢੀਆਂ ਕੀ॥੧੨॥ਤਹਾ ਮਾਤੁਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਦਾ ਮਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਤਾ ਹੋਇਆ ਛਾਕਿ ਜੋ ਪੂਰਿਆ

ਕਾਰ ਦਾ
ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ
ਏ ਖਿਲਾਏ॥ਸਬਹ
ਏ ਜਨੇਉ ਪਾਉ ਤੇ ਲੋਕ
ਚਾਲ ਹਮ ਤੇ ਪਲਿ
ਗਾ ਲੋਹਾ ਲਾਖਾ ੩॥
ਰਮੇਸ ਰੋਗ ਮਜੀ
ਲੀ ਹਠੀ ਜੋ ਜੀਤਮ
ਨੇ ਦੇਖੀ ਮਗਰੂਪੀ
ਯਮਾਹਰੀ ਚੰਦ ਹਠ
ਜਦਾ ਮਾਰ ਕੇ ਭੇਜ ਨ ਕ
ਜਿ ਨੇ ਰਾਜੀਪ ਜਿਸ ਨੇ
ਥੇਤਿ ਸਾਦਾ॥੫॥ਮਾਹੂ
ਸ ਖਬੀ ਖਾਨ ਨੂੰ ਦੇਵਤੇ
ਜਦਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਸੀ ਦ੍ਰੋਣ
ਗਾ ਜੁਧਾ॥੬॥ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਆ ਫਿਫਿ ਫਿਟਾ ਇਕੋ ਇ
ਤਿਥੇ ਨੰਦ ਚੰਦ ਦਵਾਨ
ਪਾਲ ਕ੍ਰਪੀ ਤਿਥੇ ਮਾਹਿ

ਤੇ ਕੀਤੇ ਖਾਨ ਬਾਨਿ ਖਾਸ ਬਾਣਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ॥੯॥ ਹਠਿਓ ਸਾਹਬ ਚੰਦ ਖੇਤੇ ਖੜਿਆ ੧
ਹਰਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦ ਪਹਾੜੀਏ ਨੇ ਖਤ੍ਰ ਪੁਣੇ ਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਹੈ ਭਜਣਾ ਨਾਹੀ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ
ਭਾਨੈ ਕੁਰਾਸਾਨ ਦੇ ਮੁਰਜ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਹੈ॥੧੦॥ ਤਹਾਂ ਸਾਹੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਤਿਥੇ ਸੂਰਮੇ ਜੋ ਸੰਗੋ
ਰਾਮ ਜੀ ਨ੍ਰਿਪ ਹੋ ਪੰਲਾਪੰ ਭੂਪਾਲ ਰਾਜਾ ਪਹਾੜੀਆ ਮ੍ਰਿਗਾਤੂੰਰੀ ਮ੍ਰਿਗਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿਚ
ਗਾਜੇ ਸੋਭਦਾ ਹੈ॥੧੧॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਪਹਾੜੀਆ॥੧੪॥ ਤਬੈ ਜੀਤਮਲ ਤੇ ਦੇ ਜੀਤਮਲ ਨੇ ਹਰੀ ਚੰ
ਦ ਭੁਲੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬਾਣ ਹ੍ਰਿਦੇ ਐਸੇ ਚ ਮਾਰਿਓ ਹ੍ਰਿਦੇ ਦੇ ਵਿਚ ਖਿਚ ਕੇ ਮਾਰਿਆ॥ ਸੁ ਖੇਤੇ ਉੜ
ਗਿਓ ਸੋ ਖੇਤ ਦੇ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਹੈ ਸੁਰ ਰੀਸ ਸਿਧਾਰੇ ਸੁਰਗ ਨੂੰ ਗਏ ਹੈ ਜੀਤਮਲ ਜੀ ਵਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦੋਨੋ
ਸੁਰਗ ਗਇਆ॥

॥੧੬॥ ਲਾਲ ਸਮੂਹ॥੧੭॥ ਆਪ੍ਰਾਤ ਸਬਦ॥੧੮॥ ਬੀਰੀ ਧਾ ਸੂਰਮੇ ਜ
ਸੋਜ ਸਵਾਲੀਏ ਤੇ ਢਵਾਲੀ ਤੇ ਢਵਾਲੀਏ ਮਾਧੁ ਕਰ ਸੂਸਾਹੀ ਵਿਚ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਤੇ ਸਾਹਨਾ॥੨੦॥ ਚੰਦ ਗਾਜੀ ਚੰਦੇਲੀ ਚੰਦ ਨਾਮਕ ਕੇ ਸੂਰਮਾ ਚੰਦੇਲੀਆ॥੨੧
ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੈ ਸੂਰਮੇ ਸੰਗੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਸ ਤ੍ਰਲੋਕੇ॥ ਬਾਲੀ ਨੇ ਹੂ ਬਾਣ
ਲੋ ਲਹੀ ਸਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਸੁਰ ਰੋਸ ਸਿਧਾਰੇ ਨਿਸ ਚੇਤੂ ਕੇ ਸੂਰਮੇ ਸੰਗੋ ਰਾਮ ਜੀ ਸੁਰ
ਗ ਨੂੰ ਗਏ॥੨੨॥ ਆਗਿ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੇ ਸੰਗੋ ਜੁਝੇ ਜੁਝਾਰ ਮਾਰਿਓ ਨਿਜਾਬਤ
ਖਾਨ ਕੋ ਤਾ ਮਲੋ ਦਾ ਸੰਗੋ ਰਾਮ ਜੁਝ ਗਏ ਸੂਰਮੇ॥੨੩॥ ਖਿਆਲੀ ਖਤੇ ਨੀਚੇ
ਰਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਬਾਣਾ ਦਾ॥੨੪॥ ਤਜੇ ਪ੍ਰਨ ਤੀਜੇ ਲਗੋ ਬਾਨ ਬਾਜੀ ਘੋੜੇ ਲੋਕਾਂ
ਣਤ੍ਰਿਆ ਗਾਦਿ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਬਾਣ ਦੇ ਲਗਣੇ ਤੇ॥੨੫॥ ਕਮਾਨ ਤੇ ਕਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ
ਵਾਤੇ ਨਾਮਾ ਚਲੇ ਦਾ ਹੈ॥੨੬॥ ਬਲੀ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸੁਰਮਾ ਹਰੀ ਚੰਦ ਬਾਜੀ ਨ ਤਾਜੀ ਬਿ
ਦਾਰੇ ਤਾਜੀ ਜਾਤ ਦੇ ਘੋੜੇ ਮਾਰੇ॥੨੭॥ ਅਰਿ ਧਾ ਬਿਧੀ ਰਿਦ੍ਰਾਂ ਬਡੀਆਂ॥੨੮॥ ਪ੍ਰਿ
ਥਅ ਬਾਜੀ ਪੰਤਾਣ ਬਾਣ ਏ ਪ੍ਰਹਾਰਿ ਪਹਿਲੇ ਘੋੜੇ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦੇ ਨੂੰ ਤਾਣ ਕੇ ਬਾਣ ਮਾ
ਰਿਆ ਹਰੀ ਚੰਨੋ॥੨੯॥ ਅੰਬ ਬਾਧਿਆ ਸੀ ਚਿਲਕਤੇ ਬੋਧਿਆ ਗੋਇਆ ਚਿਰਾਯਾ॥
ਦੂਰ ਪਾਲ ਪਧਾਰੇ ਸਾਫੇ ਤੇ ਪਾਰ ਹੋਇਆ॥੩੦॥ ਸੁਕਾਫੇ ਫੁਰਾਫੇ ਜੋ ਕਰੇ ਫੁਣਾਦਾ
ਗਾਜਾ ਜੋ ਸੀ ਵਾਸੁਕੇ ਰੇਫੁਣੀ ਨਿਆਈ ਜੇਰਾ ਜਾਸੀ॥੩੧॥ ਟੰਗਾ ਟਾਂਗ ਕਰ ਟੰਗ
ਟੰਗ ਕੂਕੇ ਹਨੇ ਨਿਦਾਨ ਮਾਰੇ ਓੜਕ ਨੂੰ ਕੂਕ ਕਰ ਜਿਮ ਕੁਤੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਰੁਦਨ
ਸਟ ਸੋਧਿਆ ਉਦਿਤੀ॥ ॥ਸੀਆਖਾਨ ਲਉਸੀ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਨਾਦੌ
ਣ ਪਹਾੜਾ ਅਲਫ ਖਾਨ ਨੂੰ ਨਦੌਣ ਭੇਜਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਟਕਿਆਂ ਵਾਸਤੇ॥
ਤਨ ਨਾਲਾ॥੧॥ ਤਿਨਕ ਨਗਾਰੇ ਨੇ ਵਸ ਪਰ ਬਾਂਧੋ ਤਿਸ ਅਲਫ ਖਾਨ ਨੇ ਕਾਠਦਾ
ਕਿਲਾ ਪਹਾੜ ਦੇ ਟਿਲੇ ਪਰ ਬੰਨਿਆ॥ ਨਭੇਸਨ ਸਾਧੇ ਹਾਜਿਆਂ ਨੇ ਨਸਾਧਿਆ ਦਾ
ਸੀਨੇ ਹੈ॥੨॥ ਚਾਹ੍ਰਿ ਓਰਾ ਆਸ ਪੰਧੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਾਮਾ ਸਿੰਘ ਜਸਵਾਲੀਆ ਅਧਨੂ
ਸੁਖ ਦੇਵ ਗਾਜੀ ਸੁਖਦੇਵ ਨਾਮਕ ਕੇ ਸੂਰਮਾ ਜਸਾਰੋਟ ਰਾਜੇ ਜਸਰੋਟੀਆ ਰਾਜਾ
ਡਾਰ ਫੇਰ ਢਵਾਲੀ ਤਾਂ ਤੇ ਢਵਾਲੀਏ ਕਰੀ ਢੂਕ ਕਢੋਏ ਕਾਰਿ ਆ ਢੂਕ ਕੇ ਅਲਾਪ
ਕਿਰਪਾਲ ਚੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚੰਦ ਅਲਫ ਖਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਸੀ॥੪॥ ਦੁਤੀ ਅਢੋ ਅਢੂਕੇ
ਦੂਸਰ ਹਲਾ ਕੂਕੇ ਨੇੜੇ ਢੁਕੇ ਵਹੈ ਮਾਰ ਉਤਾਰੀ ਉਨਾਂ ਨੇ ਮਾਰ ਕੇ ਫੌਜ ਹੇਠ ਉਤਾਰ ਦਿਤੀ
ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਉਤੇ ਦੇ ਉਪਰ ਲੋਕ ਕਿਲੇ ਵਾਲੇ ਬਬੇ ਨਗਾਰੇ॥੫॥ ਤਬੈ ਢੋਅ ਕੈ ਕੈ ਤਦੋਂ ਇਕਠੇ ਹੋ ਕੇ
ਕੋ ਚਲੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੋ ਜਿਉ ਭਭੂਕੇ ਚਲੇ ਬਾਰੂਦ ਦੇ ਬਾਲੂ ਨੇ ਨੂੰ ਅਗ ਦੇ ਚੁਆਂ ਤੇ
ਆਨਿਆਈ॥੬॥ ਬੀਰ ਦਿਆਲੰ ਦਿਆਲ ਨਾਉ ਸੀ ਬਿਝੜਵਾਲੀਏ ਦਾ॥੭॥ ਲਏ
ਮਰਾਲੀ ਨਦੋਂ ਤੇ ਬਜੀਤ ਬਾਜੇ ਬੁਰਾ ਅਨੰਤ ਭਇਆ ਨ ਕਥ ਹੁਤ ਹੀ॥੧॥ ਚੰਤੈ ਤੀਖ
ਲੋ ਚਲਿਓ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਹੀ ਜ ਸਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਚਲਿਆ ਰਕੌਤੀ ਨਿਬਾਹੀ ਰਜਪੂਤੀ
ਓੜਕ ਤਾਈ ਨਿਬਾਹੀ॥੧੦॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਰੇ ਗਏ ਪਹਾੜੀਏ ਰਾਜੇ॥

ਭੀਅਚੰਦਦੇਨਾਲਬੇਅਸੇਨਕਟੇਚਨਕੀ।ਕ੍ਰਿਪਾਲਕਟੋਚੀਏਦੀਸੈਨਾਤਦੋਘੇ
ਏ ਅਰਰਾਇ ਗਜਕੇ।ਪ੍ਰਾਚਲੇਨਾਗਾਲੂ ਨੈਗਾਲਸਾਹਿਰਦੇਚਲੇ ਪਾਂਗਾਲੂਪੰਗਲ
ਸਾਹਿਰਕੇਵੈਰਤੂਲੀ ਵੈਦਕ੍ਰੋਲੀਏਭੀਚਲੈਜੁਧਨੂ ਟੇਲ ਤੂੰਮਣਾ ਬਾਜਿਓਲੁੜਿਆ
ਮਹਾਂਬੀਗਦਿਆਲੀ ਬਡਾਸੂਰਮਾਏਦੇਆਬਬਿਊਰਵਾਲੀਆ॥੧੭॥ਸੁਸਾਬਿਅੰ
ਸਚੋਹਬਨਾਲਆਰੇ।ਲਰਭੇਆਲਗਗੇਨਾਂਕਛੂ ਜਾਣਪਾਏ ਲਗੇਈਲਗੇ ਨਹੀਂਛ
ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਵਾਬਿਅਰਬਨਹੀ ਜਾਣੇਪਾਏ॥੧੮॥ਤਿਨੈਖੇਦਕੈਤਿਨਾਨੂਬਜਾਕੇਬਾਰਿ
ਕੇਬੀਚਤਾਰੀ ਬਾਰਦੇਬਿਚਾਸਿਨਾ ਸੁੱਤੇ ਮੋਰਚਿਆਂਤੇ॥੧੯॥ਪਹਿਲੇ ਪਰੋਏਹੋਏਤਾਂਤੇ
ਉਜਾਇਪਾਰਿਰਹੇਬਾਰਕ੍ਰੀਤੇਪਾਰਜਾਰਹੇਜਲਦੇਕਨਾਰੇ।ਅਲਫਖਾਨਤੇਲੋਕਹੋ
ਰਸਾਰੇਸੋਉਸਦੇਨਾਲਬੋਖਾ।ਭਈਰਾਤ੍ਰ ਬਾਰਕੇ ਰਾਤਦੀਉ ਬਾਰਿਹਿਈਤੇਅਰਧ
ਜਾਮੀ ਚਾਰਘੜੀਰਾਤਗਈਤੇਚਲੇਗਏ।ਬਾਰਦੇਵੈਦਮਾਸੀ ਬਾਜਨੂਨਗਾਰਾਬਜਾ
ਉਣਵਾਸਤੇਇਕਨੁਛੜਗਏ।ਖਰੀਖਿਲਾਣ ਖੌਡਿਆਂਦੇਖਿਲਾਰੀਬੇਜੇਨ੍ਹਾ।੨੦॥
ਸੁਲਹਨਿਮਿਤਵੈਉਤਾਹਿਸਿਧਾਏ ਸੁਲਾਕਰਣਵਾਸਤੇਓਪਹਾੜੀਏਓਧ।ਅਲਫ
ਖਾਨਵਲਗਏਭੀਮਚੰਦਤੇਆਦਿਲੋਕੇਸਭੋ।ਸਿਧਾਇਨੈਉਨਕੇਸੰਗਕਈਸਿ
ਲ ਲਉਨੇਪਹਾੜੀਆਨੇ।ਅਲਫਖਾਨਦੇਨਾਲਕੂਲਈ।ਹੇਤਕਬਾਪੂਰਨਾਇਤਬਈਨਿ
ਤਨੀਕਬਾਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਹੈਭੀਮਚੰਦਨਾਲੋਪੂਰੀਹੋਈ।ਆਲਸੁਨਕਹ ਆ
ਲਸੂਨਪਿੰਡਨੂਮਾਰਕੇ।ਇਹਦਿਸ ਅਨੰਦਪੁਰਜੀਨੂੰਨੈਸੋਧਿਆਉਇਤੀ। ॥
੨੧॥ਜਬਦਲਪਾਰਨਦੀਕੇਆਯੋ ਜਦੋਦਲਨਦੀਦੇਪਾਰਲੇਪਾਰਆਇਆ।ਆਲਸਾ
ਸੋ ਆਕੇਆਲਮਸਿਖਨੇ ਤਮਾਹਿਜਗਾਯੋ ਸਭਨਾਨੇਜਗਾਦਿਤ ਵਾਸਨੂਜਗਾਦਿਤਾ।
ਸੋਰਪਰਾ ਰੌਲਾਪਾਇਆ ਤੁਰਕਰਭਾਂਤਿ ਭਇਆਨਕ ਤਾਨਾਲ॥੪॥ਭੇਰਭੁਕਾਰਭੇਰੀ
ਆਂਦੀਭੁੰਕਾਰ ਧੁੰਕੇ ਬਜੇ ਬਕਾਰੇ ਬੋਲਦੇਹੈ ਭਏਬਾਹਆਘਾਤ ਹੋਏਬਾਹਾਂਦੇਸਬਦ
ਨਚੇਮਰਾਲੀ ਨਚੇਘੋ ਤ੍ਰੋਨ੍ਰੂ ਸਰਾਅਰਬ ਭਏਬਾਹਆਘਾਤ ਹੋਏਬਾਹਾਂਨਾਲਮਾਰੇ
ਹੋਏ ਸਸਤ੍ਰਾਂਦੇਘਾਉ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਾਲੀਗਰਜੀਕਰਾਲੀ।ਕ੍ਰਿਪਾਦੀਸਮੁੰਦ੍ਰਕਾਲੀ
ਦੇਵੀਵਤਗਜੀਅਹਾਗਾਜਦੀਤੋਪਾ॥੫॥ਕਾਲਰਾਤ੍ਰਸਮਾਨੈਕਾਲਦੀਰਾਤਦੇਤੁਲਾ
ਵਾਕਾਲੀਰਾਤਦੇਸਮਾਨ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਮਾਨੇ ਪੰਗੂਲਦੇਤੁਲਾ॥੧॥ਨਿਹਾਰਨਾਰਿਲਜਹੀਂਦੇ
ਖਕੇਇਸਤ੍ਰੀਆਨੂਲਜਾਕਰਦੇਹੈ ਵਾਨੀਦੀਕਰਕੇਗਰਜਣਨਾਲਜਤਹੋਰਹੈ।ਬਰ
ਵਾਰਾਂਉ ਬਰਖਾਪੈਭਲਾ,ਸਾਹਿਰਵਿਚਤੁਰਕਾਂਨੇ।੬॥ਤਦੂੰਬਲਤੇਰੇਬਲਕੂਕੇ
॥ਆਲਿਨਰਸ ਮਾਸਦੇਰਸਕੁਕੋਦਸਮੋਧਿਆਉਇਤੀ॥੧੦ ॥ਗਾਜੋਖਾਨਜਾ
ਦਾਦਿਲਾਵਰਖਾਂਦਾਬੇਟਾ।ਹਨੇਸੁਰਲਜੇ ਮਾਰੇਹੋਏਸੂਰਮੇ।ਲਾਜੋਆਦੇ।ਨਸਿਲਾਸਾਜ
ਸਸਤ੍ਰਾਦਾਸਾਜ ਅਵਾਨੇ ਪਿੰਡਦਾਸਾਉਦਾ ਜਤਸੀ॥੨॥ਕ੍ਰਿਤਸਤੰ ਕੁਲਿੰਦਤ ਕਾਜਕੋ
ਸੋ ਕੀਐ ਕੀਤਾ।ਗੁਆਲੇਰੀਅਨਕੀਪਰਤਭੀਆਨਿਮਿਲਨਕੀਬਾਤ ਗੁਆਲੇਰੀ
ਆਕੇਮਿਲਨਕੀਬਾਤਾਆਪੇਦੀਭਈ॥੪॥ਤਬਆਵਤਾਅਰਰਾਇ ਤਾਂਆਉਦੇਤੁ
ਰਕਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਹੈ ਗੁਜਕੇਦੁਸਨੈਨੀਦੇਨਾਲਾ।ਰਾਮਾਸਿੰਘ ਚੰਦੇਰੀਆ॥ਦਤਰਬ
ਆਨਿਮਿਲਤਭਏਜਾਮੈ ਚੋਥੇਪਹਿਰਦਿਨਦੇਆਕੇਮਿਲਦੇਹੋ।ਫੂਟਗਾਈਲਿਖਨ
ਜਰਗੁਲਾਮੈ ਫੂਟਗਾਈ ਦੇਖਕੇਰਾਜਿਆਂਨੂਨਜਰਦੁਸਮਨੀ ਜੋਪਾਤਸਾਹਦਾਗੁਲਾਮਬੀ
ਉਸਦੀ॥੬॥ਛੁੰਟਨਦਿ॥੧॥ਲਹਿਦੇਖਕੇ। ਜੌਲਆਨਨਮੋਸਰਿਮਾਹਿਮਹਿ ਜਾਣਿਆਦੁਸਨੀ
ਨੌਹਰਨਹੀਮੋਰੇਬੁਰੋਪ੍ਰਥੀਵਿਖੋ॥੮॥ਦੇਤਨੇਤ੍ਰ ਪਹਾੜੀਏਦੇਣਦੁਸਨੈਨੀਲਦੋਨਾ ਆਪਨਕੂ
ਰਰਾਨੇਆਪਸਾਵਿਚੀ ਲੁਗਾੜਪਏ॥੯॥ਤੇਜਤਨਤਫੇਤੇਜਨਾਲਤਤਾਹੋਇਆ ਛੂੰਦ
ਬੰਦ ਛਲੂਬਲੂ॥੧੦॥ਦਾਵਾਘਾਵ ਦਾਉਬਚਾਉ ਨਾ।ਸਿਘਹਿ ਘੇਰਿਸ ਸਾਕਹੁੜਰਾ॥
ਛਿਰਨੂੰ ਸਹੋਨੇਘੇਰਾਪਾਇਆਹੋ।ਗਿਰਦਘੇਰਾਤਿਨਾਦਾਕੀਤਾ॥੧੧॥ਸਾਮਕਰ
ਨਹਿਤ ਮਿਲਣਵਾਸਤੇ॥੧੨॥ਦਸਸਹੰਸ੍ਰ ਦਸਹਜਾਰ ਅਬਹੀਕੇਦੇਹੁ ਹੁਣੇਕੇਤਾਦੇਦੇਉ
ਸਿੰਘਸੰਗਾਤੀਆ ਸੰਗਾਤਾਸੰਘਸਾਹਿਬ ਦੇਲਸੀਤਾਪਠਾਏ ਤੁਬੇਤੇ ਸੋਸਿੰਗ ਕਾਸਿੰਘ

ਜੀ॥ਗੁਪਾਲੈਸੁਧਰਮੁਦੇਖਿਆਆਏ ਗੁਪਾਲਗੁਲੇਰੀਏਨੂਧਗਮਨੂੰਕੇਲਿਆਮਾਹੁਲੇ ੯
ਨੀਪਾਸਾ।੧੩॥ਤਬਾਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਦੋਕ੍ਰਿਪਾਲਕਟੋਚੀਏਨੇਚਿਤਵਿਚਇਹਬਾਤਾਗਿਣੀ॥ਏ
ਸੀਘਾਤ ਐਸਾਦਾਉ॥੧੪॥ਤਨਕਛਨਕ ਥੋੜੀਜੇਹੀਖਬ ਭਟਰਾਈ ਸੂਰਿਆਂਆਦਾਰਾਜਾ
੧੫॥ਹਿੰਮਤਹੁਸੈਨ ਹਿੰਮਤਤੇਹੁਸੈਨ ਜੁਮੇਲਜੁਏਨ ਚਲੇਲ ਨਵਸਤੋ॥੧੬॥ਤਬਲ
ਨਗਾਰੇ॥ਦੁੰਦਭੁਕ ਤਬਲ ਨਗਾਰੇਬਜਾਏ॥ਨਗਾਰਿਆਂਦੇਉਪ੍ਰਬਸਨੂੰਕੇਤੁਗੇਹਿਤੋ॥੨੦॥ਬ
ਜੇਰਾਹੀਰ ਲੜੇਹੈਗਾਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਇਹੋਜਾ ਸੂਰਮੇ॥ਜੈਸੇ ਪਿਲੰਗ ਜੈਸੇ ਚਿਤ੍ਰੇਛਾ
ਲਾਮਾਰਤੇਹੈ॥੨੧॥ਹੁਕੇਕਿਕਾਣ ਬੋਲੇਘੋੜੇ॥੨੨॥ਕਿਸਾਰ ਕੇਸਾ॥੨੩॥ਸਜੇਰ
ਜੀਨੂ ਸੋਭਰਹੇਹੈਰਾਜਿਆਂਦੇਰਾਜੇ॥ਗਾਜੇਗਜਿੰਦ ਗਜੇਹੈਬਜੇਹਾਥੀ॥੨੪॥ਰਣਰੰ ਗ
ਰਣਭੂਮਕਾ॥੨੫॥ਕਾਨ੍ਹੇ ਮੇਂ ਕਾਂਗੜੇਦਾਰਾਜਾ॥੨੬॥ਬਖੇਬਖੀਆਂਨੂ ਨੀਸਾਣ ਨਗਾਰੇ
ਕਥੇਕਥੀਰੰ ਕਥਦੇਹੈਵਾਰਾਨੂੰਕਵੀਸਾ॥੨੭॥ਲੁਥਜੁਥੰ ਲੋਥਾਦੇਸਮੂਹ ਕਤੀਘੀਘਾਤਕਾਰੀ
ਦੇਘਾਉ ਨਿਰਘਾਤਬੀਰੰ ਇਕਰਸ ਸੂਰਮਿਆਂਦਾ ਉਡ ਧੜ ਮੋਢ ਸਿਰ॥੨੮॥ਬਹੀਬਾਹੁ ਆਘਾ ਜ
ਤ ਬਾਹਾਨੂੰਕੇਬਾਹੁਦੇਹੈਸੰਤ੍ਰੂਆਘਾਤ ਸਬਦ ਛਕੇਪੂਰੇ ਬਾਣਰਜੀ ਬਾਣਾਂਦੀ ਪੰਗ
ਤੀ॥ਬਹੇ ਜਾਂਹਿਖਾਲੀ ਸੂਰਮੇਫਿਰੈਭੂਛਤਾਜੀ ਫਿਰਦੇਹੈ ਖਾਲੀਘੋੜੇ॥੨੯॥ਜੁਝਾਰੇ
ਜੁਝਣਵਾਲੇ॥ਦਿੰਤਾਲੇਦੰਤਾਲੇ ਦੰਦਾਂਵਾਲਿਆਂਨਾਲ ਦੰਦਾਂਵਾਲੇ॥੩੧॥ਹਿੰਮਤੇ ਕਿੰਮ
ਤ ਹਿੰਮਤ ਕੀਮਤਵਾਲਾ॥੩੨॥ਹਨਿਓਸਾਂਗ ਪੈਨੀ ਅੰਗਿਆਂਸਾਗਤਿਖੀਨੂ॥੩੭॥ਅ
ਰਚਾਪੂਜਾ ਧਨੁਰਬੇਦ ਚਰਚਾ ਧਨੁਰਬੇਦਦੀਚਰਚਾਹੋਰਹੀਹੈ॥੪੦॥ਫਿਰੇਲੋਹ
ਧਾਰ ਫਿਰਦੀਹੈਲੋਹੇਦੀਧਾਰਾ॥੪੧॥ਉਤੈਖੇਤਪਾਲੰ ਹੁਸੈਨੀਤੇਗੁਲੇਰੀ
ਆਦੋਮੈਖੇਤ੍ਰਪਾਲਥੇ॥੪੨॥ਅਲਿਟੇਗਾਜੈਂ ਦੂਹੂ ਟੇਕਿਕਾਣ ਮਰਗਏਹਾਥੀ
ਛੁਟੇਫਿਰਦੇਹੈਘੋੜੇ॥ਤਾਰਕ ਤੜਕ ਜੰਗ ਮਾਚਿਆਜੰਗ॥ਬੁਰੇਖਤੰਗ ਬਾਖੇ
ਬਾਣ॥੪੩॥ਤਾਕਣ ਤੜਾਕ ਤੁਫੰਗਬੋਲਦੀਆਂਹੈ ਚਾਵਤਚਿਕਾਰ ਇਲਾਂਚੀਕਾ
ਮਾਰਦੀਹੈ॥ਕਾਕੰ ਕਹਕ ਕਾਉਣੀਆਂਬੋਲੀਆ ਧਕੰਧਾਕ ਧਕਾਧਕੀਹੋ
ਈ॥ਦਾਧਕਿਆਦਾਸਬਦਹੋਇਆ॥੪੪॥ਕਰੈਲਾਗਜੁਧੰ ਕਰਣਲਗੇਜੁ
ਧ॥੪੫॥ਜਾਗਿਓਜੰਗ ਜਾਲਮ ਮਚਿਆ ਜੰਗਜਾਲਮਾਂਦਾ ਸੁਜੋਧੀ ਜੁਝਾਰੰ
ਜੋਧੇ ਜੁਧਵਾਲੇ॥੪੬॥ਉਠੇਬਾਹੁਆਘਾਤਗਾਜੇਸੁਬੀਰੰ ਉਠਦਾਹੈਬਾਹੰ
ਦਾਸਬਦ ਗਜਦੇਹੈ ਸੁਸੂਰਮੇ॥ਨਵੰਨੱਦਨੀਸਾਣ ਨਵੀਨ ਨਗਾਰਿਆਂ
ਦੇਸਬਦ ਸਸਤ੍ਰਝਾਰੰ ਸਮੂਹਸਸਤ੍ਰਾਂਦੀ॥੪੭॥ਟੁਕਟੂਕ ਟੋਪੰ ਟੁਕੇਟਕੇਪਏ
ਨੇਟੋਪਾਂਦੇ ਕਾਢੰ ਕਢਾਲੰ ਫਕਾਦੂ ਕੀਹੋਈ ਢਾਲਾਂਦੀ॥ਮਹਾਬੀਰ ਬਾਨੈਤ
ਬੜੇਸੂਰਮੇਬਾਣਾਂਵਾਲੇ॥ਪੂਰਿਧਾਰੇਤੂ ਅਕਾਸ ਵਿਚਾਂਹਿਤਹੈਜਿਨਾਦਾ॥੪੮॥ਢ
ਭੁਣੇਘੈ ਭੁਣਦਾਰੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥੪੯॥ਤਹਾਂਖਾਂਹੁਸੈਨੀ ਮੰਡਿਓ ਬੀਰਬਾਣੀ ਤਿ
ਥੇਹੁਸੈਨੀਨੇ ਖੜਾਹੋਕੇ ਮੰਡਿਆ ਜੁਧ ਬਾਣਾਂਵਾਲੇਨੇ॥ਸੁਬੀਰੰ ਜਮਦਾਰੰ ਸੁਸੂਰਮਾ
ਜੇ ਜਮਦਾਲ੍ਹੀਏ॥ਬਗਾਸੇ ਪੁਛਾਕਾਂਸਾਰਖੇ॥੫੦॥ਪੈਲਬਧਾਰੇ ਪਧਾਰਿਓ ਪਲੇਪਾਰਗ
ਕਲਗਾਇਆ॥੫੩॥ਕੋਪੰਕਟੋਚ ਸਬੰ ਮਿਲਧਾਏ ਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇਕਟੋਚੀਏ ਸਭੇਮਿਲ
ਕੇਦੌੜੇ॥ਹੁਸੈਨੀਨਾਲਥੇ॥ਹਿਮਤਿ ਕਿੰਮਤ ਹਿੰਮਤ ਜੋਕੀਮਤਵਾਲਾਹੈ ਏਭੀਕਟੋਚੀ
ਆਂਦੇਨਾਲਸੀ॥ਹਠੀਸਿੰਘ ਧਤਬਕੀਆ ਉਠਾਨਾ ਹਠੀਸਿੰਘ ਚੰਦੇਲੀਏਨੇ ਕੀਤਾ
ਉਠਾਣਾ॥੫੫॥ਚੰਦੇਲ ਚੌਪੀਯੰ ਤਬੈ ਚੰਦੇਲੀਆਂਨੂੰ ਚੋਪ ਹੋਈ ਜੁਧਦੀ ਤਦੋਂ ਰਿ
ਸਾਤ ਧਾਤ ਭੇਤ ਤਬੈ ਗੁਸੇਹੋਕੇ ਦੌੜੇ ਤਦੋਂ॥ਬਚੇ ਤੇ ਜੋ ਸੈਧਾਰੀਏ ਬਚੇਥੇ ਜਿਤਨੇ ਸੋਭ
ਜੰਗਾਏ॥੫੬॥ਸੰਗਤਰਾਇ ਸੰਗਤਰਾਇ ਮਤਾਂ ਅਸਵਾਰਾਂਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਪਹਾੜੀ
ਆਂਨੇਮਾਰਦੇਤੇ ਮਹਾਂਦਾਜਰੋਂਆ ਸਦਾਰ ਦਰਸੋ ਸੁਨਿਜੁਟੇ ਤਿਨੇ ਥੂ ਰਲੂ ਝੜਬੜੇ
ਆਏ ਦਰਸੋਨਾਮ ਸੂਰਮਾ ਸੰਗਤਰਾਇ ਜੁਝੇਨੁ ਸੁਣਕੇ ਫੌਜਲੁਦੇਹੋਏਆਂਕੋ॥

ਤੇ

ਪ੍ਰਕਾ॥ਅਗਰਾਇਰਾਜਕੇਪਏਕੋਟੇਚੀਏ॥੮॥ਨ੍ਰਿਪਾਰਾਮਰਾਜੀਕ੍ਰਿਪਾਰਾਮਾਊ
ਜ ਮਾ॥ਚਲੇਸੰਗਲੇਕੈਚਾਲਿਆਜਮਲੇਕੇਕਿਆਮਰਗਇਆ॥੬੧॥ਨਿਬੂਖਾਦੇਇਕਰੇ
ਸਾ॥ਬਜੇਤੂਰਫ ਤੇ ਬਜੇਡਉਡੂੰਢਢਾ॥੬੨॥ਅਹਿਕੇਹੰਕਾਰੀ॥੬੪॥ਨਾਚਤਭੁਜੇਗੁਪਾਲ
ਨਚਦਾਹੋਇਆ॥ਗੁਲਗੁਲੇਰੀਆ॥ਰਾਜਾ॥੬੫॥ਖਾਨਹੁਸੈਨਕ੍ਰਿਪਾਲਕੇਹਿੰਮਤਰ
ਣਜੂਝੰਤ ਹੁਸੈਨਖਾਂਤੇਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤੇਹਿੰਮਤਾਇਨਾਦੇਰਣਵਿਖੇਮਾਰੇਗਏਤੇ ਲੋਜਦਾ॥
੬੬ ॥ਰਾਮਸਿੰਘਚੰਦੇਰੀਏਨੇਗੋਪਾਲਜਿਉਂਕਹਾਗੋਪਾਲਗੁਲੇਰੀਏਨੂੰਕਹਿਆ॥੬੮
ਅਨਤੇਹੋਰਨਾਉਤੇਸਾਰਿਆਮਾਰਮੋਧਿਆਊਇਤੀ॥੧੧ ॥ਤੁਰਕਨਕੇਮਾਰਗਿ
ਦਾ ਰਦਾਰਾ ਤੁਰਕਾਂਜਰਦਾਰੂਮਾਰਿਆਹੁਸੈਨੀਆਰਿਸਤਨਖਾਨਦਿਲਾਵਰਤਏਰਿਤੰ
ਨਖਾਨਤੋਦਿਲਾਵਰਖਾਨਕੇਸੇਭਤੇਹੋਏ॥ਵਾਗੁਸੇਨਾਲਦਿਲਾਵਰਖਾਨਤਤੇਹੋਏ
ਇਤੇਸਉਰਪੁਨਾਵਤਭਏ ਏਧਰਪਹਾੜੀਆਂਵਲਸਊਰਖਾਂਨੂਭੇਜਿਆਦਿਲਾਵਰਖਾਂ
ਨੇ॥੧॥ਉਤੇਪਹਿਓਨਾਸਿੰਘਜੁਝਾਰਾ ਓਧਰੇਪਹਾੜੀਆਂਨੇਜੁਝਾਰਸਿੰਘਭੇਜਿਆ
ਤਿਹਭਲਾਨਤੇਖੇਦਨਿਕਾਰਾ॥ਤਿਨਾਨੂਭਲਾਣਸਹਿਰਤੇਭਜਾਕੇਕਢਾਦਿਤਾਜੁਝਾਰਸਿੰਘ
ਨੇਸਊਰਖਾਂਨੂ॥ਇਤਰਾਜਸਿੰਘਪੰਮਾਦਲਜੋਰਾ ਇਸਤਰਫੋਰਾਜਸਿੰਘਨੇਤੇਪੰਮੇਨੇ
ਦੋਹਾਂਨੇਰਣ ਜੋੜਿਆ॥ਰਾਆਡਾਤਕਤਾਰਨਖੰਭਰਨਭੂਮਕਾ॥ਵਿਖੇਰਣਥੰਭਗਡੇ
ਆਹੋਇਆਹੈਦਾਹੋਜੇਸਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਗਾਡਾਚਲੇਡੁਰਾਚਲਾਏਵਾਨਹੋਇਜਾਇ
ਨਹਾਰਾਚਲਿਹੋ ਨਾਰਜਪੁਤਚਲੇਰਾਜੁਧਤੇ॥ਉਤੇਚੰਦੇਲਏਤੇਜਸਵਾਰਾ ਉਧ
ਰੇਚੰਦੇਲੀਏਇਧਰੋਜਸਵਾਲੀਏਆਪਸਵਿਚਲੜੇ॥੯॥ਪ੍ਰਘੇਕੁਹਾੜੇ॥ਪਦ
ਗਤੇਘੋੜਿਆਂਤੇਬਰੈਰਾਨਅਪਛਰਾਂਨੂੰ॥ਜੁਝੇਚੰਦਨਰਾਇਣਨਾਮਾ॥ਨਰਾਇਣਚੰਦ
ਪੰਮਾਮਾਰਿਆਗਇਆ॥ਦ੍ਵਾਦਸ ਸੌਧਿਆਊਇਤੀ॥੧੨ ॥ਸਾਹਜਾਦੇਕੋ
ਆਗਮਨਮਦ੍ਰਦੇਸ ਬਹਾਦਰਸਾਹਆਇਆਮਾਝੇਨੂ॥ਬੁਝਾਰਾ ਸੁਹਸੋ॥੧॥ਬਤਬ
੩ ਤੇਗਿਰਹੋਰਲੁਕਾਨੇਬਡੇਬੰਪ੍ਰਬਤਦੇਖਕੇਜਾਲੁਕੇ॥ਹਮਹੂੰਲੋਕਨਅਧਿਕਡਰਾਯੋਸਾਹਿ
ਬਕਹਿਦੇਹੋਜਾਨੂਬਲੋਕਾਂਨੇਬਹੁਤਡਰਾਇਆ॥ਕਾਲਕਰਮਕੇ ਕਾਲਦੇਕਰਤਤਦਾ
॥ਗਿਰਵਰ ਪ੍ਰਬਤਮੂਜੀਅਨਕੋ ਕਾਇਰਾਦਾ॥ਤਿਨੈਉਬਾਰਨ ਅਪਨਾਜਾਨਾ॥ਤਿਨਾ
ਨੇਅਪਨਾਬਚਾਉਨਾਜਾਣਿਆ॥੨॥ਸਾਜਾਦਾਜਦੋਨਾਆਇਆਮਹਾਰਾਜਦੀਤਰਫ
ਵ॥ਅੰਤਹਿਕੁੰਡਨਰਕਕੀਬਾਸਾ ਅੰਤਨੂਨਰਕਦੀਕੁੰਡਵਿਚਵਾਸਾਹੁੰਦਾਹੈ॥੧॥ਨਹੀ
ਫਿਰੇ ਨਹੀਫਿਰਦੇਕਿਆਮਦਜਾਂਦੇਹੈਂ॥੫॥ਦੀਨਸਾਹ ਧਰਮਦੇਪਾਤਸਾਹ ਦੁਨੀਪ
ਤ ਦੁਨੀਆਂਦੇਪਤੀ ਉਨਕੋਅਨਮਾਨੇਉਨਾਕੋਨਿਸਚੇਕਰੋ॥੯॥ਜੋਬਾਬੇਕੇਦਾਮਨਦੇ
ਹੈ ਜੋਬਾਬੇਕਿਆਂਕੇਦੀਮਨਹੀਦਿੰਦਾ॥੧੧॥ਸਭਤੇਗੁਰਦਰਸਨਕੇਐਹੋ ਤੇਸਭੇ
ਫੇਰਮਾਰਾਂਦੇਦਰਸਨਕੋਆਉਂਦੇਹੈ॥੧੩॥ਜੇਜੇਗੁਰਚਰਨਨਰਤਹੁੰਹੈ ਜੇਹੜੇਜੇ ਦੇਗੁਰਾਂ
ਦੇਚਰਣਾਂਪ੍ਰੀਤਵਾਲੇਹੈਨ॥ਤਿਨਕੋਕਸਟ ਨਦੇਖਣਪੈ ਹੈ ਤਿਨਾਵਲਕਸਨੇਦੇਖਣਾਨਹੀ
ਪਾਉਂਦਾ॥੧੪॥ਤਿਹਮਲੇਛਛੈਹੈਨਹੀਛਾਂਹਾਂ ਤਿਨੂੰਨੂਮਲੇਛਾਂਦੀਛਾਇਆਬੀਨਹੀਛੋ
ਹਕਦੀ॥ਹਾਸਕਰਤ ਹਾਥੇਮਾੜ੍ਹ੧੫॥ਮਿਰਜਾਬੇਗਓਸੇਪਇਦਾਣਾਉਸੀ॥੧੧॥ਭਾਰ
ਆਨਾ ਗੁਰਾਂਦੀਸਣਨੂ॥ਤਿਨਪੁਨਿਗੂਹਆਹਦੀਆਹਿ ਜਾਨਾ॥ਤਿਨਾਂਪੁਨਾਗਹੂਆਹਿ ਨੇ
ਦੀਏਨੂਜਾਣਿਆ॥ਮੂੜਭਾਗਤਿਨਸੀਸਮੁੰਡਾਏ ਮੂਤਪਾਕੇਬੇਮੁਖਾਦੇਸਿਰਅਹਿਦੀ
ਏਨੇਮੁਨਾਏ॥ਪਾਹਰਿਜਾਨਗ੍ਰਿਹਲੈਆਏ ਸਾਨੇਪ੍ਰਾਹੁਲਲੋਕੇਘਰਨੂਆਏ॥੧੯
ਮੂੰਡਮੂੰਡਿਰਮੁੰਨਕੇਤਿਨਾਦੇ॥ਜਨੁਮਾਨੋ॥ਜਾਨਕ ਮਾਨੋ॥ਸਿਖਸਖਾਹੋਭਲੇਸਿਖਾਇਆ
ਹੋਹੈਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਾ ਨਛਿਕੇਤੇਬਰਾਬਦਨਚੜਾਏ ਖ੍ਰਿਚਕੇਤੇਬਰੋਮੁਖਨੂਚੜਾਏ
ਜੇਨਗ੍ਰਿਹਖਾਨਮਲੀਵਾਆਏ ਮਾਨੋਪ੍ਰਤੇਚੂਰੀਦੇਖਾਂਣੇਆਏਹੈ॥ਜਨੁਕਰੀਟੀ
ਕਾਦਏਬਨਾਇ ਮਾਨੋਤਿਲਕਕਰਦੇਹੈਬਣਾਕੇ॥੨੩॥ਚਾਰਬੀਦੇਹਰਾ ਭਟਦਾਂਦੇਹਰਾਂਕਹਿ

ਸ ਹੋਇਆ ਹੈ।।ਜਿਹ ਫਲ ਜਾਇਗਾ ਵਾਰ ਨਿਸਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦਮ ਗਵਾਰ ਦਾ।।੯
।।ਦੇਤ ਜੀਭ ਜਿਮ ਰਾਖਹੈ ਦੰਦਾਂ ਵਿਖੇ ਜੇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਭ ਰਖਦਾ ਹੈ ਦੁਸਟ ਅਰਿ ਸਟ ਮੈ
ਧਾਰ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖੋਟੇ ਹੈ ਤਿਨਾਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਸੰਤਾਨੂੰ ਰਖਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੂੰ ਦਸਮ ਸੋਧਿਆ ਉਇਤੀ
੧੩ ।।ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਅਸੁਦਰ ਜਗਤੀ।੧।।ਸਬ ਕੰਟਕ ਸਭ ਦੁਖ ਦਾਈ ਕੰਟਕ ਜੇਸਾ ਪਾ
ਏ ਕੰਡੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕਢ ਸਿਟੇ।।ਰਾ।।ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੈਲ ਖੇਤ ਮਾਸਾ ਅਬ ਜੋ ਜੋ ਮੈ ਪਿਛਲੇ ਜਨ
ਮਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਹੈ ਤਮਾਸੇ।।ਸੋ ਸੋ ਕਰੋ ਤੁਮੈ ਅਰਦਾਸਾ।।ਸੋ ਸੋ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ
।।ਦਿਖੇ ਤੈਂ ਦਿਖਾਏ ਹੈ।।੩।।ਕਹਿਹੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਸੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।।੪।।ਸਰਬ
ਕਾਲ ਹੈ ਪਿਤਾ ਅਪਾਰਾ ਸ੍ਰਬਦਾ ਜੋ ਕਾਲ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਅਪਾਰ ਹੈ ਸੋ ਪਿਤਾ ਹੈ।।ਦੇਵ ਕਾਲਕਾ
ਮਾਤ ਹਮਾਰਾ ਕਾਲਕਾ ਦੇਵੀ ਹਮਾਰੀ ਮਾਤਾ ਹੈ।।ਮਨੂਆ ਗੁਰ ਸੁਧਮਨ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਮਾਰਾ
ਸੁਰਮਿਅਸਾ ਮਾਈ ਮੇਰੀ [illegible] ਗੁਰਦੇਉ ਣੀ ਸੁਧ ਬੁਧੀ ਹੈ।।ਪ।।ਜਬ ਮਨਸਾ ਮਨ ਮਧਾ
।ਬਿਚਾਰੀ ਜਦੋਂ ਬੁਧੀ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਬਿਚਾਰੀ।।ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਕਹ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ਬਨਾ ਕੇ।।੬।।ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਦਯੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾ ਦੇਤੋ।।ਜੋਹਰ ਛ ਦੇਵੀ ਦੀ ਗਊ ਆਯ
ਸਰਬ ਕਾਲ ਰਛਾ ਸਭ ਕਾਲਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਜੋ ਕਾਲ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋ ਰਛਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਾਲਾਂ ਵਿਖੇ।।ਲੋਹ ਰਛ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਬਿਸਾਲਾ।।ਸ
ਰਬਦਾ ਕਾਲ ਬਡੀ।।ਫਿਰ ਭਯੋ ਨਿਡਰ ਹੋਇਆ ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਾਈ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਜੋ
ਜਾਣ ਲਈ ਬਾਰਤਾ ਮੈਂ ਤੇ ਫਿਰੇ ਸਭ ਨਭਯੋ ਗਾਈ ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾ ਆਕੜਿਆ
ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਸਭਨਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।।੯ ਲਹਾ ਲਖਿਆ।।੧੦।।ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ ਆ
ਦਤੇ ਅੰਤ ਤਾਂਈਂ।।ਫੇਰ ਕਥਾ ਖੋਲ ਕੇ ਕਥਾ ਚੰਦ ਸੋਧਿਆ ਇਤੀ।।੧੪ ਅਫਜੂ।।

੧੯ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ।। ।।ਅਥ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਕਤ ਬਿਲਾਸ ਇਸਤੇ ਉਪ
ਰੰਤ ਚੰਡੀ ਦਾ ਚਲਿਤ੍ਰ ਬੁਧੀ ਦਾ ਬਿਲਾਸ ਵਾਕ ਬਨੀ ਦਾ ਬਿਲਾਸ ਆਖੇ ਸਿਵ ਸਕਤ ਦੇਇ ਸਿ
ਵ ਤੇ ਸਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਦਿਤੇ ਹੈ ਸੁਤ ਚਾਰ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕ੍ਰਦਿਤੇ ਰਜੋ ਤਮ ਸਤ ਰਜੋ ਤੇ ਤਮੋ ਤੇ ਸ
ਤੋ ਤਿਨ ਗੁਣ ਰਚ ਦਿਤੇ ਤ੍ਰਿਹੁੰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਤਿੰਨਾ ਪੁਰਾਂ ਵਿਖੇ ਬਾਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ।।ਦਿਉ ਸਨਿਸਾ
ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਕ੍ਰਦਿਤੇ ਸਸਿ ਸੂਰ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਸੂਰਜ ਕ੍ਰਦਿਤੇ ਦੀਪ ਸਤੇ ਦੀਪ ਕ੍ਰਦਿਤੇ।।ਸ੍ਰਿ
ਸ੍ਰਿਸਟ ਰਚੀ ਪੰਚ ਤਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਸੋ ਸ੍ਰਿਸਟ ਰਚੀ ਹੈ ਪੰਜਾਂ ਤਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਕੇ।।੧।।ਕ੍ਰਿਪਾ
ਸਿੰਧ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ।।ਬਾਣੀ ਸੁਭ ਸਭ ਹੋਇ ਬਾਣੀ ਸਭ ਹੋਈ ਹੈ ਦਾ
ਰਾ।।ਜੋਤ ਜਗਾ ਮਗੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀ ਹੈ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੇਤਾ ਈਬ
ਹੁਤ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ।।ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਭੁਜਾ ਰੂਪੀ ਡੰਡਿਆ ਨਾਲ ਦੰਡਿਆ ਅਸੁਰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੀ
ਹੈ।।ਰਾਖ ਸਨੂੰ ਮੰਡਨ ਭੁਇਨ ਵ ਖੰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਲੋਕੇ ਨਵਾਂ ਖੰਡਾਂ ਨੂੰ।।੩।।ਕਾ
ਰਨ ਈਸ ਕੁਦਾ ਬੀਕਾਰਣ ਹੈ ਕਲਾ ਕਮਲਾ ਹਰਿ ਬਿਸਨੁ ਦੀ ਲਛਮੀ ਦੀ ਬਸਿਕ ਤੀ ਹੈ ਅਦ੍ਰ
ਸੁਤਾ ਪਾਰਬਤੀ ਜਹ ਦੇਖੋ ਉਹੀ ਹੈ ਜਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਹਾਂ ਨੈਣਾ ਦੇਵੀ ਹੀ ਦੇਖੀਦੀ ਹੈ।।ਤਾਮਸਤਾ
ਤਮੋਗੁਣ ਮਮਤਾ ਰਜੋਗੁਣ ਨਮਤਾ ਸਤੋਗੁਣ ਤਿਨੇ ਗੁਣ ਰੂਪ ਜੋ ਦੇਵੀ ਹੈ ਵਾ ਤਾਮਸ ਤਮੋਗੁਣ ਸ
ਤਾ ਸਤੋਗੁਣ ਮਮਤਾ ਰਜੋਗੁਣ ਨਮਤਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇਵੀ ਕੋ ਗ੍ਰਹੀ ਹੈ ਹੀਦੀ ਹੋਈ
ਹੈ।।ਕੀਨੋ ਹੈ ਕਿ ਚਨਲੋਹ ਜਗਤ੍ਰ ਮੈ ਪਾਰਸ ਮੂਰਤ ਜਾਹਿ ਛੁਹੀ ਹੈ ਪਾਰਸ ਰੂਪ ਹੈ ਦੇਵੀ ਜਿਸਨੇ
ਤੂੰ ਛੁਹੀ ਹੈ ਕਰਿਆ ਹੈ ਲੋਹੇ ਤੇ ਸੁਇਨਾ ਤਿਸ ਨੋ।।੪।।ਪਰਮੁਦ ਕਰਨ ਅਨੰਦ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ
ਜਾਸ ਜਿਸਦਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਤੁਅ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤੇਰੇ ਪਾਰਤ ਨਪ੍ਰਮੁਦ ਕਰ ਬਚਨ ਰੀਨ ਤਾਮੈ
ਰਚੇ ਰਤਨਾ ਰੂਪੀ ਜੋ ਬਚਨ ਦੇਵੀ ਕੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਚੀਨ ਕਰਕੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਧਰਤ ਕਰਾਂ
ਗਾ।।ਪ੍ਰਗਿ੍ਰਤਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਬੀਜਰੀ ਵਿਖੇ।।੫।।ਬਨਰਾਈ ਬਨ ਵਿਖੇ ਰਾਜਾ ਨਾਮ ਸੁਰਥ
ਮੁਨੀ ਸਰਬੇਖ ਸੁਰਥ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਰਾਜਾ ਮੁਨੀ ਦਾ ਭੇਖ ਬਣਾਕੇ ਸਮੇਤ ਸਮਾਧ ਸਮਾਦ ਲਗਾ
ਈ ਸਮਾਦੇ ਬਾਣੀਏ ਸਮੇਤ ਸਮਾਧ ਲਾਈ ਰਾਜੇ ਨੇ।।ਫਿਰ ਸਮਾਦੇ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲ ਟ
ਗਈ ਸੁਰਥ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਸਮਾਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੋ ਬਾਣੀਆ ਹਾਂ
ਮੈ ਨਹੀਂ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਤੂੰ ਮੈ ਖਾਤ੍ਰੀ ਮੈ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਉਸਤੇ ਪੁਛ ਦੇਵੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸਮਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸ੍ਰ
ਕਾਰ ਸੁਣਾਈ ਹੈ।।ਏਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੜ ਹੈ ਸੋ ਚੰਡੀ ਕੇ ਸਹਿਨਾਰ ਤ੍ਰਿਆ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਕੇ
ਰਕੇ ਪਦੇ ਡੀ ਨੇ ਕਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਆਖੰਡ ਜੇ ਨੇ ਬੇਸੇ ਖੰਡਣ ਕੀਤਾ ਸੋ ਬੁਝਦ ਜਾਇਤਿਨੇ ਤਮਸਾ ਧਾਸ

ਗਾਧਕਥਾਕਿਤਭਾਂਤਿਸੁਨਾਈਪੁਛਿਆਕੇਤਿਸਮੇਧਾਵੀਰਿਖੀਨੂੰਤੂੰਹੇਸਾਧਅਗਾਧ
ਦੇਵੀਦੀਕਥਾਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਸੁਣਾਈਹੈਸਆਦੇਨੂੰ॥੧॥ਸੋਰ ਜੋਗੁਨਤਿਥੋਂ॥ਜਲਜਾ
ਮਹਾ ਲਿਕਰਾਲ ਜਲ ਦਾਸਮੂਹਭਾਇਆਨਕਥਿਸਾਲਬਡਾ ਜਹਾਂ ਜੋਬ੍ਰਹਮਾ ਭਯੋਨਾਭਾ
ਰੋਜਤੇਹੋਇਆ॥ਭੀਕੌਉਲਤੇਬਿਸਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ਸੂਤਮੈਲਤੇਬਿਸਨਦੇਕੰਨ
ਦੀਮੈਲਤੇ ਦੈਤ ਰਚੇਜੁਗਤਾ ਦੈਤ ਬਣਾਏਦੋਤਿਸਲੋ॥ਲੂਕੇਸਬ੍ਰਹਮਾਈਭ੍ਰੂਰੀ
ਚੋਰਖੁਲਗਈਜੋਗਨੀਂਦਾ॥ਜਿਉ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾ ੧੦॥ਨਮਾਰਸਕੇ ਨਾਮਾਰਸਕਦੇ
ਤੇਏਨਾਂਨਹਿਬਾਹਵਲੀਹੈਬਾਹਾਂਨਹੀਟਲੀਆ॥ਕਹਿਓਹਰਿਸੀਸਨਦੇਹਭੁਲੀਹੈ
ਮਹਾਂਬਿਸਨਨੇਕਹਿਸਿਰਾਂਨੂੰਦੇਵੋ ਮੈਨੂੰਚੰਗੀਬਾਤਹੈਏਹਾ॥ਧਾਰਿਉਊਪਰ ਧਾਰਕੇਪਟਾ
ਉਪ੍ਰਾਪ੍ਤਮਧੇਆਂਇ॥੧ ॥ਭੁਜਾਂਜੋਰਕਰਿਜੁਧ ਭੁਜਾਂਦੇਬਲਸਾਥਜੁਧ
ਕੀਕੇ੧੩॥ਕੈਟਕੈਦਵੂਕਦਏਅਰੁਖੇਤ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਦੋਟੂਕਕਰਕੇਕਰਦਿਤੇ ਖੇਤਾਵਿਚ
ਮਹਾਂਬਰਬੀਰ ਬਡੇਬਲਵਾਲੇ ਨੋ॥ਜਨਿਓ ਜਨਿਪ੍ਰਧਹੋਇਆ॥ਹੋਇਆ॥ਨਿਸਰਿ
ਓਨਿਕਾਲਿਆ ਕੁੰਡ ਕੇ ਛੇਤਮੇ ਕੁੰਡ ਬਣਾਕੇਕੁਰਛੇਤ੍ਰਵਿਖੇਰਾਮਜੂਨਾਇਓਪ੍ਰਸਰਾ
ਮਜੀਨਾਤੇਹੈ॥੧੪॥ਗੁਥਜੁਥ ਹੀਦੇਹੋਏਹੈਸਮੂਹ ਸੇਧਵਘੇ ਵੋ॥ਗੂਦਸੇਨੇ ਮਿਝਨਾ
ਲਸਨਿਘਧਹੋਏਹੋਏਸਿਤਚਿਟੇਹੋਰਹੇਹੈ ਲੋਹੂਮੈਲਾਲ ਲਹੂਵਿਚਜੋਪਏਹੋਸੋਲਾ
ਲਹੇ ਕਰਾਲਪਰੇਰਨਮੈਗਜਕਾਰੇਭਾਇਆਨਕਪਏਹੈਰਣਵਿਖੇਕਾਲੇਹਾਥੀ॥ਜਿ
ਉਦਰਜੀ ਜਾਮੀਮੂਹਕੇਸੀਤਮੈਬਾਰੋ॥ਅਨੇਕਕ ਤਾਕਰਤਾਰੇ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਦਰਜੀ
ਜਾਮੇਮਿਣਕੇਸੀਤਕਾਲਦੇਜਾਮੇਪੁਛਾਕੇਅਨੇਕਾਂਹੀਕਭਾਕਰਕੇ॥ਸਿਟਾਦਿੰਦਾਹੈ
ਦੇ ਦਰਜੀਦੀਨਿਆਜਾਮਨੇਮਿਤ੍ਰਭੂਪੀਹੋਸੀਤਕਾਲਦੇ ਸਮੇਵਿੰਪ੍ਰਸਾਕੇਅਨੇਕਹੀਕ
ਤਾਕਰਕੇ॥ਸਿਟੇਹੈ॥੧੫॥ਕੋਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬ ਹਕਾਰਪ ਚਾਰਪ੍ਰਹਾਰ ਹੈਕਾਰਕੁ
ਕੇ ਦੰਗਾਕਕੇਘਾਉਮਾਰੇ॥ਭਾਉ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ੧੬॥ਕਬੰਧ ਧਨੁ ਜੇਬਕਗਿਲਝਗਿਦੜ
ਤੇਬਿਗਸ੍ਰਾਂ ਮਦਮਾਤੇ ਸੁਰਾਬਦੇਮਦਨਾਲਮਸਤਹੋਕੇ॥੧੭ ਲਖਿਕੇ ਦੇਖਕੇ॥ਭੂਟਲੇ
ਥਮੂੰਗੀਆ॥ਆਦੀਆਲੇਥਾਨੂੰਪਾੜੀਸੀਵਿਰਦੇਹੈ ਜਿਗ੍ਰਾਲ ਗਿਦੜਹੈ ਰੀਥਾ॥ਥੀਥਾ
੧੮॥ਸਿਵਾਕੇ ਪਾਰਬਤੀਦਾ ੧੯॥ [illegible] ੨੦॥ਕਰੀਹੈਹਕੀਕਤਮਲੁ
ਮਖੁਦ ਆਪਣੀਤਰਾਅਲੂਮਕਰਾਈਹੈਦੇਵੀਦੇਸਾਬਾਦੀਜੋਬਾਜਦੇਸਾਹਮਣੀ
ਐਕਲੇਜਲੇਸ ਦੇਈਏਉਚੀਸਵਾਪੇਵਾਤੇਦੇਸਹਮਾਰਾ ਵਾਫੇਰਦਏਈਦੇਸਹਮਾਰਾ
ਸਾਨੂੰਮੇਟਦੇਈਏਕਲੇਸਦਾਲੇਸ ਅਭੇਸ ਬੁਰਹਾਲੋ॥ਕੂਕਰਕੌਮਾਰਤਨਕੋਊਕੁ
ਤੇਨੂੰਮਾਰਦਾਕੋਈਨਹੀਂਨਾਮਲੈਕੇ ਤਾਹਿਮਾਰਤਹੈਭਾਕੇਲੈ ਕੈਖਾਵਦਕੇ ਨਾਮਨੇ॥ਤਿਸ
ਨੂੰਮਾਰਦੇਹੈਤਿਸਕੇਲੈਕੇਖਾਵੰਦਦੇਨਾਮਨੂੰ ਸੁਤੇਰਨਾਮਲੈਕੇਸਾਨੂੰਮਾਰਦੇਹੋਹੇਮਾਤਾਜੀ॥
੨੨ ਬਸਉਦੇਵਪੁਰੀਜਾਇ ਦੇਵਪੁਰੀਵਿਚਜਾਬਸੇਂਗੇ॥੨੫॥ਦਾਂਤਨਦੀਰਘੁਭਾਇ
ਆਨਕਥਡੇ ॥ਦਿਗਜਸੇ ਦਿਗਪਾਲਹਾਥੀਆਂਸਾਰਖੇਦੰਦਹੈਛੁਰਮਦੇ ਬਲਸਿੰਘ
ਹਿਕੇਬਲਾਸੀ ਘ੍ਰਘਰੇਹੈ ਬਲੀਆਂਛੇਰਾਂਦੇ ਬਲਨੂੰਛੇਰਨੇਧਾਰਿਆ॥ਹੈ॥ਰੋਮਮ
ਨੋਸਰਕਾਲਹਿਕੇਰੋਮ ਜੋਸ਼ੇਰਦੇਹੈਜੋਕਾਲਦੇਬਾਣਹੈ ਜਨਪ੍ਰਾਹਨਪੀਤਪੇ॥ਬਿਛਹਰੇਹੈ
ਪੀਲਿਆਂਟਿਕੇਆਵਿਚਜੋਹਗੇਟਿਕੇਸੇਰਦੇਸਰੀਰਉਪ੍ਰਜੋਹੈਸੋਪੀਲੇਪਥਉਪ੍ਰਬਿਛ
ਹਰੇਹੈ॥ਮੇਰਕੇਮ ਧਮਨੋਜਮਨਾਲਰ ਸੁਮੇਰਵਤਸਗੀਹੈਸੇਰ ਦਾਕੋਗਰੇ ਦੇਉਪ੍ਰਜੋ
ਕਾਲੀਧਾਰੀਹੈ ਸੋਸੁਮੇਰਦੇਵਿਚਮਾਨੋਜਮਨਾਦਾਲਵੂਹੈ ਕੇਤਕੀਪੁੰਜਪੇਭ੍ਰਿਗਫਰੇਹੈ
ਜੋਚਿਟੇਥਿਮਹੈ ਜੋਕੇਤਕੀਦੇਫੁਲਾਂਦਾਸਮੂਹਹੈਜੋਕਾਲੇਥਿਮਹੈ ਸੋਭਉਰੇਫਿਰਰਹੇ
ਕ ਹੋਉਪ੍ਰਾ ਜਿਪੇਰਾਪਾਸਬਹੁਤੇਕਾਲੇਟਿਮੂੰਹੈ ਮਾਨੋਮਹਾਂਪ੍ਰਬਲੈਕੇਕਾਂਨਸੁਭੂਪਰਭੂਮ
ਤਿਸ ਤੇਨਿਆਰੇਕਰੇਹੈ ਮਾਨੋਬਡਾਜੋਪ੍ਰਿਥਰਾਜੋਨੇਕਮਾਣਲੈਕੇਤਿਸ ਦੇਗੋਸੇਨਾਂਪ੍ਰਬਤਪ੍ਰਿ
ਥੀਤੇਨਿਆਰੇਕੀਤੇਹੈਏਮਕਦੇਨਹੀਪ੍ਰਬਤਹੈ॥੨੭॥ਬਿਕਟ੍ਰਿ ਬਿਕਟਜੋਦੈਤਸੀ॥੨੯॥

ਅਸੁਰ ਅਸੁਰਨ ਲੀਨ ਅਸੁਰਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਏਸਾਰਣ ਕੀਤਾ॥੩੧॥ ਖਾਂਡ ੧੦
ਦਜਾਰਨਕੇ ਅਗਨੀ ਖਾਂਡਵ ਬਣ ਦੇ ਜਾਲਣੇ ਨੂੰ ਜਦ ਅਗਨੀ ਪਾਸੋ ੩੨॥ ਸਲਭ ਪ
ਤੰਗੋ ਦੀ ਅਨੁਹਾਰ ਬਰੇ ਬਰ ਹੋ ਗਈਆ॥ ੩੩॥ ਦੈਈਤ ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬ
ਲ ਕਰਕੇ ਲਾਇ ਉਗਾਹਿ ਨਾਰ ਗਰਜਣ ਤੇ ਫੜਕੇ ੩੪॥ ਕੁਵੰਡ ਧਨਖ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੀਖਣ
ਮਹਾਂ ਬਰ ਬੰਡ ਬਡੇ ਬਲ ਵਾਲੀ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਬਣਾਕੇ॥ ੩੫॥ ਸਮਾਜ ਕੇ ਜੁਧ ਕਰਕੇ ਕਾਟ
ਕਤਾ ਕਰ ਲੀਨੇ ਕਟ ਕੇ ਟੁਕੜੇ ਬਣਾ ਲਏ ਹੈ॥ ੩੭॥ ਚਮੂੰ ਸੈਨ ੩੯॥ ਦਲੁ ਇਉ ਬਿਹਰਿ
ਓਹੇ ਦਲ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਵੇੜ ਲਿਆ ਹੈ॥ ਪਰਵੇਖ ਪਵਾਰਾ ੪੦॥ ਦਛਨ
ਬਾਮ ਸਜੇ ਖਬੇ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਬਹੁਤੇ ਬਾਣਾਂ ਤੇ ਅਨਭੇ ਅਰਕੇ ਤਨ ਤੇ ਭੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ
ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਤਨਾਂ ਤੇ ੪੨॥ ਕਵਲਾਸ ਕੈਲਾਸ ਕਾਰਿ ਕੇ ਬਰਕਾ ਹਥ ਦੇ ਬਲ ਦਾ ਛਿਛਲੀ
ਠੀਕਰੀ ੪੩॥ ਰਨਏਨ ਰਣ ਭੂਮਕਾ ਵਿਚ॥ ੪੫॥ ਕੇਬਰਿ ਬਲ ਕਰਕੇ ਤਾਤ ਨੂੰ ਉਪਰ ਸੁੰ
ਭਿ ਤਿ ਸਦੇ ਤਨ ਉਪਰ ਮਾਰਿਆ॥ ੪੬॥ ਕਰਾਹਤ ਹੈ ਕਰਲਾਉਂਦੇ ਹੈ ਲੱਗੇ ਲੋਹੂ ਕੋ
ਏਹੋ ਏਹੇ ਤਹਕੀਟਨ ਭਛਕੇ ਦਉਰੇ ਭੁਜੰਗੇ ਤਿਥੇ ਭੁਜੰਗਾਂ ਦੇ ਭਛਣੇ ਨੂੰ ਕੀੜੇ ਦੌੜੇ ਹੈ
ਸੁਰਮੇਸ ਪਤੇ ਸੰਜੋਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਕੀੜੇ ਹੈ॥ ੪੭॥ ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਤੇ ਜ ਚਾਲਿਓ
ਜਗਮਾਤ ਕੇ ਮਨ ਦੇ ਬੀਸ ਤਾਬੀ ਤੇਜ ਚਾਲਿਆ ਹੈ ਮਾਤਾ ਦਾ॥ ਦਾਮਨ ਜਾਨ ਚਲੇ ਘਨ ਮੈ
ਬਿਜੁਲੀ ਆਨੇ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ॥ ਦੈਤ ਮਰੈ ਨ ਹਿ ਬੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁ ਦੈਤ ਮਰਦੇ
ਨਹੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਉ ਬਰਬੰਡ ਤਦੇ ਬਲ ਵਾਲੀ ਨੇ ੪੯॥ ਸੁਰਕੋ ਰਾਮ ਜਲਾਜ
ਲ ਦੀਨੇ ਸੁਰਜਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂਮ ਨੇ ਤਿਲਾਜਲੀ ਦਿਤੀ ਹੈ॥ ੪੯॥ ਜਗਮਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਨੇਸੁ
ਰ ਤਾਪੁ ਜਗਾਤ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮਾਰੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਾਖਸ॥
ਬਹੁ ਰੋਸ ਅਗਾਧ ਪੁਰ ਕੇ ਦਲ ਪੇਠ ਕੇ ਫੇਰ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਦਲ ਵਿਚ ਬੜਕੇ ੫੧॥ ਕਹਨੀ ਕਹਿ
ਰ ਕ੍ਰਣ ਵਾਲਾ ਕਾਜ ਵਾਸਤੇ ਸੋਧਾਰ ਕੇ ਬਣਾਕੇ॥ ਅਭਿਖੇਕ ਤਿਲਕ ਮੰਡਲ ਸਮੂਹ
ਹਰਿ ਸਿਵਜੀ ਹਰਿ ਅੰਬਰ ਬਾਘੰਬਰ ਕੇ ਭਾਰਿ ਕੇ ਵਿਛਾਕੇ ਦਿਤੀ ਆਪ ਆਈ ਇਤਿ॥
੨ ॥ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਾਲਿਆ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ੫੪॥ ਦਾਨਤ ਦਛਨ ਦਾ
ਤੇ ਦਛਣਾ ਦੇਂਦੇ ਹੈ ਕੁੰਕਮ ਕੇਸਰ ਅਛਤ ਚਾਉਲ ਕੁਲਾਹਲ ਸਬਦ ੫੫॥ ਐਸੋ ਚੰਡ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਦੇਵਨ ਬਾਢਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਐਸਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਧਿਆ
ਹੈ॥ ਸਤਿ ਜਾਪ ਸਤਸਈ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈ॥ ੫੭॥ ਕੁੰਭ ਹਾਥੀ ੫੮॥ ਸਸੀ ਕ ਸਹਿਤ ਸੰਕ
ਦੇ ਪਉਰੇ ਰੋਉਂਦੀ॥ ਸੁਰਮੈ ਸੁਰਜ ਵਿਖੇ ੬੦॥ ਸੇਖਰ ਦੇਵ ਗਨ ਜੇਹੜੇ ਬਾਕੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਜੇਤ੍ਰੇ
ਗਣ ਗਹਿਰੇ ਬੇ ਬਦਰਾ ਬਦਲ ਬਗਪੰਤਲ ਸੈਜਨ ਦੰਤ ਰਗਟਾ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਸਮੁਜੇ ਹੈ ਸੋਬ
ਗਲਿਆਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਹੈ॥ ਬਿਜ ਛਟਾ॥ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀ ਹੈ॥ ਉਮਡਿਓ ਉਗ੍ਹੇ ਹੈ
ਘੋਰ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਘਮੰਡ ਚੌਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਤੇ ਘਟਾਂ ਬਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਾਂ ੬੩॥ ਅਸੁਰਾਰ
ਕੀ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਅਰੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦੁਮਦੀ ਰਘਾ ਜਿਉ ਗਜ ਬਾਜ ਹਲੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਿਛ
ਦੀਨਿਆਂ ਈਹਾ ਬੀਤੇ ਘੋੜੇ ਹਿਲਦੇ ਹੈ ਰੋਖ ਪਾਇ ਕੇ ਜਿਉ ਫਲ ਫੁਲ ਕਲੀ ਰਖ ਤੇ ਪਿ
ਆ ਦੇਵ ਫਲ ਤੇ ਫੁਲ ਤੇ ਕਲੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਈ ਖਿੜੇ ਪਏ ਹੈ॥ ਅਪਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ੬੪॥ ਪੁਰੰ
ਦਰ ਦੇਵ ਵਡੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਤਾ ਰਾਜਾ ੬੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਹਰਿ ਵਿਤੇ ਸੋ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੁਰਜਨੂੰ ਜੈਸੇ ਬਦਲ ਘੇ
ਰ ਲੇਂਦੇ ਹੈ॥ ਦਾਰਿਸਨ ਨੂੰ ਜੈਸੇ ਕੈਰਵਾਂ ਨੇ ਘੇਰਿਆ ਸੀ॥ ਸਰ ਫੋਕ ਸਲੇ ਬਾਣ ਬਾਗ ਕਾਤਾ
ਈ ਸੇ ਹੋ ਗਏ ਕਗਾਰ ਕੰਦਰਾ ਵਿਖੇ ਸਾਰਕ ਜੈਸੇ ਸਾਰਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ੬੭॥ ਬੀਰ
ਸਭਾ ਸਿਤਾ ਚਿਟੀ ਪੁੰਜ ਸਮੂਹ ਮਾਨਹੁ ਮੰਨੋ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ੬੮॥ ਫੇਨ ਝਗ ਦੀ ਨਿਆ
ਈ॥ ਕਰਮੈ ਚੁਲਕ ਸਫਰੀ ਹਥਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਗੁਲੀਆਂ ਸੇ ਮਛੀਆਂ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹੈ ਭੁ
ਜ ਕਾਟ ਭੁਜੰਗ ਬਾਹਾਂ ਕਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈ ਸੋ ਸਰਪ ਹੈ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਬਣਾਏ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨੇ ਹਾਥਨ ਕੁ ਧੀਰੇ ਬਢਿ ਹੋਏ ਨਾਕੂ ਹੈ ਵਿਚ ਲਹੂ ਦੇ ਧੁਜਾ ਦ੍ਰੁਮ ਧੁਜਾ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ ਸ੍ਰੋਣਤ ਨੀ
ਰ ਮੈ ਲਹੂ ਰੂਪ ਜਲ ਵਿਖੇ ਚਕ੍ਰਾ ਜਿਉ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਗਰਤਾ ਚੱਕ੍ਰ ਦੀਨਿਆਂ ਈ ਪਈਆਂ
ਤਰ ਦਾ ਨੂੰ ਰਦਾ ਹੈ ੭੦॥

ਨਾਲੇ ਜਗਤ ਦੀ

ਜਾਇਬਸੇਸੁਰਧਾਮਤੇਊ ਜਾਬਸੇਦੈਂਤਸੁਰਗਵਿਚ ॥੧੧॥ਇਹੋਬਿਚਾਰਿਓਮਨਵਿਚਿਹੋਏ
ਵਿਚਾਰਿਆਦੇਵਤਿਆਂਨੇਮਨਵਿਖੇ ਲੋਹਸੰਗ੍ਰਾਮਤੇ ਰਾਜ ਪਾਰਬਤੀਤੇਰਾਜਲੇਕੇ॥
੧੩॥ਜਮਰਾ ਜਰੇਮ੍ਰਿਤਅਨੇਭਵਲੀਨੋ॥ਧਰਮਰਾਤੇਮਾਨੋਮ੍ਰਿਤੂਨੇਜਨਮਲਇਆਹੈ॥
੧੪॥ਗਰੂਏ ਭਾਰੇ ਲਰਜੀਹੈ ਕੰਬੀਹੈ ਹਰਿਕੀਛਤੀਆਤਰਜੀਹੈ ਬਿਸਨੂਦੀਛਾਤੀਕੰਬੀ
ਹੈ॥ਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡਤਅਖੰਡਤਬਲੀਏਕਰ ਚੰਡੀ ਜੋਤੀਛਣਹੈਵਿਸੇਸਕਰਕੇਖੰਡੇਵਾਲੇਕੇਹਥਵਿਚ
ਕਾਲਕਾਕਾਲਹੀਜਿਉਅਹਜੀਹੈਕਾਲਕਾਂਦੇਵੀਦੇਅਗੇਕਾਲਜੈਸੇਮਹਾਕਾਲਅਰੋਆਮ
ਰਜਕਰੇਐਸੇਅਰਜਕਰਹੀਹੈ॥੧੬ ਪੇਠੀਪਾਇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਜਾਂਦੀਹੈ॥੧੭ ॥ਖਾਸੁਖ
ਮਾਸਕੁਚਹਿਹੈ ਸੋਭਾਸਕੋਚਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਰਹੀਹੈ॥ਲੈਕਰਤਾਰਸੁਧਾਕਰਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੇ
ਕੇਹਥਦੋਵਿਚਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਮਧਮੂਰਤਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੀਮੂਰਤਸਾਰਖੀ॥ਆਨਨਕੀਸਰ
ਕੋਮਸਜਨਾਹਿਨ ਮੁਖਦੀਸਦ੍ਰਿਸਤਾਕੋਚੰਦ੍ਰਮਾਬੀਨਹੀਸੰਗਿਆਇਲਾ ੧ ਈਦੀਚੰਦ੍ਰਹਾਸਖੰਡਾ
ਬਰਜੋਸਟ ੯੪॥ਇਹਸੁਨਦਾਨਵਚਪਲਗਤ ਇਹਬਾਤਸੁਣਕੇਚੰਚਲਗਤੀਵਾਲਾ
ਦਾਨਵਜੋਹੈਵਾ ਖਿਝਲਗੀਰਾਖਸਨੂੰ ੯੧॥ਹਰਿਜੋਮੁਖਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾਸਾਰਖਾਮੁਖਹੈ
ਆਲਕੇ ਜੁਲਫਾਂ ਹਰੇਹਾਰਪ੍ਰਭਾਹਰਨੀਹੈ ਸਪਾਂਦੇਹਾਰਦੀ ਸੋਭਾਨੂੰਬੀਹਰਨਵਾਲੀ
ਆਹੈ॥ਲੋਚਨਹੈਹਰਿਸੇ ਸਰਸੇਨੇਤ੍ਰਹੈਮ੍ਰਿਗਸੇਬੀਚੰਗੇ ਹਰਿਸੀਭ੍ਰਕੁਟੇਧਨਖਾ
ਰਖੇਭਰਵਟੇਹੈ ਹਰਿਸੀ ਬਰੁਨੀਹੈ ਬਾਣਾਸਾਰਖੀਆਂਝਿੰਮਣੀਆਹੈ॥ਕੇਹਰਿਸੋਲ
ਕ ਕਰਹਾਚਲਬੋ ਮਕਨੋਹਾਥੀਵਤਚਲਨਾਹੈ ਹਰਿਪੇ ਪਰਬਤਦੇਉਪ੍ਰਹੈ॥ਹਰਿਕੀਹ
ਰਨੀ ਹਰਕਿਸੇਦੇਹਰਨਵਾਲੀਹੈ ਤਰਨੀਹੈ ਜੁਵਾਅਵਸਥਾਹੈ॥ਲੈਕਰਮੇਹਰਿਹੈ
ਹਥਾਵਿਚ ਖੜਗ ਹਰਿਜੋ ਬਿਸਨਸਾਰਖਾ ਹਰਿਰੂਪਕੀਏ ਹਰਰੂਪਤਿਸਨੇਕੀਤੇਹੈ
ਹਰਿਕੀਧਰਨੀਹੈ ਹਰਕਿਸੇਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀਹੈ ੯੫॥ਮੀਨਮੁਰਝਾਨੇਕੰਜਖੰਜਨਖਿ
ਸਾਨੇਨੇਤ੍ਰਾਨੂੰਦੇਖਕੇਮਛ ਤੇਕਉਲਤੇਮਮੋਲੇਸਰਮਿੰਦੇਹੁੰਦੇਹੈ॥ਕੀਰਅਉਕਪੋ
ਤ ਤੋਤਾਨਾਸਕਾਂਨੂੰਦੇਖਕੇ ਕਬੂਤਰਗਰਦਨਨੂੰਦੇਖਕੇ ਬਿੰਬ ਗੋਲਾਂ ਹੋਠਾਂਨੂੰਦੇਖਕੇ ਕ
ਕਲਾਕਲਾਪੀ ਕੋਇਲਤੇਮੋਰਬਾਣੀਨੂੰਸੁਣਕੇ॥ਦਾਰਮਦਰਕਗਾਇਓ ਅਨਾ
ਰਫਟਗਾਇ ਰੂਪਹੀਕੀਕ੍ਰਾਤ ਰੂਪਦੀਹੀਕ੍ਰਾਤੀਹੈ ਜਿਤਹੀ ਜੋਤਰੰਗਵਾਲੀਹੈ
ਸੁਨਾਗਰ ਚਤੁਰਹੈ ਨੈਨਕੋਰਚਿਤਹੀ ਨੇਤ੍ਰਾਦੇਕਟਾਖਦੇ ਦੇਖਾਦਿਆਹੀ ਵਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ
ਦੇਚਾਉਦਿਆਹੀ॥ ੯੯ ਜਤਿਹਧਾਤ ਤਿਸਦੀਤ੍ਰਾ॥੯੦॥ਲੋਚਨਧੂਮਨਾਉਸੀ
੯੨॥ਖੋਜੇਜੁਧਕਰਾਹੁਖਿਝੇਤਾਜੁਧਕਰਕੇਹਰਾਕੇਪਕੜਲਿਆਈ॥ਗਜ
ਰਾਜ ਬਡੋਹਾਥੀ ੯੪॥ਗਿਰਰਾਜਤਟ ਕੈਲਾਸਦੇਪਾਸਖੜੋਕੇਕੌਂਬੋਗਦੇ ਜਤਾ
ਬੀਦੇਕੇ ੯੬॥ਸੈਨੀ ਸੈਨਾਪਤੀ॥ਦਾਂਤਰੀਗਜਮਨਾਤਨਾਸਿਆਮਸੇਲੋਹੂਬਹਿ
ਉਤਿਹਮਾਹਿਤ੍ਰਿਬੇਨੀ॥ਚਿਟੇਦੰਦਜੋਹੈਸੋਗੰਗਾਹੈਸਰੀਤਿਸਦਾਕਾਲਾਜੋਹੈਸੋ
ਜਮਨਾਹੈਲਹੂਮਖਵਿਚੋਜੋਨਿਕਲਿਆਹੈਸੋਸੁਰਸਤੀਹੈ॥ਮਿਲੀਹੈਤਿਨਾਵਿਖੇ
੯੭॥ਦ੍ਰਿਗਧੂਮ੍ਰ ਧੂਮ੍ਰਲੋਚਨਾ॥ਧਾਇਗਿਦਾਨੈ ਦ੍ਰਿੜੀਹੋਗਦਾਫੜਕੇਮਾਤਾਸਿਵਾਪ
ਰਬਤੀ॥ਅਸਿਗਾਧਰਾਧਰ ਊਪਰਕੇ ਜਨਕੇਪ ਪੁਰੰਦ੍ਰ ਬਜ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ਪਰਬਤ
ਤਦੇਟਿਲੇਉਪ੍ਰਖੜੋਕੇਮਾਨੋਇੰਦ੍ਰਨੇਬਜ੍ਰਮਾਰਕੇਹੇਠਾਸੇਟਾਦਿਤਾਹੈ॥੯੯॥
ਕੁਰਮਾ ਕੋਰਮਾ ਤਾਨ ਬਲਨਾ ਲਾਹਰਿਚੰਡੁਲਾਇਓਬਿਗ੍ਰੇਕੇਕਰਤੇ ਚੰਡੀਨੇਖੋਲ
ਇਆਬਲਕਰਕੇਖੰਡਾ ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਰਮਾ ਰਾਖਸਾਦੇਪੁਰਵਿਖੇਸਿਟਿਆਦਾ
ਸਮੂਹਰਾਖਸਾਂਵਿਚਾਖਰਮਾਖਜੂਰਾਂਦਾਗੁਛਾ॥ਤਿਤੀਆਧਿਆਉਇਤੀ
ਤ੍ਰੇ॥ ॥ਤਬਹੀਅਖੀਆ ਤਾਰ੍ਰੋਆਅਖੀਆ॥ਤਾਰਿਧਿਆਨਛੁਟਿਓਮੁਨ
ਕੋਸੁਨਿਕੈ ਧੁਨਿ ਧੁਨਸੁਣਕੇਮੁਨੀਆਦਾਹਰੀਨਾਲੋਧਿਆਨਛੁਟਗਿਆਇਆ
ਖ ਗੇਸ ਗਰੁੜ ਪਖੀਆਂ ਦਾਪਾ ੧੦੩॥ਕਿਤ ਹਾਥੀ॥੧੦੪॥ਅਸਢਾਲ ਸੀਸਾਹਿ
ਖਤਢਾਲਾ॥
੧੦੫॥ਆਭਿਬੰਦਨ ਰਿਦੇਕਰਕੇਬੰਦਨਾ ੧

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰੋਪਾਨੇਕੀਤੀ॥ ਪਾਨਦਏ ਪਾਨਾਂਦਾਬੀੜਾਦਿਤਾ॥੧੦੬॥ ਅਨਿਜਕਟਕੇ ਫੈਟਾਦਇਓ
ਆਪਣੇਲਕਦਾਸਾਫਾਦਿਤਾ ਅਰਜਮਧਰ ਕਰਵਾਰਬਹੁਤੇਕਟਾਰਤੇਸੀਸਾਹਿ
ਬਾਦਿਤਾ॥੧੦੭॥ ਧਰਾਲਰਜੀ ਧਰਤੀਕੰਬਗਈ ਜੁਲਮਧਤਰੰਗਨਨਾਵਹੁਵੀਜ
ਲਵੇਤਰੰਗਾਣਵਿਚਜੋਐਬੇੜੀਹਲਦੀਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਕੇਲੋਕਚਲੀ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਲੋਕਪੁਕਾ
ਰਨਵਾਸਤੇਚਲੀਹੈ॥੧੦੮॥ ਸਬਲ ਸਾਹਿਤਬਲਦੇਜੋਹੈ ਪ੍ਰਬਲ ਬਲਵਾਲਾਕੁਲਾ
ਹਲਸਬਦਕੀਤਾ॥੧੦੯॥ ਬੈਰਨਕੇਪ੍ਰਬੈਠੀਆਂਦੇਉਪ੍ਰ॥ ਅਭੁਤੇਬਹਰੀਲਖਫੂਟਪਰੀ
ਬਹਰੀਅਕਾਸਤੇਦੇਖਕੇਟੁਟਕੇਪਈਹੈ ਜਨੂਕਕਲੰਗਨਕੇਗਨ ਮੋਆਂਨੋਕੂਕਕੇ
ਕੂਜਾਂਦੇਸਮੂਹਉਪ੍ਰ॥੧੧੦॥ ਗਾਉਨਭਏ ਚਲਾਂਦਿਆਂਹੋਇਆ ਜਨਾਂਆਂਨੇ॥੧੧੧॥
ਅਗਾਧਾਰੇ ਲਹੂਦੀਧਾਰਅੰਗਾਂਤੇਨਿਕਲੀ ਵਾ ਅਗਾਦੀਧਾਰਨਿਕਲੀ॥ ਬਹਰੀ
ਕੰਬਦੀਹੈ ਕੋਉਪਮਾ ਕੌਣਉਪਮਾ ਆਪਾਇਰਜਕੇ॥ ਜੇਮ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ
ਨੀਜੀਭਨਿਹਾਰਦੇ ਆਪਣੀਜੀਭਨੂੰਦੇਖਦਾਹੈਖਾਣਵਾਲਾਲਾਲਹੋਈਹੈਕਿਨਹੀਆਂ
੧੧੨॥ ਕਾਨਪ੍ਰਮਾਨਲਉ ਕੰਨੂਜੀਤਤੋੜੀ॥ ਮਾਨਤੂੰਚਮਪੀਠਪੇਮੋਨੇ ਕਛੂਦੀਪਿਠ ਨ
ਉਪ੍ਰਨੀਠਭਏ ਇਸਾਬਿਤਹੋਏਹੋਏ ਸਹਸਫੰਕੇਫਨਨਠਾਛੇ ਸੇਸਨਾਗਦੇਫਣਤਕਦੇ
੧੧੩॥ ਬਰਚੰਡ ਸੇਸਟਚੰਡੀਨੇ॥ ਮਾਰਕੇਧੂਰਿਕੀਏਚ ਕਦੂਰਮਾਰਕੇਚੂਰਣਕਰ
ਕੇਧੂੜਨਾਲਮਿਲਾਦਿਤੇ ਆਰਿਪੂਰ ਸਤ੍ਰੂਸਮੂਹ॥੧੧੪॥ ਧੁਨਮੈਤਵਜਾਵਤਮੰਡੀ
ਬਦਲਾਦੇਵਿਚਬਿਜੁਲੀਨੇਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਬਣਾਈਹੈ॥ ਬਰਬੰਡੀ ਬਲਵਾਲੇ॥੧੧੫॥
ਬਰਚੰਡ ਬਲਵਾਲੀਚੰਡੀ॥ ਆਹਵਕੀਨੋ ਜੁਧਕੀਤਾ ਕੈਬਾਰ ਕਰਕੇਬਲ ਮਾਰਜੁਦਾਕਰਿ
ਦੀਨੋ ਬਰਛੀਮਾਰਕੇਜੁਦਾਕਰਦਿਤਾ ਜਿਨਨਾਰਿਭੂਕੀਓ ਜਨਮੁੰਡਾਬਿਹੀਨੋ ਧੜਕਰਦਿਤਾ
ਮਾਨੋਸਿਰਤੋਬਿਨਾਚਤੁਥਾਪਿਆਉਇਤੋ॥੪ ॥ਧੋਟਬਣਾਕੇ॥੧੧੬॥ ਗਾ
ਜੋਗਾਤ ਰਾਜਾਦੇਸਭੀ ਹਨੋਮਾਰਿਹੈ ਮਰਾਗਾ ਜੀਅਤਨਛਾਡਤਹੈ ਜੀਉਦੇਨੂ
ਨਹੀਛਡਦੀਦੇਵੀ ਕਹਿਓਸਾਤਨਹਿਅਉਰ ਅਕਾਸਬਾਣੀਨੇਕਹਿਆਸ
ਹੇ ਤਹੋਹੋਰਬਾਤਨੌਂਵੇਰੀ॥੧੧੭॥ ਆਤੂੰਡਸੁੰਭਕੇਚੰਡਕਾਚਾਦ੍ਰਿ ਬੋਲੀਇਹਬਾਣੀ
ਸੁੰਭਦੇਮੂੰਹਚੰਡੀਚਤੂਕੇਬੋਲੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥੧੨੦॥ ਪਾਬਗਾਜੇਉਹਿਹਾਂਡਾਰਕੇ
ਪਥਰਦੀਨੇਆਈਪ੍ਰਬਤਤੇਸਿਟਕੇ॥੧੨੪॥ ਦੋਸਿਰਤਾਜ ਦਿਤਾਛਤ੍ਰਰਿਝਦ
ਇਕੱਲੀਨੇਰਿਝਾਉਣਾਕਰਿਲਾਇਆ॥ ਭੂੰਡਕਰੋਬਿਨਮੁੰਡਾਬਿਹੀਨੋਭੂੰਡਮੁੰਡਬਿ
ਨਾਕਰੂਗਾਮੁੰਡਰੂੰਡਾਬਿਨਾਕਰੂਗਾ॥ ਏਧਾਅੰਬਰ ਤੰਬੂਦਿਤਾ॥੧੨੫॥ ਰੈ
ਕੇਹਾਥੀਦੇ ਅੰਤਕਦੰਤਕੇਲੈਕੈਚਾਲਿਓਰਨਹੇਤਜੁਧਛੈਕੇ ਜਮਦੰਤਨੂੰਲੈਕੇਚਲਿ
ਆਹੈਵਾਸਤੇਨਾਸਦੇ॥੧੨੬॥ ਮਥਈਆ ਮਲਾਦਿਤਾਸੀਜਿਨਾਂਨੇਕੁਚਾਸ
ਨੇਸਿਜੇਆਪੇਰੀਆਂਹੋਈਆ ਕਟਿਬਾਂਧਭਬਈਆਂ ਲਕਾਂਨਾਲਬੀਧੋਹੋਏ ਸ
ਤੇਤਰਕਸਾ॥ ਸਮਾਨਕੇ ਬਰੋਬਰਦੇ ਸਾਥਲਏ ਜੁਥਈਆ ਨਾਲਲਏਜੋਸਾਥੀਥੇ
੧੨੭॥ ਭਰਿਰਾਜ ਕੈਲਾਸਦੇ॥੧੨੮॥ ਗਾਜਗਾਜੇ ਬਿਜਲੀਦਿਤਗਾਜਕੇ॥੧
੩੦॥ ਮੀਨਨਕੇਰਿਪ ਧਤੀਰਾ ਸਰਤਾਨੇ ਨਦੀਵਿਚ ਸੈਰ ਸੇਕਰਬਾਨੇ ਨਿਕਲੇਹੈਬਾਂ
ਲਬਾਣਕਰਕੇ॥੧੩੧॥ ਦਾਮਨ ਰਸਾ ਛੇਦਕੈਭੇਦਕੇ ਕਟਕੇ ਪੇਟੀਦੇਪਣਦੇਨੂ ੧੩
੨॥ ਤੋਰਕੇ ਤੋਰਕੇਛੇਰਨੁ ਮੋਰਕੇ ਮੋੜਕੇ ਦੈਤਾਂਦੇਮੁਖ ਘੋਰਕੇ ਘੋਰਸਬਦਕਰ ਜੋ
ਰਕੇ ਕੋਰਕੇ ਬਲਛਕੇਅੰਨੇਕੀਤੇ ਠੋਰਕੇ ਬਜਾਕੇ ਖੋਰਕੇ ਖਾਲੀਕਰਕੇ ਤੋਰਕੇ ਤੋੜ
ਕੇ ਬੋਰਕੈ ਡੋਬਕੇਲਹੂਵਿਚ ਜੀਉਦਵਾਹਰਿ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਤੈਂਦੀਅਗਨੂੰਕ੍ਰਿਸ
ਪੀਗਇਆ ਰਿਖਪੀਨੇ ਅਗਸਤਨੇਪੀਤਾਸੀ॥੧੩੩॥ ਆਨੇ ਹੋਰਪ ਉਨਕੇ
ਗਉਨਕੇਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪਤੇ ਪਨਣਦੇਚਲਣਦੇਪ੍ਰਤਾਪਤੇ॥੧੩੪॥ ਹਰਿ ਖੜਗਸੇ
ਦਲ ਹਾਥੀਆਂਦਾਦਲ ਝੂਮਿ ਘੁੰਮਕੇ॥੧੩੫॥ ਲਰਤਿਹਤਸਤਿਸਦੇਵੀਦੇਲਤ੍ਰ
ਨਦੇਭੈਕਰਕੇ॥੧੩੬॥ ਤਨਤਾਨਾਦਿਖੈ॥੧੩੭॥ ਬਲਵੰਡ ਬਲਵਾਲੀਨੇ॥ ਉਗ੍ਰਜਕੀ
ਕਿਰਨੇਸਰ ਬਾਣਸੂਹਜਦੀਆਂਕਿਰਣਾਹੈ ਮਾਬ੍ਰਹਿਰੇਨਾਅਨਕਤਾਕਰਿਡਾਰਿ
ਓ ਮਾਸਦੇਅਨੇਕਹੀਲੋਣਕਰਕੇਸੌਟਕਿਤੇਤਬੇ॥੧੩੮॥ ਇਓਧਨਧਨਖ

ਮਾਰਿਆ ਜਿਉ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਨਕੋ ਪ੍ਰਬੋਧ ਗਾਜਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਰਿਓ ਸੈਜੇ ਕੇ ਪਦ੍ਰ
ਕੋ ਬਿਜਲੀ ਨੇ ਮਾਹਿਲ ਜਿਉ ਟਿਆ ਹੈ॥੧੪੧॥ ਗਾਜਕੇ ਚੰਡ ਬਿਜਲੀ ਚਾਰਖੀ ਚੰਡੀ
ਨੇ ਅਧੀ ਧਰਕੇ ਧਰ ਮਾਰੇ ਅਧੇ ਅਧੇ ਧੜ ਕਰਕੇ ਜਮੀ ਤ੍ਰੋ ਮਾਰੇ॥ ਕਟਿ ਦਿਨੇ ਅਨਮਾਰੇ॥
ਕਟੀਨੇ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਕਾਰਿ ਲੋਥ ਕਢਾਰੇ ਹਾਥੀ ਆਂਦੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਕਨਾਰੇ ਹੈ॥੧੪੩॥ ਲੋਥਿਆਲ
ਸੋਥਿਆਲ ਬਜਾਵਤ ਹਾਥੀ ਸਾਥ ਹਾਥੀ ਮਾਰਕੇ ੧੪ ਤ੍ਰਾ ਕਾਮ ਕਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਰੋਜੇ
ਸਤ੍ਰੂਆ ਸਾਥ ਅਰਣੀ ਹੈ ਅੜੀ ਹੈ॥ ਗਲਿ ਓਥ ਬਹਿ ਖੇਤ ਰਨੀ ਹੈ ਬਹਿ ਚਲਿਆ ਹੈ ਜੇਣਾ
ਸੋ ਖੇਤ ਰਣੀ ਨਦੀ ਹੈ॥ ਸੰਡਸੀ ਸੁੰਡ ਸਾਰਖੀ ਆ ਬਾਹਾ ਦੁਇ ਘਰਨੀ ਹੈ ਦੇਸ ਪਣੀਆਂ
ਪੰਜ ਮੂਹਾਂ ਵਾਲੀਆਂ॥੧੪੪॥ ਪਾਪ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਤਿਨੇ ਤਾਪ ੧੪੫॥ ਫਨ ਸੂਪ ਕਾਤੁਰ ਰਕ
ਇਓ ਕੂਰਤੇ ਚਾਤੁ ਕੂਟੇ ਤੇ ਰਤੂ ਸਿਪਤੇ ਛੋਰਤੇ ਸਾਤੁਰ ਚਿਦਰ ਫਣ ਰਦਾ ਹੈ ਏਇਨਿ ਤਰਾਨੇ ਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਰਗਏ ਦੇ ਟੀਤੁ ਦੇਤਾ॥ ਛਰਮਸੁ ਬੁਧਤੇ ਭ ਰਮਸੁ ਸੂਬੁਧੀ ਤੇ ੧੪੬॥ ਤੁਰਨ ਤੇ
ਜ ਤੀਛਣ ਤੇ ਜਕਰ ਕੇ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਾਏ ਘੋੜੇ ਦੁੜਾਏ॥ ਪੂਰਨ ਤੇ ਸਮੂਹ ਤੇ ੧੪੭॥ ਬੁਬੇ ਤੂੰਬੇ ਹੈ॥
ਪੂੰਬੇ ਜੋ ਸੇਰੂਦੇ ਫਿਬੇ ਉਰੂ ਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਨੇ ਨਾਲ॥ ਬੂੰਬੇ ਬੁਦਬੁਦੇ॥੧੪੮॥ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ੧੪੯
ਬਾਰਨ ਬਾਰਦਾ ਜਿਉ ਨਿਰਵਾਰ ਹਾਥੀ ਬਦਲਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹਟਾਕੇ ਕਰ ਭਾਨ ਸੂਰਜ ਦੀ
ਆਂ ਕਿਰਣਾ ਹੈ ਦੇਤ ਗਈ ਦੂਤ ਦੀਆ ਦੀਵੇ ਦ੍ਵਤ ਦੈਤਾਂ ਦੀ ਦੂਤ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ॥੧੫੦
ਗਾਏ ਨੂੰ ਦਾਈ ੧੫੨॥ ਬਕ੍ਰ ਬੰਕਾ ਪਤ੍ਰ ਬਾਣਾ ਧਾਇ ਭੁਜਾ ਬਲ ਆਪਨ ਲੇ ਧਾਈ ਹੈਆ
ਪਣੀਭੁ ਜਾਦਿ ਖੇਬਲ ਨੂੰਕੇ ਹਮਸੇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਤਿਨ ਫੌ ਤਿਸ ਦੇ ਵੀਨੇ ਇਆਹੀ ਤੇ ਇ
ਸੀਤੇ ੧੫੩॥ ਮਨਨਾਹਿ ਗਿਰਿ ਓਹੇ ਮਨ ਨਹੀ ਡਿਗਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਮੇਰ ਕੇ ਮਧ ਧਾਰਿਓ
ਸੁਮੇਰ ਨੂੰ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਹੈ ੧੫੪॥ ਨਦ ਸੈਨ ਕੇ ਪੇਰਕੇ ਲਹੂ ਦਾ ਨਦ ਤਰਕੇ ਪਾਰ ਪਧਾਰਿ
ਓ ਪਾਰ ਚਲਿਆ ਗਾਇਆ ਚੰਡ ਕੂ ਦੇਤ ਤੇ ਚੰਡੀ ਦੇ ਪਨਖਤੇ ਭ੍ਰਾਤ ਭ੍ਰਾਬਨੇ ੧੫੫॥ ਮ
ਨ ਕੀ ਹਰਨੀ ਮਨ ਦੇ ਹਰਨ ਵਾਲੀ ਉਪਮਾ ਦਾ ਨਾਉ ਰਖਿਆ ਹੈ ੧੫੬॥ ਫੁਹੇਲੀ ਗੁਸੇ ਦਾ
ਲੀ॥ ਪੇ ਬਹੁਤੇ ਪਲ ਮੈਦ ਲਾਮੀ ਜਦ ਇਓ ਪਲਾ ਵਿਖੇ ਦਲਾਮਲਾ ਦਿਤਾ ਤੰਗਰੇ ਜਕੀਰ
ਗਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਹੇਨੀ ਮਟੀ॥ ਦੀਪਕ ਮਾਪੇ ਫਨੁਜ ਕੀ ਥੈਲੀ ਫਲੂ ਕੀ ਥੈਲੀ ਵਿਚ ਦੀਵਾ
੧੫੭ ਹੰਦਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅੰਬ ਦੂਰੋ ਸੁਭਏ ਫੇਰ ਹੋਗਏ ਬਿਬਰਰੇ ੧੫੮॥ ਸ੍ਰਾਣੀ ਪੁਤ ਬਿੰਬਾ॥੧੫੯॥ ਬਿ
ਲਨ ਤੇ ਬਿਲ ਦੇ ਬਿਛਤੇ ੧੬੦॥ ਬਾਨ ਨਬਾਰ ਦ ਜਾਨ ਵੂਠੇ ਹੈ ਬਾਣਾ ਦੇ ਬਦਲ ਮਾਨੋ ਬਰਖੇ ਹੈ॥
ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੀਖਣ ੧੬੧॥ ਅਦਸਾਨ ਉਦਮ ਗੁਮਾਨ ਨਿਸ ਉਨ ਤਬਿ ਦ ਗੁਮਾਨ ਨਹੀ ਸੁਣਿ
ਨਾਥੀ ਦਦਾ ਗਇਆ ਹੈ॥੧੬੨॥ ਬਸਾਇਓ ਕ੍ਰਪ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਕੁਛਨਾ ਬਸ ਚਲਿਆ॥ ਫੂਲ
ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਜਿਉ ਪਖੀਆਂ ਫੁਲਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਬੂਟੇ ਦੀਆਂ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਪਖੀਆਂ
ਉਪਰੇ ਕਟਕੇ ਬਨਾਇ ਦੇ ਹੈ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਕਟੇ ਰਾਖਸਾ ਦੇ ਸਿਰ॥ ਜਨੁ ਜੈ ਜਰੀਆ ਜਰੀਏ
ਨੇ ਲਾਲਮਨੀ ਜੁਬ ਨੂੰ ਰਖੀਆ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਮਾਤਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜੋ ਲਹੂ ਦੀ ਛਿ
ਣਾ ਟ ਪਈ ਹੈ ਉਸੇ ਲਾਲ ਨਗੀਆਂ ਥੰਕੇ ਜੜੀਆ ਹੋਈਆ ਹੈ॥੧੬੪॥ ਭੁਜ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭਾਸੀ
ਭੈਰੀ ਭੀੜ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਾਰਖੀ॥ ਜਮਨਾਸੀ ਜਮਨਾ ਸਾਰਖੀ॥੧੬੫॥ ਨਗਣੀ ਨਾਗ ਹੈਆ
ਧਿਆਨ ਸਿਦ ਜੀਦਾ ਕਰਕਾਲ ਸੀ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੈਭਾਰੀ ਹਥ ਵਿਚ ਕਾਲਸੀ ਖੀਕਾ
ਲੀ ਨੇਤ ਲਲਵਾਰ ਸੰਭਾਲੀ॥੧੬੬॥ ਦਵਾਪੇ ਡਉਰੀ ਅਗ ਜੈਸੇ ਬਣ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਦੀ ਹੈ ਸਾਰੇ
ਨੂੰ ਜੈਸੇ ਇਟਿ ਅਦਵਾਪੇ ਜੈਸੇ ਇਟਾਂ ਸਵਦੀ ਆ ਹੈ ਆਵੇ ਉਪਾ ਭਵਾਪੇ ਦੇਉ ਪ੍ਰਾਤ ਵਾਪੇ ਦੀ
ਤ ਦੇਉ ਪ੍ਰਾ ੧੬੭॥ ਮਨੁਛ ਟੈਲੀ ਇਮਨੁ ਖਨੇ ਸੁਸਾਲਨ ਲਾਸ ਹਿਜੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਸਣੇ ਤਰੀ
ਦੇਪੀ ਕੇ ਬਹੁਤ ਤਾਭੁਕਿ ਨੀ ਰਾਜਿਆ ੧੭੦॥ ਮਾਨੋ ਅਡੀਤ ਕਰਿ ਘੋਰ ਤਕੇ ਮਾਨੋ ਦੇਰਾ
ਗਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਿਤਨੂੰ ਪੀਚ ਮੋਧਿ ਆਇਇਤੀ॥ ॥੧੭੩॥ ਕਟਕ ਕੇ ਭਟਨ
ਕੋ ਦਲ ਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ॥੧੭੪॥ ਧਰਿ ਛਾਡ ਸਪਛ ਉਡੇ ਗਿਰ ਰਾਈ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛਡ
ਕੇ ਦੂੰ ਘਾਂ ਵਾਲੇ ਬਡੇ ਪੰਰਬਤ ਉਡੇ ਹੈ॥ ਗਿਰਰਾਜ ਕੈਲਾਸ ਦਾਸੁ ਮੇਰਾ ੧੭੬॥ ਤੁ
ਸਕਰਿ ਤੇਜ ਤੀਛਨ ਤੇ ਜਕ੍ਰ ਕੇ ਕਨ ਰਿਣ ਕੋ ਨਉਰ ਅਡੀ ਵਿਕੇ ਜੈ ਕਰਥੇ ਕਹਿ ਆਰਿ
ਸੁਖਾਉ ਦੋ ਜੇਤ ਦੇ ਨੂੰ ਤੇਜ ਮਨੋ ਮਨ ਸੀਖਨਾ ਆ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮਾਨੋ ਤੇਜ ਤਾਈ ਸਿਖਣੇ
ਆਏ ਹੈ॥੧੭੭॥ ਉਤਰ ਗਿੰਗ ਗਿਰ ਰਾਜ ਤੇ ਉਤਰ ਕੇ ਟਿਲੇ ਕੈਲਾਸ ਦੇ ਤੇ॥੧੭੮॥

ਭੂਮਿ ਜਿਉ ਜਮ ਜਾਨੋ ਭੈ ਹੋਇ ਆਜਾਮ ਦੀਨਿਆਂ ਜਾਣੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ॥੧੮੯॥ ਅਸਿ ਆਮ ੧੨
ਪਹਾਰ ਸੇ ਕਾਲ੍ਹੇ ਪਹਾੜ ਸਾਰਖੇ ਕੈਸੇ ਕੈਸੇ ਕਹਾਂ ਐਸੇ ਜੋ ਕਹੌ ਭੀਮ ਕੋ ਭੀਮ ਸੈਨ ਦਾ
੧੯੦॥ ਬਨੀ ਠਨੀ ਬਣੀ ਤਣੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਉਪ੍ਰ ਆਏ। ਕੈ ਕੈ ਬਲ ਬਲ ਕ੍ਰਕੇ ਅਨੀ ਸੈਨਾ ਸਥਿ
ਚਲ ਚਲਾ ਬਿ ਚਲ੍ਹ ਹੋਕੇ ਬਿਬਰ ਖਿੜ ਗਏ ਕਨੀ ਕਿਣਕੇ ਕਿਣਕੇ ਹੋ ਕੇ ॥੧੯੧॥ ਦਬ ਟੇ ਹੈਂ ਦ ੧੯੨
ਕ ਬਾਏ ਗਏ ਹੈਂ ਨਲ ਟੇਹੋ ਕਾਇਰ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਹਕੇ ਨਮਿਤ ਸਕਤੀਆਂ ਸਹਾਇ
ਤਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਬਾਸਤੇ ॥੧੯੩॥ ਆਇ ਸਪਾਇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਕੇ ਆਈ ਭ
ਲੇ ਜਨੁ ਆਈਆਂ ਹੈ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਨੋ ਬੋਲ ਪਠਾਈ ਬੁਲਾ ਭੇਜੀਆਂ ਸੀਆਂ ॥੧੯੪॥
ਕਾਲਿ ਕਾਲਕਾਂ ਪਤਿ ਭਾਲਕ ਜਾਮਵੰਤ ਗਿਰਰਾਜ ਚਲਾਏ ਬਡੇ ਪ੍ਰਬਤ ॥੧੯੫॥ ਮਾਰਗਿ
ਦਾਰਸੀ ਧਾਰ ਦਏ ਸੁਚੇਤ ਥੇ ਜੇਤੜ ਮਾਰਕੇ ਸੀ ਧਾਰਾ ਸਿਰ ਤੁਸਾਰ ਪਹਿਰਿਓ ਹੈ ਬਰਫ ਦਾ ਸਮੂ ੧੯੬
ਹਾ ਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਭਾਰ ਬਾਜੇ ਉਰਨ ਸੇ ਭਾਰ ਥ ਜੁਧ ਦੇਸ ਮੋਰਣ ਵਿਖੇ ਕਰ ਨੈਸੇ ਕਰ ਨੇ
ਐਸਾ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਮਨੋ ਅੰਗਾਸੂ ਹੀ ਕੀ ਜਾਂਗੀ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਨੋ ਸੂਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸਾੜ੍ਹੀ ਅੰਗਾਂ ਦ
ਰ ਕੀੜੀ ਹੈ ॥੧੯੦॥ ਬਰ ਜੇ ਜਟਾ ॥੧੯੧॥ ਮਾਨਹੁ ਗਾਜ ਕੀ ਸਿਓਨ ਭਭਾਨ ਮਾਨੋ ਰਾਹ ਨੇ
ਬ ਫੜਿਆ ਹੈ ਅਕਾਸ ਵਿਚੋਂ ਖ੍ਰਉਨ ਤਕੋ ਮਤੇ ਉਨਕਰਿਓ ਹੈ ਡਰ ਦਾ ਸੂਰਜ ਲਲੂਕੇ ਉਗ ਸੂਰਜ
ਲਵ ਨਾ ਕਰਗਤਿਆ ਹੈ ॥੧੯੨॥ ਪਟ ਫਾਰਮ ਨੈਸੇ ਪੜਦੇ ਨੂੰ ਪਾੜ ਕੇ ਮਣੀਏ ਸੋ ॥ ਉ
੧੯੩॥ ਤੇ ਬੋਰ ਕੀ ਪੀਕ ਨ ਵੀਨੀ ਪਾਨ ਖਾਕੇ ਜੈਸੇ ਪੀਕ ਦੀ ਪ੍ਰਟਨ ਵੀ ਲਿਖਾ ਉਦੇ ਹੈ
ਅੰਦ੍ਰ ਤਾਂ ਜਰਾ ਆਉਦੀ ਹੈ ਉਪਰੋ ॥੧੯੪॥ ਨਹਿ ਭੀਖਮ ਨਾ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾ ਨੇ
ਨਾ ਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜ ਨੇ ਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾਚਾਰਜ ਨੇ ਅਰ ਬਹੁ ਦ੍ਰੋਣ ਜ ਅਸਸਤਾਮਾ ਨੇ
ਨਾ ਅਰਜਨ ਨੇ ਅਉਤਰ ਨੈਸੇ ਨਾ ਐਸਾ ਜੁਧ ਕਰਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਸਾ ਜੁਧ ਦੇ
ਵੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ॥ ਫਰੋਨੈ ਫਲਾਦੋ ॥ ਮੁਖੀਆਂ ਸਬਿ ਭਾਸ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ॥੧੯੫॥ ਗਿਸ
ਗਿਸ ਵਾਲਿਆ ਰਾਖਸਾਂ ਨਾਲਾ ਲਹਿਕੇ ਦੇਖਕੇ ਦਹਿਕੇ ਚਾੜ੍ਹਕੇ ਹਨੂਮਾਨ ਜੂਆ
ਨਨੇ ਗੁਰੂ ਏ ਭਾਰੀ ॥੧੯੬॥ ਬਰ ਬਲ ਨਾਲ ਕਾਕ ਕਰਾਲ ਭੁਜੰਗਮ ਖਾਈ ਓਭ
ਇਆਨਕ ਸੁਪਦਾ ਖਾਧਾ ਹੋਇਆ ਕਾਉ ਡਿਕਿਆ ਹੈ ॥੧੯੭॥ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬ
ਲ੍ਹਹੇ ਦਾਨਵ ਤਾਮਹਿ ਤਾ ਦਾਨਵ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਖੇ ਚੋਟ ਮਾਰੀ ਮੁੰਡ ਹਿ ਤੂ ਭੂਹਿਰੂ ਭ
ਹੇ ਚੀਰ ਪਲਾਨ ਸਿਰ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਧੜ ਨੂੰ ਚੀਰ ਕੇ ਕਾਠੀ ਨੂੰ ਚੀਰਕੇ ਕਕਾਨ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੀ
ਰਕੇ ॥੧੯੮॥ ਪਰਾਇ ਉਡਕੇ ॥੧੯੯॥ ਜਾਂ ਨਿਦਾਨਕੇ ਜੁਧ ਜਾਣਕੇ ਓੜਕ ਦਾ ਜੁਧ ਖ
ਰਾਖੜਗਾ ਮੁਗਰ ਲਾਇ ਮੋਲ੍ਹ ਲਾਕੇ ਡਰ ਬ੍ਰਿਛ ਕਾਢੀ ਨੇ ਮਾਲੀ ਨੇ ਪੇਰ ਤੇ ਤੂ
ਤੁ ਤਗਿਰਾਏ ਮੂੰਹ ਤੇ ਲੈਕੇ ਸਾਰੇ ਤੂਤ ਤਹਿਲਾਏ ਤੂਤ ਸਭ ਡਿਗ ਪਏ ਹੈ ਐਸੇ ਰਿਗੇਰਾ
ਖਸਾ ॥੨੦੦॥ ਪਟੀਹ ਚੰਦਨ ਸਾਰਖੇ ਦੈਰਹੰਕਾਰੀ ਪਚਾਰ ਵੰਗਾਰਕੇ ਜੰਘਾਰੇ
ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਤਭਾਨ ਛਨਿਛ੍ਰ ਨੇ ਸੌਨ ਸਕੇਸ ਭੂਤ ਕਜੁ ਦੇ ਕਰਤਾਰੇ ਮਾਨੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਸਭਟ
ਕਨੇ ਕ੍ਰਕੇ ਜੁਦੇਜ ਦੇ ਸਿਟੇ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੇ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਮਬਾਟੇ ਕਿਆ ਤਾ
ਰਾਨੂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗ ਗਈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈਗ
ਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਬੜੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਤੂੰ ਜੀ
ਦੇਵਤੇ ਹੋਕੇ ਏਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਲੈਗਇਆ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਫੜ ਲਓ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭਜਕੇ ਤਾਰਕਾ ਰਾਖਸ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲਿਆ ਗਇ ਦੇ
ਆ ਦੈਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਰਾਖ ਸਕਰਲਉ ਤਾ ਫੇਰ ਦੈਤਾ ਦਾ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਜੁਧ ਹੋਇ
ਆ ਤਉ ਨਿਛ੍ਰ ਨੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਟੂਕ ਕਨੇ ਕੀ ਜੁਧ ਵਿਚ ॥੨੦੧॥ ਕਰਵਾਰ ਕਰੀ ਕਰ ਤਲਵਾ ਵਾ
ਰ ਕਰਨੀ ਕੂ ਕੇਹਥ ਵਿਚ ਫੜੀ ਤਰਵਾਰ ਕਲਵਤ ਹੋ ਰਹੀ ਉਸ ਤਰਫ ਤੇ ਇਸ ਤਰਫ
ਹੋ ਗਈ ॥ ਬਿਬਹੋਇ ਦੋ ਟੂਕ ਦ੍ਰੋ ਹੋਕੇ ਧਿਆਇ ਖਸਨ ਸੋ ਇਤੀ ॥ ॥੨੦੪॥ ਨ
ਛੇ ਭੂਸਮਾਇਓ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਸ ਮਾਇਆ ਲੋਤ ਪਰੀ ਲਖ ਲੋਥਾਂ ਪਈਆਂ ਦੇਖਕੇ ਓਸੜੀ
ਓਫਨੀ ਹੈ ॥੨੦੫॥ ਬਿਧ ਕਬੀਧ ਭਾਈ ਦ੍ਰਾਧੜ ਪਾਇਆ ਦੇਖਕੇ ਲਿੰਗ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸੱਕਪੈ
ਗਇਆ ਹੈ ॥

ਤੁ

੨੦੬॥ਗਜਰਾਜ ਬਡੇ ਹਾਥੀ ਰਥੀ ਰਥ ਬੂਰ ਬੀਰ ਬਾਂਵਾਲੇ ਪਾਇਕ ਪਿਆਦੇ॥
ਘਨਘੋਰ ਘਮੰਡ ਘਟਾਂ ਜਿਸਨੇ ਬਦਲ ਚੌਹਾਤ੍ਰ ਫਤੇ ਭਇਆ ਨਕਸ ਬਦਲਕੇ
॥ਉਮਡੇ ਉਠਕੇ ਭੇਕਰ ਭਇਆਨਕ੨੦੯ ਭੂਰਿਬੀਰ ਮਾਰਕੇ ਭਾਈ ਮਾਰਕੇ ਜਿਨਾਂਦੇ
ਤਾਂਤੇ ਪ੍ਰਥੀ ਉਪ੍ਰਾ॥ਪੈਠੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਤਾ ਗਦਿ ਮੰਡਲ ਛਪਾਨੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਅਸਥਾਨ
ਅਕਾਸ ਛਪਾਇਆ ਜਲਭ ਨਾਮ ਟਿਡਦਾ ਪੌਜ ਸਮੂਹ ਪੀਖਨ ਸੁਧਾਰ
ਕੇ ਫੈਂਧਾਂਨੂ ਬਣੇ॥੨੧੦॥ਅਲਾਤ ਚੁਆਤੀ ਬਾਣ ਬਧੂਰਨ ਪੌਣ ਦੇ ਬਰੋਲੇ ਨਾਲ ਬੀ
ਛੁੜਨ ਨਹੀਂ ਸਮ ਛਤਬੀ ਨਹੀ ਤਿਸਦੇ ਸਮਾਨ ਫਿਰਦਾ ਅਉਖ ਰਸਾਨੇ ਬਹੁਤੇ ਮਾ
ਣ ਬੀਐ ਸਾਨਹੀ ਫਿਰਾ ਦਾਜੋ ਸਾਫੇਰ ਜੁਧ ਵਿਚ ਫਿਰਿਆ ਹੈ॥ਜਲ ਭੌਰਨ
ਹੀ ਜਲ ਦੀ ਭੌਰੀ ਖੀਨਹੀ ਸਰ ਸਜ੍ਰਨ੨੧੧॥ਅਸੁਰੋਗਨ ਸਮੂਹ ਰਾਖਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਹਕਾਰ ਵੰਗਾਰਕੇ ਜੁਧਾਰ ਬਣਾਕੇ॥ਬੀਦਾਰ ਸੁਚੇਤ ਹੋਕੇ ਕਾਰੀ ਕਾਲੀ ਨੇ॥ਜਿਨੇ
ਬਲ ਵਾਲੇ ਸੇ ਬਲ ਬਲ ਨਾਲ ਜਿਉ ਪਤਿ ਝਾਰੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਤ੍ਰੂੰ ਝੀਦੇ ਹਨ॥੨੧੩॥
ਚਮੂ ਸੈਨਾ ਚਤੁਰੰਗਨਈ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਰ ਲਈ ਆਗਾ ਅਗਾਂਰੋਕਿਆ ਹ
ਰਿਜੂ ਹਰਿਆ ਜਿਨੇ ਤੇ ਸਿਵ ਜੀ ਛੇਰਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਾਰਿ ਸਪਾਂ ਦਾ ਹਾਰ ਸੂਸੀ
ਕਤ੍ਰਿਮੂਕ ਮਹਾਂ ਭਇਓ ਜਾਗਾ ਸੇ ਸੇਕਾਂ ਦਾ ਨਾਗ ਸਿਵ ਜੀ ਹੋਇਆ ਅੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਬਡਾ
ਜਾਗਾ ਹੋਇਆ॥ਲਾਗ ਲਹਿਓ ਲਗਾਰਹਿਆ ਹੈ ਸਪ ਗਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਨੀ ਬਾਣ ਦਾ
ਲੇ੨੧੪॥ਜਮਦਾਢ ਕੀ ਕਟਾਰ ਦੀ ਚੋਟ ਸੀਧੀ ਪੈਠੀ੨੧੫॥ਜੈਭਕਜੁਗਨ ਗਿਧ
ਏਮ ਜੂਰਹੈ ਰਕਤ ਕੀਕੀ ਚਮੇ ਈਸ ਨਾਚਿਓ ਹੈ ਲਹੂ ਦੇ ਚਿਕੜ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਵ ਜੀ ਨ
ਚਦੇ ਹੈ ਜੋ ਘਾਣੀ ਕੂਦਾ ਹੈ॥ਸਿਤਗੂ ਦ ਚਿਟੀ ਮਿਝ ਹੈ ਜੇੜੀ ਸੋਕਲੀ ਮੇਦ ਲੇ ਤਾਹਿ
ਗੜਿਓ ਹੈ ਚਰਬੀ ਜੇੜੀ ਪ੍ਰਈ ਹੈ ਉਚੂਨਾ ਵਿਚ ਖਤ ਤਕੇ ਗਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ॥ਕ
ਰਮਾਂ ਵਿਸ ਵਿਸਕਰਮਾ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗਾਰ ਕਰਕੇ ਬ
ਲਤੇ ਗਾਹਣ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਲਟੀ ਲਟਕ ਪਈ ਪੈ ਚਮੂ ਖੀ ਜੁਗ ਸਾਪਨ ਕਾਰੀ ਪੰਜਮੂ
ਹਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸੁਪਣਾਂ ਕਾਲੀਆ੨੧੭॥ਮੁਖ ਤੇ ਤਨ ਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪੂਰਨ
ਤੇ ਪਰਵਾਸ ਜੈਸੇ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਵਿਚ ਪਰਵਾਲ ਗਣੇ ਤੇ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਇਕ ਕ
ਲਾ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥੨੧੯॥ਧਰਤੇ ਗਇਓ ਅਕਾਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਡਕੇ ਅਕਾਸ ਵਿਚ
ਗਇਆ ਸੀ ਭ੍ਰਾ॥੨੨੦॥ਕਰਵਾਰ ਕੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚੋਟ੨੨੧॥ਬਡੇ ਗੁਨ ਸਤ ਸੌਤੇ
ਦੈਤ ਘਤੇ ਆਦਿ॥ਸਪਤ ਮੋਧ੍ਰਿਆ ਇਪੂਰਨ॥ ॥ਤੇਈ ਰਾਖਸ ਦੇ ਓਹੇ ਵੀ ਰਨ ਹਾਰਨਿ
ਹਾਰ ਰਣ ਵਿਖੇ ਹਾਰ ਦੇਖਕੇ ਆਪਣੀ ਜੁਗਾ ਜਾਮਨ ਬੀਤੇ ਦੇ ਜਾਮਨ ਥੇ ਜੇਤੂ ਸੋਮੂਰ
੨੨੫ ਗਏ॥ਅਛਿਤ ਚਾਉਲ ਕੁੰਕਮ ਕੇਸਰ॥ਤਫਨ ਲਛਨ ਤਿਸ ਛਿਨ ਵਿਖੇ ਲਖਾਂ ਨੇਹੀ ਜਿਥੇ
ਤਹ ਭਾਵ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿ ਬੇਗ੍ਰਮਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹੋ ਇਹ੨੨੬॥ਏਹੋ ਹੋ॥ਦਿਲਰਾ
ਜਬਿਆ ਜਾਆਦਕ ਤਹਾਂ ਹੀ ਤਿਥੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਕਉਚ ਦੇਵੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈ ਆਪ ਹੈ
ਜਲਹੇ ਨੇ ਆਖ॥੨੨੭॥ਦੇਹ ਅਸੀਸ ਦੇਂਦੀ ਆ ਹੈ ਅਸੀਸਾਂ ਜਛਨ ਜਛਾਨੇ੨੨੮॥ਸ
ਕੂਹਿਸਾ ਜਿਸ ਮਾਜ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰਨੂ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਾਜ ਦੇਕੇ ਰੌਣੀ ਮੋਦ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਬਡੀ
ਰਈ ਹੈ ਹੋਰਹੀ ਹੈ॥ਓਪ ਦਈ ਹੈ ਉਪਮਾ ਦਿਤੀ ਹੈ੨੨੯॥ਪ੍ਰਥਮ ਮਧਕੈਟ ਮਦ
ਮਥਨ ਪਹਿਲੇ ਮਧਕੈਟ ਬਦੇ ਮਾਨਨੂੰ ਮਥਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਮਹਿਖਾਸੁਰੈ ਮਾਨ ਮਰਦਨ ਕਰ
ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਦੇ ਮਾਨਨੂੰ ਮਰਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਰਨ ਤਰਨ ਅਦਸਥਾ ਹੈ ਬਰਬੰਡਕਾ
ਬਗਾਦੇ ਬੰਡ ਦਵਾਲੀ ਹੈ॥ਧੂਮ੍ਰ ਦਿਗ ਧਰਨ ਧੂਏ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਧੂਮ੍ਰਲੋਚ
ਨ ਧਰ ਧੂਰ ਧਪੀ ਕਰਨ ਧੂਰ ਡੀ ਵਿਚ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਰਕਤਿਸਮੰਡ ਕਾਰਿਸਕਰ ਕੇ
ਭੁਗਤੇ ਦੇ ਮੰਡ ਦਵਾਲੀ ਹੈ॥ਕਰਵਾਰ ਕਾਰਿ ਤਲਵਾਰ ਲੈਕੇ ਹਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਖਲ ਮੂਰਖ ਅਸੁ
ਰ ਦਲ ਜੈਤ ਰਾਖਸਾਂ ਦਾ ਦਲ ਜਿਤਿਆ ਜੈ ਚੰਡਕਾ ਜੈ ਹੋਵੇ ਚੰਡਕਾ ਮਾਤਾ ਦੀ॥ਅਰੁ
ਸਿਖ ਹੈ ਅਗ ਸਿਖਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨਨੂੰ ਹਉਮੈ ਜਾਗਨ ਤਉ ਉਚਰੋ ਗੁਣ ਦਾ ਉਚਾਰਦਾ
ਅਉਧ ਓੜਕ ਨਿਦਾਨ ਸਮਾ੨੩੦॥ਸਭ ਦ੍ਰਮਈ ਹੈ ਕਾਲਿਆਣ ਰੂਪ ਹੈ॥੨੩੧॥ਗ੍ਰੰ
ਥ ਸਤਿ ਸੈ ਇਆ ਕੇ ਕਰਿਓ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤ ਸੈ ਆ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੁਰੇਹ ਚਿਤ ਕਾ ਸੋਇ

ਸੁਸਤੂਦਵਰਮੋਦੇਹਹੇਚੰਡਕਾਮਾਤਾ॥ ॥ ੧ਓ ਮਾ ਥਰਚੰਡੀਚਰਿਤ੍ਰਲਿਖਯ ੧੩
ਤੈਮ ਲੋਹਪੁਰਖੀ ਸਨਧਬਧਹੋਇਆਹੋਇਆ॥ ਕ੍ਰੀਤਪੰ ਕੀਤਾ ਮਹੇਸੁਰਾਚਲਿਬਸੇ
ਕੈਲਾਸਪ੍ਰਬਤਉਤੇਬਸੇ॥੨॥ ਬਿਸੂਰ ਸ੍ਰੂਰਦੇਹੰ ੩॥ ਸੁਜੇਤਪੜ੍ਹਪਾਇਓਂ ਫਤੇਨਾਮਾਪ
ਉਦਹੋਏ॥੪॥ ਪ੍ਰਣਾਮਪਾਸਪੰ ਢੀਪੰ॥ ਹੱਥਜੋੜਕੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਮਾਤਾਕੋਉਸਤਤੀ
ਉਚਾਰਦੇਹੋਏ॥੬॥ ਅਰਚਾਪੂਜਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਦਚਰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਾਦੀਚਰਚਾਕ
ਰਦਾਹੋਇਆ॥੭॥ ਸਬੈਸਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਸਭੇਸਸਤ੍ਰਧਾਰਦੀਭਈ॥੮॥ ਚਕ੍ਰਿਯੋ
ਰਾਜਸੇਸੰ ਚਕ੍ਰਿਆਰਾਛਸਾਦਾਈਸਰਮਹਿਖਾਸਰਾਰਚੇਚਾਰਮਨੇਸੰ ਬਣਾ
ਏਦਾਰ ਸੈਨਾਪਤੀ॥੧੦॥ ਸਇਖ੍ਯੁਧਾਰੀ ਧਨਖ੍ਯਧਾਰੀ ੧੨ ॥ ਤਿਤੈਂਆਪਕਾਬਚਾਏ ਦੇਵਤਾ
ਆਪਣੇਆਪਨੁਬਚਾਕੇਤਿ ਤਨੇਦੇ ਫੀਨੇਕਟਾਸਿਦੋ॥ ਪਾਸਪੇਲੇ ਫਾਹੀ ਪਾਕੇਦਬਾ
ਏ॥੧੩॥ ਨੂਗਾਹੁਕੀਯੰ ਨੂਗਾਨੇਹੁਕੀਤੀਵਈਤਕਵ੍ਹੋਹੋਦੇ੧੪॥ ਤਬੈਅਸਟਅਸ
ਟਾਗਹਿਆਰੰਸੰਭਾਰੇ ਤਦੋਂਅਠਾਂਹਥਾਂਵਿਚ ਅਠੇਹਥਿਆਰਸੰਭਾਲੇ॥੧੫॥ ਬਿ
ਸਖੰਬਰਖੇ ਬਾਣਬਰਖੇ॥੧੬॥ ਪ੍ਰਧਾਮਣੀ ਓਰਣੀਹੈ॥ ਅਸੁਰਸਾਅਨੀ ਰਾਖਸਾਂਦੇਈ
ਸਰਦੀਸੈਨਾ ਬਿਭੂਖਨ ਸੈਨਾ ੧੭॥ ਕੁੰਜਰਪੁੰਜ ਹਾਥੀਸਮੂਹ॥ ਇਕਖੰਡਾਅਖੰਡੁਦਖੰ
ਰੋਕੀਏ ਇਕੁਸੇਖੰਡਣੇਤੇਅਖੰਡ ਸੇਸੇਦੇਵਣ ਕਰਕੇਕੀਤੇਮਾਤਾਨੇ॥ ਲਿਟਿਫਟਅਤਸੈਕੂਕੇ
ਤਰਵਤਰਹੂਏਤਰਵਾਰਹੀਤਲਵਾਰ ਕਲਵਤ੍ਰਹੋਰਹੀਹੈ॥੧੯॥ ਤਨਖੰਡਹੂਏ
ਤਨਖਾਲੀਹੋਕੇ॥ ਫਿਰਕੇਨਫਿਰੇਮੁੜ੍ਹੇਹੋਏਨਹੀਮੁੜੇ॥੧੯ ਬਾਹੀਸੰਚਲਾਇਆ॥੨੦॥
ਉਤਾਰਹਸਤਤੇਦੀਪੰ ਹਾਥੀਤੇ ਉਤਾਰਾਦੇਤਾਕਿਆਮਾਗਸੇਇਆ॥੨੨॥ ਬਾਂਕੇਟੇਢੇ੨੫
ਆਸਰੇਸ ਅਸਵਾਦਾਈਸ੨੬॥ ਪਖਰੀਆਬਾਨੀ ਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇਤੇਬਾਣਾਂਵਾਲੇ ਬਿਕਾਸੀ
॥੨੭॥ ਛੁਟੇਹੈਏਸ ਛੁਟੇਫਿਰਦੇਹੈਘੋੜਿਆਂਦੇਈਸਦਰਿਆਈਘੋੜੇ॥੨੯॥ ਖੇਲ
ਤਧਮਾਰ ਖੇਲਦੇਹੈਧਮਾਲਾ॥੩੦॥ ਓਪਬ ਫਾਏ ਉਪਮਾਬਧਾਕੇ ਦੇਬਿ ਦੇਵੀਦੇਜੁੱਧ ਜੁਝਿਜੁ
ਆਣਭੁਕਕੇਜੁਝੇਨਜੁਆਨ॥ ਪੀਲਰਾਜ ਬਡੇਹਾਥੀ ਰਣਸੁਛਛੈਛਕਿਕਾਣ ਰਣਵਿਖੇ
ਸੁਦਛਖਾਲੀਪ੍ਰੇ ਰਫਿਰਦੇਹੈ॥੩੨॥ ਚੀਰਚਾਮਰ ਬਸਤ੍ਰਤੇਚੌਰ ਅਨੇਕਬਹੁਤੋਏ
ਕ ਕੁਹਕਬਾਣਛੇਟਾਬਾਣ ਬਗਛਿਨੇ ਬਰਛੀਆਨਾਲ ੩੩॥ ਫਿਕਰੈਤਬੋਲਦੇਹੈਸਪਛੂ
ਬੈਸਹਿਤਫੰਧਾਂਦੇਪ੍ਰਬਰ ਰਸਾਲ ਸੁਣਕੇ ਕੀਕਬੀਕ ਕਾਉਬੋਲਦੇਹੈ ਸੁੰਡਾ॥ ਛੁਟਮੀਨਛੁਟ
ਧਕਾਛੁਟੀਆਂਛੁਰੀਆਜੋਪਈਆਹੈਲਹੂਵਿਚ ਛੁਟੀਆਂਮਛੀਆਂਹੈ ਅਰੁਚਰਮਕਛਪ
ਬਹੁਢੇਫਾਲਾਂਜੋਹੈਸੋਕਛੂਹੈ॥ ਨਕ੍ਰਬਕ੍ਰਤੇਡੂਏਜੋਟੇਢੇਹੈ ਸੁਬਰਮਸੋਭਤ ਸੋਜੀਜੋਆਹੈਜੋ
ਭਦੀਆਸੰਨਲੀਰਦ ਭੈਤ ਲਹੂਭੂਪੀ ਜਲਹੈਬ੍ਰਿਅੰਤਾ॥੩੪॥ ਨਵਸੂਰਨਵਕਾਸੇਰ
ਥੀਰਥੀਸੂਰਮੇਨਵੀਨਨੌਂ ਅਤਰਥੀ ਜਾਨ ਜਹਾਜ ਅਤਰਥੀਮਾਨੋਜਹਾਜਹੈ ਜੁਧਭੂ
ਪਿਨਦੀਵਿਚ॥੩੫॥ ਧਨਧੀਰ ਧੀਰਜਰੂਪੀਧਨ ਬੀਰਸਲਾਜ ਜੁਧਮੇਸਾਹਿਤਲਜਾਕੇ
ਦਾਬਾਣਾਰੂਪੀਧ ਸੋਲੁਬੀਰਫਿਰੈਚੁਕਾਤ ਦਬਾਲਖੇਤਖਤੰਗ॥ ਖੇਤਵਿਚਜੋਬਾਣ
ਰੂਪੀਦ ਲੋਲਮਲ ਧੁਕਾਉਦੇਫਿਰਦੇਹੈ॥ ਸ੍ਰਾਗਦਿਰਬਾਨਿ ਖੰਗ ਧਾਰਦਿਤਾਬਾਣਾਰੂਪੀ
ਧਨਤ੍ਰਕਸਾਤੇ॥੩੫॥ ਮੰਡਤੁੰਡ ਸਿਰਤੇਮੁਖ ਧੁਜਾਝੰਡੇਬਡੇ ਪਤਾਕਾ ਛੋਟੀਆਂਝੰਡੀਆਂ॥
ਟੁਕਟਾਕਅਰਿਕਟੁਕੇਟਕੇਪਹੇਸਤ੍ਰਾਇਕਾ॥੩੬॥ ਕਾਲਪਾਣਕ੍ਰਿਪਾਣਲੈ ਕਾਲੀਨੇਹਥਵਿ
ਚਤਲਵਾਰਲੈਕੇ ਤਜਬ੍ਰਹਮਧੂਉਤਾਲ ਤਿਆਗਕੇਦਸਮੇਦੁਆਰਨੂਸਤਾਬੀ॥ ਪ੍ਰਥਮ
ਧਿਆਇਇਤੀ॥੧ ॥ ਦੇਵੀਸ ਦੇਵੀ॥੨॥ ਜਸਧੁਨਦਰਚਾ ਜਸਦੇਧੁਨੀਚਰਚਾ
ਹੋਰਹੀਹੈ॥੩॥ ਕਰਖਾ ਛੰਦ ੪॥ ਸੇਸਮਨਮੁਕਟਭੇਟਪਨਾਫ ਸੇਸਨਾਗਨੇ ਮਣੀਆਦਾਮੁ
ਕਟਭੇਜਿਆਸੁਭਨੂੰ॥੬॥ ਅਲਕੇਸਕੁਬੇਰਤੋ੭॥ ਨਿਧਾਰ ਨਿਰਾਸਰੇਹੋਕੇ੮॥ ਰਬੀਸਧਕਾਰਸੰ ੫
ਕਸੇ ਬਾਣਧਨਖਾਂਵਿਚਕਸੇ੯॥ ਤਬੈਕੋਪਤਦੋਂਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਕੋਪ ਦੇਬਹੁਮੇਦੀਵੀਹੋਈ॥
ਸੁਮੁਦਪਛ੍ਰਧਾਨਕੈਸੋਮਦਰਾਰੁਪੀਕੇ੧੧॥ ਕਰੋਨ ਦਨਾਦ ਕਰਿਆਸੰਖਦਾਸਬਦ੧੨॥
ਦਏ ਚਾਰਚੂਕੇ ਬੋਲਕੇਚੌਹਾਤ੍ਰਫਾਤੇਦੂਕੇ॥੧੪॥ ਮਤੈਮਪਜੀਰੀ ਇਜਾਬਿਤਹੋਏਵਿਚ
ਸੈਨਾਦੇ॥ ਕਰਉਤੀ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬ੧੫॥ ਰੀਗੇਰੀ ਜਲਾਹਾ॥੧੬॥ ਕਰੇਧਤ੍ਰਮਟਾਖੀ ਕ੍ਰਕੇ
ਉਚੀਵਾਰਦਣਨੂੰ੧੮॥ ਸੁਨੇਦੀਰਦਾਨਵਾਨਕੇ ਸੁਣਕੇਦੀਰਘ ਦਾਨਵਾਂਦੇ੧੯॥ ਸੁਬੇਤ੍ਰਿ
ਸੁਲ੨੧॥ ਤਿਤੈਧਾਰਿਧਾਲੇ ਤ੍ਰਿਤਲੇਧਰਤ੍ਰਧਲੇ॥੨੩॥ ਤਪੀਤੇਜਜੁਵਾਲੀਤਪੀਤੇਜ

੨੪॥ਸੁਧਿ ਚੰਡੀ ੨੫ ਭਜੀਓਸੇ ਨ ਭਜੀ ਤੇ ਚੈਨਾ ਦੂਤੀ ਧਿਆਇਓ ਇਤੀ ॥੨ ਧਵਲਾ॰
ਚਲੀਆ ਦ੍ਵਾਸ ਧਵਲਾ ਦੇਵੀ ਚਲੀ ਧਪਚੋਲਾ॥੨੬॥ਪਠਾਏ ਭੇਜੇ ਪਾਤੁ ਪਿਆਦੇ॥ਤ੍ਰੇ ਧਵਲਾਗਿ
ਰਓਰਪਠਾਏ ਤੇ ਹਮਾਲੇ ਪਬਤ ਦੀ ਤਰਫ ਭੇਜੇ ਵਾ ਕੈਲਾਸ ਵਲ ਭੇਜੇ॥ਤਨਕ ਭਨਕ ਬੋੜੀ ਜੋ ਤੀਆ
ਵਾਜ ਗਿਜਬੀ ਸਿਕਲੀ ਪਾ॥ਭੇਲ ਭੇਲ ਚਲੇ ਹਏ ਦੂਨ ਧਕੇ ਧਕੇ ਲਾਚਲੇ ਹੈ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ
ਨੂ ਪੇਲ ਪੇਲ ਵਗਾਲੂ ਵਗਾਲੂ ਕੇ॥ਝੂਲ ਝੂਲ ਝੂਲਦੇ ਝੂਲਦੇ ਹੈ ਤੇ ਲਹੇਲ ਹਲਾਹਲਾ ਕੇ ਸਿਪੇ
ਹੂਏ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਰਾਖਸਾ॥੬॥ਜੇਲਸੇ ਪ੍ਰਬਤਾਂ ਸਾਰਖੇ ਸੂਰਮੀ ਸਪਖ ਧਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਧ
ਖਰਾਵਤ ਪਏ ਹੈ॥ਬੱਕ ਨਨੂ ਬੈਕੇ ਤੈ ਦੂਏ ਚਕ੍ਰ ਮੇਰ ਬਚਨੂ ਤੋਰੀ ਆਸਾਰ ਖੋਰਬਾ ਦੇ ਹ
ਹੈ॥ਕੇਸ ਪਾਸ ਸਿਬਾਲ ਸੋਹਤ ਕੇਸ ਤੇ ਫਾਹੀਆ ਜਾਲ੍ਹ ਸੋਭਦਾ ਹੈ ਅਸਬਚੂਰ ਸਰਬ
ਅਸਤੀਆ ਜੋ ਚੂਰਣ ਹੋਈ ਆਂਪਈ ਹੈ ਏਹੋ ਰਕਤ ਨਾ ਹੈ॥੭॥ਸੱਜਿ ਸਾਜੇ ਚਲੇ ਬਣਾਬ
ਣਾ ਕੇ॥ਬੱਜਿ ਬਜਿਸ ਬੁਲ ਬਾਜਨ ਬਜਾ ਬਜਾ ਕੇ ਸੁਸਟੂ ਬਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਜਿਆਂ ਵਾਲਿਆ ਨੇ
੮॥ਰੋਹ ਅਸੀਂ ਰਣ ਸਿ ਗੋਬ ਜਾਕੇ ਗੱਜੀ ਪੀਅ ਰਸੱਜੀ ਪੀਰਿ ਪਰਾਜ ਗਾਜ ਕੇ ਸਾਮਣਾ ਹੋਇ
ਸੈਨਾ ਨੂ ਰਿਪਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਕੀਸੋ ਬਜੇ ਗਦਾਣ ਗਦਾਨੂ॥੯॥ਅੱਛੂਰੇ ਅਪਛਰਾ ਬੀਨ ਬੀ
ਨਿਬੱਰੇ ਬੁਰੇ ਗਨ ਦੂਹ ਚਮਕੇ ਬਰੇ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਾਇਸ ਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਪਾਪਾਕੇ ਲੈ
ਈਆ ਬਿਵਾਨਾਕੇ ਵਿੱਚ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿ ਸੁਬੀਰ ਸੁਣ ਮੁਕ੍ਰ ਕੇ ਸੁਰਮੇ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈ॥੧੦॥ਧਾਂਕਿ
ਫਰਾਰ ਕੇ ਕਪਾਲੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਡਾਟਿ ਡਾਟਿ ਕਰਦਲ ਤਾੜ ਤਾੜ ਕੇ ਹਾਥੀਆ ਦਾ ਦਲ ਸੁਰਪੱਗ੨
ਪੱਬ ਪਿਸਾਨ ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬਤ ਨੂ ਜੋੜ ਕੇ ਪੈਤਾਨਾ ਲੁਪੀਹਣ ਵਾਲੇ ਸੋਕ ਰਵਾਰ ਤਲਵਾਰ ਨ
ਲਾਸਤ੍ਰਿਤੀ ਧਿਆਇਓ ਇਤੀ ॥੨੨॥ਦੇਵਨ ਨਲੋ ਗਲਉ ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਲੋਕ ਤੇ ਤਰੀ ਤ੍ਰ॥ਧਵਲਾ
ਗਿਰਿ ਕੈਲਾਸ ਕੁਲਾਹਲ ਸਬਦ ੪॥ਛੂਹ ਬਲਾਇ ਧੂਰ ਧਾਲਾ ਕੇ॥ਜਨੁ ਕਰ ਕਟੇ ਬਿਰਛ
ਸੇਗਆ ਤਾ ਮਾਨੋ ਬਿਰਛ ਆਰੇ ਨਾਲ ਕਟਣਾ ਕਰ ਹੈ ਵਾਲੇ ਹੋਕ੍ਰੋਹੀ ਤ੍ਰੋਪਚੇ ਹੈ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਅ
ਭੂਤ ਭਯਾਣੇ॥ਅਚਰ ਜਭਾਇਆ ਨਕਾ॥੭॥ਬਜੇ ਭੇਰ ਭੇਰੀ ਨਰਸਾ ਦੀ ਜੁਝਾਰੇ ਉੱਦੇ ਕੇ ਸੂਰ
ਮਿ ਆਦੇ ਸਸਤ੍ਰ ਣਕੇ॥ਨਫੀਰਿ ਰਣਕੇ ਨਫੀਰੀਆ ਬਜੀਆ॥੮ਕੇ ਬਥਕੇ ਚੰਗੇ ਬੋਲ
ਕੇ॥੯॥ਜੋਣ ਬਿੰਦ ਸੁਬਰਿ ਰਕਤਬੀਜ ਸੁਸਟੂ ਸੂਰਮਾ॥੧੦॥ਕਾਲ ਕੂਟੇ ਕਾਲੀ ਨੇ ਕੂਟਾ॥੧੧॥ਆ
ਸਮੁਛੈ ਮਾਸ ਮੁਛ ਪਏ ਹੈ॥੧੨॥ਗਾਢੇ ਤਕ ਤੁਹੋਏ ੧੩॥ਚ ਦੰਦਾ ਰਿਛੂਕੇ ਬੋਲ ਕੇ ਹੈ ਹੱਤਰ ਦੰਤੇ
ਫੁਕੇ॥ਪਛੇਆ ਹੁਰਕੇ ਆਂਪਣੇ ਪਖਨੂ ਓਰਕੇ ਹੈ॥੧੭॥ਦਵਿਆਨ ਦੰਗੀ ਦਾਵਾ ਅਗਨ ਮਾਨੋ
ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ॥੧੯॥ਗਰਕੇ ਬਾਣ ਅਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਬਾਣਾ ਨਾਲ ਪੂਜਾ॥੨੦॥ਗਲੋ ਗੱਡਫੇ
ਹੈ ਤੁਮਲਾ ਸੂਫੇ ਕ੍ਰਦੇ ਹੈ॥ਅਹਿਖੁਆਸ ਧਨਖ ਕਰਮੇ ਖਿਚੇ॥੨੪॥ਚਰਮ ਢਾਲੇ ਪੀਲ ਧਰ
ਸੋ ਹਾਥੀ ਬੱਡੇ ਕਟੇ ਬਾਜ ਬਰਸੇ ਕਟੇ ਗਏ ਹੈ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸੋਜੋ॥੨੭॥ਅਹਿਖੁਆਸ ਚਾਰੀ
ਧਨਖ ਲੈਕੇ ਵਿਚਰਦੇ ਹੈ॥੨੮॥ਚਰੰ ਚਾਰਣੇ॥ਵਿਚਰ ਰਦੇ ਹੈ ਭ ਟਾਹ ਸੇ ਸਿੰਧਾਸਿ
ਧੂਹੇ ਸੂਨਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸਿਧੀਆ ਦੇ ਵਾਹ ਸੇਨਾ ਸਿਧਹੀ ਸਿਧਾਂ ਤੁਕੇ ਤਕਾਣਦੀ ਆਹੈ॥
ਹਕਾਹੱਕ ਹਾਕੇ ਜ ਕਾਜ ਕੀਹਕਦੀ ਆਹੈ॥ਭੂਮਕਡਾ ਮਤੇ ਠੀ ਸਬਦ ਹੋਰਹਾ ਹੈ
ਤ ਉਭੂਆਂ ਦਾਨੂ ਕਿਆ ਕਰਕੇ॥੩੦॥ਧਰਾਮੇ ਮ ਗਜੇ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਰਣ ਸਿੰਗੇ
ਬਜੇ॥ਬਜੇ ਨਾਦ੍ਰ॥੩੧॥ਦਾਨਵ ਪੁੰਗਵ ਦਾਨਵਾ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਪੈਗਨਗਾਜੇ ਕਰ
ਸਸਤ੍ਰ ਅਰਗੇ ਹੈ ਕੇਨਾ ਗਜੇ॥ਭੂਮਿ ਭੂਧਰਭ ਯਤੇ ਨਗ ਭਾਜੇ ਭਗਮੇ ਹੋਏ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਬ
ਯਤੇ ਪ੍ਰਬਤ ਭਜ ਕੇ॥੩੨॥ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਥ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਥ ਨਸੀ ਖਸ੍ਰਜਿਓ ਭਸੀਪ
ਕਾਰ ਸਥਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨੀਲ ਗਰਿਆ ਬਬਕੇ ਤ ਸਿੰਘ ਬੋਲ ਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਭੇ
ਦਹਿਅੰਗਾਸੁ ਰੰਗ ਉਤੰਗਾਸੁ ਸੋਭਤ ਸੁਧੀ ਵਿਸੇਸ ਸਭ ਕੇ ਭੇਦਿਆ ਅੰਗਾ ਨੂ ਸੁਸਟੂ
ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਉਤਾਕਿਸਟ ਸੋਭ ਦੇ ਹੈ ਚੰਗੇ॥ਜੁਆਲ ਲਾਟਾ ਉਧੀ ਉਚੀਆ॥
੩੩॥ਭਵ ਭੂਰ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਧਨੁਰਧੁਨਿ ਧਨਖ ਦੀ ਧੁਨ ਨੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਲ
ਸਾਏ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਇਆ॥ਤੂਰਣ ਸੀਘ੍ਰ ਪੂਰਿ ਪਰੇ ਸਮੂਹ ਪਏ॥ਨੂਰੋਗਿ ਸੁੰਦ੍ਰਗਿਰੇ ਰੇ
ਭਟ ਚੂਰਣ ਜਾਨ ਕਥੇ ਦਬਨਾਏ ਭਟ ਚੂਰਣ ਮਾਨੋ ਬੇਦਨੇ ਬਨਾਇਆ ਹੈ॥੩੪॥ਕਾ
ਗਾੜ੍ਹ ਦੰਗ ਕਕੇਦੂ ਆਹਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥ਝਾਗਤ੍ਰ ਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ਤ੍ਰਗਾਨੂਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ
ਨਗਾਰੇ॥੩੫॥ਭਕਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ਵਾਰ ਕਾਰ ਦੇ ਹੈ॥੩੬॥ਤਿ ਛਤੀਰਿ ਤਿਖੇ ਤੀਰ ਬਜੇਗ
ਹੀਰਿ ਲਕ੍ਰੇ ਹੈ॥ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ॥ਕਵਖਾਨ ਕਥੇ ਕਥੀਰਿ ਕਦੀ ਆਨੇ ਕਥੀਆ ਹੈ ਬਾ
ਗਾਂ ਸੂਰਮਿਆ ਦੀਆ॥

੩੭॥ ਪ੍ਰੇਛਣਾਕੇ ਪਏਛਣਾਕੇ॥੪ ਦਵਾਸ੍ਰੇ ਉਨਾਉਪ੍ਰਮਾਰੇ ੪ ਤ੍ਰਾਛੀਨਿ ਮਾਰੇਨਾਦ
ਤਰਥਾਧਿਆਉਇਤੀ॥੪ ॥੧ ਪਰਸਾ ਅਰਪਾਸ ਖੁਹਾਣੇ ਤੇ ਫਾਹੀਆਂ॥੨॥
ਫਟੀਨਖਾਸਿੰਘਾਂ ਮੁਖੰਡ ਫਕੋਲੀ ਸੂਰਦੇ ਮੁਖਦੀ ਦਾਣਉ ਪ੍ਰਲੀ ਧਰਤੀ ਛਿਣਦੇ ਨਉਹ॰
ਨਾਲ ਫਟਗਈ॥ ਭੁਮਾਣੇ ਮਿਤਉਰੂ ਭਮਾਭਮ ਸਬਦ ਭਉਰੂਆਂ ਦਾ ਹੋਇਆ॥ ਰਕ
ਰੈਕ ਰੰਕੇ ਰਕਾਤੁੰਕ ਸਬਦ ਹੋਇਆ ਤਬਲ ਬਾਜਾ ਦਾ ਭਗਿਆ ਨਾਲਾ ਰਣੇ ਬੋਲਦੇ
ਹੈ॥੩॥ ਸਿਧਾਬਿਧੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਬਿਧਿਆ ਚਲਾ॥ ਕਿੱਲਕਾਰ ਜੇਮੀ ਕਿੱਲਕਾਰ ਕੇਤੁ
ਹੀ ੫॥ ਛੁਹੀਰੋਣਿਧੂਰ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਧੂਣ ਛੁਹੀ ਹੈ॥ ਦ੍ਰਾਪ੍ਪਣਿ ਜੇਮ ਬਦਲ ਦੀ ਲਿਆ
ਈ ੯॥ ਸਕਤਿ ਬਰਛੂ ਜਣਿ ਬਿਸਟ ਬੁੱਠੇ ਬਾਣਾਦੀ ਬ੍ਰਖਾ ਬ੍ਰਖਾਉਦੇ ਹੈ॥੧੦॥ ਬੈਕ
ਖੰ ਕਾਉਣੀਆ॥ ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਤਬੀਰ ਬਾਹਦੇ ਬਾਹੁਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ॥ ਗਹਗਹ ਤ ਫਰੇਫ
ਣੇ ੧੧॥ ਭਵਾਣੁ ਮੰਕਖੰ ਭਉਰੂਆਂ ਦਾ ਭਗਿਆ ਨਾਲਾ॥ ਲਹਲਹ ਤ ਤੇਗ ਤ੍ਰਮੰਕਖੰ
ਲਸਲਸ ਤੇਗਾ ਕਰਦੀਆ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀਆ॥ ਧਮਧਮ ਤ ਸਾਂਗ ਧਮੰਕਖੰ ਧਮ
ਧਮ ਸਬਦ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਸਾਂਗਾਂ ਦੇ ਧਮਾਕਿਆਂ ਦਾ॥੧੨॥ ਹਰਖੰਤ ਖੇਤ ਖਤ੍ਰਾਣੰਖੰ
ਹਰਖੇਨ ਖੇਤਾ ਵਿਖੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਣਜਿਨਾਨੂੰ ਹਰਿਤ ਬਜਦੇ ਹੈ ਡਾਮਰ ਡੰਕਣੀ
ਡਉਰੂ ਡਾਕਿਆ ਨਾਲੁ॥੧੩॥ ਉਫਟੰਤ ਉਠਦੀਆਂ ਹੈ ਛਿਛਖੰ ਛਿਟਾਂ॥ ਫਿਕਰੰਤਾਸਿ
ਆਰਬਸੇਖ੍ਰਖੰ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ਗਿਦੜਾ ਬਿਸੇਸ ਕਰਕੇ॥੧੪॥ ਤਰੰਗਣੀ ਨਦੀ॥ ਬਿ
ਰੰਤ ਦੇ ਬਿਅਭੰਗਣੀ ਬਿਚਰਦੀ ਹੈ ਦੇਵੀ ਅਭੰਗਣੀ ਜੋ ਹੈ॥ ਰਣ ਹੈ ਗਾ ਅਭੰਗ ਰਣਭੂ
ਮਕਾ ਵਿਖੇ ਇਕ ਰਸ ੧੫॥ ਢੰਮਕਖੰ ਢਮਾਕਿਆਂ ਦਾ॥ ਧ੍ਰੰਮਕਿਖੰ ਧਮਾਕਿਆਂ ਦਾ ਬੋ
ਹ ਬਹਤ ਬਾਹੁਦੇ ਹੀ ਬਾਹੁਦੇ ਹੈ ੧੧॥ ਨਿਸੁੰਭ ਸੁੰਭ ਕੋਪ ਕੇ ਸੁੰਭ ਨੇ ਕੋਪ ਕਰਕੇ ਨਿਸੁੰਭ ਨੂੰ ਪਠਾਏ
ਸੁ ਪਾਵਰੋ ਪਕੇ ਭੇਜਿਆ ਭਾਈ ਪੈਰ ਤਕ ਣੇ ਕਰਕੇ ਲਣਾ ੨੦॥ ਭੁਲਿਖੰ ਮਹੇਸ ਢੂੰਲੇਗਿ
ਵਜੀ ਜੁਝਾਰ ਸੂਰਮੇ॥ ਕਉਨੇ ਦਰਿ ਤ੍ਰ ਕਉਣ ਸਾਦਰਿ ਤ੍ਰਕ ਗੀਏ ਜਾਤੇ ਮੁਆਇ ਜਿਸਕ੍ਰ
ਕੇ ਸਮਾਤਾ ਜੋ ਹਿ ਹਨਿ ਹੈ ਰਿਸਾਇ ਆਏ ਦ੍ਰਮਸੋ ਹੋਕੇ॥੨੪॥ ਚਲੀ ਮੁਕੰਤ ਸੀ ਪ੍ਰਸੀ ਚਲੀਆਂ
ਹੈ ਸੂਕਦੀਆਂ ਸੀ ਪ੍ਰਤਾਸਾਰਥੀਆਂ ਉਰ ਓਰ ਤ੍ਰਾਕਣੀ ਹੈਣਾ ਡਕਾਰ ਕੇ ਡਕਾਰ ਮਾਰਕੇ॥ ਹ
ਸੇਸੁਕੰਕ ਬੰਕ੍ਰਮੰ ਹਸਦੇ ਨ ਕਾਉਬਾਕੇ ਦ ਬਧਾਮੰ ਧਉਠਹੀ ਅੰਨੇ ਧਣਉਠਦੇ ਹੈ॥੨੭॥
ਹੋਰ ਚਰਮੰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਢਾਲੇ॥ ਕੂਰ ਭਾਇਆ ਨਕ ੨੯॥ ਲਰਜੇ ਕੰਬੇ॥ ਕਟੰਚਉਰ ਚੀਰ ਕਟੇ
ਹੋਏ ਹੈ ਚੌਰ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰਾ॥ ਭੂਣ ਜਮੁਨਾ॥ ਤ੍ਰੀ॥ ਕਰਖਾ ਛੰਦ ੩॥ ਦਲੀ ਦੈਤ ਮਾਰਿਖੰ ਦੈਤਾ ਦਾ
ਦਲ ਮਾਰਿਆ॥ ਪੰਚਮੋਧਿਆਉ ਇਤੀ॥੫ ॥ ਦਉਪਚਾਖੰ ਖਿਝਕੇ ਚਾਉ ਨਾਲ॥
੧॥ ਤਰਿਖੰ ਧਾਰ ਬਕ੍ਰਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁ ਸੋ ਸੁਭ੍ਰਸਾ ਜੋ ਰਚੇ ਹੈ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸਾਜ ਜਾਹੂ ਤ ਹਦੇ ਕੇ ਹੈ ਧਾਰਕੇ ਬ
ਭੁਰੇ ਲੋਹ ਕੋਹਿ ਭਰੇ ਹੈ ਲੋਹੇ ਤ ਕੋਪ ਨਾਲ॥੨॥ ਪਰਿਖੰ ਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜਨ ਧਬ ਧਹੋਕੇ ਬ
ਧਨਾ ਲਾ॥੩॥ ਉਠੀ ਭੂਹ ਸੂਹੇ ਉਠੀ ਹੈ ਤੇ ਭਰੇਲੀ ਜੁਵਿਚ ਗਛਤੀਰੰ ਬਾਣ ਛਡਤੀਰਾਂ ਦੀ ੫॥
ਢਾਹ ਫੁਕ ਢਾਲੀ ਢਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨੇਣ ਫੁਕ ਕੇ ਢਾਹੁਦੇ ਹੈ॥ ਹਾਲ ਹੂਲੀ ਹੈ ਤਰੇਲੀ ਲੋਗਾਂ ਨਾ
ਹੀ ਪਰਾਲ ਤਾਂਈ॥ ਚਾਨਚੇਕਿ ਪਹੀ ਣਿਕ ਬ੍ਰਿਧਿਕਪਾਲੀ ਨਚਦੇ ਹੈ ਮੋਢਿਆਂ ਬਿਨਾ ਧਣਤੇ
ਸੋਰਮ ਸੁਆਲੀ ਲਾਟ ਹੈ ਭੁਯੇ ਆਪ ਭੋਸੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਰੂਪ ਸਰੂਪ ੧੦॥ ਲਿਹੰਗਾ ਸੂਰਮੇ
ਪਲੰਗਾ ਹਿਣੇ ਦਤਛਾਲ੍ਹਾ ਮਾਰਦੇ ਹੈ॥੧੧॥ ਤਮੰਕ ਕੜਪਕੇ ਲਹਕ ਦੇਖਕੇ ੧੩॥ ਓਤੰਤ ਉਠ
ਦੇ ਹੈ॥੧੩॥ ਪਦੰਗ ਘੋੜੇ ਸੁਭੰਗ ਸੁਭਾ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਭੁਝਾਣ ਮਰਗਏ॥੧੫॥ ਘਬੱਕ ਘਬੇ
ਦੇ ਹੈ ਭਭਾਕ ਜਖਮ ੧੧॥ ਕਲਮੁਕਉਧੀ ਧਨਖਉਤਕਿਸਟ ੧੮॥ ਜਟਾਜਟੀ ਜਟਾਜੁਟੀ ਹੋ
ਰਹੀ ਹੈ ਜੁਆਨਾਂ ਦੀ॥ ਪਗੇ ਰੰਗੈ ਰੰਗ ਗਏ ਹੈ॥੧੯॥ ਜੁਮੀ ਤੇਗ ਜੁਟੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ਤੇਗਾ ਜੁਟਦੇ
ਕੈ॥ ਛਿਪਛੁਟੇ ਸਤਾਬੀ ਛੁਟਦੀਆਂ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਗੁਰਜ ਗਣੇ ਭਰੀ ਗੁਰਜਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾ ਧਿ
ਲੰਗੀ ਪਿਸਟੰ ਫੇਰਦੀ ਪਿੱਠ ਪ੍ਰਮਾਰਦੇ ਹੈ ਰਾਖਸਾ॥੨੦॥ ਹੂਹ ਤੇ ਡਰੇਲੀ ੨੨॥ ਬਟੇ ਜਮੁਨਾ॥
ਕਿਤੇ ਖੁਨਖਟੇ ਕਿਤਨੇ ਖੁਨਗੀ ਖਟਦੇ ਹੈ॥ ਦਟੇ ਤਾਣ ਦੇ ਹੈ॥ ਹਫਿਰੇ ਜਿਉ ਹਰਟੰ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ਹਰ
ਟ ਦੀ ਨਿਆਈ॥੨੩॥ ਜੱਲ ਲਏ ਖਗਾ ਮਾਰੇ ਲਏਨ ਖੰਡੇ ਮਾਰੇ ਵਡਾ॥੨੪॥ ਸਹੀ ਹੁਪਕਾਰੇ
ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲ੍ਹੇ ਦ੍ਰਪ ਹੈ॥ ਅੰਨਿ ਸਿਧਖਾਰੇ ਮਾਨੇ ਖਾਰੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾਨਿ ਲਾਪਾਣੀ ਹੈ॥ ਗਾਰੇ
ਕਿਆ ਮਾਰੇ ਹੈ॥੨੫॥ ਜਵਾ ਜੇਮ ਜਾਰੇ ਜਉਆਂ ਦੀ ਅਹੂਤੀ ਦੀਨਿਆਈ ਜਾਲੇ ਹੋਮ ਮੈ

ਕਰੋੜਕਠਾਰੇ ਫਜਾਕੋਠੇਢੇ ਕੀਤੇ ਗਿਆ ਆਮਾ ਦੇ ਹੋ ਦ੍ਰੁਮਕੇ ਵਡਾਰੇ ਢਮਾਕੇ ਹੋਏ ਫਤਾਵੇ॥੨
੧॥ਬਹੇ ਬਾਣ ਇਆਰੇ ਬਾਹਦੇ ਹੈ ਬਾਣ ਬਾਣਾ ਵਾਲੇ ਕਿਤੇ ਤੀਰ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਤੀਰ ਹੰਸ
ਲਤਾਵੇ ਲਖੇ ਤਾਬ ਬਾਰੇ ਦੇਖੇ ਰਥ ਬਾਲਾ ਦੇ ਆਦਿ ਵਾੜੇ ਦਿਦਾਰੇ ਭਮਕੇ ਹੋਏ ਇਦਿਦਾ ਰਕੜਕੇ
ਤ ਦਾਹਣ ਭੂਮਿ ਪਾਰੇ ਮਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਸਿਟੇ॥ਬਾਰੇ ਬਾਲਾਏ॥੨੮॥ਬਹੁ ਹੋ ਆਰੇ ਬਲਵਾ
ਲੇ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਾਰੇ ਭਇਆਨਕ ਤਕੜੇ॥੩੦॥ਲਪੰਕੋਲ ਲਾਰੇ ਲਸਕਦੇ ਹੈ ਮਥੇ ਆ ਅਗੀਲੇ
ਅਹੋ ਰਿਆਰੇ ਅਤੇ ਹੈ ਅਹੂਨ ਦਵਾਲੇ॥ਹਣੇ ਕਾਲਕਾਰੇ ਮਾਰੇ ਕਾਲਕਾਨੇ॥੩੧॥ਬਾਣਬੇ
੩੬ ਦ੍ਪ ਥਮ ਬਰਖ ਬਾਣਾ ਰੂਪੀ ਪਹਿਲੇ ਬਰਖਾ ਕਰਕੇ ੩੫॥ਹਣੇ ਤੇ ਅਮਾਣ ਹਣੇ ਨਤੇਜਦਾਲੇ
ਹੁਕੇ ਹੂੰਕਾਰੇ ਹੈ ਨੂੰਕੇ ਬਜੇ ੩੬॥ਪਾਣ ਪਰਖੇ ਹਥ ਪਰਖੇ ਅਨਿ ਪਨ ਕਹੂੰ ਨਾਸਨ ੩੭॥ਸੁਣਿ
ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੋ ਸੰਭ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਹੋਵੇਗਾ॥੩੮॥ਸਿਵਦੂਤੀ ਸਿਵਦੂਤੀ ਨਉਸੀ ਇਤਨੂਰਾ
ਬੁਲਾਈ ਏਹੁ ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਬੁਲਾਈ॥੩੯॥ਸਿਵ ਹਿ ਦੂਤ ਕਰਿ ਉਤੇ ਪਠਾਵਾ ਸਿਵਾ ਨੂੰ ਦੂਤ
ਕਰਕੇ ਉਧ੍ਰ ਭੇਜਿਆ॥੪੦॥ਕਹੋ ਤੁਮੇ ਜਗਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੇਨੂ ਜਗਤ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ
ਦੈਵਨ ਕੇ ਦੇ ਕੇ ਠਕੁਰਾਈ ਦੇਵਤਿਆ ਨੂ ਦੇਣੀ ਕੁ ਦੇ ਠਕੁਰਾਈ॥੪੧॥ਸਾਰ ਜਤ ਕਾਲਕਾ
ਲਾਜਿਓ ਜਹਾਂ ਗਾਰਜਦੀ ਹੈ ਕਾਲੀ ਕਾਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੀ ਜੋ ਬੋ॥ਭਿਭੂਰੇ ਭੈ ਨਾਲ ਭ
ਠੇ ਗਏ ਭਈਰਵ ਭੈਰੋ ਭੀ ਅਨੇਕਾ ਭਇਆਨਕ ਅਨੇਕਾ॥੪੩॥ਆਇ ਸਰਨਾਈਆ
੪੫॥ਤੂਕੇ ਨਿਝਕ ਕੂਕ ਕੈ ਹੈ ਨਿਭੇ॥ਬਜੇ ਉਬਕ ਲਤੂੰ ਹੈ ਉਛਲਕੇ॥ਫੂਟੇ ਚਰਵਾਣ ਫੁਟੇ ਮੁਖ ੪
੯॥ਗੱਜ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ੪੯॥ਉਠੀ ਕੂਹ ਜੁਟੀ ਉਠੀ ਹੈ ਰੰਡ ਤੋਰੇ ਮੂੰਹ ਸਮੂਹ ਰੇਲ ਪੇਲ ਰੇਲਾ
ਰੇਲੀਆ ਕਹੂੰ ਹਥ ਮੁਖ ਕਿਤੇ ਹਥ ਤੇ ਅਥੇ ਪਏ ਹੋ ੫੨॥ਖੈ ਬਾਣ ਤੇ ਅਬਜਦੇ ਹੋ ਬਾਜੇ॥
੫੩॥ਬੁਠੇ ਬੁਖਾਉਦੇ ਹੈ ੫੪॥ਕਿਤੇ ਕੁਠੀਆ ਕਿਤਨੇ ਕੁਠੇ ਹੋਏ ਹੈ ਸਾਂਤਲੇ ਵਿ ਸਾਂਤਲ ਰਾਜਾ ਨੇ
ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ॥੫੫॥ਗਾਜੇ ਗੱਜੀਅ ਗਾਜੇ ਨ ਮੁਰਮੇ ਪਦੈਠੀ ਘੋੜੇ॥੫੬॥ਫਲਾਫੂਕਵਾ
ਲੇ ਫਲਕਾ ਕੇਵੂ ਕੇ ਦਾਲਾਨੂ॥ਗਹਾਂ ਜੁਹ ਗਜੇ ਜੋਗਾ ਵਿਚ ਸਮੂਹ ਗਜੇ ਹਥੀਂ ਹਾਲ ਚਾਲੇ
ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਹਲਚਲੀ ਹੋਈ॥ਖੁਹਾਖੂਨ ਖਰੀ ਖੁਹੇ ਨ ਖੂਨੀ ਖੰਡੇ॥ਨਾਲ ਲਾਣਆ ਗਈ
੫੭॥ਉਠੇ ਅੱਗਿ ਨਾਲਿ ਉਠੇ ਨਾ ਅਗਾਦੇ ਰੋਰੀਆ ਆਏ ਖੁਹੇ ਖੋਲ ਖੂੰਨੀ ਖੁਹੇ ਨਟੇ ਪਾਂਨਾਲ
ਖੰਡੇ॥ਨਿਸਮਾਵਸੀ ਜਾਣੁ ਅਮਾਵਸਿਆ ਦੀ ਮਾਨੋ ਰਾਤ ਦਿਖੇ ਮਾਸਾਣ ਜੈਸੀ ਮਸਾਣ ਜਾਗਿ
ਆਹੋ॥ਤਾਮਹੂ ਸਬਦ ਤੋਉਰ ਤਕੇ ਤਉਰੂਆਂ ਦਾ ਭੁਕਿਆ ਨਾਲਾ ਭਭਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ੫੯॥ਸ
ਰਅਪਕਾਲੀ ਛਿੜੀਅ ਤੇਗ ਆਪ ਕਾਲੀ ਨੇ ਛਿੜੇ॥ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਬਿਹੀਨ ਭੀਏ ਸਪੂਰਣ
ਖ ਅਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਮਾਰੇ ੬੧॥ਕਾਲ ਕਰਾਲੀ ਫੰਕਾਲੀ ਨੇ ਭਇਆਨਕ ਨੇ ਅੰਗ ਪਾਣ ਉਛਾਲੀਐ
ਖੜਗ ਸੰਜ ਤ੍ਰ ਹਥਾ ਵਿਚ ਉਛਾਲਿਆ॥ਸਿਰ ਸੰਭ ਹੋਥ ਦੂਢੀ ਕੀਏ ਸੁੰਭ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਦੋਹਾ
ਹਥਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ॥ਦੁਸਟ ਬਿਹੰਡਿਓ ਦੁਸਟ ਮਾਰਿਆ॥੬੨॥ਜਿਮ ਸੰਭਾਸੁਰ ਕੋਹ
ਨਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁੰਭ ਅਸੁਰ ਨੂ ਮਾਰਿਆ ਚਾਬਤ ਜਾਹਿ ਕਰਾਲ ਚਬੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਭਇਆਨ
ਕਾ ਫਟ ਮੋ ਪਿਆ ਉਇਤੀ॥੬ ॥ਸਬ ਫੂਲ ਫੂਲਨ ਬਾਰਹੀ ਸਭੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਕੇ
ਫੁਲਾਂ ਨੂ ਸਿਟਦੇ ਹੈ॥ਘਨਸਾਰ ਕਪੂਰ ਕੁੰਕਮ ਕੇਸਰ ੧॥ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਕੇ ਦੇਵੀ ਦਾ
ਜਾਪ॥ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਪਾਸਿਨ ਹੋਏ॥ਰਿਆ ਅਰਿਸਟ ਉਪਦ੍ਰਵ॥੩॥ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲਿਪ
ਈਓਜ ਜੁਆਲੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਰੂਪੀ ਜੁਆਲਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ਜੁਆਲਾ ਦੇਵੀ ੪
ਹੈ॥ਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲੀ ਭਇਆਨਕ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ ਹੈ॥ਜਆਲਾ ਅਜੰਤੀ ਨਾਮ ਹੈ ਦੇਵੀ ਕੋ ਆਸ
ਥੇ ਟਕਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੀ ਟਿਕਿਆ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ਪਰਮ ਪ੍ਰਾਗਿਆ ਬੜੀ ਬੁਧੀ ਵਾਲੀ
੫ ਪਰਮ ਰੂਪਾ ਬਡੇ ਰੂਪ ਵਾਲੀ ਨਮੋ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਭਇਆਨਕ ਕਰਮਾ ਵਾਲੀ
ਰਾਜਸਾ ਸਾਤਕਾ ਰਜੋ ਸਤੋ ਪਰਮ ਬਰਮਾ ਬੜੀ ਸਿੰਜੋ ਰੂਪ ਹੈ॥ਤੇਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਪੂਰਣ
ਵਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ਸੁਰਬਾਇਰਣੀ ਸਤ੍ਰਭ ਨਾ ਨੂ ਕਰ ਜਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਵੇ॥
੬ ਦਿਜਾਰਾਧਿਆ ਰਦਨੀ ਅਨਮੋ ਗਾਮਾਯਾ ਬ੍ਰਾਮਣਾ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਜੇ ਰਾਖਸਾ ਤ
ਨਾ ਦੇ ਭਖਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ਭਈਰਵੀ ਭੈਰੋ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭਾਰਗ
ਵੀ ਭ੍ਰਿਗਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭਵਾਨੀ ਸਿਵਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਸਰਬ ਮਾਲੀ ਸਭਨੇ ਮੰਨੀ ਹੈ॥ਅ
ਧੀਉਰਧ ਦੀ ਪਤਾਲ ਦੀ ਸਕਤੀ ਤੇ ਅਕਾਸ ਦੀ ਸਕਤੀ ਵਾਅਕਾਸ ਤੇ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਪੂ
ਰਣ ਹੈ ਆਪ ਰੂਪਾ ਅਪਾਰੀ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਅਪਾਰ ਹੈ॥ਸਮਾਰਸਟਰੀਲ

ਛਮੀਰੂਪਹੈ ਰਖਿਆ ਕਰਣਵਾਲੀਹੈ ਕਾਮਰੂਪਾ ਕੁਮਾਰੀ ਕਾਉਰੂਦੇਸ ਦੀਕ ੧੫
ਮਖਿਆ ਦੇਵੀਹੈ। ਭਵੀ। ਜਮਦੀ ਸਕਤੀ ਭਵਾਨੀ ਸਰਧਾਰੂਪਹੈ ਭੀਮਰੂਪਾ ਭਇ
ਆਨਕ ਰੂਪ ਵਾਲੀਹੈ। ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿੰਗਲਾਜ ਵਾਲੀ ਦੇਵੀ ਪਿੰਗੁਲਾ ਜੇਸਲਗਰੀ
ਸਕਤੀ ੨ ਸੁਧ ਕਰਮਾਚੈਰਕਰਮਾ ਵਾਲੀਹੈ ਪਾਰਸ੍ਵਤੀ ਪਾਰਸਨਾਥ ਦੀ ਸਕਤੀ
ਸਿਵੀ ਬਾਸਵੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਰਿਧਰੂਪਾ। ਸਿਵਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ
ਸਕਤੀ ਰਿਧੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪਹੈ। ੯। ਮ੍ਰਿੜਾ ਮੁਰਦਬਾਹਨੀ ਮਾਰਜਨੀ ਮਾਰਣਵਾਲੀ
ਹੈ ਸੁਰਤਵੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੂਰਤ ਵਾਲੀਹੈ ਮੋਹਕਰਤਾ ਮੋਹਦੇ ਕਰਣਵਾਲੀਹੈ। ਪਰਾਪਉ
ਸਵੀ ਬਡੀ ਰਿਸਟਪੁਸਟਹੈ। ਤਤਲਾਘੀ ਤੇਤਲੇ ਵਚਨਾਵਾਲੀ। ਕਰਤਿਕਿਆਨੀ
ਸਿਆਮ ਕਾਰਤਕ ਦੀ ਸਕਤੀਹੈ ਸਿਵਾ ਸੀਤਲਾਘੀ ਪਾਰਬਤੀ ਸੀਤਲਾਂ ਦੇਵੀ ੨੯
ਜਯਾ ਆਜਯਾ ਜੈਤ ਦੇਤੇ ਅਜਿਤਹੈ ਚਰਮਣੀ ਢਾਲ ਦੇ ਧਾਰਨਵਾਲੀ ਚਾਵਡਾਖੀ
ਇਲਦੇਵੀਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲਕਾ ਅਨਘੋ ਨਿਤਿ ਨਿਆਘੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਣਵਾਲੀ ਕਾ
ਲੀ ਦੇਵੀ ਨਵੀ ਨੂੰ ਨਿਤ ਨਿਆਉਂਦੇ ਕਰਣਵਾਲੀਹੈ। ਚਿਤ੍ਰਮਾਣਿ ਟਿਕਿਆ ਦੇਆ
ਣਨਵਾਲੀਹੈ ੧੧ ਸੂਲਣੀ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਦੇ ਧਾਰਨਵਾਲੀ। ਨਮੋ ਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨੀ
ਗਿਆਨ ਗਿਆਤਾ ਨਮਸਕਾਰਹੈ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੀਗਿਆਤਾਹੈ ਤੇਬਿ
ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੀ ਗਿਆਤਾਹੈ। ਸ੍ਰਿਤ੍ਰਾਲੀ ਮੁਰਦਬਾਹਨੀ। ੧੩। ਨਮੋਸ ੧੨
ਸਤ੍ਰਣੀ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨਵਾਲੀ। ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ ਰਿਸਟਪੁਸਟਹੈ ਪਰਮਜੁ
ਆਲਾ ਬਡੀ ਜੁਆਲਾ ਦੇਵੀ। ੧੪। ਦਾੜ੍ਹਗਾੜ੍ਹੇ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਵਾਤਕਣੀਆਂ ਦਾ
ਣਵਾਲੀ। ਖੜਗ ਦੰਡੀ ਸੁੰਭ ਮਾਝੰਮ ਬਾਜੇ ਖੰਡਾ ਦਰਾਰਹਾਹੈ ਝੁਮਝੁਮ ਬਾਜੇ ਕਰਰਹਿ
ਆਹੈ। ੧੪। ਰੂਦ੍ਰਰੂਪੇ ਸੁੰਦ੍ਰਗਾਤ੍ਰੀਹੈ ਨਿਤਨਾਰਾਇਣੀ ਨਿਤਹੈ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀਸ
ਕਤੀਹੈ। ਆਰਜਨੀ ਅਦਸਥਾਰੂਪਹੈ ਮਾਰਜਨੀ ਕਾਲਰਾਤ੍ਰੀ ਮਾਰਣੇਵਾਲੀਹੈ
ਪ੍ਰਲੈਕਾਲ ਦੀ ਰਾਤਹੈ ਸਰਬਦਾਤ੍ਰੀ ਸਰਬ ਦੇਤਾਂਈ ਦਾਨ ਦੇਣਵਾਲੀਹੈ। ੧੬। ਗੂ
ਲਾਆ ਛਲਾ ਛਲਤੇ ਅਛਲਹੈ ੧੭। ਨਮੋਰੇਚਕਾ ਪੂਰਕਾ ਰੇਚ ਕਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ
ਤਿ ਨੇਸਰੂਪਹੈ ਪਾਤਸੀਧਿਆ ਪਾਤਾਕਾਲ ਤੇ ਮਾਧਿਆਨਕਾਲ ਤੇ ਸੰਧਿਆ ਕਾਲਤਿ
ਨੇ ਰੂਪਹੈ ਭ੍ਰਾ। ਉਬਾਰਣੀ ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਬਚਾਉਣਵਾਲੀਹੈ ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਗੰਜਨੀ ੧੯
ਦੁਸਟਾਂ ਗਰਬ ਗੰਜਨਵਾਲੀਹੈ ਦੁਸਟਾਂ ਦੇ ਗਰਬ ਬ੍ਰਨਾ ਸਕਤਣੀ ਬਰਛੀਵਾਲੀ ਤੋਖ
ਖਣੀ ਪੋਖਣੀ ਸੰਤ ਸਰਬਾ ਭਰਣਪੋਖਣਵਾਲੀ ਹੈ ਸਰਬ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ੧੯। ਰੂਪਕਾਲੀ
ਕਪਾਲੀ ਅਨੰਦੀ ਕਾਲੇ ਰੂਪਵਾਲੀ ਕਪਾਲਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨਵਾਲੀ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪਹੈ। ਚੰ
ਦ੍ਰਣੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭਾਨਵੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸਕਤੀ ਗੁਬਿੰਦੀ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਸਕਤੀ
ਛੈਲਰੂਪਾ ਸੁੰਦ੍ਰਰੂਪਵਾਲੀ। ਕਾਬਣੀ ਕਰਣਵਾਲੀ ੨੦। ਹਰਖਣੀ ਬਰਖਣੀ ਸਸਤ੍ਰ
ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਸਿੰਨਹੋਕੇ ਬਰਖਾਉਂਦੀਹੈ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ। ਜੋਗਣੀ ਜੋਗਧਾਰਣਵਾਲੀ
ਹੈ ਭੋਗਣੀ ਭੋਗ ਭੋਗਣਵਾਲੀਹੈ। ਦੇਵਦਈਤਾ ਇਨੀ ਦੇਵ ਦੇਵਤਿਆ ਤੇ ਦੈਤਾਂ ਦੀ
ਸਿਆਮਣੀਹੈ ਦੁਰਗਿਆ ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ। ੨੧। ਚਾਰਨੈਣਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀਹੈ ਬ੍ਰਹ ਕਰੀ
ਬੈਣਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਚਨਾਂ ਵਾਲੀ ਵਾਟੇ ਛਿਆ ਬਚਨਾਂ ਵਾਲੀ। ਬ੍ਰਿਧ ਬੁਧੀ ਬਡੀ ਬੁਧਵਾਲੀ ਰੂਣ
ਹੈ ਜੋਗਜੁਆਲੀ ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਆਲਾਹੈ। ਚੰਡਮੁੰਡੀ ਚੰਡਦੇ ਮੰਨਣਵਾਲੀਹੈ ਦੁਸਟ
ਪੁਸਟਾਰਦਨੀ ਦੁਸਪੁਸਟਾਂ ਦੇ ਖਾਣਵਾਲੀਹੈ ਛੇਮਕਰਣੀ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਕਰਣਵਾਲੀ
ਵਾਰਖਿਆ ਦੇ ਕਰਣਵਾਲੀਹੈ ੨੨। ਅਸਤ੍ਰਗਾਮੀ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣਵਾਲੀਹੈ। ਜ
ਛਾਬਿਦਿਆ ਧਰੀ ਜਛਾਂ ਦੀ ਬਿਦਿਆ ਦੇ ਧਾਰਨਵਾਲੀਹੈ ਪੂਰਣਕਾਮੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ
ਪੂਰਣਕਰਣਵਾਲੀਹੈ। ੨੩। ਜਾਪਣੀ ਸਰਬਲੋਗਾ ਜਪਦੇਹੈ ਸਰਬਲੋਕ ਜਿਸਨੇ
ਥਾਪੇ ਥਾਪਣੀ ਥਾਪਣੀ ਸਰਬਲੋਗਾ ਥਾਪੇਹੋਇਆ ਨਥਾਪਾਉਣਵਾਲੀਹੈ ਤੇ ਉਤਪ
ਤਕਰਣਵਾਲੀਹੈ ਸਰਬਕੇਤਾਈ ਸੋਕਦੇਣਵਾਲੀਹੈ ਲੋਕ ਕੋਸੀ ਲੋਕ ਨੀਏ ਦੀਈਸ
ਨੀ

ਰਣੀ ਨਮੋ ਨਮ ਭਕੋਟੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਹੇ ਨਗਰਕੋਟ ਦੀ ਰਾਣੀ ॥ ਕੋਟੀ ਓਟ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾ
ਲੀ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਦੀ ਰਾਤ ਹੈ ਕਪੂਰ ਦੀ ਕਾਲਿਆਣੀ ਜੂਣ ਕੇ ਵਾਲੀ ਕਾਲਿ
ਆਣ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਰਬ ਆਲਮ ਪਨਾਹ ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਦਾ ਆਸਰਾ
ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਵ ਅਰਦਿਆ ਦੇਆਂ ਕਦਨੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅਰਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਰਾਖਸ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਦਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਸਿਤਾ ਅਸਿਤਾ ਗਾਤ ਤੇ ਦਿਨ ਰੂਪ ਹੈ ਰਾ
ਜੇ ਰਾਤੀ ਅਨੀਤੀ ਰਾਮ ਦੀ ਸੋਭਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਨੀਤ ਰੂਪ ਹੈ ਅਨਾਸੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਹੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰੀਸੀ ਮੁਕੰਦੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹਰੀ ਸਾਰਖੀ ਹੈ ਮੁਕੰਦ
੨੭ ਦੀ ਸਕਤੀ ਮੰਗਲਾ ਦੇਵੀ ਧਾਤ੍ਰੀ ਏਐ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ॥ ਸ੍ਵਾਹਾ ਸ੍ਵਧਾਐ
ਬਸੰਤ੍ਰ ਦੀ ਸਕਤੀ ਸ੍ਵਧਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸੀਤਲੋਐ ਸੀਤਲਾ ਦੇਵੀ ੨੮ ॥ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇ
ਣੀ ਅਧੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਾਲੀ ਚੰਦ੍ਰਚੂੜੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੀ ਚੂੜਾਮਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ॥ ਇ
ਦ੍ਰ ਉਰਧਾਇ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਉਤਾਕਰਖ ਹੈ ॥ ਸਸਿ ਸੇਖਰੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਰਗੀ ਗੁਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ
ਮੋਤੀ ਆਕ੍ਰ ਕੋਟਿ ਹੈ ਈ ਹੈ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਲ ਲਾਭਣੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਮਸਤਕ ਵਿਚ ਧਾਰਨ
ਵਾਲੀ ਪਾਰਬਤੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਲੀ ਕਾਰਣੀ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਕਰਮ ਕਰਤਾਂਕ
ਕਰਮਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਮਾਂਛਿਆ ਇਛਾ ਕਮ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਜੈਆ ਜਿਤਣ ਵਾ
ਲੀ ਹੈ ॥ ਸੁਭਾ ਸੋਭਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਜਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਦੇ ਉਤਪਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ੩੧ ॥ ਪਵਿ
ਤ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੀ ਸੁਆਮਣੀ ੩੨ ॥ ਸੁਧਰਮੈ ਸੁਸਟੂ ਧਰਮ
ਵਾਲੀ ਹੈ ਨਮਿਤਿਐ ਕਾਰਣ ਰੂਪ ਹੈ ਆਕ੍ਰਿਤਐ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਇਨ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਉਗ੍ਰੀਗ
ਉਰਜਾ ਬਡੀ ਰਾਉਰਜਾ ਹੈ ਕਾਮਰਾਮੀ ਕੰਮ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਬੀਰਣੀ ਸੂਰਮੀ ਹੈ
ਬਾਵਨ ਬਾਵਨ ਦੀ ਸਕਤੀ ਜੱਗਿਆ ਜਮਾਲੀ ਜਗ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਜੁਆਲੀ ਦੇਵੀ ਹੈ
ਤੋਖਣੀ ਪੂਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਸੋਖਣੀ ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਰਬ ਭਰਣੀ ਸਭ ਦੇ ਭਰਣ ਵਾਲੀ
ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਪਿਲਿੰਗੀ ਪਵਿੰਗੀ ਛੇਰਤ ਦੇਰਾ ਧੋਰਾ ਹੈ ਚਗਰੇਤੰਗੀ ਪੂਜਤ ਹੋਏ ਹੋਏ ਅੰਗ
ਹੈ ॥ ਭ੍ਰਿਤ੍ਰੰਗੀ ਭਿਤ੍ਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਭਵੀ ਸਿਵ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭਵਿਖਿਅਤਾ ਤਿਨੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੈ
੩੫ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਜਟੀ ਜਟਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ ਮੁੰਡ ਚ
ਮੁੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਸਪਤ ਸੋਧਿਆ ਉਸਤਤੀ
੨ ॥ ਚਉਸਠ ਚਉਰਾਨੇ ਚਾਰਿ ਸੌ ਦ੍ਰ ਚਲੀ ਲਾਮ ਲਾਮੇ ਚਲੀ ਆਬ ਦਵਾਂ ਬਾਂ ਵਾਨ੍ਹਾ ॥
ਭਰੇ ਨੇਹ ਰਹੇ ਹੈ ਚਾਏ ਕੰਕ ਬੈਕੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਗਏ ਘਰ ਨੂੰ ਕਾਂਉ ਬਾਂਕੇ ॥ ਅਹਾ ਨੂੰ ਰ
ਣ ਭੂਮ ਕਾ ਵਿਖੇ ਨ੍ਹਿ ਸੰਕੇ ਸੈ ਕਾਤੋ ਬਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਛੁਨੇ ਬਾਰ ਦੀ ਤੇ ਕਰਉ ਰੂਬਜਾਏ ਬਣ ਕੋਸਿ
ਵਜੀ ਤਕਿਆ ਨਾਲ ਡਉਰੂ ਬਜਾਕੇ ॥ ਗਾਜੀ ਸੂਰਮੇ ਗਜੀ ਬੀਰ ਖੇਤ ਗਜਾਂ ਵਾਲੇ ਬੁ
ਰਮੇ ਦਾ ॥ ਅਧੀਕ ਮੱਧ ਅੰਨੋ ਧਨ੍ਹਾ ਬਧੇ ਬਧ ਗੋਪਾ ਮਾਰੇ ਹੈ ਬਧੇ ਥੋ ਜੇਨਾਕੇ ਗੋ ਪੀਏ ਗੋਲਿ
ਤ੍ਰਾਣ ਬਧੀ ਦਸਤਾਂਨੇ ਬਢੇ ਪੁਏ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਧਰੈ ਪਰਮ ਜੋਗੀ ਧਾਰਦਾ ਹੈ ਬਡੇ ਜੋਗ ਕੇ ਲ ਹੈ ਸਿ
ਧੁਤਾ ਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ਸਿ ਧੁਤਾ ਕੋ ॥ ਅਦਰੇ ਤੇ ਤਾਤ ਪ੍ਰਜਾ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ॥ ਅਸਟ ਸੋਧਿਆ ਉਸ
ਭਗੌਤੀ ਤੀ ॥ ੧੬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸਿਮਰ ਕੈ ॥ ਹੇ ਮਨ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸਿਮਰ ਕੇ ਗੁ
ਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਧਿਆ ਲਈ ॥ ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ
ਹੇ ਮਨ ਸਭ ਥਾਈ ਤੇਰੇ ਸਹਾਇ ਹੋਣਗੇ ॥ ੧ ॥ ਖੰਡਾ ਸਾਇਆ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਸਾਇਆ
ਦਾ ਰਚਾਇ ਬਣਾਇਆ ਰਚਕੇ ਤਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਸਾਰਾ ਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ॥ ਤੈ ਹੀ
ਦੁਰਗਾ ਸਾਜ ਕੈ ਹੇ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੈ ਹੀ ਦੁਰਗਾ ਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸਤਜੁਗ ਏਸਟ
ਸਤਜੁਗ ॥ ਅਧਸੀਲੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਧਾ ਇਆ ਤ੍ਰੇਤਾ ਆਇਆ ਅਧ ਸੀਲ ਰਹਿਆ
ਸਰੇਸਰੀ ਦਰਵਦਰ ਕਲ ਨਾਰਦ ਡਉਰੂ ਵਾਇਆ ਕਲ ਤੇ ਨਾਰਦ ਨੇ ਡਉਰੂ ਵਜਾਂ
ਇਆ ਵਾਕ ਲਾ ਪਾਉਣਾ ਵਾਲੇ ਨਾਰਦ ਨੇ ਡਉਰੂ ਵਜਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੰਭ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਾ
ਨਵੀ ਦਾਨਵਾਂ ਤੇ ੩ ॥ ਦੂਰ ਗਰਬ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਲੋਰੀ ਸਾਹਣੀਆਂ ਬੈਠੇ ਵਾਇ ਵਧਾਈ ਤੈ ਮ
ਸਰਾਵਤੀ ਵਧਾਈ ਵਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇਰਾ ਖਸ ਸੁਰਗਾਪੁਰੀ ਵਿਚ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ॥

੪ ਮਹਾਮਾਈ ਮਹਾਂਮਾਈ॥੬॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾ ਦੁਹਾ ਸੈਨਾਦੇ ਇਕਲਾਨ ਜਾਣਨ ਭਲੇਓਂ
ਇਕਸਾਤ ਦੇਭ ਜਨਹੀ ਜਾਣਦੇ॥੭॥ ਜੰਗਾਮੁਸਾਫਾ ਬਾਜਿਆ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ
ਜੰਗਮਚਿਆ ਚਾਵਲੇ ਚਾਉ ਵਾਲੇ॥ ਲਿਸਕਾਵਲੇ ਲਿਸਕਣ ਵਾਲੇ ਪਉਣਦੇ ਪਖੇ
ਹੈ ਜਟਾਵਲੇ ਸੰਨਿਆਸੀ॥੮॥ ਚੌਗਿਰਦੇ ਭਾਰੇ ਚੌਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਤੇ ਭਾਰੇ ਜੁਆਨ।
ਉਤਾਰੇ ਮਾਰਾਸਿਏ॥ ਜਾਪਨਮਾਨੋ ਸਿਰਭਾਰ ਮੁਨਾਰੇ ਸਿਰਪੇਣ ਮੁਨਾਰੇ ਸਿਟੇਹੈ॥੯
ਸੀਹਣ ਬਰਛੀ ਪੇਟਮਲੀ ਦੇਲਾਈ ਮਲਦੇ ਅਸਬਾਨ ਪੇਟ ਵਿਚ ਮਾਰੀ ਤਾਰੇ
ਧੂਮਕੇਤ ਧੂਮਕੇਤ ਤਾਰੇ ਨੇ॥੧੦॥ ਅਣੀਆਂ ਸੈਨਾ ਦੇਵ ਦੇਵੀਨੇ ਸੰਘਰੇ ਜੁਧਵਿ
ਚਾ ਜੋ ਉਠੇ ਭੂਬਾਬਤ ਰਾਜਿ ਸਪੂਕਾਉਠੇ ਭੂਦੇ ਪ੍ਰਬਤ ਤੇ ਜਲ ਉਤਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਾਈ
ਧੂੰਮ ਸਵਾਰੀ ਰੌਂਤਰੌਲੀ ਪਾਈ ਸਵੇਰੇ॥੧੧॥ ਰੋਹੇ ਰੋਹਲੇ ਰੋਹ ਵਾਲੇ ਰੋਹੇ ਹੈ॥੧੨
ਦੋਹਰੇ ਦੋਹਾਤਫਾਦੇ ਸੰਗਲੀਆਲੇ ਸੰਗਲਾਵਾਲੇ॥ ਧੂਹਠੇ ਧੂਸਲੇ ਹੰਗਾਦੇ ਸਿਰ
ਦਾਰ ਜਟਾਲੇ ਜਟਾਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਦਾਰ ਵਡੇ ਮਲੰਗਾ ਜਣੂ ਧਣੀਆਰ ਕਾਲੇ
ਮਾਨੋ ਬਦਲ ਕਾਲੇ ਹੈ॥੧੩॥ ਖਰਚਾਮੀ ਖੇਤੇ ਦੇ ਚੰਮਲਾ ਲਾਮ ਕੂਹੋ ਏ॥ ਅਲਾਮੀ ਚੜ
ਦੇਵਤਾ ਦੇਵੀ ਨੇ॥ ਮਹਖਲ ਸੰਜੋਆ ਮਜਾਪਨ ਤੇਰੀਆਰੇ ਜਾਣੀਦੀ ਆਨ
ਤੇਰਾ ਆਰਿਆ ਵਤਾ ਪਬਾਜ ਵੇਹਣੇ ਪ੍ਰਬਤਾ ਜੇਹੇ॥੧੫॥ ਉਮਲ ਲਬੇ ਓਰ
ੜਕੇ ਆਏ॥੧੬॥ ਕੇ ਬਰੀ ਬਾਣਾਦੇ ਬਿਜੁਲੇ ਬਿਜੁਲੀਦੇ ਆਹਾਰੇ ਜੁਧ ਵਿਚ ਹਜਾ
ਰੀ ਹਜਾਰਾਂ ਵਿਚੋ ਇਕ ਚੁਣ ਏਮੋ॥ ਜਾਪੇ ਚਲੇ ਪ੍ਰਨਾਲੇ ਚਲੇ ਸਨਲੇ ਜਟਧਾਰੀ ਜ
ਲਾਸਿ ਵਜੀਦੀ ਜਟਾਂ ਦੇ॥੧੭॥ ਜਮਧਾਣੀ ਮਹੇਦੇ ਚੰਮ ਦੇਮ ਕੂਹੋ ਏ ਰਾਕਸਖਾ
ਣੀ ਰਾਖਸਾਂ ਦੇ ਖਾਣਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ॥ ਕੇ ਪਰਭੂਰ ਸਿਰਨੂ ਚੂਰ ਣਕਰਕੇ ਚਵਣੀ
ਮੁਖ ਚੀਰਕੇ ਲਥੀ ਕੁਵਰਾਲੇ ਧੜ ਚੀਰ ਹੇਠਾ ਲਥੀ ਪਾਖਰ ਕਾਠੀ ਚੀਰੀ ਪਲਾਣੀ
ਪਲਾਣ ਚੀਰਕੇ ਤਰਾ ਘੋੜਾ ਚੀਰਕੇ ਲਹਿਲਾਣੀ ਲਹਲਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਗਨ ਟੇਟੇ ਬਿਧ
ਣ ਦੁਖਦੀਘੜੀ॥੧੯॥ ਇਤੀ ਮਹਖਾਸੁਰ ਮਾਰੇ ਦੁਰਗਾ ਆਇਆ ਏਧਰੋਂ ਮ
ਹਿਖਾਸੁਰ ਜੈ ਦੈਤ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਆਸੀ ਸੋ ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਮਾਰੇ॥ ਦਲੀ ਦਲਵਿਚ ਰਾਜ
ਣਕਰੀ ਸਮਾਇ ਪਠਾਈ ਸੁਣਕੇ ਰਾਗਨੁ ਮਾਨੋ ਸੁਣਕੇ ਸਰੋ ਦੇ ਰਾਗਨੁ ਸਮਾਈ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਠਾਣਾ ਨੇ॥ ਫੁਲਾਇਆ ਣੀ ਪੀਤਾ ਸਭਬਾਬਾਇਆ ਣੇਨੇ॥੨੦॥ ਗਈ ਸਦੀ
ਘਰ ਦਾਨੀ ਸਿਵਾ ਦਾਤ ਪੜਿਆ ਸੁੰਭਦੇ ਪੈਤਾਨੇ ਸਿਵਾਂ ਦੇ ਬਰਦੀ ਧੜੀ ਹੋਈ ਜਿ
ਸਦਿਨਾ॥੨੧॥ ਸੀਜ ਪਟੇਲਾ ਸੰਜੋਆ ਤੇ ਪੇਟੀਆ॥ ਜਮੇ ਤੁਰਹੈ ਅਛੂਹਣੀ ਵਿਸੇ
ਸ ਕੂਕੇ ਖੁਣੀ ਸਿਧਾਇਆ ਭੇਜਿਆ॥੨੨॥ ਰੋਹ ਗੁਸੇ ਨੇ ਦੋਹਰੇ ਦੋਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਕੜ
ਅਲਾਰੀ ਇਕ ਰਸ ਦੁਮਕ ਧੁਮਕ ਜਾਰੀ ਡੌਂ ਰੌਲੀ ਮਚੀ ਹੈ ਘਤੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੰ
ਸਾਮੂ ਸੁਣ ਦੇਵਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ॥੨੩॥ ਚੋਈ ਧਉ ਸਬਜਾਈ ਚੋਬਾਨਾਲ ਧੌਂਸ ਵਜਾਈ
ਜਾਪੇ ਦਿਤੀ ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਸੁੰਭ ਦੀ ਮਾਨੋ ਸੁੰਭ ਦੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ॥੨੪॥ ਦ
ਹਸਤ ਭੈ ਖਾਕੇ॥ ਬਚੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਰਹਦੇ ਲਾਇ ਥੋ ਜੋ ਮਾਰੇ ਸੋ ਮਾਰੇ ਬਚਦੇ ਜੋ ਰਹੇ ਹੈ ਥੋੜੇ
ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਰਾਇਆ॥੨੫॥ ਜਾਪੇ ਛਪਰਛਾਇ ਏਬਣੀਆ ਕੇ ਜਮਾ ਮਾਨੋ ਛਪਰਛਾਏ
ਹੈ ਮੈਸੀਆ ਬਣੀਆ ਹੈ ਕਾਨੀਆਂ॥੨੬॥ ਰੋਹ ਹੁਹੇਲੇ ਆਏ ਉਤੇ ਰਾਕਸਾ॥ ਰੋਹ ਵਾਲੇ
ਰਾਖਸਾਂ ਉਤੇ ਰੋਹ ਆਇਆ॥੨੭॥ ਕਾ ਪਟੇਲਾ ਪੇਟੀਆ॥ ਚਿਲਕਣ ਚਿਗਾਨੇ॥੨੮॥ ਉਭਾ
ਰੀ ਉਠਾਈ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਜੁਧ ਭੂਮਕਾ ਵਿਚ ਜਾਪੇ ਮਾਨੋ॥੨੯॥ ਧੂਮਰ ਬਰਗ ਸਤਾ ਪਾਈ
ਈ ਰੌਂਤਰੌਲੀ ਪੇਟੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੇ ਝੜ ਲਾਣੀ ਕੜਕਕੇ॥੩੦॥ ਉਭਾ
ਉਠਾਈਆ॥੩੧॥ ਧਗਾਂ ਸੰਗਲੀਆਲੀ ਧਗਾਂ ਸੰਗਲਾਂ ਵਾਲੀਆ ਸੰਘਰ ਵਾਇ
ਆ ਜੁਧ ਵਿਚ ਤਿਨਾਨੂ ਵਜਾਇਆ॥ ਸੂਰੇ ਸੰਘਰ ਹੈ ਸੂਰਮੇ ਮਾਰੇ ਹੈ॥ ਬਿਰਾਲੀ ਧੁ ਜਾ
ਰਮੀਕਾ ਮੂਹਵਾਲੀ ਮਰੇਲਾ ਦੀ ਰੋਹ ਫਾਬੀਲੀ ਰੋਹੂ ਅਛੀਫ ਸੀਹੈ ਜਾਲਾਂ ਵਿਚ ਲੇਥੀ
ਜਮਧੜੀ ਲੋਥਾਂ ਵਿਚ ਮੈ ਸੋਕ ਟਾਰਫ ਜੇ ਪਏ ਹੈ॥ ਛੰਛਾਲੀ ਬਿਜੁਲੀ॥ ਧੂਮਰ ਆਰਿ

ਦੈਤ ਮਹਖਾਸੁਰ [illegible] (੩)

ਸਿਆਲੀ ਤੈਂ ਡਰੌਲ੍ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਗਿਦੜਾਨੇ ਬਣੀਆਂ ਕੇ ਜਮਾਂ ਬਾਣੀ ਏ ਦੇ ਲਿਸਪ੍
ਕਾਗ ਮੇ ਦੀ ਖਾਨੇ ਜਮਾ ਹੋਏ ਹੈਂ ਹੋਏ ਹੁ ਦੇ ਹੈ ਮਨੁਖਾ ॥੩੯॥ ਧਰਗਾਂ ਮੂਲਿ ਬਜਾਈਆਂ ਧਗਾਂ ਤੂ
ਨਾਲ ਬਜਾਈਆ ॥੪੦॥ ਅਚੇਤਾਰੀ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਗ ਸੂਜੀ ਮੀਜੁ ਧਨੁ ਜੁਧ ਰੂਪੀ
ਦੁਧ ਦੇ ਜਮਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਗ ਜੋ ਮੀ ਹੈ ਕਾਲੀ ਜਰਦਾਣਾ ਜਮ ਜਣ ਮਰਣਾਇ
੫ ਕੈ ਅਰੜਾ ਕੇ ਆਪ ਵਿਸੂਲਾ ਹੋਇਆ ਅੰਦੂਖੀ ਹੋਇਆ ਵਾਂਵਿਚੋ ਲਾ ਹੋਇ
ਆ ਤਿਹੁ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਖੁਨਸਾਏ ਕੈ ਤਿਹੁ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਲੋ ਗੁਸੇ ਹੋ ਕੇ ਵਈਰਾਖਜ
ਦੁਖ ਦੇ ਦੇ ਹੈ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨੂੰ ਅਰੇਹਾਸਿ ਪਾਈਆ ਚਕ੍ਰ ਪਾਣ ਗੁਸੇ ਹੋ ਕੇ ਚਲੀਆਂ ਦੇ
ਵੀਤੇ ਕਾਲ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਲੈ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚ ਕਰ ਨਿਦਾ ਖੜਗ ਉਠਾਏ ਕੈ ਰਾਖਸਾਂ ਦੀ ਨਿ
ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਖੜਗ ਉਠਾਲੂ ਕੇ ॥ ਗਛਹਬ ਬਰਖਾ ॥ ਪਕੜ ਪਛਾੜੇ ਰਾਖਸਾਂ ਦਲ ਦੇਤਾਂ
ਅੰਦਰਿ ਜਾਏ ਕੈ ਦੈਤਾਂ ਦੇ ਦਲ ਵਿਚਿ ਜਾ ਕੇ ਪਕੜ ਕੇ ਪਛਾੜੇ ਆ ਰਾਖਸਾਂ ਨੂੰ
ਧੂਮ ਰਚਾਏ ਕੈ ਡੈਰੌਲ੍ਹੀ ਰਚਾ ਕੇ ॥੪੧॥ ਅਣੀਆਂ ਰਚੋਈਆ ਸੈਨਾ ਰਚੀਆ
॥੪॥ ਚੌਬੀ ਧਉਸਾ ਪਾਈਆਂ ਧਉਸਿਆ ਉਪ੍ਰ ਚੋਬਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗਿਧੀਆਂ ਗਿਧੀ
ਆਂ ਗਿੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਿਧਣ ਦੁਖਦੀਆਂ ਦੇਵਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਭਜਦੀ ਕਬ ਭਜ
ਣ ਦੀਆਂ ਕਬਾਂ ਸੁੰਭ ਸੈ ਸੀ ਭ ਪਾਸਾ ॥ ਕਾਲਕੀਆ ਮਰਣ ਦੀਆਂ ॥ ਜਾਣਨ ਜਾਏ
ਮਾਈਆਂ ਮਾਨੇ ਜਾਏ ਨਹੀ ਮਾਈਆ ਨੇ ॥੪੨॥ ਕਰਹਾਲੀ ਡਾਜੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਿਸਦੀ
ਤਬਾਲੀ ਤਪਲ ਬਾਜਾਂ ਉਪ੍ਰ ॥੪੪॥ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਹਰੀ ਆਹਰ ਵਲਿ
ਆਂ ਨੂੰ ਆਹਰ ਹੋਇਆ ਮਕਤਬ ਮਸਿਤ ਖੁਨਸ ਕੈ ਖੁਨਸਾਇ ਨਤਾਜੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕ
ਕੇ ਨੂੰ ਧਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ॥ ਤਾਜੀ ਟੋਲੀਏ ॥੪੫॥ ਸੇ ਪ੍ਰਰਤੇ ਹਰੇ ਜੁਧ
ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਤ੍ਰਫਾਂ ਦੇ ॥ ਹਾਠਾਂ ਜੋੜ੍ਹਿ ਕੈ ਤ੍ਰਫਾ ਜੋੜ ਕੇ ॥੪੬॥ ਸੁਲਹੋਈਆਂ ਕਿਰਾਂ ਡੂਲਾ
ਲੁ ਹੋਈਆਂ ਸੇਨਾ ਖਤੀਆਂ ਬਾਣਾ ਦੀਆਂ ਬਦਲਾਹਨਿ ਅੰਗਾ ਬਦਕੇ ਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਨ
ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁਹੈਂਗਾ ਸੂਰਿਆਂ ਦਾ ॥੪੭॥ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕੇ ਧਾਰ ਦੇਸ ਦੇ ॥ ਗਨਲੇ ਟੋਲਕਣੀ
ਦੇਹੈ ਫੁਲ ਜੇਹੇ ਬਾੜੀ ਸਿਰ ਪਗਾਂ ਹੈ ਸੁਰਾਤ ਜੇ ਪਏ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬਾੜੀ ਵਿਚ ਫੁਲ ਹੁੰਦੇ ਹੈ
ਐਸੇ ਪਏ ਹੈਂ ॥੪੮॥ ਖਰ ਵਾਂਗ ਕਉ ਖੇਤੇ ਦੇ ਚੀਮਵਾਲੇ ਕੋ ॥ ਤਕ ਤਕ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਰਗੇ
ਤੀਰ ਸੀਜਾਂ ਬਾਗਾੜਾ ਸੋਜੇਆਂ ਵਿਚ ਦੀ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਾਗਾੜਾ ਏਦੂ ਪਾਰੋ ਉ
ਤਪਾਰ ਉਸਧਾਰ ਤੇ ਓਸਪਾਰ ਹੋਈ ਜਰਿ ਨਾਕਸਿ ਕਈਹ ਜਾਰ ਕਉ ਹਰਨਾਖਸ ਵਰਗੇ
ਕਈ ਹਜਾਰਾਂ ਕੋ ॥ ਜੇ ਣਏ ਕਾਰਹੀ ਕਿ ਧਾਰ ਕਉ ਇਕ ਦੇਵੀ ਹੀ ਜਿਤ ਰਹੀ ਹੈ ਸੈਨਾ
ਕੋ ॥ ਸਦਰਹਮਤ ਸਦਾ ਛਾਵਾ ਹੋਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਰ ਕੂਣੇ ਨੂੰ ॥੪੯॥ ਦੀਅਖਿੰਗ ਘੋੜਾ ਭਾਲ ਉਪ੍ਰ
ਬਰਗਸਤਾਣ ਕਉ ਡਾਲ ਕੇ ਉਪ੍ਰ ਪੋੜੇ ਦੇ ਸੀ ਜੇਨੂੰ ਫਕੀ ਬਿਲੰਦ ਬਹੁਤੀਆਂ ਫਬੀ
ਆਂ ਵਾਲਾ ਧਨਖ ਸੁੰਭਨ ਨਿਸੁੰਭਨੂ ਸਿਜਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਸਾਬਾਸੁ ਲੋਣੇ ਖਾਨ ਕਉ ਤੁ ਸ
ਭਕਾਂ ਦਾ ਹੈ ਨਿਸੁੰਭਨੂ ਸਾਵਾ ਖੇਤੇ ਰੋਸਨੂ ਨੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ॥ ਤਰੀਫਾਂ ਸਾਬਾਸੇ ॥੫੦॥ ਗਹਿ ਸੁੰਘ
ਉਸ ਰਕਥੇ ਜਾਗਾ ਜੁਧ ਦੀ ਏ ਜੁਧ ਕਥੇ ਹੈਂ ॥ ਤੁਫੰਗ ਕੇ ਬਰੀ ਬੰਦੂਕਾ ਕਟੀਆਂ ਬਾਣਾ ਨੇ ॥
ਦਬਗਾ ਹਿ ਲੇਕਥੇ ਦਲ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਪਾਰ ਨਿਕਲ ਗਏ ॥ ਦੇਖਨ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ॥੫੧॥ ਸੀ
ਜੇ ਸੀਓ ਆਂ ਸੀ ਖਨਾਲ ਤਕ ਲੇ ਨਭ੍ਹ ॥੫੨॥ ਭਗਉਤੀ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਵਰਜਾਗਨ
ਭਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਜਗ ਜਗਾ ਵਦੀ ਹੈ ਭਾਰੀ ਰਜਾਦੀ ਰਜਪੂਤਣੀ ਪੇਨ ਸੂਹੀ ਸਾੜੀ ਪੇ
ਨਕੇ ਸੂਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸਾੜੀ ॥ ੫੩॥ ਸਬਾਹੀ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲਾ ॥ ਪਜੂਤੇ ਪਕੜੇ ਵਬਜੇ ਹੇ
ਸਾਹੀ ਵਸਤੂ ਦੇਸਾਂ ਈ ਥੇ ਜੇ ਵੇ ॥੫੪॥ ਸਦ ਬੁਲਾਇਆ ਬੁਲਾ ਭੇਜਿਆ ਰਾਜੇਆ
ਭਖੇ ਕੋ ਨੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਲਕਨੋ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ਸਦਾ ਸਿਧ ਕਰਮੀ
ਕਲਿਆਣ ਤਾਈ ਤਾਕਰ ਮਹੈ ॥੧॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਲੋਕੇ ਸੂਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ
ਜੇ ਲੋਕ ਸੂਹੇ ਲੋਕਨਾਥ ॥ ਤਿਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਾਥ ਹੈ ॥ ਸਦੈ ਵਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥ ਕਾਅਕੋ
ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਤਾ ਅਕੀਤੇ ਅਗਿਣਤ ਹੈ ॥੪॥ ਆਭਿਖੰਭ ਵਾਨੰਦ ਮੇਸਕ੍ਰ ਕੇ ਭਾਵ

ਖਤਕਾਲਤੇਭਵਾਨਕਾਲਤੇਭੂਤਕਾਲਾਤਤੇਨੇਕਾਲਰੂਪਹੈ॥ਅਭੂਮੇਭੂਮੀਤੇਰਹਿ ੧੧
ਤਹੈ ਪ॥ਕਹਾਕੇਕਹਾਵੈ ਕਿਆਕੂਕੇਕਹਾਉਂਦਾਹੈ॥ਕਹਾਕਿਆ ਵਾ॥ਮਹਾਨੇ ਸੇਜਟ
ਅਰੀਜੁਲਗਨੀਮੇ ਵਿਸੇਸੇਕੂਕੇਗਨੀਮਾਨੂਗਾਲਣਵਾਲੇਹੈ॥ਅਰੀਜੁਲਪੀਵਾਤੇਥਿ
ਨਾਹੈ ਅਗਾਧੇ ਅਰਾਧਣੇਜੋਗਹੈ ਰਹਾਕਲੰਕਰਹੀਮੇ ਰਹਿਮਕਰਕੇਖਲਾਸੀਕਰ
ਣਾਹੈ॥੭॥ਸਲੋਕਲੋਕੇਸੁਵਰੀਲੋਕਕਰਿਆਤਾ ਲੋਕਾਲੋਕਾਂਦੇਈਸਰਜੋਹੈਤਿਨਾਲੋਕਾਂਦਾ
ਲਿਆਤਾਹੈ॥ਅਛੂ ਹੈ ਦੂਰੀਤੇ ਬਿਅੰਤ ੯॥ਭਰਮਭੇਦਵਾਲੇ ਅਭਰਮਹੈ॥ਅਭੇਦਹੈ॥੯
ਬਿਚਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਚਾਪਹੈ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦੇਚਿਤ੍ਰਆਹੋਇਆਧਨਖ॥੧੦॥ਚੰਡ ਤੀਛਣ
ਸਰੂਪਹੈ॥ਪ੍ਰਚੰਡ ਸਰਬਸਰੂਪਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਣਵਾਲਾਸਭਦੇਸਰੂਪਹੈ॥੧੩॥ਭੁਜ
ਸ ਤੁਯੰ ਭੁਜਦੇਹੈਤੈਨੂ ੧੪॥ਤਥਾਸਤੁਯੰ ਤੈਸਾਹੀਹੈਤੂ॥੧੫॥ਜਪਸਤੁਯੰ ਜਪਦੇਹਾਂ
ਤੈਨੂ॥ਅਹਾਂਨਸੇਨਮਾਨੈਹੈਬਡੇਮੁਨੀਮੰਨਦੇਹੈ॥ਪੁਰਾਨਪ੍ਰੇਤ ਪੁਰਾਣੇਦੇਤਪ੍ਰਾਸਨੇ ਭੂਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰਆਸਨਹੈ॥੧੬॥ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਖੰਡਮੰਡਲੀ ਤੀਖਣ ਅਖੰਡਹੈਸਤ੍ਰਸੰਗਤੇ
ਦਾ॥ਉਦੰਡਰਾਜਸਥਲੀ ਉਤਕਿਸਟਹੈਰਾਜਧਾਨੀ॥ਜੁਆਲਕਾ ਜੁਆਂਦੀਨਿਆਲਾ
ਈ ਦੀਮਾਲਕਾ ਦੀਵਿਆਂਦੀਪੰਗਤੀ॥੧੭॥ਮਚੰਡ੍ਰਬਾਣਮੋਚਨੇ ਕਾਮਦੇਬਾਣੇਕਟ
ਣੇਵਾਲਾਹੈ ਕਰੀਟਮੁਕਟ ਦਿਨੇਸਕਿਰਤਾਰੀਖੇ ਸੂਰਜਦੇਪ੍ਰਕਾਸਨੇਬੀਹਾਉਣਵਾ
ਲੀਹੈਤੇਰੀਸੋਭਾ॥ਸੁਭੰਤਸੀਸ ਸੁਪ੍ਰਭਾ ਸੋਭਰਹੀਹੈਕਲਗੀਸੁਸ੍ਰੂਪਭਾ
ਵਾਲੀ॥ਗਾਚਕੰਤਚਾਰਚੰਦ੍ਰਕਾ ਚਕ੍ਰਤਹੈਦੀਸੁੰਦਰਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਚਾਨਣੀਤੋਂ॥੧੮ ਪੈ
॥ਛਕੰਤਚਾਸੁਪ੍ਰਭਾ ਪੂਰਣਹੋਰਹੀਹੈਨਾਗਿਆਦੀਨਿਆਈਸੁਸਰੂਪਪ੍ਰਭਾ॥
ਜਗੰਤਜੋਤਜੋਤਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈ ਜੋਤਿਜਿਤਸਾਰਖੀ॥ਬਦੰਤਕ੍ਰਿਤ ਈਸੁ
ਰੀ ਉਚਾਰਦੀਹੈਕੀਰਤੀ ਪਾਰਬਤੀ॥੨੦॥ਅਨਕਾਦਿਸਰੂਪੀ ਅਨਕਤਾਤੇਆਂ
ਦਿਸਰੂਪੀ॥ਅਗਾਧੇ ਅਗਾਧਹੈ ੨੧॥ਅਧਰਣਧਰਣੇ ਨਿਰਾਸਰਿਆਂਦਾਆ
ਸਰਾਹੈ ਬਰ ਬਲਵਾਲਾਹੈ ੨੨॥ਉਦੰਡੇ ਉਤਕਿਸਟਹੈ ਅਮਿਤਅਮਿਤੇ ਮਿਰਜਾ
ਦਾਤੇਰਹਿਤਹੈ ੨੩॥ਅਗਾਥੇ ਕਥਾਤੇਰਹਿਤਹੈ ੨੪॥ਜਗਤਾਵਿਲਕਰਤਾ
ਜਗਤਰੂਪੀ ਪੰਗਤੀਦੇਕਰਣਵਾਲਾਹੈ ਸਿਧਭਰੀ ਸਿਧੀਆਨਾਲਭਰਿਆ
ਹੋਇਆਹੈ॥ਰੂਪਸੁਰਾਸੀ ਸੁਖਰੂਪਦੀਰਾਸਹੈ ੨੬॥ਰਾਵਤ ਛੋਟਾਰਾਜਾ
੨੭॥ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤੇ ਕ੍ਰਿਤਾਤੇਅਕ੍ਰਿਤਹੈ॥ਏਕਦਈ ਇਕਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਹੈ ੨੯॥ਸਾਰਿਗ
ਧਨਖ ਜਗਾਜੋਤਪ੍ਰਭਣੇ ਜੀਆਂਵਿਚਜੋਤਕੂਵਾਲਾਹੈ॥ਮਹਾਬਾਹੁ ਬਡੀਆਂ
ਬਾਹਾਂਵਾਲਾ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਭਰਣੇ ਬਿਸਦੇਭਰਣਵਾਲਿਆਂਕੋਭਰਣਵਾਲਾਹੈ॥
੨੯॥ਪਚੰਡਲਚਖੁਚਾਰਣ ਮਛਬਿਡਾਰਣ ਚੰਚਲਹੈਨੇਤ੍ਰਸੁੰਦਰਮਛਦੇਗਾਲ
ਣੇਵਾਲੇ॥ਮਹਿਮਾਹਿ ਪ੍ਰਿਥੀਵਿਖੇ ਸਰਬਮਈ ਸਰਬਸਰੂਪਹੈ॥ਬਨਤ੍ਰਿਇਕਹਿਤਾ
ਸੁਖਮਾਅਸਥੂਲਕਾਹਿਦੇਹੈ ਸੁਨਰਸਹੀ ਸੁਸੂਨਹੈਨਿਸਚੇਕਰਕੇ॥੩੦॥ਅ
ਤਿਬਾਲਿਸਟਦਲਦੁਸਟਨਿਕੰਦਨ ਅੰਤਸੇਕੂਕੇਬਲੀਜੋਦੁਸਟਾਦੇਦਲਹੈਤਿ
ਨਾਂਦੇਕਟਣਵਾਲੇਹੈ॥ਚੰਤ੍ਰਕਰਚੰਦਨ ਟਿਕੇਕੀਤੇਹੋਏਚੰਦਨਦੇ॥੩੧॥ਬ੍ਰਹਮ
ਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਜਾਣਸਕਦਾ॥ਸਨਕਾਦਿ ਸਨਕਾਦਕਾਤੇਆਂ
ਦਿਆ॥ਸਨਤਕੁਮਾਰਸਨਕਾਦਿ ਸਨਤਕੁਮਾਰਤੇਸਨਕਾਦਕ ਸਗਬਜਉਸਮਾਨ
ਸੰਪੂਰਨ ਜਿਸਦੇਸਮੇਨੂਨਹੀਪਹੁਚਦੇਹੈ॥ਨੇਤ ਬਿਅੰਤ ਅਸੀ ਭੂਪ ਅਸਚਰਜ
ਰੂਪ ਅਨਤਪ੍ਰਭਾ ਭੇਰਹਿਤਸੋਭਾਹੈ ਅਤਿਬਲਿਸਟ ਅਤਜੋਬਲਵਾਲਾਹੈ
ਆਖੰਡਪ੍ਰਬਲਦਲ ਵਿਸੇਸਕੂਕੇਖੰਡਣਵਾਲਾਹੈਬਲੀਦਲਰਾਖਸਾਦਾ॥ਆਤ
ਮਸਰੂਪ ਆਪਣਾਆਪਸਰੂਪਹੈ ਰੰਜਨਪਾਸੰਨਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਭਵਭੰਜਨਕਰ
ਨੇਸੰਸਾਰਦੇਭੰਜਨਕਰਨਵਾਲਾਹੈਤੂ ੩੩॥ਸੁਖਸੰਤਨਪਰਸਤਜੋਤਸੁਖਜੋਸੀ
ਤਲਾਬਾਗਤਿਸਉਪਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈਜੋਤਾ॥ਉਦੋਤਉਦੇਹੋਰਹੀਹੈ ਜਟਤਜੋਤਜਗਾਮ

ਗਤੁ ਜਵੀ ਹੋਈ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ ਨਿਖਤ ਪਤਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਦ
ਕ੍ਰਵੈ ਚਕ੍ਰ ਤ ਚਉ ਦਕ੍ਰ ਕਰਿ ਧਰਿ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜੇ ਚਕ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਚਕ੍ਰਤ ਹੀ ਦੇ
ਹੈ ਚਉਧੀ ਖਾ ਕੇ ਚਕ੍ਰ ਜ ਦੋ ਹਥਾਂ ਵਿਖੇ ਧਾਰਦੇ ਹੋ ॥ ਪਦਮਨਾਭ ਖਦਮਾਵ੍ਰ ਲਛ
ਲ ਮੀ ਦੇ ਨਾਥ ਹੋ ਕਵੌਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਨਵਲ ਨਵੀਨ ਹੋ ॥ ਕਾਲ ਖਾਥਿ ਹੰਤਣ
ਪਾਪਾਂ ਰੂਪੀ ਕਾਲਖ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ਖੰਡਣ ਅਖੰਡ ਮੰਡਣ ਅਖੰਡੇ ਅਖੰ
ਡੇ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਅਖੰਡੇ ਤਾ ਦੇ ਮੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥੩੪॥ ਦ੍ਰਿਦਾਇਕ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ
ਦਾਇਆ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨ੍ਰਿਮ ਰੂਪ ਨ੍ਰਿਮਤਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਰਿ
ਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਭੰਜਨ ਭਜਨ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਛੈ ਅਖੇ ਅਖੇ ਹੈ ॥ ਅਖੇ ਦਾਨ ਖੇ
ਦਨ ਖੇ ਦਾਤੇ ਅਖੇ ਦਹੈ ॥ ਨਰ ਵਰ ਨਰੇਸ ਨਾਇਕ ਨ੍ਰਿਪਣ ਨਰਾ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਜੋ
ਰਾਜੇ ਹੈ ਨਾਇਕ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਜੋ ਬਡੇ ਰਾਜੇ ਹੈ ਨ੍ਰਿਪਾਣੇ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਬੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਨਮੋ ਨਵਲ
ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਨਵੀਨ ਹੈ ਤੂ ਤ੍ਰਪਾ ਮਹਾ ਮੰਡ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਅਛੂਅ
ਅਛਿਤ ਅਛੈ ਅਛਾ ਨੰ ਅਛਿਰ ਛੂਹਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਭੂਮੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਖੇਤੇ ਰਹਿਤ ਛ
ਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਛਲ ਨ ਤੇ ਰਹਿਤਾ ॥ ਬਿਬਿਦਤ ਸਰਬ ਉਰ ਕਰਕੇ ਬਿਦਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈ
॥੩੫॥ ਕਲਕ ਲੰਕ ਰਹੀਨ ਸਮੂਹ ਨਕ ਲੰਕ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਸਾ
ਗਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੈ ਕਰੁਣਾ ਕਰੰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ
ਮੂਰਤ ਮੂਰਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਤਧਰ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਕਰਮ ਕਰਹੀਂ ਸਮਾਨ
ਅਰ ਕਰਮਾ ਦੇ ਕਰਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕ੍ਰਿਆ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਨ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਬੀ ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਸ ਕੇ
ਨਹੀ ਬੁਝ ਸਕਦੀ ॥ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਹਾ ਕਾਲਨ ਕੈ ਸੂਝੈ ਕਿਆ ਕੋਈ
ਕਹੇ ਪੁਰਸ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹਦਾ ਹੈ ਕਾਲ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਸੁਝ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਜਲ ਕਨੈਨ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਕਬੁਗਵਿ ਕਬੂਤ੍ਰ ਵਤ ਗਾਰਦਨ ਕੇ ਜਰਗ
ਵਨ ਹਾਥੰ ਵਿਤ ਮਲਣ ਵਾਲਾ ॥ ਕਦਲੀ ਕੇਲੇ ਵਤ ਜੰਘਾ ਕੁਰੰਕ ਮ੍ਰਿਗ ਵਤ ਨੇਤ੍ਰ ਪੂ
ਰਗਤ ਪੂਰਨ ਗਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਦੂਜੇ ਕਵਨ ਬਿਨਾ ਅਕਾਲ ਤੇ ਦੂਸਰਾ
ਕਉਣ ਹੈ ॥੩੬॥ ਅਖੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਭੰਜਨ ਭੰਨਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਗੰਜਨ ਨਾਸ
ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥ ਭੰਜਾਨ ਭੰਜਨ ਅਭੰਜਾ ਨੂੰ ਭੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਤ੍ਰ ਦੇ ਬਖਤ ਬਡਿਆਂ
ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਕਿਟ ਕਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭੁਅ ਭਾਨ ਜੇਮ ਤਪਤ ਤੇਜਾਇ ਸਥਿਤ ਤਖਤ
ਜਰ ਇਸਾ ਥਿਤ ਜਦਹੀ ਦੇ ਹੈ ਤਖਤ ਉਪ ਕ੍ਰੋੜ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਤਪਦੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੈਸੇ ਤੇਜ
ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ ਦ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਸੂਰਜਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਭਾ ਦਾ ਤੇਜ ਤਪਰ
ਰਿਆ ਹੈ ॥ ਇਸਤ ਛਹਿਰ ਹੈ ਤ ਖਤ ਧਾ ॥ ਚਕ੍ਰਤ ਧਾਰ ਕ੍ਰਵੈ ਚਕ੍ਰਤ ਚਉਕੁੰਟ ਰ
ਵਗਨ ਚਕ੍ਰਤ ਹੀ ਦੇ ਹੈ ਚੌਹਾਂ ਕੁੰਟਾਂ ਦੇ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਚਕ੍ਰਤ ਹੁੰਦੀਆ ਹੈ ਚਾਰੋ ਕੁੰਟਾਂ ਦੇ
ਗੁਣੀਆ ਕੋ ਦ ਸੂਰਜ ਸਤੇਜੰ ਕ੍ਰੋੜ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸ੍ਰਮਾਨ ਤੇਜ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇਜ ਦੂਨ ਚਦ
ਹਨ ਤੇਜ ਦੂਣਾ ਚਉਗਣਾ ਹੈ ॥ ਕੋਟ ਚੰਦ ਚਕ ਪਭੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕ੍ਰੋਂ ਪੈ ਦੇਨ ਸਾ
ਹਿਬ ਸੁਖਧਾਰ ਸਾਹਿਬ ਚਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਹੈ ਅਛੈ ਅਛਲ ਅਛਲ ਹੈ ॥੩੭॥ ਤ੍ਰਏ ਅਗਾ
ਹਕੈ ਕੰਠਾਹੀਅਤ ਅਗਾਧ ਕ੍ਰਕੇ ਦਿਦਾਰੀ ਦਾ ਹੈ ਸਾਧਕਰ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ॥੪੦॥ ਪ੍ਰ
ਤਮੋਨ ਆਵੈ ਪੰਗਾਤੀ ਵਿਖੇ ਜੋ ਨਹੀ ਆਉਦਾ ਅਪਾਤ ਕੈ ਨੈ ਅਪੰਗਤੀ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਈ
ਦਾ ਹੈ ਖਿਆਲ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨ ਕਰੀਏ ਖਿਆਲ ਮੋਨ ਆਵੈ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਜੋ ਨਹੀ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮੁਤਾ ਕੇ ਸਦਾ ਖਈਐ ਭੈ ਤਿ ਸਦਾਈ ਸਦਾ ਰਖੀਏ ਤਾਂ ਕੋ ਧਿਆ
ਨੁ ਕੈ ਜੈ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਕਰਕੇ ਧਿਆਉਣਾ ਕਰੀਏ ॥੪੧॥ ਛੈਣੀ
ਕਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਛਾਇਆ ਬਰ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਲੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਲਾਕ ਰਬੰ
ਜੀਰਾਭ ਛਾਲਾ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਜੀਗਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬਾਨਧਾਰੀ ਬਾਣਧਾ

ਗੀਹੈ ਬੰਧਨ ਬਤਾਈਐ ਬੰਨਤੇ ਰਹਿਤ ਕਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਨੈਕਪਿਆਨਹੂਨਪਾਈ ੧੯
ਐਥੇ ਵੈਮਾਤ੍ਰ ਬੀਪਿਆਨ ਨਹੀ ਪਾਸਕਦੇ॥੪੨॥ ਰੰਗਭੂਮ ਮਲਾਖਾਨੋ॥ ਛਉਨੀ
ਹੂੰਕੇ ਛਈਆ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਧਈਆਂ ਸਾਧਣਵਾਲਾ ਧੁਲਧਾ
ਨੀਕੇ ਧੁਜਈਆਂ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਧੋਮ ਧਾਰਕੇ ਧਰਾਯਾ ਧੂਏ ਦੇ ਧਾਰਨ
ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥੪੩॥ ਕਾਮ ਕੋ ਲੈਂਦਾ [illegible] ਕਾਮਨਾ ਦੇ
ਪੂਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਖੇਰ ਖੂਬੀ ਕੋ ਦੇਂਹਦਾ ਖੇਰ ਤੇ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਗਜਗਾਜੀ ਕੋ ਗਾਜੰਦ ਗਜਕੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਗਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੇਕੁਨਿੰਦ॰
ਕੇ ਬਤਾਈਐ ਸੇਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਕੇ ਬਤਾਈਦਾ ਹੈ॥ ਚਾਮ ਕੇ ਚਾਲੰਦਾ ਮਨਭਾਵਤ ਬਸਤੂ॰
ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਧਾਉ ਧਾਮ ਤੇ ਬਚਿੰਦਾ ਧਾਉ ਰੂਪੀ ਧੁਪ ਤੇ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਛੜੈਛੇ
ਨੀਕੇ ਛਾਲਿੰਦ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਛੱਤਰ ਨੂੰ ਛਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੌਂਦੇਹੰਦਾ ਕੇ ਮਨਾਈਐ ਸੋ ਦੇਣ ਵਾਲਾ
ਕਰਕੇ ਮਨਾਈਦਾ ਹੈ॥ ਜਰਕੋ ਦਿਹੰਦਾ ਧਨ ਕੋ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਨ ਮਾਨ ਕੋ ਜਨਿੰਦਾ ਜਾ
ਨ ਤੇ ਮਨ ਕੋ ਜਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੇਤ ਜੇਬ ਕੋ ਗਾਜਿੰਦਾ ਜੇਤ ਤੇ ਸੋਭਾ ਕੋ ਗਰਕ ਕਰਨ ਵਾ
ਲਾ ਹੈ ਜਾਨ ਮਾਨ ਗਾਈਐ ਜਨਣ ਵਾਲਾ ਕਰਕੇ ਗਾਈਦਾ ਹੈ॥ ਦੇਖਕੇ ਦਲਿੰਦਾ ਦੀਨ
ਦੇਖਾ ਕੇ ਦਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦੀਨਾਂ ਕੇ ਦਾਨ ਮਾਂ ਦਿਹੰਦਾ ਬੁਧੀ ਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦੋ
ਖਨੂੰ ਜਨ ਦਾਲਿੰਦਾ ਦੋਸ ਤੇ ਦੂਜਨਾ ਦੇ ਦਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥੪੪॥ ਸਾਲਜ ਸਹਿੰਦਾ ਭ
ਲਿਆਈ ਸ਼੍ਰੇਸਤਿ ਹੈ ਸਿਧਤਾਈ ਦੇ ਸਾਧਿੰਦਾ ਸਿਧਤਾਈ ਦੇ ਸਾਧਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅ
ਦਿੰਦਾ ਅਸਾਈਆ ਹੋਇਆ ਖੁਰਾਸਾਨ ਕੋ ਖੁਲਿੰਦਾ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਅਰੇਖੁਲਸਾਉ ਉਪ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਗੋਲ ਰੀਜ ਖਤੂੰ ਮਲਾ ਦੇ ਗਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਗਾਲਬ
ਗਰਿੰਦਾ ਗਰਬ ਵਾਲਿਆ ਦੇ ਗਾਲਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੀਤ ਤੇ ਜਕੋ ਦਿਹੰਦਾ ਜਿਤ ਅਰਤੇ
ਜ ਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪ ਕੇ ਬਾਲਿੰਦਾ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਧਨਖ ਦੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਸਤ ਤਾਦਿਹੰਦ ਸਤ ਤਾਈ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਤ ਤਾਈ ਕੋ ਸੁਖੀਂਦਾ ਸਤ ਤਾਈ ਦੇ ਸੋ
ਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਰਮ ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪੀ ਕੰਮ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਸਾ॥੪੫॥ ਜੇਤ
ਕੇ ਜੰਗ ਦਾ ਜੰਗ ਜਾ ਫਤੇ ਦਿਹੰਦਾ ਜੇਤ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੰਗ ਦੀ ਫਤੇ ਦੇਣ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਰੀ ਕਮਾਲਿੰਦਾ ਦੋਸਤਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਖਸਤਿਨਾ ਨੂੰ ਮਲਣ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਪਾਲਕ ਪਾਲਿੰਦਾ ਪ੍ਰਮ ਪਾਰਸੀ ਪਰਬੰਦਾ ਪੁੰਨਾ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦੂ
ਰ੍ਹਾਪਾ ਰਸੀ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ॥ ਆਰਜਾ ਦਿਹੰਦਾ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
ਰੰਗਬਾਗਾ ਕੇ ਬੰਦਿ ਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਪੀਲਾ ਤੇ ਰਾਗ ਗਾਉਣੇ ਜੋ ਦੂਏ ਇਨਾ ਦੇ ਬਧਾ
ਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦੁਸਟ ਦ੍ਰੋਹ ਕੋ ਦਾਲਿੰਦ ਦੁਸਟ ਜੋ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਦਲ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥੪੬॥ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਸਿਧਤਾ ਸਰੂ
ਪਤਾਹਿ ਸਿਧਤਾਈ ਵਾਲਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਅੰਗ ਭੀ ਸੁਰੰਗਤਾਹਿ ਰੰਗ ਕੇ ਸੁ
ਭਾਉ ਹੈ ਅੰਗ ਬਿਨ ਰੂਮ ਸੁਭ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਗੁ
ਰੂ ਸੋਬਾਹਿ ਭੇਦ ਹੈ ਪਰਮਤਾ ਪੂਰਮਤਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਟਿਕੇਣ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਸੀਂ ਦੂਹੇ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਦਰਭਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਗਾਵਨ ਕੋ ਗਾਉਣੇ ਹੈ ਛੋਟਿਆ ਵਾਲਿਆ ਦਾ ਗਾਜਾ ਹੈ॥੪੭
ਬਹਿਰ ਤਵੀਲ ਛੂੰਦਾ॥ ॥ਕਿ ਅਗੰਜਸ ਜੋ ਅਗੰਜ ਹੈ॥ ਕਿ ਅਭੰਜਸ ਜੋ ਪੀ
ਨੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥੫੦॥ ਕਿ ਅਦਾਗਸ ਜੋ ਦਾਗੇ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੈ॥੫੧॥ ਕਿ ਅਛਾਦਸ ਜੋ ਛਾ
ਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਦਾ॥੫੨॥ ਕਿ ਅਸੇ ਅਸ ਜੋ ਐਸਾ ਹੀ ਐਸਾ ਹੈ॥ ਕਿ
ਅਪੇ ਅਸ ਜੋ ਆਪੇ ਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੰ ਜਸ ਜੋ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈ॥੫੪॥ ਕਿ ਉਕਾਰ
ਸ ਜੋ ਓਅੰਕਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਕਿ ਨਿਰਕਾਰਸ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣ ਹੈ॥ ਕਿ ਅਖੰਜਸ ਜੋ ਅ
ਭੈ ਹੈ ਕਿ ਅਨਿਆਤਮ ਜੋ ਮਕੇ ਹੈ॥੫੬॥ ਕਿ ਅਲਾਤਸ ਜੋ ਦੇਖਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥੫
੭॥ ਕਿ ਅਟਾਟਸ ਜੋ ਟੋਟਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਕ੍ਰੂਟਸ ਜੋ ਕ੍ਰੂਟ ਦੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥

ਅਤੁੰਗਸਚ ਤੁੰਗਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅਣੰਗਸਚ ਅੰਗਾਤੇਰਹਿਤਹੈ॥੧॥੫੪॥ਅਤੰ
ਤਾਨਚਤਾਨਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ਅਥਾਨਸਚ ਥਾਨਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ਅਦੰਗਸਚ ਦੰਗੇਤੇਰਹਿ
ਤਹੈ॥ਅਨੰਗਸਚ ਅਨੰਗਤੇਰਹਿਤਹੈ।੫੫॥ਅਪਾਵਸਚ ਪੁਨਾਅਪਾਵਨਹੈ॥
ਅਫਾਰਚ ਅਮੋਫੁਹੈ॥ਅਬੇਅਸਤ ਅਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ਅਭੇਅਸਤ ਅਭੇਦਹੈ॥ਅ
ਮਾਨਸਚਪੁਨਾਮਾਨਤੇਰਹਿਤਹੈ ਅਹਾਨਸਚ ਹਾਨੀਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ਅਤੁੰਗਸਚ ਅਤੁ
ਆਹੋਇਆ ਅੰਗਾਂਵਿਚਹੈ॥ਅਤੁੰਗਸਚ ਤੁੰਗਾਤੇਰਹਿਤਹੈ।੬੧॥ਅਰਾਮਸਚ
ਪੁਨਾਸੁਖਰੂਪਹੈ॥ਅਚਾਮਸਚ ਸਰੀਰਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ਅਜੋਧਸਚ ਵਿਸਸਕੂਕੇਜੋਧਾ
ਹੈ॥ਅਵੋਜਸਚ ਵਿਸੇਸਕਰਕੇ ਬਲਵਾਲੇਹੈ।੬੨॥ਪਸਚਮੀ॥ ॥ਅਜੋਅਸ
ਐਸਾਹੀ ਐਸਾਹੈ॥ਅਭੇਅਸਤ ਅਭੇਦਹੈ॥ਅਅੰਗਸਤੂ ਇਅੰਗਸਤਾ
ਆਇਆਹੋਇਆਇਨਾਅੰਗਾਂਵਿਚਹੈ।੬੩॥ਉਕਾਰਸਤੂ ਓਅੰਕਾਰਰੀਧ
ਨਰੂਪਹੈ॥ਅਕਾਰਸਤ ਅਕਾਰਸਰੂਪਹੈ॥ਅਖੰਡਸਤੂ ਖੰਡਣੇਤੇਰਹਿਤਹੈ॥
ਅਤੁੰਗਾਸਤ ਤੁੰਗਤੇਰਹਿਤਹੈ।੬੪॥ਕਿਅਤਾਪਹੈ ਜੋਅਤਾਪਹੈਕਿਅਥਾਪ
ਹੈ ਜੋਅਥਾਪਹੈ॥ਕਿਅਨੀਲਹਿ ਜੋਅਗਿਣਤਹੈ॥ਕਿਜੁਨੀਲਹਿ ਜੋਸੁਸਰੂ
ਨੀਲੋਸਰੂਪਥਾਸੁਹੈ।੬੬॥ਸਜਸਤੂਪੰ ਸਜਰਹੈਆਹੋਤੂ॥ਧਜਸਤੂਪੰ
ਧੁਜਾਰੂਪਹੈਤੂ॥ਅਲਸਤੂਪੰ ਬਾਣੀਰੂਪਹੈਤੂ॥ਇਕਸਤੂਪੰ ਇਕਰੂਪਹੈਤੂ
੬੭॥ਪੂਰਸਤੂਪੰ ਪੂਰਣਹੈਤੂ।੬੮॥ਗੂੜਸਤੂਪੰ ਭਰੀਹੈਤੂ॥ਨੇਰਸਤੂਪੰ ਰਜ
ਤੇਰਹਤਹੈ॥ਨੰਦਸਤੂਪੰ ਨੰਦਰੂਪਹੈਤੂ॥੭੦॥ਮਨਸਤੂਪੰ ਮਨਰੂਪਹੈਤੂ॥ਗਤ
ਸਤੂਪੰ ਪਾਪਤਰੂਪਹੈਤੂ॥ਚਿਤਸਤੂਪੰ ਚਿਤਰੂਪਹੈਤੂ॥੭੨॥ਪੂਰਸਤੂਪੰ ਪੂਰਸਰੂ
ਪਹੈਤੂ॥ਬ੍ਰਿਦਸਤੂਪੰ ਧਰਮਰੂਪਹੈਤੂ॥੭੪॥ਹਰਿਸਤੂਪੰ ਹਰਣੇਵਾਲਾਹੈਤੂ॥ਕ
ਰਸਤੂਪੰ ਕਰਣੇਵਾਲਾਹੈਤੂ॥੭੫॥ਰਿਤਸਤੂਪੰ ਤਾਰੇਰੂਪਹੈਤੂ॥ਪੂਰਸਤੂਪੰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਰੂਪਹੈਤੂ॥ਗਾੜਸਤੂਪੰ ਗਾੜਿਆਹੋਇਆਹੈਤੂ॥ਦਧਸਤੂਪੰ ਦੁਧਰੂਪਹੈਤੂ॥੭
੬॥ਛਪਸਤੂਪੰ ਚਾਨਣੀਰੂਪਹੈਤੂ॥ਦਿਰਬਸਤੂਪੰ ਧਨਰੂਪਹੈਤੂ॥੭੭॥ਸੋਅਸਤੂ
ਪੰ ਧਰਤੀਰੂਪਹੈਤੂ॥੭ ॥ਚਕੰਤਚਾਰਚੰਦ੍ਰਕਾ ਚਕ੍ਰਤਹੁੰਦੀਹੈਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੀਚਾਨਣੀ॥
ਦਵੰਤ ਦੁਸਟਮੋਤੁਲੀ ਦਬਾਉਣਵਾਲੇਹੈ ਦੁਸਟਾਂਦੇ ਤੁਲੀਦੇ॥ਗਾਜਸੁਥਲੀ ਗਾਜਧ
ਨੀ॥੭੯॥ਚਲੰਤਰੰਗਮੰਰਕਾ ਚਲਦੇਹੈਤੀਰੰਗਮਾਂਡਲਾਕਾਰਹੈਕੋ॥ਅਖੰਡਖੰ
ਡਦੁਪਲਾ ਅਖੰਡਾਨੂਖੰਡਦਾਹੈਦੋਪਲਾਂਵਿਚ॥ਖਿਵੰਤਬਿਜੁਜਾਲਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈ
ਬਿਜੁਲੀਦੀਲਾਟਦੀਆਂਆਈ॥ਅਨੰਤਗਾਦਿਬਿਦਸਾ ਅਨੰਤਹੀਗਾਦਾਦੇਸਬਦਹੈ
ਚਰੇਹੈ॥ਦਿਸਾਬਿਦਿਸਾਵੇਖੋ।੮੦॥ਲਸੰਤਭ੍ਰਾਉਜਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈਉਜਲਪ੍ਰਕਾਰ
ਕਰਕੇ॥ਦਲੰਤਦੁਖਦੁਦਲੀ ਦਲਦੇਹੈਦੁਖਦੇਹਾਂਦਲਾਂਦੇ॥ਅਵੰਗਪਾਤਸੋਹੀਐ ਧੋੜ੍ਹ
ਆਂਦੀਪੰਗਤੀਸੋਭਰਹੀਹੈ॥ਭ੍ਰਮੰਡੁਬਾਜਲੋਹੀਐ ਉਚੀਸੁਵਾਦੇਖਕੇਲੋਹਾਲਾ
ਖਾਂਹੁੰਦਾਹੈ॥੮੧॥ਨਿਨੈਦਰੋਗਦਿਬ੍ਰਿਦਐ ਰੋਗਦਦਾਖੇਲਨਾਜੋਤੂਰਾਧਰਮਸੋਅ
ਨਿਦਹੈ॥ਅਖੇਦਨਾਦਦਧਰੀ ਦੇਹਾਪਿਰਾਂਦੇਸਬਦਕਰੇਅਖੇਦਹੈ॥ਅਠਟਬਟਬ
ਟਕੇ ਆਪਬਣਾਉਣਕੁਬਿਨਾਹੈਹੋਰ ਨਾਦੇਬਣਾਉਣਬਣਾਉਣਵਾਲਾਹੈ॥ਅਧਅ
ਤ ਨਟਮੁਖਲੀਧਟਣਤੇਰਹਿਤਹੈ ਚਲੰਤੇਰਹਿਤਹੈਸੁਖਕਰਕੇਪੂਰਣਹੈ।੮੨॥ਅ
ਖੁਟਤੁਟਬ੍ਰਿਦਕਕੈ ਅਖੁਟਤੇਅਤੁਟਤੇਰਾਧਰਮਹੈ॥ਅਜੁਟਛੁਟਸੁਛਕੇਵਿਸੇਸ
ਕਰਕੇਜੁੜਿਆਹੋਇਆਹੈਤੇਬਿਧਨਾਤੇਰਹਿਤਹੈਸੁਸਰੂਪੂਰਣਹੋਰਹਾਹੈ॥ਅਘੁਟ
ਭਟਆਸਨੰ ਅਘੁਟਤੇਅਭੁਟਆਸਣਹੈਤੇਰਾ ਅਨਾਸਨੰ ਨਾਸਤੇਰਹਿਤਹੈ।੮
੩॥ਪਦਕੰ ਹੀਰੇਵਤਾਚਿਟੋਜਲ ਲੰਤਸਾਮਸੁਘਟ ਜਲਜਾਰੀਹੈ॥ਸਿਆਮਘਟਰੂਪ
ਨੂਦੇਖਕੇ॥ਛਰੂਪੰਕਕੇ ਤਰਾਗੀ ਜਲੰਤਭਾਰਕਛਟਾ ਜਲਦੀਹੈਬਿਜੁਲੀ।੮੪॥
ਸਿਰੀਸੁਜੀਸਸੁਭੀਐ ਕਲਗੀਸੀਸਉਪਰੋਸੋਭਰਹੀਹੈ॥ਘਟਾਕਬਾਨਉਭੀਐ
ਘਟਾਂਦੇਖੋਇਦਧਨਖਐਸੇਉਭਰਕਿਸਟਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜਿਪਰੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ॥

ਜਲਿਤਾਜਿਧਰੀਨਰੀ ਜਲਦਾਹੈਜਿਧਦਾਨਰਚੰਦ੍ਰਮਾਦੇਖਕੇ।੮੭।ਪਾਵਲਿਤਦੇਤਪ੧੯
ਤਕੇਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈਏਦਾਂਦੀਪੰਗਤੀਆਂਦਦਲੀਏਮੇਦਲ ਚਲਿਤਚਕ੍ਰੋਂਉਦਿਸੀਆਂ ਦੇ
ਲਰਹਾਹੈਹੁਕਮਰੂਪੀਚਕ੍ਰਚੌਹਾਂਦਿਸਾਂਵਿਖੇ।੮੯।ਨਤਤ੍ਰਨਹੀਤੋਭੀ੯੦।ਅਧੋ
ਸੁਧੁਮਧੁਮਹੀ ਜੋਰਤਲਵਾਏਹੋਕੇਧੁਈਆਨੁਤਮਦੇਹੈ।ਅਧੁਰਨੇਤ੍ਰਧੁਮਹੀ।
ਤ੍ਰਧੁਰਮਨੋਹੈਏਧੁਮਰਣੇਹੈ।੯੧।ਇਕਿਤਕੂਟਬਾਸਨੀ ਇਕਾਂਤਕੂਟਵਿਖੇਬਸਣਹੈਹੋ
ਉਚਾਟਨਾਦਧਰਮਏਉਚਾਟਨਤੇਆਦਿਧਰਮਜੋਹੈ।੯੨।ਆਸਨੀਆਸ
ਣੋਲਾਉਣੋਕਰੋਰਕੋਟਕਬ੍ਰਤੀਕ੍ਰੋ ਫ੍ਰਾਕ੍ਰੋਤ੍ਰਾਬਰਤ੍ਰਰਖਣੋ।੯੩।ਅਨੇਕਪਾਠਪਾ
ਠਨੀ ਅਨੇਕਾਪਾਠਾਂਦਾਂਪੜ੍ਹਨਾਜੋਹੈ।ਭ੍ਰਮੰ ਭ੍ਰਮਜਾਣੋ।੯੪।ਕਾਮਣੇਕੰਮਜੋਹੈ।ਅਨਾ ਜੋ
ਦੇਸਜਮੀਬ੍ਰਿਦੰ ਅੰਨਆਦਕਾਦਾਸੰਪ੍ਰਕ੍ਰਣਾਇਸਧਰਮਵਿਚਰਹਿਣਾ।੯੫।ਸੁ
ਤਮੰ ਉਤਮਾਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਬ੍ਰਿਤੰਕਰਤਤਕਰਣੋਸੁਸੁਭੂਬ੍ਰਿਤਕਰਕੇ।ਸੁਬ੍ਰਹਮਅਰਮੂਨ
ਹਿਲਣੇਸੋਬ੍ਰਹਮਦਾਭੇਦਨਹੀਜਾਣਸਕਦੇ।੯੬।ਤੰਤ੍ਰਣਬਣੰਤੰਤ੍ਰਾਦਾਬਣਾਉਣਾਜੋਹੈ
ਨਾਸਨੀ ਆਸਣਜੋਹੈ।ਪ੍ਰਾਸਨੀ ਪਰੇਆਸਣਹੈ।੯੭।ਬਪੰਤਪੂਜਦੇਹੈ।ਬਦੰਤਾਬ੍ਰਿ
ਦੇਧਰੀਉਚਾਰਦੇਹੈਜੁਸਾਬਿਦਿਆਧਰਾਗਾਣੰਤਸੇਸਉਰਗਣਿਗਿਣਦੇਹੈ।ਸੇਸਤੇ
ਲੋਕੇਸੁਪਵਾਗਿਣਦੇਹੈ।ਸੇਸਨਾਗਜੀਤਿਸਦੇਨਾਮਾਨਾ।ਜਣੰਤਚਾਰਚਕ੍ਰਣੇ ਜਾਣੀਦਾਹੈ
ਸੋਦ੍ਵੰ [illegible] ਹਾਂਚਕ੍ਰਨਾਵਿਚਾ।ਧ੍ਰਮੰਤ ਚਕ੍ਰ ਬਕ੍ਰਣੇ ਫਿਰਦਾਹੈ।ਚਕ੍ਰਣੇਵਾ।੧੦੦
ਵਾਸੁਦ੍ਰਾਨਕੇ ਤੰਦੂਏ।੧੦੧।ਸੁਕ੍ਰੋਟਚਕ੍ਰ ਬਕਤ੍ਰੰਣੋ ਕ੍ਰਾਹੀਬ੍ਰਹਮੇਚਕ੍ਰਤਹੋਤੇਹੈ।ਬ
ਦੰਤਬੇਦਚਤ੍ਰਕੇਉਚਾਰਦੇਹੈ।ਬੇਦਾਂਦੇਹਾਕੇ।ਅਸੰਭਅ ਸੰਭ ਅਸਚਰਜਤੇਅਚਰਜ
ਮੰਨੀਦਾਹੈ।ਕਰੋਗੁਬਿਸਨਣਾਨੀਏ ਕਰੋੜਾਂਬਿਸਨਾਦੇਬਣਾਉਣਵਾਲੇਹੈ।ਬਦੰਤਕ੍ਰਿਤਈ
ਸੁਰੀ ਉਚਾਰਦੀਹੈਕੀਰਤੀਨੂਪਾਰਬ੍ਰਤੀ।ਅਨੰਤਾਸੰਤਲਾਖੀਏ ਅੰਤਤੇਅਨੰਤਲ
ਦਾਖੀਹੈ।੧੦੩।ਬਿਆਧਿ ਆਬਿਆਧਿਹੈ ਅਭੇਧਕੇ ਸਪੂਰਣਰੂਪਜੋਹੈ।ਨਭੂਲਜੋਤ੍ਰਸੋ
ਤ੍ਰਤੇਤ੍ਰਭਰਮਭੇਖਣਾਨੀਅ। ਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਤੇਤੰਤ੍ਰਤੇਭੇਖਾਂਵਿਖੇਭਰਮਵਿਖੇਭੁਲਕੇਨਾਠਹ
ਰਾਈਏ।੧੦੪।ਅਧਰਮਕਰਮਧਕਮਭਰਮਕਰਮਮੇਉਚਾਰੀਏ ਅਧਰਮਕਰ
ਮਤੇਧਰਮਕਰਮਭਰਮਰੂਪਉਚਾਰੀਦੇਹੈ।ਜਿਸਵਿਖੇ।ਸੁਧਰਮਕਰਮਣੋਖੀਏਸੁ
ਧਰੂਧਰਮਕਰਮਾਵਿਖੇਜਾਣੀਦਾਹੈ।੧੦੫।ਭੁਜਮੇਦ ਗਜਮੇਧਜਗ।ਰਾਜਸੂਰ ਜਗ
ਜਸੂਤੇਤਬਿਨਾਹੈਨਭਰਮੰ ਨਾਭਰਮੇਅਨਿ ਵਲਾਆਦਿਕਰਮਭੇਖਨਾਤੀਧੋਤੀਕਰਣ
ਵਾਲੇਜੋਭੇਖਹੈ ਅਨੇਕਭੇਖਮਾਨੀਏ ਚੋਰਜੇਤ੍ਰੇਅਨੇਕਾਹੀਭੇਖਮੰਨੀਦੇਹੈ
ਅਦੇਖਭੇਖਕੇਬਿਨਾਪ੍ਰਮਾਤਮਾ।ਜੇਅਦੇਖਹੈਤਿਸਦੇਭੇਖਤੇਬਿਨਾ ਸੁਕਰ
ਮਭਰਮਜਾਨੀਏ ਜੋਜਿਤਨੇਕਰਮਹੈ ਸੋਭਰਮਰੂਪਜਾਣੀ ਏਤਿਨਾਨੂ੧੦੬।
ਅਜਾਤਿ ਉਤਪਤੀਰਹਿਤਹੈ।ਸਿਧਹੈ।ਸਦਾਪ੍ਰਗਟਹੈ।ਸਦਾਹੀ।ਅਸਤ੍ਰੁ ਵਿਸੇ
ਸਕ੍ਰਕੇਸਤ੍ਰੂਤੇਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਤੇਪਉਤ੍ਰੇਜਹਾਂਤਹਾਂ ਸਰਬਦਾਕਾਲ।ਅਖੰਡਮੰਡ
ਚੰਡਉਦੰਡ ਆਖੰਡਖੰਡਭਾਖੀਐ ਖੰਡਣੇਤੇਰਹਿਤਬਣਾਇਆਹੋਇਆਨ
ਹੀਚੰਡਤੀਛਣਤੇਉਤਕ੍ਰਿਸਟਤੇਅਖੰਡਾਂਨੂਖੰਡਣੇਵਾਲਾਕਹੀਦਾਹੈ।ਅਭੇਖ
ਮੇਨਗਾਖੀਏ ਵਿਸੇਸਕ੍ਰ ਕੇਭੇਖਵਿਖੇਨਹੀਰਖੀਦਾਹੈ।੧੦੭।ਆਸਨਾਦਿ
ਆਸਣਲਗਾਉਣੇਤੇਆਦਿਕਜੋਹੈ ਰਸਾਧਨਹੈ ਨਾਰਦਆਸਨੀ ਨਾਰਦਆਸ
ਨੋਜੋਹੈ ਅਨਾਦਿ ਅੰਨਆਦਕਦੇਣੇ ਵਾਇਨਾਤੇਅਨਾਦੀਹੈ ਜੋਗਪ੍ਰਾਸਨ ਜੋਗ
ਸਾਧਨਤੇਭੀਤੇਰਾਪ੍ਰੇਆਸਨਹੈ।੧੦੮।ਹੈਆਦਿਆਦਿਬਾਨੀ ਘੋੜੇਦਾਨਕ੍ਰ
ਣੇਅਸਥਾਨਬਣਾਕੇਦਾਨਕ੍ਰਣੇ।੧੦੯।ਬਿਸੁਵਾਦਿਆਦਿਭਰਮੰ।ਸ੍ਰਿਸਟੀਤੇਆਂ
ਦਿਲੋਕੇਇਤਿਆਦਿਕਜੋਹੋਰਮਨਕੀਭਰਮਣਾਹੈ।ਬਿਰਕਤਾਦਿਆਦਿਕਰਮੰ
ਬਿਰਕਤਤਾਈਤੇਆਦਿਹੋਰਜੋਤਿਆਗਕੇਕਰਮਹੈ।੧੧੦।ਸੁਨੀਲਆਦਿ
ਸੋ ਬਰਣੇਨੀਲਤੇਆਦਿਲੋਕ੍ਰਕੇਜੋਰੰਗਹੈ ਅਨੀਲਆਦਿਧਿਆਨੇ ਅਗਿਣਤ
ਆਦਤੇਲੋਕੇਧਿਆਨਜੋਹੈ।ਜਪਤਤਤਪਧਾਨੇ ਜਪਦੇਹੈ।ਤਿਸਪ੍ਰਧਾਨਕੋ।੧

੧੧॥ਅਮਿਕਤਾਦਿਭਗਤੇ ਨਾਮਿਲਣੇਤੇ ਆਦਿ ਭਗਤ ਜੋਹੈ॥ਅਵਿਕਤਾ
ਦਿਬੁਕਤੇ ਸੁਖਸਰੂਪਤੇ ਆਦਿਲੈਕੇ ਬਿਕਤਹੈ॥ਪ੍ਰਛਸਤੁਵਾ ਪ੍ਰਜਾਪੇ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਛਪਿਆਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਪਤੇ ਪਰੇਹੈ॥ਪ੍ਰਭਗਤਾ ਅਥਾਪੇ ਭਗਤੀਤੇ ਪਰੇਹੈ॥ਅਥਾ
ਪਹੋਂਦਾ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਭਗਤਾਦੇ ਵਿਸੇਸ ਬਣਾਉਣਵਾਲਾਹੈ॥੧੧੨॥ਸੁਭਗਤਾਏ
ਕਰਣੇ ਭਗਤੀਤੇ ਆਦਿ ਸਾਧਨਾਦੇ ਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਅਜਗਤੁ ਆਪ੍ਰਹਰਣੇ ਵਿ
ਸੇਸ ਕਰਕੇ ਜਗਤਦੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਬਿਰਕਤੁ ਆਪ੍ਰਕਾਸੇ ਬਿਰਕਤਤਾ
ਈਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸਣਵਾਲਾਹੈ॥ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ੍ਰਣਾਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਰਹਿਤਹੈ ਤੇ ਨਾਸ
ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ॥੧੧੩॥ਸਮਸਤੁ ਆਪ੍ਰਧਾਨੇ ਸਪੂਰਣ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ॥ਧੁਜਸਤੁ ਆ
ਧਰਾਨੇ ਧਤੀਦਾ ਆਸਰਾਹੈ॥ਅਵਿਕਿਤੁ ਆਅਭੈਗੇ ਸੁਖਸਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਅਭੈਗਹੈ
ਇਕਸਤੁ ਆਅਨੇਗੇ ਇਕਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਅਨੇਗਾ ਹੈ॥੧੧੪॥ਉਅਸਤੁ ਆਅਕਾਏ
ਉਤੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅਕਾਸਸਰੂਪ ਹੈ॥ਕ੍ਰਿਪਸਤੁ ਆਕ੍ਰਿਪਾਰੇ ਕਕੇਦਾ ਆਰਥ ਕ
ਹਿਦੇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਦੇ ਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਖਿਤਸਤੁ ਆਅਖੰਡੇ ਖਖੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅ
ਖੰਡ ਹੈ॥ਗਤਸਤੁ ਆਅਗੇਤੇ ਗਗੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਗਤਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ
ਕਿਸੇ ਨਾਲ॥ਘਰਾਨੇ ਘਰਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ॥ਕ੍ਰਿਹਾਲੇ ਘਰਵਾਲਾ ਹੈ॥ਅਤਾਪੇ ਅ
ਤਾਪਹੈ॥ਅਛਾਪੇ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ॥੧੧੬॥ਅਜਾਪੇ ਅਜਾਪ ਹੈ॥ਝਿਕ
ਸਤੁ ਆਅਝਾਪੇ ਝੁਝੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ਅਨੇਕੇ ਅਨੇ
ਕਰੂਪ ਹੈ॥ਟੂਟਸਤੁ ਆਅਟੇਟੇ ਟਟੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਮਿਲਾਪਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ
੧੧੭ ਟਣੇਤੇ ਰਹਿਤਹੈ॥ਅਠਾਏ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ ਹੈ॥ਅਡਾਏ ਤਾਵਨਤੇ ਰਹਿ ੧੧੮
ਤਹੈ॥ਅਢਾਪੇ ਪ੍ਰਗਟਹੈ॥ਅਣਾਪੇ ਅਮਿਣਤਹੈ॥ਅਤਾਪੇ ਤਾਪਤੇ ਰਹਿਤਹੈ॥ਅ
ਥਾਪੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀ॥ਦਲਸਤੁ ਆਦਿਦੋਖੇ ਦਦੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ
ਦੋਖਾਂ ਦੇ ਦਲਣਵਾਲਾਹੈ॥ਨਹਿਸਤੁ ਆਅਨੋਖੇ ਨਨੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅਣੋਖਾ
ਹੈ॥੧੧੯॥ਅਪਕਤੁ ਆਅਪਾਨੇ ਪਪੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਪਾਣੀ ਆਦਕਤਤਾਂ ਤੇ
ਰਹਿਤਹੈ॥ਫਲਾਨੇ ਫਲਰੂਪ ਹੈ॥ਬਦਕਤੁ ਆਬਿਸੇਖੇ ਬਬੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਬਿਸੇ
ਦੇ ਸਰੂਪ ਹੈ॥੧੨੦॥ਹਰਿਕਤੁ ਆਹਿਰਦਾਨੇ ਹਰਣੇਵਾਲਾ ਹਿਰਦੇਦਾ ਹੈ॥ਅਰੰਗੇ ਅ
ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਹੈ॥ਤ੍ਰਿਕਸਤੁ ਆਤ੍ਰਿਭੰਗੇ ਤਤੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ
ਹੈ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਹੈ॥੧੨੧॥ਰੰਗਸਤੁ ਆਅਰੰਗੇ ਰਰੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅਰੰ
ਗਹੈ॥ਲਦਸਤੁ ਆਅਲੰਗੇ ਲਲੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅਲੰਗ ਹੈ॥ਯਕਾ
ਪ੍ਰੇ ਇਕ ਆਪ ਹੈ॥ਪ੍ਰਛਬੀ ਇਕਸਤੁ ਆਇਕਾਪ੍ਰੇ ਈੜੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ
ਹੈ ਹੁਣ ਬੀ ਇਕ ਆਪ ਹੈ॥ਲਦਸਤੁ ਆਅਲੇਖੰ ਉਚਾਰਦੇ ਹੈ ਤੇ ਰੇਤਾਂ ਲੇਖ ਤੇ ਬੀ
੧੨੨ ਨਾਏ ਹਅਗਲੀ ਤੁਕ ਹੈ॥ਵਦਿਸਤੁ ਆਵਰਦਾਨੇ ਵਾਵੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਵਰਦੇ
ਣਵਾਲਾ ਹੈ॥ਯਕਸਤੁ ਆਇਕਾਨੇ ਯਯੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅਗੇ ਬੀ ਇਕਾ
ਪਹੈ॥ਉਪਛਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤੁਕਾਂ ਹੈ॥ਅਰੇਖੇ ਰੇਖਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ਤ੍ਰਿਭੰਗੇ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ੧੨੩
ਹੈ॥ਹਰਿਸਤੁ ਆਹਰੰਗੇ ਹਾਹੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਹਰ ਰੰਗਾਂ ਵਿਚ ਹੈ॥ਵਾ ਹਰਣੇ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਿਸੇਦੇ ਰਿਦੇਨੋ॥ਅਹਿਸਤੁ ਆਮਹੇਸੇ ਮੰਮੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਪ੍ਰਿ
ਥੀਦੇ ਈਸ ਹੈ॥ਅਭੇਸੇ ਅਭੇਸ ਹੈ॥ਬਰਾਨੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਮੁਖਵਾਲੇ ਹੈ॥ਪਲਸਤੁ ਆ
ਫਲਾਨੇ ਪਾਲਣਵਾਲੇ ਫਲਾਂਦੇ ਹੈ॥ਨਰਸਤੁ ਆਨਰੇਸੇ ਨੰਨੇਦਾ ਆਰਥ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਨਰਾ
ਦੇ ਈਸ ਹੈ॥ਦਲੇਸੇ ਦਲਾਂਦਾ ਈਸ ਹੈ॥੧੨੪॥ਪਾਢੜੀ ਛੰਦ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਿਲਅਜਬ ਏਕ ਆਤਮਾ ਰਾਮਾ॥ਇਕਾਦਿ ਅਸੰਭ ਗਜੋ ਜੀਵਾਤਮਾ
ਨੇਹੈ॥੧੨੬॥ਉਚਰਿਆ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੰਗ ਜੀਵਾਤਮਾਨੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਨੂ
ਬਚਨ ਕਹਿਆ॥ਉਤਭੁਜ ਸਰੂਪ ਆਬਿਕਤ ਅਭੰਗਾ॥ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਰੂਪ

ਵਾਲਾਸਰੂਪਹੈਜਿਸਦਾਪ੍ਰਾਪਤਰੂਪਹੈਤੇਭੰਗਨਹੋਰਹਿਤਹੈ॥ਇਹਕਉਣਿਆ੨੦
ਹਿਆਤਮਾਸਰੂਪ॥ਇਹਜੋਆਤਮਾਸਰੂਪਹੈਸੋਕਉਣਹੈ॥ਜਿਹਅਮਿਤਤੇਜ
ਅਤਿਭੂਤਿਬਿਭੂਤਜਿਸਦਾਅਮਿਤਤੇਜਹੈ॥ਅਸਚਰਜਬਿਭੂਤੀਹੈਜਿਸਦੀ॥
੧੨੭॥ਪਰਾਤਮਾਬਾਚ॥ਪਰਮਾਤਮਾਕਹਿਦਾਹੈ॥ਜਾਹਿਬ੍ਰਹਮਾਆਹਿਆ
ਆਤਮਾਰਾਮ॥ਇਹਜੀਵਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮਹੀਹੈ॥੧੨੮॥ਨਬਾਰਏਬਰਾਇਨਾ
ਬਾਲ੍ਹਿਆਬਲ੍ਹਦਾਹੀਹੈ॥ਜਸਤ੍ਰਪਾਤ ਸਸਤ੍ਰਦੋਪ੍ਰਹਾਰਲਕੇ॥੧੨੯॥ਜਤ੍ਰ
ਸਹਿਜਸਾਤਿਸਾਤਿਪ੍ਰਧਾਣਇ ਸਤ੍ਰਹਜਾਰਾਂਹਿਸੋਸੋਬਲਿਪ੍ਰਕਾਰਧਾਉਮਾਰੋ॥੧
੩੦॥ਇਕਕਰਿਯੋਪ੍ਰਸੰਨਆਤਮਾਦੇਵ ਇਕਪ੍ਰਸਣਕੀਤਾਜੀਵਾਤਮਾਨੇਪਰਮਾ
ਤਮਾਪਾਸ॥ਜਾਹਿਚਤੁਰਗਸੋਸਾਭਦਾਲ ਇਹਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਦਾਜੋਸੋਸਾਹਵਿ
ਖੇਦਾਨ [illegible] ਹੈ॥ਕਿਹੁਚਤਰਵਰਗਕਿਜੋਵਖਿਆਨ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਰਪ੍ਰ
ਕਾਰਦਾਕਰੀਦਾਹੈਕਥਨੋ॥੧੩੨॥ਭੂਮਕਹੋਚਤ੍ਰਚਤ੍ਰੋਬਿਚਾਰਹੈਚਤਰੇਤੇਰੇਤਾ
ਈਏਹਾਦਾਬਿਚਾਰਕਹਿਦਾਹਾ॥ਜੇਤ੍ਰਕਾਲਭਏਜੁਗਅਪਾਰਜੋਤ੍ਰੈਤਿਨਾਕਾਬਿ
ਵਿਖੇਤੋਦੋਹਾਂਜੁਗਾਂਵਿਖੇਅਪਾਰਹੀਹੋਏਹੈਦੁਆਸਾਤਿਜੁਗਕਰਮਸੁਰਦਾਨਦੇ
ਸਤਜੁਗਵਿਖੇਕੀਤੇਹੈਦੇਵਤਿਆਂਨੂਦਾਨਦੇ ਤੇਜੋਤ੍ਰੋ॥ਅਕਥ ਅਕਥਾ੧੩੪॥
ਅਗਾਤ ਅਗਾਧਹੈ॥੧੩੫॥ਤੂ ਬਲਪ੍ਰਤਾਪਬਰਣੇਸੁਤੇਣ ਹੇਅਕਾਲਪੁਰਖਤੇ
ਦੇਰੇਬਲਪ੍ਰਤਾਪਨੂ ਕੋਬਰਣਨਕਰਾਵਾਂ॥ਹਾਤਿਨਾਨੂ ਏਣਇਸਦਾ॥੧੩੬॥ਚਤ੍ਰਕਥੋ
ਰੋ ਚੌਹਾਂਦੋਸਾਦੋ॥ਜੁਝਾਰ ਸੂਰਮੇ॥੧੩੭॥ਮੰਡੇ ਮਹੀਪ ਮਲੇਹੈਰਾਜੇ੧੩੮
ਖਗਖੰਡਿਖੰਡੀਜੀਤਿਮਹੀਪੰ ਖੰਡੇਨੂ ਕੋਖੰਡਾਖੰਡਾਂਜਿਤੇਰਾਜੇ॥੧੪੦॥ਸੁਪਤ੍ਰਪ
ਤ੍ਰਕਾਭੇਜੀਆ ਅਸੰਭ ਅਚਰਜ॥੧੪੧॥ਰਿਖਜੁਜ ਅਹੂਤੀਆਪਾਉਣਵਾ
ਲੇ॥ਸਮਗ੍ਰਕਾ ਸਮਗਰੀਆਨੂ॥੧੪੨॥ਭੁਖਾਰਉਠਾ॥੧੪੩॥ਹੁਕਮ ਭੂਪਾਦੁਬੈ
ਤ ਬਿਅੰਤ ਦਿਜੰਤ ਦਿਤੇ॥੧੪੪॥ਬਿਜਨ ਮੇਵੇ ਲਪਟਤ੍ਰ ਪਟਕਰਾਰ ਲਾਵਾਦੀ
ਆਤ੍ਰਪਟਾਂਭਾਇਆਨਕਾ॥੧੪੫॥ਜਿਉਨਾਰ ਸਮਗਰੀਆਂ॥ਦਿਜੈਬਰਜੇਸੁ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀਤ੍ਰਹੀਨਗਾਹ ਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰ॥੧੪੬॥ਭੂਮਭੂਰਉਠੀਜਾਇ
ਧੁਨ ਸਮੂਹਭੂਮੀ ਪਰਉਠੀਹੈਜੋਦੀਧੁਨ੧੪੭॥ਆਸਨ ਅਸਥਾਨਨੂ ਅਰਬ
ਖਰਬਿਛਿਨਾਇ ਅਣਗਿਣਤਧਨਖੋਕੇ ਕਰਾਇ ਜੁਧਿਸਟਰਰਾਜਾ ਧੂਪਧੂ
ਪੀਐ ਧੂਪਧੁਖਾਈਦੀਹੈ੧੪੮॥ਮੁਖਾਕਿਸਨਕੇ ਮਤਿਭਾਇ ਮੁਖਜੋਕ੍ਰਿਸਨਤ੍ਰ
ਸਕੇ ਮਤ ਅਨਸਾਰ॥ਬੇਦਾਬਿਆਸ ਮਤੇਤ ਬੇਦਾਬਿਆਸਦੇਮਤਅਨਸਾ
ਰ॥੧੪੯॥ਇਤਿਪ੍ਰਿਥਮਜਗਸਮਾਪਤਹਿ॥ ॥ਸ੍ਰੀਬਰਣਬਧਹ ਸੁਭਾਇ
ਵਾਨਧੋੜੇਦਾਬਧਾਂਰੀਤ੍ਰ ਬਰਣ ਚਿਟੇਰੰਗਦਾਘੋੜਾ ਸੁਵਰਨਪੁਛਸਮਾਨ ਸੁ
ਇਨੇਦੇਸਮਾਨਪੁਛਹੈ॥ਰਤਨਤੁੰਗ ਨੇਤ੍ਰਉਤਕਿਸਟ ਉਤੰਗਬਾਜ ਉਤਕਿਸਟ
ਘੋੜਾ ਉਚੰਗ ਸ੍ਰੋਵਾਹਸਮਾਨ ਉਚੀਸ੍ਰਵਾਘੋੜੇਦੇਸਮਾਨਹੈ॥ਪ੍ਰਭਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰ॥
ਛਕੇ ਪੂਰਣਹੋਏ੧੫੦॥ਸੁਰ ਨਾਇ ਸਰਨਾਈ॥ਖੰਜਕਾ ਖੰਜਰੀਆ॥ਜੰਗ
ਘੂੰਰੂ ਜੰਗਬਾਜ ਘੁੰਘਰੂਆਦਾ੧੫੧॥ਭੇਰਿਤ ਭੇਰੀਆਂ ਪਛਲਾਗਹੀਪ੍ਰ
ਛੋਲੇ ਲੋਹੈ॥ਜਉਨਬਾਧਤੁਰੰਗ ਜੁਤ ਜਉਣਸਾਬੰਨਦਾਹੈਘੋੜੇਨੂਤਿ ਸਦੇਨਾ
ਲ ਜੁੜਦੇਹੈ੧੫੨ ਬਾਜਮੇਧ ਅਸਮੇਧਜਗ॥੧੫੩॥ਕਾਟਿਕਾਟਿਨਦੋਹਾਦੂਜੇ
ਨ੍ਰਿਪ ਬਾਂਟਬਾਂਟਲੁਟਾਇ ਕਟਕਟਕੇ [illegible] ਬੰਡਬੰਡਕੇ ਬਾਮਣਾਨੂੰਲੁ
ਟਾਇਆਦੇਵੋ॥੧੫੪॥ਪੁਲਕੈਕਕਰੇਚਤ੍ਰਭਾਇ ਸਾਜਦੇਕੀਤੇਚਾਰਭਾਗ॥ਹੋਮ
ਮੇਦਹਿਕਨੀ ਹੋਮਵਿਖੇਓਹਪਾਉਣਾਕੀਤਾ॥੧੫੫॥ ਪ੍ਰਮਾਨ ਤੋੜੀਦਾਜਕੇ
ਹਾਸਕਕੇ ਰਸਾਤਲਹਿ ਮਾਲੋਵਿਚਾ॥ਭੂਮਭਗਬਭਏ ਪਰੀਛਤਭਾਰਥਖੰ
ਡਦੀਭੂਮਕਾਦੇਪਰੀਛਤਰਾਜਾਹੋਏ ਪਰਮਭੂਪਮਹਾਨ ਬਡੇਰੂਪਵਾਲਾਤੇਪੂਜਹੈ

ਮੰਤ੍ਰਮਹਾਨਬਡੇਮੰਤ੍ਰੀਆਂਨਾਲਾ॥ਸਾਵਧਾਨਸਾਵਧਾਨਹੋਕੇ॥੧੫੯॥ਸੁਮਿਤ੍ਰ
ਮੰਤ੍ਰਨੇਪੁਸਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀਜੋਹੈ ਖੇਤਦੰਤ ਚਿਤਾਹਾਰੀ ਬਹੁਜਗਤਸੋਅਧਿਕਾਰ
ਬਹੁਤਜਗਤਨਾਲੇਸੀਪ੍ਰਹਿ॥੧੫੧॥ਸਰਿਤੁਜਅਹੂਤੀਆਪਾਉਣਵਾਲੇ॥੧
੫੦॥ਦਾਨਮਾਨਰਸਾਲਦਾਨਦਿਤਾਮਾਨਦਿਤਾਸੁਦਾਬਹੁਤਰਾਜਕੋਨ੍ਰਿਪਰਾਜਬ
ਹੁਤਰਾਜੇਆਨੇਰਾਜਿਆਂਕੋਰਾਜੇਖੁਸਾਧਿਸਟੂਨੋ॥੧੫੦॥ਕਰਨਦੇਵਪ੍ਰਮਾਨਨ
ਊਦੇਕੂਨਸਠਬਰਸਾਂਤੋਂਤ੍ਰੀਤੀਸਬਰਸਦਾਇਕਕਰਣਹੁੰਦਾਹੈ॥ਕਾਜਾਅਖੇਟਵ
ਸਤੇਸਿਕਾਰਦੇ॥ਦੇਖਮ੍ਰਿਗਭਾਇਓਤਿਤਹਾਮ੍ਰਿਗਨੋਤਿਥੇਦੇਖਦਾਭਇਆਰਾਜਾ
ਜਿਧਅਗ੍ਰਗੋਸੋਅਗੇ॥੧੬੧॥ਆਂਖਉਘਾਰਲਖੇਕਹਾਂਮੁਨਅਖਾਉਘਾੜਕੇ
ਕਿਆਦੇਖੇਮੁਨੀਸਰਪਦੇਖਡਰਾਨਸਮੀਕਮੁਨੀਸਪਦੇਖਕੇਡਰਿਆਆਹਿ
ਰਾਇਤਛਕਾਲੰਤਸ੍ਰਾਪਸਦਾਇ ਸਤਸਰਾਪਕਹੀਦਾਹੈ॥੧੬੨॥ਭਹਰੀਮਤਾ
ਤਿਥੇਸਕਤੀਹੈਕਾਲਪਾਇ ਸਮਾਪਾਕੇ ਤਹਿਤਿਥੇ੧੬੩॥ਜੋਤਿਜੋਤਿਬਿਖੈਰ
ਲੀਨ੍ਰਿਪਰਾਜਕੀਕਰਤਾਰ ਰਾਜੇਆਂਕੇਰਾਜੇਦੀਕਰਤਾਰਦੀਜੋਤਦੇਵਿਖੇਜੋਤ
ਰਲਗਈ॥ਰਾਜਾਪ੍ਰੀਛਤਾਇਤੀ॥ ॥੧੬੪॥ਸਰਪਮੇਧਕਹਿਓਲਗੇਮ
੧੬੫ ਖ ਸਰਪਮੇਧਜਗਕਰਨਲਗੇਭੂਮਭੂਰਉਦਾਰਸਮੂਹਭੂਮੀਵਿਖੇਸ੍ਰੇਸਟਰਾਜਾਦੀ
੧੬੬॥ਭੁਸਮਭੂਤਭਸਮਰੂਪ੧੬੭॥ਏਕਸੋਹਸਤਪ੍ਰਮਾਨਇਕਸੋਹਥਪ੍ਰਜੇਤਾ
ਸਹੰਸਹਸਤਪ੍ਰਮਾਨਲਊਹਜਾਰਹਥਪ੍ਰਮਾਨਤੋੜੀ॥੧੬੮॥ਸਰੇਸਰਬਕਾਜੇ
ਜੌਰਜਾਣਸਭੇਕਾਰਜ॥ਭੁਜੈਭੋਗਅਨੰਤੇਸਭਦੇਹੈਸਪ੍ਰਅਨੰਤਹੀਜੁਗੋਰਾ
ਜਦੁਆਰੇ ਜੋਗਏਹੈਰਾਜਦੁਆਰਾਵਿਖੇ॥ਸਤਿਪ੍ਰਾਇਣਾਂਤੋਸਤਹਥਾਂਪ੍ਰਜੇਤ
ਗਰਦਨਾਹੈਜਿਨਾਂਦੀਆਂ॥੧੭੦॥ਦਹੇਭੂਮਭੋਗਨਸਤ੍ਰੇਨਭੂਮੀਦੇਭੋਗਨਵ
ਲੇਸਪ॥੧੭੧॥ਛੂਟੈਅਗ੍ਰਿਤਜੈਸੇਜੈਸੇਅਗਨੂਘਿਉਛੁਟੇਦਾਹੇਕਹੈਅਗਨੋਹੇ
ਮੈਂ ਕਰਦੀਹੈਅਗਨਹੇਮਤਿਸਦਾਤੈਸੇਸ੍ਰਪਸਭਦੇਹੈ॥ਫਿਣਫਣਕੇਫੇਣਕਾ
ਫੈਤਕਾਰੇਫਣਾਨੂਫਣਕਾਉਂਦੇਹੈਤਫੁੰਕਾਰੇਮਾਰਦੇਹੈਮੁਖਾਵਿਚੋਂਧੁਆਨਿਕਲ
ਦੀਹੈ॥ਛੂਟੈਲਪਟਜੁਆਲਾ ਅਗਦੀਆਂਲਾਟਾਂਛੁਟਦੀਆਂਹੈਂ ਬਖੈਬਿਖ
ਧਾਰੀ ਬਸਦੀਹੈਬਿਖਉਦੀਧਾਰਾ॥੧੭੨॥ਭਛਕੈਜੇਮਕਾਲ ਭਛਣੇਕੋਸੀਤਾ
ਦੇਖਰਣਦੇਅੰਗੂਠੇਨੂਕਾਂਉਜਅੰਤਾਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਗਏਆਸੀ॥੧੭੩॥ਕੁਲੀ
ਕੋਟਹੋਮੇਕੋਟਾਂਕਲਛਦੇਹੋਮੇ॥ਬਿਖੇਵਹਿਣਕੰਡੇਅਗਨੀਕੁੰਡਦੀਵਿਖੇ॥
ਆ ੧੭੪॥ਆਵਣਓਆਸਤੀਕਿਮਹਾਬਿਪ੍ਰਸਿਧੋਆਇਆਸਤੀਕਤਛਕਦਾਦੋਤਾ
ਮਰਬ੍ਰਾਹਮਣਸਿਧੀਆਂਵਾਲਾ॥ਭੋਨ੍ਰਿਪੋਭੇਵਭੂਪੇਬਿਨ੍ਰਿਆਭੇਵਰਾਜੇਨਾ
ਲਸ੍ਰਿਨਿਓਏਵਨਸ੍ਰਾਵੇ ਸ੍ਰਿਵਕਕੇਸ੍ਰਾਵਣਵਨੂਵਛਡਿਆ॥ਤਣੀਤੋਵਣਤਾਵਣੇਤਣੀ
ਆਂਤੋਵਣਤਾਵਣਕੇ॥੧੭੫॥ਤਾਜਿਓਅਸ੍ਪਮੇਧੋਭਾਜਿਓਏਕਨਾਥੈਵਜੇਸ੍ਪਮੇਧ
ਭਜੋਇਕਪ੍ਰਸੇਧਨੂਨਾਸਾਦਿਤ ਚੰਗਾ॥੧੭੬॥ਅਹੀਮਾਹਿ ਪ੍ਰਿਥਵਿਖੇਭੂਪੰਤਪੋਤੇਜੋ
ਡ ਭਨੇਭੂਪਦਾਤੇਜਸੂਰਦੀਜਿਆਈਤਪਦਾਹੈ॥੧੭੭॥ਦੇਓਜਸ੍ਪ ਦੇਊਗਾਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਦਾਸ੍ਰਾਪਾਗਾਨੂ ਤਕਣਾ॥੧੭੮॥ਅੰਤੁਚਾਰੇਮੰਤ੍ਰਾਂਦਾਉਚਾਰਣਾ॥੧੭੯॥ਰਲੀ
ਜੈਨਸੁਕਰ ਚਲੀਖੇਨਾਸੁਕਦੀਬਾਰਾਣਸ੍ਰੀਸੰਬਨਾਰਸੀਦਾਰਾਜਾ॥ਏਕਈਸਏ
ਕਸਿਦਾਨੂ॥੧੮੧॥ਅਗਿਰੇਅਧਵਥੰਸਪੀਬਿਪਾਤਿਗੋਹੋਅਧੋਅਧੀਸਨਧਬ
ਧਹੋਏਵਿਸੇਸਕਕੇਪਰਿਹਾਗਨਾਲਾ॥੧੮੨॥ਅਗਿਰੇਖੇਤ੍ਰਖਣਾਣਖਤ੍ਰੀਖਤ੍ਰਾਣੇ
ਤ੍ਰਿਗੋਹੈਖਤ੍ਰੀਆਂਦੇਖੇਤਵਿਚਖਤ੍ਰੀਜੋਖਤ੍ਰੀਆਂਦੇਅਣਖਵਾਲੇਹੈਂਕਰੋਪ੍ਰ
ਜੇਵਾਹਿਕਰਦੇਹੈਪ੍ਰਤਗਿਆਨੂਕੇਵਾਰਨੂ॥੧੮੩॥ਪ੍ਰਛੇਦੰਤਨਾਨੇਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ
ਛੇਦਦੇਹੈਤਨਾਨੂ॥ਕੁਰੈਮਰਦ ਨੇ ਅਰਦ ਨੇ ਮਰਦਮਾਨੇਕਰਦੇਹੈਮਰਦਾਂਦਾਦਲਣ
ਮਰਦਮਾਨਵਾਲਿਆਂਦਾ॥੧੮੪॥ਕਾਸਕੀਸੰ ਕਾਂਸੀਦਾਰਾਜਾ॥੧੮੫॥ਸਿਆਊ ੨

[illegible]

ਕਰਨੇ ਕਾਲੇ ਕੰਨਾਵਾਲੇ ਘੋੜੇ॥੧੮੮॥ ਲਹਿ ਚੰਚਲਾ ਦੇਖੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਾਰ ਸੁੰਦਰ ਬ੍ਰਿ
ਦਿਆ ਲਲਤਾਜੀ ਲਲਤਾ ਬਿਦਿਆ ਸਾਰਖੀ ਹੈ॥ ਕਿਧੋਂ ਕੈ ਜੁਕੀ ਮਾਂਝ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਕਾ
ਸੀ ਬਹੁ ਤੇ ਕੌਲ ਦੇ ਵਿਚ ਲੀਤਰੀ ਦੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ ਹੈ॥ ਕਿਧੋਂ ਪੁਹਪ ਧੰਨਿਆ ਕੇ
ਧੰਧੰਨਤਾ ਜੋਗ ਫੁਲ ਹੈ ਕੌਲ ਦਾ ਫੁਲੀ ਰਾਇ ਬੇਲੀ ਚੰਬੇਲੀ ਫੁਲੀ ਹੋਈ ਹੈ॥੧੮੯
ਕਿੰਨਨੀ ਸਿਉ ਕਿੰਨਨੀ ਆ ਨਾਲ ਕਲੋਲ ਕਰਦੀ ਹੈ॥ ਭੂਤ ਬੀਜੰ ਧਾਰਾ॥ ਕਿਧੋਂ ਪਤ੍ਰਪ
ਨੈਨ ਚੰਚੇ ਕਉਲ ਨਾਲੇ ਕਉਲ ਦੀ ਨਾਲੀ ਦੇ ਪਤ੍ਰ ਉਪ੍ਰ ਪਾਣੀ ਨਚਦਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਐਸੇ ਫਿਰ
ਦੀ ਹੈ॥੧੯੧॥ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ਸੰਦ੍ਰ ਰੂਪ ਬਚਿਤ੍ਰ ਅਪਾਰੰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅਪਾਰ ਹੀ॥
ਮਹਾਂ ਗਿਆਨ ਵੰਤੀ ਸੁਬਿਗਿਆਨ ਕਰਮੰ ਬਡੀ ਪ੍ਰੇਖ ਗਿਆਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਸੁਭ
ਰੂਪ ਪ੍ਰੇਖਗਿਆਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ ਕਰਮਾ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ॥੧੯੨॥ ਲਖਿ ਘੋਤਾ ਜਿਨਮੇ
ਜਏ ਦੇਖ ਕੇ ਤਿਸ ਨੇ ਜਨਮੇਜੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਿਆਹ ਲਿਆ॥ ਕਰੇ ਪਰਮ ਭੇਰੀ ਬਜਾ
ਉਣੇ ਕੀਤੇ ਬਡੇ ਭੇਰੀਆ ਤੇ ਬਾਜੇ॥੧੯੩॥ ਹੁਤੀ ਸਿਸਕੀ ਦਿਸਟ ਮਾਹਿ ਜੈਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ
ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਿਖੇ ਪੁਸਟ ਧੰਨਿਆ ਬਡੀ ਧੰਨਤਾ ਵਾਲੀ॥੧੯੪॥ ਰਜੀ ਦਾਸੀ ਦ੍ਰ
੧੯੫॥ ਬਾਲਿਸਟ ਮਹਾਨੇ ਬਡਾ ਬਲੀ॥ ਜਿਵੇਂ ਰਾਵਣ ਨਾਰੰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ॥
੧੯੬॥ ਮਿਤ ਪਰਮ ਬਾਟ ਕਸਟਾਂ ਤਰ ਹੋਇਆ ਬਡੀ ਬਾਟ ਕਰ ਕੇ॥ ਕਢਿਓ ਬਾਰ
ਬਾਜੀ ਕਢਿਆ ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂ ਜਲ ਤੇ ਘੋੜੇ ਨੇ॥੧੯੭॥ ਤਕੀ ਬਾਜ ਨੀਰ
ਪਰਾਜੇ ਸਮਾਜੇ ਤਕੀ ਘੋੜੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਭੂਪ ਵਾਲੀ ਸਮਾਜ ਸਹਿਤਾ॥ ਅਦਰਬੰ ਅਸੰ
ਲਕ॥੧੯੮॥ ਬਾਜ ਮੇਧੰ ਅਸਮੇਧ ਜਗ੍ਯ॥੧੯੯॥ ਪਕੇ ਪਰਮ ਪਾਕੰ ਪਕੇ ਬਡੇ ਭੋ
ਜਨ ਜਾਕੇ ਕਿਸਾ॥੨੦੦॥ ਅਰਧ ਪਤ੍ਰੰ ਅਭਾਲਾ ਬਸਤ੍ਰਾ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ ਦੀ॥੨੦੧॥ ਮੁ
ਡੇ ਮੁੰਡਾਏ ਸਿਰ ਮੁਨਾਏ॥ ਏਹੁ ਆਇਨੁ॥ ਪੁਨਰ ਤਪਤ ਕੇ ਖੀਰ ਕੇ ਮਾਧਿ ਡਾਰਿਓ ਪੁਨੋ
ਤਤੀ ਕਰ ਕੇ ਖੀਰ ਤਿਨਾ ਕੇ ਵਿਖੇ ਪਾਇਆ॥੨੦੨॥ ਬਾਚੇ ਦਿਵਾਰੰ ਚਿਣੇ ਕੰਧਾਂ ਵਿਚ
ਕਰਿ ਘੋਰ ਜਸ ਨੇ ਹੀ ਕਰਿਆ ਬ੍ਰਾਮਣਾ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਦ ਹੋ ਦੋਹ ਦੋ
ਖ ਦਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਦੇਹੀ ਦਾ ਦੋਸ॥੨੦੪॥ ਭਇਓ ਅਕਸਮੰਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਅਚ
ਨਕ ਹੀ ਹੈ॥ ਕਰੀ ਜਉ ਨ ਹੋਤੀ ਭਈ ਬਾਤ ਤਉਨੈ ਬਾਤ ਜਉਣਸੀ ਨਹੀ ਸੀ ਕਿਸੇ
ਤੇ ਹੋਣੀ ਤਉਣਸੀ ਬਾਤ ਹੋਤੀ ਭਈ॥੨੦੬॥ ਦਹੇ ਦੇਹ ਤੇ ਕੁਸਟ ਸਰਬ ਲਿਪਾਂ
ਦਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇਗਾ ਦੇਹ ਤੇ ਸਾਰ ਕੁਸਟ ਹੋ ਰਾਜਾ॥੨੦੭॥ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜ ਸਾਰ
ਦੂਲ ਬੰਧਿਆ ਸਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜੇ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਸਰਦੂ॥੨੦੮॥ ਜੀਤ ਨੇਅਂ
ਜਾਤ ਲਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤ੍ਰੀਨ ਹੋਏ ਭੀ ਸਮਪਿਤਾ ਆਬਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰਾਂਗਦ
ਤੇ ਬਚਿਤ੍ਰਬੀਰ॥੨੦੯॥ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰੰ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰ ਦੇ ਕਉਰਵ ਕ੍ਰੂਰ ਕ੍ਰਾਮੀ ਕੈਰੋ
ਏ ਭਾਇਆਨ ਕਕਰਮਾ ਵਾਲੇ॥ ਕੀਓ ਛਤ੍ਰ ਨੈ ਜੇਣ ਕੁਲ ਛੈਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ਕਾਰਿਅ ਛ
ਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਲ ਦਾ ਛੈ ਕਰ ਮਜਿਨਾਨੇ॥੨੧੦॥ ਕੀਓ ਭੀ ਖਮੇ ਅਗ੍ਰ ਸੇਨਾ ਸਮਾਜੇ
ਕਹਿ ਭੀ ਸਮਪਿਤਾ ਮਾਨੁਸੇਨਾ ਪਤੀ ਸਮਾਜ ਦਾ॥ ਪੰਡ ਰਾਜੇ ਜੁਧਿਸਟਰ ਰਾਜਾ
੨੧੧॥ ਹਣੇ ਭੀਖਮੰ ਭੇ ਸੇਨਾਸ ਸੇਤੀ ਮਾਰਿ ਭੀ ਸਮਪਿਤਾ ਮਾਨੁ ਸਾਰੀ ਸੇਨਾ ਸੰ
ਸੰਗਾਤ੍ਰ॥ ਅਰਜਨ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਭੀਖਮੇ ਨੂੰ ਭੀਖਮ ਦੇ ਗਲ੍ਹ ਦੇਹ ਠਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੁਧੰ
ਪੜ ਪਾਏ ਸੁਖੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਫਤੇਨਾ ਮਾ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਪੂਰਬਕ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੇ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ॥੨੧੨॥ ਭਏ ਦ੍ਰੋਣ ਸੈਨਾਪਤੀ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰੈਠੰ ਦ੍ਰੋਣਾ ਚਾਰਜ ਸੈਨਾ ਪਤੀ
ਹੋਇਆ॥ ਹਨਿਓ ਧ੍ਰਿਸਟ ਦਮਨ ਨੇ ਤਜੋ ਦ੍ਰੋਣ ਪ੍ਰਾਣ ਧ੍ਰਿਸਟ ਦਮਨ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰੋਣ
ਅਚਾਰਜ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗੇ॥੨੧੩॥ ਭਏ ਕਰਣ ਸੈਨਾਪਤੀ ਛਤ੍ਰ ਪਾਲੰ ਦ੍ਰੋਣਾ
ਅਚਾਰਜ ਤੇ ਮਗਰੋ ਕਰਣ ਸੈਨਾਪਤੀ ਹੋਇ ਛਤ੍ਰੀਆ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ॥ ਹਣੇ ਤਾ
ਹਿ ਪਥਿ ਸਦੇਸੀ ਸਕਾ ਪਿਓ ਮਾਰਿਆ ਕਰਣ ਨੂੰ॥ ਅਰਜਣ ਨੇ ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ਸਿਰ ਟ
ਢਿਆ॥

[illegible]

ਗਿਰਿ ਓਤਉਣ ਗਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਦੇ ਜੁਧਿਸਟਰ ਰਾਜ ਥਾਪਿਉ ਜੁਧਿ
ਸਟਰ ਨੂ ਰਾਜਾ ਥਾਪਿਆ ॥੨੧੪॥ ਭਇਓ ਸੈਣ ਪਾਲੇ ਬਲੀ ਸੁਨ ਸਾਲਿਅ ਕੌਰ
ਵਦੀ ਤਰਫੋ ਹੋਇਆ ਸੈਨਾਪਤੀ ਬਲੀ ਜੋ ਸਲ ਗਾਦੁ ਖਰੋਵਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ॥ ਪ੍ਰ
ਗਹ ਸਤ ਜੁਧਿਸਟਰ ਸਕਤ ਬੇਦੇ ਪ੍ਰਨਾਹ ਬਦੇ ਨਾਲ ਜੁਧਿਸਟ੍ਰ ਨੇ ਸਲ ਨੂ ਬਰਛੀ
ਨਾਲ ਬੇਧਿਆ ਬਲੀ ਭੂਪ ਬੇਰ ਬਲੀ ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ॥੨੧੫॥ ਭਾਉ ਓਅਸ
ਤਾਮਾ ਅਸਸਤਾਮਾ ਸੈਨ ਪਾਲ ਹੋਇਆ ਕੌਰਵਾਦੀ ਤਰਫੋ ਹਾਇਕ ਜਾਮਾ ਇਕ
ਪਹਿਰ ਵਿਚ ॥੨੧੬॥ ਜੁਧਿਸਟ ਦੋਨੂ ਮਾਰਿ ਓਅਤਰ ਥੀ ਧ੍ਰਿਸਟਦਮਨ ਮਾਰਿ
ਆ ਅਸਸਤਾਮਾ ਨੇ ਜੋ ਅਠ ਰਥੀ ਹੈ ਅਸਸਤਾਮਾ ॥੨੧੭॥ ਕਰਉ ਰਾਜ ਦੁਰ
ਜੋਧਨਾ ॥੨੧੮॥ ਨਿਰਪਾਤ ਇਕ ਰਸ ਆਪਾਤ ਬੀਰਿ ਧਾਉ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਸੁਮਿ
ਆਦੋਕ ॥੨੧੯॥ ਛੁਧੰ ਛੋਰੇ ਆਸ ਸਤ੍ਰਦੀ ਧਾਰਾ ਰੋ ਦੂਰਮੀ ਦੂਰਖੇਤ ਹਾਥੀਸੈ
ਧੂਰੇ ਹੋਏ ਖੇਤ ਵਿਚ ॥੨੨੦॥ ਆਵਧ ਸਸਤ੍ਰ ਕੁਕੇ ਸਾਵਤ ਖੇਤੇ ਸੁਰਮੇ ਖੇਤ ਵਿ
ਚ ਜਾਗੇ ਸੁਚੇ ਡੋਕੇ ਕਾਥਾਲੇ ਅਸਥਲ ਵਿਚ ਫਟਾ ਕੇਗ ਜਾਨੋ ਫਾਕੇ ਉਨਦੇ ਹੋਗ
੨੨੧ ਦਾਰੋਂ ਗਜਾਮੇ ਗਦਾ ਦਿਖੋ ॥ ਲਖੀ ਕੋਧੁ ਜਾਮੇ ਦੇਖਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਧੁਜਾ ਦਿਖੋ ॥ ਭੂਮੇ
ਫਿਰਦੇ ਹੈ ॥੨੨੨॥ ਕਰੈ ਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਬਾਚਿਤ੍ਰ ਕਰਮੰ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈ ਟੇਕੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ
ਦਨ ਦੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥੨੨੩॥ ਦੁਵਮਾਲਿਅੰ ਹਾਣੇ ਦੋਵੇ ਮਲ ਹਾਣ ਦੇ ਹੈ ॥
ਦੋਊ ਮੀਰ ਧੀਰੰ ਦੋਨੋ ਪਾਤਸਾਹ ਧੀਰ ਜਵਾਨ ਹੈਨ ਦੋਊ ਪਰਮ ਓਜੀ ਦੋਮੇ ਬਡ ਬਲ
ਵਾਲੇ ਹੈ ॥੨੨੪॥ ਬਾਨਾ ਬਧੇ ਅਧਾਅਧੀ ਬਾਣਾ ਨੂ ਬੰਨਣ ਵਾਲੇ ਅਧੇ ਅਧਿ ॥
੨੨੫॥ ਦੋਊ ਢਾਲ ਢੀਚਾਲ ਦੋਮੇ ਢਾਲੇ ਹੋਏ ਸੀ ਚੌਦਿਚ ਹੈਨ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦਾਨੀ ਹਿ
ਦੂਆ ਤੇ ਜੋਸ ਟਹੈ ॥੨੨੬॥ ਦੋਊ ਖੰਡ ਖੰਡੀ ਦੋਊ ਮੰਡ ਮੰਡੀ ਦੋਮੇ ਖੰਡਿਆ ਨਾਲ
ਖੰਡਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤੇ ਬਣਾਉਨੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਬਾਹ ਫਾਹੇ ਅਜਾਨ ਬਾਹੂ ਹੈ ॥
ਦੋਊ ਸੁਰਮਾਹੀ ਦੋਮੇ ਸੂਰ ਜਤੇ ਚੰਦ੍ਰ ਆਵਤ ਹੈ ॥੨੨੭॥ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਤੀ ਸੁਦ੍ਰ ਜੋਤ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਦੋਊ ਚਿਤ੍ਰ ਚਾਪੰ ਦੋਮੇ ਚਿਤ੍ਰ ਹੋਏ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਵਰਮਾ ਸੁਦ੍ਰ
ਸੈਜੇਆਂ ਵਾਲੇ ॥ ਦੋਊ ਮਤ ਬਾਹੁੰ ਨਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਮਾਨੰ ਦੋਮੇ ਮਸਤ ਹਾਥੀ ਦੇ [illegible] ਲ
ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥੨੨੮॥ ਹਥੋ ਹਥ ਦੁਠੋਕੇ ਭੁਜਾ ਪਾਇ ਰਾਜੇ ਹਥਾ ਨੂ ਦੋ ਬਾਹਾਂ ਪਰ
ਪਾਉ ਠੋਕਦੇ ਹੈ ਤੇ ਗਜਦੇ ਹੈ ॥ ਦੋਊ ਛੇਤ੍ਰ ਮੰਡੰ ਦੋਮੇ ਖੇਤ੍ਰ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥੨੨੯॥ ਖੰ
ਡੇਆ ਬਾਣੰ ਖੰਡਿਆ ਨੂ ਬਧਦੇ ਹੈ ॥ ਖਤ੍ਰਹਾਣੇ ਖਤ੍ਰੀ ਹਾਣ ਦੇ ਹੈ ॥ ਦੋਊ ਖਤ੍ਰ ਖੇਤਾ ਦੇ
ਉਛਤ੍ਰ ਪਾਣੰ ਦੋਮੇ ਖਤ੍ਰੀ ਖੇਤ ਵਿਚ ਹੈ ਦੋਮੇ ਛਤ੍ਰ ਪਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਵਾਛੂਤ੍ਰ ਹਥਾਂ ਵਿਚ
ਧਾਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ॥੨੩੦॥ ਬਿਬਆ ਸਤ ਧਾਰੇ ਸਿਧਾਰੇ ਦੋ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ਹੋਏ ਦੇਖੀ
ਦੇ ਹੈ ॥ ਰਹੇ ਬਿਓਮ ਮੇ ਭੂਪ ਗਉਨੈ ਧਕਾਰੇ ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਵ
ਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂ ਦੇਖ ਕੇ ਹਕ ਬਕੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ਹਕਾ ਹਕ ਲਾਗੀ ਹਕਾ ਬਕੀ ਲਾਗ
ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਛਰਾ ਏਕ ਬੋਰ ਚਲੀ ਧਾਮ ਧੂਮੰ ਚਲੀ ਸੈਨਾ ਦੀ ਤੇ ਤਰੋੜੀ ਪੇਦੀ ॥੨੩੨॥
॥ ਕਉਰ ਪਾਲੇ ਜੁਧਿਸਟਰ ਰਾਜਾ ॥੨੩੪॥ ਤਹ ਏਕ ਠੌ ਧ੍ਰਿਥ ਸਿਉ ਜੁਧ ਮਚਿ
ਓ ਤਿਥੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹਿਵਾਲੇ ਨੂ ਦੂਰ ਜੋਧਨ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਰੇਧ੍ਰਥ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੀ ਅਸੇ
ਣ ਦਾ ਜੁਧ ਮਚਿਆ ॥ ਤਹਾ ਭੂਰ ਪਾਲੇ ਧੁਰਾਡੰਗਾਨ ਚਿਓ ਤਿਥੇ ਭੂਰ ਪਾਲ ਭੀ ਧ੍ਰ
ਨੇ ਧੁਸਰਾਏ ਰਾਨ ਚਿਆ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰ ਕੋਣੀ ਮਧਸਤੀ ਚਲਾਏ ਤਿਥੇ ਰਾਧ੍ਰ
ਪਨੇ ਅਕਾਸ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਭੀ ਮਥੋ ਨੂ ਪਤਾ ਥੁਮਾਰੇ ਓਹੋ ਈ ਹਾਥੀ ਵਿਛ ਨ ਕੇ ਭੀ
ਮਸੈਨ ਨੇ ਅਕਾਸ ਨੂ ਮਾਰੇ ਚਲਾ ਕੇ ॥੨੩੫॥ ਐਠਿ ਨਾਕੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਨਕ ਨੂ ਚ੍ਹ
ੜੀਸ ਵਾਨੇ ਛਤੀਸ ਵਾਹਿ ਸਾਕੁ ਸਟੇ ਰਾਇ ਆ ਜਨਮੇਜੇ ਨੂ ॥੨੩੬॥ ਇਤੀ ਜਨਮੇ
ਜਾ ਸਮਾਪਤ ਭਇਆ ॥ ॥ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਅਤ੍ਰ ਅਸਮੇਧਹਾਰ ਅਸਮੇਧ

ਤੇਬਹੁਤੇਅਸਮੇਧਜਾਨਦੂਸਰੇਦਾਨਾਉਂ॥੨੩੯॥ਅਜੋਸਿਧਪਤੀਸਭਾਨ੍ਰਿਪਾਨਯ॥੨੨
੪੧॥ਰਾਜਤਿਲਕਭੂਪਤਅਭਖੇਕਾਮੇਰੋਰਾਜਤਿਲਕਤੌਕਿਸਰਾਜੇਨੇਤਿਲਕਜੋ
ਕੀਤੋ॥੨੪੩॥ਜੈਪਤਿਭਾਖਿਓਸਕਲਜਮਾਜਾਜੈਹੋਵੈਪਤੀਕੀਕਾਹਿਸਾਰੇਸਮਾਜ
ਨੇ॥੨੪੬॥ਨਾਚਬਸੁਖਆਇਓਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀਨੂੰਦੇਖਣਤੇਸੁਖਪਾਇਆ॥੨੪੭॥ਦੂਸਰ
ਭਾਇਭਏਮਦਅੰਧਾਦੂਸਰੇਦੋਮੇਭਾਈਮਦਕਰਕੇਅੰਧੇਹੋਇਗਏ॥੨੫੧॥ਅੰਤੁਸਰੇ
ਪਰਖੇਲਖਿਲਾਨਾਚੜਾਇਆਚੌਪੜਦੀਖੇਲਦਾਖੇਲਣਾ॥੨੫੨॥ਕਹਾਕ
ਰੈਦਾਕਹਪਰੈਕਹਫਹਬਾਂਧੇਸੁਤ॥ਕਿਆਕਰੇਗਾਦਾਉਇਸਨੂੰਕਿਆਪਰੇਗਾ
॥ਕਿਆਇਹਬੰਨੇਗਾਤਾਨੂੰ॥ਕਹਾਸਤੁਫਾਤੇਮਰੈ॥ਕਿਆਸਤੂਇਸਤੇਮਰੇਗਾ॥੨
੫੪॥ਤੀਨਿਹੁਤੀਨਿਬਾਟਕਰਕੀਆ॥ਤਿੰਨਾਨੇਤਿੰਨਾਬੀੜਿਆਂਦਾਕਰਣਾਕੀਤਾ॥ਕਸ
ਦਾਦਾਕਸਕੇਦਾਉ॥ਕਹਾਖੇਲਧੌਕਰੈਕਰਾਵ॥ਕਿਆਬਹੁਤੇਖੇਲਕਰੇਗਾ॥ਕਰਾ
ਉਣਵਾਲਾ॥੨੫੫॥ਸੁਫਰਾਧਾਬਾਫੀਈਰਖਾਬਧਗਈਕਾਫੀਕਢੀਹੋਈਆਗ
ਨਾ॥੨੫੬॥ਕਟਨਸੁਹਿਤਭਾਇਕਟਨੇਸੋਹਿਤਹੋਤਾਭਇਆਬਹੁਤਹਠਾਇਓਬਹੁਤ
ਹੀਹਠਕਿਤਾਦੋਹਾਂਭਾਈਆਂਨੇ॥੨੫੭॥ਸਪਰਧਾਬਾਢਾਸਪਰਧਾਦਾਬਧਣਾਹੋ
ਇਆ॥੨੫੯॥ਸਿਵਾਗਿਦਰੀਆਂਕਹੂੰਕਹੂੰ॥ਕਿਤੇਕਿਤੇ॥੨੫੮॥ਰਿਤਭਸੁਤ
ਅਪਾਰਾਧਰਸੁਰਮਿਆਂਦੇਅਪਾਰਾਹੀ॥੨੫੯॥ਬਿਸਤਰਕਹੂੰਰੰਗੇਗਜਬਿਸ
ਤੈਹੋਕੇਰਿੰਗੇਹੋਏਹਾਥੀਕਿਤੇਮਣਤਾਂਤਹਣਵਿਖੇਤਰੇਹੋਏ॥੨੬੦॥ਸਲੋਕਪਠਾਇਸੁ
ਤੂਲੋਕਨੂੰਪਠਾਏਹੋਏ॥ਕਉਤਿਅਰਚਰਮਾ॥ਕਉਤਾਂਬਹੁਤੇਵਾਲੇ॥ਬਰਆਸੰਜੋ॥੨
੬੧॥ਰਾਰਾ॥ਸਿੰਦੂਰਾ॥ਸਿਪਤ੍ਰਾਰਾਰਾ॥੨੬੨॥ਹਣਅਸਕਾਲੁਜਲਜਿਮਗਾ
ਪੰਨੈ ਜਰਣਵਿਖੇਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਕਾਲਦੇਬਦਲਦੀਨਿਆਈਗਾਜਦੇਹੈ॥ਭੀਰਭੇਭਾਜਾ
ਭੀਰਦੇਭੇਰੂਕੇਸਮੂਹਭਜਗਏ॥੨੬੩॥ਖਰਾਕੀਟੇਕਖੌਤੇਦੀਸੁਣਦਿਆਸਰਾ
ਮੂੰਡਭਮੂੰਡਿਆਨੇਕਾ॥ਸਿਰਮੁਰਮਿਆਕੇਅਨੇਕਾਹੀ॥ਬਿਤਾਰਾਬਾਹਰਬਿਲੋਅ
ਧਕਮਧਅੰਧੇਧਰਮਾਰੂਰਹੇਰਾਵਤਗੜਿਰਹੇਟੇਕਾਮੈਂਬੁਰਹੇਹੈਰਾਜੇਰਾਤਰੇ
ਬਰਛੀਆਨੂੰਆਸਰਾਕਰਕੇ॥ਮੰਦਰਤੂਰਢੋਲਤੇਤੂਰਵਾਜੇਕਰੂਰਕਠੋਰਭਾਇ
੨ ਆਨੰਕਰੋੜਾਂਹੀ॥੨੬੫॥ਕਰਵਾਰਾਤਲਵਾਰਾਂ॥੨੬੭॥ਉੜਿਵਾਦੇਸਉੜੀਸਾਦੇਸਾ
ਰਾਜਾਨ੍ਰਿਪਤਤਿਲਕਸੁਭਲਛਨਨ੍ਰਿਪਤਤਿਲਕਰਾਜਾਸੁਭਲਛਣਾਵਾਲਾ॥੨੬
੮॥ਛੀਨਛਾਨਖੋਹਕੇ॥੨੬੯॥ਰਾਜਪਾਠਰਾਜਾਸਿੰਘਾਸਣਸਭਨੂੰਕੀਪੂਜਸਭਨਾ
ਦੇਪੂਜਾਕਰਣੇਲਾਇਕ॥੨੭੧॥ਕਹੂੰਬ੍ਰਹਮਬਾਨੀਕਰਹਿਬੇਦਚਰਚਾ॥ਕਿ
ਤੇਥੇਮੰਦੀਬਾਣੀਬੇਦਦੀਚਰਚਾਕਰਦੇਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਅਰਚਾਬ੍ਰਹਦੀਪੂਜਾ
ਕਰਦੇਹੈ॥ਤਹਾਂਬਿਪਸਨਾਂਛਤੇਏਕਲਛਨਾਤਬੇਇਕਸਨੇਂਹੀਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਥੀਇਕਲਛਨਵਾਲਾ॥ਕਹੂੰਬਕਲਬਸਤ੍ਰੀਫਿਰੈਬਾਇਭਛੁਤੇਜਪਤ
ਰੇਬਸਤ੍ਰਕੀਤੇਹੋਏਫਿਰਦਾਹੈਪੌਣਭਛਦਾ॥੨੭੨॥ਕਹੂੰਰਿਗਬਾਚੈਮਹਾ
ਅਰਥਬੇਦੰਕਿਤੇਰਿਗਬੇਦਬਾਚਦੇਹੈ॥ਅਥਰਬਣਬੇਦਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਹੂ
ਬ੍ਰਹਮਸਚਾਕਹੂੰਬਿਸਨਭੇਦੀ॥ਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਨੂੰਸਚਾਕਰਿਦੇਹੈਕਿਤੇਬਿਸ੍ਨ
ਨੇਦੇ [illegible] ਭੇਦਕਹਿਦੇਹੈ॥੨੭੩॥ਕਿਤੇਅਸਟਦੂਏਅਵਤਾਰਕਥੈ
ਕਥਾਨੇਕਿਤੇਦਸਾਂਅਵਤਾਰਾਂਦੀਕਥਾਨੂੰਕਥਦੇਹੈ॥ਪਰਮੰਪ੍ਰਬੀਨੇਬਡਾਚਤੁ
ਰਹੈਹੈਏਕਆਸੀਨਿਰਾਸੀਬਿਹੀਨੇਇਕਦੀਆਸਤੇਬਿਨਾਨਿਰਾਸਹਰਹਿ
ਦੇਹੈ॥੨੭੪॥ਕਹੂੰਕੇਕਸਾਥਿਪੜੈਨੀਤਧਰਮੰਕਿਤੇਕੋਕਸਾਰਪੜ੍ਹਦੇਹੈਕਿਤੇ
ਨੀਤੀਧਰਮਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਹੂੰਨਿਆਇਜਾਸਤ੍ਰੀਪੜੈਫਰਕਰਮੰਕਿਤੇਨਿਆ

ਇਸਾਸਤ੍ਰੀਪੜ੍ਹਦੇਹੈਛਤ੍ਰਕਰਮਅਨੇਕਰਦੇਹੈ॥ਕਹੂਬ੍ਰਹਮਬਿਦਿਆਪੜ੍ਹੈਬਿਓਮ
ਬਾਨੀ॥ਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਦੇਪਾਉਣਦੀਜੋਬ੍ਰਹਮਬਿਦਿਆਉਸਨੋਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਿਤੇਅਕਾਸ
ਬਾਣੀਬਿਚਾਰਦੇਹੈ॥ਕਹੂਪ੍ਰੇਮਜਿਉਪਾਠਪਠਿਓਪ੍ਰਵਾਨੀ॥ਕਿਤੇਪ੍ਰੇਮਸਾਖ੍ਯਪੜ੍ਹਦੇ
ਹੈ॥ਪਾਠਮੁਰਦਬਾਹਨੀਦੇਵੀਦਾ॥੨੧੫॥ਕਹੂਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਨਾਗਭਾਖ੍ਯਾਉਚਾਰੈ॥ਕਿਤੇਬ੍ਰਿੰ
ਦੀਕਰਕੇਨਾਗਾਂਦੀਭਾਖਾਨੂੰਬਿਚਾਰਦੇਹੈ॥ਕਹੂਸਾਕ੍ਰਿਤਬਿਓਮਬਾਨੀਬਿਚਾ
ਰੈ॥ਕਿਤੇਸੰਸਕ੍ਰਿਤਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਅਕਾਸਬਾਣੀਨੂੰਬਿਚਾਰਦੇਹੈ॥ਕਹੂਸਾਸਤ੍ਰਸੰ
ਗੀਤਮੈਗੀਤਗਾਵੈ॥ਕਿਤੇਸੰਗੀਤਸਾਸਤ੍ਰਦੇਅਨੁਸਾਰਗੀਤਗਾਉਂਦੇਹੈ॥ਕ
ਹੂਜਛਰੀਪ੍ਰਬਿਦਿਆਬਤਾਵੈ॥ਕਿਤੇਛਤ੍ਰੀਪ੍ਰਾਂਦੀਬਿਦਿਆਨੂੰਬਤਾਉਂਦੇਹੈ
॥੨੧੬॥ਕਿਤੇਨਿਆਇਮੀਮਾਂਸਕਾਤਰਕਸਾਸਤ੍ਰ॥ਕਿਨਿਆਇਤੇਮੀਮਾਂਸਕਾ
ਤੇਤਰਕਸਾਸਤ੍ਰਨੂੰਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਹੂਅਗਨਬਾਣੀਪੜ੍ਹੈ॥ਕਿਤੇਅਗਨਲਗਾਉਣਦੀ
ਬਾਣੀਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰੰ॥ਕਿਤੇਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਚਲਾਉਣਾਸਿਖਦੇਹੈ॥ਕ
ਹੂਬੇਦਪਾਤੰਜਲਸੇਖਕਰਣੰ॥ਕਿਤੇਬੇਦਵਿਚੋਕੀਤਾਹੋਇਆਸੇਸਨਾਗਦਾਜੋ
ਪਤੰਜਲਹੈਉਸਨੋਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਪੜ੍ਹੈਚਰਚਦਹਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨੰ॥ਪੜ੍ਹਦੇ
ਹੈ॥ਚਰਕਾਦੀਆਂਚੌਦਾਂਬਿਦਿਆਦੇਜੋਘਰਹੈ॥੨੧੭॥ਕਹੂਭਾਖ੍ਯਬਾਚੈਕਹੂ
ਕੌਮਦੀਅੰ॥ਕਿਤੇਭਾਖ੍ਯਾਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਿਤੇਕੌਮਦੀਲਘੂਆਦਕਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਹੂਸਿਧ
ਕਾਸਸਤ੍ਰਅੰਸਸਤ੍ਰੀਯੰ॥ਕਿਤੇਸਿਧੀਆਂਦਾਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਿਸਸਤ੍ਰਾਂਦੇਚ
ਲਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਤੇਹੈ॥ਕਿਤੇਬਿਆਕਰਣੰ॥ਕਿਤੇਬਿਆਕਰਨ [illegible] ਬੈ
ਸਿਕਾਲਾਪਕਥੈ [illegible] ਬੈਕੇਸਮੂਹਕਥਦੇਹੈ॥ਕਹੂਪ੍ਰਾ
ਕ੍ਰਿਆਕਾਸਕਾਸਬਮਖੈ॥ਕਿਤੇਬਾਣੀਕ੍ਰਕੇਸਾਰੇਉਤਿਆਂਦਾਸਾਸਤ੍ਰਸਪੂਰਣਮ
ਬੁਨਾਕ੍ਰਤੇਹੈ॥੨੧੮॥ਕਹੂਬੇਠਆਨੇਰਮਾਰੀਥਬਾਚੈ॥ਕਿਤੇਬੇਠਕੇਅਨੇਰਮਾ
ਰੀਥਨੂੰਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕਹੂਗਾਇਸੰਗੀਤਮੈਗੀਤਨਾਚੈ॥ਕਿਤੇਗਾਇਕੇਰਾਗਵਿਚੋ
ਗੀਤਨੂੰਨਚਦੇਹੈ॥ਕਹੂਸਸਤ੍ਰਕੀਸਰਬਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰੈ॥ਕਿਤੇਸਾਰੇਸਸਤ੍ਰਾਂ
ਦੇਚਲਾਉਣੇਦੀਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਦੇਹੈ॥ਕਹੂਅਸਤ੍ਰਬਿਦਿਆਬਾਚੈਜੋਕਣ
ਰੈ॥ਕਿਤੇਅਸਤ੍ਰਾਂਦੇਚਲਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਦੇਹੈ॥੨੧੯॥ਕਹੂਗਜਕੋ
ਜੁਧਕੈਕੈਦਿਖਾਵੈ॥ਕਿਤੇਗਦਾਕਾਜੁਧਕ੍ਰਕੇਦਿਖਾਉਦੇਹੈ॥ਜੁਝੈਆਨਪਾਵੈਜੁਧਕ
ਕੇਮਾਨਪਾਉਣਜਿਸਨੂਕੇ॥ਕਹੂਬਾਂਕਾਬਿਦਿਆ॥ਕਿਤੇਬਾਂਕਸਸਤ੍ਰਦੇਚਲਾਉ
ਣਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਦੇਹੈ॥ਛੋਰਪ੍ਰਬਾਣੰ॥ਬਾਣਛਡਣੇਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਸਿਖਦੇਹੈ॥ਕ
ਹੂਜਲਤ੍ਰੈਬਾਕਾਬਿਦਿਆਬਖਾਨੈ॥ਕਿਤੇਜਲਉਪਰਤਰਣੇਦੀਸੁੰਦਰਬਿਦਿ
ਆਕਹਿਰਹੇਹੈ॥੨੨੦॥ਕਹੂਬੈਠਕੇਗਾਰੜੀਰੀਤਬਾਚੈ॥ਕਿਤੇਬੈਠਕੇਗਾਰੜ
ਮੰਤ੍ਰਦੇਰੀਥਾਨੂੰਬਾਚਦੇਹੈ॥ਕਹੂਸਾਂਭਵੀ॥ਕਿਤੇਸਿਦ੍ਧਾਂਦੀਬਿਦਿਆਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥ਕ
ਸਭਾਖਾਸੁਰਾਂਚੇਗਸਪਾਉਣਦੀਬਿਦਿਆਦਿਖੋਸੁਮਤੁਜਾਣਕੇਮਰਰਹੇਹੈ॥
ਕਹੂਜਾਮਨੀਤੋਰਕੀਬੀਗਬਿਦਿਆ॥ਕਿਤੇਜਾਮਨੀਵਿਦਿਆਤੇਤੋਰਕੀਬਿਦਿਆ
ਤੇਉਰਮਿਆਂਦੀਬਿਦਿਆਪੜ੍ਹਰਹੇਹੈ॥ਕਹੂਪਾਰਸੀਕਉਚਾਬਿਦਿਆਅਤਿ
ਦਿਆ॥ਕਿਤੇਪਾਰਸੀ॥ਬਿਦਿਆਪੜ੍ਹਦੇਹੈਸੀਜੋਦੇਅਬੇਦਰਖਣਦੀਬਿਦਿਆ
ਪੜ੍ਹਦੇਹੈ॥੨੨੧॥ਕਹੂਸਸਤ੍ਰਕੀਘਾਉਬਿਦਿਆਬਤੈਰੋ॥ਕਿਤੇਸਸਤ੍ਰਦੇਘਾਉ
ਦੀਬਿਦਿਆਬਤਾਉਦੇਹੈ॥ਕਹਿਕੇ॥ਕਹੂਅਸਤ੍ਰਕੇਪਾਤਕਾਂਪੇਚਲੈਹੋ॥ਕਿਤੇਅ

ਸਤ੍ਰੋਕੇਪਾਤਕਾਂਪੇਰਲੈਗੇ ਕਿਤੇਅਸਤ੍ਰਦਾਪਰਿਹਾਰਕਿਸਦੇਉਪ੍ਰਚਲਾਉ ੨੩
ਣਾਕਰਾਂਕਹਿਦੇਹੈ।ਕਹੂੰਧਰਮਕੀਧਾਰਬਿਦਿਆਬਤਾਵੈ ਕਿਤੇਢਾਲਦੀਸੁ
ਝਾਬਿਦਿਆਬਤਾਉਂਦੇਹੈ।ਕਹੂੰਬ੍ਰਹਮਾਬ੍ਰਿਦਿਆਕਰੈਦਰਬਪਾਵੈ ਕਿਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰਕੈਕੇਦਰਬਪਾਉਂਦੇਹੈ।੨੯੨॥ਕਹੂੰਨ੍ਰਿਤਬਿਦਿਆ
ਕਹੂੰਨਾਦਭੇਦੰ ਕਿਤੇਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀਦੀਬਿਦਿਆਸਿਖਦੇਹੈ ਕਿਤੋਂਨਾਦਾਂਦੇਭੇਦਸਿ
ਖਦੇਹੈ।ਕਹੂੰਪਰਮਪੌਰਾਣਕਥੈਕਤੇਬ ਕਿਤੇਬਡੇਪੁਰਾਣਤੇਕਤੇਬਾਂਨੂਕਥਦੇਹੈ
ਸਭੈਅਛਰੋਂਬਿਦਿਆ ਸਭਨਾਅਛਰਾਂਦੇਜਾਣਨੇਦੀਬਿਦਿਆ ਸਿਖਦੇਹੈ ਕਹੂੰ
ਦੇਸਬਾਨੀ ਕਿਤੇਦੇਸਾਂਦੀਬਾਣੀਸਮਝਣੀਏਸਿਖਦੇਹੈ।ਸਬੈਦੇਸਪੂਜਾਸਮੱਜ
ਤੇਪ੍ਰਧਾਨੀ ਸਭਨਾਦੇਸਾਂਦੀਪੂਜਾਦਾਪ੍ਰਕਾਰਸੰਪੂਰਣਵਿਖੇਪ੍ਰਧਾਨਮੁਖਤਾਜਿਸ
ਕੂਕੇਹੇਵੇਸੋਸਿਖਦੇਹੈ।੨੯੩॥ਫਿਰੈਸੁਪੁਨਿਕ੍ਰਧਰੈਨਿਸਥਲਨੈਫਿਰਦੇਹੈਸੁ
ਪਾਬਿਨਾਕ੍ਰਧਰੈਤਿਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇ।ਕਹੂੰਸਾਸਤ੍ਰੀਸਤ੍ਰਕਥੈਕਥਾਨਿ ਕਿਤੇਸਸਤ੍ਰਾਂ
ਤੇਅਸਤ੍ਰਾਂਦੀਕਥਦੇਹੈਕਥਾਨਾ।੨੯੪॥ਤਥਾਸਤ੍ਰੀਮਤ੍ਰੰਤਥਾਮਤ੍ਰਸਤ੍ਰੰਜਥਾਮਿ
ਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰੰਤੈਤਥਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੈ।ਜਥਾਏਕਛਤ੍ਰੀਤਥਾਪਰਮਛਤ੍ਰੰ ਜੈਸਾਏਕਛਤ੍ਰੀ
ਹੈਤੈਸੇਬਡਾਛਤ੍ਰੀਹੈ।ਹਨਿਓਅਸਮੇਧੰਕਰਿਓਪਰਮਜੁਧੰ।ਮਾਰੇਖਾਹੋਇਆ
ਅਸਮੇਧਬਡੇਜੁਧਦਾਜਿਥੇਗਇਆਸੀ।੨੯੫॥ਗਹਿਸਿਰਣਬਿਪੰਬਾਲਿ
ਖੋਇਵ।ਬਾਤੰਗ੍ਰਹਣਕੀਤੀਸਿਰਣਬ੍ਰਾਮਣਾਦੀਬੇਲਿਆਇਸਪ੍ਰਕਾਵਾਰਤਾਨੂੰਗ
ਹੈਸਰਬੀਮਿਲਿਪ੍ਰਾਣਦਾਨਿਪਕਰ੍ਰੇਸਭਨਾਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਦੇਚਰਣਪ੍ਰਾਣਦਾਨੂਮਿਲਿਓਉ
ਥਰਨਕਹਿਆ।੨੯੬॥ਤ੍ਰਿਪਤਸਕਲਦਿਜਕੀਏਭੋਜਨਕ੍ਰਕੇਸਾਰੇਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਤ੍ਰਿਪਤਕੀਤੇ।ਅਸਮੇਦਹਾਰਾ ਅਸਮੇਧਾਨਾਭ੍ਰਾਜਪਰੇਪ੍ਰਹਤਾਂਕਤਿਹਾਰਾਭਜਕੇਆ
ਪਏਨਬ੍ਰਆਤਾਪ੍ਰਰਦੇਖਕੇ।੨੯੭॥ਨਾਤਰਧਰੇਦਜਨਵਾਤੇਹੁਨਹੀਤਾਬ੍ਰਆਤੇਦਿ
ਖਦੂਰਜਨਭ੍ਰਾਉਧਾਰਨਕਰੂਗਾ।੨੯੮॥ਕਹਾਮਿਰਤਕਕ੍ਰਿਆਮੁਰਦੇਨੇ੨੯੯॥ਤੋ
ਥੇਪੂਰਣਕੀਤੇ ਕੁੰਕਮਖੋਰ ਕੇਸਰਦੇਟਿਕੇ੨੯੨॥ਅਖਲਸਪੂਰਣ।ਹਮਬੈਠੇਤੁਮ
ਦੇਹੁਅਸੀਸਾ।ਅਸੀਂਤਾਂਤੁਹਾਂਨੂਪ੍ਰਰਬੈਠੇਅਸੀਸਾਂਦਿਂਦੇਹਾਂਜੀ।ਤੁਮਰਾਜਾਰਾਜ
ਨਕੇਈਸਾ।ਤੂੰਰਾਜਾਹੈਰਾਜਿਆਂਦਾਬੀਈਸ੍ਰਹੈ।੨੯੩॥ਜਬਹੀਕਰੋ ਅਗਨਕਾਭੁ
ਜਾ ਜਬਨਾਦਾਂਹੀਅਗਨਵਿਚਭੁੰਨਣਾਕਰੂਗਾ।੨੯੩॥ਬਿੰਜਨਾਦਥਨਾਵੈਭੋਜਨਆਂ
ਦਿਕਬਣਾਉਂਦੇਹਾਂ।ਹਮਤੁਮਦੇਤੀਨੋਮਿਲਖਾਵੈ ਮੈਬੀਤੇਤੁਸੀਬੀਤਿਸਨੋਮਿਲਕੇਖਾ
ਈਏ।੨੯੪॥ਭੋਜਨਭੁੰਜੇਤਉਛੁਟੇਕਰਮਾ ਭੋਜਨਦੇਖਾਣੇਕਰਕੇਕਰਮਆਪਣਾਛੁਟ
ਜਾਂਦਾਹੈ।੨੯੫॥ਗਜਦਲਸੰਗਜਕੇਦਲਅਲਸਿਟੇਹੈ।੨੯੬॥ਜਬਐਬਾਚਰਾ
ਜਾਤੇਸੁਨਪੰਜਦੋਇਉਬਚਨਰਾਜਾਤੇਸੁਣਿਆ।ਅਜੇਮੇਨਅਜੈਬਟ ਅਜੈਸਿੰਘ
ਅਜਿਤਸੂਰਮਾਦਾਸੀਦਾਪੁਤ੍ਰਹੈ।੨੯੭॥ਜਨਮਸਰੀ ਜਨਮਦੀਸਰਨਜਾਂਦੀਹੈ ਕਾਲਮ
ਰੀਕਾਲਮਾਰਦਾਹੈ।ਜਿਹਭਾਂਤਰਹੇ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਰਹੇਦੂਸਰਾਪਾਨ।ਜਿਹਭਾਗਾਰਜਿਸਦੇ
ਗ੍ਰਹਣਕ੍ਰੋਣਕੇ।੨੯੮॥ਦੋਆਨਜਮਸਬਤਾਇਦਏ ਓਆਕੇਚੁਗਲਨੇਦਸਾਦਿ
ਤੇਇਨਾਂਦੇਘਰਹੈ।ਰੋਸਬਢੀ ਕ੍ਰੋਧਰੂਪੀਅਭਿਮਾਨਬਧੀ।੩੦॥ਦਿਜਸਾਮਘਰਿ ਜਿਸਬ੍ਰ
ਮਣਦੇਘਰਦੀਸੁਣਲਈਸੀਉਨਾਂਦੇਘਰਗ।੩੦੧॥ਗੋਦਲੀਓਮੰਡਲਾਕਾਰਹੋਕੇਬੈ
ਠਦੇਹੋਏ।ਨ੍ਰਿਪਸਾਥਰਹੈਨਹੀਂਏਉਮਤੇਰਾਜਾਨਾਲਬੀਬਾਤਬਣੀਰਹੇਤੇਏਭੀਨਾ
ਮਰਣਦੇਮੇ।੩੦੨॥ਇਹਭਾਂਤਿਕਹੀਤਿਹਤਾਹਿਸਭੈ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹੀਰਾਜਾਨੇਤਿ
ਥੇਤਿਨਾਸਭਨਾਨੂ।ਜੋਉਆਨਿਕਹਿਓਸੋਈਲੇਤਭਏ ਜੋਕੁਝਰਾਜੇਕਹਾਉਨਮੰਨਲੇਤੇ
ਭਏ।ਬਾਨਸਕੋਂਭਤਭਏਬਣਜਕਰਦੇਹੋਏ।੩੦੩॥ਜਿਹਤੇਰਜਨੇਉਨਕੀਨਹਠਜਿ
ਨਾਂਤੇਰੇਨਾਜਨੇਉਹਠਕਰਕੇ।ਭਿਜਕੀਓਇਕਠੇਭੇਜਨਾ।ਜੈਸੇਘਪਤੇਉਨਾਬ੍ਰਾਮ
ਣਾਂਨੇਇਕਠਿਆਕੀਤਾ।

ਇਨਮੈਓਨਮੈਇਕਭੇਦੁਰਹਿਓਇਨਾਓਨਾਵਿਚਾਇਕਭੇਦੁਰਹਿਆਇਕਨਾਨੇ
ਭੋਜਨਖਾਧਾਇਕਨਾਨੇਨਾਖਾਧਾ॥੩੦੪॥ਨਹਿਛਤ੍ਰਨੁਦੇਹਸੁਤਾਹਿਤੂਅਰਿਨਹਿਛ
ਤ੍ਰੀਜੇਥੁਆਂਭੇਪਾਸਤਾਰੇਵਪੁਤ੍ਰੀਆਂਤੁਸੀਮੈਨੂ॥੩੦੫॥ਵਿਹਿਬਾਧਕ੍ਰਹਿਅਤਨ
ਅਤਭੂਉਨਹਿਓਹਬਿਨਥੋਨਾਹੈਅਤਸੈਕੁਕੇਹਨੁ॥ਹਮਏਵਉਭ੍ਰਤਚਲੇਇਕਠੇ
ਮੈਤੇਏਦੋਅਭ੍ਰਾਤਚਲੀਏਇਕਠੇ॥੩੦੬॥ਤ੍ਰਿਓਪੇਟਸੋਨੇਦਉਤੇਪੁਤਭਏਸਨੇਹੀਏ
ਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇਪੇਟਤੇਜੋਪੁਤ੍ਰਹੋਏ॥੩੦੭॥ਉਤਛਤ੍ਰੀਅਜਾਤਿਅਨੇਕਭਏਓਥੇਛਤ੍ਰੀ
ਅਜਾਤਨੁਨਜਾਤਅਨੇਕਾਹੀਹੋਏ॥੩੦੮॥ਜਿਨਸਾਕਦਏਨਹਿਰਾਰਬੁਧੀਜਿਨ
ਨੇਸਾਕਨਾਦਿਤੇਤੇਲਭ੍ਰਾਈਬਧੀ॥ਦਲਤੇਬਲਤੇਧਨਭੂਟਿਗਏਦਲਬੀਨਾਰ
ਹਿਆਤੇਬਲਬੀਨਾਰਹਿਆਤੇਧਨਬੀਨਾਰਹਿਆਸਭਕਿਸੇਨਾਲੋਟੁਟਗਏ॥
ਧ ੩੧੦॥ਅਨਰੀਧਜਰੇਮਹਾਕੁੰਡਅਨਲਿਨ੍ਰਿਭੇਜਲਗਏਬਡੇਅਗਨਦੇਕੁੰਡ
ਧ ਵਿਚਾ॥ਭਇਓਛਤ੍ਰੀਅਸੋਮਹਾਪ੍ਰਬਲੀਹੋਈਆਛਤ੍ਰੀਆਦੇਆਸਦਾਜਰਬ
ਡਾਪ੍ਰਬਲਾ॥੩੧੧॥ਅਜੈਸਿੰਘਦਾਰਾਜਇਤਿ॥ ॥ਪੁਨਿਨ੍ਰਿਪਕੋਨ੍ਰਿਪਰਾਇ
ਬਹੁਨੋਰਾਜੇਆਦਾਰਾਜਾਨ੍ਰਿਪਨਾਮਰਾਜਾਹੋਇਆ॥੩੧੨॥ਸੁਨਿਰਾਜਰਾਜ
ਮਹਾਨਸੁਣਰਾਜਿਆਂਦੇਰਾਜੇਬਡੇਮੰਤ੍ਰੀਕਹਿਦੇਹੈ॥ਦਸਦੇਇਦੁਆਦਸਮੰਤ
ਦਸਤੇਦੋਭਾਰਾਂਅਖਰਾਂਦਾਮੰਤ੍ਰ ਓਨਮੋਭਗਵਤੇਬਾਸਦੇਵਾਏ॥ਧਰਨੀਧਰ
ਨਮਹੇਤ੍ਰ ਧਰਤੀਦੇਧਾਰਨਵਾਲਾਜੋਪੁਜਾ॥੩੧੪॥ਪਸੁਮੇਧਜਗ ਛਡੇਬਕ੍ਰੋਤਿਨ
ਦੇਆਸਦਾਜਗਰਚਿਆ॥ਦਿਜਪ੍ਰਾਕਜੋਤਬੁਲਾਇ ਬ੍ਰਾਮਣਜੋਤਸੀਬੁਲਾਏ॥
ਆਪਿਕਾਮਰੂਪਕਹਾਇ ਆਪਸਿੰਦ੍ਰ ਸਰੂਪਕਹਾਇਆਤਿਸਨੇ॥੩੧੬॥ਆਬਿਚਾ
ਰ ਸੀਘ੍ਰਹੀ॥ਆਬੈਮਾਧਿਹੋਮਕਰਾਇ ਹੁਣਵਿਚਿਹੋਮਕਰਾਏਓਇਕਹਿਦੇਹੈਇ ਉ
ਸਛਤ੍ਰੇਕਾ॥੩੧੭॥ਧੁਨਕਠਨਕਾਲਕਰਵਾਲ ਬਹੁਤੇਕਠਨਜੇਹੇਕਾਲਭਗਵਾਨਤ
ਲਵਾਰਵਾਲਾ॥ ੩੧੯॥ਅਥਪੰਚਮੋਰਾਜਇਤਿ॥ ॥ਪੁਨਿਭਏਮੁਨੀਛਤਰ
ਇਪ੍ਰਨਾਹੋਏਮੁਨੀਛਤਨਾਮਨ੍ਰਕੇਰਾਜਾ॥੩੨੦॥ਛਿਤਛੀਨਛਤ੍ਰਫਿਰਾਇ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਦਾਖੋਕੇਛਤ੍ਰਆਪਣੇਸਿਰਪ੍ਰਫਿਰਾਇਆਤਿਸਨੇ॥੩੨੧॥ਅਨਮੰਡਰਾਜਜੁਝਾ
ਰ ਮਲਨਤੇਰਹਿਤਹੈਰਾਜਾਸੂਰਮਾ॥ਅਨਖੰਡਰਾਜਅਮੰਡ ਇਕਰਸਰਾਜਹੈਤੇਮ
ਲਣਤੇਰਹਿਤਹੈ॥੩੨੪॥ਅਤਿਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਉਚਾਰ ਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀਆਂਨੇਮੰਤ੍ਰਉਚਾਰਿ
ਆ॥੩੨੫॥ਤਬਬੋਲੀਓਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ਤਬਬੋਲਿਆਰਾਜਿਆਦਾਰਾਜਾ॥੩੨੬॥
ਬਹੁਤੇਧਕੀਨਪ੍ਰਮੇਸ ਬਹੁਤਪ੍ਰਾਸਿਨਕੀਤਾਸਿਵਜੀਨੂ॥੩੨੮॥ਤ੍ਰਿਤਸੇਸ ਇਦ੍ਰਛਿ
ਤਛੀਨਛਤ੍ਰਫਿਰਾਏ ਪ੍ਰਿਥੀਖੋਕੇਰਾਖਸਾਂਤੇਛਤ੍ਰਫਿਰਾਇਆਇੰਦ੍ਰਦੇਸਿਰਪਰ॥੩੩
੧॥ਤਬਬੋਲੀਓਮੁਖਚਾਰ ਤਦੋਂਬੋਲਿਆਬ੍ਰਹਮਾ॥ਮੁਨਿਚੰਡਚੰਡਿਜਹਾਰ ਸੁਨਹੇਚੰ
ਡੀਚੰਡਣਵਾਲੀਤੇਰੇਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੩੩੨॥ਪਲਖੰਡ ਮਾਸਦੇਟੁਕੜੇ॥੩੩੩॥ਬੋਲ
ਕੈਮੁਖਚਾਰ ਬੁਲਾਕੇਦੇਵੀਨੇਬ੍ਰਹਮਾਨੂ॥ਸੁਨਿਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਅਸੇਭ ਸੁਣਮਿਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀਅ
ਚਰਜਬਾਰਤਾਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆ॥੩੩੪॥ਮਾਸਕੇਪਲ ਮਾਸਦੇਟੁਕੜੇ ਧੁਨਿਰਾਜਰ
ਜੋਆਬਿਚਾਰ ਸੁਣਹੇਰਾਜਿਆਂਦੇਰਾਜੇਮੰਤ੍ਰੀਕਹਿੰਦਾਹੈਸੀਘ੍ਰਹੀ॥ਛੋਦਿਚਿਛਰਬਿ
ਕ੍ਰਾਸੁਰਧੂਲਿਕਰਣਿਖਪਾਇ ਕਟਕੇਚਿਛੁਰਨੂਤੇਬਿੜਾਲਰਾਖਸਨੂਤੇਧੂਲਿਕਰ
ਣਨੂਖਪਾਕੇ॥ਮਖਦੇਤਮੇਧਬਨਾਇ ਜਗਦੇਤਾਂਦੇਮਾਸਦਾਬਣਾਕੇਕੀਤਾ॥ਜੋਮੇਦੇਦੀਨੇ
ਕੀਤਾਹੈਜਗ॥ਤੈਸਹੀਮਖਕੀਜੀਐ ਤੈਸੇਹੀਜਗਕਰੀਏ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤੀਖਣਾਤੈਸਹੀਮ
ਧਮਾਰਕੇ ਜੈਸੇਮਹਿਖਾਸੁਰਕੋਮਾਰਕੇਸੋਗਿਇੰਦ੍ਰ ਛਤ੍ਰਫਿਰਾਇ ਸਿਰਇੰਦ੍ਰਦੇਛਤ੍ਰ
ਫਿਰਾਇਆਸੀਆਤੈਨੇ॥ਜੋਸਮੁਰਸੁਖਪਾਇ ਓਤਿਵਸੰਤੁਹੋਹ ਸਹਾਇ ਜੈਸੇਦੇਵ
ਤਿਆਂਨੇਸੁਖਪਾਇਆਸੀਤੈਸੇਤੂਮਭੀਸੀਤਾਦੇਸਹਾਇਹੋਵੇਹੇਰਾਜਾਜੀ॥੩॥੩੩
੬॥ ੫॥

੧ੳ ਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇ॥ਪਾਤਸਾਹੀ੧੦॥ਚੌਬੀਸਅਉਤਾਰ॥ਚੌਪਈ੨੪
ਅਖਾੜਾ ਕੌਤਕ॥੪॥ਜਾਨਮੇਤਬਤੇਪਿਆਰੇਮੇਤਦੇਤੇ॥੮॥ਭਵਰਾਖੋਂਭਰ
ਮਾਏਹੋਏ॥੯॥ਤ੍ਰੌਲਾ ਗੀਖ੍ਯਾ॥ਸਿਖਿਆ ਕਥਾ੧੦॥ਸਾਧਵਨ ਸਾਧਾਂਦੇ੧੨
ਕਿਨਹੂੰਕਹੂੰਨਤਾਹਿਲਖਾਯੋ ਕਿਸੇਨੂੰਭੀਕਿਤੇਬੀਆਪਣਾਆਪਨਹੀਤਿਸਨੇਲ ੫
ਖਾਇਆ॥੧੩॥ਬੇਚਾਰਾ ਗਰੀਬਾ॥੧੬॥ਆਲਮ ਮਲੂਮ ੨੧॥ਮੀਤਪ੍ਰਮੇਸ
੨੨ ਮੁੰਡੀਆ ਬੈਰਾਗੀ ੨੪॥ਰਾਵ ਰਾਜਾ ਕਾਹੂੰਕੇਕਹਤਾ ਕੌਣਕਿਸੇਨੂੰਕਹ
ਦਾ॥੨ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹਠ੨੧॥ਕਹਾਲਗੈ ਕਹਾਂਤੇੜ੍ਹੀ੨੯॥ਤੇਜ ਨਾਮ ਸਕਤੀਕਾ
੨੯॥ਜੋਧੁਨਪੂਰ ਜਗਤਮੋਰਹਾ ਉਸਧੁਨਦਾਸਬਦਜਾਰੇ ਜਗਤਵਿਖੇਪੂਰ
ਅਣਹੋਰਹਾ॥੩੧॥ਬਲੀਬਲੀਦੈਤਦੇਵਤਾ ਬਪੁਧਰ ਕਾਲਬਲੀਬਲਵਾਨ
ਸਰੀਰਧਾਰਕੇਕਾਲਜੋਬਲੀਹੈਬਲਵਾਲਾ॥੩੨॥ਜਿਮੁਦੇਹਧਰਾਏ ਜਿਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਦੇਹਧਾਰਕੇਆਏਹੈ॥ਅੰਤਜੋਤਿ ਅੰਤਨੂੰਜੋਤੀਤਿਹਮਾਧਿਮਿਲਾਯੋ
ਤਿਨਾਨੂੰਆਪਣੇਵਿਖੇਮਿਲਾਲਇਆ॥੩੩॥ਛੈਬੋਕਹੀਦਾਹੈ॥ਦਿਸਟਅ ੩੪
ਗੋਚਰਆਵਤ ਦਿਸਟ ਅਗੋਚਰ ਦਾਦਿਸਦਾਹੈ॥੩੫॥ਰਾਵਤਇਕਾ
੩੯॥ਲੂਕਸ੍ਰੋਨਕਰਾ ਹਲਾਉਣਾਕਰਿਆ॥੪੦॥ਜੇਖਸੀਖਾਸੁਰ ਧਜੋਲੋ
ਚੀਰਪੇਰੀਆਜੇ ਜੇਆ॥ਚਤੁਰਬੇਦਪਾਤੂਕਹਿਓਮਧੁਮਧੁ ਦੋਹਾਂਬੇਦਾਨੂੰਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਵਿਚਪਾਉਣਾਕੀਤਾ॥ਤ੍ਰਸਖੋਅਸਟਿਨੇਣੇ ਕਨਿਯੇਜੁਧਸੁਧਿਬੈਦਾਇਕ
ਹੋਇਆਬ੍ਰਹਮਾਕਰਿਆਜੁਧਚੰਗਾਅਛਾਅਵਤਾਰਨੇ॥੪੧॥ਤਬੈਸੰਭਰੇਤ
ਦੇ॥ਆਪਣੇਆਪਨੂੰਸੰਭਾਲਿਆ॥ਧਰੇਲੋਹ ਕ੍ਰੋਹ ਧਰੇਹੈਸਸਤ੍ਰਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇਮਹਾਂ
੨ ਸੰਪਾਤਿਕਰੇਸਤ੍ਰਪਾਤੀਬ੍ਰਰੇਅਸਤ੍ਰਾਦਾਪਰਿਹਾਰਕਰਦੇਹੈਸਤ੍ਰੂਦੇਘਾਤਵਾਸ
ਤੇ॥੪੩॥ਟਲਗਏ ਗਿਰੇਲੋਕਸਾਤ ਡਿਗਪਏਸਤਲੋਕਾ॥ਫਾਗ ਜੁਧੀ ਫਗੁਣ
ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਜੂਆ ਖੇਲਕੇ॥੪੪॥ਖਗ ਤਲਵਾਰ ਖੰਗ ਖੰਡਾ ਸੰਜਾਨਜੋ ਸੰਜੋਆ
ਜਾਬਾ॥ਗੌਊਰਰਾਬਡੇਸੂਰਮੇ ਹਾਥਬੰਬੈ ਹਥਬਖੀ ਆਂਤੋ॥ਭਭਕ ਭਭਕ
ਇਆਨਕ॥ਨਚੇਮਛਮੱਥੈ ਨਚੇਹੈਮਛਦੇਮਥੇਵਾਲੇਮਛਅਤਾਰ॥੪੫॥ਢਲ
ਢੂਕ ਢਾਲੰ ਢਲਕਾਕੇ ਢੁਕੇ ਢਾਲਾਂਨੂੰ॥ਬ੍ਰਮੀਤੇਗਕਾਲੀਪ੍ਰਕਾਸੀਆਂਤੇਬਾਕਾਲ
ਦੀਨਿਆਈ॥ਕਟਾਕਾਟਬਾਹੇ ਕਟਾਕਟੀਬਾਹਦੇਹੈ॥੪੬॥ਤਮੰਤੇ ਗਾਅਤਕੀ
ਪ੍ਰਕਾਸੀਆਂਤੇਗਾਅਤਕਾ॥ਗਊਰਗਾਜੀ ਬਡੇਜੁਗਮੋਤੁੰਦ ਚੰਗੇ੪੭॥ਬਕੰਤੇ
ਮੁਖ੪੮॥ਦਮਾਮੰਦਮੰਕੇਨਗਾਰੇਦਨੇ॥ ਭਭੂਕੇ ਬੋਲ॥੪੯॥ਆਯੁਧੀ ਸਸਤ੍ਰਧ੦
ਧਧੀ ਚੰਗਾ ਕਮਧੀ ਧਨੁ ਖਿਯਾਲੰ ਖਤ੍ਰੀ॥ਧਿਆਨਕੀਤਾਬਾਣਾਦਾ॥੫੦॥ਭ
ਕੰਭੈਭਰੇਭੂਤਭੂਮੰਨਿੜੀ ਬੈਲੇਭੈਦੇਭਰੇਹੋਏਸੂਰਮੇਸਸਤ੍ਰਾਤੇਬਿਨਾ॥ ਭੰਗਭੂਮੰਜ
ਧਭੂਮਕਾ॥੫੧॥ਦੂੰਦ ਜੁਧੀ ਦੋਹਾਦਾਜੁਧ ਮ ਨੇਦੋਗਿਰਿ ਮਾਨੋਦੋਪ੍ਰਬਤਫਿਰਾਣਲੇ
੫੨॥ਟਰੇ ਭਜਗਏ॥ਸੀਖਾਸੁਰਬਧ ਧਾ੧ ॥ਰਾਜੈਬਾਜਬੀਣਾਬਿਨਾਰਤਨਭੂ
ਪੰ ਹਾਥੀਤੇਘੋੜਾਤੇਬਿਨਬਾਜਾਤੇਰਤਨਾਬਿਨਾਜਾਣਿਆ॥ਈ ਦ੍ਰਾਜੇਨੂੰਮਹਾਰਾਜ
ਨੇ॥ਪੁਰਿਦ੍ਰਾਇਦ੍ਰਨੇ॥ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਬਾਵਨ ਭ੍ਰਾਤਿਭਾਈਬਿਚਾਰੀ ਭਾਈਭਾਉਵਿਚਾ
ਰਕੇ॥੨॥ਬਾਦਿਯੋ ਠਟਿਆ ਕਰੇਮਥਨੀਕੂਟਾਸਮੁੰਦ੍ਰਾਦਾਚਲਿਯੋ ਕਰੋਮਧਾਣੀਮੰ
ਦ੍ਰਾਚਲਪਰਬਤਦੀ॥ਦੇਅਦੇਅ ਦੇਵਤਿਆਤੇਰਾਖਸਾਨੇ॥੩॥ਕਰੀਮਥਕ
ਬਾਸਕਾ ਸਿੰਧਮਧੀ ਕੀਤੀਨੇਤੀਬਾਸਕਦੀਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚ॥੪॥ਧਰੇਭਾਰਪਬੰ
ਆਧਾਧਰੇ ਪ੍ਰਬਦਾ॥ਕਛੂਪਧਾਰਿਆ ਕਛੂਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆ ਮਹਾਰਾਜਨੇ॥ਦ੍ਰ ਪੰ
ਤੀਆਉਤਾਰਇਤਿ॥ ਕਬਸਿਧਾਮ ਕਵੀਜੁਸਾਹਿਬਨੋ॥ਆਸਿਤਾਨਿਸ ੧
ਕਾਲਿਰਾਤਦਿਖੇ ਬਿਗਾਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ਅਸਰਾਂਤਕਸੀਸਕੀਓਰਹੂਅੰਰਾਖਸਦੇਵ
ਤਿਆਂਦੇਮਾਰਣਵਾਲੇਸਿਰਵਲਲਗੇ॥ਜਨੁਪ੍ਰਫੁਟਨਲੋਤਾਅ ਮਿਰਸਕੇਮਾਨੋਪੁ

ਟਾਲੇ ਦੇਹੈ ਦੇਖਣਵਾਲੇਆਂ ਮ੍ਰਿਤਰਸਕੋ॥੨॥ਧਨੁਸਾਇ ਇਸੁਧਾਸਿੰਤ ਧਨਖੁਤੇਬਾਣ
ਰੰਗੋਚਿਟੋ॥ਮਧੁ ਪਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟਆਦਿਮਤਿ ਘੜਾਮਦਰਾਦਾਅਸਤਹੋਂਦਾਲਾ॥੩
ਬਿੰਦੁਲਤਾਬਿਗਾਸੀ॥ਬਿਜੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀਹੋਗਤੁ॥ਕਲਪਤ੍ਰੰਮ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਸ਼ਾ
ਹੁਰ ਮੋਰਾ ਅਉਰੰਭਾ ਬਹੁਰੋਰੰਭਾ॥ਮਨਕੋਸਤਕਭਜਤੂਪਸੁਬੀ ਕੌਤਕਮਣੀ॥
ਕਲੀਗਹਿਨਕੀਤਾਹੋਇਆ॥ਰੂਪਸੁਭਾਜਿਸਨੋ॥ਗਾਵਰਾਜਸੁਧੇਨਭਲੀ ਗਊ
ਐਰਾਵੀਰਾਣੀ ਕਾਮਧੇਨਚੰਗੀ॥ਸਹਸਾਸਤ੍ਰਬਲੀ ਸਹੰਸ੍ਰਬਾਹੁਬਲੀ॥ਰਾਨ
ਰਤਨ ਗਿਣੇ ਹੋਰਤਨੁ ਰਾਨ ਉਪਰਤਨਅਬੇ॥ਗਿਣਦੇਹੈ ਉਪਰਤਨਹੁਣ॥ਧਾਰ
ਖਿਰ ਨਜੋਕ ਗਿਣਕੇ ਜੋ ਕਪੋਲੇ ਹਰੀਤ ਦੂਸਰੀਹਰਤੂ ਓਅਧੀ ਐਂ ਰਸ॥ਜਨਪੰਚਸੁਨ
ਮਅਸੀਖਸੁਭੀ ਪੰਚਜਨਨਾਮਾਸੀਖ ਜੋ ਚੰਗਾਹੋ॥ਸਜਬੇਲੁ ਚੰਦੂਬੇਲ ਬਜਾਂ
[illegible] ਭੀਰ ਭੁਦਰਾਜ ਬਾਵਨਾ ॥੬॥ਧਨਸਾਰੰਗ ਨੰਦਗਾਖੰਗਬਣੇ ਸਾਰੰਗਧ
ਨਖ ਨੰਦਗਾਖੜਗ॥ਸਿਵਸੂਲ॥ਸਿਵਦਾਤ੍ਰਿਸੂਲ ਬਡਵਾਨਲ ਬੜਵਾਨਲਅ
ਗਨੀ ਕਪਲਮੁਨੀ ਕਪਲਮੁਨੀ॥੭॥ਜਿਨਨਿੰਦਕਕੋਰੇ ਮਤਿਨਿਦਿਆਕਰਣੀ॥੮॥
ਸਿਤੰਹੁਕਮੰ ਚਿਤਾਰੂਪਾ॥ਸਿਬਲਖਾਰ ਜੀਖੀਆ॥ਮ੍ਰਿਤਸੀਖ ਮੁਰਦਾਸੀਖਮ
ਨਾਸਿਲ ਮਨਾਸਿਲ ਅਭ੍ਰਕਵੀ ਅਬਰਕਹੈਜੋ॥ਲੋਣਰਸੀਲਵਣ ਲੂਣਜੋ
ਸਦਾਸਲੂਣਾਰਸਹੈ॥੧੦॥ਕਹੂੰਕਮਾਇ ਕਿਤੇ ਬਣਾਇਬੀਲੇਦੇਹੈ॥੧੧॥ਦ
ਰਬੋਮੇਸ ਬਹੀ ਸਾਇਆਸਭੂਪਹੈਸਭੇਹੀ॥ਤਿਹਤਬਹੀ॥ਤਿਨਾਨੂ ਤਰੋਹੀ ਅ
ਵਰਨਬਾਟਅਵਰਨਹਿਦਯੋਹੋਰਨਾਦਾਬਿਤੂੰਹੋਰਨਾਂਦਿਤਾ॥੧੨॥ਪਾਂਚਾਮ ਨੂੰ
ਰਲੈ ਪੰਚਜਨਨਾਮਾਸੀਖਲੈਕੈ॥ਸੂਲਪਿਨਾਕ॥ਬਿਸਹ ਤ੍ਰਿਸੂਲਤੇਧਨਖਪਿਨਾਕੀਤੇ
ਬਿਖ॥੧੩॥ਘਲੇ ਭੂਰੀ ਸਸਤ੍ਰਾਨਾਲਪੂਰੇਹੋਏ॥ਅਨੀਦਾਨਵੀ ਦੇਖਉਠੀਅਪਾਰੀ
ਸੈਨਾਦਾਨਵਾਦੀ ਉਠੀਦੇਖਕੇਅਪਾਰਹੀ॥੧੪॥ਨਰੰਅਉਨਾਰਾਇਣੈ ਨਰਨਾ
ਰਾਇਣਦਾਭੂਪਧਾਰਕੇਮਹਾਰਾਜਨੋ॥ਕਤੈਐਠ ਫੈਟੇ ਕਿਤੇਆਕਰੁਕੇਸਾਫੇਬੀ
ਨਕੈ॥ਬਜੇਸੂਲਸੇਲੀ ਬਜੇਤ੍ਰਿਸੂਲਤੇਸੇਲੇ ਭਏਆਪਰੂਪੰ ਹੋਏਕ੍ਰੋਧਰੂਪ॥੧੫॥
ਲੋਹਿਕ੍ਰੋਹ ਸਸਤ੍ਰਲੈਕੇ ਕ੍ਰੋਧਨਾਲ॥ਧਾਰਿਯੋ॥ਐਸਕੈਧਾਰਿਆਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕ੍ਰ
ਕੇ॥੧੬॥ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀਤੇ ਛੂਹੀਐਨਗੇਣ ਛੂਹੀਆਕਾਸਦੇ ਧੂਨੂ॥੧੭॥ਦਿਸਾ
ਮਉਨਆਈ ਦਿਸਾਵਿਖੇਨਹੀ ਮਉਦੀ ਸੰਜਪੁੰਜੇ ਸੰਜੋਆਦੇਸਮੂਹ ਪੁਹਪੰਕ
ਰੀਤੇ ਕਰੀਰਦਾਬਾਣਾ॥੧੮॥ਭਯੋਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨੰ ਛਪਗਾਇਆ॥ਨਰਨਾਰਾਇ
ਣਅਵਤਾਰਚਤੁਰਥਸਪੂਰਨਾ॥੪॥ ॥ਫਿਧੇਪ੍ਰੇਮਫਾਂਧੀ ਫਸਗਏਪ੍ਰੇਮਦੀਫਾਹੀ
ਵਿਚਾਲਰੰਨੈਨਨਬੈਨੰਧਯੋਪਾਨਪੀਣੰ ਲਗਰਹੇਹੈਨੇਤ੍ਰਤਿਸਦੇਬਚਨਾਂਵਿਚਧਾਰ
ਇਆਹੈਪਾਣੀਪੀਣਾ॥ਜਾਨਬਾਣੈ ਮਾਨੋਬਾਣਾ॥੨॥ਚੇਤਹੀਣੇ ਚੇਤਨਤਾਤੇਬਿਨਾ
ਅਰਬਖਰਬੀ ਅਣਗਿਣਤਾ॥ਭਯੋਪ੍ਰੇਮਜੋਗੀ ਹੋਇਆਪ੍ਰੇਮਰੂਪੀਜੋਗ॥ਫਾਂਧਫ
ਧੇਮ੍ਰਿਗੀਰਾਜ ਐਸੇ ਫਾਹੀਵਿਚਫਸੇਹੋਏ ਇਕਾ ਸ੍ਰੋਮ੍ਰਿਗਾਜੇਸੇ॥੩॥ਜਿਨੇਰਤਨਬਾਂ
ਟੇਤੁਮਉਤਾਂਹੇਜਾਨੇ ਜਿਸਨੇਰਤਨਬੰਡੇਸੋਤੂਸੀਹਿ ਸਨੇਜਾਣੋ॥੪॥ਮਨਮਣੀ॥
ਉਰਤਾਖੀਤਿਹਤੇ ਛਾਤੀਵਿਖੇਰਖੇਹੈ॥ਸਪੰਚਮਅਵਤਾਰਗਇਤੀ॥੫॥ ਸਅ
ਮਾਦਿਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਈਤਜਿਤੇਜਹੁਾਰੇ ਦੈਤਸੁਰਮੇਜਿਤੇ॥੧॥ਹਿਰਿਨਿਹਰ
ਣਕਸਪ॥ਰਾਹੀਰੰ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਸੂਰਮੇ॥੨॥ਵਾਸੇਉਸਦੇਨਾਲ ਸਿੰਰੀ
ਪਰੀਭੂਸਟ ਸੋਰ ਪੈਰਦੇਅੰਗੂਠੇਨਾਲਦਬਾਇਆ॥ਟਿਲਾਸਮੇਰਦਾ॥ਬਨੰ
ਬੇਦਭੂਮੰਕੀਏਸਰਬ ਭੂੰਰੀ ਜਲਵਿਚਡੋਬਕੇਬੇਦਤੇਪ੍ਰਿਥੀਦਾਨਾਸਕਰ
ਦਿਤਾ॥੩॥ਧਸੀਭੂਮਬੇ ਦੋਰ ਹੀਹੁਏਪਤਾਰੀ ਧਸਗਈਪ੍ਰਿਥੀਤ੍ਰਿਬੇਪਤਾਲ
ਹੀਹਰਹੀਹੋ॥ਦਾਤੁਗਾਤੁ ਤਕਣੀ ਆਦਾਤਾਂਵਾਲਾ॥੫॥ਨਾਲਅਹੀ ਉਨੇਚੈ
ਗਿਆਨੁਅਗਦੋ॥੬॥ਨਿਚੇਤੰ ਅਚੇਤਹੋਏ॥੭॥ਕੂਰੰਕ੍ਰਾਲੰ ਭਇਆਨਕ

ਤੇਭਇਆਨਕਾ।੯।ਕਿੰਪਭਾਨੈਮਾਧਿਆਨੇ ਕੰਬਗਾਇਆਦੁਪੈਰਦਾਸੂਰਜ ੨੫
੯।ਜਲੇਬਾਬੁਲੇਜੰਥਲੈਤਥਲੀਰੈ ਜਲਵਾਲੇਥਾਉਥਲਹੋਗਇਆਥਲਵ੍ਹਿ
ਲੇਥਾਉਜਲਹੋਗਇਆਪੈਰਾਂਨਾਲਾ।ਰਘੁਇੰਦ੍ਰ ਬੀਰੈ ਰਾਮਚੰਦਨੇ।ਕਰੈਦੈ
ਤੁਆਘਾਤਕ੍ਰੁਦਾਹੋਂਦੇਤਸਸਤ੍ਰੂਦਾ।ਆਕੇਘਾਉ।ਘਰਿਸਾਰੀਪਰਿਆਰੇਘ
ਗ੍ਰਿਆਲੀਆ।ਘਾਵ੍ਰਿਆਲਉਧਾ।੧੦।ਦੇਤਾਰੇਦੇਤਾਰੇ ਦੇਂਦਾਵਾਲ੍ਹਿਆ।ਲਾਬ
ਦੇਂਦਾਂਵਾਲ੍ਹੇ।੧੧।ਰਣੇਰਰਾਰਤੇਸਭੇਰੰਗਭੂਮੰ ਰਣਦੇਹੰਗਵਿਚਰਤੇਹੋ
ਏਹੈਸਭੇਜੁਧਭੂਮਕਾਵਿਖੇ।੧੨।ਸਬੇਸੈਤੰਨੈਤਾਨਕੇ ਸਭਸੈਤਾਨੂਤਿਸਨੇ
੧੪।ਅਛਿਵਾਅਵਤਾਰਥੇਰਾਹਇਤੀ।੬ ।ਅਦਿਵਰਾਜਰਾਜਇੰਦਨੇਰਾਜ
ਕੀਤਾਦੇਵਤਿਆਦੇਰਾਜੇਨੇ।ਧਾਰੂਠ ਗਰਬਾ।੧।ਬਾਦਿਤ੍ਰ ਨੇਕ ਬਾਜੇਅਨੇਕ
੨।ਨਿਰਕਤਪੀਰਵਾਂਨਹੋਇਆ।੩।ਸਬੁਕਰਨੇਕਾਜਸਪੂਰਨਕਾਰਜ
ਕ੍ਰਨੁਵਾਸਤੇ੪।ਬੁਧਤਾਹਿਰਕ੍ਰੋਰੇਪੁਤ੍ਰਸੇਪਵਤ੍ਰਾ।ਛਾਮਨੈਮੇਬੀਰਰਹਾ।ਅਬਹੀ
ਇਹਬਾਂਧਤਬੀਅਭਏ ਹੁਣੇਈ।ਇਸਨੇਥੀਮਨਾਲਬੀਨਦੇਓ।੫।ਨਿਕਮੇਬ
ਗੁਪਾਲਕਹਿਦੇਹੈਨੇਕਾਲ੍ਹਿਆਹੈ।ਅਬਗੁਪਾਲਬਚਾਉਣੋ।ਚਕਚਉਧਰ
ਹੇਚਉਧੀਖਾਕੇਚਕ੍ਰਤਹੋਰਹੇ ਹਰਿਫਾਰਿਕਿਵਾਰਤਬੇ ਨਗਸਿੰਘਅਵਤਾ
ਰਥੰਮਦੀਆਂਫਟੀਆਂਪਾੜਕੇਤੁਰਦੇ।੭।ਲਖਿਦੇਵਦਿਵਾਰ ਦੇਖਕੇਦੇਵਤੇ
ਤੇਰਾਖਸ ਸਭੇਬ੍ਰਹਰੇ ਸਭੇ ਕੰਬੇ।ਹਿਹਰੇਅਚਰਜਹੋਰਹੇ।੧੦।ਲਰਜੇਕੰ
ਬੇ ਕੇਹਰਕੇਨਰਸਿੰਘਕੇਰਣਭੇਰਣਧੀਰਬਦਾਨਟਕੇਰਣਵਿਖੇਹੋਏਰਣਵਿਖੇ
ਜੋਧੀਰਜਵਾਨਸੇਨਟਦੇਬਟੇਵਤਅਗਾਹਾਂਪਿਛਾਹਾਂਨਹੀਜਾਸਕਦੇ।੧੧।
ਗਹਿਰੇਮਨੋਕਿਸਕਸੇਣਸਣੇ ਲਹੂਨਾਲਭਿਜੇਹੋਏਐਸੇਗਹਿਗਏਹੈਆਨੇ
ਕੇਸੂਫੁਲੇਹੋਏਹੈ।੧੨।ਧਹਰੰਤ ਧੁਜਾਜਨਬੀਰਕ੍ਰਧੰ ਫਰਕਦੀਆਂਹੈਧੁ
ਜਾਂਵਤਤਵਦਾਰਾਸੂਰਮਿਆਂਦੀਆਂਕ੍ਰੋਧਨਾਲ।੧੩।ਹਹਰੰ ਹੈਰਾਨਹੋਕੇਬਹਿ
ਘੇਦੁਸਰੇਬਾਹੁਦੇਨੇਦੇਹਾਤ੍ਰਫਾਤੇਬਾਣਐਸੇ।ਹਹਰੰਤਹਯੰ ਹਿਣਕਦੇਹੈਘੋ
ੜੇ।੧੫।ਬਿਚਾਲਿਖੇਤ੍ਰੰਕ ਭਾਜੇਆਏਕਪੈਰਾ।ਲਖਸੂਰਸੇਰਹਸੇਦਮਕਿ
ਐਦੇਖਕੇਸੂਰਜਨੇਕਵਲਿਖਿਆਹੈ।੧੬।ਤੁਰੰਗਨ ਘੋੜਿਆਂਵਾਲਿਆ
ਦਾ ਵਾਤ ਫੰਗਨ ਬੰਦੁਕਾਂਦਾ ਜਿਲਾਜਿਤ ਜਿਲਨਾਲਤਿਖੇਕੀਤੇਹੋਏ।ਨਭਓ
ਰਧਰਾਦੇਉਪੁਰਰਹੇ ਅਕਾਸਦੀਤ੍ਰਫਤੇਧਰਤੀਦੇਮੇਪੂਰਣਹੋਰਹੇ।੧੧।ਹੁ
ਭੂਹਭਾਜਿਐ ਹੂੰ ਹੂੰ ਭਾਜਿਸਪੁਕਾਰਾ।੨੨।ਭੂਟਿਗਣ ਸਮੂਹਸੂਰਮੇ੨੬।ਪੁਰਧ
ਰੇਪ੍ਰਿਥਿਤੇਪਏ ਭਏ ਹੋਏ੨੭।ਬਾਂਧਿ ਚਲਿਪੈਰਣਕੇਕਰਗਾਨ ਬੀਨਚਲਿਆਹੈ
ਰਣਦਾਹਖੁਨੁਵਾਨਾ੨੯।ਕਿਪਾਈਸਟਾਸਿੰਘ ਕੈਪਾਈਰਾਰਦਨਰਸਿੰਘ
ਨੈਰਜੀਧੁਤ੍ਰਾ।੩੦।ਦਾਨਦ੍ਰੇਸੁਲਤਾਨੈ ਦਾਨਵਾਂਦਾਪਾਤਸਾਹ।੩੧।ਸੰਦੂਰ ਤਮੂ
੩੧।ਅਸਤਮਾਤੇ ਮਸਤਤਾਈਨਾਲਮਸਤਹੋਏਹੋਏ।੩੯।ਕਰਘੰ ਛੰਦਾ।੪੦
ਕਰਿਐਨ੍ਰਿਪਛਤ੍ਰੰਫੇਰ ਛਤ੍ਰਫੇਰਣਾਕੀਤਰਾਜਦਾ।ਅਰਿਸਟ ਉਪਦ੍ਰਵਕਰਣ
ਵਾਲੇ।ਨਰਸਿੰਘਅਵਤਾਰਇਤੀ੭ ।ਦਲਹਿਓ ਦੇਖਕੇ੪।ਜੁਧਾਰ
ਕੈਬਣਾਕੇਮਾਲਿਆ।ਗਰਮੁਤ੍ਰਕਾਦਘੇ ਚੰਦਨਦੀਹੈਕੀਤਿਤੀ।੭।ਮੇਰਾਅਛਿ
ਇਛਾਈਕਰਮਾਂ।੯।ਲਘੁਵਿਜਛੇ ਟਜੇਹਾਬ੍ਰਾਮਣ।੧੦।ਧਰਬਸੇਉਜੜ੍ਹੇਘਰ
ਵਾਲ੍ਹੇ।ਜਸਿਕਸਮਾਧ ਜਹਦੇਸਮਾਸਨਹੀ੧੧।ਤਿਆਦਿਜਬਵਨਰਨਾਹਿ ਤਿਸੀਪ
ਕਰਦਾਬ੍ਰਾਮਣਹੈਹੇਰਾਜਨ।੧੩।ਐਸਾ ਐਸਬਚਨਕਹਿਕੇ੧੪।ਧਾਰਮ੍ਰਕਰ
ਕੇਜਾਰਸਰੂਪ ਧਾਰਕੇਮਕਟ੍ਰੀਜਾਲ੍ਹੇਵਾਲ੍ਹੀਦਾਸਰੂਪ।੧੫।ਦਾਨਸਮੇਂਦੇਸਬ
ਰਕੀਭਈ ਦਾਨਦੇਸਮੇਦੀਧਰਤੀਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਹੋਈ।

੧੬॥ ਸਇਕ ਚਛਹੁ ਐਸੇ ਹੈ ਲੀਚ ਇਕ ਅਖਰੋਟ ਵੇਗਾਨੀ ਚ ਵਾਇਸ ਦੇਨੀ ਰੇਇਕ
ਕਖ ਹੋਵੇਗਾ॥ ੨੧॥ ਸਗ੍ਰਿ ਦੇ ਧੋਐਂਤ ਬਿਨਿਆ ਗਏ ਇਆ ਆਂਤਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਪਾ
ਰਾ ਅਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਾ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ॥੮ ॥ਝਾ ਅਪਨ ਉਧਨੇ
ਹਤ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੪॥ ਜਥੋ ਜਾਮਦਗਨੀ ਦੇ ਜੋ ਆਵ
ਤਾਰੀ ਉਤਪਤ ਹੋਇਆ ਜਮਦਗਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਸਰਾਮ॥ ਬ ੮
ਖੇਰੇ ਨਕਾਤੇ ਕਵਚੀ ਕੁਨਾਰੀ ਹੋਏ ਇਆ ਰੇਣਕਾ ਤੇ ਸੀ ਜੋਤ ਕੁਹਾੜੇ ਸੀ ਜੁਗਤਾ॥
ਜਉਨੇ ਸਹੰਸ੍ਰਾਸਤ੍ਰ ਭੂਪੰ ਜੈਸਨੇ ਸਹੰਸ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ॥ ਪ੍ਰਾਰੰਭ
ਏਤੀ ਸਕਤੀ ਇਤਸੀ ਵਾਹੁਤੀ ਲੈ ਦਨੀ ਸਿਧੁਜਾ ਕੀ ਸੁਪੁਤ੍ਰੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਜਾਈ
ਕਾਮਧੇਨ ਕਾਮਧੇਨ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਨੰਦਨੀ ਨਾਮ ਕੂੰ ਕੇ॥੬॥ ਰਾਮਤਾਤਿ ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਦਾ
ਤ ਪਿਤਾ ਜਮਦਗਨ ਮਾਰਿਆ॥੭॥ ਗਈ ਬਾਲ ਤਾਂ ਤੇ ਲੀਧੋ ਸੋ ਧਤ੍ਰਾਕੇ ਗਈ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਜਮਦਗਨ ਦੀ ਲਈ ਖਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਦੀ॥੮॥ ਹਨਿਐ ਖੇਤ ਭੂਨੀ ਦੇ
ਜੇ ਖੇਤ ਭੂਮੀ ਹਨਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਖੇਤ ਵਿਖੇ ਭੂਨੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੂੰ ਖੇਤਾ ਵਿਚ ਮਾ
ਰੇ॥੧੧॥ ਜੋਧੁ ਸੈਣ ਚਾਖਹੀ ਸਗਾਦੇ ਸਮੂਹ ਲਹੂ ਚਖਦੇ ਹੈ॥੧੨॥ ਚਟਾਕ ਚਾ
ਬਕੇ ਉਠੇ ਚਟਾਕੇ ਚਾਬੁਕਾਂ ਦੇ ਉਠਨ ਦੇ ਹੈ॥੧੬॥ ਗਾਜੇ ਜੁਹਝੂ ਕੇ ਗਜਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ
ਝੁਕਾਏ॥੧੯॥ ਪਣੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਢੋਲ ਬਜੇ॥੨੦॥ ਦਵੈ ਆਨਦੀ ਰੀ ਹੋ
ਅਗਨ ਮਾਨੋ ਦਗ ਰਹੀ ਹੈ॥੨੧॥ ਸਿਖੁ ਲੇ ਸਾਰ ਬਾਜੀ ਖੇਲਦੇ ਹੈ ਨਰਦਾਂ ਦੀ ਬਾ
ਜੀ॥੨੬॥ ਕੀਏ ਆਪ ਭੂਪੰ ਬਰਿਕੇ ਕੂੰ ਪਦਾ ਭੂਪਾ ਮਾਨੀ ਮਾਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਕੰ
ਲਮਾਨੋ ਸਭੈ ਰਸ ਮਭਾਨੰ ਸੋਭਾਕਾਲ ਦੀ ਹੈ ਮਾਨੋ ਬਾਣ ਜੋ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਣ
ਹੈ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਮਨੋ ਬੀਰ ਬਿਤ੍ਰਾ ਸੁਰੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜੈਸੇ ਮਾਨੋ ਸੁਰ ਮੇ ਬ੍ਰਿਤਾਸੁਰ ਦੇਨਾ
ਲਾਏਂ ਦੂਜੇ ਮੇਲ ਲਏ ਆਸੀ॥੨੮॥ ਕਰੰ ਕਾਲ ਹੀਣੰ ਕਹਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲ ਦਾ
ਮਾ ਹੀਨਾ ਨੋ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ॥੮ ॥ਲਈ ਛੀਨ ਛਉਨੀ ਖੋਲਈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਹਰੀ
ਫੇਰ ਛਤ੍ਰੀ ਧੋਏ ਦਿੰਜੇ ਜੀਤ ਜੁਪੰ ਖੋਲਈ ਬ੍ਰਾਮਣ ਤੇ ਛਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਜੁਏ ਵਿਚ ਜੀਤ
ਕੋ ਚਾਲਿ ਫੇਰੋ ਸਸੀ ਰਾਮ ਚਾਲਿਆ ਗੁਸੇ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਸਰਾਮ ॥੩੧॥ ਛਤ੍ਰੀ ਕੀਸ
ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਕੀ ਬਾਰੀ॥ ਰੂੜ੍ਹ ਛਤ੍ਰੀ ਮਤੇ ਲੈ ਸੁਨਾਊ ਖੋਲਕੇ ਆਦ ਤੇ ਲੈਕੇ ਸੁਨਾਵ
ਧਿਦੇ ਹਿਤ੍ਰਨੂ ਤਰਾਊ ਡਰਾਊਦਾ ਹਾਂ॥ ਅਖਾਰਾ ਕੌਤਕਾ ਨਵਮੋ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ॥੯॥
॥ਚਤੁਰਾਨਨ ਕਰ ਜਗਤ ਉਚਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕੇ ਜਗਤ ਕਹਿਦਾ ਹੈ॥੨॥ ਪ੍ਰਚੁਰ
ਪ੍ਰਗਟ ਭ੍ਰਾ॥ ਪਾਪਤੇ ਹਰਤਾ ਪਾਪ ਤੇ ਰਹਿਤਾ॥੫॥ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਹੰਤਾਰ ਪਾਪ ਕਰਮਾ
ਨੂੰ ਸਿਟਕੇ॥੬॥ ਸਇਮ ਕਹੀਐ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਦਸਮੋ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ
੧੦ ॥ਜਨ ਕੋਟ ਸਰੂਪ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਾਛੇ ਮਨੋ ਕੋ ਕ੍ਰ ਸਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ
ਧਰੇ ਹੈ॥੨॥ ਤਿਹ ਕੋ ਸੁ ਪੁਨੋ ਤਿਸਨੋ ਆਪਣੇ ਜਾਣਕੇ॥ ਜਗ ਜੀਤ ਸੁਅੰਬਰ ਮੇ
ਸੁਪ੍ਰਭਾ॥ ਜੱਗ ਵਿਖੇ ਜੀਤ ਕੇ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਭਾ ਵਾਲਿਆਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇ ਕਥਾ ਕਹਾ
ਗੇ॥੬॥ ਕਰਾਂਤ ਦੁਖੀ॥੭॥ ਪ੍ਰਲਵ ਨਾਮ ਨਾਸ ਦਾ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰੰ ਤ੍ਰਿਨਾਂ ਪੁਰਾਂ ਵਾਲਾ
ਤ੍ਰਿਪੁਰੰ ਤ੍ਰਿਨਾਂ ਪੁਰਾਂ ਵਾਲਾ॥ ਬਰਦਾਇ ਮਹਾਂ ਸੁਰਮੈ ਸਭ ਧੋ ॥ਸਿਵਾ ਦੇ ਬਰਦਾ
ਤੁ ਦੇਣਾ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਡੇ ਰਾਖਸ ਹੋਇਆ॥ ਦੁਦਰੰ ਕਠਨਾ॥੧੦॥ ਅਜਿਤ ਸੁਧਾਸ
ਹੈ ਤਿਖੇ ਰੰਗੇ ਬਾਣਾ॥੧੧॥ ਜਸ ਸਦਹੂੰ ਅੰਜੈਦਾ ਸਬਦ ਹੋਇਆ॥ ਗਿਰਹੋਮ
ਹਲਾ ਚਲ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰ ਸੁਮੇਰ ਹਿਲਗਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨੂੰ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ॥
੧੨॥ ਹਰਿਕੇ ਪਕਿ ਦੈ ਜਿਦਾਨੇ ਕੇ ਪਾਕਿ ਸਉਪੁ ਕੀਤਾ ਹੈ॥੧੩॥ ਹਨਿਓ ਨਿਰਖੰਤ ਮਹਾ
ਬਲੁਕੀ ਮਾਰੇ ਅੰਧਕ ਨਾਮ ਰਾਖਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਰੀਨੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ॥
ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰ ਹਨਿਓ ਜਿਮ ਕੋ ਤ੍ਰਿਪੁਰੰ ਤ੍ਰਿਨਾਂ ਪੁਰਾਂ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾ

ਗਿਆਸੀਹੋਸ਼ਿਵਜੀਦੇਵਤੇਕਹਿੰਦੇਹੈਤੈਸੇਅੰਧਕਨੂੰਮਾਰੋਗੇ॥੧੪॥ਦੂਜਨੈਂਦੇ
ਤਾਰਨਰੰਗਰੰਗੇਰਣਧੀਰਰਣੇਬੀਰਰਸਵਿਖੇਰੰਗੇਹੋਏਹੈਰਣਦੇਧੀਹਜੂਰ
ਨਜੁਧਵਿਖੇ॥ਧਾਵਕਜੁਆਲ ਅਗਨੀਦੀਲਾਟ ਬਣੰ ਬਣਵਿਖੇ॥੧੫॥ਜਨੂੰਅੰਤ
ਪ੍ਰਲੈਪਵਨਸੇਬਰਖੇ ਜੈਸੇਸਮੇਪ੍ਰਲੈਦੇਬਦਲਬਰਸਦੇਹੈਐਸੇਬਾਣਬਰਸੇ॥
੧੬॥ਸੁਰਾਰਦਨਰਾਖਸ ਕੋਪੁਓਪਮਿਟਾਇਕੇਪਦੀਉਪਮਾਨੂੰਮਿਟਾਕੇ॥ਐਧ
ਕੀਤੀ ਅੰਧਕਦੈਤਾ॥ਪੇਲਪੇਲ ਧਕੇਲਧਕੇਲ॥੧੭॥ਜੇਲਰੇਲ ਸੋਲਿਆਂਦੀਧਕਾ
ਧੁਕੀਆਅਨੇਕਨਹੇਰਹਿਹੈਰਸੁਹੂਰ ਅਨੇਕਾਨੂੰਦੇਖਕੇਦੇਗੀਹੂਰਵਰਦੇਹੈ॥੧੮॥ਕ
ਥੇਤਮ ਉਤਮਰਥਾ॥ਬਿਅੰਤਰੂਪਦੁਰੰਤ ਬਿਅੰਤਤੇਬਿਅੰਤਰੂਪਵਾਲੀਆ॥ਤਾਜਛ
ਤ੍ਰਅਨੇਕਾਂਹੀਤ੍ਰਿਗੇਹੈ॥੨੧॥ਕਮੰਧੁਅੰਧ ਧਤੂਅੰਨੇ ਪਿਨਾਕਪਾਣਤੇਹਤੇਸ਼ਿਵਜੀ
ਨੇਤੇਮਾਰੇ ਅਨੰਤਸੂਰਮਾਬਣੇ ਅਨੰਤਹੀਸੂਰਮਾਬਣਚਾਏਤੇਨਾਤੇ॥੨੨॥ਸ਼ਿ
ਲਹਸੀਜਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰਤੇਸੀਜੋਆਨੂੰਸਜਕੇ ਕਾਢਿਕੇ ਡਕੇਹੋਏ॥੨੩॥ਮਹਿਖੁਆਸ
ਧਨਖ॥੨੪॥ਤੇਜਮਾਣੇ ਤੇਜਵਾਲੇਦੁਧਾਰ ਤ੍ਰੈ ਸਿਵ ਛੁਤ੍ਰੈ ਨੀਚਾ॥ਸ਼ਿਲਹਿਸਸ
ਤ੍ਰ॥੨੭॥ਸਕਤ ਬਰਛੇ॥ਗਣੰਗਾਜੂਗਾਜੇ ਸਿਵਾਦੇਗਣਤਕਤੂੰਹੋਕੇਗਜੇ॥ਓ
ਤ੍ਰਗਾਜੇ ਰੁਦ੍ਰਸੋਭਰਹੇਹੈ॥੨੮॥ਭਾਣੰ ਸੂਰਜਵਤਤੇਜਵਾਲੇ॥੫ਣੰਜੇਸਟੂਟੇਬ
ਦਲਦੀਨਿਆਈਟੂਟਕੇਪਏਸੂਰਮੇ॥੨੯॥ਓਹਧਾਨਕਰ ਉਸਤ੍ਰਫੋਉਸ
ਤ੍ਰਨਿਕਲਗਏ॥੩੦॥ਸਤ੍ਰ ਕਢ ਸਤ੍ਰੂ ਨੂੰ ਸਿਰਸਤ੍ਰਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ਸਿਰਵਿਚਸ
ਤ੍ਰਦੇਬਾਣਮਾਰਿਆਸਿਵਨੇ॥ਗਾਜੂਬਿਜੁਲੀਨੇ॥੩੧॥ਰਿਪਚੇਤਭਯੇ ਸਤ੍ਰਚੇਤ
ਨੇਹੋਇਆ॥ਕੁਦੰਡਕਰੰਕਰੀਖ੍ਯੇ ਧਨਖਹਥਨਾਲੀਖਚਿਆ॥੩੨॥ਨਿਸਰੇ
ਦੂਸਰੀ ਨਿਕਲੇਦੂਸਰੀਤ੍ਰਫ॥ਅੰਧਕਬਧਹਿਤੀ॥੩੩॥ ॥ਇਮਕੇ ਇਸ੍ਰਪ੍ਰ
ਕਾਰਕੂਕੇ॥੧॥ਹਰਿਹੇਰਿਹਰੰਹਾਉਆਹਾਰਿਫੋਜਾਂਈਦ੍ਰਨੇਦੇਖਕੇਸਿਵਨੂੰਬ੍ਰਜ
ਮਾਰਿਆ॥ਅੰਗਾਰਅਪਾਰਲੀਓ ਅੰਗਿਆਰਅਪਾਰਨੇਜ ਨਮਲਾਇ
ਆ॥੩॥ਸੋਊਡਾਰਦੀਆਸਿੰਧਮਾਹਿਫੰਨਗਏ ਸੋਸਿਰਿਆ ਹੋਇਆਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਨੂੰ ਰਹਿਆ ਬਾਹਰਆਇਆ॥੪॥ਪਕਰਸਸਤ੍ਰਤੇਫਕੂਕੇਦਾਨੂੰ
ਤੇ॥੫॥ਅਸੁਰਾਰਦੇਵਤੇ॥੬॥ਦ੍ਰਹਿਤਾਇਸਦੀਆ ਪੁਤ੍ਰੀਨੂੰਆਗਿਆਦਿ
ਤੀ॥੧੨॥ਸੁਰਾਰਨਦੇਸਾ ਸੈਰੇਪ੍ਰਗਾਜੇ॥ਕਿਨਦ੍ਰਨਭੂਪਤਭਾਰਿਚਿਤਾਰਾਕਿ
ਸੇਰਾਜੇਨੇਬਲਿਜਾਦਕੀਤਾਸਿਵਨੂੰ॥੧੪॥ਜੁਟਜਟਾਨ ਉਖਾਰਸਤਾਬਹੀਜ
ਟਾਂਦੇਜੂੜੇਵਿਚੋਇਕਜਟਪਟੀਤੌਂ॥੧੯॥ਜਨਸਰਭਾਕੇਹਨੇਕਨਾਗਮਾਨੇਨ
ਦੀਲੋਕਨਾਗਾਦ੍ਰਹਿਕੋਸਿਟਿਆਹੈ॥੨੦॥ਪਾਕ ਨਚਾਰਾ ਪਾਣੀਨਹੀਉਚਾਰਿਆ
॥੨੨॥ਜੁਝਾਰੇ ਜੂਝਣੇਵਾਲੇ॥ਅਪ੍ਰਹਿਸਬਢੇ ਅਪਾਰਾਂਹੀਉਸੇਬਧਣੇਕੂਕੇ॥੨
੫॥ਬਾਇਹਨੇ ਪੌਣਦੇਸਾਰੇ॥ਚਿਤ੍ਰਬਾਚਿਤ੍ਰ ਮੁੰਦ੍ਰਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਅਜੇਧਨੁ
ਧਕੀਤਾ॥੨੬॥ਭੁਤ੍ਰਭੁਤ੍ਰ ਸਿਵਭਇਆਨਕਹੋਕੇ॥੨੭॥ਅਖੰਡ ਅਖੰਡ ਥੇਜੋਰੇ
ਤ੍ਰੇਬਾਅਰੂਝੇਕਿਕਾਣੀ ਰੁਕਗਏਘੋੜਿਆਵਾਲੇ॥੩੧॥ਨਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ਤਲਵਾਰਾਂ
ਧਰੇਪੁਰਪਾਣੀ ਫੜੇਹੈਸੂਰਮਿਆਂਨੇ॥੩੩॥ਪੁਕਾਰਮਾਰਕੈਚਲੇ ਕਹਿਕੇਮਾਰਕੇ
ਸਸਤ੍ਰਚਲੇ॥ਘੁਮੰਡਘੋਰਸਾਵਣੀ ਅਘੋਗਾਜੇਉਘਟਾਉਠੀ ਚੌਹਾਂਤਰਫਾਂਤੇ
ਨੇਸਾਉਣਦੇਮਹੀ[illegible]ਗਜਕੇਘਟਾਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਆਉਂਦੀਹੈਐਸੇਦਿਸੇਸਕੂਕੇ
ਭਾਈਆਨਕਸੈਨਾਉਠੀ॥ਅਨੰਤਬੂੰਦਬਾਣਧਾਰਸੁਧਕ੍ਰਧਕੇਬੂਠੀ ਅਨੰਤਹੀ
ਬੂੰਦਾਂਦੀਲਿਆਈ ਬਾਣਾਂਦੀਧਾਰਾਂਚੀਬੀਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇਬਰਖਾਉਂਦਾਹੈ॥੩੪॥ਉਘ
ਵਹੀਬੋਲਦੇਹੈ॥ਅਘਾਇਘਾਇਉਠਹੀ ਫਕਕੇਘਾਵਾਂਨਾਲਉਠਦੇਹੈ॥੩੫॥
ਘਮੰਡਘੋਰਗਾਜਉਘਟਾ ਚੌਹਾਂਤਰਫਾਂਤੇਘੋਰਕਰਕੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਘਟਾਆਉਂਦੀ

ਹੈ।ਬਟਾ ਬਣਾਉ।।ਸੁਤਾਸੁਨਾਰਲੋਭਰੀ ਸੋਭਿਨਾਨੂਦੇਖਕੇ।ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਲੋਭਰੀ
ਆਹੈ।।੩੮।।ਹੁਕਾਰਕੈ ਤੇਕਾਰਕੇ।।ਅਨੰਤਾਘੋਰ ਸਾਵਣੀਦਰੈਤਜਿਥੋਉਨੀਧ
ਟਾ ਸਾਵਣਦੇਮਹੀਨੇਬਿਅੰਤਹੀਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਉਨਦੀਹੈਧੁਟਾਂਤੈਸੇਬਿਅੰਤਸੇ
ਨਾਬਾਇਆਨਕਸਬਦਕੂਕੇਉਨੀ।।ਸੁਸੋਭਸੁਰਮਾਨਚੇਛੀਨਛਤ੍ਰਕੀਛਟਾ ਜੋਸੇ
ਭੁਦੇਹੈਨਚਦੇਸੁਰਮੇਖੇਲਈਹੇ ਛਤ੍ਰਦੀਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਫਿਰਣਦੀ।।੩੯।।ਧਕੇਲ
ਹੇਲ ਧੁਕਦੇਹੈਨਠੇਲਕੇ੪੦।।ਪ੍ਰਬਿਨਿਦੀਨਤੁਮੇਬਰੇ ਚੜਾਨੂਦੀਨਤੋਕੇਬਰਦੀ
ਆਹੈ।।੪੨।।ਅਥੇਪਨਸਾਜਾ ਜੁਧਦਾਸਾਜਕੂਕੇ।।੪੫।।ਕੂਟਸਬਲੀਬ੍ਰਿਛ
ਮੂਲੀਪਰਬਤਤੋੜਿਗਿਆ।।ਬ੍ਰਿਛਜੜਾਤੋ।।ਗਨਿਅੰਜਾਨਬੱਜੌਭਪੋਪਬਧਾਤੁ ਮਾਰਿ
ਆਹੋਇਆਬਜਦਾਮਾਨੇਪ੍ਰਬਤਤ੍ਰਿਗਿਆਹੈ।।੪੬।।ਚਲਿ ਪੋਭਾਜਾਅੰਤਧਪੁ
ਭੈਹੁਮੇਅਧਰਿ ਭੁਜਕੇਗਣੀਆਦਿਚਜਾਵਹਿਆਕਾਇਰਹੋਕੇ।।ਗਾਏਂ
ਦਰਾਬਾਰ ਗਲਾਵਿਚਪਲਾਪਾਕੇਜਿਵੇਂਦੀਪੇਰੀਪਈਗਣੀਦਵਦੀ।।ਗਊਠ
ਬਧਹਾਇਤੀ।।੧੧ ।ਭਨਗੀਤਾ ਨਾਲਗੀਤਾ।।ਤਨ ਨਾਲ੪।।ਅਬ੍ਰਿਦਾਰਿਕ ਬ
ਤਾਊ੬।।ਜੂਠਨਾਅਤੇ ਜਨਦਾ ਦੀ।।ਧੂਮਕੇਸ ਦਾਨਵਦਾਨਾਉਸੀ੧੩।।ਧੁਕਧੁਕਉ
ਛੱਲਉਛਲਕੇ੧੪।।ਹਾਹਰੈਤਹਾਥੇ ਨਿਣਕਦੇਹੈਘੋੜੇ੧੫।।ਜਰੋ ਜਬਾਰਹਿਆ
ਹੈ।ਹਾਹਵੈਤ ਹੈਰਾਨੂਹੋਰਹੇਹੈ੧੬।।ਜਲਸੁਧਿਸਿਵ ਸੁਧਸਰਾਂਨਾਲਸਿਵਨੂ।।ਅਸੁ
ਰਾਹਇਦ੍ਰ ਅਸਰਜੋਅਗੀਹੈ।।੧੭।।ਰਹਗੇ ਜਨਕਿੰਸਕਸੇਣਸਨੇ।।ਲਹੂਨਾਲਸਨੀ
ਧਧੋਹੋਇਐਸੇਰਾਹਿਗੇਜੇਸੇਕੇਸੂਆਵਾਲਾਪਲਾਖੜਾਹੁੰਦਾਹੈ।।੧੮।।ਹਕਕੇਹ
ਕਾਬਕਾਹੋਕੇ।।੧੯।।ਕਲਕਾਲ ਸੁੰਦੁਕਾਲਬਗਦਾਨ੨੦।।ਕਰਿਯੇਨਾਥ ਯੇਆ
ਪਕਾਰਉਧਾਰਿ ਕਰਿਆਨਾਥਨੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਦਾਉਧਾਰ।।੨੨
ਹਨੇਤੇਜੁਹਇ ਹਨਕੇਤੇਜਤੇਹੀਣਜੋਸਿਵਜੀਹੋਇਆਹੋਇਆਸੀ।।੨੫।।ਉਤਹ
ਵਿਲਯੇਨਾਰਿਰਿਪਸਤਹਰਿ ਉਧਾਬਿਸਨਨੇਬਿੰਦਾਦਾਸੂੰਦਰਕਰਦਿਤਾ।।ਤੇਜਦੇ
ਬਿਕਾਰਿ ਦੇਵੀਦੇਭੇਜਲਕੇਤਕਵਾ।।੨੬।।ਜਲੀਧਰੀਤਾਂਦਿਨਤੇਨਾਮ।।ਤਿਸਦਿਨ
ਤੇਜ ਲੀਧਗੀਦੇਵੀਦਾਨਾਉਹੋਇਆ।।ਗਹਿਰਾ ਬਡੇਪਾਪਲੈਜਾਦੇਹੈ।।ਬਾਰਵਾਂ
ਅਵਤਾਰਇਤੀ੧੨ ।ਭੁਗਰਾਭਾਰਾਂਕੂਕੇ।।੧।।ਭਰਭਾਰ ਭਾਰਾਨਾਲਭਰੀ
ਹੋਈ।।੨।।ਤਤਆਪਨ ਸਾਰਆਪਣਾ੪।।ਬਿਸਨਪ੍ਰਬਿਧਕਾਤ।ਬਿਸਨਦੀਕਥ੦
ਕਹਿਦਿਆਬਕੇਵੇਨੂਪਾਉਰਾ।।ਰਾਖਆਬਿਨਾਸੀ ਰਖਨੇਹੇਆਬਿਨਾਸੀ।।੫।।ਇ
ਤਤੇਰ ਵਾਬਿਸਨਅਵਤਾਰ।।੧੩ ।।੧।।ਸਿਧਾਬਿਧਜਹਰਾਨਿਯੇਨਜਾਈ ਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਤੇਬਿਧਿਆਚਲਾਜੇਬੇਲਿਣਨਹੀ ਜਾਂਦੀ।।ਸੇਨ ਸੇਜਾਕੂਕੇ੨।।ਤਨਜੰਗਾਨਾ
ਜਾਹਾਹੀਨੇਤ੍ਰ੪।।ਪ੍ਰਭਾਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈ।।ਮਾਜਾਤਜਤਾਬਿਸਨੇਹੁਤਬਹੀ ਸਹੀਸੁਛਹ
ਡਾਬਿਸਨੇਕੋਤਿਆਰਾਦੀਹੈਤਦੇਹੀ।।ਛਤ੍ਰਦ ਸਮੇਅਵਤਾਰਇਤੀ।।੧੪।। ਜੋਗਨਿ੨
।ਸੁਰਅਹਧੁਰਮੰਦਰਚਲਾਇਓ।ਰਾਖਸਮਿਲਕੇਸੁ ਕੂਪਾਸਰਾਏ।।
੧।।ਅਸੁਰਾਰਾ ਦੇਵਤੇ।।ਕਿਛੁ ਧਾਤਾ ਕਛ ਦਾਉ।।੨।।ਤੁਮਦਾਨਵਨੇ ਤੁਸੀਦਾ
ਨੇਦੇਖਆਅਸੁਰਾ।।ਅਸੁਰਾਦੇਅਰੀਓ।।੫।।ਅਨਮੇਕਵਲਾਵਿਜੇਰਿਧਾ
ਣਾ ਮਨਦਿਖਕ ਵਲਾਦੇਵੀਦਾਕਰਿਆਧਿਆਨਾ।।੧੦।।ਕਰਬ ਕਰਣਾ੧੧
ਜਿਜੀਅਹਨੇਹੋਇਉਪਹਾਸਾ ਜੇਵਾਜੀਨੂਮਾਰੇਓ ਸਨੂਹਾਸੀਹੋਵੇ।।੧੨।।ਅ
ਪੰਥਪੰਥ ਖੋਟੋਰੂਸੱਤੋ।।ਧਰਮਕਰਮਕੇ ਉਕਰੇਨਪਾਯੋ ਧਰਮਕਰਮਦਾਕਰਣ
ਕੋਈਨਾਪਾਉਂਦਾਹੋਇਆ।।੧੬।।ਐਸੁਧਾਜਾ ਐਸਾਉਤਪਤਕੀਤਾ।।ਛੀਨ ਨਾ
ਸ੧੧।।ਣਧਾਵਾ ਅਨੰਦ੧੯।।ਅਮਰਾਵਤਿ ਸੁਰਨਗਰਮੇ ਆਮਗਾਏ
ਤੀ ਜੋਦੇਦਤਿਆਦਾਨਗਤਿਸਦਿਖੇ੧੯।।ਆਵਹੋਸ ਅਰਤੇਤਦਾਸੁਏਂ।

ਸਭਰਾਰ ਸਭੇ ਪਾਕੇ॥ ਪੰਦ੍ਰਸਮੋ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ॥੧੫ ॥੨॥ ਮਨੂੰ ਰੋ ੨੧
ਵੈਰਾਜ ਅਵਤਾਰ ਅਵਤਾਰਾ ਮਨੂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਖੇ ਰਾਜਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਅਵਤਾਰਾ॥੪॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਜਾਹਿ ਤੁਰਤ ਹੀ ਮਾਰਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਤਿਥੇ
ਹੀ ਤਿਸਨੋ ਮਾਰਿਆ॥੫॥ ਜੋ ਜੋ ਭਾਜ ਦੂਰ ਕਹੁ ਗਯਾ ਜੋ ਰਾਜੇ ਤਾਂ ਭਜਕੇ ਦੂਰ ਨੂੰ
ਗਯਾ ਸੀ॥੬॥ ਰਾਜ ਸ੍ਰੇਸਟਾ ਸੋਲ੍ਹਮਾ ਅਵਤਾਰ ਇਤੀ ੧੬॥ ਰੋਗਾ ਕੁਲ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ
ਕੇਟਿਆ ਕਲ ਦਾ॥ ਆਯੁਰਬੇਦ ਬਿਦੰਗੀ ਬੇਦਾ ਧਨੰਤ੍ਰ ਮਤਾਰਵਾ ਅਵਤਾਰ ਇ
ਤੀ॥੧੭ ॥ਦਿਤ ਪੂਤ ਦੈਤਾ ਹਰਿਰਾਈ॥ ਬਿਸਨਰਾਜ ਜਾਨੇ॥੨॥ ਪਾਰਗ ਹੀਰ
ਪਦੇ ਹੈ॥ ਅਥਾਪ ਥਾਪ ਥਾਪ੍ਰਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦੀ ਪੁਜਾ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੈ ਅਜਾਪ ਜਾਪ ਜਾ
ਪ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦੇ ਜਾਪ ਨੂੰ ਜਪਦੇ ਹੈ॥੩॥ ਸੋ ਬ੍ਰਿਤਾ ਬ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਕਰੈ ਬ੍ਰਿਤਾਂ ਵਿਖੇ ਸੁਸਟ ਬ੍ਰਿ
ਤੀ ਦਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈ॥ ਸੁ ਪਰਮਾਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰੇ ਸੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਪਰਮ ਦਾ ਧਿਆ
ਨ ਕਰਦੇ ਹੈ॥੪॥ ਸੁਧੂਮ ਧੂਮ ਧੂਮ ਹੀ ਸੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧੂਣੀਆਂ ਦੇ ਤਪ ਨੂੰ ਤਪਦੇ ਹੈ॥
ਦੁਰੰਤ ਬਿਅੰਤਾ॥੫॥ ਸੁਜੋਗ ਜਾਪਨਾ ਕਰੈ ਸੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਜੋਗ ਦਾ ਜਪਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਵਸ
ਸ੍ਰੇਸਟ ਜੋਗ ਦਾਤੇ ਜਪ ਦਾ ਜਪਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈ॥੬॥ ਬਹੁਰਿ ਅਸੁਰ ਬਾਢਿਓ ਪ੍ਰਬਲ ਦੀ
ਰਘ ਕਾਇ ਦੁਰਮਾਨ ਫੇਰ ਰਾਖਸ ਬਧਿਆ ਬਲੀ ਦੀਰਘ ਕਾਇ ਨਾਮਕ ਪ੍ਰਕੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਸ ... ਕਰ ਰਹਿ ਗਇਆ॥੭॥ ਉਰਝਾਇਕੈ ਮੋਹਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈਂ ਦੁਬਧੀ ੯
ਆਂ ਦੋਹਾ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਸਤ੍ਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ॥੯॥ ਛਿਟਕਾਇ ਬਸਤ੍ਰਾ
ਉਤੇ ਕੇ ਸ੍ਰਛਿਟਕ ਕੇ॥੧੦॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਇਕ ਰਸ ਬਾਜੇ ਬਜੇ॥ ਧੁਣ ਧੁਣ ਲਾ
ਜੇ ਧੁਨ ਸੁਣ ਕੇ ਬਦਲ ਲਜਤ ਹੋਏ॥ ਘਣ ਹਣ ਘੋਰ ਬਾਜੇ ਜੋ ਬਜਦੇ ਹੈ ਸੋ
ਬਦਲ ਦੀ ਘੋਰ ਹੈ॥ ਜਣ ਬਣ ਮੋਰ ਮਾਨੋ ਸੂਰਮੇ ਬਣ ਵਿਚ ਮੋਰ ਹੈ॥੧੧॥ ਢ
ਲਹਲ ਢਾਲੈ ਢਲਕਾਈ ਆ ਢਾਲਾਂ॥ ਜਿਮ ਗੁਲ ਲਾਲੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੁਲ ਲਾ
ਲ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਐਸੇ ਢਾਲਾਂ ਫੁਲ ਸੋਭਦੇ ਹੈ॥ ਖੜਭੜ ਬੀਰ ਖੜਭੜ ਹੋਈ ਸੂਰਮਿਆਂ
ਦੀ ਤਰਾਂ ਸਤ੍ਰ ਤੀਰ ਤੜਾ ਸਤ੍ਰ ਹੀ ਹੋਈ ਤੀਰਾਂ ਦੀ॥੧੨॥ ਢਮਕ ਢਮਾਂ ਕੇ ਹੋਏ ਢ
ਲਾਂ ਦੇ॥ ਖੜਰਕ ਹੋਈ ਟਪਾਂਦੀ॥੧੪॥ ਬਰ ਕਤ ਸੂਰੇ ਕੋ ਬਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ॥ ਕਟ ਬਟ
ਲੁਟੇ ਕਟੇ ਹੋਏ ਸੂਰਮੇ ਲੋਟਦੇ ਹੈ॥ ਫਰਹ ਫਹਰੇ ਨਿਸਾਨਾ ਦੇ॥੧੬॥ ਸਿਲਹ ਸਸਤ੍ਰ
ਸੰਜੋਈ ਤੇ ਸੰਜੋਆ॥ ਸੁਰਪੁਰ ਪੋਹੀ ਸੁਰਗਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਭਏ॥੧੭॥ ਸੁਧ ਰੰਗਾ ਸੁ
ਰੇਸ ਲੋਗ ਕੋ ਗਏ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਨੂੰ ਗਏ ਜੋ ਰਣ ਭਜੇ॥ ਨਿਮੰਤ ਜੀਤ ਜੀਤ ਕੇ ਅਨੇ
ਤ ਸੂਰਮਾ ਲਏ ਸੂਰਜ ਨੇ ਅਨੰਤ ਹੀ ਸੂਰਮਾ ਜੀਤ ਨੇ ਜੀਤ ਨੇ ਕਰ ਲਏ॥੧੯॥ ਸਮ
ਟ ਸੁਲਸ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਫੜਕੇ ਸੇਲੀਆ ਨੂੰ ਸਾਮਣੇ ਹੋਏ॥ ਹਲਕ ਹਾਕ ਮਾਰ ਹੀ ਹਲਕੇ ਹਾ
ਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈ॥ ਅਭੰਗਾ ਅੰਗ ਭੰਗਾ ਹੂੰ ਅਭੰਗਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਭੰਗ ਹੋਏ ਉਤੰਗ ਉਤ
ਕ੍ਰਿਸਟ॥੨੦॥ ਘਟਾ ਘੁਮੰਡ ਲਾਜੀਸੈ ਘਟਾਂ ਚੋ ਹਾਂਤ ਰਫਾਂ ਦੀਆਂ ਲਜਤ ਹੁੰਦੀਆਂ
ਹੈ॥ ਤਬਲ ਤੁੰਦੁਭਿ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ ਤੇ ਤੂਰ ਬਜੇ॥੨੧॥ ਸੁਰੇਸ ਲੋਗ ਉਚਰੇ ਦੇਵ
ਲੋਕ ਵਿਖੇ॥ ਵਿਸੇਸ ਕਰ ਕੇ ਵਿਚਰਦੇ ਹੈ॥੨੨॥ ਭਹਭੰਤ ਸੂਰਮਾ ਅਰਧ ਕਣੀ ਤ੍ਰਹਰ
ਹ ਸਬਦ ਰਉਰੂਆ ਦਾ ਤ੍ਰਕਿਆ ਨਾ ਬਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਝਮਕੀ ਸੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀਆ ਹੋਰ
ਣਗਾ ਅਬਾਜ ਉਬਕੀ ਸੈ ਰਣ ਵਿਖੇ ਸੂਰਮੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਛਾਲਦੇ ਹੈ॥੨੩॥
ਝਲਕੀਸੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀਆਂ॥੨੪॥ ਉਥਕੇ ਉਛਲੇ ਰਣ ਬੀਰ ਣਬਾਜ ਬੀਰ ਰਣ
ਵਿਖੇ ਘੋੜੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾ॥ ਝਮਕੀ ਘਣ ਬਿਜੁਰੀ ਪਾਣਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ਬਦਲ ਦੇ ਵਿ
ਚ ਬਿਜੁਲੀ ਐਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹਥਾਂ ਵਿਖੇ॥ ਲਹਕੇ ਲਸਕੇ ਹੈ ਰਣ ਧੀਰ ਣ
ਬਾਣ ਉਰੇ ਰਣ ਵਿਖੇ ਧੀਰਜ ਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਣ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਲਗੇ ਹੋਏ॥ ਰੰਗਾ ਸ੍ਰੋਣ

ਤੁਰਤਕਦੇਦੂਸਰੇ ਲਭੂਨਾਲਰੰਗੇਹੋਏਕਢੇਹੇਦੂਸਲੂਾ।੨੫॥ਕਉਪਿਤਪ੍ਰਕਾ
ਸਦੀਹੈ੨੬॥ਨਿਸ੍ਰਾਂਤੁਅਸਰਮਸੋਰਸਰਤੇਭਯੋਨਿਦਾਨ ਸੂਰਜਦੇਬਾਣਕ੍ਰ
ਕੇਅਸੁਰਸੋਭਪਾਉਣਵਾਲੇਦਾਨਿਦਾਨਹੋਇਆ॥ਅਸਟਦਸਮੋਅਵਤਾਰ
ਇਤੀ੧੮ ॥੧॥ਨੈਕਾਕ੍ਰਿਸਬੋਕ੍ਰਖੇਤੀਬੀਕਿਤੇਨਾਹੋਈ॥੧॥ਅੰਧਨਿਸਾ ਐਨੇ
੩ਰੀਹਾਂ ਤ੍ਰਾਲੀਨੇਹੀਰੋਸ੍ਰਾਫਿਰੈਜੀਅਸਾਥੀ ਜੀਅਦੇਨਾਲਰੋਸਹੀਲਈਫਿਰਦੀਹੈਂ
ਕਾਂਮਨਕਾਂਮੁਕਹੂੰਨਸੈਤਾਦ੍ਵੈ ਕਾਂਮਣਾਨੂਕਾਂਮਕਿਤੇਨਹੀਸੈਤਾਉਦਾ॥੪॥ਐਸੀਹੀਫਿ
ਰੈਜੀਅਸਾਥ ਆਕਣੀਆਂਫਿਰਦੀਆਂਹੈਜੀਅਨਾਨ੍ਹਾਦੁਖਦੈ ਦੁਖਾਉਦਾਨਹੀ
ਤਾਤੇਨਬਿਲਵਤਬਾਂਮਤ੍ਰੇਮੀਤੇਨਹੀਹੁੰਦੀਆਂਕਿਮ੍ਰਤਾਪੁਰਬਕਾਇਸੜੀਆ॥
ਗੁਰਗੁਰਦੇਵ ਗੁਰਾਂਨੂਗੁਰਦੇਵਜਾਣਕੇ੬॥ਨਹੀਆਨਬਾਤ ਨਹੀਹੋਰਬਾਤਬਿਚਾ
ਰੋ॥੭॥ਧਰਿਹੋਦਿਨਾਂਤੁਵਤਾਰ ਧਾਰੋਦਿਨਦੇਅੰਤਕ੍ਰਣਵਾਲਾਰੋਦ੍ਰਮਾਤਿਸਦਾਅਵ
ਤਾਰਾ॥ਜੇਤੁਹੋਇਜਗਤਕੁਮਾਰ॥ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਹੋਣਜਗਤਵਿਚਬਾਲਕੇ॥ਈਦੇ
ਵ ਮਹਾਂਬ੍ਰਿਸਨਾ॥੮॥ਜੋਨ ਚੌਨਣੀ॥ਸ ਬਭ ਏਸਿ ਧਾਬਿਚਾਰ ਸਭਾਬਿਚਾਰਸਿਧਹੋਏ॥੧
੧॥ਬਾਦਿਓ ਗਰਬਬ੍ਰਹਿਰੂਪਾਅਪਾਰ ਬਧਗਇਆ॥ਗਰਬਦੇਖਕੇਸਰੂਪਅਪਾਰਨੂ॥
੧੨॥ਅੰਬਰਕੀਦਾਰਾ ਅਬ੍ਰਦਾਰਨੂਭਜਦਾਭਇਆ॥ਕਿਸਨਅਰਜਨਕਾਲ੍ਹਾਰੋ
ਟਾਮ੍ਰਿਗਦਾਚੀਮਚਲਾਇਆ॥੧੩॥ਮੁਨਮੰਦਾ ਮੁਨੀਦਾ॥ਧਦਤਬਦਤਾਬ੍ਰਹ
ਸਪਤਦੇਸ੍ਰਾਫਕ੍ਰਕੇ॥ਪਟਦਾਬਧਦਾਹੋਰੋਦ੍ਰਮ॥ਗਰਬ ਅਖਰਬ ਗਰਬਾਬਿਅੰਤ
੧੪॥ਛਈਰੋਗ ਦਛਦੇ ਸ੍ਰਾਪ ਨੂਕੇਖਈਰੋਗਹੋਇਆ॥ਸੀਪ੍ਰਭਾਸਾਤੀਰਥਦੇਨਉਣ
ਕਰਕੇਹਟਗਇਆ॥ਉਚਨਿਵਾਸਾ ਉਚਾਪਹੋਇਆ॥ਉਰਜਤੋ॥ਇਤਸੀਚੰਦ੍ਰਅਵਤਾ
ਰਉਨੀਸਵੇਂ॥੧੯ ਸੁਭਮਸਤ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਥਬੀਸਵਾਂਰਾਮਅਵਤਾਰਕਥਨੰ॥ ਚੌ॥ਕਲ
ਕੇਧੁਨਆਰਤਕਾਲਭਗਵਾਨਦੇਆਰਤਹੋਇਆਦੀਧੁਨਕੰਨੀਪਈ॥੨॥ਮ੍ਰਿਦਹਾ
ਸਕਬੀਕਰਕਾਲਧੁਨੇ ਬੋਲ੍ਹਾਜੇਹਾਹਸਕੇਕਾਲਭਗਵਾਨਨੇਬਾਣੀਦੀਧੁਨਕੀਤੀ॥ਅ
ਵਤਾਰਧਰੋਰਘੁਨਾਥਹਰੇ ਹੇਬਿਸਨਅਵਤਾਰਧਾਰੋਰਾਮਚੰਦ ਦਾ॥ਬਿਸਨੇਸਧੁ
ਨ੪॥ਬਿਸਨੇਸਧੁਨਿਸੁਣਬ੍ਰਹਮਮੁਖੰ ਬਿਸਨੂਦਾਈਸਬ੍ਰਹਮਾਤਿਸਦੇਮੁਖਦੀਧੁਨ
ਸੁਣਕੇ॥ ਛੋਰਕਥਾ ਖੇਲਕੇਕਥਾ ਰਚੈ ਕਹੇ॥੫॥ਬੀਨਕਥਾ ਚੁਣਕੇਕਥਾ੧॥ਕਿ
ਪਤਕਥਾ॥ਨ੍ਰਿਪਤਾਈਦੀਕਥਾ੬॥ਰਘੁਰਾਜ ਭਇਓਰਘੁਬੀਸਮਣੇ ਰਘੁਰਾਜਾ
ਤੇਰਾਘੁਵਾਦਾਬੀਸਸਿਰੋਮਣਹੋਇਆ॥ਬਿਹਾਰਫਿਰਦਾਹੇ੭॥ਸੁਮਿਤ੍ਰੇਸਮਹੀਪ ਸੁ
ਮਿਤ੍ਰਾਂਦਾਈਸਦਸਰਥਰਾਜਾਹੋਇਆ॥ਜਦੋਤੋ॥ਬਨੈਸਨ ਬਣਾਦੇਈਸ੍ਰਬਰੇਬਣ
ਦੇ॥ਰਾਮਜਯਾ ਕੁਸਾਲਿਆਮਾਤਾਉਪ੍ਰਬਾਤਆਗਈ॥੧੦॥ਕੁਸਲੰਕੁਸਲਿਆ
ਸਸਅੰਸਕਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਆਂਕਿਣਾਂਦੀਕਲਾ॥ਚੀਨਦੇਖਕੇਬਰਿਆ॥੧੧॥
ਪੁਨਸੈਨਸੁਮਿਤ੍ਰ ਫੇਰਸੁਮਿਤ੍ਰਸੈਨਰਾਜਾਸ੍ਰੇਸਟਜੋਹੈ॥੧੨॥ਗਣ੍ਰਯਾਹਿਭੋਣੰਕ
ਸਟ੍ਰਆਰਨਿਰਪੰ॥ਗਿਣਕੋਇਨਾਨੂਕਹਿਦੇਹੈਕਸਟ੍ਰਆਰਦੇਸਦੇਰਾਜੇਦੀਕਥਾ
ਸੁਪ੍ਰਭੰ ਸੁਸਟ੍ਰਪ੍ਰਭਾਵਾਲੀ॥੧੩॥ਤਬਕੇਕਈਲਾਗਬਿਚਾਰਕਰੀ ਤਦੋਂਕਕੇਈ
ਇਸਤ੍ਰੀਬਿਚਾਰਕੇਕੀਤੀਬਿਆਉਣੀ॥੧੪॥ਤਹਸਾਰਥੀ ਰਥਵਾਹੀਮਰਗਇ
ਆ॥ਸਿਧੀਦਨਨਾਰਹਕਿਓ ਰਥਾਇਸਤ੍ਰੀਨੇਆਪਹਕਿਆ॥੧੬॥ਕਹੀਨਾਟਕ
ਮਬਚਰਿਤ੍ਰਕਥਾ ਕਉਤਕਦੀਕਥਾ॥ਚਲਿਤ੍ਰਾਂਦੇਵਿਚਕਹੀਹੋਇ॥ਸਦੀ॥ਜਾਦੀਨ
ਸੁਰੇਸਨਰੇਸਜਥਾ ਫਤੇਦਿਤੀਹੈਰਾਜਾਨੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਇੰਦ੍ਰਨੂ॥੧੭॥ਅਰਜਿ
ਤੀਅਏਕਅਨੇਕਬਿਧੀ ਸਤ੍ਰੁਇਕਰਾਜਾਨੇਅਨੇਕਬਿਧਾਂਦੇਜਿਤੇ॥੧੮॥ਬ੍ਰਮੇ
ਪ੍ਰਭਾਮੁਨਨੋਦਿਤਕਾਲ ਮੁਨੀਦਾਉਦੇਹੋਇਆ ਕਾਲ॥ਸਿਧਾਰਤਹਾਂਗਇਆ
ਤਿਥੇਨੂ॥ਪਤਉਅਨ ਬਾਪਜਹਾਂਪਤਾਦੀਟਟਿਬਿਨਕੋਜੇਬੇ॥ਸੁਧਮੁਨੀਰੋਗਿਮ

ਜਾ

ਮੁਨੀ॥ ਨਿਸਰੀ ਨਿਕਲੀ॥ ੨੦॥ ਮ੍ਰਿਗਨਾਤਕ ਹਾਂ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਇ ਕਢੇ ਮਿਗਾਵੇਂ ॥ ੨੧
ਤਕੂਣਵਾਲਾ ਗਊਕੇ ਆ ਦੇਖੇ ਜਾਕੇ। ਦਊਕਰਦਾਤ ਗਹੈ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂ ਦੇ ਨਹੁ ਮੁਖ
ਵਿਚ ਲਏ ਭੈਕੇ। ੨੨॥ ਨਿਕਰੰਤ ਕਹਾ ਜੀ ਆਬਿ ਪ੍ਰਨਿਪ ਜੀ ਅਦੇ ਨਿਕਲਾਦਿ
ਆਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੋ ਕਹਿਆ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਮਰੇ ਰੇ ਨ੍ਰਿਪ ਅਧਮਾਰ ੨੩॥ ਪਲਟ ਜਾਨ
ਕੀ ਫੇਰ ਜਾਣਦੀ ੨੪॥ ਕਾਲ ਕਰਮੈ ਅਧੀਨ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਵਾਸੁਮੇ
ਤੇ ਕਰਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ੨੫ ਸੁਧਾਰ ਬਣਾਕੇ ਪਾਵਚਾਰ ਪੇਰਾਂਦੀ ਚਾਲਾ ॥੨੬॥ ਕਹੁ
ਕਿਥੇ ਅਵਾਰ ਤੇਰ ਕਸੂਤ ਖੋਟੀ ਤੂੰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ॥ ੨੭॥ ਪਾਨ ਤਿਹ ਪਾਨ ਜਾਇ ਪਾਈ ਤਿ
ਸੁਦੇਹ ਥਦਿਤਾ ਜਾਕੇ। ੩੦॥ ਸੁਦੇਸ ਸੁਸੂਆਂ ਗਾਂਦਾ ਵਾਲਾ॥ ਆਇ ਆਕੇ। ੩੨॥ ਸਲ
ਕਊ ਬਨਾਇ ਦਿਖਾ ਬਣਾਕੇ॥ ਸਿਰਾਇ ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਈ। ੩੩॥ ਦੁਹੂ ਮਰਨ ਜਰਨ ਕੋ ਦੇ
ਹਨੇਸ ਤੂ ਮਰਨ ਦਾ ੩੪॥ ਜਿਮ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿਜ ਸੁਤ ਬਿਛੋਹ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੈ ਬ੍ਰਾਮ
ਣ ਨੇ ਤਜੇ ਨ ਪ੍ਰਾਣ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਕੇ। ੩੫ ਪਾਕੇ ਕਿਆ ੩੬॥ ਜਿਸ ਨਾ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਵਾਜਿ
ਸਤੇਰੇ। ੩੭॥ ਕੀਰਤੀ ਸੋਭਾ ੩੮॥ ਨਾਚਿੰਤ ਭੂਪ ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਹੋਰ
ਜਾ ਧਾਮ ॥੩੯॥ ਜੈਤ ਪਤ੍ਰ ਫਤੇਨਾਮਾ॥ ਅਖਰਬ ਗਰਬ ਜੋ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਗਰਬ ਨਾ
ਲ ਜੋ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈ ਸੁ ਸਰਬ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਭਨਾ ਦੇ ਗਰਬ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਣ ਵਾ
ਫਿਰਾਇ ਛਤ੍ਰ ਸੀਸ ਪੇ ਛਤੀ ਸ ਛੋਣਪਾਲ ਹੈ॥ ਫਿਰਾਕੇ ਛਤ੍ਰ ਸੀਸ ਉਪ ਛਤ੍ਰੀਆ
ਦੇ ਈਸਰ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨੂ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ। ੪੦ ॥ ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਖੰਡ ਣ ਤੇ ਜੋ ਅਖੰਡ ਤਿ
ਨਾ ਨੂ ਖੰਡ ਕੇ ਅਡੰਡ ਡੰਡ ਡੰਡ ਹੈ ਡੰਡਣ ਤੇ ਜੋ ਅਡੰਡ ਹੈ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਡੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ॥ ਅਜੀਤ ਜੀ
ਤ ਜੀਤ ਕੈ ਜਿਤਣ ਤੇ ਜੋ ਅਜਿਤ ਹੈ ਤਿਨਾ ਨੂ ਜਿਤ ਕੇ ਬਸੇਖ ਰਾਜ ਮੰਡ ਹੈ ਬਸੇਸ ਕਰਕੇ
ਰਾਜ ਨੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ॥ ਗਰਬਈ ਸ ਕੋ ਮਿਟਾਇ ਹੈ ਗਰਬਈ ਸੁਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ
ਉਣ ਵਾਲਾ। ੪੧॥ ਸਿਧਾਰ ਜਾਹਾ ਰਾਵ ਰਾਜ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ। ਸਿਧਾਰੀਆਂ ਰਾਇਆ
ਸੁਧਾਰੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ॥੪੨॥ ਅਨੇਸ ਰਾਜੇ ਛਿਤੇਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ॥੪੩॥ ਕਰੋਰ ਕਰੋਰ
ਕਰੋੜ ਕਰੋੜ ਰੂਪ ਏਦੀ। ਅਰਿਭਤਾ ਅਰਿਭਤਾਈ ੪੩॥ ਨਰੇਸ ਨਰਾਂ ਦੇ ਈਸ॥ ਬਿਆਨ
ਦੇਵਤੇ ੪੪॥ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਪਾਵਹੀ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹੈ ਬੇਸਵਾ॥ ਬਿਲੋਕ
ਅਛਰਾਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲਚਦੀਆਂ ਨੂੰ ੪੫॥ ਨ੍ਰਿਪੇਸ
ਪਾਇ ਧਾਰੀਆਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਈਸ੍ਰ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਾਏ॥ ਮਹੇਸ ਜੀਤ ਕੈ ਸਭੈ ਰਾਜੇ ਜਿਤਕੇ
ਸਭੇ ਸੁਛਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਢਾਰੀਆਂ ਛਤ੍ਰ ਢਲਾਇਆ॥ ੪੬॥ ਜੀਤ ਜੀਤ ਨ੍ਰਿਪ ਨਰੇਸੁਰ ਜਿਤ
ਜਿਤ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦ ਸਰਬ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂ ਸਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬੁਲਾਇ ਸਤ੍ਰੂ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਬੁਲਾਕੇ ਅਵਗਾ
ਹਿਗਾ ਹਿਸ ਦੇਸ ਜੇੜੇ ਨਹੀ ਗਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਦੇਸ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਿਕੇ॥ ਅਦ੍ਵਨੇਸ ਖਿਥੀਦੇ
ਈਸੁਰਾਜੇ ॥੪੭॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨੇ ਦੇ ਲਏ ਸਨਮਾਨ ਆਨ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ਭਾਂਤਾਂ ਭਾਂਤਾ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸ
ਨਮਾਕੂ ਕੇਮ ਰੋ ਆਕੇ ਲਏ ਰਾਜਾ ਨੇ॥ ਅਰਬ ਖਰਬ ਅਣਗਿਣਤ ਗਜਰਾਜ ਬਡੇ
ਹਾਥੀ ਬਾਜ ਬਿਸਾਲ ਬਡੇ ਘੋੜੇ॥ ਹੀਰ ਚੀਰ ਨ ਕੇ ਸਕੈ ਗਾਨ ਹੀਰੇ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਣ ਗਿਣ
ਸਕੇ ਜਟਤ ਜੀਨ ਜੜਾਉ ਜੜੀ ਆ ਹੋਈ ਕਾਠੀਆ ਜਰਾਵਾਨਾ ਲਾ ਭਾਉ ਭੂਖਨ ਕੋ ਕਹੈ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਕੋਣ ਕਹੇ ੪੮॥ ਭੂਪ ਸਰੂਪ ਸੋਭਿਤ ਜਿਨਾ ਦੇ ਭੂਪਦਾ ਸਰੂਪ ਅਨੂ
ਪਮ ਸੋਭਦਾ। ਗਿਰਾਇ ਸੁਮੇਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਨਦੈ ਮੁਝੈ ਨ੍ਰਿਪ ਬਾਂਟਿ ਬਾਂਟਿ ਲਟਾਇ ਕਟ
ਕਟਕੇ ਬੰਡ ਬੰਡ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਾ ਲੁਟਾਇ ਨਾ ਦੇ॥ ੪੯॥ ਹੋਮਤ ਨਿਰਤ ਜਹੋ ਮਨਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾ
ਮਣ ਅਮੀਤ ਅਚਰਜ ਦਾ ਅਸੰਭਾਲਾ॥ ਜਗਪੁਰਖ ਬੈਸੰਤਰ ਦੇਵਤਾ ਅਕੁਲਾਇ
ਕਾਬੀ ਨਾਲ॥ ੫੦॥ ਖੀਰ ਪਾਤ੍ਰ ਲੈ ਕੇ ਦਯੋ ਖੀਰ ਦਾ ਪਾਤ੍ਰ ਲੈਕੇ ਬਸੰਤਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ
ਕਰਦੀਨ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਆਨ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਥ ਆਕੇ ਦਿਤਾ। ੫੧॥ ਤ੍ਰਿਧੋ ਤਿਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆ
੫੨॥ ਬਾਜਨ ਦੁਆਰ ਬਾਜੇ ਦੁਆਰੇ ਪਾ ॥੫੩॥ ਲਾਲ ਜਾਲ ਪ੍ਰਦੇਸ ਟਰਿਖ ਬਰਬਾਜ
ਰਾਜਸਮਾਜ ਲਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਿਆ ਹੋਇਆ ਬਤਾਂ ਪੇ ਵਾਦਿਤਾ ਸੇ ਸਟਾ ਰਿਖੀ
ਨੂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤਾ।

ਤੇ

ਪ੪॥ਸਕਿਕਣੀਨਕੇਜਾਲਭੂਖਤ ਸਿਮੇ ਲਾਦੇਸਮੂਹਾਕਰਕੇਭੂਖਤਾਹੋਏਏਪੇਨੇਬੀ
ਪਪ ਤੇਹਾਥੀਬਡੇਤੂਰ ਤਮੂਰ ਤੇਰਿਗਤਾਨਾਅਨੇਕ ਰਾਨਾਦੇਤਰੰਗ ਉਠਦੇਹੈਅਨੇਕਾਹੀਬੀ
ਨਬੀਨਬਾਜੇਤਫੀਨਪ੍ਰਬੀਨਬੀਨਬਿਸੇਖ ਬੀਨਬਾਜੇਦੇਬਜਾ
ਉਨਵਿਖੇਜੋਪ੍ਰੀਨਬੇਛਿਨਛਿਨਵਿਸੇਦੁਗਾਦੁਗਕੇਲਏਹੈ॥ਨਾਦਿ ਨਗਾਰੇਨਿਆਨ
ਸਨਾਈਆਂਮੋਹਿਮੋਹਿਗਿਰੇਮੂਹਤਹੋਕੇਬਾਜੇਨਾਲਮੂਰਛਾਹੋਏ॥੫੬॥ਸਨੇਹ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੇਕੇਾਫੂਲਫੂਲ ਫੂਲਦੀਲਿਆਈਫੁਲੇਹੋਏ੫੭॥ਭੂਮਿਭੂਰਉਠੀਜਧਤਪੁਨ ਸਮੂਹਭੂ
ਮੀਉਪ੍ਰ ਗੈਨ ਅਕਾਸਦੇਾਏਨਏਨ ਪ੍ਰਪ੍ਰਵਿਖੇ ਬਾਟ ਬੰਦਨਵਾਰ ਰਸਤੇਵਿਚ ਬੰਦਨ
ਵਾਰਬੰਨੇਹੋਏਹੈ ਹਾਟਪਾਟਬਜਾਰ ਸਹਿਰਤੇਬਜਾਰਤੇਹਟਾਂਚੰਦਨ ਨਾਲਲਿਪ੍ਰਆ॥੫
੮॥ਸਇੰਦ੍ਰਦੁਰਸਾਨ ਇੰਦ੍ਰਦੇਹਾਥੀਦੇ ਸਮਾਨ॥ਗਏਇਨਨਕੇਪੁਰਮਨੋ ਏਰਾਵਤ ਚਲਦੇਹੈ
ਸੋਗਏਇਨਕੇਪੁਰਹੈਮਾਨੋ॥ਅਸਟਾਦਿਪੋਜਨਮੋਗਏਲੈਸਰਬਗਾਮਕੁਮਾਰ ਅਠਾਂਦਿ
ਨਾਂਵਿਚਸਾਰੀਆਂਬਿਦਿਆਲੈਗਏਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੁਮਾਰਵਸਤਾ॥੬੦॥ਪ੍ਰਿਛੇਰਕਰਭੂਪ
ਟੇਕਰਕੇਉਪ੍ਰ ਬਿਹਰੰਤ ਫਿਰਦੇਹੈ॥ਰੰਗਤਰੰਗ ਰੰਗੇਹੋਏਰੰਗਨਾਲ॥੬੧॥ਮਹਿਤਰਿਖੀ
੬੨॥ਹਾਵਿਪ੍ਰਮ ਸਮਗ੍ਰੀ॥ਤਤ ਤਤਕਾਲ੬੩॥ਗਨਿਨਾਮ ਗਿਣੀਦਾਹੈਨਾਉ॥੬੪॥ਦੇ
ਵਕੇਹੈਪ੍ਰਮੇਸਕ੍ਰੇਗਕਿਮਾ ਬਾਟਚਾਪੇਜਾਤਹੈ ਰਸਤੇਨੂਦਬਾਈਜਾਂਦੇਹੈ੬੬॥ਮੰਡਲਮੈ
ਹੋਜਗਦਾਅਸਥਾਨਬਣਾਇਆਦੀਹ ਬਡੇ ਪ੍ਰਚੰਡਤੀਛਣਾ॥੧੦॥ਢਲਾਢੁਕਦ
ਲੇ ਢਲਕਾਕੇਢੁਕੇਢਾਲਾਨੂ॥ਚਲੀਪਤਿ ਪਾਲੇ ਚਲੀਆਂਪੀ ਲੀਆਂਪੰਗਤੀ
ਆਂ॥੧੨॥ਚਲੇਬਾਛਮੀਚੋਦਲੋਇਛਾਕਰਕੇਮ੍ਰਤੂਦੀ॥੧੩॥ਜਸੀਜੇਮਕਾ
ਮੰ ਚੰਦ੍ਰਮਾਨੂ॥ਜੇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੇਨਾਨੇਪੇਰਿਆਜੀ॥੧੮॥ਲਖੀਮ੍ਰੀਚਨੈਣ ਦੇਖੀ
ਮ੍ਰੀਚਨੈਨੇਤੀ॥੮੨॥ਉਧੀ ਉਤਕਿਸਟਾ॥੮੩॥ਭੂਰੇਤੂਰਦਤਾਜੀ ਤੁਰੇਹੈਤੀਛਨਘੋੜੇ
ਗਜਾਸੂਹਗਜੇ ਹਾਥੀਆਦੇਸਮੂਹਗਾਜੇ॥੮੪॥ਸਭੀਪੀਤਲਾਲੈ ਸੋਭਰਹੀ
ਹੈਪੀਲੀਆਂ ਤੇਲਾਲਪੰਗਤੀ॥੮੭॥ਭਯੋਆਪ੍ਰਭੇਸੀ ਹੋਇਆਕ੍ਰੋਧਸਰੂਪ॥ਧੁਣ
ਅਭੂਲਾਜੇ ਪੁਨਸੁਣਕੇ ਬਦਲਲਜਤਹੁੰਦੇਹੈ॥੮੯॥ਭੂਹੇ ਡਾਮਡੇਰੀ ਬਜਦੇਹੈ
ਡੌਰੂ ਡੁਗਡੁਗੀਆਂਨਾਲ॥ਨਿਸਾਣ ਨਗਾਰੇ॥ਕਣੰਛੇ ਕਿਕਾਣ ਹਿਣਕਦੇਘੋੜੇ॥੯੦॥ਧ
ਹਾਸੂਰਪ੍ਰੇਸੀ ਧਾਸੂਰਪੇਧਾਈਹੋਈ॥ਟਕਾਟੂਕਟੇਪੀ ਟਕਾਟੂਕੀਟੋਪਾਂਦੀਹੋਈ
ਪਾਲਿਮੋਛਤ੍ਰਧੂਰਸੀ ਪਾਲਿਆਛਤ੍ਰਧਰਮਨੂ॥੯੩॥ਭਏਜੀਤ ਕਰਖੇ ਹੋਏਜਿ
ਤਦੇਛੰਦਾਕਰਖੇਦੇਵਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇਹੈਦੇਵਤੇਪੂਜਾਰਰੈਬੇਦਚਰਚਾਉਚਾਰਦੇ
ਹੈਬੇਦਾਂਚਰਚਾ॥ਸੁਬਾਹਮਰੀਚਬਧੂਹਏਤੀ॥ ॥ਮਹਾਂਸੁਧਗੀਤਾ ਬਡਾਚੈ
ਰਾਜੇਸਦਾਜਸਹੈ॥ਬਿਪੀਚਾਰਬੈਣੀ ਕੋਇਲਵਤਸੁੰਦ੍ਰਬਚਨਾਵਾਲੀ॥ਮ੍ਰਿ
ਗੀਰਾਜਨੈਣੀ ਹੀਰੇਹਰਣਵਤਨੇਤ੍ਰਾਵਾਲੀਹੈ॥੯੬॥ਸੁਣੇਮੋਸੋਨਨੋਸੀ ਸੁਣਿਆ
ਮੁਨੀਆਦੇਈਸ॥ਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਨੇ॥ਚਤ੍ਰਚਾਰਦੇਸੀ ਚਤ੍ਰਹੈਸੈਦ੍ਰਮਗਾਵਾਲੇਰਾਮ
ਚੰਦ॥ਚਾਲਿਯੋਧਰਮਧਾਮੈ ਚਾਲਿਆਧਰਮਦਾ॥ਧਾਬਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ॥੯੭॥ਸੀਆ
ਸੁਧੀਬਰਕੀਨੋ ਸੀਤਾਦਾਸੁਧੀਬਰਾਜਾਜਨਕਨੇਕੀਤਾਹੈ੯੮॥ਬਲੀਪਾਨਬਾ
ਕੇ ਹੈਬਲੀਸੁਦ੍ਰਹਬਾਵਾਲੇ॥ਨਿਪਾਤੋਪ੍ਰਿਨਾਕੇ ਤੋੜੇਧਨਖਨੂ॥੧੦੦ ਨਿਖੰਗੀ ਤ
ਰਕਸਾ॥੧੦੧॥ਸਹੀਕਾਂਮਲੇਖੇਨੇਸਚੇਕ੍ਰਕੇਕਾਮਸ੍ਰੂਪਜਾਣਦੀਆਂਹੈ॥੧੦੨॥ਸਿ
ਸੰਬਾਲਰੂਪੰ ਬਾਲਕਿਆਂਨੇਬਾਲਸਰੂਪਜਾਣਿਆਹੈ॥ਲਹਿਓਭੂਪਭੂਪੰ ਰਾਜ
ਆਨੇਰਾਜਾਜਾਣਿਆਂਹੈ॥ਤਪ੍ਰਿਯੋਪਉਨਹਾਰੀ ਤਪੀਆਂਨੇਤਪੀਰੂਪਜਾਣਿ
ਆਹੈ॥੧੦੩॥ਗਣੰਰੁਦ੍ਰਰੈਖਯੋ ਗਣਾਨੇਰੁਦ੍ਰਵਿਚਾਰਿਆਹੈ॥ਸੁਰੰਇੰਦ੍ਰਦੇਖਿ
ਯੋ ਦੇਵਤਿਆਨੇਇੰਦ੍ਰਦੇਖਿਆਹੈ॥੧੦੪॥ਸ੍ਰੁਤੰਤੇਬ੍ਰਹਮਜਾਣਿਓ ਬੇਦਾਨੇਬ੍ਰ

ਤੇ ਮਸਤਕ ਕੀ ਨਿਰਸਿੰਧ੍ਰਮਾਤਾਸਮਕਰਕਚਹਪਉਮਹਿਸਬਿਗਤਹੈ॥

ਨੇਮਕੂਪਜਾਣਿਆਆ।ਹਰੀਬਿਸਨਲੋਖਿਫੋਲਛਮੀਨੇਬਿਸਨਦੇਖਿਆ।ਜੀਆ੨੯
ਰਾਮਦੇਖੇਜੀਆਨੇਰਾਮਚੰਦਆਪਣੇਸੁਆਮੀਦੇਖੇ।੧੦੫।ਮਦੀਜਾਣਪੂਮੇਂ
ਮਦਪੀਕੇਮਾਨੋਪੀਮਗਹੋਆਹੈ।੧੦੬।ਜਸੀਜਿਉਚਕੋਰੀਚੰਦਮਾਨੂੰਜੈਸੇਚਕੋਰੀ
ਦੇਖਦੀਹੈ।੧੦੭।ਟਰੇਨਾਹਿਕੋਨੇਟਰਦੇਨਹੀਕੋਟਨੇਤ੍ਰਾਂਦੋਫਕੋਈਨਹੀਟ
ਲਦਾ।੮।ਨਰੇਸੋਦਿਖਾਰੇਰਾਜੇਆਨੂੰਦਿਖਾਲਿਆ।੧੧੦।ਧਨੇਬਹੁਤੇ੧੧੧
ਤਿਹੁਲੋਕਧੰਨਿਆ।ਤਿਹਾਲੋਕਾਵਿਚੋਂਧੰਨਤਾਜੋਵਾ।੧੧੨।ਦੇਵਤਾਸੀਦੇਵਬਿ
ਆਦੀਪੁਤ੍ਰੀਸਾਰਖੀਹੈ।ਕਿਧੌਸੁਰਜਜਾਬਹੁਤੇਸੁਰਜਦੀਪੁਤ੍ਰੀਹੈਸੁਧਸੋਧੀ
ਸੁਧਾਜੀਸੁਧਸੋਧੀਹੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰਖੀਹੈ।੧੧੩।ਭਾਗਪੂਰੇਰਚੀਹੈਪੂ
ਰਿਆਭਾਗਾਂਨੇਰਚੀਹੈ।ਚਿਤ੍ਰਕੀਪੁਤ੍ਰਕਾਹੈਚਿਤ੍ਰੰਦੀਪੁਤਲੀਹੈ।੧੧੪।ਕਿਧੌਂ
ਚਿਤ੍ਰਕੀਪੁਤ੍ਰਕਾਸੀਬਨੀਹੈਬਹੁਤੇਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀਦੀਮੂਰਤਸਾਰਖੀਬਣੀਹੋਈਹੈ।
ਕਿਧੌਰਾਗਪੂਰੇਭਰੀਰਾਗਮਾਲਾਬਹੁਤੇਪੂਰੇਰਾਗਾਂਦੀਭਰੀਹੋਈਰਾਗਾਂਦੀਪੰਗ
ਤਿਹੈ।ਬਰੀਰਾਮਤੇਸੀਸੀਆਆਜਬਾਲਾਜੈਸੀਪਿਛੇਕਹੀਹੈਤੈਸੀਰਾਮਚੰ
ਦਨੇਸੀਤਾਇਸਤ੍ਰੀਅਜਬਰੀਹੈ।੧੧੫।ਛਕੇਪ੍ਰੇਮਦੋਨੋਪੂਰੇਰਾਇਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇਦੋਨੋ
ਮਨੇਫਾਧਫਾਧੇਮ੍ਰਿਗੀਰਾਜਜੈਸੇਆਨੇਫਾਹੀਵਿਚਫਾਸਿਆਹੋਇਆਮ੍ਰਿਗ
ਹੁੰਦਾਹੈਜੇ...ਬਿਧੰਬਾਕਬੈਣੀਕਟਿਦੇਸਛੀਣਕੋਕਲਾਵਤਬਚਨਾਦੀਬਾਣੀਹੈ
ਲਕਦਾਅਸਥਾਨਸੂਖਮਹੈ।ਰਿੰਗੇਰੰਗਰਾਮੈਸੁਨੈਣਪ੍ਰਬੀਨੈਰੰਗੇਗਏਹੈਰੰਗ
ਦਿਖੇਰਾਮਚੰਦਦੋਨੋਤ੍ਰੈਚਤ੍ਰ।੧੧੬।ਰਾਮੰਪ੍ਰਸਰਾਮਨੋ।ਰਿਸ੍ਰਿਸਟੋਤਭੁਜਾਮੰਗ
ਸਿਆਤ੍ਰਿਸੀਪਾਹਿਰਵਿਚਰਾਮਚੰਦਨੇ।ਲਖੇਆਜਕੇਸੇਭਏਬੀਰਰਾਢੇਦੇਖੇ
ਰਾਅਜਕੇਸੇਸੂਰਮੇਹੋਏਹੈਤਕੜੇ।੧੧੭।ਭਟਹੁੰਕੇਹੁੰਕੇਬੰਕਾਰੇਸੂਰਮੇਹੰਕਾ
ਰਕਰਕੇਦੋਨੋਂਰਾਰਕੋਰਣਬਜੇਗਾਜੇਨਗਾਰੇਰਣਵਿਚਬਜੇਨਗਾਰੇਗਾਜੇਸੂ
ਰਮੇ।ਰਣਹੁਲਕਲੋਲੀਹੁਲਾਲੀਜੁਧਾਵਿਖੇਹੁਲਾਸਪੂਰਬਕਲੋਲਕਰਤੇਹੋ
ਹੋਏਹੋਏ।ਲਾਲਹੁਲਾਲਾ।ਢਲਹੱਲੀਢੱਲੀਉਛਾਲੀਢਲਕਾਕੇਢਾਲਾਂਨੂੰਹਲਾਕ
ਰਦੇਹੈਉਛਾਲਕੇਢਾਲਾਂਨੂੰ।੧੧੮।ਰਣਉਠੇਬਕਠੇਮੁਛਾਲੇਜੁਧਤੇਉਠੇਹੈਕੱਠੇਹੋਮੁ
ਛਾਂਵਾਲੇਸੂਰਮੇ।ਸਰਛੁਟੇਜੁਟੇਭੀਹਾਲੇ।ਬਾਣਛੁਟੇਜੁਟੇਹੈਭੈਦਾਇਕਾ।ਰਤ੍ਰਾਤ੍ਰ
ਰੋ।ਰਤਵਿਚਾਰਿਰਕੋਭਿਜੇਹੈਸੂਰਮੇ।ਕਣਣੇਛੋਕੇਛੋਕਿਕਾਣੇ।ਹਿਣਕੇਕਛੀਦੇਘੋ
ੜੇ।੧੧੯।ਭੀਖਣੀਧੰਭੇਰੀਭੁਕਾਰੇਛਾਇਆਨਕਭੇਰੀਆਬਜਰਹੀਆਂਹੈ।ਝ
ਲਲਕੇਖੰਡੇਦੁਧਾਰੇਝੁਲਕੇਹੈਖੰਡੇਦੁਧਾਰੇ।ਜੁਧੰਜੁਝਾਰੇਬਬਾੜੇ।ਜੁਧਾਵਿ
ਖੇਸੁਰਮੇਰਾਧਾਮਾਰਦੇਹੈ।ਭੁਲੀਏਪਖਰੀਏ।ਆਹਾਨੂੰਭੁਲਦੇਹੈਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇਸੁ
ਰਮੇਜੁਧਵਿਚ।੧੨੦।ਬੱਕੇਬਬਾੜੇਬੰਕਾਰੇਬੋਲਦੇਹੈਰਾਧਾ।ਆਰਹੋਹੇਵਗਾਰੇ
ਕੇ।ਜੁਝਾਰੇਸੂਰਮੇ।ਭੀਹਾਲੇਭੈਦਾਇਕਾਰਣਰਤੇਮੱਤੇਮੁਛਾਲੇਰਣਵਿਖੇਰਤੇਹੋਏ
ਮਸਤਹੋਏਹੈਮੁਛਾਂਵਾਲੇਸੂਰਮੇ।੧੨੧।ਉਛਲੀਏਕੱਛੀਕਛਾਲੇਉਛਲਦੇਹੈਕ
ਛੀਦੇਘੋੜੇਬਣੇਹੋਏਵਾਸੂਰਮੇ।ਮੁਛਾਲੇਬਾਣਾਪਖਰਾਲੇਸੂਰਮੇਵਾਧੇਤ੍ਰੇ।੧੨
ਰਾਬਜੇਸਿਪੂਰਿਨਗਾਰੇਬਜੇਹਾਥੀਆਦੇਨਗਾਰੇ।ਕੱਛੇਕਛੀਲੇਲੁਝਾਰੇਬਣੇਹੋ
ਏਹੈਕਛੀਦੇਸੂਰਮੇ।ਅੰਜਲਧਿਆਂਜੇਨੇਣਾਗੀਂਇਸਤ੍ਰੀਆਨੇਸੂਰਮੇਨਾਲਨੇਤਾਂ
ਜੋਹੋਏਹੈ।੧੨੩।ਰਣਣੇਕੇਨਾਦਿਨਫੀਰੇਬਜੇਨਗਾਰੇਤੇਨਫੀਰੀਆਂ।ਬਬਾੜੇਬੀ
ਰਹਾਬੀਰਬੋਲੇਸੂਰਮੇਹਤਕਰਨਵਾਲੇਸੂਰਮਿਆਂਦੇ।ਉਧੇਜਣਨੇਜੋਜਟਾਲੇ
ਰੰਕਤ੍ਰੇਹੈਨੇਸੋਆਨੇਸੀਨਿਆਸੀਆਂਦੇ।ਛੁਟੇਸਿਲਾਸਿਤੇਜੰਮਛਾਲੇਜਿਲਾਲਾਲ

ਤਿਖੇਕੀਤੇਹੋਏਬਾਣਛੁਟੇ॥੧੨੪॥ਆਘਾਈਵਜੇਹੋਏ॥ਤਨਸੁੱਭੇਅਪੋਅਪਾਈ
ਤਨਸੋਭਦੇਹੈਅਪੋਅਪਣੀਹੋਏਹੋਏਹੈ॥ਦਲਵੱਜੇਬਜੇਨੀਸਾਣਨਗਾਰੇਬਜੇਤੇ
ਦਲਵਾਜੇਅਰਚਨੀਏਤਾਜੀਹੀਹਾਣੇਚੰਚਲਤਾਜੀਹਿਣਕਦੇਹੈ॥੧੨੫॥ਪਾਦ
ਵਦਿਸਾਹੈਂਕੀਚਾਵੈਂਹੈਂਚੌਹਾਂਦਿਸਾਂਵਿਖੇਚੀਕਦੀਆਂ॥ਹੋਇਲਾ॥ਖੰਡੇਖੋਡਿਕੇ
ਆਖੰਡੇਜੋਅਖੰਡਥੇਸੋਖੰਡਿਆਂਨਾਲਖੰਡੋਗਏਨੂੰਵੇਕੇ॥ਥਾਪੀਉਧਾਣੇਬੇਲੀ
ਆਂਗਿਰਸੂਉਚੀਆਂ॥ਜੈਜੈਪੋਸਿਧੀਸੁਧਾਣੇਜੈਜੈਜਪਦੇਹੈਸਿਧਚੰਗੇ॥੧੨੬॥
ਫੁਲੇਜਣੁਕਿੰਸਕਬਸੰਤੇਫੁਲੇਹੈਮਾਨੋਕੇਸੂਬਸੰਤਦਿਹਾ॥ਜਾਮੰਤੇਸਾਊ॥
ਤ੍ਰਿਗੋਰਣਸੁੰਡਿਸੁੰਡਾਣੇਤ੍ਰਿਗੋਰਣਵਿਖੇਹਾਥੀਸੁੰਡਾਵਾਲੇ॥ਧਰਭੂਰਿਪੂਰਿਸੁੰਡਾ
ਨੇਧਰਤੀਪੂਰੀਗਈਸਿਰਾਂਨਾਲ॥੧੨੭॥ਤਰਭਰਰਾਮੈਅਤਸੋਂਕ੍ਰੋਧਨਾਲਭ
ਰਿਆਪ੍ਰਸੰਗਾਮਾ॥ਪਰਹਰਕਾਮੈਪ੍ਰਹਾਰਣਾਕ੍ਰੁੰਦਾਹੈਸੈਨਾਨੂੰ॥ਧਰਬਰਧੀਰਧਾ
ਕੇ ਰੰਸ੍ਰੇਸਟਧੀਰਜਨੂੰ॥ਪਰਹਰਿਤੀਰਿਪ੍ਰਹਾਰਦਾਹੈਤੀਰਾਂ॥੧੨੮॥ਦਰਬਗਗਿ
ਯਾਨੀਦਲਿਆਗਾਇਆਗਿਆਨਾ॥ਪਰਹਰਿਧਿਆਨੀਤਿਆਗਦਿਤਾਧਿ
ਨਾ॥ਥਰਹਰਕੰਪੇਥਰਥਰਕੰਬਦਾਹੈ॥ਹਰਿਹਰਜੋਪੇ॥ਸਿਵਜਿਜਪਦਾਹੈ॥
੧੨੯॥ਨੂੰਸੋਂਗਾਲਿਤੈਂਕ੍ਰੋਧਵਿਚਗਾਲਤਾਨਹੋਇਆ॥ਹੋਇਆ॥ਸੋਪੇਦਲ
ਤੇਸੋਧਬੋਦਲਿਆਗਾਇਆ॥ਜੋਸਦਾ॥ਕਰਸਰਸਰਤਾਕਰੀਬਾਣਾਕ੍ਰੋਕੇਲਾਨੂੰ
ਦੀਨਦੀ॥ਧਰਮਰਹਰਤਾਧਰਮਦੇਅਰੀਪਾਪਾਂਦੇਦੂਰਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥੧੩੦॥
ਸਰਬਰਪਾਣਿਸ੍ਰੇਸਟਬਾਣਹਥਾਂਵਿਚਹੈ॥ਧਨਕਰਮਾਣਿਧਾਰਕੇਮਾਨਨੂੰ॥ਅਰਊ
ਰਸਾਲੀਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਉਰਸਲਦਾਹੈ॥ਧਰਉਰਮਾਲੀਧਰੀਹੋਈਹੈਛਾਤੀਉਪਰ
ਸੈਤੌਮਾਲਾ॥੧੩੧॥ਕਰਬਰਕੋਪੰਕਰਿਆਬਲੀਨੇਕ੍ਰੋਧ॥ਬਰਹਰਧੋਪੰਕੰਬਦੀ
ਹੈਧੋਪਫਟੀਹੋਈ॥ਗਾਰਬਰਕਰਣੇਹੈਂਭੈਰੋਲਾਪਾਉਣਵਾਲਾਹੈ॥ਮਪਰਬਰਹਰ
ਨੂੰਸ੍ਰੇਸਟਪਰਾਂਦੇਹਰਣਵਾਲਾਹੈ॥੧੩੨॥ਛਰਹਰਅੰਗੀਛਰਕਦੇਤਮਾਮਅੰਗਾਨੂੰ ਤੇ
॥ਚਰਧਰਸੰਗੀਲਕਣੀਦਾਅਰੀਕ੍ਰਿਹਾਨੂੰਤਿਸਦੇਨਾਲ॥ਜਰਬਰਜਾਮੈਜਲ
ਬਲਗਾਇਆਸਰੀਰ॥ਝ੍ਰੂਹਰਗਾਮੈਝ੍ਰੜਦਾਹੈਤਮਾਮਾਨੂਪ੍ਰਸਰਾਮੈ॥੧੩੩॥
ਟਰਧਰਜਾਮੈਧਰਤੀਦਿਜਾਗਾਤੇਟਲਦਾਭਾਇਆ॥ਨਰਹਾਰੇਪਾਯੀਨਹਰਾਊ
ਦਾਭਾਇਆਆਪੇਰਾ॥ਫਰਹਰਫਾਲੀਫਲਕਾਕੇਫਾਲਨੂੰ॥ਥਰਹਰਕਾਲੀਥਰਹਰ
ਕੰਬਦਾਹੈਕਾਲਵਤਾ॥੧੩੪॥ਅਰਬਰਦਰਣੇਬਲੀਸਤ੍ਰੂਆਂਨੂੰਦਲਣਵਾਲਾਹੈ
ਨਰਬਰਹਰਣੇਸ੍ਰੇਸਟਨਰਾਂਨੂੰਮਾਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਧਰਬਰਧੀਰੇਧਾਰਕੇਸ੍ਰੇਸਟ
ਧੀਰਜਨੂੰ॥ਫਰਹਰਤੀਰਿਉਡਾਉਂਦਾਹੈਤੀਰਾਂਕੋ॥੧੩੫॥ਬਰਨਰਦਰਣੇਬ
ਲੀਨਰਾਂਦੇਦਲਵਾਲਾਹੈ॥ਭਰਹਰਕਰਣੇਭਰਹਾਟੇਦੇਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਹਰਹ
ਰਰਣਤਾਸਿਵਜਿਉਚਾਰਤਾਹੈ॥ਬਰਹਰਗਰਾਣਤਾਤਮਾਮਬਲੀਆਂਨੂੰਘਬ੍ਰਾ
ਹਿਆਹੈ॥੧੩੬॥ਸਰਬਰਹਰਤਾਤੀਰਬੁਲਸਾਬਮਾਰਦਾਹੈ॥ਚਰਮਰਧਰਤਾ
ਕੁਹਾੜਾਧਾਰਰਹਾਹੈ॥ਬਰਮਰਪਾਣਿਖੰਡਾਹਥਵਿਖੇਫੜਰਹਾਹੈ॥ਕਰਬਰਜਾ
ਣੇਕਰਦਾਹੈਬਲੀਆਂਦਾਨੁਕਸਾਨ॥੧੩੭॥ਹਰਬਰਹਾਰੇਤਮਾਮਬਲੀਆਨੂੰ
ਹਰਾਉਂਦਾਹੈ॥ਕਰਬਰਬਾਰੇਕਰਰਹਾਹੈਬਲਨੂੰਕੇਪ੍ਰਹਾਰ॥ਗਣਬਣਗਾਮੈ
ਗਣੁਬਣੁਕਰਰਹਾਹੈਪ੍ਰਸਰਾਇਆ॥ਗਣਬਣਧਾਮੈਹੈਂਭੈਰੋਲੇਦਾਘਾ॥੧੩੮॥
॥ਖਗਾਖਿਆਤਾਖੰਡੇਦੇਚਲਾਉਣੇਵਿਖੇਪ੍ਰਗਟਹੈ॥ਰਿਆਨਾਦਿਘਾਤਾਰਿਆ
ਨਾ...ਦਾਭਿਆਤਾਹੈ॥ਅਚੁਤਬਰਮਾਂਸੁੰਦਸੰਜੋਵਾਲਾਹੈ॥ਚਾਰਚਰਮਾਂਸੁੰਦ
ਢਾਲਪਕੜਰਹਾਹੈ॥੧੩੯॥ਸਸਤ੍ਰੰਖਿਆਤਾਸਸਤ੍ਰਾਂਦੇਚਲਾਉਣੇਮੇਪ੍ਰਗਟ

ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ। ਰਚਿ ਤੈ ਜੋਧੀ ਸੁੰਞ ਜੋਧਾ ਹੈ। ਜੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧੀ। ਜੁਧਾ ਵਿਖੇ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧੀ
ਹੈ।।੧੪੦।। ਬਿਰਿ ਬਰਣੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਜਪ ਮੀ ਕੂਰ ਰਹਾ ਹੈ। ਭੀਰਿ ਭਰਣੇ ਕਾਇ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਭੈ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਸਤ੍ਰੈ ਹਰਤਾ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹਾ ਹੈ। ਅੱਤ੍ਰੈ ਧਰਤਾ
ਅ ਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।।੧੪੧।। ਧ ਰਮੀ ਛੇਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਛਤ੍ਰੈ ਹੰਤਾ ਛਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਹਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਤ੍ਰੈ ਜੀਤਾ ਅਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਜਿਤਾ
ਹੈ ੧੪੨।। ਜੁਧੰ ਧਾਮੀ ਜੁਧ ਧਾਮ ਪ੍ਰ। ਬੁਧੰ ਗਾਮੀ ਬੁਧਾ ਵਿਖੇ ਗਵਨ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
੧੪੩।। ਜੁਧਾ ਮਾਲੀ ਜੁਧ ਦਾ ਮਾਲੀ ਸੂਰਮਾ ਹੈ। ਕੀਰਤ ਸਾਲੀ ਕੀਰਤ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ
ਜਿਸ ਦੀ। ਧਰਮੰ ਧਾਮੰ ਧਰਮ ਦਾ ਘ੍ਰ ਹੈ। ਭੂਪੰ ਗਾਮੰ ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।।੧੪੪
।ਸਸਤ੍ਰੈ ਨੇਤਾ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।।੧੪੫।। ਦੁਰਦੰ ਗਾਮੀ ਹਾਥੀ ਵ
ਤ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਧਰਮੰ ਧਾਮੀ ਧਰਮ ਦਾ ਘ੍ਰ ਹੈ। ਜੋਗੰ ਜੁਵਾਲੀ ਜੋਗ ਅਗ
ਨ ਕੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੋਤੰ ਮਾਲੀ ਜੋਤ ਵਾਲਾ ਸੂਰਮਾ ਹੈ।।੧੪੬।। ਹੇ ਰਾਮਾ ਯਾ
ਜਿਨ ਮਤਾ। ਜੇ ਨਤੂੰ ਕ੍ਰਮਰੇ ਪਸਨਤਾ ਨੂੰ ਫਰੋ ਹੈ ਮਤ ਪਲਮਾਤ੍ਰ ਖੜੋ ਰਹੋ ਜੁਧ ਕੇ ਮ
ਰਜਾਓਗੇ ਤੇ ਨ ਕ ਹਾਰਣਾ ਆ ਜਗਾ ਹੈ ਹੋ ਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਿਆ ਰਣਾ ਅਜ ਵਾਹਣ ਕ
ਰੋਗੇ। ਬੰਬ ਬਜੇ ਬਾਜੇ ਦੇ ਬਜਿਆ। ਕਹੂੰ ਉਮਾਹੇ ਗੇ ਕਿਤੇ ਓਰ ਕੁਨ ਗੇ।।੧੪੭।।
ਬਲ ਕਾਨੇ ਬੋਲੇ। ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨਲੇ ਸਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਤੇ ਨਦੀ ਗਰ ਦ੍ਵੋ ਗਿਰ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਬਤ ਸਰ
ਤਾਂ ਨੇ ਬਾਣੀ ਖਾਦੀ ਆ ਹੈ।।੧੪੮।। ਪਰਸਰਾਮ ਬਾਚ ਰਾਮ ਜੋ। ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਦਾ ਮਚ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ
ਹਿਤਾ ਹੈ। ਜੁਪੇ ਫੇਰਿ ਗਹੇ ਤ ਪੇ ਫੇਰਿ ਨਲੈਹੋ ਜੇਕਰ ਬਦ ਕੋ ਫੇਰ ਫੜੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਨਾ ਲੈਣ
ਜੋਗੇ ਰਹੋਗੇ। ਰਾਮ ਰਿਸੈ ਜਣਮੈ ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਰਣ ਵਿਖੇ ਕਤ ਕਿਥੋ ੧੫੦
ਪਾਨ ਖੜੇ ਹੋ ਭੁਰਮਾਓਗੇ। ਏਠ ਆਕਡ ਕੇ ਲਾਹਿ ਹੈ ਤ੍ਰਮ ਕੇ ਦਾ ਖਾਂ ਗਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਕੇ ੧
੫੧।। ਪ੍ਰਭ ਸਾਮਾਮੀ। ਬਿਹੰਡੀ ਜਿਉ ਕਰ ਤੋੜਿਆ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ। ਤਉ ਹੀ ਗਰ੦
ਕਰ ਸਾਰੰਗ ਚਕ੍ਰ ਲਤਾ ਭ੍ਰਿਗ ਕੀ ਉਰ ਮਧ ਸੁਹਾਓ ਤੂ ਏਹੀ ਹਥ ਵਿਚ ਰਗਦਾ ਤੇ
ਸਾਰੰਗ ਧਨਖ ਤੇ ਚਕ੍ਰ ਤੇ ਭ੍ਰਿਗੁ ਦੀ ਲਤ ਦਾ ਚਿਨ ਉਰ ਮਧ ਸੁਹਾਊਗਾ। ਲੀਅ
ਚਾਂਪ ਚਟਾਕ ਚੜ੍ਹਾਇ ਬਲੀ ਬਲੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ਧਨਖ ਨੂੰ ਚਟ ਕਰ ਦੇ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾ ਲ
ਇਆ। ਚਿਲਾ। ਗਾਤਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਹਤੀ ਸਰ ਸੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਬਾਣ ਨਾਲ ਅਧ ਬ੍ਰੀ
ਚਰੀ ਬਾਤ ਰਹੀ ਬਾਸਿ ਕੇ ਅਧ ਵਿਚ ਰਹੀ ਬਾਤ ਤਾ ਬਸਣਾ ਰੁਕ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਆ ਨਾਸੁ
ਰਗਾਨੂੰ ਗਾਇਆ ਨਾਇ ਸਲੋਕ ਕਰ ਰਹਿ ਆਪ ਰਬ ਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹੈ ਦਾ ਹੈ। ਨਬ ਸਾਤਕ
ਛੂਨ ਦੇ ਕੇ ਬਟਾ ਜਿਉ ਨਹੀ ਬਸ ਚਲਦਾ ਕੁਛ ਨਟ ਦੇ ਬਟੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਭਵ ਫਾਸ
।ਨਿਸੰ ਗਿਰ ਹੈ ਫਾਸਿ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਫਾਹੀ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਸੰਗ ਹੀ ਫਸਣਾ ਕੁਕਹਿਆ ਹੈ।
੧੫੩।। ਅਥ ਅਉਧ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਥਨੰ।। ।।ਭੇਟ ਭੁਜਾ ਭਰ ਅੰਕ ਭਲੇ ਭਰ ਨਾਦ ਦੀ ਜਫੀ
ਭਰ ਕੇ ਮਿਲੇ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਹੀ ਜਤਾ ਭ੍ਰਿਗ ਕਪੋਲਨ ਊਪਰ ਹੀ ਜਾਰ ਕ੍ਰ
ਰਹੇ ਹੈ ਭ੍ਰਿਰੇ ਕਪੋਲਾਉ ਪ੍ਰਜੇ ਬਰਫ ਦੇ ਹੈ ਨਾਗ ਲਵੰਗ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ਜੋ ਜੁਲ
ਫਾਹੇ ਦੇ ਨਾਗਾਂ ਦੇ ਬਚੋਲਿ ਵਲਾ ਰਹੇ ਹੈ। ਕੰਜ ਕੁਰੰਗ ਕਲੋਲ ਤੇ ਮ੍ਰਿਗਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ
ਕੇ ਕਲਾਨਿਧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਮੁਖ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੇਹਰਿ ਲਕ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਕਲ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ
ਹੇਰ ਹੀ ਏਹ ਹਰਾਈ ਦੇਖ ਕੇ ਅੰਗਾ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ। ਬਾਲ ਲਖੇ
ਛਬ ਖਾਟ ਪਰੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਛਬ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੀ ਨੂੰ ਮੰਜੇ ਪਰ ਡਿਗ ਪੈਦੀ
ਹੈ ਨਹਿ ਬਾਟ ਚਲੈ ਨਿਰਖੇ ਅਧਿਕਾਈ ਨਹੀ ਰਸਤੇ ਚਲਦੇ ਰਾਹੀ ਦੇਖ ਕੇ ਅਧ
ਕਤਾਈ ਨੂੰ।।੧੫੪।। ਅਬ ਹੀ ਹੁਣ ਤੇਹੀ ਨਿਜ ਭਾਗ ਭਲੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਭਲੇ।।
੧੫੫।। ਭਉ ਲਲੋ ਕਾਢਿ ਰੇ ਸਭ ਹੀ ਭਰੀ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੂਰਛਿਆ ਸਭੇ ਅਧਕਾਈ ਅਧ
ਧਕ ਤਾਈ। ਸੀਆਰਹੀ ਸੀਤਾ ਬੀਰ ਖਲਈ ਅਵਧੇਸਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰ ਥਨੇ ੧੫੬
ਪਧਾਰੇ ਤੁਰੇ ਆ ਪਧਾਰੇ ਬੋਸਾਦੇ ਆ ਹੋਯਾ ਅਵਧੇ ੧੫੭।। ਬਿਚਾਰੂ ਬਿਹਾਵਿਆ।।
੧੫੮।। ਪਖਰੀਆ ਚਲੇ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਤੁਰੇ ਘੋੜਿਆ ਧਨ ਰਧਰ ਧਨਖ ਧਾਰੀ।। ੧੬

ਦਾਨਸੂਰਣਸਰਤਾਹੁਇਬਨੀ ਸੂਰਣਦੇਦਾਨਦੀਨਦੌਹੈਬਨੀਹੈ॥ਬੀਸਿਕਬਾਤ ਬਸਤ
ਗੈਣੇ॥੧੬੨॥ਰਘੁਨੰਦਨਰਘੁਰਾਦੇਪੁਤ੍ਰ ੧੬੩॥ਉਮਤਚਲਤ ਓਰਛੂਕੇ ੧੬੪॥ਕਛੂਨਪ
ਰਤ ਭੁਛੂਨਹੀਪਾਈਦਾ੧੬੫॥ਜਨਦੁਇਰਤਨਨਿਰਧਨੀਪਾਏ ਮਾਨੋਦੋਹਾਂਨਿਰਧਨੀ
ਆਨੇਰਤਨਪਾਏਹੈ॥ਜਬਗਏਰਾਮਪ੍ਰਭੁ ਜਰੇਗਏਭਰਥਸਤ੍ਰਘਣ ਤੇਲਛਮਣ
ਰਾਮਚੰਦਦੇਪ੍ਰਭੂ॥੧੬੬॥ਰਾਮਬਿਦਾਕਰੇ ਰਾਮਚੰਦਨੇਭਾਈਬਿਦਾਕੀਤੇ ਪਾਨਪੀਠਧ
ਰੇ ਹਥਪਿਠਪੁਰਖੇ ਤੈ ਬੌਰ ਪਾਂਨਾਂਦੇਬੀੜੇ ਕੋਟਿਆਨ ਧਰੇਹੈ ਕ੍ਰੋੜਾਸਰੂਪਆਕੇਧਰੇਹੈ
ਰੂਪਰਾਗਕੇਸੁਹਾਗਭਾਗਭਰੇਹੈ ਰੂਪਤੇਰਾਗਤੇਅਨੰਦਦੇਭਾਗਾਂਨਾਲਭਰੇਹੋਏ
ਹੈ॥ਕੋਟਿਕਕਾਲਿਓਰਾਕੇਧੀਕਰੇਹੈ ਕਰੋੜਾਸਰੀਰਕਿਧੋਬਨਾਏਹੈ॥੧੬੭॥ਨਜਰਿ
ਚਲੇਨਿਕਲਚਲੇ ਪਲੇ ਸੋਭਾਰੂਕੇਧਾਂਮਕੇ ਸੋਭਾਦੇਘਰਦੇਪਲਿਹੋਏਹੈ ਸਿੰਗਾਰਅਵਤਾ
ਬੁ ਰ ਅਤਾਰਾਂਦੇਸਿੰਗਾਰਹੈ ਵਾ ਸਿੰਗਾਰਰਸਤਦੇਮਾਨੋਅਵਤਾਰਹੈ॥੧੭੦॥ਆਸ੍ਰਬਰਨ
ਨਨੈ॥ ॥ਨਾਰਾਵਕੇਨੈਨਹੈ ਚਤੁਰਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇਨੈਨੇ ਹੂਹੈਐਸੇਘੋੜੇਦੇ ਚਲਤੇਬੁ
ਘੂਲਾਮਾਨੋਗੈਨਕੇਸੇਬਰੇ ਲ੍ਯਾਮਾਨੋ ਅਕਾਸਕੋਹੈ ਤੌਸੇਬਹਰਤਹੈ ਤੈਸੇਥ ਰਕ ਰਹੇਹੈ
ਘੋੜੇ॥ਨ੍ਰਿਤਕਾਕੇਪਾਵਹੈ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀਕਨਵਾਲੇਕੇਪੈਰਹੈ ਕਿਜੁਪੈਕੇਸੇਦਾਉ ਜੂਏਕੇਦਾ
ਉਸਾਰਥੇਹੈ ਕਿਛਲਕੇ ਦਿਖਾਉਕੇ ਉ ਕਿਛੈਦਾਦਿਖਾਉਹੈਕੇ ਵੀ ਤੈਸੇ ਬਿਹਰਤਹੈਤੇ ਲ
ਸੋਬਿਚਰਦੇਹੈ ਘੋੜੇ॥ਹਾਕੇਬਾਜ ਬੀਰਹੈ ਬੁਲਾਏਹੋਏਬੀਰਹੈਕਿਘੋੜੇ ਤੇ ਫੇਰਕੇਸੋਹੈ
ਤੁਫੰਗਕੇਤੀਰ ਗੋਲੀਹੈ ਕਿਅੰਜਨੀਕੇਧੀਰਹੈ ਕੋਏ ਸਤੀਦੇ॥ਅਖ ਦੀ ਪੁਤਲੀਹੈਕਿ
ਰ ਧੁਜਾ ਸੋਹਰਤਹੈ ਕੇਧੁਜਾਸਾਰਖੇਫਰਕਰਹੇਹੈ॥ਨਤਰੋਅਨੰਗਕੀ ਸੈਨਾਕਾਮ
ਦੀਆਂਹੈ ਤਰੰਗਕੇਸੈ ਗੋਰਕੀ ਫੇਰਕੇਸੇਹੈ ਰੰਗਾਤ ਰੰਗਾਂਦੀਆਂ ਲੈਰਾਂਹੈ ਅਨੰ
ਗਕੇਸੋਅੰਗਜੇ ਫੇਰਕੇਸੋਹੈ ਕਾਮਦੇਅੰਗਾਂਦੀਨਿਆਈਹੈ ਨਕਹੂੰਠਹਰਤ
ਹੈ ਨਹੀਕਿਤੇਬਿਨਿਹਾਰਦੇਘੋੜੇ॥੧੧੧॥ਰਾਜਿਆਂਦੇਬੇਟਿਆਂਦੀ ਸੋਭਾਹੈ॥
ਜਿਆਨਿਸਨਾਥਜਾਨੇਰਾਤਨੇਚੰਦ੍ਰਮਾਸਰੂਪਸੰਨੋ॥ਦਿਨਦਿਨਪਤਮਾਨੋਦਿ
ਨਨੇਸੂਰਜਰੂਕੇਮੰਨੇ ਭਿੱਛਕਨ ਦਾਤਾਕੈਪ੍ਰਮਾਨਮਹਾਦਾਨਹੈ ਭਿਛੁਕਾਨੇਦ
ਤਿਆਂਵਿਚੋਬਡੇਦਾਤਾਰੂਕਰਿਨਿਸਚੇਕੀਤੇਹੈ॥ਅਉਖਦੀਕੇਰੋਗੀ ਰੋਗੀਆਂ
ਨੇਅਉਖਦੀਰੂਕੇਜਾਣੇਹੈ ਅਨੰਤਰੂਪਜੋਗਨ ਜੋਗੀਆਨੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਜਾਣੇਹੈ ਨ
ਪਰਰੂਪ ਸਮੀ ਪਰਕੈ ਬਿਓਗਨ ਬਿਓਗੀਆਨੇਸ੍ਵਾਮੀਂ ਜਾਣੇਹੈ ਮਹੇਸ ਮਹਾਂਮਾਨਹੈ॥
ਰਾਜਿਆਨੇਬਡੇਰਾਜੇਮੰਨੇਹੈ॥ਸੱਤ੍ਰੈਖੱਗਖਿਆ ਸਿਸਰੂਪਨਕੇਮਾਭਾ ਸਤ੍ਰ
ਲੋ ਆਂਨੇਬੈਰੀਦੇਧਾਰਨਵਾਜਾਣੇਹੈ ਪਰਹਾਟਮਾਤਾਨੇਬਾਲਕਰੂਪ ਜਾਣੇਹੈ ਮਹਾਰੋ
ਆਨੀਓਗਿਆਨਗਿਆਤਾ ਬਡੇਗਿਆਨੀਆਨੇਗਿਆਨਦੇਗਿਆਤਾ
ਜਾਣੇਹੈ॥ਬਿਧਾਤਾਕੇਸਮਾਨਹੈ ਫਲਪ੍ਰਦਦਾਤਾਕੇਸਮਾਨਹੈ॥ਗਨਨਗਨੇਸ
ਮਾਨੈ ਸੁਰਨਸੁਰੇਸਜਾਨੇ ਗਣਾਨੇਗਣੇਸਜੀਜਾਣਾਦੇਵਤਿਆਂਨੇਇੰਦ੍ਰ
ਰੂਕੇਮੰਨੇ ਜੈਸੇਪੇਖੇਤੈਸੇ ਈਲਖੇ॥ਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ ਜੈਸੇਕਿਸੇਨੇਭਾਉਕ
ਰਕੇਦੇਖੇਹੈ ਤੈਸੇਹੀ ਹਿਬਿਰਾਜਮਾਨਲਖੇਹੈ॥੧੧੨॥ਸੁਧਾਸੇਸੁਧਾਰੇਰੂਪ
ਐਮ੍ਰਿਤਤੇਬਣਾਏਹੈ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰਕੇ ਬਣਾਕੇ॥ਨਮਿਤ੍ਰ ਵਾਸਤੇ ਸੁਧਾਰਕਰਕੇ
ਬਣਾਉਣੀਆਕਰੇ॥੧੧੫॥ਸੀਮਤਜ ਹਦਤਿਆਬਾਕੇ ਜੋਬਜਾਨਕੈ ਰੰਗੇਜ°
ਣਕੇ॥ਵਾ ਜੋਬਨਲਾਗਰੀਤਰੂਫਸਬਕੀਨੇ ਗੀਤਾਂਦੇਬਣਾਉਸੰਦ੍ਰਕੀਤੇਸਭੇ ਬੈਠੇ
ਬੇਦਕੋਬਿਧਾਨਕੈ ਬੈਠੇਬੇਦਦੀਆਬਿਧਾਰੂਕਰਕੇ॥੧੧੪॥ਬਾਨੇਫਹਰਾਨੇਪ੍ਰਸਾਕੇ
ਫਰਕੇ ਘਹਰਾਨੇ ਦੰਦਭ ਬਜੇਨ ਗਾਰੇ ਅਰਗਨੇ ਅਰੜਾਏ ਚਾਰਣਓਚਾਰੇ
ਨਕੀਬਬੀਸਾਵਲੀ ਉਚਾਰਦੇਹੈ ਕਹੂੰਭਾਟਜੁਪਕਾਰੈਕਿ ਤੂੰ ਭਟਪੁਕਾਰਦੇਹੈਕ
ਬਿਤਾਨੂ॥ਆਸਖ ਅਸੀਰਵਾਦ ਅਸੰਖ ਸਪੂਰਣਦੇਤ ਹੈ ॥੧੧੫॥ਅਬਿਆਸ ੨

ਤੇ ਬਧਾਈ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਤੇ ਬਨਾਈ ਬੇਦੀ ।ਸਿਰ ਪਾਇਨ ਤੇ ।ਸਿਰ ਤੇਲੇ ਕੇ ਪੈਰ ਤੋ ੩੧
ਨ੍ਹੀ ਮੋਤੀਆਨ ਕ ਕੋਣ ਰਖ ਮੇਘ ਗਏ ਹੈ ਮੋਤੀ ਤੇ ਮਾਣਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਬ
ਦਲ ਬਰਸ ਗਏ ਹੈ ।ਸਿੰਧੁਲੀ ਤੁਰੇ ਸਿੰਧ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦਿਤੇ ਲਮੇ ੧੧੬ ਉਨ੍ਹ
ਪਕੀ ਨ੍ਰਿਪ ਬਾਲੀ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦੀ ਆ ਪੁਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦਸਰਥ ਦੇ ਬਾਲਕੋ ।ਸਾਜ
ਨਬਾਜ ਸਾਜ ਕੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਜ ਸੰਜੁਤ ਚੱਲੇ ਹਾਥੀਆਂ ਸੰਜੁਗਤਾ ।ਏਸ
ਨਏ ਸਨ ਰੇਸਨ ਕੇ ਜੁਤ ਈਬ੍ਰਾਂ ਦੇਈ ਸ੍ਰਭੁਰ ਥਤੇ ਆ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ
ਦੇ ਸੰਜੁਗਤਾ ।੧੧੭। ਬੀਨ ਸਕੋ ਬਿਧ ਨਾਨ ਹੀ ਤਉ ਨੈ ਬ੍ਰਮਾਬੀ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਚੁਗਨ ਹੀਸ
ਕਦਾ ।ਬੇਸਨ ਬ੍ਰੇਸ ਰੰਗਾ ਰੰਗਾ ਦੇ ਬਾਜ ਮਹਾ ਮਤ ਘੋੜੇ ਬਣੀ ਅਤਵਾਲਿਆਂ ਦੇ
ਭੇਸਨ ਭੇਸ ਭੇਸਾਂ ਭੇ ਸਾਦੇ ।ਪ੍ਰਮਾਥ ਮਹਾ ਮਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਥਣ ਵਾਲੇ ਬਡੇ
ਆ ਸਿਰੋਮਣੀਆਂ ਦੇ ।ਅਉਧ ਪੁਰੀ ਨਿੰਦਾਨ ਜਹੀ ਜਬ ।ਜਿਥੇ ਅਯੁਧਿਆ ਪੁਰੀ ਥੀ
ਨੇੜ੍ਹੇ ਰਹੀ ਜਿਦੋ ।ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਰਘੁ ਨੰਦ ਤਹੀ ਤਬ ਆਏ ਰਾਘਵਾਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਤਿ ਥੇਤ
ਦੋ ।੧੧੮। ਛਬਿ ਮਾਨੈ ਛਬਿ ਵਾਲੇ ।੧੯੦। ਭੂਪ ਜਬਿਆਹ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਪੁਤ੍ਰੀ
ਆਂ ਬਿਆਕੋ ।ਤਾਤ ਬਸਿਸਟ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਬੁਲਾਏ ਪਿਤਾ ਦਸਰਥ ਨੇ ਸੁਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਸਿਸਟ ਬੁਲਾਏ ।੧੮੧। ਘੋਰ ਉਠੀ ਘਹਰਾਇ ਘਟਾ ਤਬ ਭਾਇਆ
ਨਕਰਾਜ ਕੇ ਉਠੀਆਂ ਘਟਾਂ ਤਦੋ ।ਦਿਰਾ ਦਾਹ ਲਖਿਓ ਸਬ ਅਗਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਦੇਖਿਆ ਜਦੋ ।ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੋ ਅਕੁਲਾਨੇ ਸਭੋ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਏ
੧੮੩। ਹੈ ਕ੍ਰਿਤ ਜਗ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਰਣੇ ਦਾ ਅਹੰਭ ਕਰਿਏ ।੧੮੪। ਸੁਤਰ
ਤਾਅਜ ਸੰਜੁਗਤ ਹੂਤੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂ ਵਾਦੀ ।੧੮੫। ਆਸਿਤ ਕਰ
ਨਪ੍ਰਭਾਸਿ ਕਾਲੇ ਕਿਨ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸ੍ਵੇਤ ਕੇ ਕਧਮੇ ਹ ਦਤ ਪਾਇਲ ਪਾਉਂਦ
ਹੋ ੧੮੬। ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੀਨ ਕੇ ਲਏ ਚਤੁਰੰਗ ਣਾਕੁਲ ਲਏ ।੧੮੭। ਬਨਾਇ ਦੇਵਤਾ ਘਰੈ
ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਮਿਟੀ ਦੇ ਰਖੇ ਹੈ ।ਸਮਾਨ ਜਾਇ ਪਾਪਰੈ ਸਾਹਿਤ ਮਾਨ ਦੇ ਜਾ ਕੇ ਪੈਰੀ
ਪੈਂਦੇ ਹੈ ।੧੮੮। ਨਾਚਾਤ ਚਾਰ ਮੰਗਨਾ ਨਚਦੀਆਂ ਹੈ ਸੁੰਦਰਾਇ ਸਤ੍ਰੀਆਂ ।ਸੁਜਾਨ
ਦੇਵਾਂਗਨਾ ਮਾਨੋ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਹੈ ।ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਾਮ ਰਾਜ ਕੀਸੋ
ਭਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ।੧੮੪। ਬਾਹਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਲਾਂ ਦ ੫
ਸੀਂਗਾਰ ਬਾਲ੍ਹ ਬਾਲ ਮੋਤੀ ਪਰੋਣਾ ।੧੮੫। ਜੈਤ੍ਰਕੀ ਫਤੇ ਨਾਮੇ ਦੀ ।੧੮੬। ਬਾਟਤੀ
ਨਾਰਿ ਸਾਤਿ ਹੂ ਸੁਤ ਮਨ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਬੰਡਾ ਦਿਆਂ ਤਿਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਨੋ ਦੇਸਾ ਰ
ਜਧਾਨੀ ਰਾਮ ਰੇਜਧਾਨੀ ਦੇ ਦਿਆ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ।੧੮੭। ਬਾਰ ਚਾਰ ਆਰਤੀ ਸੁੰਦ੍ਰ
ਕੁੰਕਮ ਕੇਸ ।ਮਬਰਾਇ ਕਰਾਂ ਪ੍ਰਥੀ ਮਥੋਰਾ ਟੈਲਨ ਕੇਈ ਦੀਤਿ ਸਦੇ ਪਾਸ
।ਇਕਰੀ ਪ੍ਰਥੀ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਭੇਜੀ ਤਿਸ ਸਮੇ ।ਬਾਜ ਸਾਜ ਸਣੇ ਚਵੀ ਸਭ ਜਭਰੋਇ
ਆਬ੍ਰਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਚਨੀ [illegible] ਸੁਭ੍ਰ ਧਉਲ ਉਤਾਲ ਸੁੰਦ੍ਰ ਮੰਦ੍ਰ ਉਤੇ ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ
੧੯੯। ਝੂਮ ਝੂਮਾਰੀ ਰੀ ਘੁੰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਡਿਗੀ ਸੁਰੰਗ ਸੁਸੁਰੰਗ ਵਾਲਾ ੨੦੦
ਨਿਜ ਰਾਜ ਆਪਣਾ ਰਾਜਾ ।ਸਤਸੀਲ ਸਤੀ ਜਤਬ੍ਰਤ ਨਿਸਚੇ ਕ੍ਰਕੇ ਸੀਲ ਸੁਭਾਉ
ਤੇ ਸਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਜਤ ਬ੍ਰਤ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਤਉ ਪਛਾਨੋ ਤੇਹਿ ਤਾਂ ਪਛਾਣੂ ਰੀ
ਕੇ ਨੂੰ ।੨੦੧। ਭਸਮ ਆਨਨ ਤੇ ਗਈ ਕਹਿ ਕੈ ਸ ਕੇ ਆ ਬਿਬਾਹੁ ਸੁਆਹ ਨਾ ਤੇ ਰੇ ਮੁਖ
ਪੈ ਗਈ ਕਹਿਆ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਧ ਕੇ ਬਚਨ ਤੈ ਤਾਤ ਕਛਾਡੀ ਐ ਤੂਹਿ ਬਾਲ ਦੇਖ
ਕੋਇ ਸਤ੍ਰੀ ਛੂਰ ਦੇ ਹਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ।੨੦੨। ਨਰ ਦੇਵ ਦੇਵ ਰਾਮ ਹੈ ਨਰਾਂ ਦੇ ਬੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਹੈ ।ਤੇ ਮਨੇ ਤੂੰ ਮਨੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ।ਅਬਿਸੁਧ ਬਾਤ ਕ
ਸੁਧ ਬਾਤ ਕੇ ਕਹਿਦੀ ਹੈ ।੨੦੩। ਅਗਾਧ ਦੇਵ ਅਨੰਤ ਹੈ ਅਗਾਧ ਹੈ ਸੁਆਮੀ
ਤੇ ਅਨੰਤ ਹੈ ।ਅਭੁਤ ਅਚਰਜ ।ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਮ ਕਾਰਣੰ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ।ਬਿਹਾਲਾ ਦਿਆ ਲਤਾਰਣੰ ।ਬਿਹਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿਆਲ ਹੋ ਕੇ

ਤਾਰਣਵਾਲੇਹੋ।੨੦੪।।ਸੁਰੇਸਭਾਇਉਪ੍ਰਣੇ ਇੰਦ੍ਰਦੇਪ੍ਰਕਾਸਸਰੂਪਹੋ।ਸ੍ਰੀਮ੍ਰਧਾਸਿ
ਧਸਰੂਪਣੇ ਸਮਗ੍ਰੀਆਂਤੋਸਿਧੀਆਂਦਾਸ੍ਰੂਪਹੋ।੨੦੫।।ਨਸੰਗਾਗ੍ਰਾਜੁਧਾਰੀਏ ਨਾਸੰਕਾ
ਗ੍ਰਾਜਨ੍ਹਧਾਰੀਏ।ਨ੍ਹਬੋਲਬੋਲਹਾਰੀਏ ਨਾਬੋਲਕੇਬਚਨਹਾਰੀਏ।।੨੦੬।।ਨ
ਭਾਜੀਏਸੇ ਨਾਲਜਤਹੋਈਏ।ਨਭਾਜੀਏਨਾਭਜੀਏਬਚਨਤੋ।ਗਪ੍ਰਬੁਧੇਸਕੋਰਾਮਦੰਦਕੇ
ਬਨੇਸਕੇਬਣਦੇਈਸ੍ਰਬਡੇਬਣਕੇ।੨੦੭।।ਪ੍ਰਵਾਹਹੋਧਰਤੀਖੋਲਦੋ।।ਬਿਰਾਜੀਏ
ਇਸ।ਸ੍ਰਿਤਹੋਈਏਬਚਨਧਾ।੨੦੮।।ਦ੍ਵਿਜੇਸਟਕੇਬ੍ਰਾਮਣਆਪਣੇਇਸਟਕੋ।ਪਠ
ਈਏਭੇਜੀਏਬਣਕੇਰਾਮਚੰਦਕੇ।੨੦੯।।ਉਭੇਸਲੀਉਭੇਸ।ਸਲੀਤੋ।ਪ੍ਰਮੋਖ
ਹੇਘੋਰੀਖਾਕੇਪ੍ਰਸੰਸੋ।੨੧੧।।ਕ੍ਰਬ੍ਰਿਤਕਾਰੀ ਖੋਟੀਬ੍ਰਿਤਦੇਕੂਣਵਾਲੀਹੋ।੨੧੩।।ਸਮ
ਸਿਧਾਰਣੀ ਸਮਗ੍ਰੀਆਂਦੇਹਰੂਣੇਵਾਲੀਹੋ।।ਆਕ੍ਰਿਤਕਰਮਾਖੋਟਿਆਂਕਰਮਾਂਦੇਕੂ
ਣਵਾਲੀਹੋ।ਨਿਲੁਸਰਮਾ।ਨਿਲਜਧਰਮਵਾਲੀਹੈ।੨੧੪।।ਅਲਜਧਰਮੰਨਿਲ
ਜਤਾਦਾਪ੍ਰਥਾ।ਨਿਲੱਜਬ੍ਰਾਮੰਨਿਲਜਾਇਸਤ੍ਰੀਹੋ।ਸਸੇਭਹਰਣੀ ਸੁਸਰੂਸੋਭਾਦੇ
ਹਰਣਵਾਲੀਹੋ।ਅਕਜਰੂਪਾ ਅਪਵ੍ਰਦਤਾਦਾਸ੍ਰੂਪਹੋ।੨੧੬।।ਪ੍ਰਤਿਪਿਟਆਰੀ
ਛਪਾਉਦੀਪ੍ਰਟਿਆਰੀ ਮਰਣੀ ਸਰਣਜੋਗ।।੨੧੭।।ਬਾਦਿਓ ਸੁਰੇਹੂ ਜੋ ਦੇਣ
ਕਹਿਆਹੈਸੋਦੇਹਾ।ਬਰੰਦੂ ਸੋਹੂ ਬਰਦੇਸੋਰੇਤਾਈਕਹੋਬੇਜੋਵੇ।ਨਭੁਰਮਟਾਰੇਨ
ਭਰਤਣਨੂੰਵਾਲੇ।੨੧੮।।ਅਪੂਰਬਾਇਸਟੇ ਅਚਰਜ ਵਾਪੁਰਾਤਨਜੋਇਸਟਹੋ।
ਕਹੀਸੀਏਸੇ ਕਹੀਵਾਰਤਾਕਰਕੇਇਨੇਸੀਤਾਦੇਈਸ੍ਰ ਨਿਕਾਰਦੇਸੇ ਨਿਕਾਲਦੇਦੇਸ
ਤੋ।੨੨੧।।ਬਕੇਤਤਉਗੀ ਬਕਦੀਹੈਰੂਉਰਭਉਗੀਹੋਈਤੋਈ।੨੨੨।।ਦਰ੍ਰੂਬਾਕਬੈਈ
ਖੋਟੇਬਚਨਾਦੀਬਾਣਿਕਹਿਦੀਹੈ।ਨਿਰੇਸਛੇਣੀ ਵਾਜਾਦੇਕਟਣਨੂੰਛੇਣੀਹੈ।੨੨੩
ਨਿਕਾਰਗਾਮੰ ਨਿਕਾਲਕੇਰਾਮਨੂੰ ਅਧਰਮਧਾਮੰ ਅਧ੍ਰਮਦਾਪ੍ਰਥਾ।ਹਤਿਓ ਨਿਜੇਸੰ ਮਾਰਿ
ਆ ਆਪਣੇਈਸ੍ਰਨੂ ਕੁਕਰਮਤੇਸੰ ਖੋਟੇਕਰਮਾਂਦਾਸਰੂਪਹੋ।੨੨੦ ਉਗ੍ਰਾਂਬਾਛ
ਦਾ ।ਅਬਾਹਬਾਹੇ ਅਚਲਚਲਾਦਿਤੋ।ਅਭੰਡਭੰਡੇ ਆਨਿਦਥੇਜੇਵੇਸੋਨਿ
ਣ ਦਵਿਤੋ।ਅਭੰਗਭੰਗੇ ਭੰਗਤੋਬਿਨਾਥੇਜੇਵੇਤਿਨਾਂਵਿਚਭੰਗਾ ਪਾਦਿਤੀ।੨੨੫।।ਅਲ
ਖਲਖੇਦੇਖਣਤੋਬਿਨਾਥੇਸੋਦੇਖਲਏ।੨੨੬।।ਅਕਿਭਾਕਤੇ ਅਕ੍ਰਿਤਥੇਜੇਵੇਸੋ
ਕ੍ਰਿਆਵਿਚਲਾਦਿਤੋ।ਅਮੰਡਿਆਡੇ ਅਮੰਨਮੰਨਲਏ ਆਮਨ੍ਰਮਲਾਸਿਤੋ।੨੨੭।।
ਅਦਾਗਦਾਗੇ ਅਦਾਗਦਾਗੇਵਿਚਲਾਦਿਤੋ।੨੨੯।।ਅਦੱਗਦੱਗੇ ਅਕਲੀਕਾ
ਨੂਕਲੀਕਲਾਦਿਤੋ।੨੩੦।।ਅਤੋੜਤਾੜੇ ਅਤੋੜਤੋੜਾਦਿਤੇ ਅਤਾੜਤਾੜਾਦਿਤੋ।
ਅਪੰਗਾਪੰਗੇਜੋਵੇਨ੍ਰਿਦੇਸਥੇਸੋਦੇਸਵਾਲੇਕਰਦਿਤੋ।੨੩੧।।ਅਭੀਰਭੀਰੇ ਅਕ
ਇਰਥੇਜੋਵੇਸੋ ਕਾਇਰਕਾਦਿਤੋ ਅਕੀਰਾ ਕੀਰੇ ਸੈਨਾਤੋਬਿਨਾਥੇਜੋਵੇਸੋਸੈਨਾਵਾਲੇ
ਕਰਦਿਤੋ।੨੩੨।।ਅਜੇਹਹੇਹੇ ਅਜੇਹੇਜੇਹੇਥੇਜੋਵੇਸੋਅਜੇਹੇਕਰਾਦਿਤੋ।ਅਵਿ
ਚੇਨਾਵਿਤਸੁਖਕੇਹੇ ਵਿਸੇਸਰੂਕੇਰਚੇਹੈਜੋਇਸਤ੍ਰੀਆਂਵਿਖੇਤਾਂਸੁਖਕੇਹੋ।੨੩
੫।।ਗਾਹਿਅਉਹਠ ਬਹੂਵੇਹਠਨੂ ੨੩੬।।ਸ੍ਰੀਭੇਸ ਕਾਲਾਹਰਣ ਬਾਧਿਓ ਮਾ
ਰਿਆਹੋਇਆ ਬਰਿਬਾਨ ਸ੍ਰੇਸਟਬਾਣਨਾਲਾ।੨੩੭।।ਤਜਤ ਮਾਧਿਸਫਰ
ਸਫਬਾਰ ਤਲਾਉਦੇਜਲਵਿਚਰਹਿਣਵਾਲੀਮਛੀਤਜਦੀਹੈਜੈਸੇਪ੍ਰਾਣਾਨੂ
ਜਲਬਿਨਾ।੨੩੯।।ਬਿਤਇਸਾਬਿਤ੨੩੮।।ਪ੍ਰਾਨਪਤਨ੍ਰਿਪ ਬਰਸਹੋ ਸਾਹੇ
ਬਕਹਿਦੇਹੈਪ੍ਰਾਣਾਦਾਪਤ ਨਹੋਣਾ।ਰਾਜਾਨੇਸਹਾਰਿਆ ਧਰਮਨਛੋਡਜਾਇਦ
ਮਨਹੀਤਿਆਗਿਆਜਾਂਦਾ।੨੪੩।।ਤਰਕਸੀ ਭਬੀ੨੪੫।।ਅੰਗਤਿਹੋਇਆਮ
ਨੇਗਾਕਿਨ ਅੰਗਾਂਤੋਬਿਨਾ,ਕਿਉਨਹੋਵਾ।੨੪੬।।ਕ੍ਰਿਸੋਦਰ ਸੁਖਸਉਦਵਾਲੀਆਂਠ
ਟ ਬਣਾਉ ਸੋਈਰਾਠਗਠੋਦੇਉ ਸੋਈਰੀਫੁਰਾਵਾਦੇਵਾਉਕ ਬੋਤਾ੨੪੭।।ਗੀ
ਜਤ ਬੋਲਦੇਹੈ ਕੋਲ ਸੁਰ ਭਕਾਰਤ ਬੋਲਦੇਹੈ੨੪੯।।ਸੂਲਦੂਖ ਤਨਸੁਕਰਹਉ
ਤਨਸੁਕਰਹੋਭਾਵੇ ਸਿਰਸੂਲ।ਸਿਰਉਪਦੁਖਸਹਾਰਾਗੀ।ਬਾਜਕਹਾਂਪ੍ਰਾਕਿਆਹੋ
ਰਹਾਆਸਰਹਉਪਰਸੇਨਰਹਉਗੀ ਪ੍ਰਾਵਿਚਆਸਰਹੋਪ੍ਰਸੇਨਰਹਉਗੀ।।

ਆਸਰੇ

ਵਾਪ੍ਰਦੇਉਪ੍ਰਹੇਕੇਮੈਨਾਰਹਾਰਗੀ॥ਰਾਸਕਰੈਂਸਚਕ੍ਰਿਹਿਦਾਹਾ॥ਕਾਲਹੀਬ੍ਰਾਸਬ੍ਰ
ਨੈਮ੍ਰਿਗਲੈਚਨ੍ਹਕਲਹੀਬਸਕੇਬਨਬਿਖੇਸਿਧਾਤਬ੍ਰਨੈਗਾਇਆਹੀਬਣਦੀਹੈ੨੫੦
ਕੁਬਾਂਬੁਕੁਨਿਵਤੁ੨੫੧॥ਐਠਨਐਠਾਅਮੈਠਲੀਏਆਕਵਾਂਵਾਲੀਨੇਆਕਨਾ
ਕਰਕੇਮੋਕਲਾਏਰਾਜਾ॥ਜੀਸਉਤਨਸੀਸਹੁਐਏਈਸਕੇਈਸਪ੍ਰਬੀਸਜਿ
ਉਚਾਅਕੇਦਾਮਚਲਾਵੈਸੁਮਿਤ੍ਰਾਤੇਬ੍ਰਸਾਲਿਆਦੋਹਾਂਦੇਸਿਰਪ੍ਰਈਸੀਆਂਈਈ
ਸੁਣੀਹੋਕੇਰਾ॥ਜੇਵਤਮਨਭਾਵਤਬਾਤਾਕਰਦੀਹੈ॥ਕ੍ਰਰਕੁਜਾਤਕੁਪੰਥਸੂਨੀ
ਹੈਖੋਟੀਜਾਤਵਾਲੀਹੈਖੋਟੇਰਸਤੇਵਾਲੀਹੈ੨੫੨॥ਲੋਗਕੁਟੇਵਲਗੇਉਨਕੀ
ਲੋਕਖੋਟੀਖੋਵਿਖੇਲਗਰਹੇਹੈ ਕਾਲ ਸਮਾ॥ਇਹਕਾਲ॥ਇਹਸਮਾ॥ਇਹਘਾਤਗ
ਈਸ੨੫੩॥ਬਲਾਇਲੇਉ ਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂ੨੫੪॥ਬੇਹਕੁ ਸੀਘਣੇਬਣਵ
ਬਾਸਾਂਦੇਬਣਾ॥ਭੂਪਹਕੇਅਰਣੀਬਰਤੇਰਾਜਾਨੂਬਰਰੂਪੀਹਿਣਤੇ॥ਅਰਿਣੀ
ਕੁਕੇ੨੫੫॥ਕਤਕਿਥੇਸੂਮਸ੍ਰਰਾਕਮੂਰਛਾਖਾਕੇਝੁਗੀਝੁਟਬਾਲਤ੍ਰਿਗਸਿ
ਤਾਬੀਇਸਤ੍ਰੀਬਿਸਾਲਦਵਾਉਨਕੀਉਰਲਾਗੀਬਬੀਰਉਵਤਅਗਨੀਉ
ਨਾਦੇਦੁਖਦੀਉਰਵਿਖੇਲਗੀ॥੨੫੬॥ਪਪਾਤਧਰਾਪ੍ਰ ਤ੍ਰਿਗਪਈਧਰਤੀਪ੍ਰਪੰ
ਤਨਾਮਝਾਦਾਸੁਮਾਰਜਖਮਾ॥੨੫੭॥ਲੋਕਅਲੋਕ ਲੋਕਤੇਪ੍ਰਲੋਕ ਭਰਮਗਏ
ਕੁਰਤਣਗਾਇਆ ਨਾਹਨਪਾਤਤਨੇਹੁਨਆਨਿਸੇਪਤੀਦਾ॥ਵਿਸੇਸਕੁਕੇਮਾਰਦੀ
ਨੇਨੇਹੁਨਾਕੁਗੀ॥੨੫੮॥ਬਨਕੇਧਪਾਰਕੇਧਪਾਰਕੇਬਨੁਜਾਨੇਧਰਨੂਬਣਕੁਕੇਜਾਣਨਾ
ਬਨੂਪ੍ਰਕੁਕੇਜਾਨਣਾ॥੨੬੦॥ਆਨਨਾਬਿੰਬਪਰਿਐਬਸੁਧਾਪ੍ਰ ਮੁਖਦਾਪ੍ਰਤਿ
ਬਿੰਬਪਾਇਆ॥ਪਖੀਉਤੇਫੈਲਗਹਿਪੇਫਿਰਿਹਾਬਨਆ॥ਪੋ॥ਖਿਲਰਗਾਇਆ
ਫਿਰਹਾਬਨਹੀਆਇਆ॥ਤਾਹੀਤੇਨਾਮਮ੍ਰਗਾਂਕਕਹਾਇਓਏਤਸੀਤੇਨਾਮਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਕਹਾਇਆਹੈ॥੨੬੨॥ਚੰਦਕੀਅੰਸਚਕੋਰਨਕੇਕਰਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਅੰਸਚਕੋਰਾਂਨੇ
ਕੁਕੇਜਾਣੀਹੈ॥ਬਿਦਲਤਾਬਿਜੁਲੀਇੰਦ੍ਰਬਧੂ ਸਚੀ ਭੁਨਸਾਰਛਟਾਰਵਿਕੀਪ੍ਰ
ਤਾਕਾਲਨੇਸੂਰਜਦੀਕਿਰਣਕੁਕੇ ਦੇਖਨਕੀਹਰਤਾ ਪਾਰਬਤੀ ਅਰਦੇਵਨਕਾਲਕਿ
ਰਿਆਕਰਮਾਨੀਰਾਖਸਾਂਨੇਕਾਲਦੀਕਿਰਿਆਕਰਕੇਮੰਨੀਹੈ॥ਦੇਸੇਸਨਬਿੰਧ
ਦਿਗਪਾਲਾਂਨੇਬੜੀਕੁਕੇਜਾਣੀਹੈ ਜੋਗੇਸਨਾਸਿਵਾਨੇਹੀਰਾਕੇਭੰਗਪਛਾਨੀ ਗੰਗਾ
ਸਭੂਪਪ੍ਰਛਾਣੀਹੈ॥੨੬੪॥ਸਾਜ ਬਸਤ੨੬੫॥ਕ੍ਰੇਸ ਕਲੇਸ੨੬੭॥ਮਕਲਐਕੰਹੁ
ਗਦ ਭੇਜੇ॥ਗਤਪਠਏ॥ਗਧਭੇਜੇਦੂਤ ਸੀਬਨੇਸਾਵੰਤ ਇਕਠੇਹੋਏਸਾਊ॥
ਮਤੁਏਮਤੈਤ ਸਲਾਕੀਤੀ॥ਮਕਲੇਕੇਦੂਤਭੇਜਣੇਕੀਤੇਦੂਤਾ॥੨੭੦॥ਹਰਬਾਖ
ਹਤਰਖਚਨਾਵਾਲੇ॥੨੭੩॥ਮਿਤ੍ਰਕੇਕੇਭੇਸ ਮਿਤ੍ਰਕਦੇਸਭੂਪਾ॥੨੭੪॥ਦੁਖਸੁ
ਮ ਖਸੰਕਰਸੁਖਦੁਖਮਾਨੇਧਰਦੇਸੁਖ ਦੁਖਕੁਕੇਮੰਨੇਬਣਦੇਦੁਖਸੁਖਕੁਕੇਮੰਨੇ॥੨
੭੭॥ਅਵਧਪਸ ਦਸਰਥ ਧਰਮਾਂਤ੍ਰਿਣ ਧਰਬਣਾਇਆ॥ਕੁਲਸਮੂਹ॥ਮੁਨਮਾ
ਮੁਨੀਸਿਰੋਮਣੀਬਾਸਿਸਟ੨੭੮॥ਧਾਲਖਬਲਰਾਮੀ ਦੇਖਕੇਬਲੀਰਾਮਚੰਦ ਖਲਦ
ਲਭੀਰਿ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਦਲਦੀਭੀੜਾ॥੨੭੯॥ਅਮਰਰਾਖਸ੨੮੦॥ਭਟਮਣ
ਰਾਮੀ ਸੂਰਮਿਆਂਦੇਸਿਰੋਮਣੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾ ਤਿਜਕਰਕਾਮੀ ਤਿਆਗਕੇਮੈਲਾ੨੮੨
ਰਿਪਹ ਸਤ੍ਰੂਧਨ੨੮੫॥ਰੋਦਤਤੇਰਉਤੇਅਹਿਤਾਰੀ ਬੋਲੀਆਂਹੀ॥੨੮੬॥ਬਿਨਾਗ
ਤਤਕਾਲੇ॥ਰਾਖਲੇਰਜਾਇਖੇਚਰਣਾ॥ਤਰਖਲੈਰਾਜਦੇਬਿਖਿਆਤੇਆਪਣੇਚ
ਰਣਾਵਿਚਮਤਾ॥੨੮੭॥ਚਰ ਕਾਬਿਹੀਨਸੁਪਛਾਜੇਮੈਕਰ ਅਖੀਆਂ ਤਾਬਿਨਾਜਿਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਪੰਛੀਹੁੰਦਾਹੈ॥੨੮੮॥ਕਿਵੇਂਹੈ ਕਰਣਾਹੈ॥ਚਤਰਗਤਧ੍ਰਭਰਥਜੀ॥ਆਤੁਸ
ਮੇਧੁ ਮਾਤਾਨੇਉਪਦੇਸੁਦੇਣਾ ਸੁਪਾਵਰਲੀਨੀ ਪਉਆਂਦੀਜੋੜੀਲਈ੨੯੧॥ਜੋ
ਭਏਝੂਰਉਝੂਰਜਿਉਤਨਪੁਰਾਣਾਹੋਇਆਝੂਰ ਕੇ ਝੂਰਣਦੀਨਿਆਈਤਨਾਬਾਸ

ਨੁਕੀਲਾ ਅਭੂਖਨ ਛਬਿ ਵੰਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਠਾ ਅਭੂਖਨ ਛਬਿ ਦਬਰ ਬਦਾ ॥ ੨੯੪॥ ਅਮ
ਹਾਂ ਸੁਭ੍ਰੀ ਤਾਂ ਬਡੇ ਸੁੰਦਰ ਜਸ ਵਾਲੀ ॥ ੨੯੫॥ ਜੋ ਬਿਧੁ ਬਾਕ ਬਾਕ ਬੈਣੀ ਕੋਕਲਾ ਦੀ
ਲਿਆਈ ਬਚਨਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਰਾਜ ਨੈਣੀ ਮ੍ਰਿਗ ਕਾ ਸ੍ਰੋਵਤ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ
ਕਟਿ ਛੀਨ ਦੇਖੀ ਲਕ ਦੇ ਸੂਖਮ ਅਸਥਾਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਪਰੀ ਤੇ ਪਦਮਨੀ ਜਾਰ ਖੀ ਹੈ
॥ ੨੯੬॥ ਚਢੇ ਪਾਨ ਬਾਨੀ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੈ ਪਾਣ ਵਿਖੇ ਬਾਣ ਧਰੇ ਸਾਨ ਮਾਨੋ ਮੂਲੇ ਸਾਣ ਪ੍ਰ
ਰਖੇ ਹੋਏ ਹੈ ਚਢਾ ਬਾਨ ਸੋਹੈ ਦੋਊ ਰਾਮ ਰਾਨੀ ਨੇਤ੍ਰਾ ਰੂਪੀ ਬਾਣ ਸੋਭਦੇ ਹੈ ਰਾਮ ਦੀ
ਰਾਣੀ ਦੇ ॥ ਫਿਰੈ ਧਿਆਲ ਸੋ ਇਕ ਹਵਾਲ ਸੇਤੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰਿਆਨ ਸਾਕਿ
ਕਤਰਾ ਨਾਲ ਛੁਟਾਇ ਦੁਸੇਤੀ ਮਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਧਨੀ ਛੁਟ ਗਈ ਹੈ ਮਾਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਗੰਧਾ ਜ
ਨੀ ਐਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਟੋਰਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ਲਜੀ ਆਬ ਫਾਰਕੇ ਲਜਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅੰਬਰੀ
ਫਾਰੀ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਕੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਸਹਾਬ ਸੋ ਰਾਮ ਬਾਰੇ ਕਸੁੰਭੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸਾਬਤੇ
ਹੋਏ ਹੈ ਰਾਮ ਦੀ ਬਾਲਾ ਦੇ ॥ ੨੯੭॥ ਸੁਨੇ ਕੂਕ ਕੋਕਿਲਾ ਸੁਣਕੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਕਲਾ
ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਚੰਦ ਦਰੇਰ ਖਾਈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਫਟ ਗਇਆ ॥ ਲਖੇ ਜਾਤ ਕੇ ਸੂਰ ਕੀ ਜੋ
ਤਿ ਛਾਈ ਦੇਖਕੇ ਜਾਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਜੋਤ ਛਾਈ ਗਈ ॥ ਝੂਲੇ ਝੂਲ ਰਹੇ ਹੈ ਬ੍ਰਿਨੇ ਜੋਰ
ਐਸੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਦੋ ਰੰਗੇ ਐਸੇ ਹੈ ॥ ਲਖੇ ਨੈਨ ਬਾਰੇ ਬਿਧੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਕੇ ਨੈ
ਣਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਬਿਨੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪਿਆਰੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਸਾਰਾਬ ਸਹਾਬ ਜੈਸੇ ਸਰਾਬ
ਤੇ ਕਸੁੰਭੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇ ਸੋ ਲਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ॥ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਸਾਰਾਬ
ਸਹਾਬ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਕਸੁੰਭੇ ਤੇ ਸਰਾਬ ਦਾ ਰੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ੨੯
੮॥ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਮ ਦ੍ਰਿਕੇ ਲਾਲ ਹੋਏ ਹੈ ਮਧੀ ਮਤ ਮਾਤੇ ਸਰਾਬ
ਦੇ ਮਦ ਨੂੰ ਕੇ ਮਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਮਕ ਝੂਲ ਮਨ ਭਾਵਤ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਸੋਹੈ ਗੁਲਾਬ
ਦੇ ਫੂਲ ਵਤ ਸੋਭਦੇ ਹੈ ॥ ਨਰਗਸ ਨੇ ਗੁਲਦੁਪਹਰੀ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਨਾਕ ਐਠਾ ਦੇਖਕੇ
ਨਕ ਮੁਕ ਗਇਆ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗੀ ਰਾਜ ਕੇ ਦੇਖਤੇ ਮਾਨ ਮੋਹੈ ਕਾਲ੍ਹੇ ਹਰਣ ਦਾ ਦੇਖਕੇ ਮਨ
ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਸਭੈ ਠੌਰ ਜਸ ਰਾਬ ਨੇ ਸੋਰ ਲਾਇਆ ॥ ਗਤ ਤੋ ਦਿਨਸ ਰਾਬ ਨੇ ਸ਼
ਰਪਾਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ ਆਮ ਜਹਾਨ ਕੇ ਪੇਖਵਾਰੇ ਤਮਾਮ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰਾਣਵਾਰ
ਨੇ ਹੋਏ ॥ ਭਵਾਂ ਤਾਨ ਕਮਾਨ ਕੀ ਭਾਂਤਿ ਪਿਆਰੀ ਭਵਾਂ ਤਾਣ ਕੇ ਕਮਾਣ ਦੀ ਨਿਆਈ
ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਨਿਕਮਾਨ ਹੀ ਨੈਨ ਕੇ ਬਾਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾ ਹੀ ਕਮਾਣ ਤੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬਾਣ ਮਾਰੇ
ਹੈ ॥ ੨੯੯॥ ਖਾਂਡਵ ਕੀ ਖਾਭਵਬਣ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਦਿਖੀ ਪਾਸਬੀ ਸੁਰਜ ਕੀ ਤਤਹਾਂ ਚੰਦ੍ਰ ਜੋ
ਕਿਨ ਸਭਿਨ ਹੈ ਸੂਰਜ ਕੀ ਜੋਤ ਨਹੀ ਤਿ ਬੇਢੀ ਦ੍ਰੁਮਾਂ ਕੀ ਚਾਂਦਨੀ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਚੀਟੀ ਚਿੜੀ
ਦਾ ਕੀੜੀ ॥ ੩੦੦॥ ਲਖਿਓ ਇਅ ਲਖ ਦੇਖੇ ਮੂਲ ਖ ਪੁਰਾ ਮਹੀ ਦਾ ਬੰਕ ਕ੍ਰੂਰ ਬੋਲਿਆ
ਬਿਬਾਦ ਖੋਟਾ ਬਚਨਾ ॥ ੩੦੧॥ ਲਖੀਅਮ ਅਦ੍ਰਿਧ ਦੇਖਿਆ ਅਬੁਧਾ ॥ ਸਿਬਾਹਿ ਐਸਾ
ਨਪ [illegible] ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਸਨਧੁ ਬਧ ਹੋਕੇ ॥ ਉਰ ਨੇ ਲੁਝਾਰ ਓਰ ਦ੍ਰੋ ਸੂਰਮੇ ॥ ਸਮੂ
ਹੋਸਾਵਿਤ ਸਾਮਣੇ ਹੋਏ ਸਾਭੂਗ ॥ ਸਜੀਏ ਸੁਬਾਹ ਸਜੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ੩੦੩॥ ਪਖਰੇ ਪਾ
ਦੀਗ ਕਠਿਆਏ ਘੋੜ੍ਹੇ ਸੋਹਲੇ ਮਾਤੰਗ ਮੋਹਣ ਵਾਲੇ ਹਾਥੀ ॥ ਉਝੜੇ ਲੁਝਾਰਦੇ
ਸੋਸਲੂਕੇ ਫ ਸੇ ਸੂਰਮੇ ॥ ੩੦੪॥ ਨਿਸਿ ਧਰੇ ਸੀ ਸੂਰ ਹਾਥੀ ਸੁੰਧੁਰੇ ॥ ਬੁੱਜ ਏ ਤੂਰ ਬ
ਜੇਤ ਸੂਰਾ ॥ ੩੦੫॥ ਬਿਸੂਕੇ ਉਝਾਰ ਵਿਛੁੜ ਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹੈ ॥ ਹਾਹਲੇ ਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ
ਲੈਕਰਦੇ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਪੂਰਬਾ ॥ ਅੰਕੜ ਅੰਗਾਰ ॥ ਇਕ ਠੇ ਹੋਏ ਅੰਗੀਆਰ ਵਤਾ ॥ ਸੀਸ
ਨੇ ਲੁਝਾਰ ਸਮਾਲੇ ਸਜ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੇ ॥ ਛੁਟੇ ਕਾਬੀ ਸਿ ਘਾਰ ਛੁਟੇ ਬਿਸਵਾਲੇ
ਬਾਣਾ ॥ ਹਾਹਲੇ ਤੇ ਬੀਰ ਬਹੁਤ ਤਹ ਲੈਕਰਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ ॥ ਸੀ ਘਾਰੇ ਸੁ ਬੀਰ ਸੀ ਘਾਰੇ
ਮੁਸਤੂ ਸੂਰਮੇ ॥ ੩੦੭॥ ਗਜੰਗਜੇ ਹਥੀ ਹਲੇ ਹਾਥੀ ਗੁਜੇ ਪੱਧੁ ਵ੍ਰੇਹਲੇ ਹਲਾ
ਹਲੀ ਹਲੇ ਹਲੀ ਹਲਾ ਹਲਾ ਨੂੰ ਦੇ ਹੈ ਹਲ ਚਲ ਕੋ ਬਬ ਅਸਿ ਧਰੇ ਸੂਰੇ ਬਜ

ਵੇਲਹਾਬੀਆਦੇਨਗਾਰੇਸੁਤਨਾਲਕੇਵਲੀਸੁਧਾਪੱਪਕਪਖਰੇਤੁਰੇਪਪੇਦਾ॥੩੩
ਰਾਕਹਿਦੇਹੈਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇਘੋੜੇਭੁਭਖਧੁਪਾਇਨਿਵਮਲੀਭਭੇਦੁਆਗਾਕਹਿਦੇਹੈ
ਧਾਉਨਿਰਮਲਲਗਦੇਹੈ॥ਪਣੁਬਲੁਬਾਬਿਥੁਰੀਲੋਥਾਂਉਪਲੋਥਾਂਖਿਤੁਰਹੀਆਂ
ਹੈਅਮਥੁਜੁਥਉਥਲੀਬਿਨਾਸ੍ਰਿਰਾਤੇਸਮੂਹਉਛਲਦੇਹੈ॥੧੦੯॥ਅਜੁੱਥਲੁਥ
ਬਿਥਵਿਸੇਸਕਰਕੇਸਮੂਹਲੋਥਾਂਖਿਤੀਆਂਹੈ॥ਅਧੂਮਘਾਇਘੁਮਣੇਅਘੁ
ਮਥੇਜੇਕੋਸੋਧਾਵਾਂਕਰਕੇਘੁਮਰਹੇਹੈਬਬਕਬੀਰਦੁਧਰੀਬੇਲੇਸੁਰਮੇਦੋਹਾਂਤ
ਰਫਾਂਦੇ॥ਕਿਲੀਕਰੇਂਤਖਪਰੀਕਿਲਕਾਰੀਆਮਾਰਣਾਕਰਦੀਆਂਹੈਖਪਰਾਂਵਾ
ਲੀਆਂਪਿਪੰਤਸ੍ਰੋਣਪਾਣਪੀਪੀਦੀਆਂਹੈਲਹੂਹਥਾਨਾਲਵਾਪਾਣੀਵਡਾਹ
ਹਕਭੈਰਵੀਸੁਣੇਹਕਾਬਕਾਹੋਇਆਭੈਰਓਸੁਣਕੇਉਠੰਤਜੁਲਪੀਉਠਦੀ ਜੁਧ
ਹੈਜੁਧਦੀਅਗਾਨ॥੩੦੯॥ਫਿਕੰਤਫਿਕਰੀਫਿਰੇਬੋਲਦੀਆਂਫਿਰਦੀਆਹੈ
ਗਿਦੜੀਆਂਰੜੰਤਗਿੱਧਾਬਿਧਣੇਬੋਲਦੀਆਂਹੈਗਿਧਾਬਣੀਆਂ॥ਡਹਕੰਤ
ਮਰੀਉਠੈਸਬਦਡਉਰੂਆਦਾਉਠਦਾਹੈਬਕਾਰਬੀਰਬੇਤਲੀਬੋਲਦੇਹੈਸੁਰਮੇਤੇ
ਬੈਤਾਲਾ॥ਖਹੰਤਖਗਖਤ੍ਰੀਐਖਿਮੰਤਧਾਰਉਜਲੀਖਹਿਦੇਨਖਗਖਤ੍ਰੀਆਂ
ਦੇਖਿਉਂਦੇਹੈਉਜਲਧਾਰਾਂ॥ਘਣਕਜਾਣਸਾਵਣੇਬਦਲੋਸਾਉਣੇਵੀਆਂ
ਵਿਚ॥ਘਣਕਜਾਣਸਾਵਣੇਬਦਲਸਾਉਣੇਦੇਵਿਚਲਸੰਤਬੇਗਬਿਜੁਲੀਪੁਕਾਦੀਆਂ
ਜਦਾਹੈਬਿਜੁਲੀਦਾਬੇਗ॥੩੧੦॥ਹਕਾਰਵੀਰਸੀਭਿੜੇਹੰਕਾਰਕੇਸੂਰਮੇਭਿੜਦੇ
ਹੈਲੁਝਾਰਧਾਰਦੁਪਰੀਸੁਰਗਿਆਂਨੇਧਾਰੇਹੋਏਹੈਦੁਧਾਰੇਖੰਡੇ॥ਅੰਗਭਾਰੀਐ
ਅੰਗਾਂਤੇਦੁਖਸਹਾਰਦੇਹੈ॥ਬਿਹਾਰਦੇਵਮੰਦਲੀਬਿਚਰਦੇਹੈਦੇਵਤਿਆਂਦੇਮੰਡ
ਲਾਂਵਿਚਕਟੰਤਖੱਗਧਾਰਛੀਕਟੇਹੋਏਖੰਡੇਦੀਧਾਰਾਦੇ॥੩੧੧॥ਪ੍ਰਚਾਰਵਾਰ
ਪੈਜਕੇਵੰਗਾਰਕੇਵਾਰਕਰਦੇਹੈਪ੍ਰਤਗਿਆਕਰਕੇਬੁਮਾਰਘਾਇਘੁਮਹੀਘਾਵਾਂਦੀਖ
ਮਾਰੀਕਰਕੇਘੁਮਦੇਹੈ॥ਤਪੀਮਨੋਅਧੋਮੁਖੀਧੁਧੂਮਆਰਾਧੂਮਹੀ ਤਪੀਮਾਨੋ
ਨਾਹਾਂਮੁਖਕਰਕੇਧੂਣੀਆਂਦੀਅਗਨੀਤਪਰਹੇਹੈ॥ਤੁਟੰਤਅੰਗਭੰਗਪੀਟਟਕੇਅੰ
ਗਭੰਗਹੋਏਹੈਬੁਹੰਤਅਸਤ੍ਰਧਾਰਪੀਬਹਾਦੇਹੈ॥ਅਸਤ੍ਰਾਂਦੀਧਾਰਾਨੂ॥ਉਠੰਤਛਿਛਿ
ਇੱਛਪੀਉਠਦੀਆਂਹੈਛਿਟਾਂ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ਪਿਪੰਤਮਾਸਹਾਰਪੀਪੀਦੀਹੈਜੋਗਣੀ
ਆਲਹੂਮਾਸਖਾਂਦੇਹੈਕਾਂਉ॥੩੧੨॥ਅਘੋਰਘਾਇਅਘਾਏਭਿਆਨਕਘਾਵਾਂ
ਨਾਲਤ੍ਰਿਪਤਹੋਏਕਟੇਪਰੇਸੁਪਾਸਨੇਕਟੇਪਏਹੈਉਪਾਸਨਾਂਦੇ॥ਧਮੰਤਆਣਗਾਵ
ਲੀਲਗੇਸੁਸਿਧਆਸਣੇਘੁਮਦੇਹੈ॥ਮਾਨੋਜੋਗੀਲਗੇਹੋਏਸਿਧਆਸਣਦੇ॥ਬੰਦੇ
ਤਜਾਣਬੰਦੀਐਸੁਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਅਪਾਰਪੀਉਚਾਰਦੇਹੈਜੈਸੇਬੰਸਾਵਲੀਬੰਦੀ
ਜਨਕੀਰਤੀਆਂਵਿਚੋਂਸਸੁਵਅਪਾਰਕੀਤੀ॥੩੧੩॥ਬਜੰਤਤਾਲਤੰਬੁਰੇਬਜ
ਦੇਹੈਤਾਲਤੇਤੰਬੂਰੇ॥ਬਿਸੇਖਬੀਨਬੇਣਪੀਬਿਸੇਸਕਰਕੇਬੀਨਤੇਬੇਨਬਾਜਾਬਜਰ
ਹਾਹੈ॥ਮ੍ਰਿਦੰਗਝਾਲਨਾਫਿਰੇਮ੍ਰਿਦੰਗਾਤੇਛੋਟੇਨਤੇਨਫੀਰੀਆਂਸਨਾਇਭੇਰਭੈਕਰੇ
ਸਨਾਈਆਂਤੇਭੇਰੀਆਂਭਇਆਨਕ॥ਉਠੰਤਨਾਦਨਿਰਮਲੰਤੁਟੰਤਤਾਲਤਾਥਿ
ਪੀ॥ਉਠਦਾਹੈਸਬਦਨਿਰਮਲਤੁਟਦਾਹੈਤਾਲਤਥਈਆ॥ਬਦੰਤਕਿਤਬੰਦੀ
ਐਕਾਬਿਤ੍ਰਕਾਬਿਅੱਕਥਿਪੀਉਚਾਰਦੇਹੈਕੀਰਤੀਬੰਦੀਜਨਬੰਸਾਵਲੀਉਚਾ
ਰਣਵਾਲੇਕਬੀਆਂਦੇਈਸਕਾਬਕਥਦੇਹੈ॥੩੧੪॥ਢਲੰਤਢਾਲਮਾਲਪੀਢਲ
ਕਾਂਕੇਢਾਲਾਂਦੀਪੰਗਤੀਨੂਖਹੰਤਖਗਖੇਤਪੀਖਹਿਦੇਹੈਖਗਖੇਤਾਵਿਚਾਰਲੀ
ਤਬਾਣਤੀਛਿਣੇਅਨੰਤਅੰਤਕੰਕਰੇਚਲਦੇਹੈਬਾਣਤੀਛਨਾਬਿਅੰਤਾਨੂਆਰਣ
ਕਰਦੇਹੈ॥ਸਮਿਟਸਾਂਗਸੰਕ੍ਰਫਰਕੇਸਾਂਗਾਂਨੂਇਕਠੇਹੋਏਸਟਕਸੁਲਸੇ
ਲਪੀਸਟਾਕੇਹੁੰਦੇਹੈਤ੍ਰਿਸੂਲਾਂਤੇਸੇਲਿਆਂਦੇ॥ਭੁਲੰਤਰੁੰਡਮੁੰਡਪੀਝੁਲੰਤਲਾ
ਲਅਝੁਲੀਝੁਲਦੇਹੈਧੜਤੇਸਿਰਝੁਲਦੇਹੈਝਾਲਸਜਝਾਂਦੀਅਝੁਲਖੇਜੇਦੇ
॥੩੧੫॥ਬਚਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਤੰਸਰੀਬਚਿਤ੍ਰਦਾਰਣੈਰਣੋ॥

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਬਾਣ ਬਾਹੁ ਦੇ ਹੈ ਭੁਇਆਨਕ ਰਣ ਦਿਖੇ।ਫੁਲੀਤ ਫਾਲ
ਅਫੁਲੀ ਫੁਲ ਬਾਕੇ ਫਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਰਾਲੇ ਦੇ ਹੈ।ਫੁਲੀਤ ਚਾਰ ਚਾਅਰ ਫੁਲ ਦੇ ਹੈ ਸੇ
ਟੇਰਾ।ਦਲੀਤ ਨਿਰਦਲੋਂ ਦਲੀ ਦਲ ਦੇ ਹੈ ਨਿਰੋਂ ਦਲ ਦਲ ਨੂੰ ਪਪਾਤ ਭੂਤਲੀ ਦਿਠੋ
ਭ੍ਰਿਗੁ ਦੇ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਉਪਦੇਤਾ।ਉਠੰਤ ਰਾਂਦ ਸਾਦਿਐ ਉਨ ਦੇ ਹੈ ਰਾਦਾ ਦੇ ਸਬਦਾ ਨਿ
ਨਦੇ ਨਾਦ ਦੁਭਣੇ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਦੋ ਹਾਤ੍ਰਫਾਤ ਭਾਰੀ।
੩੧੬ ਕਿਲੰਕ ਖੇਚਰੀ ਕਰੈ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਇਲਾਂ ਕਤਰ ਹੀਆਂ ਹੈ।ਫਿਰੰਤ ਹੂਰ ਪੂਰਿਐ
ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੈ ਹੂਰਾਂ ਸਮੂਹ ਬਰੰਤ ਦੂਧ ਰੇ ਨਰੈ ਬਰਦੀਆਂ ਹੈ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਰਾਂ
ਨੂੰ।ਸਨੱਧ ਬੱਧ ਗੋਧ ਐ ਸਨਧ ਬਧ ਹੋਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਦੇ ਝੜਦੇ ਹੈ ਸੁਸੋਭ ਆਲਾ ਝੂਣੁ
ਚੋਭਰ ਹੇ ਹੈ ਦਸਤਾਨੇ।ਡਕੰਤ ਡਾਕੁਣੀ ਭ੍ਰਮੈ ਡਕਾਰਦੀਆਂ ਡੈਣਾ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੈ
ਭਖੰਤ ਆਮਿਖ ਖੈਰਣੈ ਭਖਦੀਆਂ ਹੈ ਮਾਸ ਨੂੰ ਰਣ ਵਿਚ।੩੧੭।ਕਿਲੰਕ ਦੇਵੀ ਐ
ਕਰੈ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਦੇਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।ਡਿਮ ਡਿਮ ਡਾਮ ਡੂਰੂ ਸਬਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਉਰੂ
ਆਂ ਦਾ ਸੁਰ ਨਾਲ।ਕਟ ਕਟ ਕੜੀ ਯੌਉਠੇ ਕਟਾ ਕੇ ਕਾਠੀਆਂ ਦੇ ਉਠਦੇ ਹੈ ਪਰੰਤੂ
ਰ ਪਖਰੇ ਪੂਦੇ ਹੈ ਭੁਜਉ ਪ੍ਰਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ।ਨ੍ਰਿਪਾਤ ਸੂਲ ਸੈਹਥੀ ਐ ਵਿਸੇਸ ਕਰ
ਕੇ ਪਾ ਉਹੁ ਦੇ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸੂਲਾਂ ਤੇ ਬਰਛੀਆਂ ਦੇ।ਭੁਕਰੇ ਭੇਦੇ ਭੂਰੇ ਹੋਏ ਆ।੩੧੮।ਅਰੁੱਝ
ਪੰਕ ਲੱਜਣੇ ਫਸੇ ਹੋਏ ਜਾਬੂ ਪੀਚਿ ਕੜ ਵਿਚ ਕਰੰਤ ਦ੍ਰੋਹ ਕੇਵਲੀ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕੇਵ
ਲ ਦ੍ਰੋਹ ਨੂੰ।ਉਠੰਤ ਮਾਸ ਕਰਦਮੈ ਉਠਿਆ ਲਹੂ ਤੇ ਮਾਸ ਦਾ ਚਿਕੜ।ਖਿਲੰਤ ਜਾਣਕ
ਦੇਵੀ ਸਮੰਝ ਕਾਨ੍ਹ ਗੋਪਿਕੈ ਖੇਲਦੇ ਹੈ ਮਾਨੋ ਖੇਨੂ ਦੀ ਖੇਲ ਗੋਪੀਆਂ ਵਿਚ ਕਾਨ ਜੈਸੇ।
ਦ ੩੧੯।ਡਹਕ ਡਉਰ ਡਾਕਣੈ ਸਬਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਉਰੂਆਂ ਡਾਕਿਆਂ ਨਾਲ।ਝੁਲੰਤ ਝਾਲ
ਰੇਤੁਰੈ ਉਰਦੀ ਹੈ ਝਾਲ ਰਾਰ ਬਾਂਕੀ ਸੁਰਾਂ।ਨਿਨਦ ਨਾਦਿ ਨਾਫਰੀ ਬਜੰਤ ਭੇਰ ਭੀਖਣੰ ਵਿਸੇ
ਸ ਕਰਕੇ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਨਫੀਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਬਜਦੀਆਂ ਹੈ ਭੇਰੀਆਂ ਭ
ਇਨਕ।ਘੁਰੰਤ ਘੋਰ ਦੁੰਦਭੀ ਕਰੂਰ ਕ੍ਰੂਰ ਰੇ ਸੁਰੇ ਬਜਦੇ ਹੈ ਭਇਆਨਕ ਨਗਾਰੇ ਕਰਕੇ
ਹੈ ਕਾਨ ਕਰੇਰਾ ਹਾਦੀ ਸੁਰਾ।ਕਰੰਤ ਝਾਂਝਰੇ ਝੁਣੰ ਬਜੰਤ ਬਾਂਸੁਰੀ ਬਣੇ ਕਰਦੀਆਂ ਝਾਂਝਾਂ ਪੈ
ਝੁਣ ਸਦ ਬਜਦੀਆਂ ਹੈ ਬਾਂਸੁਰੀਆਂ ਮੇਸਟਾ।੩੨੦।ਚਾਚਰੀ ਕ੍ਰਿਤੰ ਬ੍ਰਿਜਲੀ ਵਡ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ।ਲਿਖੰਤ ਲੀਕ ਉਰ ਬੀਅੰ ਸੁਭੰਤ ਕੁੰਡਲੀ ਕਰੈ ਲਿਖੀ ਹੈ ਈਲੀਕ ਜੇ ਸੇਪ੍ਰਿ
ਥੀ ਉਪ੍ਰਤੇ ਸੇਫੀ ਡਲਾਕਾਰ ਹੋਰ ਹੈ ਹੈ।ਉਠੰਤ ਪੂਰ ਭੂ ਰਿਐ ਖੁਰੀ ਨ ਨਿਰਦਲੀ ਨਭੰ ਉ
ਠਦੇ ਹੈ ਖੁਰਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵਿਸੇਸ ਦਲੀ ਹੋਈ ਧੂੜ ਸਮੂਹ ਅਕਾਸ ਨੋ।ਪਰੰਤ ਭੂਰ ਭਉਰਣੰ ਪੈ
ਦੀਆਂ ਹੈ ਭੌਰੀਆਂ ਸਮੂਹ ਰਣ ਵਿਖੇ।ਸੁਭਉਰ ਠਉਰ ਜੈਉਜਲੰ ਸੁਲਭੂ ਭਉਰੀਆਂ
ਪੈਦੀਆਂ ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਲ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ।ਭਜੰਤ ਧੀਰ ਬੀਹਣੰ ਭਜਦੇ ਹੈ ਧੀਰ
ਜਵਾਨ ਸੂਰਮੇ।ਚਲੰਤ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਚਲਦੇ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਲੈਕੇ।ਦਲੰਤ ਪੰਤ ਦੰਤੀਐ
ਦਲਦੇ ਹੈ ਪੰਗਤੀ ਹਾਥੀਆਂ ਦੀ।ਰਛਛ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਸੁਹਾਗਿ ਰਾਮ ਨਿਰਮਲੀ ਸੋਹਬ
ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੁਧ ਕੋ।੩੨੧।ਤਹਾਂ ਹੱਗ ਏ ਭੂਪ ਤਹਾਂ ਆਏ ਬਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਰਾਖਸ ਧਰ ਦੂਖ
ਣਾ।੩੨੨।ਧਾਤਿ ਦੋਵ ਕੋ ਲਹੇ ਦੇਖੇ ਕਲੇਵਰ ਸਰੀਰ ੩੨੨।ਭੁਏ ਨਾਲ ਕੋਊ
ਕਿਹ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ।ਗਬਰ ਉਪਾਰੰਗਾਰੰਗੀ ਰੰਗ ਏ ਦ੍ਰਿਗ ਦੂਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ
ਗਿਦਿਚ ਰੰਗੀ।ਸਾਈ ਹਾਇ ਨਾਦੇ ਹਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਾਉ ਪਾ।੩੨੩।ਤਹਾਂ ਤਿਥੇ ਅਵਿਲੋਕ
ਦੇਖ ਹੇ ਸੁਖ ਮਉ ਦ੍ਰਵਾਲੀ।੩੨੪।ਆਤੰ ਪਿਤਾ ਕਹ ਮੋਹਿ ਭਾਜੇ ਯੋਮ। ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਦੇ ਮੋਹ ਨੂੰ ਤਜੇ ਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ।ਕਸਕੈ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ੩੨
ਪ।ਸਬ ਸਾਹਾਂਹਿ ਦਨੁ ਬੀਸ ਬੁਲੀ ਸਬ ਦਾਨਵਾਂ ਦੀ ਬੀਸਾਦਿ ਚੋ ਬੁਲੀ ਸਭੋ।
੩੨੭।ਸੁਬਾਹ ਦੂਰੰਗਤ ਸੂਰਮੇ ਖੇਟੀ ਡਾਵਾਲੇ।੩੨੮।ਚਖੁ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਣਤ ਮੇਸ
ਰ ਲਹੂ ਦੇ ਤਲਾਉ ਸਾਰਖੇ।੩੨੯।ਬਿਰ ਚਹਿਗੇ ਬਿਦਰ ਦੇ ਹੈ ਨਾ ਨਚਹਿ ਗੇਣ
ਚਦੇ ਹਨ ਅਵਧੂ ਅ ਬਧ ਗਾਜਹਿਗੇ ਗਜ ਦੇ ਹਨ।੩੩੦।ਸਰਬ ਪ੍ਰਪ੍ਰਬੁ
ਬਾਣਾ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ੩੩੧।ਸਰਸੈਕਾ ਅਸੰਕ ਤਜਾਹਹਿਗੇ ਬਾਣਸੀ ਕਾਤੇ
ਨਿਸੰਕ ਹੋ ਕੇ ਮਾਰਣਗੇ।ਭਝਾ ਹੇ ਭਾਈ।ਗਛਿ ਤਜੌ ਬਾਬਿਲ ਬਾਬਿ ਬਾਗਹਿਗੇ

ਪ੍ਰਿਥੀਉ ਪ੍ਰਲੋਬਾਉ ਪ੍ਰਲੋਥਾ॥ ਖਿੜਾਉਦੇ ਹੈ॥ ਤਿਰਸਣੇ ਸਮਲਉ ਪਾਰਗਹਿ ਭੋ॥ ਬਿਛਾ ੩੪
ਤੇਸਣੇ ਮੂਲਦੇਪ ਪਟਦੇ ਹੈਨਾ॥ ੩੪੨॥ ਗਲ ਲਗਜ ਭੈ ਭੂਰੈ ਨਾ ਦੁਸਾਹਕਢੇ ਦੁਸਲੂਕ
ਢੇਨਾ ਸੂਆਤ ਛਕਕੇ ਜਨਭੂਪ ਮਢੇ ਤਛਕਦੇ ਪੁਤ੍ਰਆਂ ਨੇਲਾਲਰੂਪ ਨਾਲ ਮਡ੍ਰੇ ਹਾਇਹੈ
੩੪੩॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਖੁਹਾਵੇ॥ ਸਰਸੁਧ ਬਾਣ ਚੋਗੇ ਜਿਨਾ ਸਿਤ ਛੋਰਤ ਹੈ ਜਿਨਾ
ਲਤਿ ਖੇ ਕੀਤੇ ਹੋਇ ਛਡਦੇ ਹੈ॥ ਭੋ ਸਹਲਾਹਲ ਵਾ ਜੇ ਭੂਪੀ ਬਿਉ ਛੁਤਹੈ ਲਭਦੇ ਹੈ
੩੪੪॥ ਜਪੱਅ ਸਦਨ ਨਦਿ ਜੇਦੇ ਸਬਦ ਨਗਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ੩੪੫॥ ਗਣਾ ਗਿਧਨਾ ਬਿ
ਧਰਵ ਤਨਭੈ ਸਮੂਹ ਗਿਝਾ ਬਤੀਆਂ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ਅਕਾਸ ਵਿਚਾ ਡਾਕਣ ਭੈ
ਣਾ॥ ਭੂਮ ਛਾਡਤ ਭੈ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਭਕਾਰਤ ਭੂਤ ਭੂਆਂ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਾ॥ ੩੪
੬॥ ਬਿਹਦ ਇਕਰ ਜਾਰਣ ਪੀਰ ਅਧੀਰ ਦੇ ਉਪਰਖੇ ਰਣਾ ਵਿਚ ਸੂਰਮੇ ਤੇਕਾਇ
ਰ ਦੇ ਮੇ ਪਰਖੇ॥ ੩੪੭॥ ਰਾਵਲ ਜੋਗੀ ਹੋਕੇ ਘੱਰ ਜੀ ਘਰਵਾਲੀ ਧਾਰਿ ਲਿਓ ਜੋ ਹੋ
ਪਕ ਕਾਲਿਆ ਵਾਰਾ॥ ੩੪੮॥ ਅਕਟੀ ਬਿਕਟੀ ਨੂੰ ਠੀਬ ਭਲੀ॥ ੩੪੯॥ ਤੇਨਲ
ਗੋਹ ਮਰੇ ਸਤ ਬੋਲਨ ਭੂਨਹੀ ਲਗਦਾ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਮੂਰਖੰ ਪ੍ਰਣਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ੩੫੦॥ ਸੀਅਦ
ਧੇਸ ਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਅਧੁਧਾ ਪਿਆਂ ਦੇਈ ਸੁਮੁਕਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੁਰਾਰੀ
੩੫੧॥ ਅਵਿਲੋਕ ਦੇਖਕੇ ੩੫੨॥ ਸੁਧਾਰ ਨਿਹਾਰ ਭਲੇ ਬਣਾਕੇ ਦੇਖੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ॥
੩੫੩॥ ਪੁਕਾਰ ਬਕਾਰ ਥਕੇ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਥਕੇ॥ ਲਪੁ ਭ੍ਰਾਤ ਭਏ ਬਹੁਭਾਂਤ ਭ੍ਰਥੇ
ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਨਾਲ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਉ ਥੇ ਕਿਆ ਖਿਝੇ॥ ੩੫੪॥ ਪਕ ਫੁਟਗਈ ਪਕ ਜੁਗ
ਕੇ ਫੁਟਗਈ॥ ਦਵਜਿਓ ਭੈ ਦੀਨਿਆਈ॥ ਤੁਟਆ ਸੂਆਰ ਣੈ ਨਜੂਰੀ ਤੁਟਕੇ
ਐ ਸੂਆ ਲਾਲ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਸਿਰੀਰ ਪਰਪਈਆਂ ਮਨੋ ਤਾਤ ਤਵਾ ਪਰ ਬੂੰਦ ਪਰੀਆ
ਨੇਤ ਤੱਤ ਤਵੇ ਉਪ੍ਰ ਬੂੰਦ ਪਈਆਂ ਸੋਸ ਹੋਗਈਆਂ ਬੂਦਾ॥ ੩੫੬॥ ਤਜ ਧੀਰ ਸਰੇ
ਵਰਮਾਂ ਦੁਰੀ ਤਜਕੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਲੁਕਗਈ॥ ਸਤ ਪਤ੍ਰ ਰਹੇ ਕਉਲ
ਪਤ੍ਰ ਰਹੇ॥ ਜਲ ਜੰਤ ਪਰਤ੍ਰਣ ਪਤ੍ਰ ਦਹੇ ਜਲਦੇ ਜੀਉ ਤੇ ਦੁੱਤੀ ਸਭੇ ਦਧ ਧਰੋਹੋ ੫
॥ਧੇਨ ਪੁਛਤ ਜਿਓ ਬਹੁ ਰੂਪ ਖਨਾਤਿ ਆਗੀਆ॥ ੩੫੭॥ ਥੋਰ ਪ੍ਰਲਾਪ੍ਰ ੩੫੮
ਤਿਨਥੋ ਠਰੋ ਠਾਇ ਇਕੈ ਠਹ੍ਰੈ ਤਿਨਾ ਨੇ ਇਕ ਠੋਹੇ ਕੇਰੀ ਦੂਣ ਗੋਢਿਆ॥ ਕਪਬੀਰ ਧੀ
ਰ ਕਪਬੀਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਧੀਰਜ ਵਾਨ ਜਧੀਰ ਕੇ ਭਟ ਮੰਤ੍ਰ ਬੀਰਾ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਸਹਿਤ ਧੀ
ਰਜ ਕੇ ਸੂਰਮੇ ਲਾਮ ਚੰਦ ਬੀਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰਣਾ ਕਰਕੇ॥ ੩੫੯॥ ਬਨਟਾਰ ਕੈ ਬ
ਣ ਨੂੰ ਪਟਕੇ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਚਾਰ ਜੋ ਅਮੁਰਾਰ ਕੇ ਕੈ ਰਤ ਮੁੰਡ ਜੋ ਗਾਖ ਸਾਂਦੀ ਹੈ ੩੬੦॥ ਕਰ
ਕੇ ਭੇਰ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਸੈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਘੋਰ ਤੋਰ ਧੂ ਤ੍ਰੈਤੇ ਰਕੇ ਕਪਿ ਪੂਤ ਭੂਥ ਪਹੁ
ਬਲੈ ਕਪਾਟ ਪੁਰ ਜਾ ਮੁਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਲੈਕੇ ੩੬੧॥ ਪਾਟ ਬਾਰਿਧ ਬਾਜ ਕੇ ਬੰਨਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨੂੰ ੩੬
੨॥ ਥਾਪਰ ਧਕਾ ੩੬੩॥ ਨੇਹਕਛ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਹੀਏ ਸੁਭ ਮੰਤ੍ਰ ਆਵਤ ਸੋ ਕਰੈ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪ ਕੇ
ਹੀਏ ਵਿਚ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰੋ॥ ੩੭੦॥ ਪੁਰਿ ਭਏ ਪੂਰਣ ਹੋਇਆ॥ ੩੭੧॥ ਲੁ
ਲ ਹਲੈਂਤ ਤਕਦਾਰ ਬ੍ਰਲਮਲ ਬ੍ਰਲਮਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ ਤਲਵਾਰਾਂ॥ ਖਹਾਹ ਨੂੰ ਰਖਾਰਬੈ
ਲ ਖਾਹਿ ਦੇ ਹੈ ਖੇਲ ਖਣਾਹ ਭੂਤ ਸਬਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਇਕਾਇ ਕਲੇ ਚਲੈਂ ਇਕਨੂੰ ਇਕ ਕਥਾ
ਕੇ ਲੈ ਚਲਦੇ ਹੈ ਇਕ ਤਨੀਇ ਕੁਅਭਤੇ ਇਕ ਦੇ ਨਾਸ ਇਕ ਫਸਦੇ ਹੈ॥ ਸੁਮਹੇ ਸਾਮਣੇ ਹੋ
ਏ ਸਮਰ ਜੁਧ ਵਿਚ ੩੭੨॥ ਹਥਬਥਾ ਮਿਲਗਈ ਬਖੀਆਂ ਹਥਾ ਨਾਲ ਮਿਲਗਈਆ
ਥੋਕਦੇ ਬਥਾੜੇ ਬੋਲੇ ਗਜਾ ਫਾਬਦ ਜਿਸਾ ਵਿਚ ੩੭੩॥ ਭਕਦੇ ਭਭਕ ਭਭਕਦੇ ਹੈ ਧਨੁ
ਖ ਛਕਰ ਸੁਸੁਤੂ ਛਥਦਾ ਲੇਹਥਾ ਬੋਦਗਾ ਅਦਗਾ ਭੋਕਰ ਕੇਦਗੇ ਤੇ ਅਦਗਾ ਗਹਿ
ਗਹਿ ਪਕੜ ਪਕੜਕੇ ੩੭੪॥ ਪ੍ਰਪਤ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਕੁਗੀ ਕਥਾ ਤਿਹ ਸਭ ਗਾਥ ਕਹਿ ਤੱਬ
ਸੁਨਾਇਓ ਕਹੀ ਕਥਾ ਤਿਸਦੇ ਸਾਥਕ ਥਾਕਰ ਕੇ ਤੈ ਸੋ ਹੀ ਸੁਨਾਇਓ ਜਾਕੇ ਬਲਪਸ
ਜਿਓ ਤਲਪਾ ਸਿਜਿਆ ੩੭੫॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਸਿਧਾਰ ਖਦੇ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗਾ ਨੂੰ ਤੇ ਗਿਦ ਤ੍ਰਾਨੂੰ ਖਾਆਉ
ਗਾ ਗਰਬ ਗਵਾਇਓ ਧਨੇਰ ਧਨ ਇਸ ਗਰਬ ਨੇ ਗਵਾਇਏ ਹੈ ਥਹ ਤੇ ਘਾਰ ਵੱਗਾਦਕ

ਸੰਜੋਆਂ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਗਰਬ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ਮੈਂ ਘਣੇ ਘਣੇ ਘਾਲੇ ਹੈ। ਦੀਨ ਨਰ ਗਰੀਬ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੂੰ ੭
ਵਿ ਪਾਕ ਕਦੂਕਰੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ੭੪॥ ਅਰਬੁਲ ਦੇਵ ਜੁਧ ਭਾਰਤ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ
ਸਤ੍ਰੂ ਰਾਖਸਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਸੰਘਾਰ ਕੇ ਦੀਏ ਦੇਤ ਧਨ ਦੇ ਜਛ ਮੋਹਿ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕੁਬੇ
ਰ ਜਛ ਮੈਨੂੰ ਡੰਡਾਂ ਤੂੰ ੭੫॥ ਬਿਮਨ ਉਦਾਸੀਨ ਲੋਕ ਮੋਬਿਭੀਛਨ ਭ੍ਰਾਤ ਤਿਹਸ
ਲਪਤ ਤਿਸਦੇ ਭਾਈ ਬਿਭੀਛਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਲਿ ਆ ਅੰਗਦ ਧੂਸਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ॥
ਭੁਟ ਹਟ ਕਾ ਬਿਕਟ। ਬਿਕਟ ਸੂਰਮੇ ਹਟਾਨਾਸ ਕੇ॥ ਤੂੰ ੭੬॥ ਰਾਜੀਵ ਲੋਚਨ ਕਵਲ ਨੇ
ਤ੍ਰਾਂ ਕਵਲਾ ਮੁਕਮੁਖ ਛਕੇ ਦੇਵੀਆਂ ਜੁਲਫਾਂ ਕੇ ਮੁਖ ਪੂਰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ਸਕਲ ਮੈਂ
ਤਨ ਦੁਖ ਮੋਚਨ ਸਪੂਰਨ ਸੀ ਤਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਨਾਸ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਰਣ ਚੱਖੀ ਰਣ ਵਿਚ
ਲੈ ਲਈ ਘਰਣਿ [illegible] ॥ ਮਦੋਦਰੀ ਸੂੰ ਪਿਸ਼ਤ ਤਾਂ ਬਿਬਿ ਸਰਤ ਭਈ ਸੁਧਾਂ
ਸਤੋ ਤਿਸਨੇ ਬਿ ਸਰਗਈਆ ਤੂੰ ੮੦॥ ਬਿ ਧੂਹ ਸੈਨਾ ਸਜੇ ਸਮੂਹ ਸੈਨਾ ਨੇ ਬੀ ਸਜਣ
ਗੋਇਆ ਸਾਜ ਸੰਜੋਅ ਸੰਬੂਹ ਸੈਨਾ ਸਬੇ ਸਾਜ ਨੂੰ ਕੈ ਸੰਬੂਹ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਸਬੇ॥ ਜੀਤੇ ਕਰੋ ਜ
ਤਨ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜਛ ਰੀਤੇ ਧਨੇ ਕੁਬੇਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਧਨ ਤੇ ਜੁਆਲਾ ਜਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੂ
ਪੀਜੁ ਅਬਾਕ ਦਕੇ ਜਲ ਦੇ ਹੈ ਬਾਰਿ ਹੈ ਰਾਮ ਕਾ ਸੇਰ ਕੂਪੇ ਬਰੇ ਗਾ ਰਾਮ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਧੂ ਕੇ॥ ਤੂੰ ੮੧॥ ਖੇਤ ਬੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਬਾਂਰ ਖੇਧਿਆ ਰਕੋ ਬਿਧ ਜਿਓ ਗਿਦ ਕੂਛੇ ਰਨ ਖਾ
ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਤੂੰ ੮੨॥ ਅਰਬ ਖਰਬ ਬੀ ਪੂਰੇ ਅਣਗਿਣਤ ਖਜਾਨੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਤੂੰ ਤੇ
ਰਬ ਸਰਬੀ ਕਰੋ ਚਬੁਲੇ ਸਬ ਕੀਤੇ ਤੂੰ ੮੩॥ ਰਾਵਰੀ ਦੇਹ ਕੀ ਆਪ ਕੀ ਦੇਹ ਦੀਆਂ ਤੂੰ
੮੪॥ ਘਾਟ ਘਾਟੇ ਰੁਕੇ ਘਾਟਾ ਦੇਅਸ ਥਾਨ ਕੋ ਕੋ ਬਾਟ ਬਾਟੇ ਤੂੰ ਪੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦੇ
ਪ੍ਰਤੇ ਪਾਂਧਰੋ ਐਂਠ ਬੈ ਠੇ ਕਹਾ ਆਕ ਰੁਕਿਆ ਬੈਠੇ ਹੋ॥ ਖੋਰ ਰਹਰਾ ਮਹਰੀ ਫਕੀਆ
ਖਤੇ ਚਾਮਕੇ ਜਾਤਕੇ ਸੇ ਚਲਾਏ ਤੇ ਰਾਮ ਖੋਰ ਚੜਦੀਆਂ ਆਖਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਚੇਮ
ਦੇ ਦੇ ਮਕੇ ਸੇ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ॥ ਬਿ ਸੋ ਆਰਖਾਨਾ ਤਰਾ ਤੇ ਵੇਰਾ ਘੁਆਂ ਬਨਾਧੁ
ਤੇਰਾ॥ ਤੂੰ ੮੫॥ ਕਾਦ ਹੋ ਬਾਜ ਦੇ ਬਾਨ ਬਾਜੀਗਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਦੀਨਿ ਆਈ ਬਾ
ਜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ ਕਦੇ ਗਾ ਤਿਜ ਨੇ ਬੰਡ ਵਿਚ ਬਾਜ ਦੇ ਕੋ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰੇ
ਸਣ ਉਹਾਂ ਉਸੇ ਤੂੰ ੮੬॥ ਇਕ ਏਕ ਰਹਿਰੇ ਇਕ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਖੇਗਾ ਝੁਮ ਝੂਮ ਮਰੇ ਘੁਮ
ਘੁਮ ਕੇ ਮਰ ਜਾਣਗੇ ਹਾਂਕ ਮਾਰੇ ਹਾਕ ਬਾਜਾ ਫੋਰਗੇ॥ ਫੁਲਸੋ ਹਂ ਕਹਾਂ ਤੈ ਉ ਬਾਰੇ॥
ਤੂੰ ਜੇ ਫੁਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਚਾਏ ਬਚਰੇ ਣਗੇ॥ ਫੁਲਦ ਤਜੋ ਹੈ ਕਿਥੇ ਜਾਣਗੇ ਆ
ਪਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ॥ ਸਾਜ ਬਾਜੇ ਸੈ ਸਾਜ ਬਾਜੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਸਬੇ ਲੈ ਲਊਗਾ॥ ਅਜਾਰਾਜ ਤੇ
ਕੂੰ ਸੋ ਕਰੋ ਕਾਜ ਮੋਸੋ ਰਾਜ ਕੈ ਸੋ ਕਰੇਗਾ ਕੀ ਮਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ॥ ਰਾਮ ਲਛ ਹਰੋ
ਰਾਮ ਤੇ ਲਛਮਣ ਨੇ ਆਰਾਰਾ ਜੀਤ ਹੈ ਹੋਤ ਤਉ ਆਨ ਤੋਸੇ ਸੂਰ ਤਜਿ ਤੂੰ ਗਾਤਾਂ
ਆਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ॥ ਤੂੰ ੮੭॥ ਗੁਨੀ ਕਹਿਆ ਸਾਰ ਭਾਰੀ ਪਰੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਪ
ਏ ਪਏ ਹੈ ਲੋਹ ਕੀ ਛਿਟ ਛੂਟੈ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਛਿਟਾਂ ਛੁਟਦੀਆਂ ਹੈ॥ ਭੂਭ ਧੁਕ ਧੱਕ
ਪਰੇ ਧਰ ਉਠ ਉਠ ਕੇ ਪੈ ਦੇ ਹੈ ਘਾਇ ਭਕ ਭੁਕ ਕਰੇ ਘਾਉ ਭਕ ਭਕ ਕਰ ਦੇ ਹੈ ਬਿ ਬੁਰੀ
ਜਥ ਸੋ ਲਥ ਲੁਟੇ ਖਿੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲੋਥਾਂ ਸਮੂਹ ਲੋਟਦੀਆਂ ਹੈ॥ ਤੂੰ ੮੮॥ ਨ
ਦ ਸਬਦ ਬਾਰੇ ਬਲੀ ਸੁਰਮਿਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਹੂਹਕੂ ਹੈ ਭਰੀ ਰੈ ਤੂੰ ਰੋਲੀ ਨਾਲ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਰੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇ ਅਤ ਸੈਨਿਸ ਚੇਕੂ ਕੇ॥ ਤੂੰ ੮੯॥ ਝੁਲ ਹਲੀ ਝੁਮ ਬੀਰ
ਲਗਾਜੀਏ ਗਲਗਾਜ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਆਰਣ ਰੰਗ ਰਾਗ ਹਿਏ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਬਣ
ਇਆ॥ ਸੈਸਾਗਰ ਦੀ ਸਸੇਦ੍ਰਆ ਰਾਕ ਹਿਦੇ ਹੈ ਫੁਕ ਫਣੀ ਅਰਕਰੇ ਫੁਕਾਰੇ ਸਪ
ਮਾਰ ਦਾ ਹੈ॥ ਸੀ ਸਾਗਰ ਦੀ ਸਮਟੇ ਸੰਕ ਫੈਰ ਫਣ ਪਾਤਿ ਫਣਿ ਫਿਫਿ ਫਿ ਰਿ ਧਰੇ ਸਸੇ
ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਇਕ ਨਾਹੇ ਕੇ ਸੰਕੇ ਚਲਏ ਫਣ ਸੇਸਨਾਗ ਨੇ ਫੇਰ ਫੇਰ ਕੇ ਫਣ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਖਦਾ ਹੈ ਭਾਰ ਕੂ ਕੋ॥ ਤੂੰ ੯੦॥ ਫੁਕਾ ਫਿਕਰੀ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ਗਿਦੜੀਆਂ
ਗਿਧਰ ਕੇ ਗਿਰਝ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ ਰਾ ਜਸੀਜ ਰੇ ਹਾਥੀ ਸੰਜੋਆਂ ਵਾਲੇ ਕਛੇ ਕਿਕਾਣ

ਬਣੇਹੋਏਘੋੜੇਗਾਤਮਾਕਿਤੇਰੀਕਵੀਤਮਕਕੇਤਾਰਾਂਦੇਕੜਾਕੇਬੁਦੇਹੈ॥ਝਟਕਦੇਸ
ਤਾਬੀਝੂਠਦੀਅਸੂਰੂਪੇਦੀਹੈ॥੩੯॥ਅਰਿਜੀਤਪ੍ਰਸਿਨਹੋਏਸਰਜੀਤਪ੍ਰਸਿਨਹੋਏ
ਤਜਿਜੋਗੀਤਜਕੇਜੋਗਨੂੰਸਿਧਾਖਹਤਭਏਪ੍ਰਾਪਤਖਅਤਾਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਮੂਰਖਅ
ਰੜੇਫਸਕੇਕੂਹਰਕਰ ਭੌਰਰੋਲੀਪਾਕੇ॥੩੯੨॥ਬਾਜੀਅਨਖੁਰੀਅਨਤਨਘੋੜਿ
ਆਂਦੀਖੁਰੀਨਾਲ ਭਿੰਨਿਓ ਭਿੜਾਕਿਆ ਪਛਾੜੀਅਪਛਾੜਿਆ॥ਵੁਹਿਰਲ
ਹੁ ਕਹਕਬਹ ਕਹਕਹ॥੩੯੪॥ਭਵਹਵੀਕੰਬਗਈ ਸਿਹਨਦਵਿਸੇਕੁਕੇਨਗਾ
ਰਿਆਂਦੇਸਬਦਖਿਮਕਤਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈਚਟਕਸਤਾਬੀ॥ਨਿਨਾਗਤੁਦੀਰਨਾਦੁਆ
ਰਾਕਹਿਦੇਹੈ ਨਟਨਟਕਰਮਨੋ ਬਣਾਉਨੁਬਣਾਕੇਸਾਨੇ ਨਾਗਤੁਦੀਨਿਦੁਆਰਾ
ਕਹਿਦੇਹੈ ਨਣਕ ਨਣਿਆਰਘੜੋ ਨਣਨਣਕੁਕੇਨਣਿਆਰਘੜੁਦੇਹੈ॥੩੯੫॥ਬਬ
ਕਹਿ ਬੋਲਦੇਹੈ ਇਕ ਕਹੁਇਕਉਚਕਹਿ ਇਕਨੁਇਕਦਕਕੇਲੈਜਾਂਦੇਹੈ॥ਗੈਵਰ
ਹਾਥੀਸ੍ਰੇਸਟ ਪ੍ਰਕਿਪਰਤ ਉਠਕੇਪੈਦੇਹੈ ਬਰ ਸ੍ਰੇਸਟ॥੩੯੬॥ਝੁਲ ਲੜਕੇ ਸੰਜਪੰ
ਜਰੇਸੰਜੋਆਂਤੇਦਸਤਾਨੇਪਏਹੈ ਗ੍ਰਿਸਟ ਭਾਗੀ ਅਛਰਬ੍ਰਗਇਸਟ ਅਖਰਸ੍ਰੇਸਟ
ਇਸਟਦੇਸਿਵਾਸੇਵਾ॥੩੯੭॥ਇਤੈ ਉਚਰੇਰਾਮ ਲੀਕੇਸਖੇਣ ਏਧਰਕਹੇਰਾਮਚੰ
ਦਜੀਨੇਬਭੀਛਣਨੁਬਚਨਾਕਹੇ ਏਕਏਕੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੀ ਏਜੋਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਦੇ
ਆਏਹੈਸੂਰਮੇਇਕਾਇਕਦੇਭਾਈਕਹਾ॥ਸਮੰਤੇਲੁਝਾਰੇ ਸੁਸੁਭੂਮਤਵਾਲੇਸੂਰਮੇ
॥੩੯੮॥ਸਿਰੇਜੈਤਪਤ੍ਰ ਸਿਰਉਪ੍ਰਫਤੇਦਾਖਤਬਧਾਹੋਇਆਹੈ॥ਰਥੀਬ੍ਰੇਸਟੀਬੇਅੰ
ਧੂਖੁਰਮੰਅਭੀਤੇ ਰਥਬੋੜਿਆਹੋਇਆਹੈ ਛੋਰਦੇਚੀਮਨਾਲਤੇਅਭੇਹੈਜੋਵਾ॥੩
੯੯॥ਨਹੋਪਿੰਗਬਾਜੀ ਜੋਵੇਹੋਏਹੈਪੀਲੇਘੋੜੇ॥੪੦੦॥ਅਪੂਰਬਰਣੇ ਮੋਰਦੇਰੰਗ
ਗਾਜੀਪੰਗਤੀ॥੪੦੧॥ਮੂਖਕੇਬਰਣ ਚੂਹੇਦੇਰੰਗ ਰਥੇਸੰ ਬਡੇਰਥਉਪ॥ਚਾਰਦੇ
ਸੀ ਸੁੰਦਅੰਗਾਵਾਲਾ॥੪੦੨॥ਬੰਦੀ ਭੱਟ ਕਿੰਕਣੀ ਤਵਾਰੀ ਚਾਰਜੋਹੈ ਸੁੰਦਜੋਭਦੀ
ਹੈ॥ਦ੍ਰਿਰੇਮੋਰਪੁਛੇਦੁਲੇਚਉਰਚਾਰੇ ਫਿਰਦਾਹੈਮੋਰਦੀਪੂਛਦਾਮੁਠਾਦੁਲਹਰਾਹੈ
ਚੋਰਸੁੰਦਰ॥੪੦੩॥ਸਾਰਦੂਲੀ ਸਰਦੂਲਦਾਚਿੰਨ ਦੂਰੇਦੋਹਮੂਲੀਕਣਣਦੋਹਦਾਮੂ
ਲਾ॥ਲਸੈਲੀਟ ਸੀਸੰਕਸੇਰੇਝਬਾਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾਹੈਮੁਕਟੇਸਿੰਹਉਪਾਖਿਦਾਹੈਰਿੰਦ
ਮਾਂਦੀਸੋਭਾਕੋ॥੪੦੪॥ਉਠੇਮਧਬੰਧਕਅਧੂਰੇ ਉਠੇਨਾਵਿਚੋਬਢੇਹੋਏਧੜਭਾਇਆਨਕ
੪੦੫॥ਗਿਰੇਭੂਭਾਂਤਿਭਸੁੰਡੇਅਪਾਰ ਡਿਗਦੇਹੈਧੜਤੇਸਿਰ ਸੂਰਮਿਆਂਦੇਅਪਾਰਹੀ
ਜਸੰਤੇਸਾਉ ਲੁਝਾਰੇਲੜਕੇ॥ਭੂਹਸੂਹੀ ਭੈਭਰੋਲੀ ਉਠੇਗੱਦਸੱਦ ਉਠੇਗਦਾਦੇਸਬਦਾ
ਜਕੇਸੂਰਬੀਰਿਛਕੇਜਾਣਮੋਦ ਚੜੁਤਹੋਏਸੂਰਬੀਰਰਜੇਹੋਏਹੈਮਾਨੋਮਦਪੀਕੇ॥੪੦੬
ਅੰਧੂਮੇਤਿਧਾਈ ਅਧੂਮਥੇਜੇਵੇਪਾਵਨਾਲਾਚਵੇਚਉਪਚਾਈ ਖਿਝਕੇਚਾਉਨਾਲ
ਚੜੇ॥੪੦੭॥ਬਿਹੰਦੇ ਬਹੁਤੇ॥ਨਰੇਜੰਗਰੇ ਰੀਤਤਬੇਈਤਤਾਥਿਯੰ ਨਚੇਨਜੰਗਦੇਰੰਗਕ
ਕੁਕੇਤਥਈਤਥਈਤਾਲਉਨਦਾਹੈ॥ਛੁਛਹਥਿਯੰ ਖਾਲੀਹਾਥੀਫਿਰਦੇਹੈ॥੪੦੮॥ਅੰਗ
ਸੀਭੂਰੇ ਬਾਰੁਣੇ ਹਾਥੀਆਂਦੇਬੀਰਖੇਤੇ ਰਣਭੂਮਕਾਵਿਚਾਚਾਰੀ ਹੀਝ॥੪੦੯॥ਗਿਰੇਬੰਕੁ
ਰੇਬੀਰ ਡਿਗੇਬਾਂਕੇਬੀਰ ਬਾਂਜੀਸਿਦੇਸੀਘੋੜੇ ਸੁਸੁਭੂਅੰਗਾਂਵਾਲੇ॥ਪੀਲਵਾਨਹਾਥੀਵਾ
ਨ ਹਮੀਰ ਸੂਰਿਮਿਆਦੇ॥੪੧੦॥ਛੁਟੈਚਾਰਿਚਿਤ੍ਰ ਬਾਣਿਤ੍ਰ ਤਬਾਣੇ ਛੁਟਦੇਹੈ ਸੁੰਦਚਰੇ
ਤੋਹੋਏਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦੇਬਾਣਾ॥ਬਿਭੂਰੀਲੁਥਜੁਥੰ ਖਿਤੁਰਹੀਆਂਹੈਲੋਥਾਂਸਮੂਹਾਅਛੂ
ਥੰ॥੪੧੧॥ਰਾਤਬੇਮੁਕਲੇਦੂਤ ਤਦੇਘਲੇਦੂਤਾਹੀਣ ਖਾਲੀ ਸਮੇਅੰਤਕਾਲੀ ਅੰਤਕਾ
ਲਦੇਸਮੇ॥ਭਜੋਇਕੰਚਿਤੇਮੁਕਾਲੀਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਹੈਭਜੋਇਕਚਿਤਹੋਕੇ
ਸੋਜੇਕਾਲਭਗਵਾਨਾਕ੍ਰਿਪਾਲਹੈ॥ਸ੍ਰੀਨਮਣੁਕੈਨਾਵਿਚਬਢੇ॥ਨਾਲਾਦੇਤਵੀਰੇ ਵਿਸੇਸ
ਕੇਸਬਦਹੋਏਸੂਰਮਿਆਂਦੇ॥੪੧੨॥ਕ੍ਰਮੰਤੇਬਿਚਾਰੇਖੋਟੇਮੰਤ੍ਰਦਾਵਿਚਾਰਣਾ
ਲੁਝਾਰੇਸੂਰਮੇ ॥੧॥ਜਲੰਗਾਗਰੇਸਪਤੁਸਾਹਸੁਪੂਰੇ ਸਤਹਜਾਰਕਾਗਾਰਜ
ਲਦੀਭਰਕੇਲਿਆਂਦੀ॥ਸੁਖੇਪੁਛਾਲਿਜੇ ਸੂਹਥੇਤਾਕੇਭਕਾਨਨੇ ਸਨੇ ਹੈਕਾਰਨ

ਲਾ॥੪੧੯॥ਭਈ ਤੰਗ ਜਾਨੀ ਬਹੁਤੇ ਸੁੰਡ ਹਾਥੀ ਆਂਦੇ॥ਜੈਣ ਨੇ ਕੇਧੀ ਵਲੋਂ ਕੇ ਧੀਆਵੇ
੪੨੦॥ਤ੍ਰਿਮੀ ਤੇਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇਗ ਤੇਜ ਤੇਜ ਵਾਲੀ ਸਾਰੇ ਸੰਪਦਾਰ ਸਹਿਤ ਹੁਸੇਦਿਆ
ਰ ਦੇ ਹੈ॥ਜਾਣ ਜੈਸੇ ਕਸੇ ਸੁਰ ਵੀਰ ਕਸੇ ਲਕਾ ਨੁਸਾਫ਼ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨੇ॥ਫਲੀ ਵਾਲ
ਮਾਲੀ ਫੁਲਕਾਈ ਢਾਲਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ॥੪੨੧॥ਠੱਕ ਹਾਕ੍ਹਾਂ ਤਾਕਣੀ ਨੂੰ ਕਰੈ ਵੈਣ ਤ
ਕਾਰਆਵਦੀਆ ਹੈ॥੪੨੨॥ਸਾਮ੍ਹੇ ਸੰਪਧਰਿ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੋਏ ਜੁਧ ਭੂਮਕਾ ਦੇ॥ਹੁਹ ਕੂਣ ਭ
ਤੇ ਰੈਣ ਰੋਲੀ ਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ੪੨੩॥ਅਛਰੀ ਉਛਰੈ ਅਪਛ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹ ਹੋਇਆ
ਸਿਧੁਰੇ ਸਿੰਧਰਿ ਸੰਧੂਰੇ ਹਾਥੀ॥ਚੂਰੈ ਉਚੂਰ ਦੇ ਹੈ॥ਬੱਜਰੱਗ ਜੈਸਾ ਹੀ ਲੜਕੇ ਗਜਾਂ ਦੇ ਈਸੁ
੪੨੪॥ਉਸ਼ੇਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੈ ਓਰਤੇ ਸੁਰਮੇ॥ਸ਼ੁਮਰੇ ਜੁਸ਼ੁਰੈ ਝੂਕੇ ਜੁਧ ਨੇ॥ਭਸਰੀ ਤਉਭੂ
੪੨੭॥ਗਿਰੈ ਚਉਰ ਚਾਰੈ ਤ੍ਰਿਗਦੇ ਹੈ ਚਉਰ ਸੰ ਤ੍ਰਾਸਆਰੈ ਅਸਵਾਰ ੪੨੮॥
ਪਾਰੈ ਪਾਉਦੇ ਹੈ॥ਉਨੈ ਆਰੇ ਆਰੈ ਉਨ੍ਹੇ ਅੰਗਿਆਰੇ॥੪੩੦॥ਸੁਪੇ ਜੇ ਪਚਾਰੈ ਪ੍ਰ
ਤਾਰਿਆ ਕੁਕੇ ਵੰਗਾਰਦੇ ਹੈ॥ਇਕੋਕੇ ਪਚਾਰੈ ਇਕ ਨੂੰ ਇਕ ਵੰਗਾਰਦਾ ਹੈ॥੪
੩੨॥ਜਤੀ ਜੁਧ ਜੁਟੈ ਲੜਦੇ ਹੈ ਜੁਧ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਹੋਏ ਹੈ॥ਬਣੈ ਰਸ ਉਠੇ ਰਣ ਵਿਚ ਰੈ
ਸ ਨੂੰ ਕੇਰੁ ਸਹੋ ਏ ਹੈ॥੪੩੩॥ਫਲੀ ਫਾਲ ਉਠੈ ਫਲਕਾ ਕੇ ਫਾਲਾਂ ਉਠਾਈਆ॥
੪੩੪॥ਲੋਠੈ ਲੋਟਦੇ ਹੈ॥ਬਾਹੇ ਬਾਹੇ ਹੋਏ ੪੩੫॥ਚੀਰੈ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਤੁ ਸਬਦਾ॥੪੩੬
ਇਤੈ ਥਾਨ ਰਾਜੀ ਏ ਧਰ ਬਾਦ ਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਗ੍ਰੀਵ॥ਉਤੈ ਕੁੰਭਕਾਜੇ ਓਧਰੇ ਕੁੰਭ
ਕਾਨਾ॥ਗਿਰਿ ਸੇ ਫ਼ੀਰ ਭ੍ਰਾਤੈ ਡਿਗਿਆ ਸੁਰ ਮੇਰਾਵਣ ਦਾ ਭਾਈ ਕੁੰਭਕਨਾ॥੪੩੮
ਸ੍ਰਿਓ ਸੇ ਕੁੰਭਕਾਣੇ ਝਾੜ ਦਿਤਾ ਕੁੰਭਕਾਨ ਨੂੰ॥੪੩੯॥ਹਣੇ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਥੀ ਪ੍ਰਮਥੇ॥
॥੪੪੦॥ਕ੍ਰਿਤੀ ਚਿਤ੍ਰ ਜੋਧੀ ਕੀਰਤਾਂ ਉਤ੍ਰਹੇ ਜੋਧੇ ਦੀ॥੪੪੫॥ਫਲ ਹਸ
ਸੁ ਫਲੀ ਦੇ ਲਾਣੇ ਫਲਕਾਈਆਂ ਢਾਲਾਂ ਛੇਹੋਏ ਦੇ ਸ਼ਾਂਦ ਸਬਦਾ ਭਣਣੰਕ ਸੁਨਾ
ਦੀ ਨਫੀਰੈ ਭਣਣੰਕ ਸਬਦ ਨਗਾਰਿਆ ਤੇ ਨਫੀਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋਏ॥ਬਰਣੰਕ ਸੁ ਬਜੇ ਅਜੀ
ਰੈ ਬਰਣੰਕ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਬਜੇ ਛੈਣੇ॥੪੪੬॥ਭਰਣੰਕ ਸਬਦ ਭੇਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋਇਆਂ
ਭੁਇਆਕ ਮੋਰਾਣੇ ਮੋਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ਉਛਲੀਏ ਪਖਰੇ ਪਵੰਗੀ ਉਛਲੇ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ
ਘੋੜੇ ਮਚੇ ਜੁਝਾਰੇ ਜੋਧੀਰੀ ਲੜਨੇ ਨ ਜੁਝਣ ਵਾਲੇ ਜੋਧੇ॥੪੪੭॥ਸਿਧੁਗੀਏ ਸੁੰਡੀ
ਦੀ ਤਾਲੇ ਹਾਥੀ ਸੁੰਡਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁਛਾਲੇ ਸੂਰਮੇ॥ਓਰੜੀਏ ਸਰਬੰ ਸੈਣ
ਸੰ ਓਰੜੇ ਸਭੇ ਸੈਨਾ ਵਾਲੇ॥੪੪੮॥ਝੂਲੇ ਅਵਝਰੀਸੰ ਉਝਾਰੇ ਝੂਲਦੇ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਨਹੀ
ਸੀਕ ਦੇ ਝੂਲਦੇ ਉਝਾਰ ਵਿਸੇਸ ਨੂੰ ਕੇ ਝੂਝਾਰ ਹੋਏ ਸਸਤ੍ਰਾ॥ਬਬਾੜੇ ਗਾਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈ॥
ਘੇ ਘੂਮੇ ਘਾਏ ਅਘਾਏ ਘਾਵਾ ਸਾਥ ਘਾਏ ਹੋਏ ਘੁੰਮਦੇ ਹੈ॥ਅਘਾਉ ਥੋੜੇ ਜੇਹੜੇ॥੪੪
੯॥ਰਿਸਾ ਮੰਡੇ ਛੰਡੇ ਅਉ ਛੰਡੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਉਛੰਡਾ ਨੂ ਛੰਡ ਦੇ ਹੈ॥ਜੋਧੇ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ੪੫੦
ਰਣ ਅਰੁ ਝੋਲੋ ਲੁਝੈ ਲੁਝਾਰੈ ਰਣ ਵਿਚ ਫਸਕੇ ਲੁਝਦੇ ਹੈ ਲੁਝਣੇ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ॥੪੫੧॥
ਚਰਮਾਲੀ ਫਾਲਾਂ॥ਉਘੇ ਜਣਨੇ ਜੇ ਮਤਵਾਲੇ ਓਰੜੇ ਹੈ ਨੇਜੇ ਸਾਨੇ ਮਤਵਾਲਿਆ ਕੇ॥
ਗਾਵਲ ਜੋਗੀ ੪੫੨॥ਹਠੇ ਤਰਵਰੀਏ ਹਠ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕਾਰਕੇ॥ਸੁ
ਰਾਰੰ ਰਾਖਸ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸਤ੍ਰ॥ਅੰਕਾਵੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਵੀਰ ਐਠਾਲੇ ਸੂਰਮੇ
ਆਕੜਵਾਲੇ॥ਪੜੀਏ ਪੜਾਲੇ ਪੜੀਏ ਬਾਣ ਪਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ॥੪੫੩॥ਨਵਲਾਮ ਕਛੇ
ਦਾ॥ ॥ਤਰਭਰ ਪਰਸਰ ਅਤ ਸੈਨੂੰ ਕੇ ਭਰਕੇ ਪੂਰਿਆ ਬਣਾ ਹਰਪੁਰ ਪੁਰ ਸਰਸੂ
ਰਜਦਾ ਪੁਰ ਪੂਰਿਆ ਗਾਇਆ ਬਾਣਾ ਨਾਲਾ॥੪੫੪॥ਪਰਹਰ ਪੁਰ ਕਰ ਪੂਰਣ ਕਰਕੇ
ਬਾਣ ਮਾਰਦੇ ਹੈ॥ਪਰਖਡ ਉਰਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ਛਾਤੀਆਂ ਨ ਰਾਂਦੀਆਂ ਨਿਸਰਤ ਉਹ
ਪੁਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੈ ਉਸਰ ਫਾ॥੪੫੬॥ਓਝਰਤ ਜੁਝਕਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੈ ਜੁਧ ਕਰਨੇ
ਬਿਤ੍ਰਤ ਜੁਝਨਾ॥ਖਿਡਾਇੰਦੇ ਹੈ ਜੁਧ ਨੂੰ ਕੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ॥

ਮਸਹਰ ਮਾਸਹਾਰੀ ਜਿਤਸਰਤਿਖੇਬਾਣਾ ॥੪੫੧॥ ਝੂਰਝੂਰਕਰਕਰ ਝੁਕ੍ਝੁਕੇ ਝੁ
ਝੂਮਨਾਕ੍ਰਦੇਹੈ ॥ ਡਰਡਰਧਰਹਰ ਡਰਡਰਕੂਕੇਕੰਬਦੇਹੈ ॥ ਹਰਬਰਧਰਕਰ ਸੇਸਟ
ਬਾਣਧਾਰਕੇ ॥ ਬਿਹਰਤ ਉਠਨਗਫਿਰਦੇਹੈ ਉਠਕੇਮਨੁਖਾ ॥੪੫੯॥ ਧਜਿਨਾਬਡ
ਕੇਮਨੁਖਾਂਵਿਚਾ ॥ ਬਰਕਤਜਰਹਰ ਕੰਬਦੇਹੈ ਜੇਹ ਵਡ੍ਹਮਨੁਖਾ ॥ ਬਰਖਤਭੂਅਨਰਡਿ
ਗਏਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀਉਪਮਨੁਖਾ ॥੪੫੮॥ ਚਟਾਕਚੋਟੇ ਚਟਾਕੇ ਚੋਟਾਦੇਹੁਦੇਹੈ ॥ ਅਟਾਕਫਟੇ
ਅਟਾਕ ਸਬਦਕ੍ਰ ਕੇਫਟਦੇਹੈ ॥ ਤੜਾਕਤਾੜੇ ਤੜਾਕਸਬਦਕੂਕੇਤਾੜਦੇਹੈ ॥੪੬੦
ਰਣੰਕਜੇਤੇ ਰਣਵਿਖੇ ॥ ਇਕਦੇਖਦੇਹੈ ॥ ਉਠਿਤਕ੍ਰੋਹੇ ਉਠਦੇਹੈਕ੍ਰੋਧਨਾਲ ॥੪੬੧॥ ਜਲੰ
ਤੁਜਗਨੇ ਜਲਰਹੀਹੈਜਗਨੀਚੀਲਦੀਲਕੜੀ ॥੪੬੨॥ ਜੁਟੰਤਟੋਲੰ ਜੁਟੇਹੈਸਮੂਹ
੪੬੩॥ ਪਪਾਤਸਸਤ੍ਰੰ ਪੈਦੇਹੈ ਸਸਤ੍ਰ ॥ ਅਘ੍ਰਾਤਅਸਤ੍ਰੰ ਸਬਦਹੁੰਦੇਹੈਅਸਤ੍ਰਾਂ
ਦੇ ॥੪੬੫॥ ਹਰਅਰਫਿਰਿਓ ਸਕ੍ਰੁਧ ਇੰਦ੍ਰਦਾਅਰੀ ਮੇਘਨਾਦਫਿਰਿਆਸਹਿ
ਤਕ੍ਰੋਧਦੇ ॥ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤਾ ॥ ॥੪੬੬॥ ਮੁਸਾਹਦਾ ਮਿਲਾਪਹੋਇਆ ਆਵਣੇ
ਜਾਣ ਤਰਾਰੇਘਣੇ ਅਰਕੇਬਰੀ ਵਰਸੇਹੈ ਡਰਵਾਲੇਬਦਲਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਾਣਬ
ਰਸੇਹੈ ॥੪੬੭॥ ਹਾਂਠਾਂ ਸੇਨਾ ॥ ਖੇਤ ਬਹੇਮੁਛਾਲੇਕਹਰਤਤਾਰਚੇਖੇਤਵਿਚਰਲੇ
ਹੈਬਾਣਕਾਹਿਰਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂਦੇ ਵਾਤਤਾਰਚੇਬਾਣਦੀਜਾਤਹੈ ॥ ਹੂੰਕਾ ਫੂਟੀਆਂ
ਹੁੰਕਾਰਸਬਦਾਖਿੜਰਹਾਹੈ ॥੪੬੮॥ ਝੂਲਾਰੀ ਝੂਲਾਰਦੀਲਿਆਈ ਝੂਕ੍ਰੇਕੋਖਰੀਬਾ
ਣਾਦੇਝੜਿਆਹੋਇਆ ॥ ਪਾਈ ਧੂਮਲੋਂ ਝਾਰੀ ਰਾਵਣਰਾਮਦੀ ਪਾਈ ਤੂੰ ਭੂਰੇਲੀਸੋ
ਨਾ ਰਾਮਚੰਦਦੀਤੇ ਰਾਵਣਦੀ ਸੈਨਾ ॥੪੬੯॥ ਵੈਰਾਈ ਵੈਰੀ ॥ ਤਰੇਤਤਾਰਚੇ ਚਲੇਬਾ
ਣਾ ॥ ਹੂਲੇਹੋਈਆ ਤ੍ਰਾਨਾਂਨਾਲਹੋਈਆਂ ॥ ਸੂਰਮਾ ਪਾਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪੈਨਕੇ ॥੪੭੦॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਰਵੀਰ ਇੰਦ੍ਰਦੇ ਭਖਣੇਵਾਲਾਸੂਰਮਾ ॥ ਕੁਪਿਓ ਕ੍ਰਾਲ ਕ੍ਰੋਧਹੋਇਆ ਭਇਆਨਕ ॥ ਕਾਮੁ
ਕਤੰਤਬਾਣ ਛਡਦਾਹੈ ਬਾਣਾ ॥ ਫਿਰਕੰਤਬਾਹ ਫਰਕਦੀਆਂਹੈ ਬਾਹਾਂ ॥੪੭੧॥ ਸਰ
ਖੰਤ ਮੇਲ ਚਲਦੇਹੈ ਮੇਲੇ ॥ ਜੁਮੇ ਜਟਾਲ ਜਣਵੀਰਾ ਮੇਲ ਦਲੇਹੈ ਜਟਾਂਵਾਲੇ ਮੋ
ਰੀਆਂਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ॥ ਚਣ੍ਹਚਉਪਚਾਇ ਖਿਝੂਕੇ ਚਾਉਨਾਲ ਚੜ੍ਹੇਹੈ ॥੪੭੨॥ ਸਮੁਲੋਸੁ
ਰਮਾ ਝੂਰੇ ਜੋਗ ਸਮਾਲੇ ਸਸਤ੍ਰ ਸੂਰਮਿਆਂਨੇ ਓਰਣ੍ਹੇ ਜੋਗਾਨੂੰ ॥ ਸੁਮਾਰ ਜਖਮੀ ॥
ਸਰਦਾਰਚੀਨ ਸਰਦਾਰਾਂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ॥੪੭੪॥ ਸੀਅ ਭਜਹੁ ਆਜ ਸੀਤਾਨੂੰ ਰਾਵਣ
ਕਰੇਅਜਾ ॥ ਸੀਘਰੇ ਸੰਘਾਰ ਦਿਤੇ ॥੪੭੫॥ ਨਿਧਾਨ ਚਤ੍ਰਸੀਤਾ ॥ ਪਤ੍ਰਨਾਗ ਮੰਤ੍ਰ ਸੀਘ
ਰੀ ਪਾਸ ਗਰੜ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਨਾਗਫਾਹੀ ਕਟਾ ਦਿਤੀ ॥ ਪਤਭ੍ਰਾਤਾਜਿਆਇ ਪਤੀਤੇਪਤੀ
ਦਾ ਭਾਈ ਜਦਾਕੇ ॥ ਚਿਤ ਭਿਓਹੁਲਾਸ ॥ ਚਿਤਾਵਿਚ ਆਨੰਦ ਹੋਇਆ ॥੪੭੭॥ ਅੰਗਰ
ਇ ਰਾਮ ਆਕ੍ਰਨ੍ਹਕੇ ਰਾਮਚੰਦਾ ਦਲਸਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਜੁਤ ਧਰਮਧਾਮ ਦਲਦੇ ਸਹਿਤ
ਭਾਈਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਧਰਮਦਾ ਘਰ ॥੪੭੮॥ ਸਰਮੇਘ ਧਰਣ ਮੇਘ ਵਤ ਸੂਰ ਧਾਰਣੇਵਾ
ਲਾ ਮੇਘਨਾਦਾ ॥ ਬਲ ਰਿਗਿਓ ਨਕੁੰਭਲਾ ਹੋਮਕਰਣ ਨਕੁੰਭਲਾ ਦੇਵੀਦੇ ਅਸਥਾਨ ਹੋਮ
ਕਰਣ ਗਇਆ ॥੪੭੯॥ ਲਛਬੀਰਤੀਰਲੀਕੇ ਸਆਨ ਰਾਵਣਦਾ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਬ
ਭੀਛਣ ਮਹਾਰਾਜਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ॥ ਆਇਓਹੈ ਸਤ੍ਰ ਇਹ ਘਾਤ ਹਾਥ ਆਇਆ
ਹੈ ਸਤ੍ਰ ਇਸ ਤ੍ਰਾਨਾਲ ਹਥ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਰਬੀ ਮੇਘਨਾਦ ਅਬ ਬਰਪ੍ਰਮਾਥ ਬਲੀਸੂ
ਤੂੰ ਬਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਥਣੇਵਾਲਾ ॥ ਬਹਰਤ ਭੂਮ ਕੰਬਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ॥੪੮੧॥ ਅਤਿ
ਕੀ ਸੁਚਿਤ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਚਿਤਨ ਕੀਤਾ ਚਿਤਾਂਵਿਖੇ ਦੇਵੀ ਤੀ ਛਣਾ ॥ ਉਤਭਜੇਦਈਤ
ਓਧਰੋਂ ਭਜੇ ਦੈਤ ਦਲਦੇ ਪਤੀਨੂੰ ਮਰਵਾਕੇ ॥੪੮੨॥ ਕ੍ਰੂਰ ਭਇਆਨ ਕਾ ਬਜੇ ਜੁਝਾਰ
ਲੜਨੇ ਸੂਰਮੇ ॥੪੮੩॥ ਗਹਿਰ ਗਹਿਸੇ ਭੀਰਮੇ ॥ ਏਕ ਵੁਕੇ ਅਨੇਕ ਇਕਨੇ ਅਨੇ
ਕਾਂ ਰੋਕੇਆ ॥ ਸੰਧਬੇਲਾ ॥ ਬਿਬੇਕ ਸਮੇਂ ਦ੍ਰਨੁ ਜੈਸੇ ਕੀ ਕ੍ਹਿਆਨੇ ਲੋਕਿਆਹੂ ਦਾ ਹੈ ਸੇ

ਸੋਭਿ ਚਾਰੇ ਹੈ ਸੈਨਾ ਦਾ॥ ੪੮੬॥ ਬਾਗੜੂ ਦੇ ਗਬੂੰਦ ਬਨਦ ਲਿਆ ਨੂਹਾਰ ਬਬੇਦ
ਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਬੂੰਦਾਂ ਜਲ ਦੀਆਂ ਦੇ ਸਤ੍ਰ ਸਦੇ ਲਦੇ ਬਾਣ ਪੈਦੇ ਹੈ॥ ਅਰਬਟੀ
ਰੀ ਮਕੜੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਬਰੋਬ੍ਰਾਚਾਰ ਚੀਟੀ ਸਮਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੀੜੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਲ
ਹੈ॥ ੪੮੭॥ ਬਾਹੁੜੇ ਨੇ ਖ ਓਹੜੇ ਅਨੇਕਾ॥ ੪੮੮॥ ਸਕਹਕ ਕਾਲੀ ਕਰਾਲ ਬੋਲ
ਦੀ ਹੈ ਕਾਲੀ ਭਾਇਆਨਕਾ॥ ੪੮੯॥ ਡਾਕ ਡਦੇ ਗਡਉਗਡਾਕਣ ਡਹਕ ਡੁਡੇਦ
ਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਡੈਣਾ ਦੇ ਸਬਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ॥ ਕੂਹਕਾਰ ਕਹਕ ਭਇਆ
ਨਕ ਕਾਉ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ ਗਿਰਝਾਂ ਦੇ ਗ ਚਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਚੜ੍ਹ ਚਾਵ ਡਚਿ
ਕਾਰ ਚੋਹਾ ਦੇ ਸਾਵਿਖੇ ਇਲਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ॥ ੪੯੦॥ ਵੁਟੇ ਪਰੇ ਵੁਟ ਪਏ ਹੈ॥
ਨਵੇ ਮੁਰੇ ਨਹੀ ਓਮ ਕ੍ਰੋ॥ ੪੯੧॥ ਚਕਿ ਐਹਰੀ ਚਕ੍ਰਤ ਹੋਇਆ ਸਿਵਜੀ॥ ਚਪੇਕਿ
ਸੀ ਖਿੜੇ ਬਾਂਦਰ॥ ੪੯੨॥ ਜਿਮੀ ਅਟੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾ ਅਟਾਰੀ ਡਿਗ ਰੀਹੈ॥ ੪੯੩॥
ਘੁਮੇ ਘਾਏ ਘੁਮਰ ਹੋਹੇ ਘਾਵਾਂ ਨਾਲਾ॥ ਚਪੇ ਚਲੇ ਖਿੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲੇ ਭਟ ਬਲੇ ਸੂਰ
ਸੇਚੰਰੋ॥ ੪੯੪॥ ਰਟੇ ਹਰੇ ਉਚਾਰ ਦੇ ਹੈ ਸਿਵਾ ਸਿਵਾ ਰਿ ਸੰਜਰੇ ਗੁਸੇਨਾ ਜਲੇਜਾਂ
ਦੇ ਹੈਂ ਭੁਪੇਰਣੇ ਰੇ ਪਰ ਹੈ ਚਰਣ ਰਣ ਵਿਚ॥ ਘੁਸੇ ਬ੍ਰਣੇ ਘੁੰਸੇ ਹੈ ਜਖਮੀ॥ ੪੯੫॥
ਹੁਲੈ ਨਰੇ ਹੁਲਾਸ ਵਾਲੇ ਨਰ॥ ਸਰੋਤਛੇ ਸਰਾ ਨਾਲ ਤਛੇ ਕਛੇ ਕਛੇ ਬਣਾਉ ਬਣਾ
ਏ ਹੋਏ॥ ੪੯੬॥ ਧੁਕੇ ਧਕੇ ਧਕਾ ਧੁਕੀ ਹੋਈ॥ ਟੁਕੇ ਟਕੇ ਟੁਕੇ ਟਕੇ ਪਏ ਹੈ॥ ਭੁਕੇ ਰਿ
ਸੀ ਰੇ ਕਲਈਆਂ ਦਿਸਾ॥ ੪੯੭॥ ਭਵਸਿ ਧਗਾਏ ਤਰ ਸੀਸਾ ਰਸਮੁੰਡ ਤੁਰ ਗਏ

੪੯੯ ਕਿਆ ਮਰ ਗਏ॥ ਇਕ ਇਕ ਅਵਢੂ ਵਢੇ ਇਕ ਅਵਢ ਫਾਂਨੂ ਭਾੜੂ ਦੇ ਹੈਂ॥ ਬਬ
ਕੀਤ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ ਇਕ ਜੁਝੂ ਉਝੜੇ ਇਕ ਜੁਪਨੇ ਓਰੜੇ ਇਕ ਵਿਝੜੇ ਵੇਝੜੇ ਆਸ
ਇਕ ਵਿਛਣੇ ਝਾੜਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮੀ ਦੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ਦੁਐ ਅਚਲਦੇ
ਪ੍ਰਬਤਾ॥ ੫੦੦॥ ਢੁਕੀ ਢਾਲੀ ਢੁਕੀ ਸੈਨਾ ਢਾਲਾਂ ਵਾਲੀ॥ ਕ੍ਰੋਹੇ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਏ
ਕਾਲ ਵਤਾ॥ ੫੦੧॥ ਢਕੇ ਢੋਲੇ ਢਮਾਕੇ ਹੋਏ ਢੋਲਾਂ ਦੇ॥ ਬੰਕੇ ਬੋਲੀ ਬੰਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ ਕ
ਛੇ ਸਸਤ੍ਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਹੈਨਾ॥ ਅਛੇ ਅਸਤ੍ਰ ਚੰਗੇ ਅਸਤ੍ਰ ਹੈਨਾ॥ ੫੦੨॥
ਕ੍ਰੋਪੰਗ ਲਤੇ ਕ੍ਰੋਪਾ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਬੋਪੰ ਦਲਤੇ ਬੋਪ ਦਾ ਲਿਆ ਗਾਇਆ
ਹੈ॥ ੫੦੩॥ ਮਤੇ ਬੈਣ ਮਤੇ ਹੋਏ ਮਦ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈ॥ ਲੁਝੇ ਸੂਰੇ ਲੜਨ ਦੇ ਹੈਸ
ਰਮੇ॥ ਸੁਝੇ ਹੂਰੇ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹੈ ਹੂਰਾਂ॥ ੫੦੪॥ ਚਕੈ ਚਾਰੇ ਚਕ੍ਰਤ ਹੋਏ ਚੌਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਤੋਂ॥
੫੦੫॥ ਝੂਮੇ ਸੂਰੇ ਮੂਰਛਾ ਹੋਏ ਸੂਰਮੇ॥ ਕਛੇ ਬਾਣੇ ਬਣਾਏ ਬਾਣੇ॥ ੫੦੬॥ ਉਝੁਰੇ
ਓਰ ਕ੍ਰੋ॥ ੫੧੨॥ ਚਪੇ ਚੋਗ ਜਿਮ ਚਪੇ ਹੋਏ ਚੋਰ ਦੀ ਨਿਆਈ॥ ੫੧੩॥ ਬੱਜ੍ਰ ਵਘਾਤ
ਬਜਦੀ ਨਿਆਈ ਘਾਉ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਸਮ ਚਲੇ ਕਾਲ ਕੀ ਜੁਆਲ ਤਾਤ ਕਾਲ ਦੀ
ਅਗਨੀ ਦੀ ਸਮਾਨ ਤਤੇ ਚਲੇ ਬਾਣ॥ ਮੇਘ ਜੈਸ ਬਦਲ ਜੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਲਪਟੇ ਲ
ਬਾਰ ਲਪਟ ਕੇ ਗਪਾ ਸਾਰ ਨਲ ਗਾ॥ ੫੧੪॥ ਗਹ ਸ੍ਰੂਨ ਸਕ ਪਕ ਰੋਕੂ ਕਰਸ
ਹੋਨੂ॥ ਜਿਮ ਗਏ ਬੈਸ ਬਲ ਬੀਰ ਜਰ ਸਕ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਵਸ ਬਾਰੇ ਗਇਆ ਤੇ ਬ
ਲਤੇ ਬੀਰ ਜਤੇ ਰਸ ਨਹੀ ਰੇਦਾ॥ ੫੧੬॥ ਤਹ ਹਤ ਏਕੋ ਸੀਸ ਤਿਸ ਦੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀਸਹਿ
ਛਮਿ ਸਿਆਹਿ ਬ੍ਰਾਧਿਆ ਉਇਤੀ॥ ੫੧੭ ॥ ਜਿਨ ਹਤ ਏਤਾ ਤਰਣ ਸੋ ਅਖੰਡ ਜਿਸ
ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਪਤਾਰ ਣ ਵਿਖੇ ਅਖੰਡਾ॥ ਅਤਕਾਇ ਮਕ੍ਰਾਛ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ॥ ੫੧੯॥ ਤ
ਬਕੁੰਭ ਅਉਰ ਅਨਕੁੰਭ ਆਨ ਤ ਦੇ ਕੁੰਭ ਤੇ ਅਨ ਕੁੰਭ ਦੋਵੇ ਕੁੰਭਕਾਂਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਆਕੇ
੫੨੦॥ ਤੁਪੇਤਾ ਜੀ ਟਪੇਤਾ ਜੀ ਜਾਤ ਦੇ ਘੋੜ੍ਹੇ ਕਛੇ ਆਸਤ੍ਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਅਸਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੫੨੨॥
ਜੁਮੇ ਚਾਏ ਚਲੇ ਚਾਉ ਕਰਕੇ॥ ੫੨੩॥ ਕੱਜੇ ਸੱਜੇ ਕਜੇ ਹੋਏ ਸੱਜੇ ਨਾਲ ਹੈ॥ ਘੂਰੇ ਪੰ
ਆ

ਜੋ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਦਸਤਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਹਥਾ॥ਤ੍ਰਿਗੇ ਚੇਤੇ ਤ੍ਰਿਗੇ ਅਚੇਤ ਹੋਕੇ॥੫੨੫॥ਭਿ ੩੧
ਗੈਨੂੰ ਭਿਜੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਚਾਰ ਕਾਮ ਪੂਰੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਣ ਕੂ ਦੇਹੋ॥ਸਿਧਿਆ ਉਇਤੀ॥
॥੫੨੬॥ਜਿਣ ਇਕਿ ਸੀ ਜਿਤਿਆ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ॥ਚਿਪ੍ਰਯੋ ਚਿਤੇ ਖਿੜਿਆ॥ਚਿਤ
ਵਿਚ॥ਭੁਲਿਯੋ ਬਿਤੇ ਬੋਲਿਆ ਆਪਣਾ ਬਲ॥ਭਜੀ ਤ੍ਰਿਯ ਭਜ ਗਈ ਮੰਦੋਦਰੀ
ਭ੍ਰਮੀ ਭ੍ਰਯੰ ਭ੍ਰਮ ਹੋਈ ਬੈਕੂੰਕੋ॥੫੨੭॥ਤ੍ਰਿਯੀ ਇਮੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਈਸ੍ਵਰੀ ਮੰਦੋਦਰੀ
ਗਹਿਯੋ ਕਿਸੀ ਪਕੜਿਆ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ॥੫੨੮॥ਕਰੈ ਹਾਹਾ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਦਯੰ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਰੇ ਗਈ ਛਮੇ ਭਈ ਜੋ ਹੋਈ ਹੈ ਸਾ ਤੇ ਸੋ ਬਖਸ ਤੇ ਗਈ ਕਰੇ ਬਾ
ਤਾ॥੫੩੦॥ਸੁਣੀ ਸ੍ਰੁਤੰ ਸੁਣੀ ਏ ਬਾਣੀ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ॥ਧੁਨੰ ਉਤੰ ਧੁਨ ਉਚੀ॥
੫੩੨॥ਤ੍ਰਿਣਣਿ ਣੰਤੀਰੰ ਤਤੇ ਦੂਆ ਰਾ ਤੀਰਾ॥ਢੁਣੰ ਣੰਣ ਢਾਲੰ ਢਢੇ ਦੂਆ ਰਾ ਢਾਲਾਂ
ਸ੍ਰਾਲੰ ਅਗਾਉਠਦੀ ਹੈ॥੫੩੪॥ਲੁਣੰ ਣੰਣ ਲੂਝੇ ਲਲੇ ਦੂਆ ਰਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਲੁਝ ਗਏ ਸੂ
ਰਮੇ॥੫੩੫॥ਸਾਥੀ ਹਥਵਾਨਾ॥੫੩੬॥ਬਾਣੇ ਬੈਡਾ ਦਿਤੇ॥੫੩੭॥ਜੀਤਾ ਜਿਤਿਆ
ਰਾਮਚੰਦ ਸਰਣੰ ਨ ਸੀਤਾ ਜਿਸ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੀ ਸਰਣ ਸੀਤਾ ਹੈ॥੫੩੮॥ਗਿਣਅ
ਕ੍ਰਾਜਾ ਏਣੰ ਪ੍ਰਾ॥ਪਰਣੰ ਪੂਰੰ ਪਰਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ॥੫੩੯॥ਸੁਝੇ ਦੇਖੇ ਜੁਝੇ ਮਰ ਗ
ਏ॥੫੪੧॥ਗਿਗੇ ਗਾਜੀ ਗੱਗੇ ਦੂਆ ਰਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਗਾਜੀ ਸੂਰਮੇ॥੫੪੪॥ਤੇ ਣੇ
ਜ ਲਵਿਚ॥੫੪੫॥ਸੱਸ ਸਾਧੇ ਸਸੇ ਦੂਆ ਰਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਸਾਧੂ ਦੇ ਹੈ ਬਾਧੇ ਬੰਨਦੇ ਹੈ
ਆ ਅੱਮੰਰੀ ਆੜੇ ਦੂਆ ਰਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਅੰਬਾਨੂ॥ਜੱਜਨੰਗੇ ਜਜੇ ਦੂਆ ਰਾ ਕਹਿਦੇ
ਹੈ ਜੰਗ ਵਿਚ॥੫੪੯॥ਬੁਬਬਾਜੇ ਬਬੇ ਦੂਆ ਰਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਬਾਜੇ ਬਜੇ॥ਗਾਜੇ ਗਜੇ ਸੂ
ਰਮੇ॥ਭੂਮੰ ਝੂਕੇ ਵਾਪ੍ਰੀ ਸੋ॥੫੫੦॥ਰੁਕੈ ਗੈਣ ਰੋਕਿਆ ਅਕਾਸ॥ਅੰਤੇ ਸੂਰ ਹਤੇ ਨੈਣ ਮੱ
ਸਤੋ॥ ਏ ਸੂਰਮੇ ਲਾਲ ਨੇਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ॥ਢੁਕੇ ਢੋ ਲਢੁਕੀ ਢਾਲ ਢਮਾਂ ਕੇ ਢੋਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਢੁ
ਕੀਆਂ ਢਾਲਾਂ॥੫੫੧॥ਭੂਮੇ ਭੂਮ ਝੂਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾ॥ਬਜੇ ਸੰਖ ਸਣੰਗਦ ਬਜੇ ਸੰਖ ਤੇਸ
ਬਦ ਗਾਰਾ ਦੇ ਹੋਏ॥ਭੇਰੀ ਨਦ ਭੇਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬਦ॥੫੫੨॥ਅਤੀ ਧੁੰਮਭੂੰਮੀ ਪੂਰ ਪਾਈ ਹੋ
ਈ ਭੈਰੋਲੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪੂਰੀ ਗਈ॥੫੫੩॥ਉਠੇ ਅਧ ਬੱਧ ਕਮੱਧ ਉਠਦੇ ਹੈ ਧੜ ਵਿ
ਚੋ ਬਧੇ ਹੋਏ॥ਪਖਰ ਗਾਗ ਖੇਲ ਸਨਧ॥ਪਾਖਰਾਂ ਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ਤੇ ਖੋਖਾਂ ਨਾਲ ਸਨਬਧ ਹੋ
ਏ ਹੈ॥ਛੁਟੇ ਛੋਭ ਛੁਟੇ ਕੇਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਕੇਸ ਛੁਟ ਰਹੇ ਹੈ॥ਸੀ ਪਾਰਸੂ ਰਬਿੰਧ
ਨਰੇਸ ਜੁਧਾ ਵਿਚ ਸੂਰਮੇ ਛੋੜ ਰਦੀ ਨਿਆਈ ਸੁਰੂਪ ਵਾਲੇ ਹੈ॥੫੫੪॥ਟੁਟਰਟੇ ਕਟੁਟੇ
ਟੇਪ ਟੁਟ ਗਏ ਟਿਕੇ ਟੂਟੇ ਟੋਪ॥ਭਨੀ ਧੋਪਭੱ ਜਗਾਈਆਂ ਧੋਪਾਂ॥ਧੂਮੇ ਧਾਏ ਧੂਮੀ ਭੂ
ਮ ਧੂਮ ਦੇ ਨਪਾ॥ਉਡ੍ਰਕੇ ਡਕੀਆਂ ਹੂਰਾਂ॥ਧੂਮੰ ਧੂਮ ਪਾਈ ਤੈ ਤਰੋਨੀ॥੫੫੫॥
ਬਜੇ ਨਾਦ ਬਾਦ ਅਪਾਰ ਬਜੇ ਨਗਾਰਿਆਂ ਤੇ ਸੰਖ ਕੇ ਬਾਜੇ ਅਪਾਰ॥ਹਾਂਹੀ॥ਮੱਤੇ ਮ
ਤ ਜਾਣ ਅਚੇਤ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਮਦਰਾ ਨਾਲ ਮਾਨੋ ਅਚੇਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ॥੫੫੬॥ਖੁਲੇ ਅੰ
ਧਧੁਧਾਥੀਆ ਖੁਲੇ ਹਥੀਆਰ ਤੇ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਪੈ ਗਈ॥੫੫੭॥ਅੱਚੋ ਕੋਟ
ਭਰੋ ਇਕ ਲੜੇ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਤੇ ਭਜੇ ਕੋਈ ਇਕ॥ਲੁਝੇ ਜੁਝੇ ਸੂਝੇ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਲੜੇ ਨ ਭੁਕ
ਕਕੋਲ੍ਹੀ ਪਾਣ ਨਾਲ॥੫੫੮॥ਸਿਮਟ ਸਾਂਗ ਸੰਗ੍ਰਹੇ ਇਕ ਠੇਠੇ ਕੇ ਸਾਂਗਾਂ ਪਕ
ੜਕੇ ਧੁਝੀ ਧੁਛ ਦੇ॥ਖੰਡ ਧਨਖੰਡ ਰਣ ਖੰਡੇ ਹੋਏ ਧਨ ਖੰਡਾਂ ਨਾਲ ਰਣਭੂਮ ਕਾ
ਰ੍ਹਿਦਾ॥ਛਲਕ ਤਨ ਕਲਗ ਜਾਂਹਿ ਅਸ ਨ ਕੀ ਧਾਰ ਛਨ ਰਤੀ ਰਤੀ ਪਜੀ ਤ ਹੋ ਜਾਂ
ਦੇ ਹੈ ਸੀਸਾ ਹਿਬਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ॥੫੬੧॥ਰਿਪ ਗਾਜ ਗਾਵਣ॥ਅਨੁਜ ਉਰਤਕ
ਲਛ ਮਣ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤਕ ਕੇ॥੫੬੨॥ਭਹਰੇ ਕੰਬੇ ਰਣ ਰੋਸ ਪ੍ਰਜਾਰੀ ਰੋਸ ਲ੍ਹਕੇ
ਸੈਨ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾੜੀ॥ਜਾਣ ਜਝਗਇਓ ਜਾਣਿਆ ਮਰ ਗਇਆ॥ਅਬ
ਆਉਸ ਮਾਪਤਾ॥ ॥

੫੬੩॥ਪਫੜਹਾਫੜਿਓਏ ਕੀਬਿਆ ਕੋਨੂੰ ਭਕ ਫਾਕਿਓਏ ਕਰ੍ਹਕੇ ਬਿਆ॥ਭਤਨਹਾਫੜੀਕੇ
ਬਗਾਈ ਜਲਪ੍ਰਲੈ ਪ੍ਰਲੱਟਿਓਏ ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲ ਦਾ ਸਮਾਪਲਟਕੇ ਆਇਆ
ਹੈ॥੫੬੪॥ਦੂਧਰੇ ਦੂਧਾਰੀ ਫਾਟੇਹਾਂ ਤੂਫਾਟੇ॥ਸੁਭਟੈ ਸੈਂਦ੍ਰਾ॥ਭਕਾਰਬੇ ਰਭੇਕ
ਰੈ ਸਬਦ ਭੇਰੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਦਾ ਹੈ ਭਾਇਆ॥ਨਕਾ॥ਬਕਾਰਬੇ ਦੋਨੋ ਬਰੈ ਬੋਲਦੇ ਹੈ
ਬੰਦੀਜਨ ਸੇਜਟਾ॥੫੬੫॥ਧਪ੍ਰਮੰਤ ਅੱਧਪ੍ਰਓਧਪਾਸੈ ਧੁੰਮਰਹੇ ਹੈਸਮੂਹ ਪਾਂਪਾਂਵੇ
ਕੂਣਵਾਲੇ ਵਾਘਸਾ॥ਬਦੰਤਬਕੜਤੇ ਜਪੰ ਕਹਿਦੇ ਮੁਖਤੇ ਬਨਾ॥੫੬੬॥ਕ
ਰੰਤ ਚਾਰੇ ਚਰੈ ਕਰਦੇ ਹੈ ਹੋਲੀ ਦਾ ਉਚਾਰਣਾ॥ਨਚੰਤਾ ਨ੍ਰਿਤ ਨੋਹਰੇ ਨਚਦੇ
ਹੈ ਨ੍ਰਿਤ ਕਾਰੀ ਵਿਚ ਸਿਵਜੀ॥੫੬੭॥ਭਕੰਤ ਭਾਕੁਣੀ ਭੁਲੀ ਭਕਾਰਦੀਆਂ ਭੇ
ਣਾ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੈ॥ਭ੍ਰਮੰਤ ਬਾਜ ਕੰਭਲੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ਘੋੜੇ ਕੰਭਲਾ॥ਕਾਰਾਰ ਭੰਤ
ਬੀਦੋਨੋ ਕ੍ਰਿਤੇ ਉਚਾਰਦੇ ਹੈ ਭਟ ਕੀਰਤੀ॥ਬਦੰਤ ਮਾਗਧੋ ਜਸੰ ਕਹਿਦੇ ਬੈਸਾ
ਵਲੀ ਉਚਾਰਣਵਾਲੇ ਜੈ ਜੈਕਾਰਾ॥੫੭੦॥ਢਲੰਤ ਢਾਲ ਉਛਲੀ ਢਲਕਾਕੇ
ਢਾਲਾਂ ਉਟਲੇ ਦੇ ਹੈ॥ਚਲੰਤ ਰਾਜ ਵੰਸਰੀ ਚਲਾਉ ਦੇ ਹੈ ਰਾਜੇ ਬਾਣਾ॥ਪਪਾਤ
ਉਰਵੀ ਅੰਨਰੇ ਪੜਦੇ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਮਨੁਖਾ॥੫੭੨॥ਭਭਕ ਭੂਤ ਭੈਕਰੈ ਭਭਕ ਸਬ
ਦ ਸੂਰਮੇ ਭਾਇਆ॥ਨਕ ਕਰਦੇ ਹੈ॥ਚਚੱਕ ਚਉਂਦਣੇ ਚਕੇ ਚੱਕ੍ਰ ਤਹੋਏ ਚੌ ਦਾਲੇ ਕਾ
ਰਤੱਖਪ ਖਰੇ ਤੂਰੇ ਤੀਖਣਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇ ਘੋੜੇ॥ਬਜੇ ਨਿਨੱਦਾ ਸੈਧਰੇ ਬਜ
ਨਗਾਰੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ॥੫੭੩॥ਬਬਰਖਤੀ ਖਣੈ ਸਰੈ ਬਰਖਾਂਉ ਦੇ ਹੈ ਤੀਖਣ ਬਾ
ਣਾ॥੫੭੪॥ਤਾਤੇ ਪ੍ਰਿਆਰਾ॥ਆਕਾਸ ਤੇ ਜਾਨੁ ਓਰੇ ਅਕਾਸ ਤੇ ਮਾਨੋ ਗੜੇ ਪੈਦੇ ਹੈ
੫੭੫॥ਗਾਗਾਜੂਦੰਗ ਗਾਜੀ ਵੀਰ ਭਾਟੈ ਗਰੋਦੂਆ॥ਗਾਕਹਿਦੇ ਹੈ ਗਾਜੀ ਸੂਰ
ਮੈਤਾ ਕੂ॥੫੭੬॥ਸੂਰਾਨ ਜੀਆਨ ਪੇਖਾ ਸੂਰਮਾ ਛੁਟਾ ਭਾਈ ਆਕੇ ਦੇਖਿਆ॥
ਧਾਨਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਾਣਾ ਤੇ ਬੀ ਪਿਆਰਾ ਜਾਣਿਆ॥੫੭੭॥ਪਾਜੀ ਉਭਾ
੫੭੮ ਤ ਹੋਈ॥ਤੈਕੇ ਤਤੇ ਹੋਕੇ ਪਾਵਰੇਪਾ ਪੈਰ ਰਖਿਆ॥੫੭੯॥ਸੁਨੰਠੇ ਸੁਣੇ ਹੋ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਠੋਕੇ ਪ੍ਰਿਥ ਪ੍ਰਥਾਪੀਆਰਾ॥ਹਰੇ ਆਜ ਪਾਨੇ ਸੁਰੰਮੇ ਹਠੋਕੇ ਬੋਲਿਆ ਵਾਮੰ
ਮਿਤ ਦੇਵਤਿਆਨੁ ਬਜਾਕੇ॥੫੮੧॥ਨਾਕੀ ਤੰਦਵੀ ੫੮੨॥ਦੂਰਾਨੇ ਖੇਟੇ ਮੁਖ
ਵਾਲਾ ਕਾਲ ਨੇ ਮਾਂ ਇਕ ਭੇਏ ਕਜੁਟੀ ਇਕਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਕਿਆਇ
ਕੋਜੇਧੀਆ॥੫੮੩॥ਤੇਜਮੰਤਾ ਤੇਜਵਾਲਾ॥ਸਿਧਾਰੈ ਤੁਰਿਆ॥੫੮੪॥ਪਾਨ
੫੮੬ ਦੇ ਲਡੂਵੇ ਨਦਾ ਨਨਾਦ ਵਿਸੇਸ ਕੂਕੇ ਨਗਾਰੇਂ ਪਾਕਸਹੋਂ ਦੋ ਹੋਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗੀਦ
ਹੋਏ॥੫੮੭॥ਸੱਚੇ ਲਡੇ॥ਬੁਲਹਲੰਤ ਉਜਲ ਅਸਧਾਰੈ ਬੁਲਮੁੰਬੁਲਮਲਕ
ਲ ਰਦੀਆ ਹੈ ਉਜਅਸਾਂਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ॥੫੮੮॥ਕਰਣਲੁ ਸ੍ਰਾਹੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਸੂਰ
ਮਿਆਂ ਦੇ ਜੁੱਧਿ ਧਜੁਧਾਰੇ ਅਰਗਾਰੇ ਸੁਸੂਭ ਬਿਧਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈ
ਆਂ ਸੁਤ੍ਰਾਆਂ ਦੇ ਗਾਲਣਵਾਲੀਆਂ॥ਜੈਪਤ੍ਰ ਦਾਤੀ ਫਤੇਨਾਮੇ ਦੇਣਵਾਲੀ
੫੮੯॥ਭਰਹਰੰਤ ਭੈਆਤਰੂ ਹੋਕੇ॥ਰਭ ਨਭ ਨਭਜੇ ਸਤਾਬੀ ਨਾਲ ਬਜਦੇ ਹੈ
ਮੂ ਤਬਲਾ ਅਰ ਤੂਰੇ ਨਗਾਰਾ ਤੇ ਤੂਰ ਵਾਜਾ॥੫੯੦॥ਨਭਤ੍ਰ ਨਪੂਰੇ ਅਕਾਸ ਤ੍ਰੀ
ਵ ਤਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ॥ਆਭੂਣ ਤਨ ਬਾਣੇ ਲਾਲ ਤਨ ਦੇ ਬਾਣੇ ਹੈ ਅਣਦੱਤ ਖੰ
ਹੈਤਨ ਸੋਹੀ ਆਣਕੇ ਸੋਭਾ ਦੀ ਖਾਣ ਤਨ ਸੋਭਦਾ ਹੈ॥ਕਾਛਨੀ ਸੁਰੰਗੀ ਅੰਗੀ
ਸੁਸੂਰੰਗਵਾਲੀ ਛਾਬੀ ਅੰਗ ਅੰਗੀ ਛੁਬੋਹੋਰਚੀ ਹੈ ਅੰਗਾਂ ਅੰਗਾ ਵਿਖੇ ਲ
ਜਤਾਅਨੰਗੀ ਲਜਤ ਹੈ ਦਾ ਹੈ ਕਾਮ ਦੇਖਕੇ ਰੂਪਨ੍ਹਾ॥ਸਾਇਕਾ ਕ੍ਰੰਗਾਧਰਣੀ

ਮ੍ਰਿਗਾਦੇਬਚੇਦੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀਸੋਭਾਨੂੰਹਰਣੇਵਾਲੀਹੈ ਕੁਮਤਪ੍ਰਜਰਣੀਕੁਮਤਦੇਤਾਈਂਭ ੩੯
ਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜਾਲਣਵਾਲੀਹੈ ਬੱਰਬ੍ਰਰਬਰਣੀ ਸ੍ਰੇਸਟਬਰਾਂਨੂਬਰਣਵਾਲੀਆਂਹੈ
ਬੁਧਰੂਪੰ॥ਬੁਧੀਦਾਰੂਪਹੈ॥੫੯੧॥ਕਮਲਬਦਨ ਕਮਲਵਤਮੁਖਵਾਲੀਆ॥ਅਪ
ਛਰਾ॥ਭੂਪਰਾਸ ਭੂਪਦਾਸਮੂਹ ਸੁੰਦਰਪਿਕਬੈਣੀ ਸੁੰਦ੍ਰਕੋਕਲਾਦੀਨਿਆਈਬਾ
ਣੀਵਾਲੀਆਂਹੈ॥ਮ੍ਰਿਗਾਪਤਕਟ ਛ੍ਰਿਰਵਤਲਕ ਗਜਗੈਣੀ ਹਾਥੀਵਤਚਾਲਵਾ
ਲੀਆਂ॥੫੯੨॥ਸੁਰਪਿਕਬੈਣੀ ਕੋਕਲਾਦੀਨਿਆਈਬਾਣੀਦੀਸੁਰਹੈ॥ਆ
ਭਾਬਿਧਿਬਦਨੀ ਸੁੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਨਿਆਈਮੁਖਵਾਲੀਆਂ ਸੁਭ੍ਰਾਪਿਨਾਸ
ਦਨੀ ਸੁਸੁਭ੍ਰਬੁਧੀਦਾਪ੍ਰਹੈ ਕੁਮਤਿਨਕਦਨੀ ਕੁਮਤਦੇਕਟਣਵਾਲੀਹੈ ਛ
ਬਿਮੈਣੈਂ ਕਾਮਦੀਨਿਆਂਈਛਬਵਾਲੀਆਂਹੈ॥ਅੰਗਕਾਸੁਰੰਗੀ ਅੰਗੀ
ਸੁਸੁਭ੍ਰਰੰਗਵਾਲੀਹੈ ਨਟਵਰਰੰਗੀ ਨਟਦੀਨਿਆਈਸ੍ਰੇਸਟਰੰਗਵਾਲੀਆ
ਹੈ ਸ੍ਰਾਂਸ੍ਰਉਤੰਗੀ ਸ੍ਰਾਸ੍ਰਾਂਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰਗਧਾਰੈ ਪੈਰਵਿਚਪਾਈਆਂਹੋਈਆਂ
ਹੈ॥ਬੇਸਰਨਥ ਗਜਹਾਰ ਗਜਰੇ ਪਹੂੰਚਆਪਾਰੈ ਪਹੁਚੀਆਆਪਾਰਾਹੈ॥ਆ
ਹਾਰੈ ਵਿਸੇਸਕਰਕੇਹਾਰਪਾਏਹੋਏਹੈ॥੫੯੩॥ਚਿਬਕਚਾਰ ਸੁੰਦ੍ਰਠੋਡੀਹੈ॥ਅਨਿ
ਰੇਖਮਦਨਦੁਤਹੋਤਸੁਮਾਰੈ ਦੇਖਕੇਕਾਮਾਤਿਨਾਦੀਛਬੋਨੇਹੁੰਦਾਹੈ ਜਖਮੀ॥
੫੯੪॥ਸੋਭਿਤਛਬਿਧਾਰੈ ਸੋਭਦੀਆਂਹੈਛਬਦੇਧਾਰਣੇਕਰਕੇ ਰਸਨਰਸਭੈ
ਰਸਨਾਰਸਾਂਦਾਆਲਾਪ੍ਰਹੈ ਸੁਬਿਧਸੁਧਾਰੈ ਸੁਸੁਭ੍ਰਬਿਧੀਨਾਲਬਣਾਏਹੋ
ਏ ਉਰਧਾਰੈ ਉਰਵਿਚਪਾਏਹੈ॥ਸੋਹਤਚਖਚਾਰੰਰੰਗਾਰੰਗਾਰੈ ਸੋਭਤੇਹੈਨੇਤ੍ਰ
ਸੁੰਦ੍ਰਸਦ੍ਰਾਦੇਰੰਗਾਵਿਚਰੰਗੇਹੋਏਹੈ॥ਬਾਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੈਆਤਿਆਂਜੇ॥ਬਿਬਿਧਾਅ
ਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇਅਤਸੋਂਅੰਜਨਸੰਜੁਗਤਹੈ॥ਨਬਿਖਧਰ ਸਪੰਜੈਸੇਹੈ ਜਲਜਨ ਤੋਐਸਾ
ਐਸੇ ਕਵਲਬੀਨਹੀਉਨਾਸਾਰਖੇ ਸਸੀਅਰਜੋਸੋਸਰਆਜੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਹੈ ਕਿਬਾ
ਣਹੈ ਕਿਨੇਤ੍ਰਹੈ ਅੰਜਨਸੰਜੁਗਤਾ॥੫੯੫॥ਭੁਮਲਭਾਰਿਜੁਧ ਉਧੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟਾ॥
੫੯੬॥ਦੁੰਧਰਹਕਾਰੇ ਦੋਹਾਤ੍ਰਫਾਤੇਹੈ ਕਾਰਕੇ ਹਰਗਜੇ ਛੇਰਗਜੇ॥੫੯੭॥ਬਖਤ
ਰਫੂਟੇਜਬਜਰੇ ਘੋੜਿਆਂਦੇਬਖਤ੍ਰਤੇਸੀਂ ਜੋਸੋਭਾਨਾਲਜੜੇਹੋਏਹੈ॥ਅਸਤ੍ਰਨ ਛੁੱਟੇ
ਚਾਹਇਨ ਫੇਰਿਫਿਰੇ ਸਸਤ੍ਰਨਚਾਕੇ ਫੇਰਨਹੀਫਿਰੇ॥ਗਰਣਰੀਠੀ ਰਣਭੂਸਰਾ
ਵਿਢਾ॥ਜੋਜੀਵੀ ਜੋਹੋਵੇਜੋਗਾਵਿਚਾ॥੫੯੮॥ਮੁਖਤੇਬੋਰਾ ਅਹਰੰਗ ਸੁਹੈ ਸੋਮੁਖਵਿ ਛੁਕੇ
ਚਪਾਨਾਂਦੇਬੀੜੇਖਾਦੀਆਂਹੈ ਬਹੁਰੰਗੇਸੁਸੁਭ੍ਰਵਾਲੇਹੋਠਹੈਰਹੇਹੈ॥ਅਲਿਪਤਮ
ਲੈਪਨਸਾਰਸੁਗੰਧੀ ਚੰਦਨਤੇਕਪੂਰਦਾਲੇਪਨਕਰਕੇਸੁਸੁਭ੍ਰਹੀਗਵਾਲੀਹੋਰਹੀਹੈ
੬੦੦॥ਰਸਨਰਸਸਾਰੇ ਮ੍ਰਿਦਬੈਣੇਨੂੰ ਰਸਨਾਦੁਆਰੇਰਸਵਾਲੇਕੋਮਲਬਚਨ
ਕੈਂਦੀਆਂਹੈ॥ਦਿਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸੂਰਜਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਜਨੁਸਸਭਾਸੀ ਮਾਨੋ
ਚੰਦ੍ਰਮਾਦਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਤੇ ਸੋਭੁਰਹੀਆਂਹੈ॥ਦੇਵਦਿਵਾਰੰਲਖਲੋਭੀ ਦੇ
ਵਤੇਤੇਰਾਖਸਦੇਖਕੇਲੋਭਰਹੇਹੈ॥੬੦੧॥ਚੰਡਹਾਸ ਤਲਵਾਰ॥ਗੋਫਨ
ਗੋਪੀਆ॥੬੦੨॥ਪਟੇਸ ਹਸ ਪਟਾਸਤ ਮੋਹਬਾਵਿਚਹੈ ਛੁਰਕਾਰੀ ਕਰਦ ਦ
ਸਮੋਹਬਾਵਿਚਹੈ॥ਜਬੁਧਾ ਜਬ੍ਰਆਸਸਤ੍ਰਗਿਆ॥ਰਮੋਹਬਾਵਿ ਗਲੇਲੇ
ਗੁਲੇਲ ਪਾਸ ਫਾਹੀ ਪਰਸ ਕੁਹਾੜਾ ਹਥਨਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਪਟਾ ਗਤਕਾ ਹ
ਰਕੇ॥੬੦੪॥ਤਜਿਕਲਣੰ ਤਜੀਹੋਈਹੈਸਾਂਤੀਜਿਸਹਨੂਮਾਨਨੇ॥ਤਕਤਪਪੰ
ਤੋਤਕਦਾਹੈ॥ਮਾਰਣੇਨੂ ਕਪਦਲਅਪ੍ਰਪਤ ਕਪਾਦੇਦਲਦਾਪਤੀ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨੂ
ਤਤ੍ਰਾਤੇ ਲਛਮਣਦੇ ਸੰਜੁਗਤਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀ॥ਮਿਹੋਰੈਂ ਬੇਨਤੀਕਰਦਾਹੈ ਦਸ
ਘਨਬੈਰੀਮੈਰਿਸਰਾਬਿ ਦਸਸੋਸਿਰਨਾਲਬੈਰੀਆਂਦੇਨਾਲਰਿਸਕਰਕੇਰਤਾਹੈ॥

।੬੦੫॥ਰਵਾਕਰਦਮਰਕਬੰਘਲੋਤੇਜਾਇਮਸਬਦੂੰਤੇਂਦਂਅਜਦਹੋਂਉਮਿਆ॰
ਜੰਗਾਹੇ।ਰਵਿਨੇਕੀਤੇਘੋੜੇਮੁਗਮਿਆਂਨੇਤੇਜੀਸੋਂਇਸਪ੍ਰਕਾਰਗਤਦੇਸੁਮੇ
ਤੀਛਣਸਰਪਆਉਂਦਾਹੈਐਸੇਸੂਰਮੇਜੰਗਾਵਿਚਆਇਆਕੀਹਾਂਕਹਾਂਹੈਵ
ਕਿਆਤੇਕਰੇਘਾਇਜੀਹਾਂਕਵਾਰੇਘਾਉਜਿਥੇਜਾਵੇਗਾਬਿਨੇਭੇਭਜੇ॥
ਜਤਾਸਾਡੇਨਾਲਲੜੇਨਹੀਤਾਂਭੁਜਜਾਵੋ।ਕਹਾਛੈਅਣੀਰੇਧਣੀਨੇਨਿਹਾਰੇਕਾਂ
ਹੈਸੇਨਾਦੇਸੁਆਮੀਨੂੰਦੇਖੀਏ।੬੦੬॥ਭੂਮੀਫਿਰੀਆਂ।ਵਲੇਵਲਸਾਈਤੂੰਸਾਂ
ਕਹਿੰਦੀਆਂਹੈਹੇਸਾਂਈਗਵਣਤੇਰੇਬਲਿਹਾਰਬਲਿਹਾਰਜਾਂਦੀਆਂਹਾਂਮ
ਨਲਕੇਤੈਂਡੇਘੋਲੇਜਾਂਈਅਲਾਵੀਤਐਸੇਤੇਰੇਬਲਿਹਾਰਜਾਂਦੀਆਂਹਾਂਬਾ
ਣੀਲਕੇਐਸੇਕਹਿੰਦੀਆਂਹੈ।ਲਰੋਲਾਰਬਾਨੇਲਗੀਆਂਹਾਂਲਕੇਤੇਰੇਬੋਲੇ
ਗਜਮਾਨੇਬੋਲੇਰਾਜਾਜੀਹਮਾਰੇਕੋਕਹੋ।ਅਉਰਕਾਨੇਹਠੀਛਾਡਥੇਸੋਜੋਕਹੈ
ਏ ਨਹੀਵਰਦਾਤਾਹੂਰਾਕਹਿੰਦੀਆਂਹੈਕਹੋਤਾਂਹੋਰਕਿਸਨੂੰਵਰੀਹਨੀਛਡਕੇਤੇ
ਰੇਸਾਰਖਾ।ਬਰੋਆਨਸੋਕੋਬਰੋਆਕੇਮੇਰੇਕੋਂਭਜੇਆਨਤੇਕੋਗਹਿਣਕਰੋ
ਸਾਨੂੰਤੈਨੂੰਛਡਕੇਹੋਰਕਿਸਨੇਵਰਾਹਿਣਕਰੀਏ।੬੦੭॥ਕਉਸਾਲਿਸੀਕਉਸਲ
ਦੇਸਦੇਈਸੁਰਾਮਚੰਦਦਿਵਾਰਦਨਗਾਖਸਾ।ਪਟਸਪਟੇਲੋਹਤਬੀਸਾਂਗਾਂ
ਪਰਸੀਕੁਹਾੜੇਗੜੀਏਬਰਛੇਜੰਬਵੇਜੰਭਵੇਸਸਤ੍ਰਜਮਦਾੜ੍ਹਚਲਾਏਕਟਾਰਚ
ਲਾਏ।੬੦੮॥ਪਤ੍ਰਪਤ੍ਰਾਦੀਨਿਆਈਅਨੇਕਾਹੀਪਏਹੈਕੌਣਗਿਣੇ।ਬਨਪਤ੍ਰ
ਨਤੇਜਨਪਤ੍ਰਉਡਾਨੇਬਿਰਛਾਤੇਮਾਨੋਪਤ੍ਰਉਡੇਹੈ।੬੦੯॥ਪਾਰਪਧਾਰੇਪਾਗੀ
ਨਤੇਜਨਪਤ੍ਰਉਡਾਨੇ...
ਕਲਗਾਏ।ਬਾਜਗਜੀਘੋੜੇਰਥਾਬੀਆਵਾਲੇਰਥਰਾਜਬਡੇਰਥਾਵਾਲੇਰ
ਥੀਵਾਰਥਾਂਵਾਲੇਰਾਜੇਤੇਰਥਵਾਹੀ।ਜਾਨੇਬਸੰਤਕੇਐਸੇਤਸਮੇਜੈਸੇਬਸੰਤ
ਐਤਦੇਸਮੇਜੇਰਹਾਣਾਵਿਚਕਦਲੀਦਲਪਉਨਪਦੇਰਉਖਾਰੇਕੋਲਿਆਦੇਸ
ਮੂਹਤੀਖਣਉਣਨੇਪਕੇਸਿਟੇਹੈ।੬੧੦॥ਬਨੇਚਰਬਾਂਦਰਚਹੂਪਾਹੈਹਾਂਤ
ਫਾਂਤੋਉਸਾਂਗੀਘੋਓਗਾੜਿਆ।ਅਦੁਸ੍ਰਿਫਸਕੇਦਿਜਰਾਜਭੂਮਿਖੇਬ੍ਰਾਮਾ
ਭੌਰਮਰਗਏਆ।੬੧੧॥ਸਭਿਭਰਾਨੇਭੂੰਦਲਗਏ।ਰਹਸਾਨੇਅਨੰਦਹੋਏ।ਪਲੇ
ਘਨਮਾਨੇਪਲੋਕਾਲਦੇਬਦਲਮੰਨੇਹੈ।ਸਭਹਰਾਨੇਭਇਆੜਹੋਏ।੬੧੨॥ਰਾਸ
ਰਾਘਪਉਘਪਹਾਰੇਬਾਣਸਮੂਹਾਂਦੇਸਮੂਹਮਾਰੇ।ਸਰਾਸਨਲੇਧਨਖਬਾਣਲੈ
ਕੇਛੂਟਕੈਲੋਧਕੇਸਰਪੂੰਜਨਿਵਾਰੇਸਰਾਂਦੇਸਮੂਹਹਟਾਦਿਤੇ।ਜਾਨਕਭਾਨ
ਉਦੈਨਿਸਕਉਲਾਖਿਕੇਸਭਹੀਤਪਤੇਜਪਧਾਰੇਜੈਸੇਸੂਰਜਉਦੇਹੋਇਕੇਦੇਖਕੇ ਹੈ
ਰਾਤਦੇਸਭਹੀਤਪਤੇਤੇਜਚਲੇਜਾਂਦੇਹੈ।੬੧੩॥ਹਿਤਵਾਸਤੇਘਾਲਪਾਕੇ
੬੧੪॥ਆਪਹੀਹਾਕਆਪਹੀਹਕਦਾਹੈਰਘਨੋ।ਬਾਨੂੰਨਤੋਬਿਭੁਬਾਹਨਤੇਮ
ਨਮਾਰਤੂਕੋਰਖਵਿਗਿਸਿਧਾਨੇਬਾਣਾਤੇਬੀਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੇਬਾਹਨਮ੍ਰਿਗਾਂਤੇਬੀਸ
ਨਤੇਬੀਪੌਣਕੇਬੀਛਡਕੇਰਥਸਤਾਬੀਗਏਆ।੬੧੫॥ਛੋਰਸਹਸਨਛਡਕੇ
ਧਨੁਖਨੇਚਹੂੰਚਕਚਾਰੇਦਿਸਾਆਹਕਰੀਨਹੀਹੈਨਹੀਕਰਣੀਪਾਈ।ਛੋਡਕੇ
ਕਰੋਟਨਓਟਨਕੋਟਅਟਾਨਸੋਜਾਨਕੀਬਾਨਪਛਾਨੇਕਟਕੇਫਾਲਾਂਨੇਕੋਟਾਂਦੀ
ਨੇ ਓਟਕੇਅਟਾਰੀਆਂਵਿਖੇਜਾਨਕੀਰਾਮਚੰਦਦੇਬਾਣਪਛਾਣੇਗਏਹੋਏ।੬੧੬
ਸ੍ਰੀਅਸੁਰਾਰਦਨਕੇਕਰਕੇਸੁਭਾਇਵਾਨਰਾਖਸਾਂਦੇਅਰਦਨਨਵਾਬੋਰਂ
ਕ ਮਚੋਂਦਦੇਹਥਦਾ।ਜਿਨਏਹੀਬਾਨਾਬ੍ਰਿਖੇਤਨਚਾਖਿਓ।ਜਿਸਨੇਇਕਬਾਣਨਿਸ
ਚੇਲਕੇਤਨਵਿਖੇਚਾਖਿਆਹੈ।ਨਾਖਿਓਲੀਘਗਾਇਆ।ਬੁਆਰਅਸਵਾਰਾ
੬੧੭॥ਦੇਵਿਅਦੇਵਨਕੋਜਿਤਈਆਦੇਵਤੇਤੇਰਾਖਸਾਂਦੇਜਿਤਣਵਾਲੇਥੇਜੋ
ਨੇਕੋਟਹਤੇਕਰਏਕਨਜਾਨੇਕਰੋੜਾਮਾਰੇਥੇ।ਇਕਕਰਕੇਨਹੀਜਾਣਥੇਵਐਸੇ

ਕਰੋੜਾਂਮਾਰੇਰਾਮਚੰਦਜੀਨੇਇਕਕਰਕੇਨਹੀਮੰਨੇ॥ਭਰਹਾਨੇਭੈਆਕੁਹੋਏ॥੬ ੩੯
ਟਨਕੂਟਕੇਟਾਨੂਕੂਟਕੇਫਰੇਟਨਫਾਂਧਛਵੀਆਂਨੂਟਪਕੇਬਿਲੰਕਾਪੁਧਾਨੇਬਿਨਾਲੰਕਾਤੇ
ਬਾਹਰਚਲੇਗਏ॥ਫਿਕਨਤੇਬਾਗਨਾਤੇਕਟੇਫਲਤੇਮੁਖੀਆਂਰੇਮੱਧਤੇਬਿਚਾਲੇ
ਤੇਬਧਕੇਬਢਕੇਅਧਤੇਫੇਰਅਧੇੜਕੇਰਣਮੰਡਲਤਾਰੇਰਣਭੂਮਕਾਵਿਚੌ॥੬੧੯॥ਸਿਟੇ
ਚਉਪਚਾਉਨਾਲ॥੬੨੦॥ਪ੍ਰਹਾਰਯੋਮਾਰ੍ਯੋ॥ਭੇਦਕਲੇਮਰਮਸਥਲਕੇਬੰਨਕੇਚਲੇਹੈ
ਛਾਤੀਕੋਸਰਸੋਣਨਦੀਸਰਬਾਣਲਨੂੰਦੇਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਧੋਤੇ॥ਆਰੋਹੀਰੇਗਚਲੇ
ਯੋਅਰੋਚੀਤੁਰਚਾਲੋਆਵਾਅਰੋਹੀਰਸਤੇਨੂਦਾਲਿਆ॥ਮਾ॥ਦੋਦਸਬਾਨ
ਬਿਮਾਨਦੋਸੋਸਿਰਕਟੰਦਏ॥ਸਿਫਲੇਕਪਠੇਕੇਦੱਜਾਂਸਿਰਾਨੂਕਟਕੇਦਸਾਂਬਾਣ
ਰੂਪੀਬਿਵਾਨਦੇਕੋਸਿਵਾਦੇਲੋਕਨੂਭੇਜਣਕੀਤੇ॥੬੨੨॥ਇੰਦ੍ਰਭਰਾਕੁਲ
ਬੋਜਿਹਕੇਡਰਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰਾਬਿਆਕੁਲਹੋਰਹਾਬਾਜੋਸਦੇਡਰ
ਕਰਕੇ॥ਇਨਸੋਇਸਦੇਨਾਲਫਿਰਕੈਗ੍ਰਹਜਾਤਨਜੀਤੇਘਰਨੂਜਿਤਕਰਕੇ
ਫੇਰਨਹੀਜਾਂਦੇ॥ਸੋ॥੬੨੩॥ਚਟਪਟਸੋਣਸਤਾਬੀਸੇਨਾਖਟਪਟਭਾਜੇ
ਲੜਾਈਤੇਭਜੇ॥ਝਟਪਟਜੁੱਝਿਓਲਖਰਣਰਾਜੇਸਤਾਬੀਜੁਝਿਆਹੋਇ
ਦੇਖਕੇਰਣਵਿਚਰਾਜੇ॥ਸਟਪਟਭਾਜੇਬਸਤ੍ਰਸਿਟਕੇਭਜੇਅਟਪਟਸੂ
ਰੇਅਸਤ੍ਰਬਿਅਸਤ੍ਰਹੋਏਸੂਰਮੇ॥ਘਟਪਟਹੂਰੇਘਟਦੇਪੜਦੇਵਿਚੋਹੂਰਾਂ॥
੩ ੬੨੪॥ਖਟਪਟਲੰਕਛਿੰਤਾਬੁਰੈਕੇਲੰਕਾਵਿਚਜਾਵੜੇ॥ਰਹਣਤਜਸੂਰੇਸਾ
ਧਰਬੀਰਕੇਰਣਨੂਤਿਆਗਕੇਸੂਰਮੇਬਾਣਾਨੂਧਾਰਣਵਾਲੇਬੀਰਕੇਭਜੇ॥ਝੁਲ
੪ ਹੰਬਾਰੇਸ਼ਤ੍ਰਸ਼ਤ੍ਰੂਪੈਦਾਹੈਜਲ [illegible] ਨਰਬਰਨੈਣਸ੍ਰੇਸਟਨਗਾਦੇਨੇਤ੍ਰਾਤੇ॥ਧਕਿ
ਧਾਕਿਉਚਰੇਭਕਿਭਕਿਬੋਣੇਚੇਤਾਕਰਕੇਅਸਤ੍ਰਬਿਅਸਤ੍ਰਬਚਨ॥੬੨੫॥ਨਰਕੋਟੈ
ਬਰਗਾਮੰਬਰਨਰਮਾਰੇਨਗਾਂਦੇਖੋਸ੍ਰੇਸਟਰਾਮਚੰਦ੍ਰਨੇਸ੍ਰੇਸਟਨਰਗਾਂਵਣਨੂਮਾ
ਰਿਆ॥ਖਟਪਟਮਾਰੇਲੜਾਈਵਿਚਮਾਰੇਝਟਪਟਬਾਣਸਤਾਬੀਬਾਣ
੬੨੬॥ਚਟਪਟਰਾਨੀਜਟਪਟਧਾਈਸਤਾਬੀਬਸਤ੍ਰਸਿਟਕੇਭਾਈਦੌੜੀ
॥ਰਟਪਟਰੋਵਤਾਅਟਪਟਆਈਲਟਾਂਨੂਪਟਦੀਅਸਤ੍ਰਬਿਅਸਤ੍ਰਹੋਈ
ਆਈ॥੬੨੭॥ਕਾਸਿਕਾਸਿਰੇਦੈਬਰਨਰੋਬਰਣੀਉਚੀਉਚੀਰੋਂਦੀਹੈਸ੍ਰੇਸਟ
ਨਰਦੀਘਰਵਾਲੀ॥ਬਟਹਰਿਭੂਕੈਨਟਵਰਭੇਸੈਰਸਤੋਂਵਿਚਖੇਹਿਆਹੋਇ
ਆਜੋਸੋਕੂਕਦਾਹੈ॥ਐਸੋਕੂਕਰਹੀਹੈਚੀਚਲਮਰੂਪਵਾਲੀਮੰਦੋਦਰੀ॥੬੨੮॥
ਧਰਕਰਬੁਰੇਸਰਬਰਡੋਹੇਹਬਾਂਵਿਚਧੂੜਪਕੜਕੇਸਿਰਉਪਪਾਉਂਦੀਹੈ॥ਸ
ਟਪਟਲੋਟੈਖਟਪਟਭੂਮੇਸਿਟਕੇਬਸਤ੍ਰਾਨੂਲੋਟਦੀਜੁਧਭੂਮਕਾਵਿਚ॥ਝਟ ੪
ਪਟਝੂਰੈਘਰਹਮਪੂਮੇਸਤਾਬੀਝੂਰਦੀਆਂਹੈਤੇਬਲਕੇਘੂਮਦੀਆਂਹੈ॥੬
੨੯॥ਸਬੈਨਾਰਈਸੰਸਭਨਾਰੀਆਂਦੀਈਸ਼੍ਵਰੀਮੰਦੋਦਰੀ॥ਮਹਾਮੋਘਜੋਸੋ॥ ੬੩੦
ਭਰਾਬਦਲਬਸਦਾਹੈਜੋ॥੬੩੧॥ਛਕੀਪੇਖਨਾਰੀਪ੍ਰਸਿਨੋਹੋਈਦੇਖਕੇਇਸ
ਤ੍ਰੀ॥ਬਿਧੀਭੁਪਰਾਮੰਬੇਧੀਗਈਰਾਮਚੰਦਦੇਰੂਪ [illegible] ਸਾਥ॥੬੩੨॥ਕਹੈਸ
ਦਬੈਣਕਹਿਂਦੀਹੈਮਿਠੇਬਚਨ॥੬੩੪॥ਲੈਕੇਚੰਗੋ॥ਹਰੇਹਾਰਜੀਕੇਜੀਕੇਤਾਈ
ਹਰਨੇਵਾਲੇਹੈ॥ਨਾਏਜਾਤਾਚਿਤੇਲਈਜਾਂਦੇਹੈ॥ਚਿਤਨੂੰਮਨੋਚੋਰਬਿਤੇਮਾਨੋ
ਚੋਰਹੈਧਨਦੇ॥੬੩੫॥ਸਬੈਪਾਇਲਾਗੇਸੁਰਵਿਨੇਕੀਤਿਆ॥ਸਭੇਪੈਰੀਂਲ
ਗੇ॥ਪਤੀਦੇਤਿਆਗੋਪਤੀਦਾਬੇਗਤਿਆਗਾਦਿਓ॥੬੩੬॥ਸਿਤਸਾਇਕੇ
ਸੋਤਿਖੇਬਾਣਜੈਸੇਚੁਭਦਾਹੈ॥੬੩੭॥ਲਗੇਹੈਸਰੂਪੰਸੁਵਰਣਵਤਸਰੂਪਮਾਨ

ਰਾਜਦਾ॥੬੩॥ਪਾਰਤੀ ਦੇਖਕੈਕੈ ਦੇਖਣਾਹੀਕਰਰਹੀਆਂਹੈ॥੬੩੯॥ਛਕੀ
ਰੂਪਰਾਮ ਰਾਮਚੰਦ ਦਾ ਸਰੂਪ ਦੇਖਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਪਲੇਪੀ ਬਡਾਸੁ
ਰੂਪ ਵਿਖੇ ਸੁਰਮਾ॥੬੪੦॥ਕਹਾ ਭੂਲ ਹਮਾਰੀ ਹਮਾਰੀ ਕਿਆ ਭੁਲ ਹੈ॥ ਚਿਤੇ ਚਿਤ
ਕੀ ਜੈ ਚਿੱਤ ਵਿਖੇ ਚਿਤਵਣਾ ਕਰੀਏ ਪੁਨ ਰਾਦੇ ਸਦੀ ਜੈ ਫੇਰ ਦੋਸ ਦੇਈਏ॥੬
੪੧॥ਮਿਲੈ ਮੋਹ ਸੀਤਾ ਮਿਲੇ ਮੈਨੂੰ ਸੀਤਾ॥ ਕੀਤਾ ਜਸਾ ਦੂਤੇ ਅਗਦੂਤੇ ਹੋਂਦਾ
ਸੀ ਜੇਹਾ ਦੂਤਾ ਦਾ ਮੁਖੀ॥੬੪੨॥ਸੀਆ ਸੋਧ ਲੈਕੇ ਸੀਤਾ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਕੇ॥
੬੪੩॥ਮੋਦ ਕੈਕੈ ਅਨੰਦ ਕਰਕੇ॥ ਉਹੀ ਭੂਪ ਲੇਖੇ ਓਹੋ ਸਰੂਪ ਜੋ ਪਿਛੇ ਦੇਸੇ ਸੇਲ
ਖੇ॥੬੪੪॥ਬਿਧੁ ਬਾਕ ਬੈਨੀ ਕੋਕਲਾ ਵਤ ਬਚਨਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਾਲੀ॥੬੪੫॥ਬ
ਚਿ ਓਪਾਵ ਕੀਸੀ ਚਿਖਾ ਨੂੰ ਰਚਿਆ ਬਾਦਰਾਂ ਨੇ॥੬੪੬॥ਕਢੀ ਕੁੰਦਨ ਹੁੰਕੈ॥
ਕੁੰਦਨ ਹੋਕੇ ਸੀਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਅਗਨੀ ਤੇ ਕਢੀ॥ ਕਬੀ ਕਿਤ ਗਾਈ ਕ
ਬੀਸ਼ਰਨੇ ਕੀਰਤੀ ਗਾਈ॥੬੫॥ਸਬੈ ਸਾਧ ਮਾਨੀ ਸਭਨ ਸੈਤਾਨ ਸ੍ਰੇਸਟ ਮੰਨੀ॥
੬੫੧॥ਮਹਾਂ ਸੁਭ੍ਰਗੀਤਾ ਬਡੇ ਸੁੰਦਰ ਜਸਵਾਲੀ॥ਪੈ ਆਇ ਜਮਾ ਪ੍ਰਤੀ॥ ॥ਤ
ਬੈ ਪੁਹਪ ਪੈਕੈ ਤਦੋਂ ਪੁਸਪਕਾ ਬਿਬਾਨ ਪਰ ਪੈ ਕੇ॥੬੫੨॥ਕਪੀ ਬਾਹਨ ਲੈਕੇ ਕਪਾਂਦੀ
ਸੈਨਾ ਲੈਕੇ॥ ਪੂਤ ਸੂਰਜ ਲੇਖੀ ਬੇਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਗ ਵਤ ਜੋ ਲਿਖੀ ਹੈ॥੬੫੪॥ਅਕ
ਵਾਢਦਾ॥ ॥ਸੀਆ ਲੈ ਸੀਏ ਸਆਏ ਸੀਤਾ ਲੈਕੇ ਸੀ ਆਏ ਈਸੂਆਏ॥ ਮੰਗਲਸੁ
ਚਾਰ ਗਾਏ ਸੁਸੂ ਮੰਗਲਾ ਚਾਰ ਗਾਏ॥ ਸਹ ਰੋਅਦ ਪੁਜਹਾਰੇ ਸਹਿਅਜਪਿ
ਆਹੋ ਜੇਬੋ॥੬੫੪॥ਧਾਈ ਲੁਭਾਈ ਆਵੇ ਲੁਕਾਈ ਦੌੜੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ॥ ਭੀਰੋ ਨਬ
ਰਪਾਵੇ ਭੀੜ ਕਰਕੇ ਬਾਰ ਨਹੀ ਹਥ ਆਉਂਦਾ॥ ਅਕਲ ਖਰੇ ਉਧਾਵੇ ਅਕਲਵੰਦ
ਚੰਗੋ ਰਿਦ ਦੇ ਹੈ॥ ਬਾਂਕੇ ਢੋਲਨ ਕਹਾਂ ਰੇ ਕਹਿ ਦੇਹੋ ਪਿਆਰਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਹੇ ਭਾਈ॥੬੫੬
ਜੁਲਫੈ ਅਨੂਪ ਜਾਂਕੀ ਜੁਲਫਾਂ ਅਨੂਪਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਨਾਗਨ ਕਿਸਿਆਹ ਬਾਂਗੀ
ਜੇ ਸਿਆਹ ਹੈ ਬਾਂਕੀਆਂ ਸਰੂਪਣੀ ਦੀਆਂ ਨਿਆਈ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਦਾਇ ਤਾਂਕੀ ਅਸ
ਚਰਜ ਖੇ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ॥ ਐਸੋ ਸੋ ਢੋਲਨ ਕਹਾਂ ਹੈ ਐਸਾ ਪਿਆਰਾ ਕਿਥੇ ਹੈ॥੬੫੭॥ਸਰ
ਵੇਸ ਹੀ ਮਨ ਚਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਨਿਸ ਚੇ ਕਰਕੇ ਬਾਗਾ ਦਾ॥ ਪਰਚ ਸਤਜਾਂ ਦਤਨ ਰਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਭੂਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ਅਰ ਤਨ ਕੇ ਤਾਂਈ॥ ਜਿਨ ਦਿਲ ਹਰ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹਮਾ
ਰਾ ਦਿਲ ਹਰਿਆ ਹੈ॥ ਵਹ ਮਨ ਹਰਨ ਕਹਾਂ ਹੈ ਉਮਨ ਦੇ ਹਰਨ ਵਾਲਾ ਕਹਾਂ ਹੈ॥੬੫
੮॥ਜਾਲਮ ਮਾਫਿਰਾ ਕਦੀਨਾ ਮਾਰਣੇ ਵਾਲਾ ਵਿਛੋੜਾ ਦਿਤਾ ਹੈ॥ ਵਹ ਗੁਲ ਚਿਹਰ
ਕਹਾਂ ਹੈ ਉਫੁਲ ਦੀਨਿਆਂਈ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਕਿਥੇ ਹੈ॥੬੬੦॥ਮਾਤੇ ਮੈਨੇ ਆਮਲ ਕੇ ਮਾ
ਰਾਜਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ਤ ਮਾਨੇ ਆਮਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮਤੋ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਹਵੀਆ ਕਿਜਾ ਵਤਨ ਕੋ॥
ਜੋ ਹਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਜਾਨ ਤਨ ਕੋ॥ ਆਲਮ ਕੁਸਾਇ ਖੂਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਖੇਲਣ ਵਾਲੇ ਹੈ
ਸੁੰਦਰਤਾਈ॥ ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਖੁਲੀ ਹੈ ਕਿਆ ਬਹੁਤੀ ਹੈ ਜਿਨਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾਈ॥੬੬੧
ਜਾਲਮ ਮਦਾਇ ਲੀਏ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ ਖੇ ਕੋਲੀ ਏ ਹੋਏ॥ ਖੇ ਜਨ ਖਿਸਾਨ ਕੀਏ ਸਮੇਲੇ
ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਨੇ ਸਗੀਂ ਦੇ ਕੀਤਾ॥ ਜਿਨ ਦਿਲ ਹਰਾਹ ਮਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਹਮਾਰਾ ਦਿਲ ਹਰਾ ਹੈ॥ ਵਹ
ਮਹਬਦਨ ਕਹਾਂ ਹੈ ਓਹ ਚੰਦ੍ਰਬਦਨ ਕਹਾਂ ਹੈ॥੬੬੨॥ਜਾਨ ਕਸ ਰਾਬਪੀਨੇ ਆਨੇਸ
ਰਾਬ ਦੇ ਪੀਣੇ ਕੁਕੇਲਾ ਲਹੋਏ ਹੈ॥ ਰੁਖਸਾਰ ਜਹਾਂਨ ਤਾਂਬਾ ਕਪੋਲ ਜਹਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਸਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈ॥੬੬੩॥ਜਾਲਮ ਜਆਲ ਖੂਬੀ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ ਚੇਰੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ
ਹੈ ਰੇਸਨ ਦਿਮਾਗ ਅਖਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਓਨਕਾ ਪਰਚ ਸੁ ਜਾਂਜਿ
ਗਰਰਾ ਚੂਸਣੇ ਵਾਲਾ ਜਾਨ ਜਿਗਰ ਕੇ ਤਾਈਂ ਹੈ॥੬੬੪॥ਬਾਲਮਾ ਬਿਦੇਸ ਆਏ
ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਬਿਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਹੈ॥ ਜੀਤੇ ਜੁ ਆਨ ਜਾਲਮ॥ ਜਿਤੇ ਨ ਮਾਰਣੇ ਵਾਂਜੁ ਲੇ
ਆਨ ਰਾਖਸਾ॥ ਕਾਮਲ ਕਮਾਲ ਸੂਰਤ ਬਡੀ ਪੂਰਣ ਸੂਰਤ ਵਾਲਾ ਹੈ॥੬੬੫
ਰੇਸਨ ਜਹਾਂਨ ਖੂਬੀ ਪ੍ਰਕਾਸਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਹਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰਤਾਈ॥ ਜਾਹਰ ਕਲੀਮ

ਹਫਤਜ ਪ੍ਰਗਟਹੈਸਤਾਂਵਲਾਇਤਾਂਵਿਚ॥ਆਲਮਖੁਸਾਇਜਿਲਵਾ ਆਲਮ ੪੦
ਦਾਖੋਲ੍ਹਿਆਹੈਪ੍ਰਕਾਸ॥੯੬੬॥ਜੀਤੇਬਜੰਗਜਾਲਮ॥ਜਿਤੇਨਾਬਿਚਜੰਗਦੇਮਾਰਣ
ਵਾਲੇ॥ਕੀਨੇਖਤੰਗਪਰਗ॥ ਕੀਤੇਨਬਾਣਉਡਾਉਣੇ॥ਸੀਤਾਰਵਨਕਹਾਹੈਸੀਤਾਦੇਰ
ਵਣਵਾਲੇਕਹਾਹੈ॥੯੬੭॥ਆਦਰਖੁਸਾਲਖਾਤਰ ਮਾਤਾਖੁਸਾਲੀਦੇਵਾਸਤੇ॥ਕੀਨੇਹ
ਜਾਰਫਾਵਰ ਕੀਤੇਹਜਾਰਾਂਹੀਵਾਰਣੇ॥ਆਤੁਗਸਿ ਤਾਬਧਾਈ॥ਜਮਿਤ੍ਰਾਆਤਾਸਤਾਬੀ
ਦੇਰੀ॥ਵਹਾਵੁਲਾਚਿਹਰਕਹਾਂਹੈਓਹਫਲਵਤਚੇਹੇਵਾਲਾਕਹਾਹੈ॥ਧਿਆਉਸਆਪਤੈ
॥੯੭੦॥ਕਰੈਬੀਹਬਾਤੇ ਕਰਦੇਹੈਸੁਰਸਿਆਂਦੀਆਂਬਾਤਾਵਾ ਕਰਦੇਹੈਭਾਈ
ਭਾਈਬਾਤਾਂ॥੯੭੧॥ਗਨੇਕਉਣਕੋਤੋ ਗਿਣੇਕੌਣ ਕਿਤਨਾਕਕੀਤਾਹੈ॥੯੭੨॥ਦਾਆਰਿ
ਣੀਕੀਨੇਮੋਕੋ ਕਰਜਤੋਬਿਨਾਕੀਤਾਹੈਮੇਰੇਕੋ॥੯੭੩॥ਹੁਨੀਹੋਸੁਹੋਈਜੋਹੋਣੀ
ਸੀਸੋਈਹੋਈ॥ਕਹੇਕਉਨਕੋਈ ਕਹੇਕੋਣਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਨੋ॥੯੭੪॥ਭ੍ਰਾਤਭਰ
ਥਜੀਨੂਮਿਲ੍ਯੋ॥੯੭੫॥ਸੱਤ੍ਰੂਹੰਤਾ ਸਤ੍ਰੁਘਨ॥ਸਰਿਸਾਸਤ੍ਰਗਿਤਾ॥ਧਨਖਬੇਦਦ
ਗਿਆਤਾ॥੯੭੬॥ਪਗੀਰਾਮਰਾਰੋ ਰਾਮਚੰਦਰਾਜਾਦੇਚਰਣਾਦੀ॥ਕਰੀਗ
ਜਿਆਂਨੇਅਰਗ ਪੂਜਾਰਾਮਚੰਦਦੀ॥੯੭੭॥ਅੰਤ੍ਰਨੀਕੇ ਅਸਤ੍ਰਚੰਗੇਚੀਨੇਤਦੇ
ਖਕੇ॥੯੭੮॥ਕਹੂੰਏਕਏਕੈਕਿਤੇਵਿਰਲਾਕੋਈ॥੯੭੯॥ਬਪਾਰਪੰਦੁਰੰਤੇਸ
ਨਪਬਧਹੋਏਹੋਏ ਰਬਿਅੰਤਾ॥੯੮੦॥ਜਰੀਜੀਨਸੰਗੀ ਜਰੀਨਾਲਕਾਠੀਆਂਬ
ਣਾਈਹੈ॥ਸਚੇਜੰਗਰੰਗੀ ਮਲਾਆਖਾਵੇਵਿਚ॥੯੮੧॥ਪੀਲਰਾਜਾਪ੍ਰਆਣੇਪਾ
ਥੀਆਂਦੇਰਾਜੇ॥ਐਰਾਵਤਦੇਤੁਲਾ॥ਦਏਬਾਜਰਾਜੀਸਿਰਾਜੀ ਦਿਤੀਏ [illegible]
ਘੋੜਿਆਂਦੀਪੰਗਤੀ ਨਿਧਾਨੇਂ ਰਾਜੇਆਂਨੂ॥੯੮੪॥ਕਿਤੇਪਸਮਪਾਟਬਰੰ ਦੁਸਾਲੇ
ਪੀਲੇਰੰਗਦੇ॥੯੮੫॥ਧ੍ਰਮੰਚੱਕ੍ਰਚੱਕ੍ਰੀਸੀਘ੍ਰਹੀਚੌਹਾਂਚਕ੍ਰਾਂਵਿਚ॥ਮਨੋਬਿਪ੍ਰੇਤਬਾਗੇ
ਤਿਸੈਜੀਅਸੋਹੀ ਮਾਨੋਬਿਉਂਤਹੋਏਬਾਗੇ॥ਪ੍ਰਸਾਕੇਦੀਨਿਆਈਸੀਤਾਸੋਭਰਹੀ ਦੀ
ਸੋਭਾ॥ਮਾਨੋਪ੍ਰਸਾਕਿਆਂਦੇਬਿਉਂਤਣਵਾਲੇਦਰਜੀਨਿਆਈਸੀਤਾਸੋਭਰਹੀਹੈ॥੯
੮੬॥ਫਰਦੇਦੇਫਿਰੰਦੇਧਾਰੀ ਭੇਜੇਪ੍ਰਿਥੀਆਂ॥ਆਪਣੀਉਪ੍ਰਿਥੀਦੇਪਾਰਣ
ਵਾਲੇਰਾਜੇ॥ਪੁਰਬਭਾਰੀ ਜਗਬਡੇਕੀਤੇ॥੯੮੭॥ਕਟਿਪੋਕਾਲਏਵ ਕਟਿਆਸ
ਮਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ਫਿਰੀਆਨਰਾਮੰਸਿਰਿਸਰਬਾਰਾਜੇ ਆਗਿਆਆਫਿਰੀਹੈਰਾਮ
ਚੰਦਦੀਸਭਨਾਰਾਜੇਆਂਉਪਰ॥ਕਰੇਰਾਜ॥ਆਰਿਆਧਰੇਬੀਰਫਤ੍ਰੇ ਕਰਦੇਨਾਜਿਸਰੰ
ਜੇਨੂਆਗਿਆਸੋਈਉਸਤ੍ਰਧਾਰਦਾਹੈ॥ਸਤੀਬਿਸਨੁਦੇਵਾਰਦਨਦੇਹਰਤਾ ਰਾਖ ਰੰਗਾ ਅ
ਸਾਨੇਨਿਸਚੇਕਰਕੇਦੇਦੇਹਰਣਵਾਲਾਬਿਸਨਜਾਣਿਆਹੈ॥ਸੀਆਨਾਥਭ੍ਰਗਤਾ ਸੀਤਾਦਾ
ਭਰਤਸੁਆਮੀਜਾਣਿਆ॥ਫਿਰੀਚਾਰਚਕ੍ਰੰਚਤ੍ਰਰਚੱਕ੍ਰਧਾਰੰ ਫਿਰੀਹੈਸੰਤ੍ਰਚੌਹਾਂਦੇ
ਸਾਂਵਿਖੇਹਰਕਮਤ੍ਰਪੀਚਕ੍ਰਦੀਧਾਰ॥੯੯੦॥ਮਹਾਂਬਿਦਿਆਬਾਧੰ ਬਿਦਿਆਧਨੇਬਡੇਬ
ਆਪਜਾਣਦੇਹੈਰਾਮਚੰਦ॥੯੯੧॥ਤ੍ਰੀਅੰਦੇਵਤੁਲੀ ਨਰਿਨਾਰਨਾਹੰ ਦੇਵਤਿਆਂਦੀਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂਦੇਦੇਵਤਾਜਾਣੇਮਨੁਖਾਂਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨੂਸੁਆਮੀਜਾਣਿਆ॥੯੯੨॥ਪਰੰਪਾਰਰੀਤਾਰਿ
ਆਨੰਦਦਾਨਾਨੇਬਡਾਰਿ॥ਆਤਾਜਾਣਿਆਂ॥ਜਹਾਂਜਿਥੇਭਾਵਕੈਜੋਣੇਐਸੇਬਿਚਾਰੇਜਿ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਜਿਸਨੇਜੋਸੋਦੇਖ੍ਯਕੋਬਿਚਾਰੇ॥ਤਿਸਜਿਹਿਰਿਗਕੇਕਾਛਕਾਛੇਨਿਹਾਰੇਤਿਸੀਰੰਗ
ਦੇਖਣਾ॥ਉਵੇਖਣੇਹੈਏਦੇਖੇ॥੯੯੪॥ਜੁਧਮਾਲੀ ਜੁਧਕ੍ਰਨਵਾਲਾਸੂਰਮਾ॥੯੯੬॥ਜੀਆਨ
ਥਜਗਤੰ ਜੀਭਾਦਾਸੁਆਮੀਜਗਤਦਾ॥ਸੁਆਮੀ॥ਅਰਘੰਪਾਦ ਅਰਘੇਨਾਲ
ਪੈਰਧੋਤੇ॥੯੯੮॥ਆਜੈ ਅਜ॥੧੦੧॥ਦਏਮੰਤ੍ਰੀਅੰਤ੍ਰੇ ਦਿਤਾਮੰਤ੍ਰੀਮੁਰਾਤਬਾ॥੧੦੨॥ਜਾਜੁਦ
ਰੇ ਖੁਸਟੂਫਾਲਵਾਲੇ॥ਧਰਧਰਲੋਨਰ ਚੀਨੇਧਰਤੀਧਰਤੀਤੇਨ੍ਰੀਪ੍ਰਗਸਦੇਖੇਰਾਮਚੰਦ
ਨੇ॥੧੦੦੪॥ਅਰਿਹਰਨਰਕਰਜਾਨੇ ਸਤ੍ਰੂਆਂਨੇਨਰਸਿੰਘਰੂਪਜਾਣੇ॥ਪੁਰਧਰਨਰਬਰਸੇ
ਪੇ ਸੁਪੂਰਣਧਰਤੀਵਿਚਨਰਾਂਨੇਸ੍ਰੇਸਟ ਜਾਣੇ॥੧੦੦੫॥ਅਤਾਹੇ ਦਾਤਰੂਪਹੈ॥੧੦੦੬॥ਅਪ੍ਰ
ਨੇਪ੍ਰੇਤੀਕਸੰਤ੍ਰਦੀਏਏਕਰਾਸੀ ਇਕਰੀਰਰਾਮਚੰਦਨੇਦੇਕੇਭੋਜਿਆਸਤ੍ਰੂਘਨ॥੧੦੭॥ਅਪ੍ਰ
ਸਿਪੇ ਪ੍ਰਸਿਆ॥੧੦੮॥ਲਵਣਾਸੁਰਤੇਧੀਲਵਿਕੀਨਨਾਮੀ ਲਵਣਾਸੁਰਰਾਖਸਦਾਲਵਮੰ
ਤ੍ਰਵਿਖੇਨਾਸਕੀਤਾ॥੧੦੯॥ਕੂਰ ਭਇਆਨਕਸੇ ਉਸਅਸਥਾਨਤੇ॥ਪ੍ਰਪਾਤਿਤਸੂਰ ਕ੍ਰਿਪ
ਇਆਚਾਖਸਾ॥੧੧੦॥ਲਵਿਲਾਵਣਾਰਿ ਸੰਘਹੀਸਤ੍ਰਘਨਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀ॥੧੧੬

ਭਈ ਏ ਮਤ ਉਨੈ ਇਤੈ ਰਾਵਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਥੇ ਮਥਰਾ ਵਿਚ ਏ ਧਰਮ ਹੂੰਦ ਕੀਤ
ਤੇ ਭਏ॥੧੧੭॥ ਲਖੇ ਇੰਦ੍ਰ ਪਥੱਲ ਜੇ ਸੋਭ ਦੇਤੇ ਦੇਖ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਤੇ ਜਾਂਦਾ ਬਾਗ ਦੀ ਸੋਭਾ ਨੂੰ ਲ
ਜਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥੧੧੮॥ ਮਣੀ ਮਾਲ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਬੱਝੀ ਹੀਰੇ ਦੇਦੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾਸੀਆਂ॥
੧੧੯॥ ਕੁਰੀ ਕੇਲ ਖੇਲ ਕੀਤੀ ਕ੍ਰੀੜਾ ਦੀ ਖੇਲਾ ਹੂਤੇ ਜਉਨ ਕਾਲ ਹੁੰਦਾ ਸੋ ਜੇਤ੍ਰਾ ਸਮਾ ਭੋਗਦਾ ਸਮੇ
ਜੋ ਸਜੇ ਬੀ ਸਮਾ ਜੋਗ ਦਾ ਸੀ ਹੋਵਾ॥੧੨੦॥ ਫਿਰੇ ਏ ਬਾਗ ਬਾਗੀ ਫਿਰਿਆ ਵਾਬਣ ਬਣਾਇ
ਚ ੧੨੧॥ ਭੂਰੇ ਦੂ ਸੁਭੂਰੇ ਦੇਦੀ ਤੇ ਈ ਉਚੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ੫ ਪਾਤਿ ਤਪਾਨੇ ਪਤਨ ਕ੍ਰੀਦੀ ਹੈ ਪਣਾ॥੧
੨੨॥ ਮੋਨ ਧਾਰੀ ਮੁਨੀ ਅਸਥਾਨਾ॥੧੨੩॥ ਅਨੇ ਰਾਮ ਕੀਨੇ ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਮੇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦਤੀ ਰਾਮ ਤੇ
ਲੈ ਰਾਮ ਤੇ ਸਤਾਲੈ ਕੇ ਦੁਸਕਾ ਕਣ ਫਿਕੇ ਜੇ ਕਦ ਫਕੇ ਭੇਜੀ ਹੈ॥੧੨੪॥ ਪਾਲੀ ੫ ਲ ਪੂੰਨਾ॥੧੨੫॥ ਕ
ਹਾ ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਨੇ ਰਾਜੇ ਧਨੇ ਜਾਨਕੀ॥ ਮਨੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਕੇ ਜਾਨਕੀ ਨੂੰ
ਮੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਣਵਾਲਾ ਜਾਣਕੇ॥੧੨੬॥ ਰਿਪੁ ਨਾਸ ਹੈ ਤਾਂ
ਦਖੋ ਸੰਗ ਤਾਕੇ॥ ਸਤ੍ਰੂਘਨ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਥ ਘੋੜੇ ਦੇ ਦਿਤਾ॥੧੨੭॥ ਨਰੇਸਾਣ
ਬਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਘੋੜਾ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪੀਕਿਆਂ ਬੜੀ ਫਉਜ ਲੈ ਕੇ ਬਡੇ ਉਤ
ਤਕਿਸਟ ਪੀਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਫਉਜਾਂ ਵਾਲੇ ਸੈਂਕੋ ਪਾਸ ਘੋੜੇ ਨੇ ਪੁਰੀ॥੧੩੦॥ ਇਖਿਆਰ
ਧੀਆਂ ਦੇ ਈਸ ਬਲ ਮੀਕ ਨੇ ਛੋੜ ਪ੍ਰਵਾਲ ਨੂੰ ਨੇ ਧੋਖਿਕੇ ਬਾਰਿਆਂ ਬਰੇ ਉਗ੍ਰ ਪੀਨ ਸੈਂ ਬਡੇ ਉ
ਤਕਿਸਟ ਪੀਨ ਤਾਂ ਜੋਗਾ॥੧੩੧॥ ਨਾਕੇ ਨਹੀਂ ਤਾ॥੧੩੨॥ ਪਚਾਰੇ ਵੰਗਾਰ ਕੇ॥੧੩੪॥ ਹੀਣੇ ਬਿ
ਨਾ॥੧੩੬॥ ਨਚਾਈ ਫੇਰੀ॥੧੩੭॥ ਸੁਨਾਰੀ ਸੁਨੇਰੀ॥੧੩੮॥ ਪਚਾਰੀ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਹਕਾਰੀ॥੧੩੯॥
ਰੀਨੇ॥੧੪੦॥ ਉਠਾਏ ਕਦਮ ਭਗਾਏ ਘੋੜੇ ਦਿਖਾਏ ਹਥ॥੧੪੧॥ ਪਚਾਏ ਪਚੀ ਕੀਤੇ
ਛੂਟਿਆ ਰੋਟਾਂ ਨਾਲ॥੧੪੨॥ ਦਲਪਤ ਮਾਰੇ ਸਤ੍ਰੂਘਨ ਮਾਰਿਆ ਭਟ ਭਟਕਾਰ ਸੂਰਮੇ ਬੇ
ਆਤੁਰ ਹੋਏ॥੧੪੪॥ ਤਵ ਤਦੋਂ॥੧੪੫॥ ਜਿਨ ਸਿਸ ਮਾਰ ਬਾਲਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਤ ਮਾਰਣਾ॥੧੪
੮॥ ਥਿਰਕਤ ਕੰਬੇ ਲਹਲਹ ਭੁਜਣ ਲਹਿਲਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭੁਜਣ ਬਾਹਾਂ ਕਾਸਿਕ
ਸਿ ਉਚੀ ਉਚੀ ਬੋਲੇ॥੧੫੦॥ ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰ ਅਵਸਥਾ ਅਪਨੇ ਭੁਜ ਬਲ ਆਪਣੇ ਬਲ ਪਜ
ਤਾ॥੧੫੨॥ ਅਸਕਣ ਛੂਟੇ ਮਾਸ ਦੇ ਟਕਿ ਟਕੇ ਟੂਟੇ॥੧੫੪॥ ਸਿਣ ਸਿਣ ਲਰਕਾ ਸੁਣ ਸੁ
ਣ ਹੈ ਲੜਕਾ॥ ਜਿਨ ਕਰ ਕਰਖਾ ਮਤ ਕਰ ਧਨਖ ਦਾ ਖਿਚਣਾ॥੧੫੭॥ ਭੀਲ ਕੁਮਾਰੇ ਭੀਲ
ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥੧੬੦॥ ਚਕੇ ਚਾਪੀ ਚਕ੍ਰਤ ਹੋਕੇ ਚਾਉ ਨਾਲ॥੧੬੫॥ ਭੁਟ ਭੀਤੇ ਸੂ
ਰਮੇ ਭੈ ਆਤਰ ਹੋਏ॥ ਖਗੀ ਖਿਆਤਾ ਖੰਡੇ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ॥੧੬੭॥ ਜੁਟੇ ਮਾਰੇ ਗ
ਏ॥੧੬੯॥ ਤਾਲੀ ਸੀਘ੍ਰਹੀ॥੧੭੦॥ ਭਟ ਭਾਜ ਭਗਲ ਰੋ ਤਹਾਂ ਸੂਰਮੇ ਭਗੀ ਹੋ ਗਏ ਤਿਥੇ॥੧
੭੧॥ ਜਨ ਚਿਤ੍ਰ ਪਾਹਨ ਕੀ ਖਲੀ ਮਾਨੋ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ ਖੜੀ ਹੈ॥੧੭੪॥ ਰੀ ਛਨੇ ਜਾਮ ਦੇਤਾ॥੧
੭੫॥ ਦੁਇ ਕਾਕ ਪੱਛ ਸੋਭੀ ਦੋਹਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪਟੇ ਸੋਭ ਰਹੇ ਹੈ॥੧੭੬॥ ਮੁਨ ਬਾਨ ਫਾਬ ਲਗ
ਰਥ ਤੇ ਮੁਨੀ ਬਾਣ ਛਡਦੇ ਹ ਖੇਨ ਗਾਰ ਬਕ੍ਰਾ ਤ੍ਰਿਨੇ ਕਰਕੇ ਚੀਰ ਦੇ ਨੂੰ ਛੇਟਾ ਜੇ ਹਾਥ ਸਤ੍ਰੂ ਦੇ ਕੇਵਾ
ਤੇ ਨੂੰ ਥੇ ਨਾਚੀ ਵਾਦੇ ਕੇ॥੧੭੭॥ ਅਬੁ ਬਦਲ॥੧੭੮॥ ਧਾਇ ਭਭਕ ਧਾਉ ਭਕ ਭਕ ਕਰਦੇ ਹੈ ਛ
ਲਕ ਉਛਲ ਕੇ ਚਲਦੀ ਹੈ॥੧੮੩॥ ਰਘੂਨ ਬਸੰਤ ਤੇ ਪੁਸ ਸਬਸਦੇ॥੧੮੪॥ ਰਿਖੋ ਰਾਮ ਸਿਜ
ਤ ਸਕਾਨ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਮ ਦੀ ਕਾਣ ਤਜ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਬਾਣਾ ਦਾਨਵ ਜ ਦਾਨਵਾਂ ਦਾ ਈਸ॥੧੮੫॥ ਚ
ਕ ਚੁਕਤਾ॥੧੮੭॥ ਅਚੇਤ ਬਿਸੁਧਾ॥੧੮੮॥ ਰਘੁਵੀ ਸਿਸੀ ਸਾ ਮਚੀ ਦੋ ਬਾਲਕਾਂ ਬਰਖਬ
ਰਖਣੇ ਰਣ ਬਬੇ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਉ ਦੇ ਹੋਏ ਰਣ ਵਿਚ ਭੂਮੰਤ ਕੇ ਭਲੀ ਕ੍ਰਿਤੇ
ਪਪੀ ਨੂੰ ਦਾਰਣ ਸਰੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈ ਕ੍ਰਿਤਲਾ ਕਾਰ ਪੀ੍ਰਤੇ ਹੈ ਏ ਛਾਇਆ ਨਕ ਬਾਣਦੇ॥ ਬਰਿ ਸੇ ਸਤਾਪ
ਪਾਤ ਪੜ ਦੇ ਹੋਏ ਬਲੀ ਬਲੀ॥੧੯੦॥ ਭਭਰਮ ਫਿਰ ਚਲੇ ਸਿਸੀ ਬਾਲਕਾਂ ਕਥੀ ਧਬ ਧਤਕ ੫
ਰਾਵੇਲ ਕਬੀ ਨੇ ਹੋਏ ਹੈ॥੧੯੧॥ ਪਪਾਤ ਪੜਦੇ ਹੈ ਬ੍ਰਿਛ ਜਣ ਜੈਸੇ॥ ਫਿਕੰਤ ਫਿਕਰੀ ਬੋਲਦੀਆਂ
ਤੇ ਗਿਦੜੀਆਂ ਭਕਾਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥੧੯੨॥ ਗਿਰੈ ਧਰੀ ਧੁਰੰ ਧਰੀ ਧਰਾ ਧਰੰ ਜਿਵੇਂ ਪਬਤ ਧਰਤੀ ਦਾ
ਆਸਰਾ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸੂਰਮੇ ਧਰਤੀ ਪੜਿ ਗਏ ਭਭਜਿ ਚਾਲਿਆ॥੧੯੩॥
ਬਿਲੋਕ ਭਰਥ ਨੇ ਰਣ ਦੇਖੇ ਭਰਥ ਨੇਹ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਰਿਸ ਆਇ ਕੇ ਚਪੀ ਖਿਝ ਕੇ ਖਿਝ ਵਾਲ ਸਮੋਹ ਅਸ
ਮੰਗਤੇ ਮੁਰਛਾ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਪਾਪਤ ਹੋਏ॥੧੯੪॥ ਗਿਰੇ ਤੁਲ ਥਤੇ ਉਠੇ ਮੁਰਛਾ ਹੋਏ ਉਠ ਕੇ ਗਏ
ਆਪੀ ਤੂੰ ਪੀਤ ਤੇਂ ਦਖੇ ਪੀ ਡਾਤੇ ਰਹਿਤ ਤਹਾ ਮਚੀ ਦਪੀ ਤ੍ਰਤ ਹੋਏ॥੧੯੫॥ ਜਗਾ ਮੰਤ੍ਰਲੀ ਜਗਾ ਅਸਥਾ
ਨੇ ਅਦੰਡ ਦੰਡੇ ਨਰੀ ਅਦੰਡ ਨਰ ਲਉ ਕੁਸੁਤ੍ਰਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ॥ ਸਥੱਪ ਜੋਧ ਣਖਰੇ ਜੋਧਿਆਂ
ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ॥੧੯੯॥ ਬਿਧੇ ਬਾਲ ਬੀਨੇ ਬਾਲ ਕਲਾ॥ ਦੀਰੈ ਬਾਲ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕ
ਦੇ ਕਾਲੀ ਦੇ ਮੈ ਕਾਲ ਸਰੂਪ ਹੈ॥੨੦੩॥ ਲਖੇ ਨਾਹੇ ਦੇਖ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਨੂੰ ਕੇ॥੨੦੪॥ ਦੋਊ ਕੋਰ ਦੇਦੇ
ਭੇਟਾ॥੨੦੮॥ ਜਨਕ ਜਾ ਭੁਜਾ ਜਨਕ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਤਿ ਹਸਿ ਸਜਤਾ ਤਿਸ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀਤਾ॥ ਸੁਤ
ਰੀਤਾ ਸੁਭ ਜਸ ਵਾਲੀ॥੨੧੦॥ ਸੋ ਬਨਿਆ ਏ ਸੋ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਬਨ ਵਿਚ ਆਈ ਕਹਨ ਹਰੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਤੁਸੀ॥੨੧੪॥ ਸਬ ਦਲ ਸੁਭ ਸਭ ਦਲ ਨੇ ਦੇਖੋ॥
੧੬॥ ਗਹ ਦੇਸ ਲੀਲਾ ਘੁਰਦੀ ਦੰਫ ਨੇ ਲਾਏ ਆਮਾਨੋ ਬਨ ਕ੍ਰੀੜਾ ਬਨ ਪੇਖਾ ਮਾਨੋ ਸਿਵ ਨੇ ਕ੍ਰੀ੪
ਡਾ ਦਾ ਬਨ ਦੇਖਿਆ ਹੈ॥੨੧੭॥ ...

੧੨੦॥ਜਬਸੀਤਾਤਨਚਾਹਾਕਿਕਾਢੂਜਦੋਸੀਤਾਨੇਚਾਹਿਆਜੋਤਨਵਿਚੋਂਪ੍ਰਾਣਨੂ
ਕਢਾਂ ਕੁਹਭਈਸੀਤਾਤੋਇਆਨੀਂਕਹਾਤੂਸੀਤਾਆਗਿਆਤਹੋਈਹੈ॥੧੨੧॥ਜੱਲ
ਯੋਆਨੀ ਨਲਿਆਉਣਾਕਰਿਆ ਕਰੈਪਾਨੋ॥ਹਥਵਿਚਪਾਣੀਨਹੀਹੋਰਦੇਖਿਆ॥
ਹੋਰਪੁੰਜ ਮੇਨਹੀਦੇਖਿਆਮੈਦਾਜੀਸਟੀਕੁਕੋ॥੧੨੩॥ਪਰੀਲਾਗੇ ਪੇਰੀਲਗੇਰਾਮ
ਚੰਦਦੀ॥ਧਰਮਧਾਨੀ ਧਰਮਦਾਅਸਥਾਨ॥੧੨੪॥ਮਨੇਮਾਨੀ ਮਨਵਿਚਨਿਜਰੇ
ਕੀਤੀ॥੧੨੫॥ਜਮੇਧਾ ਉਪਦੇਸਦੇਕੋ ਅਨਿਕਬੇਖਸੇਜਸਤ੍ਰ ਸੁਹਾਏ ਅਨੇਕ
ਸਰੂਪਾਂਦੇਬਸਤ੍ਰਤੇਸਸਤ੍ਰਸੁਹਾਰਹੇਹੈ॥੧੨੭॥ਤਿਹੂਮਾਤਕੈਠਨਜੇਲਾਏ ਤ੍ਰਿਹਾਂਆ
ਤਾਨੇ ਕੈਠਨਾਲਲਾਏ॥੧੨੮॥ਗ੍ਰਿਹਸਪੂਤਦੇਪੂਤਸੁਹਾਏ ਘਰਵਿਚ
ਪੁਤ੍ਰਾਂਵਿਚੋਸੋਸਟਦੇਪੁਤ੍ਰਸੁਹਾਰਹੇਹੈਰਾਮਚੰਦਦੇਲਊਕੁਸੂ॥ਚਟਪਟਚਕ੍ਰਾਂਏ
ਦੇਉਠਭਗਾ ਸਤਾਬੀਚਕ੍ਰਤਹੇਕੋਈਦੇਉਠਭਜਿਆ॥੧੩੧॥ਕੀਨੇਦਸਬਾਰਾਂ
ਬਾਰਾਂਬਾਜਸੂਜਗਕੀਤੇ॥ਬਾਜਮੇਧਾਇਕੀਸਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਸਮੇਧਜਗਇਕੀ
ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤੇ॥ਗਵਾਲੰਬਰੋਮੇਧਜਗ ਅਜਮੇਧਅਨੇਕਾ ਅਜਾਮੇਧਜਗਅ
ਨੇਕਾਹੀ॥ਭੂਪਮੇਧਕਰਸਕੇਅਨੇਕਾ॥ਰਾਜਸੂਜਗਇਕਨਾਕਰਸਕੇਫਿਰਾਜਸੂਜਗ
ਅਨੇਕਾਂਹੀਨਸਕੇ॥੧੩੨॥ਨਾਗਮੇਧਖਟਜਗਕਰਾਏ ਸ੍ਰਪਮੇਧਛੇਜਗਕਰ
ਵਾਏ॥ਜਉਨਕਰੇਜਨਮੇਜੇਪਾਏ ਜਉਣਸੋਜਨਮੇਜੇਨੁਕਰਣੇਨਹੀਪਾਏਜਗ॥੧
੩੪॥ਰਘਬਰਜਿਗਮ੍ਰਿਤੰਕਬਜਾਈਰਾਮਚੰਦਦੇਸਿਰਉਪ੍ਰਮੈਤਨਗਾਰਾਬਜਾਕੇ
ਆਈ॥ਸਬਹਨਸੀਸਤ੍ਰੈਕਤਿਹਬਾਜਾ॥ਸਭਨਾਦੇਸਿਰਉਪ੍ਰਨਗਾਰਾਤਿਸਦਾਬਜ
ਰਹਾਹੈ॥੧੩੬॥ਬਹੁਬਿਧਕਰੇਰਾਜਕੇਸਾਜਾ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਰਾਜਸਾਜਕੇਕਰਿ
ਆ॥੧੩੭॥ਚਾਰਚਾਰਹੀਬਰਨਚਲਾਏ ਚਾਰੇਬਰਨਚੌਹਾਕਰਮਾਂਵਿਚਚਲਾਏ॥
੧੩੮॥ਜੇਸਕਹੂਤੀਬੇਦਸਾਸਨਾ ਜੈਸਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇਬੇਦਦੀਆਗਿਆਸੀ॥ਤਿ
ਕਸਾਂਤੇਸਰਾਮਕੀਰਸਨਾ ਨਿਕਲਿਆਬਚਨਤੈਸਾਰਾਮਕੀਰਸਨਾਤੇ॥੦੧੩੯॥ਰ
ਣਹਾਂਕਸੰਪਾਰੇ ਰਣਵਿਚਫਿਗਾਰਕੇਮਾਰੇ॥ਟਿਕਜਨਦੀਨੇ ਮਾਨੁਟਕਾਦਿਤਾਹੇ੧੪੦॥ਬ
ਹਬਰਖਨਲਉ ਬਹੁਤਬਰਖਾਂਤੋੜੀ॥ਬ੍ਰਹਮਤੇਧ੍ਰਕਹੁੰਫੇਰਕੈਦਸਮੇਦੁਆਰਨੂਫੇਰ
ਕੇ॥੧੪੧॥ਤਾਂਕਹੂਤੇਟਕਹੂੰਕਹਨਾਹੀਤਿਸਨੂਤੇਟਾਕਿਤੇਕਿਸੇਚੀਜਦਾਨਹੀਹੈ॥੧੪
੨॥ਕਾਲਾਕ੍ਰਿਆਕਸਕਰੀ ਕਾਲਨੇਕੈਸੇਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀਹੈ॥੧੪੩॥ਏਕਦਿਵਸਜਾਨਕਤ੍ਰਿ
ਆਸਿਖਾ॥ਇਕਦਿਨਜਾਨਕੀਨੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੀਸਿਖਾਈਹੋਈਨੇ॥ਭੀਤਭੂਰੇਚਾਂਦਣ
ਕਹਾਲਿਖਾ ਕੰਧਦੇਨਾਲਰਾਵਣਦੀਮੂਰਤੀਨੂਲਿਖਿਆ॥੧੪੪॥ਤਾਂਤੇਚਿੰਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਕੇ
ਤਿਸਰਿਮੂਰਤੀਨੂਚਿਤ੍ਰਕਰਕੇਦੇਖਦੀਹੈ॥੧੪੫॥ਪੇਠਨਕੇਉਪਾਵੈਜਨਾਪ੍ਰਵੇਸਨਾਕਰਣੇਕੇ
ਈਪੁਰਸਪਾਵੇ॥੧੪੯॥ਸੀ ਸੁਭਣਇਦਵਾਨ੧੫੦॥ਜਾਨਗਿਰੇ ਜੁਝਿਜੁਝਿਆਰੇਮਾਨੋ
ਗਿਰੇਜੁਝਕੇਸੁਰਮੇ੧੫੧॥ਤਮਾਸਾ ਕੌਤਕ੧੫੨॥ਉਪਰਾਜੀ ਉਤਪਤਕੀਤੀ॥੧੫੩॥ਬ
ਧਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਰ ਤਲੇ੧੫੪॥ਅਰੀਪਿਤਭ੍ਰਾਤਬਿਹੂਕਹਦਾ ਬਹੁਤੇਪਿਤਾਦੋਤੈਨਾਭ
ਈਆਂਨੂਦਾਹਕੀਤਾ॥੧੫੮॥ਬਿਸਨਭਗਤਕੀਏਫਲਹੋਈ ਬਿਸਨਭਗਤਦੇਕੀਤਿ
ਆਂਏ ਫਲਦੀਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਈ॥੧੫੯॥ਸੀਮਤਸਤਰਾਸਹਸਪਚਾਵਨ ਸੀਮਤਸਤ
ਰਾਸੈਪਚਵੰਜਾਸੀ॥ਹਾਤੂਵਦੀਪ੍ਰਥਮਸੁਖਦਾਵਨ ਹਾੜਦਾਮਹੀਨਾਅਨੇਰੇਪਖਦੀਏ
ਕਮਾਸੀਬਸੁਧਾਰਾ ਗ੍ਰੰਥਬਣਾਇਆ॥ਭੂਲਪਰੀਲਹੁ ਲੇਹੁਸੁਧਾਰਾ ਭੂਲ ਪਈਹੋਈ
ਦੇਖਤਾਸੋਧਲੈਣਾ॥੧੬੦॥ਨੇਤ੍ਰਤੁੰਗ ਕੇਚਰਨਤਰਸਤਦ੍ਰਵਤੀਰਤ ਰੇਵਾ ਉਤਕਿਸ
ਟੇਨੇਰਾਂਵਾਲੀਨੈਣਾਦੇਵੀਦੇਚਰਣਾਦੇਤਲੇਸਤਵਨਦੀਦੇਜਲਦੇਕਨਾਰੇ॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਤ
ਪੂਰਨਕੀਯੋਸੁਭਾਇਵਾਨਭਗਵਤਸਨਬੈਪੀਤੈ੍ਰਥਪੂਰਾਕੀਤਾ੧੬੧॥ਸਾਧ ਸਗਨ
ਅਜਾਧਅਪਸਰਾਨ ਬਾਦਸਬਾਦਬਿਬਾਦ ਸਬਾਦਬਾਦਰੇਬਿਬਾਦਬਾਦ ਸੁਸਨੂ
ਬਨਤੇਖੋਟਾਕਥਨਾ॥੧੬੨॥ਪਾਇਗਹੇਜਬਤੇਤੁਮਰੇ ਹੇਅਕਾਲਪੁਰਖਜੋਦੇਤੇਤੇਰੇਚ
ਰਣਗ੍ਰਹਿਣਕੀਤੇਨਾ॥ਰਾਮਰਹੀਮਪੁਰਾਨਕੁਰਾਨਅਨੇਕਕਹੈਮਤ ਰਾਮਦੇਪੁਰਾਨਤੇਰ
ਹੀਮਦੇ ਕੁਰਾਅਨੇਕਾਮਤਾਨੂਕਹਿਦੇ

।ਸੀਆਸਪਾਨਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਰੀਕਰਿਮੈਨਕਹਿ ਸੁਭਾਇਵਾਨਹੋਵੇਵੀਆਤਾ ਵਾਹੇਅਕਾ
ਲਪੁਰੂਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਖੇਹਬਾਵਿਖੇਧਾਰਨਵਾਲੇਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕੂਕੇਮੈਨਹੀਕਹਿਸਭਤੋਂਹੀ
ਉਚਾਰਨਕੀਤਾਹੈਹੀਥਾ।ਬਾਹਿਗਰਹੇਕੀਲਾਜਅਸਾਗੋਬਿੰਦਦਾਸਤੁਹਾਰੋਂਬਾਂਦੇਪਕ
ੜਲੇਦੀਲਜਾਹੈਗੋਬਿੰਦਦਾਸਤੇਰਾਹੈ।੮੬੪।ਇਤਸ੍ਰੀਰਆਇਣਸਮਾਪਤਮਸਤ
੨੦।)

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧ੳ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ੧
ਤ੍ਰੈਸਰਗਆਂ ਰਾਸ ਸਹਸਬਿਆਰਾਜੇ ਵਾਰਿਆਂ ਰਾਹ ਜਾਰ
੪॥ਜੀਅਧਾਰਬਿਚਾਰਤਬੈਬਰਬੁਧ ਸ੍ਰੇਸਟਬੁਧਨੂੰਬਿ
ਚਾਰ ਕੇਸੀਅਵਿਕੇਤਬੈਧਾਰੋ॥ਜਿਸ ਨਿਆਈ ਪਰੇਮਨ ਹੇ
ਮਨ ਅਨਗਨਗੁਨ ਹੈਜਾਹਿ ਅਣਗਿਣਤਗੁਣਹੈਜਿਸ
ਵਿਖੇ ਜਉਦੇ ਜਦੋ ਓਸਰਸਭੀਮੂਤ੍ਰਾ॥੬॥ਤਾਰਨਤਰਨ
ਸਰਨ ਸਰਨਆਇਆਂ ਕੋਤਾਰਨੇ ਨੋਜਹਾਜਰੂਪ ਹੈ॥ਆਦ
ਜਾਕੈਆਹਸਹੈ ਆਦਾਜੇ ਸਕੇਜਧਹੈ॥ਹਾਲ ਹੈ ਸੀਪਾਹੀ
੭॥ਅਭ੍ਰਸੂਤਾਹੁੰ ਕੀ ਜੋਤਨੀਆ ਪਾਰਬਤੀ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਾਲੀ
ਸਮਤੂਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ॥੮॥ਭਰਤੇ ਭਾਰਤੇ ਬਤਧ
ਰੀ ਬ੍ਰਤਕੇ ਧਾਰਨਵਾਲੇ ਅਹਾਰਾਜਾ॥ਤਿਹ ਕੀ ਤਿਨਾਰਖਸਾਂਦੇ
ਖਾਦੀ ਵਾਤਿਸਪ੍ਰਸੇਸੁਕੀਸ ਦੀਤਨਕੇਤਨੀਆ ਖਿਚਕੇ ਥੰਨੀ
ਆਂਤਣੀਆਂ ਤੇਲਕਾ ਵਾ ਤਸਕਿ ਤਨੇ ਹੀ ਚਲੇ ਵਾ ਤਨਪੁਤ੍ਰ
ਤੇ ਪੁਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇਸੰਜਗਤਾਹਨੀਆ ਮਾਰੇਕੁਟੇ ਹੋਇਆਂ ਦੀਨਿ
ਆਈ ਰੋਤੇ ਹੈ॥ਜੋਸਲੁਟੇ ਤੇ ਅਰਜ ਚਉਧਰੀ ਕੇ ਕੁਟ ਵਾਰ ਪੈ
ਕੂਕਤ ਹੈ ਬਨੀਆ॥ਜੀ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਰੇ ਹੋਇਆ ਬਾਣੀਆ ਚ
ਉਧਰੀ ਨੂੰ ਅਗੇ ਕੂਕੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰੇ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਾਣੀਏ ਅਸਥਾ
ਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧੇ ਤੇ ਚਉਧਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੂਣ ਵਾਲਾ ਬਿਸਨ॥੧੦॥ਗਾਏ
ਧਨਾਮ ਚਾਉਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਵਾ ਗਾਏ ਇਕ ਦੇਵਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰਨ ਪ੍ਰ
ਣਾਮ ਕਰ॥ਅਪਨੇ ਲਖਬਾਰ ਨਬਾਰ ਪਖਾਰੀ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਿਆਂ
ਦੇ ਬਾਲਕੇ ਜਾਣਕੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ॥ਵਾ ਲਖ ਜਾਣਕੇ ਬਾਰਨਹਾਂ
ਥੀ ਕੀ ਬਾਰ ਜਲ ਵਿਖੇ ਰਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ॥ਸਬਿਵਾਰ ਬਿਪ੍ਰਾਸਨ
ਬ੍ਰਤਧਾਰੀ ਬਿਸਨੁ॥੧੧॥ਰੋਧਨ ਨਾਮ ਗਊਆਂ ਕਾ ਜੈਸੇ ਗਊਆਂ
ਕੋ ਚੋਰ ਲੈ ਜਾਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਫੇਰ ਮਗਰੇ ਬਾਹਰ ਪੈਕੇ ਲੋਕ ਮੋੜ ਲਿਆਉਂਦੇ ਆ
ਨੇ ਤਿਸੀ ਤ੍ਰਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਗਏ ਹੋਏ ਫੇਰ ਹਥਿਆਏ॥੧੨॥ਤ੍ਰਿਯਾ
ਸੀਏ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂ ਕਾ॥੧॥ਦਾਈਸਨ ਕੇ ਈਸ ਕੋ ਈ ਸ੍ਰਾਜੇ ਤਿਨਾ
ਕਾਈ ਸ੍ਰੂਰ ਰਾਸੇਨਾ॥ਨਮਧ ਪਾਰਨੀ ਜਕੋ ਮਨ ਵਿਖੇ ਧਾਰ ਦੀਆ
ਨੀਕੇ॥ਸਾਰੇ ਜਗ ਗਾਈ ਨਿਸੇ ਭਾਜਾ ਕੀ ਗਾਈ ਜੋਤੇ ਏਕਲੇ
ਕਕਹਾਲ ਕੋਲੇ ਦੇ ਬੀਸਤੀ ਸਕੇ॥ਜਿਸ ਬਸਦੇਵ ਦੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ

ਨੇਗਾਈਉਸਬ੍ਰਸਦੇਵਦੀਸੋਭਾਸਾਰੇਜਗਤਨੇਗਾਈ।ਨਜੇਸਬ੍ਰੰ
ਹਮਣਨੇਬ੍ਰਸਦੇਵਦੀਸੋਭਾਗਾਈਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਸੋਭਾਸਾਰੇ
ਜਗਤਨੇਗਾਈਹੈਇਕਲੋਕਕਿਆਬੀਸਤੀਸਲੋਂਕਾਏਧਕੇਕੀ ਨੂੰ
ਰਤੀਲੋਪ੍ਰਗਾਇਈਹੈ।ਕਤ੍ਰ।ਲਾਲਕਰੇਪਟਪੰਡਰਕੇਮੂਨਾਲਕੀਤਨ
ਬਸਤ੍ਰਉਪ੍ਰਕੇਸਤ੍ਰਾਰਕੇ।ਐਸੇਐਸੇ।ਕ੍ਰਕਆਨੰਦਜੇਸੇਕੇਸ੍ਰਦੇਛਿ
ਟੇਜੋਬਸਤ੍ਰਾਨੁਬਚਹੋਏਹੈਸੋਅਨੰਦਹੀਉਛਲਕੇਬਾਹਰਨਿਕਲੇ
ਹੋਛਿਟੇ।ਕ੩੦।ਹਰਖਭਏਹਰਖਾਇਕੈਅਨੰਦਕੇਭੀਅਨੰਦਹੋਇ
ਆ।ਕ੩੧।ਵਿਵਾਦਤਆਵਤਵਿੰਦੀਆਆਉਂਦੀਆਂਹੈਨਾਗਰ
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਤਾਸਰਤਿਨਾਨੂੰ।ਕ੩੨।ਅਛਾਤੀਹਾਬਲਾਇਓਬ੍ਰਾਹ
ਮਣਨੇਸੀਸਨਿਆਏਉਗ੍ਰਸੈਨਨੇ।ਰਾਜਾਉਗ੍ਰਸੈਨਆਨੇਕੈਧਨ
ਦਾਖਦਲਬ੍ਰਰਖਗਏਓਗ।ਕ੩੩।ਹਥਫੂਲਨਾਮਅਨਾਰਾਂਦਾਹੈ
ਉਭਦਪੇਦੇਮੂਹਹੁੰਦੇਹੈਉਸਨੂੰਭੁਚਖਾਕਹਿਤੇਹੈ।ਕ੩੪।ਨਏਕਲੇਇ
ਕੋਲੀਹਸਗਾਰਾਰਪੰਡਤਤ੍ਰਾਰਦਏਹੈਹਸਕੇਪੰਡਤਕੇਉਪ੍ਰਗਾਗ
ਭਪਾਣੀਦੀਪਾਈਸਤ੍ਰਾਰਦਏਲਡੂਆਗਹਲ੍ਰਾਟਨਭ੍ਰੋਲੀਵਿਚਲ
ਭੁਪਾਦਿਤੇਵਾਲਡੂਆਂਵਿਚਭ੍ਰਾਟੋਪਾਈਆਂਹੋਈਆਂਸੀਆਸੇ
ਲਡੂਖਾਗਏਜਾਂਦਵਾ।ਕ੩੫।ਰਾਜਕੇਸੀਚਾਲਭਏਰਾਜਸ੍ਰੀਖੀ
ਚਾਲਨਾਲ।ਭਾਵਤੇਸੋਭਾਵਤੀਭਾਵਤੇਨਾਲਭਾਵਤੀਨੇਭਾਵਤੀ
ਨਾਲਭਾਵਤੇਨੇ।ਕ੩੬।ਉਤਰਾਜ੍ਰਉਤਕਿਸਟੰਤ੍ਰਿਗੁਣੀਰਥਤ੍ਰਿਗੁਣੇ ਹਾਥੀ
ਰਥਾਨਾਰੇਨਾਲ।ਜਰਭਾਰੇਜਰਦੇਭਰੇਹੋਏ।੪੫।ਲੋਕਰਤਾਤ
ਕੇਤਾਤਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਕੋਲੇਚਾਲਿਆ।੪੯।ਧ੍ਰਨਨਾਮਧਾਣਦਾਕਰ
ਭਿਨਣਈਹੈਜੀਵਤੇਦੇਹਭਿੰਨਕਰਲਈਹੈ।੫੦।ਚੋਰਨਤੇਧਰਨੂੰ
ਜੇਚੋਰੀਰੇਦੀਹੈਦੇਵਕੀਪ੍ਰਰਨੂਜਦਾਹੈ।੫੧।ਤੂਮਨਾਥਕ੍ਰੈਸਨਥ
ਹਮਨੂੰਪੈਹੂੰਜੈਤੂਮਨਾਥਹੋਕੇਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹਮਾਰੇਕੋਕਰੋਤੇਰੀਹਾਸੀ
ਤੇਰੀਤਾਹਾਸੀਕਿਆਬਿਲਾਸਹੈਹਮੇਗਾਸੀਸੀਹਮਾਰੇਕੋਬਾਣ
ਸਾਰਖਿਲਗਾਦੀਹੈ।੫੨।ਉਸਾਸਲਧੋਹੈਉਭਾਸ੍ਰਾਲਾਇਆ
ਤੇਪਤ੍ਰ।ਕਿਜੀਐਅਨਾਥਨਸਨਾਥਕਰੀਏਮੇਅਨਾਥਨੀਕੋਕ੍ਰਿਤੰ
ਰਥਾ।ਰਾਜਵਾਰੀਕੋਰੇਰਾਜਵਾਲੀਅਸਵਾਰੀਸਤਾਬੀਕਰੋ।੫੪।ਸੇ
ਖਮਨੇਸੇਸਨਾਗਕੇਅਵਤਾਰਬਲਭਦ੍ਰਾ।੫੫।ਅਬਿਸਨਾਕ੍ਰਿਸਨਪ
ਤਆਸਬਿਸਨਨੇਕ੍ਰਿਸਨਹੋਏਕੇਪਤਰਖੀਹੈਜਿਨਾਦੀ।੫੬।ਕਰਸਾ

ਰੰਗਸਾਹਿਰਗਾ।ਸਾਰੰਗਧਨਖੁ ਸਾਰੰਗਬਾਣਾ।ਪਟਪੇਅਨੁਰਾ ੨
ਗੀ ਪੀਤਬਸਤ੍ਰਾਦੇਅਨੁਰਾਗੀਪ੍ਰੀਤਵਾਨ।੫੧।ਗਲਖਿਓਲਕ
ਰਕਰਤਾਤ ਜਾਣਿਆਨਹੀਮਤ ਕੁਕੇਤਰਗੀਹਿਜਾਣਿਆ।ਤਨੀ
ਤਾਨਕਨਾਤ ਰਾਣੀਹੈਖਿਚਕੇਕਨਾਤਤਾ।੬੨।ਠਾਟਨਾਮਬਣ
ਓਕਾ।ਕਾਨਕਹਿਓਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁਲੇਕਹਿਆ ਸਊਰਭਸੁੰਦਰ ਬਰਕੇ
ਬਾਲਕਕੇਚਲਣੇਤੈਰਾਜਾਕੇਘਰਦੇਦਰਵਾਜੇਕੇਤਖਤੇ
ਖੁਲਗਏ।ਹਰਖੇਸਰਖੇਬਸਦੇਵਹਿਕੇਪਸਿਨੋਹੋਏਚਲਣੇ
ਨੂੰਕੇਬਸਦੇਵਨੂੰਕੋ।ਹਰਿਨਾਮ ਸਪਕਾ ਬਤਕੇਹਰ ਬਨਾਛੇਰ
ਖਿਜੇ ਦੁਖੀਹੋਏ।੬੭।ਆਆਕਿਓਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਾਇਆਨੇਜਨਮ
ਲੀਆ।ਜਸੋਧਾਦੇਪਾਸ।੬੮।ਘਰਬਾਹਰਭੀਤਰਕੀ ਘਰਦੇ
ਭੀਤਰਦੀਤੇਬਾਹਰਦੀਕਢਖਬਨਹੀ।੬੯।ਕਰਜੋਰੈਕਰਕੇਬਸ
ਅਬਹੁਣ ਆਦਕਕੇ।ਬਿਖਚਾਖਤਭੋਰੈ ਅਦੁਕਦੇਭੁਲੇਖੇ
ਬਿਖਖਾਦਾਹੈ।੭੦।ਅਬਨਾਰੇ ਹੁਣਨਾਲਉਨਾਂਦੇ।੭੧।ਬਿਅੰਤ
ਨਾਮਸਲਾਹਦਾ ਸੂੰਦਓਜੋਭਾਖਸਬੇ ਛੰਦਬੀਦ ਫਲੁਬਲਾ
ਬਾਰਾ ਬਾਲਾ।੭੨।ਆਦਰਗੈਇਹਹੁਮਹੁ।ਇਸਕੰਸਨੂੰਤੇਸਨੂੰ
ਬੀਆ।੭੩।ਇਹਕੀ ਇਸਾਬਿਜਲੀਕੀ।੭੪।ਹੁਨੀਆ ਨਾਮ ਹੁਨਾਕਾ
ਹੈ ਫਾਈਰੂਪਏਕਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਮੁਨੀਆਂਤੇਮੁਨੀਆਨਾਮਚੀਚਵ੍ਹ
ਟੀਕਾਹੈ।੭੫।ਬਕੀਨਾਮ ਪੂਤਨਾਕਾ।੭੬।ਬਗਮਾਜਾਏਬ
ਹਮਾਦੇਜਾਏਹੋਏਸਭਮਾਰਾਂਗੀ ਸੋਸਟਮਾਦਾਦੇਜਾਏਹੋਏ
ਮਾਰਦੇਵਾਗੀ।ਬਿਪਤਾਨ ਹੇਬਧਵਾਨ ਕੈਸਾ।ਬਾਸਸੁਬਾਸ
ਵਾਸਨਾ।ਵਿਚੋਸੁਸਟੁਵਾਸਨਾ।੭੭।ਤੇਲਲਏ ਤੇਲਾਨਾਲ
੭੮ ਪੁਖਰਾਨਾਮਛੋਪੜਕਾ ਮੁਖੇਨਬੁਆਰੇ ਮੁਖਨਾਲੇਦੀਨਿ
ਆ ਹੈ।ਤੈਰ ਦੁਕੂਲਭਏਤਿਹਕੇ ਭੁਜਾਰੈਰ ਜੋਹੈਸੋਕਨਾਰੇਭਏ
ਤਿਸਕੇ ਬਾਰ ਬਾਲੂ ।ਸਿਬਾਲ ਜਾਲਾ ਸੋਖ ਗੁਤ ਪੂਆਰੇਫ
ਹਾਰੇ।ਖਰੂਆਰੇ ਖੋਤ੍ਰਾਪੇਗਏ।੭੯।ਗਬੂਆਰੇ ਨਾਮਗਲੇਕਾ।੮
੦।ਬਤਾਨਾਮਮਾਸਕਾ।੮੧।ਨਾਮੁਕਰਨਕਰਦੇਹੁ ਨਾਮਰਖਣਾ
ਕਰਦੇਹੁ।ਹਮਭੁਮ ਹਮਾਰੇਤੁਮਾਰੇਬਿਨਾਹੋਰਨਾਜਾਣੇਕੋਈ।੮੨।ਜਿ ਜੀਤੇ
ਆਪੁਪਲੋਟੈਪਾਇਜਿਹ ਛਛਮੀ ਪਲੋਸਪਾਇਜਿਸਕੇ।ਇਹਸ
ਮਅਨੇਮੁਰਾਰਇਸਨੇਮੁਰਾਰਿਸਮਾਨਮੋਨਾ।੮੩।ਬੁਕਲਬਨ ਤਿਸਾਮਵਾਰ

॥੯੯॥ਆਨਸਪੰਚਭੂਆਤਮਕੋ ਪੰਜਾਭੂਤਾਦਾਸਰੀਰਜੋਮਨੁਖਾਂ
ਦਾਹੈ ਅਲਿਕੋਤਿਨ ਕੋਕਰਤਾਸਭਸੀਹੈ॥ਤਿਨਾਨਾਲੀਅਲਕੋਮਨੁ
ਖਦੇਹਬਨਾਈਹੈ॥ਅਮਤਾ॥ਆਮਾਇਆਕਰਮਾਧਕੋਦੂਰਕਰਕੈਕਰ
ਜੀਹੈਰਿਦੇਵੋਵਿਚਾਰਨੂਦਰਕਰਕੇਜੀਕਰਿਆਹੈ॥੧੦੦॥ਇਹ
ਦੇਸਨਹੈਮੁਹਿਏਦੇਸਓਨੂੰਨਹੀਹੈ॥੧੦੨॥ਪਾਲਤਾਹੈਗ੍ਰਿਪਾਵੈਤਨਜੈ
ਸੇਪਾਲਤੀਹੈਪ੍ਰਤੀਵੱਤਾਂਦੇਸਤੂਨੂੰਜੈਸੇਤੈਸੇਮਾਤਾਜਸੋਧਾਪਾ
ਲਤੀਹੈਕ੍ਰਿਸਨਕੋ॥੧੦੩॥ਮਾਹਿਗੋਡਕੇਬਾਹਿਓ ਖ੍ਰਿਬੀਉਤੇਗ
ਡਾਬਾਹਿਓਬਗਾਦਿਤਾ॥੧੦੪॥ਬਾਰ ਨ ਬਾਲਕਾਂਨੇ॥ਤਿਨਸਾਦ
ਨਲਾਇਓ॥ਤਿਨਾਨੇਸਚਨਹੀਮੰਨਿਆ॥੧੦੫ ਦੁਖਭੰਗਨਕੇ
ਦੁਖਦੇਨਾਸਵਾਸਤੇ॥੧੦੭॥ਕੈਤਸਲੀਮ ਨਾਮਨਮਸਕਾਰਦਾ
ਬਉਤਰਕੇਤਬਰੂਪਧਰਿਓ ਬੱਰੇਲ੍ਰੋਦਾਤ ਦੇਰੂਪਧਾਰਿਓ॥ਆਗ
ਮਜਾਨਕੇਭਾਰੀਭਏ ਆਉਣਾਜਾਣਕੇਹਰਭਾਰੇਹੋਗਏਮਾਤਾ
ਨੇਹੇਠਰਖਦਿਤੇਬਰੇਲ੍ਰਨੇਗਾਇਆਚਕਕੋ॥ਪੂਰਭਏਪੁਤ੍ਰਦੇ
੧੦੮ ਨਾਲਾਂਤਨਚਟਾਤਨਦੇਬਲਦਕਲਾਵਾ ਤੂਰ ਸੀਘ੍ਰਤਾਕ ਕੇ
੧੧੦॥ਆਇਸਨੇਆਪਨੇਗ੍ਰਹਮੇ ਅਪਣੇਘਰਵਿਚਆਕੇਨੰਦਨੇਸੁ
ਣਿਆ ਤਿਹਕੋਬ੍ਰਿਤਾਤ ਤਿਸਦੈਤਕਾਬ੍ਰਿਤਾਸਭਕਹਿਦਿਤਾ॥੧੧੨॥ਬਿ
ਸਨਮਖਾ॥ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆ॥੧੧੩॥ਕਾਨ੍ਹਚਲੇਘੁਟੂਆ॥ਘਰਬੀਰ
ਕਾਨਜੀਘਰਵਿਚਰਿੜ੍ਹਦੇਫਿਰਦੇਹੈ॥ਲਾਲ ਨਕੀਅਨਖਾਲਕਿਧੋ
ਲਾਲਤੇਮਣੀਆਂਦੀਖਾਣੀਹੈ ਨੰਦਪੇਨ ਨੰਦਦੇਬਹੁ ਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁ
ਨੀ॥ਰਾਹਾਸਿਖਾਵਨਰਸਤੇਵਿਚਤੁਰਨੇਨੂਸਿਖਾਉਣਵਾਸਤੇ॥
੧੧੬ ਨਰਨਾਹਿ ਨਗਾਂਕੇਸੁਆਮੀ॥ਵਾਹੇਰਾਜਾਜੀ ਸੁਖਦੇਵਸੁਆ
ਮੀਕਹਤੇਹੈ ਬਾਲਕੈਪਗਸੇ ਪਗਾਂਕੇਬਲਸੇ॥੧੧੭॥ਜਨਸੁੰਦਰਤੀ
ਅਤਮਾਖਨਕੋ ਸਬਧਾਇਧਸੀਹਰਿਕੇਨਗਸੇ॥ਆਨੇਸੁੰਦਰਤਾ
ਈਸੋਭਾਦੇਲੈਣੇਕੋ ਸਭੁਦੇਣਕੇਬਣੀਹੈਹਰਕੇਸਰੀਸੇ॥੧੧੯॥ਪੇ
ਲਤਹੈ ਤੰਡਪੇਲਦੇਹੈ॥ਰੇਲਤਹੈ ਧਕੇਲਦੇਹੈ॥੧੨੧॥ਹਜਾਰਨੇਸ
ਹਜਾਰਾਂਬਰੇਸਜੋਗੀਜੇਗਨਕੋ॥੧੨੩॥ਨੀਗਾਰ ਚੋਦੁਲ੧੨੬
ਬੋਪਨਾਮਧਫੈਕਾ੧੨੭॥ਸੁਗੋਰੀ ਗਊਆਂ ਛੋਰੀ ਅਪਣੇਘਰਹੋ॥
੧੩੦॥ਬਾਤਵਾਹੈ ਬਾਤਓਮਿਟੀਖਾਣਦੀ੧੩੧ ਧਰਮੂਰਤਬਿਸ੍ਵਦਿਖਾ
ਇਓ॥ਸਾਰੀਬਿਸੁਦੀਮੂਰਤਾਦਿਖਾਈ॥੧੩੨ ਬਾਲਕੇਪੂਰਪਤਾਲ ੪॥
ਬੇਦਪੜ੍ਹੈਬ੍ਰਹਮਾਗਨਿਤਾਗਨਿ ਬੇਦਾਨੂ ਪੜ੍ਹਦੇਨਬ੍ਰਹਮਾ॥ਗਿਣਤੀ
ਤੇਅਗਿਣਤਾ॥ਆਪਨੇ ਆਪਣੇਆਪਨੁਦੇਖਕੈ॥੧੩੫॥ਬਾਰਕਹੈ
ਬਾਲਕਾਨੂਕਹਿਦੀਹੈ॥੧੩੭॥ਉਰਕੇ ਉਪਦਾ ਕਸਕੇਪਟਰੇਕਸਕੇਸਾੜ੍ਹੀ

ਵਾਦਪਟਾਦਾਨਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮਕੀਸੁਧਕੇਪਿਛਲੇਦਾਨਦੀਸੁਧਕ੍ਰਿਕੇ੩
੧੩੯॥ਭ੍ਰਪਫਟਿਓਜੁਇਬਾਜਨਤੇਦੁਧਉਬਾਲਿਆਸੀਬਰਤਣਤੇ
੧੪੨ਗੋਰਨਗੁਆਨੀਆਨੇਗ੍ਵਾਰਨਭੂਆਲਿਆਂਦੀਜੈਨਾ॥੧੪੩॥ਗ ੧੪੫
ਸੀਆਨਹੀਆਂਦ੍ਰਨਹੀਆਉਂਦੀਆਂ॥ਭਏਹੋਏਂਜਮਲਾਅਰਜਨ
ਨਲਕੂਬਤੇਹੈਗਏਵਮਣੀਦੇਵੇਜਛੂਤੇਕੁਮੇਰਦੇਪੁਤ੍ਰ॥੧੪੯॥ਭਾਵ
ਤੇਭਾਂਵਨਭਾਰੇਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਨੂਭਾਰੇਕੈਉਦੇਨਾ॥੧੫੧॥ਲਟਪਟਲਾਪ
ਟਾ॥੧੫੨॥ਕਿਧੌਸੈਲਸੁਤਾਪਾਰਬਤੀਗਿਰਭੀਤਰਊਚਊਚੇ
੩ ਬਾਂਦਿਚਮਾਨੇਮਨਨੀਲਾਬਿਰਾਜੇਨੀਲੀਮਣੀਆਂਉਸਪਰਬਤਦਿ
ਚਬਿਰਾਜਰਹੀਹੈ॥ਰਬਪ੍ਰਬਤਮਾਤਜਸੋਧਾਪਾਰਬਤੀਨਿਆਈ
ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਨੀਲੀਮਣੀਹੈਮਾਤਾਦੇਪਾਸਾ॥੧੫੬॥ਰੁਖਗਏਗਿਰਕੇ
ਧਸਕੇਸੀਗਿਦੇਤਚਲਾਇਦਧੋਦੈਤਨੂਚਲਾਇਆਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਨੇਤਿ
ਸਦੇਧਕੇਨਾਲਗੁਖਿਗਿਫਗੋ॥੧੫੭॥ਦਾਨੋਕੀਬਾਤਸੁਨੀਜਸੁਧਾਗ
ਰੇਆਨੰਦਕੇਮਾਧਿਬਾਤਰਹੀਹੈ॥ਰਾਖਸਦੇਆਉਣਦੀਬਾਤਸੁਣੀ
ਜਸੋਧਾਨੇਤਾਭਰੀਜਿਸਵਖਤਕਹਿਆਉਸਨੂਮਾਰਲਇਆਕ੍ਰਿਨੇ
ਉਸਆਨੰਦਕੁਕੇਰਦੀਬਾਰਤਰਾਲ੍ਹਗਈਹੈ॥੧੬੦॥ਗਹਿਸੁਕ
ਤਠਾਨਤਭਏਲੜਕਿਆਨੇਫੜਕੇਮੁਕਤਲੈਦਾਭਾਇਆ॥੧੬੨॥
ਸਿਧਸੁਰਆਪੁਸਿਧਤੇਸੁਰਜਪਦੇਹੈਜਿਸਨੇ॥੧੬੩॥ਦੇਵਨਦੇਵਦੇ
ਵਤਿਆਦਾਦੇਵਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀ॥੧੬੫ਪਿਰਾਨੀਪਛਾਨੀ॥੧੬੬ਕਲਾਪੀ ਛਲਕੇ
ਮੋਰਾਲਾਇਤਿਲੈਹਰਤਾਲਾਇਨਤਨਨੂਹਰਤਾਲਦੇਟਿਕੇ॥ਸਿਰਖੇ ਤਰੋਲਿ
ਸਲਏਸਿਰਵਿਚਟੰਗਲਏ॥੧੬੯ਮੁਖਬਾਂਵੇਮੁਖਨੂਚੋਣਾਕਰੈ੧੬੮ ਆਕੇ ਮਾਤਿਆ
ਭਗਤੁਹਨਿਫੋਭਗਾਨੀਸੁਨਕੈਪੂਦਨਾਭਣਤੇਬਕਾਸੁਰਭਾਈ॥੧੧੧
ਰੋਰਹੈਦੇਖਕੇਕ੍ਰਿਸ੍ਨਕੋ॥੧੧੩॥ਤਿਹਨਾਰੇਤਿਸਦੇਨਾਲਾਨਗਰਛਕ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਜਾ
ਨਾਮਕ੍ਰਿਸਨਕਾਉਭਾਰੇਸਪਨਾਅੜਕੇਅੜੀਕੂਕੇ॥੧੧੪॥ਮੁਨਸਿ
ਗਮੜੀਕੇਜੈਸੇਮੁਨੀਅੜੋਦੇਉਪ੍ਰਖਣਾਹੁੰਦਾਹੈ॥ਬੜੀਕੇਜੋਮਨਦ
ਭਬੜੀਹੋਈਹੈ॥੧੧੫॥ਕਟਖੋਸਲੀਟੰਗਲਈਲਕਵਿਚਾਕੇਛਮ
ਕਾਬੁਰਖੇਛੁਟਕ,ਛਮਕਾਲੈਕੇਸਜੇਹਥਵਿਛਿਟਾਬਰਖਾਉਦੇਨਾ॥ਰ
ਕਰਕੈਗਾਤਕੈਹਰਕੇਮੁਖਪਾਵੈਕਰਕੇਪਾਹਰਕੇਤਾਈਆਪਣੇਮੁਖ ਪਤ
ਵਿਚਪਾਲੈਦੇਹੈਨਾ॥੧੧੬॥ਹੋਇਗਏਤਨਮੈਹੋਗਏਨਕ੍ਰਿਸਨਦਾਭ
ਪਹੀਨਾਮਕਖੇਲਕਰੇਨਾਉਮਾਤ੍ਰਖੇਲਕਰਦੇਨਾ॥ਨਏਕਰਤਾਰੇਨੋਕਰ
ਲਇਕ੍ਰਿਸ੍ਨਨੇ॥੧੧੮॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਲਖੇਨਲਖੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨੇਸੁਣਨੇਸੇ
ਸੁਨਾਜਾਣੇ॥ਆਦਕੋਨਾਅਨੀਮਨਜਾਕੇ ਆਦਵਾਨਾਮਮਨਾਦਿਖੇਜੇਡ੍ਹਾ

ਮੰਨਿਆਸੀਜਿਸਦਾਸੋਈਲੈਕੇਬੁਲਾਉਦੇਨਾ।੧੮੯।ਗੋਦਵਰੀ
ਗਉਆਂਦੋਨੂੰਆਂ ਹੋਤਾਇਤੈਪੁਕਹੁਕਿਮਬੀਤੋ ਕਿਧੋਬੀਨਹੀਕਿਸੀ
ਪੁੱਕਾਰਹੋਇਬੀਤਿਆ।੧੯੦।ਇਹਨ੍ਹਾਹਨਿ ਨਛੋ।ਇਹਾਨਹੀਹੈ
ਨਹੀਹੈਭ੍ਰੋ।੧੯੧।ਰਿਹਭਰੇਸੁਖਰੇਖਰੇਰੋਹਨਾਲਭਰੇਹੈ।੧੯੨।ਕਾ
ਨਫਰੇਬਕਰਾਏ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਰੋਪੁਏ।ਬ੍ਰਾਰਭੁਏਤੂਨ੍ਰੋਧਮਨੋ ਨ੍ਰੋਧਗੋਪਾਦ
ਮਾਨੋਤਤਾਜਲਤੇ ਸੀਤਲਮੇਹਸਮੋਏ ਸੀਤਲਜਲ ਮੋਹਰੂਪੀ
ਤਿਸਨੂਕੇਸੁ ਮੋਇਆ।੧੯੪।ਜਾਇ ਜਾਗਾਤਿਸਨ੍ਹਾਨੂੰਦਭਛਉ
ਨੇਬਸਦੇਵਦਾਪੁਤ੍ਰਕ੍ਰਿਸ੍ਨ।੧੯੫ ਨਾਲਿਆਉਹੋ ਅੱਜੇਬੀਨਾਲਿਆ
ਵਾਗਾ।੧੯੬ ਲੋਪਭਏਸੰਗਕੇਬਛਰੇਲੁਕਗਏਸਾਥਦੇਬਛੇਥੇਜੇਨੇ।
ਜੋਮਿਲਖਾਏ ਜੇਕ੍ਰਾਭੋਜਨਾਇਕਠੇਖਾਂਦੇਸਜੋਲਿਆ।੧੯੭।ਜਿਨ੍ਹਾ
ਲਬਾਹੇਐਨਹੈ ਕਉਲਦੀਨਾਲੂਦੀਨਿਆਈ ਜਿਉਕੀਤਿਉਹੈ।ਬ
ਨੀਸਰਮਰ ਬਾਣੀਦੀਸਰਬਾਦਦੀਨਿਆਈਹੈ।ਪਤਰੇਨਹੈ ਸਾਰੂਦਾਪ
ਤੀਹੰਦਮਾ।੧੯੮।ਕੇਤੁਰਕੇ ਡਰਕੂਕੇ ਹਰਿਕੇ ਸਿਵਾਕੇ ਹਰਿਕੇਮਾਰ
ਣੇਦਾਛਪਮੇਨਰਹਿਏਅਬੁਲਉਤਨਥਾਮੇਧਕਾਮਲੁਕਿਆਹੈਹੁ
ਣਤਾਈਇਨਾਂਦੇਸਰੀਰਮੈ।੧੯੯।ਰੂਪਧਰੇਅਵਤਾਰਨਕੇ ਅ
ਵਤਾਰਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈਤੁਸੀ ਬਾਤਇਹੈਰਾਤਿਕੀਸੁਰਗਾਈਆਂ
ਇਹਬਾਤ ਚਲਕੇਸੁਰਗਲੋਕਨੂਗਈਹੈ।੧੯੨।ਅਸਰਮਾ ਕਦੀ
ਆਂਨੇ ਚਨਸੈਕੂਕੇਬਸੁਧਾ ਜੋਰੇਤਾਚਮਕਦਾਹੈਜੇਕ੍ਰਾਏਰੇਤਾਨੂੰਹੀ
ਕਰੇਖਣੇ ਹਜਾਰਾਈਨੇਤੂਕੇਪ੍ਰਿਥੀਨੂੰਉਤਵਾਸਤੇਆਈਹੈ।੧੯੩।ਤਰੇ
ਮਭਏਤਨਨਾਰੇ ਪ੍ਰਿਥੀਦੇਸਰੀਰਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਛਾਰੂਪੀਰੇਮਖਣੇਹੋਏ।੧੯੪
ਤਨੇਐਡਾ ਸੀਰਨੂਅਕੜਾਕੇ।ਹਰਿਜਛ ਨਾਮੱਛੇਰਦਾ।ਜਿਨਜੇਡਾ ਜਨੂਤੇ
ਚੇਤਨਾ।੧੯੫।ਰਿਗਨਕੇਪਟ ਰੰਗਾਰੰਗਾਕੇਬਸਤ੍ਰਲੈਕੇਧਰਤੀ।੧੯
੬।ਕਰੂਆਜੇਹਦਾਖ ਕਰੂਆਦਾਖਦੇਜੇਥੇਗੁਛੇਹੈ।ਪੁਤ੍ਰਮਨੋਮਪੂਰੇ
ਦਐਮ੍ਰਿਤਦੇਤਲਾਉਦੇਮਾਨੋਪੁਤ੍ਰਹੈ।੧੯੭।ਧੇਨਕਨੂੰਧਮਹਾਨੂੰਕੇਦ
ਉਪਾਇਹ੍ਰਿਦੇਤਾਹਿਸਾਥਪਛਾੜੇ।ਦੋਵੇਲਤਾਧੇਨਕਨੇਬਲਭਦ੍ਰਦੀ
ਛਾਤੀਵਿਚਮਾਰੀਆਂ।ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ੍ਨਨੇ।੧੯੮ ਖਲਦਾਨਨਤੂਰ੍ਹਾ।੨੦੧
ਦੇਹਬਧਾਈ ਦਿਦੀਆਹੈਬਧਾਈਆ।੨੦੨।ਮਾਤਾਨੂੰਕ੍ਰਿਸਨਜੀ
ਕਹਿਆਕਹਾਣੀਸੁਨਾਉ।ਰਾਜਗਾਏਤਰਨੇਮਗੋਰੱਨਲਹਿਏਸੁ
ਲਾਗਿਏਵਹਪੀਅਨਪਾਨੀ।ਸੁਰਜਵੰਸਕਾਜੁਰਾਜਾਦਸਰਥਹੈ
੩ ਰਾਤਪਈਤਾਬਣਦਾਰਸਨੋਇਆਸ੍ਰਵਣਆਕੇਪਾਣੀਭਰਣਲ
ਗਾਪਿਣਵਾਸਤੇ।ਰਾਤਪਈਤਬਹੀਭਰਭੇਤਿਨਸੁਉਨਸੁਨੀਆਪਨੇ
ਇਹਬਾਨੀ।ਰਾਜਾਨੇਬਾਣਮਾਰਿਆਤਾਸ੍ਰਵਣਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਮੈਸੇ
ਮਰਿਆਇਸਬਾਤਨੂਸੁਣਕੇਰਾਜੇਦੇਭਾਈਰਾਤਪੇਗਈਤੇਨਾਲਪੁ

ਰਿਆਗਇਆ।ਫੇਰਰਾਜਾਸ੍ਰਵਣਦੇਪਾਸਗਇਆ।ਉਸਨੇਕਹਿ ੪
ਆਰਾਜਾਤੂਜਾਜਾਇਕੇਅਪਣੀਪਟਰਾਣੀਨੂਮਿਲਿਆ।੨੦੩
ਕਾਰੀ ਨਾਮਕਾਲੀਨਾਥਕਾ।੨੦੪।ਅਚਿਰਵੀ ਦੇਖੀ ੨੦੫।ਅਨੋਖੇ
ਸਤਨੌ ਸਤਾਮਨੁਖਾਂਤਾਈਉਚਾਜਲਹੋਇਆ।੨੦੭।ਫੂਲੀਲੋਰਹਾਜੋ
ਫੁਲਦੇਜਾਂਦੇਹੈ।੨੦੯।ਬੋਲਤਾਜਿਉਧਾਮੀਆਹਰਮੈਬੋਲਦੀਆ
ਹੈ।ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਸੰਤਰੁਵਿਚਖਲਾਂਸੁਰਕੇਮਧ ਨਾਸਾਂਵਿਚੋ।੨੧੦
ਵਛਨਤੀ ਚੜ੍ਹਇਸਤ੍ਰੀਆਂ।ਨਸਿਆਮਹਿਸਿਪਾਮ।ਕ੍ਰਿਸਨਨੂਕਾਲੂ
ਸਪ ੨੧੧ ਅਲੀ ਸਖੀ ਬਕੀ ਪੂਤਨਾ ਜੋਰਛਲੀਹੈ ਚੰਗਾਛਲੀਆ
ਹੈ।੨੧੨।ਬਕਤੁਨਾਮਮੁਖਕਾ।੨੧੩।ਮੇਨਗਾਂ ਉਡਕੇਮੁਖਰਾਤੇਸੋ ਈ
ਭਾਉਡਗਈਮੁਖਰਤੋ।ਸਹਤੀਰਨਾਮ ਸਤੀਰਦਾ।ਰਹੂਪ੍ਰਾਤੇ ਹੌ
ਹਾੜਫਾਤੋ।੨੧੫।ਅਬਜਾਨਹਮੈ ਹੁਣਜਾਣਿਆਅਜੀ।੨੧੬
ਵਛੂਨਜਈਐ ਦਖਣਦਿਸਾਰਮਣਕਖੰਡਨੁਜਾਣਾ।੨੧੭।ਦੀਧ
ਰਮੋਰਮੁਨੇਕਬਿਖੇਤੁਮਫੇਰਧਰੈਂਦਿਤੀਹੈਥੋੜੇਕਾਲਵਿਖਤੈਨੂ। ਤੀ
ਦੇਖਲਤਾ ਦੇਖਕੇਚਰਣਾਦੇਚਿਨ ॥੨੧੮।ਮ੍ਰਿਗਧਰੇਹਰਿਧੋਨਹ
ਜਾਰਜਿਰਗਬਣਾਏਸੁਇਨੇਕੇਜਿਨਾਦੋ।੨੨੦।ਪ੍ਰਹਕਰੈਉਬਿਰਜੇ ਅ
ਮੋਤੀ ਤੇਫਰੇਜੋ।ਕੀਚਨਰੇਕ ਸੁਧਕੀਚਨਕੋ।੨੨੨ ਖਉਨਾਮਭੇਦ
੨੨੩ ਦੁਖਕਰਿ ਨਾਮਕਠਨਕਾ।ਬਾਵਰਾ ਬਹੁਪੀਆ।੨੨੪
ਜੋਹਨਾਮਜੇਵੜੀਕਾ।ਛੁਟਕਾਸੈਰ ਛਿਟੀਆਂਨਾਲਮਾਰਤੀ ਬੇਸ
ਨਬੋਰੀ ਅਵਸਥਾਥੋੜੀਹੈਜਿਨਾਕੀ ਧਮਾਰ ਨਾਮਧਮਾਲਕਾ।
੨੨੫।ਅੰਤਬਸੰਤਭਏਰੁਤ ਬਸੰਤਦੇਅੰਤਹੁਇਆ।ਗ੍ਰੀਖਮਰੁਤ
ਆਈਜੇਠਹਾੜਾ।ਧਨਠੀ ਮੁਖੀਆ੨੨੬ ਮਿਕ ਬਾਲਕਏਏਪ
ਲੀਥਾ।ਖਸਮਿਲਕੇਆਇਆਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਲਤੋ।ਜਿਤਐਮੁਸਲੀਬ
ਲਭਦ੍ਰਜਿਤਿਆ।ਆਵਰਤੋ ਮਹਾਰਾਜਨੇਬਲਭਦ੍ਰਨੂਕਹਿਆ
ਉਪ੍ਰਬਲਭਦ੍ਰਜੀਨਾਚਣੇਸੁਕਹਿਪੋਇਨ ਇਸਪ੍ਰਲੰਬਦੈਤਨੇਕ
ਹਿਆਮੇਰੇਪ੍ਰਚਣੋ ਤਿਨਕੇਬਪਕੋਪਰਾਥਾਰੇ ਤਿਸਦੇਸਰੀਰਪ੍ਰਭ
ਰਣਰਖੇ।੨੩੦।ਮਾਗਸਿਰੀ ਸਿਰੀਰਾਗਾ।ਮੁਜਰੀ ਮੂਰਛਾਪੂ
ਜਰੀਪ੍ਰਜਨੀਕਾ।੨੩੨ ਮੁਨਦੇਵ ਅਗਸਤ ਭੇਰੋ ਜਵੈਮੋਲਤੋਹੋ
ਪੇਚਮਨੋਆਹਿਤੋਰੇ ਸਪਤੋੜਿਆ।ਹੋਇਜੇਬਸੂਖਾਦਾ।ਹੈਐਸੇਵੁਲ
ਖਾਤੀਹੈਇਸਤ੍ਰੀਆਂ।੨੩੩।ਕੇਕਪਣ।ਮਿਤਬਾਨਨਤੇ ਬਹੁਨੇ
ਸਿਖਿਆਪੜ੍ਹੀਹੈਤੀਖਣਤਾਦੀਬਾਣਾਤੇ।ਇਹਨਾਲਗੁਲਾਬਰ
ਆਤਮਨੇਏਬਿਸੀਨਾਲਹੈਕਾਨਦਾਮੁ ਖਗਲਾਬਦੇਫੁਲਹੈਜੇੜੀ
ਬਿਸਿਧ੍ਰਨਹੈਸੁਗੰਧਲਾਚੋਦਾਹੈ।੨੩੫।ਭਾਰਕਹੈ ਵਿਗਾਸਨੋਹੋਕੇ
ਦੀ ਬ

ਨੈਂਦਰੀ ਸੈਂ ਕੋਗੇ।੨੬੭।ਟਕਵਾ ਬੇੜੀ ੨੬੮ ਸਰੀਆਂ ਸਤ੍ਰੀਆਂ
ਜੇਕਰਕੇ ਕਰਾਕੈ ਸਾਥ ੨੬੬।ਘਾਤ ਬਨੀ ਤ੍ਰਾਬਨੀ ੨੬੯।ਗਕਾ
ਨਬਾਹਿਕ੍ਰਮ ਤੇਕਾਨਅਵਿਸਥਾੜ੍ਹੇਟੀ।ਘਰ ਕਾਹੇ ਘਰਦਾਹੋਂਦਾ
ਘਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਲਾ।ਹਬਕਾਹੇ ਹੈਨ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।ਬਰਕਾਹੇਬ
ਲਕ੍ਰਕੇ।੨੬੯ ਭਾਵਨ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਤਾਵੇਨਾਲਾ।ਹਰੀਆਂ ਕਦੀਆਂ
ਅਦਨ ਕੇ ਹਾਰ ਬਨਾਇਬੇ ਕੇ ਕਾਜ ਕਾਮ ਦੇ ਹਾਰ ਬਨਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੈ
ਤੁਕੈ ਪਰੋਵਤ ਹੈ ਮੋਤਨ ਕਲਿਰੀਆਂ।ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬਾਤਾ ਕਰਦੀ
ਆਂਹੈ ਏਹੋ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਪਰੋਂਦੀਆਂ ਹੈ।੨੭੦।ਤਨਕੇ
ਨਾਮ ਤਾਣਕੋ।ਤਾਉਹੈ ਤ੍ਰਿਧਾਂ ਆਹਾ ਹਿਰਦੇਵਾਵਤ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ।੨੭੧।ਬੇ
ਰਬਨੈ ਤਿਨ ਨੈਣ ਤਨਕੇ ਤਿਨਾਂਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਬੋਟੀ ਆਸਦੀਬ ਣਾਕੇ ਇਹ ਦਾ
ਮੇ ਇਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪ੍ਰਪੀਛਾਹੀ ਹੈ।੨੭੨।ਕਲਾਨਿਧ ਸੇ ਮੁਖ ਹੈ
ਨੂੰ ਆਸਾਰਖੇ ਮੁਖਾਂ ਦਾਰਮਦਾਤੁ ਅਨਾਰ ਵਰਗੇ ਦੰਦਾ।੨੭੩।ਰ
ਸਕੇ ਹਿਰੀਆ ਰਸ ਕੇ ਲੈਣਵਾਰੇ ੨੭੪।ਸੁਭ ਦਾਰਭਈ ਚਾਰਦ
ਸਮਹੋਗਈ ੨੭੭।ਕਰ ਬਾਤ ਕਹੀ ਕਰਾਕੀ ਬਾਤ ਕਹਿਜੀ ੨੭੮।
ਬਰਨੀ ਤ੍ਰਿਅਣੀਆ ਆਲਕੈ ਹਰਿ ਸੁਲਛਾਸ ਪਸਾਰਖੀ।੨੭੯।
ਸਰਤਾ ਮਗਨੇ ਹਬਹੀ ਹੈ ਨੇਹ ਰੂਪੀ ਸਿਰਤਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਗਿਣਤੀ ਬ
ਹਿਗਈ ਹੈ।੨੮੦ ਸਹੀ ਨਿਸਚੋਂ।੨੮੧ ਸੁਗਰਿਆਨ ਦਿਬਰਿਆ
ਨੀਆਂਦੀ ਜੀਐ ਬਿਭੂਤ ਬਿੰਤੀ।ਦਿਓਤਾ ਮੋਤੀ ਆਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇਵੇ ਬਨਾਸਪ
ਤੀ ਦੀਜੈ ਬਣੇ ਬਾਸਦੇ ਓਤਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਦੇ ਓਕਿਨਾ ਦਿਖੇ।੨੮੨ ਹਮਸੋ ਸੁਖ
ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਉਸ ਸੁਖ ਨੂੰ ਕੇ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਖੀਆ ਭੂਲ ਵਾਂਗੀ।੨
੮੪।ਹਮ ਜਾਨੀ ਹਮਾਰਾ ਪਿਆਰਾ।੨੮੫।ਘਾਤਾ ਜਿ ਦਾਉ ਦੇਨਵਾਲਾ।
੨੮੬।ਇਨਹੂ ਦੁਰਗਾ ਬਰ ਚੋਟ ਕਢਾਰਾ।ਇਨਾਂ ਚੋ ਪੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਬਰ ਦਿਤਾ
ਹੈ ਦੇਵੀ ਨੇ ਸੋ ਚੋਟ ਕਪਾਇਆ।ਨੀਮੂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਰਾਂ ਕੌਲ ਦੀ ਨਾਲੀ ਟੁਟੀ ਤੇ ਜੋ
ਸੇਤਾਰਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈ।੨੮੮।ਕਾਬਿ ਨਾਮ ਸਾਂਤੀ ੨੮੯ ਰਸਰਾਖੇ ਜੋ
ਰਸ ਨੂੰ ਪੀਂਦਾ ਹੈ।ਕਨ੍ਹੈ ਨਾਮ ਘੋਖੇ।੨੯੧।ਛਾਤੀਆਂ ਕੀ ਤਰਾਂ ਕੀ।੩੦੬ ਖਿ
ਸਾਨੋ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਕੇ ਨਾਖਚਲੇ ਨਿੱਘ ਚਲੇ ੩੦੭ ਚਪਾਤੀ ਨਾਮ ਫੁਲਕੇ
ਵਾਸਤੇ।ਬਟਪਾਰੀ .... ਅਉਰ ਮਰਾਮੇ ਬਾਟ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਠਗਹੇ
ਕੇ ਰਾਮਾਰਤੇ ਹੈ।ਦੂਰ ਬ੍ਰਗਮੇ ਹਾਰਿਆ ਉਪਸੂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਗਾਂ ਵਿਚਾ।੩੧੩।ਜੀ
ਅਰੇਹ ਪੁਜਾਈ ਜੀ ਅਭੂਪ ਰੇਹ ਪਹੁਚਾਇਓ।੩੧੪।ਪਰਤ ਚੈਨ ਪਰ ਮੈਨੇ
ਕਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪੈਜਾਂਦੀ ਹੈ।੩੧੬।ਹੈਬਰਨੀ ਸਰਸੀ ਤ੍ਰਿਅਣੀਆਂ ਬਣਾਸਾਂ
ਚਖੀਆਂ ਹੈ ਸਸੁਕੇ ਟਿਕਕੇ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਕ੍ਰੋੜ ਕਉਣ ਹੈ।ਆਨਦੁ ਲੈ ਸਿਵ
ਕੇ ਰਿਪ ਆਪ ਦਖੋ ਬਿਧਨਾਰ ਸਪਾਹਿ ਨੇ ਚੋਰਾਂ।ਮਾਨੋ ਨੇ ਲੈਕੇ ਕਾਮਦੇਵ ਨੂੰ
ਬਿਧਨਾ ਨੇ ਇਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ਵਿਚ ਰਸ ਨਚੋੜ ਕੇ ਦਿਤਾ ਹੈ।੩੧੭।ਜੋ ਉਦੁਨਲੀ

੨੩੭ ਅਧਰਾਪੀਅਸੇਹੋਠਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰਖੇ।ਮੂਰਤਲੈਨਕਰੈਖਰਾ ੫
ਰੋਹੇ ਮੂਰਤੀਸਾਡੀਨਾਲੈਲਵੈ ਇਸਵਾਸਤੇਪੌਛੀਗੁਸਾਕਰਦੈਹੈ
੨੩੮।ਤਾਬਤੇਜੀ ਸਹਾਬਕੇਆਬ ਕਸੁੰਭੇਦੇਰੰਗਦਾਜਲਦੇਖ
ਕੇਖਿਸਾਨੇ ਸਰਮਿੰਦਾ।ਨਰਗਸਕੇਗੁਲ ਦਪੋਰੀਦਾਫੁਲ ਬਰਤਾ
ਗਾਨਕੈ ਬਰਤਣਵਾਲਾ।ਗਿਣਕੈ ਲਹੌਨਹਿਆਨੇ ਦੇਖਿਆਨਹੀਹੋ
ਰਕੇਈ।।੨੩੯ ਜਲਜੀ ਮੁਖਲਾਜੈ ਕਵਲਬੀਦੇਖਕੈਮੁਖਨੋਲਜ
ਤਹੋਜਾਦਾਹੈ।ਜੁਰਬਾਹਨ ਬਾਹਾਂਦੀਕਿ ਪੀਪਾਕੇ।ਲਾਜਕੇਭਾਂਜਨ
ਭੂਜੈ ਲਜਾਭੂਪੀਭ੍ਰਾਤਾਂਫਟਗਏਆਹੈ।।੨੪੦ ਉਜਲਕਾਰੀ
ਗੋਰੀਆਂਤੇਕਾਲੀਆਂ।।੨੪੧ ਅਤਿਹਜਾ ਤਿਸਜਾਰਗਾ।ਇਕਠੋ
ਲਨਕੋ।ਇਕੈਤਅਸਥਾਨਕੇ।ਹਰਿਧਉਲਨਕੇ ਸੁਇਨੇਕੇਮੰਦ੍ਰ
ਦਾ ਵਾਇੰਦ੍ਰਕੇਮੰਦ੍ਰਦਾ।ਸਰ ਤਲਾਉ ਕਉਲਨਕੇ ਕਉਲਾਂਦਾ।।੨
੪੨ ਠਾਨੀ ਨਾਮਬਣਾਈਹੈ ਸਸਸਾਨੋ ਰੇਣੂਮਾਰੇ ਬਰੇਬ੍ਰਾ।ਸਿਤਕੇ
ਪੀਸਕੇ ਪਾਰ ਪੇਰਾਕੂਕੇ ਪ੍ਰਦਛੁਨਾਦੇ ਪ੍ਰਦਖਣਾਦਿੰਦੀਆਹੈ।ਤਾ
ਤਕਿਧੋਕਿਤਕੇ ਸੋਆਰਾਬਉਂਦੇ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕ੍ਰਕੇਹੋਵੇ।।੨੪੩
ਸ ਸੁਰੇਂਨਾਮਾਇੰਦ੍ਰ ਅਉਰਜਾਨਕਤਹੈ ਹੋਰਕਿਸੀਜਾਗਾਨਹੀ।ਅਥੁ
ਅਸੈ ਅਕਾਸਮੇ।ਅਦਿਨਸ ਨਾਮਦਿਨਕਾ ਦਿਨੇਸਨਾਮਸੂਰਜ
ਕਾ ਦਿਵਾਨਮੇ ਦੇਵਤਿਆਦਾ ਦਿਵਾਨ ਸੁਪਤਮੇ ਬਿਸਨੋ।।੨੪
੫।ਚੰਡਮੁੰਡ ਮੁੰਡਡਾਰੇ ਚੰਡਤੇਮੁੰਡਦੇਸਿਰਵਢਸਿ।ਗੰਡਕ
ਗੰਡਕਾਨਦੀਦੇਪੁਤ੍ਰਠਾਕੁਰਜੀ।ਰਾਨਨਕੀਮੰਡਕਾ ਜੁਧਦੇਕਰਨ
ਵਾਲੀਆ।।੨੪੬ ਰਸਕਾਨਰਕੇਸੰਗਤੀਨਾ ਇਨਾਦਾ ਚਿਤਕਾਨਦੇ
ਰਸਨਾਲਜੋਭਿਜਿਆਹੋਇਆਹੈ।।੨੪੭ ਪਾਤਨ ਸਾਥਖ
ਰੀ ਪੰਗਤੀਨਾਲ ਖੜੋਤੀ ਆਹੈ।।੨੪੮ ਮਨਮੇਕੁਪੀਆਂ
ਮਨਵਿਖੇ ਇਕੁਪੀਆਦਾਪ੍ਰੇਮਹੈ।ਜਾਜੁਪੀ ਜਾਕੇਜੁੜੀਵਾਸਿ
ਲੀਆ।।੨੫੦ ਹਾਥਨਮਾ।ਸੁਸਾਰੀਹਰੀ ਗਬਾਂਦੇਨਾਸਕੀ
ਆਂਧੁਕਾਈਆਂਹੈ।।੨੫੧ ਕਉਲ ਕਲੀਹੈ ਕਉਲਦੇਫੁਲਦੀ
ਕਿਆਈਤੋੜਾਤਾ।।੨੫੨ ਤਾਤਪਕੀ ਅਗਨੀਮਧ ਬਲਦੀਅਗ
ਵਿਚ।।੨੫੪ ਤਸਲੀਮ ਨਮਸਕਾਰ।।੨੫੫ ਹੇਰੀ ਹੇਰੀਸਖੀ।ਹ
ਈ ਹੇਸ੍ਵਾਮੀ ਵਾਦੇਹੀ।।੨੫੭ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਈਮੇਰੀਸੋਹੈ।।੨੫੮ ਬਾਬ
ਰੀ ਬਾਲਕ ਵਾ ਅਤਿਆਤਾ।।੨੬੦ ਇਸੀਅਨ ਇਪਟਦੇਹੋ।
ਇਸਬਾਤਦੇਮੀਨਿਆਪਦਦੇਦੇਵੇਗੋ।ਜਸੁਧਨੇਦਕੀਜਸੋਧਾਤੇ

ਲਾ
ਨਾਮਧੁਨੀਆਂਦੇਪ੍ਰਖਣਵਾਲੇਧੁਨੀਗ੍ਯਾਨਗਾਢੇ ਸੀਘ੍ਰਪਣੇਬਖ੍ਸ਼ਾ॥੩੧੮॥ਰੂਪ
ਪੀ ਕੈਪਾਨਰੂਪਰੂਪੀਮਦਚਾਂਕਰਕੇਮਸਤਹੋਈਆਂ ਜਲਲੋਤਕੀਸੁਈ ਜਲਦੇ
ਵਿਚਜੈਸੇਲੋਲੇਹੋਦੀਆਂਸੂਈਆਂਫਿਰਦੀਆਂਹੈਂ॥੩੧੯॥ਭੁਖਿਆ
ਤ ਕੀਤਾ॥੩੨੦॥ਮੁਕਤਾਫਲਮੁਕਤਰੂਪੀਫਲਪਾਂਵਦੀਆਂ ਦਾਬਾ
ਤਫਲਰੂਪਾਂਵਦੀਆਂ॥੩੨੧॥ਅਨਤਨਾਧਨਬੀਚਸੰਭਾਰੇ ਲਿਆ
ਉਦਾਸੀਹੀਧਨਨੂੰਵਿਚਸੰਭਾਲਦੇ॥੩੨੩॥ਇਨਾਸਿਆਹਭਏਮੁਖਇ
ਦਇਨਾਦੇਮੁਖਸਿਆਹਹੋਗਏਜਿਉਂਰਤਕਾਵਾਮੁਖਹੁੰਦਾਹੈ ਸਿਰ
ਦਾ ਜੈਸੇਜੁਵਤੀਮੁਖਲਾਲਭਏਵਹਜਿਉਂਰਤੀਆ ਇਸਪ੍ਰਕਾਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂਦੇਮੁਖਲਾਲਹੋਏਜੈਸਪ੍ਰਕਾਰਰਤੀਆਂਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨਾ॥੩੨੫
ਡਰੈਜੁਮਰੇਹਮਕਉਹਮਰਾਈ ਹਮਾਰਾਰਾਜਾਹਮਾਰੇਕਉਮਾਰਤਾ
ਕੈਰਾਇਸਤੇਨਾਗਏ॥੩੨੬॥ਭੂਮਪਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਤੇਪਾਈ॥੩੨੭॥ਕ
ਥਿਰਾਜਕਹਿਰਾਜਾਪ੍ਰਿਛਤੇਨੇਕਹਿਆਫੇਰਾਦਿਜਅਉਰਕਹੀਹੈ
ਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਹੋਰਕਹੀਹੈਕਥਾ॥੩੨੮॥ਜਾਲਨਨਾਮਮਾਸਦਾ ਅਖ
ਨੀਨਾਮਮਾਸਦੀਝੀਦਾ॥ਬਿਰੀਆਨਾਮ ਬੜੀਆਂਕਾ ਜੁਜਤਾਹਰੀ
ਦੇਤ੍ਰਾਂਦੀਕਈਸਿਠੀਠੇ ਖਟੀਆਨੁਰਾਦੀ ਬੂੰਦੀ ਸੇਵਕੀਆਂਜੇਸੀਆਂ
ਲਡੂਆਸੋਤੀਚੂਰਦੇਲਰ ਅਰੁਸੂਤਭਲੇਸੂਤਕੇਲਡੂਚੀਰਗੇ ਬਰੇਨਾ
ਮ ਬੜਿਆਂਕਾ॥੩੨੯॥ਉਨਸੋਕੈ ਓਰੜਕੇ॥੩੩੧॥ਕਹੋਇਉਦਾਸਰੀ
ਸਾਹਿਬਦਸਵਾਪਾਤਸਾਹਜੀਕੇਦੇਹੈ॥੩੩੨॥ਸੁਬਾਸਰੀ ਸੁਸਟੂਬਾਸਨਾ
ਰੂਪਰਾਗਕੋਨਿਹਾਰ ਰੂਪਨੇਦੇਖਕੇਤੇਰਾਗਸੁਣਕੇ ਉਡਰਾਨ ਤਾਰੇ॥੩੩੩
ਧਨਠੀਮੁਖੀਆ॥੩੩੪॥ਹਰਿਪੂਜਾਕੋਦਿਨ ਇੰਦ੍ਰਦੀਪੂਜਾਕਾਦਿਨ
॥੩੩੫ ਅਨੇਕਨਕੇਰੂਪ ਅਨੇਕਭਾਂਤਕੇਭੋਜਨ ਅਰੂਪਚਾਂਮ੍ਰਿਤਾ॥੩
੩੬॥ਜਸਬਾਹਨਕੇਜਮਬਾਹਾਬਿਬਾਰੇ ਬਾਹਤ੍ਰਿੰਦੀਨਿਆਈਜਮ
ਬਾਹਨੇਬਿਸਬਾਰੇਹੈ॥੩੩੭॥ਨਰੀਹੈ ਨਰਾਆਂ ਖਰੀਹੈ ਚੇਰੀਹੈ ਕਿ
ਹਕੀਕਿਸਕੀ ਕਹਾਕਿਥੇ॥੩੪੦॥ਗਿਰਰੋ ਗਿਰਕੇ॥੩੪੧॥ਹਸਕਹੀ
ਪਿਤਪਾਰਥਕੀ ਅਰਜਨਦਾਪਿਤਾਇੰਦ੍ਰ ਤਿਸਦੀਪੂਜਾਜੋਕਹੀਹੈ
ਇਹਜਾਇਹਜਾਰਗਾ ਹਮਰੀਅਨਸੋਜੋ ਹਮਾਰੇਸਾਰਖਾਹੋਰਕੇਈਹੈ॥
੩੪੩॥ਥਾਕੇਕੀਕਰਕੇਮੁਰਦੀਪੁਨਤੀਨਮਤਮਹਾਸਰਸਾਧੀ॥ਬ
ਚਨਾਰੂਪੀਕਮਾਣ [illegible] ਤਾਣਕੇ ਉਜਲਮਤਦੀਧੁਨਹੋਈਏਹੋਬ
ਤੀਕਾਨੀਸਿਨੀਹੈਕਥੁਪਰੀਛੂਟਾਂਚੇਰੀਜਿਸਫਾਧੀ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾ
ਰਚਿੜੀਫਸੀਹੋਈਛੂਟਜਾਂਦੀਹੈ ਤਿਸੀਤ੍ਰਾਂਗੋਪਾਂਦੀਕਥੁਪਰੂਰਹੋਗ
ਈ॥ਮੋਹਿਕੀਬਾਰਧੂੰਕਰਗਿਆਨਨਿਵਾਰਦਈਉਮਰਿਜਨਾਯ॰

ਧੀਆਂਮੋਹਿਰੂਪੀਬਦਲ੍ਹਾਂਦੀਪ੍ਪਟਾਓਰਤੁਕੇਜੋਆਈਥੀਸੋਗਿਆਨ
ਰੂਪੀਅੰਧੇਰੇਨਿਵਾਰਦਈ।੩੪੩।ਅਤਿਹੂਲੋਕਨਕੇਪਤਇੰਦ੍ਰਾ।੩
੪੪।ਕੁਰਥੇਕੇਨ੍ਰਮੇ।੩੪੫।ਬਾਰ ਨਾਮ ਬਾਲਕ।੩੪੬।ਗਿਆਨਕਾਕੀ
ਰੀਮਤਾਨਹੀਕਿਸੇਕੀ।੩੪੭।ਤੌਤਿਭਗਵਾਨਤਬੈ ਤਬੀਤਿਭਗਵਾਨਨੇ।
ਗਿਆਨਜਨਾਵਰਕੀਲਈਬਾਜਕੈ ਰਦ੍ਹਾਰਨਕਾਨ ਦਈਜਬਚਾਖੀ
ਗਿਆਨਰੂਪੀਜਨਾਵਰਦੀਬੋਟੀਕਾਨਨੇਜਬਦਈਗੁਵਾਲਿਆਂਨੇ
ਬਾਜਹੋਕੈਲਈ।੩੪੯।ਬਿਨਾਂਨਪ੍ਪ।ਇਕਪ੍ਰਬਾਤਿਬਿਨਾਪ੍ਪ੍ਪ ਕੁਹਾੜਾ
ਪਤਵਾਮਪ੍ਪ ਜਰਾਸੰਧਾ।੩੫੦।ਭੂਸੁਤ ਭੂਮਾਸੁਰ। ਬਰਅੰਗਾਸੇਸ
ਦਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂ।ਜੁਧਾਅੰਬਾ।ਜੁਗਾਂਨੂੰਗਿਣਤੀਦੇਣਵਾਲਾਹੈ।ਮੂਲਿਕੰ
ਤਛਮਤਵਾਲਾ।੩੫੧।ਕੇਪਾ ਦੇਕੋਧਾਦਿਚਰਚਾ।ਤੂਅਨਨਾਮਤਾ
ਤੌਇ।ਚਰਚੇਚਾਰੇ।੩੫੩।ਚਰੀਆਜੋਉਥਾਂਛੇ ਬਹੁੰਚਰਾਉਣਦਾ
ਲਾਕ੍ਰਿਸਨਾ।ਛਿਪ੍ਰ ਸਤਾਬੀ।੩੫੫।ਦੁਖਮਾਝਾ।ਰਿਦੇਦਾਦੁਖਾ।ਹੀਰ
।ਬਿਨਾਂਪਖੀਏਪਤਿਰਾਙਾ ਰਾਙ੍ਹੇਪਤੀਬਿਨਾਹੀਰਦੇਖੀਦੀਹੈ।੩੫੬।
ਕਉਲਨਾਭੁਨਾਮਾਕ੍ਰਿਸਨਕਾਕਮਲਾਸਨਬ੍ਰਹਮਾ ਪਤਤਿਸਕੇਪਤੀ।ਕ
ਰਮਾਹਰਨਕਲੀਕਕੇਦੂਰਕਰਨਵਾਲੇ।੩੫੯।ਅਗਣੇਦਤ।ਸੂਰਜਉਦੇ
ਹੋਇਆਨਹੀਦਿਸਦਾ ਦਾਮਨ ਦਾਂਤ ਬਿਜਲੀਰੂਪੀਦਿਦਕਢਕੇਡਰਾਉ
ਦੇਨ ਸਿੰਘਨਛੇਰਣੀਨੂ ਸਿਆਰ ਗਿਦੜ ਕੋਪਲਤੇ ਕੌਣਹਟਾਵੇ।੩੬੦।
ਤਾਤ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਠੇ ਪਾਟਿਆਜਾਣਕੇ।੩੬੩।ਆਤਾ ਆਸਰਾ
ਰਾਙਾ ਰਾਙਾਸੁਰ ਰਾਖਸ।੩੬੪।ਭ੍ਰਾਤ ਬਲੀ ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨ
੩੬੫।ਮੁਹਿਤ੍ਰਾਣੋ ਮੇਰੇਅਗੇਆਈਹੈ।੩੬੬।ਅਤਾ ਅਤਸੈਕਰਕੇ।ਰਾਜਾ
ਨਗਨਾਜਿਤ।ਤਿਸਦੀਕੰਨਿਆ।ਥਿਆ।ਹੀਸਭਬੋਲਨਥਕੇ।੩੬੭।ਬ
ਰਨਾਮਬਲਕਾ ਕਰਬੀਰਜਥਾ ਹਥਦਾ।ਸੰਜਿਤ੍ਰਾਸੋਈਬਲਕੀਤਾ।੩੬੮।ਸੁ
ਰੀ ਦੇਵਤਿਆਂ।ਦਾਇੰਦ੍ਰ।੩੬੯।ਮੁਹਸਾਨੀ ਮੇਰੇ ਬਰੋਬਰ ਮਪ੍ਪਦ
ਪਤ ਜਰਾਸੰਧ।੩੭੦।ਪ੍ਰਗਟੇਹਰਰੇ ਪੈਰਾਂਨੂੰਤਕ ਤ੍ਰੈਕਰਕੇ।ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਕੇਦੁਖਨ੍ਹਾਂਹੁੰਦਾਹੈ।ਉਰਧੋਪੇ ਰਿਦੇਵਿਚੋਂਪ੍ਰਾਣਕਢਦਾਹੈ।੩੭੧।ਦਫ
ਨਾਮ ਸਭਾਕਾ।ਜਫਨਾ।ਦੂਰਕੀਦਾ।ਸਦ੍ਰਨ ਇੰਦ੍ਰਦੀ ਸਫਾ ਬਦਲ੍ਹਾਂਦੀ
ਸਭਾ।੩੭੨।ਕਾਗਰੂਛਿ ਨਾਮਭਾਂਡੇਕਾ।ਅਬੈ ਨਾਮ ਅਤੈਦਾ।੩੭੩।ਦ
ਉਰ ਨਾਮ ਚਕ੍ਰਤੀਕਾ।੩੭੪।ਕਾਨਬਲੀ ਬਰਹੈ ਬਲਮੇ ਬਲਵਾਲਿਆਂ
ਵਿਚੋਂਕਾਨਬਰਾਬਲੀਬ੍ਰਸ੍ਰੇਸਟਹੈ ਕਿਲੇਸਤਸਤ ਕਿਲੇਟਪਕੇਮੋਰਮੁ
ਰਨੂੰਮਾਰਿਆਹੈ।ਓਝੁਨਲਮੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਖੇ।ਨਰਕਾਸੁਰ ਨਾਮ ਭੂਮਾਸੁਰਦੰ
ਕਰਸੀ ਸੁਅ ਹਸਾਰਥਾ।ਬਿਰਥੀ ਬਿਨਾਰਥਗਾਰਤੇ।੩੭੫।ਧਰੀਧਤੀ

੩੭੬ ॥ ਪ੍ਰਿਤਨਾ ਸੈਨਾ ॥ ਜਿਹ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਲਕ ਬਲੀ ॥ ਜਿਸ ਕੀਉ ਸਤਤਬ੍ਯ
ਹਆ ਕਰਤਾ ਹੈ ੩੭੮ ॥ ਬ੍ਰਿਟੇ ਬੰਡਾ ਦਿਤੇ ॥ ਦੋਖ ਲਟੇ ਲਟਾਉਣਵਾਲੇ ਦੋਖ ॥
੩੭੯ ਜਨ ਸੋਇ ਇਹ ਬ੍ਰਿਤ ਛਠੀ ਜਨਾ ਸਾ ਬਛ ॥ ਠੀ ਥਿਤ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ੩੮੦
ਜਾਪ ਤਪਸਾ ਜਪਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ਉਹ ॥ ਜਰਰਾ ਕ ਜੜ੍ਹੇ ਜਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ਜੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹੈ ॥
੩੮੩ ॥ ਪੁਤ ਲੋਕ ਇੰਦ੍ਰ ਅਣੇ ਸੈਨਾ ॥ ੩੮੪ ਬਰ ਬੀਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੋ ਸਟਸੂ
ਰਮੇ ਬ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਿਨਾ ਕਾ ਦੇ ਵ੍ਰਿਤਿ ਆਦੀ ਰਿਖੀਆ ਕੂਣੀ ਤੇ ਰਾਖਸਾ ਨੂ ਮਾਰਣਾ ॥
ਚੰਡ ਚਮੁੰਡ ਹਿ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਦੀ ਪੁਨਾ ॥ ਕੋਪ ਨਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ੩੮੬ ਖਾਤਰ
ਉਪ੍ਰਰਿਦੇ ਉਪ੍ਰ ਬਾਂਣ ਬੰਦਾ ੩੮੭ ॥ ਜੈਮਲ ਟਲ ਲਏ ਅਹਿ ਸੀਸੀਜਿ
ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸਪ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਮਣੀ ਲੁਟ ਲਈ ਦੀ ਹੈ ਓਹ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਭਾਇ ਇਹ ਜਾਪਨ ਕੋ ਇਹ ਜਾਪੀ ਜਪਣੇ ਜੋਗ ਜੋ ਏ ਹੈ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ
੩੮੯ ਹੁਏ ਹੈ ਪ੍ਰਭੇਦ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ॥ ਦਫਾ ਸਭਾ ॥ ਖਫਾ ਨਾਮ ਗੁਫਾ ਕਾ ॥ ਜ
ਫਾ ਚੁਟਕੀ ਵਿਚ ਬਾਣ ਲਏ ਬਿਨਾ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਛੋ ॥ ੩੯
੨ ॥ ਗਣ ਗਾਮੀ ਸੁਰਮੇ ਬਾਮੀ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ॥ ਖਾਮੀ ਕਚੀ ॥ ੩੯੩ ॥ ਉ
ਰ ਛਾਤੀ ੩੯੪ ਲੀਲਾ ਕਉਤਕ ਬਰਤਾਹਰ ਹੈ ਵਰਤੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ
ਲਾ ਦੁਖ ਸੀਲ ਸਤ ੩੯੫ ॥ ਜਿਉ ਧਰ ਮੂਰਤ ॥ ਜਿਉ ਧਰਕੇ ਬੂਥੀ ੩੯
੬ ਘਟਕਾ ॥ ਨ ਕਰੀ ਇਕ ਘੜੀ ਨਹੀ ਕਰੀ ੩੯੭ ॥ ਸੁਰਗੀ ਨਾ ਸੁਗਾੜਾ ॥ ੩
੯੮ ਮਾਰ ਭੂਰੇ ਮਰ ਵਾਇ ਦਿਤਾ ਭੀਮ ਸੈਨ ਤੇ ਮਤੀ ਸਤ੍ਰਾ ॥ ਆਰਾ ਸੋ ਧੂਮ
ਧੂਏ ਦੇ ਨਾਲ ਲਪੇਟ ਕੇ ਅਗਾ ਰਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ੩੯੯ ॥ ਇਕਲੋ ਇਲੋ ਨੇਹੀ
੪੦੧ ॥ ਭੂਮਾ ਸਰਦੀ ਆਇ ਸਤ੍ਰੀਆ ਦਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ੪੦੩ ॥ ਇਕ ਇੰਗਰ
ਨਾਮ ਅਪਛਰਾ ਕਾ ॥ ੪੦੫ ਬਾਨ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਕਾ ॥ ੪੦੬ ॥ ਨੇਤ੍ਰਾ ਦੀਉ
ਪਮਾ ਉਜਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾਗਰ ਚਤ੍ਰ ਨਵਲ ਨਵੀਨਾ ॥ ੪੦੭ ਮਨਆ
ਨੰਦ ਫਾਦ ਭਏ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਅਨੰਦ ਉਤਪਤ ਹੁਏ ਹੈ ॥ ੪੦੮ ॥ ਬਰਨਾਂ ਰਾਜ
ਬਰਨ ਦੇਦੂਤ ਦਰੀਆ ਵਨ ਰਾਜੇ ਬਰਣਨੇ ॥ ੪੦੯ ॥ ਕੈ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀਰ
ਤੇ ਕ੍ਰਿਕੇ ੪੧੨ ਨਦੀ ਆਪਤਿ ਨਾਮ ਵਰਣ ਦਾ ਅਜਨੇ ॥ ਬਿਨਾ ਜਾਣੇ ਤੋ ॥
ਤੁਮ ਤਾਤ ਤਮਾਰਾ ਪਿਤਾ ੪੧੫ ॥ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾ ਕੀਤੀਆ ॥
੪੧੬ ਬ੍ਰਿਜ ਕੋ ਪਤ ਨੰਦ ਜੀ ੪੧੭ ॥ ਏਹ ਕੈ ॥ ਇਸ ਨੂੰ ॥ ਗਿਆਨ ਨ੍ਰਿਪ ਪਾਰ
ਸਰੋਪਨ ਲੋਹ ਕੇ ਕਾ ॥ ਸਭੇ ਕਰਿ ਕੰਚਨ ਡਾਰ ਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਰਾਇਆਂ
ਨ ਰੂਪੀ ਪਾਰਸ ਨੇ ਹੋ ਕੇ ਰੋਪ ਰੂਪੀ ਲੋਹੇ ਕੋ ਕੰਚਨ ਕਰ ਡਾਰਿਓ ॥ ੪੧੮
ਸ੍ਰੋਹ ਜਾਪਿ ਪਖਏ ਤ੍ਰੀਆਨ ਰੋ ਦੋਏ ॥ ਤਿਸ ਜਾਰਾ ਦੇਖੇ ਦੋ ਮੇਲ ਛਮਿਨਾਰਾ
ਇਣਾ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਚਾ ॥ ਸਮਜਾ ॥ ਤਿਸ ਜਾਰਾ ਦੇ ਬਰੋ ਬ੍ਰਹੋਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

੪੧੯ ਕਾਨਜਮੇ ਸਮਾਨ ਲਖੀਦੇ ਦੇਖੀਦਾ ਨਹੀ ਏਥੇ ਥੈ ਕੁੰਠ ਵਿਚ ?
ਗੋਰਸ ਖਾਤ ਮਖਣ ਖਾਦਾ ਹੈ ਕਲਾ ਹੈ ਸਕਤੀ ੪੨੦॥ਆਪਰੂਪਾ ਅੰ
ਪਣਾ ਆਪ ਰੂਪ ਹੈ ੪੨੧॥ਕਪਰਦੀ ਜੂੜੇਵਾਲੀ ਜਾਲਪਾ ਜ੍ਵਾਲ
ਧਾਉਣਵਾਲੀ ਮਹਾਜੋਗਮਾ ਨਿਦ੍ਰਾਰੂਪ ੪੨੨॥ਤੂਹੀ ਰਿਸਟ ਰਿਪੁ
ਸਟਗੀ ਰਿਸਟ ਪੁਸਟ ਤੂਹੀ ਹੈ ੪੨੩ ਤੂਹੀ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ਤੂਹੀ ਸਰੁਸ
ਤੀ ਹੈ ੪੨੪ ਭਵੀ ਭੈ ਭੇਦੀ ਸਕਤੀ ਭੂਤ ਭਾਬਿਖੰਬ ਵਾਨੀ॥ਭੂਤ ਕਾਲ ਭਵਿ
ਖਤ ਕਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਰੂਪਣੀ ਤੂਹੀ ਹੈ॥ਭੂਪਣੀ ਗਾਣੀ ਮਹਾਬਾਹਣੀ
ਬਡਾ ਛੇਰ ਰੂਪ ਤੈਰਾ ਬਾਹਨ ਹੈ ੪੨੫ ਭੂਤਨੇਸਰੀ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਈਸ੍ਵਰੀ ਭਾਬਿਖੰ
ਚਤ੍ਰ ਪਿੰਗਲਾ ਹੈ ਸੇਸਨਾਰਾਇਣੀ ਸਕਤੀ ੪੨੬॥ਸੁਧਾ ਸਿਧਿਆ॥ਸਿਧੀ
ਆਂਦੀ ਸੁਧ ਕਰਣਵਾਲੀ ੪੨੯ ਕਰਤ ਕ੍ਰਿਆਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਮਕਾਰ ਤਕਰੀ
ਸਕਤੀ ੪੩੦ ਬ੍ਰਾਹਣੀ ਸੂਰਣੀ ਸਿਧਣੀ ਛੇਰਣੀ ੪੩੧ ਬਿਹੇਤ੍ਰਿ
ਯੋ ਮਾਗਿਆ ਹੈ ੪੪੦॥ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਨ ਤ੍ਰੀਯਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਖੇਲ ਨਿਵ
ਰਹੁ ਕਾਮਾਇ ਹੈ ਬਸੀ ਆ॥ਤਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਨ ਇਸਤ੍ਰੀਯਾ
ਕੇ ਸੰਗ ਖੇਲਕੇ ਕਾਮ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਹੁਇਹ ਬਾਤ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਬ
ਸੀਆ॥੪੪੧ ਬਰਨੀ ਤ੍ਰਿਮਣੀ ਆਦ ਖਰੇ ਸੇ ਦੁਖਰੂਪ ਜਿ
ਖਮਾ॥ਤੇ ਧੋਨਾ ਮਤੇ ਸੇ ਕਾਕ ਉਲਕੇ ਪੜ੍ਹਿ ਕਿਧੋਂ ਸਸ ਸਾਬਲ
ਗੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੁਖ ਨੇ ਤ੍ਰਕਵਲਾ ਦੇ ਪਤ੍ਰ ਤਿ ਸਦੇ ਨਾਲ ਲਗੋਆ ਅਰੇ
ਸੇ ਬਹੁਤੇ ਐਸੋਂ॥੪੪੨॥ਬੰਧਕ ਹੈਂ ਬਰਨੀ ਧਾਰ ਕੇ ਤ੍ਰ ਬਧਕ ਦੀ ਟਟੀਆ
ਨਿਆ ਹੈ ਟਟੀਆ ਤ੍ਰਿਮਣੀ ਆਧਾਰੀ ਆਹੈ ਕੋਰਨਕੀ ਵ੍ਰਤ ਕੇ
ਇਆਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਸਾਇਕ ਬਾਣ ਅੰਬ ਵਾਰੰਗ ਪੀਤ
ਬਾਸਨ ਮੋਹਨ ਜਾਲ ਪੀਤ ਬ੍ਰਕਾਧੇ ਮਨਮੋਂਹਦੇ ਕੈਧੇ ਪ੍ਰਜੋਪੀਤ ਨ
ਬਹੈ ਏਆਲ ਹੈ॥੪੪੩॥ਭਿਲ ਹਾਭਰ ਨੈਨ ਕੇ ਸੈਨ ਨਕੇ ਲੋਕਨ
ਨਲੇਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਸਾਰ ਤਾਦੇ ਸਾਬ ੪੪੪॥ਕਦਲੀ ਦਲਨਾ
ਮਕੇ ਲੇਦਾ ਦੂਜੀ ਧਾਪਰ ਤੀਰਨਸੀ ਦੋਮੇਜੇ ਧਾਦ ਵਿਸੇ ਸਕਰਕੇਤੀ
ਰਸਾਰਖੀ ਸਿਧੀਆ ਹੈ ੪੪੫॥ਭਰੂਏ ਬ੍ਰਿਛ ਤਰ ਹੇਠਾ ਕਹਿਕਾਨਬ
ਕੀ ਹੈ ਕਾਨ ਏ ਕਾਨ ਐਸੇ ਕਾਹਿ ਤ੍ਰੀਆ ਹੈ॥ਤਿਨ ਮੇ ਤਰਣੂ ਸੁਜਕੀ ਚੱਤ੍ਰ ੫
ਤਾ॥੪੪੬ ਸੁਧ ਜਾਨ ਸਖੀ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾ ਸਾਹੁਰੇ ਗਈ ਸਖੀਆ ਆਈ ਸੁ
ਣਕੇ ਦੂਸਰੀ ਸਖੀ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਉ ਆਈਆਂ॥ਠਗਤੀ ਠਲ

ਗੀਆ।ਠਗਦੀਟਿਨਿਆਈ ਕ੍ਰਿਸਟਲਗਰਹੀਹੈ।੪੪੯ ਤੜਾਪੀ
ਖਿਚੀਆਂਗਈਆਂ।ਈ ਦੂਹਲਾਂਗੀ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਤੇਲੈਪਜਾਂਦੀ
ਹੈ।ਬਾਂਪੁ ਬੰਸਣਵਾਲ੍ਹਾ।ਲਾਜ ਬਹਾਪੀ ਲਜਾਵੂਪੀ ਬੈਧੀ।੪
੫੦।ਬੁਸੰਙਾ।ਗਿਣਤੀ।ਗਹੋਇਗਈ ਤਿਨਮੈ ਭਨਦੋਂ ਵਿਖੇਪਿਆਨ
ਕਰਦੀਆਂ ਸਭਹੀ ਇਕਠੀ ਸਭੋ ਇਕਵੂ ਪੁਹੇਗਈਆਂ।ਸੋਫੀ
ਨਾਮਸੰਕਾਦਾ।੪੫੧।ਭਉਹਭਰੀ ਭੈਹਾਂਚੋਰੀਆਂ ਭੁਰੀਆਂ ਹੋਈ
ਆਂਹੇ ਮਧੁਰੀ ਸੁੰਦਰ ਬੁਬਨੀ।ਤ੍ਰੈਮਣੀਆ ਸਭੁਹੀ ਸਭੇਹੀ ਰੋਪੀ
ਆਂ ਸੁਢਰੀ ਸੋਦਾਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈ ਮੇਨਕੇ ਸਾਦੀ ਕਾਮਦੇਸੀ
ਚੇਵਿਚਾ।ਸੋਭਤਤਾਤਨ ਮੇਹਾਰਿ ਸੋਭਦੇਹੈ ਤਿਨਦੇ ਸਰੀਰਾਂਵਿਚ ਦੇ
ਕਾਨ੍ਹਜੀ ਚੁਨੀਆਂ ਚੁਨਖਾਰੀ ਚੁਨੀਆਂ ਚੁਣਕੇ ਖਚਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈ
ਕ੍ਰਿਸਨਦੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ।੪੫੨ ਹੀਮੇ ਤਮਾਮ ਹਿਆਂਆਛੀ ਅਛੋੜਿ
ਦੇਵਾਲੀਆਂ।੪੫੩ ਆਂਜੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ।ਬੈਠਪਰੀ ਇਕ
ਮੇ ਕਈਆਂ ਪਕ੍ਰੀਆਂਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਮੇਨਕੇ ਤਾਰਬਨੇ
ਕਾਸਿਜਾਜੇ ਕੈਸੇ ਬਣਾਏਹੈ ਕਾਮਦੇਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ।੪੫੧ ਸਇਨੁਕੇਮ ਇਸ
ਕਾਨਦੇ ਰਸਤੇ।੪੫੮।ਬੋਰਸਪਾਬਰ ਖਰੇਕ੍ਰਾ ਪਬ੍ਹਾ।੪੫੯ ਲਤੇ ਨਾਮਦੂ
ਰਹੋਜਾਂਦੇ ਹੈ।੪੬੦ ਮੁਕਤ ਨੁਕਤਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਵਚਨਕੀਤਾ ਧਾਤ ਤਰਾਮ
ਨੀ ਨਾਮੁ ਸਖੀ ਓਕਾ।੪੬੧ ਗਾਈਅਰ ਨਾਮ ਹਾਬਿਕਾ।੪੬੨ ਗਾ
ਥਾ ਕਥਾਂ ਹੋਡ਼ ਸਰਤ ਜਦੀ ਜਦਵੰਸੀ।੪੬੬ ਪਤ ਭੁਸੋ ਜੁਕਪੀ
ਕਪੀਸ੍ਰਾਦਾ ਪਰੀਰਾਮਚੰਦਾ।੪੬੧ ਹੋਇਤੁ ਮੋਨਮਰੇ ਫੁਨਮਾਂਫੀ।
੩ ਬੁਆਨੁ ਜਿਤਨੀ ਕਾਮਦੀ ਮਾਰਹੇ ਵੇ ਤਿੰਨ੍ਹਬਹੁਤੇ ਮਾਫ ਹੈ ਉਸਨੁ ਨਾਬਾ
ਤਕੋਰੇ ਤਮਸਲ੍ਹਾਫੀ।ਨੁਫਾਫੇਦੀਆਂ ਬਾਤਾਕੜਦੀਆਂ ਹੋ।੪੭੧।ਜ
ਨੁਕਾਮਜਰੀ ਇਹ ਕ੍ਰੀਨਜਰੀ ਮਾਨੇਕਾਮਦੀਆਂ ਜਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈ
ਆਂਨੁ ਕ੍ਰਿਸਨਨੇ ਬੂਟੀ ਲਾਈ ਹੈ।੪੭੨ ਹਰਿਗੀਲਾ ਦੂਰਕੁ ਦੇਖੁ
ਨਾ।੪੭੪ ਪਬੀਚਤ੍ਰ।੪੭੫ ਸਮਸਨਕੇ ਮੁਖ ਬੀਨਦਾ ਮੁਖ।੪੭੬ ਗਾ
ਰਤਹੈ ਪੌਣਹੋਕੇ।ਉਝੀਤ੍ਰ ਉਜਾਲ੍ਹਾ ਵਾਨਿਆਂਰੋਨਿਆਂ ਰੋਕ੍ਰਾ ਦਿਤੋ।੪
੭੭ ਜਾਤ੍ਰਾ ਪੂਜਾ।ਪਰਮਾਤਾ ਆਸਰਾ ਵਾ ਧਨ ਨਾਝਸਾਕ ਵਾਮੇਲਾ।
੪੭੮।ਏਕੋਕਹਰਗਏ ਏਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਕਹਾਂਗਏ ਕਿਧੋਮਧਰਹਿ ਬਹੁਤ੍ਰੇ ਮਾਰੇ
ਵਿਚਹੀ ਛਪਗਇਆ ਹੈ।ਬਾਰਧਰਜਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀਛਲਨਾਲ ਜਿਸ
ਤ੍ਰਾਬਾਹਰਮਛੀਆਂ ਜਾਪੇਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦਖੀਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰਾ ਗੋਪੀਆਂ ਦੁ
ਖੀਹੋਰਹੀਆਂ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਨਾ।੪੮੦।ਮਹਰੀ ਗੋਪੀਆਂ ਪੰਛੈਰੀ
ਚੇਨੀ।ਕੋਈ ਜਫੀ ਵਿਚ ਕਾਨਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਬਿਛਾਨੂ ਪਕੜਤੀ ਹੈ।੪੮੧

ਚੰਪਕ ਚੰਬਾ ਬਟ ਬੋਹੜ ਤਾਲ ਬ੍ਰਿਛ ਲਵੰਗ ਲਤ ਲੌਂਗਾਂ ਦੀ ੧
ਆਂ ਬੇਲਾਂ ॥੪੯੨॥ ਭੌਲਸਿਰੀ ਭੌਲਸਿਰਾ ਦਾ ਫੁਲ ਬਾਗ ਜਲ ਦੇ ॥੪
੯੩॥ ਅਤਿ ਹਕਾਨ ਕੇ ਤਿਸ ਬਣ ਕੋ ਅਬ ਮੈ ਸਟ ਪੀਪਰ ਪਿਪਲ ਹੇ ਗਹਿ
ਅਨ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਬ੍ਰਿਛ ਕਿਤੇ ਬੋਲਬ ਬੋਲਣਾ ॥੪੯੫॥ ਤਜ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਸ੍ਰਾਪ
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਤਿਆਗ ਕੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਹੁ ਨਹੀ ਲਾਇਆ ॥ ਬਨ ਭ੍ਰਾਤ
ਤੇ ਬ੍ਰਿਛੋ ਬਨ ਦਿਓ ॥੪੯੬॥ ਗਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭਾਹ ਕੀ ਚੋਟ ਚਟਾਕ ਲਗੀ ॥੪੯੭
ਤਿਨਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਚੋਟ ਚਟਕ ਦੇਕੇ ਲਗੀਆਂ ਕੀਨਾ ਅਕੀਨ ਕਰ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਜੋ
ਨੋ ਆਪਨੂ ਅਕਰਤਾ ਜਾਣੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਦਾਨ ਲਹੈ ਹਮ
ਰੇਜੀਅਕੋ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਦਾ ਉਦਾਨ ਲਦੇ ਜਰਰਾ ਜਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ॥੪੯੮॥ ਬ
ਨ ਭ੍ਰਾਤ ਬਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਛੋ ॥੪੯੯॥ ਪਾਰਬ ਸੁਤ ਕੰਤਿ ਰਲ ਗਾਏ ਅਰਜਨ
ਕਾਰਬ ਵਾਹੀ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਤਿਸ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲੌ ਲਾਕੇ ਆਈਆ ॥੪੯੧॥ ਜੋ ਹੋਇ
ਰਹੀ ਤਿਨ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਸਾਲਨ ਕੇ ਹਿਤ ਮਾਸ ਦੇਵਾਸ
ਤੇ ਰੇਰ ਬਨਾਵੈ ਰੋ ਤਾਨੂ ਬਣਾਉਂਦਾ ॥੪੯੨॥ ਸੁਕ ਸੈਗਾਰਾ ਜੇ ਕਹੁ ਕਹੀ
ਗਾਜੇ ਨੈਸੁ ਕਦੇ ਵਨੂ ਕਾਹਿ ਕਹੁ ਜੁਬ ਸਮੂ ਦਿਜਨ ਕੇ ਨਾਥ ਦਿਜਾ ਕੇਸੁ
ਆਮੀ ॥ ਅਗਨ ਭਾਵ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਾਵ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੂ
ਜੋ ਭਾਵ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਅਗਨ ਭਾਵ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਸੁਆਮੀ
॥੪੯੩॥ ਅਰੋਚਕ ਭਾਂਤ ਅਰੋਚਕ ਭਾਤ ਵੀ ਤੇ ਰੋਚਕ ਭਾਂਤ [illegible] ਵੀ ਦੇ ਵੇਸੁ
ਨਾ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਤ ਹੀ ਡਰ ਪਾਵੈ ਜੋ ਪੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀ ਛਡ ਕੇ ਆਈ ਆਂ ਸੀ
ਇਸ ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਆਂ ਏ ਅਰੋਚਕ ਭਾਵ ਦੇ ਬਚਨ ਹੈ ॥ ਕਾਨ ਕੋ ਧਿਆਨ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕ੍ਰਕੇ ਬਿਰਹ ਦੀ ਅਗਨ ਕੋ ਬੁਝਾਵਤੀ ਹੈ ਏ ਰੋਚਕ
ਭਾਵ ਦੇ ਬਚਨ ਹੈ ॥੪੯੭॥ ਬਰਨੀ ਤ੍ਰਿਮਣੀਆ ਸੁਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਸਾਜਨ
ਸਾਥ ਕਰੀ ਸੋ ਸਿੰਗਾਰ ਕੇ ਸਾਥ ਸਾਜਨ ਕੀਆ ਬਣਾਉਣੀ ਕਰੀ ਹੈ ॥੪
੯੮॥ ਖੁਆਬੀ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰੜਾਉਂਦਾ ਹੈ ॥੫੦੦॥ ਛਾਜਤ
ਹੈ ਮਨ ਸੋ ਸੋਕੈ ਸਤ ਕਣੀ ॥੫੦੧॥ ਬਿਛਰ ਫੋ ਮਿਲੀ ਬਾਤ ਬਿਛੜੇ ਹੋਏ
ਦੀ ਬਾਤੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋਈ ਆਕਹੈ ॥ ਬਚਾਏ ਚੋਰ ਗਾਤ ਤੇ ਚੋਰ ਦਾ ਸਗੀ
ਰ ਜੈਸੇ ਫਾਸੀ ਤੇ ਬਚੇ ਉਆ ਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਨੀ ਲੋਕ ਮਣ ਤੇ ਕਰਜਾਈ ਨੂੰ ਜੇ
ਸੋ ਮਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਦੇਵਿਆ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਭੁਖੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਜੀਰਣੋ ਹੋਈ ਹੈ
ਦੈ ਘਾਤ ਤੇ ਸਤ੍ਰੁ ਦੇ ਨਾਸ ਤੇ ॥ ਜੇਤੇ ਜਿਤਨੇ ਏਤੇ ਮਨੁਖ ਏਤੀ ਇਤਨੀਆਂ
੫੦੩ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਜਗ ਮੈ ਜਲ ਮੈ ਹਉਰੈ ਹਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹੈ ਗਾਮਨ ਚਲਣਾ ਸਦ
ਵਤੇ ਹੈ ॥੫੦੪॥ ਗਿਰਦਾ ਘੇਰ ਕੇ ਤ੍ਰਿਸਟਈਆ ਖੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ॥ ਤੀ
ਰ ਪਾਸ ਤਰਣੀਆ ਤਾਰੀਆਂ ॥੫੦੫॥ ਭਾਨ ਸੋਭਾ ਕੈਰਸ ਕੇ ਹਰਿ ਕਾ ਬਨ
ਬਹੁਤੋ ਹਰੀ ਨੇ ਰਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੇ ਕੇ ਅਬਦਾ ਕਰ ਕਸ੍ਰ ਕਸਟ ਕ੍ਰ ਕੇ ॥

ਬੜੇਕੋਈ ਬੜਾਕੋਈ ਮੈਂਡੂਸਾਥੀਆ॥੬॥ਇਨਕੋਅਪਨੇਮਨਭੀਤਰਥੰ
ਭੋ॥ਇਨਾਰੀਪੀਆਕੋਆਪਨੇਮਨਦੇਵਿਚਥਿਨਰਖਿਆਹੈ॥ਕੈਕੇ
ਬਹੁਤੇ ਕਰਿਧਾਧੋ ਧੀਧਾਕਰਕੇ॥੫੦੭॥ਨਾਹਿਨਏਥੇ ਤੁਸੀਨਮੇਤਾਂ
ਨਹੀ ਥੋ॥ਭਉਰਭਏਥੇ ਭਉਰੀਲਿਆਈਕ੍ਰਿਧਉਤਕੇਚਲੇਗਏ
ਥੇ॥੫੦੮॥ਨਰਏਕਅਕੀਨਹੀਪ੍ਰੀਤਕਰੈ ਇਕਪੁਰਖੁਬਿਨਾਹੀਪ੍ਰੀ
ਤਕੀਤੀਤੇਕਰਦੇਹੈਪ੍ਰੀਤੂ ਇਕਕੀਨਕਰੈ ਇਕਐਸੇਹੈ ਜੇਉਨਾਸਾਥ
ਪ੍ਰੀਤਕਰੀਏ ਤਾਂਓਭੀਕਰਦੇਹੈ॥ਇਕਕੀਨਜੁਜਾਨੈ ਇਕਐਸੇਪੁਰ
ਸ਼ਹੈਕੀਤੀਹੋਈਪ੍ਰੀਤਨੁਜਾਣਦੇਹੈ॥ਏਕਨਪ੍ਰੀਤਕੇਭੇਦਜਾਨੈ ਇਕ
ਪ੍ਰੀਤਦੇਭੇਦਨੁਜਾਣਦੇਹੀਨਾਹਿਜੇਉ ਸਦੇਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦਾਉਸਨੂ
ਸਤ੍ਰੁਜਾਣਦੇਹੈ॥੫੦੯॥ਦੇਜਨਛਾਡਿਪਰੋਹਰਿਰਾਧੇ ਦੋਜਣੇਜਿ
ਜੋਸਤ੍ਰਾਰਸਤੇਵਿਚਤੁਰਦੇਹੈਜਿਸਤ੍ਰਾਇਕਨੂੰਦੂਸਰਾਰਸਤੇਵਿ
ਚਛਡਜਾਵੇ ਹਰਿਲੇਵੈ ਜਿਸਦੀਵਸਤੂਨੂੰਫੇਰਆਕੇਹੋਰਭੂਪਕੜਕੇ
ਚੁਰਾਲੇਵੈ॥ਜੋਬਟਨਾ ਜੋਰਸਤਾਮਾਰਣਵਾਲਾ ਪਿਖਕੇਮਾਥਿ
ਮੋ ਰਸਤੇਵਿਚਦੇਖਕੇ॥ਸਮਝੇਹੈ ਤਿਨਾਦੇਥਰੋਥਏਕਾਨਹੈ॥੫੧੧
ਬਦੁਹੋਰਨ ਹੋਲੀਆੜੇਥੀਥਿਹੁਤੇ ਕੁਰਮਾਤਨਤੈ ਕੰਮ੍ਰਤਾਤੈ ਜੇਮੇ
ਕੁਕ੍ਰਮਣੀਆਆਪੁਸ਼ਾਦਿਖੋਸਿਠਣੀਆਂਦਿਦੀਹੈ॥ਅਤਮੋਊਖਰੇ
ਅਤਮੈਲੂਕੇਮੋਚੰਗੇਹੈ॥੫੧੨॥ਬਸਰਾਜਤਹੈਸਿਤਚੰਡੂਮਾਵੀਨਿ
ਆਈਹੀਚਟੇਮੁਖਰੋਪੀਆਕੋ॥ਕਰਡਾਰਗਾਰ ਹਬਰਾਲਾਵਿਚਪਾ
ਕੇ॥੫੧੩॥ਐਓਹੋ ਹੋਇਸਤ੍ਰੀਘੋਕਹੁ ਕਹਿਆ ਕਰਮੈਂਡਲਕੇ ਮੈਂਭਲੰ
ਕਾਰਹੋਕੇ॥੫੧੪॥ਦੇਰਸਕੋਸਿਰਪਾਊ ਰਸਰੂਪੀਸਿਰੋਪਾਉਦੇਕੇਮਨ
ਦੇਸੋਕਕੋਬਿਦਾਕਰਦੀਓ॥੫੧੬॥ਪ੍ਰਿਥਮੀਗੋਨਪ੍ਰਿਥਮੀਉਪਜੇਸਮੂਹ
ਹੈ॥੫੧੭॥ਸਗਾਤਰਗਾਮਨਤੇ ਚਲਣਾਸਿਖਿਆਹੈਚਲਣਵਾਲੀਆਂ
ਤੇਕਿਤਮੋ ਕਿਸੇਪਾਸੋ॥੫੨੦॥ਪਿਛਉਰੀਚੰਨੀ ਤਾਸੁਨਕੇ ਤਿਸਬੈਸ
ਚੰਨੂਸੁਣਕੇ॥੫੨੧॥ਮਨਭਾਵਨ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀ ਨੀਕਾਨਿਠਾਵਨ ਚੋਰੋਅਸ
ਥਾਨਾਵਿਚਾ॥੫੨੨॥ਚਰੋਚਰੈ ਘਾਸਨਹੀਚੁਗਦੇ॥੫੨੩॥ਬਹਸਾਬਹਸੀ
ਆਪਸਮੇਬਚਨਾਦੀਬਹਸਕਰਦੀਹੈ ਲਲਾ ਪਿਆਰਾ॥੫੨੪॥ਨੇ
ਨਨਿਛੜਪਸਾਰਪਿਖੇ ਨੇਤ੍ਰਾਦੀਪਲਕਾਨੂੰਪਸਾਰਕੇ ਦੇਖਦੇਹੈਦੇਵਤੇਸ
ਮਜੇਹਰਕੀਸਮਾਨਪੰਜੇਬਦੀਜੋਸੇਓਵਰਤਲਾਕਾਰਹੁੰਦੀਹੈਤੇਸੇਮਹਾਰਾਂ
ਜਨੇਰਾਂਮੈਂਰੁਲਰਚਿਆਹੈ॥੫੨੫॥ਪਾਰਸਕੈਚਰਨਕੀਸਮਤੁਲਮਾਚਿਓਹੈ
ਰਸਹੈਜੇਕ੍ਰਾਏਹੋਕੈਚਰਨਦੇਤੁਲਬਣਰਹਿਆਹੈ॥੫੨੬॥ਨਿਚੋਲੈਨਚੋਲੇ
ਦੀਆਹੈ॥੫੨੭॥ਅਹੋ ਹੋ॥ਲਲਨਾਨੰਦਲਾਲ ਪਿਆਰੇਨੰਦਲਾਲਾਹੇਨੰਦ
ਲਾਲਦੇਲਲਾਪਿਆਰੇ॥੫੨੮॥ ਤਾਰਿਨ ਨਾਮਹਬਾਦੀਤਾਕ੍ਰੀਕਾਕੈਕਠ
ਤਨਾਰੀ ਗਾਇਬ ਗਾਉਣਾ॥੫੩੧॥ਸੁਰਅਛ੍ਰਨਦੇਵਤਿਆਂਦੀਆਅਪਛ੍ਰਾ

ਨੇ ਗਿਰਬੀਚਲਜਾਇਬਪੈਸੂਧਰਯੋ ਪਰਬਤਾਂਦੇਵਿਚਸਰੀਰਨੂੰਲੈ
ਜਾਇਕਿਰਿਖਿਆਹੈ।੫੩੨ ਸੋਭਾਹੁਈਆ ਸੋਭਾਤਿਸਦਾਰੂਪਹੋਈਆਂ
ਹੋਈਆਂ।ਅਕੁਈਆ ਚੁਪਕੀਤੀਓਆ।ਅਧਰਾਤਸਮੇ ਅਧਿਰਾਤਦੇ
ਸਮੇਂ।੫੩੪ ਰੱਕਾਰਾਜੀਇਕਸਕੇ ਕ੍ਰਿਸਨਨੇਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇ ਵਾਜੇਸੋਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇ
ਹਿਸਾਬੀਮਨੁਖਹਿਸਾਬਕਰਕੇਕਾਗਤਕਣਾਕਰਦਿੰਦਾਹੈ।੫੩੬ਯਾ
ਕੀਪ੍ਰਭਾ ਜਾਅੰਗਾਕੀਸੋਭਾ ਸੋਊਤਾਮੇਰਜੇ ਸੋਤਿਸਸੋਭਾਕਰਕੇਰਜੋਹੈ
ਏ।੫੩੯ ਆਂਡ ਟਿਕਾ ਜਨੁਦੂਸਰਚੰਦਕਲਾਪ੍ਰਗਟੀ ਮਾਨੋਦੂਸਰੇਚੰ
ਦ੍ਰਮਾਦੀਕ੍ਰਿਣਪ੍ਰਗਟਹੋਈਹੈ ਜੋਤਤਰੀਅਨਗ੍ਰੂਵਨਤੇਗ੍ਰਿਹਨਾਰੂਪੀ
ਤਾਰੀਆਂਦੀਜੋਤਤੇ ਚੰਦਕੀਚਾਂਦਨੀਬਾਲਭਲੀ ਇਹਇਸਤ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰ
ਮਾਦੀਚਾਂਦਨੀਨਾਲੋਚੰਗੀਹੈ।੫੩੯ ਮਨੜੀਅਨਤੇ ਸਮੋਭੂਮਨਦੀ
ਇਸਤ੍ਰੀਸਤਰੂਪਾਂ ਲਟੀ ਛੋਟੀਨਹੀ੫੪੦।ਜਿਨਭਾਵਨਕੇਸਭਭਾਵ
ਲੁਟਾਹੈ ਜਿਸਨੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦਾਸਭਭਾਵਪ੍ਰਕਾਲੁਟਲਇਆਹੈ।
ਘਨ ਬਦਲਾਂਦੇਵਿਚ ਬਿਜਛਟਾਹੈ।ਬਿਜਲੀਦਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ।੫੪੧।
ਸੀਸਰਜੈ ਸਿਰਦੀਸੋਭਾਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਹੈ।ਛਜੈਸੋਭਰਹੀਹੈ।ਸਾਜਸੋ
ਸਾਜਕੈ ਮੈਨਅਨੀ ਬਣਾਉ ਬਣਾਕੇਕਾਮਦੀਸੈਨਾਦਾ।੫੪੩।ਹੋਤ ਸ
ਰਤ੍ਰਬਿਜਬਾਰਨਕੈ ਬ੍ਰਿਜਦੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂਵਿਚੋ।੫੪੪।ਰੂਪਅਨੂ
ਪਮਈ ਅਨੂਪਅਰੂਪਵਾਲੀ।੫੪੫ਘਨਾਸਿਆਮ ਕਾਲਾਬਦਲਨੂੰ
ਸੂ ਰਾਧਕੋਬਦਲਤਾਇ ਏਪ੍ਰਤੇਰਾਧਕੋਬਿਜਲੀਵਤਹੈ।੫੪੬ਤਨਚੰ
ਦਨਕੇਸੰਗਲੇਪਹਿਕੇ ਸਰੀਰਚੰਦਨਦੇਸਾਥਲਿਪਕੇ।ਗਾਮਨਚਾ
ਲ ਗੈ ਹਾਥੀਦੀਨਿਆਈ।ਜੋਬਨਵਾਰਨਮੇ ਜੋਬਨਵਾਲੀਆਂਵਿਚ
ਐਸਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੀਚਾਦਨੀਬੀਨਹੀਐਸੀ।੫੪੭।ਨਾਹਕ
ਬਿਅਰਥ ਦਤਰਾਧਕਾ ਰਾਧਕਾਂਦੀਸੋਭਾ ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਨਿਆਂ
ਈਹੈ।੫੪੯ ਅਬਚਾਰਭਈ ਚਾਰਚਸਮਹੋਗਈਤਾਂ।੫੫੦।ਪਤ੍ਰ
ਧਰੈਸੋ।ਬੀਨਦੇਧਾਰਣੇਸੋ।੫੫੧।ਰਾਜਤਹੈਤਰਏਜਮਨਾਬਿਰਾਜ
ਰਹੀਹੈਤਲੇਜਮਨਾ।ਆਨਹੁਰਾਸਬਗੀਚਨਮੇ ਮਾਨੋਰਾਸਰੂਪੀਬਗੀ
ਚੀਬਿਖੇ ਫੁਲਨਕੀਫੁਲਵਾਰੀਜਰੀਹੈ ਫਲਾਂਦੀਫੁਲਵਾੜੀਜੜੀਹੋਈ
ਹੈ।੫੫੩।ਬਿਹਸਕੇਪ੍ਰਾਸਿਨਹੋਕੇ ੫੫੬ ਸੇਧਰ ਸੰਧੁਰ ਬੇਸਰ ਨਥਆਂਡਸਾਮ
ਟਿਕਾ ਸੁਕੰਠਾਸਿਰੀ ਮੁਰਗਾਦੀਮਾਲਾ ਅਰਮੋਤਸਿਰੋਹੀ ਮੋਤੀਆਂਦੀ
ਮਾਲਕੀਤਾਹੀਸੌਂਡੇ ਤਾਹੀਤੇਸੁ ੫੫੭ ਪ੍ਰਗਿਓਤੈ ਤੇਪ੍ਰਗਟਇਆ।
੫੫੭।ਨੈਨਨੂੰਕੋਸਦੇਭਿਲਵਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂਵਿਚਲੇਕਾਂਜਨਪਾਕੇ ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ
ਨਦੀ।ਬ੍ਰਿਖਭਾਨੂੰਦੀਪੁਤ੍ਰੀਠਗਣੀਨੇ ੫੫੮।ਨਕਜੇ ਨਹੀਹੈਨੂੰਸਤਾ।
੫੫੯ ਸਾਜਨਕੇਸਜਕੈ ਸਾਜਾਨੁਸਾਜਕੈ ਬਾਰਨਾਮਬਾਲਕਾ੫੬੦
ਚੰਦ ਛਟਾਸਮ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਚਾਦਨੀਦੇਤੁਲ ਮਨਕੇਚਖੀਆ ਖਾਣਦ
ਲੀਹੈ।ਬਿਦੂਆਏਕੇ ਭਾ ਪ੍ਰਭਾ ਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀ ਸੋਭਾ੫੬੪।ਕਈ ਕ੍ਰਕੇ
੫੬੩

।ਓਅਣੀ ਓਰਤੂਕੇ ਭੂਪਰਈ ਭੂਪਦੀਰਾਸਾ। ੫੬੫ ਭਾ ਸੋਭਾ।ਉਸ
ਮੈਂਕੋਂਉਤ ਸਾਹਕਰਕੋਂ।ਚਿਤੇਕੈ ਦੇਖਕੈ।। ੫੬੬ ।ਜਿਉਰਸਲੋਕਾਨਭਉ
ਹਨਕੈ ਧਨੁਨੈਨਨਸੈਨਸੁ ਕੈਜਸੇਬਾਨਨਾ।ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਰਸੀਆਂਲੋਕਾ
ਨੂਭਉਹਾਰੂਪਪਿਨਖਲੈਕੇਕਦਲਾਭੂਪੀਨੇਤ੍ਰਾਕਰਕੇਸੈਨਾਭੂਪੀਬਾਣਮਾ
ਰਤਾਹੋਕਾਮਾ। ੫੬੭ ।ਭੂਪਭਈ ਭੂਪਦੀਰਾਸਾ। ੫੬੮ ।ਸੰਧਿਰਚੀਹੋਰੈ
ਭਾਅਪਛ੍ਰਾਨ੍ਰਾਜਤਹੈਰਤਿ [illegible] ਨਹਿਸੋਭਦਾਰਤੀਦਾਮਹਾਕ
ਰਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਨੇ ਗਢੀਹੈ ਬਣਾਈਹੈ ੫੬੯ ਸੁਭਾਵਨਕੀ ਕਟਾਖੋਕੀ
ਮਾਂਤ੍ਰ ਸਰਤਾ।ਨਬ੍ਰਿਜਗੀਤਨਕੀ।ਬ੍ਰਿਜਦੇਗੀਤਾਂਦੀ ਕਈਇਕਘਰੀਕਈ
ਕਘਤ੍ਰੀਆਂ।ਅਗੀ ਹੋਰਸਿਖੀ ।ਸਿਧਸੁਤਾ ਰੰਭਾਅਪਛ੍ਰਾ ਤਾਢਿਤ
ਢੁਕਦੀਪਈ।। ੫੭੧ ।ਛਟਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਉਹਨ ਭਉਹਾ ਭਾਇ ਪ੍ਰਕਾਰਸੋ
ਤਾਨਖਿਚਕੈ।। ੫੭੬ ।ਮੀਤਰਸਾਹਿਕੀਰੀਤਸੋ ਮਿਤ੍ਰਨੇਜੋਰਸਦੀਰੀਤ
ਸੋਕਹਿਓ ੫੭੭ ।ਦਿਵਆਇਨਕਸੰਗਾਖੇਲਤਹੋਗ।ਜਕੋਕਬਿਸਿਆ
ਮੁਸਦਾਨਅਭੈ ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਇਨਾਗੋਪੀਆਨਾਲਖੇਲਦਾਹੈਗਾ
ਜੋਕੋਅਭੇਦਾਨਦੇਨਵਾਰੋ।ਧ੭੮। ।ਦ੍ਵਾਪਰਹੋ।ਜੇਨਗਾਮਬਲੀਜਕਾ
ਕੇ ਜੀਤਮਾਰਿਨੁਧਾਰਿਓਆਤਿਸੀਲਾ।ਤ੍ਰੇਤਾਵਿਖੇਰਾਮਚੰਦਹੋਕੇਰਾਵ
ਣਨੂਜਿਸਨੇਮਾਰਿਆਹੈਤੇਸੀਲਧਾਰਿਆਹੈਉਹੋਈਦ੍ਵਾਪੁਰਵਿਖੇ
ਗਊਦੇਹੇਰੀਤਕ੍ਰਿਸਨਹੋਕੇ।। ੫੭੯ ।ਰਟਾਸੀ ਮੋਰਾ।ਰਜੈਸੋਭਰ
ਹੀਹੋਂ।ਬਿਜਛਟਾਸੀ ਬਿਜਲੀਦੇਪ੍ਰਕਾਸਸੀਖੀ ੫੮੦ ।ਸਾਜਸ
ਭੈ ਸਜਕੈਸੁਭ ਸਭੈ ਸੁਭ ਸਾਜਾਨੂਸਾਜਕੈ ।ਬਿੰਦੂਆਟਿਕਾਸੈ
ਸੈਂਧੁਰਦਾ।। ੫੮੨ ।ਪੀਤਪਿਛਉਰੀਪਲ੍ਹੀਸਾਰ੍ਹੀ।ਆਵਲੀਆਂ ਸਾ
ਉਲੇਰੰਗਵਾਲੀਆ ਤ੍ਰੀਯਭਉਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਭੂਪੀਭਉਰੀਆਂ।
੫੮੩ ਬੀਰਸੁਰਮਾਜਸੀ ਜਸਵਾਲਾ ।ਰਸੀਹੇ ਰਸੀਲਾਹੈ।ਕਪੋਤਕਬੂ
ਤ੍ਰ ਭਾਨਾਮਸੋਭਾ ਅਰਪੰਚਕਸੀਹੈ ਕਮਾਣਕਸੀਹੈ ੫੮੪ ।ਸੈਗਜੁ
ਥਅਲੀਹੈ ਸਮੂਹਸਖੀਆਂਦੇਨਾਲ।ਛਾਬਾ ਸੋਭਾ ੫੮੬ ਬਕੁਲੋਂ
ਲ ਲਲੀਲੀ ਬਕੁਲੋਂਲਦੇਸੋਭਾਜਿਸਨੂੰਨਿਗਾਲ੍ਹਈ ਪਪੀਲੀ ਕੀੜੀ ਛ
ਬਿਲੀ ਛਬਵਾਲੀ ੫੮੭ ।ਅਕੈਨਿਸ੍ਰਿਗੀ ਮਾਲ੍ਹਾਦਾਨਾਉ ਮਾਂਗਧਰੇਮੋ
ਢੀਆਂਦੇਵਿਚਸੀਧੂਤਪਾਇਆਹੈਇਆ।ਹੈ।ਨਰਗੀਨ ਨਗਦੀਗ੍ਰਿ
ਆਈਸੁੰਦਰ ੫੮੮ ।ਸੈਂਗਸੁਤ੍ਰਿਐਸੇ ।ਸੁੰਦ੍ਰਤਾਈਦੇਪੁੰਜਗਤਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਉਮੰਗੈਸਉਤਸਾਹਕ੍ਰਕੈ।੫੮੯ ।ਰਗ੍ਰਾਰਨੇਕੇਹਰਿਕੇਚ
ਨਸੈਤਨਮੈ ਮਨਤ੍ਰਾਲਿਖ੍ਰਭਾਹੈ ਰਦ੍ਰਾਰਨੀਆਂਦੇਸਰੀਰਕੇਚਸਾਰ
ਖੇਹੈ ਹਰੀਦਾਮਨਮਣੀਦੇਤੁਲਖਭਰਹਾਹੈ।ਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰ ਬਹਿ
ਤ੍ਰ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਸਭਾ। ੫੯੦ ਸ੍ਰਮਕੈ ਲਜਿਆਕਰਕੇ ਦਾਫਿਰਕੇ
ਭ੍ਰਮਕੈਪਿਛਲਾਅਰਥਹੈ ਕ੍ਰਮਕੇ ਸਨੇਸਨੇ।੫੯੧ ਧਆਰਨ ਧਆਲ

ਪਾਕੇ ਗਾਵਤੇ ਹੁਵੈ ਗਾਵਣੀਆ ਹੋਕੇ।੫੯੩ ਨਾਇਕ ਰਾਗਣੀ ਹੈ ਤਜ ੧੦
ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਸਭਾ ਆਸਣ ਆਵੈ ਸਭਾ ਇੰਦ੍ਰ ਦੀ ਸਭਾ ਆਸਣਾ ਨ੍ਰਿਤਿਆ ਗ
ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।।੫੯੪ ਸੇਧਰ ਸੈਧੁਰ ਦਾਇਕਾ।।੫੯੫ ਢਰੀ ਤ੍ਰਿਗੀ ੫੯੬
ਰਾਜਤਾ ਜਿਉ ਆਹਿ ਚਾਂਦਨੀ ਕਿ ਜੋਨਸਾ ਹਿਤ ਤੰਉ।।ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਾਂਦਨੀ
ਵਿਖੇ ਕਵੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਤ ਤਲਾਉ ਤਲਾਉ ਰਾਸ ਮੰਡਲ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਰੋ
ਪੀਆਂ ਕਵੀਆ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਚਾਂਦਨੀ ਹੈ।।੫੯੭
ਤਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕੇ ਨੈਕ ਸੁਨੇ ਜਿਨਕੇ ਸੰਗ ਭ੍ਰਾਤ ਕਹਿਓ ਉਨ੍ਹ ਗਉਨਾ।।ਤ੍ਰੈ ਤਾਤ ਦੇਖੇ
ਪਿਤਾ ਦਸਰਥ ਦੀ ਬਾਤ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਲਛਮਣ ਨੇ ਜਿਨਾਂ ਉਨ ਕੇ ਗ
ਵਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਲਟੈ ਲਟ ਕੈ ਤ੍ਰਿਸ ਦੀ ਅੰਜਲ ਫਾਲਟ ਕਦੀਆਂ ਹੈ।
ਸੰਦਲ ਪੈ ਚੰਨਣ ਦੇ ਉਪ੍ਰ ਅਹਿਰਾਜ ਨ ਛਉਨਾ ਬਡੇ ਸਪਾਂ ਦੇ ਬਚੇ ਲਟ
ਕਦੇ ਹੈ ੫੯੮।।ਉਪਰ ਉਨਾ ਦੁਪਟਾ ਖਉਨ ਨਾਸ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ੬੦੦ ਰਾਤਨਉ
ਰਕੀਤ ਨਉ ਤ੍ਰਿਆਂ ਕੀ ੬੦੨।।ਸਿਖਿਆ ਮਕੇ ਜਾ ਪ੍ਰਖਿਆ ਸਿਖਿਆ ਮਕਹੈ ਮਹਾਰਾ
ਰ ਕਬੀਸੁਰ ਕਹਿਤੇ ਜਿ ਸਾਸਿਖਿਆ ਮਦੇ ਦੇਖਣੇ ਤੇ ਜਾਲ ਸਮੂਹ ਸੁਭ ਭਾਵ ਨਭਾ
ਵ ਸੁਭ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ।।ਅਹੀਰ ਗੁਜਰੀ ੬੦੫।।ਭਰਤਾਰ ਕੌ ਭਰੂ
ਤਾਨੂੰ ਬਹੁਤ੍ਰੋ ਇਨ ਕਛੁ ਕਹਿਆ ਸੋ ਇ... ਨਾ ਕਛੁ ਮਾਕੇ ਕਹਿ ਕੇ ਆਈ ਹੈ
ਨਾ ਭਰਤਾ ਕੋ।।ਚਿੰਤੇ ਦੈ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ੬੦੬।।ਪੀਤ ਨਪੈ ਸੁਰੰਗ ਗੀਲੇ ਬਹੁਤ੍ਰੋ ਪੀਲੇ ਰੰ
ਗ ਵਾਲੇ ੬੦੭।।ਹਿਤ ਕੋ ਚਿਤ ਕੈ ਚਿਤ ਦਾ ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਫੂਲ ਕੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਕੇ
੬੦੮।।ਚਿਤ ਥੇ ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਨਹਿ ਭੁਲ ਮੇ ਪਤਾਲ ਮੇ ੬੦੯।।ਆਂਤ੍ਰ ਟਿਕਾ ਭਾਵ ਸਭੈ
ਸਭ ਨਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਰਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ।।ਚਿਤੈ ਦੇਖ ਕੇ ਬੀਨ ਸੀ ਬੀਨ ਵਰਗੀ।
ਸੁਨ ਬੇਕ ਹੂ ਸੁੰਦਰ ਕਾਨ੍ਰ ਕਾਹੇ ਕਾਨ ਕਾਨ੍ਰ ਸੁਣਨੇ ਨੂੰ ਹੈ।।ਸੁਧ ਨ ਝਾਂਜਰਾ ੬੧੦
ਹੋਇ ਉਠੇ ਤਹਾਂ ਬਾਜ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਤੇ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਜੇ ਹੋਇ
ਉਠੇ ਹੈ।।੬੧੧।।ਸਭ ਭਾਵ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ੬੧੨।।ਬਾਧੇ ਬੰਧਨ ਆਧੇ ਅ
ਧੀਕ ਮਾ ਵਿਚ ੬੧੩।।ਕੁਰੀਆ ਫੁਨ ਬੀਰਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭਿਰਾ ਦੇ।।੬੧੪
ਨੇਜੇ ਬੀਲ ਹਿਕੇ ਤਿਆਰ ਕੇ ਬਣ ਕੇ ਟਨਾਨੇ ਟਣਾਣਾ।।੬੧੫ ਗਾਇਬ ਗਾਉ
ਣੇ ਕੀ ੬੧੭।।ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਭਕਮਾਚੀ।।ਬਿਧ ਪ੍ਰਭ ਹੋਕੇ ੬੧੮ ਗਾਧਿ ਗਹੀ ਹੈ ਰਾਧਕ੦
ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ।।ਮਾਨੋ ਕਬਿ ਕਰ ਲੈ ਕਰਤਾ ਮਾਨੋ ਬਣਾਈ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹਥਾਂ ਨ
ਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਜੁਧ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਜੋ ਉਬਾਕੀ ਬਚੀ ਹੈ ਰੰਗੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਏ ਰਾਧਕਾਂ ਤਾਈ
ਬਣਾਈ ਹੈ ਸਤੇ ਬਾਕੀ ਜੋ ਰਹੀ ਹੈ ਸੋ ਜਗਤ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚ ਹੈ।।੬੨੧
ਬਰਤਾ ਬਰਦੇਣ ਵਾਲਾ ੬੨੨।।ਬਾਵਰ ਬ੍ਰਿਛ ਸੁਰਜੀ ਸਰਜੀਤ ਜੜ੍ਹ ਜੋ
ਗਾਮਤੇ ਜੋ ਪਾਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ੬੨੪ ਕਸੀ ਹੈ ਖਿਚ ਕੇ ਬਣਾਈ ਹੈ
੬੨੫।।ਬਿਸਮ ਕੈ ਪਸੀਨ ਹੋਕੇ ਤੋ ਮੇਹੈ ਸਭ ਗਾਤ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਮੇ ਸਭ ਹੈ ਏ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ
੬੨੬।।ਬਾਲਕੇ ਭਾਗ ਹਰਿਓ ਭਾਗਕੇ ਭਾਲ ਤੇ ਮੇਨੇ ਹਰਿਆ ਹੈ ਭਾਮ ਨਾਇ ਸਤ੍ਰੀ
ਦਾਮਨ ਬਿਜਲੀ ੬੨੮ ਭੈਸੇ ਨਾਮ ਭੈਦਾ।।ਮਰਵਾਸਰ ਕਲੇਰੀ ਮੋਰ ੬੨੯ ਪੰਨਗ
ਗਖਾਨਨ ਨਗਾਂ ਦੀ ਖਾਣ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਪੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।।੬੩੦।।ਸੁਰੰਗੀ ਨਾਮ
ਰਾਗ ਦਾ ਖੇਰ ਦਏ ਫੁਨ ਕੇ ਸਰਕੀ ਬਹੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸਰਦੀ ਲੀ ਕਦੇ ਕੇ ਸੁਖ ਰੰਗ ਨਾਮ

ਹੈ ਦੂ ਬਗਾਂਦਾ ੬੩੧। ਪ੍ਰਿਤਚੀ ਪ੍ਰਿਤਾਚੀ ਕਰਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਿਤ੍ਰਚਿ
ਤੇਰੇ ਕੀ ਬਾਰਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦੀ ਰਹੀਹੈ। ੬੩੫ ਸੁਖੀ ਨਾਮ ਸੁਰੀਨਹੀ
੬੩੭ ਕਾਨ੍ਰੜੀਆ ਕਨਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਮਨਾ। ੬੩੮ ਨਾਮ ਰਤ੍ਰਨਾ ਸੁਖਾਸਥ
ਸਤ੍ਰਾ ਚਿਤ੍ਰ ਚਿਤੇਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ੬੩੯। ਮਿਲ ਮੁਨਾ ਮਿਲਕੇ ਮ੍ਰਿਗਾਦੇਬ
ਰੋਆ ਉਦੇਹੈ। ੬੪੦। ਬਜਾਇਬੇਕੇ ਬਜਾਊਦੇ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ੬੪੧ ਧਰ ਨਾਮ ਫ
ਨੂੰਕੇ ੬੪੨ ਰਾਤ ਭਾਤ ਰਖਿਓਆ ਹਿਤੇ ਜਪਦੇ ਨਿਦ ਨੂੰ ਖਿਆ। ੬੪੩ ਦੇਕੇ ਛ
ਦੇਤੇ ਅਖੀਆਂ ਦੇਖੇ ਪੇਲਾ ਹੇਤੇ ਵਾਦੇ ਪੀਆ ਦੇ ਲਾ ਹੇਤੇ ੬੪੯। ਅਤਿਕਾਂ
ਅਤਰ ੬੫੧ ਸਾਛੇ ਨਾਮ ਸੀਚੇ ਕਾ ੬੫੫। ਕੂ ਜਗਲੀ ਨਾਮ ਭੀੜੀਆ
ਗਲੀਆ। ਖਿਆਲ ਨਾਮ ਟਪੇਕਾ ਪੁਰਮੰਡਲ। ਬ੍ਰਿਜਮੰਡਲ ੬੫੬
ਗਜਗਾਮਨ ਹਸਤੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਚਲਣਵਾਲੀਆ ਕਾਮਨਨਾ
ਮ ਕਾਮਦੇ ਸਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ। ਰਿਤਿਕੇਲ ਸਮੇ ਰਿਤਕੇਲ ਦੇ ਸਮੇ ੬੬੦
ਸ੍ਵਾਰ ਅਸਵਾਰ ੬੬੧। ਹਾਰਤਮਾਲ ਕਜੈਸੇ ਹਾਰਕੇ ਮੰਨਣ ਕੂੰਕੇ
ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਕੈਰੂ ਹੈ ਮਨ ਨੈਨਨ ਭੂਊ ਹਤਨਾਇਕੇ ਆਤਤੇ ਲੇਸੋ ੫ਪੀ
ਬਹੁਤ ਰਸਰੂਪੀ ਘੋੜੇ ਪ੍ਰਮਨ ਭੂਅਸਵਾਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਭਊ ਹਾਂਰੂਪਧ
ਨਖ ਨੂੰ ਖਿਚ ਕੇ ਬਾਣਾਂ ਕੇ ਮਾਰਤਾ ਹੈ ਕਟਾਖਾ ਰੂਪੀ। ੬੬੨ ਰਾਭਾਗ
ਤਕਾ ਹੈ ਕੇ ਹੇਤ ਸੁਨੇਤ ਮਹੂ ਕਿ ਸਦਾ ਸਤੇ ਭਜਦੀਆ ਹੈ ਕੁਦ੍ਰਸਨੇ ਸੁਣੇ
ਮੇਰੇ ਤੇ ਤੂੰ ਕਿਉ ਸੁਨਰਦਾਰ ਨਰਾਨੀ ਸੁਣ ਤੂੰ ਹੈ ਰਦਾਰਨਾ ਦੀ ਭਾਣੀਕੇ
ਸਦਾ ਸਤੇ ਭੁਜਦੀ ਹੈ। ੬੬੩। ਨਿਹੁਰਾਊਕੇ ਨੀਵਾ ਕਰਕੇ ਸਿਰਨੂੰ
ਨੀਚੇ ਰਹੀ ਅਖੀਆ ਨੀਵੀਆ ਕਰ ਰਹੀ ਅਖੀਆ ਕੈ ਜਨਕਾਂ
ਪਖੀਆ ਨਾਮ ਤਰੀਆ ਕਾ ੬੬੪। ਬਿਨਾ ਹੀ ਸੁਤੂਟੇ ਕੇ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸੁ
ਤੂਟੇ ਕੇ ਤੋਕਹਿਦੀ ਹੈ ੬੬੬ ਅਕਾਮ ਨਾਮ ਸਾਂਤੋਕੀ ਧਾਰੇ। ੬੬੭॥
ਜਾਤ ਬਰੀ ਕੇ ਛਡਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਗਾਲੀ ਕੋ ਤਾਤ ਕੀ ਸਿਆਮਸੁਨੀ
ਤੇ ਕਥਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਹੈ।
ਧੇ ਠਗੀ ਠਗਣੀ ਕੋ। ੬੬੮ ਬਾਲ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਕਰਵਾਗਹਿਕੇ
ਹਥ ਉਸਦਾ ਫੜ ਕੇ ੬੭੦ ਜੇਤ ਤ੍ਰੀਆ ਤਨ ਜਿਆਮ ਤ੍ਰੀਯਾਦਾ ਤਨ
ਛਿਜਿਆ ਮਸੀਰ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਜੋ ਮਕ ਲਾਇਹਰਾ ਹਰਾ ਹੀ ਹੈ ਮਾ
ਨੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਕਲਾ ਰਾਹੁ ਨੇ ਗ੍ਰਸੀ ਹੈ ੬੭੧ ਕਿ ਜਗਲੀ ਕੋ ਬਖੇ ਬਨ
ਮੇ ਬਨਦੀ ਕੂੰ ਜੁਗਲੀ ਬਿਖੇ ਮ੍ਰਿਗਨੀ ਕੋ ਮਨੋ ਮ੍ਰਿਗੀ ਯਾ ਬਨ ਮੇ ਮ੍ਰਿ
ਗਣੀਆ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਗਨੀ ਜਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕੇਹਰ ਤੇ ਛੁਡਾ ਕੇ। ੬੭੩। ਅਨਸਾ
ਨਹੀ ਧਾਇਓ ਬਪੀ ਦਿਖੇ ਇਧਾਰੇ ਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀ। ੬੭੪
ਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰ ਦੁਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀ ਦਾ ਨਾਮ ੬੭੯। ਚੀਦਛਟਾ ਚੰਦ੍ਰਅੰਦੀ
ਚਾਦਣੀ ੬੮੦। ਕੋ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਿਓ ਬ੍ਰਿਜਨਾਰ ਬ੍ਰਿਜਨਾਰ
ਰਾਧ ਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੌਣ ਹੈ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਸੁਕੇ ਕਨ੍ਹਈਆ ਉਜੋਕ
ਬ੍ਰਿਜ ਛਡਾਨੇ ਕਹਿਓ ੭

ਨਯਾ ਕਹਿਓ ਕੌਣ ਕਨ੍ਹਾਈ ਕੌਣ ਹੈ ਕਨ੍ਹਈਆ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਤੀ॥੧੧
ਲਾਲ ਰੀ ਕੋ ਹੇ ਸਖੀ ਲਾਲ ਕੋ ਕਹੋ ੬੯੨ ਨਹਾਰੀ ਰੀ ਸਖੀ ਹਾਨ੍ਹੇ ਹਾਨ੍ਹੇ ੬੯੫
ਗਤਾ ਹੀ ਤੇ ਬਾਲ ਬਲਾਇ ਲਿਉ ਤੇ ਤੁਸੀ ਤੇ ਹੋਇ ਸਤੀ ਤੇਰੇ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂ
ਦੀ ਹਾਂ ੬੯੬ ਦੁਹਾਈ ਨਾਮ ਸੌਂ ਕਾਹੈ॥੬੯੭॥ ਰਾਧੇ ਬਲਾਇ ਲਿਉ ਹੇ
ਰਾਧੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ੬੯੮॥ ਕਹਿਓ ਕਹਿਆ ਰਾਧ ਕਾਨੇ ੬੯੯॥ ਤਉ ਤੁ
ਹਿ ਤਬ ਓਊ ਤਬੀਤ ਓਤੇ ਨੂ ਓਹੁ ਬੁਲਾਉਤਾ ਹੇ ੬੯੦ ਭੂਪਮਈ ਭੂਪਦਾਸ ਹੂ
ਪਾ॥੬੯੧॥ ਬੀਚ ਨਾਮ ਬਿਚੋਲੀ ਕਾ॥੬੯੧॥ ਨਹਿ ਮੈਨ ਪ੍ਰਭਾ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਾਰੀ ਰੀ ਸਖੀ ਨਾ ਤੂ ਸੁਣ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੁਹਿ ਨੈਨਨਿ
ਹੋ ਰੋ॥ ਐ ਅਖੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਰਾਧੇ ਨੇ ਕਹਾ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਹਿ ਮੈਨ ਪ੍ਰਭਾ ਨੇ ਕ
ਹਾ ੧੦੩॥ ਕਹਿਓ ਕਛ ਸੋਰੀ ਉਸ ਪਾਸੋ ਤਾ ਪੁਛ ਕੇ ਨਹੀ ਆਈ ਰੀ ਸ
ਖੀ॥੧੦੪ ਉਨਕੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੀ ਸੁਬੁਧ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬੁਧੀ ੧੦੬॥ ਬੈਠ ਰਹੀ ਬ
ਕਾਪਿਆ ਨ ਧਰੇ ਸਭ ਤੂੰ ਤਾ ਇਥੇ ਬੈਠ ਰਹੀ ਹੈ ਓ ਬਗਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਧਿਆ
ਨ ਧਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ੧੦੭॥ ਦਿਸਾ ਨਾਮ ਤ੍ਰਾਦਾ ॥ ਕੰਧ ਪੇ ਤਾਰ ਬਧੰਬ ਜੋਗੀ
ਛੋਰ ਦਾ ਖਲੜਾ ਕੰਨੇ ਪ੍ਰਾਸਿਟ ਕੇ ਜੈਸੇ ਜੋਗੀ ਚਾਲਿਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥੧੦੮॥
ਕਹੁ ਪ੍ਰਿਹੇ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਊ ਤੇਰਾ॥ ਬਰਾਬਰ ਨ੍ਹੇ ਹੈ ਕੌਣ ਵਸਤੂ ਹੈ॥੧੦
੯ ਪਰਵਾਹ ਪਰੀ ਲੋਕ੍ਰ ਪਈ ਹੈ ਸਖੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਰੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਲੋੜ ਹੈ॥੧੦
੦॥ ਹੇਰਤ ਪੋਰਿ ਪਚੰਦ ਹਰੀ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦਾ ਰਿਪਰਾ ਹਰੀ ਤੇਰਾ ਰਾਦੇਖ
ਦੇ ਹੈ ਆਉਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ॥ ੧੧੧॥ ਤੂੰ ਮੁਖ ਰੀ ਬਾਲਿ ਦੇਖਣ ਕੋ ਰੀ ਸਖੀ ਬ
ਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਦੇਖਣੇ ਕੋ ਬਿਓਗੀ ਪ੍ਰੀਤਵਾਨ ੧੧੨॥ ਕਰ ਤੂੰ ਮਧਿਆਂ
ਪਨ ਆਪਣੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਤੇ ਰਾਧਿਆ ਨ ਕਰਕੇ ੧੧੩॥ ਅਸੋਕ ਬਾਹਨੇ ਅ
ਨੰਦ ਨੂ ਬਹਾਕੇ ਮਨ ਵਿਸੋਕ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ॥੧੧੪॥ ਤੁਮਰੀ ਧਊ ਕਹਾ ਰ
ਤਨੂੰ ਹੈ ਦਈਆ ਤੇਰੀ ਬੈਹੁਤੇ ਕਿਆ ਰਾਤੀ ਹੋ ਵੈਗੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਬ੍ਰਿਹੈ ਲੈ ਹੀਜ॰
ਵੈਰਾ ਮੈਨੂ ਮੁਕਮਈ ਮੂਰਖ ਰੂਪਣੀ ੧੧੬ ਲਲਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ੧੧੭॥ ਅਤਿ
ਤੇ ਨਹੀ ਆਧੁ ਕਹੈ ਤਿਨ ਮੈ ਤਿਸੁ ਤੇ ਅਧਾਬੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁ ਹੀ ਤਿਨਾ ਵਿਖੇ ੧੨੨॥
ਅਭੁਲਾਈ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਕੇ ੧੨੫ ਸਿਆਮ ਚਕੋਰ ਮਨੇ ਤਨ ਜੋ ਸਿਆ
ਮ ਚਕੋਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਨੈ ਤੁਜੇ ਨ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੈ ਚੋਰੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਾਲ ਚਕੋਰ ਜੋ
ਲਤਾ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰਾ ਨੂ॥੧੨੬ ਰੀ ਰੀ ਸਖੀ ੧੩੧॥ ਇਆਸਲ ਉਭਾਸ੍ਰਾਸ ਬ੍ਰਾਇਆ ੧
੩੨ ਪਰਛਾਹੀ ਤੇਰ ਪ੍ਰਤਬਿੰਬੁ ਵਾ ਪਰਛਾਵਾਂ॥ ਪੇ ਉਪ੍ਰ ਕੋਹੇ ਕੌਣ ਹੈ॥੧੩੩॥
ਸੁਨੈ ਤਹਿ ਨਾਹੀ ਏਮ ਧਜੇ ਤੈ ਸਣ ਲਵੈਗੀ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਰੀ
ਝੂਠ ਗਾਵਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਓਤੇ ਨੂ ਖਫਾ ਹੋਊ ਗੀ ਬਈ ਰਾਧੇ ਪਾਸ ਗਾਇਆ ਸੀ॥੧੩੫॥ ਕਾਨ੍ਹ
ਕਤੂ ਭਰਮੀ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਤੂ ਭ੍ਰਮੀ ਹੈ ੧੩੬॥ ਖੇਲਹਿ ਯਾਰੀ ਖੇਲੀ ਏ ਆਰੀ ਵਾ
ਇਥੇ ਖੇਲੀ ਏ॥੧੩੯ ਮਾਨ ਸਖੀ ਹੈ ਮਾਨ ਵਾਲੀ ੧੪੦ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹੀ ਹਰਿ ਸੋ ਤੁਮਰੀ
ਹੇ ਹਰਜ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸੋ ਰਹੀ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੋ ਰਹੀ ੧੪੧॥ ਬਿਧੁ ਕੋਪ

ਹਿਜਿਉਮਾਣੀ ਦੂਸਾਦਾ ਤੇਰੋਂ ਜੋ ਸੇਪ੍ਰੇਮਨਹੀ ਤੈ ਸੋਹਮਾਭਾਤ ਆਵਾਪ੍ਰੇਮਨਹੀ॥੧੪
੨॥ ਅਲਕੈ ਜੁਲਫਾ ਜਾਤਰਾਖੇਤਜੇ ਯਾਹੀਨਡੋਰੇ ਇਸਨੁਤਿਆਰਾਕੇ ਡੋਰੇਨਹੀਜਾ
ਇਆਜਾਦਾ ੧੪੪ ਅਨਿਜਕਾਨੀ ਨਜੀਕਆਈ ੧੪੫ ਛੁਰੋਗੋ ਛਲਲਓਗੇ ਲਦ॰
ਇ ਲਜਾਲੁਕੇ ੧੪੬॥ ਤਿਹਕੋ ਠਗਾਗੋ ਤਿਸਾਬਿਜਲੀਦੀ ਸੋਭਾਨੁਬੀ ਠਗਾਗਈ ਠਗਨੀ
ਰਾਧਕ ੧੪੭॥ ਗਹਿਗਾਨੂੰ ਬੂਡੇ ਸੀਪਾਣੇ ਅਨੇਕਤੇ ਅਨੇਗਤੇ ਅੰਕਭਰੇ ਅੰਗਜਿਸ
ਵੇਖਤਭਰੇ ਹੋਏ ਤਰਕੀ ਹੈਤਲੀ ਟੁਟਗਈ ਹੈਤਣੀ ਦਰਕੀ ਅੰਗੀਆ ਪਾਟਗਈ ਕੁਰ
ਤੀ ਅੰਗਰਾ ਚੋਗਿਆਨੇ ੧੫੨ ਭਾਂਭਤਰਾ ੧੫੬ ਨਾਮਸੁਦੀ ਨਗੀਸੇਵੀ ੧੫੭॥
ਸਰਖੇ ਨਾਮਤਰੇ ਘੁਰਖੇਦ ਬਾਏ ੧੬੨ ਸਸਛੀਨਲਪੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਖੋਸਲਾਇਆ
ਰਿਪੁਦੁਰਕਾਰਿਯੋ ਹੋ ਸਤ੍ਰੁਦੂਰਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋਨ੍ਹਾਸਪਾਵਿਚੋ ਬਾਅਨਨਿਕਾਲਿਆਸੀਜੋ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੈ॥ ੧੬੩॥ ਚੌਹਧ੍ਰਾਕੇ ਚੌਹਾਤਰਫਾਕਾ॥ ੧੬੪॥ ਅਤ੍ਰਾਖੀ ਸਟਕੇਸੁ
ਤਕੇ ਦੁਰਬਾਸਾਜੀ ਸਾਂਪ੍ਰਸਹੋ ਸਪਹੇ ੧੬੭॥ ਪੈਗਪੈ ਕਦਮਾਓਪ੍ਰ ੧੬੮॥ ਤੁਭ
ਗਨਿਪਤਨੰਦ ਸੁਤਾ ਹਰਿਤ੍ਰੈਰਿਪਵਾ ਤੇਰੀ ਭੈਣਦਾ ਪਤਿ ਬਿਸਨੂੰ ਨੰਦਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਦੁ
ਰਗਾ ਖਿਆਇਆ ਤੇਰਾ ਸਤ੍ਰੁ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਛਾਡਿਆ ਆਇਆ ਦਾਪਾਇਆ
੧੭੧ ਬਿਥਾ ਪੀੜਾ ਬਨਜਾਈ ਬਨਦੀ ਜਾਗਾਤੇ ੧੭੨ ਪਤਭਜੇ ਜੀਰਨ ਪਾਕੇ ਬੇੜੀ
ਆਂ ੧੭੪ ਵਾਕਾਹਿ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਇਉ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਬਿਉਤਾ ਨਾਮ ਬਣਉਕਾ॰
ਹਰੇਮ੍ਰਿਤਕੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਐਸੇਤੋ ਦੇਨੇ ਮ੍ਰਿਗਾਵਾ ਮ੍ਰਿਗਨੇ ਕਾਹਿ ਕੇਹਾ ਨੇਉਤਾ ਕਹਿਆ ਹੈ
੧੧੬ ਕੇਹਰੀ ਛੇਰਨੂੰ ਨਿਉਤਾਂ ਸੋਗਿਪ੍ਰਤ੍ਰਿਹਯਦੀਰਘ ਸੋਜੋ ਸਤ੍ਰੂਕੇਸੀ ਘੋੜਾ ਬਣ੍ਯਾ ਹੋਕੇਆ
ਇਆ ਕਾਨ੍ਹਕੇ ਮਾਰਣਕੇ ਵਾਸਤੇ ਧੀਰਭਯੇ ਖੜੇ ਹੋਇਆ ਹਾਰਾ ਜੇ ੧੭੭॥ ਹਾਰ ਸੈਪੇਗਾ ਰ॰
ਰੂਸੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਜਾਇ ਪਾਇਆ ੧੭੮॥ ਵਾਰਿਪਰੋਡ ਪਸਾਰ ਮੁਖ ਪਸਾਰਕੇ ਵਾਅਗ
ਲੇਪੇਰ ਪਸਾਰਕੇ ੧੭੯॥ ਸਭੈਹਰਗੇ ਸਭੇਦੂਰਹੋਗੇ॥ ੧੮੦॥ ਨਰਕਾਸੁਰ ਨਾਮੂਭੂਮਾ
ਸੁਰਕਾ ੧੮੧॥ ਸਭਹੀ ਆਤਿ ਕੋਫਨਾ ਅਨੰਦਪੇਤਨਸੋ॥ ਸਭੇ ਹੀ ਅਤਸੈ ਕ੍ਰੋਧ ਬਹੁਤੇ ਫੁਨ
ਅਨੰਦਤੋ ਨਾ ਵਿਖੇ ਕਰਕੇ॥ ਸਭੇ ਹੀ ਫੁਨਾ ਬਹੁਤੇ ਤਨ ਵਿਖੇ ਅਤਸੈ ਅਨੰਦ ਕਰਕੇ॥ ੧੮
੨॥ ਹਿਤਾਤਿ ਮਨਕੇ ਤਿਸਦੇ ਹਿਤ ਕੇਸਾਥ॥ ਸਿਆਮਤਰਪਗਨਕੇ ਸਿਆਮਦੇ ਪੈਰਾਂਦੇ
ਤਲੇ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਰਾਲਗਾਨਕੇ ਬਡੇ ਲਗਾਣਦੇ ਨਾਲ॥ ੧੮੪॥ ਕਬਾਲਿਆ ਗਿਰਕੇ ਕਬੂ
ਤੌ ਲਿਆ ਗਿਰ ਨਾਮ ਹਾਥੀਕਾ॥ ਮੁਸਕ ਬਲ ਸਾਥ ਚੋਰਗਹਿ ਮੁਸਟ ਤੇ ਚੋਰੂ ਰਬੋਲਦੇ
ਨਾਲ ਬਨਆਸੁਰਕੇ ਕਰ ਕਾਟਸੈ ਅਸੁਰਾਂ ਭੂਪੀਬਣੋ ਕੋਕਟ ਕਰਕੇ ਸਭੇ ਧੋਰ ਪੇਤਰੋ
ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਸਿਟਗੇਤਾ ਮੇਉ ਸਤਤ ਕਦੂਗਾਨਾਦ ਵਜੀ ਕਹੇ ਹੈ॥ ੧੮੫॥ ਅਨਆਹਿ ਮਨ
ਹਿਰਾਲਿਆ ਯੋ ਮੋਤਾਲਿਆ ਯੋ॥ ੧੮੬॥ ਗੁਣਨਸੇ ਗੁਆਲਿਆਂ ਜੇ ੧੮੮
ਕੇ ਮਾਨੇ ਗੁਆਲਿਆਕੇ ੧੮੯॥ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਨਾਮ ਨੰਦਦਾ ਅਨੇਰਦ੍ਰਨ
ਰੈਜੀਅਸੇ ਐਸਾਕੇ ਈਤਕ ਟਾਕਰਕੇ ਚਿਤਨੇ ੧੯੩ ਫਿਰਿਰਾਖੇ ਮੋੜਕੇ ਰਖਲੇ ਵੈ ਐਸੇਕੇ ਦੋਰਕ
ਵ॥ ਰਬਉਪ੍ਰ ਮਹਾਰਾਜ ਰਗੋਰਬ ਚਟਕੇ ਤੁ ਜਗੇਹ ਘੁਰ ਦਾ ਰਬਾਤਿਆ ਰਾਕੇ ੧੯੪ ਲਿਪਵਾ ਰਾਜਾਕੇ ਸਨੇ ੧੯
ਮਹਾਰਾਜ ਰਬਉਪ੍ਰਚਟਕੇ ਗਏ ਮਬੁਰਾਕੇ॥ ੧੯੮ ਗਜਗਾਮਨ ਗਜਦੀਪੇ
ਆਈ ਚਾਲ ਚਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ੨੦੬॥ ਭੂਆ ਨਾਮ ਫਾਉਡੀਕਾ ੨੦੭॥ ਮੁ
ਮਤ੍ਰੈ ਭੂਈ ਪਾਵਾਰੀਆਂ ੨੦੮ ਸਿਆਮਕਹੈ ਕਾਬਿ ਚਿਤਹਰੇ ਹਾਰਿਕੇ ਹਰਿ ਉ
ਫੂਰਿਹ੍ਯੋ ਅਤਿਮਾਇਲਾ ਕਬਿਸਿਆਮਕਹਿਤੇ ਹੈ ਚਿਤਹਰਨਵਾਲੀਆ ਹਰਿਕਾ

ਹਰਦੇਉਪਰਮਸਤੋਹੋਰਹੀਆਹੈਨਾਸਿਗਮੂੰਦਕੋਨੇਤ੍ਰਾਨੂੰਮੂੰਦਰਹਿਦੀਆਂ ੧੭
ਹੈਉਪਰੋਉਘਾੜਦੀਆਂਹੈ॥੨੧੦॥ਮੈਨਕੀਸਜਨਸੋਸਾਨਕਾਮਦੀਸਾਣਦੇਸਾਥ
ਬਨੀਬਣੀਆਹੈਦੋਉਭੌਹਮਾਨੋਦੋਨੋਭੌਹਾਕਮਾਣ ਅਖੀਆਸਮਗਾਸੀਅ
ਦੇ ਖੀਆਂਕਟਾਖਸਮਾਨਬਾਣਾਦੇਹੈਨ॥ਸਿਖਾਮਾਬਿਨਾਸੁਸਕਬਸਿਖਾਮਹਾਰਾਜ
ਕਹਿਤੇਚੰਦ੍ਰਮਾਸਿਖਾਮਤੋਬਿਨਾਪੈਬਹੁਤੇਜਲਕੀਮਾਨੋਕੈਜਮੁਖੀਭਈਸੁਕਜ
ਰਾਸੀਜਲਦੀਆਕਵੀਆਸਕਕੇਜਰਾਸਾਰਖੀਹੋਈਹੈ।੨੧੨॥ਇਹੋਕੀਇ
ਸਾਕ੍ਰਿਸਨਕੀਚਿਤਾਜਦੋ॥੨੧੨॥ਜੇਹਕੇਜਟਤੇਨਗਭੀਤਰ॥ਜੈਸਮਥੁਰਾਪੁਰੀ
ਢ ਦੀਆਂਕੀਧਾਦੇਵਿੰਨਰਾਜਤ੍ਰੇਹੋਏਹੈ॥ਬਿਜਛੁਟਾਸੀਬਿਜਲੀਦੇਪ੍ਰਕਾਸਸ੍ਰੀਖੀਆ
ਟਾਨਾਮਅਟਾਰੀਆਂ॥ਧਰਹੈਪੁਰਧਾਮ ਧਾਰਰਹੇਹੈਪੁਰੀਕੇਘ੍ਰ॥੨੧੯ ਅਗੁਲ
ਕਾਅੰਗੁਲੀਦਾਰੋਲਾ॥੨੨੧॥ਬਾਕਤੜੀਆਆਨ ਦਰਜੀਨੋਆਕੇ॥੨੨॥ਦੇ
ਬਣਤਾੜੀਅਕੇਦੇਕੇਬ੍ਰਦਰਜੀਕੇ॥੨੨੪ ਕਤਿਤਾੜੀਅਕੋਕਾਮਕਰਕੇਦਰਜੀਦਾ
ਕੀਆ॥੨੨੫ ਬਰਾਵਾਨੁ ਨਾਮਬਾਗਵਾਨਕਾ ਬਰਵਾਉਹ ਬਰਉਸਨੂੰਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥੨
੨੧॥ਇਮਸਾਰਿਓ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਆ॥ਬਿਾ ਨਾਮਇਸਕ੍ਰਿਸਨਕੇ॥੨੨੮॥ਉਪ
ਚਾਰ ਨਾਮਉਪਾਵ੍ਰਕਾ ਤ੍ਰਾਕ ਦੇਖੋ॥੨੩੧॥ਗਾੜੀਤਕੜੀ ਕਸੀਸਖਿਚਦਾ॥
ਮਚਿਕਨੈਤਕਰੇਛਕੇਪੇਰ॥੨੩੨॥ਭੁਪਠਾਦਭਯੋ ਪੇਰਾਨੂੰਰੇਕਕੇ ਬਰ ਨਾਮਬਲੀਕਾ
ਤਿਖੇ ਸਤਾਬੀ॥੨੩੫॥ ਅਸਹਾਬੰਨਹੀਗਾਹੇਕੋਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਹਥਾਂਵਿਚਫੜੇਈਰ
ਹੇ॥ਅਸੁ ਘੋੜੇ ਨਕਰਨਾਕੁਆਂਦੀਤੰਗਾਹੇਕਰਬ੍ਰਹੇਜਾਂਦੇਹੈ॥ਸੋਉਸਮਬਨਹਰਹਰ
ਤਾਤੇ ਸੋਰਾਖਸਸਮਾਨੋਬਣਦੇਹੈ ਹਰਜੀ ਬਸੰਤ੍ਰਤਤੇਸਮਾਨਹੋਕੇਕਹਿਆਹੇ
ਕਰਕੇ॥੨੩੭॥ਨਿਘਾਇ ਨਪਾਰਾ॥੨੪੨ ਪੇਰਾਨਕਉ ਇਕਕਦਮਬੀਨਾਖ
ਲੇਹੋਵੇ॥੨੪੪॥ਨ੍ਰਿਪਸੇਵਕਲੋਇਨਸੈਰਿਚਲਯੋ ਰਾਜਾਦਾਸੇਵਕਲੈਕੇਕ੍ਰਿਸਨ
ਦੇਵਕੋਨਾਲਚਾਲਿਆ॥ਨ੍ਰਿਪਕੇਘਰਹੈਏਰਾਜਾਦਾਘਰਹੈ ਮਾਨੋਪੁੰਨਕੇਉਪਰਪਾਪ
ਸਿਧਾਯੋ ਮਾਨੋਪੁੰਨਾਦੇਉਪ੍ਰਪਾਪਜੈਸੇਆਉਂਦੇਹੈਸੋਨਸਟਹੋਜਾਂਦੇਹੈਤੈਸੇਹਾਬੀ
ਨਾਸਹੋਗਇਆ॥੨੪੬॥ਏਕਦਈ ਇਕਮਾਰਿਹੋਟ ਆਗਮ ਆਉਣਾ॥੨੪
੭ਤਾਤੁਪਿਤਾਨੇਜਾਣਿਆ॥੨੪੯ ਬਾਪਰਸੋ ਧਕੇਨਾਲ॥੨੫੧ ਗਹਿਗੋਤ ਨਤੇਤਬਘੀ
ਸੋਯੋ ਪਕੜਕੇਗੋਡਿਆਂਤੇਪਛੜੀਸਿਆ॥੨੫੪॥ਰਿਪਕਰਮਕਰੇਸਤ੍ਰਦੇਕਰਮਕੀ
ਤੇਪਿੰਡਭਰਾਏਜਲਾਦਿਤਾ॥ਭ੍ਰਾਤਕੇਭਾਵ੍ਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮਦੇਪ੍ਰਕਾਰਕਕੇ॥੨੫੬॥ਜਾ
ਹੁਕਹਿਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨੇਕਹਿਆਨੰਦਕੋਜਾਹੁਘਰੰਕੋਤੁਮ ਬਤੀਆਸੁਨ
ਮੋਹਪ੍ਰਜਾਬ੍ਰਿਜਭੀਨੀ ਬਾਤਾਂਕੇਸੁਣਕੇਬ੍ਰਿਜ ਦੀਪ੍ਰਜਾਮੋਹਕੇਬਿਖੇਭਿਜ
ਨ ਜਾਦੀਭਈ॥ਸੁਕਹਿਯੋ ਮ[illegible]ਜਨਕਹਿ ਬ੍ਰਿਜਕੀਬਿਨਕਾਨਭਈਸੁਪ੍ਰ ਆ
ਰੀਸਭੁਹੀਨੀ॥ਬਿਨਾਕਾਨ੍ਰਤੇਸੁ॥ਬ੍ਰਿਜਕੀਪੁਰੀਸਭਹੀਨੀਭਈ॥੨੫੭॥
ਜਿਉਕੇਉਤਾਤਮਰੇ॥ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਪੁਤ੍ਰਮਰੇਨੂੰਸੁਣਕੇਪਛੁਤਾਉਂਦੇਹੈ ਛ ਦਾ
ਯੋਤੇਨਾਮਨਾਸਹੋਣਕਾਹੈ॥ਪੇਜਿਮਨਾਜਬਤੋਰਿਪਰਾਜਕੀਪੇਰਨਮੇ
ਪਤਖੋਇਗਯੋਹੈ॥ਬਹੁਤੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਡੇਰਾਜਾਕੀਸਤ੍ਰਜੋਛੋਟਾਰਾਜ॰

ਪਤਨੂੰਗਾਵਾਇ ਜਾਵੈ ਓਪਛਤਾਉਦਾਹੈ।ਬਸਤੇਠਗਸਿਆਮਸੋ
ਧਨਲੂਟਲ ਜੋਹੈ।ਬਸਤੇਵਰੂਪੀਠਗਨੇਸਿਆਮਰੂਪੀਧਨਲੁਟਲ
ਇਆਨੈਦਪਾਸੁ।੯੬੦ ਤਨਹੀਨੋਬਿਨਾ ੯੬੨ ਹਜਾਰੀਗੀਸਖੀਹਾਰੇ
੯੬੬।ਅਨਤਮੇ ਮੰਨਕੂਕੋਇਛਾ।੯੬੭ ਪਟਰੰਗਨਕੇ ਰੰਗਾਰੰਗਾਏ
ਬਸਤ੍ਰ।ਇਕਸਿਆਮ ਸੀਗਾਰ ਸੁਗਾਵਤੇਹੈ ਇਕਨੀਲੇ ਸਿੰਗਾਰਾਂ
ਵਾਲੀਆਂਗਾਉਦੀਹੈ ਰਿਤਨਾਅਹਿ ਸਿਆਮਤਬੋ ਰਿਤੁਦਾਨਾਮਬੀ
ਸਿਆਸਹੀਹੋਇਆ ਛਾਜਸੁਸਾਜਦੀਏ ਬਣਾਉਬਣੇਹੋਏਅੰਗਾ
ਵਿਚਪਹਿਰੇਤੇਏ।੯।ਏਕਸਮੇਰਹੇਕੈਸਕਫੂਇਕਸਮੇਕੇਸੂਫਲਰ
ਹੇ੯੬੯ਇਹਅਉਸਰ ਇਸਮਾ ੯੭੦।ਅਜੀਤਲਪਾਟਕਕਾ ਸੀਤਲ
ਪਾਟੀਆ ਬਿਛਵਾਈ ਬਿਛਾਕੇ ੯੭੨।ਤਾਸੰਗਮੇਤਿਸਦੇਸੰਗਵਿਖੋ।੯
੭੪।ਰਤਖੇਲਤ ਪ੍ਰੇਮਕੂਕੇਖੇਲਦੀਸੀ ੯੭੬।ਨਾਰਿਸਭੈ ਬ੍ਰਿਜਕੀਨਾਬਿ
ਖੇ।ਬ੍ਰਿਜਬਿਖੇਸਭ ਨਾਰੀਆਂਕੀਨ ਕੀਤੀਆਂਸੀ ੯੮੨।ਅਪਨੇਸਿਪ
ਕੋਫਿਰਤਾਤੁਛਰਾਓ।ਆਪਣਾਸਤੂਕੈਸਾਤਿ ਸਦਾਪਿਤਾਉਗਸੇਨ
੯੯੩।ਤਿਹਿਕੋਇ ਸਕੈਫੁਨਰੈਚਨਲੀਨੇ ਤਿਸਦਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕੂਕੇਬਹੁਤੇ
ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰਨਹੀਲਇਆਉਗਸੈਨਤੋ।੯੯੫।ਬਿਨਤੀਇਹਕੀਨੀਏ
ਹਬੇਨਤੀਕਰਿਕਾਨਨੇਸੰਦੀਪਨਾਅਗੇਮਹਾਰਾਜੇਆਗਿਆਮੇਨੂਹੋਵੇਸੋਕ
ਛਾਂ।ਸੁਤਹੂੰਕੀਬਾਤਪ੍ਰੇਮਾਗਕੇਲੀਨੀ ਪੁਤ੍ਰਸਾਨੂੰਲਿਆਦੇਵੇ ਏਬਾਤਮੈ
ਗਲਈਹੋਰਾਂਨੇ।੯੯੬ਨਦੀਆਂਪਤਿਆਣੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਉਪ੍ਰਆਏ।
੯੯੯।ਸੂਰਜਕੇ ਸੁਤਮੰਡਲਮੇ ਧ੍ਰਮਰਾਉਦੇਅਸਥਾਨਵਿਖੇ।ਕਰਿਕੈ
ਰਨ ਛਲਬਲਨਾਕੂ ਵਾਮੋਹਨਾਕਾ।੯੯੮।ਮੋਹਿਬਿਬੇਕਹਿਰੇਜੁਗਾਰਣੀ
ਸੋ।ਮੋਰੁਪੀਗੋਪੀਆਂਬਿਬੇਕਰੂਪੀਉਧੋਇਨਾਨੂ ਜਗਾਵਾਈਏ।੯੯੪
ਖੇਚਰਕਰਿ ਛਲਕੀਤਾ।੯੯੭।ਜਭੈਪੇਪ੍ਰਭਜੂਨਹੀਛਨਿੰਨੇ।ਬਹੁਤੇਸ
ਭਨਾਤੇਪ੍ਰਭਜੂਖੇਤਾਨਹੀਲਾਇਆਕ੍ਰਿਸਨਾ।੯੯੯।ਵਾਹਿਕਾਹਿਸੋਉ
ਸਨੇਕਹਿਆਹੈ।੧੦੦੦।ਨੂਮਰ ਉਰਰਹੇਸੁਤਹਾਂਬਿਛਾਤਿਸਅ
ਸਥਾਨਦੇਮੁਰਝਾਇਕਿਆਕਮਲਾਰਹੇਹੈ।੧੦੩ ਜਸੁਸਾਰਿਸੋਜ
ਸੁਕਹਿਆ।੧੦੭।ਬਲਿ ਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾ ੧੦੯ ਤਟਿਕਧਰਾਏਤਨ
ਉਤੇਪਾਏ ਬਜ ਹੀਰੇ ਛਟਾਚਮਕੇ ਬਿਜੁਲੀਚਮਕਦੀਹੈ ੧੦੧੦।ਹੇਤਭਾਈ
ਅਬਹੁਣ ਧੌ ਬਹੁਤੇ ਪੁਰਤ੍ਰੀਯਕੈ ਸਬਰਾਪੁਰੀਕੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸੁ
ਛਕੇਤ੍ਰਿਪਤਹੋਰਹੇਹੈ ਕਸਕਿਧੋ ਖਿਚਿਆਰਹਿਆ ਨਕਸਾਈਨਹੀਉ
ਸਨੂਖਿਚਿਆਈ।੧੦੧੧ ਬਰਕੈ ਬਲਕੂਕੇ ੧੦੧੨।ਇਹਜਾ ਇਸਜਾਗ
ਸਿਆਮਹਿਮੇਨ ਕਾਲੂਈਕਾਮ ੧੦੧੩ ਸਰਸਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਲਾਉਦਿ
ਚਕਉਲਮੈਂਤ੍ਰ ਸੁਕਮੁੰਦਰਕੋਕਿਲਕਾਜਭ ਤੇਤਿਆਂਦੇ ਸੰਜੁਗਤਕੋਇ

+ ਕਸਕਸੋ = ਛੁਰਕੀ ਪੀੜ · ਚੀਸ

ਲਾਂਦੇ ॥੧੪॥ ਅਰ ਬਾਸਤ ਭੂਮ ਬਾਸਨਾ ਕੂ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨੇ ਮਕਰੰਦ ਨਾਮ ਸੁਗੰ ੧੩
ਧ ਪੈਰ ਪਰਾਗ ਰਹੀ ਬਿਸਥਾਰ ਕੂ ਰਹੀ ਹੈ ਧੂੜ ਲੈ ਬਕੋਰੇ ਰਸ ਕੋ ਲੈਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਰਸ ਦਾ ਵਾਰ ਸਰੂਪੀ ਬਕਰਾ ਲੈ ਲਾਇਆ ਹੈ ॥੧੫॥ ਉਤਰ ਉਤਰ ਦੇਨ ਤਾਕ
ਤਰੈ ਤਨ ਤਾਤ ਕਕੋਤ ਲਾ ਬਿਛਾ ਕਾ ਐਸੇ ਸਕਿਓ ਸੁਕ ਗਾਇਆ ਧ ਸਾਕਿਓ
ਨਿਪੂਰ ਗਾਇਓ ਹੈ ਸ ਸਾਕਿਓ ਸੰਕੋਚ ਹੇ ਆਗਾ ਇਆ ਹੈ ਟ ਸਾਕਿਓ ਨ ਟੈਕਿਆ ਨਹੀ +
॥੧੭॥ ਤੈਸੇ ਘਟਾ ਨ ਛਟਾ ਨ ਮਿਲੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਘਟਾ ਨੂ ਬਿਜੁਲੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅ
ਤਹੀ ਪਪੀਹਾ ਅਤ ਸੈ ਕੂ ਬਬੀਹੇ ਨੇ ਪੀਅ ਟੇਰ ਨੇ ਪੀਆ ਐਸੇ ਟੇਰ ਲਗਾਈ ਹੈ ॥੧੯
+ਅਰੁ ਰਾਤ ਛਟਾ ਸਰ ਬਹੁ ਕੋ ਰਾਤ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੁਲ ਹੈ ਤੁੰਗ ਅਟਾਸਿ
ਖੇ ਕੇ ਦਰ ਸਾਈ ਉਚੀ ਆਂਅਟਾਰੀ ਥਿਓਦੀਆ ਹੈ ਦੇਖੀ ਦੀਆਂ ਹੈ ਤੇਲ ਨਾਲ
ਛੀਨ ਸੁ ਦੇਖ ਥੋਹੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਤਿਨ ਸੋ ਬਿਥਕਿਓ ਤਿਨਾ ਜੋ ਬਿਥਕੂ ਗਏ ॥੨੦
ਕਾਤ ਕਮੇਧੁਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਕਤੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਵਾਦਟੀ ਕੂ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਹੈ
ਚਿੜ੍ਹ ਚਿਤ ਚਿੜ੍ਹ ਭਏ ਘਰ ਆਂਙਨ ਦੇਖ ਚਿੜ੍ਹ ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਘਰ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਚਿੜ੍ਹੇ
ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ॥੨੧॥ ਸਰ ਪੁੰਜ ਸਮੂਹ ਤਲਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਘਟਾਈ ਘਟ ਗਈ ਹੈ॥
ਕੁੰਜ ਤਕੀਤਾ ਬਿਨਾ ਕੂਲ ਹੰਸ ਕਲੇਸ ਬਢੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਹ ਮਾਈ ਬੋਲਤੇ ਹੈ
ਸਮੂਹ ਹੰਸ ਕੰਤ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸੁਣਕੇ ਕਲੇਸ ਬਧਦਾ ਹੈ ਰੀ ਸਖੀ ਜਾਤ ਨਹੀ ਜਾ
ਦਾਹੀ ਤਿਨ ਸੋ ਮਸਕਿਓ ਤਿਨਾ ਸਾਬੂ ਮਿਲ ਗਏ ਓ ॥੨੨॥ ਕੂਲ ਪਾਸ ਦੇ
ਦੁਕੂਲ ਦੁਪਟੇ ॥੨੨॥ ਬਿਲਾਤ ਤਾਦੇ ਓਸਨ ਬਿਲਾਪਤਾ ਈ ਦਿਨੂ ਦੀ ਰੈਨ ਕੀ
ਬਿਰਭਈ ਅਧਕਾਈ ਰਾਤੂ ਦੀ ਪੀੜ ਅਧਕ ਹੀ ਬ੍ਰਿਧ ਭਈ ॥ ਕੋਕਿਲ ਦੇਖਿ
ਕਪੋਤ ਮਿਲੀ ਮੁਖ ਕੂਕੰ ਅਤ ਏ ਸੁਨ ਕੈ ਡਰ ਪਾਈ ਕੋਇਲ ਮੁਖੋ ਬੋਲਦੀ ਸੁ
ਣਕੇ ਕਪੋਤ ਕਬੂਤਰਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਕਬੂਤਰੀ ਦੇਖੇ ਡਰ ਪਾਉਦੀ ਹੈ ॥੨੪
ਫਾਗੁਨ ਫਾਗ ਫਗੁਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਲੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਸੁਹਾਗਨ ਭਾਗ ਭਾਗ
ਵਾਨ ਸੁਹਾਗਣਾ ਨੂ ਸੁਹਾਗ ਭਰਤਾ ਸੁਹਾਈ ਸੁਖਾਉਦਾ ਹੈ ਸੋਛ ਬਿਮੇ
ਨ ਲਖੀ ਸੋਛ ਬਲ ਲਖੀ ਹੈ ਮਹਾ ਭਾਜ ਕਹਿਤੇ ਮੋਨ ਕਾਮਨੇ ਦ੍ਵਾਦਸ ਮਾਸ ਕੀ
ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਕੀ ਸੋਵਤ ਸੁਤੀ ਹੋਈ ਆਗ ਜਗਾਈ ਅਗ ਜਗਾਈ
ਹੈ॥ ॥੨੫॥ ਉਦਾਸ ਓ ਉਦਾਸ ਕਰ ਲੀਓ ॥੨੬॥ ਸਹਿਤ ਆਖਨ ਸੋਚ ਤੀ
ਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੂ ਕੇ ਸਾਡੀ ਵਲ ਦੇਖਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੂ ਕੇ ਅਖੀਆ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ
ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ॥੩੦॥ ਬ੍ਰਿਜ ਹੀਨੇ ਬ੍ਰਿਜ ਨੂ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਘਟ ਕੀਨੇ
ਖੋਟਾ ਕੀਤਾ ॥੩[illegible]॥ ਹਮ ਓਰਿ ਤੇ ਰਾਧਕਾ ਦੀ ਵਲੋ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ॥੩੬ ਝੁਰਿ
ਹੋ ਤ੍ਰਿਗ ਪ੍ਰੇਦੀ [illegible] ॥੩੭॥ ਚਤ ਕੀ ਫਨਸਾਨੀ ਰਤੀ ਦੇ ਬਰੋ ਬ੍ਰਾਸ ਫਰੀ
ਮਛੀ ॥੩੮॥ ਬਸ ਗੋ ਬਸ ਗਏ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੩੯ ਉਮਹੀ ਕੇ ਉਤਸਾਹ
ਕਰ ਕੇ ਆਨੇ ਨੈਨ ਨਿਪੇਰ ਚਾਲਿਓ ਨਿਚੁਰੇ ਕੇ ਆਨੇ ਨੇਤ੍ਰਾ ਨੂ ਪੀਰ ਸਤੇਦ
ਆਗਾਨਿ ਚੁਣ ਕੇ ਚਾਲਿਆ ਹੈ ਰਾਧਕਾ ਦਾ ਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਜ ਲਾਕਲੀ ਕਸੀ

ਸੋਦੂਰਹੋਇਗਇਆ॥੯੫੬॥ਤੁਮਰੇਮੁਖਭਾਨਨਿਹਾਰਤਹੀਤੁਮਾਰਾਭ
ਨਸੁਰਜਰੂਪੀਮੁਖਦੇਖਕੈਤਮਸੋਦੁਖਬੋਜਭਦੂਰਕਰਿਓ॥ਦੁਖਰੂਪੀ
ਅੰਧੇਰਾਦੂਰਹੋਇਆਹੈਉਧਵਨੇਕਹਿਆ॥੯੫੯॥ਅਉਰਨਬਾਤਕਰ॰
ਰੋਹੋਰਨਾ ਬਾਤਾਨੂਛਡਕੇਸੁਣੋ॥੯੬੧॥ਸੋਸੁਧ ਸੋਖਬ੍ ੯੬੫॥ਗਮਹੂ
ਹੈਸਿਭਾ ਅਸੀਜਿਆਦਨਹੀਕੀਤੀਆ॥੯੬੭॥ਜੇਹਕੀਸੁਰਤੇ ਜਿਸਰਾਧਕ॰
ਦੀਸਿਰਤੇ॥੯੭੧॥ਹੇਜਦੁਰਾਅਗਜਜਸੁਧਾਸੁਤ ਹੇਜਾਦਵਾਰੇਰਾਜੇਜਸੋਧਾ
ਕੇਪਹਿਲੇਪੁਤ੍ਰ ਆਵਨਗੋਕਲਨਾਥਨਛੀਜੈ ਗੋਕਲਵਿਖੇਆਉਣੇਕਰ
ਕੈਤੇਰਾਕੁਛਛਿਜਦਾਤਾਨਹੀ॥ਅਬੈਕਰਤਾਰਚਕੋਰਨਰਨਾਗਨਿਕੋਸੁਖ
ਦੀਜੈ ਹੇਕਰਤਾਰਚਕੋਰਨਸੀਗਾਰ ਨੇਕੋਅਬੇਸੁਖਦੇਵੋ॥੯੭੫॥ਵਾਬ੍ਰਿਧ
ਜੈਸੇਜੈਸੇਪਿਛੇਸਾਨੂਭੇਜਿਆਸੀਉਜੀਬਿਧਉਸਪਾਸਫੇਰਭੇਜੋ॥੯੭੬
ਪਸੀਜੇ॥ਪ੍ਰਸਿੰਨਹੋਇਆਨਹੀ॥ਤੁਮਰੀਮਨਭਾਵਤਦੀਜੈ ਤਮਾਰੇਮਨਕੋ
ਜੋਭਾਉਂਦੀਹੈਕਬਜਾਸੋਪਿਠਦੇਵੋਊਆਨੂ॥੯੭੭॥ਜੋਕੋਊਦੂਤਪਠੋਨਕਹਿ
ਪੇਜੋਕੋਈਦੂਤਕਹਿਕੇਨਭੇਜੋ॥੯੭੮॥ਹਰਿਸਾਇਤ ਹਰਘੜੀ ਛਿਨਿਮੇਕਸ
ਟਾਰੇ ਛਿਨਛਿਨਵਿਖੇਕਸਟਹੈ॥੯੭੯॥ਭੂਮਾਰਿਗੈਬ੍ਰਿਧਜਾਮਤਵਾਰਜਿਸ ਪਰੇ
ਬਿਧਕਮਲਾਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਤਿਗਦਾਹੈਗਿਰਕੈਧਰਪੈਸੋਉਤਿਉ ਜੋਗੋਪੀਆਂ
ਧਰਤੀਉਪ੍ਰਗਿਰੀਆਂਤਿਉਧਨਲੋਭਕਾਜਿਉ ਧਨਦੇਲੋਭੀਨਿਕਿਆਈ
ਹਉਦੁਖਇਓ॥ਸੋਨੂਦੁਖਾਇਉਹੁੰਦਾਹੈ॥੯੮੧॥ਤਭੁਮੋਰਚਿਜ ਉਤਮਗਰਿਅ॰
੯੮੨ ਤ੍ਰ॥ਖੜਗਪਾਨਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਦੇਵੀਮਾਤਾਦੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ੯੮੩॥ਆਧਵਉ
ਧਵਲੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਆਪਣੇਨਾਲਉਧੋਨੂਲੈਕੇ ਘਟਾਘਹਰਾਏ ਘਟਾਂਦੇਗਾਜੇ
ਣੇਨੂਸੁਣਕੇਮੋਰਤੇਬਬੀਹੇਚਿਤਨੁਹੁਲਾਸਹੁੰਦਾਹੈ॥੯੮੬॥ਸੁਭ੍ਰਮ ਸੁਦ੍ਰਿਕ
ਦੀਮੂਰਤਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੈਕਖਜੂ ਰੇਘਰਦਿ ਦਾ
ਲੀਬ ਕੈਲੀਬਦਾਬ੍ਰਿਛ॥ਦੀਪਕਦੀਪ ਦੇਵੇਜਗਾਏਦੇਖੇ ਸ੍ਰਿਛ ਚੰਗਾਬਛ
ਉਣਾਬਿਛਾਇਆ ਮਉਰ ਅੰਬਦਾਬੂਰ ੯੮੭॥ਭਗਤਜਨਾਇ॥ਭਗਤੀ
ਨੂਜਣਾਕੋ॥੯੮੮॥ਕਾਨਪ੍ਰਤਾਭਬੈਉਠਪੀੜੇ ਕਉ ਕਾਨਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕ੍ਰਕੇਤਦੇ
ਉਠਕੇਉਧੋਨੇਪੀੜ੍ਹੇਕੋ ਦੀਨਉਠਾਇਕੈ ਵਾਹੀਘਰੀ ਉਠਾਇਦਿਤਾਉਜੀ
ਪੀੜ੍ਹੀਵਿਛਾਏ॥ਇਤਨੇਕਰਕੇਭੂੰਅ ਬੈਠਿਗਏਓਗਾਹਿਪਾਇਨਨੇਹਛ
ਹੀਓ॥ਬਹੁਤੋਇਤਨਾਪ੍ਰੇਮਕਰਕੈਛਡੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਬੈਠਗਹਿਓਪਕੜਕੇ
ਮਹਾਰਾਜਕੇਚਰਣਾਵਾਪ੍ਰੇਮਰੂਪੀਛਿਟੀਨੂਪਕੜਕੇਪੈਰਾਪਾਸਭੂਮ
ਕਾਪ੍ਰਬੈਠਗਹਿਓ॥੯੮੯ ਸਹਰਾਏ ਨਾਮਨੂਸਦੇਹੈ॥੯੯੦॥ਮੀਤਸਹਾਰ
ਤਮੀਤੂਉਧੋਨੂਸਦਾਹੈਚਰਣਸਿਆਮਕੇ ਪਲੋਟਤ ਝੁਸਦਾਹੇ ੯੯੧॥ਅਤਿਹਮੇ
ਧਚਲਿਓ ਤਿਸਦਾਗਿਦਾਨੂਵਿਚਲਿਆ॥ਇਨਮੀਤਨਕੇਆਤਿਪ੍ਰੇਮਾਇਹਸੰ
ਤਜੋਅਕੂਰਾਇਸਦਾਪ੍ਰੇਮਦੇਖੋ ੯੯੨॥ਦੇਵਕੀਲਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੂ ਤਿਸਕੀਪਾਤ
ਸਦੀਛੀ ਪ੍ਰਕੀਮਿਆਕੀਤੀਆਅਕੂਰਨੇ ਬੋਨਾਮਥਾ ਮਨਮੇਸੋਉਬਾਫਤਮ

ਨਵਿਖੇਸੋਜੋਅਕ੍ਰੂਰਚਾਹੁੰਦਾਸੀ ਇਛਾਵਾਨੈ ਓਹਾਇਛਾ੧੦੧੧ ਸਤਪਾਪਨਸੀ
ਗਲਾਰਿਖੇਨਟ ਰਿਖੇ ਸੋਕਰਤ੍ਰੇਪਾਪਾਂਦੇਨਾਲਲਾੜ੍ਹਿਆ ਅਕ੍ਰੂਰਟਾਲਿਆਨਹੀ
੧੦੦੨ ਕਮੰਧ ਕਬੰਧਰਾਖਸਦਾਨਾਮਾ।੧੦੦੩।ਐਰੀਹੋਰੇਤੇਰੋ ਮਮਤਾ ਮੇਰੀ
ਮਮਤਾਹਰਿਗਈਹੈ੧੦੦੬ ਗਜਾਪੁਰ ਹਸਤਨਾਪੁਰਾ।੧੦੦੭ ਭੂਪਕਹੀਪਿਤ੍ਰੰ
ਟਰਨੇਕਹੀ ੧੦੦੯ ਨਕ੍ਰਿਪੀਸੁਤਾ ਅਸਸਤਾਮਾ ਸੂਰਜਕੇਸੁਤ ਕਰਣ ਭੂਰਸ
ਵਾਕੈਰਵਾਵਿਚਥਾ ਪਾਰਥਭ੍ਰਾਤ ਅਰ ਜਣਦਾਭਾਈਭੀਮਸੈਨ ਰਾਜਦੁਜੋਧਨ
ਮਾਤਲ ਦੁਜੋਧਨਰਾਜੇਦਾਮਾਮਾਸਕੁਨੀ।੧੦੧੦।ਨੀਕੀ ਨਾਮਰਾਜੀਦਾ
੧੦੧੧।ਸੋਬੈਦਰੁ ਨਾਮਾਬਿਦਰਦਾ ਤਾਰਸਮੋਅਨੁਰਾਗਿਓ ਤਿਸਦੇਪ੍ਰੇਮਾਵਿਖੇ
ਪ੍ਰੇਮਕਰਤਾਹੋਇਆ ਵਾਹਿਕਹਿਓਊਸਅਕ੍ਰੂਰਨੇਕਹਿਆ੧੦੧੨।ਬਾਲ
ਬ੍ਰਮਾਰਿਓਪੰਡਰਾਜਾਮਰਗਇਆ੧੦੧੩।ਐਂਧਰਿਸੈਸੋ।ਅੰਧਰੇਰਿਸਣੇ
ਸੋਵਾਹਿਕਹਿਓ ਅਕ੍ਰੂਰਨੇਕਹਿਆਕੁਤੀਨੂ।੧੦੧੪।ਨਾਮਕਈਹਉਮਰਨ
ਹੀਗਈਹਾਂ ਨਾਮਮਾਤ੍ਰ ਜੀਉਂਦੀਹਾਂ।ਸੋਕਵਈਹਉ ਸੋਕਾਵਿਖੇਡੂਬਗਈਹਉਂ।
੧੦੧੬।ਨੈਹੈ ਦੇਣਗੇ ਹਾਰੋਸੁਤਕੋ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਤ੍ਰੂਆਕੇ ਵਾਮਾਰਕੇਸਤ੍ਰੂਆਕੋ।
੧੦੧੭।ਕਾਸੰਗ।ਕਿਸਦੇਨਾਲਲੋਕਾਦਾਹਿਤਹੈ ਇਹਚਿਤਕਰੀ ਇਹਰਿਤਾਵਿਖੇਥਾ
ਤਕਰੀਅਕ੍ਰੂਰਨੇ ਕਿਪ੍ਰੀਤਿਇਨੀਸੰਗ ਜੋਪ੍ਰੀਤਲੋਕਾਂਦੀਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਦੇਨਾਲਹੈ
੧੦੧੮ ਕੁੰਤਾਵਾਹਿਕਹਿਓਊਸਨੇਕਹਿਆਕਹੁ ੧੦੧੯ ਅੰਤਰਰਾਜਨਕਈਓ
ਭੇਦਹੋਰਾਜਨ ਨਾਕਰੀਐ।੧੦੨੧।ਤੁਹਿਰਾਜਬਹਾਨੇ ਤੇਰਾਰਾਜਨਾਸਹੋਜਾਵੇਗਾ।
੧੦੨੩।ਹਾਹਰਿਸੋਹੇਹਰਿਆਕੇ ਹਿਤਸੋਚਿਤਦੈ ਹਿਤਦੇਕੇਚਿਤਸੋ।੧੦੨੪।ਅਬ
ਸੋਮੁਰ ਬਿਜੁਰੀਜਿਉਣਬੂਟੀ।੧੦੨੫ ਅਬਹਾਰਿਓ ਮਾਰਿਓ।੧੦੨ ਆਸੁਛੀਨ
ਆਕ੍ਰਿਸਹੋਈਹੋਈਆ ਮਲੀਨ ਮਲੀਨਬਸਤ੍ਰ ਪਤਭੁਜਨਕੇਬਧਬੇਕੀਬ੍ਰਿਥਾ।
ਪਤੀਦੇਭਾਈਆਂਦੀਮਾਰਨੇਦੀਬ੍ਰਿਥਾਪੀੜਾ੧੦੨੯ ਸੈਨ ਸੈਨਾਦੇਸੰਜੁਗਤਾ।
੧੦੩੧।ਸਿਰੀਸ ਵਾਗੀ ਕਲਗੀਬਣਾਈ।੧੦੩੪ ਬੀਬ ਨਗਾਰੇ ਮਾਨਹੁਕਾਲਪ੍ਰਲੈ
ਦਿਨ ਬਾਰਧ ਮਾਨੋਪ੍ਰਲੈਕਾਲਦੇਦਿਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰੋਖੀਝਿਆਹੈ੧੦੩੫ ਨਾਗ ਹਾਥੀ
ਪੈਦਲ ਬਲਜੇਤੀ ਪੈਦਲਾਂਦੀਸੈਨਾ ਜਿਤਨੀ ਸੋਮਛੀਆਹੈ ਹੈਭ ਏਬੋਧਨਤੁਲਧੋ
ਡੇਬੁਲਨਾਦੇਬਰੋਬ੍ਰਹੈਨ ਬਹਰੈਬਰਛੀਦ੍ਰਤਸੇਤੀ ਬਗਦੀਆਂਹੈ ਬਰਛੀਆਂਦ
ਤਪ੍ਰਕਾਸਨਾਲ ਏਲਹਰਾਹੈ।੧੦੩੬।ਹਰਿਕੇਹਰਿਕੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗੈਹਉਬ
ਸਨਕੇਬ੍ਰਹਮਾਕੇਸਿਵਾਕੇਗੁਨਗਾਉਂਦੇਹਾ।ਵਾਹਰਿਜੋਕੇਹਰਿਕੇਵਤਹੈਤਿਸ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਂਦੇਹਾ।੧੦੪੦।ਅਖਬਾਇਰਹੇਮੁਖਨੁਟਰਹੇਹੈ੧੦੪੪।ਧਾਯਾ
ਬਵਤੇ ਜੁਧਭੂਮਕਾਤੇ੧੦੪੫।ਭੂਟਦਾਨੀ ਸੁਰਮੋਕ੍ਰਿਸਨਜੀ।ਸੀਪਤਜਾਨੀਲਛ
ਮੀਦੇਪਤੀਬ੍ਰਿਸਨੇਜਾਣੀ।ਭ੍ਰਿਗਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸਰਾਮ ਗਦਨਬਾਨੀ ਗਾਦਣਬਾਣ ਵਾਲ।
੧੦੫੦।ਜਿਤ ਤੀਖਣਬਾਣਾਂਸੋ ਉਸਾਜਜਰਾਇਨ ਸਾਬਜਰੇ ਜਿਨਾਦੇਸਾਜਜਰਾ
ਵਸਾਬਜੜੇਹੋਏਹੈ।੧੦੫੨।ਕਰਿਚਉਪਭਰੇ ਚਾਉਕਰਕੇਭਰੇਹੋਏ।੧੦੫੩

ਤ੍ਰਸੇਏਕ[illegible]ਾਰੇਜਾਕੇਤਾਕਤਤਨਤਨਮੇਭੈਕਰਕੇਭਜੇਇਕਹਾਰੇਜਿਨਾਦੇਸਰੀ
ਗਵਿਖੇਤਾਗਤਨਹੀ ੧੦੫੪॥ਅੰਗਦਾਇੰਦ੍ਰ॥੧੦੫੫॥ਤਿਹਮਾਸੁਗਿਰ
ਸਮਦਾਸਉਦਾਸਹੁਇਗੀਧੁ ਸੁਮੇਨਰਹੀਧਰਕੇ ਆਕੀਸੁਰਮਿਆਦੇਸਾ
ਸਦੇਗਿਰਾਸਕੁਕੇ ਉਦਾਸਹੋਕੇਰਿਧੁਮੇਨਧਾਰਰਹੀਹੈ॥ਬਰਬੀਰਨਕੀ ਬ
ਲੀ ਸੁਭਮਿਆਦੀ ਉਰਮੇਰਿਦੇਵਿਖੇਥਰਕੈਫਰਕੈ ਬਲਕਰਕੇਫਰਕਦੀ
ਆਹੈ॥੧੦੫੬॥ਜਿਅਤਾਤਧਰਾ॥ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਧਰਤੀਦਾਪੁਤ੍ਰਭੁਮਾਸੁਰ॥
ਹਰਿਭ੍ਰਤਬਲੀ ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੁਤਰਾਵਨਕੇ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ ਭੀਖ
ਮਸੋ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਸਾਰਖਾ ਸਰਬੇਕਹੁਹੇ ਮਾਰਣੇਕੋਹੈਰਾਮਬਲੀਬਰ
ਜੋਹੈ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਬਲੀਬਰਸ੍ਰੇਸਟਜੋਹੈਸੋਏਹੈਬਲਭਦ੍ਰ॥੧੦੫੭॥ਨਖੇ
ਨਦਾ॥ਅਰਏਸਟਕੇ ਸਤ੍ਰਇਸਪ੍ਰਕਾਰਭਜਗਏ੧੦੫੮ਮਾਰਤਦ੍ਰੈ ਪੌਣੋਕੇ
ਪਾਵਸ ਸਾਉਣਦੇਮਹੀਨੇ ਦਾਬਦਲਦੂਰਕਰਾਦਿਤਾ॥੧੦੬੦॥ਅਰਿਸਾਸਰਿਸੇ
ਇਕੀਨੇ॥ਇਸਨੇਗੁਸੇਹੋਕੇਸਤ੍ਰੂਆਨੁਸਾਲਿਆ॥ਆਗਨ ਲਾਲਰੰਗਦਾ
ਲਾਲੇਕਨਦੀਨੇਨਦਾ॥੧੦੬੧॥ਹਰਿਕੇਹਰਿਕੀਬਿਧਾਜਿਉ ਹਰਿਕੇਹਰਿਕੀਬਿ
ਧਾਜਿਉਤਾਭੁਜਦੰਡ ਭੁਜਾਤੇ ਤਿਉਕੇਸਾਥ ਅਦੰਤਨਖੰਡਨਕੇ ਅਦੰਤਾਨੁਖੰ
ਡਕਰਕੇਰਿਸਕੈ ਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇ ਦਲਖੰਡਨਖੰਡਕਰਿਓ ਦਲਟੂਕ ਟੂਟੂਕ ਟੂਕਕਰ
ਓ॥੧੦੬੨॥ਧਨਸੋ ਧੁਨਖੀਨਾਲ ਧੁਨੀਆ ਪੇਜਾ॥ਸਿਤ ਨਾਮਤਿਖੇਬਾਣਨਾ
ਲਧੁਨਿਓ ਉਡਾਇਆ॥੧੦੬੩॥ਪ੍ਰਤਿਭਿਰੇ ਪਿਆਦੇਭਿੜੇ॥੧੦੬੪॥ਗ
ਹਿਪਾਨਕਟਾਰੀ ਪਕੜਕੇਹਥਾਵਿਚਕਟਾਰੀ੧੦੬੫॥ਅਬਿਕਾਟਿ ਛਾਇਆਨਕਾ
ਭਟਓਘ ਭਟਾਦੇਸਮੂਹ ਘਟਾਘਟ ਘਟਾਂਦੇਘਟਸਮੂਹ॥ਚਪਲਾ॥ਬਿਜਲੀ
ਸਟਾਸਟ ਛੁਤੀਛਿਤੀ ਅੰਗਕਟਾਕਟ ਅੰਗਾਨੁਕਟਾਕਟਾਕੇ॥ਰਟਾਰਟਾ ਸਤਾ
ਬੀਸਤਾਬੀ॥੧੦੬੬ ਤੁਰਕੈਜੁਰਹੇ ਜੁਧਪਕੈਰਹੋਹੈਆਹੈ੧੦੬੭॥ਅਲਹਿਕੀਧਿ
ਰਸੋਭਧਰੇ ਮਲਾਂਦੇਪਿਤ੍ਰਦੀਨਿਆਂਈਸੋਭਾਧਰਰਹੇ॥੧੦੬੮॥ਬਨੈਤ ਬਾਣ
ਵਾਲੇ ਪਖਰੈਤ ਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇ ਅਰੈਤ ਅੜਨੇਵਾਲੇ ਆਰੇ ਅੜੇ੧੦੬੯॥ਗਹਿ
ਫੇਟ ਫੜਕੇਲਕਦਾਸਾਫਾ੧੦੭੧॥ਬਾਰਜਾਬਿਊਹ ਕਵਚਾਂਦਾਸਮੂਹ॥੧੦
੭੨॥ਹਟਿਕੈਹਟਕੇ ਹਟਕਰਕੇਹਟਿਬ੍ਰਗੋਝਟਕੇ ਝੜਕ ਦੇਹੋਇਰਿਦੇਦਿਤਾ॥੧੦੭
੩॥ਛਉਨਾ ਬਾਲਕਾ॥੧੦੭੪॥ਬਗਮੇਲ ਬਾਗਾਮੇਲਕੇ੧੦੭੫॥ਗਾੜ੍ਹਦ
ਰਨਜੈਸੇ ਬਰਛੀਭਿਆਨਕਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਬਰਛੀਆਂਵਾਲੇਹਾਥੀਨੂਰੋਕਲੈਂਦੇ
ਹੈਤੈਸੇ ਬਲਭਦ੍ਰ ਕਉਰੋਕਿਆਹੈਸੁਰਮਿਆਨੇ॥੧੦੭੬॥ਸਰਅੰਗੋਬਾਣਦੇ
ਅੰਗ॥੧੦੭੭॥ਸਟ੍ਰਕਾਇਸਸਾਂਦੋੜ੍ਰਚਾਲਿਆਸਹਾ॥੧੦੭੮॥ਮੇਰਕੋਸ੍ਰਿ
ਗਹੁਤੇਉਤਾਰਿਓ ਸੁਮਨੋਗਇਆਸਤਕੇਪ੍ਰਾਤਭਏ॥ਮਾਨੋਸੁਮੇਰਕੋਸ੍ਰਿਗਤੇਉਤ
ਰਕੇਅਸਤਾਚਲਗਇਆਤਾਇਧਰਤੇਉਦਹੁਈਓਧਰਾਦਿਨਹਾਇਆ॥ਐਸੇ
ਸੁਰਮੇਕੋਮੁਖਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਆਹੈ॥੧੦੭੯॥ਤਨਤਾਣਲਰਿਓਜੇਤਨਤ੍ਰ

ਕਣਲਾਗਿਆ।੧੦੯੯।ਹੈਸਕੀਐਸਤਚਾਈ।ਸੂਰਜਕੀਕਿਰਣ
ਪ੍ਰਕਾਸੀ।੧੧੦੩।ਅਰਮਾਥਨਤਾਰਦਾਇਓ ਸਤ੍ਰੂੰ।ਸਿਰਕਟਕੋਸਿਟਦਿ ਦਾ
ਤਾ।ਕਾਛੀ ਨਾਮ ਮਾਲੀਦਾ।੧੧੦੪।ਖਰਸਾਣੇਖਰੋਤ੍ਰਸਾਨਜਿਸਤੇ
ਫਿਰਦੀਹੁੰਦੀਹੈ।ਨ੍ਰਿਪਪਾਲ ਬਡਾਰਾਜਾ।ਦਾਛਤ੍ਰਜਿਸਤੇ।ਫਿਰਦਾਹੈ।ਇਸਤੇ
ਸੁਰਮੇਦਾਖੰਡਾਫਿਰਿਆ।ਜੁਧਵਿਚ।ਭੀਖਮਕਉਹਰਿਚਕ੍ਰਭ੍ਰਮਾਇਓ
ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਨੂੰਦੇਖਕੇ।ਕ੍ਰਿਸਨਨੇ ਪਈਆ।ਜੋਜਗਤਰਾਭ੍ਰਮਾਇਆਸੀ
੧੧੦੬।ਨੈਨਤਚਾਈ ਨੇਤ੍ਰਾਨੁਤਾਨੂੰਕੇ।੧੧੦੭।ਬਸੁਧਰਾਕੀ।ਪ੍ਰਿਥੀਕੀਧੀ
ਰਜਤਾਦੇਖਕੇ ਨਿਜ ਆਪ।ਅਰਬਿੰਦ ਕਉਲਦੇਫੁਲਨਾਲ।੧੧੧੦।ਹਲ
ਕੇ ਤੰਮਲ ਦਲਕੇ ਦਲਕੂਕੇ ਹਲਕੇ ਹੌਲ੍ਰੇ ਕਾਰਿਤਾਰੇਕਰਕੋਸਿਟੇ।੧
੧੧੪।ਤਰਕੀਮਨਮੇ ਖ੍ਰਿਚਹੋਈਅਨਦਿਖੇ ੧੧੧੫।ਰੰਗਾਰਾਤੇਲਹੂਰੇ
ਰੰਗਾਨਾਲਲਾਲਹੋਏਹੈ।ਅੰਗਾ।ਰਾਮਕ੍ਰਹੈ ਰਾਮਾ।ਨਾਮ ਕਵੀਸ੍ਰਸਾਧ
ਬਕਾਹਿਤੇਹੈ ਹਰਿਸੋਹਰਿਛੇਰਦੇ ਨਾਲਫੇਰ।ਜੈਸੇਲਤ੍ਰਦਾਹੈ੧੧੧੬॥
ਨਿਸਮੈਸਮਕੀ।ਚੰਗਜਿ ਉਲਖਤਾਰਾ।ਰਾਤ੍ਰਵਿਖੇਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਦਿ
ਗਪਾ।ਸਤਾਰੇਧਨਸਿਧਪਚੰਦ੍ਰ ਮਾਜੁਧਰੂਪੀ।ਰਾਤਵਿਖੇਜਾਦਵਤਾਰੇਦੇ
ਖੀਦੇਹੈਨਾ।ਹਰਿਲਉ ਹਰਤਾਈ ਬਾਨਨਸੋਬਿਰਮਾਝੇ ਬਾਣਾਨਾਲਪ
ਰਚਾਲਇਆ।੧੧੧੯।ਬਿਕਟੇ ਬਿਕਟ ਹਰਿਲੋਕਾਸਿਧਾਏ।ਬਿਕੁੰਠਨੂੰ
ਗਏ।ਭਾਗਲਿ ਕਾਏਰ ੧੧੨੧।ਪਰਲੋਕਸੁਲੋਕਰਹੇਸੁਬਿਚਾਰਓ।
੩ ਇਲੋਕਤੇਪ੍ਰਲੋਕ।ਤਿਸਸਵਰਗਾਏ ਏਹਬਿਚਾਰਿਆ।੧੧੨੨।ਜਿਮੀ
ਦਨਪੋਨਿਹਾਰਿਓ ਰਥਦੇਉਪਨਿਉਕਾਇਆ ਤਬਹੀਫਤੀਤਰਹਾਇ
ਇਹਭਾਤਆਰਿਓ ਤਦੋਰਥਦੀਛਤ੍ਰੀਦੇਤਲੇਹੁਇਕਰਕੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਆਤ੍ਰਿਆ।ਅਲਹੁਕਾਲਿਦ੍ਰਕੇ ਕਾਲਿੰਦ੍ਰਪਰਬਤਤੇ੧੧੨੩।ਬਰਛਾਤਿ
ਹਕੇਕਰਸੋ ਖਿਚਲਾਇਆ।ਤਿਸਦੇਹਥਵਿਚੋਬਲਭਦ੍ਰਨੇ ਤ੍ਰਿਛਾਸੁਭਰ
ਮਾਓ ਟੋਟਾਕਰਕੇਭ੍ਰਮਾਇਆ।੧੧੨੪।ਪਉਨਕੇਭਛਕ ਪਉਣਦੇਭਛ
ਣੇਵਾਲੇ ਤਛਕ ਤਛਕਸਪ ਲਛਕ ਲਖਾਂਹੀ ਲੈਕੇਨਾਲਬਲਭਦ੍ਰਦੀਸ
ਰਣਆਇਓ।੧੧੨੬।ਜੇਸ ਜੇਸਨਾਗ ਸੁਰੇਸ ਇੰਦ੍ਰ।ਦਿਨੇਸ ਸੂਰਜ।ਧਨੇ
ਸ ਕੁਬੇਰ ਮਹੇਸ।ਸਿਵਜੀ ਨਿਸੇਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ।ਖਗੇਸ ਗਰੜ੍ਹ ਗਹਿਓਹੈ
ਇਨਾਸਭਨਾਨੇ ਮੈਫੜਕੇਛਡਿਆ।ਹੈ।ਕਸ ਜੀਵਗਹਿਓਹੈ।ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਜੀਵਗਹਿਆਹੈਤੇਲ।੧੧੨੭।ਉਗ੍ਰਪਾਨ੍ਰਮਕੇ ਭਯਾਨਕ ਬਲਕਰਕੇ ਮਾ
ਹੁਪੇਖਨਕੋ ਆਹਿਦਾ ਫੰਗਾਵਾਲਾ ਸਰਪ ਖਗਰਾਜ ਗਰੜ੍ਹਉਤੇਗਹੂ ੧੧੨੮
ਉਚਾਹੋਕੇ ਕੂਰਮ ਕਛੂਨੇ ੧੧੨੯।ਸੁਰਗਬ੍ਰਿਛਗਿਰਿਓ ਅਨੇਜੋਤਮਾਨ
ਓ।ਕਲਪਬ੍ਰਿਛਡਿਗਿਓ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾਮਾਤ੍ਰਿਆ ਹੋਇਆ।੧੧੩੦॥
ਸਰਮਤ੍ਰਨੇਕੇ ਬਾਣਸਤ੍ਰੂਆਦਾ।੧੧੩੨।ਅਨੰਤਕੇਉਪ੍ਰ ਬਲਭਦ੍ਰਕੇਉਪ੍ਰ
ਬਿਜਰੀਦੂਤਤਾਰਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ।ਬਿਜੁਲੀਐ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇਤਾਰੇਪ੍ਰਗਟਕੀਤੇਨ

੧੧੩੩॥ਸੁਰਭਾਨ ਸੂਰਜ ਦੇਉਤਾ ਹਨਿਓ ਮਾਹਿਆ ੧੧੩੩॥ਐਰੰਕੇ
ਚ ਐਰਾਵਦਿ ਦਸੌ ਜੋ ਪਹਿਰੀ ੧੧੪੦॥ਸ੍ਰੋਉਣਤਉ ਦਪ ਲਹੂ ਦਾ ਸਮੈਂਦ੍ਰ
ਲੋਹ ਅੰਚ ਬੜ੍ਹਵਾਨਲ ਸੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਆਂਚ ਬੜ੍ਹਵਾਨਲ ਸਾਰਖੀ ਪਉਨਬਾ
ਨ ਕਲੇ ਬੀਰ ਗੜ੍ਹਿਣਾ ਜਿਉ ਜਰਤ ਹੈ ਬਾਣ ਚਲਦੇ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪੌਣ ਨਾਲ ਸੂ
ਰਮੇ ਕੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਲਤੇ ਹੈਂ॥੧੧੪੧॥ਸਦਾਨਕੀ ਓੜ੍ਹਕਰੀ ਕਾਢਿਕੇ
ਕਢਕੇ ਤਲਵਾਰ ੧੧੪੫॥ਜਕਿਕੈ ਚਕ੍ਰਤ ਹੋਕੇ ੧੧੪੨॥ਤਾ ਜਜਰੇ ਛਤ
ਜੜ੍ਹਾਊ॥੧੧੪੨॥ਲੈ ਕਰਿਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਤਲਵਾਰ ੧੧੫੨॥ਤੁਫਕੈ ਹੀ ਯਕ
ਉ ਜਾਨੂ ਕੈ ਹਿਰਦੇਕਉ॥੧੧੫੩॥ਭਾਸਕਰ ਸੂਰਜ ੧੧੫੪॥ਏਕਸੁਜਾਨ
ਏਕ ਸੂਰਮਾ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਦੇਵ ਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਜਾਨ ਬਾ ਮੇਰਾ ਮਕੀਓਟ ਚ
ਮਨਾ ਮੌਢਾ ਲਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਦੀ ਚੋਟ ਲਾਈ ਤਾਨ ਖਿਚਕੇ ਵਾ ਬਲ ਕਰਕੇ ੧੧੫੫॥ਅਸਭਾਲ ਸੀਸ
ਹਿਬ ਬਛਾ ਲੋਹ ਹਥੀ ਸਾਂਗਾਂ ਬਰ ਸ੍ਰੇਸਟ ੧੧੬੦॥ਬਰਮਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤਬ
ਰਮਾ ਅਭ੍ਰਨਮੇ ਬਦਲਾਂ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੂਰਜ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧੧੬੨॥ਹ
ਨਿਕੈ ਮਾਰਕੈ ੧੧੬੩॥ਅਰਕੇ ਰਥ ਊਪਰ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਮਾਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਰਥ
ਉਪਰ ਅਣਗ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਉਨਾ ਦਬ ਹੀ ਤੌਨ ਹੀ ਦਬ ਗੇ ਗਏ ੧੧੬੫॥ਦ
ਲਕੈ ਮਲਕੈ ਦਲਕੇ ਮਲਕਰਕੇ ਯਲੂਓਰ ਬਲ ਭਤ੍ਰ ਦੀਵਲ ੧੧੬੬॥ਦੁਬ
ਧਾ ਕਰਿ ਹਨਿ ਲੋਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਕੇ ਦੋਬਿਧਾ ਕਿਆ ਅਧੋ ਇਸ ਦੇ ਅਗੇ ਹੋ ਜਾਂਓ
ਅਧੋ ਪਿਛੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਰਲਵੋ॥੧੧੬੯॥ਭਟਕੇ ਭਟਕਕੇ ਨਟਿਕੇ
ਨਹੀਟਿਕੇ ਭਟਓਘ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਮਧਸੂਦਨਕਉ ਮਧੁਰਾਖਸ ਕੋਤਾ
ਜੋ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ੧੧੭੩॥ਲੈ ਪ੍ਰਭ ਸੂਤ ਪਧਾਰਿਓ ਰਣ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਰਥਵਾਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆਇਆ॥੧੧੭੩॥ਨਰਲੈ ਲਕਨੀ ਮਨੁਖ ਨੇਲ
ਨੀ ਲੈਕੇ ੧੧੭੭॥ਕ੍ਰਿਸਨਾਚਿਤੇ ਕਰ ਨੈਨ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੈ ਨੇਤ੍ਰੀ ੧੧੭੬॥ਜੋਬਲ
ਪ੍ਰੇਕਹਿ ਹੈ ਜੋ ਬਲ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਗੇ ਬਹੁਤੇ ਕਥਾ ਵਿਖੇ ਪੰਡਤ ੧੧੮੦॥ਬਿਨ ਭੌਰ ਭ
ਯੋ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਤੇ ਧੜ੍ਹ ਹੋਇਆ ੧੧੮੯॥ਸਿਨਾਰਿ ਜਨਕਾਦਕ ੧੧੯੦॥ਇਕ
ਮਲਕੀ ਦਾਇ ਇਕ ਮਲਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਾ ੧੧੯੧॥ਗਹਿ ਫੇਟਨਿ ਫੇਟ ਕਟਾਰਨ ਸੌ ਪੂ
ਕੜ ਕੇ ਸਾਫੇ ਲਕ ਕੇ ਕਟਾਰ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹੈ ੧੧੯੨॥ਦੈਕੇ ਕਸੀਸਨ ਦੇਕੇ ਖਿ
ਚਾਂ ਈਸਨਿ ਚਾਪਨ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਧਨਖਾਨੂ ੧੧੯੩॥ਕਾਰਿਕੇ ਗਰਿ ਛੋਰਿਓ ਕੋਹ
ਰ ਦਾ ਛੇਦ ਨਾ ਕਰਿਓ॥੧੧੯੬॥ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੀਂਦ੍ਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ
੧੧੯੭॥ਅਭੁਗਹਨੈ ਜੈਦੇ ਅਭਜਬੇ ੧੧੯੯॥ਕੋਪ ਅਧੋ ਧਨਮੇ ਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰ
ਕੇ ਸੁਧਭੂਮਕਾ ਵਿਖੇ ੧੨੦੬॥ਢੀਠ ਨਾਮ ਨਿਡਰ ਕਾ ੧੨੧੦॥ਕਲਧਉਤ
ਕੇ ਭੂਖਨ ਸੁਵਰਣ ਕੇ ਗੈਣੇ ਸਵਿਤਾ ਸੂਰਜ॥੧੨੧੪॥ਹਿਤਔਰਨਕੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਹੋਰਨਾ ਕੇ ਰਿਸਕੇ ਗੁਸੇ ਹੋਕੇ ਰਨ ਪਾਰਿਓ ਜੁਧ ਪਾਇਆ ਹੈ॥੧੨੧੫॥
ਬੈਸਾ ਕਸੋਰ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਮਨੋਹਰ ਮੂਰਤ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰਤ ੧੨੧
੬ ਬਿਧ ਆਹਵ ਜਾਕੇ ਜੁਧ ਦੀ ਬਿਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੀਸਨੇ ਭਟ ਸੂਰਮਾ ਸਿਖ
ਰਕਹਾ ਕੇ ਕਿਦਕ੍ਰ ਹੈ ਕਹਾਂ ਕਾ॥੧੨੧੯॥ਲਛ ਬਨਾਯੋ ਨਿਸਾਨਾ ਬਨਾਇਆ

ਹੈ।੧੨੧੯ ਕਵੀਗਨਰੌਂਦਨਆਯੋ ਸਮੂਹਕਵੀ ਆਨੂਮਲਨਆਇਆ ੧੨
ਹੈ੧੨੨੫ ਕਰਿਭਾਨੁ ਕਿਰਣਾਸੂਰਜਦੀਆਂ।੧੨੨੬।ਥਿਰਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇਇ
ਸਾਬਿਤਹੈਨਪ੍ਰਾਣਮੇਰੇ।੧੨੨੮ ਅਯੋਧਨਬੀਚ ਜੁਧਭੂਮਕਾਬਿਚ।੧੨੩੦
ਗਾਤਪਸੀਨੇ ਸ੍ਰੀਰਨੂਪਸੀਨਾਆਇਆ।ਆਧੇਈਅੰਗਾਸਿਵਾਤਨਕੀਨੇਆ
ਧੇਅੰਗਾਦ੍ਵਿਖੇਪਾਰਬਤੀਦਾਤਨਨੂਕੇ।੧੨੩੨।ਅਰੰਗਾਸਿਯਾਮਜਰੀਮਹਾਰ
ਹੈ ਜੁਕਹਿਤੈਂਰੰਗਗਾਗਿਆਹੈ ਮਨੇਆਗਾਲਗੇਰਨਸਾਲਦਗਧੋ।ਅਗ
ਦੇਲਗਣੇਕਰਕੇਸਮੂਸਾਲਾਬ੍ਰਿਛਾਦਾਰੰਗਾਦਬਾਦਗਕਰਦਾਹੈ।੧੨੩੪
ਬਾਂਧਿਤਬਾਨੇ ਬੀਨਕੇਚੰਗੇਬਾਣੇਪੁਛਾਕਾ।੧੨੩੭।ਅਨਿਧਿਬਾਗਬਿਖੇ ਜਲਦੇ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਖੇਬੈਠਕੇ ਸਿਵਰੀਤਪੋਧਨਮੈ।ਸਿਵਾਨੇਪ੍ਰਸਿੰਨਹੋਕੇਰਿਖੀਆਂਵਿਚੋ
ਇਸਨੂੰਕਹਿਆ੧੨੩੮।ਅਗਬ੍ਰਿੰਦਨਰਿੰਦ ਸਤ੍ਰੂਆਂਰਾਜਿਆਂਦਾਸਮੂਹਬ
ਲਬੀਰਤਬੇਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕੀਬਿਧਪੁਛਿਇਸਦੋਂਮਰ
ਣਦੀਬਿਧਪੁਛੂਗਾ।ਕਿਸਤਰਾਂਮਰੇਗਾ।ਸੂਰਮਾਏ।੧੨੪੨ ਬਲਬਾਰਨਜਿਉਬ
ਲਭਦ੍ਰ ਹਾਬੀਦੀਨਿਆਈਭਜਜਾਵੇਗਾ।ਉਸਸੂਰਮੇਕੇਹਰਨੂੰਦੇਖਕੇ।੧੨੪੩
ਹਰੇਬੇਲਬਲਯੋਕਹਿਯੋ ਹੌਲੀਬੋਲਕੇ ਬਲਭਦ੍ਰਨੇਕਹਿਆ੧੨੪੬।ਹਊਜ
ਬਜੁਧਕੇਕਾਜਚਾਲਿਯੋ ਮੈਜਦੋਂਜੁਧਦੇਵਾਸਤੇਚਲਿਆਸੀਤਾਂਮੈਨੂੰ ਭ੍ਰਾਮ
ਕਾਲਕਹਿਯੋਤਰਿਜੂਹਮਸੋ ਸਿਵਾਨੇਕਹਿਆਤੂਅਕਾਲਹੋਇਆ।ਤਿ
ਹਰੇਕਹਿਯੋਤਿਸਾਸਿਵਦਾਕਹਿਆਕਾਨਕੀਤਬਮੈ ਕੰਨਾਵਿਚਸੁਣਕੇਮੈਂ।
ਤੁਮਹੇਰਕੈਤੈਨੂੰਦੇਖਕੇ ਆਯੋਹਉਆਪਨੀਗਉਂ ਆਪਣੀਲੋੜਵਾਸਤੇ।ਤਿ
ਹਤੇਦ੍ਰਿਪਬੀਰਕਹਿਯੋਤਿਸੀਤੇਰਾਜੇ ਸੂਰਮੇਨੇਕਹਿਆ ਉਸਦਾਕਹਿਆਸੁਨ
ਕੇਤਜਸੰਕਤਜਕੇਸੰਕਾਨੂੰ੧੨੪੯।ਤੂਲਕਕਾਸਰਕਾਫਲਤੂਲਣਕਾਹੈਲ
ਣਕੇਕੀਫਲਪਾਵੇਗਾ।੧੨੫੨।ਆਪਨੀਪ ਤਕੀਘਾਤਕਹੋ ਆਪਣੇਮਰ
ਣੇਕੀਤਰਾਕਹੁ ਸਾਮ੍ਹਹੈਮੋਹਿਨਕੋਉਹਨੇ ਸਾਮਣੇਮੈਨੂੰਕੋਈਨਹੀਮਾਰਸਕਦਾ
ਸ ਰਾਜਾ ਜਨੇਕਹਿਆ ਪਿਛਿਨਾਮਾਰੋ ਓਪਿਛਾਹਾਦੇਖਣਲਗਾਤਲਵਾਰਮਾ
ਰਕੇਸਿਰਕਟਿਆਤਿਸਦਾ।੧੨੫੪।ਨਿਸਕੋਕਰਭਾਨਗਤੇਕੋਸੂਰਜਦੀ
ਆਂਕਿਰਣਾਸੂਰਜਨਾਲਮਿਲਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨ।੧੨੫੮।ਇਤੱਜਦਬੀਰ
ਬਸਤਨਹਆਏ ਇਧਰ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਰਥਬਿਖੇਆਕੇਬਸਦਭਏ।੧੨੬੧
ਬਰਦਲਾਸਿਯਾਮਸ੍ਰੇਸਟਦਲਾਸਿਯਾਮੂੰਦੇਸੀਜੁਗਤਾ।੧੨੬੩।ਬਲ
ਬਲਭਦ੍ਰਾਆਉ ਹਰਿ ਬਹੁਤ੍ਰੋ ਕ੍ਰਿ ਸੂਤੇ ਜਾਦਵੱਸੈਨ ਟਰੈਗੇ ਜਾਦਵਾਂਤੋਂਨ
ਟਰੈਗੋ।ਨਾਹਟਾਲੇ।੧੨੬੬।ਦ੍ਵੈਤਰੰਗਾਨਕੇਭਾਇ ਦੋਨਦੀਆਂਦੀ
ਸ।੧੨੬੮।ਨਿਰੋਤਮਹੈਨਰਾ ਵਿਖੇਉਤਮਜਾਣਿਆਹੈ।ਛਮਾਹੈ
ਸਾਤ੍ਰਦੇਕਰਨਵਾਲਾਹੈ।੧੨੬੯।ਮਹਾਤਮਾਹੈ ਮਹਾਤਮਾਰੂਪਹੈ।ਹਰਿ
ਜਿਊ ਹਰਿਨੀ ਛੁਰਜਾਣਿਆਹੈ।ਹਰਨੀਲੋ ਤਿਨੈਂਦਮਹੈ।ਤਿਨਾਨੂੰਸਮਦਮ
ਸਾਧਨਰੂਪਹੈ।੧੨੭੧।ਪ੍ਰਥਮ ਭੂਆਸਿੰਘ ਭੁਜਾਸਿੰਘ ਧਊਗਸਿੰਘ ਕਰਾ
ਲਤਾਈਆਨਕਾ।ਧਾਇਬਲੀਬਲਦੌੜਕੇਬਲੀਜੋਬਲਭਦ੍ਰਹੈ੧੨੭੨

ਬਡ ਅਤ੍ਰ ਨਕੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਅਸਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਬਹੁ ਜਸ ਤ੍ਰਨਕੇ ਬਹੁਤਸ
ਸਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਪਕੜਨੇ ਵਾਲੇ ਦਲ ਬਾਂਟਦੀ ਓ ॥ਤਿਨਾਨੂੰ ਦਲਬੰਡ ਕੇ ਦਿਤਾ ਜਰਾਸੰ
ਧ ਜਾਨੋ ॥੧੨੭੪॥ਜਾਹੀ ਹਨੇ ਇਸ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਮਾਰੇ ਹੈਂ ॥ਲਖ ਕੈ ਦੇਖ
ਕੈ ॥੧੨੭੫ ਅਧੀ ਧੜ ਕੇ ਅਧਾ ਅਧਾ ਧੜ ਕਰਕੇ ॥ਸਬਲੇਸ ਸਬਲ
ਸਿੰਘ ਬਰਾ ਪਟਾ ਕਿਓ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਟਕਾ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ॥੧੨੭੬॥ਆਰਿ
ਸਿੰਘ ਹਨਿ ਅਰਸਿੰਘ ਮਾਰ ਕੇ ॥੧੨੭੭॥ਜਿਉ ਬਾਸਵ ਾਸਿਓ ਜੰਗਲਾਜਿ
ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੰਭਾਸੁਰ ਨੇ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥੧੨੭੮॥ਹਾ ਬਨਕੇ
ਬਲ ਹ ਬਾਂਦਾ ਬਲ ਕੌਊ ਕਰੈ ਕੋਈ ਕਰੇ ॥ਬਰਾ ਜਿਉ ਨ ਸਤੀ ਸਤਿ ਛਾਡ
ਪਤਿ ਬ੍ਰਤਾ ॥ਜੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਜੋ ਸਤੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤ ਨਹੀ ਛਡਦੀ
ਔਰ ॥ਸਿਧ ਜੋਗ ਮੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਧ ਜੋਗ ਵਿਖੇ ਧਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥
੧੨੮੦॥ਅਤਰਬੀ ਸਤਿ ਸੌਆਰਿਆ ਮਹਾਰਥੀ ਜੁਗ ਸਤ ਮਹਾਰਥੀ
ਦੇ ਸ੍ਰੇਮਾਰਿ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੇ ਰਾਜੇ ਮਾਰੇ ਰਧਰ ਰੰਗੀ ਨਲ
ਭੂਟ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਭੂਮਕਾ ॥ਭੂਮੀ ਤਲੇ ਲਾਲ ਡਾਰਕੇ ਅਤਲਸੇ ਭੂਮਦ
ਲਾਇ ਤਕੀਆਂ ਅਤਲਸ ਲਾਲ ਹੇਠ ਵਿਛਾਕੇ ਸੁਤੇ ਹੈ ॥੧੨੮੩॥ਅਜਿ
ਆਰ ਰੀਦਰ ਸਿੰਘ ਫੇਰ ਦੀਨਿਆ ਈ ॥੧੨੮੫॥ਬਰਬੀਰ ਦਲ ਰਈ
ਆ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬੀਰ ਦਲ ਡਰਨੇ ਵਾਲਾ ॥੧੨੮੯॥ਅਨਿਜ ਪਾਨ ਪੈਪਾਨ ਧਰੇ ਧਨ
ਸਿਆਮ ਆਪਨੇ ਹਥ ਦੇਉ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਦਾ ਬੀੜਾ ਰਖਕੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸਕੋਇ
ਨ ਬੀਰ ਨਲਾ ਜਧਰੈ ਸੋ ਕੌਣ ਹੈ ਇਨਾ ਸੂਰਮਿਆ ਵਿਚ ਲਜਾ ਰਖੇ ॥੧੨
੯੪॥ਜਤ ਨਿਸਚੇ ਬੈਦ ਰੋਗ ਸੀਨ ਪਾਤ ਕੇ ਸੰਨਪਾਤ ਰੋਗ ਕਉ ਬੈਦ ਦੂਰ ਕਰ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥ਸੁਕਬਿ ਕੁਕਬਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਕਵੀ ਸੁਬਿਬੇਕ ਕਵੀ ਸੂਦੀ ਕਵੀ ਜੋ ਰੀਤੂ
ਖਿਕਾਰਿ ਮਾਨਤ ਨ ਬਾਤ ਕੋ ॥ ਦੂਖਣ ਉਸਾ ਵਿਚ ਜਾਣਕੇ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ॥
ਨਾਗ ਹਾਥੀ ਕੋ ਅਮਲ ਸੁਰ ਰਾਗ ਕੇ ਅਮਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰ
ਤੇ ਜਚਿਤ ਨਰ ਗਾਤ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਸਹਿਤ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਮਾਰ ਦੇਤੀ
ਹੈ ॥੧੨੯੫॥ਆਖਣੇ ਆਕੇ ਖਾਹਿ ਦੇ ਭੁਣੇ ॥੧੩੦੦॥ਧਨਕੁਵਾਰ ਕੇ ਬ
ਦਲੂ ਅਸੂ ਕੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ॥੧੩੦੨॥ਕੂਰ ਕਰੂ ਧੁਜ ਰਾਖਸਾ ॥੧੩੦੩॥ਹੀਸੀ
ਪਹੀ ਜਗ ਰਾਖਿ ਏਹੇ ਤੁਰਿਆ ਹੈ ॥ਚਪਲਾ ॥ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੇ ਦਮਕੇ ਚਮ
ਕਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀਹੈ ਕਰਖਿਏ ਖਿਾਰੇ ਆ ਏਧ ਪਰੇ ਬਰਬੂੰਦਨ ਜਿਉ
ਬਦਲ ਤੇ ਪੈਂਦੀਆ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬੂੰਦਾ ਜੇ ਸਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥੧੩੦੬॥ਦਉਰਪ
ਤੇ ਅਰਿ ਰਾਇ ਦਉਨਕੇ ਬਦਲ ਲਗੇ ਜਕੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਮੀਹ ॥੧੩੦੭॥ਤਿਹਕੇ
ਤਿਨਾਂਦਾ ਬਰਕੇ ਬਲ ਲੂਕੈ ॥ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਬਾਣਾ ਬਣਾਇਕੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਪਕ
ਹਾਥੇ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਪ ਕਹਿਦੇਸੋ ॥ਉਨਏ ਉਮਡਕੇ ॥੧੩੧੨॥ਕ੍ਰਮੌ ਕਿਸ
ਕ ਕੇਸੂਆ ਆਦੇ ਬ੍ਰਿਛ ਲਾਲ ਹੋਏ ਹੈ ॥੧੩੧੬॥ਜਿਹ ਉਪਰ ਕੀ ਚੰਨਕੀ ਸਬ
ਆਂਕ੍ਰੌ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪ ਕੰਚਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸੋਭਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋਹ ਮਈ ਲੋਹੇ ਭੂਪ
੩

੧੩੧੬॥ਸੂਰਜ ਕੀ ਕਰਿ ਲੀਲ ਲਈ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕ੍ਰਿਣ ਨਿਗਲ ਲਈ॥੧੩ ੧੭
੨੬॥ਕਲਾ ਸਕਤੀ ਬ੍ਰਿਮਲਾ ਉਜਲ ਹਰਿਕੇਸਿ ਵਾਕੇ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕੋ ਬਿ
ਸਨਕੇ ਕਮਲਾ ਤਨ ਮੈ ਕਮਲਾਕਾਤ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਖਨ ਮੈ ਸੂਰਜਾ ਵਿਖੇ
ਮਘਵਾ ਇੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਘਨ ਮੈ ਬਦਲਾ ਵਿਖੇ॥ਭਵਾਨੀ ਕਲਾ ਪਾਰਬਤੀ ਦੀ ਸ
ਕਤੀ ਜਗਮਾਨੀ ਜਗਤ ਨੇ ਜੋ ਮੰਨੀ ਹੈ੧੩੨੧॥ਸਕਤਿ ਸੋ ਸਕਤੀ ਪਾਸੋ॥੧
੩੩੦॥ਬ੍ਰਾਪਬ ਪੇਹਉ ਪੂਜਕ ਵੂਗਾ॥੧੩੩੧॥ਯਾ ਅਰਿ ਇਸ ਸਤ੍ਰੂ ਨੂ ਮਾਰ
੧੩੩੨॥ਬਰ ਬਰਿ ਬਲੀਹੂ ਸ੍ਰੇਸਟ ਸੂਰਮੇ ਬਲੀ ਆਕੇ੧੩੩੪॥ਅਨ ਚੰਡ ਭਾਜੇ
ਮਨਾ ਵਿਖੇ ਚੰਡੀ ਨੂ ਜਾਪਿਆ ਤਿਹ ਕੌਤਨ ਤਿਸ ਦਾ ਸਰੀ ਤਾਹਿ ਕੇ ਤਿਸ ਦੇਵੀ ਦੇ ਲੋ
ਕਨੂ ਗਾਇਆ॥੧੩੪੦॥ਨ੍ਰਿਪਾਆਂ ਦੇ ਸੁਬੇਸ ਬਨਾਏ ਰਾਜਾ ਨੇ ਅਗਨ ਦਾ
ਸਰੂਪ ਬਨਾਇਆ ਹੈ੧੩੪੨ ਦੁਰਮਦ ਬਡੇ ਮਦ ਵਾਲੇ੧੩੪੪॥ਉਸਨੇ ਸਉ
ਸਨਾਸਿਧ੍ਯ੧੩੪੬॥ਉਡ ਯਾਮ ਨੇ ਨਾਗਾੜਸਾਏ ਉਡਣੇ ਵਾਲਾ ਸਪ ਲੜਾਇਆ
ਹੈ॥੧੩੪੯॥ਲੋਹਮਈ ਲੋਹੇ ਰੂਪ ਗਰੂੜ ਭਾਗਾ ਬਲੀ ਬਲੁ ਕੈ ਬਲੀ ਨੇ ਬਲੁ
ਕਰਕੈ ਬਲ ਕੇ ਬਲਭਦ੍ਰ ਕੋ ਲਲਕਾਰਿ ਜੋ ਵੰਗਾਰਿਆ॥੧੩॥ਬਲ ਆਵਤ
ਕੋ ਤਿਹ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਤਿਸ ਆਉਂਦੇ ਕੋ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ॥੧੩੫੬॥ਆਣ ਇਕੋ ਸਿੰ
ਘ ਅਨੂਪ ਪਹਿਸਿਉ ਆ ਰੁਕੇ ਅਨੂਪਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਜੂ ਭਾਤ ਕ੍ਰਿਤਾ ਸਤ੍ਰ ਸਿੰਘ
ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਬਲਭਦ੍ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕੀਤਾ॥੧੩੫੭॥ਇਹ ਜਰਾਸਿੰਘ ਸਕੀਧ
ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਵਲ ਲੋਬੋ॥੧੩੫੯॥ਪੰਜ ਰਾਜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਆ
ਦਿ ਲੈਕੇ ਸਿਆਮ ਦੀ ਤਰਫ ਤੇ ਆਏ॥ਤ੍ਰਿਮਲ ਕਾਰਿਓ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਬੜਾ ਕਰਿਆ
ਜੁਧ ਘਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਦਵ ਲਗਾ ਬਹੁਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਦਵਾਂ ਦੇ ਨਰਾਂ ਨੇ ਜਰਾਸਿੰਧ ਦੇ ਸੂਰ
ਮੇ॥੧੩੬੧॥ਸੁਬਨੈਤ ਬਨੇ ਬਾਣੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਵਾ ਸੂਰਮੇ ਬਣੇ ਹੋਏ॥੧੩੬੨॥ਸੀ
ਸ ਹੂਹ ਬਪ੍ਰਹਾਰਿਓ ਸੀਉ ਪ੍ਰਹਬ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ॥ਸਾਲ
ਹਿ ਬਿਜਪਰੀ ਸਾਲ ਬ੍ਰਿਛ ਪਰ ਬਿਜਲੀ ਪਈ ਤਿਸ ਨੇ ਟੋਕਰ ਕੋ ਸਿਟਿਆ ਜੇ ਸੀਘ੍ਰ
੧੩੬੩॥ਮਤ ਦੁਰਦ ਮਸਤ ਹਾਥੀ੧੩੬੭॥ਸੁਸਤੀ ਨੇ ਸਰੋਆ ਸੁਹੀ ਸੀਘ੍ਰ
ਹੀ੧੩੬੯॥ਪੇਰੇ ਸਮਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਹੁ ਤਰੇ ਹੈ ਜੁਧ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਹੁਤੇ੧੩੧੧
ਬਹੁ ਬਾਜਤ ਸਜਤ ਬਹੁਤ ਬਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤਾ॥ਘੋਰ ਮਨੋ ਨਰ ਬੋਲੀ ਘੋਰ ਗਜ
ਦੇ ਹੈ ਬਦਲ ਮਾਨੋ ਬੋਲ ਦੇ ਹੈ ਨਰਾ॥੧੩੭੩॥ਚਾਰ ਚਾਰ ਚਾਰ ਰਾਜੇ ਸੰਦ੍ਰਮ
ਤ ਵਾਲੇ ਧਾਏ ਇਨ ਕੇ ਅੰਤ ਦੌੜੇ ਹੈ ਇਨਾ ਕੇ ਜਮਾ॥੧੩੭੪॥ਸਰਜਾ ਸਿੰਘ ਸਮ
ਹਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਬਹੁੜੇ ਬੀਰ ਸਿੰਘ੧੩੭੫॥ਹਰਿ ਕੋ ਰਿਸਤੇ ਚਤੁਰਸ੍ਰਿਪ
ਹਰੀ ਤਰਫ ਦੇ ਚਾਰ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਤਿਨ ਵਹ ਬਲੀ ਨੇ ਮਾਰ ਤਿਨਾ ਨੇ ਉਖੜ ਗਲਿ
ਘਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਚਹੁੰ ਨੂ ਮਾਰਿਆ॥੧੩੭੯॥ਚਾਰ ਨਾਬਿਉ ਚਾਰ ਨ ਭਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭ

ਟਲਤ੍ਰਦੇਹੈ।।੧੩੯੧।।ਬਰਨ ਬਰਨਸਿੰਘ ਭੂਪਰਨਗਹਿਓ ਚਰਨਨੂਤਕ
ਕਰਕੇਖਤ੍ਰਾਹੋਰਹਾਹੈ੧੩੯੩।।ਅਜੈਉਡੋਲਤਰਨਨਿਤ ਰਹੁਇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਡਰਹੋਕੇਰਣਵਿਖੇਫਿਰਤਾਹੈ ਮਾਨੋਖੇਲਤ ਫਾਗ ਮਾਨੋਫਾਗਖੇਲਤੇਹੈ।।
੧੩੯੪।।ਤੇਈਕਿਕਮਮਾਨੋ ਤੇਕੁਮਕੁਮੇਹੈਨ ਹਥਨਾਲ ਸਪਾਵਿਆਵਾਲੀ
ਬੰਦੂਕ ਕੇ ਸਰਬਾਰੀ ਕੇਸਰ ਦੀਪਿਚਕਾਰੀ ਪਾਈ ਨਵਲਾਬੀਲੀਏਛਟੀ
ਆਫੁਲਾਂਦੀਆਲਈਆਂਹੋਈਆਂਹੈ ਕਭਵਾਰਕਟਾਰੀ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਤੇਕ
ਟਾਰੀਆਂਦੇਵਾਰ ਜੇਕ੍ਰੋਕਰਦੇਹੈ।।੧੩੯੬।।ਅਰਬਾਵਾਦਿਖਾਵੈ ਅਰਬਾਦਿ
ਖਾਉਦਾਹੈਐਸੇਆਰੀਏਇਉਕਾਹਿਦਾਹੈ।।ਕਗਨੈਤਅਉਗਾਨਸੁਨਾਵੈ ਜੇਨ੍ਰੇ
ਕੂਦਦੇਹੈਜੁਧਾਵਿਚਏਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀਹੈ ਅਉਗਾਨਸੁਨਾਵੈ।।ਆਰੋਮਾਰੇਏਗਾਸ
ਸਣਾਤੇਹੈ।।ਸਤ੍ਰਨਕੇਸਿਰਅਤ੍ਰਤਰਾਕਲਰੀ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਸਿਰਅਸਤ੍ਰਾਂਦੇ
ਤੇਣ੍ਹਾਕੇਲਗਦੇਹੈਨਤਾਂਲਕੇਤਾਲਾਦਾ ਠੇਨਕਾਰ ਠਣਕਾਰਾਹੈ।।ਧਰਿਧਰਤੀਪ੍ਰ
ਰੀਝਕੈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇ ਦੇਤਹੈਪ੍ਰਾਨਨ ਦਾਨ ਬਡ੍ਰੇਰਿਝਵਾਰਾ।।ਦਿਦੇਹੈਪ੍ਰਾਣਭੂਪੀ
ਦਾਨਬਡ੍ਰੇਰੀਝਤਾਵਾਲੇ।।੧੩੯੨।।ਰਿੰਗਭੂਮ ਮਲਾਦੇਅਖਾੜੇਦਾਨਾਉ ਜਿ
ਸਤ੍ਰਨਕੇਪਰਅਤ੍ਰਲਗੋਤਤਕਾਰਤਰਾਕਨੈਤਾਲਲੀਓ।।ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਸਿਪ੍ਰ
ਅਸਤ੍ਰਲਗਾਦੇਹੈਤ ਤਕਾਲਹੀਉਨਕਾਤਤ੍ਰਾਕਿਆਭੂਪੀਤਾਲਲੈਰਹੇਹੈ।।੧
੩੯੪।।ਬਾਜਹਨੇਸਤ ਜੋਘੋੜ੍ਹਾਮਾਰਿਆ ਦੁਇਅਗੁਰੋ ਦੋਸੈਸਤ੍ਰੂਦਾਹਾਥੀ
ਮਾਰਿਆ ਤੈ ਸਤਿਬੀਰ ਤ੍ਰੈਸੈਜੁਰਮਾਮਾਰਿਆ।।੧੩੯੫ ਹਨੇਸਤ੍ਰੋਰੇ ਸੈਹਾ
ਥੀਹੈਦੁਇਸਤਿ ਘੋੜ੍ਹਾਦੋਸੈ ਅਯੇਤਪਦਾਤਹਨੇ ਦਸਹਜਾਰਪਿਆਦੇਮਾਰੇ
੧੩੯੬।।ਜੇਹਕਾਨਸੋਚਿਲਾਖਿਚਕੇਕਿ ਨਨੂਲਾਇਆ।। ੧੪੦੩ ਕਬਿਭਾ
ਉਧਰਿਓਹੈਕਬੀਸੁਨੇਤ੍ਰੇਸਟਾਂਤੁਰਖਿਆਹੈ।।੧੪੦੪।।ਦਿਨਆਧਿਕਮੋਰਿ
ਵ੍ਰਾਜਾਬਿਰਾਜੋ।।ਅਧੋਦਿਨਵਿਖੇਜੋਸੋਸੂਰਜਾਬਿਰਾਜਦਾਹੈ।।ਕਾਲਪ੍ਰਲੈ
ਜਿਉਕਿਗਾਰਨਤੇ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲਾਵਿਖੇਕਨਾਰਿਆਂਨੂ੧੪੧੩ ਤਿਨਅੰਗ ਛਾਛਿ
ਏਤਿਨਾਦੇਅੰਗਾਨੂਸਾਣ੍ਹਿਆ।।ਨ੍ਰਿਪਕਉਤਨਕੂੰਨਮਾਨੋਸੁਨਾਰਗਾਫਾਇਓ
ਰਾਜਾਦਾਸਰੀਰਸੁਾਇਨਾਹੈਏਜੋਸੁਰਮੇਸਸਤ੍ਰਮਾਰਤੇਹੈਮਾਨੋਸੁਨਿਆਰਧ
ਰਤੇਹੈ।।੧੪੧੪ ਮੁੰਡਨਹੀਨੇ ਸਿਰਤੇਬੇਨਾਸਿਦਾਨਵਹੀਓਤ੍ਰਕਨੂਓਭੀ੧੪੧੬।।ਬ
ਸਭਏ ਬਜਨਾਲ ੧੪੧੭ ਜੇਬੀ ਸਾਂਗ ਪਾਛੇਨਾਕਰਤ ਭਗ ਪਿਛੋਨਹਿਕਰਤਾਪੇਰਾ
੧੪੨੦ ਇੰਦ੍ਰਤੁਲਬਿਕ੍ਰਮਾਜਿਨੈ।।ਇੰਦ੍ਰਦੇਬਰਾਬਰਹੈ ਬਲਜਿਨਾਦਾ।।੧੪੨੧।।ਘੋਰ
ਨਕੀਖੁਰਥਾਰ ਘੋੜ੍ਹਿਆਂਕੀਖੁਰਾਂਦੇਨਾਲ ੧੪੨੩ ਪ੍ਰਤਛਤ੍ਰਾਦਿਯੇਪ੍ਰਤਖਸਾਣ੍ਹਿ
ਆ।।ਤਮਾਜਿਉਭੁਰਕੇਅਰਿਭਾਜਗਏ ਅੰਧੇਰੇਦੀਨਿਆਈ ਭੁਰਕੇਸਤ੍ਰੂਭਜਗਏ
ਇਸੁਰਨਹੀ ਇਹਸੁਰਮਾਹੀ੧੪੨੯ ਛੂਹੇਹੈ ਛੈਕੀਤੇਹੈ।।ਜਨਦੀਨੀਅਸਓਪਾ
ਮਾਨੋਤਲਵਾਰਕੇਓਪਣੀਸਾਣਚਤ੍ਰਾਈਹੈ੧੪੩੪।।ਖਲਦੈ ਮੂਰਖਦਾਨਾਸਜਾਣਕੇ

ਗਿਰਗੋਧਨਪੈ ਗੁਵਰਧਨਪ੍ਰਬਤਉਪਰ॥੧੪੩੬॥ਕਾਇਰਰਾਜਵਹੇਹੈ ੧੯
ਕਹਿਣਤੇਕਾਇਰਰਾਜੇਜੋਓਹੈਨ॥੧੪੪੦॥ਪਤਨਪਾਏ ਤਨਨੂਮਾਰੇ॥੧੪੪
੧॥ਅਤਿਬਿਆਕੁਲ ਅਤਸੈਬਿਆਕੁਲਸਰੀਰਹੂਕੇ ਬੁਧਨਿਰਾਕੁਲਬੁ
ਧੀਤੇਬਿਅਕਲਹੋਗਏ॥੧੪੪੪॥ਅਕੇਦਾਮ ਚਲਾਇਲਏ ਮਨਭਾਉਂਦੀਆਂਚਾ
ਗਲਾਂਕਰਲਈਆਂਹੈਨ॥੧੪੪੯॥ਦਿਵਮੰਡਲਛਾਏ ਅਕਾਸਮੰਡਲਛੰ
ਇਲਾਇਆਹੈ॥੧੪੫੦॥ਦੀਏਬਹੁਖੰਡਨ ਖੰਡਨਕੈਕੋ॥ਟੂਕਟੂਕ ਟੂਕਟੂਕਕੇ
ਸਿਟਦੀਏ॥ਭੂਪਕੇਪਉਰਖਹੈ ਮਹਬੂਬ ਰਾਜੇਦੇ ਬਲਰੂਪੀ ਮਸੂਕਹੈ
ਨਿਹਾਰਰਹੇਸਬਆਸਕਹੂੰਕੇ ਸਭਆਸਕਹੋਕੇਨਿਹਾਰਰਹੇਹੈਕਿ
ਆਦੇਖਰਹੇਹੈ॥੧੪੫੧॥ਬਲਬੰਡ ਨਾਮ ਬਲਵਾਨਕਾ ਭੁਜਾਕੇਖੇਲਕੀ
ਘੋਰਨਮੈਸਿਵਾਕੀਕ੍ਰਿਆਈਪ੍ਰਲੈਕੀਤੀਜੁਧਵਿਖੇ ੧੪੫੨ਜਰਸਿਉਤੀ
ਰੰਗਾਲ ਕਮਲਾਪਤਕੇਤਨਤਾਲਤੁਰਿਓਹੈ ਲਛਮੀਕੇਪਤੀਕ੍ਰਿਸਨਤਿਨਾਦਾਸ
ਰੀਰਤਾਲਬਾਣਾਰੂਪੀਬੂੰਦਾਂਕੇਭਰਦਿਤਾਹੈਖੜਗਸਿੰਘਨੇ॥੧੪੫੩॥ਜੀਧੰ
ਨਜਿਨਿਆ॥ਮੰਤ੍ਰਨਾਸੀਅਮ ਭਮੰਤ੍ਰਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾਦੇਨਾਲਪੂਜਨਕਰਕੇ੧੪੫੫॥ਦੇ
ਵਰਵਾਦਿਕ ਸੂਰਜਤੇ ਆਦਿਕਦੇਵਤਾ ਤਏਹੈਤਤੇਹੋਏਹੈ॥੧੪੫੭॥ਪਾਰਥ
ਰਾਏਪਾਰਲੈਧਗਏ॥੧੪੫੯ ਸਰਕਾਟਦਈ ਬਾਣਨਾਲਬਰਛੀਕਾਟਦਈ
॥ਬਾਨਭਯੋਖਗਾਜਮਨੇ ਬਾਣਤਾਮਾਨੋਗਰੜਹੋਇਆਹੈ ਬਰਛੀਸਨੋਨਾਗ
ਨ ਭਛਗਈਹੈ॥ਬਰਛੀਜੋਣਨਾਗਨੀਉਸਕਾਭਛਗਈਹੈਖਾਣਵਾਸ
ਤੇਥਾਲ੍ਹੀ॥੧੪੬੩ ਸਰਸ੍ਰਉਨਤਕੇ ਲਹੂਦੇਤਲਾਉਦੀਨਿਆਈਹੈ੧੪੬੪
ਰਾਫਸੁਕੇ ਤਕਤਾਕੇ ੧੪੬੫॥ਦਸੀਤ ਦੈਂਤ ਰਹੈਥਿਰਹ੍ਵੈ ਇਮਾਥਿਤਹੋਰਹੇਹੈ
੧੪੬੬॥ਸਲੂਨੀਸੀਮੂਰਤ ਸਲੂਣੀਹੈਤੇਰੀਮੂਰਤ॥੧੪੬੭॥ਮਾਤਾਦੂਧਮ
ਪਾਇ ਮਾਤਾਦਾਦੂਧਅਪਾਵਨਹੈ ੧੪੭੦॥ਏਕਰਾਜਾਤ੍ਰਇਕਹੈ ਦ੍ਵੈਆਪਾਅਨੇ
ਕਬਿਦਾਰੋ॥ਅਨੇਕਾਹੋਕੇਮਾਰਦਾਹੈ॥੧੪੭੧॥ਬਰਨਸਿੰਘ ਨਾਮਬਰਣ
ਰਾਜੇਕਾਹੈ॥੧੪੭੨॥ਕਾਕਨ ਕਾਂਉਣੀਆਂ ਡਾਕਨ੍ਹਾਇਲਦਾਨਾਉਂ ਡਾਕਨ
ਡਾਇਣਾ੧੪੭੩॥ਧਨੁਲੈਸਰ ਧਨਖਤੇਬਾਣਲੈਕੇ੧੪੭੬ਸਟਕਿਓਚ
ਲਿਆ੧੪੭੭॥ਤਲਾਬਿਤਲਾਤਲੇਦੋਲੋਕਾਬਿਤਲਤੇਲੈਕੇਕੰਬੋ ਹੋਹੈਭਾਈ
੧੫੦੦॥ਸਿਵਾਸਿਵਜੀ ਸਿਖਬਾਹ ਮੋਰਜਿਸਦਾਬਾਹਨਸਿਆਮਕਾਰਤਕਾ॥੧
੫੦੧॥ਪ੍ਰਲੈਕਾਲਕਰਤਾਜਹੀ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲਦੇਕਰਣਵਾਲਾਹੈਜਿਥੇਖੜਗਸਿੰਘ
੧੫੦੨ ਦੇਖੈਨੈਨਨਿਹਾਰ ਦੇਖਦੇਹੈਨੇਤ੍ਰਖੋਲਕੇ॥੧੫੦੩ਘੇਤੇ ਨਾਮਯਾਦਕਰੋ॥
੧੫੦੪॥ਲਹੁਰੇਤੇ ਛੋਟਾਕਰਦੇਵਾਗੋਤਿਤੁਨਾ॥੧੫੦੯॥ਹਰਿਮੋਹਿਰਹਿਓਜਿ
ਦਾਨੂਮੁਰਛਾਹੋਗਈ॥੧੫੧੦॥ਤ੍ਰਿਰਛੇ ਨਾਮਟੇਢੇਕਾ੧੫੧੧॥ਚੇਤਭਯੋਸੁਰੇ
ਤਹੋਇਆ॥ਨਤੀਰਿਚਕਤ੍ਰਾਸਭਯੋਹੈ ਖੜਗਸਿੰਘਕੇਰੀਰਕਮਾਤ੍ਰਭੈਨਹੀਹੋ
ਇਆ॥੧੫੧੨॥ਅਰਿਬਧਹਿਤਜੀਅਜਾਨ ਸਤ੍ਰਦੇਮਾਰਣਵਾਸਤੇਹ੍ਰਿਦੇਦਿ
ਖੇਜਾਣਕੇ॥੧੫੧੩॥ਕਾਰਤਕੇਅ ਸਿਆਮਕਾਰਤਕ੧੫੧੬॥ਟੇਰਸੁਨੇਅਵ
ਜਸੁਣਕੇ੧੫੧੭॥ਮੁਖਰੋਮੁਖੜਾਦੇਓ ਅੰਤਕੋ ਅਤਨੂਅੰਤਕਸੋ ਜਮਸਾਰਖੇ
੧੫੧੯॥ਭੂਪਤਕੋਚਿਤਸੋਚਿਤਮੈ ਰਾਜਦਾਚਿਤਾਵਿਆ॥ਚਿਤਕੋਵਿਖੇਬਧਾ॥

੧੫੧੯॥ਨਾਦਸੁਨਾਦ ਸੰਖਦੇਸਬਦਨਾਲ ਸਗਾਬ੍ਰਿਥ ਬਡੇਤਲਾਉ ਸਹ
ਜਾਨ੍ਨ ਸੇਸ਼ਨਾਗ॥੧੫੨੧॥ਸ੍ਰਿਪੁਜਰਾਜੇ ਜਰਾਸਿੰਧਕੀਜੇਹੋਟੇ॥੧੫੨੨॥ਤਾਲ
ਜਹਾਂਰਥ ਰਥਾਂਦੇਪਈਏਜ੍ਰਿਥੇਕੋਂਸੀਆਂਹੈਨ ਵ੍ਰਖਧੁਜ ਬ੍ਰਿਛ ਧੁਜਾਹੈ ਭਟਪੰਛ
ਨਾਸਿਉ ਸੂਰਮਿਆਰੂਪੀਪੰਛੀਆਂਕਰਕੇਰਨਬਾਗਭਰਿਓਹੈ ਜੁਧਰੂਪੀਬਾਗ
ਪੂਰਿਆਹੈ॥੧੫੨੩॥ਗਨ ਛਓਨਾਗਨਰਾਜਸੀ ਗਣਾਂਦਿਕੋਂ ਛਓਨਾਗੰਪ੍ਰ ਣ
ਕਾਸਦਾਸੀ ਮਹਾਂਬੀਰਮਨਰਾਇ॥ਬਡਾਸੂਰਮਾਜੋਮਨਰਾਇਗਾਣਹੈ॥੧੫੨੪
ਬੀਰ ਨਕੀਮਨ ਸੂਰਮਿਆਕੀਸਿਰੋਮਣੀ ਗਹਿ ਪਕੜਕੇ ਜਾਜਮਰਾਜ ਜਿਸ
ਨੇਜਮਰਾਜਕੋਂ ਖਿਲਉਨਾ॥੧੫੨੬ ਕਛੂਸੀਰਿਆਪਾਈ॥ਕਛਕਚੇਤਨ
ਤਾਸਿਦਾਨੇਪਾਈ॥੧੫੨੯॥ਕਰਮੋਹਿਤ ਹੁਕੇਮੁਰਛਾ੧੫੩੦॥ਕਿਜਕਉਕੇ
ਸਨਤੇਗਹਿਕੇਸਟ ਕੇਸਨੁਕੇਸਾਂਤੇਫੜਿਆਸੀਕੇਸਦਾਨ੍ਹਸ੍ਨੇ੧੫੩੧
ਐਸੀ॥ਬਿਧਿਬਿਧਿਹਰਿਨੰਪ੍ਰਬੋਧੇ ਇਸਬਿਧਬ੍ਰਹਮਾਨੇਹਰਕੋਨਾਈਪ੍ਰਬੋ
ਧਕਾਰਿਆ॥੧੫੪੨॥ਭ੍ਰਿਗਨਮੋਹਕੀਬਾਤਕਿਹੀ ਭੋਗੀਆਂਦੇਮੋਹਣਕੀ
ਬਾਤਕਿਬਨੀਕਹੈ ਸੁਨਕੇਮਨਜੋਗਨਕੇਦ੍ਰਵਜਾਂਦੇ ਸਨਕਰਕੇਮਨਜੋਗੀਆਂ
ਕੇਦ੍ਰਵਜਾਂਦੇਹੈ॥੧੫੪੩ ਫਿਰਦਨਛਦ ਰੇਨਕਾਨਾਉ॥ਅਰਿਕੇਸੁਅਪਛ
ਤਾਹਿਬੈ ਅਡ੍ਰਕੇਅਪਛਰਾਂਬ੍ਰਦੀਆਹੈ॥੧੫੪੪॥ਦਿਨਪਰੇਬਿ
ਪਤਾਦੇਦਿਨਪ੍ਰਏ॥੧੫੪੫॥ਗਿਆਰਹਭੁਦ੍ਰਨਕੇਸਰਦਾਇਸਗਿਆ
ਰਾਂਰੁਦ੍ਰਾਨੂੰਬਾਈਬਾਣਮਾਰੇ॥ਇੰਦ੍ਰਸਹੀਸ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਨੂੰਹਜਾਰਬਾਣਮਾਰਿਆ
ਖਨ੍ਹਾਨ ਕੋਖਟ ਸਿਆਮਕਾਰਤਨੂੰਛੇਬਾਣਮਾਰੇ ਪਾਂਚਾਸਿਕਾਨਕੇ ਪੰਜਸੋਬਾ
ਣਕਾਨਕੇਮਾਰਿਆ॥ਸੋਮਕੋਸਾਠ ਚੰਦ੍ਰਮਾਨੂੰਸਠਬਾਣਮਾਰੇ ਗਨੇਸਕੋਸ
ਤਰਗਣੇਸਨੂੰਸਤ੍ਰਬਾਣਮਾਰੇ ਆਠਬਸੁਨ ਕੋਚਉਸਠਮਾਰੇ ਅਠਾਬਸੂ
ਆਨੂੰ ਅਠਅਠਬਾਣਮਾਰੇ॥੧੫੪੬॥ਕਲਕਾਲ ਕਲਾਂਵਾਲਾਕਾਲ
੧੫੪੭॥ਇਹਤੇਤਾਕਰਿਮੋਹੈ ਇਸਦੇਹਬਾਵਿਚਤੇਤਾਮੰਤ੍ਰਹੈ॥ਬਜੂਲਪ
ਰਕੋਹੈ ਇੰਦ੍ਰਤੇਸਿਵਕੋਣਹੈ॥੧੫੪੯॥ਮੁਕਟਰਾਮਤੇਜੋਇਹਪਾਓ॥ਸ੍ਰ
ਕਟਲਛਮੀਤੇਜੋਇਸਨੇਪਾਈਆਹੈ॥੧੫੪੯॥ਹਰਿਬਿਧਿਆਘੇ
ਕ੍ਰਿਸਨਤੇਬ੍ਰਹਮਾਆਏ॥ਤਬਤਿਨਸਿਆਮਬ੍ਰਹਮ ਤਬਤਿਸਨੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਤੇਬ੍ਰਹਮਾਨੂੰਜਾਣਲਾਇਆ॥੧੫੫੨॥ਬੇਖਕੀਓਹਰਿਬਾਮਨਕੇ ਹਰੀਨੇ
ਬਾਮਣਦਾਸਰੂਪਬਣਾਇਆ ਬਲਬਾਵਨਜਿਉਛਲਬੇਕਹੂਆਘੇ॥
ਬਲਨੂੰਬਾਵਨਹੋਕੇਛਾਲਿਆ॥ਤਿਸੀਤਰ੍ਹਾਂਛਲਣੇਕੋਆਇਆਹੈ॥੧੫੫
੧॥ਨਮਸਕਰੋ ਨਾਮਸਕਰ ਬਸੁਦੈ ਧਨਦੇਕੇ ਅਸੁਦੈ ਪ੍ਰਾਣਦੇਕੇ॥੧੫੫੯॥
ਬ੍ਰਹਮਾਕਿਰੀਟ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇਮੁਕਟਲਾਇਆ॥ਤਵੀਤਲਘੇਹਰਿਤਵੀਤਲਾਇ
ਆਕ੍ਰਿਸਨੇ ਚਪਚਿੜ੍ਹਕੇ ਰੋਸਕੇ॥ਮਾਰਮਰੂਰੇ ਗੁਸਾਕਰਕੇਮਾਰਦੇਹੈ ਮਰੋ
ੜੇ॥੧੫੬੦॥ ਸਾਮਨਾਮ ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਹੈ ਕਰਣੀ ਕਰੜੀ੧੫੬੨॥
ਸਿੰਘਹੁਤੇਬਲਵੰਡ ਬਲਵੰਡਾਸਿੰਘਹੁਦੇਦਾਸੀਜਾਦਵ ਬਾਹਬਲੀਬਰਮਾ
ਕ੍ਰਿਤਬੰਧ ਬਲੀਬਾਹੁਕ੍ਰਿਤਬਰਮਾਦਾਭਾਈਸੀ੧੫੬੨॥ਕਾਦਾਰ ਹੁਕੋਦਾਰ

ਤਾਨ ਦਈ ਤਾਣ ਕੇ ਚੋਟ ਦਿਤੀ ੧੫੧ ਪਾਦ੍ਵਾਦਸ ਸੂਰ ਬਾਰਾਂ ਸੂਰਜ
ਨਿਸੇਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਨੇਸ ਕੁਬੇਰ ਜਲੇਸ ਵਰਣ ਪਸੇ੍ਸ ਪਧਾਰੇ ਸਿਵਜੀ
ਸਭ ਭਜ ਗਏ ।੧੫੧ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਹਨੇ ਪਿਆਦੇ ਮਾਰੇ ੧੫੧੧ ਤਲ ਲਛਬਨਾ
ਏ ਸ੍ਰੀ ਰਨਿਸਾਨੇ ਬਣਾਏ ।੧੫੯।ਅਗਨੇ ਅਗਿਣਤ ੧੫੯੧।ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
ਸਭ ਰਬਲ ਕਰ ਆਰਿ ਪਰ ਜਬ ਧਨ ਧਰਿ ਕਰਿ ਧਾਯੋ।ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਬਲ
ਕਰ ਕੇ ਸਤ੍ਰ ਉਪਰਿ ਜੋਂ ਦੇ ਪਨ ਖਨੂ ਫੜ ਕੇ ਦੋ ਤ੍ਰਿਆ ਕੇ ਪਹਕਾਰ ਬੁਲਾਯੋ ਕੇ
ਧੜ ਕੇ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਬੁਲਾਯੋ ।੧੫੯ ਰਾ ਦਰਸਨ ਦੇਤ ਨ ਦਰਸਨ ਹੂੰ ਕੋ ਦਰ
ਸਨ ਦਿੰਦਾ ਨਹੀ ਛਿਆ ਦਰਸਨਾ ਕੇ ਜਿਹ ਜਿਸ ਮੈਨੇ ੧੫੯੬ ਜੋਂ ਗਸੁਨੇ ਅ
ਵਾਜ ਸੁਣ ਕੇ ਠਟਕਾਣੇ ਠਠਿ ਬ੍ਰਗਏ ।੧੫੯੧।ਕਰਿਤਾਹਿ ਕਟਿਆ ਸੁੰਡ
ਤਿਸਦਾ ੧੫੯੯ ਹਿਤ ਕੇ ਕਾਜ ਹਿਤ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ।੧੫੯੦।ਕਵਚੀ ਸੰਜੋਆਂ
ਵਾਲੀ ਖਤ੍ਰ ਕੀ ਤੁਲ ਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸਕਤ ਧਰਿ ਬਰਛੀਆਂ ਧਾਰੀਆਂ ਹੋਈ
ਆਹੈ ੧੫੯੧।ਦੋਊ ਰਦਨ ਛਦ ਪੀਸ ਕੈ ਦੋ ਹਾਂ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਪੀਸ ਕੇ ੧੫੯ ਤ੍ਰਬਿ
ਚਲਾਇ ਕੈ ਭੁਜਾ ਇਦੀਏ ਵਾ ਅਸਤ੍ਰ ਬਿਆ ਸਭ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸਾਦ ਕਫਰੀਦ ਸੇ
ਖ ਸੇਖ ਫਰੀਦੀਏ ਤੇ ਸਾਦ ਕਾ ਹੋ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧੫੯੫।ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾ ਅਜ ਏ
ਪ੍ਰਿਸਟਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨੇ ਜਮ ਕੀ ਧ੍ਰਮਰਾਉ ਕੀ ਜਮਨ ਕੀ ਤੁਰਕਾਂ ਕੀ
ਧਨੇਸ ਕੁਬੇਰ ਕੀ ਲੁਕੇਸ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਪਸੇ ਜਿ ਪੀਠ ਦਈ ਹੈ ।ਸਿਵਜੀ ਨੇ ਪਿ
ਠ ਦਿਤੀ ਹੈ ।ਹਾਹ ਦੇਖੋ ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਬਾਜੀ ਲਈ ਹੈ ਜੁਧ ਰੂਪੀ ਬਾਜੀ
ਜਿਤ ਲਈ ਹੈ ।੧੬੦੦ ਸੁਦ੍ਰਧਾਕਾਰਿ ਕੈ ਦੋ ਟੂਕ ਕ੍ਰੇ ਕੀਤੇ ਸਾਤਿ ਧਾਕਰਿ ਤਾਰੀ
ਸੁਤਿ ਨਟੂਕ ਨੇ ਕਰ ਕੇ ਸਿਟੀ ।੧੬੦੧।ਆਟਿ ਕਿਧੇ ਟਪਾਈਓ ।੧੬੦੨ ਅੰਤਿ
ਉਡੀ ੧੬੦੫।ਮੇਦ ਚਰਬੀ ਮਾਜਿਆ ਮਿਝ ।੧੬੦੬।ਝਟਪਟੀ ਝਟਾਪਟ ਖ
ਟਪਟੀ ਲਝਾਈ ਲਟੀ ਸੀ ਹਟੀ ਸੀ ਲਗਾਈ ਹੈ ਫੁਟੀ ਫਟੀ ਸੀ ਫਟੀ ਫਟੀ ਭਜੀ
ਟੁਟੀ ਹੋਈ ਭੁਟਕਣੀ ਸੁਗਮਿਆ ਦੀ ਕਟਣੀ ਬਨ ਕਟੀ ਸੀ ਬਣ ਜੈਸੇ ਬਾਢਿਆ
ਟੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।੧੬੦੯।ਇਖੁਧੀ ਨਾਮ ਤ੍ਰਕਸ ੧੬੧੧ ਬਨ ਅਉਰ ਬਸੰਤ
ਸਮੀਰ ਬਣ ਕੇ ਤਾਈ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਦੀਪੈ ੧੬੧੨।ਗਲਹਿ ਕੈ ਚਹਿ ਕੈ ਦੇਖ ਕੇ ਚਾਹ
ਧਕਰ ਕੇ ਇਕ ਸੂਰ ਲਟੈ ਇਕ ਸੂਰ ਮੋਲਿਟੇ ਹੈ ਜਿਮੀ ਪਾ ।੧੬੧੩।ਭ੍ਰਾਤ ਦੋਊ ਨੁਕ
ਲਸੈ ਦੇਵ ਸੈਲ ਸੇ ਕੇ ਆਏ ਜੋ ਧਨੁ ਦਈ ਉਹ ਓਰ ਦਿਖਾਈ ਦੂਸਰੀ ਤੁਫਰਿ
ਧਾਈ ਨਿਖਲੂ ਕੈ ਦਈ ।੧੬੧੫।ਏਕ ਚਟਾਕ ਚਪੇਟ ਹਨੇ ਇਕ ਚਪੇੜ ਦੇਨਾ
ਲ ਚਟਕ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰੇ ੧੬੧੬।ਅਵਸਾਨ ਉਦਮ ਬਲ ਟੇਰ ਬਾਲਿ ਹਾਰ ਜਾਵਾਉ
ਚੀ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਧਨੰਜੈ ਨਾਮ ਅਰਜਣ ਕਾ ।੧੬੧੭।ਕਰਬੇ ਕਰਤ੍ਰੇ ।ਆਨੰਦ ਕੰਦ
ਅਨੰਦ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਕਿਧੌ ਮੁਖ ਚੰਦ ਬਹੁਰੋ ਮੁਖ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੬੨੧।ਮ੍ਰਿਦ
ਮੂਰਤ ਕੋਮਲ ਮੂਰਤ ਚਲਾਨ ਕੀ ਧਾਤੈ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਤਦਾ ੧੬੨੨।ਸੁੰਦ
ਰ ਨੈਨ ਨਨੈਨ ਆਕੇ ਨਾਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਨੇਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਹੈਂ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਇਸ ਅਲਾਪ
ਕ੍ਰ ਕੇ ਫੜਦਾ ਹਾ ਧਾਨੀਰ ਦੈ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਕਹਿ ਦੋਹੋ ਕਰਿ ਸੈ ਸਾਰਤਾ ਕਰ ਰਹਾ ਅਲਕ੍ਰ ਦੋਹੈ

੧੬੩੧॥ਸੀਗਾਦ੍ਰਉਣਕੋਪੁਤ੍ਰਨਾਲਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜਕਾਪੁਤ੍ਰਅਸਸਤ੍ਰਾਂ
ਮਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਚਾਰਜਦ੍ਰੋਣਾਅਚਾਰਦਾਸਾਲਾਸੀ ਬਰਲੈਬ੍ਰ
ਸੀਲੈਕੇਬਰਮਾਕ੍ਰਿਤ ੧੬੩੨॥ਅਸਜੋਗਾਹੋ ਖੜ੍ਹਗਨੂੰਜੋਫਟ੍ਰਾਬ੍ਰੇ
ਰਦਨੈਰੋਹਉਭੈਰੋਨੂੰਨਨ ਚਾਇਦੇਵਾਕਹ ਦ੍ਰਉਣਦਿੱਜਕਿਆਹੈਦ੍ਰ
ਉਣਾਅਚਾਰਜਬ੍ਰਾਮਣ ਦਲਬਲ ਦਲਕਰਕੇ ਬਲਨਾਲ ਤਉਤੇ
ਰੇਰਨਜਰੇਆਜ ਤੌਭੀਤੇਰੇਨਾਲਰਣਦੇਜੁੜਿਆਅਜੁ੧੬੩੩॥
ਜ ਰਿਸਰੋੱਵਾਲਾਕੋਪਬਢਾਇਕ੍ਰੋਧਬਧਾਇਕ੍ਰਕੇਚਾਚਰ ਨਾਅਹੋਲੀ
ਕਾਹੈ॥੧੬੩੪॥ਭੀਮਸੀਅਸੈਨ ਦਿਜਦ੍ਰਉਣ ਦ੍ਰੋਣਾਅਚਾਰਜਬ੍ਰਾਮਣ
ਕ੍ਰਿਪਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਅਚਾਰਜ ਕੁਰਰਾਇ ਦੁਰਜੋਧਨ॥੧੬੩੫॥ਆਪ੍ਰਦੇਖਣਾ
ਸਪ੍ਰਦਾਰਦਾਸਸਭਾਨਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਤੇਸੂਰਜਨੇ॥ਜਿਉਤੜਾਗਆਪ
ਕਉਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਤਲਾਉਜਲਨੇਦੇਵੈਨੂੰਲੈਦਾਹੈ॥ਜਿਉਆਲਬਾਲਨਾਂ
ਮਖਾਈਕ੍ਰਜੈਸੇਬ੍ਰਿਛਨੇਦੇਵੈਨੂੰਲੈਦੀਹੈਖਾਲ੍ਹੀ॥ਜੈਸੇਉਤ੍ਰ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਂ
ਰਤਾਰਿਆਨੇਧ੍ਰੂਅਕਉਦੇਖਿਆਹੈ॥੧੬੩੬॥ਭਾਲਜ ਸੂਰਜਦਾਪੁ
ਤ੍ਰਕਰਣ ਦ੍ਰਉਣਜ ਦ੍ਰੋਣਾਅਚਾਰਜਕਾਪੁਤ੍ਰਅਸਸਤਾਮਾ॥੧੬੩੭॥
ਧਰਿ ਧਰਤੀਉਪ੍ਰਕਾਲੇਕਾਲੇ॥੧੬੩੮॥ਛਟਪਟ ਸਤਾਬੀਖਟਪਟ ਲ
ੜਾਈ ਸਟਪਟ ਸੱਟਕੇਬਸਤ੍ਰਾਨ੍ਰ ੧੬੪੧॥ਰਿਸਤੇਜਕੀਪਾਵਕ ਰਿਸ
ਰੂਪੀਅਗਨਿਤੇਜਵਾਨ੧੬੪੮॥ਬਾਂਕੇਕੀਏਬ੍ਰਿਥੀਤਹਬੀਰਬੰਕੇਬੀਰ
ਤਿਥੇਕੀਏਬਿਰਥੀ੧੬੫੦॥ਹਮਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਜੀਨੇਕਹਿਆਮੈਭੀ
ਨਾਲਹੀਥਾ੧੬੫੪॥ਹਰਿਏਕਹੀ ਰਾਜਾਨੇਏਬਾਤਕਹੀ੧੬੫੬॥ਪੰਕਜ
ਪੂਤ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿਨੈ॥ਸਿਵਜੀ੧੬੫੯॥ਰਜਧਾਨੀ ਰਣਭੂਮਕਾ ਹਰਿ
ਕੋਰਾਜਾਕੇ੧੬੬੧॥ਜ ਬਾਸਿਆਮਾਨਿਹਾਰਿਯੋ ਸਿਆਮ ਮਹਾਰਾਜ
ਕਹਿਤੇਹੈ ਜਦੋਸਿਵਨੇਤਿਸਵਲਦੇਖਿਆਤਾਂਪ੍ਰਾਣਪਏ॥੧੬੬੪॥ਅ
ਧੀਰ ਕਾਇਰ ਸਬਕੋਹਉ ਮੁਰਦੇਕਰਾਗਾ੧੬੭੦॥ਤਚਾਯੋ ਤਤੇਨੇਤ੍ਰਕੀ
ਤੇ੧੬੭੧॥ਤਬਹਰਿਹਰਿ ਬਿਸਨਤੇਸਿਵ੧੬੭੫॥ਹਰਿਸਿਉਸਿਵਨਾ
ਲਬਾਤਕਹੀ ਸੁਨੀਬਾਤਸੁਰਰਾਜ ਸੁਣੀਬਾਤਸਿਵਨੇਸੁਰਰਾਜਾਇੰਦ੍ਰਦੀ
ਜੋਬ੍ਰਹਮਾਨੇਕਹੀਸੀ॥ਨਿਤਕਮਾਉਂਦੀ॥੧੬੭੮॥ਸਤਿਰੁਦ੍ਰਕੇਚਾਰ
ਸਿਵਾਕੇਚਾਰਸੌਬਾਣਮਾਰਿਆ੧੬੮੫॥ਬਿਸ੍ਵਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ੧੬੯੧॥ਕ
ਹੀਤੇਬੀਰਨਕੀਮਨਤੈਤਿਸੀਤੇਸੂਰਮਿਆਂਕੀਸਿਰੋਮਣਹੇਤੂ੧੬੯੯
ਚਲਿਯੋਦਿਵ ਚਲਦੇਵਲੋਕਨੂੰ੧੭੦੪॥ਹਵਿਯੋਹੈ ਗਜਿਆਹੈ॥੧੭੦੫
ਭੂਪਕਬੀਧ ਰਾਜਾਦਾਪਦ੍ਰਾ॥੧੭੦੬॥ਅੰਤਪ੍ਰਲੈਘਨਸਿਉ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲਦੇ
ਬਦਲਅੰਤਕਰਣੇਕਉਆਏਐਸੇਬਾਣਾਂਦੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ॥

੧੧੦੧॥ਜੂਝਤਬੈਜੁਧਤਦੇ ਕਰਣਾਤਿਸਨੇਛਡਿਆ॥੧੧੧੨॥ਅਨਾਥ ੨੦
ਭੁਕਰੈ ਪੂਜਾਕਰਦੇਹੈ ੧੧੧੩॥ਹਮੋਮੁਖਾੜ੍ਹਿਨਗਾਹਿਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਰਾਜਾਸਾਡੇਮੂੰਹਵਿਚਘਾਹੁਹੈਫੜਿਆਹੋਇਆਹੁਣਤਾਜੁਧਤੇਹਟਾ॥੧੧
੧੪॥ਕਿੰਨਰ ਕਿੰਨ੍ਹਨੀਆਂ ਜਛ ਜਛਣੀਆਂ ਅਪਛ੍ਰਾ ਅਪਛ੍ਰਾਨੇ੧੧
੧੫ਬੀਬਜੀਤਬਹੀ ਜੀਤਦਾਨਗਾਰਾਬਾਜਿਆਤਦੇਹੀ੧੧੨੬
ਖਰਗ ਖੜਗਚਲਾਉਣਦੀਬਿਧਖੜਗਾਨਤੇਲਈਹੈ ਭਮਾਯਤ
ਨਦੀਸੁੰਦਰਤਾਈਰਮਾਤੇਲਈਹੈ ਤਲਭਾਰਮਿਤਿਤਨਾਦਿਖੋਜੋ
ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈਹੈਸੋਗਣੇਸਤੇਲਈਹੈ ਸਿੰਘਨਾਦ ਫੇਰਦੀਨਿਆ
ਜੋਸਬਦਕਰਦਾਹੈਸੋਸਿੰਘ੍ਰੀਰਿਖਤੇਲਾਇਆਹੈ ਘਨਸ੍ਰਿਆਮਾ॥
ਘਮਸਾਣਜੋਜੁਧਵਿਖੇਪਾਉਂਦਾਹੈਸੋਘਨਸ੍ਰਿਆਮਤੇਲਾਇਆਹੈ॥
ਪੰਚਬ੍ਰਨਕੇਗੁਨਲੀ ਪੰਜਾਅ ਖਰਾਂਕਾਗੁਣਇਸਨੇਲਇਆਹੈ
ਜੋਪਿਛੇਲਿਖੇਹੈਂ॥੧੧੨੧॥ਤਿਨਬਿਮਲਾਅ ਮਲਆਤਿ॥ਤਿਸਊ
ਜਲਤਾਨੂਕੇਉਜਲਹੈਅਤੇਨੂੰਕੇ॥ਗਰਮਾਂਸਿਧਗਨੇਸ ਗਰਮਤਾਸਿ ਬੈ
ਧਗਨੇਸਨੇਦਿਤੀਹੈ੧੧੨੯॥ਸੰਕਰਖਨ ਨਾਮਬਲਭਦ੍ਰਦਾ੧੧੩੨
ਦੁਖਕੈ ਦੁਖਨੂੰਕੇ ਸਭਹੀਕੋਛੈਹੈ ਸਭਨਾਕਾਨਾਸਹੋਜਾਵੇਗਾ॥੧੧੪੨॥
ਨਿਜਬੀਰਕਹੈ ਆਪਣੇਰਾਜਾਦੇਸੁਰਮੇਕਾਹਦੇ ਸਤਪਤ੍ਰਨਕੇ ਕਉਲ॰
ਕੇਫੂਲਟੂਟਪਏਹੈਂ॥੧੧੫੦॥ਰੋਲਤੇਨਿਕਸਤੁੰਮਲਤੇਨਿਕਲਕੇਲ
ਨੇ ਭ੍ਰਗਾਤਹੈਫਿਰਦੇਹੈਂ॥੧੧੫੧॥ਏਕਅਨੇਕਕੀਏ ਇਕਨਾਦੇਅ
ਨੇਕਾਟੂਕੜ੍ਹੇਕਰ,ਦਿਤੇ੧੧੬੨ ਕਉਨਹਰੈ ਕਉਨਮਾਰਸਕੇ॥੧੧੬੫
ਚਿਤ੍ਰ ਸੈਂਡ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਨੂੰਕੇ ਬਾਜਪੈਬਾਜ ਘੋੜੇਉਪ੍ਰਘੋੜਾਸ੍ਰਿ
ਗਿਆਮਾਪਇਆਹੈ੧੧੬੭॥ਜਾਂਦਲੁਜੀਤਲਯੋਸਗਰੋਜ॥ਜਿਸਦਲ
ਨੇਜਿਤੂਲਇਆਸੀਸਾ ਰਾਜਗਤ੧੧੭੧॥ਕਾਜਬਸੇਰਕੋਰੈਨਸ
ਮੇ ਬਸਣੇਵਾਸਤੇਰਾਤ੍ਰਦੇਸਮੇ ਮਾਧਿਆਨਮਨੋਤਰਪੈਖਗਾਣੂਟੇਬ੍ਰਿਛ
ਦੇਵਿਚਆਕੇਮਾਨੋਪੰਛੀਟੂਟੇਕਿਆਆਕੇਬੈਠੇਹੈਂ॥੧੧੧੩॥ਸੁਕਦੇ
ਰੁ ਹਲਾਉਂਦਾਹੈ ਵਾਤੋਤ੍ਰਦਾਹੈ॥੧੧੧੪॥ਏਕਕੁਲਾਚਨਦੈ ਛਾਲਾਮਾਰ
ਕੇ੧੧੭੬॥ਰਾਢਪਰੀ ਬਿਪਤਾਪਈਤੇ੧੧੭੭॥ਜੋਰਨਮੰਡਨ ਜੋਜੁ
ਧਕਰਨੇਨੂੰ ਸਿਆਮਕੇਸੰਗ ਸਿਆਮਦੇਸਾਥ ਲਾਖਨਪਾਏ ਲਖਾਂਹੀਵਦੇ
੧੧੭੯॥ਗਾਲਬਜਾਵਤ ਗਪਾਂਬਾਜੀਆਮਾਰਦੇ॥ਚਉਪਚਤ੍ਰੋਚਾਉਦੇ
ਚੜ੍ਹੇਹੋਏ੧੧੮੧॥ਗੋਰਸਖਾਤਮਖਣਖਾਦਾਸੀ੧੧੮੩ ਸਤ੍ਰਬਿਦਾਰਸੁ
ਰਮੇਦਾਨਾਉਸਤ੍ਰਬਿਦਾਰਸੀ॥ਰਵਿਭਾਕਉ ਸੂਰਜਦੀਆਭਾਕਉ॥

ਦਸਾਕਉ ਤੁਫਕਉ॥੧੧੯੫ ਗਪਿਧਕਢੋਲਤ ਰਿਝਾਆਂਦਰਾਕਢਦੀ
ਆਹੈ॥ਟਕਟੋਲਤ ਟਕਲਾਕੇਟੋਲਦੇਹੈ ੧੧੯੬॥ਜੇਹਓਰਨਿਹਾਰੇ
ਜਿਸਦੀਤੁਫਕਿਸੂਦੇਖਦੇਹੈ॥੧੧੯੭॥ਬਲਦਛਨਓਰਨਿਹਾਰ ਹੇਬਲ
ਭਦ੍ਰਸਜੀਤੁਫਦੇਖ ੧੧੯੮॥ਤੁਮਹੂੰਧੀਬਿਚਾਰਕੇਹੋਚਿਤਮੈਤੁਸੀਤਾਂ
ਬਹੁਤੋਬਿਚਾਰਕੇਕਹੇਹੈ ਚਿਤਿ ਵਿਖੇ ਮਹਾਰਾਜਦਸਮਾਪਾਤਸਾਹਕ
ਹਿਤੇਹੈ ਜੋਉਸ੍ਹਾਸਕੈ ਜੇਤਾਸਮੁਥਤਾਕੂਕੇ੧੧੯੯॥ਛਾਪਨਗ ਛਾਂ
ਪਾਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਨਗਨੂਘੇਰਲੈਂਦੀਹੈ॥੧੯੦੨॥ਉਮਰੋ ਓਵੇਂਹਾਂਚਉਕ
ਜਰੋ ਬਨਾਕੇਜਾਗਦਾਹੈ॥੧੯੦੩॥ਟਜੇਨਾਗਭੂਗੇਦਸੋਦਿਸਾਨੂਨਾਗ
ਭਜਗਏ॥੧੯੦੪॥ਲਾਲਬਾਗੇ ਲਾਲ ਪੁਸਾਕਾਂ॥੧੯੦੬॥ਧਮਕਾਰਧ
ਆਦੇ ਮਧੁਮਕਰਕੇ ਮੁੰਡਾਸਿਰ ਕਰ ਗਾਬੀਂ ਜੰਡ ਭਟਤੁੰਡ ਸੂਰਮਿਆਂਦੇਮੁ
ਖਤੋਰਦ ਭਇਆਨੂੰ ਪੈਰਖਪਰਉਲਟਓਰ ਸੁਧਾਰੇਉਲਟਾਕੇਖਪਰਛ
ਤੀਨਾਲਲਾਕੇਤਰਦੀਆਹੈ ਬਣਾਕੇ॥ਤਮਲਤੁਮਲਾਕਾ ਦਾਰਨਭੈ
ਭਯਾਨਕਜੁਧਹੋਇਆ॥ਵ੍ਰਿਤਮਲ ਨਾਮੋਬਤਾ੧੯੦੯॥ਪਾਸਕੇਸੰਗ
ਗਸੋ ਫਾਹੀਨਾਲਫੜੇ ਜਿਨਮਾਰੇ ਮਾਰੇਮਤਾ॥੧੯੧੦॥ਗਰਤ੍ਰਾਰਦਈਗ
ਲਾਦਿਚਫਾਹੀਪਾਦਿਤੀਰਿਪੁਹਾਬਬੀਧਾਇਆਸਤ੍ਰੂਆਂਨੇਹਬਬੀਨੇਸਾਨੂ
ਛਡੇਜੀ॥ਜੇਲਕੈ॥ਇਕਠੇਹੁਕੇ੧੯੧੧॥ਬਿਕ੍ਰਮੱਟਾਰੇ ਬਲਨੇਹਟਾਏ
ਤੇ ੧੯੧੨॥ਪਕਜਾਜਿਤੈਕੈ ਪਭੂਦੇਕਾਰਜਾਂਜਿਤਣਾਕਰਕੇ੧੯੧੪॥ਜੈਸੇ
ਪੈਰਪੈਰਕਾਹੀਪੈਧਰਤਹੈ ਪੈਰਨੂਪੈਂਤੀਉਪਜੈਸੇਮਨੁਖਧਰਤਾਹੈ॥
੧੯੧੬॥ਨਹਿਸੰਕਪੂਧਾਰੇ ਨਸਨਹਿਗਏ॥੧੯੧੭॥ਭਤਕਾਰਤਤਕਾਂ
ਲ ਬਰੰਗਾਨ ਮੇਜਟਐਂਗਾਂਵਾਲੀਆਅਪੁਛਾ੧੯੧੯॥ਚਿਤੋਤਿਨਕਉ
ਦੇਖਕੇ॥ਤਿਨਾਕਉ੧੯੨੨॥ਆਹਵਮੰਤ੍ਰਨਸੋਉਪਚਲੇ ਜੁਧਮੰਤ੍ਰੀ
ਕੇ ਨੂੰਸੌਂਪਚਲੇਧਰਕੇ ਸਿਆਮਤੇਕ੍ਰਿਸਨਤੇ ਜੁਧਕੀ ਜੁਧਕੇਜਿਤਣੇਦੀਸ਼ੰ
ਸਿਆਮਭੁਨੈਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਹੈ੧੯੨੪॥ਪੁਰਖਰਾਖਤਹਉਇ
ਤਨੇਬਲਰਖਤਾਹਾਂਇਤਨਾ੧੯੨੫॥ਘਨਘੋਰਘਟਾਘੁਰਕੈਉਮਡ
ਈ॥ਘਨਬਦਲਾਂਦੀਆਂਘਟਾਂਸਬਦਦੇਕੇਨਵਾਲੀਅਘੁਰ ਸਬਦਕੂਕੇਉ
ਰਕੇਆਈਆ॥੧੯੩੧॥ਇਕਤੀਰਿਚਲੈਹਉਇਕਤੀਰਬਿਨਾਚਲਾਸ
ਕੇਗਾ॥੧੯੨੮॥ਲੋਹਿਤਬਾਨਮੁਖੀਤਾਈਖਿਚਿਆਬਾਣਦਾਸਾਰਬਾ
ਣਲੋਹੇਕਾ॥ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਬੁਲਿ ਸੀਸੁਭਾਇਵਾਨਬਿਸਨਜੀਜਾਣਬੋਸਿਆ
ਤੁਫਕਨੇ ਮਨੁ੧੯੨੯॥ਪਰਕਾਰੇ ਫੈਗਕਾਲ੍ਹੇਲਗੇਹੋਏਹੈ॥ਰਾਹਕੇਬਾਹਨ ਰਾਦਬ
ਮ੍ਰੋਹਹੈ॥੧੯੩੦॥ਆਨਦੁਸੂਰਨਹੀਸਰਸੋ ਮਾਨੇਸੂਰਮੈਨਹੀਹੈਸਰੇਹੈ
ਤਿਹਭਛਨਕੇਸੁਲਭਾਮਾਲਧਾਏ ਤਿਸਦੇਖਣੇਨੌਮਿਲਕੇਟਿਰੇਦੌਨੂੰਦੇਹੈ
ਜੈਬਾਣਚਲਦੇਹੈ॥

੧੯੩੧ ਫੇਕਨਤੇ ਬਾਗੜਤੇ ਬਾਢਿਆ ਫਲਤੇ ਮੁਖੀਤੇ ਅਧਤੇ ਅਧਵਿ ੨੧
ਚਤੇ ਬਢਕੇ ਬਿਹੰਗਸੁਧਾਰੇ ਪੰਛੀ ਬਣਾਏ ਹੈ ॥੧੯੩੩ ਹਉਲ ਮੁਹੈਲ ਦ੍ਵਿਪ
ਗੋਲਕੇ ਮਧਾ ਰਾਜਾਤੁ ਮਲ੍ਹਾਵਿਚ ਜਾਕੇ ਪਾਇਆ ੧੯੩੭॥ ਸਾਰੰਗ ਧਨਖਾ॥
੧੯੪੨॥ ਜਿਉ ਅੱਸੇ ਮਟਕੀ ਖੁਭ ਗਈ ਖਟਕੇ ਅਟਕ ਕੜਕੇ ਪਚਾਮੇ ਅਟਕੇ
ਟਕ ਜੈਸੇ ਪੇਚ ਵਿਖੇ ਆੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਕੇਤਾ ਜੈਸੇ ਦੁਖ ਦਾ ਹੈ ੧੯੪੩ ਤਨ
ਕੋਨਹਿ ਤਨਕ ਮਾਤ੍ਰ ਲਗਣ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥੧੯੪੯॥ ਚਿਤੈ ਆਰਿਕੇ ਦੇਖਕੇ ਸਤ੍ਰੂਕੇ
੧੯੫੦ ਸਤ ਧਾਕਰਕੈ ਸਤ ਟੂਕ ਕਰਕੇ ਤ੍ਰਿਧਾ ਕਰਿ ਡਾਰੀ ਤਿਨ ਟਕ ਟੂਕ ਕਰਕੇ ਕੋਸਿ
ਟੀ ੧੯੫੪॥ ਕ੍ਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਖੋਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਚਿਤੈ ਕਰਿ ਦੇਖਕਰਿਕੇ ਉਗ੍ਰ ਨਾਮਥ
ਤਾ ੧੯੫੫ ਅੱਨੈ ਜ੍ਵਾਲ ਮਾਨੋ ਅਗਨ ਦਵਾਨਲ ਕੀ ਤੌਦੀ ਅਗਨ ਲਪਕੇ ਲਾ
ਟਾ ਚਟਕੈ ਪਟਕੈ ਚਟਾਕੇ ਪਟਾਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਕਥਾ ਦੇ ਬਨ ਵਿਖੇ ॥ ੧੯੫੭॥ ਜੁਨਾਬਅ
ਨਾਬ ਹੁਇਆ ਵਤ ਸੌਜੋ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸੇ ਗਰੀਬ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹੈ ਸੈਨਾ ਤੇ ਬਿਨਾਸੇ
ਨਾਮਾਰੀ ਗਈ ॥੧੯੫੯॥ ਐਨੀ ਚੰਗੀ ੧੯੬੦॥ ਛਾਡਿ ਦਏ ਜਿਤ ਸਾਚ
ਕੈਮਾਨਹੁ ਜਿਤ ਕਰਕੇ ਛਡ ਦਿਤੇ ਸਚੇ ਜਾਣਕੇ ਮਾਰ ਦਏ ਮਨ ਕੂੜਨ ਭਾਖੇ ਮਾ
ਰਦਿਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਝੂਠ ਅਛਾ ਨਹੀ ਲਾਗਿਆ ਉਨਾਦਾ ॥੧੯੬ ਚੌਚਪਲ ਗਤੁ
ਰੰਗਨਿ ਚਪੱਲੀਆਂ ਗਾਵਾਲੇ ਘੋੜੇ ਆਪਨੀ ਚਾਲ ਕੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਏ ਆ
ਪਣੀ ਚਾਲ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀਆ ਮਰਜੀ ਅਨਸਾਰ ਚਲੇ ॥੧੯੬੬॥ ਗਜਾਤਨ
ਚਾਹਿਏ ਰਾਜਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂ ਦੇਖਿਆ ॥੧੯੬੭॥ ਛੁਟ ਬੇਲਨ ਤੇ ਟੂਟ ਫੂਲ
ਝੜੇ ਹੈ ਬੇਲ ਤੇ ਟੂਟਕੇ ਫੂਲ ਝੜਕੇ ਹਥ ਵਿਚੋ ਛੁਟ ਗਏ ਹੈ ਫੜੇ ਹੋਏ ॥੧੯੬੯
ਸਉਨਕੇ ਸਾਨੇ ਲਹੂਕੇ ਸਾਬਾਲਿ ਬੜੇ ਹੈ ॥੧੯੭੦॥ ਤਿਲਕੋਟਿ ਕਾਸਿਏ ਦਨਕੰ
ਟਕੀਏ ਰਥ ਦੇ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਜੀਤ ਟੂਕੇ ਟਾਟੂਕ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ੧੯੭੧॥ ਕੈਸਬਹੀ
ਹਥਦੂਰ ਨਡਾਰਿ ਸਭਨਾ ਨੂ ਰਬ ਦੇ ਸੈ ਜੁਗਤ ਦੂਰ ਨ ਕਰਿ ਡਾਰਿਉ ॥੧੯੭੩
ਐਸੇ ਗਦਾ ਹਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਹੈ ਜਿਪ੍ਰਕਾਰ ਗਦਾ ਦੇ ਜੁਧ ਦੀ ਬਿਧੀ ਹੈ ੧੯੭
੪॥ ਪਲ ਕੇ ਹਿਤ ਮਾਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ॥੧੯੭੬॥ ਖਗੇਸ ਗਰੜ ਬਾਹਿਨਾ ਬਿਸ੍ਨ
੧੯੭੭॥ ਤਜਿਓ ਜਾਹ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨੇ ਕਹਿਆ ਬਲਭਦ੍ਰ ਕੋ ਇਸ ਨੂ ਛਡ ਦੇ
ਨਭ ਘਾਟ ਕੋ ਹੈ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਮੈ ਨਹੀ ਟਲਣਾ ॥੧੯੯੦
ਕਿਹ ਕਾਜ ਕਹਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਲਭਦ੍ਰ ਕੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀ
ਛਡ ਦਾ ਕਹਿਆ ਹਥ ਬਾਨਨ ਮਾਰਿਓ ਤੁਹਾਨੂ ਬਾਣਾ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਇ
ਵਾਸਤੇ ਜੀਤ ਲਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਿਤ ਲਇਆ ਤੇ ਕਹਾਤੁ
ਘੋਸਿਆ ਹੋਸਿਆ ਮਤਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੋਮ
ਛੈਹੈ ਬਤਾ ਸਤ੍ਰ ਹੈ ਇਹ ਪੁਨਿ ਰਖਾਹਿ ਓਇ ਸਦਾ ਬਲ ਹਾਰ ਗਇਆ ਹੈ ॥
ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਆਛੋ ਰਥੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ਰਥੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨੇ ਕਹਾ ਭਯੋ ਬਿਰਥੀ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਹੁਣ ਬਿਰਥ ਹੈ ਤੇ ਈਸ ਹੂ ਹਨੀ ਕੋ ਪਤਿ ਹੈ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇਈ ਖੂਈ
ਆਂਦਾ ਸੁਆਮੀ ਹੈ ॥

ਤੇਕਹਾਤਾਕਿਆਹੋਇਆ ਇਹਕੋਬਸੈਨਸੀਧਾਰਣੋਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇਕਹਿ
ਆਇਸਦੀਸੈਨਾਮਾਰੀਗਈਹੈ।੧੯੮੭।।ਸੈਨਬਡੋਸੰਗਸਤ੍ਰਕੇਜੀਤਤ॰
ਨਿਸੈਨਾਬਡੀਆਂਥਸਤ੍ਰਕੋਜਿਤਕੇਤਿਸਸੈਨਾਨੂ ਤਿਹਜੀਤ ਤਿਸਸਤ੍ਰਨੂਜਿਤੀ
ਏ।੧੯੮੮।।ਬਾਰੌਂਦਯੋਪੁਸਾਕਦਿਤੀ ਭੂਪਹਿਤੈਹਰਿਕੋਰਿਝਾਏਰਾਜਾਰਿ
ਤਦਿਖੇਹਰੀਕੋਯਾਦਕਰਦਾਹੈ ੧੯੮੯।।ਏਈਸੁਬੈਨਕਹੈਹਰਿਸੋਏਇ
ਸੜੀਆਮਬਰਾਦੀਆਂਕਹਿਦੀਆਂਸ੍ਰੇਸਟ ਬਚਨਹਰੀਤਾਈ ੧੯੯੦।।
ਚਾਰਚਿਤੌਨਕੈਉ ਸੁੰਦਰਦੇਖਣੇਕੋ ਹੋਗਿਤੋਨੋ ਦੇਖਕੇਤਿਨਾਇਸਤ੍ਰੀਆਨੇ
੧੯੯੦ ਬਲਭਦ੍ਰਾਹਿਤਾਰਿਯੋ ਬਲਭਦ੍ਰਨੇਯਾਦਕੀਤਾਪਿਛਲੀਆਬਾਤ॰
ਜ੍ਰਾਜੁਧੁਜੁਧਾਦਿਖੋਜਿਆਮਾਏਤੋਰਨਪਾਰਿਯੋ।ਤਿਯਾਮਨੋਇਤਨਜੁਧਕ
ਰਿਆ।੧੯੯੧।।ਜੁਝਬੋ ਜੁਧਕਰਣਾ ਜੁਝਕੇ ਜੁਧਕੇ ਜੁਝਾਇਬ ਜੁਧ

ਆਅਫਤਾਦਮ ਦੁਨੀਆਂਦੇਵਿਚਾਦਿਨਦੇਮਾਧਿਆਨਦਾਬੁਰਜਹਾਂਸ਼ਿ ੨੭
ਯਾਬਸਬੇਅਦਲੀਸਬਸਾਹਮਾਲਾਨਤਹੈਬੇਨਿਆਈਹੈਤੇਰੇ ਦੂਵੈਸੀਯ
ਦਾਉਦਾਹੈ॥ ਕਾਨਵਾਲੇਜੀਮਕੂਨਤਾਬਿਅਖੁਸ ਹੇਕਾਨਭਜਣਾਮਤਕੂਤੂ
ਆਉਚੰਗਾਮਤੁਕਨੇਮਾਜਿਜੰਗਯੁਆਹਮਾਏਤੇਤੂਜੰਗਕਰੀਏ
ਯੁਦਾਹਸ਼ਿਏਂ॥੧੯੧੯॥ਨਿਰਸਤ੍ਰਭਯੋ ਸਸੈਤੇਬਿਨਾਹੋਇਆਹੈ॥੧੯੨੦॥ਅ ੩
ਗਨਭੁਏ ਅਗਦੇਨਾਲ ੧੯੨੯॥ਬਾਦਰਹੀਮਿਲਿਆਏ ਬਦਲਹੀਮਿਲਕੇ
ਆਏਹੈ੧੯੩॥ਯਾਯਨਿਹਿਹਰਾਈ ਬਹੁਤਪ੍ਰਜੁਲਤਹੋਈ॥੧੯੩੪ਮਸਕਿ
ਯੇਨਾਮਦਬਾਇਆ॥ਉਸਾਕਿਯੇ ਉਕਾਸਿਆਬਾਹਰਨਿਕਾਲਿਆਫੇਰਪ੍ਰਬ
ਤ ਨਹਿਯਾਤਿਨਕੋਕਸਾਕਿਯੇ ਨਹੀਹ੍ਰਿਦਾਤ੍ਰਿਨਾਖਿਆਗਾਇਆ ਦਾਦੁ
ਖਨਿਹੀਹੋਆ॥੧੯੩੬॥ਪਾਇਨਪਤਹਨੇਪੋਗਪਿਆਦੇਮਾਰੇ ਅਗਨੇਅ
ਣਗਿਣਤ॥੧੯੩੭॥ਭੁਟਭੀਰਨਸੁਰਮਿਆਂਦੀਭੀੜਕਰਕੇ॥ਫਿਰਤਪਾਨਨ
ਕੀਜਿਮਬੀਰਨਿਪਾਨਾਦੀਨਿਆਈਬੀੜੇਨੂਰਾਜਾਫੇਰਦਾਹੈ੧੯੪੪॥ਦਾਦੂਖਦੇ
ਕੈਅਨਿਆਨਅਨਾਥਹਦੀਜੇ ਦੇਸਦੇਕੇਅਨਾਥਾਨੂਆਨਿਆਉਕੂੰਨਾਦੁਖਕੇ
ਦੀਜੈ॥ਜੋਹਮਜੇ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਹਮਾਰੇਸਾਰਖੇਛੜੀਆਂਨਾਲਕਬਹੂਰਿਸਮਾਂ
ਤ੍ਰਕੇਕਦੇਬੀਯੁਸਾਕਰਕੇ ਜੁਧਨਕੀਜੇ ਜੁਧਨਾਕਰੀਏ॥੧੯੫੧॥ਸਰਣਾ
ਫਿਯੋ॥ਬਾਣਤਕੜ੍ਹੋ॥੧੯੫੯॥ਕੈਸਤੇਇੰਦ੍ਰਨਜੀਤਸਕਯੋਜਿਸ
ਕੈਸਤੇਇੰਦ੍ਰਬੀਨਹੀਜਿਤਸਾਕਿਆਸੀ॥੧੯੬॥ਬ੍ਰਿਤਬਨਾਯੋਬ
ਣਾਉਬਣਾਇਆ॥੧੯੬੬॥ਸ੍ਰੀਬ੍ਰਿਜਨਾਥਕੋਬਿਯਾਹਕਉਸ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਿਜਨਾਥਕਾਬਿਆਹਦੇਕਰਣਕਉਭੀਖਮਾਬਿਆਹਭੀਖਮ
ਰਾਜਾਰੁਕਮਣੀਦਾਪਿਤ੍ਰਾਤਿਸਨੇਬਿਯਾਹਰਚਯੋ੧੯੬੭॥ਹਮਸਿ
ਯਾਮਨੁਹੈ ਅਸੀਸਿਯਾਮਨੂਜਮਾਈਲਦਾਗੇਕਸਕੀਜੇਕਿਆਂ
ਕੂਦਾਹੈ॥੧੯੬੯॥ਆਨਹੁਆਸਾਹਿਕੀਕਾਟਿਗੀਜਰਮਾਨੋਜੋਕ੍ਰਿ
ਸਨਦੇਮਿਲਣਦੀਆਸਭੁਧੀਸੋਵਮੀਸੋਕਟੀਗਈਸੁੰਦਰਭੁਖ
ਮੁਹੈਮੁਰਝਾਯੋਸੁੰਦਰਬ੍ਰਿਛਦੀਨਿਆਈਰੁਕਮਣਦਾਸਰੀਰਸੁਮ੍ਰ
ਰਝਾਗਾਇਆ॥੧੯੭੪॥ਆਤਮੇਤੀਨਬਚੇਹੈਤਿਨਾਦੇਮਨਤਿਹੀ
ਤਫੀਜਾਦੇ॥੧੯੭੭॥ਲਾਗਰਹਿਓਤਾਹਿਓਹਹਿਲਗਰਹੇਹੈਨੇਤ੍ਰ
ਤਾਹੀਤੜਫਇਹਬੇਰਯਨੀਹਟਕੇਇਨਾਨੂਬਹੁਤਬਾਰਹਟਾਇਆਂ
ਹੈ॥ਬਦਾਨਟਕੇ ਨਵੇਬਟੇਦੀਨਿਆਈਹੋਰਹੋਹੈ॥੧੯੭੯॥ਸੁਪ੍ਰਬ
ਧਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗਕਥਾਕਾ੧੯੮੨॥ਆਵਤਸੋਇਨਹੂਸੁਨਿਕੈਆ
ਉਦਾਹੈਸਜਪਾਲਾਇਸਭੁਕਮਿਨੇਸੁਨਕੇ੧੯੮੩॥ਅੱਗੇਰਨਰਣਸਿੰ
ਗੇ੧੯੮੪॥ਮਿਤ੍ਰਨਸੋਅਤਮਿਤ੍ਰਨਕੈ ਮਿਤ੍ਰਾਦੇਨਾਲਪ੍ਰਜੁਕਰਕੇ੧੯੮੫
ਮੁਖਤੇਰੁਕਮੈ ਮੁਖਤੇਰੁਕਮੀਨੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਆਮੇਰੇਭਾਗਧੰਨਹੈ॥
੧੯੮੯॥ਸਿਯਾਮਕੀਬਾਮਤੈ॥ਸਿਆਮਕੀਇਸਤ੍ਰੀਤੂਹੋਈ॥ਤਿਹ
ਕੀਸੁਰੁਚੈਸੇਤਿਸਕੀਰੁਚੀਸੋ॥੧੯੯੦॥ਨਹੀਸਿਯਾ ਮਰੇਬਰਿਕੇ

ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਰੁਕਮਣ ਕਹਿਤੀ ਹੈ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀ
ਆਏ ।ਇਹ ਲੇਤ ਹੈ ਡੋਰ ਹੋਇ ਸਭ ਰੁਕਮਣ ਕੋ ਮੈਂ ਲੇ ਜਾਤੂ ਹੋ ਬਹੀਆਧ
ਰਿਕੇ ਬਾਂਹਾਂ ਫੜਕੇ ।੧੯੯੧।। ਆਜ ਜੋਬੇ ਮਾਰਿ ਹੈ ਟਰਿ ਹੈ ਨਹੀ ਅਜ ਸਭ
ਨੇ ਕੋਆ ਰਾਗਾ ਟਲ੍ਹਾ ਰਾ ਨਹੀ ਯਾਹ ਫੜਾਇ ਨਮੈਂ ਭੁਲ ਰਾਈ ਇਸ ਨੂੰ ਫ
ੜਾਲ ਵੇ ਨਹੀ ਤਾ ਮੈਂ ਡੂ ਲਰਾਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ।੧੯੯੨।। ਸੀਂਗੋਰਨ ਰਣ ਸੱਗੇ
ਘਹਰਾਏ ਗਾਜ ਦੇ ਹੈ ਕਰਾਹਤ ਬੀਰ ਕਟਲ੍ਹਾ ਉਠੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ ੧੯੯੩।। ਸ
ਟਕਿਓ ਚਾਲਿਆ ਹੈ ।ਅਟਕਿਓ ਜੋ ਊਪਰੇ ਮਸੋਂ ਅਟਕਿਆ ਜੁ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ
ਦੇ ਸਾਥ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਨਾ ਸਟਕਿਓ ਨਰ ਭਜਿਆ ਹੈ ਪੁਰਸ ੧੯੯੯
ਫੇਰ ਹੈ ਮੋੜ ਰਹੇ ।੨੦੦੦।। ਜੈਮ ਬੋਲਤ ਬੋ ਬਧ ਕੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੋ
ਲਦਾ ਸੀ ਬਧਕੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿ ਖਾਤੇ ਗਹਿ ਓ ਸੋ ਰੁਕਮੀ ਬੋਦੀ ਤੋ ਫ
ੜਲਾਇਆ ।੨੦੦੨।। ਧ੍ਰਅਛਿ ਭਦਯੋ ਪਤੀ ਨੇ ਛਡ ਦਿਤਾ ।੨੦੦੪
ਭ੍ਰਾਤ ੜੀਆ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਭਾਈ ਸੀਸ ਮੁੰਡਤਾ ਕੇ ਦਯੋ ।ਸਿਰ ਤਿਸ
ਦਾ ਮੁੰਨ ਦਿਤਾ ਕਹਿਓ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ਖੋਟਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ।੨੦
ਪ ਅਨਤੇ ਪੁਰ ਬਾਪਰ ਹੈ ਰੁਕਮੀ ਹੈ ਰਪੁਰ ਨੂੰ ਬੀਨ ਕੈ ਓਜਾ ਦਿਚ ਰਹਿਆ ੦
ਰੁਕਮੀ ਆ ਉਤਰਿਆ ।੨੦੦੯।। ਦਿਆਯੋ ਨਾਮ ਬਜਵਾਏ ।੨੦੧੦।। ਕੁੰ
ਕਮ ਰੰਗ ਕੋ ਸੂਦੇ ਰੰਗਾ ਦੇ ਤੁੰਗੇ ਹੈ ਏਨ ਬਸੜਾ ।੨੦੧੫ ਉਲਾਸ ਕਯੋ ਹੈ
ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ।੨੦੧੭।। ਤਬ ਬਾਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤ੍ਰੀਆ ਕੀ ਧਰੀ ਤਬ ਇਸ
ਮੇਨਾਵਤੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਕਿਆ ਈ ਕਾਮ ਭਾਵ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆਂ
।ਰੁਕਮਨ ਸੁਤ ਬਿਓ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਈ ।੨੦੨੨।। ਭਰਤਾ ਵਹੀ
ਮੂਰਤ ਤੂ ਪੇਖੋ ਭਰਤਾ ਓਹੋ ਮੂਰਤੀ ਵਾਲਾ ਪਾਵੇਗੀ ਤੂੰ ।੨੦੨੬।। ਸਿਆਣ ਤ
ਮ ਕੇਪੀ ।ਸਿਆਣੇ ਕਪੁਤ੍ਰ ਓ ਪ੍ਰਾਪਾਹਨ ਬ੍ਰਿਥਕ ਰੇ ਪਬ੍ਰਿਥੇਕਰੇ ।੨੦
੨੧।। ਛੂਟਾਕ ਸਤਾਬੀ ਕੈ ਬਿਮ ਫਤੂ ਮੂਰਛਾ ਕਰਕੇ ੨੦੩੫।। ਆਰਿ
ਜੀਤ ਨਾਮ ਸਤ੍ਰਾਜਿਤ ਕਾ ।੨੦੩੬।। ਚਪਲਾਦੂਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਨਿਆ
ਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀ ਮਣਾ ਯਾਹਿ ਦਹਿਯੋ ਇਸ ਸਤ੍ਰਾਜੀਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ।੨੦੩
੭।। ਤਿਹ ਭ੍ਰਾਤ ਤਿਸ ਸਤ੍ਰਾਜਿਤ ਦਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸੇਨਾ ।੨੦੩੯।। ਮਨ ਹੇਤ ਮਣੀ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ।ਜਾਤਿ ਹੋਕੇਸ ਬੁਲਾਯੋ ਜਾਤ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ।੨੦੪
੪।। ਅਸ੍ਰਪਤੀ ਘੋੜੇ ਦਾ ਪਤੀ ਪ੍ਰਸੇਨ ੨੦੪੫।। ਜਹੇਤੇ ਰਗੋ ਸਿਰਨਾਇ ।
ਦੇਖ ਕੇਸਿ ਗਨਿਦਾਰ ਹੈ ਹੈ ।੨੦੪੬।। ਅਸ ਰਾਗਜਿਤੇ ਦੇਵਤੇ ਜਿਤੇ ਬਾਗੇ
ਪ੍ਰਸਕਾ ।੨੦੪੮।। ਬਾਹਨ ਬਾਹਾ ਦਾ ਜੁਧ ੨੦੫੨ ਤਿਨ ਬੈਨ ਸੁਨਾਏ ਤਿਸ ਬ
ਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇਆ ।੨੦੫੩।। ਕੈਮਨ ਲੈਇਹ ਭ੍ਰਾਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਗੋਏ ਜਮ ਲੋ ਕੈ ਮਣੀ ਤੋ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਲੈਕੇ ਜਮ ਗਇਆ ਸੀ
ਤਿਨ ਲੈਨ ਕਉ ਧਾਯੋ ।ਤਿਨਾ ਦੇ ਲੈਣ ਨੂੰ ਦੌੜ ਗਇਆ ਹੈ ।੨੦੫੫ ਕ
ਹਾਹ ਮਰੀ ਗਤਿ ਮਾਈ ।ਕਿਆ ਗਤੀ ਹਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਸਖੀ ।

੨੦੫੬ ॥ ਦੁਬਧਾ ਚਿਤ ਹਿ ਬਢਾਇਆ ਦੋਸ਼ਿ ਧਾਮ ਕੇ ਨਹੀ ਜਿਉ ਦੇ ਹੈ ਕਿ
ਮਗਾਏ ਹੈ ਨਿਸਚੇ ਹੋਏ ਬਿਨਾ ਸਤੀ ਨਾਹੋ ॥ ੨੦੫੭ ॥ ਪਾਇਨ ਸੀਸ ਸੂਕਾਬੇ
ਰੁਕਮਣੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ਦੇ ਚਰਣਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਬਾ ਦੇਕਿਆ ॥ ੨੦੬ ॥ ਦਾਨ ਦੇਮ
ਨ ਦੇਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਣੀ ਦੇ ਆਨ ਭਲੇ ਮਾਨ ਦੇ ਕੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੦੬੪ ॥ ਆਗ
ਏ ਸਮੇਤ ਸਭੇ ਮਿਲਿ ਕੈ ਰਿਗਨ ਸਾਰੇ ਨਗ ਦੇਸੀ ਜੁਗਤ ਸਭੇ ਕੇਰ ਵਾਨੇ ॥
ਬਿਸਨ ਬੁਲਾਏ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਬੁਲਾਏ ॥ ੨੦੬੯ ॥ ਕਹੋ ਪ੍ਰਭੈ ਕੇ ਕਹੋ ਕਿਸ ਕੇ
ਦਗਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਵਾ ॥ ੨੦੭੦ ॥ ਜਾਹਿ ਤਾਸਿਆ ਆਤ੍ਰਿਆ ਹਰਿ ਭ੍ਰਾਤਾ ਜਿ
ਸਦਾਸਤੋ ਸਿਆ ਅਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਤਭਾਮਾ ਤੇ ਬਲਭਦ੍ਰ ਦੋਹਾ ਨੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਸਤਭਾਮਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮਣੀ ਭਾਈ ਨੂ ਦੇ ਦਿਤੀ ਭਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏ
ਸਤ੍ਰੀ ਵਾਸਤੇ ਛਪਾ ਰਖੀ ਹੈ ॥ ੨੦੭੧ ॥ ਜਾਹਰਿ ਕੇ ਏਹ ਕੇ ਬਧ ਕੇ ॥ ਜਿਸ
ਨੇ ਚੁਰਾ ਕੇ ਸਤ੍ਰਾਜਿਤ ਨੂ ਮਾਰ ਕੇ ਧਨ ਸਭ ਸੁਆ ਪਨੀ ਦੇਹ ਸਤਧੀ ਨੂ ਆਨੇ
ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਜਿਸ ਮਣੀ ਵਾਸਤੇ ਗਵਾਈ ਹੈ ॥ ਰਾਘ ਪਵਾਈ ਰਾਮ
ਚੰਦ ਵਾਲੀ ਮੁੰਦਰੀ ॥ ੨੦੮੫ ॥ ਏਡ੍ਰਪ੍ਰਸਤ ਹਸਤਨਾਪੁਰ ੨੦੯੯
ਜਗੋਲ ਨਾਮ ਪ੍ਰਧ ਭੂਆ ਦਾ ॥ ਦੁਾਲਨ ਵੀ ਨੇ ਡ੍ਰੋਗਾਰੇ ਸਮਦੀਆਂ
ਵੀਨ ੨੧੦੨ ॥ ਸਾਤੁਉ ਬੇਖ ਬਨਾਏ ਸਤੇ ਈ ਸਰੂਪ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਬਣਾ ਲਏ ॥
੨੧੦੩ ॥ ਬਿਨਾ ਰਿਪੁ ਚੀਰ ਮੁਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥੇ ਸਤ੍ਰੂਆ ਦੇ ਚੀਰਣ ਵਾਲੇ
ਸੁਭਾਏ ਵਾਨ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਾਕ ਉਣਨੇ ਸੋ ॥ ੨੧੦੪ ॥ ਤਿਹ ਨਾਕ ਹਿ
ਤੇ ਤਿਸਤੇ ਦੂਣੇ ਤੇ ਅਧੀਰ ਭਏ ਹੈ ਅਧੀਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਵਾਕਾਏ ਰਹੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈ ॥ ਮੇਘ ਵਾਜੇਤ ਜੀਤ ਲਏ ਮੇਘਨਾਦ ਨੂ ਜਿਤ ਲਇਆ ਹੈ ਗਾਣ
ਪਰੀ ਬਿਪਤਾ ਪਈ ॥ ੨੧੦੬ ॥ ਭੂਪ ਸਿੰਘਾਸਨ ਊਪਰ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ
ਉਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ੨੧੦੭ ॥ ਬਰੁ ਲਾਂਏ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਰ ਲਾਏ ਕਹੇ ੨੧੦੮ ॥ ਕ
ਰਮ ਨੀਮੇ ਕਰਮਾ ਵਿਖੇ ਜਾਦੂ ਹਤਾ ਕੇ ਸੂਨੇ ਤਮੇਹਤ ॥ ਜਿਸ ਪੁਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸ
ਏਤ ਸੀ ੨੧੦੯ ॥ ਮਿਤੇ ਛਿਭ ਵਿਖੇ ੨੧੧੧ ॥ ਦੋਇ ਕਸੂਮਤਾ ਆਵਤ ਹੈ ਫੇਰੀ
ਦੇ ਕੋਇ ਕਿਆ ਉਦੀ ਹੈ ਬੈਠ ਕੂਗਾ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲ ਖਰੇ ਬਹੁਤ ਮੁ
ਲ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗੋ ॥ ੨੧੧ ॥ ਕਾਭ ਵਆ ਭਉ ਕ੍ਰਕੇ ਵਾਲ ਚਕੋ ॥ ੨੧੧੩ ॥ ਚਾਰੋਈ ਕੋ ਫਨ
ਸੋ ਪੋਸਤ ਭੰਗ ਅਫੀਮ ਸਰਾਬ ਏ ਚਾਰੇ ਕੈ ਫਾਹੇ ੨੧੧੭ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਟਰਿ ਕੈ ਭਿਸਤੇ
ਭਜ ਕੋਡ ਰਹਿਓ ਤ੍ਰਾਰਾਗਾ ਸ਼ਤ੍ਰਿ ਧਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਤੂ ਕੜੇ ਕਰਕੇ ॥ ੨੧੧੯ ॥
ਅੰਤ ਦਸਾ ਨਾਹਿ ਧਾਯੋ ॥ ਦਿਸਾ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਜਮ ਦੌੜਿਆ ਹੈ ॥ ੨੧
੧੯ ॥ ਖਟ ਫਾਸਨ ਛੇ ਮਾਫਾਹੀ ਦਾ ਕੋਟ ੨੧੨੧ ॥ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨੂ ੨੧੨੨ ॥ ਦਾਖੀ
ਟਸਰੁ ਪੀਟਸਤ੍ਰ ਨਾਉ ਸੀ ਮੁਰ ਦੇ ਬਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ॥ ੨੧੨੯ ॥ ਭੂਮ ਕੇ ਬਾਲਕ ਭੂ
ਮਾ ਸੁਰ ॥ ਆਨ ਹੁ ਕਾਲ ਪ੍ਰਲੈ ਦਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਨਗੀ ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ
ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਘ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਹੈ ॥ ਆਨਹੁ ਅੰਤਕ ਕੇ ਪੁਰ ਮੈ ਭਟ ਵਾਨ ਹਿ ਬਾਜਤ

੨੦੯੬ ਮਾਤਿਧਾ ਨਾਮ ਬਾਰਾਂ ਸਿਵੇਦਾ ੨੦੯੯ ॥ ਬੇਸਰੇ ਬਾਜਾਂ ਕੀ ਜਾਤ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਉ ਕਾ ਬਏ ਭੀ ਬ੍ਰਿਜਾ ਦ੍ਰਿਏਂਦੋ ॥

ਹੈਮਨਬਾਜੋਆਮਨੂੰਅੰਤਕਜਮਦੇਪੁਰਾਵਿਖੇ ਸੂਰਮੇਨਹੀਹੈਮਾਨੋਜਮਕੇ
੨੧੩੦ ਬਾਲੇਬਜਦੇਹੈਂ॥ਚਿਤੇ ਦੇਖਕੈ ਚਿਤਜਾਨਿਓ॥ਚਿਤਾਵਿਖੇਜਾਨਿਓ॥ਨਿਧਨੀ
ਰਹੀਐਉਮਾੜਿਓ ਜਮੁੰਦ੍ਰੀ ਓਗੜਿਆਹੈ॥੨੧੩੧॥ਅਭਪੁੰਜਗਇਦੇ
ਨੇਮੇਧਨੁਤਾਹਿਲਸੈ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਸਮੂਹ ਹਾਥੀਆਂਵਿਖੇਧਨਖਤਿਸਦਾਲ
ਸਕਦਾਹੈਸਭਹੀ ਜਿਹਲੋਕਫਟਾ ਸਾਰਾਹੀਲੋਕਜਿਸਨੇਫਟਿਆਹੈ॥੨
੧੩੧॥ਬਿਜਛਟਾ॥ਬਿਜਲੀਦਾਪ੍ਰਕਾਸ॥੧੧੩੪॥ਐਸੇਉਪਾਇਕੈ॥ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਉਚਾਰੇਕੇ ਜੀਜਫੁਰਾਇਕੈ॥ਸਿਰਹਲਾਕੇ੧੧੩੬॥ਅਗਿਰਭੂਮਭੂਮਾਸੁਰ
ਗ੍ਰਿਗਿਆਪ੍ਰਿਥੀਤੇਭੂਮਾਸੁਰ ਭੂਮ ਨਾਮ ਸੂਕਕੇਵਾਫਿਰਕੋ॥ਪਾਪਨਿਬੇਟ ਨਪਾਪੇ
ਪਾਪਸਪ੍ਰਸਕਰਣੇਨਹੀਪਾਏ॥੨੧੩੮॥ਭੂਪਤਤਾਹੀਕੋਬਾਲਕਖਾ ਰਾਜਾਭੂਮਾ
ਸੁਰਦਾਪੁਤਬਾਪਿਆ॥ਸਾਲਖਿਪਾਇ ਇਸਕ੍ਰਿਸਨਨੇਜਾਣਲਾਇਆ॥ਇਨ੍ਹਾਂ
ਰੀਆਂਦਾਮੰਕਲਪਾ॥੨੧੪੦॥ਬੀਸਹਜਾਰ ਬੀਹਜਾਰ੨੧੪੩॥ਅਨਤੈਕੈ ਹੋਰ
ਨਹੀਕਿਸੀਕੋ॥ਸਭਸੰਤਸੁਨੈਕੈ ਸਭਨਾਸੰਤਾਨੂ ਸੁਣਾਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥੨੧੪੪॥ਕੰਬਲ
ਕੁੰਡਲ ਕੈਬਣਤੇਕੁੰਡਲਾਇੰਦ੍ਰਨੂਦਿਤੇਕ੍ਰਿਸਨੇ॥ਹਰਸਿਉਕ੍ਰਿਸਨਨਾਲ ਹਰਿ
ਇੰਦ੍ਰਨੇਜੁਧਮਚਾਯੋ॥੨੧੪੫॥ਰਥਬਸਾਜਬਨਾਏ ਰਥਾਂਦੇਬਣਾਉਬਣਾਏ॥
ਬਸੁ ਨਾਮ ਬਸੂਅਠ ਧੂਮਤਧਾਏ ਧੂਮਦੇਦੌੜੇ॥੨੧੪੬॥ਸਿੰਧਰਪੇਲੇਹਾ
ਥੀਪ੍ਰੇਰੇ॥[illegible] ਸੁਮੇਰਚਲੈਕਰਕੈ ਪੰਖਾਨੂਲਾਕਰਕੇਉਡਜਾਵੇਸੁਮੇਰਰਿਸਸੋ
ਟੂਕਦਾਂਤਕਠੇਲੋ॥ਗੁਸੇਨਾਲਕਰਕੇਦੰਦਬੋੜੇਜੇਹੇਲਾਉਣਤਾ॥ਰਮਨੀਅਰ
ਮਾਪਤ ਸਿੰਦੂਹੈਲਛਅਪਿਤ੨੧੪੭॥ਬਰਕੈਕਰਕਾ॥ਬਲਕਰਕੇਹਥਦਾ॥
ਧਿਸੁ ਨਾਮ ਮਰਟੀਕਾ॥ਇਕਸੋਟੀਨੂਦੁਹੀਪਾਸੀਅਗਲਗਾਕੇਫੇਰਦੇਹੈ॥੨੧੪
੯॥ਸੋਦਿਵਾਕ ਸੁਰਜ੨੧੫੧॥ਜਾਧਨ ਨਾਮੇਰੇਪਾਸਧਨਹੀਹੈ ਨਕਾਹੂਤੇਮ੦
ਗਲਪੇ ਨਾਕੋਈਮੈਗਿਆਹੀਦਿਦਾਹੈ॥੨੧੫੨॥ਜੀਅਹੈਨਜੀਵਾਰੀਨ
ਪਤਿਸੋਹਰਿਕੈਜਰਹਿਹੈਪਤੀਦੇਨਾਲਹਠਕਰਕੇਜਲਜਾਂਦੀਆਂਭਾਮੇਹਟਉ
ਦਾਹੀਰਹੋ॥੨੧੫੩॥ਤ੍ਰੀਅਕਾਜਸੋਚਿਤਤ ਇਸਤ੍ਰੀਕਾਂਦੀਚਿੰਤਾਸੰਜਗਤ
ਹੋਕ੍ਰਕੇਮਨਾਵਿਖੇ੨੧੫੬॥ਨਾਰਨਿਵਾਇਗਰਦਨਿਵਾਕੇ੨੧੫੮॥ਤਉਹੀ
ਲਉਤਬਤੇੜੀਪੁਤ੍ਰਕੋਬਿਆਹ ਪੋਤ੍ਰੇਦਾਬਿਆਹ ਪ੍ਰਦੁਮਨਦਾਬੇਟਾਅਨਰੂ
ਧਤਿਸੁਦਾਬਿਆਹ ਤ੍ਰੀਆਸੰਗਲੇ ਰੁਕਮਣੀਨਾਲਲੈਕੇ੨੧੬੦॥ਫਿਰ
ਤਭੂਤਸੋਫਿਰਦਾਹੈਸੁਰਮਾਤਿਨਾਬਿਧੇ੧੧੧੨॥ਮੂਛਤਹ੍ਵੈ ਸੁਚੇਤਹੋਕੇ੨੧੭
ਅ ੧॥ਬੁਧਵੰਤਨਤਿਹਭਾਈਨੈਕਹੀ ਬੁਧਵਾਨਾਨੇਰੁਕਮੀਦੇਭਾਈਆਨੂਕਹੀ
ਵਾਰ੨੧੭੮॥ਭ੍ਰਾਤਕਉਦੇਖਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਲ ਭਾਈਦਾਬਲਦੇਖਕੇਪ੍ਰਸ਼
ਨਭਏ॥੨੧੯੧॥ਤਿਨਜੋਸਿਆਮਤ੍ਰਿਯਰੁਕਮਣੀਪਾਸੇਸਿਆਮਨੇਪੁਤ੍ਰ
ਬਧੂਪੋਤ੍ਰੇਦੀਬਹੂ੨੧੯੨॥ਦਸਪੈਭੂੰ ਹਜਾਰਬਾਂਸ ਦੋਹਜਾਰਹਥਸੀ
ਬਨਾਮੂਨਾਮਸੀ॥੨੧੯੪॥ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਰਿਊ ਲਕੇਬਸਭਏਸਭ ਸਭਸਤ੍ਰੂਸੈ
ਦਾਦੇਬਸਹੋਏ॥੨੧੯੫ ਅਰਿਆਨ ਸਤ੍ਰੋਹਰਨੇ ਕਰਿਲੈ ਤੈਂਡਲਾਇਆ

ਪਉਰਖਭਯੋਭੁਜ ਦੰਡਨਤੇ ਬਲਹੋਇਆਭੁਜਦੰਡਾਂਬਿਖੇ੨੧੯॥ਕਰਿ ੨੪
ਬਿਰ ਥਾਸਭਖੇਦ ਸਬਾਬਿਰ ਥਾਈਖੇਦਕਰਰਹਿਆਹੈ॥ਜਿ ਵਰਗ ਵਿਤਪ
ਥਾਹੂਤਪੈ॥ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਸੂਰਜਦੇਤਪਣੇਕਰਕੇ ਥਾਹੂਰੇਤਾਤਪਦਾਹੈਓਹਜ॰
ਣਦਾਹੈ ਮੇਰਾਹੀਤੇਜਹੈਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਬਲਾਸਿਵਾਦਾਹੈਤੇਬਨਾਸੁਰਜਾਣ
ਦਾਹੈਮੇਰਾਬਲਨੈ॥੨੧੮੮॥ਬਾਰਗੇਕੇਭੀਤਰ ਸਗੀਰੇਵਿਚ ੨੧੯੦॥ਕ੍ਰੋ
ਕਹੂਤੀਦਾਹਿਤਾਤਿਹਕੀ ਇਕਦੂੰਦੀਸੀਪੁਤ੍ਰੀਤਿਸਕੀਊਖਾ ਤਿਹਜੋਤ ਤਿਸਨੇ
ਸੁਤੀਹੋਈਨੇ੨੧੯੧॥ਅੰਗਨਮੇਡਗਰੀਸੀਫਿਰੈ ਜੋਬੇਕ੍ਰੋਵਿਚਰੂਆਡੋਲਹੋ
ਈਫਿਰਦੀਹੈ੨੧੯੬॥ਜਮੂਛਤਹੁਇ ਸੂਰੇਤਨੂੰਕੇ੨੧੯੭॥ਜੀਬਰਕੇਅਰ
ਪ੍ਰਦੁਮਨਾਇਹਤਾਪਿਖਾਇਜਊਖਾਨੇਤਿਸਨੂੰਦੇਖਕੇਨੇਤ੍ਰਲਿਵਾਏਸੋਰਾਸੀਲਗਾ॰
ਇਸਕਰਕੇਤਾਂਜੁਾਇਦੇਖਤਿਸਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਦੇਖਕੇ੨੨੦੬॥ਜਿਨਕੇਅਸਤੇਜਲ
ਖਿਓਨਹੀਜਾਈ॥ਜਿਸਕ੍ਰਿਸਨਕਾਐਸਾਤੇਜਹੈਲਖਿਆਨਹੀਜਾਂਦਾ॥੨੨੦
੭॥ਛੋਰਹਿਦੂੰਕਰ ਕੈਕਰਆਜੁਦੋਹਥਕਰਕੇਅਜੁਤੈਨੂੰਛਡਣਗੇ੨੨੦
੯॥ਤੁਮਰੇਨ੍ਰਿਪਪਾਇਪਰੈਸੁਨੀਐ ਹੇਨ੍ਰਿਪਤੇਰੇਪੈਰੀਪਾਇਆਤੇਸੁਣੇ੨੨੧੯
ਭੂਦ੍ਰਹੈ ਭਇਆਨਕਹੋਕੇ ਸਤ੍ਰਨਕੇ ਦ੍ਰਹੁਮਤ੍ਰਨਸੰਗ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਹਾਸਤ੍ਰ
ਆਦੇਨਾਲ ਬ੍ਰਣਾਸੁਰਤੇਸਿਵਦੋਵੇ੨੨੨੨॥ਓਧਜੋਆਵਤ ਸਮੂਹਜੋਆ
ਵਤ ਸਿਵਗਾਖੇ ਹਟਾਇਦਿਤਾ॥੨੨੨੩॥ਦੂੰਕੇ ਦੋਕ੍ਰਕੇ॥੨੨੨੪॥ਕਹੋਤੁਮਹੀ
ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਹੈਕਹੋਭਾਈਸੋਤਿਓ॥ਸੰਪਤ ਜਮੋਈ ਸੰਦਾਇਕਠੀਕੀਤੀ
ਸੀ॥੨੨੨੯॥ਜਮੁਲੈਨਭਾਇਓ ਸੋਜਮਲੈਂਦਾਭਾਇਆਹੈ੨੨੩੦॥ਭਿਪਸੀ
ਬ੍ਰਿਧਾਏ ਪ੍ਰਦੁਮਨਨੇਮਾਰੇ ੨੨੩੨॥ਸਿਵਤਾਪਹੁਤੋਇਕ ॥ਸਿਵਾਦਾਭਾਪ
ਸੀਓਜਸਨੂੰਵਰਗਾਰਿਆ ਜੁਰਸੀਤ ਸੁਤਾਹੀਕੀਓ ਸੀਤਲ ਤਾਪਓਦੇਦਲ
ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੇਛਡਿਉਂਉਸਨੂੰਦੇਖਕੇਭਜ ਗਾਇਆ॥ਬਦਰਾ ਨਾਮਬਦਲ
ਕਾ॥੨੨੩੩॥ਭੇਟਨਪਾਯੋ ਛੂਣਾਨਹੀਪਾਇਆ॥੨੨੩੯॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੋ
ਪੋਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਦਦਾਪੋਤ੍ਰਾ ੨੨੪੩॥ਸਭਸੁਚਿਤ ਸਭੇਸੁਚੇਤ ੨੨੪੯॥ਬਨ॰
ਇਸਾਜ ਬਣਾਕੇਸਾਜ ਸੁਾਇਨੇਕੋਸਿੰਹਾਦੀਦੀਪਿਠ ਚਾਂਦੀਦੇਖੁਰਇਸਾਜ ਗਊਆ
ਸਤ ਸੌਗਾਊ ੨੨੫੨॥ਬਿਸਰ ਨਬ ਹਾਰਲੋਚਨ ਸੁੰਦਰਨੇਤ੍ਰਾਵਿਖੇ ਧਰਤੋਂ
ਪਾਉਂਦੀਆਂਹੈ॥ਹਾਇ ਹਾਕਸਟਹੈ ਹਾਹਾ ਹਾਤ੍ਰੇਹਾਤ੍ਰੇ੨੨੫੪॥ਜਲਾਦਿਪ
ਦੇਹਣਨੇਦੇਕੇਭੇਜਿਆ॥ਨੀਰਹਹਿਓ ਬਲਭਦ੍ਰਨੇਜਮੁਨਾਤੇਜਲਮੰਗਿਆਜ
ਮਨਾਨੇਮਾਨਕੀਤਾ॥੩੨੫੫॥ਬਿਨਦੀਜੈਨਹ ਦੋਸਦੁਖਾ॥ਬਿਨਾਦੇਸਤੇਦੁਖਨ॰
ਦੀਜੈ॥੨੨੫੯॥ਅੰਕ ਭ੍ਰਾਤਦੋਊਮਿਲੇ ਜਫੀਪਾਕੇਦੋਵੇਭਾਈਮਿਲੇ॥੨੨੫
੯॥ਪਉੰਡਰੀਕ ਪਉਡਰੀਕਰਾਜਾਕਾਸੀਦਾਸੀ੨੨੬੧॥ਪਤਆਪਨਚਤ੍ਰਆ
ਇਯੋ ਰਾਜਾਆਪੇਹੀਚੜ੍ਹਕੇਆਇਆ੨੨੬੩॥ਠਾਢਫੇਰਹੇਦੋਊਸੈਨ ਖੜੀਆਂ
ਰਹਨਦੋਮੇਸੈਨਾ ਦੋਊਹਮ ਦੋਮੇਅਸੀ੨੨੬੪॥ਜਾਧਨਿਸਿਆਮਕਹਾਯੋ

ਕਰਿਸਾ ਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਧਨਾਸਿਆਮ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਸਭ
ਭਏ ਜਸਭੇ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਤੂੰ ਧਨਾਸਿਆਮ ਕਹਾਏ ਤੋ ਧਨਾਸਿਆਮ ਕ
ਹਾਇਆ ਹੈ ੨੨੬ ਪਾਂਡਉ ਹਰਿਆਵਤ ਭਏ ਦੇਨੋ ਸਿਰਗਾਲ ਰਾਜਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਜੀ ਆਏ ਹਰਿ ਸੁਮਾਨ ਹਿਤ ਜੁਧ ਕੇ ਹਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਾਸਤੇ ਜੁਧ ਦੇ ੨੨੬।੧॥
ਪਾਰਾ ਜੈਸੇ ਆਂਚ ਸੋ ਪਾਰ ਜੈਸੇ ਆਂਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਤਉਆ ਜੇ ਉਲਹਰਿਸੇ
ਪੜ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਲਕੜਨ ਆਵੇ ਸੋ ਪਤਾ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕ੍ਰਹ ਸੋ ਛ
ਲਵਾਲੇ ਨਾਲਾ ।ਅਨਰ ਕਾਇਰਾ ਅਛਰ ਜੈਸੇ ਛਰ ਸੋ ਅਛਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਸੇ
ਛਲਿਆ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਗਾਲ ਲੜਨਾ ਆਇਆ ਹੈ।
੨੨੧੩॥ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ਸਾਧਨ ਜੋ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਪਾਉਣੇ ਕੇ ੨੨੧੪॥ ਤਿਹ ਸੋ ਤਿਸ
ਦੇ ਪਾਸੋ ਤਿਹ ਤਿਸ ਦੇ ਤਟ ਦੇ ਸਤਾਬੀ ੨੨੧੫॥ ਕ੍ਰਿਪੀ ਸੁਤ ਅਸਸਥਾਮਾ ੨੨
੧੦॥ ਭਾਲੇ ਨਾਮ ਬਾਣ ਕਾ ਸੁਨਿ ਵਾਲੇ ਸੋ ਭੇਜਨ ਖਾਣ ਕੋ ਬਾਸਨ ਤੇ ਧਨ ਆ
ਉਰ ਨਿਖੰਗ ਫਿਰ ਨਬੀ ਖੜੰਗ ਪਿਆਲੇ ਭਬੇ ਰੂਪੀ ਬਰਤਣਾ ਤੇ ਬਾ
ਣਾ ਰੂਪੀ ਪਿਆਲੇ ਧਨਖਾ ਰੂਪੀ ਬਰਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਦੇ ਹੈ।੨੨੧੭॥ ਬੀਰ
ਨੇ ਕਮਨੇ ਬਾਗਾ ਬਿਖੇ ਸੁਭਮਿਆਂ ਦੇਸਰੀ ਰੂਪੀ ਬਾਗਾ ਬਿਖੇ ਜਨ ਛੁਟੇ ਹੈ ਏਸ
ਅਨੇਕ ਫੁਹਾਰੇ ਮਾਨੋ ਏ ਜੋ ਘਾਵਾਂ ਵਿਚੋ ਲਹੂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਏ ਫੁਹਾਰੇ ਚਲ
ਦੇ ਹੈ।੨੨੧੮॥ ਹ੍ਰਿਦੇ ਇਹ ਕੇ ਹੈ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਸ ੨੨੧੯॥ ਦੂਰ ਘਟਆਨ ਛੋਰਬੀ
੨੨੨੦॥ ਅਛਿਹਿਰ ਹਿਓ ਧਾਰਿ ਕੇ ਮੁਛਿਨੂ ਬਸ ਦੇ ਪਕੜਨਾ ਕਰ ਗਹਿਓ ੨੨੨੧॥
ਆਇ ਸੁਏ ਸੇਦ ਘੋਹ ਮਰੇ ਨ੍ਰਿਪ ਛੋਰ ਗਏ ਇਨੇ ਆਰਿ ਆਇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਰਾ
ਜੇ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਾਂਖੇ ਨੂ ਛਡ ਦੇ ਗਏ ਗ੍ਰਹ ਤੇ ਘਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨੇ ਚਲਿ
ਆ ਗਇਆ ਦਰ ਜੋਧਨ ਇਹ ਜਗ ਜਨਾਏ ਬਲਭਦ੍ਰ ਨੇ ਬਲ ਜਣਾਇਆ ੨੩੦
੧ ਰਿਖਆਨੰਦ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਿਖੀ ਜੀ ਅਨੰਦ ਤਾਂ ਹੈ ਰੀ ਬਸੁਧਾਰਿਏ ਰੀ
ਸੁਬਣਾਇਆ ਮਨ ਮੇ ਮਨ ਈਸ ਮਨ ਵਿਖੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ੨੩੦੨॥ ਭਾਤ ਕਹੂੰ ਕ
ਹੇ ਗਾਵਤ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਤੇ ਗਾਵਤੇ ਹੈ ੨੩੦੫॥ ਅਉ ਸੁਖਦੇਵ ਕੋਂ
ਤੋ ਸੁਖਦੇਵ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਿਆਸ ਜੀ ਬੇਚ ਕੇ ਖਾਈ ਹੈ ਲਾਜ ਮਨੋ ਮਾਨੋ ਜਰਾਸਿੰਧ ਨੇ
ਲਾਜ ਆ ਬੇਚ ਧਾ ਪੀ ਹੈ।ਤਿਨ ਧੀਂਗ ਨੂ ਆਪਨ ਕੋ ਗਰਬ ਬਾਧੇ ਤਿਸ ਮੂਰਖ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੇ ਚਾਰ ਬਾਧੇ ਹੈ ਕਿਆ ਗਰਬ ਕੀਤਾ ਹੈ।੨੩੦੭॥ ਜੋ ਮਤਵਾਰ
ਨੇ ਕੇ ਮਨ ਭੀਤਰ ਆਵਤ ਹੈ ਜੋ ਬੁਦਾਨਾ ਕੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ੨੩੦੮॥ ਧ
ਤ ਪਿਆ ਦੇ ।ਮਿਲਿ ਟਾਂਕ ਅਫੀਮ ਮਿਲਕੇ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਅਫੀਮ ਸੁਧ ਕੇ ਬੇਕਉ
ਨਾਰਦ ਭੇਜ ਦਏ ਖਬਰ ਕਰ ਨੇ ਦਿਲੀ ਵਿਚ ਨਾਰਦ ਭੇਜਿਆ।੨੩੧੬॥ ਚਿਤ ਚਾ
ਹਤ ਹੈ ।ਚਿਤ ਮੇਰਾ ਚਾਹਦਾ ਹੈ ਚਹਿ ਹੈ ਤਿਹ ਤੇ ਮੰਗੀਏ ਤਿਸ ਤੇ ਫੁਨ ਏਕਲੇ ਕੇਕ
ਰਥ ਗਗਾਹ ਹੈ ਬਹੁ ਭੋਇ ਕਲਾਕਰ ਕੇ ਰਥ ਵਿਖੇ ਖੰਡਾ ਬਕਤਰ ਕੋ ।ਕਹਿ ਓਕ
ਹਿ ਕੈ ਫਿਰ ਆਪ ਨਾਬਿ ਪਕੇ ਰੂਪ ਫੇਰ ਆਪਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦਾ ਰੂਪ ਧਰਿਆ
੨੩੧੧॥ ਨ੍ਰਿਪ ਜਾਨੀ ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬਾਤ ਏਨਾ ਕੀ ।ਪਰਾਨੀ ਪੁਛਾਣੀ ੨੩੧੯
ਕਰ ਜੁਧ ਮਚਾਏ ਜੁਧ ਮਚਾਉਣਾ ਕਰਿਆ ੨੩੧ ਦੀ ਕਾਰਨ ਨੇ ਕਿਆ ਤ ਨੇ ਹੈ।

ਦੇਹਬੀਐਨਬੀਐ ਦੇਹੋਈਨਹੋਈ।।ਸੁਕ ਚਾਤ੍ਰਹੀਐ ਸੁਕੇਚਰਿਉਕੀਤ ੨੫
ਹੈਹਰਿਦੇਵਿਚ ੨੩੨੦।।ਦੇਖਦਐ ਬਰਮਾਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖਰਾਜਾ ਦਿਤੀਹੈ ਸੀਜੋ
ਸੋਭਾਵਾਲੀ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜਨੇਕਰਣਨੂ ਦਾਸਭਏਹਰਿਚੰਦਸੁਨਿਐਦਾਸ
ਹੋਇਚੰਡਾਲਦਾਹਰੀਚੰਦਨੂ ਸੁਣਿਆਹੈ ਸੁਤਕਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਵਾਸਤੇ।।ਮੁੰਡਕ
ਐਮਧੁਕਾਟ ਮੁਰਾਰ ਮਧਨੇ ਸਿਰਕਟਕੇ ਮੁਰਾਰੀਨੂ ਦਿਤੋ।।ਜੁਧਹਿਚਾਹਤ
ਹੋਤਿਨਤੇ ਜੁਧਮੈਂਤਦੇਹਾਤੁਮਾਰੇ ਤੇਤਿਨਾਤੇ ਤੁਮਰੇ ਬਕਹਾਬਲ ਤੁਮਾਰਾਕਹਾ
ਅਬਬਲ ਪਪਟਗਾਇਆਹੈ।।੨੩੨੧।।ਧਕਨੀਧਰ ਧਰਤੀਧਾਰੇਹੋਏਪ੍ਰਬ
ਤ ਤ੍ਰਾਸਭਰੇਨਹਿ ਭੈਨਾਲਨਭਰੇਗਾ ਜੁਧਮਚਾਵੈ ਜੁਧਕਰੇਗਾ।।੨੩੨੨
ਇਹਬਾਲਕ ਏਅਰਜਣ ਬਾਲਕਾਹੈ ਯਾਸੰਗਹੋਲਰਹੋ ਭੀਮਸੈਣਦੇਨਾ
ਲਮੇਲਹੂਗਾ।।੨੩੨੫।।ਇਹਭੇਦਨਿਹਾਰਿਐ ਇਹਭੇਦ ਭੀਮਸੇਨਨੇਦੇਖਿਤਿਣ ਧਾ
ਕੇਦੇਹੀ ਫਾੜਦਾ।।ਚੀਰਦਐ ਨ੍ਰਿਪ ਚੀਰਦਿਤਾ ਜਰਾਸਿੰਧਨੂ ੨੩੩੨।।ਰਾਜ
ਕਰੋਗਇਹੈਲਹਿਹੋ ਰਾਜਕਰੋ ਅਗਧਿਆਨਕੈ ਬੀਲਿਓ ਦੇ ਕਰੋ ਤ੍ਰਾਰਾਜਦਾ
ਕਰਣਾ ਇਹਹੈਜੋ ਬੁਆ ਤ੍ਰਾਧਿਆਨਕਰਣਾਹੈ।।ਸਧਲੇਤਹਮਾਰੀ ਹੁਮਾਰੀ
ਖਬ੍ਰਿਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ।।੨੩੩੪।।ਗਿਸਟਨਾਮ ਭਾਰੀਗਦਾ ੨੩੩੫।।ਸੋਬਨਾ
ਹੁਬਰ ਸੋਸਸਪਾਲਖ ਤ੍ਰਾਹੋਇਆਬਲੀ ੨੩੩੬।।ਜੂਝਬ ਜੁਧਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਹੀ
ਹੈਨਿਜਕਾਨੀ ਮ੍ਰਿਤੂਜੋਨੇ ਤ੍ਰੇਆਈਹੈਤੌਕਿਆਹੋਇਆ।।੨੩੩੯।।ਸਭਹੀਸੋ
ਸਭਨਾਰੇ ਸੀਜਗਤ ਨਾਖੀ ਨਾਮਲੀਘੀ।।੨੩੪੦।।ਛੁਟਭੂਪਰਆਪੇ ਛੁਟਕੇਧ
ਰਤੇ ਸਿਰੀਪ੍ਰਿਥੀਉ ਪ੍ਰਪਾਇਆ ਦਿਵਤੇ ਅਕਾਸਤੇ ੨੩੪੨।।ਮੁਖਰਾਮਕੇਬੀ
ਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇ ਮਖ੍ਹਾਬਿਚਾ ਚੰਦ੍ਰਵਤੀ ਚੰਦੇਰੀਪੁਰ ੨੩੪੪।।ਸਾਧਨਸੰਤ ਸਾ
ਧਨਾ ਕਰਣਵਾਲੇ ਸਾਧ ਭਤਵੇਤਾ ਸੰਤ ਭੂਪਨਭੂਪਨਤੇ ਰਾਜਿਆਂਤੇ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰੋ
ਧਵਾਲਾ ਜਾਣਿਆਹੈ।।੨੩੪੫।।ਰਿਸ ਠਨੋ ਗੁਸਾਕਰਿਆ।।੨੩੪੬।।ਬਸੁ
ਹੈਬਹਮਾਰੇ ਬਸੁਹੈਅ ਬਹਮਾਰੇ।।੨੩੪੭।।ਕ੍ਰਿਪਾਚਿਤੇ ਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰਕੇ ਦੇਖਣੇਕ੍ਰਕੇ
ਹੇਤਪਤੀਜੇ ਵਾਸਤੇ ਨਿਸਚੇਕ੍ਰਕੋ ਹਉਪ੍ਰਭਜਾਣਕਰੇ ਸੋਸੁਆਮੀਜਾਣਕੇਕ੍ਰ
ਦਾਹਾ ੨੩੪੯।।ਅਰਪੂਜਕਰੈ ਦੇਊ ਮਾਦ੍ਰੀਕੇਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤੈ ਪੂਜਾਕਰਦੇਹੈਦੋਨੋਨੂ
ਕਲਸਹਦੇਵ ਮਾਂਦ੍ਰੀ ਕੇਪੁਤ੍ਰ ਦੁਜੇਧਨਧਾਮਪੈ ਦੁਜੇਧਨਪਰਦਾਤੇ ਸੇਖਾਲੀ
ਆਬਣਾਇ ਚੀਜਾਂਐ ਦਰੋਕਢਕੇ ਦੇਣਨਾ।।੨੩੫੦।।ਅਭੂਨਾਰਦਸੋਨਾਰਦ
ਸਾਰਖੋ।।੨੩੫੨।।ਪੁਰਖਾਰਿਤ੍ਰਵਾਏ ਸਿੱਧਿ ਵਿਸ੍ਰਾਏ।।ਅਮਰਾਵਤੀ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ
੨੩੫੫।।ਨੀਰਜਧਾਨਹੀ ਚੀਨੀਬਿਆਵੈ ਜਿਥੇਜਲਹੈਨਹੀਜਾਣਿਆਜਾਂਦਾ
੨੩੬੦।।ਸੂਰਜਕੇਸੁਤ ਕ੍ਰਣ ਅਰਭੀਖਮ ਬਹੁਤ੍ਰੇ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਨਨਾਲ
ਭਰਿਆਹੋਇਆ।।੨੩੬੨।।ਜੇਤ੍ਰ ਭੀਮਦਐ ਕਹਾਸਿਯਾਮਸੁਨਾਐ।।ਮਹਾਰਾ
ਜਕਾਰਿਤੇਹੈ ਭੀਮਬਡਾ ਜੋਧਾਹੈ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਕੇ ਸੁਣਾਇਆਹੈ ਭੀਖਮ
ਤੇਦੋਨੋ ਚੀਰਜਨੇਗੁਸੇਹੋਕੇ।।੨੩੬੫।।ਮਾਲੇਤਚੀਅਤਪਾਵਕ ਮਾਲੇਤਤੀਅ
ਤਮੈਅਗਨੀਉਪ੍ਰਜਿਐਦਨਹੂੰ ਰਬਨੂ ਬਾਲਿਕੈ ਸੀਗਿਸਿਐਦਨਫਾਹਿ ਬਲਕੂ ੨੩੬੬
ਕੇਰ ਬਢਾਇਦਿਤਾ।।ਜਿਉ ਸਹਬਾਜ।।ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਬਡਾਬਾਜ।।੨੩੭੦।।ਲੈਸੁ
ਧਰ੍ਹੈ ਸੋਊ ਲੈਪਗਐ ਖਬ੍ਰਿਲੈਕੇ ਜੋਰਾਧਸਅ ਲੈਪਹੁੰਗਇਆ।।ਕਾਲਕੇਵਾਪਕਉ
ਕਾਨੂ ਕੈਬ੍ਰਾਪ੍ਰ ਬਸਦੇਉਦਾ ੨੩੭੧।।ਬ੍ਰਹਮਾਐ ਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪ ੨੩੭੫।।ਸੁਧਾ
ਰਬਿਦਾਐ ਸੁਧਕੇਆਬਿਆਹੈ।।੨੩੭੬।।ਸੋਹਤ੍ਰਰਾਵਤਾਹੈ ਬਹੁਤਬਧਨੇਕਾਹਿਆ

੨੩੧੧॥ਅਵਟੈਤੋ ਉ ਬਾਲ੍ਹਾਰਾ॥ ੨੩੭॥ਦਿਵਉਗਦਿਵਾਕਰ ਅਕਾ
ਸਤੋਮੁਰਜ ੨੩੯੧॥ਅਬੀਗਹਾਸਿਧ ਗੀਗਾਸਾਗਰੁ ੨੩੯੦ ਬਲਲਨਾਮ
ਬਲਲਭਿਜਗਾਖਦਾਨਾਮੋਹੇ ੨੩੯॥ਹਾਥਗਾਰਾਨੇ ਹਥਗਾਨਾਬੀਨਕੇ੨੩
੯੪॥ਮੁਫਿਤ ਸੁਚੇਤਹੋਕੇ੨੪੦ ॥ਤੁਹਿਭੇ ਦਛਪਾਈ ਤੈਤੇਜੋੜੀ ਭੇਦਰੀਬਾ
ਤਛਪਾਈਹੋਈਸੀਸੋਕਹਿਤੇਹੈ।੨੪੦੩॥ਸੁਨਮਾਨਭਯੇ ਸੁਣਕੇਮਨਦ
ਭਾਇਆ ੨੪੦੪ ॥ਹੂੰਹੈਜੁਸਿਆਮ ਹੋਣਗੇਸੋਸਿਆਮ॥ਦੇਧਨਪਾਇਖ
ਨੇਪਾਰਮੇ ਘਰਵਿਖੇਬਹੁਤਾਈਧਨ ਪਾਇ ਦੇਣ ਗੇ॥ਈਸਲਹੈਕਿ
ਧੋਮੋਹਲਿਾਰਕੇ ਮੈਨੂੰਦੇਖਕੇਈਸਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ਜਾਣਲੈਣਗੇ ਕਿਨਾ੨੪੦
ਪ॥ਸਾਰਗਨਾਖਕੈ ਰਸਤਾਲੈਧਕੇ੨੪੦੬॥ਤਿਹਰ ਚਨੁਦੀਨੋ ਮਹਾਰਾਜੇ
ਮਨਵਿਚਜਾਣਿਆਮੈਥੋੜਾ ਬੀਨਹੀਦਿਤਾ॥ ੨੪੦੭॥ਹੁਤੇਗਹੋਹ ਤਾਮੇਰੇ
ਨਾਲਪਿਆਰ ਹੈਦਾਸੀ॥੨੪੧੧॥ਅੰਜਨਰੇਖਾਸਿਆਮਪਰ ਸਿਆ
ਮਾਅੰਜਨ ਨਦੀ ਸਿਆਮਰੇਖਾਹੈ॥ਅਟਕਤਮਨਅਟਕਜਾਂਦਾਹੈ ਸੁੰਦਰਫਾਂਧ
ਚੜ੍ਹਾਇ ਏਸੁੰਦਰਫਾਹੀ ਆ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈ ਨਾਸਿਕ ਗਮ
ਨਹੇਰਜਿਨੈਨਰਨਾਰਿ ਨਰਤੇਨਾਰੀਆਂ ਦੇਮਨਰੂਪੀ ਮ੍ਰਿਗ ਦੇਖਕੇ ੨੪
੧੨॥ਦਿਪਤਜੋਤਿਦਿਨਮੂਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਹੈਜੋਤ ਸੂਰਜਦੇਪ੍ਰਕਾਸਦੀ
ਨਿਆਈ ਮੁਖਤੇਕਬਹੁਨਸੁੰਦਰਤਭਏ ਮੁਖਦੇਉਪ੍ਰਕਦੋਨਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾਹੋਏ
ਪੁਤਰੀ ਪੁਤਲੀਆਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀਆਂ ਲਗੀ ਲਗੀਆਂ ਹੈ ਸੁਭਾਵ ਸੋਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਭਏ ਹੋਏਹੈ॥੨੪੧੩॥ਦਿਵਸਲਾਗਿਓ ਦਿਨਾਲਾਗਿਆ ੨੪੧
੪॥ਚਕਿਕੈ ਚਕ੍ਰਤਹੋਕੇ ਜਕਗੀ ਜੜ੍ਹਹੋਗਈਆਂ ੨੪੧੫॥ਹਉਨਿਰਮੋ
ਨਿਰਮੋਹਹਉਤੁਸੀ ਦਸਾਤਾ ਹਮਰੀ ਹਮਾਰੀ ੨੪੧੬॥ਆਇਹਉਬਾਤਕ
ਹੇਤੁਮਸੋਸੁਤ ਮਾਤਾਹਾਤੇਰੀਬਾਤਕਹਿਦੀਹਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੈਨੂੰ ਅਉਰਨਕੀਸਿ
ਤਥ ਖਲੈ ਅਕ੍ਰੂਰਦੀਸਿਖਿਆਲੈਕੇਤਦੋ ਕਾਜਕੋਹੋਸੁ ਕਿਮਕਰਣਾਮਤਾਬਾਲ
ਸਬਲਾਇਬਿਉਹਉ ਬਲਿਹਾਰਬਲਿਹਾਰਜਾਂਦੀਹਾਂਮੈ ਬ੍ਰਿਜਭੂਖਨਭੂ
ਖਤਕੀਜੈ ਹੇਬ੍ਰਿਜ ਭੂਖਨਸੁਭਾਇਵਾਨਕਰੀਏ।੨੪੧੮॥ਆਨਹੁਮ੍ਰਿਤਕ
ਜਾਚਉਤਿਸੈ ਮਾਨੋਅਗੇਮ੍ਰਿਤਕਹੋਈਆਂਸੀਆਹੁਣਚੇਤਨਹੋਈਆਂ ਗੁ
ਆਰਣਾ ਤਿਨਕੇਤਨਮੇਬਹੁਰੋਜੀਆਂਮੋ ਤਿਨਾਦੇਸਰੀਰਵਿਚਫੇਰਜੀਅ
ਆਇਆਹੈ।੨੪੨੦॥ਚਿਤੈਕੈ ਦੇਖਕੇ ।ਕਰਨਾਨਹਿਕੈਕੈ ਕਿਰਪਾਨਾਕ
ਰਚਕੇ।੨੪੨੧॥ਆਪਨੀਹਉਪਹਿਤੇ ਆਪਣੀਖੁਸੀਤੇ ਸਿਧਾਰਿਯੋ ਚਲਿ
ਗਇਆਹੈ॥੨੪੨੩॥ਚਕ ਚਕ੍ਰਤ ਚਿਤ੍ਰਹਿਕੀਪੁਤਰੀਸੀ ਚਿਤੇਰੇਕੀ ਮੂਰਤੀਸਬ
ਖੀ ਸਵਾਰੀ ਬਣਾਈਹੋਈਹੈ॥ਰਹਿਆਨਹੀਮੈ ਗਿਆਨਸਰੂਪ੨੪੨੪॥ਧਨ
ਨਿਛਾਵਰਦੇਤ ਧਨਦੇਵਾਰਣੇ ਕਰਦੀਆਂਹੈ।੨੪੨੬॥ਸੱਭਦੇਵਨਕੇਦੇਵ
ਸਭਦੇਤਿਆਂਦਾਸੁਆਮੀ।੨੪੨੭॥ਤਾਤਜਬੈਲਖਿਆਵਤਪਾਏ ਪਿਤਾ
ਨੇ ਜਦੋਆਉਦੇਜਾਣਿਆ॥ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਨਕੇ ਕਰਤਾਰਹਰਾਏ ਤਿਨਾਭ
ਵਨਾਦੇਕਰਤਾਜਾਣੇਹੈਰਿ ਦੇਵਿਖੇ ਬਸਦੇਵਨੇ।੨੪੩੦॥ਬਲਲੋਕਤ ਪਤਾ
ਲਲੋਕਤੇ ਬਾਲਕੇ ਲਿਆਂਦਿਤੇ ਮਾਤਾਦੇਵਕੀਨੂੰ ।ਜਨਮਸਕੀਸੁਧਬੀਤਿ

ਨਕੇ ਜਨਮਾਦੀਸੁਧਾਰੋਗਈ ਤਿਨਾ ਬਾਲਕਿਆਨੂ ਹਮਬਾਮਨ ਹੋਅ
ਸੀਤਾ ਬਾਮਣ ਹੈ ਗੋਇਉ ਕਹਿਆ ਬ੍ਰਹਮਕੇ ਲੋਕ ਕੀ ਓਹਸਿਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕੇ ਲੋਕ ਨੂ ਚਲੇ ਗਏ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ ਸ੍ਰਾਪ ਨੂ ਕੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸੇ ਸ੍ਰਾਪ ਹਟਾਇ
ਆਫੇ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਨੂ ॥੨੪੩੮॥ ਕਿਉ ਨ ਚਲੇ ਤੁਮ ਕਿਉ ਨਹੀ ਲ
ਲਦੇ ਤੁੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਨੂ ਕਹਿਆ ਜਾਦਵਾਨੇ ॥੨੪੩੭॥ ਪਿੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਨੀਇ ਹੈ ਪੀ
ਡਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰਜਨ ॥੨੪੩੯॥ ਅਤਿ ਹੁਲਾਸ ਤਿਹ ਨਾਮ ਅਤ ਸੋ ਕਰ ਕੇ ਹੁ
ਲਾਸ ਤਿਸਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ॥੨੪੪੦॥ ਮਤ ਕੋ ਦੇਜ ਮਤ ਕੇ ਨਾਮ ਬ੍ਰਾਮ ... ਦਾ
...ਸੀ ਹੋਗਹਿ ਦੇਖਾਂਗੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਨੂ ॥੨੪੪੫॥ ਬੀਬਬ
ਜਾਇ ਨਗਾਰਾ ਬਜਾਇ ਕੇ ॥ ਅਤਿ ਉਮਹਿ ਜਪ੍ਰਤਾ ਨੇ ਲੇਹੁ ਤੇ ਸੀ ਪੁਕਾਰ ਹਮੇ
ਤੁ ਜੋ ਪੋ ਸੁਣ ਲਉ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ॥੨੪੪੭॥ ਜਾਹਿ ਕੀ ਦੇਹ ॥ ਜਿਸ ਬਿਆਸ ਕੀ
ਦੇਹ ਸਦਾ ॥ ਤਾ ਹਿ ਪਿਤਾ ॥ ਤਿਸ ਪਿਤਾ ਬਿਆਸ ਨੇ ਹਰੀ ਕੀ ਬਾਤ ਮੇਰੇ ਸਾਥ
ਕਹੀ ॥੨੪੪੮॥ ਕਸਟ ਕੀਏ ਜਿਨਾ ਆਵਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਸਟ ਦੇ ਕੀਤਿਆਂ
ਜੋ ਤ੍ਰਾਨ ਹੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਹ ਬਾਕ ਤ੍ਰੇ ਧੋ ਖੇਤੁ ॥੨੪੫੦॥ ਨਾਰਦ ਤੂੰ ਬਰਲੋਕਰ
ਬੀਨ ਨਾਰਦਾ ਰਖੀ ਤੇ ਤੂੰ ਬ੍ਰਿਧ ਬੀਨ ਸੇ ਕੋ ਸਿਆਮ ਤੂੰ ਨੌ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
ਏ ਬ੍ਰਿਜਨਾਇਕ ਸੋਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਬ੍ਰਿਜਨਾਇ
ਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਿਜਨਾਇਕ ਪਾਯੋ ਬ੍ਰਿਜਨਾਇਕ ਨੂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿਆਨੀ
ਹੀ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋ ਬਿਨਾ ॥੨੪੫੧॥ ਸੁਖੀ ਜੋ ਸਿਵ ਰਹੈ ਸਿਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵ
ਕ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ॥੨੪੫੨॥ ਭੇਦ ਲਹੋ ਇਨ ਕੋ ਤਿਨ ਮੇ ਤਿਨਾ ਰਖੀ ਆਦਿ
ਖੇ ਭ੍ਰਿਗ ਬੈਠੋ ਹੁਤੋ ਭ੍ਰਿਗ ਬੈਠਾ ਬੀ ਭੇਦ ਲੈਣ ਵਾਇ ਨਾ ਤਿਨਾ ਦਾ ਮੋ ॥੨੪੫
ਭ੍ਰਕੁਟੀ ਧਾ ਮਗ ਫੋ ਕਹਿ ਉਤਮ ਜੀ ਵਹਨੇ ਸਿਵ ਦੇ ਘਰ ਭ੍ਰਿਗ ਗਇਆ
ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਜੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਇਕ ਹਾਥੀ ਇਕ ਮ੍ਰਿਗ ਇਕ ਛੇਰ ਏਤਿਨਾ ਰੋ
ਜ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਮਾਰ ਕੇ ਨਮੋ ਰੋ ਜਉ ਪਲੈ ਦੇਹੋ ਹਾਥੀ ਦਾ ਉਪਲੇ ਦਾ ਮਿਰਗ ਦਾ ਲ
ਕਬੀ ਨਣਾ ਛੇਰ ਦਾ ਹੇਠਬ ਛਾਉ ਣਾ ॥ ਤਿਹ ਮੁਲ ਸੰਭਾਰਿ ਫੋ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਮਾ
ਰਣ ਨੋ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਫੜਿਆ ॥ ਇਹ ਜਾਨ ਨ ਪਾਗ ਫੋ ॥ ਇਸ ਨੇ ਬੇਦਾ ਦਾ ਸਾ
ਰ ਜਾਨਿਆ ਨ ਹੀ ਪਾਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀਪਤ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ਲਛਮੀ ਦਾ ਪਤੀ
ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਨੂ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥੨੪੫੮॥ ਲਾਗਿ ਪਾਇ ਦਾ ਖਿਓ ਹੈ ਲਗ
ਟੇ ਕਰ ਕੇ ਪੈਰ ਬਿਆ ਤਾ ਦੁਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ॥੨੪੬੩॥ ਚਿਤਬਿਤ ਤੋ ਚਿਤ
ਦਾ ਬਿਤ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਜਰਬੋ ਜੀਆ ਆਯੋ ॥ ਜਲ ਨ੍ਹਾਈ ਜੀਆ ਦਿਖੇ ਆਇਆ
ਰਜਣ ਦੋ ॥੨੪੬੪॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਹੂੰ ਤੁਮ ਜਾਦੋ ॥ ਤਿਨਾ ਦੁਖੇ ਜਬੀ ਅਨੇਰਾ
ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ॥੨੪੬੯॥ ਜਾਤ ਜਾਇ ਜਾਂਦਿਆ ਹੀ ਜਾਕੇ ॥ ਸੀਤ ਬਚਾਇ
ਅਰਜਣ ਨੀ ਬਚਾਏ ॥ ਬਿਓਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਬਣਾਉ ਬਣਾਇਆ ॥੨੪੭੧॥
ਧਾਸ ਹੀਸਾਮ ਜੂਝੂ ਪਰਚੀ ਧਾਸਹੀ ਬੇਸਿਆਮ ਜੀ ਭੂਪਾ ਵਿਖੇਰ ਚੀਆਂ ॥
ਹੁਈਆ ਨੂ ਨਦਰ ਨ ਹੀ ਆਏ ॥੨੪੭੨॥ ਕਿਕਮ ਬੇਦ ਕੇ ਸੂਦੀਆਂ ਬਿਦੀਆਂ

ਖੋਟੇਨਾਮਟਿਕੇਚੰਦਨਦੇ
ਜਾਈਆਂ।੨੪੯੩।ਜੋਤਿਹਕੇਹਿਤਕੈ ਜੋਤਿਸਕੇਨੀਮਤਕਰਕੇ
ਬੀਰਸੂਰਮੇ੨੪੯੪।ਆਗਿਆਮਤਭੈਇਹਸੰਤਸਬੈ ਮਹਾਰਾਜਕਹਿਦੇਹੈ
ਸੀਤਬੀਐਸੇਹੀਕਹਿਦੇਹੈਬੇਨਾਪ੍ਰੇਮਤੋ।੨੪੯੫।ਹਲਿਲੋਕ ਅਲੋਕਕੇ
ਹਰੀਦੇਅਲੋਕਕਲੋਕਦਾਰਸਤਾਨਹੀਪਾਇਆ੨੪੯੭।ਜਹਿਕੇਤ
ਪਾਆਵਤਹੈ ਨਾਕੂਨਾਤਪਹੀਆਉਂਦਾਹੈ ਛਡਕੇ ਪੁਤਹੋਬ੍ਰਾਮਨਕੇਨਹਿਛ
ਤੀਦਾਪੁਤ੍ਰਹਾਂਬ੍ਰਾਮਣਦਾਨਹੀ ਭੂਹਿਤਿਆਗਾ ਤੈਨੂੰਤਿਆਗਕੇਜਬਾ
ਵਕੀਅਉਪਨਿਦਾਨਬਨੈ ਜਦੋਅਵਸਬਾਦੀਅਉਪੀਦਾ ਓਨ੍ਹਕਆਬਣੇ
੨੪੯੮।ਪੀਰਜਧਾਮਬਨਾਇ ਇਹੈਤੂਪੀਰਜਰੂਪੀਧਾਂਮਬਣਾਇਕੇ
ਇਸਤਨਨੂ ਬੁਧਸੁਦੀਪਕਜਿਉ ਸ੍ਰੇਸਟਬੁਧੀਦਾਦੀਵੇਦੀਲਿਆਪ੍ਰਕਾਸ
ਨਾਰਹੇ।ਗਿਆਨਹਕੀਬਢਨੀਮਨਹੁ ਗਿਆਨਭੂਪੀਬਹਾਰੀਮਨੂ
ਪੀਹਬਵਿਖੇਲੈਕੇ ਕਾਤਰਤਾਕਤਵਾਰਬੁਹਾਰੇ ਕਾਇਰਤਾਰੂਪੀਕੂੜੇਨੂ
ਇਕਠਾਕਰਕੇਦੂਰਕਰੇ।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਅਥਨਾਮਅਉਤਾਰਕਥ
ਨੀ।੧।ਪ੍ਰਿਥਮਨਿਵਾਤਕਵਚ ਸਭਮਾਰੇ।ਨਵਾਤਕਵਚਰਾਖਸਮਾਂਤੇਨਿਕ
ਰੋਕੂ ਅਰਜਨਨੇਮਾਰੇ।ਇੰਦ੍ਰਤਾਤਕੇਸੋਕਨਿਵਾਰੇ।ਇੰਦ੍ਰਪਿਤਾਦੇਅਰਜ
ਨਨੇਸੋਕਦੂਰਕੀਤੇ।ਬਹੁਰੇਜੁਧਰੁਦ੍ਰਤਨਕੀਆ।ਫੇਰਜੁਧਰੁਦ੍ਰਦੇਨਾਲ
ਅਰਜਣਨੇਕੀਤਾ।੨।ਬਹੁਰਦੁਰਜੋਧਨਕਹੁਮੁਕਤਾਯੋ।ਫੇਰਦੁ
ਜੋਧਨਨੋਗੰਧ੍ਰਬਾਂਦੇਰਾਜੇਤੇਛੁਡਾਇਆ।ਅਰਜਣਨੇ।ਖਾਂਡਵਬਨਪਾਵ
ਕਹਿਚਰਾਵਾ ਖਾਂਡਵਨਾਮਾਇੰਦ੍ਰਦਾਬਣਅਗਨੀਨੂਚਾਰਿਆ।ਭੂਦਏ
ਕਪੋਤਨਨਹੀਪਾਰਾ।ਐਸਾਬਾਨਾਦਕਾਰਗਾਬਣਾਇਆ।ਇਕਬੂੰਦਬੀ
ਲਗਣੀਨਹੀਪਾਈ ਵਾਪ੍ਰਵੇਸਕਰਣੀਨਹੀਪਾਈ।੪।ਕੇਊਰਵਜੀਤਗਾਵ
ਸਭਆਨੀ।ਕੈਰਵਾਨੂਜਿਤ ਕੇਬਰਾਠਰਜਾਦੀਆਂਗਊਆਛੁਡਾਲਿਆ
ਦੀਆ।ਅਰਜਣਨੇਹੋਤਨਨਾਲਾ।ਜਾਂਤੇਜੈਤਪਤ੍ਰਕਹ।ਜਿਸਤੇਫਤੇਨਾਮੇਨੂੰਪਾ
ਇਆਹੈ।੫।ਗਾਂਗੇਵਭਾਨਜਕਹੁ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਤੇਕਰਣਨੂੰਮਾਰਿਆ
ਅਰਜਣਨੇ।ਘੋਰਭਯਾਨ ਭਯਾਨਕਤੇਭਯਾਨਕ ਅਯੋਧਨਜੁਧਕਾਰਿ
ਆ।ਅਥ ਬਉਧਅਵਤਾਰਤੇ ਈਸਟੇਕਥਨੰ।
ਜਾਕਰਨਾਵਨੋਠਾਵ ਨਗਾਊ ਜਿਸਦਾਨਨਾਊਹੀਹੈਨਾਥਾਊਹੀਹੈਨਾਗਾ
ਊਹੀਹੈ।੧।ਸਿਲਾਸਰੂਪਹੂੰਪਤਿਹ ਜਨ੍ਹਾ।ਪਥਰਸਰੂਪਤਿਸਦਾਜਾਣੀ ੫
ਦਾਹੈ।ਸਿਲਾਰੂਪਬ੍ਰਿਤਤਜਗਤ।ਸਿਲਾਸਰੂਪਹੀਬਰਤਦਾਹੈਜਗਤਵਿਖੇ।
੨੩।ਅਥਨਿਹਕਲੰਕੀਦੇਬੀਸਟੇਅਤਾਰਕਥਨੰ।
ਤਾਕਰ।ਤਿਸਦਾ੧।ਭਾਰਾਕ੍ਰਿਤਭਾਰਕੂਕੇਦੁਖੀਹੋਈਤਨਨਾਲ੨।ਸੁਤਾਪਿਤੰ
ਤਨਭਈਪਿਤਾਨਾਲ ਭ੍ਰਾਤਕਹ ਭਾਈਨੂੰਅੰਕਾਅੰਗਜਫੀਵਿਚਲੈਂਦੀਹੈ।੩।
ਏਕਾਗਿਘਾਤਕੇਰਹਾਨਕੋਈ।੪।ਇਕਜਾਤਦਾਰਹਿਆਨਕੋਈ।ਦਾਇਕਦੰ
ਜਾਣਨਵਾਲਾਰਹਿਆਨਕੋਈ।

੪॥ਸਾਚਕਲਾਸਕੀਦੁਰਗਾਈਅਸਰੂਪੀਚੰਡੂਮਾਦੀਕਲਾਛਪਗਈ॥ ੨੧
੧੦॥ਪ੍ਰਹਰਕ੍ਰਤਿਆਰਾਕੂਕੇ੧੧ਅਨੀਚਊਚਕਹਨੀਚਊਚਾਨੂ ਨਨੈਹੋਨਾਲਿਵਾਊਣਗੇ
੧੨॥ਤਾਕਹਰਗੋਬਰਅਗਨਮੋਦਹਿਹੈਤਿਸਪੁਰਸਨੂਗੋਹੇਦੀਅਗਨਿਵਿਚਸਾੜ
ਦੇਣਗੇ॥੧੩॥ਧਰਮਭਰਮਧਰਮਦਾਭਰਤਣ॥੧੫॥ਐਂਡ ਬੈਂਡ ਆਕੜਕੇ ਬਿਗੜੇ
ਕੇਉਚਾਹਰਗੇਚਕਣਗੇ॥੧੯॥ਅੰਤ ਬੂਬਰਪਾਨਜਿਉ ਅੰਤਨੂਪਾਣੀਦੇਬੁਦਬੁਦੇ
ਦੀਨਿਆਈ੨੦॥ਕਾਲਿਕੇਵਲੈਂਪ੍ਰਭੁਣੈਂਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਗਏਇਕਪ੍ਰਭੂਤੇਬਿਨਾ॥੨੧
ਨ੍ਰਿਪਜੋਰਕ੍ਰੋਰਕਰੋਰਕੈ ਰਾਜੇਜੋ ਕ੍ਰੋੜਾਕ੍ਰੋੜਾਹੀਸੈਨਾਵਾਪਦਾਰਥਗਤਿਨਾਸ
ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਕਾਲਿਣੈਬਿਨਾ ਕਾਲਭਗਵਾਨਤੇਬਿਨਾ॥੨੨॥ਛੰਦਬੰਦ ਛਲਬਲ
੨੩॥ਸੂਦ੍ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਤਭਏਰਤ ਸੂਦ੍ਰਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਪੁਤ੍ਰੀਨਾਲਪ੍ਰੀਤ ਬ੍ਰਹਮਸੂਦ੍ਰੀ
ਹੋਹੈਗੇਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦ੍ਰੀਆਨਾਲਰਹਿਣਗੇ॥ਬਾਲ ਇਸਤ੍ਰੀ੨੪॥ਅਬਿਬੇ
ਕ॥ਅਉਗਬਿਬੇਕਕੋਨਬਿਬੇਕਬੈਠਬਿਚਾਰਹੈ॥ਅਵਿਚਾਰਤੇਬਿਚਾਰਨੂਬਿਦ
ਰਵਾਨਬੈਠਕੇਨਾਬਿਚਾਰਣਗੇ॥ਪੁਨਸੂਠਬੋਲਕਮਾਹਗੇ ਬਹੁਤੇਸੂਠਦਾਬੋ
ਲਣਾਹੀਕਮਾਉਣਗੇ॥੨੫॥ਅਕਿਰਤਕ੍ਰਿਤਕਾਰਣੈ ਆਕ੍ਰਿਤਜੋਥੋੜੇਕਰਮਹੈ
ਨਾਤਿਕ੍ਰਿਤਕਰਮਾਨੂਕਰਣਗੇ ਅਨਿਤਨਿਤਹੋਹਿਗੇ ਅਨਿਤਜੋਹੈਸੋਨਿਤਹੋਣਗੇ
੩ ਪਾਵਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਤੈ ਪਾਵਿੱਤ੍ਰਕੇਲਾਕੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇ ਮਿਤ੍ਰਧੋਹਿ
ਗੇ ਮਿਤ੍ਰਾਨੂਠਗਣਗੇ॥੨੬॥ਕਲਧੀਕ੍ਰਿਤੰਕਰੀਮਣੈ ਕਲਜੁਗਵਿਖੇਅਕਿਰ
ਤਕਰਮਾਨੂਕਰਣਗੇ॥ਅਕੱਜਕੱਜਨਰੀ ਅਕਜਪੁਰਸਜੇਹੜੇਹੈ ਚੋਕਜਕਲੰਕਵਾਲੇ
ਹੋਜਾਣਗੇ॥ਧ੍ਰਾਹਿਗੇ॥ਧਾਰਣਗੇ॥ਧਰਮਧਰਮਧੋਇਹੈ ਧਰਮਵਾਲੇਧਰਮਨੂਧੋ
ਵੇਣਗੇ॥ਪ੍ਰਿਤਪਰਾਧਰੇਸਣੈ ਧਾਰਣਵਾਲੇਧਰਤੀਦੇਧਰਤੀਦੇਈਸੁਰਾਜੇ॥ਅ
ਧਰਮਧਰਮਣੋਪ੍ਰਿਤ ਅਧਰਮਨੂਧਮਜਾਣਕੇਧਾਰਦੇਹੈ੨੭॥ਸੁਧਰਮਕਰਮਣੈ
ਭਯੋ [illegible] ਸੁਧਰਮਕਰਮਾਤੇ ਭੈਲੂਣਗੇ ਅਧਰਮਕਰਮਨਿਰਭੈ ਅਧ
ਰਮਕ੍ਰਮਾਤੇਨਿਰਭੈਹੋਣਗੇ॥੨੯॥ਪ੍ਰਹਰਖਬਰਖਣੈਧਨੈਨ ਵਿਸੇਖੂਕੇਧਨਵਰ
ਖਾਉਣਗੇ॥ਨਾ ਕਰਖਸਰਬਤੇਨ੍ਰਿਪੀਸ੍ਰਬਤੇਖਿਚਲੈਣਗੇਰਾਜੇ॥ਅਕੱਜਕੱਜੋਣੈਕ੍ਰਿ
ਤੈ ਅਕਾਜਕਾਜਾਨੇਕ੍ਰਣਗੇ॥ਨ੍ਰਿਲਜਸੁਬਤੋਦਿਸੈ ਸੁਬਦਿਸਾਤੇ ਨਿਲਜਹੋਣਗੇ॥੩੪
ਨਰਕਕ ਹਜਾਹਿਗੇ ਨਰਕਨੂਜਾਣਗੇ॥੩੬॥ਤ੍ਰਾਸਜਮਤ੍ਰਾਸਹੈ॥ਜਮਦੇਭੈਲੂਕੇਭੈਆ
ਤੁਰਹੋਣਗੇ॥੪੦॥ਅਕਛੱਕਾਛਕਛੈ॥ਅਬਣਉਬਣਾਵਾਨੂਬਣਾਉਣਗੇ॥੪੨
॥ਸੁਕ੍ਰਮਧਰਮਖੁਐਹੈ ਸੁਧਰਮਦਾਭਰਤਣਖੁਐਹੈ॥ਗਿਆਗੁਆਦੇਣਗੇ॥੪
੬॥ਕ੍ਰਾਨਲੈਨਤੇਰਣੈ ਮੁਸਲਮਾਨਕੁਰਾਨਲੈਕੇਨਾਪੜ੍ਹਨਗੇ॥੪੮॥ਪ੍ਰਬੋਧਏਕਨਾਲ
ਗੇ ਉਪਦੇਸਇਕਥੀਨਾਲਗੇਰਾ॥੫੦॥ਅਪਰਪੰਚਪੰਚ ਵਿਸੇਸਕ੍ਰਕੇਪ੍ਰਪੰਚ
ਪੇਚਹੋਕੇਫਿਰਦਾਹੈ॥੫੨॥ਹਰਿਹੈਅਨਿਬੋਕਹਿਣਗੇਝੂਠਾ॥੫੫॥ਝੂਠੈ ਸੁਠਕੂਠਾ
ਕੂਠੀਹੋਈਸੁਠਚੁਗਣਗੇ॥੫੭॥ਸਮਰਥਨਿਤੇਤੀ ਸਮਰਥਤਾਨਹੀਇਤਨੇਹੋਵੇਗੀ
ਜਿਤਨੇਪਾਪਕਰਣਗੇ॥੫੮॥ਦੁਖਦੈਦਹੈਸੁਖਕੈਦਹੀ॥ਦੁਖਾਂਦੇਦਲਨਵਾਨਹੈਸੁ
ਖਾਂਦਾਫਲਨੂਪਹੋਂਦਾਦੁਖਾਂਦੇਦੈਵਾਲੇਹੋਣਗੇਸੁਖਾਂਦੇਕਟਣਵਾਲੇਹੋਣਗੇਨਹੀ
ਬੰਦਹੈਜਗਬੰਦਜੀ ਨਾਬੰਦਨਾਕਰਣਗੇਜਗਤਵਿਖੇਬੰਦਨਾਕਰਣਜੋਗਕੋ॥੬੩
ਕ੍ਰੀਅਤਿਪਾਪਣੈਕ੍ਰੂਣਗੇਪਾਪਕਰਮਾਨੇ ਨਅਧਰਮਣੈਭਰਮਣੜਸਤਾਇ ਨਅਧ

੯੪॥ਬਿਰਾਣਕੇ ਕੌਡੀ॥੯੫॥ਮਾਤਵੀਮਾਦੇਅੰਕੁਨਾਰੇ ਮਤੋਹੋਣਗੇਖੋਟੀਆਂਇ
ਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇਮਦਵਿਖੇਅਨਰਤੇਧਰਮਣੇਤ੍ਰੀਆਨਾਪ੍ਰੀਤਕਰਣਗੇਧਰਮਦੀਇਸ
ਤ੍ਰੀਆਪਣੀਵਿਖੇ॥ਕੁਕਰਮਣੇਕਥਤੇਬਦਤੇ ਖੋਟੇਕਰਮਾਂਦੀਕਥਾਨੂੰਕਹਿਣਗੇ॥੯੬
ਭਜਿਤੇ ਗਹਿਣ ਕੂਣਗੇ ੯੭॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਾਨੁਨਸਰਹੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤਾਦੇਅਨਸਾਰਨਾਹੋਣਗੇ
੯੭॥ਸੁਭਵਭ ਵਾਨੀ ਸਿਵਾਣੀਪਾਰਬਤੀਦੇਵੀ ਕਾ ਨਾਮਨਰਕਨੁ ੯੮॥ਹਰਿਨ
ਨਿਸਰਹੇ ਹਰਦੇਅਨਸਾਰਨਾਹੋਣਗੇ॥ਸਤਕੇ ਸਤਦੇਵਲੇ ਦੂਸਰਾਪਾਠ ਮਤਕੇਕਾਰੇ
ਮਤਦੇਕਰੇਹੋਣਗੇ॥੧੦॥ਬਾਂਧੇਮ੍ਰਿਤਸਾਲੇ ਬੀਧੇਹੋਏਜਾਣਗੇਜਮਦੇਪ੍ਰਨੁ੧੧॥ਅ
ਰਥ ਨਾਮਸੁਭਕਰਮਕਾ ੧ ॥ਭ੍ਰਮਧਰਮਕੋਗਾਇਓ ਧਰਮਦਾਭਰਤਣਗਾਇਆ
ਜਹਾਤਹਾ ਜੇਥੇਤਿਥੇ॥ਅਰਿਸਟਪੁਸਟਸਬ ਖੋਟੇਕਰਮਾਨੂੰਕਰਣਗੇਤਕ ਕ੍ਰੋਹੇਕੇਸ
ਭੇ॥੧੩॥ਪਾਪਸਟ ਪਾਪਹੀਇਸਟਹੈ ਭ੍ਰਿਸਟਤਬ ਭ੍ਰਿਸਟਹੋਏਹੈਂਤਦੋ॥੧੪ ਤਜੀਆਨ
ਤਜੀਹੈਸੁਣਾ॥ਨੀਚਊਚਹਿਸਮ ਨੀਚਨੂੰਊਚਦੇਸਮਾਨਜਾਣਦੇਹੈ॥੧੫॥ਖਸਟਕ
ਰਮਕੇਧਰਮਘਰਘਰ ਛੁਟਕਰਮਾਕੇਧਰਮ ਮਨਾਹੋਣਗੇਘਰਘਰਵਿਖੇ ੧੬॥ਪਾਪ
ਕੈਹੇ ਪਾਪਕਰਣਗੇ॥੧੭॥ਉਠਾਧਰਮਕੋਦਉਠ ਉਠਗਾਇਆਧਰਮਦਜਮਾਨਾ੧੦
ਸਮਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਭਕ੍ਰਿਆ ੧੯॥ਹਰਿਜਾਪਨ ਹਰੀਦੇਜਾਪਨੂੰਤਿਆਗਕੇ॥੧੯॥ਚ
ਉਗਾਨੀਉਪ ਚਉਗਾਣੀਉਪਮਾ॥੨੦॥ਜਾਨਕਹੁਤੇਲਖਾਇਹਸੁਪਨਾ ਮਾਨੋਸੁਪ
ਨਾਹੀਸੀਦੇਖਿਆਬੀਇਹਸੁਪਨਾਹੀ॥੨੨॥ਜਾਨਕ ਮਾਨੋ॥ਨਾਹਾਤਕਹੀਧਰਮਕੋ
ਦਾਵਨਾ॥ਲਗਦਾਕਿਤੇਧਰਮਦਾਦਾਉਨਹੀ॥੨੫॥ਮਤਕਰਕਾਰੇ ਮਤਦੇਕਰੇ॥
੨੬॥ਰਹਿਗਹਿਬੋਲੈ॥ਰੈਰੈਕੇਬੋਲਦੇਹੈਂ॥੨੭॥ਮਤਪਿਤ ਮਾਤਾਪਿਤਾ॥ਭਰਮੇਮਗਰ
ਫਿਰਦੇਹੈ॥ਧਸਤਨਘਰਮੈ ਵੜਦੇਨਹੀਘਰਵਿਚ॥੨੧॥ਦੇਹਿਪ੍ਰਸਟਚਰਗ॰
ਰੀ ਪਿਛੋਗਾਲੀਆਂਦਿੰਦੇਹੈਤਿਨਾਨੂੰ॥੨੨॥ਲੈਹਘਰਣਤੇਰਾਰੀ ਲੈਂਦੇਹੈਘਰਦੀ।
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਤੇਗਾਲੀਆਂ॥੨੩॥ਗਤਕੇ ਤ੍ਰਾਦੇ॥੨੪॥ਜਨਦੇਖਨਕੇਤਰਸੁਧਬਨੇ
ਮਾਨੋਦੇਖਾਂਕੇਬ੍ਰਿਛਚੰਗਬਣੇਹੋਏਹੈ॥ਪ੍ਰਕਟ ਪ੍ਰਗਟਹੋਈ ਜਗਜਾਪਨਕੀ ਜਗਤੇ
ਜਾਪਦੀਕ੍ਰਿਆ॥੨੬॥ਆਨਸਣਾ॥੨੭॥ਪ੍ਰੇਹਤੇਅਨੀਗ ਪ੍ਰੇਰੇਹੋਏਕਾਮਦੇ॥੧੦
੪॥ਸਬਦੂਣਗਿਰਵਰ ਸਭੇਕੰਦਰਾਬ੍ਰਬਤਾਂਦੀਆਂ ਸਿਖਰਤਰਾਬ੍ਰਿਛਦੇਉਪ੍ਰ ਭ
ਏਭਨੇਹੋਏਕਹੀਦੇਹੈਨਾ॥ਕਿਧੌਅਤ੍ਰਛਤ੍ਰ ਬਹੁਵੇਅਸਤ੍ਰਾਨੂੰਛਡੀਤਜੇਭਜੇਤਜ
ਕੇਭਜਗਏ੧੦੫॥ਨ੍ਰਿਪਦੇਸਅਸੇਸਾਬਿਦੇਸ ਰਾਜੇਦੇਸਬਦੇਸਾਦੇਸਿਪੂਰਣਾਸ
ਰਬਾਮਹਮਹ ਸੰਪੂਰਣਪ੍ਰਿਥੀਵਿਖੇ ੧੦੬॥ਜਹਤਹਮਤਵਾਰੇ ਜਹਾਤਹਾਕਮਲੇਹੋ
ਏ ਭ੍ਰਮਾਰੇ ਭ੍ਰਮਾਏਹੋ ਬਾਧਾਰਿਸੀ ਗੁਸਾਈਪਲੇਬੀਨੀ ਫਿਰਦੇਹੈ॥੧੦੭॥ਕਬੁਧਨਤ
ਨਾਚੇ ਕਬੁਧਦੇਨਾਲਰਚੇਹੋਏਹੈ ਤਮਕਬੁਧੀ ਬੁਧੀਵਿਖੇਤਮਕਹੋਵੇਗੀ॥੧੦੮॥ਗੁ
ਣਮੰਡਤ ਗੁਣਾਨੂੰਧਾਰਣਗੇ॥ਸੁਬੁਧਨਿਖੰਡਤਦੇਖੀਐ ਸ੍ਰੇਸਟਬੁਧਵਾਲੇ ਤਿਨਾਸੰ
ਸਤ੍ਰਾਨੂੰਖੰਡਣਕਰਦੇਦੇਖੀਦੇਹੈ॥ਅੰਗਹੀਣ ਅੰਗਿਕ੍ਰਿਸਹੋਏਹੈ ਕ੍ਰੋਧਪੀਣ ਕਰੋਧਵ
ਡਾ॥੧੦੯॥ਅਕਰਮਲੀਨ॥ਖੋਟੇਕਰਮਾਵਿਖੇਲੀਨਹੋਰਹੇਹੈ॥੧੧੧॥ਪ੍ਰਿਤਮਾਨਨ ਲ
ਧਰਮਦਾਲਾਸੁੰਦਰਪੁਰਖ ਕਹੂੰਦੇਖਪਰੈ ਕਿਤੇਬੀਦੇਖਣਾਨਹੀਪੈਦਾ॥ਨਿਤਅਕਥ
ਨਕਥਰਾਨਿਤਗਤੇ॥ਨਿਤਹੀਅਨਰਥਅਰਥਾਂਦੇਣਵਾਲੇਜੇਕਰਮੂਹੈਤਿਨਾਨੂੰਕਿ
ਣਦੇਮਰਜਾਣਗੇ॥੧੧੨॥ਹਿਤਸੰਗਕੁਨਾਰਨ ਹਿਤਕਰਦੇਹੈਸਾਥਖੋਟੀਆਂਇਸ
ਤ੍ਰੀਆਂਦੇ ਜਿਨਕੇਐਸਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਦੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇਕਰਮਹੈਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇ ਚਿ
ਤਤਬਹੁਚਿਤ੍ਰਨਲਗਾਉਂਦੀਆਂਹੈਬਹੁਤਕਿਆ

ਸੁੰਦ ਸੁਸੁਦ੍ਰ ਫਾਲ ਵਾਲੀਆ ॥੧੧੩॥ ਨਰਹਰ ਨਰ ਨੂੰ ਹਰਦੇ ਹੈ ਬਦਪਾਰ ੨੯
ਸਤਾ ਮਾਰਦੇ ਹੈਂ ॥ ਕੁਸਟ ਤੇ ਅੰਗਨ ਗਲਤ ਕੁਸਟ੍ਰ ਕੇ ਅੰਗ ਗਲੇ ਹੋਏ ਤੇ ਕਰੀ
ਗਨ ਕਰੀ ਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਅਲਪ ਤੁਛ ਹੈ ਨ ਅਜੋਗ ਅਛੂਜ ਅਜੋਗ ਹੈ ਨ ਜੋ ਭਾਂਤੇ ਰਹ
ਤੇ ਹੈਨ ॥੧੧੬॥ ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਗ ਮੇ ਧਰਾ ਧਰਤੀ ਉਪਜ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ
॥੧੧੭॥ ਰੰਗ ਹੂਏ ਰੰਗ ਰੰਗੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖੇ ॥੧੨੩॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਗੁਨੀ ਅਤ
ਜੈਸੇ ਤਿਸੇ ਗੁਣ ਦਾਸਨੇ ਵਾ ਵਿਚਾਰੀਦੇ ਹੈ ॥੧੨੪॥ ਹੇ ਮਨ ਗੁਨੀ ਅਤ ਹੋ ਅਹਿਦਾ
ਨਹੀ ਵਿਚਾਰੀਦਾ ॥੧੨੬॥ ਕਹੂੰ ਨ ਅਰਚਾ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਚੰਦਨ ਛਿੜਕੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਨ ਦਾ
ਹੀ ਫੂਲ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਮੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਾ ॥੧੨੯॥ ਅਉਰ ਹੀ ਭਾਂਤ ਅਉਰ ਹੀ ਤ੍ਰਾਹੇ ਅਉਰਹੀ ਉ
ਭਾਸੀ ਅਉਰ ਹੀ ਭਾਵ ਹੈ ॥੧੩੦॥ ਅਤ ਸਾਧੂ ਅਤ ਰਾਜਾ ॥ ਅਤ ਸੋ ਕਰਕੇ ਜੋ
ਸਾਧ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਹੈ ॥੧੩੧॥ ਅਰ ਕੂਰ ਕੂਰੇ ਨਾ ਕੂਰ ਕਰੇਗਾ ॥੧੩੬॥ ਪਾ
ਪਾਤ੍ਰ ਤ ਧਾਰ ਭਈ ਪਾਪ ਕਰ ਕੇ ਦੁਖੀ ਧਰਤੀ ਹੋਈ ॥੧੩੯॥ ਅਵਤਾਰੀ ਸਦ
ਤਾਰੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾਈ ਸੂ ਅਵਤਾਰਾ ॥੧੩੮॥ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਅੰਤ ਹਸੰ ਕਲਜੁ
ਗ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਸਤਜੁਗ ਲਾਗਤ ਆਦਿ ॥ ਸਤਜੁਗ ਲਗਣੇ ਦੀਆ
ਦਾ ਵਿਖੇ ਕਲਾ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਰਛਾਲੀ ਏ ਰਛਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਸਾ
ਰਥ ਨਿਮਤ ਸਤ੍ਰੂ ਆਂ ਦੇ ਨਾਸ ਅਰਥ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਅਵਤਾਰ ਅਵਤਾਰੀ ਅਵਤਾਰਾ
ਦਾ ਅਉਤਾਰ ਉਤਰਿਆ ਹੈ ॥੧੪੦॥ ਭੂਰ ਹੇਠ ਵਾਤਲੇ ਕਾਢਿ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ
ਕਪਾਟ ਵਰਗੇ ਫੇਰਣਗੇ ॥ ਦੁਲਾਲ ਧ ਦੇਵੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ॥ ਭਲ ਭੂਰ ਭਧ
ਇਹ ਸੰਭਲ ਕੇ ਭਲੇ ਭਾਗ ਹੈ ਹੇ ਭਈ ਆਇ ਸਸੰਭਲਾ ਨਗਰੀ ਕੇ ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰ ਦੇਵੀ
ਦੇ ਮੰਦ੍ਰ ॥੧੪੧॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾ ਲਖ ਅਨੁਪਮ ਸਰੂਪ ਵਾਲ ਬਡਾ ਰੂਪ ਦੇਖ
ਕੇ ਦੁਖ ਆਦ ਦੂਖਣ ਜੇ ਕਨਾ ॥੧੪੨॥ ਕਲਕੀ ਕਾਲਿ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਵਿਖੇ
ਸੁੰਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਤਿ ਬਢਾਵਹਿਗੇ ਕੀਰਤੀ ਬਧਾਉਣਗੇ ॥੧੪੩॥ ਛੀਨ ਮਹਾ ਸਾਹੁ ਬਤਾ
ਦਿਸ ਦੀਨ ਦਸਾ ਲਖ ਬ੍ਰਾਮ ਦੀਨ ਦੀ ਤ੍ਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਧਨੀ ਕਲਗੀ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਰਿਪ
ਜੀਤ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਬਡੇ ਸਤ੍ਰੂ ਜੋ ਅਜਿਤ ਸੋ ਅਭੈ ਬਡੇ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਜੀਤ ਕਰਕੇ ॥
੧੪੪ ਜਅ ਸੱਦ ਜੈ ਦੇ ਸਬਦ ਨ ਨੰਦ ਸੁਨਾਵਹਗੇ ਨਗਾਰਿਆ ਨੂੰ ਬਜਾ ਕੇ ਸੁਣਾ
ਵਣਗੇ ॥ ਨਰ ਨਾਰਦ ਤੂੰਬ੍ਰ ਮਨੁਖ ਨਾਰਦ ਰਿਖੀ ਤੂੰਬ੍ਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ਬੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੀਨਾ ਦੇ
ਬਜਾਉਣ ਵਿਖੇ ਜੋ ਚਤੁਰ ਹੈ ॥੧੪੫॥ ਬਾਰਤਰੇ ਨਾਮ ਜਲਤ੍ਰ ਤਰੰਗ ਬਾਜੇ ਕਾ ਹੈ ॥੧੪੬॥
ਦੁਰੰਗਾਨ ਖਿੰਗਾ ਦੋਰੰਗਾ ਵਾਲੇ ਭਥੇ ਓਪ੍ਰੋ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਇਥਿਰੇ ਸਾਦੇ ਈ ਬੈਰਖ ਝੰਡੀਆਂ ॥
ਧੁਜਾ ਪਟ ਬਡੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਫਰ ਹੀ ਫਹਰਾਵਹਿਗੇ ਫਰਕਣਗੇ ॥੧੪੭॥ ਕਰ ਮੂਲ ਕ
ਥਾਵਿਚ ਝਾਦੇ ਨਾਲ ਰਣ ਮੂਰਧਨ ਮੋਉਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਗਣਾ ਵਿਖੇ ਸਰ ਓਘ ਪ੍ਰਓਘ ਬਾਣ
ਦੇ ਸਮੂਹਾ ਦੇ ਸਮੂਹ ॥੧੪੮॥ ਜਿੰਧ ਸਜੇ ਜੇ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਕਰਿਓ ਦਾ ਇਕੇ
ਹਥ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਰਤੀ ॥੧੪੯॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਮਹਾ ਅੰਗ ਦੇਖ ਜਿਸ ਦੇ ਰੂਪ
ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ॥੧੫੦॥ ਖਡਆਵ ਬਡੇ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਾਲੇ ॥ ਜਾਸ਼੍ਰ ਸੂਰਮੇ ਬਰਿਆਰ
ਬਲ ਦਾਧ੍ਰ ਧਨੁਖ ਧਨਾ ਜੋ ਉ ਬਦਲ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਨਿਆਈ ਧਾਹਰਾਵਹਗੇ ਬੋ
ਲਣਗੇ ॥ ਕਲਨਾਰਦ ਕਲਾਤੇ ਨਾਰਦ ਪ੍ਰਤ ਫਤੇ ਨਾਮਾ ਧਰਤ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ॥੧੫੨॥
ਧਰ ਲੁਥ ਪਲੁਥ ਧਰਤੀ ਪਲੋਥਉ ਪਲੋਥਾ ਖਿਲਾਰੀਆ ਹੈ ॥ ਘਹਰਾਵਹਗੇ ਗਜਣਗੇ

੧੫੩॥ਗਜਗਾਹਘੋੜੇਨੂੰਚਾਰਚੌਰਦੋਅਗਲੇਪਾਸੇਦੋਪਿਛਲੇਪਾਸੇ
ਹੁੰਦੇਹੈ॥੧੫੫॥ਅਤੈਗਾਜਮੈਅੰਤਦੇਸਮੇਂ ਰਹਸਾਫਹਰੇਆਪਸਿੰਨੇਹੋਣ
ਗੇ॥੧੫੬॥ਸਰਗਸਿਜਭੂਪੰ ਅਧਕਹੀਸੁੰਦਰਸਰੂਪਹੈ॥ਸਭੁਭਟਭੂਪੰ
ਦਾ ਸਭਨਾਸੂਰਮਿਆਂਰਾਜਾ॥੧੫੭॥ਕਰਅਰਧਰਮੰ ਧਰਮਦੇਅਰਥਖੋਟੇ
ਕਰਮਕਰਣਗੋਪਰਹਰਕਰਮੰਤਿਆਗਕੇਸੁਭਕਰਮਾਨੂੰਨਾਦੀਰਸੂਰਮੇ
੧੫੮॥ਦਰਦਰਲੇਖੇਦਰਵਿਖੇਲਿਖਿਆਹੈ॥ਕਹੂਨਅਭੱਛਾ॥ਕਿਤੇਨਹੀ
ਹੁੰਦੀਪੂਜਾ॥੧੬੦॥ਜਬਦੇਸਢਾਲ ਸਭਦੇਸਦੀਏਹਢਾਹੋਰਹੀਹੈ॥ਸਬਦੇ
੧੬੧ ਸਕਲਾਂ॥ਸਭਦੇਸਦੇਰਾਜੇ॥੧੬੨॥ਛੁਟਨੀਚਕ੍ਰਮਾ॥੧੬੩॥ਨਿਤਜਪਤ
ਬਿਪ੍ਰਦੇਬੀਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ਨਿਤਜਪਦਾਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਬੀਜੋਪ੍ਰਚੰਡਕਰਣਵਾਲੀਹੈ॥
ਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮਾਦੇਅਵਤਾਰਹੈ॥ਭਾਸੀਆਂ॥ਦੇਵਦੇਵੇਸ ਦੇਵ ਤੇਤੇਦੇਵਤੇ
ਆਦਾਏਸਾਇੰਦ੍ਰਦੀਸਹਾਇਤਾਕਰੀਹੈ॥ਜੇਹਲੀਨਦੁਕਾਰਿਦੇਬਚਾਇ
ਸਮਾਧਾਨਤੇ ਜਿਸਦੇਵੀਨੇਸਿਵਨੂੰਹਥਦੇਕੇਰਖਲਾਇਆਹੈ॥੧੬੪॥ਜੇਨਜੀਤਾਇੰਦ੍ਰਕੀ
ਨੇਫਕੀਰ॥ਜਿਸਸੁੰਭਨਿਸੁੰਭਨੇਇੰਦ੍ਰਲੋਫਕੀਰਕੀਤਾਜਿਤਕੇ॥ਤਿਹਕੀਅਸ
ਰੰਡਕਾ ਦੇਵਰਾਇ ਤਿਸਨੂੰਕੀਤਾਹੈਚੰਡੀਨੇਦੇਵਤਿਆਦਾਰਾਜਾ॥੧੬੫॥ਜਿਹ
ਇਓਰੋਸਰਣਬੀਜਸਦਾਰਾ॥ਜਿਸਨੇਮਾਰਿਆਹੈਗੁਸਾਕਰਕੇਇੰਦ੍ਰਦਾ
ਅਰੀਸਤ੍ਰੂਜੋਭਾਸੁਰਨੂੰਮਾਰਿਆਦੇਵੀਨੇ॥੧੬੬॥ਬੁੱਲਤਅਭੇਦੰਅਭੇਦਹੈ
ਹੈਅਭੇਦਾਏਉਕਿਸਦਾਜਤੇਬੋਲਦੇਹੋ॥੧੬੭॥ਬਪਤਬਾਪਕਰਦਾਹੈਪੂਜਾ
੧੬੮॥ਕਲਕੀਅਵਤਾਰਕਰਬੇਸਚੇਤਾ॥ਕਲਕੀਅਵਤਾਰਦੇਸੁਰੇਤਕੁ
ਇਸਤ੍ਰੀਨੇ ਣਦਾ॥ਸਤੇਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਜਾਣਿਆਂਮਾਇਆਬ੍ਰਾਮਣਹੋਕੇ॥੧੬੯॥ਨਹੀਲੇ
ਖਿ ਗਤ੍ਰਾਸਲੋਕਾਂਦੇਭੈਕ੍ਰਕੋਤਬਕੁਵੀਨਾਰਤਬੈਂਸ੍ਰੀਇਸਤ੍ਰੀਨਰੇਸਤਨਰਾਜਾਪਾ
ਸਾ॥੧੭੧॥ਨਹੀਹਨਤਤੋਹਦਿਜਕਹੀਆਜਨਹੀਮਾਰਦਾਹਾ॥ਤੈਨੂੰਹੇਬ੍ਰਾਮ
ਦੇਵਰਾਕ ਕਹਿੰਦੇ ਨੂੰ ਣਅਜਾ॥ਬ੍ਰਾਮਣੂੰਨਾਮਾਰਬਿਸਜਸਸੀ॥੧੭੨॥ਭੁਜਭੁਜਮਿਸਕ੍ਰਧਸੂਦਾਦਾ
ਰਾਜਸਾਹਿਤਕ੍ਰੋਪਦੇ॥ਜਣਜੁਟਿਓਆਣਿਮਕਰਾਛਜਪਮਾਨੇਆਕੇਜੁ
ਟਿਆਹੈਰਾਮਚੰਦਦੇਨਾਲਮਕਰਾਛਦਾਜੁਧ॥ਦੋਊਵੀਰਸਕ੍ਰਧਸੇਣਤ
ਚੁਚਾਨਾ॥ਦੋਨੋਨੇਤ੍ਰਸਾਹਿਤਕ੍ਰੋਪਦੇਲਹੂਚੋਦਾਹੈ॥ਜੋਭੂਤਾਦੇ॥੧੭੪॥ਜੱਗ
ਸੰਭ੍ਰਜਗਾ॥ਭਲਾਨਗੀਵਿਚਦੇਵਲਸਥੰਭਦੇਵੀਦਾਅਸਥਾਨਸੋਭਤਾਹੈ॥
੧੭੫॥ਤੁਬਪਰੀਸੁਕਤਦੋਪਈਸੰਕਾਰਕ੍ਰੋਹਰਮਤ੍ਰਾ॥ਭੋਗੋਂਵਿਚੋਂ॥੧੭੬॥ਨ
ਚੇਲਾਣਫਿਰੰਗੀਵਜੇਧੁੰਧੂਧੂੰ॥ਨਚੇਮਾਨੋਫਿਰੰਗੀਵਜੇਨਉਨਾਦੇਧੂੰ
ਆਦਾਸਬਦਹੋਇਆਐਸੇਧਗਾਦਾਸਬਦਹੋਇਆਹੈ॥੧੭੭॥ਉਤੰਗੀ
ਉਤਾਕੇਸ੍ਰਾ॥ਤਾਜੀਜਾਤਘੋੜੇਕੀ॥ਭਉਰਨਾਮਘੋੜੇਦਾ॥ਪਿਲੰਗੀਚਿਤ੍ਰੇਦੀਲਿਆ
ਛਾਲਾਪਾਈਆ॥ਛਾਲਾਮਾਰੀਆ॥ਘੋੜੇਨੇ॥ਬਿਤੰਗੀਸੂਰਮੇ॥੧੭੮॥ਪੋਤੇਧੁੰ
ਰਪੁਦੰਗੀਫਉਜਾ॥ਚੀਰਕੇਤਰਦੇਹੈ॥ਧਾਰਨੂੰਘੋੜੇਫਉਜਾਂਨੂੰਚੀਰਕੇ॥ਉ
ਠੇਛੇਲਛਲੀਚ॥ਛਾਲਾਪਾਈ॥ਉਠੇਸੀਦਰੋਂਦਲਾਮਗਾ॥ਸੂਰਮੇਛਾਲਾਮ
ਰੀਆ॥ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਤ੍ਰਾਕਣਤੁੰਗੀ॥ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਦੇਨਤ੍ਰਾਕਸਬਦਕਕੇਲੁਤੁੰਗੀਸੁਹਾਵੇ
ਵਾਲੇ

੧੯੧॥ਕਹਿਓ ਮੁਸੇਭ ਸੋਭਹੀ ਕਹਿਆ ਸੁਸਤੂ ਸੋਭਾਕੂਕੇ ਸੋਭ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ੨੯
ਬਿਲੋਕ ਲੋਕ ਲੋ ਭਹੀ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਲੁਭਾਇ ਵਨੁ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜੋਤ ਕੋ ਹਸੇ
ਤਿਛਣ ਜੋਤ ਕੇ ਹਸਦੇ ਹੈ ੧੯੨॥ ਚਪੇ ਚਪਕੂਕੇ ਚਿਰਾਇ ਇਖਤ੍ਰਕੂਕੇ ਜਿਉ
ਭਨੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਨੀਤ ਧੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮੰਡਲੀ ਲੈਸੇ ਤੀਖਣ ਮੀ
ਰੰਤਿ ਸਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀ ਹੈ॥ ਮਾਰਤੰਡ ਸੂਰਜ ੧੯੩॥ ਕ੍ਰੋਪ
ਓਪਦੇ ਬਲੀ ਕ੍ਰੋਧਦੀ ਉਪਮਾ ਦੇਕੇ ਬਲੀਆਂ ਨੂੰ॥੧੯੪॥ ਰਣ ਰੰਗ ਚਾਰੁ
ਤੈਂਗਾ ਰਣ ਭੂਮਕਾ ਵਿਖੇ ਸੁੰਦਰ ਉਤਕਿਸਟ ਅੰਗਾਂ ਵਾਲੇ॥੧੯੫॥ ਭਟ ਭੁਰੇਹਦ
ਦੁਐਰ ਵੀਰ ਸੂਰਮੇ ਵੀਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਵ ਨਹੀਂ ਦੇਹੈਨਾ॥੧੯੬॥ ਤਨ ਕੇ ਕਤ
ਨਕਰਕੇ ਕੀਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ੧੯੭॥ ਢੱਢ ਕੇਤ ਢੋਲ ਬਜਦੇ ਨ ਢੋਲ
ਬਬੱਕੇਤ ਬੋਲ ਬੋਲਦੇ ਨ ਬੋਲਾ॥ ਉਛਕੇ ਉਛਲਦੇ ਨ ਗੱਜ ਕੇਤ ਗਾਜੀ ਗਜ
ਦੇਨ ਗਾਜੀ ਸੂਰਮੇ॥੧੯੮॥ ਢੱਢ ਕੇਤ ਢਾਲੈ ਢਲਕਾ ਕੇ ਢਾਲਾਂ ਨੂੰ॥ ਉਠ
ਕੇਤ ਕਾਲੀ ਉਠਦੇ ਹੈ ਕਾਲ ਦੀ ਤ੍ਰਾ॥ ਧਧਕੇਤ ਧੱਕੀ॥ ਬਜਦੀਆਂ ਹੈ ਧੂੰਸਾ ਛੁ ੧੯੧
ਟਕੇਤ ਨਾਲੀ ਛੁਟਦੀਆਂ ਹੈ ਹਬਨਾਲ ਬੰਦੂਕਾਂ ਝੁਲਕੇਤ ਝੁਲਦੇ ਹੈ ੧੯੨॥
ਢਮੰਕ ਬਜਦੇ ਹੈ ੧੯੩॥ ਭਟਕੇਤ ਭੀਰਿ ਭੈਆਤਰ ਹੋਏ ਹੈ ਕਾਇਰ ੧੯੪॥ ਭ
ਰੈਤੰਤ ਭੁਰੇਹਾ॥ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈ ਭੈ ਕਰਕੇ॥੧੯੫॥ ਝੁਲੈਤੰਤ ਜਾਘੀ ਝੂਲਦੇ ਹੈ ਜਾ
ਕੇ ਜਧਮੇ॥੧੯੬॥ ਤਤਕੇਤ ਤਕਦੇ ਹੈ ਅੰਗਾ॥ ਉਲਬਤ ਲੁਥੀ ਉਛਲਦੀਆ
ਹੈ ਲੋਥਾ॥ ਪਲੁਥ ਜੁਥੀ ਲੋਥਾ ਪੁਲੋਥਾ ਦੇਸ ਮੂਹ ਪਏ ਹੈ॥੧੯੭॥ ਉਛੰਕੇਤ
ਤਾਜੀ ਉਛਲਦੇ ਹੈ ਘੋੜੇ॥ ਬਾਹੰਤੰਤ ਗਾਜੀ ਬਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ॥ ਲੁਟੰਤੰਤ ਲੁਥੀ ਲੋ
ਟਦੇ ਹੈ ਲੋਥਾਂ॥੧੯੮॥ ਚਮੰਕੇਤ ਬ੍ਰੇਗੀ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹੈ ਬੇਗਾ ਵਾਲੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾ
੨੦੦॥ ਬਰੰਤੰਤ ਬਾਲੰ॥ ਬਰਦੇ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥ ਸੁਮਾਤੰਤ ਮੰਦੰ ਸੁਮਾਤੇ ਮ ੨੦੨
ਦ ਨਾਂ ਮਤੇ ਹੋਏ॥ ਉਠੰ ਸੱਦ ਗਾਦੰ ਉਠਦੇ ਹੈ ਗਾਂਦੇ ਸਬਦਾ॥ ਰਣੰਕੇਤ ਨਾਦੰ ਰਣ
ਕਦੇ ਹੈ ਸਬਦ ਸੰਖਾਦੇ॥੨੦੩॥ ਪ੍ਰਐਰੰਤ ਪੜੀ ਪਰੋਦੇ ਹੈ ਬਾਣਾ ਨਾਲ ਲਾਲ ਗੀਤੰਤ
ਅੜੀ ਲਗਦੇ ਹੈ ਅਸਤ੍ਰਾ॥ ਜੁਟੰਤੰਤ ਛਤ੍ਰੰ ਜੁਟਦੇ ਹੈ ਛਤ੍ਰੀ॥੨੦੬॥ ਭ੍ਰਮੰਤਤ
ਭਉਰੂ ਭ੍ਰਮਦੇ ਹੈ ਭਵਾਟਣੀ ਆਖਾਕੇ ਵਾਘੋੜੇ॥੨੦੯॥ ਭਟੰਤੰਤ ਬੱਧੰ ਸੂਰਮ
ਆਦਾ ਬੁਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥੨੧੦॥ ਕਣੰਛੰਤ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ਗਾਜੀ ਸੂਰਮੇ॥੨੧੨॥ ਉ
ਡੰਤੰਤ ਏਕੇ ਉਡਦੇ ਹੈ ਇਕ ਬਾਣਾ॥ ਗਡੰਤੰਤ ਨੇਕੰ ਗਡੇ ਗਏ ਹੈ ਅਨੇਕਾ ਹੀ॥ ਤ
ਪ ੧੩॥ ਬਹੇ ਜੋਸਟਾ॥ ਜਲੰ ਬਧੱ ਜਲਧ ਬਧ ਹੋਏ ਉਧੱਤੰ ਉਠਦੇ ਹੈ ਸ੍ਰਕੋਪ ਉਪਦੇ ਰਣ
ਸਾਹਿਤ ਕ੍ਰੋਧਦੇ ਉਪਮਾ ਦੇਂਦੇ ਹੈ ਰਣ ਵਿਖੇ॥ ਚਹੰਤ ਜੋਤ ਪਤ੍ਰਣੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਫਤੇ
ਨਾਮਾ ੨੧੪॥ ਉਠੰਤ ਭਉਰ ਭੂਰਣੇ ਉਠਦੇ ਨ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂ ਭੇ ਕਹੀ ਸੂਰਬੀ
ਇਆਨਕ ਸੂਰ ਕਢਦੇ ਹੈ॥ ਬਜੰਤ ਬੀਰ ਸੁਪ੍ਰਬੰ ਲੜਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮੇ ਸੁਸਟਪ
ਭੰਦਾਲੇ॥ ਤੁਟੰਤ ਤਾਲ ਤਾਥਿ ਤਟਦੇ ਹੈ ਤਾਲ ਤਬਈ ਤਬਈ ਕਰਕੇ ਨਿਨਦ ਗਾਰਿ
ਧੁੰਧਰੀ ਗਾਦਾ ਦੇ ਸਬਦ ਧੁੰਧਰੂਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਲਗੇ॥੨੧੫॥ ਸਿਲੇ
ਣ ਉਜਲੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਜਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਨਾ॥ ਨਚੰਤ ਰੰਗ ਨਚਦੀਆਂ ਹੈ ਜੁਧ
ਭੂਮਕਾ ਚਚੱਕਿ ਚਕ੍ਰਿਤ ਕਪੰਤ ਕੰਦਨੋ ਗਿਰੰ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਕੰਬਿਆ॥ ਖਹੰਤ
ਬਾਹਣੀ ਧੁਜੀ ਖੇਦੀਆਂ ਹੈ ਸੈਨਾ ਦੀ ਆਧੁਜਾ॥ ਬਰੰਤ ਅਛ੍ਰਣੇ ਬਰਦੇ ਹੈ ਅਪ

੨੧੬ ਛਗਾਨੋ॥ਪ੍ਰਬੀਨਚੀਨਸੁਪ੍ਰਭੰ ਚੜ੍ਹਦੇਖਕੇਸੁਸਰੂਪ੍ਰਭਾਵਾਲੀਆਨੂ
॥ਕਿਕੈਤ ਡਉਰਡਾਮਰੀ ਬਜਾਉਦੇਹੈਡਉਰੂਡਾਗਿਆਨਾਲ॥੨੧੧॥ਭਛੰਤਾਉ
ਕੁਣੀਤਨੈਤਫਿਰੀਆਂਹੈਨਗਿਦੜੀਆਂਤਨਾਨੂ॥ਪਿਪੰਆਸਟੇਪੀਦੀਹੈਸ਼ਾ
ਬ ਮਾਰਜਨੀਮ੍ਰਿਤਾ ਮਾਰਣਵਾਲੀਦੇਵੀ॥੨੨੧॥ਉਭੇਉਸਟੇਖੜ੍ਹੇਹੈਉਠ
ਸੁਭੇਪੁਸਟੇ ਸੋਭਦੇਹੈਰਿਸਟਪੁਸਟਾ॥ਉਠੇਧੂੰਮੀ॥ਉਠੇਨਧੁਮਧਾਮਧਾਕ੍ਰੋਸ੨
੨੬॥ਸੁਤਾਜੀ ਸੁਸਰੂਤਾਜੀ॥ਸਿਰਾਜੀ ਪੰਗਤੀ ਸਲਾਜੀ ਸਹਤਲਜਾਦੇ੨੨੧
ਚਖਾਵੈ ਮਾਰਦੇਹੈ॥੨੨੩॥ਨਹੀ ਨੈਕਕਿਰਤ ਥੋੜਾਬੀਕਿਰਦੇਨਹੀ ੨੨੧॥ਭ
ਟਮੇਣਪਲਤ ਸੂਰਮਿਆਂਦੇਬਹੂਵਰਾਦਾਹੈ॥੨੨੯॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਕਿਰਤ ਤਲਵ
ਰਮਾਰਦੇਹੈ॥ਅਤਾਚੇਤਾਚੇਰਤ ਅਤਸੈਚਿਤਵਿਖੇਚਿਤ੍ਰਦੇਹੈ॥੨੪੦॥ਕ
ਰਵਾਰੇ ਕਰਦੇਹੈਟਾਰਾਂਨੂੰ॥੨੪੨॥ਸਪਾਵੈ ਜਾਂਦੇਹੈ॥੨੪੪ ਤ੍ਰਾਸ੍ਰੁਝਾਰੇ ਸੂਰਮੇ॥
ਭਭੂਕੇ॥ਅਗਾਰੀਨਿਆਈ ਕਿਲੂਕੇ ਲੂਕਕੇ॥ ੨੪੬॥ਧਮਕੇ ਧਮਾਕੇ ਹਮਕੇ ਹੰਕਾਂ
ਰਕੇ॥ਝੁਨੁਕੇ॥ਝੂਨੂਦੇਹੈ ਛਟਕੇ ਛਟਕਦੇਕੇ॥੨੪੭॥ਸਗਾਜੇ ਸੋਗਜਦੇਹੈ
ਸਸਾਜੈ ਸਹਿਤਸਾਜਾਦੇ॥ ੨੪੮॥ਨਿਖੰਗੀ ਤ੍ਰਕਸਾਵਾਲੀ ਖਤੰਗੀ ਬਾਣਾਵ
ਲੀ ਸੁਰੰਗੀ ਸੁਸੂਰੰਗਵਾਲੀ ਭੜੰਗੀ ਸੂਰਮਿਆਂਦੀਸੈਨਾ॥੨੪੯॥ਤ
ਮੱਕੈ ਤਮਕਕ੍ਰਕੇ॥ਪਲਕੈ ਛਾਲਾਮਾਰਦੇਹੈ ਪ੍ਰਧਕੈ ਧਾਵਿਸੇਸਕ੍ਰਕੇਧਕਦੇਹੈ
੨੫੧॥ਪੱਲਟੈ ਪਲਟਦੇਹੈ ਬ੍ਰਿਲਟੈ ਬਿਸੇਸਕ੍ਰਕੇਲਟਨੂ ਉਪਟੈਂ ਉਬਿਸੇਸਕ੍ਰ
ਕੇਪਟਦੇਹੈ॥੨੫੨॥ਬੱਬਕੈ ਬੋਲਦੇਹੈ ਧਸਕੈ ਧਸਾਂਰਿ ਦੇਹੈ॥ਝੁਝੁਕੈ ਝੂਝਣ
ਦੇਨਾ॥੨੫੩॥ਸਖੰਗੀ ਸਹਿਤਖੰਡਿਆਂਦੇ ਅਦਰੰਗੀ ਅਦਾਗ॥ਅਜੱਗੀ
ਪ੍ਰਗਟ ਅਭੰਗੀ ਅਭਜਾ॥੨੫੪॥ਝੁਮੱਕੇ ਝੁਮਕਾਉਦੇਹੈ ਖਿਮੱਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇਹੈ
ਬਬੱਕੇ ਬੋਲਦੇਹੈ ਉਥਕੇ ਉਵਿਸੇਸਕਰਕੇਥੁਕੇਹੈ॥੨੫੫॥ਕਿਲ੍ਹੂਮੇਤਲ੍ਹੂਮੀ ਜੋ
ਇਕਠੇਹੋਕੇਲੂਕੇਹੈ॥ਧਾਵਾਫਿਰ ਕ੍ਰਕੇਤੂ ਸੇਹੈ॥੨੫੮॥ਹੂਹੰ ਹੂਹੂਸਬਦਕ੍ਰਦੇਹੈ॥
ਬਿਹੂਹੰ ਸਮੂਹ॥ਕਿੜਿਗੇਤਚੇਤੰ ਜੋੜਿਗੇਹੈਚੇਤੇਵਾਲੇ॥੨੬੦॥ਕਿਮਤੇਕਨੂ
੨੬੧ ਹੈ ਮਤੇਹੈ॥ਇਕਸਰੂਪਾਦਿਖੋਂ॥ਕਿਸਿਤ੍ਰੇਤਸਾਥੀ ਜੋਮਰਗਏਹੈਹਥਦਾਨਾ॥੨
੬੨॥ਕਿਤ੍ਰਲੇ ਕਿਭੇਸੀ ਜੋਤੋਲਦੇਹੈਬੁਰੇਭੇਸਹੋਏਹੋਏ॥੨੬੫॥ਕਿਨਭ ਜਾਥੇ
ਰੀ ਅਕਾਸਾਵਿਖੇਆਨੋਬਿਜਲੀਦਾਬੇਗਹੈ॥੨੬੬॥ਕਿਚੱਕੈਤਚਾਰੰ ਜੋਰ
ਕ੍ਰਤਹੋਰਹੇਹੈਮੁੰਦ੍ਰਾ॥ਫੀਠੀ ਨਿਡਰ ੨੬੮॥ਕਿਬੱਕੈਤਬਾਰੰ॥ਜੋਬੋਲਦੇਹੈਬਾਣੀ
ਹੈਕੀ ਹੰਕਾਰੀ ੨੭੧॥ਉਛਕੇ ਉਛਲਦੇਹੈ ਹਮੱਕੈਤ ਗਾਜੀ ਹੰਕਾਰਕ੍ਰਦੇਹੈਸੂਰਮੇ
ਭਟਕੈਭੜ੍ਰਕਦੇਹੈ ਵਾਕੈਬਦੇਹੈ ੨੭੨॥ਕਿਨੇਜੇਪਲਟੈ ਜੋਨੇਜਿਆਂਨੂਮਾਰਦੇਹੈ॥
੨੭੩॥ਮਿਲੇਮੰਜਸੱਜੈ ਮਿਲਦੇਹੈਨੀਜੋਆਤੁਸਾਜਕੇ॥੨੭੪॥ਕਹੂੰਭੁਰਭਾਜੈ
ਕਿਤੇ ਸਮੂਹਭਜਦੇਹੈ ੨੭੫ ਲੁੱਟੈ ਲੋਟਦੇਹੈ ੨੭੬॥ਉਥਕੇ ਉਛਾਲਦੇਹੈ ੨੭੭॥
ਅਰਧਮਹੂਰਤੰਦੰਡ ਦੋਘੜੀਆਂ ਉਤਕਿਸਾ॥ਬੀਸਆਇਤਦਸਸਤ ਦੋਲਾਖ
ਇਕਹਜਾਰਸੂਰਮਾ ਜੁਝਤਭਏ ਅਦੰਡ ਮਾਰਦੇਭਏ ਅਦੰਡਥੇਜੇਕੋ॥੨੭੯
ਭਇਓਆਪਤੇਸੀ ਹੋਇਆ ਕ੍ਰੋਪਸਰੂਪਾ॥ਉਠੀ ਬੰਬਰੇਣ ਉਠੀਹੈਧੂੜ੍ਹਅਕਾਸ
ਵਿਗਤਪੇਗਈ॥ਛੁਹੀਸੀਸਗੇਣਾਂ॥ਛੁਹੀਹੈਅਕਾਸਦੇਸਿਰਨੂ॥੨੮੦॥ਛਕੇ
ਰ॥ਬਿਰਾਜਰਹੇਹੈ ਘਣਿਭਾਨਦੀਸੈ ਬੱਹੁਤੇਹੀ ਸੂਰਜਾਦਿਸਦੇਹੈਟਪਾਰੂਪੀ ਵ
ਧਨਬਦਲਵਿਚੋਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਦਾਹੈ॥ ਸਜਿਨਦੇਹੀ ਸਹਿਤ ਸਨਾਹਦੇਹੋਂ

੨੯੧॥ਮਨੋਸਿਧਬੁਧੀ ਮਾਨੋਸਿਧਹੈਨਚੰਗੇ॥ਸੁਭੀਜ੍ਵਾਲਉਧੀ ਸੋਭਦੀਹੈਲਾ ੩੦
ਟਉਚੀ ਵਾਉਤਾਕਿਸਟਾ॥ਤ੍ਰੇਣੰਭਥੇ॥ਗੁਭੁਲਾਣਟੂਟੰਨਾ॥ਆਨੇਟੋਣਾਚਾਰਜਹੀਸ
ਭੁਨਾਏਨਾਦਾ॥ਗੁਰੂਹੈਉਸਕੇਏਰੇਲੇਹੈਸੁਰਮੇ॥ਤ੍ਰ ੨੯੩ਨਦੀਅੱਛੇ ਲੱਜੇ ਨਦਦਾਅਛ
ਬੀਲਜਤਹੋਤਾਹੈ ਉਠੇਛਿੱਛਿਏਛੇ ਉਠਦੀਆਂਹੈ॥ਛਿਟਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥੨੯੪॥ਚਲੇ
ਚਾਏਚੰਗੀ ਚਲੇਹੈ ਰੰਗੇ॥ਚਾਉਨਾਲਾ॥ਛਲੀ ਬਾਰਣੀਸੋ॥ਖਲੜੀਹਾਥੀਆਦਾ
ਜੋਬੜਾਹਾਥੀਹੈਉਸਕੀਪਾਹਰੀਹੈ॥੨੯੫॥ਉਠੇਬ੍ਰਧਧਾਰੈ ਉਠਦੇਹੈਤ੍ਰੇਧਧਾਰਕੇ
ਮਰੇਸਸਤ੍ਰਝਾਰੈ ਮਰੇਹੈਸਸਤ੍ਰਾਨੁਮਾਰਕੇ॥ਚੜ੍ਹੇਚਉਪਾਵਨੀ ਅਗਲਿਆਸੁਰ
ਇਆ॥ਨਾਲੋਤਿਨਾਨੇਜੁਧਦੀਦੂਣੀਚੌਪਚੜ੍ਹੀਹੈ॥੨੯੬॥ਹਸੇਅੰਸੁਭੇਦੀਹਸਦੀ
ਹੈਅੰਸਅਭੇਦੀਪ੍ਰਮਾਤਆਰੀ॥੨੯੭॥ਝੁਮੇਬਿਜੁਬੇਰੀ ਝੁਮਕਦੀਹੈ ਜੈਸੇਬਿਜੁਲੀ
ਬੇਗਵਾਲੀ॥ਲਸੇਏ ਮਤੇਰੀ ਲਸਕਦੀਆਂਹੈਇਸਪ੍ਰਕਾਰਤੇਗਾ॥ਕਰੇਚਿਤ੍ਰਚਾਰੰ
ਕਰਦੇਹੈ ਟਿਕੇਚਾਰਸੁੰਦ੍ਰ ੨੯੮ਤ੍ਰ॥ਪੇਲੇ ਪਾਉਂਦੇਹੈ॥ਝੂਲੇ ਝੂਲਦੇਹੈ ੨੯੯॥ਬਜੇਤੂ
ਰਤਾਲੀ ਬਜਦੇਹੈਤੁਰਬਾਜੇਤੇਕੈਸੀਆ ਵਾਹਬਾਦੇਤਾਲਤੁਟਦੇਹੈ॥੨੯੭॥ਰ
ਣੂਹੂਹਉਠੇ ਰਣਵਿਖੇਹੂਘਾਰ॥ਮਾਰਕੇਉਠਦੇਹੈ॥ਗਾਜੇਵੀਰਗਾਜੀ ਗਜਦੇਹੈ
ਗਾਜੀਸੁਰਮੇ॥ਤਰੇਤੁੰਦਤਾਜੀ ਹੈਠਚੰਗੇਤਾਜੀਜਾਤਦੇਘੋੜੇਹੈ॥੨੯੮॥ਜਾ
੨੯੯ ਨਕ ਮਾਨੋਂ ਭਈਰਵ ਭੈਰੋ॥ਕਾਕ ਕੰਕ ਬਡੇਕਾਉਤੇਛੋਟੇਕਾਉ ੩੦੦॥ਬੈਕਾਰ
ਬੋਲਦੇਹੈ ੩੦੧॥ਖਬਰ ਤੈਂਵਰੇਨੀ ੩੦ ੩॥ਉਤੰਗ ਉਤਾਕਿਸਟਾ॥ਕਹੂੰਚਉਰਗੀ
ਰਸੁਬਾਹਕਿਤੇਚਉਰਤੇਬਸਤ੍ਰ ਪਏਹੈਸੁਰਮਿਆਦੇ॥੩੦੪॥ਰਣਮੰਗਾਰੰਗਤ
ਐਸ ਰਣਵਿਖੇਅੰਗਰੰਗੇਗਏਹੈ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ॥ਜਨੁਫੂਲਕਿੰਸਕਜੈਸ ਮਾਨੋਫੁ
ਲਕੇਸੂਆਦੇਐਸੇਲਾਲਸੁਰਮੇਹੋਰਹੇਹੈ॥ਜਨੁਖੇਲਫਾਗਬਸੰਤ ਮਾਨੋਖੇਲਦੇ
ਹੈਫਗੁਣਦੇਮਹੀਨੇਹੋਲੀਓ ੩੦੫॥ਧਮਾਰ ਧਮਾਲਾ॥੩੦੬॥ਭਟਓਘ ਪ੍ਰਓਘਸੁ
ਰਮਿਆਂਦੇਸਮੂਹਾਂਦੇਸਮੂਹ ੩੦੭॥ਸਰ ਜੋਲਸਨਾਹਰਿ ਬਾਣਤੇਸੋਲੇਬ੍ਰਹਾਨੇਸ
ਨਾਹਾਏਸਤ੍ਰਾ ੩੦੯॥ਗੂੜ੍ਹ ਗੁੜੇ ਅਗੂੜ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯਾਹਵ ਭੈਯਾਨਕਜੁਧਾ॥੩੧੦
॥ਖੰਗਉਧੰ ਅਧੋਅਧ ਬਜਹਰੋਖੰਡੇ ਉਤਾਕਿ ਸਟ ਅਧੋਅਧੀਬਜਹਰੋ॥
ਅਣਣੋਸ ਸੈਨਾਦੇਈਸ੍ਰਰਾਜੇ ਮਹਾਸੁਰ ਬਡੀਸੁਰਕੁਕੇ॥੩੧੧॥ਨਿਨੰਦ ਪੁਕਾਰ
ਹਰੇ ਨਗਾਰੇਬਜਾਕੇਪੁਕਾਰ ਹਰੋਗੇ॥ਅਧਅੰਗ ਸ੍ਰੇਸਟਅੰਗ॥੩੧੨॥ਰਣਰੰ
ਗਜੁਪਭੂਮਕਾ ਤੁਰੰਗ॥ਬਾਜਹਰੋ॥ਘੋੜਿਆਂਵਾਲੇਲੜਣਗੇ॥੩੧੩॥ਫਟ
ਤੱਛਟਾ॥ਛਟ ਛੂਟਹਿਗੇ ਬਿਜਲੀਦੀਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੇ ਛੜੇ ਛਟਾ॥ਛਟੀਛੁਟ
ਣਗੇ॥੩੧੪॥ਰਣਣੰਕ ਰਣਣੰਕ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਨਿਸਾਣ ਨਗਾਰੇ॥ਬਾਲਗੱਜਹ
ਨੀ ਤੇ ਤੁਰੇਲਾਪਾਕੇਹਨੀ ਘਘਘਾਏ ਖਾਕੇਘਾਵਾਨੁ ੩੧੫॥ਕਲ ਕੰਕਲਕ੍ਰਿਤ
ਕਲਜੁਗਦੀਦੁਨੀਆਂਵਿਖੇਸੁੰਦਰਕੀਰਤੀ ੩੧੬॥ਘਣਘੁੰਘਰ ਘੋਰਘਮਕ
ਹਰੇ ਬਦਲਦੀਨਿਆਈ ਘੁੰ ਘਰੂਆਂਦੇਸਬਦਬਜਣਗੇ॥ਤਪ ਤੱਤੇਹੋਕੇਤੀਰ
ਲ ਤਰਾਤਰ ਤਾੜੂਹਰੋਗੇ ਤੀਰਾਂਨਾਲ ਤ੍ਰਾਤੜੀਤਾੜਨਗੇ॥੩੧੭॥ਗਹਿਕੇਸਨ ਕੋਕਿਨ
ਝੂਠੀਆਹਿਰੋ ਪਕੜਕੇ ਇਨਾਂਦੇ ਇਕ ਕੇਸਾਂਨੂਝੂਣਲਗੇ ਵਾਖਿਚਣਗੇ॥੩੧੮
ਅਵਨੇਸ ਰਾਜੇ ਅਣੀਣ ਸੈਨਾਨੂ ਰਣਸੀਂਘੇ ਰਣੋਵਿਖੇਮਰਕੇ ਦਿਵਾਲਪਾਵਹਰੋ
ਸੁਰਗਲੋਕਨੂਪਾਉਣਗੇ॥੩੧੯॥ਛਣਣੰਕ ਛਣਣੰਕਸਬਦਕਰਕੇ ਝਣਣੰਕ ਸਬਦਕਰਕੇ

ਕੁਣਣੰਛਿ ਘੋੜੇ ਕਣਛਾਹਿਗੇ ਹਿਣਕਣਗੇ ਰਣਰੰਗਸੁ ਚਾਚਰ ਮਚਾਹਿ
ਗੇ ਜੁਧਭੂਮਕਾ ਵਿਖੇ ਹੋਲੀ ਦੀਨਿਆ ਅਨੰਦ ਹੋਇਕੇ ਮਚਾਵਣਗੇ ੩੨੦॥ ਜਾਂਗ
ਅਨਚਾਹਗੀ ਵਿਸੇਸ ਕਰਿਕੇ ਸਾਂਗਾ ਲੈ ਕੇ ਮੈ ਨਾਨਚ ਹਿਗੀਆਂ ਜਟਿ ਧੁਰਧੁਰ੦
ਰੰਗਾਰਚਾਹਗੀ ਸਿਵਜੀ ਪ੍ਰਸਨ ਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਇਕੇ ਰਚਣਗੇ॥ ਜਾਣਿਆਂ ਨੇ ੩੨੧
ਹਯਤ੍ਰਾ ਘੋੜੇ ਦੀ ਮੰਜੇ ਸਨਾਹਨ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਮੰਜੋ ੩੨੨॥ ਘਟਾ ਜਿਉਂ ਘਣਿ ਕੀ
ਘੁਰਿ ਘੂਕਾਹਿਗੇ ਬਦਲ ਦੀ ਘਟਾ ਦੀਨਿਆ ਆਈ ਬੋਲ ਕੇ ਵਾਸਬ ਕਰਕੇ॥ ਗਿ
ਰਕੇ ਦੀਨ ਜੇ ਮਨੁ ਡੋਲਹਗੇ ਸੁਮੇਰ ਪ੍ਰਬਤ ਦੀਨਿਆ ਅਮਨ ਵਾਲੇ ਡੋਲ ਜਾਣਗੇ॥ ੩੨
੩॥ ਜੈ ਸੱਦ ਕਿਨੰਦ ਪੁਕਾਰਹਗੇ ਜੈ ਦੇ ਸਬਦ ਨਗਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ॥ ੩
੨੪॥ ਬਰ ਢਾਲ ਢਲਾ ਢਲ ਸ੍ਰੇਸਟ ਢਾਲਾਂ ਨੂੰ ਢਲਕਾ ਕੇ ੩੨੫ ਤਰਤ੍ਰਾਣ ਪੁਰਜਨ
ਉਤਰਣਗੇ ਮੰਜੋਆਂ ਦੇ ਪੁਰਜੇ ਪੁਰਜੌਂ ਗਤ ਵਾਰ ਗਤਾਂ ਗਤ ਗੱਤਹਗੇ ਬਰਛੀਆਂ ਵਾਲੇ
ਸੂਰਮੇ ਗਤਾਂ ਗਤੀ ਗਤੁ ਦੇਣਗੇ॥ ਭਭੁੱਕਹਗੇ ਬੋਲਣਗੇ॥ ੩੨੬॥ ਰਣ ਬੋਲ
ਤੇ ਆਜਨ ਲਗੇ ਅਜਹੂੰ ਅਜਤਾਈ ਰਣ ਦੀ ਉਪਮਾ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਹੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ॥
੩੨੭॥ ਅਰਣੰਬਰ ਨੂੰ ਲਾਲ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ॥ ਤਰਣੰ ਕਿਰਣੰ ਸਮ ਸੂਰਜ ਦੀ
ਕਿਰਣ ਸਮਾਨ ਲੇਖੀਆ ਹਿਗੇ॥ ਲਿਖੀਆ ਹਿਗੇ ੩੨੮॥ ਉਘਾਵਹਿਗੇ ਬੋਲ
ਣਗੇ ੩੨੯॥ ਜੁਗਚਾਰ ਕਬਾਂ ਲਗੈ ਚੌਹਾਂ ਜੁਗਾਂ ਤੋੜੀਆ॥ ਚਲੇਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇਈ
ਸੂਰਾ ਜੋਰ ੩੩੦॥ ਭੁਯ ਭਿੰਗਹਗੇ ਭੈ ਨਾਲ ਮੁੜਕਾ ਆਕੇ ਭਿਜ ਜਾਣਗੇ ਬਸਤ੍ਰਾ
੩੩੯॥ ਚਾਲ ਨਾਮਤੂ ਮਲਕਾ ੩੪੧॥ ਅਘਧਾਰਨ ਹੈ॥ ਅਦ੍ਵਸਬਾਦੇ ਧਾਰਨ
ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ੩੪੩॥ ਅਰਕਰਖਨ ਹੈ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਖਿਚਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ੩੪੪॥ ਘਨ
ਸਾਵਨ ਹੈ ਸਾਵਣ ਦੇ ਬਦਲ ਦੀਨਿਆ ਈ ਸਿਆਮ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਕਲਗੀਆਂ ਵਤਾਰ
੩੪੫॥ ਭ੍ਰਿਤ ਪੋਖਨ ਹੈ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਪੋਖਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ੩੪੬॥ ਘਨ ਘੋਰਨ ਹੈਂ॥ ਸਮੋ
੨ ਰਨ ਹੈਂ ਮੇਘਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਸਮਾਨ ਹੈਂ॥ ੩੪੮॥ ਨਲਨੀ ਧਰ ਸੇ ਨਾਲੀ ਦੇ ਧਾ
ਵਲ ਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕੰਤਿ ਸਸਾਰ ਖੇ॥ ਕਰਨਾ ਬੁਧ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੈਂ॥ ੩੫੧॥ ਅਸ
ਉਪਾਸਕ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੇ ਉਪਾਸਕ ਹੈਂ॥ ੩੫੨॥ ਜਲਜੇ ਛਣ ਹੈ ਕਵਲ ਵਤ ਅਖਾ
ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ਪ੍ਰਣ ਪੇਛਣ ਹੈ ਪ੍ਰਣ ਪੂਰਣ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥ ੩੫੪॥ ਛਿਟ ਛੈਲ ਪਤ੍ਰਾ
ਖਿਜਲੀ ਵਤ ਮੌਂਤ੍ਰ ਸੋਭਾ ਹੈਂ॥ ੩੫੫॥ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕਰਭਾ ਹਾਥੀ ਦੇ ਸੁੰਡ ਸਮਾਨ ਬਾਹਾ
ਦੀ ਸੋਭਾ ਹੈਂ॥ ੩੫੬॥ ਸਰਣਾਲ ਯਹੈ ਸਰਣ ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਰ ਹੈ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ੩੬੩॥ ਛੁਟੇ
ਲਕੂ ਦੇ ਹੈ ੩੬੪ ਛੁਟੇ ਨੀਰਾ ੩੬੯ ਚੈਗ ਨਾਮ ਤੂੰ ਮਲਬਦਾ ੩੭੦॥ ਰਹਜੇ ਧਾਰਿ
ਹੋਏ ੩੭੫॥ ਅਤਿਆ ਕਲ ਅਤ ਮੈ ਅਕਲ ਕਰਿਕੇ ਵਾਕਾਲ ਹੋਇਆ॥ ਸਨਿ ਧਨੁ
ਸਨਧਬ ਧਹੇਕੇ॥ ੩੭੬॥ ਉਭੜ ਫਸਕੇ ੩੭੯॥ ਬੀਨ ਬੀਨ ਚੁਗਚੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੀਰੋ
ਹਾਬਲੇ ਚੜ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਵਾਲੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੩੮੧॥ ਐਨ ਸਰ ਹੋਨ ਕਰ
ਤੇਨ ਕਰ ਜੋਰ ਹੀ ਚੰਗੇ ਬਾਣ ਚਾਉ ਕਰਕੇ ਤਾਣ ਕਰਿਕੇ ਜੋੜਦੇ ਹੈਂ॥ ਖਾਇ ਬ੍ਰਿਣ ਖਾਕੇ ਫਟ
੩੯੦॥ ਅੰਗਭਟ ਤੇ ਗਹੂਐ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਗਹੇਕੇ ੩੯੨॥ ਕਬਰੀ ਨਾਮਿ
ਮਗਾ ਵਚੀ ਕਲਾ ਦੀ ਰੀਤਿ ਹੈ ਜੋ ਜੈਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਉ ਦੇਹੈਂ॥ ੩੯੩॥ ਅ
ਰੇ ਧਕ ਕੇ ਬੀਰ ਨੇ ਲਹੀ ਸੂਰਮੇ ਮਾਰਦੇ ਹੈਂ॥ ੩੯੫॥ ਸੋਰ ਪੋਰ ਪਕੇ ਸਾਜੇ ਸੂਰਮੇ ਰੋ ਕਰਕੇ
ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ੩੯੬॥ ਸਰੇ ਖਕਾ ਲੈਕੇ ਸਰੀ ਸਹਿਤ ਧਮੇ ਕੇ ਛੇਰ ਬਾਹਣ ਨੌ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ
ਅਗਾਸਤ ਸਿਧ ਕੀਜੇ ਮੈਂ ਅਗਸਤ ਨੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪੀਤਾ ਸੀ ਤਿਸੀ ਤ੍ਰਾ ਬਾਹਣੀ ਸਕੋ
ਸਦਾਰਾਕੋ ਮਾਰਕੇ ਅਨੀ ਸਤੀਰ ਰਗਾ [illegible]

੩੯੧॥ਜਹਰਿ ਦੇਵੀ ਧਨ ਧਨਖ ਕੇਸਨ ਤੇਗ ਹਿਕੇਸਨ ਜੁਟੇ ਕੇਸਾਂ ਕੇ ਸਾਂਤੇ ਫਰ
ਜਟਦੇ ਹੋਏ ਚਲ ਚਲਕੇ ੩੯੨॥ਲੋਹ ਹਥੀ ਸਾਂਗਾਂ ਪਰਸਾ ਕੁਹਾੜੇ ਮੂਰਧਨ
ਉਤ ਕਿਸਟ ੩੯੩॥ਕਰੁਣਾਲ ਜਕੇ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਪਰ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਉਪ੍ਰਸਿ
ਧੁਰ ਪੇਲੇ ਹਾਥੀ ਪਾਏ ਕਰ ਕਾਟ ਸਭੈ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਟਣਾ ਸਭੇ ਪਗਾਂ ਦੇ ਨ ਪਛੋਲੇ ਦੇ
ਪੈਰ ਨਹੀ ਪਿਛੇ ਹਟਦੇ ਧਪਨਾ ਸਿਆਮ ਧਪਨੇ ਤਨ ਆਪ ਧਣੇ ਲੇ ਬਦਲਦੀ ਨਿਆ
ਈਜਿਆ ਮਸਰੂਪ ਵਾਲੇ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਬਹੁਤੇ ਹੀਤ ਨਉ ਪ੍ਰਸਮ ਤੁਝਲੇ ਹੈ॥
ਸ੍ਰੋਣ ਰੰਗੇ ਰਮਣੀ ਅਰ ਮਾਪਤਿ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦੇ ਹੈ ਲਛਮੀ ਦੇ
ਪਤ ਕਲਗੀ ਅਵਤਾਰ ਬਸੰਤ ਮੇ ਹੋਲੀ ਸਾਰਖੇ ਖੇਲਦੇ ਹੈ ੩੯੦॥ਰਮਣੀ ਅਸਭੂ
ਖਣ ਸਹਿਤ ਸੁੰਦਰ ਭੂਖਣਾਂ ਦੇ ੩੯੧॥ਤਾਲ ਕੈਸੀਆ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ ਮੁਚੰਗ
ਏਸਭੇ ਬਾਜੇ ਹੈ॥ਪੁਰ ਫਟੀ ਧ੍ਰਤੀ ਫਟਗਈ ਛੂਟ ਪੁਰਜਟੀ ਜਟ ਸੀਵਾਂ ਦੀਆ ਜਟਾ
ਛੁਟਗਈ ਅਾਂਗੋ ੩੯੨॥ਡੋਲ ਗਿਰਿ ਉਗਿਰ ਮੇਰ ਡੋਲ ਕੁਕੇ ਤ੍ਰਿਗ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੁਮੇ
ਰ ਰਸਾਤਲ ਸਤੇ ਪਤਾਲ ਭਹਰਾਏ ਭੈਵਾਨ ਹੋਏ ਧਉ ਕਚਕੇ ਚਉਦੀਖਾ ਕੇ ਚਕ੍ਰ ਤੋ ਹੋ
ਏ ੩੯੩॥ਅਸਰੇਣ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਭੈ ਕਾਰਿ ਤਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਰੇਣੂ ਆਂ ਦੇ ਤੁਲ ਸਭ ਕੂ
ਕੋ ਮਿਟੇ॥ਪੁਸਟ ਭਾਰੇ ਚਸਕ ਮਾਰੇ ੩੯੪॥ਲਾਜ ਭਰੇ ਅਰ ਰਾਜ ਲਜਾਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ
ਸਤ੍ਰੂਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਛੁਟ ਛੈਲ ਛਕੇ ॥ਬਿਜਲੀ ਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੇ ਸੁੰਦਰ ਤਾਨਾ ਲਤ੍ਰਿਪ
ਤੋ ਹੋਏ ਹੋਏ॥ਚਿਤ ਚੌਪ ਚਿਰੇ ਚਿਤਾ ਵਿਖੇ ਚੌਪ ਕੁਕੇ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੈ ਵਾਂਖੜੇ ਹੈ॥ਨਪ੍ਰਿਤਮਾਨ
ਸੁੰਦਰ ਅਜਾਨ ਭੁਜਾ ਜਾਨੂ ਆਤਾਈ ਬਾਹਾ ਕਰਿ ਪੇਜ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤਗਿ ੩੯੫
॥ਰੰਗ ਸੋ ਜਾਨ ਸੁਰੰਗੇ ਹੈ ਸੰਧੂਰ ਸੁਸਤੂਹਿੰਗਦੇ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੈ ਹਾਥੀ ਸ੍ਰੋਣ ਅਲੇ ਲੇ
ਲਹੂ ਦੇ ਫੁਹਾਰੇ ਚਲਦੇ ਹੈ ਕਪਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੁਣੇ ਕੁਕੇ ਕਲਕੇ ਅਕੇਲੇ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾ
ਰ ਇਕਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਅਦੁਤੀ ਸੂਰਮੇ ਹੈ॥੩੯੬॥ਦ੍ਰੁਮ ਪਾਨ ਬਿਹਛ ਦੇ ਪਤੇ ਉਡਤੇ ਹੈ
॥ਪੇਨ ਪਰੀ ਕਛੁ ਮਾਨ ਰਹਿ ਉਨਾਹਿ ਪ੍ਰਤਾਗਿਆ ਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੁ ਮਾਨ ਹੀ ਰਹਾ ੪੦੧
ਤ੍ਰਾਸ ਅਤੀ ਭੈ ਕਰਕੇ ਅਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ॥ਨਿਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਤੇ ਬਿਨਾ ੪੦੨॥ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਲਬ੍ਰਮ
ਲੋਕੇ ੪੦੩॥ਜਹਾਂ ਜਗਾਤੇ॥ਰਾਜਤ ਤਹਾਂ ਸੋਭਦੇ ਹੈ ਤ ਹਾਂ॥ਮਹਾ ਰਣ ਏਕੋ ਬਰਨੈ ਬਡੇ ਜੁਧ
ਨੇ ਬ੍ਰਣ ਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ੪੦੪॥ਪਾਵਕ ਜਾਨ ਭਠੀ ਮਾਨੋ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਭਠੀ ਤਪੀ ਹੈ॥ਛਤ੍ਰ ਜ
ਛਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ॥੪੦੫॥ਦਿਵ ਦੇਵ ਅਕਾਸ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਚਵੇਚਕ ਚਾਰੋ ਦਿਸਾਂ ੪੦੬॥ਅਧ
ਸੁਰ ਖਡੀ ਸਿਰ ਕਰਕੇ ॥ਬਿਕਰਾਰ ਭਯੰਕਰ ਭਯਾਨਕ ਤੇ ਭਯਾਨਕ ਸਭੈ ਕਿਤ ਸੁਭਟ ਪੈ
ਸਭੇ ਕੀ ਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਹੈ॥੪੦੯॥ਰੰਗ ਜੇ ਰਗਾ ਅੰਗਨੇ ਜੁਧ ਭੂਮ ਕਾਂ ਦਿਚ ਅੰਗ ਨੇ ਰੰਗੇ ਤੇ
ਰਾ ਅੰਗ ਹੋਇ ਪਰਤ ਅੰਗ ਭੰਗ ਹੋਏ ਪਏ ਹੈ॥੪੧੦॥ਰੰਗ ਝਤ੍ਰਿਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਕੇ ਝੂਰੀ
ਦੀਨਿਆਈ ਰਹੇ ਹੈ॥੪੧੩॥ਕੁਰਕੂ ਕਾਫੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਂ॥੪੧੫ ਲੁਝੈ ਮਰਤੇ ਹੈ॥
੪੧੯॥ਬਾਂਹ ਤੇ ਬੰਧੇ ਹੈ ੪੨੦॥ਧਾਏ ਸਬ੍ਰਾਹ ਜੋਧਾ ਸਕੋਪਾ ਦੌੜੇ ਹੈ ਜੋਧੇ ਸੁਰਮੇ ਸਹਿਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ
ਜਣ ਸੇਤ ਬੀਧਾ ਦੇਖੀ ਅਤ ਪਹਾੜਾ ਆਨੇ ਪੁਲ ਦੇ ਬੰਨਣ ਨੇ ਪਹਾੜ ਸੁਟਦੇ ਹੈ ਐਸੇ ਸੂ
ਰਮੇ ਡਿਗਦੇ ਹੈ॥੪੨੨॥ਚਲਾ ਚੇਤ ਚਖ ਛਾਡੈ ਤਜ੍ਵਾਲ ਅਸਤ੍ਰਾਂ ਬਿਅਸਤ ਹੋਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁ
ਟਦੀ ਹੈ ਅਗਨ ਦੀ ਲਾਟ॥੪੨੩॥ਬਣੀ ਪਤ੍ਰ ਜੈਸੇ ਬਣ ਦੇ ਪਤ੍ਰ ਜਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਉਡਦੇ ਹੈ ਐਸੇ ਉ
ਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥ਜਲੰਮੇਘ ਧਾਰ ਬਦਲ ਤੇ ਜਲ ਦੀ ਧਾਰਾ ਜੈਸੇ ਚਲਦੀ ਹੈ॥ਨਭ ਜਾਂਦ ਤਾ
ਰਾ ਅਕਾਸ ਤੇ ਜੈਸੇ ਤਾਰਾ ਡਿਗਦਾ ਹੈ॥੪੨੫॥ਕਰੀਅੰ ਜਮਾਨੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕ੍ਰਿਣਾਂ ਦੀਨਿਆਈ

ਸਰੀਸਤ੍ਰਸਾਲ੍ਹੀ ਬਣਾਨਾਲਸਤ੍ਰੂਆਨੂਸਲਦੇਹੈ॥੮੨॥ਚਲੇਕੀਟਕਾਸੇ॥ਚਲੇਹੈਕੀ
ਨੂੰਆਸਾਰਖੇਬਦੇਤਿਕਾਸੇ ਛੁੱਟਤੇਟਿੱਡਸਾਰਖੇ॥ਕਲੀਜਿੰਧਰੀਤੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਕੰਢੇਜੈਸੇ
ਰੇਤੇਦੇਕਿਣਕੇਹੁੰਦੇਹੈ॥ਤਨੀਰੋਮਤੇਤੇ ਸਰੀਰਵਿਚਰੋਮਹੈ॥ਜਿਤਨੇਤਿਤਨੇਹੈ॥੪੩॥ਛੂਟੇ
ਸੂਰਣ ਪੰਛੂਟਦੇਹੈਜੋ ਇਨੇਦੇ ਫੰਗਾਂਵਾਲੇਬਾਣ॥ਕਲੀਕੰਕਪਤ੍ਰੀ ਸੈਂਕੜਕਾਂਵਾਂਦੇਫੰ
ਗਾਂਵਾਲੇਬਾਣ॥ਤਜੇਜਾਣਛਤ੍ਰੀਤਜਦੇਹੈ॥ਮਾਨੋਛਤ੍ਰੀ॥੪੩॥੧॥ਅਗਿਰੇਤੋਖੇਤੇ ਡਿਗੇਹੈ ਰੇ
ਰੇਤਹੋਕੇਖੇਤਵਿਚ॥੪੩॥੨॥ਉਠੇਝਾਲਅੱਗੇ ਉਠਦੀਹੈਲਾਟਅਗਦੀ॥੪੩॥੩॥ਚਲੇ
ਬਾਲਆਲੇ ਚਲੇਸੁਰਗਲੋਕਨੂੰ॥੪੩॥੫॥ਪੁਨਰਬੀਗਤਿਆ॥ਰੋਸ ਬਹੁਤੇਸੂਰਮਾ
ਤਿਆਗਕੇਜੁਧਨੂੰ॥ਕ੍ਰੋਧੀਸਾਪਜੈਸੇ ਜੈਸੇਕ੍ਰੋਧੀਸਪਛੇੜੇਤੇਡੰਗਮਾਰਦਾਹੈ॥੪੩॥੬
ਸਿੱਤੇਆਇਤਾਨਾ ਸੈਂਤਨੇਆਇਘੇਰਿਆ॥੪੩॥੭॥ਕਲੀਕ੍ਰੀਤਲੇਖੇ ਕਲਕੀਦੀਕੀ
ਰਤੀਲਿਖਦੇਹੈ॥੪੩॥੮॥ਅਛਿਗਾਂਅਪਛਿਗਾਂ ਅਲੱਛ ਸੂਰਣੇ ਵਿਸੇਸਕ੍ਰਕੇਲਖਾਂਸੂਰਮਿ
ਆਂਕੋਬਰਦੀਹੈ॥੯॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਕੇ ਛਤ੍ਰਾਂਨੂੰਭ੍ਰਾਮਗਕੇ ਸੁਧੀਨਪਾਨਕੇਧਰੇ ਸੋਅਧੀ
ਨੇਹੋਕੇਰਥਾਂਪ੍ਰਹਬਾਦਾਧੁਣਕਰਰਹੀਹੈ॥੪੪॥੦॥ਅਰੂੜ੍ਹ ਰੂਕਕੇ॥ਅਬ੍ਰਝਰਿਧਾਵ
ਹੀ॥ਬਿਖਬ੍ਰਹੋਕੇਓਧਨੂੰਦੇਵਤੇਹੈ॥੪੪॥੧॥ਘੋਰੇ ਨਾਮਬਜੇ॥੪੪॥੨॥ਬਿਧੀ ਬਜੇ॥੪੪॥੩॥ਕੂਹਕੇ
ਬੋਲੇ॥੪੪॥੪॥ਛਿਪ੍ਰੀ ਸਤਾਬੀ॥੪੪॥੬॥ਬਾਹੇ ਸੂਰਮੇ॥੪੪॥੭॥ਪਾਨੀ ਪਾਣੀ॥੪੪॥੮॥ਅਬ੍ਰਿਤੇ ਉਪ
ਜੀਵਕਾਵਾਸਤੇ॥੪੫॥੦॥ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਣਹੀ॥੪੫॥੧॥ਇਸਟ ਇਸਟਦੀਪੂਜਾ ਸੂਫ
ਲ ਸੁਸੂਤ੍ਰਾਂਨਾਲ॥੪੫॥੨॥ਦੁਰੰਤ॥ਬਿਅੰਤ.ਕੇਤ ਕੀਰਤੀ॥੪੫॥੪॥ਹਤਰਚਾਰਦੇਸੈ
ਰਤਹੈਸੈਂਤ੍ਰਅੰਗਾਵਾਲਾਹੈ॥ਕਰੈਕਾਲਅਰਚਾ ਕਰਦੇਹੈਕਾਲੀਦੀਪੂਜਾ॥੪
੫॥੬॥ਬਿਰਾ ਪ੍ਰਿਥੀ॥੪੫॥੭॥ਬ੍ਰਿਤੀਇਦ੍ਰਜੈਸੇ ਬ੍ਰਤਾਸੁਰਪ੍ਰਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰਚਾਲਿਆਸੀ॥੪੫॥੯
ਚਲੀਸਾਜਸਾਜਾ ਚਲੀਸੈਨਾਸਾਜਨੂੰਸਾਜਕੇ॥੪੬॥੦॥ਜਿਣੇਰੰਖੀ ਪਖਰੀ ਜਿਤੇਨ
ਗਖ੍ਰਦੇਸਦੇਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇ॥ਹਣੇਪਖਰੀਭਖਰੀ ਮਾਰੇਪਖਰਦੇਸਦੇਪਖਰੀਭਖ੍ਰ
੩ ਦੇਸੇਭਖਰੀ॥ਗਜਸੁਤਾਨ ਗਜਸੁਤਾਨਦੇਸਕੇਗਾਜੀ ਸੂਰਮੇ ਰਜੀ ਰਜਪੂਤ ਰੋਹਤ੍ਰ
ਮੀਰੋਵਾਲੇ ਰੂਮਵਲਾਇਤਦੇ॥੪੬॥੧॥ਹਣੇਕਾਬਲੀ ਬਾਂਬਲੀਦੇ ਕੋ॥ਹਰੇਹੀਦੇ ਮ
ਸਕੇ ਕਿਸਾਕੇ ਕਿਸਾਂਵਾਲੇਸੂਰਮੇ॥ਬਲੀਬਾਲਖੀ ਬਲੀਬਲਖਬੁਖਾਰੇਦੇ
ਰੋਹਰੂਮੀਰੋਦੇਸਕੇਤੇਰੂਮਵਲਾਇਤਦੇ॥ਬੰਦਢੀਲੇ ਕਮਰਕਸੇਢਿਲੇਹੋਏ॥੪੬
॥੨॥ਰਬੀਰਾਜਹੀਣ ਰਬੀਰਾਜੇਰਥਾਂਤੇ ਬਿਨਾਹੋਏ॥੪੬॥੩॥ਕਉਕਬੰਦ੍ਰੀ ਕਉਕ
ਬੰਦ੍ਰੀਦੇਸਦੇ॥ਚਲੇਬਰਬਰੀ ਬਰਬਰਦੇਸਦੇ ਅਰਮਨੀ ਅਰਮਨਦੇਸਕੇ ਛਤ੍ਰਤ੍ਰ
ਰੀ ਤੈਰਵਲਾਇਤਦੇਵਾਬਾਂਜੇ॥ਆਨੂਫਿਰਗਏ॥੪੬॥੪॥ਜੰਗੀ ਸੂਰਮਾ॥ਦੂਰੰਦੂਰ
ਗਾਮੀ ਕਠਨਹਸਤੀਦੀਲਿਆਈਚਾਲਵਾਲਾ ਦਲੀਜੁਧਜੇਤਾ ਜੁਧਵਿਖੇਦਲ
ਆ ਨੂੰਜਿਤਣਵਾਲਾ॥ਛੁਭੇਛਤ੍ਰਹੰਤਾ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨਹੋਏਛਤ੍ਰਾਂਦਾਦੂਰਕਰਣਵਾਲਾ॥ਜਧੀਜੁ
ਧਜੇਤਾ ਜੁਧਦੇਜਿਤਣਵਾਸਤੇ॥੪੬॥੫॥ਕਟੇਟਟਰੰ ਕੱਟੇਗਏਟਿਕੇਟਪਾਨਲੇ॥
ਗਿਰੀਲੁਥਜੁਥੰ ਡਿਗਏ॥ਆਲੇਥਾਸਮੂਹ ਮਿਲੇਹੱਥਬ੍ਰਥੰ ਪਾਏਹਥਬਖੀਆਂਨੂੰ
ਰਣੰ ਰਵਿਖੇ ਮੁਖਜੁਥੰ ਮੂਹਾਂਦਾਸਮੂਹਬਢੇਪਏਹੈ॥੪੬॥੬॥ਕਹੈਕੋਲਿਕੰਕੀਕਰ
ਦੇਹੈਕਰੀਤੂਕਾਂਉ ਕਿਲਕੈਤਕਾ ਕਿਲਕਾਮਾਰਦੀਹੈਕਾਲੀ॥ਤਜੇਜ੍ਵਾਲਮਾਲਾ
ਤਜਦੀਹੈਲਾਟਾਂਦੀਪੰਗਤੀ ਜ੍ਵਾਲੀ ਜ੍ਵਾਲਦੇਵੀ॥੪੬॥੭॥ਗਹਿਬਾਣਕ੍ਰਿਪਾਣ
ਬਿਖੇ ਫਟਕੇਬਾਣਤੇਕ੍ਰਿਪਾਹਥਬਿਖੇ ਨਡਰਿੰਨਾਤਰਿਆ॥ਸੁਰਮਾ॥੪੭॥੦॥ਕਰ

ਹਾਕ ਹਾਕਾਦਾਮਾਰਣਾਕਰਦੇਹੈ॥੪੭੧॥ਉਮਤੀਜਣਘੋਰਧਪਮੰਤਘਧਾ ਤਰੇ
ਓਰੜੀਆਹੈਸਬਦਕਰਕੇਚੌਹਾਤਰਫਤੇਪ੍ਰਦਾਨਾਬਿਜਛਟਾਬਿਜਲੀਦੇ
ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਨਿਆਈ॥ਰੂਪਕੇਪੈਰਰੋਕਕੇਛੁਟਾਛੁਟੇਬਾਣ॥੪੭੨॥ਤਪਕੇ
ਜਿਮਪਾਵਕਜ੍ਵਾਲਭਨੀਤਪਕੇਚਲੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਅਗਦੀਲਾਟਨਾਲਭ
ਖੀਤਪਦੀਹੈ॥ਪ੍ਰਤਨਾਪਤਸੈਨਾਪਤੀਸਰਦਾਰਕੈਪ੍ਰਤਨਾਇਕਨੀਕੇਸੈਨਾਇ
ਕਨੀ॥੪੭੩॥ਹਰਿਜਿਉਅਰਕੇਪ੍ਰਤਅੰਗਾਤਸੈ॥ਸਪਾਂਦੀਨਿਆਈਸਤ੍ਰੂ
ਆਦੇਅੰਗਾਪ੍ਰਤੀਤਸਰਦੇਹੈ॥ਰਤਭੂਬ੍ਰਧਮੇਰਣਏਸਹਮੈਰਤਨਾਲਭਖੇਹੋ
ਏਰਣਦੇਸਮੈਐਸੇਹਸਦੇਹੈ॥ਜਨਾਬਿਜਲਜੁਆਲਕਰਾਲਕਸੈਮਾਨੋਬਿ
ਜੁਲੀਲਾਟਭਾਇਆਨਨੁਖਿਚਦੀਹੈ॥੪੭੪॥ਜੈਐਸਕੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇ
ਜੁਲੰਤਜ੍ਵਾਲਜੈਸਕੈਪ੍ਰਜੁਲਤਹੋਈਅਗਨਿਜਿਸਤਰਾਪ੍ਰਕਾਸਦੀਹੈ॥
ਹਸੰਤਜੈਮਕਾਮਣੀਹਸਦੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਏਦੰਦਜਿਸਤਰ੍ਹਾਪ੍ਰਕਾਸਦੀਆਂਹੈ
॥੪੭੫॥ਬਹਿੰਤਦਾਇਘਾਇਣਦਾਉਤਕਕੇਮਾਰਦੇਨਘਾਉਸਸਤ੍ਰਦਾਮਾਰਿ
ਤ੍ਰਿਕੇਲਾਕੇ॥ਜਾਲਾਜਿਉਲਾਟਦੀਤ੍ਰਾ॥੪੭੬॥ਭੈਧਰੀਭਾਇਆਨਕਾ॥੪੭੭
ਹਹਿਕਬੋਲਦੇਹੈ ਭੈਰਵੀਸੁਰੀਭਾਇਆਨਕਸੁਰਕੂਕੇ॥ਕਹਿਕਬੋਲਦੇਹੈ॥ਸਿ
ਧਰੀਸਿਧਾ॥੪੭੭॥ਗਣਤਗੁਰੂਰਿਭਰੀਬਾਣਾਦੇਸਮੂਹਭੀਰਹੈ॥ਸ
ਭੈਤਾਸਿਪਸੈਂਕੁਰੀਸੋਭਦੀਆਂਹੈ॥ਚੰਪੀਆਂਰੂਪਕਲਾਲਭਰੀਆਂਹੋਈਆਂ॥
ਚਲੇਤਾਓਤ੍ਰਚਾਪਣੀਛਿਤ੍ਰੇਹੋਏਧਨਖਾਂਦੇਬਾਣਚਲੇ॥ਜਪੰਤਜਾਪਜਾਪਣੀ
ਜਪਣੇਜੋਗਦੇਵੀਦੇਜਾਪਨੂੰਜਪਦੇਹੈਸੂਰਮੇ॥੪੭੮॥ਪ੍ਰਅੰਤਸੀਸਈਸਣੀ
ਪਰੋਦੇਹੈਸਿਵਾਨੂੰਈਸ੍ਵਣੀਦੇਵੀ॥ਹਸੰਤਹਾਰਸੀਸਣੀਸਿਵਜੀਦੇਹਾਰਦੇਵੀਨੂੰ
ਦਾਹਾਰਸਿਰਾਂਦਾਹਾਰਹਸਦਾਹੈ॥ਨਿਸਨੇਸਬਦ॥ਅਰੀਆਅਗਮਭਇ
ਓਰਣ॥ਅਹੀਅਤੇਅਗੰਮਹੋਇਆਜਧ॥੪੭੯॥ਜੰਗੀਸੂਰਮੇਤਮੰਜਾਣ
ਭੋਰਿਸੁਵੇਰੇਨੂਮਾਨੋਅੰਧੇਰਾਨਾਸਹੋਇਆਹੈ॥ਲੋਹਧਾਰਿਲੋਹੇਦੀਧਾਰਾਜੋਅਗੇ
ਸੂਰਐਸਸਤ੍ਰਮਾਰਦੇਹੈ॥੪੮੦॥ਛੁਟੇਸ੍ਰਿਗਣਪੰਖੀਸਾਇਨੇਦੇਫੰਘਾਵਾਲੇਬਾਣ
ਸਸਤ੍ਰਝਾਰਿਸਮੂਸਸਤ੍ਰਾਦੀਬਾਤ੍ਰਾਝਾਤ੍ਰੀ॥੪੮੧॥ਹਣਿਓਜੋਰਜੰਗੀਜੰਗਾਦਿ
ਮਾਰਕੇਬਸਕਰਲਏ॥ਭਗਿਓਭੁਜਗਾਈਤ੍ਰਿਣਦੰਦਬਾਭੋਦੰਦਾਂਵਿਚਕਖਫੜ
ਕੇ॥ਬਕੇਦੀਨਬੈਣਕੈਦੇਹੈਦੀਨਬਚਨਅਕੇਰਿਭੇਟਾਨਿਹੋਰਿਤਰਾਜਾਨਮਸਕਾਰ
ਕਰਦੇਹੈ॥ਜਾਕੋ॥੪੮੨॥ਹਠੇਕਾਸਵਾਰੀਕਾਸਵਾਰਦੇਸਕੇਵੀਰਗੋਰਖੀ
ਏਬੰਦੀਬਿੰਦਦੇਸਦੇਬਦੀਆਰਦੇਜੀਦੇਸਦੇਮਾਜਿੰਦ੍ਰਗਨੀਮਜੇਜੀਮੰਜਿੰਦਵ
ਲਾਇਤਦੇਮਜਾਜਵਾਲੇ॥੪੮੪॥ਤੁਸੀਤੂਸਵਲਾਇਤਦੇਤੂਸੀਕ੍ਰਿਤੀਚਰਜੋਧ
ਕੀਤੇਲਾਓਣਟਿਕੇਜੋਧਿਆਂਨੇ॥ਹਠੇਪਾਰਸੀਹਠਵਾਲੇਪਾਰਸੀਵਲਾਇਤਦੇ॥
ਸਦਵਲਾਇਤਖੁਬਾਸੜੇਪੀਖੁਬਾਵਲਾਇਤਦੇਕੁਧਸਾਬਬੁਰੇਬਾਗਦਾਦੀ
ਬੁਰੇਸੈਬਗਦਾਦਦੀਹੈ॥ਸਿਪਾਹਕੰਧਾਰੀਕੰਧਾਰੀਆਂਦੀਸਿਪਾਹਹੈ॥ਕਲੀਕੰਗਾ
ਲਕਾਲਮਾਖਾਕਾਲਮਾਖਾਵਲਾਇਤਦੇਨਾਲੰਪੰਗਤੀਘਰੈਸਿਆਮੰਘਟਾਜੇ ਜਾਣ
ਸਮੂਲੀਆਪੁਰਦੀਹੈਕਾਲੀਘਟਾਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਤਿਸਦੇਵਿਚਬਿਜਲੀਦੀਲਾਟਹੈ
ਦੀਹੈ॥੪੮੬॥ਹਾਜੀਗਾਜਹਾਥੀਆਂਵਾਲੇਬਾਜੀਘੋੜੇਗਿਰੇਬੀਰਸ੍ਰੀਤਿਰਾਦੇ
ਹੈਸੂਰਮੇਸਮੂਹਾਇਕਿਗਾਹਿਕੈਇਕਿਨੂਇਹਾਕਮਾਰਕੇਧਕਦੇਹੈ॥ਲੋਹਪੂਰਿਸਸਤ੍ਰ
ਨਾਲਧਰਤੀਪੂਰੀਗਈ॥ਕੇ॥੪੮੭॥ਬ ਜੋਰੀਬਬਾਜਾਨਗਾਰੇਦਾਬਾਜਾਬਜਿਆ

੪੯੦।ਭ੍ਰਾਰਾ ਭ੍ਰਾਰਾ ਦਲ੍ਹ ਮੈ ਲਿਆ ਭਵੱਗੀ ਸੂਰਮੇ।੪੯੧।ਜੰਪਤ ਸੇ
ਸਫਣੇ ਜਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਨਾਗ ਫਣਾਂ ਵਾਲਾ। ਧਪਹ ਰੰਤ ਬਜਦੇ ਹੈ ਧੁੰਧਧਰ ਧੋ
ਰਣੇ ਧੁੰਧ ਭੂਤ ਭਇਆਨਕ ਜੁਧ ਵਿਖੇ। ਜੁਝਾਰ ਸੂਰਮੇ।੪੯੨।ਬ੍ਰਿਣ ਝੁਲਤ
ਫਟਾਂ ਨੂੰ ਝੂਲਦੇ ਹੈ ਧਲਤ ਧਾਇ ਧਪਣੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ ਧਾਉ ਬਹੁਤੇ। ਕਰੂਕ ਟੰਸ ਪੱਖ
ਰਬਖੱਅ ਝੁਰਣਾ। ਕਰੂਕਟੀ ਧੋੜਿਆਂ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਈ ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਆਂਵ
ਲਿਆ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਕਟ ਪਈ। ਗਣ ਗਿੱਧ ਸ੍ਰਾਬਿੰਧ ਗਣ ਸਿਵਾ ਦੇ ਗਿਝਾਂ ਬ
ਡੀਆਂ ਰਬ ਤਨ ਭੀ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ਅਕਾਸ ਵਿਚ।੪੯੩।ਅਲੋਕ ਸੁਬਾਹਿ
ਦੇਖ ਕੇ ਵਾ ਅਲੋਕ ਅਸ ਚਰਜ ਸੂਰਮੇ ਲਗ ਸਿਰਣੇ ਲਗੀਆਂ ਹੈ ਸਰਣਾ।
ਇਸੁਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਪਖਰ ਹੂਰ ਫਿਰੀ ਫੰਗਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਹੂਰਾਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੈ।
ਪਾਣ ਅਨਸਾਰ ਏ ਅਰਬਾਂ ਹੈ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਹੂਰਾਂ ਫਿਰਦੀ ਹੈ
੪੯੪।ਭੁਤ ਪੇਖਤ ਪ੍ਰੇਅਤ ਹਾਰ ਹਰੀ ਸੁਰ ਆਪੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰੇਅਦਾ ਹੈ ਹਾਰ ਵਿਚ ਸਿ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵ ਜੀ।ਹਹਰ ਵਤ ਹਾਸ ਫਿਰੀ ਪਖਰੀ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਕੇ ਹਸਦੀ ਹੈ ਖਪਰ ਵ
ਲੀ ਦੇਵੀ।ਪ੍ਰਣ ਪੂਰਸੁ ਪਛ ਮਜੀਤ ਰਣੇ ਪ੍ਰਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਪਛਮ ਨੂੰ ਜਿਤ ਕੇ ਰਣ
ਵਿਖੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ।੪੯੫।ਜੇਮਾ ਜਿਮ ਜਿਸ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ।੪੯੬।ਰਣੇ ਜੰਪਤ ਜ
ਗਣ ਜੂਹ ਜਪਾਂ ਰਣਾ ਵਿਖੇ ਜਪਦੀਆਂ ਜੋਗਣੀਆਂ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਮੂਹ। ਕਲਕੰ
ਪਤ ਭੈਰੋ ਅਭੀਰ ਭਯੋ। ਸੁਨ ਕਮਦੇ ਅਭੀਰ ਥੇ ਜੇ ਕਾਇਰ ਹੋਏ ਭੈ ਕਰ ਕੇ। ਹਨੁ
ਹਸਤ ਹਸਤ ਹਾਸ ਮ੍ਰਿੜਾ ਹਨੁ ਹਨੁ ਸਬਦ ਕਰ ਕੇ ਹਸਦੀ ਹੈ ਮ੍ਰਿੜਾ ਦੇਵੀ। ਬੁਲ
ਬੋਲ ਭਾਮਾ ਬੋਲ ਹੋਈ ਸਮੰਕਤ ਸੇਸ ਬਿਰਾ ਸਹਿਤ ਸੰਕਾ ਦੇ ਹੋਇ ਸੇਸਨਾਗ ਪ੍ਰਿ
ਥੀਰ ਗਨਾ ਪਦੋ ਸਿਰ ਪਰੋ।੪੯੭।ਦਿਵ ਦੇਖਤ ਲੇਖਤ ਧੰਨ ਧੰਨ ਦੇਵਤੇ ਦੇਖ ਕੇ
ਲਿਖਦੇ ਹੈ ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀ ਧੰਨ ਹੋ ਸੂਰਮਿਓ। ਕ੍ਰੂਰ ਪ੍ਰਭੰ ਭਇਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਵਾਲੀ ਦੇ
ਵੀ।੪੯੮।ਕਪਾਲਨ ਕਪਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਪਛਾਣ ਮਣੀ ਸੋਭਾ ਨਾਲ ਮਣੀ ਹੋਈ।
ਗਣ ਪੂਰਸੁ ਪੂਰਤ ਪੂਰਰਣੇ ਸਮੂਹ ਹੂਰਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਣ ਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੈ ਰਣ
ਭੂਮਕਾ ਵਿਖੇ। ਗਣੇ ਸਮੂਹ।੪੯੯।ਕ੍ਰੂਰ ਕਬੰਧ ਪ੍ਰਭਾ ਭਇਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਵਾਲੇ
ਧੜ। ਪੂਰ ਰਣੇ ਰਣ ਭੂਮਕਾ ਵਿਖੇ।੫੦੦।ਮੁਖੀ ਮੁਚੰਗ ਬਾਜਾ। ਸਾਇ ਸੁਰੰਨ ਫੀ
ਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁਹ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੁਰ ਸੰਖ ਸੰਖਾਂ ਦੀ ਸੁਰ ਭੇਰ ਭਕੇ ਭੇਰੀਆਂ ਬਜਦੀਆਂ ਹੈ
੫੦੧।ਰਣਹਾਂ ਜੀਤ ਕੇ ਤਕ ਏ ਸੁਹਿਣੇ ਰਣਾ ਵਿਖੇ ਗਾਜੇ ਕਿ ਤਨੇਕ ਬਾਜੇ।੫੦੨
ਬੱਜਤ ਦੀਹ ਦਲੀ ਲੜਦੇ ਹੈ ਬਡੇ ਦਲ ਵਾਲੇ। ਚੀਸਤ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈ ਸੁਨੂੰਸ
ਸੂਹ ਗਜੀ ਹਾਥੀ ਆਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ। ਅਸ ਲੱਸਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਲਸਕਦੇ ਰੰਸ
ਤਤੇਗ ਜਗੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਤੇਗਾਂ।੫੦੩।ਦੀਹ ਦਾਨੋ ਦਿਵਾਨੋ। ਬਡੇ ਰਾਖਸ
ਦਿਵਾਨੇ ਕਮਲੇ। ਹਨੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਸੂਰਮੇ ਬੀਜਾਪੁਰੀ ਬੀਜਾਪੁਰ ਦੇ ਗੋਲ ਕੁੰਡੀ
ਗੋਲਕੁੰਡੇ ਜੋ ਦੇਸ ਹੈ ਉਸਦੇ ਗੋਲ ਕੁੰਡੀਏ। ਨਚੀ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡੀ ਨਚੀ ਹੈ ਧੜ ਤੇ ਸਿਰ।੫੦੪
ਸੁਧੀ ਬੰਦ੍ਰਬਾਸੀ ਬੁਧ ਵਾਨ ਜੋ ਬੰਦ੍ਰ ਦੇ ਬਾਸੀ ਹੈ। ਮਤੇ ਮਛਬੰਦ੍ਰੀ ਮਲੇ ਹੈ ਮਛੀ ਬੰ
ਦ੍ਰ ਵਾਲੇ। ਹਠੀ ਜਧਰਾਸੀ ਹਠੀ ਜਧਰ ਦਾ ਧਰਾਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਾਵਰੇ ਦ੍ਰੋਣਾਂ ਦ੍ਰਾਵੜ ਦੇ ਲੇ
ਸਦੇ ਤੇ ਜਤ ਤਾਤੇ ਤਿਲੰਗੀ ਤੇਜ ਕਰ ਕੇ ਤਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤਿਲੰਗ ਦਲਾਇਤ ਦੇ। ਜੰਗਭੰ
ਗੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਭੰਗੀ ਦਲਾਇਤ ਵਾ ਭੰਗ ਪੀ ਕੇ। ਫਿਰੰਗੀ ਲੜ੍ਹ।੫੦੫।ਛਪੇਰਾਂ
ਦਰਾਜਾਂ ਚੰਦੇਰੀ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ। ਬਈਦਰ ਭਿਮੀ ਬਈਦਰਭ ਦੇਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ

ਸਗਲੀ ਗੁਸੇਦਾਸਮੂਹਾ।ਅਜੈਤੇਦਛਨੀ ਜਿਤਲਏਦਛਣੀ ਸੁਧਾਰੀ ਬਣਾਈਪੰ ੩੩
ਗਤੀ।ਅਵਿਸਾਪ੍ਰਾਚੀਅਰੁ ਪੂਰਬਦਿਸਨੂ ਕੋਪਕੀਨੈਸਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇਨਿਹਕਲੰਕਿਆ
ਵਤਾਰਨੇਅਸਵਾਰੀਕੀਤੀ।।੫੦੭।।ਜੈਤਪਤ੍ਰੰ ਨਿਸਾਣ ਫਤੇ ਨਾਮੇਦਾਨਗਾਰਾ
੫ ਬਜਾਇਆ।।੫੦੮।।ਮਾਗਧ ਮਹੀ ਮੰਡੇ ਮਹਾਨ ਮਾਗਧਦੇਸਕੇਰਾਜੇਮਲੇ
ਬਡੇ।ਬੰਗੀ ਬੰਗਾਸਬਲਾਇਤਦੇ ਕਾਲਿੰਗ ਵਲਾਇਤ ਅਨੰਗੀ ਨੰਗੀ ਆਦੀ
ਵਲਾਇਤਦੇਜੋਅਜੀਤਸੇ।ਐਰੰਗ ਵਲਾਇਤ ਅਘੋਰ ਵਿਸੇਸਕਰਕੇ ਗੋ
ਰਖੀਏ।।੫੦੯।।ਛਿਜਾਦਕਰਣੇ ਛਜਾਵਰਹਰੇ ਕੰਨਾਵਾਲਿਆਂਤੇਆਦਿਲੇਕੇ ਇ
ਕਾਦਪਾਦ ਇਕਪੈਰਵਾਲਿਆਂਤੇਆਦਿਲੈਕੇ।ਅਦ੍ਰੰਤ।ਬੇ ਅੰਤ ਪੂਰਬਪੂਰੰ
ਤ ਪੂਰਬਨੂੰਪ੍ਰਾਵਿਸੇਸਕਰਕੇਅੰਤਨੂੰ।।੫੧੦।।ਅੰਡੇ ਮਲੇਹੈ ਖੁਰਾਸਾਨ ਕਰਾਸਾਨਦੇ
ਖੰਡੇ।।੫੧੧।।ਪਟੱਨਉਪੱਟ ਪੱਟਣਨੂੰਵਿਸੇਸਕਰਕੇਪਟਕੇ ਖੰਡੇ ਟੁਕੜੇਟੁਕ
ੜੇਕੀਤੇ।।੫੧੨।।ਜੋਧੇ ਜੁਝਾਰ ਜੋ ਧੇਜੁਝਣਵਾਲੇ।ਲੁਝਾਰ ਸੂਰਮੇ।ਭੁਹਰੰਤਭੁੰ
੫੧੨ ਇ ਭੌਦੀਤ੍ਰਾਨਾਲ ਕਹਕੰਤਕਾਲ ਬੋਲਦੀਹੈਕਾਲੀ।ਮੁਕਤੰਤ ਜ੍ਵਾਲ ਛਡਦੀ
ਹੈਜ੍ਵਾਲਾ ਦੀ ਲਾਟਨੂੰ।।੫੧੩।।ਬਾਜਤ ਮਕੰਤ ਬਜਦੇਹੈਤਊਹੂ ਗੀਤ ਗਹਿਮੋਰੇ ਗੰਝਰ
ਜੰਹਹਿਮਾਲੇਦੀਪੁਤ੍ਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਵਾਸਿਵਜੀਦੀਇਸਤ੍ਰੀ।।੫੧੫।।ਪਾਪ੍ਰਸਿਧ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਕਬੰਤਕਾਬ ਕਥਦੇਹੈਕਬੀਸਰੀ ਸੋ ਭੰਤਾ ਸਿੱਧ ਸੋਭਦੇਹੈ ਸਿਧਾ।ਗਾਵੰਤ ਬੀਨਬੀ
ਇਕ ਨਾਬਜੰਤ ਗਾਉਂਦੇਹੈ ਰਸਬੀਨਤੇਦੂਸਰੀਬੀਨਦੋ ਤੂੰਬਿਆਂਵਾਲੀ ਬਜਾਕੇ।।੫
੧੬।।ਹੀਜਤਗਾਜੀਂਦ੍ਰ ਬੋਲਦੇਹੈਬਡੇਹਾਥੀ ਹੈਵਰ ਘੋੜੇਸੇਸਟ ਆਰੂਬਜੰਤਮਾ
ਰੂਹਾਬਜਾਉਂਦੇਹੈ।ਮਹੇਦ੍ਰ ਮੰਦਰਾਚਲ ਹਮਧਰਮਹਾਣੋ ਹੇਮਪ੍ਰਬਤਬਡੇ
ਦਵ ੫੧੭।।ਭਿਦੰਤ ਮਰਮ ਭਿੰਨੀਆਂ ਭਾਈਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਜੁਝੰਤ ਸੁਬਾਹ ਮਰੇ ਸੂਰ
ਲੇ ਮੇ।।੫੧੮।।ਸਰਖੰਤਸੇਲ ਖਿਚਦੇਹੈਸੇਲੇ ਕਪਾਲ ਕਪਾਲੀਫੜਕੇਹਥਾਂ
ਚ।।੫੧੯।।ਹਰਕੰਤਹਬਬੋਲਦੇਹੈਹਾਲੀ ਖਰਕੰਤ ਖੋਲ ਬਜਦੇਹੈ ਟੋਪਾ।ਟਿਰੰ
ਤ ਟੀਕ ਟਿਰਦੇਹੈ ਟਿਕੇ ਝਿਰਕੰਤ ਝੋਲ ਗਿਰਦੇਹੈ ਝੋਲਾ ਖਾਕੇ।ਦਰਕੰਤ ਦਲੇ
ਹੈ ਦੀਹ ਬਡੇ ਦੁਰੰਤ।ਬੇਅੰਤ।।ਹਰਕੰਤ ਹਾਸ ਹਸਤ ਮਹੰਤ ਟਾਟਾ ਸਬਦ ਕ
ਰਕੇਹਾਸਕਰਕੇਮਹੰਤਹਸਦੇਹੈ।।੫੨੦।।ਹਾਹਾਸੀ ਹਾਹੇਦੁਆਹਾਕਾਹਿਤੇਹੋਹਸਦੀ
ਹੈਕਪਾਲਿਨੀ।।ਸੁਬਾਸੰ ਫਤਾਲੀ ਸੁਸਟੂ ਬਾਸਹੈ ਪ੍ਰਥੀਭੂਪਾ।ਪ੍ਰਾਦਿ ਥੋ।ਪ੍ਰਭਾਸੰ
ਜ੍ਵਾਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਹੈਜ੍ਵਾਮਾਲਾ।ਅਗਨੀਕੀਤ੍ਰਾ।ਅਨਾਸੰ ਕਰਾਲੰ ਨਾਸਨਹੀਹੈ
ਜਿਸਕਾ ਭਯਾਨਕਹੈ।।੫੨੧।।ਦਵੰ ਕਠਣ ਸਰਣੀ ਸਰਣਆਉਣਵਾਲੇ।ਅਘੀ
ਪਾਪ ਦ੍ਵਾਰੇ ਅਘਾਵਾਲੇਤੇ ਪਾਪਾਂਵਾਲੇ।।੫੨੨।।ਜ੍ਵਾਲਾ ਅਗਨੀਦੀ ਨਿਆਈ।।
ਕਿਧੌਂ ਜ੍ਵਾਲਮਾਲਾ ਬਹੁਤੇਅਗਨਦੀ ਮਾਲਾਹੈ।ਅਨੇ ਜ੍ਵਾਲਵਾਲਾ ਘਨੇਅਗ
ਨਦਾਪੁੰਜਹੈ।ਸਰੂਪੰਕਰਾਲਾ ਭਇਆਨਕਸਰੂਪਹੈ।।੫੨੩।।ਤ੍ਰਿਲੋਕਮਾ
ਣ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨੂੰ ਮਾਰਦੇਣਵਾਲੀਹੈ।ਦਫੰਦੀਹ ਦਾਨੰ ਦਲੇਹੈ ਬਡੇਦਾਨੋ।ਭਰੇ
ਮਜਿਜਆਲੰ ਭਰੇ ਹੋਏਬੇਜੋਮਾਨਦੀਆਂਲੋਰਾਨਬਾ।।੫੨੪।।ਅਜੀਤੇ ਜੀਤ
ਜੀਤਕੇ ਅਜਿਤਾਂਨੂੰ ਜਿਤਾਜਿਤਕੇ।ਅਭੀਗੀ ਨਹੀਂਥੇ ਜੋ ਹੋਕਾਇਰ ਭੀਰਪ੍ਰੋ ਕਾਇ
ਰਹੋਕੇ।ਸਬੇਈ ਸੁਰਬਸਾਬੀ ਕੇ ਸਬਸਾਬੀਆਂਨੂੰਸਾਬਕਰਕੇ।।੫੨੫।।

ਤਮੈਕੇਰਾਜਾਧਾਰੀਕੋ।ਫੁਕੇਧਾਹੋਏਰਾਜਾਧਾਰਾਂਕੋ।ਰਜੀਲੇਰਜਪੂਤਤੋਹ
ਵਾਰੀਕੇਰੋਵਲਾਇਤਕੇ।ਕਟੀਲੇਕਟੈਲੇਕਾਮਰੂਪਾਕੇਕਮਰੂਦੇਸਕੇ।ਕ
ਬੋਜੁਦੇਸਕੇਕਾਸਕਾਰੀਦੇਸਕੇ॥੫੨॥ਢਾਢੇਮੈਂਕੇਸੱਬਦਾ।ਡ੍ਰਮੈਕੇਸਬਦਡੌਂਕ
ਵਾਰੇਕੇਡਗਿਆਂਵਾਲਿਆਂ।ਡਉਰੂਆਕੇ।ਧੱਧਮੈਕੇਨੇਜਬਾਜਾਦੇ।ਧਧੱਕ
ਸਬਦਹੋਏਨੇਜੇਬਾਜੇਕੇ।ਤਮੈਕੇਤੌਰਤਾਜਾਦੇ।ਤਮਕਸਬਦਹੋਏਤੀਰਮਰੰ
ਜਾਂਦੇ॥੫੨ ੧॥ਅਮੈਡੇਮਲਾਰਿਤੇ।ਖਾਨੇਖਵਾਸਮਵਾਸਤਜੇ।ਮਵਾਸਆਕੀ
ਥੇਜੇਡਰੇਸੋਸਤ੍ਰਖਾਨਿਆਂਨੁਤਿਆਗਗਏ॥੫੨ ੨॥ਸੀਕਣੇਸੁਹਾਏਕਠੇਹੋਏ
ਸੁਰਮੇਭੀਭਰੇਭੀਰਭ੍ਰੇਨਾਲਭਰੇਕਾਇਰਾ।ਮ੍ਰਿਗਮਦਕਸਤੂਰੀਕਰਪੂਰਧੋ
ਰੇਕਪੂਰਧੋਲਕੇ॥੫੨ ੩॥ਸਾਮੰਤਸਾਊਸੁਧਵੰਗੇਰਾਵਲੀਭੇਖਸੁੰਦ੍ਰਭੇਖ
ਵਾਲੇ॥੫੩ ੧॥ਜਵਾਲਜੁਧਅਗਨੀਵੀਤ੍ਰਾਜੁਧਨੂਭਰਲੋਕ੍ਰੁਧਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇਮੁ
ਖੀਤਾਈਬਾਣਖਿਚਕੇ।ਖੜ੍ਹਿਹਾਣਾ।ਖੜੀਆਂਦੀਆਣਵਾਲੇ।ਉਭ੍ਰਰੇਤੂਰੇ
ਧੁਕੰਤਧੁੰਧਉਠੀਧੂੜ॥੫੩ ੨॥ਭਾਖੰਤਮਾਸਖਾਦੇਹੈਉਨਾਦੇਮਾਨੂੰਇਲਾਂਤੇਕਾਸ
ਉ॥੫੩ ੩॥ਨਚੇਈਸਸੀਸੈਨਚੇਸਿਵਜੀਸਿਰਾਵਿਚਮਿਲੇਸੈਣਈਸੀਮਿ
ਲੇਸੈਨਾਦੇਰਾਜੇ॥੫੩ ੪॥ਹਸੈਮੁੰਡਮਾਲਾਹਸਦੀਹੈਮੁੰਡਾਦੀਮਾਲਾਵਾਲੀ
ਦੇਵੀਤਜੈਜੋਗਜ੍ਵਾਲਾਤਿਆਗਦੀਹੈਜੋਗਦੀਅਗਨਾ॥੫੩ ੫॥ਉਠੀਧੂ
ਰਧੂਮੀਧੁਮਾਈਹੋਈਧੂੜਉਠੀ।ਸੁਭੇਰੇਤਖੇਤੰਸੋਭਦੇਹੈਰੇਤਦੀਤ੍ਰਾਹਏਹੋਏਖੇ
ਤਾਂਵਿਚ॥੫੪ ੦॥ਲਾਇਉਮੰਗਾਕੈਕੇ।ਸੰਗਕ੍ਰੁਕੇਲੈਚਾਲਿਓ॥੫੪ ੧॥ਬਜੇਥ
ਘ ਜ੍ਹਈਬਜੇਜੈਦੇਬਾਜੇ।ਦੁੰਦਭ ਨਗਾਰੇ।ਖੰਕੜੀਕਾਲਕ੍ਰੂਰ॥੫੪ ੨॥ਬੋਲਦੀ
ਹੈਕਾਲਿਦੇਵੀਭਾਇਆਨਕਪ੍ਰਭਾਬਦਪ੍ਰਕਾਰਉਸਤਤਕੇਰੀਸ਼ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਕ
ਰਕੇਉਸਤਤਕੀਤੀਨਿਹਕਲੰਕਅਵਤਾਰਦੀ॥੫੪ ੩॥ਭਿੜੀਭੇੜਭੇੜਜੁਧ
ਵਿਖੇਲੜੀਵਾਭੇੜ੍ਹਾਵਿਖੇਭਿੜੀਲੜਪੜੀਅਮੇਰਲੜਕੇਪੜੀਹੈਸੁਮੇਰਦੀ
ਆਂਆਈ॥ਝੜਪੜੀਪਤ੍ਰਬਣਾ।ਝੜਪਈਸੈਨਾਬਣਦੇਪਤ੍ਰਾਂਦੀਨਿਆਈ।
ਡੁਲੀਆਇੰਦ੍ਰਡੋਲਿਆਇੰਦ੍ਰਸੰਕ੍ਰੁੜੀਜ ਇਕਠੇਹੋਏਦ੍ਰਵਣਗਣਦ੍ਰਵ
ਡ੍ਰਕੇਸਮੂਹਫਣਾ।ਚਕਿਓਗਣਿੰਦਚਕ੍ਰਿਤਹੋਏਦਿਸਾਪਾਲ੍ਯਹਾਥੀ॥ਧੀਧਕਧ
ਚੰਦਕੀਬਗਾਇਆ।ਚੰਦ੍ਰਮਾ।ਭੰਭਜਗਾ।ਦਿਵਾਕਰਭੈਕਰਕੇਭਜਗਾਇਆ।ਸੁ
ਰਲੋ।ਡੁਲਗੋਮੇਰਡੋਲਗਏਆਸੁਮੇਰਡਗਗਕੁਮੇਰਡਿਗਾਜਾਕੁਮੇਰਸਬ
ਸੁਕਾਂਸਾਇਰ ਸਬਸੁਕਗੇਸਮੁੰਦਰ।ਤਤਜਗਾਧਿਆਨਤਬਧੂਰਜਟੀਤਜ
ਦਿਤਾਧਿਆਨਸਿਵਨੇ ਸਹਿਨਸਕਰਾ ਸਹਿਨਾਸਕੇਰੀਭਾਰਨੂੰਧਰਾ।ਪ੍ਰਿਥੀ
ਉਛਲਗਾਨੀਰ ਉਛਲਣਗੇਜਲ ਪਛਲਰਾ।ਪਵਨਿਪਿਛਾਂਹਟਜਾਵੇਗੀ
ਪੌਣ ਮੁਰਗਾੜਗਾੜਰਾ।ਤ੍ਰਿਧਾਤ੍ਰਿਧਾਵਾਡੋਲਹੋਈ ਕੈ ਪਗਧਰਾ ਕੀਬੇਗੀ
ਪਰਬਤਾਂਦਾ॥ ਨਾਹੋਵੇਗਾ।ਤ੍ਰਿਗਗਥਿ
ਧਰਤੀ॥੫੪ ੪॥ਪਬਅਪਿਸਾਨ ਪਰਬਤਾਂਦਾ।ਮਨਿਧ੍ਰੂਜੇਹੋਏ।ਕੂਰਭਾਇ
ਧ ਡ੍ਰਿਗੇਰਗਾਥਿਧਿਆਦਲ ਕੈ ਪਕਮੁਨਧ੍ਰਮ ਕੈਪੇਰਗਾਮੁਨਿਧ੍ਰੂਜੇਹੋਏ।ਲੋਕ ਕ
ਆਨਕਾਜੇਣਵਰਚੀਅਲੋਕ ਮਾਨੋਰਚੇਹੈਂਲੋਕ ਕ

ਰਕੇਪਹਰਿਅਸਟਅਕਾਸਖਟਧਰਣਕੀਆਕਰਕੇਕ੍ਰੋਧਅਤਸ ੩੪
ਕਾਸਤੇਛੇਧਰਤੀਆਂਕੀਤੀਆਹੈਂ।ਚਕ੍ਰਤਦਾਰਚਕ੍ਰਵੈ ਚਕ੍ਰਤਹੋਇਰਾ ੫੪੪
ਰਸੂੰਦ੍ਰਚੋਹਾਚਕ੍ਰਾਵਾਲੇ ਚਕ੍ਰਤਾਸਿਰਸਹੰਸਸੇਸਫਣ ਚਕ੍ਰਤੇਸਿਰਹਜਾਰ
ਰਫਣਾਵਾਲੇਸੇਸਨਾਗਕੋਧਕਤਮੱਛ ਧਕਾਧਕਹੋਈਪਾਤਲੋਕਨੂੰਦ੍ਰ
ਗਣਚਲਾਵਾਨਹੋਕੇਸਮੂਹਾਗੱਧਉਧਹੂੰਲੇਉਡੀਯਾ।ਤ੍ਰਿਸ੍ਹਾਂਉਤਾਹਾਮਾਸ
ਲੈਕੇਉਡੀਆਂ।ਬਮਤਜ੍ਵਾਲਖੰਕਾਲਉਗਾਲਛਡੀਹੈਅਗਨਨੂੰਖੈਕਰਣ
ਵਾਲੀਕਾਲੀਦੇਵੀਲੁਬਹਬੇਨਹੀਛੁਟੀਯ ਮੁਇਆਂਹੋਇਆਂਦੇਹਬੇਲੇ
ਬ੍ਰੰਧੂਹੀਛੁਟਦੀਆਂ।ਦਸਤਰਾਗ ਦਸਤਾਨੇਪਖਰਤਰੀਪਾਖਰਾਂਵਾਲੇਘੋ ਤੇਸ
ਕ੍ਰੋਗਹਿਸ੍ਰਿਤਮਨਨਿਰਖਸੂਰਹੂਹੈਬਰੀਰੀਝਦੀਆਂਨਵਿਖੇਦੇਖਕੇਸੂਰਮਿ
ਆਂਨੂੰਅਪਛਰਾਂਬਰਦੀਆਹੈ।੫੪੫।ਤੂਰਬਾਜੇਕਾਨਾਮਝੁਨਕਾਰ
ਸਬਦਾਹਾਹਾਮਚੇ ਛੰਦਦੀਚਾਲਹੈਵਾਹੇਭਾਈਜਨੇ ਉਧਾਰੇਨੈਕੋਕਰਕੇ
੫੪੬।।ਜੁਝਾਉ ਮਾਰੂਬਾਜੇਕਾਨਾਮਾ।ਸਭਾਸਿਹਨੈਕਜੀਤਕਾਬਾਜਾ।ਸਭਨਾਂਦੇ
ਸਿਰਪ੍ਰਜਿਤਦਾਨਗਾਰਾਬਾਜੇਆ।੫੪੭।ਤਬਲੌਂਕਲਜੁਗਾਂਤਨੀਅ
ਰਾਘੋ ਤਬਤਾਈਕਲਜੁਗਦਾਅੰਤਦਾਸਮਾਨੇਨ੍ਰਆਇਆ।ਸਤਜੁਗ
ਕੀਆਗਮਤਾਜਾਨੀ।ਸਤਜੁਗਦੇਆਉਣੇਬਾਤਾਜਾਣੀ।੫੪੮।ਤ੍ਰਾਸ ਦੀ
ਕਥਕਹਾਨੀ ਅਕਥਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਦੀਕਹਾਣੀ।ਕਿਨਹੂਨਜਾਨੀ ਕਿਸੇਨੇਨਹੀ
ਜਾਈ ਨਾਸਭਨਾਨੇਜਾਣੀਹੈ।੫੪੯।ਅਨਾਮਨਭੇਧਾਹੋਰਹੋਰਭੇਖਾਂਦਾ।
ਸਹਿਤਿਖੇਧ੍ਰਾਸਹਿਤਟਿਕਿਆਦੇ।੫੫੦।ਫੂਲਗੁਲਸੋਹੇਫੁਲਦੀਨ
ਆਈਫੁਲਹੋਏਸੋਭਦੇਹੈ।ਸਮਛੁਬਕੇਹੈਤਸਦੀਛਬਸਮਾਨਕੋਣਹੈ।
ਐਸਬਨਿਓਹੈ ਐਸਾਬਣਿਆਹੋਇਆਹੈਨਿਹਕਲੰਕੀਅਵਤਾਰ।
੫੫੧।ਰਾਜਤਤਿਤ੍ਰੀਸੋਭਦੇਹੈਬਾਜੀਆਵਾਲੋ।ਜਿਤੁਅਤ੍ਰੀਮਰਦੇਹੈ
ਅਸਤ੍ਰਾਵਾਲੋ।੫੫੨।ਅਨ੍ਰਿਪਮੰਡਲੀਮੰਗਕੇਲੀਓਰਾਜੇਆਦੀਮੰਡਲੀ
੫੫੯ ਨੂੰਸਾਥਕਰਿਲਾਇਆ।ਜਤ੍ਰਤ੍ਰਾਜਿਤੇਜਹਾਤਹਾਜਿਤੇਤਿਤੇਤਿਤਨਿਆਨੇ
ਕਰਰਾਜਾਜਿਉ ਜੁਧਿਸਟਰਦੀਨਿਆਈ।ਦਿਜਰਾਜਕੇਬ੍ਰਾਹਮਣਕੇਰਾਜੇਬ
ਡੇਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਯ।ਜਿਤਾਕਿਤਾਬਿਥਾਰਕੇਜਿਤਕੇਜੈਯਦੀਕੀਰਤੀਬਿਸਥ
ਰਕ੍ਰਕੇ।੫੫੩।।ਜਗਾਸੁਅਰਥਅਰਥਚਿਤਾਰੀਐ ਜਗਤਵਿਖੇਅਰਥ
ਵਿਖਿਓਸੁਮਣਾਅਰਥਨੂੰਚਿਤਾਰਦੇਹੋਏਕਲਕੀਅਵਤਾਰ।ਧਰਦ੍ਰਾਨ੍ਰਾਜੇ
ਉਰਣਗਾਰੂਹੁਇ ਦਾੜ੍ਹਾਂਦੇਧਾਰਨੇਵਾਲੇਸੂਕਰਅਵਤਾਰਜਿਉਰਣਗਾਰੂ
ਹੁਇ ਰਣਵਿਖੇਤਕੜਾਹੋਕੇ।ਤਿਰਲੋਕਜੀਤਸ੍ਰਬੇਲੀਏ।ਤਿਹਲੋਕੀਦੇਲੋਕਨੀ
ਤਰਕੇਸਭਆਪਣੇਕਰਲੀਏ।ਸੇਵ ਸੇਵਕਕ੍ਰਕੇ੫੫੪।ਖਲਖੰਡਖੰਡਬਿ
ਹੰਡਕੇਖਲਜੋਖੰਡਣੇਤੋਬਿਨਾਥੇਤਿਨਾਨੂੰਖੰਡਕਰਕੇ ਆਰਿਦੰਡਦੰਡਬਡੇਦੀ
ਘੋਸਤ੍ਰਜੋਥੇਦੰਡਣੇਜੋਗਤਿਨਾਨੂੰਬਡਾਦੰਡਦਿਤਾ।ਅਰਬਖਰਬਅਦਰਬਿ
ਰਬ ਸੁਜੀਤਕੈਅਪਨੇਕੀਯੋ ਅਰਬਖਰਬਆਦਿਸੇਸਕਰਕੇਦਰਬਵਾਲੇਜੋ
ਥੇਤਿਨਾਨੂੰਜਿਤਕੇਦਰਬਧਨਆਪਣਾਕਰਲਾਇਓ।੫੫੫।ਛਤ੍ਰਅਤ ਛਤ੍ਰ

ਅਸਤ੍ਰਾਨੁ ਛਿਨਾਈਅੰਖੋਲੀਏ।ਸਰਦਾਰਬਿਸਤਚਾਰਕਾਲਿਅਵ
ਤਾਰਛ ਤ੍ਰਾਛਿਰਾਈਅੰ।ਹੋਰੋਬੀਮਾ।ਅਵਤਾਰਸਰਦਾਰਜੋਹੈਕਲਗੀਅਵ
ਤਾਰਛਤ੍ਰਨੁਫਿਰਾਇਆ।ਸਿਰਪਾ।੫੬੩।ਜਗਅਨਜਾਨੀਸ ਜਗਤਨੇਈ
ਸੁਜਾਣਕੌਸਰਣਲਈਹੈ।ਮਿਲਭੇਟਲੈਦੀਮਿਲਕੇਭੇਟਲੈਕੇਦਿਤੀ।੫੬੪
ਅਤਰੀਝੁਮਧਬੈਨ ਅਤਸੋਰੀਝੁਕ੍ਰਕੇਕਹਿਣਗੇਮਿਠੇਬਚਨ।ਰਸਰੰਗ
ਭਰੇਨੈਨ ਪ੍ਰੇਮਰਸਕ੍ਰਕੇਭਰੇਹੋਏਹੈਨੇਤ੍ਰਾ।੫੬੫।ਜੋਹਤਅਨੂਪਾਛ ਸੋਭਦੇਹੈ
ਅਨੂਪਮਾਅਖਾਂਵਾਲੇ।ਕਾਛਿਮਨੇਕਾਛਬਣਾਏਹੈ ਮਾਨੋਬਣਾਉਣਵਾਲੇਨੇ।
ਰੀਝੁਸੁਰੀਰੇਖਰੀਝਦੀਆਹੈ।ਅਪਛ੍ਰਾਦੇਖਕੇ।ਗਾਵਲਤ੍ਰੇਭੇਖ ਸੁੰਦ੍ਰਭੇਖਵ
ਲੇ।੫੬੬।ਐਸੇਖੁ ਅਖੀਆਂ।੫੬੭।ਮਹਿ ਤੀਚਿਰੈਸਤ੍ਰਾ।ਚਿਤਾਵਿਖੇਚਿਤ੍ਰਕਰੇ
ਹੈ।ਸਤ੍ਰਾਲਗੈ ਜਨੋ।ਅਤ੍ਰਲਗਦੇਹੈ।ਮਾਨੋ।ਅਸਤ੍ਰਤਿਨਾਨੁ।੫੬੮।ਅੰਜੋਇ
ਸੋਨੈ ਨ ਅੰਜੇਹੋਏ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਹੈਨੇਤ੍ਰਾ।ਜਾਗੇ।ਅਨੇਰੇਨ ਜਾਗੇਹੋਏ।ਮਾਨੋਭਤ੍ਰ
ਦੇਹੈ ਗਤਦੇ।ਜਾਗਣਕ੍ਰਲਾਲਨੇਤ੍ਰਹੋਤੇਹੈ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇਲਾਲੀਦਾਰਹੈ।੫੬੯
ਰੂਪਿਭਰੇਰਾਗ।ਰਾਗਰੂਪੀਰੂਪਨਾਲਭਰੇਹੋਏਹੈ ਜੋਭੀਸੋਸੁਹਾਗ।ਸੋਭਦੇਹੈ।ਜੋਅ
ਨੇਕਕਰਕੇ।ਕਾਛੇ।ਨਟਰਾਜ ਬਣਾਇਆਹੋਇਆਹੈ।ਨਟਾਂਦਾਰਾਜਾ।ਐਸੇਨੇ
ਤ੍ਰਚੰਚਲਹੈ ਨਾਚੇ।ਮਾਨੋਬਾਜ ਨਚਦੇਹੈ।ਮਾਨੋਘੋੜ੍ਰੇ।੫੭੦।ਆਂਜੇ।ਮਾਨੋਬਾਨੁ
ਆਂਜੇਨੇਤ੍ਰ ਮਾਨੋਬਾਣਹੈ।ਜਾਨੋਲਗੇਜਾਹਿ।ਜਿਸਨੋਲਗੇਜਾਣੇ।ਘਾਕੇ
ਕਹੈਕਾਹਿ।ਇਸਕੋਕਿਆਕਹੀਏ ਕਿਆਹੋਇਆ।੫੭੧।ਕਿਕਾਛੇਕ
ਛਧਾਰੀਛੈ।ਜੋਬਣਾਏਹੋਏਬਣਾਉਣਵਾਲੇਕੇਹੈ।ਕਿਰਾਜਾਅਧਕਾ
ਰੀਹੈ ਜੋਰਾਜਦੇਲਾਇਕਹੈ।ਕਿਭਾਗਕੇਸੁਹਾਗਹੈ ਜੋਭਾਗਕੇਤਾਈਭੀ
ਅਨੰਦਦੇਣਵਾਲੇਹੈ।੫੭੨।ਕਿਛੋਭੇਛਤ੍ਰਧਾਰੀਛੈ ਜੋਛਤ੍ਰਧਾਰੀਛੋਭੇ
ਰਿਆਭੂਮੇਹੋਏਹੈ।ਕਿਛਤ੍ਰੀਅਤ੍ਰਧਾਰੀਛੈ ਜੋਛਤ੍ਰੀਅਸਤ੍ਰਾਂਵਾਲੇਹੈ
ਕਿਸੈਜੋਬਾਨਬਾਨੀਸੇ।ਜੋਨੇਤ੍ਰਬਾਣਾਂਦੀਬਣਾਉਟਸਾਰਖੇ।ਕਿਕਾਛੀਕਾਛ
ਆਂਕਾਛੀਹੈ ਜੋਬਣਾਈਹੋਈਆਂਅਖੀਆਂਬਣਾਉਣਵਾਲੇਨੇ।੫੭੩।ਕਿਕਾ
ਮੀਕਾਮਬਾਨਸੇ ਜੋਕਾਮੀਆਂਕਾਮਦੇਬਾਣਾਂਸਾਰਖੇਨੇਤ੍ਰਹੈ।ਕਿਰੰਗੇਰੰ
ਗਰਾਗਸੇ।ਜੋਰੰਗੇਹੋਏਹੈਪ੍ਰੇਮਦੇਰੰਗਨਾਲਐਸੇਨੇਤ੍ਰ।ਸੁਹਾਗਸੇ ਸੋਅਨੰਦਕੇ
ਦੇਣਵਾਲੇਹੈ।੫੭੪।ਕੈਧੌਂਸਹੈਂਨਾਗਣੀਕੇਈਸਸਪਾਤਿਨਾਂਦੀਨਿਆਈਮਾ
ਰਣਵਾਲੇਹੈ।ਕਿਮ੍ਰਿਗੀਨਕੇਨਰਛੈ ਜੋਮ੍ਰਿਗਣੀਆਂਦਾਰਾਜਾਮ੍ਰਿਗਾਤਿ
ਸਸਾਹਧੇਹੈਨੇਤ੍ਰ ਕਿਕਾਲੀਕੇਭਿਖਾਰੀਛੈ ਜੋਕਾਲੀਕੇਭਿਛਕਹੈਕਲਕੀਅ
ਪੇ ਤਾਰਾ।੫੭੬।ਕੀਧੌਜੰਗਜੋਰਾਕਰਿਆ।ਜੋਰਾਕਰਨਵਾਲਿਆਨੂੰਬਸ
ਆਪਣੇ।੫੭੭।ਅਖੰਡਬਾਹੂਬਲੀਆ।ਅਖੰਡਬਾਹਾਂਵਾਲੇਹੈ।ਬਲੀ
੫੭੮।ਕਿਸਿਰਅਤ੍ਰਪਤ੍ਰਫਿਰਾਇਆ।ਸਿਰਉਪ੍ਰਛਤ੍ਰਨੁਫਿਰਾਇਆ।੫੭
੯।ਕਿਸਵੰਤਹਾਠਮੀਰ ਰੁਸੇਵਾਲਾਹਠੀਸੂਰਮਾ।੫੮੦।ਇਹਭਾਂਤ
ਪੂਰਨਸੁਧਾਰ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੰਪੂਰਨਸੁਧਾਰ ਸੋਧਕ੍ਰਕੇ।ਇਤਸ੍ਰੀਬਚਿ
ਤ੍ਰਨਾਟਕੇਗ੍ਰੰਥੇਚਤ੍ਰਬੀਸਵਾਂਅਵਤਾਰਬਰਨਨੰ।ਸਮਾਪਤਮ।

੧॥ਨਿਜਜੋਤਜੋਤਸਮਾਨ ਆਪਣੀਜੋਤਵਿਖੇਮੀਹਮਾਹੈਦੀਨੇਕਲਗੀ ੩੫
ਅਤਾਰਦੀਜੋਤਨੂਸਮਾਇਲਾਇਆ॥ਨਿਦਾਨ ਓੜਕਨੂਪਾ॥ਅਮਜਾਨਤਾ
ਹਿਨਸੂਝਮੇਰਾਜਾਂਨਣਾ ਤਿਸਨੂਨਹੀਸੁਝਦਾ॥੬॥ਨਹਿਐਨਚੈਨਸੁਵਾਹ
ਨੇਹੀਘਰਕੋਵਿਖੇਚੈਨਉਸਨੋਂ॥ਨਹਿਚੈਨਨਹੀਸੁਖਨਾਲਦਿਨਬਤੀਤਹੁੰਦਾ॥ ਨ
੭॥ਤਨਪਾਦਕੁਸਟਚਲੰਤਤਨਨੂਪੈਰਤੇਕੁਸਟਚਲਦਾਹੈ॥ਬਪਗਲਤਗਲਿਤ
ਗਲੰਤ ਸ੍ਰੀਗਲਿਤਗਲਦਾਹੀਗਲਦਾਹੈ॥੮॥ਮ੍ਰਿਤਸ੍ਵਾਨਮੈਤਮਰੰਤਕੁਤੇ
ਦੀਮੌਤਕੀੜੇਪੈਕੇਸਿਗਟਵਿਚਅੰਤਨੂਮਰਦਾਹੈ॥੯॥ਇਕਕੀਟਦੀਨਉਪਾਇ
ਜੂ ਇਕਕਨਖਜੂਰਾਉਪਾਇਦਿਤਾ॥੧੦॥ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੀਗਾਲਜਿਤਲਈਦਾਹੈ॥
੧੧॥ਇਤਿਮਹਿਦੀਮੀਹਬਧਾ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧॥ਕਾਲਿਕਾ
ਝਕੋਪਕਰਾਲਾ॥ਕਲਾਵਾਲਾਕਾਲਭਗਵਾਨਭਾਇਆ॥ਨਕਾਤਿਹਜ੍ਵਾ
ਲ ਜਗਤਨੂਜਾਲਿਆਹੈਤਿਸਨੇਕਾਲਰੂਪੀਅਗਨਿਵਿਚ॥੬॥ਜਗਜਾਨਲੋ
ਜੀਅਆਤੋ ਉਹੇਜੀਵਜਾਨਲੈਜੀਅਦੋਵਿਖੇਜਗਤਵਿਖੇਦੂਸਰਾਨਹੀਏਜੀ
ਵਿਖੇਜਾਣਲੈ॥੮॥ਪਾਨਪਹਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀਭਰਣਵਾਲੇ॥ਅਸੇਸਸਪੂਰਣ॥੯॥ਕ
ਈਇੰਦ੍ਰਕੀਸਮਭੂਪਕਈਇੰਦ੍ਰਦੇਤੁਲਰਾਜੇਹੈ॥ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰਬਾਵਨਅਵਤਾ
ਰਤਬਡੇਮੁਨੀ॥੧੦॥ਬਾਰਬੁਹਾਰ ਦਰਵਾਜੇਵਿਚਝਾੜੂਦੇਣਵਾਲੇਹੈ॥ਅਵ
ਲੋਕਦੂਆਗਬਿਸੇਖ ਦੇਖੀਦੇਦੂਆਰੇਵਿਖੇਬਿਸੇਸਕਰਕੇ॥੧੧॥ਰਸੂਲਮਹਿਮ
ਨੂ॥੧੨॥ਕੈਨੈਕਾਮ ਕਿਸੇਕੀ ਮਾਰੇ ਜਾਨਹੈ॥ਅਨਭੈਦਵਤੇਜਾਣਦੇਹੈ॥ਅਭੈਦਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਨੂ॥੧੩॥ਅਚਿੰਤਆਨਭਾਵਨਆਨਚਿਤਾਵਿਖੇਹੋਰਦਾਪ੍ਰੇਮਨਾਲਿਆਉ॥੧੪॥
ਘੋਨਉਧਾਰ ਐਸੇਮੇਨਹੀਉਧਾਰਹੁੰਦਾ॥ਜੀਅਦੇਖਯਾਰਬਿਚਾਰ ਹੇਯਾਰਚਿਤਵਿ
ਖੇਬਿਚਾਰਕੇਦੇਖ॥ਤਬਛੂਟੈਗੋ ਵਹਤੌਰ ਤਾਛੁਟਜਾਵੇਗੀਜਿਸਅਸਥਾਨਰੋਦਾ
ਹੋਵੇਂਗਾ॥ਹੋਤੌਰ ਅਬਾਸਾਂ ਵਾਤਦੇਛੁਟਜਾਵੇਂਗਾ॥ਉਪ੍ਰਮੇਸੁਰੂਪੀਅਸਥਾਨ॥੧੫॥ ੨
ਸਬਿਨਏਕਤੇਕਰਨਾਮਾ ਇਕਦੇਨਾਮਤੇਬਿਨਾ॥੧੬॥ਤੋਲੋਕਅਲੋਕਬਨਾਇ
ਓਇਸਲੋਕਨੂਤੇਪ੍ਰਲੋਕਨੂਬਨਾਇਆ॥੧੭॥ਤਾਕਰਤਿਸਦਾ॥੧੮॥ਗਨਿਚਉਬਿਸੇ
ਅਵਤਾਰਗਿਣਕੇਚੌਬੀਅਵਤਾਰਾਨੂ॥ਬਹੁਕੈਕਹੇਬਿਸਥਾਰ ਬਹੁਤਾਬਿਸਤਾ
ਰਕਰਕੇਕਹੇ ਹੈ॥੨੦॥ਸੁਰਿਮੋਹ ਸਮਾਨਮੇਰੇ ਕਛੂਕਾਲਕੀ ਕਾਲਭਗਵਾਨਨੇ
ਕੁਛਕ ਭੂਅ ਬਡੂ ਭੋਹਟੇਦੀਕੀਤੀ॥ਛਿਤਤ੍ਰਾਗੀਆਜੇਅਸਨੂਪ੍ਰਿਥੀਉਪਾਇਦ
ਦੀਨਿਆਈ॥ਮਿਟਿਆ॥ਇੰਦ੍ਰਨੂਦਰਬਾਸਨੇਮਾਲਾਦਿਤੀਉਸਨੇਹਾਥੀਦੇਸਿਰਪ੍ਰ
ਰਖਦਿਤੀ॥ਹਾਥੀਨੇਸੁੰਡਾਨਾਲ ਖੋਕੇਸਿਟਦਿਤੀਦੁਰਬਾਸਾਨੂਦੇਖਕੇਕਰੋਧਆ
ਇਆ॥ਸਰਾਪਦੇਦਿਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰਨੂਜਾਤੇਰੀਲਛਮੀਨਾਸਹੋਜਾਵੇ॥ਉਸਨੂਕੇੜਿਗਿਆ
ਸੀ॥ਇੰਦ੍ਰਕਾ॥੨੩॥ਕੀਅਦੇਵਮੰਦ੍ਰਮਹਾਂਨ ਕੀਤੀਦੇਵੀਦੀਸੇਵਾ॥ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ਦੇਵਦੀ
ਸੇਵਾਕੀਤੀ॥ਮਾਹਨੁਬੀਤੀ॥ਅਸਦੇਵਦੇਹਬਿਚਾਰ ਹੇਦੀਵਿਐਸਾਬਿਚਾਰਦੇਹ
੨੫ ਦੇਵੰਦਵਾ॥ਦੇਵੀਕਹਿਦੀਹੈ॥ਤਬਹੋਇਨਾਬੁਸਨਾਥਾ॥ਤਬਹੋਵੇਗਾ॥ਨਾਥਕਲਿ
ਆਣਕਰਨਵਾਲਾ॥੨੬॥ਕੀਅਚਉਕਾਚਿਤਬਿਚਾਰ ਕੀਤਾਚਕ੍ਰਤਹੇਕਰੀ
ਵਿਖੇਬਿਚਾਰ ਦੇਵਦੇਵੀਨੇ॥੨੭॥ਚੰਡਪ੍ਰਚੰਡ ਚੰਡੀਜੋਪ੍ਰਚੰਡਕਰਣਾਵਾਲੀਹੈ
ਜਿਹ ਮੰਡੇ ਜਿਸਨੇਮਲੇਹੈ॥ਮੁਲਾਫਲੇਚਰਨਧੁਮ ਅਗਾਦੀਲਿਆਨੇਤ੍ਰਾਜਿਸਦੇਲਾ

ਲਤੇਪ੍ਰਮੁਲੋਤਫ਼ਨਾ।ਉਠਗਏ ਕਾਲਜਪੀਨ ਉਠਕੇਕਾਲੀਨੂਲਗਾਜਪਣਾ।੩੬॥
ਗੁਰਦੇਵ ਅਕਾਲਪੁਰਖਾ।੩੭।ਤੈਗਰਬਕੀਨਸਕਾਹਿ ਤੈਗਰਬਕੀਤਾਕੈ
ਸਦਾਸਤੇ।ਭਾਵ ਤਤਾਂਹਿਭਾਉਦਾਨਹੀਤਿਸਦਾਕਰਣਾ।੩੮।ਜਿਮਚਾਨਜੀ
ਜਿਨਭੁਲਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜੀਕੋਦਿਖੇਆਣਕੇਮਤਭੁਲਾ।ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰਅਵਸਥਾ
੩੯।ਜਿਤਿਨਮਾਗਿਆਬਰਐਸ ਤਿਸਨੇਮੰਗਿਆਬ੍ਰਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਏਵਰਦੇਵੋ
ਤੇਰੇਮੇਰੇਵਿਚਭੇਦਨਾਹੋਵੇ ਮੈਉਸਨੂਓਹੋਵਰਦਿਤਾਤੇਰੇਮੇਰੇਮੈਭੇਦਨਾਹੋਵੇਗਾ॥
ਨਾ ੩੧।ਸਬਲੋਕਲੋਕਪ੍ਰਹਾਰ।ਸਭੌਲੋਕਾਂਲੋਕਾਂਵਿਖੇਤੇਪਹਾੜਾਂਵਿਖੇ।੩੪॥
ਸੇਸਕਥੌਅਬਚਾਰਜੋਸੋਮੈਕਥਦਾਹਾ।ਬਿਚਾਰ ਕਵਿਸੇਸਾ।ਵਸੀਖ੍ਯਹੀ
੩੫।ਸੰਭਾਰਗਾਮ ਜਾਗਿਹੈ ਆਪਣਾਆਪਸੰਭਾਲਕੇਗਾਮੂਹੀਦਜਦਹੋਣ
ਗੇ।ਜੁਝਾਰਜੁਧਤੇ।ਹਤਜਾਰਕਉਨਕਿਉਕਰੋਹ ਜਾਰਉਪਾਉਹੋਰਕਿਉਨਾਕ
ਰੋ।ਬਿਚਾਰਸਬਦਰਾਖੀਯੋ।ਇਸਸਬਦਨੋਬਿਚਾਰਰਾਖੀਯੋ।੪੦।ਜਚਿਤ੍ਰ
ਰਥੈਨਦਾਕਿਸੀਚਿਤਾਰਕੇਬਚਨਬ੍ਰਮਾਜੀਬਾਣੀਦਾਈਸਰ ਬਾਲਮੀਕਭੁਏ
ਬਾਲਮੀਕੁਤਾਭਾਇਆ।ਜੁਝਾਰ ਜੁਧ ਚਾਰਸੈਂਤੁ ਅਸਕਤਲੋਹੁਇਕਹਿਯੇ ਕ
ਮੁਹਤਲੋਕਹੇਵੇਹੇਹੈ।ਉਤਾਰਚਤੁਆਨੰਨੇ ਉਤਾਰਚੇਮੁਖਾਵਾਲੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾ
੪੧ ਸੁਧਾਰ ਬਣਾਕੇ ਵਾਸੇਧਕੇ।ਅਬਿਸੇਖਚਤੁਆਨਕੇ।ਬਿਸੇਕਰੇਚਤੁਮੁਖਾਂਵਾਲੇ
ਦਾ।ਅਸੇਖਸ੍ਵਾਦਚਾਖਿਹੈ ਸਪੂਰਣਸ੍ਵਾਦਚਖਾਗੋ।ਅਕਰਖਣੇਵਕਾਲਿਕਾ
ਖਿਚਣਵਾਲੀਰਾਖਸਾਕੇ ਕਾਲਕਾਦੇਵੀ ਅਨਿਰਖ ਸਬਦ ਉਚਰੇ ਵਿਸਨੁ
ਕੋਨਿਣੇਕਰ ਕੇਸਬ ਉਚਾਰਣਕਰੇ।ਸੁਬੀਨਬੀਨਕੇ ਬਡੇਪ੍ਰਬੀਨ ਅਛ੍ਰਕੇਧਰੇ।
ਰਣਕ ਸੋਦੁਗਚਗਕੇਬਡੇਸ਼ੇਲਟ।ਅਖਰਾਨੂੰਧ।ਅਬਿਚਾਰਆਦਿਈਸੁਰੀ ਬਿਚਾਰਕੇ
ਹਾਰੇ। ਅਦਈਸੁਰੀ ਜੋਦੇਵੀਹੈ ਅਪਾਰਸਬ੍ਦਰਾਖੀ ਅਪਾਰਦੇਸਬਦਨੂੰਰਖੀਏ।ਸੁ
ਭਾਖੀਐ ਉਚਾਰਕਰੀਐ।ਸੁਕਿਤਕਾਬਕਿਤਕੀ ਸੁਕੀਰਤੀਕਾਬਕੀਤੇਹੇਏਕੀ
ਕਜੀਸ ਔਰਦੇਹਹੋ ਔਰਕਬੀ ਸ੍ਰਉਪਮਾਦੇਣਗੇ।੪੨।ਸਮਾਨਹੀਗਕੇਕਾਵਿ
ਮਹਾਰਾਜਦਸਵਾਪਾਤਸਾਹਕਾਹਿਤੇਹੈਮੈਤਰੀਜੋਕਵੀਕੇਸਮਾਨਹਾ ਸੁਦੇਸ
ਹੋਰਨਾ ਕਾਂਖਿਭਾਖੇ ਸੁਸਤ੍ਰੋਦੇਸਾਰੇਕਬੀਸ੍ਰਕਹਿਦੇਹੈਂ।ਅਕਾਲਕਾਲਕੀਕ੍ਰਿਪਾਅ
ਕਾਲਪੁਰਖਤੇਕਾਲੀਦੀਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕੇ ਬਨਾਇਓਪ੍ਰਥਰਾਖਿਹੈ ਮੈ ਥਨੂ ਬ੍ਣਾਇਰਖਾਂ
ਗੇ।ਸੁਭਾਖਿਕਉਮਦੀਪਤ੍ਰੈ ਜੋਭ੍ਰਾਂਦੇਪਵਨਵਾਲੇਤੇਕੋਮਦੀਪਤ੍ਰਨਵਾਲੇ ਗੁਨੀਅ
ਸੇਖਪ੍ਰਰੀਝਹੋ ਸੁਪੁਚਣਗੁਣੀ ਰੀਝਣਗੇ।ਬਿਚਾਰਆਪਨੀਕ੍ਰਿਤੰਬਸੇਖ।ਚਿਤਖੀ
ਝਹੋ।ਬਿਚਾਰਕੇ ਆਪਣੀਕਰੀਹੋਈਕਬੀਸਰੀਨੂਬਸੇਸਕਰਕੇਚਿਤਵਿਖੇਖਿਝ
ਣਗੇ।੩।ਬਾਰਿਤ੍ਰ ਸੰਦਰ ਬ੍ਰਿਧ ਬਡੀਆਸੀਮੰਧ ਸਮਰਗ੍ਰੀਆ।੪।ਮਹਾਤ
ਮਹਤ ਦੁਰੰਤ ਬਿਅੰਤ ਸੁਪਾਨਰਾਖ ਹਬਰਖਕੇ।ਸਿੰਤ ਸਰੇਏਨਿਰਦਲੀ ਤਿਖੇਬਾਣ
ਦੇਨਾਲਓ ਸੇਸਕਰਕੇਮੌਨਾਦਲੀ।ਇਤ ਅਵਤਾਰ ਬਾਲਮੀ ਪ੍ਰਥਮਸਮਾਪਤੁ।ਕ
ਦੁ।ਸੁਬਾਸ ਸੁਸੁਬਾਸਨਾਵਾਲੇ।ਸ।ਬਿਚਾਰਕਿਨੋਬਿ
ਚਾਰਕੀਤੋ।ਇਤਿਬ੍ਰਹਮਾਵਾਨੁਸਰਅਵਤਾਰ।ਕ॥ ੧।ਨਿੰਦਾਬਿਧਾਪਉ
ਸਤਕੀਨ ਨਿੰਦਾਨਾਲਮਿਲੀਹੈ ਈਉਸ ਤਕੀਤੀ।ਬ੍ਰਆਵਾਤੀਸਰਅਵਤਾਇਤੀ
ਰਾਤਬਧਰਾਭੂਪਬਾਰੇਸਾਆਨਤੁਵੇਧਾਰਿਆਭੂਪਬ੍ਰਹਮਾਨੇਆਕੋ।
੩ਹਾਰੇਦਿਵਾਰ ਹਾਰਗਏਰਾਖਸਾ।ਧਨੀਚਨੈਨਕਰਿਦੂਰਗਰਬ ਨਕੇਨੀਵੇਨੇ

ਤੂਦੂਰਕਰਕੇਗਰਬਤ੍ਰਾਬ੍ਰਮਦਾਦੌਰਅਵਭਾਇਤੀ੪॥੪॥ਬਹੁਭਾਂਤਦੇਖਖੇਲੇਖਿ ੩੯
ਲਾਨ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਦੇਖੇਲਾਨੂਖੇਲਦੇਦੇਖੇ॥੫॥ਤੇਤੇਭਨੇਸੁਸਾਰਦਾਤੇਵਾਤੇਤੇਕ
ਤੇਹੈਬ੍ਰਾਮਾਨੇਏਵਨਿਸਚੇਕ੍ਰਕੌ॥ਤਉਨਸੰਛੇਪਤਾਲਤਿਨਾਨੂਸੰਕੋਚਕਰਕੇਕਹਿਦੇਹੈ
ਮਹਾਰਾਜਦਸਆਪਾਤਸਾਹਾ॥ਜੇਹਭਾਂਤਕੀਨਸੀਅਭਿਰਾਮ ।ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤੀ
ਲੀਲਾਸੁੰਦ੍ਰਾ॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਸਪ੍ਰਕਾਰ੯॥ਅਭ੍ਰਾਅਭਾਸ ਜੋਭਾਵਿਸੇਸਕ੍ਰਕੇਪ੍ਰਕਾਸਰ
ਹੀਹੈ॥੧੦॥ਮੰਡੇਮਹੀਪਮਾਵਾਸਖੇਤ ਆਕੀਦਾਜੇਮਲੇਹੈਖੇਤਵਿਚ॥੧੧॥ਕਿ
ਨੇਖਰਾਬਖਾਨੇਖਵਾਸਕੀਤੇਹੈਸਭਖਾਨੇਖਰਾਬਾ॥ਭੰਡੇਅਭੰਡ ਅਨਿੰਦਜੇਵੇਸੇ
ਸੋਨਿੰਦਾਜੋਗਕ੍ਰਦਿਤੇ॥ਛਿਨੇਸੁਦੀਪ ਖੇਲਏਦੀਪਾ॥੧੨॥ਖੰਡੇਸੁਖੇਤਖੁਨੀਖਤ੍ਰੀ
ਛਾਣਾਟੁਕਟੇਟੁਕਤ੍ਰੇਕੀਤੇਖੁਨੀਖਤ੍ਰੀਆਂਦੀਸੈਂਵਾਲੇ॥ਦੁਰਾਣ ਬਡੇ॥ਸੌਂਡੇਅਸੰ
ਡ ਅਮਲਮਲਾਦਿਤੇ॥ਕਿਨੇਘੁਮੰਡਖੰਡੇਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ਕੀਤੇਹੈਜੁਧਖੰਡਣਕੀਤੇਹੈ
ਪ੍ਰਚੰਡਤੀਖਣ ਵਾਮਾਰਾਦਿਤੇ॥੧੩॥ਕਿਨੇਸੁਜੇਰਖੁਨੀਖਤ੍ਰੇਸਕੀਤੇਹੈਬਸਖੁਨੀ
ਜੋਖਤ੍ਰੀਆਦੇਰਾਜੇ॥ਦੀਹਦੇਹੀ ਵਡੀਦੇਹੀ॥ਮਾਨੀਸੁਮਾਨਮਾਨੀਹੈਸੁਵਾਡਿਆਈ
ਮਨਧਾਜਰਾਇ ਮਨੁਰਾਇਰਾਜਾਨੇ॥ਸਵਾਦ ਸੁਖੀ੧੬॥ਕਰਿਦੇਸਦੇਸਾਇਮਨੀਤ
ਰਾਜ ਕਰਕੇਦੇਸਾਂਦੇਸਾ॥ਦਿਖੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਜਨੀਤਾ॥ਹਸਤਾਦਿਕਤਬਾਜਾਦਿ
ਮੇਧ ਹਾਥੀਆਦਿਕਾਦਿਤੇਅਸੁਮੇਧਜਗਕੀਤੇ॥੧੭॥ਬਹੁਸਾਜਬਾਜ ਬਹੁਤੇ
ਸਾਜਕੇਘੋੜੇ ।ਦਿਨੇਦਿਜਾਨ ਦਿਤੇਬ੍ਰਾਮਣਾਨੂੰ॥੧੮॥ਘਨਸਾਰਘੋਰ ਕਪੂਰਘੋਲਿ
ਆ ਘਸੀਅਤੁਜੁਲਾਬ ਘਸਾਉਦੇਹੈਗੁਲਾਬ॥ਮ੍ਰਿਗਮਦਭਾਰਚੂ ਵਤਸਰਾਬ
ਆ ਕਸਤੂਰੀਪਾਕੇਚੂੰਈਹੈਸਰਾਬ॥ਕਿਸ ਮੌਰਘਾਸ ਕੇਸ੍ਰਾ॥ਉਘਟੰਤ ਉਠਦੀਹੈ।
੧੯॥ ਮੁਚੰਗ ਬਾਜੇਦਾਨਾਉ॥ਬਿਨਾਸੁਬੇਣ ਬੀਨਾਦਾਸੁਰ੍ਹੂਬਾਜਾ ਸੁਹਨਾਇ ਜੋਨਾ
ਈਆਂ॥ਬਾਜੰਤ ਜਾਨ ਉਪਨਤਸੁਹਾਗ ਬਜਦੇਹੈ ਮਾਨੋ ਉਠਦਾਹੈਅਨੰਦਾ॥੨੦
॥ਜਲਤਰਉਪੰਗ ਜਲਤਰੰਗਬਾਜਾ॥ਉਪੰਗਬਾਜਾ॥ਇਤ੍ਰਸੀ ਮਨਰਾਜਾਕੋਰਾ
ਜਾ॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਭਜੋਤਹਿਜੋਤਮਿਲਾਇਲਏ॥ਪ੍ਰਭਜੋਤੀਨੇਆਪਣੀਜੋਤ
ਵਿਖੇਮਿਲਾਇਲਈਹੈ॥ਪੁਨਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਥਰਾਜਪ੍ਰਿਥੀਸਭਏ ਫੇਰਪ੍ਰਿਥਰਾਜਾਪ੍ਰਿਥੀ
ਦਾਈਸੁਹੋਇਆ॥ਕ੍ਰਤ੍ਰਾਲਿਖਿਬਾਘਬਡ੍ਰੋਦੇਖਕੇਬਘੇਰੇਨੂੰਬਡ੍ਰੇਬਣਵਿਚ॥ਤਨ੦
ਰਸੁਕੰਤਲਤੇਜਧਰੇ॥ਤਹਾਨਾਰਸੁਕੰਤਲਨਾਮਕ੍ਰਕੇਤੇਜਕੇਧਾਰਨਹਾਰੀਸੀ॥੨੪
ਜਨੁਜੋਗਜੁਟੀ ਮਾਨੋਜੋਗਨਾਲਜੁਟੀਹੋਈਹੈ॥੨੫॥ਹਮਰੀਤਭਰੀਪ੍ਰੇਮਰਸਰੀ
ਰੀਤੀਨਾਲਭਰੀਹੋਈਹੈ॥੨੬॥ਚਉਕ ਚਕ੍ਰਤਾ॥ਜਨਰੂਪਮਈ ਮਾਨੋਰੂਪਦਾਹੀਸਰੂ
ਪਹੈ॥੨੭॥ਰਸਰੀਤਿਰਾਢਿਫੋਰੀਤਰਸਦਿਖੇਰਚ ਰਹੇਹੈ॥ਕਲਕੇਲਮਚਿਯੋ॥
ਸੁੰਦ੍ਰੀਨੇਨਾਨੂੰਮਚਾਇਆ॥੨੯॥ਲਲਤਾਸਨਲੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਸਨਾਨੂੰਲੈਦੀਹੈ।
ਲਲਨਾਰੂਲਲਾ ਇਸਤ੍ਰੀਭੋਪਿਆਰਾਦੇਸੋ॥ਕਰਿਕਾਮਕਲਾ ਕਰਕੇਕਾਮਦੀਕ੍ਰੀੜਾ
ਦਾਸਕਤੀ॥੩੦॥ਤਨਿਭੂਰਜਏ॥ਤਿਸਨੇਭਰਬੁਜਾਏਹੈ॥ਤਨਕੇਚਧਰੇ ਸਰੀਰਉ
ਪ੍ਰਸੰਜੋਪਹਿਰੀਹੋਈ੩੧॥ਜਨੁਜ੍ਵਾਲਦਵਾ ਮਾਨੋਡੋਦੀਅਗਨਹੈ॥ਅਸਤੇਜਭਵ੦
ਐਸਾਤੇਜਵਾਲਾਉਤਪਤਹੋਇਆਹੈ॥ਅਚਿਤਚਉਕਚਕੇ ।ਚਿਤਵਿਖੇਚਉਧੀਖਾਕੇ
ਚਕ੍ਰਤਹੋਏਹੈ॥੩੫॥ਤਿਸਤਾਤਜਹਾਂ॥ਤਿਸਦਾਪਿਤਾਹੈਗਾਸੀਜਿਥੇ॥੪੦॥ਭੁਜਕੋ
ਬੇਮਸ੍ਰੈਭਜਕਰਕੇ ਮੈਨਾ ਸਹੇਲਿਆਜਲਜੈ ਲ ਜਾਕਰਕੇਲਜਤਨਾਹੋਦੋ॥੪੧॥ਕਿਧੌ
ਨੇਭਜੇ ਜੋਐਮੇਨਾਰਗਾਹਿ ਨਕ੍ਰਗਾਣਾ॥ਨਹਿਨਾਰਨਜੋਹੈਨਾਰਸਜਤਨਾਹੈ॥੪੨॥
ਰ ਕਸਹੈਤਲੇਕੈਸੇਦੇਖਦਾਹੈਨੀਚੇਨੂੰ॥੪੩॥ਬਹੁਭਾਂਤਭਰੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਭੇਗ੍ਰਕ੍ਰਕੇਭ
ਰੀਪੂਰਣਕੀਤੀ॥੪੪॥ਰਸਰੂਪਵਣੇ ਰੂਪਰਸਦੀਰਾਜਾ ਦਲਦੀਦਲੀ ਬਡੇਦਲਵਾ

ਕੀ

ਲੋਕਾਂਜਿਆਂਸੈਨਾਦਵਲੀ॥੪੫॥ਜਿਣਿਭੂਮਬਲੀਜਿਤਲਈਭੂਮੀਬਲੀ
ਰਿਖਬੋਲਰਸੀ॥ਰਿਖਬੁਲਾਏਤੇਬ੍ਰਾਮਣਹੁਤੀਆਂਦੇਪਾਉਣਵਾਲੇਬੁਲਾਏ॥
੪੭॥ਜਾਮਿਤ੍ਰਾਤਕਸੈਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੋਭਾਲਬੀਖਿਚਦਾਹੈ॥੪੮॥ਗਰਿਗਰਿਅ
ਦੇ ਖਰਬਗਰਬਨਗਾਲਗਾਲਕੇਅਭਿਮਾਨੂੰਤਾਂਗਰਬਨੂੰਪਬਅਪ੍ਰਬਤਦੀਨਉਤ
ਗਦਿਸਾਨਰਖਾਦਿਤੇਉਤਗਦਿਸਾਦਿਖਾ॥ਲੀਕਚਕ੍ਰਰਥਾਨਰਥਦੇਪਈਏਦੀਲੀ
ਕਦੇ॥੪੯॥ਭੂਤ੍ਰਕਦੀਨਉਤ੍ਰਹਟਾਰਪਰਬਤਾਨੂੰਉਤ੍ਰਾਖੰਡਨੂੰਟਾਲਕੇਕੀਤੇ॥੫੦॥ਜ
ਸ੍ਰਿਧਸੈਪਾਤਿਮਿਤ੍ਰਸੈਤ੍ਰਕੁਮਾਰਸਮਗੀਤਿਧਨਤੇਮਿਤ੍ਰਤੇਮੰਤ੍ਰੀਤੇਪੁਤ੍ਰਸਭੇਬੁਲਾ
ਏਗਾਜਾਨੇ॥੫੧॥ਜਪਤਾਇੰਦ੍ਰਪਰੇਧਰਾਪਰਸਪਤਜਾਨਵਤਾਰਮਾਨੋਸਭਅ
ਵਤਾਰਇੰਦ੍ਰਦੇਧਰਤੀਪਰਪਏਹੈਆਕੋ॥ਦਾਨਅੰਸਨਿਕਾਰਲੀਨਿਅਰਥ
ਸੂਅਗਸੁਪਾਕਾ॥ਦਾਨਕਰਣਦੇਵਾਸਤੇਆਂਣੀਅੰਸਜੇਹੀਥੀਸੁਕਢਲਈ
ਆਪਣਾਅਰਥਜੋਸੁਰਗਾਦਕਕੀਪ੍ਰਾਪਤੀਤਿਸਅਰਥਦੇਬਣਾਉਣਵਾਸ
ਤੇ॥੫੨॥ਪੁਰਾ॥ਖੰਡਖੰਡਅਖੰਡਉਰਬੀਖੰਡਾਖੰਡਾਦੀਜੋਅਖੰਡਪ੍ਰਿਥੀਹੈਪੁਨਿ
ਬਹੁਤ੍ਰੋ॥ਧਰੀਧਰਾਧਾਰਣਕੀਤੀਧਰਤੀ॥੫੩॥ਨਾਮਨਾਮਅਨੇਕਥਾਪਾਏਨਾ
ਮਅਨੇਕਹੈ॥ਕਾਰਿਸੁਰਸਰਬਾਬਿਬੇਕਕਰਕੇਸੂਰਮਿਆਸਭਨਾਦਾਬਿਚਾਰ
॥੫੪॥ਹਰਿਰਾਇਸੋਇੰਦ੍ਰ॥੫੫॥ਰੋਹਕ੍ਰੋਹਕਮਾਇਓਰੋਹਵਾਲੇਕ੍ਰੋਧਨੂੰਕਮਾਇ
ਕੇ॥੫੬॥ਆਪਅਰਥਆਪਣੇਵਾਸਤੇਅਪਰਬਅਪਾਰ॥੫੭॥ਕਹੂੰਪ੍ਰਯੋਗ
ਕਹਤੇਹੈਮੰਤ੍ਰਗੁਝਗੁਝਅਗੁਝਪ੍ਰਗਟ॥੫੮॥ਪਰਮਜਾਲਪਵਿਤ੍ਰਜਾਪਨਜਪੇ
ਲਾ॥ਕਜਾਪਕਾਕਜਾਪਜਾਪਨੂੰਜਪਣਲਗਣਗੇਪਰਮਪਵਿਤ੍ਰਜਾਣਕੇ
੫੯ ਬਿਨਾਸਿਧਨਾਪੂਜੀਤ॥ਬਿਨਾਸਿਧਤੇਥਾਉਜੋਹੈਤਿਨਾਨੂੰਮੜੀਮਸਾਣੀਪੂਜਣਗੇ॥
ਅਨਾਸਿਧਪੂਜਤਨੰਗਅਨਾਸਿਧਅਸਥਾਨਮੜੀਮਸਾਣੀਤਿਸਨੂੰਪੂਜਣਗੇ
ਕੈਕਾਦੇਵਨਚਲਾਹਗੇਕਿਤਨੇਕਾਦੇਵਨਚਲਾਉਣਗੇਜਵਭੀਤਕੀਜੀਦਉਰ
ਮੂਰਖਪੰਕਿਧਕੀਦਉਰੂਦੀਨਿਆਈਕਿਤਨਾਕਦਉਰੁਨਗੇ॥ਪੇਠਪ੍ਰਵੇਸਕਰਦਾ
ਹੈ॥੬੧॥ਜਾਗਿਕੇਸਦੀਪਅਦੀਪਜਗਕੇਸਾਜੇਦੀਪਤੇਅਦੀਪਹੈ॥
ਐਸੇਐਸਪਰਚਾਰੀਐਐਐਸੇਨਹੀਪਛਾਣੀਐ॥੬੨॥ਭੂਤਭੁਰਣਵਾਲੇ॥
੬੪ ਚੀਨ ਦੇਖਕੇ॥੬੫॥ਤਾਕਬਾਜਦਾਲਿਘੇਤਹਾਜਹਾਬੈਠਬੈਮੁਨਗਾਏਤ
ਕਕੇਪਧੇਤ੍ਰਾਚਲਿਆਤਹਾਨੂੰਜਹਾਬੈਠਾਥਾਮੁਨੀਆਦਾਰਾਜਾਗੁਫਾਦੇਵਿ
ਕਪਲਮੁਨੀ॥ਪ੍ਰਸਟਪਾਛਖਰੇਭਯੋਰਿਖਜਾਨਗੋਰਖਭੇਖਪਿਠਪਛੇਖ
ਨਾ ਤ੍ਰਹੋਇਆਪੋਰਿਖੀਦੇਜਾਣਕੇਗੋਰਖਨਾਸਭੂਪਕਪਲਨਾ॥੬੮॥ਦਿਸ
ਮਾਰਚਾਰਸਲਾਜਚੌਹਾਂਦਿਸਾਨੂੰਜੋਦੁਸਹਿਤ੍ਰਲਜਾਦੇ॥੬੯॥ਲਾਤਭੇਲ
ਤਨਾਲ੧੬॥ਜਾਰਿਭਾਜਬੀਜਲਨਤੋਂਭਜਕੇਬਰੇਥੇਜੇਤ੍ਰੇਸੁਗਏ॥ਖਿਆਦਿ
ਜਾਨਦੇਖਕੇਵਿਚਪ੍ਰਿਥੀਦੇ॥੭੬॥ਕਰਿਧੀਰਜਾਹਿਤਕਰਾਉਦੇਹੋਏਧਰਿ
ਜਾਹਿਤਵਿਖੇ॥ਅਨਮਨਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨੀਆਦੇਸਿਰੇਣੀਤੇਪਵਿਤ੍ਰਜੋਥੋ॥੭੮॥
ਨ੍ਰਿਪਤਿਭੇਸੁਜੌਨਰਾਜੇਹੋਏਹੈਜੌਨਸੇਜੌਣਸੇ॥੭੯॥ਆਭਾਮਭੇਤਜੋਭਾਜਿਸ
ਕੀਪ੍ਰਭਾਸਵਾਲੀਹੈ॥

੯੬॥ਰਕਾ ਢੀਲੂ ਵਾਲ ਕਢੀ ਹੈ ਤਲ ਫਾਰ ੯੯॥ਨ੍ਰਿਪਮਨਿ ਨਰੇਸ ਨ੍ਰਿਪਾਣ ੩੧
ਸਿਰੋਮਣੀ ਰਾਜਾ॥੧੦੦॥ਚੰਚਾਕ੍ਰਿਤ ਚੰਦ ਚਰੇਦੁਆਰਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਚਕ੍ਰ
ਹੋਇਆ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧੀਧਕ ਤਾਇਦ ਕੈ ਬਣਾਇਆ ਇੰਦ੍ਰਾਫਨਗਨਫਟੇ
ਤ ਸਮੂਹ ਫਣ ਸੇਸ ਦੇ ਫਟ ਗਏ॥ਭੂਪਰਭਜੰਤ ਪਰਬਤ ਭੁਜ ਗਏ॥
੧੦੧॥ਅਗਿਬ੍ਰਿੰਦ ਸਸਿ ਸਬੋਧੁਨਿ ਜੋ ਸਤ੍ਰੂ ਆਦੇ ਸਮੂਹਾਨੋ ਸਿਰਹਲਾਇ
ਆ॥੧੦੨॥ਸਗਰ ਰਾਜਾ ਕਾ ਬਿਸਭਏ॥ ॥ਅਤਿ ਗਰਬ ਸਬ ਲ
ਛੁਟਉ ਰਧਾ ਅਤ ਸੋਕਰ ਕੇ ਜੋ ਗਰਬ ਬਾਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਸੋ ਛੁਟ
ਗਇਆ॥੧੦॥ਜਨੁ ਭੂਮ ਰਾਜਾ ਸਿਰੀ ਜਸੀ ਮਾਨੋ ਭੂਮ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਲਛਮੀ
ਤੇਜ ਸਾਇਸ ਪਾਸ ਹੈ॥੧੦੫॥ਅਰਿ ਛੇਨ ਬੇਨ ਮਹਾਬਲੀ ਸਤ੍ਰੂ ਆਦੇ ਨਾਸ
ਕਰਣਨੇ ਬੇਨ ਰਾਜਾ ਮਹਾਬਲੀ ਹੈ॥੧੦੬॥ਅਬ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਤੇ ਰਹਿਤ
॥ਸੰਕੇਤ ਕਾਹਿ ਇਤੇ ਭਨੇ ਸੰਕੇ ਚਹੁੰ ਕੇ ਇਤ ਨੇ ਕਾਹਿ ਕੇ ਉਚਾਰੇ ਹੈ॥੧੦੭॥ਬ੦
ਸਦ ਲੋਗ ਗਏ ਜਬ ਹੀ ਵਹ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਨੂੰ ਗਏ ਮਾਨਧਾਤ ਜਦੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ
੧੦੯॥ਹੰਕ ਠੋਕਾਰ ਕਰਕੇ ਦਿਜੈ ਤ੍ਰਹਿ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਨੋ॥੧੧੦॥ਜਾ ਬ੍ਰਤ ਇਸ ਪ੍ਰਣ
ਕਰਕੇ॥ਤਾ ਦਿਨ ਮਾਰ ਸਕੇ ਤੁਸਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਤਿਸ ਕੇ ਤਾਈ ਤੁਸਾ ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਨਾ ਮਾਰ ਸਕੇ॥੧੧੧॥ਐਸੇ ਸੋਕੌ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਨਾਕ ਨੇ ਐਠ ਹੁਨ ਕਨੂੰ ਨਾ ਕਰ
ਦੇ॥੧੧੩॥ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਛਟਾ ਜੋਖੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ ਨਿਆਈ॥੧੧੪
ਜਬਲੇ ਜਬਤੇ ਤ੍ਰੀ ਤ ਬਲਉ ਨਲ ਖੇਰਨ ਬਾਜਟਰਾ ਤਬ ਤੇ ਨੀਰਣ ਵਿਚੋ ਧੇ
ਕ੍ਰਾਟ ਲਿਆ ਨਾ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ॥ਬਿਨ ਇਕ ਕੀ ਇਰਣ ਤੇ ਨਟ ਹੋਆ ਇਕ ਕੀਤਾ ਬਿਨ ੧੧੫
ਜੰਲਵਣਾ ਸੁਰਹੀ ਇਕ ਰਹੂ ਗਾਜਾ ਮੇਹੀ ਰਹੂ ਗਾ ਇਕਾ ਤਲ ਪ੍ਰਿਥੀਅ
ਸਥਲੁ ਉਤੇ॥੧੧੬॥ਸਿਰ ਧਾਤ ਮਾਨ ਦੁ ਖੰਡ ਕਖੋ ਮਾਜਧਾਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਧ
ਰੂ ਦੇ ਟੋਟੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ॥ਬਹੁ ਜੁਥ ਪ ਜੁਥ ਬਹੁਤ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਐਸ ਲਜੀਐ
ਸੀਲ ਜਤ ਹੋਈ ਸੈਨਾ॥੧੧੭॥ਧੂਨ ਬਹੁਤੇ ਬੱਰਖਾਂ ਜਿਮ ਬਰਖਾ ਦੀ ਨਿ
ਆਂਈ॥ਸੁਭ ਮਾਨ ਮਹੀਪਤ ਛੇਤ੍ਰ ਹਦੇ ਸੋਸਟ ਮਾਨਧਾਤਾ ਰਾਜਾ ਰਣ ਭੂਮਕਾ
ਵਿਚ ਮਰਦਾ ਕੇ॥੧੧੮॥ਕੇਸ ਛੁਟੇ ਖੁਲੇ ਕੇਸਾ ਰਣ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਲੀਏ
ਜੁਧ ਵਿਖੇ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਨਧਾਤਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਲੈ ਕੇ॥ਇਤ ਮਾਨਧਾਤਾ ਬਧਹਾ॥ ॥
੧੧੯॥ਦੀਹ ਬਡੋ ਸਿਵ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਕਰ ਧਰਿ ਲਵਣਾ ਸੁਰ॥ਸਿਵਾਂ ਦੇ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਨੂੰ ਰਖ
ਕੇ ਲਵਣਾ ਸੁਰ॥੧੨੧॥ਕਨਕ ਆਦਟ ਬੁਇਨਾ ਤ ਧਾਕੇ ਸਾਰੇ ਜਨੁ ਢਾਰਾ ਮਾਨੋ
ਸੋਚੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਢਾਲਿਆ ਹੋ ਜਾਨਕ ਬਨੇ ਭੂਪ ਕੇ ਭੂਪ ਮਾਨੋ ਬਣੇ ਹੈ ਭੂਪ ਦੇ ਰਾ੦
ਜਾ॥੧੨੧॥ਮਹਾ ਕਰਮਣੀ ਬਡਾ ਧਨਖਧਾਰੀ੧੨੨॥ਆਨ ਸਮਾਨ ਨ ਆਨ
ਬਿਰਾਜਾ॥ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਬਿਰਾਜਦਾ॥ਜਿਨ ਸੰ
ਧਉ ਦਿਨੂ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਧੇ ਹੈ ਦੇਿਡ ਦੇ ਕੇ॥੧੩੧॥ਆਸ ਨਾਮ ਚੌਹਾਤਰ ਫਾਦਾ॥
੧੩੩॥ਦਲੀ ਪਰਜਾਈ ਦਲੀ ਪਨੇ ਆਰਿਆ ਕੀਤੀ॥ਇਤ ਦਲੀ ਪੂਰਾ ਜਾ॥
॥ਅਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ ਨਾਮ ਛਿਤ੍ਰ ਦਾ॥੧੩੬॥ਅਦਰੇਖਾ ਵਿਚਾਰੇ ਹਾ॥੧੪੦॥
ਜਛਰਾਜ ਜਛਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੁਮੇਰ॥੧੪੨॥ਅਦ ਸੇਖਾ ਅਦ ਸੇਖ ਕਰਕੇ॥੧੪੩॥ਏ
ਣਰਾਜ ਮ੍ਰਿਗਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਾਲੂ ਹਰਣ॥੧੪੪॥ਛਤ੍ਰਨ ਤਾਜ ਛਡੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਸੂ

੧੪੬॥ਬਾਸਦੇਵਬਾਸਵੀਜਾਨਿਜੋ॥ਇੰਦ੍ਰਾਣੀਨੇਇੰਦ੍ਰਰੂਪਕਰਕੇਦੇਖਿ
ਯਾਹੈ॥ਫਣਪਤੇਸਫਣੀਅਰਕਾਬਿਜਾਹਨਿਯੋ ਸਪਾਂਨੇਸੇਸਨਾਗਕਰਕੇਜਾਂ
ਣਿਆਹੈ॥੧੫੫॥ਜਉਨਜਉਨਾਜਿਹਭਾਂਤਬਿਉਹਾਰਾ ਜਉਨਸ੍ਵਜਉਨਸਾ
ਪੁਰਸਦਾਜਿਸਭਾਂਤਦਾਬਿਉਹਾਰਕਰਦਾਸੀ॥ਤਉਨਕਾਛਕਾਛਿਅਨੁਹਾਰਾਂ
ਤਉਨਭੇਖਬਣਾਉਂਦੇਅਨੁਸਾਰਬਣਿਆਹੋਇਆਹੈਰਘੁਰਾਜਾਹੈ॥੧੫
੭॥ਤੁਰਗਤੁਰਗਾਂ ਦੇ ਘਾਣ੍ਹੇ॥੧੫੮॥ਰਾਗਵਾਲੀਭ ਗੋਮੇਧ ਪਰਸਪਰ ੳਧਰੇਓਧ
ਰੀ॥੧੬੧॥ਪਾਵਕਬਾਂਧਾਪੈਬੰਨਾਏ ਵਾਲਵਾਏਪੈ ਪੁਰਕਮ ਦਾਨ ਚਾਈਦਾਦਾਨ
ਕੀਤਾ॥੧੬੪॥ਹੀਰ ਹੀਰੇ ਚੀਰ ਬਸਤ੍ਰ ੧੬੬॥ਜਾਲਆਲਿਪਨਚਕਾ ਛਤਨਕਾ
ਛਤਨਕਾਛਾ ਮਾਨੋਭੌਰਿਆਂਦੇਚੇਲੇਵਾਲਾਕਾ॥ਤਿਸਨੇਬਣਾਉਬਣਾਇ
ਆ॥੧੬੭॥ਕੁਜਾਕੁਜੇਦਾਫਲਹੁੰਦਾਹੈ॥੧੧੨॥ਰੇਜਾ ਰਤੀਆਂ੩੧੧੩॥ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਾ
ਸਤ੍ਰਸਤ੍ਰ ਭੈਕਰ ਕੇਡਰਦੇ੧੧੪॥ਨਿਸਾਨ ਨਗਾਰਾ ੧੧੬॥ਕਰਿਖੰਡਖੰਡਖੰ
ਡੇਗਤਰਵਾਰ ਗਤ੍ਰਾਂਵਾਲੇਖੰਡੇ ਨਾਲਟੁਕੜੇਟੁਕੜੇਕੀਤੇ॥ਇਤਰਘੁਰਾਜਾਸਮਾ
ਪਤਹਿ॥ ੧ਖਵਾਸ ਸਤ੍ਰਖਾਨੇਦਾਸਮਾ॥੧॥ਘਾਮੰਡ ਰੂਪਕਰਕੇ॥
ਛਾਉਦੰਡ ਉਤਾਕਿਸਣਾ ਤ੍ਰਾਰਾਜਾਨਰਾਜਰਾਜਾਧਿਰਾਜਾ॥ਰਾਜਿਦੇਰਾਜੇਤਿਨਾ
[illegible]ਦਾਅਧਪਤੀਰਾਜਾਹੈ॥ਸੁਭਦਾਨਸੀਲਾਬਿਦਿਆਉਦਾਰਸੁਣਿ
ਆਹੈਦਾਨਦੇਵਣਵਾਲਾਤੇਸੀਲਸੁਭਾਉਵਾਲਾਬਿਦਿਆਦੇਪੜ੍ਹਣਵਾਲਾਸੂ
ਸਟਹੈ॥੪॥ਅਕੈਬ ਅਕਬ॥੫॥ਤਿਹਮਤੀਇੰਦ੍ਰਨਾਆਉਦਾਰਤਿਸਮਝਾਨਾ
ਉਇੰਦ੍ਰਮਤੀਥਾਸ੍ਰੇਸਟਸੀ॥੬॥ਮੁਖਭਈਆਨਸਰਸੁਤੀਆਪਾ॥ਅਖੀਹੋ
ਈਸਰਸੁਤੀਆਪਆਕੇ॥੭॥ਤੈਸਤਿਸਦੇ॥੮॥ਆਂਭੂਸੇਭੂਈ॥ਨਾਕਿਐ
ਨੇਕਨੂੰਚਤ੍ਰਾਇਆ॥੧੨॥ਤ੍ਰਾਰੈਧੁਮਾਰ ਧਮਾਲਪਾਉਂਦੇਹੈ॥੧੩॥ਕੈਬੇਦਰੀ
ਤ ਕਰ ਕੇਬੇਦਰੀਤਾ॥੧੬॥ਲੋਭਤਲੋਭਾ ਲੋਭਬੀਲੁਭਾਇਵਾਨਹੋਜਾਂਦਾਹੈ॥
੧੮॥ਸਜਤਸਾਬੀਸਜੇਹੋਏਹੈਹਬਵਨ ੨੦॥ਕਾਮਣਰੂਪਾ ਕਾਮਣਾਦਾ
ਰੂਪ ਹਾਵਭਾਵਹਾਸੀ ਮੂੰਹਹੈਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਹਾਸਾ॥ਓਨਤਿਨਾਸੰਤੋਤੇਦੀਨਿ
ਆਈਉਚੀਆਨਾਸਾ॥੨੫॥ਰਿਸਾਲੀ ਯਾ ਸੁੰਦਰਾ੨੬॥ਗਾਬੀਯਨਾ
ਮਕਥਾਕਾ॥੨੭॥ਖੀੜ੍ਹਤਾਅਛਰਾ ਖਿੜਦੀਆਂਹੋਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥ਪ੍ਰਭਾਸਤ
ਪ੍ਰਭਾਤੇ ਜੁਆਲੀਯ ਜੁਆਲਦੀ੩੩॥ਤਤਾਬਿਤਘਨਾਸਿਖਰਸਸਬਾਏ
ਤੈਦਕ੍ਰਕੇਬਜੇਸੋਤਤਾਰੀਅਕੁਕੇਬਜੇਸੋਬਿਤ ਕਾਸੀਦੀਪਾੜ੍ਹਿਆਲਵਾਹ੍ਹੇਣਾਏ
ਨਾਦਬਾਜਾਘਨ ਫੂਕਨਾਲਜੋਬਜੇਸੋਸਿਖਰਸਹੇ੩੪॥ਜਨਬਰਫੂਲੀਆ
ਨੇਸ੍ਰੇਸਟਫੁਲੀਹੈ॥ਤਨਬਰਸੋਭੇਜਨਧਰਮੂਲ ਸ੍ਰੇਸਟਤਨਸੋਭਤੇਹੈਮਾਨੋਧ
ਰਤੀਦਿਆਆਸਗਾਹੈ॥੩੫॥ਰਾਜਾਧਿਕਾਰਰਾਜੇਆਪੋਆਪਣੇਅਧਿਕਾਰਪੂ
ਰਬਕ ਨਹੀਪਰਤਬੈਨ ਨਹੀਕੇਸਕੀਦੇਬਚਨਾਲਿਖਿਭੇਨਰੂਪਰੀਝਿਤਨੈਨਨਰੇ
ਖਕੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੇਰੂਪਨੂੰਰੀਝਿਆਦੇਹੈਨੇਤ੍ਰਾਂ੩੬ ਆਵਿਲੋਕ ਦੇਖਕੇ੩੭॥ਤਹਤਹਾਂ
ਸੁਰਾਜਰਾਜਨਕੁਮਾਰ॥ਤਿਥੇਤਿਥੇਸੋਰਾਜੇਤੇਰਾਜਿਆਂਦੇਬੇਟੇਕੁਮਾਰਅਦਿਸ
ਥਾ॥੪੦॥ਨਹੀਚਿਤਾਸਾਚਿਤਕਿਨੇਸੁਮਾਰ ਨਹੀਚਿਤ ਦੇਵਿਚਤਿਸਦਾਗਿ

ਣਨਾਕੀਤਾਲੀਲਲੀਜ ਨਿਰਾਲਲਾਇਆਹੈਸਾ॥ ੪੨॥ਜੁਝਾਰਸੂਰਮਾ ਤੁ
ਸੂਤਵਾਰਦੇ ਸੋਭਵਾਰਦੇ ਸਦਾਹੈ॥ਸੁੰਦਰ ਸੁਬੇਸ ਸੋਜੈਸੀਂਦ੍ਰਬੇਸਵਾਲਾਹੈ॥
੪੫ ਬਾਦਿਤਾਸਜਾਨ ਆਪਤੇਬਤੋਹਿਤ ਸਨੁਜਾਣਕੇ॥ਸੌਂਦਰਜਭੂਪ ਸੁੰਦਰਤਾ
ਦੀਭੂਪਹੈ॥ਸਭਕੇਸਧਾਰਾ॥ਸਭਕੇਸਾਧਾਰਾਹੈ ਵਾਸ੍ਰਬਕੇਆਸਰਾਹੈ॥ ੪੬॥ਮ
ਨੋਪਾਂਡਪੁਤ੍ਰੀ॥ਗਿਰਿਰਾਜਜੈਸੇ ਮਾਨੋਪੰਡਦੇਪੁਤ੍ਰਾਹੁਜੈਸੇਲਛਮੀਹੈ॥ਤਿਆਗਾਗਈ
ਸੀ॥ ੪੭॥ਮਨੋਚਿਤ੍ਰਕਾਹੀਲਿਖੀ॥ਚਿਤ੍ਰਜੈਸੇ ਮਾਨੋਚਿਤੇਰੇਨੇਲਿਖੀਹੈਮੂਰਤ
ਜੈਸੇ॥ਕਿੰਕਣੀ ਤਰ੍ਵਾਗੀ॥ਸਿਖਜਾਨਸੋਭੇਕ੍ਰਿਪੰਜਰਾ ਜੂਨੀ॥ਰਾਜਿਆਂਦੇਸ
ਗਾਏ [illegible] ਰਾਦੀਲਾਟਸੋਭਰਹੀਹੈ॥ ੫੦ ਆਲਾਬਤੇ ੫੧॥ਸਹੰਸ੍ਰਭੁਜਾਨਿ ਹ
ਹਾਰਭੁਜਾਵਾਲੀਦੇਵੀ॥ ੫੪॥ਨਹੇਂਪੰਗਬਾਜੀਰਥੰ ਜੇਣਜਾਨੇ ਨੇਤੇਹੋਏ
ਹੈਪੀਨਿਲੇਰੰਗਾਦੇਘੋੜ੍ਰੇਰਥਜਿਸਦੇਨੁਜਾਣਾ॥ ੫੫ ਪਾਤਿਸੁਭੇਪਤ੍ਰਭੇਸੰਧਿ
ਆਵ੍ਰੇਹਰੇਰੰਗਾਦੀਪੁਛਾਕਾਂਵਾਲੇਵੇਂਪਤ੍ਰਾਦੀਨਿਆਈਆਗਿਣਤਭੇਖੰ
ਵਾਲੇ॥ਉਧੀ ਉਚੀ ਗਜੈਗੁਤ੍ਰਬਾਂਕੇ ਹਾਥੀਪ੍ਰਗਟਹੀਬਿੰਕਾਹੈਜਿਸਦਾ॥ ੫
੬॥ਫਿਰੀਧੌਂਪ ਫਿਰਗੀ ਹੈਧੋਪਜਿਸਦੇਅਗੋਦਾ॥ਸਛਾਲਾਮਾਰਤੇਹੈ॥ਹਰੇ
ਬਾਜਰਾਜੀ ਹਰੇਰੰਗਦੇਘੋੜ੍ਰੇਘੋੜਿਆਦੇਰਾਜੇ ਕਪੋਤੰ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ਕਬੂਤਰਦੀਗਰ
ਦਣਦੇਤੁਲਹੈ॥ਨਹੇਂਸਿੰਧਨੀਜੇਤ੍ਰੇਹੈਰਥਨੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚੋਨਿਕਲੇਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰਦੇਘੋ
ੜ੍ਰੇਦੇਤੁਲਹੈ॥ ੫੮॥ਲਖੇਲੋਕਏਸੰ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ [illegible] ਦੇਈਸੂਰਾ ਜੇ ਹੈ [illegible]
੬੦ ਸਟ [illegible] ਕੀਤਿਆ॥ਪ੍ਰਜਾ॥ਧਿਧਉ ਧੰਲਮੈਕਾਕਪੁਰੇ ਪ੍ਰਜਾ॥ਜਿਸਦੀ ਉਚੀਹੈਗਿ
ਧ੍ਰਦੀਨਿਆਈ॥ਜੋਬਤ੍ਰਾਕਾਉਹੈ ਤਿਸਨਾਲ ਪੂਰੀਹੋਈਲਿਸਕਰਹੀਹੈ॥ਬ੍ਰਿਧ
ਨਰੇ ਬਰੇ ਨੂਰ ਵਾਲਾਹੈ॥ ੬੧॥ਦੁਰੰਦਾਨ ਵਾਰੰ ਕਠਨਜੋਰਾਖਸਹੈ ਤਿਨਕਾਸੁ
ਰੂਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰਰਾਜਾ॥ ੬ ਕਾਨਹੇਸਪਤਬਾਜੀਰਥੰ ਇਕਚਕ੍ਰੰ ਨੇਤਿਆਹੋਇਆਹੈ
ਸਤਾਮੁਖਾਵਾਲਾ॥ਘੋੜ੍ਰਾਰਥਦਾਇੱਕਪਈਆਹੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪੰਨ੍ਰ ਬਾਡਾਉਕ
ਤਕਿਸਟਪੰਨਤਾਜੋਗਾਹੈ ੬੩॥ਚਾਤ੍ਰਓਇਣਵਾਜੀ ਚੜ੍ਹਿਆਹੈਬਤ੍ਰੋਮ੍ਰਿਗਾਦੇਰ
ਥਪ੍ਰਾਕਰੈਰਜਾਮਮਾਲਾ॥ਉਜਾਂਲਕਰਦਾਹੈਕ੍ਰਿਣਾਦੀ ਪੰਗਤੀਕਰਕੇਪ੍ਰਕਾ
ਸਾ॥ਪਹਾਨੈ ਭੁਜਗਾਇਆ॥ਅੰਧੇਰਾਂ॥ਸਹੰਸ੍ਰਭੁਜਾਨੈ ਹਜਾਰਭੁਜਾਵਾਲੀਦੇਵੀ
੬੪॥ਚਕ੍ਰੇ ਮਾਹਿਖੀਸੰ ਚਕ੍ਰੇਹੋਏਹੈਝੋਟੇਪ੍ਰ ਜਮਰਾਜ ਮਹਾਕ੍ਰੂਰਕਰਮੰ ਜਿਣ
ਓਬਾਹਬੀਸੀ॥ਬਡੇਭੁਇਆਨਕਕਰਮਾਵਾਲਾਹੈਜਿਸਨੇਰਾਵਣਨੂਜਿਤਲਾਇ
ਆਸੀ॥ ੬ ਪਾਲੋਗਧਾਰੀ ਲੋਕਪਾਲ॥ ੬੬॥ਬਡੇਦਿਰਧਾਰੀ ਬਡੇਧਨਵਾਲੇ
ਦਿਰਬਪਾਲੰ ਧਨਦੇਪਾਲਣਵਾਲੇਕੁਬੇਰਾ॥ਉਨੈਜਉਨਕੇਰੂਪਕੀਜ੍ਵਾਲਾਮਾਲੀ॥
ਉਠਦੀਹੈਜਿਸਦੇਸਰੂਪਦੀਜ੍ਵਾਲਾਦੀਪੰਗਤੀ॥ ੬੭॥ਬਿਖੇਭੂਤਲੀਰੂਪਜ°
ਕੇਨਅੰਨਿਆ॥ਪ੍ਰਿਥੀਅਸਥਲਬਿਖੇਜਿਸਦੇਰੂਪਦੇਸਮਾਨਹੋਰਕੋਈ
ਨਹੀ ੬੮॥ਸਬੈਸਿਧ ਸੰਗੀ ਚਕ੍ਰੇਤੇਜਵਾਰੇ ਸਭੇਤੇਜਵਾਲੇਸਮੁੰਦ੍ਰਚਕ੍ਰੇਹੋਏਹੈ
ਜਿਸਦੇਨਾਲ॥ ੬੯॥ਸਬੈਬਾਲਕੇਲੈ ਸਭੇਕੀਨਿਨੁਨਾਲਲੈਕੇ ਭਵਾਨੀਬਤਾਏ
ਸਰਸੁਤੀਨੇਦਿਖਾਏ॥ ੭੦ ਤਤਸਬੈ ਤਿਤਨੇਸਭੇ ਤਿਨਤਾ॥ਦਿਖਾਏਤਿਸਸੁਰ
ਸੁਤੀਨੇਤਿਸਕੀਨਿਆਨੂਦਿਖਾਏ॥ ੭੧॥ਪੁਸਮੰਬਰ ਦੁਸਾਲੇਕਾਨਾਮਹੈ॥

ਲ
ਸੈਬਰਕੇਅਰਕੀ ਸੈਬਰਦਾਸਤੁਕਾਮ ਨ੍ਰਿਪਹਾਨਸਬੈਰਾਜੇਸਭਇਕਹਾ
ਣਦੇਹੈਆਨਗਏਜਰਕੀਬਰਸੋਂਆਹਾਏਜਰੀਦੇਕੀਬਤੋਂਦੀਨਿਆਂਰਾਜਾਈ
ਅਜ ਅੰਬਰਸੋਨ੍ਰਿਪਕੀਬਰਕੀਨੇ [illegible] ਕੀਬਲਦੇਬਤੜੀ
ਨ੍ਰਿਆਈਰਾਜੇਕੀਤਾ॥੧॥ਦਾਰਤਆਏਕਾਮਦੇਵਆਹੈਐਸੇਸੁੰਦ੍ਰਾ॥੧॥ਤੁਛੇ
ਦਪਾਰੇਉਰਸੋਰਿਸਆਰੇਗੁਸੇਦੇਮਾਰਦੇਉਰਵਿਖੇਛੇਕਪੈਗਏਆਜੇਤੂਕ
ਲੈਂਕਹੈਜਾਚੇਤਚਰੀਚੇਤਾਂਉਖੋਖਿੜਕੇ॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਨਪ੍ਰਮਾਨਸੋਭਾਦਾਪ੍ਰਮਾਨਹੈ
ਕਿਰਾਵਕਿਰਨਮਹਾਨਬਖਾਨਿਓਜੋਰਾਜਾਹੈਕਿਰਾਣਾਹੈਬਤਾਹਿਕਾਹਿਆ
ਹੈ॥ਦਿਉਸਕੈਭਾਨਦਿਨਨੇਸੂਰਜਕੂਕੇਜਾਣਿਆਮੁਨਿਓਭਗਵਾਨਪਛਾ
ਨਮਨੇਮੁਨੀਅਨੇਮਨਾਵਿਖੇਭਗਵਾਨਪਛਾਣਿਆ॥ਪੁਨਸੋਰਨਮਾਨਿ
੧੫ ਓਸੋਰਾਂਨੇਬਦਲਸੰਨਿਆਹੈਸੁਪ੍ਰਿਕਕੋਇਲਾਦੇਵਨਦੇਵਦੇਵਤਿਆਂ
ਨੇਈਦੁਜਾਣਿਆਅਦੇਵਨਕੈਸਿਵਰਾਖਸਾਨੇਸਿਵਜਾਣਿਆ॥੧॥ਦਾਭ
ਰ ਸੋਖਿਓਬਸੇਸਕਰਕੇਚੋਰਨਭੌਰਕਰੇਨਮੋਰਨਚੋਰਾਂਨੇਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲਜਾਣਿ
ਆਕਰੇਡਾਹੀਸੋਗਾਨੇਤਾਸਸਹੀਪੁਨਕੈਆਵਿਸੇਖਿਓਤਿਸਕੇਤਾਈ
ਬਦਲਕਰਕੇਵਿਚਾਰਿਆਹੈ॥ਸੰਤੂਸਮਾਨਸਬੁਗਾਨਦੇਖਿਓਸਿਵਾਂਦੇ
ਗਣਾਨੇਸਿਵਸਮਾਨਦੇਖਿਆਹੈ॥ਜੀਪਸ੍ਵਾਤਕੌਬੂੰਦਾਤੇਸਕਰੀਸਿਪਨੇ
ਸੂਤਬੂਦਕੂਕੇਦੇਖਿਆਤੇਸਨੂੰ॥੧॥ਕੀਬਗਜਿਉਂਜੋਹਕੀਬਰਕੋਢਿਗਾਤਿ
ਅ ਉਦਿਨੇਬਰਤੀਰਸਹੁਾਏਜਰੀਦੇਕੀਬਲਦੇਪਾਸਾਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੀਬਲੀ
ਹੋਤੀਹੈਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਅਜਕੇਪਾਸਰਾਜੇਸੋਭਤੇਹੈ॥ਨਾਕਲਖੇਰਿਸਮਾਨਸੂ
ਆਨਕਨੂਦੇਖਕੇਚੁਸਮਾਂਨਿਆਂਤੇਤਨੇਨੈਨਦੇਉਲਖਏਣਲਜਾਏਦੇਨੇ
ਤੂਦੇਖਕੇਮ੍ਰਿਗਲਜਤਹੋਏ॥ਪੇਖਗੁਲਾਬਸਰਾਬਪੀਐਰੰਗਨੂਦੇਖਕੇ
ਗੁਲਾਬਸਰਾਬਪੀਕੇਕਮਲਾਹੋਇਆਜਨਮਾਨੋਕਿਠਕਪੇਕੂਟੂਪਰਕੇ
ਰਰੋਸਰਸੋਗਿਹਭੂਲਨਆਏਕੈਠਨੂਦੇਖਕੇਕਬੂਤਰਤੇਲਕਉਪ੍ਰਕੇਹਰਕੇ
ਧਰਕੇਖਿਸ੍ਰਕਰਕੇਪੁਰਵਿਚਨਹੀਆਏਬਣਨੂਚਲੇਗਏ॥੧॥ਦਾਪੇਖਸ
ਰੂਪਾਸਿਰਾਤਨਲੋਚ ਦੇਖਕੇਸਰੂਪਨੂਸੀਤਲਨਹੀਂਹੁੰਦੇਨੇਤ੍ਰਪੂਟਤਹੈਜਨੁਪ੍ਰ
ਣਆਮੀਕੇਨੇਤ੍ਰਾਂਨੂਜੇਪੁਟਦੇਹੈਂਏਮਾਨੋਐਂਮ੍ਰਿਤਕੇਪੁਟਲੈਂਦੇਹੈ॥ਬਤਾਵਤਹੈ
ਜਨੇਅਛਰੀਕੇਬਤਾਉਂਦੀਆਂਹੈਮਾਨੋਅਖਰਦ੍ਰਿਦੇਕੇ॥ਭਾਵਤਨਾਰਸੁ
ਹਾਵਤਮਨਭਾਵਤਗੀਤਗਾਉਂਦੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਸੁਹਾਉਂਦੀਆਂਹੈਗਾਵ
ਦਿਵਾਵਤਹੈਭਰਆਨੰਦਜੀਕੇਗਾਲੀਆਂਆਪਸਵਿਚੀਲੈਂਦੀਆਂਤੇਦਿੰਦੀ
ਆਂਹੈਅਨੰਦਨੂਜੀਆਂਵਿਖੇਭਰਕੇ॥ਕਹੈਆਬਿਚਾਰਕਾਹਿਦੀਆਂਹੈਬਿਰ
ਰਕੇਤੀਆਇਸਤ੍ਰੀਆਂਬਰਨੀਬ੍ਰਹਮੰਗਹੈਰਾਜਾਅਜਾ॥੧॥ਦਾਪੇਖਿਛਕੀ
ਪੀਅਕੀਛਬਨਾਰੀਦੇਖਕੇਤ੍ਰਿਪਤਹੋਈਆਂਪੀਆਦੀਛਬਨੂਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥
ਪੁਰਨਾਗਰਗਾਗਰਡਾਕਲਧੋਤਭਰੀਪ੍ਰਚਰੀਆਚਤੁਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
ਰੰਗਾਦੀਗਾਗਰਉਪ੍ਰਪਾਕੇਬਡੀਸੋਭਾਨੂਦੇਖਦੀਆਂਹੈ॥ਜਬਲੋਮਹਿ

ਜਬਤਾਈਪ੍ਰਿਥੀਹੈ ਜਉਲਗਧਰਿਗਗਨਹੈ ਜਮੁਨਾਰੀ ਜਬਤੇਤ੍ਰੀਗਿਗਾ ੩੯
ਜਮਨਾਬਗਦੀਆਹੈਹੇਸੁਖੁਜ਼ਾ॥੯੦॥ਭਾਜਤ ਜੋਭਦੀਹੈ ਜਉਨ ਜਉਣ
ਸੀਅਲੇਖਨਉਖਹੈਜਾਤਾਲਿਖੇਛਬ ਛਬਨੂਲਿਖਦੀਹੋਈਲਿਖਣਗੀਨੇ
ਦੀਨਿਆਈਹੋਜਾਂਦੀਹੈਖੁੰਢੀ ੯੧॥ਅਨਿਪਨਾਇਕ ਕ੍ਰਿਪਾਂਦੇਰਾਜੇਨੇਛੀ
ਨਕਪੋਤਕੀਗੀਵਆਨਿਆਰੀ ਖੋਕੇਕਬੂਤ੍ਰਦੀਗਰਦਨਨਿਆਰੀਕ
ਰਲਈਹੈ॥੯੩॥ਛਉਨਾਹੇ ਬਚੇਹੈਕਿ ਕੌਨੇਕਾਹੂਟਉਨਾ ਕਿਸੇਨੇਕਿਟੂ
ਣਾਕੀਤੇਹੈਂ ਕਿ ਕਾਂਮਕੋਖੁਲੇਨਾਹੈਂ ਕਿਕਾਮਦੇਪੁਤ੍ਰਹੈਅਕਿਕਾਮ ਕੇਕਨੌ
ਨਹੈ ਕਿਕਾਮਦਾਸਰੀਰਹੈ ਕਿਸੁੰਦਰਸੁਦੇਸਏਸਕੀਨੇਚੰਦ੍ਰਸਾਰਕੋਜੋ
ਸੁੰਦ੍ਰਸਰੂਪਅੰਗਾਵਾਲੇਈਸ੍ਰਨੇ ਕੀਤੇਹੈਚੰਦ੍ਰਮਾਦਾਸਾਰਕਢਕਰਕੇ
॥ਕਿਬਾਨਾਂਬਾਂਧੇਬੀਰਹੈ ਜੋਬਾਣਾਂਦੇਬੰਨਣਵਾਲੇਬੀਰਹੈ ੯੪॥ਭਾਖਪ੍ਰ
ਭਮੁਖਕੁਕੇਸੋਭਾ॥੯੭॥ਤਿਹਦੇਖਅਰਿਆਕੀਨ ਤਿਸਕੋਦੇਖਕੇਸੁਰ
ਸਤੀਨੇਆਗਿਆਕੀਤੀ॥੯੦॥ਨਰ ਨਾਮਸਰਨਾਈਦਾ॥੯੨॥ਜਿ
ਨਿਜੀਤਿਆਰਨਰੂਦ ਜਿਸਨੇਭਇਆਨਕ ਜੁਧਜਿਤਿਹੈਰਾਜੇਅੰ
ਤੋ॥੯੮॥ਤਬਕਾਲਕੇਪਕਵਾਲ ਤਦੋਂਕਾਲਭਗਵਾਨਕੋ ਧਰੂਪੀਤਲਦਾਂ
ਰਲੇਕੇ॥੯੯॥ਜਿਮਦੇਹਅਰਬਲਹੀਨ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਤੇਦੇਹਬ
ਲਤੋਬਿਨਾ॥ਜਿਮਉਰਬਗਕ੍ਰਿਸਹੀਨ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਿਥੀਖੇਤੀਤੇਬਿ
ਨਾਮਾੜੀਲਗਦੀਹੈ॥੧੦੨॥ਜਿਮਅਰਥਹੀਣਾਬਿਚਾਰ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਅ
ਰਥਬਿਨਾਬਿਚਾਰੇਤੇ॥੧੦੪॥ਜਿਮਨਾਰਹੀਣਭਤਾਰ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਬਿਨਾ
ਇਸਤ੍ਰੀਤੇਪਤੀਹੁੰਦਾਹੈ॥੧੦੬॥ਜੇਕਹੇਸਰਬਨਰੇਸ ਜੇਤੇਕਹੇਹੈਸਭ
ਰਾਜੇ॥ਜੋਆਗਏਇਹਦੇਸ ਜੋਆਗਏਹੈਇਸਦੇਸਾਵਿਚ॥੧੦੭॥ਭ
ਖਏਪੰਚਮੇਮੁੰਚਾਰ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਦਾਪੰਜਮਾਅਵਤਾਰਬਿਆਸਜੀਹੋਏ॥
੫॥ਪੰਜਵਾਂਅਵਤਾਰਇਤਿ॥ ॥੧॥ਜਿਹਜਾਲਜ੍ਵਾਲਬਿਸਾਲ॥
ਜਿਸਦੀਅਗਨਦੀਲਾਟਬਡੀਹੈ॥ਖਟਨੂਕਤਾਕਰਕੀਨ ਛੇਟੁਕੜੇਤਿ
ਸਾਬਿਆਦੇਕੀਤੇਸੋਛੇਰਿਖੀਹੋਏਇਕਪਲਕਣਾਦਮਨਤੇਲੇਕੇ॥ਪੁਲਜਾ
ਨਕੋਤਿਨਦੀਨ ਬਹੁਤੇਜਾਣਕੇਤਿਸਨੂੰਦੇਦਿਤੇ॥੩॥ਮੁਖਚਾਰਬਿਆ
ਨੇ ਸਮੁਭਾਸ ਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਆਸਹੋਕੇਉਚਾਰਣਕੀਤੇ॥੧॥ਬਿਨੈਨ ਗੁਣਾ
ਧਕਾਜੋਕਬਿਕੀਨੇਜਉਨ ਜੋਕਾਬਕੀਤੇਹੈਕਾਲੀਦਾਸਨੇਜਉਣਸੋਕ
੬॥ਲੀਦਾਸਰੂਪਮਾਵਤਾਰਇਤਿ ੭

ਅਥਰੁਦ੍ਰਅਵਤਾਰਕਥਨੰ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅਬਕਉਤਉਨ
ਰੁਧਾਰ ਹੁਣਕਹਿਦੇਹੈਤਿ ਨਾਨੂਬਣਾਕੇ॥੩॥ਅਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾਬਿਚਾਰ
ਤੋ॥੬॥ਜਿਹਭਾਂਤਿਜੇਮਾਦਿਜਬਾਗਨਲੀਨ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੁਕੇ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਦੇਬਗਲਏਹੈਨਾ॥੧॥ਰਿਖਪੁਤਏਸਭਏਹੁਦ੍ਰਦੇਵ ਰਿਖੀਆਂਦਾਈਸੁਆ ਵ
ਤੇਮਨੀਤਿਸਦੇਰੁਦ੍ਰਦੇਵਤਾਅਤਾਰਹੋਏ॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ॥੧੦॥ਉਠਭਾਗ
ਆਨਉਠਕੇਭਜਕੇਆਇਆ ਭਭਕੇਤਨੈਣ ਫੇਰਕਦੇਹੈਨੇਤ੍ਰ ੭॥ਤੁਲ

ਤੋਹਿ ਏਵਿਚਾਰਿ ਆਹੈ ਤੇਰੇ ਸਮਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਘਰ॥੧੫॥ ਪਾਕੀਅ
ਨੀਚਰੀਠ ਕੀਤੀ ਨੀਮੀ ਨ੍ਰਿਸਟਾ ਛਪਿ ਰਹਾ ਜਾਨਾਰਿ ਰਹੇ ਅਪੀਠ ਲੁਕ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਮਾਨੋ ਸੁਮੇਰ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਅੰਧੇਰਾ॥੧੬॥ ਕੀਰਲੀਨ ਤੋਤਾ
ਲੀਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਬਣਾ ਵਿਚ॥੧੭॥ ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਕੌਲ ਦੀ ਨਾਲ੍ਹੀ ਅਤਿ ਸੁਰੰ
ਦਰ ਆਪ ਘੁਪ ਰੂਪ ਪਮਾਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਪਘਟ ਮੰਨਿਕੇ॥੧੮
॥ਐਸੀ ਸਰੂਪ ਐਸੀ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀ ਅਵਿਲੋਕ ਦੇਖਕੇ ਅਤੁ ਅਤੁਮਲੀ
ਜਨਲੀਨ ਰੂਪਕੇ ਛੀਨ ਛੋਤ੍ਰ ਮਾਨੋ ਰੂਪ ਦਾ ਛਤ੍ਰ ਖੋਲਾਇਆ ਹੈ॥੨੦॥ ਜ
ਨਲੀਨ ਲੂਟ ਸੀਗਾਰਤਾ ਮਾਨੋ ਤਿਸ ਦੇ ਸੀਗਾਰ ਨੂੰ ਲੂਟ ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੁ
ਮੁਨੀ ਨੇ ਪਿਤ ਦੇਤ ਦੇਵ ਮੁਨਾ ਅਤੁ ਜਉਨ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤ੍ਰਿ ਮੁ
ਨਿ ਅਉ ਨਮਸਕਾਰ॥੨੧॥ ਕਿਨੀ ਸੁਸੇਵ ਤ੍ਰੀਯ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੀ ਜੋ ਵਾੜੀਆ
ਨੇ ਬਹੁਤ ਭੋਜਨ ਦੀ॥੨੨॥ ਅਰਘ ਦਾਨ ਅਰਘੇ ਨਾਲ ਦਾਨ ਕਰਣਾ॥
ਉਤਰ ਬਾਕ ਚਹੁ ਮੁਖਾ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਇ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਬਿਸਨ ਬੈਠੇ ਪਿਨਾਕ
ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵਤਾ ਬਿਸਨ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸਿਵ ਜੀ॥੨੪॥ ਤੈ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਵਸ
੩ ਬਾਰ ਤੂੰ ਪੁੰਨ ਪਾਵੇਗੀ ਹੇ ਇਸਤ੍ਰੀ॥੨੫॥ ਫਰਕੰਤ ਉਸ ਟਿਰ ਨੈਨ ਫਰਕਦੇ
ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਨੈਣ ਤ੍ਰਾ॥੨੬॥ ਚਲਚਾਲ ਚਲਾ ਬਿਚਲਾਰਿਤ ਹੋਇਆ॥੨੭॥ ਉ
ਪਤਿ ਤਕੇ ਪਦੀ ਹੈ ਕੇਸ ਮੁਨਿ ਤ੍ਰਿਆ ਸੁਦੇਸ ਮੁਨੀ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਰੂਪ ਅੰ
ਗਾਵਲੀ॥੨੮॥ ਕਰ ਬਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਸਮਾਨ ਬਾਮਾ ਹਥ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਕ
ਰਦ ਛਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰ ਸਜਾ ਅਤ੍ਰੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੁਲ ਹੈ॥ ਕੀਆ ਪਾਨ ਭੋ
ਗਬਿਚਾਰ ਹਥਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵਿਚਾਰ ਕੇ॥੩੪॥ ਅਨ ਭੂਤ
ਭੂਤਾ ਤੇਰ ਹਿਤ ਮਗੀਰ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਤ ਸਤਾਈ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਆਪੜਨ ਵਾਲਾ
ਰੰਕੇਤ ਨਾਮ ਉਚਾਰਣ ਕਾ॥੩੫॥ ਉਪਜਿਓ ਅਨਸੂਆ ਧਾਮ ਉਤਪਤ ਹੋ
ਇਆ ਅਨਸੂਆ ਦੇ ਘਰ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਾਮ ਪਹਿਲਾ ਅਵਤਾਰ ਤਿਸ ਦਾ
॥੩੬॥ ਰਵਿ ਅਨਲ ਤੇ ਸੂਰਜ ਤੇ ਅਗਨ ਵਤ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਜਲ ਸੋ ਸੁਭਾਵ ਜ
ਲ ਸਾਰਖਾ ਸੀਤਲ ਸੁਭਾਉ ਹੈ॥੩੮॥ ਅਜੇਵ ਆਜਿਤਾ॥੪੦॥ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗ
ਗੰਗਾ ਦੇ ਤਰੰਗਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਟਾਂ॥ ਅਲਿਪਤ ਰੂਪ॥ ਨਿਰਲੇਪ ਸਰੂਪ
ਹੈ ਜਿਸਦਾ॥ ੧॥ ਅਦਰਗ ਜੋਰਾ ਅਕਲੰਕ ਜੋਬਾ ਹੇ ਸੁਬਾਸ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬਾ
੮ ਸਨਾ ਹੈ॥੪੫॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਸਾਰ ਸੀਸ ਉਰਧ ਪਤਾਲਾ॥ ਕਿ ਪਾਇ ਮਾਹਿ ਰਖੰਤ ਰੋਮ
ਕੋ ਬਿਆਸ ਰੀਰ ਤੇ ਖਿੜ੍ਹਿਆ ਏਰੋਮਾ॥੪੬॥ ਖਰਹਰਤ ਭੂਮ ਕੰਬੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਤੇ ਸਾਰੇ ਅਕਾਸਾ॥੫੦॥ ਬਿਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਤ ਤੋ ਬਿਨਾ ਹੈ॥ ਬਿਭੂਤ ਉਜਲ ਸੁਸੋਹਾ ਬਿ
ਭੂਤੀ ਉਜਲ ਸੋਭ ਦੇ ਹੈ॥ ਰਿਸਚਾ ਰਜ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਰੋਤੁਲਮਿ
ਗਚਰਮ ਅਰੋ ਮ੍ਰਿਗਾਨ ਉਪਾਇਆ ਬਿਤ ਹੋਇ ਹੋਇਆ॥੫੧॥ ਸੀਨਿਆ ਸਚ
ਰਜ ਬਿਧਿਆ ਅਚਰਜ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਜੇ ਛੰਦ ਬੀਦਤਿਆਗ ਕੇ ਛ
ਲਬਲਨੂ॥ ਆਮੁਨਕ ਮੀਤਿ ਆਸਨਾਇ ਇਕ ਮੂੰਨਾ ਵਿਖੋਲਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਨ

ਬਿਕਤਅੰਗ ਸੂਖਮਅੰਗਾਂਵਾਲਾ॥੮੨॥ਮੁਨਚਰਨਲੀਨਮੁਨੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ੯੦
ਦੇਚਰਣਾਂਵਿਖੇਲੀਨਹੋਗਇਆਹੈ॥੮੩॥ਆਭਾ ਸੋਭਾ ੮੪॥ਅਨਆਸਰਾ ੫
ਤੇਆਸਾਤੇਰਹਿਤਸਰੀਰਹੈਜਿਸਕਾ ਆਸਮਾਨ ਅਕਾਸਦਾ॥੮੫॥ਤਬ
ਕਾਲਦੇਵ ਤੂੰਦੇਅਕਾਲਪੁਰਖੁ੮੬॥ਅਭੇਦ ਅਭੇਦਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦੀ॥੮੭॥
ਜਲਥਾ ਜਲਵਿਖੇ ਅਥਵਾ ਅਨਆਸ ਆਸਾਤੇਬਿਨਾ੮੮॥ਖਟੁਗਨਸ
ਪ੍ਰੀਖਟਗੁਣਾਂਦੇਮੇਂਜੁਗਤਹੈ ਪ੍ਰਭਾਸਪ੍ਰਕਾਸ੮੯॥ਅਜੇਤੁ ਵਿਸੇਸਕਰਕੇ
ਉਜਲਹੈ॥੯੦॥ਸੁਭ ਸੁਭ੍ਰਸੇਜ ਸੋਭਾਵਾਲੀਸੁੰਦ੍ਰਸੇਜਾਹੈ॥੯੧॥ਜੇਹ
ਬਾਸੁਧਾਨਖਗਾਉਪ੍ਰਸੋਹ ਜੇਹ ਬਾਸੁਧਹੈਜਿਸਕੀ ਖੰਡਉਤਕਿਸਾਂ੯੨
੧੯ ਪ੍ਰਭਾਤ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾਹੈਂ ਜੇਕਰੇ ਪਤ੍ਰ ਕਾਸਿਪੀ ਸਰਬ ਜੇਕਰੀਏਕਾਗਤ
ਸਾਰੀਪ੍ਰਿਥੀਦਾ ਅਰੁਸਰਬਸਿੰਧਸਾਰੇਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂਕੀਸਿਆਹੀਬਣਾਈ
ਏ ਲੇਖਨਬਨੇਜ ਸਾਰੀਬਣਾਸਪਤੀਦੀਆਂਲਿਖਣਾਬਣਾਈਏ॥੯੦
ਨਿਰਤਨਿਰਣਾਕਰਸਕਦੇ॥੯੩॥ਅਨਕੇਪ੍ਰਕਾਸੁ ਅਨੇਕਾਂਨੂੰਪ੍ਰਕਾਸਿਆ
ਹੈ॥ਅਬਿਅਕਤਤੇਜ ਅਬਿਅਕਤੀਤੇਰਹਿਤਤੇਜਹੈਜੋ ਸਦਾ ੯੪॥ਆਭਾ
ਮਸੋਭਾਦਾ ਮਹਿਮਾਸੁਬਾਸੁ ਮਹਿਮਾਜੋਸਦੀਸੁੰਦਰਬਾਸਨਾਵਾਲੀਹੈ॥
੯੫॥ਨਹੀਂਡਾਦਿਪਤਉਨ ਧਰਿਗਏਚੀਤ ਨਹੀਂਤਉਭੀ ਤਉਨਧਰਿਗਏ
ਚੀਤਤੇਪਰਸਾਰਿਤਾਂਵਿਖੇਧਰਕੇਗਏ੯੬॥ਅਬਿਦਿਆਨਪ੍ਰਗਟ ੯੭॥ਬਿਗਸ
ਦੀਨਹਸਕੇਕਹਿਦਿਤਾਬਚਨਾ੯੮॥ਸੀਉਤ ਪ੍ਰਾਸਿਨਹੁੰਦਾਹੈ ੯੪॥ਪਾਨਹਾਰ
ਪਾਣੀਭਰਣਵਾਲੇ ਜੋਜ ਐਸੇ ੯੫ ਸਤ ਨਿਜ ਦੇਅਨਮਨ ਮੁਨੀਆਂਦੇਸਿਰੋ
ਮਣੀ ੯੭॥ਕਿਤਅਨੰਤੁ ਕੀਰਤੀਬਿਅੰਤਹੈ॥ਆਦਉ ਅਪਾਰੁ ਆਦੇਈਅ
ਪਾਰਹੈ ੧੦੦ ਇਹਭਾਂਤਦੱਤ ਉਸਤਤਿਉਚਾਰ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਤਾਤ੍ਰੇਉਨੇਉਸ
ਤਤੀਉਚਾਰਕੀਤੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਦੀ॥ਅਤ੍ਰਜ ਅਤ੍ਰਿਰਿਖੀਦਾਪੁਤ੍ਰਦਤਾਤ੍ਰੇਉ॥੧੦
੪॥ਬ੍ਰਿਧਾਸਿਰਲਿਖਤਕਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾਸਿਰਵਿਖੇਕਰਮਾਨੂੰਲਿਖਦਾ॥ਬਾਲ
ਖਿਲ੍ਯਾਦੇਚਿਤ ਬਾਲਖਿਲਦੇਵਾਤੇਆਤੇਆਦਲੈਕੇ ਸਨਹੋਜਾਰ॥੧੦੬॥ਜੁ
ਰ[illegible]ਵਿਚੋਨਾਲਦੇਤੁਰਿਆਗਇਆਨਹੀਕਮਲਨਾਲਕੇਲਖਾਪਾਰਨਹੀਕ
ਮਲਦੀਨਾਲਦਾਪਾਰਲਖਿਆਤਿਸਨੇ॥੧੦੯॥ਭੁਦੈਤਕਿਰਤਉਚਾਰ ਫਿਰਦਾ
ਹੈਕੀਰਤੀਨੂੰਉਚਾਰਦਾ॥ਅਕਸਮਾਤ ਅਚਾਣਕ੧੦ ਦੀ॥ਵਜਾਪ੍ਰਗਟਾ॥੧੧੨
ਜੋਗਨਿਆਸ ਜੋਗਦੇਅੰਗਾ॥ਪਹਿਲਾਗੁਰੂ ॥੧੧੬॥ਦੂਸਰੋਗੁਰਕਉਕਰਾ
ਮਨਈਮਨੈਮਨਮਾਨ ਦੂਸਰੇਗੁਰੂਨੇਕਰਿਆਮਨਵਿਖੇਮਨਹੀਮੰਨਕੇਮੁਨੀਨੇ
ਦੂਸਾਗੁਰੂਮਨਾ॥ਸਿਧਉਮੁਨਿਕਾਮਨਾਸੁਧਹੋਤਹੈਸੁਨਿਲਾਲ ਸੁਧਮਨਦੀ
ਆਕਾਮਨਾਂਤਾਂਸਿਧਹੁੰਦੀਆਂਹੈਹੇਪਿਆਰੇ॥੧੧੭॥ਦੂਸਰਾਗੁਰੂ ॥
੧੧੮॥ਲਖੇਮਨਆਨੀ ਮਹਾਮਾਨੀਮੋਹੈ ਦੇਖਕੇਮੁਨੀਆਂਨੀਜੋਬਡੇਹੈਂਤਿਨਾਦੇਮ
ਨਨੂੰਮੋਹਦਾਹੈ॥੧੧੯॥ਭਗਉਹੇਲਮੈ ਭੁਗਵੇਬਸਤ੍ਰਲਸਕਦੇਹੈ॥ਏਕਵਿਦੇਇਕ
ਦਾਅਸਾ॥ਮਹਾਮੋਨਆਨੀਮਹਾਮੋਨਬਾਧੇ ਬਡੇਮੁਨੀਜੋਮਾਨੀਹੈਬਡੇਮੋਨਕੋਬੀਧਕੇ॥
੧੨੧॥ਅਹਾਸਿਪਲਾਧੀ ਬਡੀਸਿਧੀਵਾਲਾਲਭੀਦਾਹੈ॥੧੨੧॥

੧੨੨॥ਧਰੇਮੇਖਲਾਗੋਦੜੀ॥੧੨੩॥ਬਿਰੀਆਜਨੇਕਏਕਤਾਰੂਪੀਆ
ਸਨਾਵਿਖੋਇਜਥਤਹੈਮਹਾਉਗ੍ਰਧਰੇਤਾਜਸਮੇਦੂਆਗਬੀਰਜਚਲਾਇਆ
ਹੋਇਆਹੈ॥੧੨੫॥ਧਰਮਅਧਿਕਾਰੀਧਰਮਦਾਅਧਿਕਾਰੀ॥੧੨੭॥ਤਰੇਤ
ਧਾਕੇਭੂਮੈਹੇਠਤਧਾਕੇਧੂੰਈਕਰੇਪੈਰਉਤਾਹਾਕੇ॥ਭਏਦੱਤਕੇਭਲੂਪੂਰਣਅਵ
ਤਾਰੀਗੁਰੂਜੋਪੂਰਣਅਵਤਾਰੀਹੈਸੋਦਤਾਤ੍ਰੇਉਭਏ॥੧੨੮॥ਕਰੈਜੋਗਨਿ
ਧਾਸੈਕਰਦਾਹੈਜੋਗਦੇਸਾਧਨ੧੨੯॥ਸੁਰਾਨਿ ਹੋਰਦੇਵਤੇ॥੧੩੦॥ਪਰੀ
ਪਰੀਆਂਪਰਮਦੇਸੀਪਛਿਲੇਬਡੇਦੇਸਵਾਲੇਪਛਮਦੇ॥ਜਟੀਜੰਗਮੀਜਾਮ
ਮਨੀਜੰਤ੍ਰਧਾਰੀਜਟਾਵਾਲੇਜੰਗਮਜੋਹੈ॥ਜਾਮਨਵਲਾਇਤਦੇਜੋਹੈਜੰਤ੍ਰਾਦੇਧਾ
ਰਨਵਾਲੇਜੋਹੈ॥ਬੰਗਨਾਮਬੰਗਾਸਬਲਾਇਤਦੇ੧੩੧॥ਛਲਾਰੇਛਲਵਾਲੇ
ਅਜੀਆਮਰੀਆਜੇਤਅਮਰਵਲਾਇਤਦੇ॥ਅਤੇਵਾਗਸਹੋਤ੍ਰੀਅਤ
ਸੈਅਗਨਵਿਚਹੂਤੀਆਂਪਾਉਣਵਾਲੇ॥ਜੂਆਜਗਧਾਰੀਜੂਆਖੇਲਣਵਾਲੇ
ਜਗਦੇਕਰਣਵਾਲੇਰਾਜੇ॥ਅਧਉਤਕਿਸਟਬਹੁਸ੍ਰੇਸਟ੧੩੪॥ਸਿਰਮਉ
ਰ ਸੁਭਾਇਵਾਨਾਸਿਰੋਮਣੀ ਰਾਜਪਾਟਨਿਧਾਨਰਾਜਾਸਿੰਘਾਸਣਵਾਲੇਨਿਧਾਂ
ਦੇਧਾ॥੧੩੫॥ਭ੍ਰਿਤਾਬਰਦਾਸਸ੍ਰੇਸਟਅਮਿਤਉਜਲਅਜੀਤਪਰਮਅਰਜਾ
ਦਾਤੇ॥ਬਿਨਾਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲਾਜੇਤਣੇਤੇਰਹਿਤਬਡਾ੧੩੬॥ਚਰਾਚਰਸਰਬਬਿ
ਖੇਮਾਬਿਆਨ ਜਲਚੇਤਨਤੇਸਪੂਰਣਅਕਾਸਦੇਬਿਤਾਨਬੀ॥ਨਚਿਤ੍ਰਰੂਪਸ
ਮਾਨਚਿਤ੍ਰੀਹੋਈਮੂਰਤੀਦੇਤੁਲ॥ਅਤ੍ਰਛਤ੍ਰਨਿਪਤਕੋਤਜਅਸਤ੍ਰਤੇਛਤ੍ਰ
ਤਿਆਗਕੇਰਾਜਤਾਈਕਾ੧੩੭॥ਮਹਾਨਮੇਰੀਬਡੀਰਾਜਤਾਈ੧੩੯॥ਅਮੁ
ਤ ਬਿਭੂਤਅੰਗਨੂੰਬਿਭੂਤਲਾਈਹੋਈਹੈ॥੧੪੦॥ਉਤੰਗ ਉਤਕਿਸਟਐਗਾਵ
ਲੇ੧੪੪॥ਧੂਮ੍ਰਪਾਨਧੂਏਦਾਪੀਣਾਵਾਧੂਣੀਦੀਰਾਖਘੋਲਕੇਪੀਲੈਣੀ॥੧੪੬
ਪ੍ਰਜਾਰਪੀਠਪ੍ਰਵਿਸੇਸਕਰਕੇਪਿਠਨੂੰਅਗਨਾਲਜਾਲਦੇਹੈ੧੪੭॥ਧਿਸਟਪਾਨ
ਪਿਠਉਤੇਪੈਰਾਂਨੂੰਰਖਦੇਹੈ॥੧੫੦॥ਪਾਨ ਨਾਮਪੈਰਦਾ੧੫੧॥ਸਿਆਮਾਲਛ
ਮੀ੧੫੨॥ਇਕਮੁਕਤਪਤ੍ਰਪਾਵਤਨਿਦਾਨਇਕਮਕਤੀਦੇਪਾਤ੍ਰਹੈਪਾਉਦੇਹੈਮੁ
੨ ਕਤਉਕੰਨੂੰ॥੧੫੪॥ਇਕਸਾਧਇਕਸ੍ਰੇਸਟ੧੫੬॥ਬਹੁਦੀਨਬੋਲਭਛਦੇਤਹੋ
ਭੋਜਨ ਜੋਬਹੁਤਗਰੀਬਾਨੂੰਬੁਲਾਕੇਖਾਣਨੂੰਦਿੰਦਾਹੈਰੋਜ॥੧੫੭॥ਕਿਧਰੀਕੈਦਗਾ
੧੫੯॥ਅਨਿਆਸਚਿਤਇਕਆਸਮਾਨਹੋਰਨਹੀਆਸਾਚਿਤਵਿਖੇਇ
ਕਦੀਆਸਾਹੈਮਨਾਵਿਖੇ॥੧੬੨॥ਗਿਰਭੇਸਸਾਹਿਤਸਮਝੋਬਿਬੇਕਸੋਰਿਗੀ
ਹੋਏਸਮਝੇਸਹਿਤਾਬਿਚਾਰਦੇ॥੧੬੩॥ਭਾਰਬਭਣੇਤਜੇਭੇਦਰੀਤਭਾਰਬਖੰ
ਡਵਿਖੇਜੇੜ੍ਹੇਹੋਏਹੈਬਿਅੰਤਾ॥੧੬੫॥ਨਾਮਮੇਲਨਾਉਪਾਏ॥੧੬੭॥ਜੇਅਭ
ਅਦੱਤਜੇੜ੍ਹੇਭਏਦਤ੍ਰਾਤ੍ਰੇਉਦੇਸਿਖ੧੬੯॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਨੇਦਸਨਾਮਸੰਨਿਆਸੀਬਣਾ
ਏ॥ ॥ਬਿਹਾਰਬਿਚਰਣਾ॥੧੧੩॥ਕਉਨਨਮੋਹੈ ਕਉਣਨਹੈਜੋਨਮੋ
ਹਿਆਜਾਇ॥ਮਨਹੂਰੂਸਰਾਇਤੀ॥ ॥੧੧੫॥ਏਕਮਕਰਕ ਮਕ
ੜੀ॥੧੧੭॥ਅੰਤਰਗੁਰੂਆਤਮਾਪਰਮੈਸਰੀਹਦੇਅੰਦਪ੍ਰਮਾਤਮਾਗੁਰੂਹੈਤਿ
ਸਨੂੰਪਰਸੋ॥੧੧੯॥ਕਵਲਅੰਗਾਰਿਗਾਕੇਵਲਾਤਿਸਦੇਪ੍ਰੇਮਕੇਰੰਗਾਵਿਚਰਰਚੋ॥੪

ਤੀਸਰਾਗੁਰੂਇਤੀ॥੩॥ ॥ਅਛੂਰਾਸਕਰਬੈਠਾਨਿਹਾਰਾਪੁਨਾਮਛੇ੧੯੧
ਦੀਆਸਕਰਕੇਬੈਠਾਬਗੁਲਾਦੇਖਿਆ॥੧੯੨॥ਲਾਵਤਬਕਨਾਵੈਨਿ
ਰਲਾਜਾਲਾਵਤਬਗੁਲਾਨਿਰਲਜਤਹੋਕੈ॥੧੯੩॥ਅਛਾਤਕਬਗੁਲਾ॥
ਅਨਮਾਨਾਨਿਸਚੇਕੀਤਾ॥ਦੋਬਾਗੁਰੂਇਤੀ॥੪ ॥੧੯੪ਛਕਾਈਬਣਕੇ
ਘਾਕਹੁਭਾਵਇਸਦਾਪ੍ਰਕਾਰਐਸੋਅਨਮਾਨਾਹਿਰਦੇਵਿਚਨਿਸਚੇਕੀ
ਤਾਹੈ॥ਪੰਚਮਗੁਰੂਇਤੀ॥੫॥ ॥੧੯੫॥ਐਸੇਸਾਅਨਨਾਸਾਖੁਸੀਆਦੀਆਂ
ਸਾਤੇਅਨਾਸਹੈ॥ਪੋਜਾਗੁਰੂਛੇਮਾਇਤੀ॥੬॥ ੧੯੬॥ਅਛਾਹਾੜੀਛੁਰਾ॥
ਲਏਜਾਰਕਰਜਾਤਨਕਹਾਲਈਜਾਂਦੀਹੈਹਬਾਵਿਖੇਜਾਲੂਕਹਿਆਨਹੀ
ਜਾਂਦਾ॥ਬਿਨਛੀਨਾਮਕੁੰਡੀਦਾਜਰੀਆਮੈਧਕੰਧਪੂਰਤਾਰੇਜਾਲਅਧੋ
ਅਧੀਅਰੋਪਿਛੇਪਾਇਆਹੋਇਆਹੈ॥ਜਾਨੁਕਵਾਕੇਮਾਨੋਉਸਕੇਵਿਚ
੧੯੭॥ਰਾਜੂਪਾਟਤੇਰਾਜਾਸਿੰਘਾਣਤੇ੧੯੮॥ਮਾਛੀਜੈਵਾਗੁਰੂਇਤੀ੧ ੩
੧੯੯ ॥ਇਕਾਚਿਤਹੋਆਪਨਧਰਮਾਆਪਣੇਧੂਰਵਾਲੇਬਿਖੇਇਕਾਤਸਦਾਰਿ
ਹੋਰਹਿਆਹੈ॥ਪ੍ਰਿਤਮਾਚਿਤ੍ਰਮੂਰਤਾਚਿੜੀਹੋਈਆਦਾਸੀਅਰਵਾਗੁਰਇਤੀ॥
੯ ॥੨੦੦॥ਗਾਵਬਲਦਲਵਗਨਕੇਭਰੇਲੋਗਾਂਦੇਭਰੇ॥੨੦੧॥ਏ
ਕੈਬਨਜਆਸਾਬਿਨਹੋਈਹੋਰਆਸਾਤੇਬਿਨਾਇਕਬਣਜਦੀਹੀਆਜਹੇ
੨੦੨ ਏਕੈਰਸਮਾੜਾਕੇਰਾਤਾਇਕਧਨਦੇਰਸਾਵਖੇਰਤਾਹੋਇਆਹੈ॥੨੦੩॥ਜ
ਰਮਕਾਤੂਪ੍ਰਕਾਸਕਹਿਆਹੈ॥ਬਨਜਾਰਾਨਊਮੋਗੁਰੂਇਤੀ੯ ॥ਚਲਾਮਕੀ
ਤਜਿਚਲਿਆਮਕੀਬਨਜਛੋਨੂਤਿਆਗਕੇਪਰਹਾਰਿਆਸਾਤਿਆਗਕੇਆ
ਸਾਨੂ॥੨੦੯॥ਕਾਛਨਨਾਮਆਲਣਦਾ॥ਸੋਆਚੁਕਸੋਆਪਾਲਕਾਕਾਛ
ਨਦਸਵਾਗੁਰੂਇਤੀ॥੧੦ ॥੨੧੦॥ਹਰਿਰਾਊਇਦ੍ਰਰਾਜਾਹੈ॥ਕਲਾਸਕਤੀ
੨੧੧ਅਨਲਾਧੀਸਿਰੋਮਣਲਭੀਦਾਹੈ॥੨੧੪॥ਖਟੂਰੀਆਸੇਸਖਟਗੁਣ
ਸਪੂਰਣਤਿਸਾਵਿਖੇਹੈ॥੨੧੫॥ਤਹਸੁਰਥੁਰਾਜਤਹਾਂਸੁਰਥਨਾਮਰਾਜਾਜੋਹੈ
ਸੰਪਤਸਮਾਜ॥ਬਿਭੂਤੀਤੇਪੂਜਣਦੀਸਮਗ੍ਰੀਲਈਹੋਈਹੈ॥੨੧੯॥ਸਗਬਿ
ਧਅਖੰਡ॥ਸਿਲਾਸਿਤਪ੍ਰਬੀਨ॥ਸਿਲਾਨਾਲਜੋਤਿਖੇਕੀਤੇਹੋਏਬਾਣਹੈਤਿ
ਨਾਦੇਚਲਾਉਣਦੀਬਿਧੀਵਿਖੇਇਕਰਸਚਤੁਰਹੈ॥੨੨੧॥ਅਹਿਬਡਸਭਾਂ੦ ੩
ਤੇ॥ਸਦਾਰਸਟੇਰਤੇਸੰਙਤਾਈਵਾਬਣਾਕੇਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈ॥੨੨੨॥ਹਿਤਫ
ਸਬੀਸੁਖੇਮਰੂਪੀਫਾਹੀਵਿਚਬਧੁਗਏਦਤਾਤ੍ਰੇ॥੨੨੩॥ਕਿਜੋਗੇਂਦ੍ਰਗਾਮੀ
ਜੋਗੀਆਦਾਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਤਿਸਵਿਖੇਗਵਨਕਰਣਵਾਲਾਹੈ॥ਕਿਧ੍ਰਮੰਦ੍ਰਧ੦
ਮੀਧਰਮਦੇਇੰਦ੍ਰਲੋਕਾਜੋਹੈਧਰਮਦੇਧਾਰਨਵਾਲੇਤਿਨਾਦਾਬੀਧਰਹੈਦਤਾਤ੍ਰੇ
੨੨੩॥ਅਬਿਮੋਹਿਐਤਦੇਖੀਮੋਹਤਹੋਤਾਹੈਜਿਸਨੇਦਤਾਤ੍ਰੇਦੀਸੂਰਤਦੇਖੀਹੈ॥ਕਿ
ਰਾਵਲਭੇਖੀਸੁਦਰਭੇਖਵਾਲਾ॥੨੩੧॥ਕਿਪਾਰਗਿਰਾਹੈਤਾਪ੍ਰਮਾਤਦਾਜਾਨਣਵਾ ਮਾ
ਲਾਹੈ॥੨੩੯॥ਕਿਖੰਕਾਲਦਾਸੰ ਜੋਖੇਕਰਣਵਾਲੀਕਾਲੀਹੈਤਿਸਦਾਦਾਸ
ਹੈ॥੨੪੦॥ਕਿਆਬੈਅਕਤਸੁਖਮਧੁਰਮਵਾਲਾਹੈ॥ਕਿਅਤੇਵਜੋਗੀ॥ਕਿਅਤ
ਸੇਕਰਕੇਜੋਗੀਹੈ॥੨੪੧॥ਕਿਸਪਸਰੇਸੀਜੋਸੁਧਰੇਸਦਾਲਾਹੈ॥੨੪੨॥ਕਿਬ੍ਰ
ਹਮੰਸਭਰਾਤਾਜੋਬ੍ਰਮਚੀਐਸਹੈਪ੍ਰਮੇਸਦਾਭਰਾਤਾਹੈ੨੪੩॥ਕਿਨ੍ਰਿਧਿਆਨ
ਛੁਟੈਜਿਸਦਾਧਿਆਨਨਹੀਛੁਟਦਾ॥ਕਿਕੋਪਾਨਤੀਬੀ॥ਜੋਕਹਦੇਹੈਤੈਗਾਦਾ

ਪੀਣਾ॥੨੪੪॥ਦੁਸਲੀ ਸਲਣਵਾਲੀਹੈ॥੨੪੫॥ਕਿਤਾਂਮ੍ਰਿਰਬਾਜੇ॥
ਜੋਤ ਉਰੂਬਜਦਾਹੈ॥੨੪੬॥ਕਿਇਕਾਦਛੰਦੀਜੋਇਕਦਾਜਸਕਰਣਵਾ
ਲਾਹੈ॥੨੪੭॥ਕਿਨਿਨਾਦਬਾਜੈਜੋਨਗਾਰਾਬਜਦਾਹੈ॥ਕਿਪੰਪਾਪਜੋਪਾਪਨ
ਜਟੇਹੈ ਕਿਲੇਰੀਬਖੁਲੇ ਜੋਲੋਕੇਰੀਬਖੋਲਦਾਹੈ॥੨੪੯॥ਦੇਸੀ ਅੰਗਾਵਾ
ਲਾ॥ਕਿਧਰਮੇਂਦ੍ਰਭੇਸੀਜੋਧਰਮਦੇਵਾਲੇਰਾਜੇਤਿਨਾਦੇਭੇਸਵਾਲੇਹੈ॥੨੫੦॥
ਆਚਾਲ ਮੈਂਗੀ ਅਚਲਅੰਗਾਵਾਲਾਹੈ੨੫੧॥ਕਿਬੀਰਾਨਰਾਪੀ ਜੋਬ
ਵੈਜਾਬੀਰਾਂਦੇਅਗਾਧਨਵਾਲਾਹੈ॥੨੫੨॥ਅਧਾਖੰਡਰੰਗੀ॥ਅਧਕਜੋਪ੍
ਮਾਤਮਾਤਿਜਾਵਿਖੇਇਕਰਸਰੰਗਿਆਹੋਇਆਹੈ॥੨੫੩॥ਕਿਅਲਿਪਤ
ਜੋਨਿਲੇਪ ਅੰਗੀ ਅੰਗਾਵਾਲਾਹੈ॥੨੫੪॥ਕਿਸਾਧਜੋਗੀ ਸਾਜੋਸਾ
ਧਣੇਵਾਲਾਜੋਗਦੇਹੈ੨੫੫॥ਸੁਰਥਰਾਜਾਆਰਮਾਗੁਭੁਇਤੀ੧੧ ॥
ਕਰੈਦੇਵਅਰਚਾ ਦੇਵੀਦੀਪੂਜਾਕਰਦਾਹੈ॥੨੫੭॥ਜੁਸੀਤਿਆਸਰਾਨੇਸੁ
ਮੀਨਿਆਸੀਆਂਦਾਰਾਜਾਹੈ॥੨੫੮॥ਕਿਸੀਨਿਆਸਧਾਨੀ ਜੋਨਿਆਸਦੀ
ਰਜਧਾਨੀਹੈ॥੨੬੦॥ਲਖੀਪਾਨਵਾਕੇ ਗੁੜੀਬਾਲਭਾਕੇ ਵਾਬਾਲਕੇਹਥ
ਵਿਖੇਗੁੜੀਦੇਖੀਤਿ ਮਦਤਾਤ੍ਰੇਉਨੇ॥੨੬੧॥ਪੀਐਪਾਨਆਦੇ ਪਾਣੀਪੀਣ
ਬੀਆਦਨਹੀਆਉਂਦਾਹੈ॥੨੬੩॥ਮਨੇਨਾਗਬੇਲੀਮਾਨੇਨਾਗਕਿਆਮੁੰਡ੍ਰਬੇ
ਲੈ॥੨੬੫॥ਨਾਨਿਘੋ ਧਾਣਿਆ॥ਦਸੋਂਦ੍ਰਿਸ਼ਿਧਾਨੇ ਦਸਤੇਦੇਬਾਂਣਨਿਧਦੇਆਇ
ਨਧ॥ਗੁਰੁਦਤਜਾਨੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਦੇਗੁਰੂਜਾਨਣੇ॥੨੬੭॥ਅਗਾਤ ਬਚਾਲ॥
ਅਗੋਤਦੇਚਾਲਿ ਆ॥ਜਨੁਮਾਨੇ ਜ੍ਵਾਲਾਮਾਨੋਮਣੀਆਦਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ੨੬੯
ਇਤਦੁਆਦਸਗੁਰੂ॥੧੨ ॥੨੭੧॥ਆਦਿਲੋਕਸੁਭ੍ਰਿਤਏਕ ਦੇਖਿਆਂ
ਦਾਸਾਇਕਾ॥੨੭੨॥ਅਧਰਾਤਦੇ ਤਨਿਹਾਰ ਅਧੀਰਾਤਉਦੇਹੋਈਦੇਖਕੇ॥
੨੭੫॥ਤ੍ਰਾਸ ਭੈਦਾਨ੨੭੬॥ਭਾਜੇਤ ਭੂਮਾਨਿਧਾਨ ਭਜਦਾਹੈਪ੍ਰਿਥੀਵਿਖੇਨਿਧਾ੨੦
੯੨ ਧਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਤਿਸਨੂੰ॥ਸੁਭਾਸ ਕਹੀਦੇਹੈ॥੨੭੭॥ਇਕਪਾਨ ਠਾਂਦ ਅਭੰਗੀ ਪੇਰਾਦੇਆ
ਸਰੇਖਤ੍ਰਾਹੈਇਕਰਸਾ॥੨੮੩॥ਨਹਿਠਾਂਮਭੀਜਸਤੁਉਨ ਤੋਨਸਾਥਾਉਨਹੀਭਿ
ਜਿਆ॥ਜਿਥੇਖਤ੍ਰਾਸੀਪੇਰਧ੍ਰਕੇ॥ਤ੍ਰਉਦਸਮੋਗੁਰੂਇਸੀ੧੩ ॥੨੮੬॥ਕਿ
ਬੀਦੇਲਤਾਛੇ ਜੋਬੀਦੇਲਦੇਸਦੀਹੈ॥ਕਿਹਈਮਾਨ੍ਰਜਾਹੇ ਹਿਮਾਲੇਦੀਜਾਈਪਾਰਬ
ਤੀਹੈ॥੨੯੩॥ਕਿਕਾਮਾਨੁਜਾਹੇ ਜੋਬਲਭਦ੍ਰਦੀਭੈਣ ਸੁਭਦ੍ਰਾਹੈ੨੯੪॥ਕਿਕਾ
ਲਿੰਦ੍ਰਕਾਛੇ॥ਜੋਜਮਨਾਹੈ੨੯੬॥ਕਿਤੰਤ੍ਰਾਲਕਾਛੈ ਜੋਤੰਤ੍ਰਾਦਾਧਾਰਹੈ ਕਿਹੰਸੇ
ਸਗੀਹੈ ਸੁਰਸੁਤੀਹੈ੨੯੭॥ਕਿਜਾਮੁਲਿਕਾਛੇ ਜੋਬਿਜਲੀਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਕਾ
ਸਵਾਲੀਹੈ॥ਸੁਵਰਨਆਦਿਜਾਛੇ ਸਾਇ [illegible] ੨੯੯॥ਕਿਚੰ
ਚਾਲਕਾਛੇ ਕਿਬਿਜੁਲੀਹੈ॥ਕਿਕ੍ਰਿਤਮਜੁਧਾਛੇ ਜੋਕੀਰਤੀਦੀਧ੍ਰਕਾਹੈ॥ਕਿਗ
ਜੇਸਰੀਹੈ ਜੋਰਾਜਰੀਈਸੁਰੀਹੈ੩੦੧॥ਕਿਭੂਪਾਲਕਾਛੈ ਕਿਕਲਿਆਣਭੈਪਾਲੀ
ਹੈ॥ਕਿਬਸੰਤਬਾਲਾ॥ਕਿਬਸੰਤਰਾਗਣੀਹੈ॥੩੦੭॥ਕਿਰਾਜਾਨਜਾਹੇ ਜੋਰਾਜਾਦੀ
ਭੈਣਹੈ॥ਕਿਸੰਭਾਲਕਾਛੈ ਸੰਭਾਲਕਾਦੇਵੀਹੈ੩੦੮॥ਕਿਅੰਬਾਲਕਾਛੇ ਜੋਅੰਬਾ
ਲਕਾਦੇਵੀਹੈ॥ਕਿਆਕਰਧਣੀਛੇ ਜੋਰਾਖਸਾਂਦੇਖਿਚਣਵਾਲੀਦੇਵੀਹੈ॥ਕਿਚੰ
ਚਾਲਕਾਛੇ ਜੋਬਿਜੁਲੀਹੈ॥ਕਿਚਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭਾਹੈ ਜੋਸੁੰਦਰਪ੍ਰਭਾਵਾਲੀਹੈ॥੩੦੯॥ਕਿ
ਕਾਲਿੰਦ੍ਰਜਾਛੇ ਜੋਕਾਲਿੰਦ੍ਰ ਪਰਬਤਦੀਪੁਤ੍ਰੀਜਮਨਾਹੈ॥ਕਿਇੰਦ੍ਰਾਨਜਾਹੇ ਕਿਇੰਦ੍ਰਦੀ
ਭੈਣਹੈ॥੩੧੧॥ਕਿਖੰਭਾਵਤੀਹੈ ਜੋਖੰਭਾਵਤੀਦੇਵੀਹੈ॥੩੧੨॥ਕਿਜਾਦ੍ਰਿਮਨੀ

ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੁਕਮਣੀ ਹੈ॥ ਕਿ ਪੰਚਾਲ ਬਾਰੀ ਜੋ ਪੰਚਾਲ ਰਾਜੇ ਦੀ ਧੀ ੪੨
ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਹੈ॥ ੩੨੦॥ ਕਿ ਸੋਵ੍ਰਣ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਿ ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਪੁਤਲੀ ਹੈ॥ ਕਿ ਸ੍ਵਰਣ ਪ੍ਰਿ
ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਆਇਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਹੈ॥ ੩੨੧॥ ਕਿ ਬੀਰਾ ਬਰਾ ਹੈ ਜੋ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਬਰਨੇ ਵਾਲੀ
ਹੈ॥ ੩੨੨॥ ਕਿ ਨਾਗੇਸਜਾ ਹੈ ਸੇਸਨਾਗ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ॥ ਕਿ ਨਾਲਨੀ ਨੇਤ੍ਰਣੀ ਹੈ॥
ਕਵਲਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ਕਿ ਮਾਲਿਨੀ ਮ੍ਰਿਗੀ ਹੈ ਮ੍ਰਿਗਾਣੀਨੂ ਮਲਣ
ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ੩੨੩॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋਤਮਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਿਤ ਉਤਮ ਹੈ॥ ਕਿ ਸਭੱਗਾਤ ਭੂਪੀ
ਜੋ ਭਗਤ ਹੈ ਰਾਜਾ ਦੀ॥ ੩੨੪॥ ਸੋਭਾ ਚੰਚਲਾ ਸੋਭਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ॥ ੩
੨੫ ਚੰਚਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਨਾਮਾ ਖੰ ਕਾਲੀ ਖੇਕ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਦੇਵੀ॥ ਬੈਣੀ ਬਾ
ਫਾਸੀ ਬਚਨ ਰਿਦੇ ਦੇ ਬਛਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ੩੨੬॥ ਬਾਮੈ ਸੁਰੈਣੀ ਅਕਾਸ ਦੀ ਇਸ
ਤ੍ਰੀਆ ਪਛਰਾ॥ ਬਿਧੁ ਬੈਣੀ ਕੋਕਲਾ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬਚਨਾ ਵਾਲੀ ੩੨੭॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਧਰ
ਮਾ ਕਰਮਾ ਸੁਕਰਮਾ ਸੁਕਰਮ ਕਰਮਾ ਨੂ ਦ੍ਰਿੜ ਧਰਮ ਜਾਣ ਕੇ ਧਾਰਿਆ॥ ਅੰਸਸ
ਆਸਾ ਤੇਗ ਹਿਤ ੩੨੮॥ ਸੰਚਾਲੀ ਸੰਚਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਦੀਦੰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਨੂ॥ ਹ
ਰ ਛੰਦੰ ਹਰੀ ਦਾ ਜਸ ੩੨੯॥ ਅਛੋ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਣੀ ਹੈ ਆਜੇ ਰਾਚੀ ਸੁਰਮਾਰ
ਚਿਆ ਹੋਇਆ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿਖੇ॥ ਮੁਖਾ ਨੀਚੇ ਧਾਮੰ ਸਿਧਾਰੀ ਨੀਆ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਘ
ਰਨੂ ਚਲੀ ਗਈ ਦ ਤਾੜੇ ਉਨੂ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਤਿਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਹੈ
੩੩੦॥ ਦੇਵਾਣੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਹੈ॥ ਲੰਕਾਣੀ ਮੰਦੋਦਰੀ ਹੈ ੩੩੧॥ ਤ੍ਰਿਭੁਗੀਆ
ਭਾਮਾ ਰੂਪੇਸੀ॥ ਤ੍ਰਿਭਗਆ ਦੇਵੀ ਹੈ ਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਾਜੇ ਆਦੀ ਈਸਰੀ ਹੈ॥ ੩੩੨
ਬਰਬਰੰਨੀ ਸੈਸਟਾਂ ਦੇ ਬਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ਤਰਣੀ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ੩੩੩॥ ਸਿਖ
ਰੇ ਜਨ ਜੁਾਲੇ ਅਗਨ ਦੀ ਆਲੇ ਲਾਟ ਹੈ॥ ੩੩੪॥ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਛਤ੍ਰੀ ਛਤ੍ਰਾਲੀ ਛਤ੍ਰ
ਵਾਲੀ ਹੈ ਛਤ੍ਰੀ ਜੋ ਬਾਣਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੀ ਛਤ੍ਰ ਵਤ ਰਖਿਆ ਕਰਣ ਵਾਲੀ
ਹੈ॥ ਨੈਣੀ ਨਿਮਾਲੀ ਨਿਮਲ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ਅਸਉਪਾਸੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਾਸਕ ਹੈ॥
ਅਨੰਸੰਛੇਪੰ ਆਨਦੇ ਸੰਕੋਚਣ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ੩੩੫॥ ਸੁਖਹਾਸੰ ਰਾਸੀ ਸੁਖਦਾ ਹਾਸਾ ਸੁਖਾਂ
ਦੀ ਰਾਸ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਭਗਤਾ ਪਤੀ ਦੀ ਭਗਤ ਹੈ ੩੩੬॥ ਰੰਗਏ ਕੇ ਰੰਗੇ ਜੇ ਰੰਗੀਆ
੨ ਇਕ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸੁਸੂ ਰੰਗ ਵਾਲੀ॥ ਆਸਾਏ ਕਾਂਤੰ ਆਸਾਏ
ਕੰਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਹੈ॥ ਦੂਸਾ ਅਰਥ ਆਸਾ ਇਕ ਕੰਤ ਦੀ ਹੀ ਹੈ॥ ੩੩੭॥ ਸਰਬੇ ਦ੍ਰਿ
ਗੰਨਿਰਬਾਣੀ ਸਪੂਰਣ ਜੋ ਰਾਗਾ ਦੁਖ ਹੈ ਤਿਨਾ ਤੋਂ ਨਿਰਬਾਣ ਹੈ॥ ਲਖਿ ਲੋਭੀ ਆਭਾ
ਹਾਰਬਾਣੀ ਦੇਖਕੇ ਸੋਭਾ ਨੂ ਲੋਭ ਜਾਂਦੀ ਆ ਹੈ ਗਾਰਬ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥
੩੩੮॥ ਲਖਿ ਪਤਾ ਸੰ ਦੇਖਕੇ ਤਿਸਨੇ ਦਤੇ ਬ੍ਰਤਚਾਰੀ ਦਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਬ੍ਰਤ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ॥ ੩੪੩
ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚੰਦ੍ਰਵਾ ਗੁਰੂ ਥਾਪਿਆ॥ ੩੩੯॥ ਭ੍ਰਮਾ ਫਿਰ ਕੇ॥ ਇਕ ਚਿਤ੍ਰ
ਰੰਚਿਤ੍ਰਪੁਰ ਨਾਮ ਸਹਿਰ ਦਾ ਸੀ॥ ਜਨੁਕਾਂਤ ਦੇਵਾਲਯ ਸਰਬ ਹਰੀ ਮਾਨੋ ਦੇਵਤਿਆ
ਦਾ ਪੁਰ ਸੁ ਹਰਾ ਤਿਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਹਿਰਦਾਈ ਹੈ॥ ਚਿਤ੍ਰਪੁਰ ਨੇ॥ ਘਰੀ ਪੰਛੀਆ ੩੪
੪॥ ਇੰਦ੍ਰਸਾਲ ਯਕੀ ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਕੀ ੩੪੧॥ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਹਤ ਬ੍ਰਿਛਾਨੂ ਛਾਹੁ ਦੇ
ਹਾਰ ਸਮੂਹ॥ ਕਰਖੀ ਦਤ ਸੀਚ ਤੁਪਾਰ ਜਲ ਸੁੰਡ ਨਾਲ ਖਿਚਕੇ ਪੇਲਾ ਚਤ੍ਰ ਲਦੇ
ਹੈ ਜਲ ਨੂ ਹਸਤੀ ਫੇਰ ਛਿਣਕ ਦਿੰਦੇ ਹੈ॥ ਧਾਵਤ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਉਡਾਰਿਆ ਨੂ ਦੇਖਕੇ ਰਾ
ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਉਦੇ ਹੈ॥ ੩੪੨॥ ਚਾਪਡਾਵਤ ਚਾਦਰ ਛਾਪ ਕਰ ਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ ਹੋਲੀ ਭਾਸਾਂ ਮੈ
ਸੂਰਜ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ਕਰਣ ਤਿਸ ਦੀ ਨਿਆਈ॥ ੩੫੦॥ ਸੁਖਪੇਛ ਗੁਲਾਬ ਫੂਲੇ ਲਸੰਤਿ

ਮੁਖਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਧੋਕੇ ਫੁਲੇਲ ਸੁਭ ਲਾਇਆ ਹੈ ॥੩੫੧॥ ਜਲ ਜੋ ਨਮਰੀ
ਸੈਨਾ ਸੰਜੁ ਗਾਤ ਰਸਤੇ ॥ ਕਾਲਿ ਸੁੰਦਰ ॥੩੫੪॥ ਚਲਾਇਚਿਤ ਮੁਨੇ ਅਚੱਲ ਛਿਤਦ
ਲੈ ਮੁਨੀ ਪ੍ਰਭਾਸ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ॥੩੫੫॥ ਹਣਵੰਤ ਬ੍ਰਤੀ ਹਨੂੰਮਾਂ
ਨ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬ੍ਰਤ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਿਖ ਅਤ੍ਰ ਸੁਆਮੀ ਅੜ ਰਿਖੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਤਾਂ

੩੫੬ ਤ੍ਰੇਉ ॥ ਜਤੀ ਜਤੀ ਨੈਂ ਹਠ ਵੰਤ ਬ੍ਰਤੀ ਹਠ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਤ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥੩੫੭॥ ਭਵ ਧਾਰਾ
ਧਾਰ ਹਿ ਪਾਰ ਪਰੈ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਪਾਰ ਧਾਰਾਂ ਤੇ ਪਾਰ ਹੋਏ ਹੈ ॥੩੫੮॥ ਪੰਦਵਾ ਭੂਪਇਤੀ

੧੫ ॥ ਚੇਲਕ ਸੰਗ ਨਰੀ ਚੇਲੇ ਸਾਬਲੇ ਕੇ ਨਰੀ ਰਾਜੇ ਆਂ ਦੇਖੇ ਹੈ ॥੩੫੯॥ ਮੁਖ

ਸੋਰ ਪੂਰਤ ਮੂਰਤ ਨਾਦ ਨਵੇਂ ਮੂਰਤ ਵਾਲੇ ਮੁਖੋ ਸੰਖ ਪੂਰਦੇ ਹੈਨ ਵੀਨਾ ॥੩੬੦॥ ਚਾਵੰਡ ਚਾਰ
ਚਲੀ ਇਲਾਂ ਚਾਰ ਚਲੀਆਂ ॥ ਤਿ ਹਤੇ ਅਤਿ ਪੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾ ਬਲੀ ਤਿਸ ਤੇ ਅਤ ਸੋਭੇ
ਦੀਆਂ ਵਿਸੇਸ ਕ੍ਰਕੇ ਮਬਣ ਵਾਲੀਆ ਬਡੀਆਂ ਬਲੀ ॥੩੬੧॥ ਜ ਮਾਸ ਚਰਣਾਂ ਤੇ
ਆਗਾ ਕੇ ਮਾਸ ਦਾ ਤ੍ਰਬਾ ॥੩੬੨॥ ਦਾਪ੍ਰਲੀ ਮਾਸ ਮਨੌਮੁਨਿ ਚਰਉ ਕਰਾਹਿ ਓ ਮੁਨੀਆਂ ਦਾ
ਸਿਰੋਮਣੀ ਚਕ੍ਰਤ ਹੋਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ਜੋਰ ਵੇਗੁ ਚਾਵੰਡ ਭਾਇਤੀ ੧੬ ॥ ॥੩੬੩॥ ਅਬਿਕ
ਟ ਕਠਣਾ ॥੩੬੪॥ ਅਛਿਆਰੀ ਦੁਧੀਹਾਧੀ ਛੋ ਦੁਧੀ ਰਾਸ ਤਾਰ ਦੇਗੁ ਦੂਇਤੀ ੧੧ ॥

੩੧੧ ਛਾਲ ਲਮੇ ਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲਸ ਕਦੇ ਹੈ ॥੩੬੫॥ ਮ੍ਰਿਗਾਹਾ ਬਧਕਾਂ ਸੰਗ ਨਾਮ ਸਮੂਹ ਦਾ ॥
੩੬੬॥ ਜਨੇ ਸੰਜਗਤਾ ॥ ਮੁਨਿ ਰਾਜ ਮਨੋ ਰਿਤ ਰਾਜ ਬਨੇ ਮੁਨੀਆਂ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੱਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਆ
ਨੇ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਇਹ ਬਾਧ ਦੂਜਾ ਬਿਲੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਰਾਮ ਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇਖ ਕੇ ਗਏ
॥੩੬੭॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਿਆ ਜਅਨਾਸ ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋਗ ਦੇ ਸਾਧਨ ਆਸਾ ਤੇ ਗਹਿ
ਤੇ ਹੋ ਕਰਦੇ ਹੈ ॥੩੬੮॥ ਇਹ ਹੁਇ ਜਨੁ ਜੋਗ ਜਟਾਂ ਪ੍ਰਗਟੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੋਗ ਦੀਆਂ ਜ
ਟਾ ਹੋਕੇ ਮਾਨੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਗਾ ਕੇ ਤਹਿਗਾ ਤਪ ਸਰਬ ਤਪੀ ਸਨਕੇ ਸਭ ਹੀ ਸਭਨਾ
ਹੀ ਤਪੀ ਸਰਾਂ ਦੇ ਸਪੂਰਣ ਤਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਸੁਨ ਜੇ ਸਬ ਛੀਨ ਲਏ ਤਬ ਹੀ ਜੋ ਰ੍ਰਸਟੇ
ਸਤੇ ਹੀ ਖੋਲ ਏਤਿ ਸਨੇ ਭਰੇ ਹੀ ॥੩੬੯॥ ਰਿਖ ਮੋ ਗੁਨ ਤਾਸ ॥ ਰਿਖੀ ਵਿਖੇ ਗੁਣ ਤੇ
ਜੋ ਸਬੈ ਦਮ ਕੇ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਹੈ ॥੩੭੦॥ ਜਸ ਛਾਡਤ ਤਭਾ ਅਨੇਤ ਛਟਾ ਜੋ ਸੋਵਰ
ਦਾ ਹੈ ਸੂਰਜਾ ਬਿਅੰਤ ਕਿਰਣਾਂ ॥੩੭੧॥ ਇਵੰਬੇ ਹਟ ਦੇ ਬੇਕ ਦੇ ਬੀਆ ਰਿਖ ਭੇਟਤ ਤ
ਉਨ ਤਰਾ ਕਤਰੇ ਰਿਖ ਦੇ ਭੇਟਣੇ ਕਰ ਕੇ ਤਿਨਾ ਬੀਤ ਕ੍ਰਕ ਦੇ ਕੇ ਤਰਗਏ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸਮਤਾ ਕ
ਹੈ ਜਿਨਾ ਦੇ ਸਮਤਾ ਦੀ ਠਾਟ ਠਟੀ ਬਣਾਉ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਰਿਖ ਪੂਜ ਪਧਟੀ ਸਬਾਂ
ਪਧਟੀ ਰਿਖੀ ਦੇ ਪੂਜਣੇ ਕਰਕੇ ਸਬ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪਧਟੀ ਪਧਟ ਗਈ ਹੈ ॥੩੭੨॥ ਇਤ ਬੰਧ
ਪਤ ਉਅਨਾਬਿ ਤੇ ਮ੍ਰਿਗਾਹਾ ਇਧਰ ਬੰਨਕੇ ਪਤਾਂ ਦੀ ਕੁਲੀ ਬੈਠਾ ਬੀ ਬਧਕਾ ਜਸਨੇ
ਰਤ ਵ੍ਰੇਗਨਿ ਭੀ ਸਾਭਿ ਡਹਾ ਜੈਸੇ ਦੇ ਖਦਾ ਹੈ ਛੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇ ਆਨਕ ਬਧਿਆ
ਨਾ ॥ ਤਿਹ ਜਾਨ ਰਿਖੀ ਨਹੀ ਸਾਸ ਸਿਧੋ ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਰਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਨਾਂ
ਸਨਮੰਕੋਚਿਆ ਹੈ ॥੩੭੩॥ ਮ੍ਰਿਗਹੋਇ ਨਰੇ ਮੁਨ ਰਾਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕੇ ਮ੍ਰਿਗ ਨਹੀ ਹੈ ਏ ਮੁ
ਨਿ ਰਾਜ ਹੈ ਏ ॥ ਨਹ ਬਾਨ ਸਰਾਸਨ ਪਾਨਤ ਜੇ ਨਹੀ ਬਾਣ ਤੇ ਕਮਾਣ ਤਿਆਗ ਹਥ
ਵਿਚੋ ॥ ਅਸ ਦੇਖ ਕ੍ਰਿਵੈ ਮੁਨ ਰਾਜ ਲਜੇ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਤਿਸ ਦੀ ਮੁਨ ਰਾਜ
ਲਜਤ ਹੋਏ ਦਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਜੀ ॥੩੭੪॥ ਆਵਿਲੋਕ ਧਰੇ ਰਿਖ ਪਾਲ ਜਟਾ ਰਿਖਾਂ ਦੇ ਪਾ
ਲਣ ਵਾਲਾ ਜਟਾਂ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਬਧਕ ਲੋਕ ਸਆਵਤ ਹੈ ਬਧਕ ਕਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਕੇ ਸੈਤ੍ਰ ਰੇਆਉ ਦੇ ਹੋ ਰਿਖੀ ਜੀ ॥੩੭੫॥ ਸਾਹੀ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦੇ ਇਸ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ
ਕਰੀਦੀ ਹੈ ॥

੩੯੬॥ਕਾਬਿਬਾਂਧਕਾਬਿੱਤਨਮਧਿਲੀਐ॥ਕਬੀਸ੍ਰਨੇਕਬਿਤਾਦੇਵਿਚਬਧਕ
ਦਾਪ੍ਰਸੰਗਬਿਨਾਦਿਤਾ॥੩੯੭॥ਪਾਨਗਏਪੈਰੀਪਏਸਭੋ॥ਚਉਪਚਾਰੇਦੂਰਤੋਰ
ਹੋਏਹੋ॥੩੯੯ ਅਠਾਰਵਾਗੁਰੂਬਧਕਾਇਤੀ੧੮॥ ॥੩੯੪॥ਜੁਟਿਜੋਗਜੋਗ
ਜੋਗਰੂਪੀਜੋਗਬਿਖੇਜੁੜਿਆਹੋਇਆਹੈ॥੩੯੮॥ਨਹੀਬਦਦਾਬਾਤ ਨਹੀਕੇ
ਦਾਬਤ੍ਰ॥ਨਹੀਬਦਦਾਪੈਣ੍ਹ॥੪੦੦॥ਭਿੰਗਭਛੰਤ ਭੰਗਨੂਖਾਂਦਾਹੈ॥ਕਾਛਿਕਹੁ
ਤ ਬਣਾਉਟਬਣਾਈਹੋਈਹੈ॥੪੦੧॥ਜੇਮਉਰਤਚੰਗ॥ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਉਤਦੀਹੈ
ਗੁਰੀ॥੪੦੨॥ਜੁਗਭਾਜਭਉਨ ਸੰਸਾਰਵਿਖੇਸਭਪ੍ਰਕਾਸਰਹਾਹੈ॥੪੦੪॥ਅਜੇਦ
ਆਜੇਤ ਅੰਤਰਿਅਤੇਵ ਅੰਦਰਹੀਨਿਸੁਚੇਕੀਤਾਹੈਪ੍ਰਸੇਸਨੂ॥੪੦੫॥ਅਨਾਥ
ਹੋਰਆਸਾਵਾਨੋ॥੪੧੦॥ਧੰਧਕਤਾਇੰਦ ਕੀਬਿਆਇਨ੍ਹਾਂ॥੪੧੧॥ਪੰਪਚਤ
ਪਛਿਪਚਗਏਪੰਛੀ॥ਬੰਬਕਤਾਬ੍ਰਿਧ ਉਚਾਰਦੇਹੈਬਡੇਕਵੀਸ॥੪੧੨॥ਜਿਸ
ਕਤਾਸਿਧੁ ਜਸੇਦੁਆਰੇਕਹਿਤੇਹੈਸਿਕਤਹੋਏ॥ਬਿਧਾਰਿਗਕ ਬਾਰਿਧ ਬੋਲਦੀ
ਆਹੈ॥ਬਿਸ੍ਰਾ॥ਤਿਭਕਤ ਦੇਵ ਦੇਖਦੇਹੈਦੇਵਤੇ॥ਅੰਅਕਤਭੇਦ ਨਿਸਚੇਕਰਕੇ
ਹੈਅਭੇਦ॥੪੧੩॥ਪੰਪਰਤਪਾਨ ਪੈਦੇਹੈਪਰੀ॥ਭੰਭਰਤਭਾਂਲ ਭੌਨਾਲਭਰਗਹਿ
ਆਹੈਜਰਜ॥੪੧੫॥ਨਿਨਜਤਨਾਦ ਬਜਦੇਹੈਸੰਖ॥ਉਫਟਤੁਸਹਾਗ ਉਠਦੇਹੈ
ਅਨੰਦੋ॥੪੧੭॥ਸੁਫਲੇਦੇਸੀ ਸੁੰਦੁਅੰਗਾਵਾਲਾ॥੪੨੦॥ਜਗੀਤਗੀਤਾ ਸੁਜ
ਨੂਗੀਤਦਾਗੀਆਤਾ॥੪੨੧॥ਲਖਿਓਉਸੰ ਦੇਖਿਆਉਸਨਾ॥ਛਟਦੇਛਟ
ਛਟਦੇਕੇਛੁਟਗਏਆ ਭ੍ਰਮਤੇਜਟਾ॥ਫਿਰਦੇਥੇਜਟਾਂਧਾਰੀਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਵਾਭ੍ਰਮਕੇਨ॰
ਲਜੇਤਾਜਾਕ੍ਰਿਆਹੋਇਆਸੀਤੋਤਾਸੇਫਟਗਇਆ॥੪੨੮॥ਦੁਸਨਦਸੀਸੰ
ਦਸਤੇਨੌਉਨੀਬਦਾ ਕਰਮੁਕਦੀਸੰ ਕਰਿਆਗੁਰੂ ਛੁਟੇਹੋਏਦੇਖਕੇਉਸਨੂ॥
੪੩੦॥ਬਾਧਿਤਿਧਾਮੰ ਬਧੂਹੋਏਪਾਹਾਦਿਵ ਗਾਹਿਤੇਬਾਮੰ ਪਕੜੇਹੋਏਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂਦੇ॥੪੩੧॥ਸ੍ਰਿਹਤਲੋਗੀ ਸਰਾਹੁਦੇਹੈਲੋਕਾਨੂ॥ਅਹਿਤੰਧਰਮੰ ਹਿਤਨਹੀ
ਧਰਮਾਵਿਖੇ॥ਲਹਿਤਹਿਤੁਰੀ ਲਏਚਾਹੁਦੇਹੈਭੋਗਾਨੂ॥੪੩੩॥ਪ੍ਰਲਿਤੰਦਾਮੰ
ਪਕੜਹੋਏਮਾਇਆਰੂਪਈਆ॥ਮਾਰੀਤ੍ਰਹਿਪਾਵਤੇ ਅੰਤਨੂਨਰਕਦੀਗਤੀਪ॰
ਉਦੇਹੈ॥ਪ੍ਰਭਤਿਭਾਵੰ ਪ੍ਰਮੇਸਾਵਿਖੇਪ੍ਰੇਮਹੈ ਜਲਨੀਮੁਕਉਨੀਸਵੇਚਬੁਇਤੀ॥
॥੪੩੭॥ਬਿਖਾਣਨਾਮਿਗਾਦਾ੪੪੦॥ਬਿਕੂਜਬੀਚ ਬਪਾਰਦੇਦਿ
ਹਾ॥ਅਸਅਨੁਰਕਤਤਾਸੰ ਆਸਾਤੇਗਹਿਤਹੋਕੇਤਿਸਦੀਬ੍ਰਿਤੀਮੇਲਾਗਾਹੈ
੪੪੬॥ਇਕਪਗ ਇਕਦੀਬ੍ਰਿਤੀਮੇਪਾਇਆਹੈ੪੪੭॥ਤ੍ਰਿਨੁਨੇਰਏਨਹੀਦੇਖ
ਤਭੇਏ॥ਤਿਸਨਰਨੂਏਸੇ੍ਰਿਆਸੀਵੇਖਦੇਭਏਤਿਸਨੇਨਾਦੇਖੇ॥ਸੁਕਪਤ੍ਰਾਦੁਭ
ਇਕੀਵਾਗੁਰੂਣਿਤ੍ਰਿ॥੪੫੩॥ਜਾਜੁਲੀ॥ਬਿਜਲੀ ਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਕਾਸੁਰਹਾਹੈ੪੫
ਪਾਤਜਫ ਰਿੰਗਦੀਆਹੈਦੇਖਕੇਜਛੂਣੀਆਂ ਮਸੋਹਆਨਨੀਅਨੀ ਮੋਹਤੇਹੈਮ॰
ਨਦਾਨੀਆਂਦੇਮਨਨੂ॥੪੫੫॥ਬਚਿਤ੍ਰਨਾਗਚਿਤ੍ਰਦੀ ਨਾਨਪ੍ਰਕਾਰਦੀਆਂਏ
ਸਤ੍ਰੀਆਏਕਿਆਂਵਾਲੀਆਂਪਾਵਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਭੂਪਾਵਿਤ੍ਰਤਸੋਪ੍ਰਭਾਵਾਲੀਆਂ
ਕਤ੍ਰੋਤਕਰਬੋਲਦੀਆਂਹੈਭਾਇਆਨਕ ੪੫੬॥ਦੋਤਰੀਕਠਣ ਚਲੀਤਸੋਨ
ਸਿਮਰੀਚਲਦੇਹੈਮੇਨੁਧਾਰਕੋ॥੪੫੭॥ਭ੍ਰਮੰਤਾਅੰਪ੍ਰਬਧਤੰ ਭ੍ਰਮਦੇਹੈਲਕਬੰ
ਨਕੇ ਕਮਧਬਧਤ ਕਟੰ ਪਕੜਵਢੇਹੋਏਲਕਤੇ॥੪੫੮॥ਪ੍ਰਪਤਿਆਸਵਭਟੰ
ਪੀਦੇਹੈਸਰਾਬਨੂਸੂਰਮੇਦੁਧਰੰਗਣੰ ਦੋਹਾਤਰਫਾਂਤੇਰਣਾਵਿਚ॥੪੫੯॥ਚਰ
ਉਪਚ ਰਤੰਭਦੰ ਰਉਪੀਖਾਕੇਚਰਕਤਹੋਏ॥ਅਸੋਹਾਅਸੰਗਰੀ ਮੂਰਛਾਦੇਅ॰
ਸੁਅਨੂਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ॥੪੬੧॥ਜਬਾਰਭਾਰਗਾਬਜਨਨੇ ਜੈਤਾਲੁਕੇਭਗਦੇ
ਬਜਣਨੂ॥ਹਰਬਾਹਤਬਾਈ ਦਾਂਗਾਰੂਇਤੀ॥ ॥ਦਧਰੰਗੇਬੇਰ

੬ ਕਾ॥ ਉਠਿ ਤਲਿਸਨੇ ਸੁਣੈ ਉਠਦੀ ਹੈ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰ॥ ਭਜੇ ਤਆਂ
ਇਤੋਂ ਅਪਧੀ ਭਜਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਰਾਖਸ ਪਾਪੀ ॥੪੬੩॥ ਸਸੰਕ ਤਾਪਸੀ ਤਨੈ ਸੁਕਗ
ਇਆ ਤਪਸੀ ਦਾ ਤਨ ਬਿਦਿਕਾ ਧੁਰੀ ਬਿਦਿਆਧਰਾਂਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥ ਨਿਰ
ਕਤ ਨਾਗਣੀ ਮਹਾ ਨਾਦਿ ਸੋਸਨੂੰ ਕੇ ਨਾਗਣੀਆ ਬਹੀਆਂ ਬਸੇਖ ਬਾਸ ਵੀਸਰੀ
ਬਸੇਸ ਨੂੰ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਤੈਆਂ ਦੇਰਾਜਿਤਨੀਆਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ॥
ਆਲਕਾਪਤੀ ਅਲਕਾਪੁਰੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੁਮੇਰ॥ ਅਸ ਕਤ ਆਪਿ ਤੈਮਹਾਂਪੀ
ਤ ਕਰਦੇ ਹੈ ਸੁਧ ਹੰਕਾਰ ਕੋ ਦ੍ਰਿਖੋ॥੪੬੪॥ ਲਗਿਠ ਸਾਰ ਗੋਸਰੀ ਲਗੇ ਤੇ ਬਾਣ
ਦੇ ਮ੍ਰਿਗਾ ਜਿਸਤ੍ਰਾਂ ਘੁਮਦਾ ਹੈ ਅਮ੍ਰਿਗੀ ਸੀ ਜਾਣ ਘੁਮਤੈ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਾਰਖੀ ਮਾਨੋ ਘੁ
ਮਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਤੇਣ ਕ੍ਰਿ ਸਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਰੰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਖੇ ਕਰਣਵਾਲੇ ਸੇ ਬਾਣ ਦੇ॥
੪੬੫॥ ਸਸਾਜੇ ਸਾ ਇਕ੍ਰਾਸਿਤੰ ਸਜੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤਿਖੇ ਬਾਣ ਦੀ ਨਿਆਂਈ ਨੇਤ੍ਰ ਕਪੰ
ਕਾਮਣੇ ਕਲੀ ਕੰਪਾਵਤੀ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਰੀਰ ਨੂੰ ਸੋਦਰਾ ਭ੍ਰਿਰੀਤ ਭਾਮਣੀ ਦਖੀ
ਭੋਗਦੀ ਅਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਭਨਾਨੂੰ॥੪੭੨॥ ਚਿਤ ਚਉਪ ਸੋਭ ਰਚਾਇ [illegible]
ਚੌਧੀ ਖਾਕੇ ਚਾਨਾਲ ਭਰ ਗਇਆ ਚਿਤਾ ਜਹ੍ਛਣੀ ਨਾਰ ਤੇ ਈ ਵਾਭੂਸਇਤੀ
੪੭੩॥ ਤਬਰਲਿ ਇਕ ਛੁ ਸੁਗੁਰੁ ਤਰੇ ਰਲਿਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਛੁਕਸੇ ਪਮਾਤਮਾ ਗੁਰ॥
੪੭੮॥ ਚੌਬਿਸੋਰ ਸਲੀਨ ਚੌਬੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖਲਾਇਆ ਹੈ॥੪੮੦॥ ਦੁੰਦਭ
ਦਉਰ ਨਗਾਰੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਬਜਾਏ॥੪੮੩॥ ਬਿ ਉਤ ਬਤਾਈ ਤ੍ਰਾਦਸੀ॥੪
ਕਾਲਿ ਫਿਰਉ ਤਾਲ ਕਪਾਲ ਕਲੀ ਮੁੰਡ ਫੋੜ ਕੇ ਕਪਾਲ ਦੇ ਕੌਲ ਦੀ ਕਲੀ ਨੇ॥
ਕਲ ਕਾਲ ਕਰਵਾਲ ਕਰਾਲਨਸੈ ਮੁੰਡ ਜੋ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਤਲਵਾਰ ਜਿਸ
ਜਦੀ ਭਇਆ ਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਕਸੇ ਖਿਚੇ ਹੈ॥੪੮੦॥ ਅਨੇਸ ਸੈਨਾਂਦੇ
ਈਸ੍ਰ ਅਵਨੇਸ ਸੇ ਧਾਰੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸ੍ਰ ਰਾਜੇ ਸਮ੍ਰਿਧਨ ਸਰਬ ਸਭਨਾ ਸਮ
ਗੀਆ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਘਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈ॥੪੮੧॥ ਗਉ ਇਕਤ੍ਰਿ ਧਮਾਤ੍ਰਾ॥ ਅਘਓਘਾਰ
ਨੀਸਉ ਪਾਪਾਂਦੇ ਦਲ ਨਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਤਿਸ ਦੀ ਸਿਉ ਹੈ ਮੈ ਨੂੰ॥੪੮੨॥ ਭਾਜਨਿ
ਲਾਜ ਬਚਾਧ ਨਕੇ ਡਰ ਤੁਰਕ ਰਕੋਨਿ ਲਜ ਹੋਇ ਕੇ ਭਾਜੇ ਆਂਧਨ ਦੇ ਬਚਾਉਣ ਨੂੰ
ਚੁਤ੍ਰਿ ਓ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਾ॥੪੮੫॥ ਲਟੀ ਅਨਮਾਨੋ ਲਟੀ ਹੋਈ ਕਿਉਂ
ਨਾ ਵਿਚਾਰਿ ਉਸਕਾ ਨਮੋ॥ ਅੰਤ ਬਸੰਤ ਤਪਿ ਓਰਿਵਖਾਹੰਨ [illegible]
ਜੋ ਫਰੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਿਆਂਈ ਬੀ ਸੈਤ ਵਿਚ ਸੂਹ ਜਾ ਕਿਉ ਨਾ ਤਪਿਆ॥ ਸੁਨਿਰ
ਜਨਿ ਪਾਤ ਕ੍ਰਿਤਿ ਜਗਾਜਨੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਤ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਿਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨੀ ਦਾ ਬੀਜ ਵੈ ਮਰਣਾ॥੪੮੬॥ ਫੇਰ ਸਿਲੇ ਪ੍ਰਫੇਰ ਨ ਆਏ॥ ਫੇਰ
ਜੋਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਫੇਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਆਏ॥ ਜਸ ਜਸੀ ਜਗਨਾਥ ਭ
ਵੇਸ ਭਵਾਨੀ ਜਸ ਹੋਵੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗਤ ਕੀ ਨਾਥ ਭਵਾਨੀ ਕੀਆ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉ ਦੇ ਚੌਵੀ
ਗੁਰੂ [illegible] ਸਮਾਪਤ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਭੂਵਧੋਉ
ਤਪਤ ਹੋਇਆ॥ ਕਾ॥ ਸੁਰੰਗਿਆਨੂੰ ਦਿਬਾਰਿਆ ਨੀ॥੬॥ ਹਰਖ ਸੁਹਿਰ ਦੇ
ਹਰਖ ਹੋਇਆ ਸੁਹ੍ਰਿਦਾ ਦੇਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਪਾਰਸ ਨਾਥ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਥੇ॥ ਧ
ਰ ਕੇ ਕੰਬੇ॥ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤਾਪ॥੧੩॥ ਬੈਰ ਬਾਹਿ ਕ੍ਰਮ ਬੈਠੀ
ਅੰਸਥਾ॥ ਬਿਤ ਨਕਾਇਹ ਭੇਖਾਂ॥੧੪॥ ਅਠ ਸਾਨ ਧਰੇ ਸੋ ਰੇਦੀ ਸਾਣ ਪ੍ਰਚ
ਤੇ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਦਾ ਸਸਾਨੀਆਂ ਦਾ [illegible]

੪੯

ਸ੍ਰੀਮਤ੍ਰਰੇ ਧੂੰਮਕੇਸ੍ਰਰੂਪਏ ਜਾਸਹਿਰੇ ਜਿਸਨੂਦੇਖਦੀਹੈ॥੧੧॥ਪਾਨਿ ੪੪
ਰਲੇਤਹਕਾਰੇਢੂਰਾਲੇਤੇਹੈਦੰਗਾਰਕੇ॥ਕਟਾਰੈ ਕਟਾਰਹੈ॥ਮਦਜੋਮੂਢਾਅ॰
ਤੇ ਮਦ੍ਹਾੜੇਬੁੀਮਦਵਾਲੇਹੈ॥ਰੰਗਸਹਾਬ ਕਸੁੰਭੇਦੇਰੰਗਵਦੀਲਿਆਈਲਾ
ਲਨੇਤ੍ਰਹੈ॥ਜੋਰਨਾਮ ਚੌਰੀਆਂ ਕ੍ਰੋਰਕਧ੍ਰਾਤੇ ਤ੍ਰੰਮਾੱਗੇ॥ਮਾਧੁਰੀ ਛੋਟੀਮੂਰਤ ਹੀਅ॰ ਕੀ
ਤੇਤ੍ਰੇਨੇਤ੍ਰਹੀਏਨੂਢੁਗਾਲੇਤੇਹੈ॥੩॥੧੧॥ਮੋਹਿਤਜੇਮਾਹਿਲੋਗਾਨਿਮਾਨੁਨੇਪ੍ਰਿਥੀ
ਦੇਲੋਕਾਨੂਜੇਮੋਹਦੀਆਂ॥ਸੀਮਾਨਵਾਲੀਆਂ॥ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਮੋਹਤਤਉਨਮ
ਹਾਮੁਖਪਾਵੈ॥ਮੋਹਦਾਹੈ ਤਿਨਾਨੂਪਾਰਸਨਾਥਮਹਾਂਸੁਖਨੂਪਾਉਦੀਆਂਹੈ
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ੪॥੧੯॥ਅਸੁਰਾਰਚੇ ਤ੍ਰੂਢਕਜਾਨਿਓ ਰਾਖਸਾਦਾਮਰੀਇੰਦ੍ਰੇ
ਹਾਕੰਟਾਵਿਚਜਾਨਿਓ॥ਜੁਧਾਂਬਰ ਜੁਧਾਵਿਖੇਜਿਤਕੇਬਲੀਆਨੂਵਾਬਰਸੋਸ
ਟਪਾਰਸਨਾਥੁਜੋਹੈ ਕ੍ਰਿਤਚੰਦੇਵ੍ਰਕੀਰਤੀਰੂਪੀਚੰਦੋਆ ਪ॥੧੯॥ਚਉਪਿਤਚਾ
ਰ ਚਪਕੇਚਾਰੇਦਿਸਾ॥੧੯॥ਬੋਧਨਬੋਧਮਹਾਅਨਮਾਨਾ ਬੋਧਵਾਲਿਆਨੋਮ
ਹਾਬੋਧਵਾਲਾ॥ਬਿਚਾਰਿਆਹੈ॥ਰਾਨਨਿਰਾਦਰਾਣਿਆਨੇਰਾਜਾਜਾਣਿਆ
ਆ ਹੈ ਸਦਾਨੇਨਿਸਾਦਸਾਊਨੇਸਾਊਜਾਣਿਆ ਭਦਾਨਿਨਭਾਦਭਲੇ ਭਾਉਵਾਲਿ
ਆਨੇ ਭਾਵਰੂਪਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਮਨਾਵਿਖੇਮੰਨਿਆ॥੬॥੨੦॥ਬਿਤੇਬਰਖਦ੍ਵੈਅ
ਸਟਮਾਸੰਪ੍ਰਮਾਨੰ॥ਬਿਤੀਤਹੋਏਅਠਮੇਹੀਨੇਤੇਦੋਵਰਸਜਦੋ॥ਨਿੰਗਲਸੋਦੇਵ॰
ਲਿਦੇਵੀ ਜਪੈਹਿੰਗੁਲਾ ਜਪਦਾਹੈਹਿੰਗਲਾਦੇਵੀਨੂ ਭਵਾਣੀਪਾਰਬਤੀ॥੨੧॥ਚ
ਲਾਚਲਾਸਿੰਧੀ ਚਲਣਤੇਅਚਲਸਿੰਧੁਹੈਜਿਸਦਾ॥੨੨॥ਅਟਾਅਟਹਾਸੰਟਾ
ਟਾਕਰਕੇਹਸਣਾਹੈ॥ਜਿਸਮਾਤਾਦਾ ਛਟਾਛਟਕੇਸੰ ਬਿਜੁਲੀਦੀਨਿਆਈਛ
ਟਰਹੇਹੈਕੇਸਾ॥੨੩॥ਆਲਿਪਾਤਅਰਧੀ ਭੌਰਿਆਂਦੀਪੰਗਤੀਅਰਾਧਰਹੀਹੈ
ਜਿਸਨੂਰੂਸਟੰ ਮੋਟੇਹਸੈਜੁਧਸਾਸੰ ਹਸਦੇਹੈਜੁਧਸਾਧਜੋਹੈ॥ਭਜੇਪਾਨਦੁਰਗਾ॰
ਭਜਦਾਹੈ ਚਰਣਦੁਰਗਾਕੇ॥੨੪॥ਅਗਧੰਉਗਧਦੀ ਤ੍ਰਿਹਾਲੋਕਾਂਵਿਖੇਪੂਰਣ
ਹੈ ਆਪਰੂਪੀਰਜਾਲੰ ਕ੍ਰੋਧਰੂਪੀਹੈਰਜਾਦਾਪ੍ਰਹੈ॥ਦਏਇਖੁਧੀਦ੍ਵੈਅਭੰਰੀਖੁ
ਤੇਬੀਆ॥ਭ ਬੋਦਿਚੋਦੇ ਬਾਣਿਦੇ ਤੇਜੋਨਾਭਜਣ ਟਾਦੇਭਥੇਬਾਣਾਦੇਭਰੇਹੋਏਦਿਤੇਦੇ
ਵੀਮਾਤਾਨੇ॥ਪਾਰਸਨਾਥਨਾਪਰਾਧੀਅੰਧਰੀ ਕੁਹਾੜੇਦੇਪਾਰਨਵਾਲੀਦੇਵੀਜਾ
ਲੇਹੈਸੁਰੀਤੀ ਮਾਨਲੋਹੇਦੰਤਸੂਸੂਰੰਗਵਾਲੀਕਾਲੀਦੇਵੀ੨੬॥ਗਿਹੀਤੂਅੰ
ਜਥੈਸਮਤ ਪਕੜੇਅਸਤ੍ਰ੨੭॥ਸੁਧੀਸਾਵਗੀ ਸੁਧਜੋਸਾਵਗੀਹੈ॥੨੮॥ਬੁਲਾ
ਦੈਤੇਮੈਨਾਥਭਾਖੇਬੁਲਾਈਓ॥ਜਿਸਨੂਨਾਥਆਖਦਾਹੈਬੁਲਾਉਣਨੂ ਤਿਸਨੂਬੁ
ਲਾਉਂਦੇਹੈ॥੨੯॥ਛੜਛੋਣੀਛਿਨਾਂਦੇ ਛੜਪ੍ਰਿਥੀਦਾਖੇ ਲੈਂਦੇਹੈ ੩੦॥ਸਬੇਗੀ
ਜੁਆਨੂਅਵਸਥਾ॥ਕਹਾਰੀਕ ਰੰਕਕਿਆ॥੩੧॥ਭਏਭੂਖਭਾਰੀ ਜੋਭਾਰੀਭੇਖ
ਵਾਲੇਹੋਏਸੋ॥੩੪॥ਜਿਤੇਸਰਬਭੂਮੀਇਸਥਲੀ ਜਿਤਨੇਸਾਰੀਪ੍ਰਿਥੀਅਸਥਲ
ਵਿਖੇਸੰਤ ਹੈਸਨਾ॥ਮੋਨਿਮਾਨੇ ਮੁਨੀਮਾਨਵਾਲੇ॥ਪ੍ਰਕਾਸੇਸਬੈ ਕਰੋਸਾਹੈ॥ਟਕੰਟ
ਕਲਾਗੀਮੁਖੰਆਖਿਪੇਖਿਓ॥ ॥ਸੁਨਿਓ
ਕਾਨੁਹੋਤੇਸੁਤੇਆਖਦੇਖਿਓ ਕੰਨੀਸੁਣਿਆਹੁੰਦਾਸੀਸੋਤੇਸਾਹੀ ਦੇਖਿਆਹੈ
ਕਿਕੈਦੇਸ ਕਾਲਮਾਖੀਦੇਸ ਕਸੇਖਿਚਲਏ ੩੯॥ਅੜਿਆਅੜੇ ਆਕ ਵਾਲੇ
ਤੂਜੇਦਾਵੜੀ ਕਉਜਿਤ ਦੇਓਹੈ ਦੂਾਵਕਦੇਸਦੇ ਜੁਝਾਰੇ ਸੂਰਮੇ॥

ਤੁਰੰਗਾ।ਅਤਿਅਤ੍ਰ ਅਤਸੈਅਸਤ੍ਰਾਂਵਾਲਾ।।ਅਨਗੀਜਸੂਰ ਅਗਿਣ
ਤਸੂਰਮਾ ੪੧।।ਅਵਨੀਪ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥੀਓਪ੍ਰ ਸਰਬਜੋਰੇਅਛੇਦ ਸਭਜੋਨੂੰ ਲੋ
ਅੱਛੇਦ ਸੋ।੪੨।।ਅਨਭੰਗ,ਦੇਰਬਮੁਕੇਨਾਜੇਵਾਧਨ੪੩।।ਇਕਾਦਿਓ
ਸਬੀਤਿਪਾਰਸ੍ਰਗਾਇ ਇਕਾਦਿਨਾਸਾਰਾਬਿਤੀਤਹੋਇਆਪੂਜਾਕਰ
ਦੇਪ੍ਰਾਰਸਨਾਬਰਾਜੇਨੂੰ।ਉਤਿਸਟ ਉਤਾਕਿਸਟਾ।੪੪।।ਸਰਬਾਣੀ ਸਰ
ਬਕੇ।੪੫।।ਰਕਤਾਂਗੀ ਲਾਲ ਰੰਗਵਾਲੀ ਸਾਵੀ ਹਰੇਰੰਗਵਾਲੀ
ਸਾਵਿਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਮਾਣੀ।੪੭।।ਜਗਧਾਰੀਭਧੀਭੁਗਤਾਪੀ ਜਗਤਦੇਪਾਰ
ਣਵਾਲੀਤੇ ਭਗਤਾਂਨੂੰ ਪੀੜਾਤੇਰਹਿਤਕਰਣਵਾਲੀਹੈ।ਮੁਕਤਾਫੀਮੁ
ਕਤਦਾਨਾਮਹੈ ਭੁਆਂਣੀ ।ਸਿਵਾਦੀਸਕਤੀ।੪੯।।ਚੰਚਲੀਅੰਬਿਜੁਲੀ
੫੦।।ਖੀਕਾਲੀ ਖੇਕਰਣਵਾਲੀਕਾਲੀ੫੧।।ਬੁਢਾ ਭੈਆਨਕ ਪਿੰਗਾਛੀ
ਪੀਲੇਨੇਤ੍ਰਾਂਵਾਲੀ।ਕਟਿਕਛੀਲਕਾਜਿਸਦੀਚੰਗੀਬਣੀਹੋਈਹੈ।ਹੁਲਾ
ਸੀ ਅਨੰਦਵਾਲੀਹੈ।ਰਕਤਾਲੀ ਲਾਲਰੰਗਵਾਲੀ ਰਾਮਾ ਲਛਮੀ ਧਉਲੰ
ਲੀ ਧਉਲ ਬਲਦਦੀਸਕਤੀ।੫੨।।ਦੇਵਾਣੀ ਦੇਵਤਿਆਂਦੀਸਕਤੀ।
ਰੁਦ੍ਰਾਂਗੀ ਰੁਦ੍ਰਦਾਪਖਕਰਣਵਾਲੀਰੁਦ੍ਰਭਇਆਨਕ ਰਕਤਾਂਗੀ ਲਾਲਅੰ
ਗਾਂਵਾਲੀ੫੩।।ਭਵਾਣੀ ਸਿਵਦੀਸਕਤੀ੫੪।।ਭੀਮਾ ਭਇਆਨਕਾਧ
੫।।ਐਚੰਡੀਮੁੰਡੀਸਤ੍ਰਹੰਤੀ ਜੈਹੋਵੇਚੰਡੀ ਜੋਮੁੰਡਾਂਦੀਮਾਲਾਵਾਲੀਹੈਸ
ਤ੍ਰੂਆਂਨੂੰਨਾਸਕਰਣਵਾਲੀਹੈ।੫੬।।ਸੀਸਰਣੀਤਰਣੀਲੋਕਾਣੀ ਭਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰਸਰਣੀਆਏਲੋਕਾਂਨੂੰਤਾਰਣਵਾਲੀਹੈ।ਕੇਕਰਣੀਕਾਰਣੀਲੋਕਂ
ਣੀ ਜੋਲੋਕਾਂਦੇਕਰਣਕਾਰਣਰੂਪਹੈ।੫੭।।ਕੰਕਣੀਆਰੂਪਾ ਕਾਕਣਾ
ਦੇਵੀ ਰਕਤਾਲੀ ਰੂਪਜਿਸਦਾਲਾਲਹੈ।ਸਿਧੂਲੀਆ ਸਿਧਾਂਦੀਸਕਤੀ
ਪਿੰਗੁਲੀਆ ਸੇਸਨਾਗਦੀਸਕਤੀ ੫੮।।ਚੰਚਾਲੀ ਬਿਜੁਲੀ ਚਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਾਂਗੀ
ਟਿਕਿਆਂਵਾਲੀ ਤੇਮੁੰਦ੍ਰਅੰਗਾਂਵਾਲੀ ਭਿੰਭਰੀ ਭੈਨਾਲਭਰਣਵਾਲੀ ਭੀਆਸ
ਰਬਾਂਗੀ ਸਭਨਾਅੰਗਾਕਰਕੇਭਇਆਨਕਹੈ।ਬੁਧਰੂਪਾਰੂਪਾਜੁਆਲੀ
ਬੁਧਦਾਰੂਪਹੈਰੂਪਾਜਿਸਦਾਜੁਆਲਾਦੀਨਿਆਈਹੈ।੫੯।।ਭਉਹਾਲਾਭਉ
ਵਾਲਾ।੬੦।।ਜੈਕਾਲੀਗਾੜੀਸੰਕ੍ਰਾਣੀ ਜੈਹੋਵੇਪ੍ਰਲੈਕਾਲਦੀਗਾੜ੍ਹੀਨਿਆਈ
ਕਾਲੀਸਿਵਾਦੀਸਕਤੀ੬੧।।ਆਖਿਦਾਣੀ ਖੇਦਤੇਰਹਿਤ ਦ੍ਰਿਸਾਜਾਕਣੀ
ਸਾਰਾਦੇਖਣਵਾਲੀ ਵਾਸਾਕੇਪਾਉਣਵਾਲੀ।ਸਿਧੂਰੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀਸਕਤੀ
ਸੁਪ੍ਰਭਾਸੁਭਮਾਤ੍ਰਾਕਣੀ ਸੁਸਰੂਪਭਾਵਾਲੀਸ੍ਰੇਸਟਾਜਿਸਕਾਫਿਰਣਾਹੈਡੇ
ਣੇਹੈ।ਸਾਵਜਾ ਐਰਾਵਤਦੀਸਕਤੀ ਜੰਭਰੀ ਸੰਭਾਲਨ ਵਾਲੀ।ਸਿਧ
ਲਾ।ਸਿਧੀਆਂਦੇਦੇਣਵਾਲੀ ਸੁੰਮਿਲ ਜੋਮਿਲਰਹੀਹੈ ਦੁਧਰੀ ਕਠਣਤੇਂ
ਕੇਂਪਾਉਣਾਹੈ।੬੨।।ਭਾਵਨ ਸਰਧਾਵਾਲੀ ਭੂਤਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀਆਸਥਲਵਾਲੀ
ਹੈ। ਟਾਕਣੀ ਰਾਖਸਾਂਨੂੰਟੋਕਣਵਾਲੀ ਝਾਕਣੀ ਇਲਰੂਪਹੈ ਸਿੰਧੁਲਾ

ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀ ਸਕਤੀ । ਦੁਰਧਰ ਕਠਨ ਕੈ ਪਾਉਣਾ ਹੈ । ਜਿਸਦਾ ਦ੍ਰੁਮਖ ਕਠ ੪੫
ਣ ਮੁਖ ਵਾਲੀ ਦ੍ਰੁਕਟਾ ਕਠਣ ਹੈ ਕਟਣਾ ਜਿਸਦ ਦੁਧਰੀ ਦੁਧਾਰੇ ਖੰਡੇ ਦੇ ਧਾਰ
ਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜੀਪ੍ਰਲਾ ਜਾਲਪਾਂ ਦੇਵੀ ।੬੪। ਚਿਤ੍ਰਣੀ ਚਾਪਣੀ ਚਿਤ੍ਰੇ ਹੋਏ ਧਨ
ਖ ਵਾਲੀ ਚਾਰਣੀ ਚਛਰਾ ਚਾਰਣ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸਕਤੀ ਮੁੰਡਨੇ ਝਾ ਵਾਲੀ
ਬਰਮਣੀ ਸੰਜੋ ਵਾਲੀ ਚਰਮਣੀ ਢਾਲ ਵਾਲੀ ਪਰਪਣੀ ਕਹਾੜ੍ਰੇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰ °
ਸਣੀ ਆਸਾਤੇ ਪਰੇ ਹੈ । ਖੜਗਣੀ ਖੰਡੇ ਵਾਲੀ ਗਦਗਣੀ ਬ੍ਰਛੀ ਵਾਲੀ ਸੈ
ਥਣੀ ਸਾਗ ਵਾਲੀ ਜਾਪਣੀ ਜਪਾ ਵਾਲੀ ।੬੬। ਭੀਮਦ੍ਰਾ ਭਇਆਨਕ ਸ
ਮਦ੍ਰਾ ਸੰਮੁਹ ਦਿਖੇ ਸਮ ਹੈ । ਕਾਰਤਕੀ ਸਿਆਮ ਕਾਰਤਕ ਦੀ ਸਕਤੀ
ਅੱਧਚਾ ਨਿਗਾਸਰੇ ਮਾਰਤਕੀ ਪੌਣ ਦੀ ਸਕਤੀ । ਗਿੰਗਾਲੀ ਗੀਗੇ ਬਛਨਾ
ਵਾਲੀ ਚਿਕਣੀ ਚੀਕਾਉਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਚਰਕਟ ਤੁਰਕੇ ਕਟਣ ਵਾਲੀ ਚਰਪਟ °
ਦੇਵੀ ਚਾਂਦ੍ਰਵਤਾ ਇਲਾ ਵਾਲੀ ਦੇਵੀ ਵਾਲਾਉਹੀ ਹੈ ਦੇਵੀਕਾ ।੬੭। ਅਧਰੀ
ਨਿਰਾਸਰੇ ਹੈ । ਆਕਿਟਾ ਕਟਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਖਡਾ ਖੰਡਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਛਟਾ
ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਬਿਜਲੀ ਰੂਪ ਹੈ ਦੁਧਰੀ ਕਠਨ ਕੈ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤੇਰਾ । ਅਭਰੀ ਬਦ
ਲੀ ਰੂਪ ।੬੮। ਅੰਜਨੀ ਦੇਵੀ ਰੰਜਨੀ ਨਸਟ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਸਾਕਦ੍ਰੀ ਸਾਕੇ ਪਾਉ
ਣ ਵਾਲੀ ਸੀਤਲਾ ਮਾਤਾ । ਸਿਧਵੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸਕਤੀ ਅੰਭਰੀ ਅਕਾਸ
ਦੀ ਸਕਤੀ ਦੁਸਲਾ ਕਠਣ ਤੇਰਾ ਸਲਣਾ ਹੈ ਦ੍ਰਭਿਖਾ ਕਾਲ ਸਰੂਪ ਹੈ ਦ੍ਰਕ
ਟਾ ਕਠਣ ਤੇਰਾ ਕਟਣਾ ਹੈ ।੬੯। ਭੈਰਵੀ ਭੈਰੋ ਦੀ ਸਕਤੀ ਭੂਚਰ ਭਾਵਨੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਵਿਖੇ ਵਿਚਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ । ਤ੍ਰਿਕੁਟਾ ਦੇਵੀ ਚਰ
ਪਟਾ ਦੇਵੀ ਚਾਂਦ੍ਰਤਾਂ ਮਾਨਵੀ ਇਲਾ ਦੇਵੀ ਮਨੁਖਾਂ ਦੀ ਸਕਤੀ । ਜੰਭਰੀ ਜੰਭਾਸੁ
ਰ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ ਜਾਲਪਾ ਦੇਵੀ । ਤ੍ਰਿਦਲਾ ਦੰਤਲੀ ਸੁੰਦਰ ਦੰਦਾ ਵਾਲੀ ਕਾ
ਲਕਾ ।੭੦। ਅਤੁਟਾ ਅਤੁਟ ਹੈ ਅਛੁਟਾ ਅਛੁਟ ਹੈ ਅਜੁਟਾ ਅਜੁਟ ਹੈ ਅ
ਭਿਦੀ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ।੭੧। ਤਤੈਤਲ ਤਤ ਦੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅੰਤਲਾ ਅੰਤ ਦੇ
ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਸੀਤਲਾ ਸਾਤ ਰੂਪ ਹੈ । ਭੀਮਦ੍ਰਾ ਭਇਆਨਕ ਭੂਤਲਾ ਭਾਵ
ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਿਖੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਉਤਪਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ । ਡਾਕਣੀ ਡੈਣ
ਸਾਕਣੀ ਸਾਗ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਡ੍ਰਾਕਣੀ ਇਲ ਰੂਪ ਹੈ ਕਾਕਦ੍ਰਾ ਦੇਵੀ । ਕਿੰਕਣੀ
ਤਨਾਗੀ ਵਾਲੀ ਜਾਲਪਾ ਜ੍ਵਾਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ।੭੨। ਸੂਲਣੀ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਵਾਲੀ
ਸਾਮਣੀ ਸਾਮ ਰੂਪ ਹੈ । ਕੰਨਿਕਾ ਕੰਨਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅੰਨਕਾ ਅੰਨ ਰੂਪ ਹੈ ਪੀਨਿਕ °
ਪੀਨਤਾ ਜੋਗ ਹੈ ਧਉਲਰੀ ਧੌਲ ਦੀ ਸਕਤੀ ਰਕਤਕਾ ਰੁਧ੍ਰ ਰੂਪ ਸਗਤ ਕਸ
ਕਤੀ ਰੂਪ ਹੈ ਕਾਤਕਾ ਦੇਵੀ ।੭੩। ਸ੍ਰਿੰਗਦ੍ਰਾ ਪਿੰਗਾਦ੍ਰਾ ਸ੍ਰਿਗਦ੍ਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ
ਹੈ ਜਿਗਦ੍ਰਾ ਜੰਗ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਚਾਚਰਾ ਹੋਲੀ ਰੂਪ । ਚਿਤ੍ਰਤਾ ਟਿਕਿਆਂ ਵਾਲੀ ੧੨
ਤੈਤਰੀ ਤੈਤ੍ਰਾ ਵਾਲੀ ਭ੍ਰਿਕੁਟੀ ਭੈਨਾਲ ਭਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਛੱਤ੍ਰਣੀ ਛਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ
ਸਕਤੀ ਢਿਢਲਾ ਬਿਜਲੀ ਰੂਪ ਹੈ । ਦੀਤਲਾ ਦਾਮਣੀ ਦੇ ਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਜਲੀ
ਦੀਆਂ ਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ਹੈ ।੭੪। ਤ੍ਰਿਭਿਖਾ ਭਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੀ ਕਦ੍ਰਕਾ ਜੁਧਣੇ ਵਾਲੀ
ਚਾਰਕਾ ਚਾਪਣੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਧਨਖ ਵਾਲੀ । ਅਦ੍ਰੂ ਦ੍ਰਕੀ ਚਿ ਧੁਰਕੀ ਰੂਪ । ਚਿਪਲਾ ਚਾਉ

ਵਾਲੀ ਜਾਪਣੀ ਜਪਣੇਜੋਗ ਹੈ॥੧੪॥ਜਾਨ ਕਨਿ ਪਟਾਏ ਘਟਾਏ ਸ੍ਰਿ
ਤਜਮ ਮਾਨੋਅਤ ਸੋ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਘਟਾਈ ਸ੍ਰਿਤੌਂ ਦੇਸ ਮਾਨ ਸੰਪਟ ਸੁਭ *ਦੀਆਂ*
ਟਾ ਬਿਚਾਰੋਂ ਸੁਗੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾ ਦੇ ਰਖਣ ਕੇ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਣਾਨੂੰ ਤਬਾ ਬਿਚਾਰਿ
ਆ ਹੈ ਪਾਰਸਨਾਥ ਨੇ ਹੇ ਦੇਵੀ॥ ਅਨ ਮਧੁਕਰ ਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪਰ ਮੇਰਾ ਮ
ਨ ਭੂਪਤਿ ਤੌਰ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਣ ਕਵਲਾਂ ਉਪਰ ਹੈ ਏ ਮਨ ਮਤ ਗੁਜਾਰੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਮ
ਸਤ ਹੋਕੇ ਗੁਜਾਰਣਾ ਕਰੋਂ॥੧੧੫॥ਜਾਤ੍ਰਰ ਜਿਸ ਦੇ ਤਲੇ ਤਿਰਾਨੀ ਅਸਚਰ
ਜ ਹੋਰਹੀ ਹੈ॥ਜਾਤਨ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਨਿਦਾਨ ਲਗੇ ਓਨ ਕਤੋੜੀ੪॥੧੬॥ਧੂ
ਲੀਕਨ ਧੁਏ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਲ ਕਰਵਾਲ ਹਿ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੀਤ ਲਵੰ
ਰਨੇ॥੧੭॥ਜਾਕਹੁੰ ਰਾਮ ਉਚਰ ਜਿਸ ਰਾਮ ਕੋ ਉਚਾਰਤੇ ਹੈ॥ਤਸ ਤੁਮ ਤੈਸੇ
ਹੀ ਤੁਮ ਨੇ ੧੮॥ਕਾ ਬਿ ਜਿਹ ਦੇਕ ਬਤ ਈਸੇ ਕਬੀਸ੍ਰ ਦੀ ਜਿਹ ਬਾਣੀ ਇਕ ਕਹੀਦੀ
ਹੈ॥੧੯॥ਜਾਸ ਪਾਇ ਜਿਸਦੀ ਆਰਾਧਿਆ ਨੂੰ ਪਾਕੇ ਕਾਲਮਾ ਕਲੰਕਾ ਕਾ
ਲ ਕੋ ਅਨ ਕਾਲ ਕੈ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਕਾਲ ਤੇ ਬਿਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ੮ ਕਾਤਾ
ਹਿ ਤੈ ਆ ਬਿਚਾਰ ਜਤ੍ਰ ਤਿਸੀ ਤੇ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰਤੇ ਹੇ ਜਤ੍ਰਾ॥੯੬ ਕਹਰਤ ਬੋਲ
ਤੇ ਹੈ ਕ੍ਰਹਰਤ ਹੁਕਾਰ ਦੇ ਹੈ ਘਹਰਤ ਗਜਿਆ॥੯੭ ਆਪ ਨ ਪਰੇ ਆਪ ਦੇ ਦੀ
ਮਾਤਾ ਫੇਰ ਉਪ੍ਰਚ ਕੂਕੋ॥ਬਿਰਮਾਏ ਮੁਹਤ ਕਰੇ ਅਮਰ ਨਾਮ ਦੇਵ ਪੁਰੀਕੰ
ਅਨ ਵਾਏ ਨਾਕੋ ਨਿਕਲੇ ਹੈ ਜਾਨ ਕਪਰ ਨਡਰ ਮਾਨੋ ਨਿਡਰ ਹੋਕੇ ਕਾਮ ਕਲੇਵ
ਰ ਆਏ ਕਾਮ ਹੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰ ਕੇ ਆਏ ਹੈ॥੯੦॥ਕਰ ਬਹੁ ਨਿਛਾਸ ਕਰਿ
ਆ ਬਹੁਤ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ॥੯੧॥ਜੁਹਰਾਇ ਜੋ ਜਿਤੇ ਹੋਏ ਸੋ ਪਹਿਰਾਇ ਜਿ
ਰੇਪਾਓ ਦਿਤੇ॥ਸਾਧ ਦੈ ਸ੍ਰੇਸਟਤਾ ਦਿਤੀ ਸਨਮਾਨ ਕੇ ਆਦਰ ਦੇਕੇ ੯੨॥ਲਾਲਜੰ
ਲ ਲਾਂਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਬਜਾਏ ਬਣਾ ਕੇ॥੯੩॥ਉਰਧ ਉਤਕਿਸਟ ਕਰਧਪਤ ਹ
ਥੂ ਓਤਾ ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ੯੪ ਬਕਤ੍ਰ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਅਨ ਮਾਨੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰੋ॥
੯੬॥ਜਾਨ ਜੋਗ ਕੋ ਜੋਰ ਜਾਣਿਆ ਮੇ ਜੋਗ ਦਾ ਵਿਖੇ ਮਨ ਜੋੜਿਆ ਹੈ॥੯੭॥ਜੋ
ਸੇ ਕਸਟ ਠਗਾਨ ਕਹੂ ਠਾਟਤ ਜੈਸੇ ਕਸਟ ਠਗਣੇ ਕੇ ਬਣਾਉ ਦਾ ਹੈ ਪਸ਼ੂ ਖਾਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੯੮॥ਧਹਰਾਨੇ ਗਜੋ ਕੇਤਕ ਜੁਝ ਸੋ ਭੇਰ ਨਾਮ ਡੁਲ ਕਿਤਨੇ ਕ ਜੁਝੇ
ਹੋਏ ਸੋ ਭਦੇ ਹੈ ਰਣ ਭੂਮ ਕਾ ਵਿਚ॥੯੯॥ਚਟਪਟ ਸਤਾਬੀ ਪਰਚਟ ਕੇ
ਉਪਰਚਟਾ ਕੇ ਓਨ ਦੇ ਹੋ ਚਾਰੂ ਹੋਲੀ ਖੇਲਣ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਹੈ॥੧੦੦॥ਘਟੀ ਬ
ਘਟੀ ਦਾਨਾ ਮਾ ਪੇਠ ਪੇਠ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪ੍ਰਵੇਸ ਗਾਏ ਤੇ ਤੀਆਲੇ ਕਰ ਗਏ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਆ ਦੇ ਘਰਾ ਵਿਚ ੧੦੧॥ਦੇਵਮੰਤ੍ਰ ਸੋਰਠਾ ਜੋਗ ੧੦੨॥ਗੋਲਾ ਲੇ ਗੋਲ੍ਹੇ ਲੈ ਕੇ
ਭਖਭਖਾ ਖੜੁਖੜੁ ਕੇ ਗਜਾ ਨਾਮ ਗਦਾ ਕਾ ਹਵ ਜੁਧਾ ਕਛਿ ਕਛਿ ਕਾਛ
ਕਛੇ ਕਛਨੀ ਬਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਬਣਾਉ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਚਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ॥੧੦
੪॥ਦੇਰੇ ਦੇਰੇ ਦੀਹ ਦਿਓਰੇ ਦਿਓਰੇ ਬੜੇ ਦਮਾਮਾਂ ਨਗਾਰੇ ਪ੍ਰਤਗੋ॥ਧੁਕ ਧੁਕ
ਉਛਉਛਲ ਕੇ॥ਭਕਿਭਕਿ ਬੋਲ ਬੋਲ ੧੦੫॥ਦਿਬਦਾਨ ਦਘੇ ਦੇਵੀ ਨੇ ਬਰ
ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ੧੦੬॥ਪੱਤ੍ਰ ਚਲ ਦਲ ਪ੍ਰਿਪਲੂ ਦੇ ਪਤ੍ਰੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ੧੦੭॥ਝਟਪਟ
ਸਤਾਬੀ॥ਖਟਪਟ ਸਰ ਬਧੂ ਪਕੇ ਬੇਧੇ ਛੇਪਣ ਦੋਸਾਰੇ ਹੀ ਬੇਧ ਕੇ ੧੦੮॥ਕਿਭਸਥੂ
ਲ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਜੋਲਕ ਨਸ ਭਗਾ ਝੜੇ ਜਲ ਦੋ ਕਣ ਕੇ ਸ੍ਰੋਸਟ ਝੜੇ ਹੈ
੧੧੦॥ਪਾਨਰੇਕ ਪੇਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਗਾਵਤ ਰਾਜੇ ਤਾਨ ਤਾਨ ਤਾਲ ਦੇ ਨਾਲ

ਭੂਰ ਸਮੂਹਾ॥੧੧੧॥ਅਤਿ ਲਤਿਲ ਪਾਇ ਤਿਲਾਤਿਲ ਪ੍ਰਜੀਤ ਲਕਟ ਲਾਠੀ
ਭੁਕਭੁਕ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕੇ ਭੁੰਭੁਰ ਬਸਧਾਪ੍ਰ ਭੈ ਦੇਖ ਭੁਰੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਥੀ ਉਪ੍ਰਾਹਿਤਾ
ਅੰਗਾਬਿ ਭਰਾਰੇ ਅੰਗਾਦੇ ਪਾਉ ਬਘੁ ਬਘੂਨਟੇ ਹੈ॥੧੧੨॥ਨਾਗਰ ਭੇਸ ਸੀਦ੍ਰ
ਭੇਸ ਵਾਲੀਆ ਸਾਚ ਬਕਚਾਰ ਰੇਡੀ ਸੁੰਦ੍ਰਹੈ ਬੇਸਰ ਨਥਾ ਹਿਤ ਲੇਤ ਚੋਰਸੁ
ਮੈਨੰ ਕਾਮ ਦੇ ਚਿਤ ਨੇ ਬੀ ਸੋਚੁ ਰਾਲੇ ਦੀਆ ਹੈ ਨਾਬੀਨ ਬੀਨ ਚੁਗ ਚੁਗ ਕੇ ਗਰੀ
ਨਵੀਨ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ॥੧੧੩॥ਅਨਮਾਨੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਤਾ ਹਾਂ॥੧੧੪॥ਉਪਾਇਆ ਪਾਇਓ
ਆਪਨ ਪ੍ਰਚਰ ਜਗਤ ਮਤ ਕੀਨੇ ਅਪੁਣਾ ਮਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਤ ਤਾਂ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ
ਦੇਵਦਤ ਦਤਾੜ੍ਰੇ ਦ੍ਰ ਸਾਨੁਕ ਪਰਮ ਲੋਕ ਪਾਵਨ ਕੇ ਮਾਨੋ ਪਰਮ ਲੋਕ ਜੋ
ਬੈਕੰਠ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਉਣੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਪੰਖ ਲਗਾਏ ਬਾਣ ਨਹੀ ਏ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੇ ਪੰਖ
ਲਗਾਏ ਹੈ॥੧੧੫॥ਜਾਨ ਕਭਈ ਦੂਸਰ ਕਰਣਾ ਰਜੁ ਨਾ ਭਾਰਥ ਸੋ ਹੋਇ ਬੀ
ਤੇ ਮਾਨੋ ਹੋਈ ਹੈ ਦੂਸਰੀ ਲੜਾਈ ਕਰਣ ਤੇ ਅਰਜਨ ਦੀ ਮਹਾਭਾਰਥ ਸਾਰਖਾ
ਜੁਧ ਹੋਇ ਬੀਤਿਆ ਹੈ॥ਭੇਕਰ ਜਾਨ ਭਯੋ ਭੈ ਆਨਕ ਜਾਣ ਕੇ ਹੋਇਆ ਜਾ
ਨਕ ਬੋਜ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਭੈ ਤੇ ਮਾਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਬਜ੍ਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰਕੇ ਪੰਬਸ ਪੰਛ ਸਿਧਾਰੇ ਪ੍ਰ
ਬਤ ਫੈਧਾ ਵਾਲੇ ਚਲੇ ਹੈ॥ਭੁਭਰਾਤ ਬੈਦਲ ਹੋਏ॥੧੧੬॥ਬਨ ਬੇਹਦ
ਸੋਂ ਘਣੇ ਬਨ ਮਤਾ ਘੋ ਪਕਾਇਆ॥੧੧੭॥ਫਾਗ ਨਾਮ ਹੋਲੀ ਕਾ ਸੋਭਤ ਫਾਲ
ਲ ਮਾਂਡ ਫੇਮਾਲੇ ਸੋਭਤੀ ਹੈ ਢਾਲਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਜੇਠੀ ਏਡ ਫਾਦੀ ਪੰਗਤੀ ਹੈ॥੧੧੮
ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਮਾਨ ਸਸੂਉਨ ਸੁਨ ਜਿਥੇ ਤਿਥੇ ਮਨੁਖਾਂ ਤੇ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿਆ ਮੈਨਿਆ ਸੀ
ਕੇ ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗਿਓ ਤਿਥੋਂ ਤਿਥੇ ਫਟਕੇ ਸਿਰ ਤੋੜਾ ਜਿਟਿਆ ਵਾਓ ਬੋਫਟ ਕੇ ਸੰ
ਗਵਾਇ ਲਾਇਆ॥੧੧੯॥ਭੂਪਮੇਧ ਠਟਿਓ ਨ੍ਰਿਪੋਤਮ ਏਕ ਜਗ ਸੁਧਾਰਾ॥
ਨ੍ਰਿਪਾਂ ਵਿਖੇ ਉਤਮ ਜੋ ਪਾਰਸ ਨਾਥ ਤਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜਸੂ ਜਗ ਰਚਿਆ ਬਣਾ ਕੇ॥ਕ ੨
੧੨੦ ਗਰਿਤ ਜਾਂ ਦੂਕੇ ਅਹੁਤੀਆਂ ਦੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਮਣਾ॥ਅਸੰਭ ਅਸਚਰਜਾ॥੧
ਬੁਲਾ ੨੧॥ਸਿਮ੍ਰਿਧ ਸਮਗੀਆਂ॥ਛੀਨ ਛੀਨ ਲਇ ਨ੍ਰਿਪਾਬ੍ਰ ਖੋਖੋ ਕੇ ਲਏ ਹੈ ਨ੍ਰਿਪਸ੍ਰੇ
ਸਟਨੇ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਬਆ ਦਿਨੇ ਦੇਸ ਬੀਤੇ ਧਨ ਬੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ॥੧੨੨॥ਭੂਪਮੇ
ਧ ਕੇ ਗੇਸ ਬੈਤੁਸਆ ਜਜ ਜਗਆਰੰਭ ਸਭੈ ਤੁਸੀ ਮਿਲ ਕੇ ਅਜ ਰਾਜਸੂ ਜਗ
ਦਾ ਅਰੰਭ ਕਰੋ॥ਰਾਜੇ ਜੰਭ ਰਾਜੇ ਜੰਭਾਸਰ ਨੇ॥੧੨੩॥ਨ੍ਰਿਪਮੇਧ ਰਾਜਮੇਧ
ਭਦਖੇਧ ਹੇ ਸਿਆਰ ਦੇਦੁ ਖਦੂਰਣ ਵਾਲੇ॥ਅਬਚਾਹ ਬਿਨਾ ਡੇਰਤੇ॥੧੨੪॥ਸੁਨ ੩
ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਅਭਰ ਸੁਨ ਹੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਿਤ੍ਰੋ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸਾਬ ਪਾਸੋ॥੧੨੫॥
ਨ੍ਰਿਪਰਾਇ ਨ੍ਰਿਪਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ॥੧੨੬॥ਮੋਹਿ ਰਾਵ ਬਬੇਕ ਭਾਖੋ ਭਾਹਿ ਭੂਪਤਿ
੪ ਨਾਹਿ ਮੋਹ ਤੇ ਬਬੇਕ ਤੇ ਨਦਾਰ ਰਾਜਾ ਕਹੀ ਦਾ ਹੈ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਸ ਨਾਥ॥੧੨
੭॥ਏਕ ਦਿਵਸ ਜਟਾ ਧਰੀ ਨ੍ਰਿਪ ਇਕ ਦਿਨ ਸਿਵ ਜੀ ਨੇ ਹੇ ਰਾਜਨ ਕੀਨ ਛੀਰ ਪ੍ਰ
ਦੇ ਕਰਿ ਆਖੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਸਚਿਤ੍ਰ ਸੀਦ੍ਰ ਨਾਗਰ ਭੇਸ ਸੁੰਦ੍ਰ ਭੇਸ ਵਾ
ਲੀ ਤਾਸ ਦੇਖਾ ਸਿਵ ਦੇਸ ਕੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਸਿਵ ਜੀ ਈਸੁਦਾ ਗਿਰਬਿੰਦ ਗਿਰਿਆ ਬੀ
ਰਜ ਬਾਰ ਜਲ ਵਿਚ॥੧੨੮॥ਅੱਛ ਸਤ੍ਰ ਡਰਾਏ ਮਛਾ ਕਾਸ ਤ੍ਰਕੰਡੀਆਂ ਪਾ
ਈਆਂ॥੧੨੯॥ਸਿੰਧ ਤੀਰ ਗਏ ਜਬੋ ਜਲ ਜੀ ਏਕੇ ਬਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ
ਜਦੋ ਜਲ ਦੇ ਜੀਵ ਫਿਰਿਆ ਦੀ ਇਕ ਵਾਰਹੀ ਭਏ ਨਾਲ ਮਤਸ ਹੋ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬੁਧ ਵਾਲੇ

੫੩੫ ਅਨਾਯਾਸ ਬਿਨਾ ਜਤਨ ਤੇ ॥੧੩੭॥ ਉਛਾਹ ਉਤਸਾਹ ਕਰਕੇ ॥੧੩੯॥
ਸਿਵਬਾਲ ਸਿਵ ਦਾ ਬਾਲਕ ॥੧੪੦॥ ਭਰਤਰਖ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧੪੧॥ ਗਿਆਨਜ-
੨ ਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਜਾਲ ਕੇ ਤੂੰ ਹੈਂ ਜੋ ਆਪ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਪਾਰਸ
ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਸਭਨਾਂ ਕੋ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਜੀ ॥੧੪੨॥ ਜਗੇ ਜਾਗੇ ਉਤੰਗ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ॥੧੪੩॥ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਉਪਚਾਰ ਨਾ ਅਲਜਾਦਾ ॥੧੪੪॥ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਤਿਨ ਕੋ ਹੂ
ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਦਾ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ॥੧੪੫॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬੋਲਿ
ਯੋ ਬੈਨ ਗਿਆਨ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਬਚਨ ॥੧੪੬॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਭਗ
ਤਿ ਮਾਨ ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੇ ਭਗਤ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਪਾਰਸਨਾਥ ॥੧੪੭॥ ਰਾਜਨ ਐਸ਼੍ਰਤਾ
ਹਰਿ ਵਰਸਮ ਮਾਨੋ ਐਸੀ ਪ੍ਰਭਤਾਈ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ॥
੧੫੫॥ ਆਛੇਨ ਇਕਰਸ ॥੧੫੬॥ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਰੰਗ ਕੇ ਕਾਮ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰੰਗ
ਵਾਲੇ ਸੁਰੰਗ ਸੁ ਦੂਰ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ॥੧੫੭॥ ਜੋ ਮਨ ਜੀਤਤ ਹੈ ਸਭ ਦੇਸ ਜੋ ਮਨ
ਜਿਤਦਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ॥੧੬੧॥ ਜਿਨ ਭਾਰ ਜਹੇਗੋ ਜੋ ਨੇ ਬਿਪਤਾ ਦਾ ਭਾਰ ਨਾਸ
ਹਾਰਣਗੇ ॥ ਭਾਰ ਥੰਮੇ ਨਹੀ ਭਾਰ ਸਹੇਗੋ ਮਹਾ ਭਾਰ ਬਸਾਰਖਾ ਜੁ ਪਦਾ ਭਾਰ ਨਾ
ਸਹਾਰਣਗੇ ॥ ਏਕ ਭੂਪ ਚਾਰਨ ਚਾਲ ਹੈ ਇਕ ਜਤਨ ਨਾ ਚਲੇਗਾ ॥੧੬੩॥ ਅ
ਵਨੀਸ ਭੂਪਣਾ ॥੧੬੫॥ ਜਿਸ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਹੰਡਿਓ ਖੰਡਿਆ ਹੈ ॥ ਜੋ ਉਮ
ਦਨ ਰਾਜ ਸੋਈ ਮਦਨ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨ੍ਰਿਪਤ ਰਾਜਿਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸਵਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ੩
ਰ ੧੬੭॥ ਬਿਛੁਨ ਧਰ ॥੧੬੮॥ ਅਨਜਿਤ ਜਾ ਸਕਹ ਅਣਜਿਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਕਹਿਦੇ
ਹੈ ਨਾਤ ਜੋ ਨਾ ਛਡੋ ਤੋ ਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੋ ॥੧੭੦॥ ਰਿਤ ਰਾਜ ਬਸੰਤਾ ॥੧੭੧॥ ਮਦਨ
ਸੁਅ ਕਾਮ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਸੰਤ ॥੧੭੨॥ ਕਊ ਧਤ ਦਾਮਨ ਸਘਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀ ਹੈ
ਦਾਮਨ ਸੰਪਣੀ ਦਾ ਬਹੁਤੀ ਸਘਨ ਸਪੂਰਣ ਅਮਿਤ ਗੁਣ ਬ੍ਰਿਤਹਾਰ ਅਮਿ
ਤ ਗੁਣਾ ਦੇਵਾਲੋ ਬ੍ਰਿਤਿ ਨੂੰ ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਹੁਲਾਸ ਮਦਨ ਜ ਹੁਲਾਸ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਕ°
ਮਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਚਟਕਦੈ ਸਤਾਬੀ ਸਟਕਹੈ ਤੁਰਗਾ ॥੧੭੩॥ ਕਰਿ ਚਿਤ੍ਰ ਖਰਿ
ਤ੍ਰ ਕਰੇਗਾ ਮੁੰਦ੍ਰਨਾ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਬਿਧ ਆਨੰਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਨੰਦ ਤੀਸਾ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਮਿ ਕਹੈ ਮਿਲੇਗਾ ॥ ਦੂਜਾ ਪਿਠ ਦੂਸਰੀ ਤਰਫ ॥੧੭੪॥ ਕੰਦ੍ਰਦੇਖ ਕੁਰਰਾਸਾਇਣ
ਦੇਖ ਕੇ ਕਮਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕੌਣ ਕਾਮਨਾ ਬ੍ਰਿਤ ਹਾਰਤ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਭੀ
ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹੈ ॥੧੭੫॥ ਧੂਮ੍ਰ ਬਰਣ ਧੂਏ ਦੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ
ਅਸਭ੍ਰਮ ਮਦਨ ਚਤੁਰਥ ਸੁਵ ਨਾਮੇ ਸਾ ਭ੍ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਮਦਨ ਦਾ ਚੌਥਾ
ਪੁਤ੍ਰ ॥੧੭੬॥ ਲਿਪਨ ਚਤਰ ਹੈ ॥੧੭੭॥ ਦੁਰਧਰਖ ਕਠਨ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਅਰਣ
ਸੂਰਜ ॥੧੭੮॥ ਭ੍ਰਮਨ ਫਿਰਨਾ ਬਘੂਲਾ ਬਰੋਲਾ ॥ ਸੁਨਤ ਸ੍ਰਵਨ ਕ ਸਬਦ ਮੇਘ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜਉ ਬਦਲ ਜੋ ਮਨ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕਤ੍ਰਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੋ ਤਿਸ ਦੇ
੩ ਸਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਚਕ੍ਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ॥੧੮੦॥ ਰਾਜੀ ਪੰਗਤੀ ॥੧੮੧॥ ਸਕਲ ਧਰ ਹੁਕਮੈ
ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਅਰੋਧ ਕਰਕੇ ਹਕੇਗਾ ॥੧੮੨॥ ਕੁੰਦਨ [illegible] ਮਾਸਿੰਖਦਾ ਸਤੁਕਤੇ ਰਾਖਿ
ਕੈ ਗਾਤ ਲਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਮਨ ਤਰਕ ਬਿਜਲੀ [illegible] ਆਈ ਕਰਗੀ ਤਰਭਰਸ
ਤਾਬੀ [illegible] ਦੁਸੀਲ ਖੋਟੇ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲਾ ॥੧੮੩॥ [illegible] ਕਰ ਭਭਕ ਕਰਕੇ ॥੧੮੫

ਅਨਪਰਸੁਭਟ ਕੌਂ ਪਾਉਣੇਵਾਲਾ ਸੂਰਮਿਆਂਦੇ ਬਿਹਮਚਾਰੀ ਹੈ।ਬਿਜੇਸਕਰ ਯੁ੭)
ਕੇਮਡਰੇਗਾ ੧੮੭॥ਸ਼ਮਟਸਾਂਗ ਫੜਕੇਸਾਗਾਨੂ ਕਲਤਿ ਭੈਆਨਕ ਗੌਰਵ
ਗਾਬੀਦੀਨਿਆਈ ਦੁਸੀਲਖੋਟੇਸੀਲਵਾਲਾ ਸੂਰਮਾ ਸੁਨਿਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਪਣ
ਸੁਨਹੇਗਾਜ਼ਿਆਦੇਰਾਜੇਪਾਰਸਨਾਥਆਛਿੰਦੂਜੀਕਹਿਤੇਹੈ।੧੮੮ ਸਾਵਜਹ
ਸਤੀਦੀਨਿਆਈਚਾਲ ਤਣਤਾਅਕੂਤ।ਬਿਜਲੀਦੀਨਿਆਈਸੋਭਾ ਨੇਕ
ਖੇਤ੍ਰਾ ੧੮੯ ਧਧਕਾਧਿਕਟਸ੍ਰਿੰਗਾਦੀਧੁਨਹੁਰੀਹੈ ਝਾੜ ਬਡੀਖੰਜਰੀਨਿ
ਕੌਨਿਕੇਛੈਣੇਓਦੇਵਿਚਲਾਏਹੋਏਹੁੰਦੇਹੈ ਝਾਲਰ ਛੈਣੇ ਜਸ ਜੈਸੇ ਸੁਆਸਸੇ
ਐਸੇ ੧੯੧॥ਦੁਹਕਰ ਕਠਨਾਰਿਪਹਰ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਹਰਣਵਾਲੇ।ਆਬਿ
ਚਾਰਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹੀ੧੯੨॥ਨਾਗਰ ਚਤ੍ਰਾਇਸੜੀਆਂ ਪ੍ਰਤਮਾਨਪ੍ਰਭਾਬਰ ਸੰਦ
ਰਸੋਭਾਦੇਧਾਰਨਵਾਲਾਹੈ।ਆਧਿਸ੍ਰਆਧਿਸਟਾਤ ਬਡਿਆਛਬਡੇਨੇਤ੍ਰਾਂ
ਵਾਲਾ ਧਾਰਪਨਚਕਰ ਧਾਰਿਆਹੋਇਆਹੈਪਨਚਦੇਧਾਰਣਵਾਲਾਧਨਖ
ਮਟਕੁਹੈਢਲਾਦੇਬਾ॥੧੯੩॥ਗਾਲਿਤਦੁਰਦਮਦ ਹਾਬੀਮਦਕਰਕੇ
ਮਤਾਹੋਇਆਹੈ ਬਨੈਤ ਬਾਣੇ ਰਜੋਤਮਗਾਜਾਂਦੇਹੈ ਉਤਮਗਾਜਨੂ॥ਸਿਧ
ਸਾਵਿਤ ਸਿਧਹੈਤੇ ਸਾਉਹੈ ੧੯੪॥ਸ੍ਰਗਣਕਿੰਕਣੀ ਸੁਣਿਨੇਦੀਤਤ੍ਰਾਗੀ ਪ੍ਰਭਾ
ਕਰਮੈਅਸਧਾਵਤ ਸੋਭਾਵਾਲਾਖੰਡਾਲੇਕੇਦੌੜਦਾਹੈ।ਨਿਖਦਿਪਤਿ
ਦਾਮਨੀਪ੍ਰਭਾ ਦੇਖਕੇਪ੍ਰਕਾਸਨੋ ਬਿਜਲੀਦੀਸੋਭਾ ੧੯੫ ਤਬਲਬ੍ਰਾਜਛੇ
ਟਾਨਗਾਰ ਧੀਂਧਕਾਰ ਧੁਧਰੂਆਂਵਾਲੀਕਲਗੀਬਾਨੈਤਬਾਣਾ ਇਹਭਾਂਤ
ਭਰਮਾਇਸ੍ਰਾਕਾਰਭੂਸਾਮਸੂਰਮਾ ੧੯੬॥ਨਰਾਨਸਰਪੋਰਿਖਾਰਿਤਾਸਿ
ਨਗਾਜਤੇਹੈਏਹੈਜਿਰਦੇਸਾਫੈਵਿਚਾਧਾਰਧਰਬ੍ਰਖਾਦੇਕਰਣਵਾਲੇਬਦਲ
ਅਰਦਦਨ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦੇਦਬਾਉਣਵਾਲਾਹੈ ਅਨੰਦਕਰਨਿਪ੍ਰਾਂ ਬਿਬੇਕ ਕੇਮਾਲੀਅ
ਐ ਅਬਿਬੇਕਰਾਜਾਕੋਅਨੰਦ ਕਰਨਵਾਲਾਮੈਨੀਦਾਹੈ।੧੯੭॥ਮਤਸਕੇ
ਤ ਮਛੀਦਾਚਿਨਜਿਸਦੇਝੰਡੇਦੇਫਰਰੇਵਿਚਹੈ ਸੋਕਾਮਹੈ।ਦੁਤਮਨਾਸਿ
ਰੋਮਣੀਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੇ ੧੯੮॥ਸਿਤਆਸਿਤ ਕਾਲਾਤੇਚਿਟਾਂਦੋਵੇਂਸੁਰਇ
ਤ੍ਰ ੨੦੦॥ਚਾਰੁ ਬਾਗਾਸੁੰਦ੍ਰਪੁਸਾਕਾਂ ੨੦੧॥ਲਾਲਾਹੀਰਨੋਕਧਮੋਜ੍ਹਸੀ
ਸਪੇਦ੍ਰਹਾਰ ਲਾਲਾਂਹੀਰਿਆਂਦੇਹਾਰ ਗਲਾਦਿਚਪਾਏਹੋਏਹੈ।ਸਿਰਉਪ੍ਰਸ
ਪੇਚਾਬੰਧਿਆਹੈ।ਗਜਰਾਜ ਪੱਬਾਕਾਰ ਬਡਾਹਾਥੀਪ੍ਰਬਤਦੇਅਕਾਰਿਆ
ਨਰਾਜ ਸਰੂਪ ਹੋਣਾਜਾਦਾਸਰੂਪ ੨੦੨॥ਜਰਕਸੀਕੇ ਜਰੀਬਾਫਤੇਕੇ
ਅਦੁਰਪ੍ਰਗਟ ੨੦੩॥ਪਿੰਗਬਾਜ ਪੀਲੇਘੋੜੇ ਅੰਤਰੂਪਧਰੇਮਨੋਜਮ
ਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਮਾਨੋ ੨੦੪ ਤੱਤਤਾਜੀ ਤੀਛਣਘੋੜਾ ਸਿਰਾਜੀ ਪੁੰਗਾਤੀ
ਲ ਖੋਇ ਇਕ੍ਰਬਾਜੀਤਰੋਇੰਸੂਰ ਕੋਹੈ ਦੇਖੋਉਸਦੀਵਲਾਇਤਾਦਾਧੋੜਾਤੇ
ਦੀਦ੍ਰਿਸਟਦੇਤਲੇਕਉਣਹੈ।ਹਠੀਬਾਬਰੀ ਹਠਵਾਲੀਕਮਲੀ ੨੦੭॥ਅਸ
ਭੁਸੈਦਲੀ ਚੌਰਿਵਿਣਨਦੇਰੰਗਵਾਲੇ ਬਾਜਰਾਜੀ ਬਡੇਘੋੜੇ ੨੦੮॥ਕਪੋਤੇਸ
ਰੂਪੀ ਕਬੂਤਰੀਰੰਗਦੇ ਬਡਾਹਿ ਬਲਦਾਘੁਰ ੨੧੦॥ਅਰਧਜਾਹੋ ਅਧੀਕਾਲੀ
ਹੈ।੨੧੧॥ਸਰਮੇਤਏਕੰ ਸਿਰਾਚਿਟਾਹੈ ਇਕ ਨੇਕੇ ਅਨੇਕੇ ਸਰਮੋਣਿਤੰਏਕਾਮ

ਛੇਕਕੁਪੰਡੁਲਾਉਲਹੂਦਾਇਕਅਖਹੈਤੇਇਕਖੁਦੀਨਿਆਈਤੁਪੀਹੈ
੨੧੨॥ਬਗਲੀਬਲਦਾਧ੍ਯਾ੨੧੩॥ਭਰਤਰਖਭਰਣਵਾਲੇਤੁਆਸੀ੨੧੪॥
ਸ਼ਕਲੋਰਹਲੂਣਦੇਹੈ੨੧੫ਬਾਰਿਆਰਬਲਦਾਲਾਹੈ ਅਹੰਤ ਮਹਾਤਮਾ੨੧
੭ਅਰਬੀਰਖੰਸਕੁਠਾਰ ਮਤੂ ਸੂਰਮਿਆਈ ਬੈਸਨੁਕੁਹਾਕੂਹੈ॥ਅਮਰਖੜੇ
ਧਣਾਨਾਮਨਿਨੰਗਾ ਵਸੇਸਕੁਕੇ ਨੰਗੇ ਪਾਸ ਫਾਹੀ ਸਾਤਨਿਜਚੇਕੁਕੇ੨੧੮ਕੂ
ਰ ਕਾਇਰ ੨੧੯॥ਭਾਨਕੀਸਰ ਸੂਰਜਦੀਸਦ੍ਰਸ੨੨੦॥ਸੁਸਾਤ ਸੂਕਦਾ
ਹੈ॥੨੨੧॥ਧੁਮਕੈਤ ਬਜੇਗੀ ਘੋਰ ਸਬਦ ਘਣੇ ਬਦਲਵਤ ਨਿਪਟਿ ਅਤਸੈ
੨੨੨॥ਕਲਰੂਪ ਸੁੰਦ੍ਰਰੂਪ ਕਰਾਲ ਭਇਆਨਕ ਜ੍ਵਾਲਜਲੀ ਜ੍ਵਾਲਾਕਰਕੇ
ਜਾਲਣਵਾਲਾਹੈ੨੨੩॥ਕਾਰਣਮੌਨਮਹਾਂਹਠਧਾਰਤਠੀ ਰਣਦਿਖੇਮਹਾਹਠ
ਵਾਲੇਹਾਰਕੇਹਟਗਏਹੈ੨੨੪॥ਦਿਵਦੇਵ ਅਕਾਸਦੇਦੇਵਤੇ੨੨੫॥ਬ
ਲਾਬਿਕ੍ਰਮਤੇਜ ਬਲਮਨਦਾ ਬਿਕ੍ਰਮਸਰੀਰਦਾ ਤੇਜਬਾਣੀਦਾ੨੨੬॥ਤਨਨਾਲ
ਸੁਰਸੁਧਰ ਸੁਰਮੇ ਬਣੇਹੋਏ ਵਿਸਤੁਫ੨੨੭॥ਬਰਣਉਚਾਰੀ ਜਿਸਰੰਗ
ਦੀਕਹੀਹੈ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਨਦੇ ਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਹੇਦੇਵ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਜੀ॥
ਅਨਮਾਨੀਐ ਨਿਜਚਕਰੀਏ੨੨੮॥ਉਚਾਰੇ ਕਹੋਮਾਛਿੰਦ੍ਰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਹੈ
ਉਚਾਰਣਾਕਰੇਗਾ ਸੀਘ੍ਰਪਾਰ ਸਮੂਹ ਜੜਕੇ ਚਕ੍ਰਤਹੋਏ੨੨੯॥ਭ੍ਰਮਭਾਜਤ ਭ੍ਰਮ
ਭਜਜਾਂਦਾਹੈ ਭ੍ਰਵਤਾ ਸੋਭਾ ਭ੍ਰਮਰ ਭੌਰੇ੨੩੧॥ਤੂਰਬਾਜਤ ਬਾਜੇਬਜਰਹੇ
ਆਹੈ ਚਕਚਾਰ ਚਾਰੇਕੀਤਾ ਮੋਘ੍ਯ ਮੋਹਤ ਭ੍ਰਮਭਾਜਤ ਬਦਲਾ ਮੋਹਕਰਕੇ ਭ੍ਰਮ ਦਾ
ਸਭਜਜਾਂਦਾਹੈ੨੩੨॥ਬੀਰਜਸਮੀ ਬਲਪੌਣਸਾਰਖਾ॥ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ
ਕਲਪਬ੍ਰਿਛਦੀਨਿਆਈ ਕਾਮਨਾਦੇਣਵਾਲਾ ਕਬਿਤਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਬਿਤਾਂ
ਦੇਕਟਣੇਨੁਕਰਦਾਹੈ ਅਨਲਸਰ ਅਗਨਦੇਸਦ੍ਰਸ ਨਰਨਮਾਨਤ ਏਕੇ
ਬ੍ਰਨ ਨਹੀਮਨਦਾ ਇਕਜ ਖਮਾ॥ਬ੍ਰਿਤ॥ਬ੍ਰਿਤੀਨਾਮ ਸੁਰਮਾ੨੩੪ਰੀ
ਚਲਪ੍ਰਕਾਸ ਭੀ ਚਲਾਹੈ ਚਾਲਦਾਪ੍ਰਕਾਸਣਾ ਧੁਨਛੀਨ ਧੁਨਸੁਖਮ੨੩੫
ਅਗਆਨਦੇਸ ਸਕ੍ਰਹੋਰਨਾਂਦੇਸਾਂਦੇ੨੩੬॥ਘਹਰ ਬਜਣੇਤੇ॥ਸਿਮਟਸਾਂਗ
ਸੰਗ੍ਰਾਤ ਇਕਠੇਹੋਕੇ ਸਾਂਗਾਂਨੂ੨੩੭॥ਪਤ੍ਰ ਭ੍ਰੇਸਭਹਰਗਤ ਪਤ੍ਰਦੇਭੇਸਰੀ
ਨਿਆਈ ਕੰਬਦੇਹੋਏ ਅਤਪੀਰ ਅਤਸੈਧੀਰਜ ਨਾਮਾਜੋਧ੨੩੯॥ਘੀ
੨ ਔਸਿਤ ਪੀਲਾਤੇ ਚਿਟਾਰੰਗ੨੪੦॥ਅਰਚਾ॥ਪੂਜੇਜਾਹਿੰਦ ਨਾਛਿਨ
ਕਣਾ੨੪੧॥ਅਸੇਖ ਸੰਪੂਰਣ ਕਾਰਮਾਦ ਧਨਖ ਕ੍ਰੂਰ ਭਇਆਨਕ੨
੪੨॥ਮਾਰਤੰਡ ਸੂਰਜ ਕ੍ਰੂਰ ਭਇਆਨਕ ਕਰਕ੍ਰੁਠੇ ਤੋਰਕਤੰਗਤ ਤੁਟਨੈਤ
ਟੁਕਟੇਕੇਤੰਗਾਤਟਣਗੇ॥੨੫੦॥ਸਿਮਟ ਫਕ੍ਰਕੇ ਸੁਰਤ੍ਰਿਸੂਲ ਸਰਕਖਿਚ
ਕੇ ਮਟਕਹੈ ਟਪਣਗੇ ਨਿਪਟ ਅਤਸੈ ਕੱਟਿਕਾਟਿ ਕੇ ਅਕਟਐਂਗ ਸੁਟਿਹੈ
ਅਕਟਐਂਗਾਂਨੂ ਕਟਕਟਕੇ ਸਿਟਣਗੇ॥੨੫੧॥ਬ੍ਰਿਧਨੀਸਕੀਰਾਜਿਆਂ
ਦੀਸੈਨਾ ਕਿਤਭ੍ਰਸ੍ਰਹੈ ਕੀਰਤੀਕਰਣਗੇ॥੨੫੨॥ਸਰੰਕ ਖਿਚਕੇ ਮਾਇਕ
ਕਦਾਕੇ॥ਅਸੰਰਸੰਭਲੀਕਸੇ ਅਮਲਜੇਕਰੇ ਰਾਜਿਆਸਾਰਖੇ੨੫੩॥ਤੇ
ਨੀਐਬਿਦਾਰੀਦਾਹੈ ੨੫੪॥ਸੁਧ ਚੰਗਾ ਅਠਟ ਬਿਨਾਬਣਾਏਤੋ॥

੨੫੬॥ਪ੍ਰਬੋਧ ਉਪਦੇਸ ਨਾਮਾ ਸੂਰਮਾ ਜਹਾਨ ਭਾਨ ਸਾਖੀਏ ਜਹਾਨ
ਤੇ ਸੂਰਜ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥੨੫੭॥ ਵਿਸਿੱਤ੍ਰ ਜਾਸ ਛੋਲੀਏ ॥ ਵਿਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ
ਕ੍ਰਿਨੇ ਕਿਆ ਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਹੈ ॥੨੫੮॥ ਬਿਰਿਗਾਰ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਾ ਸਤ੍ਰ
ਰਣੇ ਤਕਟ ਗਣੀਂ ਵਿਖੇ ਉਤਕਿਸਟ ਹੈ ॥ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਧਰਮ ਨਾਮ ਧਰਮੋ
ਨਾ ਪਹਿਲਾ ਸੂਰਮਾ ॥੨੫੯॥ ਅਨਮਾਨੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ॥ ਬਿਕਰਮ ਪੌ
ਰਖੁ ਅਨਰਕੱਤਤਾ ਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਣੀ ॥ ਆਸਨਾਨਿ ਜਿਤ ਣਦੀਆ ਸਤਿਆ॰
ਗਕੇ ਤਵਨ ਤੇਰੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ॥ ਅਠਟਠਾਟ ਅਬਣਾਉ ਨੂੰ ਬਣਾਕੇ ਭੂਤਲ ਗਵਨੇ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਗਵਨ ਕੂਣ ਗੇਅ ॥੨੬੧॥ ਅਪੀਰ ਕਾਇਰਾਂ ਸਿਉ ਨ ਜੁੱਮਾਨਾ ॥੨੬੨
ਜਿਹਸੋਂ ਨਆਨ ਜਿਸਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਰ ਨਹੀ ॥੨੬੪॥ ਭੂਟਵੰਤ ਮਤ ਮਹਾਨ ਸੂ
ਰਮਾ ਦਾਨਵ ਰੂਪੀ ਬਡੀ ਮਤ ਵਾਲਾ ॥੨੬੫॥ ਇਕਾ ਕ੍ਰੂਧ ਨਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਣਾ ॥੨੬੬॥
ਹੁੱਕੇ ਬਜੇ ਧੁੱਕੇ ਨਾਮ ਬਜੇ ॥੪੭॥੨੬੭॥ ਕਿ ਬੀਬਲਾ ਨੇਜੇ ਜੋ ਬੀਬਲਾ ਦਾਲੇ ਨੇਜੇ
ਕਿ ਜ੍ਵਾਲ ਤੇਜੇ ਅਗਨ ਦੀ ਲਿਆਈ ਤੇਜ ਵਾਲੇ ॥੨੬੮॥ ਕਿ ਸਿਪੂਰ ਗਾਜੇ ਹ॰
ਥੀ ਬੋਲੇ ॥ ਕਿ ਤੰਦੂਰ ਬਜੇ ਤਮੂਰ ਬਜੇ ॥ ਕਿਸੀ ਬਾਹ ਜੁਟੇ ਸੂਰਮੇ ਜੁਟੇ ॥੨੭੦
॥ਕਿ ਡਾਕਿ ਤਡਉਰੂ ਜੋ ਬਜਦੇ ਹੈ ਡਉਰੂ ॥ ਕਿ ਭ੍ਰਾਮੰਤ ਭਉਰੂ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈ ਭਵਾਟ
ਣੀਖਾਂ ਕੇ ॥ ਕਿਆ ਹਾ ਨ੍ਰਿਤਕੋ ਜਪ ਭੂਮਕਾ ਬਿਚ ਣਿਗੋ ॥੨੭੧॥ ਕਿ ਰਾਮੁੰਡ
ਰਮੰ ਜੋ ਪੂਨਾ ਮੁੰਡ ਤੇ ਫਾਲਾਂ ਗਿਰੋ ਪਈ ਹੈ ॥੨੭੨॥ ਕਿਸਾਟੰਭ ਸਜੇ ਜੋ ਸਾਉਬ
ਣੇ ਹੈ ॥੨੭੩॥ ਕਿ ਜੁਧੇ ਜਿਤ ਚਾਹੈ ਇਕ ਜਿਤ ਹੀ ਜਿਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੨੭੪॥ ਕਿਸ॰
ਰੰਗਾਰੇ ਹੇ ਧਨਖ ਲੈਕੇ ਨ੍ਰਿਧਵਾਨ ਹੋ ॥੨੭੫॥ ਭਕੁੱਕੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ॥ ਕਹਕੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ
ਧੁਟੀ ਧੁਟਦੀਆਂ ਨ੍ਰਿਗਾਣਤੋ ॥੨੭੬॥ ਭਕਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ॥੨੭੭॥ ਕਿ ਦਈਤਾਸ
ਤ੍ਰ ਛੁਟੇ ਆ ਬਿਬਕ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਦੈਤ ਹੈਨ ॥ ਕਿ ਦੇਵਾਸਤ੍ਰ ਮੁਕੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅਸ
ਤ੍ਰ ਮੁਕ ਗਏ ਬਬੇਕ ਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ॥੨੭੯॥ ਕਿ ਸੂਕ੍ਰਾ ਸਤ੍ਰ ਕਰਖੇ ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅ
ਸਤ੍ਰ ਖਿਚੇ ॥੨੮੦॥ ਕਿ ਕੀਚਾਲ ਨੇਣੇ ॥ ਜੋ ਚੰਚਲ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ॥ ਕਿ ਮੋਮੰ
ਤ ਬੈਣੇ ਜੋ ਸਰਾਬ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਈਆਂ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ਬਚਨਾ ॥੨੮੨॥ ਆਵ
ਰਤ ਹੂਰੰ ਆਕੇ ਵਰਦੀਆਂ ਹੈ ਹੂਰਾਂ ॥ ਕਿ ਸਾਵਰਤ ਪੂਰੰ ਜੋ ਸੂਰਮਤਣ ਤਾ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ
ਪੂਰਣ ਕਰਦੇ ਹੈ ॥ ਫਿਰੀਏ ਣਾਹੋਣੇ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੈ ਅਕਾਸਾਂ ਵਿਖੇ ਪਰਵਾਰੀਆਂ॰
ਅਪਛਰਾ ॥੨੮੪॥ ਕਿ ਪਾਵੰਗ ਪੁਲੇ ਜੋ ਘੋੜੇ ਪੋਲ ਪਾਏ ॥੨੮੫॥ ਬਿਬਾਦਾਸ
ਤ੍ਰ ਬਾਦ ਤੋ ਬਿਨਾ ॥੨੮੬॥ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਸਤ੍ਰ ਚਾਲਿਤ੍ਰਾ ਰੂਪੀ ਅਸਤ੍ਰ ॥੨੮੭॥ ਆਪ
ਨਚਲਾ ਨਿਸਰ ਆਪ ਹੀ ਚਲਿਆ ਨਿਕਲਕੇ ॥ ਅਪ੍ਰਾਤ ਇਕ ਰਸਾ ॥੨੮
੮॥ ਨ੍ਰਿਮਾਤ੍ਰਿਮ ॥ ਇਕ ਰਸ ਜਾਰ ਲੋਹਾ ਪਰਖਾ ਪਰਖੇ ॥ ਬਿਮਟੇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ
॥੨੮੯॥ ਸਿਰੀ ਕਲਗੀਆ ਛਿਲਤ ਹਰਾਬ ਚਰਾਨੇ ਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ॥੨੯੦॥ ਪਨਿ
ਸਾਣੇ ਪਾਠਿ ਨਰਾਰਿਆ ਪ੍ਰਚੋਣਾਂ ਪਈਆ ॥ ਉਆੜ ਦਬਹੀਆ ਚਿਰਕੇ ਦੁਬ
ਹੀਆ ਸੂਰਮੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਖਖੇ ਸਜੇ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਚਲੋਤੇ ਹੈ ॥੨੯੧॥ ਤੁਰੇ ਤੁੰਦ
ਘੋੜੇ ਦੌੜੇ ਭੂਤ ਭੇਖੰ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਰਣ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਤੁਰੰਤ
ਤੁਨ ਚੋ ਘੋੜਿਆਂ ਤੇ ਹੋਕੇ ਨਚੇ ਪੁਲਟੇ ਭਟਾਂ ਨੂੰ ਪਲਟਾਉਂਦੇ ਹੈ ਸੂਰਮਿਆਂ ॥੨
੯੨॥ ਅਟਕ ਚਲੇ ਸੂਟੇ ਸਿਰਾਜੀ ਸੁਟੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ॥੨੯੩
ਚੋਟੀ ਧਾਵੜੀ ਚਾਦ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ਇਲਾਚਾਉ ਕਰਕੇ ॥ ਜੋਗਜ੍ਵਾਲੀ ਜੋਗਣੀਆਂ
ਨਾ॥

੩੦੦॥ਛੁਗੀਛਿਪ੍ਰਛਿਨੈ ਛੁਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਬੀ ਛਿਡਦੇ ਹੈ॥ਭਭਕੈ ਬੋਲਦੇ ਹੈ
ਮੁਭੁਸੀ ਦਲੀ ਸੋਭਦੇ ਹੈ ਚੰਦਨਦੇ ਰੰਗ ਘੋੜੇ ਬੋਜ ਸੁਤਰ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਬਹੁ ਬੇਰਬਾ
ਹਦੇ ਹੈ ਨੁਕਰੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਗੀ ਗਾਰੜੇ ਸੁਮੁੰਦੇ ਕੁਲੇ ਘੋੜੇ ੩੦੧॥ਕੱਛਿਆ
ਛੁੱਬਣੇ ਹੋਏ ਚੰਗੇ ਗੋਪੁਰੀ ਸਮੂਹ ਛੁਗੀਏ ਮੇਣ ਗੇਣੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪਧ ਨੂੰ ਛੁਹੀ ਹੈ
੩੦੨॥ਏਤੇ ਦੇਂਤ ਦੱਸ ਨਾਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨਾਦੇਂਤ ਉਤੇ ਨਾਦ ਮਨ ਓਧਰੋਆ
ਇਆ ਕੌਟਲ ਬੰਕਟੀਆਂ ਲੋਬਾਪਈਆ ਹੈ ਤੰਦ ਚੰਗੇ ੩੦੪॥ਏਕੋ ਇਕਨੂੰ
ਅਨੇਕੀ ਪਗਾਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਭੁਜ ਜਗਾਏ॥ਪੁਰਾਨੀ ਪਲਾਸੀ ਪੁਰਾਣੇ ਪਲਾਦੇ ਪਤੋਂ ਦੀ
ਕਿਆਈ ਹਨੇ ਪੌਨ ਮਾਨੋ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਪੌਣ ਦੇ ਮਾਨੋ ਏ ਸੋਭ ਜਗਾਏ ਸੁਰਮੇ॥੩੦੫
ਝਟ ਕਥੇ ਪੁਛਕਾ ਦਿਤਾ ੩੦੬॥ਧੀਰ ਧੀਰਜ ਭੂਪੀ ਸੁਰਮੇ ਨੂੰ॥੩੦੭॥ਆਸਿ
ਬਾਣ ਅਸੀ ਬਾਣ ਅਰਧਾ ਭੂਪੀ ਸੁਰਮੇ ਨੇ॥੩੦੯॥ਭਲੇ ਪਰਮਤ ਤ੍ਰਾਣ ਦੇ ਕੇ
ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮਤ ਤੇ ਆਣ ਦਲੇ ਸੋਕੇ ਣ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਬਛ ਬਖੀ
ਆਂ ਨੂੰ ਬੋਧਿਆ ਬੰਨਿਆ॥੩੧੧॥ਲੋਭ ਕੇ ਬਛ ਮਾਰਿਓ ਲੋਭ ਦੇ ਬਖੀਆਂ
ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਦੇਹੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਿਆ ੩੧੨॥ਭਧੋਭੇ ਦੇਕੇ ਪੰਸਤ ਸੀਗ ਮਾਰੇ ਹੋਇ
ਆਭੇਦ ਧਾਲੇ ਨੇ ਕੇ ਧਨੁ ਸੋ ਬਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਦਾਨ ਨੇ॥ਬਹੁ ਮਰਿ
ਆਨ ਤਾਰੇ ਬਹੁ ਗਿਆਨ ਨੇ ਲੋਭ ਆਣ ਕਸੂਰ ਮੇ ਤਾਰੇ॥੩੧੩॥ਕ
ਲਹ ਤੂਤਾ ਕਲਾਨੁ ੩੧੬॥ਧਾਪਟੀ ਤੋੜਿਆ॥ਸਿਖਿਓ॥ਸਿਖਿਆਨੇ ੩੧੭
ਛੇਤ ਘੇ ਛਾਲਇਆ ੩੧੯ਪਤਿ ਪ੍ਰਿਆਦੇ ਅਸੰਭ ਅਚਰ ਸਹਿ ਸਬਾਕਾ
ਸੋਰ ਰਸਨਾ ਦਾਨਾ ੩੨੧॥ਬੁਨਿਓ ਬੁਣਿਆ॥ਹਜਾਰ ਬਾਨ ਚਾਰ ਚਾਰ ਹ
ਜਾਰ ਬਾਣ ਨਾਲ ੩੨੩॥ਉਤਰ ਦਿਸ ਤਕੈ ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਵਿਚ ਆਵੇ ਕੋਲ
ਸੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਮੁ ਣੈ ਕਰਣੀਆਂ ਮੁਰਜਾਨ ਸਿਮਟ ਫਣੀ ਅਰ ਫਣ
ਹੈ ਇਕ ਠੇ ਕਰ ਕੇ ਫਣਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪ ਫਟਕਾਵੇਂ ਨਲ ਟਿਸੈ ਜਮ ਹਟੇ ਕਾਇਰ ਹੋ
ਕੇ ਸੈ ਜਮਨਾ ਹਟੇ ਗਾ ੩੨੬॥ਤੁਕੇਂ ਰਾਕਣੀ ਤੁਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੈ ਤੈਣਾ ੩੨੭॥
ਅਲੋਕੀ ਅਪਾਰੀ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ੩੨੮॥ਚਟਪਟ ਸਤਾਬੀ ਝਟਪਟ ਲੜਾਈ
ਅਤਿੰਗ॥ਇਕ ਰਸਾ॥ਨਿਟਿਭ ਟਹਟੇ ਕਾਇਰ ਹੋਕੇ ਸੂਰਮੇ ਹਟੇ ੩੨੯॥ਬੀਸ
ਲਛ ਬੀਲਾਖ ਜੁਗ ਏਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦੋ ਏਤ ਬੀਹ ਜਾਰ ਵਰਗ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥੩੩੧
ਸੁਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ੩੩੨॥ਧਰਗਨਾਥ ਬਪ੍ਰ ਸਬਨ ਨ ਕਹਾ ਪਾਰਸਨਾਥ ਦੇ ਪੁਰੀ
ਗਨੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਚਕ੍ਰ ਤਾਹਿ ਚਟਪਟ ਪ੍ਰੋ ਵਿਖਸ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਚਕ੍ਰ ਤਾ
ਦੇਖਿਆ॥ਛਿੰਦ ਨੇ॥ਚਰਪਟਨਾਥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਚਰਪਟਨਾਥ ਮਛਿ
ਦ੍ਰੇ ਦੇ ਮਥੇ ਵਿਚੋਂ ਤਿਸ ਦਿਨ ਨਿਕਲਿਆ॥੩੩੪॥ਓਅੰਕਾਰ ਕਹਾ ਇਕਦਾ
ਕਹਾ ਇਕੇ ਹਿ ਬਹੁ ਸਿਆ ਮਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕਹਾ॥੩੩੫॥ਦਾਹਨ ਸਬਤੇ ਸਜੇ

ਬਿਬੇਕ॥ ਪਾਸੇ ਤੇ ਸਤਿ ਉਪਾਵਾ ਸਤ ਉਪਤ ਕਰਿਆ॥ਬਾਮ ਪਰਸ ਤੇ ਬਾਏ ਪਾਸੇ ਤੇ
ਝੂਠ ਉਪਾਦਾ ਝੂਠ ਉਤਪਤ ਕਰਿਆ ਅਬਿਬੇਕਾ॥੩੩੯॥ਸੁਨੋ ਰਾਜ ਸਰਦੂੰਓਲ
ਉਚਾਰੋ ਪ੍ਰਬੋਧੀ ਚਰਪਟਨਾਥ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਸੁਣ ਹੇ ਰਾਜਿਆ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੇਰ ਦੀ ਨਿ
ਕਾਹਿ ਦਾ ਹਾ ਬਿਚਾਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਸਭੀ ਬੋਜੋ ਸਭ ਆਇ ਦਾਨਾ॥ਸੁਭ ਬਪੰਭਦ
ਧਪੰਅ ਦੇ ਪੰ ਭਦਾਣੇ ਪਿਛੋਂ ਤੇ ਅਗੋਂ ਤੇ ਅਬਾਆ ਬਿਨਾਸੀ ਹੋ॥ਜਲਾਸੀ ਜਲਾ

ਵਿਚਰਹਣਵਾਲੇ ਜਾਮਨੀ ਜਗਕਾਰੀ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਜ ਗਕਰਨਵਾਲੇ॥੪੯
ਪ੍ਰਮਾਥੀ ਪ੍ਰਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਥਣਵਾਲੇ ਪਰੀਪਰਬਤ ਪਰੀਕੋਣ ਪਰਬਤਾਂ ਵਿ
ਚਰਹਣਵਾਲੇ॥੩੪੪॥ਕ੍ਰਿਪਿਓ ਜੇ ਮਪਾਨੈ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਤਪਿਆ ਪਾਣੀ ਵਤਾ॥
ਬੈਧੀਬਿਧਾਨੈ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਦੀ ਬਿਧ ਸੰਜੁਗਤ ਹਥ ਜੋੜਕੇ॥੩੪੬॥ਸਬੇਸਿਧਾਗਤ
ਸਭੋ ਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਹਰਣਵਾਲੇ ਹੋ॥੩੪੭॥ਅਰੀਨੇ ਮਾਰਿਆ ਰੇ ਅੜੀਵਾਲਿਆਂ ਨੇ
ਅੜੀ ਕਰਕੇ ੩੪੮॥ਬਰਿਆਰੂ ਬਲਵਾਲ ੩੫੦॥ਜਿਨਜੀਤੇ ਜੀਤੇ ਸੰਸਾਰੰ
ਏਨਾ ਜਿਤੇ ਮੈ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਜੀਤਿਆ ਮੈਂ॥ਜਿਨ ਜਾਈ ਜਿਤ ਜਾਣਗੇ॥੩੫੧
ਸਿਖਾ ਲਾਟ॥੩੫੨॥ਤਿਲੋਨਾ ਕੇ ਸਹੀਰਿਗਾਦੇ॥ਚਟਪਟ ਸਭਾਬੀ ੩੫੩॥ਤਨ
ਨਾਲ ਕਰ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਲ ੩੫੬॥ਡਿਣਕਾਸ ਪਾਵਕ ਖ ੩੫੭
ਸਲ ਚਿਖਾ ਜਗ ਜਲ੍ਹੀ ੧ ੴ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ॥ ॥ਜਰਾਰ
ਦਨ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰਣਵਾਲੇ ਹੋ॥੧॥ਤਤ ਸਮਾਧਿ ਸਰੂਪਾ ਦਿ
ਖੇਸ ਮਾਧ ਲਗੀਹੋਈ ਹੈ॥ਸੁਭਾਵ ਸੇ ਸੁਸੁਭਾਉ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਨਾਸੀ ਪਾਵਿ
ਸੇਸਨੂੰ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਦਾ ਸੁਦ ੨॥ਅ
ਨੂਰ ਪ੍ਰਗਟ ੩॥ਸਿਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਸੰਭੂ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਰਾ ਅਨੇਕ ਬ
ਖਾਨੇ ਅਨੇ ਕਾ ਅਸਥਾਨਾ ਬਿਖੇ ਇਕ ਹੀ ਕਥਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥੪॥ਅਛਿਰਾ॥
॥ਅਖ੍ਰਾ ਨਿਦਾਨਕ ਛੂਨਹਿ ਓੜਕ ਨੂੰ ਕਛ ਨਹੀ ਏਸੁ ਬਹਾਨ ਏਜੇ ਅ
ਭਰ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਤੂਹੀ ਅੰਦਰਦਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਦਾ ਤੂਹੀ ਸਿਰਦਾਰ ਹੈ॥ਸਬਹੂੰਸ
ਬੰਠੋਰ ਨਸੋ ਮਨ ਮਾਨਾ ਸਭ ਨਾਨੇ ਸਭਨਾ ਅਸਥਾਨਾ ਵਿਖੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਲੀਸਰੇ
ਕਰਿਆ ਹੈ॥ਮਣੀਧਰ ਸੇਸਨਾਗ ਸਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤ ਸਦੈਵ ਸਰਬ
ਦਾ ਕਾਲ ਸਭ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ॥੯॥ਸੱਤ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪ ਸਰਬਦਾ ਕਾਲ ਸਤ
ਸਰੂਪ ਹੈ॥ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਬੰਦੇ ਵਤੇ ਰਾਖਸਾਂ ਦਾ ਬੀਦੇ
ਵੀ॥ਜਿਹ ਸੋ ਸਬ ਕੋ ਚਿਤ ਚੀਨੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭਾਨਾ ਦੇ ਚਿਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਿਆ ਹੈ
ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿਮਾ॥ਪ੍ਰਥੀ ਵਿਖੇ ਮਾਹਿਮਾ॥ਜਿਸ ਦੀ ਮਨ ਮੋਤੀਆਂ ਨਮੁਝੈ ਕਹਿਦੀ
ਨੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਆਕੇ ਮੈ ਨੂੰ ਕਧਿ ਦਿਤਾ ਹੈ॥ਦੀਨ ਚੇਤਆਗੀਆਂ
ਨੇ ਹੈ॥ਆਗੀਆ ਨੀ ਚਿਤ ਸੁਜਾਨ ਚੇਤ ੧੦॥ਕਾਹੂ ਲੈ ਠੋਕ ਬਧੇ ਉਰ ਠਾਕੁਰ
ਕਿਸਨੇ ਮਣਾਕੇ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਗਲ ਨੂੰ ਠਾਕੁਰ ਦਾ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਨੂੰ ਬਣਾਕੇ
ਆਸਣਾ ਵਿਚ ਬੰਨੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮੈਂ ਠਾਕਰ ਦੂਆਰੇ ਵਿਚ ਹਰੀ ਨੂੰ॥
ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕਹੂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੂੰ ਕਾਹੂ ਮਨੇ ਅਵਤਾਰਨ ਮਾਨਿਓ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਅਵ ੧੧
ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ॥ਕੈਸਲ ਕੁਖਜ ਪੇਜੁ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕੋਸਲਿਆ ਦੀ
ਕੁਖ ਤੋ ਉਤਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ਕਾਲਹੂ ਕਾਲ ਕਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਕਾਲ ਦੇ ਕਰਣਵਾਲਾ ਕਾਲ
ਕਹਿਦੇ ਹੋ॥ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨੂੰ ਲੋਨਲ ਪੋਜੂ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬੇਦਾ ਪਿਛਾਣਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੁਣ ਭੇਦ
ਤਿਸ ਦਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਅਰੋਗੀ ਭੇਦ ਲਵੇਗਾ॥੧੨॥ਕਿਓ ਕ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ

੧੩ ਪ੍ਰਮਾਣਿਓ ਜੋਨਿਸਚੇ ਕਰਿਆ ਹੈ।੧੪।ਉਪਿੰਦ੍ਰ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ੧੬।ਨਿ
ਆਸ਼ੰ ਸਾਧਨ ੧੭। ਕਾਹੂ ਕੋ ਲੋਗਠਗੋ ਠਗ ਲੋਗਨ ਠਗਣਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੋ ਕੇ ਲੋ
ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਠਗਾਦੇ ਹੋ ੧੯। ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਭੂਯੋ ਫਲਹੀਨ ਫੋਕਟ ਧਰਮ
ਕੂ ਣੇ ਕੂ ਕੇ ਹੋਇਆ ਫਲਤੇ ਬਿਨਾ ਐਸ ਹੀ ਐਸ ਐਸਾ ਹੀ ਐਸਾ ਵਿਖੇ
ਵਾ ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਕਰਮਾ ਵਿਖੇ ੨੦। ਭ੍ਰਯਾ ਹੈ ਭੂਈਆ ੨੧। ਰੇ ਮਨ ਲੋਲਰੇ
ਮਨ ਚੰਚਲ ਇਕੇ ਲਹੀ ਅਦ੍ਰਤੀ ਕਾਲ ਕੇ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ੨੨ ਤ੍ਰੈ। ਲਾਜ ਸੋ ਛਾ
ਡਿ ਨਿਲਾਜ ਅਰੇ ਲਾਜ ਆਨੂ ਛਡ ਕੇ ਨਿਲਜ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰੇ ਤਾਜੇ ਕੋ
ਜ ਤ੍ਰਿਆ ਗਾ ਕੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਕਾਰਜ ਜੋ ਅਕਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ਓ ਅਕਾਜ ਕਾਜ ਕੇ
ਬਣਾਇਆ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ੨੪। ਅਸ ਬਾਲ ਪਕੇ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰਿਆਂ
ਕੋ। ਆਪਨ ਹੂੰ ਆਪਣੇ ਹਠ ਵਿਖੇ ੨੬। ਜੋ ਕਾਹਿਕੋ ਉਮਸਿੰਦਨ ਸੋ ਕਹੇ ਜੇ
ਕੂ ਕਿਕੋਈ ਅਸਿੰਦਨ ਕੇ ਕਹੇ ਮੇਰਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ। ਲੇਉ ਤਹਿ ਲੇਉ ਕਹੇ ਲੇ ਣਾ ਹੀ
ਲੇ ਣਾ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਕੈ ਦੈ ਕਰਿਦਿੰਦਾ।੨੭। ਦੀਨੇ ਨਾਮ ਸੁ
ਨੇ ਭਜ ਰਾਵੇ ਣਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਭਜ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਲੀਨੋ ਬਿਲਏ ਬਿਨਾ ਨ
ਹਿ ਨੈ ਕਪ੍ਰ ਸੀ ਜੈ ਨਹੀ ਬੇਦ੍ਰਾ ਬੀ ਪ੍ਰਾਸਿੰ ਨ ਹੰਦੇ।੨੮। ਤਿਹ ਦੇਤ ਨਾ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਦਿਦੇ ਨਹੀ ਮਾਗਨ ਜਾਤ ਮੁਖੋ ਨ ਦਿਖਾਵੈ ਜੋ ਮੰਗਣ ਬੀ ਜਾਵੈ ਸੋ ਵਕਤਾ ਮੂੰ
ਬੀ ਨਹੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਬਰੋ ਗਹਿਣਦੇ ਵਿਐ ਦਰਲਾਵਣੋ।੨੯। ਅਸ ਐ
ਸਾ।ਲਾ।ਫਿਰਿ ਫੋ ਧਨ ਆਸ ਧਨ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ
੩੧। ਬਿਗਾਨ ਕਹੇ ਹੈ ਬਿਗਾਨਾ ਕਹਿਣ ਰਗਿ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮਹਾ ਪਸ
ਹੇ ਅਚੇਤ ਮਹਾਂ ਪਸੂ ਚੇਤਣਾ ਕਰ ਰੇ ਚੇਤਣਾ ਕਰ।।ਅਥ ਪਖਿਆਨ ਚਰਿ

੧੦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ॥ ॥੧॥ ਤੁਹੀ ਜੋਗਮਾਯਾ ਜੋਗਨੀ

ਦ੍ਰਾਰੂਪ ਹੈ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ਸਰੁਸਤੀ ਰੂਪ ਹੈ।੨। ਤੁਹੀ ਬਕ ਤ੍ਰਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦੇ
੨ ਬਕਾਹੀ ਤੁਹੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦਰੁ ਦਾ ਕੇ ਕਹਦੀ ਹੈ ਤੁਹੀ ਬਿਕ੍ਰਤ ਰੂ ਤੁਹੀ
ਕ੍ਰਇਆ ਨਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਰੂਪ ਬਾਲਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਬਕ੍ਰ ਬੈਨ ਟੇਢੇ ਬਚਨਾ
ਵਾਲੀ ੪। ਬ੍ਰਧੇਛਾ ਬਾਬਾਨ ਛਡਕੇ ਬਾਣਾ ਨੂੰ ਮਾਰਣਵਾਲੀ ਹੈ ਬਾਫਵਾਰੀ
ਬਾਫਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ੬। ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਕੀ ਰਾਤ੍ਰਿ ਹੈ ਕੋ ਬਿਹਾਲੇ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਲੈਕਾ
ਲ ਦੀ ਰਾਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਬਿਚਰਦੀ ਹੈ।।ਵਾਅ ਮਾਸਿ ਆਦੀ ਰਾਤਾ।ਹਾ ਜੋਸ੍ਰਗੀਰ
ਜਾ ਬਿਭੂਤੀ ੧।ਤੁਮੇ ਲੋਗ ਉ ਆਤ ਉਗਬਖਾਨੈ ਤੈਨੂ ਉਤਕਿਸਟ ਲੋਕ ਆਤ
ਮੈ ਕਰ ਕੇ ਉਤਾ ਕਿਸਟ ਕਹਿਤੇ ਹੈ।।ਅਦੂਜਾ ਪਾਰਬਤੀ ਬਿਸ ਬਾਨੀ ਪਛਾਨੇ
ਬਿਆਮ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸੇ ਪ੍ਰਗਾਹੈ ਸੋ ਤੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੈ।। ਤੁਤੇ ਸਾਰਦੂਟਾ
ਤੁ ਹੰਤਾ ਪ੍ਰਬਤੁ ਦਾ ਸਾਰ ਤਿਮਾਲ ਰੂਪ ਕਹਾਈ ਹੈ ਦੀ।ਜ੍ਰਾਲਾ ਫਕੀ ਸੋ ਜੁਰਾਏ
ਅਖੀਆ ਦੀ ਅਗਾਨਾ ਲਸਾਨੂੰ ਆਹੈ।ਤੁਮੀ ਕੋਂਚ ਮੈ ਹੀ ਬ੍ਰਮਕ ਵਢ ਕੇ ਉਰ
ਕਿਆ ਹੈ।।੦।।ਅਜੈ ਜੈ ਜਿਤਣੇ ਤੇ ਅਜਿੱਤ ੧੧ ਮਦੁਧਾਤ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਹਾ ਅਗਨ
ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਧਾਰਣਵਾਲੀ ਹੈ।੧੨। ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਤਸੀ ਧਿਆ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਤੇ

ਸੀ ਪਿਆ ਕਾਲਾ ਵਿਖੇਂ ਅਰਣ ਬੱਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ਲਾਲ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ਹੈ। ਸਕ ੫੦
ਲ ਅੰਬਰ ਸੁਧਾਰੇ ਚਿਟੇ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ਹੈ। ਅਧਿਆਨ ਕਾਲਾ ਵਿਖੇ ਧਾਰੇ ਹੈ।।੧
ਤੂੰ ਰਕਤ ਦੰਤਾ ਲਾਲ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਤੂੰਹੀ ਬਿਪ੍ਰਚਿਤਾ ਨੂੰ ਕੇ ਚਬੈ ਹੈ ਤੂੰਹੀ ਬ੍ਰਿ°
ਮਣ ਜੋਕ ਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਵੇਲੇ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਣ ਵਾਲੀ
ਹੈ। ਤਸਾਕੰਭਰੀ ਤੂਹੀ ਸਾਕੰਭਰ ਦੇਵੀ ਹੈ ੧੫।। ਅਸ਼ਾ ਜਾਨ ਚੇਰੋ ਮਯਾ
ਹੇ ਹਿਕੀਜੈ ਹੇ ਮਾਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦਾਸ ਜਾਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ।।੧੬।। ਬਾਮ
ਕਰਿ ਖੋਰਗ ਲਮੇਅ ਸਤ੍ਰਾਰੇ ਖਬੇ ਹਥ ਵਲ ਗਾਲ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਖੰਡਾ ਹੈ।
ਅਨਿਆਰੋ ਅਣੀਆਂ ਵਾਲਾ ਮਸਤਕ ਫਾਰੋ ਜਿਸ ਕੀਆਂ ਸਿਖਾ ਹੈ ਸੋ ਰੰਗ
ਮਾਮਖੇ ਵਿਚਾ ਬਿਰਾਜਦਾ ਹੈ। ਸੁਕਾਲ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤਾ ਤਿਹਾਰੋ ਸੋ ਕਾਲ ਭ
ਗਵਾਨ ਸਦਾ ਹੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਤੁਮਾਰੀ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ੧੭।। ਭੂਤ ਜ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਦੇ ਜਾਏ ਦੈਤ ਭਾਰ ਪਰੇ ਭੀੜਾਂ ਦੇ ਪਏ ਨਹਿ ਸੀ ਪਗ ਧਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਿਕੇ ਪਿ
ਛੈ ਪੈਰ ਗ ਖੇ।। ਭ੍ਰਾਲਕਾ ਜਿਉ ਭਭਕੇ ਬਿਛੁੜੀ ਨਿਆਈ ਬੋਲਦੇ ਹੈ। ਬਿਨ ਭੇਤੇ
ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੈ ਹਨ ਭੇਰਦ ਭੇਦ ਭੁਇਆ ਨਕ ਨੂੰ ਭੇਦਣ ਵਾਲੇ ਰਾਖਸਾਂ ਭੁਲ
ਕਾਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਬਾਣਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ।।੧੮।। ਓਟ ਕਰੀ ਨਹਿ ਕੋਟ ਭੁਜਾਨ ਕੀ ਕ੍ਰੋੜਾ
ਹੀ ਭੁਜਾਂ ਦੀ ਓਟ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਥੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਕੋਟਨ ਜੇ ਕਿਲਿਆ ਸਾਰਖੇ ਬਡੇ ਗਧ
ਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਥੇ ਤਨ ਬੋਟਨ ਤਨ ਦੇ ਮਾਸ ਦੀਆ ਬੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ੧੯।। ਉਗ੍ਰ ਬਡੇ
ਉਦਾਯੁਧ ਉਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਜੁਸਤ੍ਰ ਧੂਮਰੀ ਧੂਰ ਭਰੇ ਧੂੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਧੂਸਲੇ
ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਏ ਰਿਰੇ ਖਿੜੇ ਚਟਕੀਲੇ ਚਟਕਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਧਾਰ ਵਾਸੇ ਬਦਲਾਂ
ਸਾਰਖੇ ਝੁਟ ਦੇ ਪਟ ਕੈ ਬਿਕਟੀਲੇ ਝੂਟਦੇ ਕੇ ਪਟਕ ਕਉ ਬਿਕਟ ਥੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਰਾਖਸ ਦੇਵੀ
ਨੇ ਰੋਰ ਪਰੇ ਰਨ ਰੈਲ੍ਹਾ ਪਾਕੇ ਰਣ ਵਿਖੇ ਰਨ ਸਿੰਘ ਰਣ ਵਿਚ ਫੇਰ ਦੀ ਨਿ
ਆਈ ਸੋਭਤੇ ਹੈ। ੨੦।। ਕੋਟਨ ਕੋਟਨ ਸੋ ਚੋਟ ਪਰੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਹੀ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਚੋਟਾਂ ਦੇ ਪਾਇ
ਆ ਹੋਇਆਂ। ਜੋ ਨਿਪਟੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਅਤ ਸੈ ਕਰਕੇ ਗਰਬੀਲੇ ਗਰਬ ਵਾਲੇ ੨੧।। ਧੂਮ
ਹੀ ਧੂਰ ਭਰੇ ਧੂਮਰ ਤਨ ਧੂਏਂ ਦੇ ਰੰਗ ਥੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਧੂੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਧੂਸਲੇ ਰੰਗ ਦੇ
ਹੋਰ ਹੇਤੇ ਲੋਹ ਕਟੀਲੇ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਕਟਣ ਵਾਲੇ। ਮੇਚਕ ਪਬਨ ਸੇ ਕਾਲੇ ਪਰਬ ੨੪
ਤਾਂ ਸਾਰਖੇ ਕੰਚ ਮਜੇ ਸੈ ਜੋ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹੈ ੨੨।। ਫੁਸੀਲੇ ਕਠਨਾਂ ਅਖੰਡੂਲ ਤੇਲ
ਨਿ ਇਤ੍ਰ ਤੇ ਬੀਨ ਹੀਆ ਕੀਨੇ ਕਰੇ ਖੰਡਾ ਟੁਕੜੇ।।੨੩।। ਕਾਲ ਕਾਲੀ ਨੇ ਫਤਿ ਹੱਤੇ ਜੁਲ
ਥੇ ਤਿਸ ਦੇ ਤੇਜ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਭਟਕੇ ਭੜਕਦੇ ਹੋਏ। ਉਡ ਸੋ ਜਟਕੇ ਤਾ ਹਿਆ ਸਾਰ
ਖੇ ਹਲੇ।।੨੪।। ਅਕੇਲੇ ਅਦੁਤੀ ਭਟ ਦੇਵੀ ਵਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ।। ੩੦।। ਅਦ
ਗਾਬ੍ਰਏ ਸਾਬਦੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਪਕੇ ਲਾਟਾ ਝੁਪਕੇ ਝੁਪਟਾ ਮਾਰਤੀ ਹੈ ਬੜ੍ਹਵਾਨਲ
ਕੀ ਬੜ੍ਹਵਾਨਲ ਅਗਨੀ ਕੀਆਂ ਦਮਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁਦੀਆ ਹੈ ਮਾਨੋ ਬਾੜਧ ਕੇ ਬਨ
ਮੇ ਮਾਨੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਜਲਾ ਵਿਖੇ।। ੩੧।। ਕੋਪਾ ਅਖੰਡ ਕੇ ਕ੍ਰੋਪਾਇ ਰਸ ਕਰ ਕੇ।। ੩੪।।
ਅਨਿਕ ਅਨੇਕਾ ਹੀ ਪਣਦ ਫੇਲ ਗੋਮਖ ਰਣ ਸਿੰਗਾ ੩੫।। ਕਿਰਪ ਚਾਇ ਕ
ਚੀਚੀਆ ਮਾਧਾ ਕੇ।। ਧੁਕਿ ਧੁਕਿ ਪਰੈ ਉਠ ਉਠ ਪੈਂਦੇ ਹੈ ਰਬੀ ਪਧਰੁ ਭੂਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਧਾ ੩
੭।। ਹਨ ਫਿਕ ਰਤੰ ਰਣ ਵਿਚ ਗਿਦੜੀਆਂ ਤੇ ਜੰਬੁਕ ਗਿਦੜਾ ੩੮।। ਨਿਸਨ ਸਬਦ

ਭੂਰ ਸਮੂਹ ਵਾਰਨ ਭਇਆ ਨ ਦੀਹਹੁਤੇ ਬੜੇ ਹੁੰਦੇ ਥੇ ੪੧॥ਅਨਤਰੀਛ॰
ਬਿਨਾ ਤਾ ਭੂਤੇ ਲ ਏਤੇ ਤਿਹਾਰੇ ਨਾਂਉ ਤੁਮਾਰਾ ਸਉ ਲਏ ਤੇ ਤਰਦਾ ਹੈ।੪੨॥ਅ
ਰਪੁ ਨਾਮ ਕਾਉਦਾ ਗਰਭ ਤ੍ਰਿਯ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਗਰਭ ਜੇ ਹੈ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜਾ ਇਨ॰
[illegible]
ਤੁਹਾਰਾ ਭੁਦਨ ਹੈ। [illegible] ੪੪ [illegible]
ਤੇਰੇ ਕੋ ਮੰਨ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ੪੫ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਸੁਭਾਇ ਦਾਨ ਭਗ
ਹੇ ਮਾਤਾ ਧ੍ਰਟ ਮੇਤ੍ਰ ਮਹੂੰ ਨਦੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਥਿਧੇ ਤੂੰ ਨਦੀ ਹੋ ਕੇ ਉਪਜ
ਉਤਪਤ ਕਰੇ ਬਚ ਨਾਰੂ ਪੀਤ ਤਰੰਗਾ ੪੬॥ [illegible] ਮੇ ਧਨ
ਜੋ ਖਿਨਾ ਵਿਚ ਧਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਲਗਤੇ ਹੈ। ਕਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ ਹੋਣ ਹੈ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾ ਨਕੇ ਭਾਰ ਥਿਰ ਜੋ ਪ੍ਰੇਨੁ ਤਾਂ ਜਾ
ਰੀਆ ਜੋ ਭਾਰੀ ਭੁਜਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਤਾ ਤਿਨ ਦਾ ਬਰੋ ਸਾ ਹੈ।੪੭॥
ਰੂ ਕੇ ਖੰਡਣੇ ਤੇ ਜੋ ਅ ਖੰਡ ਥੇ ਤਿਨਾ ਨੂ ਖੰਡ ਕੇ ਚੰਡੀ ਲੋਕ ਵਿਚ ਅ
ਤਨ ਭਜਾਇ ਦੇ ਤੇ ਕੇ ਸਾਥ ਅਰਿ ਤ੍ਰਾਨ ਦੇ ਕੇ ਬਲ ਬਾਹੀ ਬਾ
ਥਾਪਿ ਅਖੰਲ ਕੇ ਥਾਪ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ ਹੂੰ ਕ ਦੇ ਬਲ ਭਇਆ ਨ
ਮੰਡਲ ਜੁ ਧਭੂਮ ਕਾ ਵਿਖੇ ਕੋਊ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਨਹੀ
ਪਾਹਿ ਲਾਗ ਸ੍ਰਿਤੁ ਇਤੀ। ॥ਕ੍ਰਾਂ ਅਟਕ ਤਭਈ ਮੇਹਤ
ਭਾ ੧॥ ਚਿਤ੍ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਾ ਕੇ ਭੁਗਤ ਬਣਾ ਕੇ ਮੂਰਤੀ ਤਿਸ ਦੀ
ਭੋਗ ਨਾਥ ਕੇ ਲਭਦਿਆ ਹੋਇਆ ਉਰ ਛਿ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰ
ਤਾਂਤੇ ਗੁਣ ਨਨ ਬਸੇਖ ਤਿ ਸਤੇ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਸੇਸਾ ਉਰ ਵਿ
ਆਜ ਪ੍ਰਚ ਕਮੇ ਰੇ ਨਾਲ ਜਿਤ ਕੋ ਥਿਆ ਹਲ ਜਾਦੇ ॥੧੦॥
ਹੋਰਿ ਓਸੈ ਨਾਨੂ ਅਰੋ ਥੇ ਨਤੀ ਕਿਰੀ ਬਾਜੇ ਨੇ ॥੧੧॥ਤਈ ਨਾਲ
ਤਲੁ ਵਾਰ ਲ੍ਰਿਸਾ ਕੇ ਚੁਗੇ ਹੋਇ ਚੰਭੋ ॥੧੪॥ [illegible]
ਕਲਇ ਦਸਾ ਰਾਈ ਹੈ ਮਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂਤ ਸਾਰ ਖੇ ਸੁਗਮੇ ਹਲ
ਨੂ ਮਾਰ ਕੇ ਹਠ ਵਾਰ ਨਹੂੰ ਕੇ ਹਠ ਦਾ ਲਿਆ ਕੇ ॥ ਹੈ ਮਹੂ ਬਾਂਪ
ਮੰਤ ਕਚ ਕਤ੍ਰ ਮਲ੍ਹ ਤੇ ਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਡ ਲੋਕ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ਲੋਕ ਬ
ਹਾਰ ਗਿਹੋ ਬੀਨ ਹਾਰੇ ਰਹੇ ਆਗਿ ਜੇ ਕੋ ਬਿਨਾ ਹਾਰੇ ਤੇ ਰਹੇ
ਗੇ ਹਾਰੇ [illegible] ਥੇ ਜੋ ਗਿਰੇ ਬਿਨਾ ਹਾਰ ਥੇ ਜੋ ਸਾਅਕ ਦੇ ਹੋਏ ਨੂ
ਤੂ ਹਾਸੇ ਹਨੂ ਕੇ ਹਾਸੀ ਮਾਤ੍ਰ ਹਨੂ ਦੰਤ੍ਰਾ ਸਿਧਾਰੇ ੧੫॥ਪਟਨ
ਤੂ॥ਸਿਰ ਦਾਰਨ ਤੇ ਰਿ ਸਰਦਾਰਾ ਦੇਨਾ ਲਤੇ ਟਾਕੂ ਕੇ ਬਰੰਗਾਨ
ਮਿਲ ਦੇ ਹੋਏ ਲੁਪੇਟਿ ਇਕ ਠੇ ਕਰੇ ਨਾ ਭਰੰਗਾਨਿ ਤਾਲਿ ਨਦੀ
ਰਗ ਪਰ ਰਗੇ ਧੋਣ੍ਹ ਖਰ ਗੇ ਇਆਂ ਦੇ ਤਰ ਦੇ ਹੋਏ ॥੧੭॥
ਓਗਿ ਓਰੇ ਸਰੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਰਾਣੀ ਦੀ ਨਾਈ ਪੂਰੀ ਚਿਤ੍ਰਮਤੀ
੧੮॥ਇਕ ਮਾਸ ਤਾ ਸੇ ਕਹਿਓ ਚਿਤ੍ਰਮਤੀ ਨੇ ਰਿਸ ਬਾ ਮ
ਤਾ ਸਿ ਪ੍ਰਨੁ ਕਹਿ ਦੇ [illegible] ਜੀ ਨਾਇ ਕਬੇ ਲੈ ਨਾਕਿ ਮੇਨਾ ਲਬੀ ॥੧
ਰ ਸੁਣਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਚਨਾਨੂ ਦ ੧॥ ਲਦਾਇ ਸਾਥ ਆਪਣੇ ॥ਦ

ਕੀਨੇ ਕੂਕੇ ਰ ਤ੍ਰ॥ ਜਰਜ ਰੰਗੇ ਮੋਨੈ ਮੈਨਕੇ ਐਨ ਮਾਨੇ ਕਾਮਦੇਵ ਪ੍ਰਹੈਨੇਤ੍ਰਾ॥੨੪॥ ੫੧
ਬਾਨਬਿੰਬਿਰਹਾਕੇਬਲਾਇਲਲੋਜੈ॥ਬਿਛੁੜੇ ਕੂੰਦੇਬਾਣਨਾਲਬਿਨੀਗਈਹਾਂਬਲਿਹਾਰ ਧੀ
ਜਾਵਾਂ ਸੋਨਕਰੈਚਖੁਚਾਰਾਚਿਤੈਬੇਕੋਸੋਨਹੀਕਰਦਾਨੇਤ੍ਰਮੁੰਦ੍ਰਦੇਖਣੇਕੋਇਸਤ੍ਰੀਦੇ
ਤਦ੍ਵਾਰੇ ਤੇ ਬ੍ਰਿਖਾਕੋ॥੨੫॥ਚਮਕਿ ਚਉਦੀਖਾਕੇ ੨੯॥ਤ੍ਰਿਯਾਚਰਿਤ੍ਰਨਕਿਨਹੂ
ਪਾਯੋ॥ਮੰਤ੍ਰੀਕਹਿਦੇਹੈਹੇਰਾਜਾਇਸਤ੍ਰੀਦੇਚਲਿਤ੍ਰਨੂਕਿਸੇਨੇਨਹੀਪਾਇਆ॥ਦੂ
ਠੀਆਚਲਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੩॥੧੮॥ ॥੧॥ਏਕਪੁਤ੍ਰਕਾਰਦਾਰਕੀਇਕਪੁਤ੍ਰੀ
ਜਟਕੀ॥ਸੀਮ੍ਰਿਗਚਛਮਤੀਸੁਭਾਇਵਾਨਿਮ੍ਰਿਗਚਛਮਤੀਨਾਮਸੀਤਿਸਦਾ॥
ਤ੍ਰ॥ਨਿਰਖਛਪਾਕਰਕੀਦੇਖਕੇਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀ੪ਦ੍ਵੈਦੇਦੋਨੋਜਣੇ੬੫॥ਹੋਤਤਰਨ
ਕੇਤਰਨਬਸਹੁੰਦੀਹੈਜੁਵਾਵਸਥਾਵਾਲੇਕੇਇਸਤ੍ਰੀਵਸ।ਬਿਰਧਤਰਨਬਸ
ਹੋ।ਬਿਰਧਜੁਆਨਕੇਬਸਹੋਜਾਂਦਾਹੈ॥੧੧॥ਉਬਾਰ ਰਖਨਾਸਕੀਬੀਰਜਨੂਜਾਤ੍ਰ
ਤ੍ਰੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੩॥੯੧॥ ॥ਭੂਪਤਸੁਧਾਸ੍ਰਵਨਜਨਭਰੇਰਾਜਾਦੇਕੰਨਾਂ
ਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਲਭਰੇਹੈ॥੧॥ਮਹਾਨੰਦਮੁਰਦਾਰਕੀਮਹਾਨੰਦਜੋਮੁਰਦਾਜੇਹਾ
ਹੈ ਤ੍ਰ॥ਯਾਕੇਵਾਮਾਹਿਪ੍ਰਾਣਮਹਾਨੰਦਦੇਪੁਰਕੀਵਿਚਹੀਪਰਾਣਹੈ॥੧॥ਪਰੋ
ਸਦਾਹਮਰੇਰਹੈ ਮੇਰੇਧੀਵਸਸਦਾਪਾਇਆਰਹੇ ਲਹੈਨਭੇਵਅੰਧੇਰਭੇਦਨਾਜਾ
ਨੇਅੰਨ੍ਹਾ॥ਆਤਿਹਿਤਾਚਿਤਕੇਸੰਗਅਤਸੋਚਿਤਦੇਹਿਤਨਾਲ॥ਚਤ੍ਰਥੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇ
ਤੀ॥੪॥੧੦੧॥ ॥ਤ੍ਰ॥ਹਰਿਚੁਰਾਕੇ॥੪॥ਕਰੀਕਿਵਾਰੀਕੀਤ੍ਰੀਹੈਤਾਕੀਤਤਕਾ ੬
ਰ ਤਾਲ੍ਰਮਾਰੇਹਥਾਂਦੀ॥ਤਾਂਕੀਤਗਨਿਤਿਸਦੀਇਸਤ੍ਰੀ ਛੋਰਤਖੇਲਦੇਵਕਰਨਹਥਾ
ਕਰਕੇ॥ਰਾਜਕਲਾਬਿਨਸੀਸਭਰਾਵੈ ਸਭਨਾਦੇਪਾਸਰਾਜਦੀਕਲਾਕਿਆਨਿ
ਆਉਹੈਨਹੀਏਹਕਹਿਦਾਹੈ॥ਸਹਜਕਲਾਬਿਨਸੀਨਸੁਨਾਵੈ ਸਹਜਕਲਾਬਿਨ
ਸੀਨਹੀਇਉਸਣਾਉਦਾਹੈਜੋਗੀ॥੯॥ਬਲਗੁਨਬਿਕ੍ਰਮ ਬਲਮਨ ਦਾਗੁਣਬਾਣੀ
ਦਾਬਿਕ੍ਰਮਸਰੀਰਦਾਇੰਦ੍ਰਦੇਬਰੋਬ੍ਰ੧੨॥ਲੋਹਸਤ੍ਰਧਆਦਕਪੀਣਾ ਪੇਹਜਅੰਬਰੂ
ਪਛੇ ਭਛੁਸੁਭਮਠਿਆਈਤ੍ਰੈਲੈਕੇ੧੪॥ਤਰਨਜੁਆਨ ਤਰਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੋਪਸੂਏ
ਹੈਜੋਦੇਪਾਉਂਦੀਹੈ॥ਜਤ੍ਰਪੇਕਿਫੇਜਾਣਏਹੈ ਜਤ੍ਰਪਾਸਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਂਦੀਹੈ॥੧੬॥
ਸੁਰਾਯਹਿਬੋਲਿਆਸੁਹਿਤਮੋਕੋ ਜੋਗੀਨੂਬੁਲਾਕੇਤੇਮੇਰੇਨਾਲਭੋਗਕਰੇਤਾਂਤੈਨੂੰਮੈ
ਲੈਜਾਊਗਾ॥੧੯॥ਆਪਨੈਹੇਕਰਸ੍ਵਾਰ ਆਪਣੇਘੋੜੇਪਾ॥ਅਸਵਾਰਕਰਕੇਲੈਗਈ
ਆ॥ਸਹਜਕਲਾਨੂ॥ਪੰਚਮੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੫॥੧੨੦॥ ॥੧॥ਕਹੋਮੁਹਤਾਤਕੋਹੋ
ਮੈਨੂਹੇਪਿਆਰੇ ੨॥ਦੂਜੇਬਰੀਗਵਾਰ ਦੂਸਰਾਮੂਰਖਾਤਿਸਨੇਬਰੀਹੋਈਥੀ॥
ਏਕਬਧੂਥੀ ਜਾਟਕੀ ਦੂਜੇਬਰੀਗਵਾਰ ਇਕਜਟਦੂਸਰਾਮੂਰਖਾਤਿਸਨੇਇ
ਸਤ੍ਰੀਬਰੀਹੋਈਥੀ॥ਤ੍ਰ॥ਅਪਕਰਸਾਹ ਮਪਕਰਸਾਹਰਾਜੇਦਾਨਾਉਸੀ॥ਅਕਸਮਾ ੮
ਤ੍ਰ ਸਤਾਬੀ ਭੁਧਕੇਭਾਇ ਰਾਜੇਦੀਤ੍ਰਾਦਾ॥੧॥ਆਗਿਆਭਈ ਆਗਿਆਨਾਲ
੧੨॥ਰਾਖੋਰਾਜਾਚਲਾਗਾਇਆ ਖਸਟਮੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੬॥੧੨੩॥ ॥ਤ੍ਰ॥ਬੇਗ
ਯੂਸਫ ਯੂਸਫਬੇਗਮੁਗਲਖਸਮਸੀ ਜਾਹਦਖਾਂਜਾਰਸੀ॥੪॥ਟਰਿਆਬੇਤ੍ਰ
ਹੋਕੇਅਗੋਜਾਕੇਤਿਹਲਖੋਤਿਸਨੂਜਫੀਵਿਚਲਾਇਆ੬॥ਅਨਸਰੋ ਅਨਸਾਰ
ਦੇ ਧਾਇਦਾਈ ਗੁਰ ਗੂਹੁ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰਾਦੇ ਭੇਦਦੁਰਾਇਹੈ ਭੇਦਛਪਾਉਂਦਾਹੈ॥੧॥ਦਾ

ਦਰੀ ਨਾਮ ਜੁਆਰ ਦਾ ਰਿਪ ਕੇ ਐਸੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਐਸਾ ਗਲਿਤ੍ਰ
ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿ ਉਸ ਨੇ ਦਿਖਾਕੇ ।। ਸਪਤਮੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ।।੭।।੧੪੫।। ।।ਅਕ
ਬਰਾਬਾਦ ਆਗਰੇ ਕਾ ਨਉ ਵਾਰੋਨ ਮਾਹਿ ਗੁਣਦਿਦਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਸ ਦਿਤਾ ਕੁਟ
ਵਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਿਆਦੇ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਤਲਾਸ ਲਿਆ ।। ਅਸਟਮੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ।।੮।।੧੫
੫।। ।।ਰਾਜਾ ਲਖਿਤ ਕੋ ਤਰੁ ਤਾਤ ਨਲਾਜੇ ਤਿਸ ਦੇ ਤਨ ਨੋ ਦੇਖ ਕੇ ਬੇ ਜੁਲੀਲ ਜਾਵਾ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।।੨।। ਅਟਕਤ ਭਯੋ ਮੂਹਤ ਹੋਇਆ ।।੩।। ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਇਕ ਸਾਹ ਦੀ ਬੀਬ
ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਨਾਮ ਕੂਕ ਇਕ ਟੱਲਣ ਬੀਰਾਣੀ ਦੀ ੪।। ਹਰ ਅਹਸ … ਸਿਵਾ ਦਾਸ ਤੂ
ਕਾਮ ਦੇ ।। ਸੀ ਗਲਿਆ ਆਇ ਇਹ ਸਾਥ ਲਿਆ ਆਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਾਸੀ ਸਾਹੂਕਾਰਣੀ
ਪਾਸ ਆਇ ਵਿਸ … ਐਸਾ ਰਾਗ … ਜਾਇ ਰੁਸਾ ਖਾ ਕੇ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ
ਕਹਿਆ ਤੇ ਰਪਕੇ ਈ ਰਾਜਾ ਹੈ ।।੭।। ਲਖਿ ਪੋਤ ਵਨਾਤੇ ਅਭੇਦ ਜਾਣਿਆ ਤੇ
ਸਾਹੂਕਾਰਨੀ ਨੇ ਭੇਦ ਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ।। ਐਰ ਨਿਰਖ ਪਤ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਦੇ
ਖਕੇ ।।੯।। ਜੀਅ ਤੇ ਜੀਅ ਤ ਨਿਕਾਰ ਹੇ ਜੀਅ ਤੇ ਜੀਉ ਦੇ ਨੂੰ ਨਿਕਾਰੀਏ … ੧੦।। ਹੇ
ਮਹੇਸੀ ਤੀ ਐਦਾ ਵੂ ਜੀਦਾ ਮੇ ਵਾ ਵਿਰਪ ਵੇਉਦਾ ਦਾ ਉਜੇਤਿਆ … ਪਰੋਬ
ਨਹਾਰੀ ਪੈਜ ਪਇ ਬਿਨਾ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ ।।੧੧।। ਸਾਹੁ ਨਿ ਸਾਣੀ ਨੇ ।। ਖਾਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਤਤੂ
ਭ… ਸੁਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਭ ਭਛ ਤੂ ਖਾਹਾ ।।੧੨।। ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਅੰ
ਤ ਕੋਪ ਕੇ ਆਧਿਕ ਲੌਂਡਾ ਹਿਮਾਰ ਸੁਣੀ ਬਾਤ ਸਾਣੀ ਨੇ ਬਈ ਲੌਂਡੀ ਨੇ ਸਾਹੂਕਾ
ਰ ਨੂੰ ਦਾਸੇ ਆਹੇ ਅਤ ਸੈਕੂ ਪੇ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ।। ਨੌਮੋ ਚਰਿ
ਤ੍ਰੋ ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ ੯।।੧੧੧।।ਅ … ਤਿਸ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ।। ਕਿਯ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿ
ਨ ਮੈਂ ਤੁਯ ਨਾਂ ਨ੍ਰਿਪ ਸੌ ਕਹਿਓ ਸੁਨਾਇ ਕੀਤਾ ਚਾਲਿ ਤਿ ਜਲੌਂਡੀ ਨੇ ਮੈ ਤਾਂ ਇਆ
ਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ।।੨।। ਤਾਹਿ ਸਦਾਇ ਤਿਸ ਸਈਅਦ ਨੂੰ ਸਦ
ਗਈ ਤ੍ਰਾਤ ਵਨੇ ਨ੍ਰਿਪ ਉਜੋ ਰਾਜ ਤੂੰ ਅਹਿਤ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖੇ ਪਾਗਿਓ ਰੰਗਿਆ ਹੈ
ਬੇਗ ਚਲੋ ਉਠਤ ਹਾਤੂ ਮਜਹਾ ਬਰਤ ਹੈ ਆਗ ।। ਸਤਾਬੀ ਉਠਕੇ ਜਾਤਿ ਥੇ ਨੂੰ ਜਬੇ ੩
ਬਾਹਰ ਅਗਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਚੋਰ ਬਹਾਨਾ ਆਈ ਥੀ ਮੈ ਬੁਆ ਤੇ ਪਾਇਕੇ ਆਉ ਰ ਮ
ਤ ਭੁਖਣਾ ਦਾ ਲਿਖੇ ਜਾਗੀ ਤੁਸੀ ਆਰਦਾਇ ਉਉਸ ਨੂੰ ।।੪।। ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਆ ਤਿਹ
ਚਲੀ ਸੁਨਕੇ ਲੌਂਡੀ ਦਾ ਬਚਨ ਸਾਹੂਕਾਰਣੀ ਤਬਾ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਕਹਿਓ
ਨ੍ਰਿਪਤ ਮੋ ਧਾਇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਦੌੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜਾਕੇ ਗਰੇਹ ਚਰਨ ਦੇਉ ਜਾਇ ਦੋਮੇ
ਚਰ ਜਾਕੇ ਛਡ ਲੌ ਸੁਤੀ ਪਈ ਹੈ ਲੌਂਡੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇ ਨੋ ।।੫।। ਆਪ ਅਗਾਮ
ਨੇ ਆਪ ਆਗੇ ਆਕੇ ਸਜ ਦਹਿ ਕਹਿਯੋ ਬਨਾਇ ਸਈਅਦ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਣਾ
ਕੇ ਤਕ ਕਰਾਰ ਹੀ ।। ਜਿਨ ਮਤ ਕੋਈ ਨਾ ਗਹੇ ਪਕਰੂ ਆਇ ਆਕੇ ।। ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੂਟ
ਕੁਟਕੇ ਤਾ ਕੋ ਦਯੋ ਗਾਹਿ ਰੇਗ ਤੇ ਦਬਾਇ ਕੁਧੋ ਟੋਏ ਵਿਚ ਦਬਾਇ ਦਿਤਾ ਸਾਣੀ ਨੂੰ ਚੋ
ਰਨੇ ਮਾਰਕੇ ।।੬।। ਚਰਨ ਧੂਅਨ ਦੇਉ … ਕਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿ ਨ੍ਰਿਪ ਆਇਯੋ ਦੋਹਾਂ ਚਰਣ
ਦੇ ਲਗਣ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਰਾਜਾ … ਲਿਆਦਾ ।।੭।। ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤ ਕ
ਰਮਾਨਿਯੋ ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਦਾ ਬਚਨ ਸਈਅਦ ਨੇ ਸਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਬਈ ਠੀਕ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਕਿਸੇ ਨੇਰ ਹੋ ਹੈ।

ਦਸਮੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੧੦॥੧੨੪॥ਬਾਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੁਖਿਆਨ ਬਾਲਕਦਾਵਾ ੫੨
ਇਸਤ੍ਰੀਚਾਲਿਤ੍ਰਮੁਖਾਵਿਚਲਿਆਕੋ॥ਬਨਿਕਮਿਤ੍ਰਤਾਕੋਹੁਤੇ [illegible] ॥ਤਿ
ਤਿਸਥਾਣੀਏਦਾਮਿਤ੍ਰਸੀਜੋਗੀ੧੪॥ਲਕਰਨਕੇਸਾਜਲਕੜੀਆਂਦਾਸਾਜਲੇ
ਕੇਚਲੇਲੋਕਨਾਲ॥੧੭॥ਵਹੁਕਾਂਕਿਖ ਓਕੀਕੀਤਾਪੁਤਮਾਰਿਆ ਵਹੁਕਾਕਿ
ਖੋਓਕੀਕੀਤਾਯਾਰਮਾਰਿਆਇਹਕਾਕਿਖਕੁਕਾਇਏਕਿਆਕੀਤਾਪਤੀ
ਮਾਰਿਅਤੇਖੋਟੀਕਾਇਆਂਵਾਲੀ॥ਹੋਬਾਹਰਪ੍ਰਗਟਤਜਾਇ ਬਾਹਰਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਜਾਂਦੀਹੈਬਾਤਆਪਪਛਤਾਇਏਜੇਆਪਫਿਰਪਛਤਾਈਦਾਹੈਕਿਉਆਖੀ
ਬੀਬਾਤਾ॥ਹੋਆਗਵੈਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤ॥੧੧॥ਰੰ ੩॥ ॥ਯਿਤਤਾਬਿਭੂ
ਤਚਟਆਈਨੇਤ੍ਰਾਵਿਚਹੈਜੇੜ੍ਹੀਏਨੇਤ੍ਰਾਨੇਬਿਭੂਲਾਈਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਅਲੇ
ਸੇਕਕੇਸੇਖੁਲੀਨਿਸੇਖੁਸੀਂਪਲਕਾਦਾਜੋੜਾਖੋਲਨਾਤੇਮੀਟਣਾਹੈਏਖ
ਦੀ ਫਨੀਹਾਲਾਵਿਚਪਾਈਹੈਨੇਤ੍ਰਾਨੇਅੰਜਨਦੀਸੇਂਦਸੁਭਾਵ ਜੋਨੇਤ੍ਰਾਵਿਚਸੁਰਲੀ
ਮਾਹੈਏਹੋਸੇਲੀਪਾਈਹੈਨੇਤ੍ਰਾਨੇਸੁਸੂਪ੍ਰਕਾਰਵਾਲੀ॥ਭ੍ਰਗੂਸੁਭੇਸਸਾਡੇਨੂੰ
ਨਾਦੀਲਲਾਈਸੇਖੋਭੁਗਵਾਸੁਸਣੂਭੇਖਸਾਡੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀਲਾਲੀਹੈਹੇਸਖੀਏ
ਯਾਗਦਾਧਿਆਨਏਹੋਕੰਦਮੂਲਦਾਖਣਾ ਯਾਗਦਾਧਿਆਨਕਰਣਾਏ
ਹੋਕੰਦਤੇਮੂਲਦਾਖਾਣਾਹੈ॥ਰੋਦਨਦਾਮੰਜਨੁਰੁਦਨਜੋਨਾਕਰਦੇਹੈਂਏਹੋ ਸ਼ਿਸ
ਨਾਨਕਰਦੇਹੈਨੇਤ੍ਰ ਸੂਪਤਰੀਪੱਤ੍ਰਗੀਤਗੀਤਾ ਸੋਜੋਨੇਤ੍ਰਾਦੀਆਪੁਤਲੀਆਂ
ਹੈਏਹਪਤ੍ਰੇਗੀਤਾਦੇਹੈ॥ਜੋਨਾਵਿਚਮਾਹੂੰਜਕਾਜਸਾਲਿਖਿਆਹੋਇਆਹੈ॥ਦੇ
ਖਣਦੀਭਿਛਾਦਰਸਨੂੰਦੇਖਣਦੀਭਿਛਿਆਮੰਗਦੇਹੈ॥ਧਿਆਨਧੂਆਂਬਾਲਰਾਖ
ਧਿਨਵੁਪੀਧੂਆਅਗੇਬਾਲਕੇਰਖਣਾਕਰਿਆਹੈ॥ਆਲੀਏਨਾਗੋਪੀਆਦੀ
ਅਖੀਆਂਦਾਜੋਗਸਾਰਾਨੰਦਕੇਕੁਮਾਰਨੂੰਜਰੂਰਜਾਇਆਖਣਾ ਹੇਸਖੀਏ ਆਂ
ਨਾਗੋਪੀਆਂਦੀਅਖੀਦਾਜੋਗਸਪੂਰਨਨੰਦਕੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਜਰੂਰਜਾਕੇਕਹਿਣਾ
ਦੇ ਬੁਆਤੋਂਬਿਨਾਗੋਪੀਆਂਨੇਤ੍ਰਜੋਗੀਹੋਰਹੇ॥੬॥ਹੇਮਾਈ ਹੇਸਖੀ ਚੇਟਕਲਲੰ
ਇਪ੍ਰੇਮਦਾਬਾਣਚਲਾਕੇ॥ਬੀਸਾਬਿਸ੍ਵੇ ਨਿਸਚੇਕਰਕੇ॥ਚਖਨਾਚਿਤੋਨਸੇਨੇਤ੍ਰਾਦੇ
ਖਣੇਸਾਥ॥੭॥ਲਾਲਾਬਿਰਹ ਏਪਤ੍ਰਕਾਲਿਖੀਹੈਗਾਧਕਾਨੇਹੇਪਿਆਰੇਬਿਛੇਦੇ
ਤੇਰੇਵਾਂਛੀਨਲੀਨੇਹੈ॥ਬਿਧੂਪਰੂਪਖੇਲਾਇਆਹੈਹੇਰੂਮਾਦਾਰੂਪ॥ਸਾਹਿਬਕੀ
ਸੀਰੀਪਤ੍ਰੇਬਾਤਿਆਈਦੀਆਠਿਅਤਤਾਈਹੈਚੇਟਕਕੀਚੀਰ ਚੇਟਕਦੀਚੇ
ਠੀਪਤ੍ਰੇਹੋਏਹੈ ਆਲੀਤੇਰੇਨੈਨਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੇਸੇਬਾਣਹੈ ਹੇਸਖੀਏਸੇਕਹੀਜਾ
ਜਾਕੇਕ੍ਰਿਸਨਨੂੰਤੇਰੇਨੇਤ੍ਰਜੋਹੈਸੋਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੇਬਾਣਸਾਰਖੇਹੈ॥੧੧॥ਬ੍ਰਿਜਬਾ
ਲਾਬਿਰਹਨਭਈ॥ਬ੍ਰਿਜਦੀਇਸਤ੍ਰੀਪ੍ਰੇਮਣਹੋਈਹੈ॥ਤਹੱਤੁਪਕ ਬਾਚਲਾਇ
ਯੋਤਹਾਂਤੁਮਜਾਕੇਕ੍ਰਿਸਨਪਾਸਮੇਰੀਕਥਾਨੂੰਚਲਾਉਣਾ॥ਗਾਧਕਾਕੇਪੀ ਹੇਸਖੀ
ਨੇਕਟਨੈਪਾਇਪ੍ਰਸੰਗਾਹੋਰਕੋਈਪ੍ਰਸੰਗਪਾਓਇਕੇ॥੧੩॥ਤਾਕੇਤਿਨਜੋਕਬਿਤਉ
ਦਾਰੇਤਿਸਕ੍ਰਿਸਨਕੇਜਸਕੇਤਿਸਗਾਧਕਾਨੇਜੋਕਬਿਤਉਚਾਰੇਹੈ॥ ਜਾਨਕਬਜੁਲਾ
ਲਖੁਚਕ੍ਰਾਗੋਪਿਆਨੇਜੋਪਤ੍ਰਿਪਾਅਖਰਹੈਏਹੀਰੇਤੇਲਾਲਖਚਤ ਕਰਪਾਏਹੈ॥

੧੪॥ਚਾਰੁ ਚਕੋਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਚਕੋਰ ਦੀ ਸੀ ਆਈ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਸਰੋਰੁਹ ਤਲਾਉ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਵਲ ਸੁਖਖਾਨ ਜਹਾਨ ਕੇ ਜਹਾਨ ਸਾਰੇ ਕੇ ਸੁਖ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ
ਨੰਦਨ ਤੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਭਾਇ ਵਾਨ ਹੈ ਨੰਦ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਹੈਂ॥੧੫॥ਸੋਹਤ ਸੁਧ ਸੁਧਾ
ਰੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਭ ਦੇ ਹੈਂ ਬੰਗੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਸੁੰਦ੍ਰ ਜੋਬਨ ਜੇਤ ਸੁਢਾਰ ਢਰੇ ਹੈ ਜੋਬ
ਨ ਦੀ ਜੋਤ੍ਰ ਹੈ ਜੇਤ੍ਰੀ ਸੋਈ ਸੀਂਚਾ ਹੈ ਢਾਲਣੇ ਵਾਲਾ ਤਿਸ ਨੇ ਵਿਚ ਨੇਤ੍ਰ ਢਲੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਸਾਰਸ ਜੇ ਮਸੁਰਾ ਜਿਤ ਸਾਇ ਸਾਰਸ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੇ ਮਦਰਾ ਤੇ ਤਿਖਿਆ ਬਾ
ਣ ਦੀ ਤੇ ਕਵਲ ਤੇ ਮ੍ਰਿਗਾਇਣਾਂ ਦੀ ਕਾਂਤੀ ਨੂੰ ਹਰਣ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨੇਤ੍ਰ॥ਖੀ ਜਨ ਮਮੋਲਾ
ਐ ਬਹੁਤੇ ਮਕਰਧ੍ਵਜ ਕਾਮਦੇਵ ਵਾਲੇ ਚੰਚਲ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਭਾਇ ਵਨੇ
ਦੇ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕੇ ।ਬਿਧਿ ਮਾਨਹੁ ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਮਾਨਹੁ ਬਾਣ ਬਣਾ
ਇ ਰਖੇ ਹੈਂ॥੧੬॥ਚਿਤ੍ਰਾ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਚਿਖਾ ਸਾਰਖੇ ਚੰਦਨ ਆਦਕ ਲਗਤੇ ਹੈ ਚਿ
ਗਾਂ ਲਾਗੇ ਚਿਤ੍ਰਾ ਸਮ੍ਰਦੀ ਵਾਲਗ ਦਾ ਹੈ ਚਿਤ੍ਰਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚੇਟਕ ਸੇ ਚਿਤ੍ਰਦਾ
ਰ ਚੇਟਕ ਸਾਰਖੇ ਟਿਕੇ ਜੋ ਸੁੰਦ੍ਰ ਹੈ ਚੰਪਕ ਖਾਕੁ ਸੇ ਲਸੀ ਅਟਾਰੀਆਂ ਖੇਟ ਪ੍ਰਤਸਾਰ
ਖੀ ਲਗਦੀ ਹੈਂ॥ਚਿਤ੍ਰਾ ਜੈਸੇ ਚੀਰ ਚਿਤ੍ਰੇ ਧਾਹੁ ਸਾਰਖੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਗਦੇ ਹੈ ਚਪਲਾ
ਸੀ ਚਿਤ ਵੰਨ ਲਾਗੇ ਬਿਜੁਲੀ ਸਾਰਖਾ ਦੇਖਣਾ ਬੁਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਚੀਰ ਬੇਸੀ
ਚੰਪਖਾ ਆਰ ਵਰਗਾ ਚੋਲ ਨ੍ਰਾਹਾਰ ਚੀਰ ਦਾ ਹੈ ਸੁਹਾਤ ਨਾਰੁ ਚੋਲਸੀ ਸੁਹ
ਉ ਦੀ ਨਹੀ ਰੁਚੀ ਖੁਰ ਬਾ ਚਿਗੁਲਸੀ ਚੰਪਸਰ ਧਫੋ ਸਾਰਖਾ ਸਿਰ ਦਾ ਚੋਕਲ
ਗਦਾ ਹੈ ਚਾਪਜੇ ਸੋਦਾਮੀ ਕਰ ਧਨਖ ਸਾਰ ਖਾਸੁ ਇਨਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਚੋਟ ਸੀ ਚਿ
ਨੈਤ ਲਾਗੇ ਚੋਟ ਸਾਰਖੀ ਦਾਉਣੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਮਖੇ ਦੇਵ੍ਰਹੀ ਪਾਂਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੀਰੀ
ਲਾਗੇ ਸੇਲਸੀ ਮਾਠਿਆਈ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪਬ੍ਰ ਸਾਰਖੀ ਚਟਕ ਚਪੇਟ ਸੀ ਲਗਤ
ਚਟਕ ਹੈ ਜੇਤ੍ਰਾ ਸੋ ਚਪੇਟ੍ਰ ਸਾਰਖਾ ਲਗਤਾ ਹੈ॥ਬਿਨਾ ਚਿੰਤਾਮਨ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਦੀ
ਸਿਆਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਚਾਬਕ ਸੇ ਚੌਰ ਲਾਗੇ ਕੋਰੜੇ ਸਾਰਖਾ ਚੌਰ ਲਗ
ਦਾ ਹੈ ਚਾਂਦਨੀ ਚੁਰੈਲ ਸੀ ਚੰਦ ਦੀ ਚਾਂਦਨੀ ਚੁੜੇਲ ਸਾਰਖੀ ਲਗਦੀ ਹੈ॥੧੯॥
ਸਖੀ ਪਠੀ ਸਖੀ ਭੇਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੇ ਰਾਧਕਾਂ ਪਾਸ ਜੈਸੇ ਪਵਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੇਤਨ ਨਾਵ
ਧਾਈ ਦੇਤ ਜੈਸੇ ਪੌਣ ਤੀਖਣ ਦਾਤਨ ਨਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ॥੨੦॥ਭਤ੍ਰ ਤਾਕੇ
ਤ ਜਾਂ ਕੇ ਸਖੀ ਚਤਰ ਕਹਿ ਤਿਤਾ ਤ੍ਰਿਯਾ ਆਇ॥ਜਾਂ ਸਖੀ ਕੇ ਢਗ ਗਇ ਸਤ੍ਰੀਆਂ ਓ
ਇਤ ਨਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਹਿ ਦੀ ਆਹੇ ਨਾਮਾ ॥੨੧॥ਕਰ ਭੋਜਨ ਭੋਜਨ ਖਾਕੇ ਬਡ ਡਿਆ
ਆਛੇ ਹੇ ਬਡੇ ਨੈਤਾ ਵਾਲੀ ਗਜ ਗਾਮਨ ਹਾਥੀ ਦੀ ਸਿਆਈ ਚਾਲ ਵਾਲੀ॥ਘਹਰੇ
ਘਨ ਮੇ ਗਜ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿਖੇ ਜੈਸੇ ਕੌਧਤ ਦਾਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀ ਹੈ ਬਿਜਲੀ ਬਹੁਤਾ
ਸਨ ਬਹੁਤ ਗਾਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥੨੩॥ਘਨਸਾਰ ਕਪੂਰ ੨੪॥ਓਢ ਪੇਖਾ ਕੀਵ ਦਾਮ
ਥ ਸੁਰਤ ਮੋਰ ਦੇਖੀਂ ਗਾਂਦੀ ਸੋ ਭਾਨੁ ਧਾਰਣ ਵਾਲੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਮੂਰਤੀ ।ਬਿਹਾਲ ਭੇ ਬਲਭ
ਹੋਏ ਬਿਹਾਲ ਹੋਏ ਪਿਆਰੇ ਬਾਲ ਚਲੋ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਚਲੋ ।ਬਿਹਾਰੇ ।ਬਿਚਰ ਦੇ ਹੈ॥੨੫॥
ਮੋਤੀ ਕੀ ਬੇਸਰ ਕੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਨਥ ਦੀ ਛਬਿ ਬ੍ਰਾਛੀ ਫਬ ਬਧ ਰਹੀ ਹੈ ਮੋਤੀ
ਕੇ ਚੌਸਰ ਹਾਰ ਫਬੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਗਲਾ ਵਿਚ ਚੌਲੜਾ ਹਾਰ ਫਬ ਰਹਾ ਹੈ॥
ਦੁਤ ਮੋਤਨ ਕੇ ਗਜਰਾ ਰਨ ਗਾਫੀ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਗਜਰਾ ਗਰਿਆ ਦੀ ਦੁਤ ਗਾੜ੍ਹੀ ਹੋ
ਰਹੀ ਹੈ॥

ਰਾਧਕਾਮਾਧਵਕੋਜਮੁਨਾਤਟਕੰਜਗਹੇਕਰਜੋਵਤਨਾਂਢੀਰਾਧਕਾਂਕੂ ੫੩
ਸਨਕੇਤਾਈਲੁਮਨਾਵੇਕਨਾਰੇਹਥਾਵਿਖੇਕਵਲਫੜਕੇਵੇਖਦੀਹੈਖਵਨਾਛੀਰ
ਕੇਸਾਗਰਕੋਮਥਕੇਮਨੋਚੰਦਕੋਚੀਰਸਥੋਤਨਕਾਢੀਵੁਧਵੇਸਮੰਡੂਨੂਰ
ਨਕਕੇਤਾਂਚੰਡੂਕਾਢਿਆਚੰਡਮਾਨੂੰਚੀਰਕੇਸਬੋਤਨਾਇਸਦੇਦੀਸੋਭਾਆਗਾਸੀ ਮਾ
ਜੁਗਾਤਕਢੀਹੈ॥੨੬॥ਵਾਰਗੋਪਾਲਪਾਰਾਬ੍ਰਿਜਨਾਰੀਉਰਲੇਪਾਰਗੁ
ਆਲੇਹੈਤੇਪਾਰਜਮਨਾਤੇਬ੍ਰਿਜਦੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂਹੈ॥੨੭॥ਬਾਗਬਿਹਾ
ਰਮੈਨੰਦਕੁਮਾਰਸੋਜਲਦੇਵਿਚਬਿਚਰਦੀਹੈਨੰਦਕੁਮਾਰਸਾਬ੍ਰਾਧਕਾ ਕੇ
ਜਾਇਓਨੇਥਲਤੇਨਹਿਤੇਜਾਕੇਉਨਦੇਹੈਤਿਸੀਅਸਥਾਨਵਿਚੋਗਤਿਆ
ਨਦੇਉਭੋਗਕਰਕੇਦੋਮੋਮਨਮਾਨਤਜੀਕ ਜੋਜੀਕੇਮਨਨੂਅਛੀਲਗਤੀਹੈ
੨੯॥ਜੋਨਿਤ੍ਰਿਯਕੇਜੋਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਕੋ॥ਤਾਕੋਬਿਧਨਾਲੇਤਪ੍ਰਾਨਹਰ
ਨਕਰਪਲਕਮੋ ਤਿਸਦੇ ਬ੍ਰਮਾਪ੍ਰਾਣਨੂਪਲਕਾਬਿਖੇਕਢਣਾਕਰਲੈਂਦਾਹੈ॥
॥ਦ੍ਵਾਦਸਮੋਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤ॥੧੨॥੨੩੩॥ ॥੧॥ਜੌਨੀਹਮਰੋਗਾਊ
ਰੌਨੀਇਸਤ੍ਰੀਹਮਾਰੇਨਗਰਹੋਦੀਸੀ॥ਅਹਾਰਾਜਕਹਿਤੇਹੈਦਾਸਖਸਮਤਾ
ਕੋਰਹਤ ਹਮਾਰਾਦਾਸਤਿਸਦਾਖਸਮਰੈਦਾਸੀਂਪਦਆਕੇਸੌਗਸੋਇਪਦੁ ੨
ਆਵੈਨਾਲਸੋਇਸਤ੍ਰੀਰੋਨੀਰਲੀਹੋਈਸੀ॥੫॥ਤਾਗਾਉਰਕਾਹਫੋਗਈ
ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਕੇਲੀ ਘਣਾਗਲ੍ਹਾਸੀਇਕਓਪਰਨੋਚਲੀਗਈ॥੧॥ਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਤੁਰਿਯਾਤ੍ਰਿਯਨਕੇਚਲਿਤ੍ਰਚਤ੍ਰਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇਪਾਇਸਕਤਨਹਿਕੋਇ॥
ਜਾਣਨਹੀਸਕਤਾਕੋਈਬੀ॥੭॥ਜਰਾਤਾਹਿਜੋਬਨਹਰੈ ਬੁਢੇਪਤਿਸਦੇਜੋ
ਬਨਨੂਦੂਰਕਰਦਾਹੈਪ੍ਰਾਨਹਰਤਜਮਜਾਇ ਜਮਜਾਕੇਪ੍ਰਾਣਕਢਲੈਂਦਾਹੈ॥ਤ੍ਰਿ
ਦਸਮੋਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤ॥੧੩॥੨੪੨॥ ॥੩॥ਬਨਾਇ ਡਾਲੀਬਨਾਕੇ॥
ਛ॥ਤਰੁਨਜੁਵਾਅਵਸਥਾਜੋਯਾਰਸੀਤਿਸਦਾ॥੫॥ਭਏਨਾਲ॥ਚਤੁਰਦਸਮੋ
ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੪॥੨੫੨॥ ॥੧॥ਇਕਾਬਿਮਾਤ੍ਰਾਭਾਨਕੀਇਕਮਤੇਈਮਾਸੀ
ਭਾਨੇਕੀ॥੨॥ਅਵਧਾਨ ਨਾਮਗਰਭਕਾ॥੧॥ਭਾਨਕਰੋਕਰਤੇਬੇਡੇ ਭਾਨੇਨੂ
ਹਥੀਪਾਲਕੇਖਡਾਕੀਤਾਹੈ ਸੁਪਨਾਦਿਖੋਪਤਿਆਇ ਸੁਪਨਾਦਿਤਾਹੈਪਤੀ
ਨੇਆਕੇਹੁਣਮੈਨਸਤੀਹੋਜਾਹਾ॥੭॥ਹੇਰਰੀਝੁਰੀਝੁਕਰਹੇ ਰੀਝਣੇਵਾਲੇਜੋ
ਸੋਤਿਸਨੋਦੇਖਕੈਰੀਝਰਹੇ॥ਪੰਦ੍ਰਸਵੋਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤ॥੧੫ ॥ਛਜਿਆਜਾ
ਕੋਨਾਮਛਜੀਆਉਸਦਾਨਾਮਸੀ॥ਲਧੀਆਵਾਕੀਨਾਮਹਿਤੁ ਲਧੀਆਨ
ਮਉਸਦੀਸਖੀਦਾਸੀ॥੧॥ਹੋਕਲਾਸਿਖਨਕੇਹੇਤ ਜੋਗਮੰਤ੍ਰਦੋਸਕਰਦੀਏਸੀ
ਖਦਾਸਤੇ॥੭॥ਕਛੁਮੰਤ੍ਰਮੁਰਈਸਾਹਿਦੀਜੇ ਕੁਛਕਮੰਤ੍ਰਮੇਰੇਰਾਜੇਨੂਦੇਈ
ਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਾਨਕਾਰੋਜਪ੍ਰਭਕੀਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੋਵਿਖੇਜਾਣਕੇਹੇਪ੍ਰਭੂਜੋਗੀਕ°
੧੧ ਰਜਕਰੀਏਪੂਰਾਂਸੇਵਕਤਾਸੋਜਾਇਸਨਾਬੋ ਸਿਖਨੇਜਾਕੇਦਸੋਮੇਪਾਤਸ਼ਾ
ਹਕੋਸੁਨਾਇਆ॥੧੯॥ਸੀਖਸਿਖੁਰਾਈਜੇ ਸਿਗਨਿਵਾਈਓ॥੨੧॥ਭਜੋਬ
ਧੈਹੈਚੋਰਕਹਿਜੋਦੇਵੈਹੋਗਾਰਭੁਜੋਰਾਤਾਬਨਾਦੇਵਾਂਗੀਚੋਰਕਰਕੇਤਿਆ
ਗੇਗਾਜੇਮੈਨੂਤਾਂਵਾਲ੍ਹੀਆਂਦੇਵਾਂਗੀ॥੨੫॥ਸੁਘਰਭਏ ਸੁੰਦਰਹੋਏ॥ਹੈਧਨ

੪੩॥ ਭੁਜਨ ਕੇ ਭੂਖਣ ਭੁਜਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੋ ਹੋਇਆ ੪ ਦੁਹਾ ਜੋਤੁ ਮਸੋ ਹਿਤਕ
ਰੈ ਸਿਖਾ ਨੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਜੋ ਬੁਆਡੇ ਨਾਲ ਹਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਬਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਤੁ ਮਤਿਹ
ਸੋ ਕਰੋ ਨੌਤਸੀ ਤਿਸਦੇ ਨਾਲ ਹਿਤ ਕਰਣਾ ਖੇਹੁ ਸਮੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਕੀ॥੧੬

॥ਬਿਰੰਦਸਾਲ ਨਾਮ ਬਿਦੀ ਖਾਨੇਦਾ ੩ ॥ਪਰਗਾਈ ਤਿਨ ਮੋਹਿਤ ਸੋਏ ਸੋਆ
ਇਕੈ ਪੈਰਗਾਈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਹਾਸਰਹ ਤਸੋਏ ਸੋਆ ਕਹਕੇ ॥੫॥ ਭਾਗ ਦ੍ਵਿਤਨ ਓਪ
ਸਿਐ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ਭਗਤੇਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂ ਭਾਰਾ ਸੁਖ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ॥ ਬਿਰਹ
ਨੋ ਕੋਸਾਇਕ ਕਸਮਾਰੇ ॥ਬਿਛੁੜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੋ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਮਾਨੋ
॥ਉਡਗਤ ਗੀਰਿਗ ਵਿਅਬਨ ਤਾਰੇ ਸੋ ਬਿਦਾਉਗੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੂਰਜ ਨੂ ਅਸ
ਤੋਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਪਾਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਭੂਪੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਪਾਇ ਕੇ ॥ ਜਾਨਕ
ਚੰਦ੍ਰਆ ਮਿਨਕੇ ਮਾਨੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੂਪੀ ਕਟਵਾਲੂ ਕੇ ਫਿਰੇ ਬਿਤਾਲੀਆ ਇ ਚੋਪਦਾ
ਰਆ ਇ ਫਿਰੇ ਹੈ ਤਾਰੇ ॥ ਅਸਤਾ ਸੋ ਭੇਗਨ ਤਿਨ ਮਾਨੇ ਐਸੇ ਤਿਨਾ ਨਾਲ ਭੇਗਤਿ
ਨਾਨੇ ਕਰੇ ਹੈ ਦਿਨਾ ਦਿਖ ਜਗਹੇ ਰਾਜ ਦਿਨ ਦ੍ਰਾਜਾ ਜੋ ਸੂਰਜ ਤਿ ਸਨੋ ਦੇਖਕੇ ਜਾ
ਗਦੇ ਹੈ ੧੦॥ ਪਾਨ ਹੂ ਪੇਛਤ ਰਖਾ ਨਾਲ ਪਲੇ ਸਦੀਆ ਹੈ ॥ ਚੰਦ ਚਾੜ੍ਹਿਓ ਸੁਰ
ਹੋ ਚਰਨੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚਾਹੁਦੀਆ ਹੈ ਚਿਤ ਭਾਈ ਚਿਤ ਦੇ ਰਾ ਦਿਵਕ
ਰਕੀ ਦਿਸਗਾਰੀ ਦੇਖਕੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਵਲ ਗਾਲ੍ਹੀਆ ਆਂਦੀ ਹੈ ॥੧੧ ਸਾਚੋ ਸੰਚੇ
ਦਿਚਾ ਕਿ ਪੌ ਗੀਰਿਬਾਣੋ ਸਕੇ ਹੁਕੇ ਸੁਧਾਰੇ ਬਹੁਤੇ ਗੀਰਬਾਣ ਜੋ ਦੇਵਤੇ ਤਿਨਾ
ਦਾਈ ਜਾਇ ਦ੍ਰਾਤਿ ਸਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈ ॥੧੨॥ ਤਰੋ ਭੂਹ ਬ੍ਰਿਛਾ ਦੇ ਫਲ ਰਪਾ ਸੋ
ਹਿਮੀਰ ਜੋ ਕਹਿਐ ਸੋ ਨਜੇ ਮੁਗਭੂਹੇ ...

... ਮਨੁਜ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਸੋ ਕਾਜੀ ਕਹਿਦਾ ਸਤ ਹੈ ਸਪ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੧੧॥ ॥ਕਥਾ ਬੰਧਨ ਨਿਮਿਤ ਕਥਾ ਦੇ ਬਧਾਇਣਦਾ

੧ ਨਾਪੁਸੁਪਤਾਹਿ ਸਿਵਾਦਾਅਗੀਕਾਆ॥ ੨੩॥ ਪੰਚਤੱਤਲੈਕਰਬ੍ਰਹਮਕਰਾਚੰ
ਜਾਤਤਾਨੂੰਲੈਕਰਕੇਬ੍ਰਹਮਾਨੇਕੀਨੀਕਰੀਹੈ ੨੪॥ ਧਰਮਅਰਕੇਧਰਮਾਰਾਜਾਸ
ਤੁਕਰਕੇ ੨੫ ਬਕਤ੍ਰਮੁਖ॥ ਕਹੀਸੁਹਮਸੌਂਕਹੀਬਹੁਰਿਯਾਹਿਕਹਿਯੋਨਕਰਿ
ਹੈਂ॥ ਜੋਯਰਾਨੇਦੀਬਾਤਕਹੀਸੋਪਿਛੇਕਹੀਮਹਾਰਾਜਨੇਫੇਰਕਹਿਆਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਫੇਰਨਾਕਰੀਏ॥ ੨੧॥ ਐਹੇਨਾਤਰਛਾਡੋਹੇਰਾਜਨਹੀਤਾਤੇਨੂਛਡਦੀਹਾ
੨੯॥ ਗਾਹਿਆਪਨਪੁਰਾਅਜਪਕੜਕੇਆਪਣੇਉਪਰਪਾਕੇਸਾਗਰਤੋਕੋਨਿ
ਸਤੋਹੋਸਾਗਰਾਤਤੇਨੂਤੋੜਕੇਛਡਾਰਹਿ॥ ੩੦॥ ਆਭੁਸਕਤ ਅਜੁਪ੍ਰੀਤਕਰਕੇ
੩੧॥ ਗਰਤਦਨਕੀਤਿਸਗੁਰੂਕੀ॥ ਆਧਿਕਤੁਰੂਨੇਗੁਰਹੋਮਾਨ ਅਧਕਹੀ
ਮੁਦਾਦਸਥਾਪੁਰਖਜੋਤਰਨਇਸਤ੍ਰੀ॥ ੪੧॥ ਹੇਰਤਹਰਤਾਰਿਆਨ ਦੇਖਣੇਕਰਕੇ
ਨੈਣਾਨੂਹਰਿਆਜਾਂਦਾਹੈਗਿਆਨੂੰਤਿਨਾਦਾ॥ ਬਰਬਸ ਬਲਕਰਕੇਬਸਕਰਕੇ ਖੁਆਦਤ
ਫਲਪੱਕਰਿ ਖੁਆਵੇਹੈਫਲਬ੍ਰਿਛਰਾਈਆਨੂਪਕੜਕੇ ੪੯॥ ਅਟਪਟਾਇ ਅਸਤਬਿ
ਅਸਤ ੫੨॥ ਆਧਿਕਹਰੀਫੀਆਨ ਅਧਕਹੀਦੜਜਾਣਕੇ ਹਾਥਲੇਕੀਕੇਮਰ
ਹੀਕਾਇਰਦੇਹਥੋਮਰਦਾਹੈ॥ ੫੬॥ ਲਖੇਲਗਨਲਗਜਾਇਜਿਨਦੇਖਣੇਲਗਣਮ
ਤਲਗਜਾਵੇ ਖਿਰਹਤਿਹਾਰੇਨੈਨਪ੍ਰੇਮੀਹੈਤੇਰੇਨੇਤ੍ਰਾ॥ ੫੧॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਨਾਮਕੋਪਾਇਸ
ਟੀਕਾ ੫੯॥ ਪਨੀਪਾਮਗੀ ਜੋਕਾਤੇਦੁਸਾਲਾਦੇਵੇ॥ ਇਕੀਸੋਦੁਭਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥ ੨੧
॥ ਲਗੇਤੇੜੀ॥ ੧॥ ਐਠਚਤੁਰਾਈ ਖਿਚਕੇਬੈਨੀਆਂ ਬਾਈਸੋਦਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੨॥
॥ ਪਾਲਾਗਪਰੇਅਰਗਾਇ ... ੧੫੫ ਗਪੀਗੀਮ

ਕਹੀ ੧॥ ਤਿਹ
੧॥ ਗਰਧਿਤੁ ਤੀ
ਇਆ॥ ਪਾਜੇ
ਜਨਿਆਰੇਲੋਸੀ
ਲਰਹੀਹੈ॥
ਤਿਹਾਸਿਰਛੇ
ਖਿਆ॥ ੯॥
ਮਊਅਲਫੁ
ਤਦਾਹੈ ੧੯॥
ਆਰ ੪॥ ਛੋਰਾ
ਹਾਦਯੋਕਿਆ ੩੨
ਰਹੀ॥ ਤ੍ਰਪ॥
ਰਸਪਧਨਪਨ
ਰਹੇਮਾਸਤ੍ਰਾ॥

ਖਪਰਗੀ ਮਖਉਪਪਲਿਤਣਪੇਗਾਇ ਨਿਹਰਾਇ ਨੀਮੇਲੇਤ੍ਰਾਨੂਕਰ
ਤ੍ਰਿਯਾਹਿਨਿਹੋਰਿਯਹੁਤਿਸਾਇਸਤ੍ਰੀਨੇਮਹਾਰਾਜਦੀਖਸਾਮਤਕੀਜੋਦੋ॥
ਗਨ੍ਹਾਤੇਈਸਦੋਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥ ੨੩॥ ॥ ਤ੍ਰਾਭਦਲਯੇ ਜਨਮਲਾ
ਬਨਜੋਬ ਜੋਬਨਦੀਜੋਭਾ॥ ਮੇਨਸੁਨਾਭਤਰਨਜਨਭਰੀ ਕਾਮਰੂਪੀ
ਚੋਟਿਚਮਾਲੇਭਰੀਹੈ॥ ਜਾਨਕਫੂਲਿਮਾਲਤੀਰਹੀ ਮਾਨੋਮਾਲਤੀਫੁ
ਸੀਸੁੰਦਰਹੈ॥ ੯॥ ਜਬੋਜੁਬਨਕੀਜੋਬਕੇ ਜੋਬਨ ੧॥ ਫੁਈਹੋਈ ੯॥
੩ਪੂਤਾਬਿਧਿਧਾਰਿਯੋ ਤਿਸਦੇਪੂਤਦੇਸਿਰਉਪਾਬਿਧਾਤਾਨੇਛੱਤ੍ਰ
ਬਿਰਹਬਾਨਲਏ ਬ੍ਰਿਹਦੇਬਾਣਾਨਾਲ ੧੦॥ ਗਾਨੇ ਤਕਨੋ॥ ਕਫੇਦ
ਇਦੁਸਲੂਫੁਟਕੇਪਾਰਨਿਕਲੇ॥ ੧੪॥ ਪੇਠੇਪਾਦੇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਣਾਪਾ
ਅਦਗਾਕੋਸੁਤਨਹੋਰਾਕਿਸੇਨਾਲ ੨੨॥ ਬਿਗਾਰਿਯੋ॥ ਬਿਚਰਦਾਹੋਇਮ
ਸਕਰਕ ਚੌਗਲਿਆਏਸੋਦੀਆਂਤੇਸਕੂਤੇਕਚਾਲੂਗਲਿਆਏਹੋਂਕ
ਬਗਦੇਤਾਹੋਸੋਨੂ ਮੁਹਿਕਹਾਬਧਾਨਿਮੇਨੂਕੀਕਹਿਆ॥ ਹੈਕਛਪਬਨ
ਸਾਰੰਗ ਧਨੁਖ ... ਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾਨੇਦਰਗਖੰਡਾ ਦਾਤਲਦਾ
ਸੰਧਣਾਬਲਤੁ ੯॥ ... ਤਰਕਾਨਚੜੀਕਾਨਹੈ ਆਯੁਧਤਰ

ਮਤ੍ਰੀ ... ਨਾਲਮ ...
ਹੋਏਜਨਾਪ੍ਰਕਾਰਹੋ ... ਜਾਨਾਲਾ॥ ੪੧॥ ਏਕਰਕਨਿਧਾਰ ਏਕਪੋਰਦੇਆ
ਕਹਿਅਲਦਈਉਠਾਇ ਕਹਿਕੇਸਖੀਆਂਉਠਾਇਦਿਤੀਆ॥ ੪
ਤੇਸਨੂ॥ ੪੧॥ ਨਿਜਨਾਥੀ ਘਰਦੀਇਸਤ੍ਰੀ ਵਤਾਮੁਚਲਾਨਕੇਦਾਰਿਤ੍ਰਕੋਇ
ਅਨਿਤ੍ਰਾਨ ਚੋਬੀਸਦੋਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥ ੨੪॥

੧੦॥ਰਾਵਤ ਤੇ ਕੰਗਾਲ ਤ੍ਰੇ ਵਾਰਾ ਵਤ ਜਾਤੁ ਹੈ॥ਪਚੀਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੨੫
ਜ ॥੪॥ਜਾਨੁਕ ਮਹਾਰਾ ਪਾਤਿਅਨੀ ਮਾਨੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸੈਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ॥੧੨
ਤਬ ਤਰੁਨੀ ਤਦੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਇਕ ਛੁਰਕੀ ਕੇ ਸੰਗ॥ਇਕ ਛੁਰੀ ਦੇ ਨਾਲ॥ਛਬੀਸਵੇਂ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੬॥ ॥ਕੰਕ ਨਾਮਾ ਦੇ ਜਬ ਗਏ ਇਕ ਸੁਨਾਰ ਕਿ ਕਨਾਊ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦਾ ਇਕ
ਸੁਣਿਆ ਹੈ॥੨॥ਬਿਓਮ ਕਲਾ ਰਾਨੀਰ ਸਭਰੀ ਬਿਓਮ ਕਲਾ ਨਾਉ ਰਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਕਰਕੇ ਭਰੀ ਹੋਈ॥੩॥ਲੈ ਰਤਨ ਜੋਰ ਨਾਲ ਗਹੀ ਪਕੜੀ॥੫॥ਜਾਵਦ ਜਬ ਰਤੋਂ ਮੇ
ਭੂਮੀ ਸੁਰਾਜਾ ਮਮ ਸੁਤ॥ਇਸ ਬ੍ਰਾਮਣ ਤੇ ਮੇ ਭੂਮੀ ਜੀ ਸੁਤ ਹੋਗਾ ਜਾ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਮੋ ਰਾਜ
ਲੋਇ ਨਿ ਚੋਰ ਭਖਿਓ ਕ ਛੁਰਾ ਸੈ ਘਤ ਹੁਤੀ ਕਪੂਰ ਮਰ ਇਸਨੇ ਚਰਾ ਕੇ ਕਪੂਰ ਖਾ ਲਿ
ਆ ਹੋਵੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਖ ਸੁਗੰਧ ਦੀਖੀ॥੮॥ਸੂਰ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਸੁਭ ਮਤਿ
ਸੂਰਜ ਨਾਮ ਸੁਨਕੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲੋਆਈ ਮਤਵਾਲਾ॥ਸਤਾਈਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੨੭॥
॥ਅਨੰਤ ਕਥਾ ਹੋਰ ਕਥਾ॥੨॥ਗੋਰਸ ਦੁਧ ਬੇਚਣ ਜਾਣ ਲਾਦੇ ਦੇਵਾ॥ਛੀਨ ਬੇਚ
ਗਹਨ ਨੂੰ ਨ ਕਹੋ ਲੇਈ ਖੇਕੇ ਗੋ ਤੈਆ ਨੂੰ ਬੇਚ ਲੈਦਾ ਸੀ॥੩॥ਸੂਰਜ ਛੁਟਾ ਤਿਹ ਨਾਮ
ਤਰਨ ਕੇ ਜਾਨੇ ਓ ਸੂਰਜ ਛੁਟਾ ਨਾਉ ਤਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਜਾਣੀਦਾ ਸੀ॥ਛਤ੍ਰਕੇਤ
ਨ੍ਰਿਪ ਭਏ ਛਤ੍ਰਕੇਤ ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲਾ ਦੀ ਦੂਰ ਭਗਾ ਸਰਤਾ ਜੁਨਾ ਦਾ ਲਾਮਾ॥੪॥ਗੋ
ਰਸ ਦੂਹਨ ਤ੍ਰਿਯ ਹਿਤ ਹਲਿਯਾਵੈ ਦੁਧ ਚੋਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਤਿ ਬੋਲਿਆ
ਉਦਾਸੀ ਗੁਜਰਾ॥੮॥ਪਿਯ ਪੈ ਦੀਜੀਐ ਦੁਧ ਟੀਨੂੰ ਪੀਣ ਦੇਈਏ॥੯॥ਰਾਵਰ
ਜਾ ਅਹੀਰਨ ਦੇ ਉਤਰ ਨ ਅਹੀਰਨੀ ਦੇ ਦੇਜੁ ਵਾਵਸਥ॥੧੩॥ਤ੍ਰਿਯ ਭਏ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨਾਲ॥ਅਠਾਈਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੮॥ ॥੧॥ਦੁਤੀਆ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਧ ਬਰ ਦੂਸਰ°
ਮੰਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ॥੩॥ਪੇਰ ਤਰਕੇ ੪॥ਕਬਹੂੰ ਤਰਤਾ ਕੋ ਤ੍ਰਿ
ਯਆਨੇ ਕ ਦੈਤ ਰਕੇ ਤਿਸ ਨ ਦੌਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਆਉਦੀ ਹੈ॥੫॥ਭਾਂਤਿ
ਅਨਿਕ ਰਸਿ ਅਨੇਕ ਭਾਤਾਂ ਦੇ ਰਸਾਂ ਕਰਕੇ ਰਮਿਚਾਤ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹੈ
੧॥ਜਸ ਮੈ ਦੂਸੀ ਸਮੈ ਦੂਸਾਰਖੀ ੧੪॥ਬਹੁਰ ਰਾਵ ਕੀ ਰੁਚ ਬਢੀ ਅਧਿਕ ਤਰੁਨਕੀ
ਆਨਿ ਬਹੁਰੋ ਰਾਜਾ ਦੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਧੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਆਕੇ॥੧੩॥ਤੁ
ਮ ਪ੍ਰਿਆ ਭੇ ਮੁਹਿ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਮੈ ਬੁਆਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਹਾਂ॥
ਮੈ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਓ ਮੈ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ॥੧੧॥ਆਧਿਕ ਤ੍ਰਿਯ ਪਾਯੋ ਤਨ ਦੁਖ ਬਹੁਤ
ਹੀ ਮੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਤਨ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ॥੧੯॥ਉਪਚਾਰ ਕਰ ਉਦਮ ਕਰਕੇ॥ਉਨਤੀ
ਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੯॥ ॥ਰਾਕ੍ਰਿਆ ਰਹੀ ਖੇਈ ਕ੍ਰਿਆ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ੬॥ਸੰਗੀਤ ਬ°
ਗਏ ਜੋ ਬਜਦੇ ਹੈ॥੭॥ਮਦਨ ਕਿਨੇ ਦਵੰਗ ਗਏ ਮਦਨ ਹੋਕੇ ਨ ਦਰੰਗ ਸਾਮਕ ਕੇ ਨਦੇ ਹੈ
੯॥ਚਾਰਰ ਪਰੀ ਹੋਲੀ ਪਈ ਨਿਨ ਵਿਲਾਸ ਨ ਹਾਬ ਨ ਲਹਿਕਾਵੈ ਫੁਲਾਂ ਦੀਆਂ ਛ
ਟੀਆਂ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਲਸਕਾਉਂਦੇ ਹੈ॥੧੦॥ਬਾਦਿਭ ਬਾਜੇ॥੧੧॥ਫੂਲ ਪਾਨ ਕੋ ਫਾਨ
ਮੰਗਾਏ ਫੂਲ ਤੇ ਪਾਨ ਤੇ ਸਰਾਬ ਮੰਗਾਇਆ॥੧੨॥ਛੈਲ ਛਬੀਲੀ ਸੰਦੂ ਛਬਵਾ
ਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸ਼ਿਗਾਰਿਆ ਚੀਰ ਕੇ ਸਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਹੈ॥੧੪॥ਸੁਕਮਾਰ ਨਵਰੰਗ
ਰਾਇ ਨਟਾਗਨੀ ਚਟਪਟ ਅਟਕ ਰਾਣੀ ਸਰਾਬੀ ਮੁਹਤ ਹੋਕੇ ੬॥ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਜਨੇਸ
ਨੇ॥੧੧॥ਤ੍ਰਿਗ ਪਾਰਾ ਨੇ ਤ੍ਰਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ੯॥ਇਗ ਜੁਤ ਭਯੋ ਅਸੀਰ ਨੇ ਤ੍ਰਸੰਜੁਗ
ਤ ਕੈਦ ਹੋ ਗਇਆ॥ਤੀਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੩੦ ॥ਚਰਿਤ ਚਤੁਰ ਚਤੁਰਾਨ ਕੋ
ਚਲਿਤ੍ਰ ਚਤੁਰਾਈ ਸੀ ਆਤੇ ਚਤੁਰ ਪੁਰਖਾਂ ਕੇ ਮੈ ਨੂੰ ਪਸੰਗ ਕਹੋ॥੨॥ਆਨ ਮਤਿ

ਰੀ ਮਾਨਮੰਜਰੀਨਾਮਸੀਔਰਤਕਾਬਿਰਿਆਨਿਧ ਬਿਦਿਆਨਾਮੁਇਕਬਾਲ
ਕਾਥਾ।ਇਕਤੀਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੩੧॥ ॥੫॥ਪ੍ਰਥਮਮਹਮਾਰੇਧਾਮਕੇਪਹਿਲੇਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਰਦਾਭੇਜਨਕਰਹੁਭੇਜਨਛਕੋ॥੯॥ਪ੍ਰਥਮਭਛਕੈਪ੍ਰਿਥਮੈਭੋਜਨਕਛਕੇ
ਥ ॥੧॥ਹੋਵਛਤਾਪਰਤਾਂਤਰਨਹੋਹਛਤਾਂਦੇਉਪ੍ਰਤਦੋਇਸਤ੍ਰੀਨੇ॥੭॥ਭੋਜਪਕਾਏਵਨੇਪ
ਕਾਏ॥ਅਧਿਕਾਬਿਖੇਭੇਤਾ॥ਹਿਮਿਲਾਏਬਹੁਤਾਬਿਉਤਿਨਾਬਾਨ੍ਹਿਆਨਾਲਮਿਲਾ
ਈ॥੧੦॥ਹੋਰਸੋਕਹੋਰੋਗਾਦੇਰਾਜੇਨੂਕਹਿਦੀਹੈ॥ਭਾਸੋਂਹਾਥਹਾਥਸੌਂਗਹੇਤਿਸ
ਦਾਹਥਹਥਦੇਨਾਲਫੜਕੇ॥ਅਬਿਰਮਾਵੇਂਪਰਚਾਉਦੀਹੈ॥ਅਟਵਾਦੈਤਪਾਉਦੀ
ਹੈ॥ਬਤੀਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੩੨॥ ॥੧॥ਜਵਨਕੇਜਿਸਦਾ॥੨॥ਅੰਗਉਤ
ਗਨ੍ਹਿਪਤਿਤੇਭਾਰੀ ਅੰਗਉਤਕਿਸਟਵਾਜਾਤੇਵਡੇਭਾਰੀਹੈ॥ਕੈਸੇਰਾਜਹਮਾਰਸ
ਰੈਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਹਮਾਰਾਰਾਚਲੇਗਾ॥੪॥ਕਿਓਨਦੇਵਗਤਕਰੀਹਮਾਰੀਹੇਦੇ
ਵਹਮਾਰੀਗਤਕਿਉਨਕੀਤੀਪੁਤ੍ਰਕਿਉਨਾਦਿਤਾ॥੫॥ਨ੍ਰਿਪਕੋਕਵਨਨਿਰਖਹੈ॥ਅੰ
ਈਰਾਜਾਦਾਹੈਕਿਨਹੀਕੋਣਦੇਖੇਗਾ॥ਆਕੇ॥੭॥ਸੇਵਕੀਸਵਤਹਿਚਹੈਸੇਦਾਸ
ਉਸਦੀਸੌਕਣਚਨੂਚਾਹੁਦੇਹੈ ਸਕੈਨਮੂਰਖਪਾਇ ਮੂਰਖਉਨਾਦੇਰਿਦੇਦੀਬਾਤ
ਪਾਇਨਹੀਸਕਦੀ॥੮॥ਸੁਮਾਰੋਹਮਾਰਾ ਵਾਰਿਣਤੀ॥ਆਕਰਦੇਹੈਸੇਵਕਾ॥੧੪
॥ਤੇਰਮਿਔਰਨਸੌਕਹੈ ਤੇਰਾਜਾਦੇਸੇਵਕਰਾਜਾਨੋਕਹਿਦੇਹੈਹੋਰਨਾਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਨੁਰਮ॥ਇਹਕੁਤੀਆਕਿਹਕਾਮ॥ਇਹਕੁਤੀਬਾਣੀਕਿਸਕੈਮਹੈ॥ਏਕਦਰਬ
ਗਮੇਚਾਹੀਐਸੇਵਕਕਹਿੰਦੇਹੈਧਮਾਰੇਤਾਈਧਨਚਾਹੀਦਾਹੈ॥ਜੋਦੇਸੀਜਦੂਰਾ
ਇਜੋਦੇਵੇ॥ਮੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਾ॥੧੧॥ਤੇਵਾਕੀਕਿਛੁਪ੍ਰੀਤਨਮਾਨੈਤੇਦਾਸਾਇਸਕੀਕਿਛੁਪ੍ਰੀ
ਤਨਮਾਨੈ॥ਨ੍ਰਿਪਤਿਭਇਕਛੁਔਰਬਖਾਨੈ ਰਾਜਾਦੇਨਾਲਕੁਛਹੋਰਕਹਿਦੇਹੈ॥੧੯॥
ਜੋਜਿਤਜਗਤਾ॥ਆਪਨਨਕਹੈਸੋ॥ਇਸਤ੍ਰੀਜਿਤਆ॥ਹੋਇਆਆਪਨੂਨਾਕਹਾਈ ੨
ਏ॥੨੩॥ਬ੍ਰਿਤਨਕੋਨਿਸਾਦਨਸੇਚਾਬਿਉਹਾਰ ਟੈਲੀਆਂਦੇਸੋਚਦਾਹੈ॥ਬਿਉਹਾਰਰੇ
ਦਾਹੈ॥੩॥ਇਕਟਕਮੁਹਿਪਰੀ ਇਕਖੋਮੈਨੂਪਈਹੈ॥ਵਹੈਜਾਨੁਤੁਮਗੇਫਿਰੀਓਹੁਜਾਣ
ਕੇਤੁਹਾਡੇਪੈਲਪਦੇਹੋਤਰਫੋਫਿਰਦੀਸੀ ਸਤਸਮੁਝ ਅਹੁਚਿਤਚਿਤਵਿਖੇਸਤਗਾਂ
੩੧ ਨਣੀਬਾਬਤਾਂ॥ਮਨਤੇਖੁਰਕਨਜਾਇ ਮਨਤੇਉਸਬਾਤਦੀਜੇੜੀਹੋਰਨਾਲਰਮਦੀਸੀ
ਖੁਰਕਨਹੀਜਾਂਦੀ॥੪॥ਏਕਸੀਸਅਗਰਿਤਇਕਸਿਰਤੇਦੂਸਰਾਚਿਤਏਨਹੀਜੁਨੇ
ਦੋ॥੪੧॥ਮਨਤੇਮਿਲਹਿਭੁਲਾਇ ਮਨਤੇਮਿਲਣਾਭੁਲਾਦੇ ਈਏਹੋਸਜਾਹੈ॥ਤੇਤੀ
ਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੩੩॥ ॥ਦ੍ਰਾਕਹੈਅਸੋ॥ਆਇਸਪਠਾਏ ਕਿਹਿਕੋਇਪ੍ਰ
ਕਾਰਜੋਗਨੂਭੇਜਾਦਿਤਾ॥ਚੌਤੀਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੩੪॥ ॥ਲਹਿਨਤ੍ਰਿਆਆ
ਵਹੀਇਸਤ੍ਰੀਆਦੇਖਣਆਉਦੀਆਹੈ॥੬॥ਸੀ ਅਸਮਾਨਕਲਾਭਜਦਈਓਠ
ਇਕੈਸੀ॥ਅਸਮਾਨਕਲਾਰਾਣੀਭੋਗਕੇਰਾਜਾਨੇਉਠਾਦਿਤੀਜਿਸਨਾਲਅਗੇਬੋਲ
ਦਾਨਸੀਸੀਸੇਸੀ॥ਰੁਕਮਕੇਤ ਰੁਕਮਕੇਤਰਾਣੀਨੂ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜਾਨੇ ਪੈਤੀਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰ
ਇਤੀ॥੩੫॥ ॥ਰੋਗੇਪਾਨਾਉਰੋਗਾਰਜਾਤਪੀ॥੨॥ਘਟਕੀ ਸਰੀਕੀ॥੩॥
ਰੋਗਸੇਧ ਰੋਗਾਰਨੇਖਬਰਾਇਕਾਦਿਨਬਈ॥੧੩॥ਨਿਜਪਤਪੈਆਪਣੇਪਤੀਉ
ਪ੍ਰਗਤਿਕੇਨਮਿਤਮਾਰਣੇਵਾਸਤੇ॥੧੫॥ਸੋਪ੍ਰੀਤਿਨਦੀਗਈਮੀਤਕੇਤਰਕੇਨਦੀ
ਗਏਈਮ੍ਰਿਤਪਾਸਮੁਏਹੋਏਈਮਿਤ੍ਰਨੂਨਦੀਵਿਚਬਹਾਕੇਆਗਈਫੇਰਪ੍ਰਗਦਿਚਸਤ੍ਰਨੂ

ਛਤੀਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੩੬॥ ॥੧॥ਉਗ੍ਰਸ੍ਰਾਰ ਬਚਾਕੇ ॥੨॥ਵਾਰਸੀ ਆਕ੍ਰਹੁ
ਉਸ ਰਸੀ ਨੂੰ ਬਾਂਧਾ ॥੩॥ਬੁਰੇ ਥਨਾਇ ਬੈਲਾ ਦਿਤੀ ਬਛੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਬਣਾਕੇ ॥੫॥ਦੂਧ ਦੂਹਿਤ
ਕਟਿਆ ਨੌ ਮਿਤ ਦੂਧ ਚੋਰੇ ਦਾ ਇਆ ਕਟੀ ਜਾਣਕੇ ਮੋਹਿ ਖੀਆ ਗਸ ਮੋਹਿ ਮੇਨੇ ਮਾਰਿ
ਆਮੇ ਨੂੰ ॥ ਸੈਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੩੭॥ ॥੧੦॥ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਮੇਂ ਬੈਨ ਤਿਹਾਰੇ ਸੁਨੇ
ਹੈ ਇਸ ਤ੍ਰੀਮੈ ਬਚਨ ਤੇਰੇ ॥ ਅਧਿਕ ਬੀਰਜ ਬਹੁੰ ਬਲ ਜਾਮੇ ਜੀਅ ਧਰਿ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
ਵਿਖੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜਾਣੇਗੀ ॥੧੧॥ ਸਾਹ ਭਏ ਸਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ॥੧੪॥ ਸਭ ਸਨਕੀ ਸਭਨਾ
ਸਾਦੀਆਂ ਮੋਰਾ ॥੧੬॥ ਅਨਰਾਗੇ ਮੀਤ ਵਸ ਹੋਇ ॥੧੭॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਉਚਿਤ ਨਗਤ
ਘੋ ਸੁਣ ਕੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਬਚਨ ਨ ਭਾਉ ਨ ਦਾ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ ਕਹੁ ਲੈ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਲੇ ਕੇ ਕਾਜੀ ਪਹਿ
ਗਏ ਕਾਜੀ ਪਾਸ ਗਏ ਲੋਕਾ ॥੨੦॥ ਕਲਾਮੁ ਅਲਾਕੀਆ ਤੇ ਹਾਰੇ ਹੇ ਕਾਜੀ ਤੇ ਨੂੰ ਕੁਰਾ
ਨਵੀਸੈ ਹੈ ॥ ਦਾਦ ਹਮਾਰੇ ਲਿਆ ਉਹ ਮਾਰਾ ਨੂੰ ਹੋਵਣ ਗੀਨ ਤਿਹਾਰੇ ਹੋਵਾ ਗਾਪ
ਲਾ ਪਕਣਨ ਵਾਲਾ ਤੇਰਾ ॥੨੩॥ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਤਾ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੇ ਕਰਤਾ ਗਾ ॥ ਕਦਾ ਕੀ
ਨੇ ਉਮਰ ਖਿਤਾਬ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆ ਜਹ ਮਾਰੇ ਲਿਆ ਉਹ ਉਮਰ ਖਿਤਾਬ ਬਾਦਸਾਹ ਦੀ
ਲਿਆਈ ਅਜ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਲਿਆਂ ਉ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥੨੭॥ ਨਿਆਇ ਨ ਪਾਏ ਨਿਆ
ਉਨ ਜਾਣਿਆ ਕਾਜੀ ਨੇ ਇਆ ਹਿਬਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ॥ ਅਠਤੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੩
੮॥ ॥ਗਾਪੇ ਕਹਿਤ ਕਾਪਾਂ ਕਹਿਦੇ ਗਾਪੀ ਅਧਿਕਿਆ ਰਿਪੇ ਗਾਪੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ॥੧
ਏ ਦਿਲਸਾਹ ਨਾਮ ਚੋਰ ਦਾ ਰਾਜ ਮਤੀ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ॥੨॥ ਫਿਰਾ ਇਜਾਰ ਐਰਦੀ ਪੇ
ਫੇ ਸੁਖਣ ਉਪ੍ਰਆ ਭੂਖਨ ਦਿਤਾ ਦੇਰਨੇ ॥ ਕਰਿ ਗਾਣ੍ਹ ਹਿਪੇ ਕਰਤ ਕਰ੍ਹਾਹਿ ਰਦੇ ਨੂੰ ॥੪
ਏਕ ਚੋਰ ਦੂਜੇ ਧਰ ਫਾਸੀ ਹੈ ਪਾਤਸਾਹ ਇਕ ਚੋਰ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨਗਰ ਦੇ ਹਾਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ
ਦਿਹੋਤ ਸਰਤਾ ॥ ਉਣਤਾਲੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੩੯॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਦਿਲਜਾਨ ਮਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਦਾ ਉ ਅਚਲ ਦੇਵ ਨਾਮ ਪਤੀ ਦਾ ॥ ਰਹਤ ਰੈਨਾ ਦਿਨ ਤਾ ਕੇ ਡਾਰਿਪੇ ਗਤਾ ਦਿਨ ਤਿਸ ਕੇ
ਘਾਰ ਹਿਗਿਆ ਐਰਦਾ ਜੀ ॥੩॥ ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਨਹੀ ਐਸ ਬਖਾਨਤ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਰਣਾ ਲਹੀਐ
ਐਕ ਹਿਦਾਹੁ ਦਾਸੀਆ ॥੯॥ ਬ੍ਰਿਦ੍ਰਤ ਨਾਮ ਤ੍ਰਾਦਾ ॥੧॥ ਕਰਡੇ ਰੀਤੁ ਮਕ ਹੂ ਮੇਦੇ ਹੋ ਡੋਲ੍ਹੀ
ਤੈਨੂੰ ਮੈ ਚਰਨ ਨੂੰ ਛਾਨ੍ਹੇ ਕਗਦਿਦਾ ਹਾ ॥੧੩॥ ਭੁਰਹੁ ਤੇ ਗਾਰ ਜੈਲ ਲਰ ਜੈ ਬਰ ਜੈ ਸਭ ਲੋਕ
ਗਰ ਹੋਨ ਗੀ ਨਾਲੀ ਸੁਦੇ ਰਹੀ ਰੇ ਤੇ ਗਾ ਜਦੀ ਹੈ ਤੇਲ ਡ੍ਰਦੀ ਹੈ ਬਹੰਦੇ ਹੈ ਲੋਕ ਗਹਿ ਜ
ਦੀਨ ਹੀਰੇ ਕੀ ਹੋਈਆ ਪਾਸ ਪੋਸਨ ਪਾਸ ਦੀਆ ਗੁਆਫਣਾ ਭਿਜ ਨ ਗਈਆਂ
ਲਕ ਦਾਨੀ ਨਕਾ ਵਿਚ ਜਾਨ ਲਿਆ ॥੨॥ ਤੀਤਿਨਾ ਦੀ ॥ ਨਾਹਰਆ ਨੀ ਛੇਰਣੀ ਲਿਆਦੀ
ਹੈ ॥੧੬॥ ਅਸਨ ਐਸੀਆ ਨੂੰ ਚਾਲੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੪੦॥ ॥ਗੁਦਾ ਭਖਿ ਜੋ
ਗੁਦ ਖਾਕੇ ॥੩॥ ਦੂਤੀਆ ਲੈਤਿਹ ਉਪਰ ਜਰਿਪੇ ਦੂ ਸਗਾਹ ਦਵਾਨਾ ਤਿਸ ਦੇ ਉਪ੍
ਰਖਿਆ ॥ ਭਫ ਭੁਜਨ ਤਿਹ ਤਿਸ ਨੂੰ ॥ ਧਾਮਿ ਤ੍ਰਲੈਂਤ ਤਿਹੰ ਕੇ ਅਤਿ ਭਰਾ ॥ ਤਿਸਤਰਬੁ
ਜਨੂੰ ਲੈਣ ਲਕੀਤਾ ਮਿਤ੍ਰ ਅਤ ਐਂਛਰ ਕੇ ਤਰਿਆ ॥ ਇਕ ਤਾਲੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇ
ਤੀ ॥੪੧॥ ਜੇ ਖਾਇ ਨਾਤ ਦਨਾ ਮਭੁਰਤੇ ਦਾਸੀ ॥੧॥ ਹੋਚ ਕ੍ਰਤ ਖਸਤ ਦ੍ਰੋਗਿਰਤ
ਜਦ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਚਤ੍ਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਿਰ ਜਲਿ ਕਲ ਕੋ ਛ੍ਹਿਗੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਬਾਏ ਮੁਖਆ
ਤਿਥਕੈ ਥਕ ਕੇ ਮੁਫਡ ਕੇ ਪੈ ਜਾਦਾ ਹੈ ॥੩॥ ਭੇਗ ਖਦਾਸ ਨਭਏ ਕਮਾਏ ਭੋਗਮ
ਲਦਾ ਨਿਆ ਨਾਲ ਕਮਾਉ ਦੀ ਹੋਈ ॥ ਬਯਾਲੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੪੨॥ ॥
ਕਾਰਜ ਕਛੂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਕਛ ਖਰੀਦ ਕੇ ਦਾ ਸਤੇ ਕਾ ॥ ਆਛੋ ਬੀਬੀ ਸੀਖਿਆ ਆ
ਛੇ ਬੀਬੀ ਨਾ ਉਸੀ ॥ ਇਹ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੇ ਦਸ ਧਾਏ ॥ ਇਸ ਤੇਰੇ ਪਤਿ ਕੇ ਦਸ ਦਟਹੋ ॥੭॥
ਹੋਨਾ ਐਂਡ ਤ੍ਰਿਆ ਕਰ ਡਾਰਿਪੇ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਦੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਗਥ ਪਾਇਆ ॥

ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੪੩॥ ॥ਬਾਧਾਟਕੀ ਸਰੀਰ ਧਾ ਛਿਰਿਆ ਥੇ ਖੋਲਕੇ ਦੁਣ ੪੬
ਕੋਸਬ੍ਵਾਹਿਕਰ੍ਹਾਂਹਿ ਕਹਿਆ ਉਸ ਦਾ ਕੀਤਾ॥੬॥ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਭਏ ਤਲਵਾਰ ਵਾਲਾ॥
੧ ਜਾਰ ਸੰਦੂਕ ਛੋਰਿ ਲਿਖਿ ਲੀਜੈ ਸੰਦੂਕ ਖੋਲਕੇ ਜਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਈਏ॥੨॥ਦੁਹੂੰ ਹਾਥ
ਤਾਕੇ ਸਿਰ ਮਾਰੀ ਦੁਹਾ ਹਥਾਂ ਦੀ ਦੁਹ ਧਤ੍ਰ ਤਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਮਾਰੀ॥ ਤੈ ਤੋ ਕਾ ਤੈਤੇ
ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਦੀਆ॥ ਚੌਆਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੪੪॥ ॥ਜੈਨੇ ਨਾਮ ਸੀਤ੍ਰਿਜਾ
੫ ਛੋਰ ਗਾਂਠਿ ਦੇਖੈ ਕਹਾਂ ਖੋਲਕੇ ਗੰਢ ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਗੇਰ ਵਲਾ ਜਤੇ ਤਾਰਿ ਗੋਰੀ ੬
ਤੇਲ ਜਾ ਜਿਟ ਕੇ॥ ਪੰਤਾਲੀ ਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੪੫ ॥ਨੂਰਮਬੀਬੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ
ਨਾਉ ਤ੍ਰਾ॥ਆਪ ਮੁਸਫਬਾ ਚਤ ਭਈ ਆਪ ਕੁਰਾਂਨ ਪੜ੍ਹਦੀ ਭਈਆਂ॥੬॥ਬਹੁਤ ਲਬੇ
ਰੇ ਬਹੁਤ ਲਤ ਨਾਇਆ॥ ਛਿਤਾਲੀ ਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੪੬ ॥ਹਰਿਆਬਾ
ਦ ਨਗਾਰ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ਏਕ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਨੀ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੀ ਸੀ॥੧॥ਤਾਹਿ
ਭੁਜਨ ਕਹ ਤਿਸ ਦੇ ਬੇ ਗਣ ਨੂ ਹਥ ਪਾਇਆ॥੨॥ਕਰ ਸਮੇਪ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ
ਤ੍ਰ ਜਸਿ ਗਹਿਓ ਨਿਹਰਾਇ ਸਿਰ ਨੇ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਦਿਤਾ॥ ਸੈਂਤਾਲੀ ਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੪੭
॥ਇਹ ਰਸ ਜਹਾਰ ਹਾਂ॥ਇਹ ਰਸ ਜਿਥੇ ਤਿਥੇ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ॥੫॥ਹਸਿ ਹਸਿ ਤੂੰ ਮਕਰ ਦੇਹਿ
ਹਸ ਹਸ ਕੇ ਫੇਰੀਆਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹੈ॥ ਸਕਲ ਬਲਈਆ ਲੇਹਿ ਸਾਰੀਆਂ ਬਲਿਹਾ
ਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈ॥੬॥ਬਿਹਸ ਬਿਹਸ ਹਸ ਹਸਕੇ ਕਰ ਜੋਰੇ ਕੀਨੋ ਹਥਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਪੀ
ਆਂ ਪਾਈਆਂ॥੧੦॥ਬ੍ਰਿਖਾਰ ਬਾਰ ਸੀਗੋ॥੧੫॥ਭੇਸਾਨ ਕੇ ਗੋਡਿਆਂ ਕੋ॥੧੧॥ਹ
ਰਿਧਾ ਵਤ ਜੋਗ ਨੂ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਨੂ ਦੇਨੂਾ ਜੋਧਬਾਣਿ ਜਹਿ ਜੋਧੁ ਬਾਣੀ ਨੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ॥
੨੧॥ਹਾਹਾ ਦਾ ਕਹਾਕੇ ਧਾਕਾਰਿਓ ਜੇ ਹਾ ਕਸਟ ਹੈ ਭੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਿਥੇ ਜਾਈਏ ਤੇ ਕਿਆ
ਕਰੀਏ॥ਐਸੀ ਦੀਠ ਨਾਰ ਤੇ ਐਸੀ ਨਿਡਰ ਨਾਰ ਤੇ ਡਰ ਦੇਹਹੀਏ॥੨੪॥ਜੋ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਕਰੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ ਆਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹਣ ਹਾਰੀਆਂ ਸੋ ਕਰਣਗੀ
ਆਂ ਅਗੇ॥੨੫॥ਭਈ ਔਰ ਕੀ ਔਰ ਅਗੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆ
ਤਸੀਹੁਣ ਕੋਪ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਏ ਹੋਰ ਹੋ ਗਈਆ ਤਾ ਸੰਗ ਸੋ ਬਾਤ ਤਿਸ ਦਾ ਡਰ ਤੇ ਭ ਜੋ ਉ
ਦਾ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲੋ ਤਿਸ ਡਰ ਨਾ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰਣੇ ਤੇ ਬੀ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ॥ ਅਠਤਾਲੀ
ਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੪੮ ॥੫॥ਪੁਰਖ ਭੇਸ ਧਰ ਮਨੁਖ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਣਾ ਕੇ ਰਾਣੀ ਜਾਰ
ਪਰਣਾਈ॥ਰਬਾੜ੍ਹਿ ਅਤਾਹਿ ਤੂੰ ਦੇ ਤਿਸ ਦਾਸੀ ਨੇ ਤਿਸ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
੧ ਪੁਰਗਹ ਕਰਨ ਦੀਜੈ ਪਹੁ ਨ੍ਰਿਪ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਪਜਾਨ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਨੂੰ
ਵੜਨਾ ਦੇਵਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਣੀ ਦੀ ਟੈਲਣ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਨਿ ਹੋਰ ਕੀਨੋ
ਕਸਾਮਤ ਕੀਤੀ॥੧੧॥ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਧਾਮ ਕਾਲ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਤਕ ਤਾਂ ਨਹੀ ਰੈਂਦਾ ਹੈ॥੧
॥ਤ ਬਸਭ ਕਹ ਜੀਤਤ ਰਹੋ ਤਬ ਸਭਨਾ ਨੇ ਜਿਤਦੇ ਰਹੋ ਹੋਗੇ॥ ਪਚਾਸਵੇਂ ਚਰਿ
ਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੫੦॥ ॥ਜਨਿ ਸਾਹਨਿ ਸੁਣ ਹੇ ਸਾਹਣੀ ਏ ਤੇ ਮੋਈ ਚੀਨ ਦਿਪਾਅ ਮੋਰੋ
ਤੇ ਸਾਈ ਦੇ ਖੁਪ ਤੀ ਮੇਰਾ ਹੈ॥੭॥ਤੋ ਹਕਿ ਮੇ ਰੋ ਹੋਇ ਤੇ ਰਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹੋ ਵੰਗਾ ਜਿਆ
ਣ ਲਈ ਤੂ॥੮॥ਆਪ ਅਗਮਨੇ ਆਪ ਅਗੇ ਜਾ ਕੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ
ਸਾਹੁਕਾਰ ਕਿਆ ਨਾਰ ਤਿਹਾਰੇ ਤੇ ਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਖੋਟੀ ਕ੍ਰਿਆ ਵਾਲੀ ਹੈ॥੧੧॥ਜ
ਬ ਦੁਤਾ ਕੀ ਛੋਰਿ ਤ੍ਰਿਅ ਜਦੋ ਓਹ ਤਾਕੀ ਖੋਲਕੇ ਦੇਖੇਗੀ ਨੇ ਤ੍ਰਖੋਲਕੇ॥੧੪॥ਨਿਜ ਤ੍ਰਿ
ਅ ਭਏ ਨੇਹ ਤ੍ਰਾਜੇ ਦੀਨੋ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਆਗ ਦਿਤਾ॥੧੫॥ਛਲਿ
ਐਸਾ ਤ੍ਰਿਆ ਤ੍ਰਿਆ ਜੁਤ ਛਲ ਲਾਇਆ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸੰਗ ਤਾ॥

ਇਕਾਵਨੋਚਰਿਤ੍ਰਇਤਿ੫੧॥ ॥੧॥ਟਟਕੇਰਹਤਨੈਬਖਿਆਰਹਿਦਾਸੀ
੪॥ਸਇਨਪਰਗਰਿਸਟਸਭਨਪਰਕਰਕੈਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਇਨਾਸਭਨਾਉਪ੍ਰਿਤ੍ਰ
ਸਟਕਰਕੇਦੇਖ੍ਯਾ॥੫॥ਨੇਹ੍ਰਿਨ੍ਰਿਪਤਸੁਤਨ੍ਰਿਪਨਕੇਕੀਨੇਆਕਹੀਬਿਚਾਰਰਾਜੇ
ਆਂਦੇਪੁਤ੍ਰਾਨੂਦੇਖਕੇਰਾਜੇਨੂਕਹੀਬਾਤਕੀਨਿਆਨੋਬਿਚਾਰਕੋ॥ਕਮਾਰਕੁਮਾਰ
ਅਵਸਥਾ॥੧੨॥ਬਿਵਤਬਣਾਕੇਬਣਾਉਬਣਾਇਆ॥ਤੁਮੇਲਜੁਧਬਤਾਜੁ
ਧ॥੧੩॥ਮਥਿਸਮੁੰਦ੍ਰਦਲਪਾਇਹੈਦਲਭੂਪੀਸਮੁੰਦ੍ਰਨੂਮਥਕੇਪਾਵਾਂਗੇਆਜ
ਕਇਰਮੁਖਚੰਦਅਜਕੁਇਰੀਜੋਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਿਮੁਖਵਾਲੀ॥੧੬॥ਤਿਲੋਨੇਬਸਤ੍ਰ
ਕਰਬਸੰਤੀਬਸਤ੍ਰਕੀਤੇ॥੧੭॥ਜੋਰਿਆਨਿਨਰਾਜਾਜੋੜਕੇਸੈਨਾਨੂਰਾਜੇਨਿਸਾਨੇਘਾਵ
ਨਗਾਰੇਆਪਰਹੋਟਾ॥੧੯॥ਬਿਕਟਕਟਕਕੇਸੁਭਟਦਲਦੇਵਿਚਜੋੜੇ॥ਬਿਕਟਸੁਰ
ਮੇਂਹੇ॥੨੧॥ਜਭਾਜੰਗਮਹਿਜੁਧਦੇਮਦਾਨਵਿਚਸੁਰਸੁਰਪਤਦੇਵਤੇਤੇਇੰਦ੍ਰਜੁਧ
ਦੇਖਣਆਇਆ॥੨੨॥ਤਾਨਪਨੁਹਿਧਨਤਾਣਕੇਧਨਖਾਨੂ॥੧੪॥ਤੇਗਕੀਝਾਰੇਤੇਗਦੀ
ਚੋਟਮਾਰਦੀਹੈ॥੨੫॥ਕਹੂੰਜਿਮਟਕਿਤੇਫੜਕੇਬਾਛੀ॥੨੬॥ਜਖਰਾਇਬਚਿਤ੍ਰਾਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਕੀਜੱਦਰਾਣੀਬਾਹਿਰਦੇਈਨੇਤ੍ਰਲਵਾਰਫੜੀ॥ਤਜਿਲਾਜਹਠੀਹਠਇਉ
ਬਿਚਲੇਤਜਕੇਲਾਜਿਆਨੂਹਠੀਜੋਹਠਵਾਲੇਥੇਦਲਾਬਿਚਲਹੋਏ॥ਤ੍ਰਾਸਿਬਿਦ
ਟਲੇਭੈਕਰਕੇਸਮੂਹਟਲਗਏ॥ਬੀਰਨਚੀਰਸੁਰਮਿਆਨੂਚੀਰਕੇਬਕੀਹਨਭੂਮਕੈ
ਪਾੜਕੇਪ੍ਰਿਥੀਕੇਬਾਰਕੇਫਾਰਿਜਲਕੇਪਾੜਕੇਪਤਾਰਸਿਧਾਏਪਤਾਲਾਂਵਿਚਪਹੁਚੇ॥
ਤ੍ਰੇਗਾਰਨਆਗਾਮਕੇਉਜਾਨਨਪਾਵੈਰਣਾਵਿਚਜੋਆਹੇਸੋਜਾਣਾਨਹੀਪਾਇਆ॥
ਰੋਘਰਹਸਬਦਕਰਕੇ॥ਜਾਨਕਪੁਜਾਕਾਲਕੀਲਹਰੈਮਾਨੋਕਾਲੀਨਹੀਕਾਲਭਗਵ
ਨਕੀਪੁਜਾਲਸਕਹੀਹੈ॥੩੩॥ਕਹਕਹਾਟਕਹੁਕਾਲਸੁਨਾਵੈਕਹਕਾਟਸਬਦਕੇ
ਤੇਕਾਲਭਗਵਾਨਸੁਣਾਉਂਦਾਹੈ॥੩੬॥ਮੇਰੁਤੇਜਸਮੇਰਟਦਾਰਾਜਾ॥੩੭॥ਖੇਤਛਾਡਿ
ਘਾਤਵੁਨਿਨਟਰਿਹੈਜੁਧਭੂਮਕਾਨੂਛਡਕੇਏਹਇਸਤ੍ਰੀਨਾਟਲੈਗੀ॥੪੦॥ਬੂੰਦੀਸ
ਥਰਨੂਤਕਟਧਾਏਬੂੰਦੀਕੋਟਦਾਰਾਜਾਉਤਾਕੇਸਟਰਣਵਿਚਦੌੜਿਆ॥ਮ
ਧਿਕਮਤ੍ਰਭਕਾਸਿਭੈਸਾਘੋਬਹੁਤਰੀਮਤ੍ਰਤਕਟਾਸਿਧਨਾਮਕਰਕੇਸੁਰਮਾਸੁ
ਸੋਹਇਆ॥ਵਾਕਹਜੀਤਜਗਤਕੋਰਹਈਓਸਤੇਜਗਤਵਿਚਜੀਤਣੇਤੋਕੇ
ਣਰਹਿਸੀ॥੪੧॥ਕਰਿਕ੍ਰਵਤਬਲਕ੍ਰਿਰਕੇ॥੪੨॥ਜੀਰਗਾਢੀਗੋਰਾਵੋਉਪ੍ਰਗਹਿ
ਣਵਾਲੇ॥ਬੈਰਾੜੀਸਿਗਰੇਮਿਲਿਕੈਧੋ॥ਬਿਆਸਾਪ੍ਰਗਹਿਣਵਾਲੇਸਭੇਮਿਲਕੇਕੇ
ਧਕਰਕੇਭਏ॥੪੫॥ਪਰਬਤੀਸਪਰਬਤਾਦੇਈਸ॥ਖਾਜਿਜਾਨਾਮਗੋਪੀਏਦਾ॥੪
੯॥ਜੋਧਾਜੋਰਜੁਧਕਰਭਲੇਜੋਧੇਬਲਵਾਲੇਚੰਗਾਜੁਧਕਰਨਵਾਲੇ॥੪੯॥ਕਾ
ਸਿਰਾਜਿਕਾਂਸੀਦਾਰਾਜਾਮਧ੍ਯਧੇਸ੍ਵਰਕੇਧੇਮਧ੍ਯਵਾਦੇਸਦਾਰਾਜਾਕੇਪਿਆ॥
ਅੰਗਦੇਸਤੇਬੰਗਸਦੇਸ॥ਕਾਮਭੂਪਨਾਮਕਾਭੂਦੇਸਦਾਦਾਵਾਰਣਰਣਛਾਇਆ
ਨੇਕਜੁਧ॥੫੫॥ਛਤ੍ਰਕੇਤਨਾਮਸੁਰਮੇਦਾ॥੫੬॥ਉਪਾਇਦ੍ਰਧੁਜਨਾਮਹੈ॥੫੭॥ਕ
ਛੇਬਦਾਰੀਹਾਬਨੈਰੀਕੀਤੀਹੋਈਤਲਵਾਰਹਥਵਿਚਹੈ॥੬੩॥ਤਾਲਕੇਤ
ਇਕਸੂਰਮਾਤੇਦੂਸਰਾਖਟਬਕ੍ਰਧੁਜਨਾਮਕੇਸੁਰਮਾ॥੬੪॥ਦਾਨਦ੍ਰਗੀਧਕੇਤਕੋ
ਤ੍ਰਤਾਕਾਕਕੇਤਸੀਦੂਸਰਾਦ੍ਵਪਕਾਰਿਯਾਰਨਕਾਰੇਪ੍ਰਸਿਹਬਕਢਕੇਨੰਗੀ॥
ਸੰਧ੍ਯਛੇਰਤੇਸਿਲਾਪਥਰਦੀਆਂਸਰਦੂਲਕੇਰੀਛੇਰਕਾਨਾਮਸਿਲੀਮੁਖਬਾ
ਣਹਨੇ॥ਅਹਿਕਾਰੇਮਾਰੇਹੈਉਪਰਤੇਕਾਲੈਸਰਧਬਛਤ੍ਰਾਦੇਈਨੂਕਾਕਧੁਜਾਨੇ॥

ਬਰਖੇਰਿਪੁ ਪ੍ਰਾਸਿਨ ਤੇ ਏ ਰਾਖਸ ਆਨਿ ਦਸੋ ਦਿਸ ਤੇ ਭਭਕਾਰੇ ਆਕੇਸ ਭੂਲਤ੍ਰ ੪੭
ਫਾਤ੍ਰੈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ।।੬੭।। ਸਰਿ ਸੂਰ ਦਾਇਤਨ ਕੇ ਤਨ ਮੈ ਬਾਣ ਸੂਰਮੇ ਰਾਖਸਾ ਕੇ ਤਨ
ਵਿਖੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਲਗੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਗੇ ੬੮।। ਸਰਦਾਰ ਕਰੇਰੇ ਸਰਦਾਰ ਕਰੜੇ
ਝੁਕ ਦੌਰੇ ਹਲਾਏ।। ਲੂਟੇ ਰਥੀ ਲੁਟ ਪਏ ਹੈ ਰਥੀ ੬੯।। ਪਲਟੇ ਜੇ ਲਰੇ ਮੂੜ ਕੇ ਜੇ ਲੜ
ਨੇ ਹੈ।।੭੦।। ਜੇ ਭਟ ਬਿਮੁਖ ਆਹਵ ਤੇ ਮੂਏ ਜੇ ਵਡੇ ਸੂਰਮੇ ਬੇਮੁਖ ਜੁਧ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਮਰੇ ਥੇ।।
੭੪।। ਭੂਤ ਸਤ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ ੭੬।। ਜਾਤ ਨ ਖਾਲ ਗਦਾ ਕੀ ਮਾਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਨ ਨੋ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਗਦਾ ਦੀ ਚੋਟ ਮਾਰਦੀ ਹੈ।।੭੭।। ਅਮਰਾਰਦਨ ਨਾਮ ਰਾਖਸਾਂ ਕਾ ੭੮।। ਜੀਤ
ਸੁਯੰਬਰ ਰਸ ਰਹੀ ਰਣ ਰੂਪੀ ਸੁਯੰਬਰ ਨੂ ਜਿਤ ਰਹੀ ਹੈ ੮੦।। ਬਾਜਨ ਕੀ ਬਾਜੀ
ਪਰੀ ਘੋੜਿਆ ਕੀ ਬਾਜੀ ਦਾਉ ਦੀ ਪਈ ਹੈ ਲਵਨਦੀ ੮੩।। ਸੇ ਕਾਜ ਧਾਤਿਯਾ
ਤੇਤਰਿ ਹੈ ਮੋਕਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਜ ਧਤੇ ਡਰ ਜਾਵਾਗਾ।।੮੪।। ਨਿਸਾ ਕੇ ਚੰਗੇ।।
ਬ੍ਰਿਣ ਖਾਇ ਫਟ ਖਾ ਕੇ ਛਾਰ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ ਅੰਗ ਸੁਆ ਅੰਗਾ ਪੁ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ।।੮੬
ਤੀਸ ਏਤ ਪੈਦਲ ਤਿਨ ਲਖ ਪੈਦਲ ਨੂੰ।।੮੭।। ਤਨ ਹਾ ਬਚਾ ਇਕਲਾ ਬਚਿਆ
੮੮।। ਨਿਰਖਨ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਦਿਨਿਸ ਸੂਰਜ ਨਿਸਿਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਰਣ ਆਏ ਜੁਧ
ਵਿਖੇ ਆਏ।। ਪੰਚ ਬਦਨ ਹੂ ਤਹਾਂ ਸੁਹਾਏ ਸਿਵ ਜੀ ਬੀਤ ਤਹਾ ਸੁਹਾਰ ਹੇ ਹੈ।।੮੯
ਤ੍ਰਿਅ ਕੇ ਮਲ ਪਾਇ ਬਾਣ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਮਲ ਬਾਣ ਪਤੀ ਕੋ ਮਾਰਤੀ ਹੈ।।
ਜਿਨ ਪਤ ਮਰੇ ਮਤ ਪਤੀ ਮਰ ਜਾਵੇ।। ਮਾਹਿ ਪੈਠ ਬਪਾ ਦ੍ਵਕ ਮਹਿ ਪਰੇ ਮੈਨੂ ਅਗਾਸੀ ਵਿ
ਚਸ ਤਨਾ ਨਾਪਵੋ।।੯੧।। ਹਕਾ ਹਕੀ ਧਕਾ ਧਕੀ ਜੁਧ ਹੋਇਆ।।੯੨ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰੈਗ
ਏ ਕ ਮਸ੍ਰੂ ਹੋ ਗਏ ਵਾਥ ਕਰਾਏ।।੯੪।। ਨੂਕਤ ਨ ਤ੍ਰਾਣ ਨ ਕੇ ਝਰੇ ਤਨ ਦੀਆਂ ਜੋਆ
ਦੇਟ ਕਟੇ ਹੋ ਕੇ ਡਿਗੇ।।੯੬ ਚਾਚਬਾਜਾ ਬੀ ਸਿਖਨ ਤ੍ਰਿਯ ਮਾਰੇ ਚਾਰ ਘੇਰੇ ਬਾਣਾ
ਲਇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਮਾਰੇ ਚਕ ਫਾਰੇ ਪਈ ਏਕ ਟਕੋ ਸਿਟੇ।।੯੭।। ਬਿਨ ਬੁਧ ਭਏ ਬੁਧ ਤੇ ਬਿ
ਨਾ ਹੋਇਆ।।੯੮।। ਜਲ ਸੀ ਰੋਜੇ ਗਤ ਭਈ ਜਲ ਪਿਲਾਏ ਤੇ ਜੇਤ ਰਾਹ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤ
ਤਨ ਲਾਗੇ ਘਾਇ ਅਤ ਸੈਤਨ ਨੂ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੈ ਜਖਮਾ ਖਲ ਮੂਰ ਅਖਲ ਚੜ ਕਹੂ
ਨਹੀ ਨਾ ਜਾਇ ਕਹੂ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਦਾ।।੧੦੪।। ਚਕਮ ਕਢਾਰੇ ਚਕਮਕ
ਥਰੀ ਨੂ ਝਾੜ ਕੇ ਚਾਰ ਬਾਦ੍ਵ ਬੈਲ ਈ ਪਿਆਰੀ ਚਾਰ ਭ ਵਾਟਣੀ ਆਂ ਲਈਆਂ ਪਿ
ਆਰੀਨੈ।।੧੦।। ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਂਤਕ ਸਿਵ ਅਰਤਿ ਸਬਸ ਤੁਕਾਮ ਆਤਿਮਾਹਿ ਭਏ
ਅਤ ਸੋਕ ਰਕੇ ਮੈਨੂ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ।।੧੦੭।। ਬਿਕਮ ਦੁਖ ਸੋਜੇ ਨੈ ਬਿਕਟ ਦੁਖ ਥੇ ੧
੧੧।। ਦਾਨਾਦਿ ਥਡੇ ਰਾਖਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੈ ਪਾਰੇ ਰਾਜੇ ਮਾਰੇ।। ਬਾਦਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ਪ
੨ ਕੇਸ ਪੇਸ ਸੋ ਮਥੇ ਦੇ ਕੇਸਾ ਦਾ ਜੂੜਾ ਪਟ ਰਹੀ ਹੈ।। ਤ੍ਰਿਪਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੫੩।। ।।
ਮੈਤ੍ਰੀ ਕਥਾ ਸਤਾਇਸੀ ਮੈਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਥਾ ਸਤਾਇਸੀ ੩।। ਚਾਂਭਾ ਜਟਵਾਣ ਉਜੀਆ ਕਾਧ
ਲਤਾ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਜਾਰ ਸੀਆ ਬਾਲਮਤੀ ਕਹ ਬਾਲਮਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂ ਚਾਂਭਾਂ ਕ
ਛੈਨਾ ਸੀ ਕੈ ਧਾ।।੩।। ਆਪ ਕੇ ਨਾਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਲਮਤੀ ਨੂ ਕਹੇ ਮੈ ਤੋਰਾ ਨਾਥ ਹਾ
ਹੋ ਅਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੫੪।। ਤ੍ਰਿਅ ਕੀ ਲਾਗ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪਿਛਾ ਕਰਿਆ ਰਾਜਾ
ਨੇ ੬।। ਸਾਮੁਹਿ ਸਾਮਣੇ ੭।। ਤਿਹ ਹਿਤ ਤਿਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੋਟ ਕਰੇ ਏਕੇ ਨ ਹਿਆ ਕੋਟ ਉਪਾ
ਵ ਕਰੇ ਇਕ ਬੀ ਨਾ ਹੋਇਆ।। ਤਿਹ ਪਤ ਕੂਰ ਹਿਦੇ ਤੇ ਦਖੇ ਤਿਸ ਰਾਣੀ ਨੂ ਪਤੀ ਨੇ ਹਿਦੇ ਤੇ ਲ
ਲਾਇ ਦਿਤਾ ੧੧।। ਰਾਨੀ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਹਲਾਵੈ ਰਾਣੀ ਕੀ ਦਾਸੀਆਂ ਕਹਾਉ ਦੀਆ ਹੈ।।

ਰਾਣੀ

੧੯ ॥ਤੋਪਰਭੂਠਲਹਤੁਤਿਹਰਹੇਤੇਰੇਉਪ੍ਰਉਸਦੇਦੇਖਾਦਿਆਤਾਜਾਕੀ
ਦਾਹੇਦਾਸੀਨੂੰਸੋਗੁਸੇਹੋਰਹਾਗਾ॥੨੨॥ਹੋਂਤੇਪਹਿਤਵਿਮਿਤ੍ਰਪਠਾਈਮੇਤੇਰੇਪ
ਸਤੇਰੇਮਿਤ੍ਰਨੋਭੇਜੀਹਾ॥੨੩॥ਇਕਿਪ੍ਰਨਾਰੀਵਾਹੁਦਰਬਾਰਦੇਗਾਜਾਨੇਓਹਾਇਸਤ੍ਰੀਪ
ਨਕੇਤ੍ਰ੨॥ਤਾਕੋਸੋਧਫੇਰਨਹਿਲੀਨੇਤਿਸਦੀਖਬ੍ਰਫੇਰਨਹੀਲਈ॥੩੩॥ਹ
ਰਿਲੀਨਾਰੋਜਚਲਾਈਚੁਰਾਕੇਰਾਜੇਨੇਆਪਣਾਰੋਜਚਲਾਇਲਾਇਆ॥੩
੫॥ਨੋਜਨਜਾਸੋਭੂਚਕਰੈਇਸਤ੍ਰੀਜੋਜਿਸਦੇਨਾਲਪ੍ਰੀਤਿਕਰਦੀਸੀ॥ਪੰਚਾ
ਵਨੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੫੫॥ ॥ਚੰਦ੍ਰਦੇਵਕੇਬੰਸਮੇਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਬਸਾਦਿਖੇਰ॥
ਭੌਦੂਨਾਰਮੂਰਖਾਇਸਤ੍ਰੀ੬॥ਕਰਿਕੁਅਤਬਲਕ੍ਰਕੇ੧੦ਤ੍ਰਿਅਕੋਅਘੋਇ
ਸਤ੍ਰੀਨੂੰਘਾਉਆਇਆ॥ਛਪਨੋਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੫੬॥ ॥ਬੰਗੇਸਰਨ
ਮਰਾਜੇਦਾ॥ਛੂਟੇਕਹਾਨਿਗੋਡੀਲਾਗੀਛੂਟਦੀਕਦਹੈਅਣੋਖੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀ
ਹੈ॥੪॥ਉਦਰਰੋਗਨਾਮਜ਼ਲੋਪਰਕਾ੬॥ਕਹਾਕੋਪਾਤ੍ਰਿਜਕਹਾਬਖਾਨਾ॥
ਕਿਆਕੀਤਾਹੈਚਾਲਿਤ੍ਰਤੇਕਿਆਕਹਿਆਹੈਇਸਤ੍ਰੀਨੇ॥੯॥ਰਮਾਸਾਸਤ੍ਰ
ਰ ਕੋਇਸਤ੍ਰੀਆਦੇਲੀਤ੍ਰਾਦੋਸਾਸਤ੍ਰਕਾਸਤਾਵਨੋਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੫੭ ॥ਅੰਦਸੀ
ਲਜਾਕਰਹੇਮੰਦਾਸੁਭਾਉਜਿਸਦਾਰੇਦਾਸੀਹਮੇਸ ਅਠਾਵਨੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੫੮
॥ਇਕਗਾਦਬਨਿਆਰਹਿਗਾਏਇਕੋਕੇਸਭਰਨਗਸੀਬਾਣੀਆਂਓਥੇਰਾਤ
ਰਹਿਪਾਇਆਸਦੇਰੇਜਾਆਗੇ॥ਉਨਸਠਵੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੫੯॥ ॥੧॥ਬੰਗਾਰ
ਇਨਾਮਾਇਸਤ੍ਰੀਦਾ॥੨॥ਰੰਗਾਰਾਇਸੁਤ੍ਰਮਾਨਕੈਲੀਨੀਕੰਠਲਗਾਇ॥ਰੰਗਾਰ
3 ਇਐਂਗਸੁਮਾਨਨਾਮਦੂਸਰੀਇਸਤ੍ਰੀਕਿਦੋਹਾਂਨੂੰਇਕਵਾਰੀਕੰਠਨਾਲਲਾਇਆਂ ਤਾਂ
ਰਾਜਾਨੇ॥੪॥ਬਿਲਾਸਮਸਜਾਕੋਲਖਪਾਏਬਿਨਾਦਾਰ੍ਰਿਤੇਜਿਸਨੇਦੇਖਿਆਰਾ
ਣੀਨੇ॥੬॥ਟਰਿਅਗੇਤੁਰਕੇਅਗੇਤੋਲਿਆਈਏ॥੭॥ਸੁਬਾਰਕੇਬਣਾਕੇਦਫ
ਨੇਰਾਜਾਲਖੇਸਜੇਅੰਗਵਿਚਰਾਜੇਨੂੰਲਾਇਆ੧੦॥ਜਹਭਗਾਨਤੈਪਨ
ਪਤਏਮੋਰੀਬਿਣਾਹੈਭੂਪਾਣਾਦਾਪਤੀਹੈ ਜਾਠਵੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੬੦ ॥ਗਦ੍ਰਾਇਏ
ਰਗਾਲੀਏਰ੪॥ਭਨਕਅਵਾਜਇਕਸਠਵੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੬੧॥ ॥ਚਾਰਚਛ
ਈਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਾਵਾਲੀ੧॥ਤਾਕੇਪਟ

ਸਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਾਵਾਲੀ੧॥ਤਾਕੇਪਟਤਰਤਿਸਦੇਬਰੋਬਰਕਿਸੇਕੋਦੇਈਏ॥ਤਰਮਸ
ਤ੍ਰਾਇਤੀ੬੩ ॥੧॥ਦੰਤਪ੍ਰਭਨਾਮਸੀਸੁਰਸੁਰਪਤਅਭਿਰਾਮਦੇਵ
ਆਦਾਪਤੀਇਕ੍ਰਜੋਏਕ੍ਰਹੇ੫॥ਵਟੇਕਹਿਉਠੀਚੀਨਮੇਲਈਓਦਾਸੀ
ਨੀਮੇਲਭਲਈ੭॥ਹੈ॥ਚੌਸਠਵੋਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੬੪ ॥ਰਾਏਕੁਰਾਨਮਹੇ
ਤਰੋ ਕਰਜਪੂਤਰਾਜਮਹੇਬੇਨਗਰੈਦਾਸੀ੧॥ਜੋਲਿਤਿਸ੍ਰਾਇਹਕੋਪਨਾਲਿਆ
ਨੁਖੇ ਇਕਤਿਸਾਕੋਪਨਾਲਿਆਉਦਾਸੀ॥ਜੋਐਠੋਜੋਆਕਤ੍ਰੋ॥ਏਕਾਦਿਵਸਪਾ
ਓਇਕਾਦਿਨਪਾੜੇਵਸਤੋਗਾਇਆਸੀ॥

ਹਤੇ ੬ ।ਪੁਰਵਾ ਕਹ ਗਈ ਵਾਪੁਰ ਕੇ ਤਾਈਂ ਗਈ ਲੈ ਕੇ ।ਪ੍ਰੇਸਠੋ ਵੇਚਾਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੫੮
।ਰੋਸਨ ਰੋਸਨ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਹਾਸੀ ਰੋਸਨ ਰਾਇ ਨਾਮਾ ਤਿਸ ਵਜੀਰ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਦਾ
ਸੁੰਦ੍ਰ ੨ ।ਸੁਰਗਤਿ ਮੰਗ੍ਰਤਿ ਮੇ ਸੂਹਤ ਤੇ ਮਿਨਿਤਾਈ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਉ ਜਿਸ ਦਾ ਸੀ ।ਜਨਕ
ਆਪ ਬਨਿਓ ਪੁਰਹੂਤ ਮਾਨੋ ਆਪ ਪੁਰਹੂਤ ਇੰਦ੍ਰ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
੧ ਰੂਪ ਪਹੂਚਿਓ ਆਇ ਰੂਪ ਨਗਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ।੨ ਪਾਨ ਖਾਇਕ
ਰਪੁਰੀ ਬਨਾਈ ਪਾਂਨ ਖਾਕੇ ਪੀਕ ਬਨਾਈ ਬਿਜੇਵਰੀ ਸੁਮਤ ਸੈਨ ਮੁਰਿਤਾ ਹਿਸਿ°
ਗਿਓ ਸੁਮਤ ਸੈਨ ਨੇ ਜਦ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਹਰਨ ਹਨਨ ਕਓ ਹੂਤੋ ਸੁਭਾਖਓ '
ਹਰਨ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇ ਸੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ।੧੪ ਰੋ
ਸਨ ਰਾਇ ਵਜੀਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੇ ਤੁਰਕੀ ਤੁਰਾ ਬੁਲਾਯੋ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਸਦਾ ਘੋੜਾ ਮੰਗ
ਵਾਇਆ ।੧੧ ਧਰਿਓ ਆਸਿਤ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਕਾਲਾ ਭੇਖ ਕਿਉਂਤੇ ।੧ ਪਾਨ
ਹੈ ਨ੍ਰਿਪਤ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਹੇ ਮੇਰਾ ਜਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਤੁ ਲਖਨ ਕੇ ਭੇਦ ਤਿਸ ਦੇ ਭੇਦ ਦੇਖਣ
ਵਾਸਤੇ ਛਾਜ ਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੬੬ । ।ਬਿਚਛਨ ਚਤ੍ਰ ਭਈ ਕਿ ਮਾਗੀ ਵੋਈ
ਹੈ ਕਾਮ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ।੨ ਹੋਤ ਪਰੀ ਜਰ ਪਾਈ ਪਾਇ ਕ ਬਾਤ ਐਸੀ ਬਹਿ ਜੈ ਹੈ ।ਇਕ ਪੈ
ਣੇ ਐਸੀ ਬਗ ਜਾਵੇਗੀ ।੧ ਸਕਲ ਲੋਕੇ ਨਰ ਨਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੇ ਨੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ।
੧੨ ।ਬਹਿ ਗਈ ਬਾਤ ਬਲਾਇ ਵਗ ਗਈ ਪੈ ਬਣਾ ਕੇ ਤੇ ।੧੬ ।ਜਾਹਿ ਚਾਰ
ਮੁਖ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਹਿ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂ ਕਹੇਗਾ ਤੂੰ ਚਿਰ ਮਰ ਜਾ ਸੋਈ ਹਿ ਰਿਮਟ ਜਾਵੇਗਾ ।੧੭ ਜਬੇ
ਊਹ ਤੂ ਭਾਖਹੈ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਟਾ ਤੂ ਕਹੇਗਾ ੨ ।ਉਪਚਾਰ ਔਖਧ ਦਾਰੂ ।
ਔਰ ਹਾਸੀ ਗਾ ਰਹਾ ਕੇ ਔਰ ਮੈਨੂੰ ਕੇਹਾ ਸੀ ਬੈਦ ਕੋ ਹੋਈ ੨੪ ।ਉਬਾਰਿ ਐਬ
ਜਾਲਾਇਆ ਅਠਸਠ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੬੮ । ।੧੦ ।ਹਿ ਧਾਵੈ ਦਨ ਕਉ ਜਿਨ
ਕਰੋ ਏਥੇ ਮਤ ਕੋਈ ਵਿਰੋਣਾ ਕਰੋ ।੧੧ ।ਪਾਈ ਪਹੀ ਸੁਲਾਕ ਕਹਿ ਸੋ ਨਾਲ ਕਉ ਭਗ
ਇ ਪ੍ਰਥੀ ਹੋਈ ਸੁਲਾਕ ਲੈਲਈ ਘਾਟੇ ਦੇਸ ਨਾਬੀ ਤਿਸ ਪਾਸ ਲੇ ਲਾਇਆ ਤੋਲ੍ਹ
ਭੇਗਾ ।੧੨ ।ਫੁਲ ਰੂਪੀ ਫੈਲਿਸ ਦਾ ਫੈਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਫੁਲ ਰੂਪ ਹੈ ਸਦਾਹੀ ਸਤਰ ਵੇਚਰ
ਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੭੦ ।ਸਾਰ ਮੌਰ ਕੇ ਦੇਸ ਸਾਗ ਮੌਰ ਨੂੰ ਣਾ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਜਨਕ ਪੁਰੀ
ਅਲਕੇਸ ਮਾਨੋ ਕੁਬੇਰ ਦੀ ਅਲਕਾਪੁਰੀ ਹੈ ।ਇਕ ਤ੍ਰਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ੭੧ ।
।੧੨ ।ਦੇਸ ਗਜ ਦੇ ਬੈ [illegible] ਦੇ ਸੋ ਗਜ ਲੀਮੇ ਦੋ ਬਾਸਾ ਮੰਗਵਾਏ ।੧੬
ਬਾਧਿਓ ਪਰੇ ਬ੍ਰਿਛ ਨਲਖ ਬੀਨ ਕੇ ਲਬ ਨੂੰ ਤੂੰ ਬੇਤੇ ਪੈਂਦਾ ਚਲਦੀ ਦੇਖ ਕੇ ।੧
੪ ।ਪਵਨ ਝੁਲਾਤੋ ਆਵੈ ਪੌਣ ਦਾ ਝੁਲਿਆ ਉਦਾ ਹੈ ।ਧੀ ਮੂੰਧੀ ਮੇ ਹੋਣੀ ਹੈ
੨ ਸ੍ਰੀ ੧੫ ।ਧੁਜਨ ਹੇਤ ਤਹ ਤੇ ਬ੍ਰਿਛ ਬੰਧਿਓ ਧੁਜਾ ਜੇ ਬੈਨੀਆਂ ਹੈ ਸੇਤ ਹਾਤੇ ਬਚ°
ਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬੈਨੀਆਂ ਹੈ ।ਬਹਤਰ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ ।੭੨ ।ਬਜਵਾਰੇਸ
ਹਿਤ ।੧ ।ਬਾਕੇ ਸੰਗ ਨੇ ਹੁਤਿ ਨਲਾਇ ਬਾਬਾ ਨਾਉ ਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇ
ਮਤਿ ਸਨੇਲਾਇਆ ।੨ ਗ੍ਰਹਿ ਕੈ ਕੈ ਨੇ ਕਾਜ ਘਰ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਕਿਸੀ ਕਿਨੂੰ ਕੇ ਵਲ
ਬਾਣੀ ਆਨਿਜ ਤ੍ਰਿਯ ਭਏ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਾਤਿ ਹਤਰੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਤੀ '
੭੧ । ।ਬੈਰਮ ਤਾ ਕੇ ਨਾਵ ਬੈਰਮ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ।ਜਾਤ ਸੇਖ ਜਾ ਦੇਰ ਹੈ ਬਸੇ

ਕਲਾਪੀਗਾਵ ਜਾਤ ਦਾ ਓਹਸੇ ਖ੍ਵਾਜਾ ਦੌਰੇ ਦਾ ਜੀ ਬਸਦਾ ਸੀ ਕਲਾਪੀ ਨਗ੍ਰ
ਵਿਚ ੧ ਸ਼ੌਰੇ ਬਾਗ਼ ਹਥ ਸਭ ਬਨਾਯੇ ਚੌਰੋ ਬਦਵਾਲਾ ਪ੍ਰਥ ਸਤ੍ਰੂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ
ਤੈਂ ਬ੍ਰਾ ਪਲਵਲ ਦੇਸ ਪਰਗਨਾ ਤ੍ਰਭਯੋ ਪਲਵਲ ਨਾਮ ਦੇਸ ਉਸ ਪ੍ਰਗਨੇ ਦਾ ਸੇ
ਸੁੰਦਰ ਹੋਇਆ ਹਾ ਤਾ ਕੇ ਕਛੂ ਉਪ ਚਾਰ ਕੇ ਤਿਸ ਦੇ ਜਾਣੇ ਦਾ ਉਦਮ ਕਰੀ
ਦੇ ।੩। ਤਿਨ ਚਟਵਾਏ ਤਿਨਾ ਨੂ ਖੁਲਾ ਦਿਤਾ ।੪। ਜਾਬ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕਦ੍ਵਾਰ ਬੈਠਾਯੋ
ਤਿਨਾ ਨੇ ਇਕ ਆਪਣਾ ਜੋ ਬੀ ਦਰਵ ਜੋ ਉਤੇ ਬਹਾਲ ਛਡਿਆ ਚੌਹਤਰੋ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ।੧੪। ।ਮਹਿਆ ਨਾ ਆਪਨੇ ਕਲਵਾਯੋ ਆਪਣਾ ਮਹੀਨਾ ਤਿ
ਸਨੇ ਕਰਵਾਇ ਲਾਇਆ ਕਰਜਾਈ ਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨਾਯੋ ਆਪਣਾ ਉਤਿਨਾ ਨੂ ਕਰ
੫ ਜਾਈ ਦਾ ਸਿਆ ਬਖਤ ਸਾਰ ਕੇ ਪਨ ਹੋਹ ਗਿਯੋ ਬਤੇ ਯਾਰ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਪਠਾਣ ਤਿ
ਸਦਾ ਘੋੜੇ ਰੂਪੀ ਧਨੁ ਦੁਰਾ ਲਾਇਆ ।੪। ਮੈਨਾ ਈਲ ਲਖ ਪਾਇਆ ਕਰਜਾਈ ਜ
ਣਕੇ ਤਿ ਸਨੂ ਲੋਕ ਦੁਪਕਰ ਰਹੇ ।ਪਚਹਤਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੧੫ ।।ਪ੍ਰਗਟ
ਪਾਸ ਦਰ ਖਤਾ ਬੀ ਛਿਹਤਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੧੬ ।ਜਨ ਕੜ੍ਹ ਦੇਸ ਸੁਰਕੋਬੰ
ਦ ਮਾਨੇ ਦੇ ਵਤਿ ਆਦਾਈ ਸਰਾਇ ਡੂ ਤਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹੇ ।ਮੋਹਿ ਮਿਲੇ ਦਰ
ਹਾਲ ਮੇਨਮਿਲਾ ਦਯੋ ਸੀ ਪ੍ਰਿਯਾ ੧੧ ।ਆਪ ਹਿ ਹੋਰ ਮਨੁ ਛਨ ਬੀਤਾ ਆਪੇ ਹੀਮ
ਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਰਾਣੀ ਨੇ ।ਸਤਹਤਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ।੧੭।। ।ਜਮਾਤਿ ਨਾਉ
ਸੀਤ ਖਾਣ ਜਾਤ ਮੀ ।ਸੁਨ ਗਿਰੋਤੇ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ਗਿਰੋ ਨਾ ਔਰਤ ਕਾਸੀ ਤੇ
ਸਨੇ ਤਖਾਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ।ਪਾਪੌਰ ਲਗੀ ਬਿਹਰੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਉਢੀਤਾਂਇ
ਤਾਂ ਮੈ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ੬ ।ਲਗਾਤ ਬੀਰੀਆ ਬਾਨਸੀ ਲਗਦੀਆਂ ਹੈ ਪਾਨਾਦੀ
ਆ ਬੀੜੀਆਂ ਬਾਨਾ ਜਾ ਰਖੀਆ ਅਠਹਤਰੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੧੮।। ।ਰਾਜੁ
ਤਾਸਿ ਧਨ ਕੀ ਭਾਂਤ ਬਢਾਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਛ ਸਿਧਾਂਰੀ ਤਾਂ ਜੈਸੇ ਸਿਧ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ
ਧੰ ਬਿਰੀ ਲਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ਐਸੇ ਬਧਾਇਆ ਹੈ ।੫। ਜੋਬਨ ਜੇਬ ਜਗੇ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਜੋ
ਬਨਦੀ ਸੋਭਾ ਜਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤ ਮੈ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ ਜਾਤ ਜਰਾਵ ਜੁਰੀ ਕਹਨਾ ਤੇ ਜਾ
ਦੀ ਹੈ ਜਾ ਵਾਉ ਗੈਣਿਆ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਈ ਮਿਲ ਏਨੂ ।।ਅੰਗ ਹੁਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਲੋ
ਕ ਸਭੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਬਨਾਇ ਕਹੀ ਇਹ ਬਾਤੈ ਪਾਸਹੂ ਦੇਖੋ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਰੇ
ਹਰਿ ਰਾਇ ਨੂੰ ਚਾਂਪਕਾ ਨੇ ਬਣਾ ਕੇ ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਹੈ ਇਕਾ ।ਹਾਥ ਉਚਾਇ ਕੇ ਛਤੀਆਂ
ਹਥਨੂ ਚਕ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਛਾਤੀ ਉਪ੍ਰਾਇ ਸਦਾ ਤੇ ਜੇਤ ਸਮਿ ਮੇਰੋ ਦੇ ਵਿਚ ਬਸਦੇ ਹੋ ਮੁਸ
ਕਾਇ ਲਜਾਇ ਸਖੀ ਚਹੂ ਪਾਤੇ ਮੁਸਕਾ ਕੇ ਲਜਤ ਹੋਈ ਦੋਹਾਂ ਤਰਫਾਂ ਤੇ ਸਖੀਆਂ ਨੂ
ਦੇਖ ਕੇ ।ਨੈਨਨ ਸੈਨ ਕਹਿਯੋ ਇਜਦਨਾਥ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਕਹਿਆ ਆਈਏ ਜਦਨਾਥ ਸੁੰਤੋਹ
ਨੈਨ ਕਹਿਯੋ ਜਾਦੁਰਾਇ ਹਾਂ ਤੇ ਤੇਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਿਆ ਜਾਓ ਦੇਖਤੇ ।੬। ।ਨੈਨਨ ਸੋ ਹਰਿ
ਰਾਇ ਕਹਿ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ਨੂ ਕਹਿਆ ਈਥਿ ਹਦੇ ਨਾਲ ਉਤਰ ਦਿ ਤਾ ।ਉਨਾਸੀਵੇ ਚਰ
ਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੮੦ ।ਨਗਰ ਗਬਿ ਰੌਸਨ ਦਾਹੁ ਦਾਸੀ ।ਸਿਧ ਪਾਸਿਰੋ ਅਸਭੂ ਪਸਿਰੋ
ਮਨਾਮਿ ਪ੍ਰਰਾਜਾ ਸੀ ।੧। ਦੁਗਪਨਿ ਯਾਤਾ ਕਰਿ ਨਾਹੀ ਦੁਗਪੀ ਸਿਆ ਨਾਮ ਕਰਕੇ
ਤਿਸ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ਰੰਗਨਾਥ ਜੋਗੀ ਦਾ ਨਾਉ ਜੀ ।

੫॥ ਆਗਾਮੀ ਦਰਕ ਹਲੇਇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮੰਗ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ੯॥ ਜੋ ਸਾਧਕ ਜੋ ਜਗਆਸੁ
॥ਤੱਤ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬਾਦ ਕੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਚਾ ਕੋ ੧੨॥ ਜੋ ਗੀਤ੍ਰਿ ਭਕਿ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿ
ਹੈ ਕਿ ਜੋਗੀ ਜਿਆਂ ਰੇ ਜੀਵ ਹੈ॥ ੧੩॥ ਜਨਮਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਰੇ ਕੀਯ ਜਨਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਰੇ
ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਧੋਖਾ ਕਹੂ ਭਏ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਿਤੇ ਧੋਖਾ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਕ
ਹੂੰ ਚੀਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੈ ਗਾਹਿ ਧੋ ਕਿਤੇ ਚਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਪਕੜ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਅੰਬਰ ਉਤਾਰੇ ਰੰ
ਮਚੀ ਦੋਹੇ ਕੇ ਕਿਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ੨੩॥ ਸੁਤ ਬਾਲਕ ਤਰੁਨੀ ਤ੍ਰਿਯਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਕਾਂ ਤੇ ਜੁਵਾਵਸਥਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋ ਤਿਆਗ ਤ ਸਭ ਸਾਜ ਤ੍ਰਿਆਗ ਦਾ
ਹੈ ਸਭ ਸਾਜ ਨੂੰ ਹੇ ਰਾਜਾ॥ ੨੯॥ ਦੁਲਭ ਦੇ ਲਭਾਉ ਦੀ ਹੈ॥ ੪੬॥ ਅਪੁਤ ਪੁਤ ਨ ਤੇਰ
ਹੈ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇ ਪੋਤ ਤੇਰੇ ਦੀ ਹੈ॥ ਰਾਜ ਸਪੂਤ ਨ ਬਹੁੜੇ ਧੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਗਏ ਹੋ ਏਨੂ
ਮੋੜ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੈ॥ ੪੭॥ ਅਰੂਪ ਪਾਟ ਬਹੁੜੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈ॥ ੪੯॥ ਪ੍ਰਭ
ਮੈ ਏਤ ਭਵ ਪਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਨਮ ਪਾਇਕੇ ੫੧ ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਕੇ॥ ੫੬॥ ਛਾਤ ਬੀਚ ਰੈ ਜਨਾਇ ਇਕ ਧਾਰਿ ਯੋ ਛਤ ਦੇ ਬਿਚ ਇਕ ਆਲ੍ਹਾ
ਬਣਾਇਆ ੫੮॥ ਸਾਂਆ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪ [illegible] ਨੂੰ ਪਾਸਿੰਘਾਸਨ ਊਸੀ॥ ਤਾਕੀਸ
ਕਲ ਸਰੂਪ ਸਾਰਾ ਤਿਸੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸ੍ਰੀ॥ ੬੧॥ ਇਕੱਤ੍ਰ ਮਧੋ ਇਕ ਤੁਸੀ ਪਾਓ॥ ੬
੨॥ ਸੁਇ ਤਿਤ ਬਤੇਹ ਠਹੂੰਨਗਾ ਹੋ ਹੈ ਸੋਇ ਤਨਾ ਤੁਤ ਦੋਹ ਠ ਕੇ ਨਾਰ ਹ ਣਕ ਰਸਕੇ
ਰੀ ਨਾਇਕ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪਾਤ ਚਬੇ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋਂ ਬਪਤ੍ਰਾ ਨੂੰ ਚਬਾਂਗੀ॥ ੬੬॥ ਬਾਬਾ ਕੇ
ਲੰਕ ਪੁਤ ਬਾਰ ਧਾਰ ਦਾਦਰ ਵਾਜਾ ਬੀਤਿਆ ਗਾਵੇਗੀ ਬਰਨਾਰਿ ਤਜੇ ਖੇਸ
ਟਇ ਸਤ੍ਰੀ ਕਹਿਦੀ ਹੈ ਤਿਆਗੇਗੀ ਅਸ ਗਾਰਥ ਹੈ ਠਹਰਾਈ ਤੈ ਜੇ ਕ੍ਰਾਸ੍ਰਾ
ਨੂੰ ਸਤੁ ਛੁਡੇਵਾਂਗੀ ਇਹ ਬਾਤ ਮਨ ਵਿਚ ਠਹਰਾਈ ਹੈ॥ ਬਾਲਕ ਬਾਰ ਤਜੇ ਬ
ਰਨਾਰਿ ਤਜੇ ਆਸ ਗਾਰਿਥ ਹੈ ਠਹਰਾਈ॥ ਬਾਲਕ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਂ
ਗਕੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਅਸਰਾ ਕਾ ਅਰਥੀ ਰਾਜਾ ਤਿਸ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਮ
ਨੋਂ ਠਹਰਾਈ ਹੈ॥ ੬੮॥ ਲੇਸ ਕਰੈ ਨ ਕਛੂ ਧਨ ਕੋ ਲੇਸ ਮਾਤ੍ਰ ਬੀ ਕੁਛ ਧਨ ਦਾ ਲੋ
ਭ ਨਾ ਕਰਾਂਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਨੀ ਆਪ ਠਹੈ ਤੌ ਨ ਵਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀ ਚਰਣ ਦਾਸੀ ਆ
ਉਪਰੋਂ ਸੇ ਰਾਤਨ ਵਾਰ ਦੇਹੋਂ ਦੇ॥ ਬਾਲਕ ਛੋਰਿ ਕਰੋ ਇਕ ਠਾ ਬਾਲਕ ਛੋਟਾ ਈ ਦੇ
ਨੂੰ ਕਰ ਦਈ ਇਆ ਇਕ ਤ੍ਰਫ॥ ੭੧॥ ਨ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਾਰ ਪਛੋਰਿ ਭੂਲੇ ਅਵਗਾਹੀ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇ
ਨੇ ਕੂਕੇ ਦਿ ਚਾਰਿਆ ਮਨ ਵਿਖੇ॥ ੭੨॥ ਛੋਰਿ ਨਿਚਲ ਧੋ ਧਾਮ ਛਡ ਨਾ ਚਾਲਿਆ ਅਪ
ਰਾਦਿ ਰਾਂ॥ ੭੧॥ ਰਨ ਵਾਸ ਹਿਆ ਧੋ ਰਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਆਖਿ ਤੇਸ
ਆਖਿਤਾ ਦਾ ਈਸ੍ਰਾ॥ ੭੪॥ ਬਟ ਬੋਹ ਤ੍ਰਾ ਜੈਂ ਨਹੇ ਚਾਂਦਨੀ ਕਾਨਾਊ॥ ੭੯॥ ਤਰਤਤਾ
ਨਿ ਤ੍ਰ ਰਤ ਤਹੀ ਤ੍ਰਿ ਸਰਾਣੀ ਨੂੰ ੮੧॥ ਤੀਰਥ ਤਿਹਾਰੇ ਪਾਸ ਤੇਰੇ ੯੩॥ ਜੋ ਹੌਂ ਜੋਗੀ ਵਹੋ
ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਓਹੋ ਜੋਗੀ ਹਾਂ ੯੪॥ ਸਹਲ ਤੁਛ ਹੈ॥ ੯੬॥ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਤੇ ਛਲਿ ਬਹੁ
ਰਾਇਸ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਤੇ ਛਲ ਕੂਕੇ ਮੈ ਤ੍ਰਾਲਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਸ ਦੇ ਰਾਹਿ
ਰੋਇਤਿਆ॥ ੯੭॥ ॥ਤੀਲਕੁ ਕਰਨ ਸੋ ਤਿਨ ਸਲਾਮ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇਆ॥ ੫੧
ਮੁਸਕਲ ਹੋਨ ਨ ਹਰੀ ਫਕੇ ਮੁਸਕਲ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਚਤ੍ਰ ਕਾ ਜਾਕੋ ਰਿ ਜਲ ਸੁਭਾਉ

੧੦॥ਫਿਰਿਆ ਚੋਪਦਾਰ ਉਰਦਾਬੇਗਨੀ ਸਤਾਬੀ ਖਬਰ ਪਹੁਚਾਉਣਵਾਲੇ ਖੋਜੇ
ਜਹਾਂ ਅਨੇਕ ਅਹੀਜ ਵਤੇ ਜਿਥੇ ਅਨੇਕ ਰਾਹੀ ਹੈ॥੧੧॥ਕਾਹੂੰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਹਾ ਜੋ ਪਰੈ ਕੋ
ਈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਹਾ ਜੇ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਿ ਖੋਭਾਂ ਰਕੇ ਭਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਮਾਰੇ
ਆਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੧੪॥ਸੀਸਫੂਲ ਚੌਕਾਂ ਕੋਟ ਸੂਰਜ ਨ ਚਰ੍ਹ ਸਵਾਰੇ ਰ੍ਹ ਸੂਰਜ ਮੰ॰
ਨੇ ਸੂਵਰਦੇ ਹੈ ਜਬ ਬੈਬਿਸ ਸੰਕੇ ਬਰੀਚ ਬਾਂਦੇ ਜਦੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ਪਾਂਨਾ ਦਾਬੀ
ੜਾਚਬੰਦੀ ਹੈ॥ਦੇਖੀ ਪੀਕ ਕੰਠ ਮਾਹਿ ਜਾਂਦੀ ਕੰਠ ਦੇ ਵਿਚ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਪੀਕ ਦੇਖੀ
ਦੀ ਹੈ॥੧੫॥ਲਾਲ ਭਏ ਬਿਸੰਭਾਲ ਮਨੋਹਰ ਬਾਲ ਕੇ ਨੈਨ ਸਿਰੋਮਣ ਜੋਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਹੇ ਲਾਲ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖ ਬੇਸੰਭਾਲ ਹੂਏ ਹੈ॥੧੬॥ਤਾਕੋ ਭੂਮ ਰੈ ਭੂਪ
ਲਖਿ ਪੁਲਕਿ ਪਸੀਜਿਓ ਅੰਗ॥ਤਿਸਦਾ ਭੂਮ ਹਾ ਭੂਪ ਦੇਖਕੇ ਪੁਲਕਾਵਲੀ ਹੋ
ਈ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ਆਗਿਆ ਸਰੀਰ ਨੂੰ॥੧੭॥ਖੁਸਾਲ ਖੁਸੀ ੨੦॥ਅਕ੍ਰਤਨ ਮਿਤ੍ਰਦੇ
ਨਾਲ ੧੨॥ਬੇਗਮ ਤਾਕੇ ਦਾਰਿਦ ਮਾਰਿਓ ਬੇਗਮ ਨੇ ਤਿਸਦੇ ਦਲਿਦ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ
ਹੈ ਕਿਆ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਿਤਾ ਦਾਸੀ ਨੂੰ॥੨॥ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਕਾਜੀ ਤੇ ਮੁਣਸ ਬਬੈਠੇ
ਥੇ ਸਭਾ ਜਿਥੇ॥ਇਤੀ ਬਿਆਸਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ॥੮੨ ॥ਗਜੇਂਹੀ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇ ਕਸਮੀ
ਰ ਦੇਪਾਸ ਹੈ॥੧੦॥ਕਾਂਧ ਉਪਰ ਕਾਠ ਕੰਧ ਦੇ ਉਤੇ ਦੀ ਕਾਠ ਕੇ ਥੇਲੀ ਹੈ ਨਾਸਿਟੀ॥ਤਿ
ਰਾਸਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੮੩ ॥ਮਹਾਂਰਾਸਟ੍ਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇ ਮਹਾਰਾਸਟ੍ਰ ਨਾਮ ਦੇਸ
ਕਾ ਮਹਾਰਾਸਟ੍ਰ ਪਤਿ ਰਾਵ ਮਹਾਰਾਸਟ੍ਰ ਨਾਮ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜਿਆ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ॥੨
ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸੂਤ ਸੁਭ ਥੀ ਦ੍ਰਾਵੜ ਦੇਸ ਕੋ ਏ ਦ੍ਰਾਵੜ ਦੇਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤ ਸੀ ਮੋ
ਹਨ ਸਿੰਘ॥੩॥ਜੋਗਿਨ ਪਹ ਰਾਜਾ ਸੋ ਲਹਿਓ ਜੋਗੀ ਨਹੀ ਏ ਰਾਜੇ ਸਾਰ ਖਾਲ
ਖੀ ਦਾ ਹੈ॥ਦਾਵਤ ਪਿਦਾਰਤ ਤਿਹ ਭੀਤਰ ਪਾਯੋ ਓ ਪਿਟਾਰ ਤਿਸਦੇ ਵਿਚ ਲੇ ਖਾਨੇ
ਦੇ ਵਿਚ [illegible] ਪਾਇਆ ਮਾਰ॥ਤਿਹ ਕਢਨੇ ਦੇ ਤਿਸਨੂੰ ਢਕਣ ਦੇ ਕੇ ੧੧॥ਮੁਹਿ ਹਨਿ
ਸਿਰ ਧਾਰ ਮੋਨੂੰ ਮਾਰੇ ਗਾ ਨਿ ਨੇਕ ਰਕੇ ਚੌਰਾਸੀਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੮੪ ॥ਉਰਹੀ ਰੇ
ਰਾਨਗ੍ਰਕਾ ਉਸੀ ਉਰੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਉਰਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜਾ॥੨॥ਜੋਕੀ
ਦੇਸ ਜਨਾ ਤਿਹ ਆਂਦੇ ਜੋਗੀ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਪਾਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰਾਗਾਂਧੀ ਜਾਤ ਦਾਏ
ਕਖਤ੍ਰੀ ਤਹਾ ਭਾਰਾਸੀ॥੯॥ਇਤਿਆਸਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ॥੮੬ ॥ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਹ
ਤ ਪੰਡਤ ਸੀ ਸਭ ਨਾਹੂੰਨ ਰਾਂ ਵਿਚਾ ਸਤਾਸਟਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੮੭ ॥੧॥ਸਹਬਸੈ
ਗਲਾ ਕੇ ਭਵਨ [illegible] ਮੰਗਲਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ੮॥ਧਾਤ ਏਕ ਹੂ ਹਾਥ ਨ ਆ
ਵੈ ਦਾਉ ਇਕ ਬੀ ਹਥ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ॥੯॥ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਤ ਜਹੋ ਬਦਿ ਰਾਖੀ ਤਿਸਦੇ ਨੰ
ਲਏ ਹੋਤ ਰਾਬੀ ਨ ਰਖੀ॥ਸਾਵਜੁਤ ਨਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਕ ਹੀ ੧੨॥ਜਟ ਤਹਾਂ ਦ
ਨਾਉ॥ਸਾਥ ਚਲੈ ਰਹਿ ਹੈ [illegible] ਲਿ ਚਲੈਗੀ ਮੇ ਦੇਬੀ ਕੋ ਦੇਹਰੇ ਪੂਜਨ ਜਾਈ॥
ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚਲੇ ਗਈਆ ਮੈ ਕਲ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪੂਜਣ ਨੂੰ ਹੇ ਸਖੀ॥ਅ
ਠਾਸਵੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੮੮ ॥ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਸੀ ਤ੍ਰਾਕ
ਰੀਤੁਨਾ ਓਹੋ ਰਾਖਿ ਬਣਾਇਆ॥ਸਤ੍ਰੁਆ ਹੀ ਸੋ ਜਾਨੀ ਏਕ ਵੀ ਨ ਚੀਨਿ ਓ ਜਾਇ
ਸਤ੍ਰੂ ਹੀ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੀ ਦੇ ਹੈ ਹਾਥੀ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ॥੪॥ਜਾਮਿਕ ਇਕ ਪ
ਹਰਾ॥੫॥ਫੇਰ ਤਬ ਸਤ੍ਰ ਹੇਤ ਤਿਹ ਭਈ ਤਿਸਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਦੁਖੋਥ

ਕੇਕਪੜ੍ਰੇਦੀਪਤੀਨੂੰਦਿੰਦੀਹੋਇਆ।੮।।ਸਤ੍ਰਅਨਕਰੀਤੁਰਾਇ ਸਤ੍ਰੂਆਂਦਾ ਉ॰
ਹਾਥੀਤ੍ਰਨ੍ਹਾਕੇ ਨਵਾਸੀਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੮੯ ।।ਸਹਰਗਇਟਾਵਾਮੇ।ਇਟਾਵਾ
ਸਹਰਦੇਵਿਚ ਨਾਨਾਮਸੁਨਾਰ ਨਾਲਾਨਾਮਸੁਨਾਰੇਦਾਸੀ।।੫।।ਅੰਜਨਆ
ਜੋ ਅੰਜਨਪਾਕੇ।ਨਬੇਵਾਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ।।੯੦।। ।।ਗੋਬਿੰਦਚੰਦਨਰੇਸਕੇ।ਗੋ
ਬਿੰਦਚੰਦਰਾਜਾਕੇਪਾਸ ਮਾਧਵਨਲਨਿਜਮੀਤ ਮਾਧਵਨਲਤਿਸਦਾਆਪਣਾ॰
ਮਿਤ੍ਰਸੀ।ਸੰਗੀਤ ਬਾਜਾਬਜਾਉਣਾ੩।।ਬਿਰਮਾਇ ਮੋਹਲੈਂਦਾਹੈ੪।।ਤੋਰਿਰਾ
ਵਤਬਜਲਜਮਗਾਇ ਤੋੜਕੇਰਾਜੇਨੇਕਵਲਾਂਦੇਪਤੇਮੰਗਾਵਾਏ।।੧੦।।ਚੰਦਨਕੀ
ਤਨਕੈਚੁਕੀ ਚੰਦਨਦੀਤਨਦੇਉਪ੍ਰਚੋਲੀਬਣਾਈਹੈ ਕਾਮਾਕਸੀਬੁਲਾਇ ਕਾ
ਮਕੰਦਲਾਨੇਬਣਾਕੇਕਸੀਹੋਈਹੈ੧੩।।ਐਸੋਬਿਪਫੁਲਕੇ ਐਸੇਬਾਅਣ
ਫੈਜਬਬਸਕੇ੧੫।।ਤਨਕਾਆਗਿਨਕੇ।ਸਿਵਭਏ ਬੌਰ੍ਹੀਜੇਹੀਅਗਤੇਰਿਖਾਂ
ਦੀਅਕਾਵਤਜਾਣ੍ਹਨਵਾਲੇਹੋਗਏ ਪਹਿਹਿਅਰੇਝੁਗਰਾਪਛੋ ਪੇਦੇਪ੍ਰਾਣ
ਦਾਤੇਹਿਰਦੇਦਾਝੁਗਰਾਪੇਰਹਿਆਹੈਕਬ।।ਟਾਂਕਤੋਲਤਨਲਾਂਗਹਿਪੇ।ਰਹਿ
ਮਾਸੇਕੁਤਨਨਹੀਰਹਿਗਇਆ।।੨੯।।ਸਕਲਸਿਬਲਭਏਅੰਗਸੰਗਜੇਹੈਂਭਲੇ
ਸਪੂਰਣਾ।ਸਿਥਲਹੋਗਏਅੰਨਾਲ ਜਾਵਾਗੇਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ।ਹੇਜਾਤੇਲਗਤਾ
ਉਚਾਟਸੋਤਿਕਾਰਿਮਾਨੈ ਸੋ।ਜੇਸਦੇਨਾਮਕੂਕੇ।ਚਿਤਨੂਉਚਾਟ [illegible] ਲਗਦੀ
ਹੈ।।ਕ ਦੀ।ਮਰੈਪਰਾਤਦਰੈਲਹੈਮਰੇਉਪਰੰਤਦੂਰੋਲਹੋਕੇ ਚਮਕਾਰਿਤੈਹੋਤ
ਹਿਚਕ੍ਰਤਹੋਕੇਦੇਖਾਂਗੀਤੈਨ੍ਹਾ।੩੦।।ਜਰੀਰਖੇਹੋਨਾਉ ਜੜੀਬੂਟੀਨਾਉਰਖਾਉ
ਗੀ।ਭਾਂਤਜਰੀਕੀਬਰੀਕੋ ਜੜੀਦੀਬੂਟੀਦੀ੩।।੩੨।।ਜਸਧੁਨਿਸੁਨਿਸਿ
ਰਧੁਨਿਰਾਖੇ ਜਸਦੀਧੁਨਸੁਣਕੇ।ਸਿਰਨਹਲਾਕੇਚਲਿਆ੩੩।।ਫਟਕਾਚਲ
ਥਿਲੌਰਦਾਪ੍ਰਬਤਾ।੩੪।।ਪ੍ਰਾਨਲਗੇ ਪ੍ਰਾਣਾਤੋੜਨੀ੩੫।।ਕਾਮਵਤੀਕੀਓਰਕਾ
ਮਵਤੀਨਗਰਿਕੀਤ੍ਰਫਚਲੋ।੪੨।।ਨਿਸਿਸਚਤ੍ਰੇਦਿਨਕੇਭਏ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦਿਨੇਚ
ੜਜਾਦੇ।ਨਿਸਿਰਾਦਿਕਰੈਉਦੈਤ ਰਾਤ੍ਰਨੂਸੂਰਜਉਦੇਹੋਵੇਏਪੁਠੀਆਂਬਾਤਾਂਹੋਜਾਣ
।।ਦੇਖਬਦੇਣਾ੪੩।।ਕਹਾਂਰਾਣਬਾਪੁਰੀ ਕਿਆਰੀਢਦੇਕੇਬੈਨੀਹੈ ਕਹਾਂਹਿ
ਭਾਖੇਕਾਹਿਆਨਹਿਨਿਕਹੋ।ਗਰਬਬਰਾਖੇ ਮਾਨਰਖੇਤਿਸਾਬਿਕ੍ਰਮਜੀਤਦਾ।।੪
੪।।ਹਠੀਹੈਹਮਾਰੀ ਹਮਾਰੀ ਸੈਨਾਬਡੀਹਠਵਾਲੀਹੈ।।ਸਦਾਲੋਹਮਾਨੇਸ
ਦਾਹੁਕਮਾਜਿਸਦਾਮੰਨੀਦਾਹੈ।।੪੫ਵ੍ਹਾਖੀਡੋਲੇਬਘੇਲੇਧੀਧੇਰੇਪਵਾਰੇਖੀਤ੍ਰਿਅ॰
ਵਾਲੇਛੇਰਾਵਤ ਧੀਧਿਆਨੂਪਾਉਣਵਾਲੇ।।ਗਹਰਵਾਰ ਚੌਹਾਨਗਹਲੋਤ
ਦੋਏ ਗਹਰਵਾਰ ਜਾਤ ਚੌਹਾਨ ਜਾਤ ਗਹਲੋਤ ਜਾਤ ਇਨਾਂਜਾਤਾਂਵਾਲੇਦੋਵੇ।
੪੭।।ਨਟੇਨਾਟਗਾਨੇ ਬਣਾਏਬਣਾਉਤਕਰੇ੪੮।।ਠਾਰਮਤ੍ਰਾਰੇਤੇਜੀਨਾਲਮਾ ੪੯
ਰਦੇਹੈ।ਬਜਾਵੈ ਮਾਰਤੇਹੈ ਸੂਆਸਾਬਲੇਕੇ ਬ੍ਰਛਾਨਾਲਲੈਕੇ੫੦।।ਅਨੇਨਾਰਕੇ
ਸਾਹੁਕੀਜੁਲਫਜੇਸੇ ਆਨੇਸਾਹੁਕਾਰਦੀਇਸਤ੍ਰੀਕਿਜਲਫਰਦੀਹੈਜੈਸੇ।।੫੩
ਪਟਤਅਰੋਈ ਪੜਦੇਨੂਤਿਆਗਕੇ।।ਮਿਰਗੀਜੈਸਿਰ ਉਪ੍ਰਸੋਤਲਈਏਧਾ।।ਝਾ
ਗਸੋਹਥੀ ਮੇਰੀਬ੍ਰਛੀਨੂਝਲਕੇ।ਬ੍ਰਿਣਕਰੈਜਖਮਕਰੇ ਮੈਨੂੰਤਾਤੂਬਿਕ੍ਰਮਜੀਤਰਾਜਾਹੈ।

੫੯॥ਐਸੇਕੋਐਸਾਲਾਤਜਿਯਤਨਛਾਡਤਾਔਰਜੋਨ੍ਰਾਗਜਹੋਰਨਾਨੂੰਜਿਉ
ਦੇਨਹੀਸਿਛਡਦਾਤਿਸਐਸੇਰਾਜਾਕੋਐਸਾਬ੍ਰਿਛਮਾਜੀਤਿਮਿਲਿਆਮਾਹ
ਹੀਸਿਟਿਆ॥੫੯॥ਬ੍ਰਣੀਹੁਤੇਅਬ੍ਰਣੀਹੋਗਏਜਖਮਸਿਬਿਨਜਖਮ
ਤੇਹੋਗਾਇਆਰਾਜਾ॥੬੦॥ਜਬਨਮਹਨਕਾਸਰੀਰਹਧਾਰਿਓਜਲਕੇਮਰਣਦਾ
ਨਧਾਰਿਆ॥ਤਬੈਬੈਤਾਲਤਹਾਂਤੇਜਾਗਿਓਤੌਦੇਬੈਤਾਲਤਿਬੋਜਾਗਪਾਇਆ
ਬ੍ਰਿਛਮਾਜੀਤਕਾਮਿਤ੍ਰਸੀ॥੬੪॥ਪਾਵਕਬਰਿਓਚਿਖਾਂਨੂੰਬਾਲਿਆਸਤ੍ਰਨਵਾਸ
ਹੋਇਕਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤਿ॥੬੧॥ਦਾਰੂਪਪ੍ਰਭਾਵਣੀਬਿਰਾਜਤੀਭਹ
ਸੋਦਹੀਲੈਬਾਲ॥ਬਿਰਾਜਰਹੀਸੀਮੁੰਦ੍ਰਾਇਸਤ੍ਰੀਆਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇ॥੧॥ਬ
ਸੁਨਦਬ੍ਰਾਨਾਮਬਿਜਨਦਤਨਾਟਦਾਨਾਉਸੀ॥ਬਪੀਸਾਉਕਮੇਨਾਮਾਰੀਹੋ
ਈਕਾਮਦੇਬਾਣਦੀ॥੧॥ਕਾਢਿਓਪਤਿਹਿਦੇਖਗਾਇਪਤੀਨੂੰਦਿਖਾਲਕੇ
ਤਿਸਦੇਗਉਪਲੇਟਵੇਦੇਵਿਚੋਗੁਲਾਬਕਾਢਿਆ॥ਬਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤਿ॥
੯੨॥ਉਠੈਅਵਾਰੇਉਠਦੇਹੈਭਭੁਕੇ॥੩੪॥ਫਾਂਸਪਾਨਜੋਕੋਆਲਾਇਤਾਬ
ਸਣੇਕਾਨਿਆਦੇਲੈਲਈਵਾਸਕਾਨੇਦਾਲੀਤਾਣੀ॥੧੧॥ਜਾਨਕਰਿਕੰਜਕ
ਲੀਸੀਬਿਗਸੀਮਾਨੋਕਵਲਦੀਕਲੀਸਾਰਖੀਖਿੜੀਹੋਈਹੈ॥੧੯॥ਸੋਨਾਪ
ਤਿਪਚਮਾਰਕੇਸੋਨਾਦਾਪਤੀਪਚਮਾਰਨੂੰਕਕੇ॥੨੧॥ਤਬਹੀਘੋਰਘਟਾਘਨ
ਗਾਜਿਓਤਦੋਂਹੀਬਦਲਾਂਦੀਆਂਘਟਾਂਭੁਤੀਆਨਕਸਬਦਕਕੇਗਜਦੀਆਂ
ਹੋਈਆ॥ਤਬਮਾਰਗਕੇਚੀਨਨਾਆਵੇਮਾਰਗਜਤਾਦੇਖਿਆਜਾਦਾਹੈ॥ਤਿਰਾਨ
ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤਿ॥੯੩॥ਚਾਂਦਨਹੂੰਕੇਦੇਸਮੇਚਾਂਦਨਦੇਸਾਵਿਖੇ॥੪॥ਬੈਨਨਚਿਤਕ
ਰੈਚਿਤਮੇਚਿਤਾਵਿਖੇਚਿਤਵਨਜੋਕਰਦੀਹੈਸੋਤਿਸਦੇਨਾਲਬਾਤਾਕਰਦੀਹੈ॥ਨੈਨਨ
ਪ੍ਰੀਤਅਕੇਮਨਲੀਨੋਨੇਤ੍ਰਾਨਾਨਪਿਆਰੇਦੇਮਨਨੋਮੋਹਤਕਰਲਇਆਹੈ॥ਨੈਨ
ਕੀਕਾਲਕੇਬੀਚਲਦੇਖਹੇਸਖੀਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀਪੁਤਲੀਦਾਪਤ੍ਰਦਾਕਾਲਾਹੈਮੇਰਾਇਸ
ਨਕੇਮਿਤ੍ਰਨੂੰਜਣਾਇਆ॥ਰਾਤਨੂੰਆਂਈਪਤ੍ਰਦੇਵਿਚਸੁਮੰਦਰਪਾਤਰਿਤੈਬੇਕੋ
ਕੀਨੋਸੋਸੁੰਦਰਦਾਉਦੇਖਣੇਨੂੰਕੋਰਿਆਜਦਸਖੀਆਂਨੇਤ੍ਰਾਂਵਲਦੇਖਿਆਤਾਂਉ
ਸਨੇਅਬਵਲਦੇਖਿਆਇਸਤ੍ਰੀਨੇਹੀਲਖਪਾਇਸਤਾਬੀਜਦੇਜਾਣਿਆ
ਜੋਮੇਰਾਮਿਤ੍ਰਦੇਖਦਾਹੈਜੈਭਾਇਲਈਚੁਟਕੀਚਟਕਾਇਬਿਦਾਕਰਿਦੀਨੋਅਦ
ਰਾਇਤੀ॥੯੪॥ਬਿਦੇਨਾਮਸੀਤਿਸਦਾ॥੧॥ਤਾਮੋਭਾਗਿਸਰਮਵਾਹਿਦਯੋਤਿਸਦੇ
ਵਿਚਸਰੋਪਾਦਿਤੀ॥੨॥ਇਕਵੈਨਾਇਹਕਹਮਮਾਆਯੋਇਕਾਇਹਨੂੰਣਾਮੇਰੇਹਥ
ਆਇਆਹੈ॥੪॥ਕੂਕਨਮਾਰਿਕੋਗੜ੍ਹਿਆਦੀਮਾਰਪਾਇਦਿਬਕੀਬਾਤਚਲ
ਨਜਬੂਲਾਗੀਤਤੇਤਵੇਕਰਕੋਇਸਨੂੰਉਪਚਤ੍ਰਾਵਾਗੇਕਬਨੂੰਏਬਾਤਸੁਣੀਜ
ਦੇਪਚਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤਿ॥੯੫॥ਸਰਬਾਜੋਹਤੇਕੇਬਿਖੇਸਰਗਜੋਹਤੇਨਗ੍ਰ
ਵਿਖੇ॥ਬੇਰਮਖਾਂਤਿਸਦਾਪਤੀਸੀਪਠਾਨੀਕੋਹੁਤੇਨਾਮਗੋਹਰਰਾਇਗੀਰੂਗਾਇ
ਨਾਮਪਠਾਣੀਦਾਸੀ॥੧॥ਬੈਰਮਖਾਂਮੁਹਿਬ੍ਰਿਤਕੋਸੀਰਾਦਯੋਬੁਲਾਇਬੈਰਮਖਾਂਮੈ
ਦਾਸਨੂੰਬੀਰਾਪਾਨਾਦਾਦਿਤਾਹੈਬੁਲਾਕੇਜੁਧਵਾਸਤੇ॥੬॥ਮੋਕਹੋਜੀਤਿਤਬਾਗੇਜਾ॥੬॥
ਯੋਮੈਨੂੰਜਿਤਕੇਤਾਂਅਗੇਜਾਯੋ॥

੧੨॥ਅਰਬਖਰਬਧਾਏ ਅਣਗਿਣਤਦੌੜੇ॥ਬ੍ਰਪੇਗੋਲਤੇਮਲਖੀਨਕੇਹਠੇ ੬੧
ਹਠੀਹਠਵਾਲੇਹਠੀਬਾਲਕੇਤੀਰਛੂਕੇ॥ਇਸਤ੍ਰੀਦੇਪਾਸਆਏ॥੧੩॥ਵਾਰਅ
ਪਾਰਬਹੇਕਈਬਾਰਤਲਵਾਰਾਂਦੇਬਾਰਸਾਹੁਦੇਹੇਕਈਬਾਰਗਏਛੁਟਕੈਰਨ
ਕੋਟਕਨੂੰਕੇਕੈਰਨਦੇਕੋਵਵਤੁਸੰਜੋਆਂਸਰੀਰਾਂਦੀਆਂਦੇਕਿਣਕੇਕਿਣਕੇਹੋਕੇਤ੍ਰਿ
ਗੇ॥ਲੋਹਲੁਹਾਰਗਾੜ੍ਹੇਜਨਜਾਰਲੇਹੇਨੂੰਲੁਹਾਰਧਪਾੜਦੇਹੇਮਾਨੋਅਗਾਵਿਚਜਾ
ਲੂਕੇਉਨੋਇਕਬਾਰਗੜ੍ਹਿਨਾਰਭਭੂਕੇਉਠਦੇਹੈਅਗਾਦੇਭਭੂਕੇਲਾਟਾਂਦੇ॥੧੪॥ਗ੍ਰ
ਹਿਏਖੇਲਜਾਤਹੈਮਹਿਮਾਦਿ ਮਤੰਦੀਏਜਾਤਹੈਦਿਲੇਜਾਕਜਾਤਵਾਲੇਦੌੜਾਂਦਉ
ਜਈਜਾਤ ਅਫਰੀਤਿਏਜਾਤਦੇਕ੍ਰੋਧਕਰਕੇਆਏ॥ਲੇਦੀਜਾਤਾਪਰੇਆਨਕੈਬਾ
ਫਵਾਰੀਨਲੈਕੇ ਆਕੇਪਏਤਲਵਾਰਾਲੈਕੇ॥੧੫ ਅਹਾਂਆਰਬਾਨਾਨਕੀਬਡੀ
ਮਾਹਬਾਣਾਕੀ॥ਗਾੜ੍ਹੇਐਸੇਤਕੜੀਐਸੀ॥ਮਨੋਕੁਆਰਕੇਮੇਘਕੀਬ੍ਰਿਸਟ
ਜੈਸੇਮਾਨੋਅਸੁਰਦੇਮਾਥੀਨੇਦੇਬਦਲਾਂਦੀਬਰਖਾਹੁੰਦੀਹੈਜੈਸੇ॥੧੬॥ਮਨੋਸਾਚ
ਸ੍ਰੀਕਾਲਕੀਜ੍ਵਾਲਜੈਸੇ ਮਾਨੋਸਰੀਹੈਸੁਭਾਇਵਾਨਕਾਲੀਕੀਜ੍ਵਾਲਾਅਗ
[illegible]ਨੀਦੀਲਾਟਜੈਸੇ॥੧੭॥ਧਰੇਅਰਬ ਧਾਰਕੇਸਸਤ੍ਰਨੂੰ ਅਰਬਾਨੇਦਾਮਿਨੀ
ਦਮਾਕਿਸਾਟੈ॥ਬਿਜਲੀਚਮਕਜਾਂਦੀਹੈ॥੨੪॥ਕਿਧਪਛਾਣਏ ਕਹੀਕਈਆਂਖਾ
ਕੇ੨੧॥ਹਠੇਐਠਿਆਰੇਹਠਕਦੇਹੋਏਆਕੜਵਾਲੇ॥੨੫॥ਮਹਿਮੰਦਿਲੇਜਾ
ਤਜਾਕਮਾਰੇਜਾਕੇਮਾਰੇ॥ਬਲੀਸੂਰਮਿਆਜੀਬਲੀਜੋਸੂਰਮਿਆਜੀਆਤਰੇ
ਸਸਿਫੁਟੇਸਿਰਫਟੇਹੋਏਹੈ॥੨੬॥ਬਾਰਨਿਕੇਤਨਸ੍ਰਾਰੇਹਾਥੀਆਂਵਾਲੇਸੂਰਮਿ
ਆਪੰਸਸਤ੍ਰਮਾਰੇ॥੨੭॥ਤੁਮਲਜੁਧ ਭਾਰੀਜੁਧ॥ਛਿਆਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰੋਂਏਕੀ
੯੬ ॥ਗਹਿਰੇਨਾਦ ਬੀਧਧਣੇਨਗਾਰੇਮੁਹਰੇਫੇਰਿਮੋੜਾਮੋੜਕੇਪਾਰਨੂੰਨਾਂਆ
ਵਾਗੇ॥੨੮॥ਕਿਤੇਸਾਜਕਿਤਨੇਘੋੜਿਆਦਾਸਾਜਕਾਠੀਆਂਤੇਖੂਜੀਆਂਐ
ਰਾਜਬਾਜੀਦਾਰਿਆਈਘੋੜੇ॥੨੯॥ਸੁਰੰਗ ਸੁਸੂਰੰਗਵਾਲੇ ਪੂਮਾਬਸਥਣ
ਵਾਲੇ॥੧੦॥ਜਗੇਜੰਗਜੋਧਾ ਜੰਗਦੇਜਾਗਿਆਂਹੋਇਆਂਜੋਧੇ੧੧॥ਚਹੂੰਘਾ
ਤਰਾਜੇ ਚੌਘਾਤਰਫਾਂਤੇਗਾਜਦੇਹੋਏ॥ਪਰੀਜੌਅਭੀਤਾਨਕੀ ਪਈਜਦੋਂਅਭੈਸੂਰ
ਮਿਆਂਦੀਭਾਰੀਭੀੜ॥੧੨॥ਕਰਨਾਏ ਸਰਨਾਵਾ੨੩॥ਚਿਤ੍ਰਬਾਹਿਤ੍ਰਦੋਪਿਰ
ਨਕਰਘੇਸੀਤ੍ਰਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦਾਦਾਉਕਰਕੇਜੁਧਕੀਤਾ॥੩੦॥ਰਿਤੁਕਰਦੇਈ
ਦਿਨਕਰਦਿੰਦਾਸੀ॥੩੨॥ਤਬਾਤਿਹਖੇਲਜੀਤਿਗ੍ਰਿਹਆਵੈਜਦਉਸਨਾਲਬਾ
ਜੀਖੇਲਕੇਜਿਤਿਆਵੇਗਾਤੌਂਤੈਨੂੰਮੈਂਜਾਣਾਗਾ॥ਬਰਾਖਿਲਾਰੀਹੈ॥੩੫॥ਖੇਇਨਕੇ
ਰਨਵਾਸਹਿਪਾਘੋ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਦੋਰਾਣੀਨੇਸੁਣਆਇਆਬਈਰਾਜਾਹਾਰ
ਗਇਆ॥ਤੇਜਿਰਕਪ੩੬॥ਦੰਡਕਾਰਮੇਉਜਾੜਾਵਿਖੇ॥ਤਾਕੇਬੀਚਰਾਖਤਿਧ
ਹਿਘੋ॥ਤਿਸਦਿਕੈਕਲਾਦਾਰਖਤਸਾਮਨਵਿਚਧਾਰਦਾਹੋਇਆ॥੩੭॥ਦੈਫੇਰਾ
ਸੁਰਸੋਸੀਗਦੇਕੇਫੇਰਾਬਾਣਦੇਨਾਲ॥੪੦॥ਕਾਨਕਾਟਕੈਤਾਹਿਪਠਾਘੋਕਨਵਢ
ਕੇਤਿਸਮਿਗਨਭੇਜਿਆ॥੪੩॥ਸਿੰਧਦੇਸਏਸੂਰਗਹਿਲਘੋ॥ਸਿੰਧਦੇਸਦੇਰਾਜੇਨੇ
ਤਿਸਦਾਰਸੱਤਾਪਕੜਲਾਇਆ॥ਮ੍ਰਿਗਦਾ॥੫੦॥ਸੀਬ੍ਰਅਨਕੀ॥ਸੀਬ੍ਰਿਗਾਕੇ
ਨੂਹਰੀਹੋਣਾਂਦੀਲਾਲੀਕਿਸਨੇਰਮਲਈਹੈ॥੫੪॥ਬਾਤਸਹੀਅਬੀਬੋਯਨ
ਲੈਗਈ ਧੈਣਖੁਸਕਬਗੀਸੀਜੋਹੋਣਾਂਦੀਲਾਲੀਨੂੰਲੈਗਈ॥

੫੫ ਤਾਤੇ ਲਗੀ ਸੋਤ ਜਨ ਛੂਟੀ ਤਿਸੀ ਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਟੁਟ ਗਈ॥
ਉਡਗਣ ਸਹਿਤ ਨਿਸ ਜਨੁ ਰਵਿ ਟੂਟੀ ਸੂਰਜ ਨੂ ਦੇਖ ਕੇ ਅਨੇਤ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਜੁ
ਕਤ ਰਾਤ ਸੁਧ ਗਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਮੋਤੀ ਹੈ ਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇ ਤਾਰਾ ਰਾਤ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਤੇ ਕਾਮ
ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਨੂ ਦੇਖ ਕੇ ਟੁਟ ਗਇਆ ਹੈ॥੬੧॥ ਹੋਰ ਬਾਤ ਮੂੰਡਾਇ ਹਾਨੀ ਰਾਜਾ
ਨੇ ਹੋਰ ਦੋਸ ਗਊ ਪ੍ਰਬਾਤ ਲਿਆਈ ਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੇਕ ਤਿ ਕੋ ਕਿਲਾ ਪਛਾਨੀ ਕੇ
ਕਿਲਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਗ ਊਪ੍ਰਹੀ ਬਾਤ ਜਾਣੀ ਹੈ॥੬੩॥ ਜੀਤ੍ਰਿਨ ਬੀਚ ਪੈਂਡੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ
੬੪॥ ਦੇਪਤ ਤ੍ਰਸਤ ਭੇਕ ਰਕੇ ਕੀਬ ਦੋਹੋਏ ਪਾਸੇ ੬੫॥ ਅਰੇਪਹਾਂਤ ਮਰੇ ਤੇ ਅਪਰੀਤ
੬੬॥ ਜਮਪੁਰ ਮਗੁ ਧਰੀ ਜਮਪੁਰੀ ਦੀ ਬਾਟ ਲਈ॥ ਸਤਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪ
ਤਾ॥੯੭ ॥੧॥ ਸਾਵਕ ਮ੍ਰਿਗ ਕਾ ਬਚਾ ੨॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਐਸਾ
ਸਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ॥ ੩॥ ਜੂਠ ਚੂਨ ਚੌਕਾ ਦਾ ਚੁਨਿ ਖਾਵੈ ਚੌਕਿਆਂ ਦੀ ਜੂਠ ਦਾ
ਰਾਉ ਰਾਕੇ ਖਾਂਦੈ॥੬॥ ਗਾਂਉ ਜੋ ਜਾਟ ਹੋਤ ਤਿਨ ਪਾਰਿਓ ਤਿਸ ਜਟ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂ ਹਿਤ
ਕਰਕੇ ਪਾਲਿਆ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਉਨ ਹਿਰਦੈ ਪਛਾਨੈ ਤਿਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੁਲ ਦਾ ਕੋਈ
ਨਾ ਰਹਿਆ ਜੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਰਜ ਹਾਂ ਮੈਨ ਕਾ ਪਾਯੋ ਸ
ਮਾ ਜਿਥੇ ਮੈਨ ਕਾਨੇ ਨ ਚੰਦਾ ਪਾਇਆ ਸੀ॥੧੯॥ ਬਾਹਰ ਜਾਂਉ ਤੇ ਬਾਹਰ ਹੀ
ਰਾਜਾ ਹੈ॥ ਰਾਮ ਹੈ ਭਾਈ ਸੁਖੀ ਸੁਪਨੇ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਬੀ ਸੁਖ ਨਹੀ ਹੈ॥੨੦॥ ਤਾ
ਹੀ ਕੋ ਜਾਨੈ ਕਰ ਆਂਗਾ ਤਿਸ ਨੂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਕੇ॥੨੪॥ ਹਰਿ ਜਾਮ
ਸੁਮੇਸੇ ਸੁਨਿਯੋ ਹਰਜਾ ਗਾਂਵ ਵਿਚ ਐਸੇ ਸੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਤੇ ਮਾਰਕੇ
ਦੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਬਿਰਹ ਬਡਾਗਨਿ ਜੇ ਬਧੇ ਇਕ ਦੋ ਇਤੇ ਹੋਇ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਤਲ
ਵਾਰ ਨੇ ਜੇ ਕਰ ਬਧੇ ਹੈ ਦੋ ਤੇ ਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥ ਅਠਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੯੮ ॥ਖੁ
ਦਾਈ ਮੁਲਦਾਨੇ ੨॥ ਹਾਂਨ ਤਕ ਹੀ ਨਬੀ ਕਿ ਕਰੀ ਤੇ ਮਹਿ ਮਦ ਦੀਨ ਦਾ ਕੀ ਬੀਹੈ
ਨਿਨਨ ਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ॥੯੯ ॥ਬਿਮਨ ਸੀ ਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੀ ਹੋ ਰਹੀ॥ ਦ
ਸਕੈ ਦੂਰ ਕਿ ਕਾਰਿ ਤੂੰ ਨਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਤਿਸ ਨੇ ਤੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ॥ ਸੂਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇ
ਤੀ॥੧੦੦ ॥ਨਹੀ ਭੇਦ ਜਾਨੇ ਇਹ ਤੇ ਦਾ ਤਿਸ ਦੇ ਭਰਾਉ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਸੋਣੀ
ਦੇ॥੧੦੧ ॥ਪਾਰਿਓ ਤਾਹਿ ਸੌਗਾਧ ਤਹਿ ਮਾਰ ਭਾਰੀ ਪਾਇਆ ਇਨ੍ਹ ਦੇ ਸੰਜੁਗ
ਤ ਰਾਜਾ ਤ ਹਾਂ ਮਾਬ ਕੀਤੀ ਬੜੀ ਭਾਰੀ॥੧॥ ਸੁਤੇ ਸੋਕ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਨੂ ਜਾਰੇ ਲੈ ਕਜ
ਲੇ ਣ ਦੇ ਹੈ॥੧੨॥ ਹਟਨਾ ਹਠੀ ਹਠੇ ਐਠਿ ਜਾਰੇ ਹਟ ਨਾ ਹਠੀਲੇ ਜੋ ਹੈ ਹਠ ਕੂ ਕੇ ਆਕ
ਨਵਾਲ੍ਹੇ॥੧੩॥ ਬਾਕ ਦਾਬੈ ਬਾਗਾਂ ਦਬਦੇ ਹੈ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਕ ਸੋ ਹਲ ਹਲੇ ਬੀਰ ਤੇ
ਰੀ ਕਿਤਨੇ ਬਚਨਾਂ ਨਾਲ ਹਲਾ ਹਲਾਕ ਕਰਦੇ ਹੈ ਭਾਰੀ ਸੂਰਮੇ॥੧੫॥ ਕਾਮ ਸੂਤ
ਆ ਜੇ ਸੂਤ ਕੋ ਆਯੋ ਰਾਜਾ ਦਸ ਰਥ ਦਾ ਰਥ ਵਾਹੀ ਆ ਰਹਿਆ ਆ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਜਾ
ਇ ਸੂਤ ਮਨਾਂ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਕਹਿਯੋ ਜਾ ਕੇ ਰਥਵਾਹ ਪੁਣਾ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕੂਕੇ ਈਨੇ॥੨੦॥
ਭੂਤਾਨ ਕੀ ਸੂਰਮਿਆਂ ਕੀ॥੨੨॥ ਕਿਤੇ ਚੰਗਾ ਬਾਪੇ ਤੂੰ ਮਿਲ ਬੈਨ ਕੋ॥ ਅਨੇਕਾਂ
ਨੇ ਕੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕੀ ਬਿਸਟ ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸੁਰੇ ਮਹੀ ਨੇ ਦਬ ਦਲ ਦੀ ਬ
ਧਾਉਂਦੀ ਹੈ॥੨੪॥ ਕਿਤੇ ਪੇਚਿ ਕਿਤਨੇ ਘਾਵਨਿ ਕੋ॥੨੫॥ ਉਡੇ ਛਿਪ੍ਰ ਸੋ ਪਤ੍ਰ ਸੇ

ਛੱਤ੍ਰਟੂਟੇਉਤਦੇਹੈਸਤਾਬੀਪੜਾਸਾਰਖੇਛੱਤ੍ਰਟੂਟੇਤੋਹੋਏਯਾਕਦਿਆਹੁਤੇਪਾ ੯੨
ਪਾਕਸਾਹੀਦਜੰਗਾਹਮਿਆਨੇਹੋਏਪਵਿਤ੍ਰਸਹੀਦਜੰਗਦੇਵਿਚਾਯਜਿਆ
ਸਜਾਨੇਂਪ੍ਰਸੇਸੂਜਾਵੇ॥੩੧॥ਖਬਰੈਂਗਈਭੂਮਅਗੁਸਿਆਸਾਜੁਧਦੀਆਂ
ਖਬਰਾਂਚਰ੍ਹਦੇਲੈਦੇਤਾਂਈਹੋਈਆ॥੩੨॥ਕੈਕੈਕੇਆਤਿਸੁਭਕਾਇਕਕੇ
ਈਜੋਅਤਸੈਨੂਕੇਸੁਭਸਰੀਰਵਾਲੀਹੈ॥ਇਕਸੌਦੋਇਚਰਿਤ੍ਰ॥ਇਤੀ੧੦੨॥
॥੧॥ਜਲਲਨਾਉਸੀਸੂਰਤਿਸੀਗਤਿਸੋਸੂਰਤਅਮਿਠਿਆਤਤਾਵਿਖੇ
੩॥ਸਾਹਜਲਾਲਜਲੂਸਾਹਨਾਮਸੀਤਰਲਜੁਵਾਵਸਥਾ॥੧੧॥ਕੌਨਦੇਸ
ਏਸ੍ਵਰਜਤੂੰਕਿਸਦੇਸਦੋਰਾਜੇਦਾਪੁਤ੍ਰਹੈਤੂ੨੦॥ਬਿਨਸਕੇਬਿਗਸੈਨਹਿਕੰ
ਭੂਸੈਦੇਖਨਹੀਸਕਦੀਪ੍ਰਭਿਨਨਹਿਹੁੰਦੀਕਿਸੀਨਾਲਾਬਿਰੀਚਬਾਤਨ
ਬੈਠਸਕੇਬੀੜੀਪਾਨਾਦੀਚਬਦੀਬਿਨਹੀਬੈਠਸਕਦੀਬਿਲਮੈਨਹਿਬਾਲ
ਬਿਲਮਨਹੀਲਾਉਦੀਇਸਤ੍ਰੀਹਹਾਕਰਿਭਾਖੈਹਾਕਸਟਹੋਐਸੇਕਹਿ
ਦੀਹੈ॥ਛਾਡਿਛਿਨੇਕਾਬਿਖੇਦਖਗਾਖੇ॥ਇਤ੍ਰਦੇਰਾਜਨੂਛਡਕੇਇਕਛਿਨਦਿ
ਖੇਦੁਖਨੁਸਹਾਰਦੀਹੈ॥੨੧॥ਧਰਨਿਲੋਟਤਮਾਤਅਧੀਰਦੇਖਕੇਧਰਤੀਉ
ਪ੍ਰਲਿਟਦੀਨੂਅਧੀਰਜਹੋਈਆਤਾਬੂਬਨਾਕੀ॥੨੧॥ਕਮਲਨਾਭਕੀਛ
ਬਿਪਹਿਚਾਨੈਅਤਕਮਲਦੀਨਾਭੀਦੀਛਬਪਹਿਚਾਣੀਦੀਹੈ॥ਭੂਕਣ
ਪ੍ਰੀਤਿਤਾਗਇਕਜਾਨਿਅਤਟੂਕਟੂਕਹੋਜਾਦੇਹੈਨਾਭੀਦੇਤੇਤਾਗਇਕਜਾਣੀ
ਦੀਹੈਤਿਸਜਿਰਾਜਰੀਰਦੋਹੈਤੇਪ੍ਰੇਮਭੂਪੀਤਾਗਇਕਹੈ॥੩੧॥ਜਨਿਜਤਾਜਾ
ਹਜਲੂਕੇਗਾਜੇ॥ਜਾਣੀਦੇਜਲੂਸਾਹਦੇਹਿਬਾਜੇਸਭਬਜਰਹੇਹੈ॥੩੨॥
ਫੂਕਾਨ੍ਰਿਪਤਭੇਗਾਜਿਆਂਦੇਮੁਖਫੂਕਹੋਤੇਭਏ੩੩॥ਇਹਛਲਸੋਂਅਬਲਾਕ
ਰਆਈਇਸਛਲਦੇਸਾਥਇਸਤ੍ਰੀਜਲੂਦੇਹਥਆਈ॥ਸਾਹਜਲਾਲੈਭਈ
ਮਾਨੋਜਲੂਸਾਹਦਾਭੂਪਹਿਹੋਗਈ॥੩੪॥ਅਤਿਕ੍ਰਾਂਤਿਤਿਹਤਰੁਨਿਤਭੂਨਕੇਪਾਇਅ
ਤਸੈਨੂਕੇਸੋਭਾਹੈਤਿਸਕੀਇਸਤ੍ਰੀਜਵਾਵਸਥਾਪੁਰਸਕੋਪਾਇ॥ਇਕਸੌਤਿਨ
ਚਰਿਤ੍ਰ॥ਇਤੀ੧੦੩ ॥ਪ੍ਰਥਮਸਾਂਧਿਦੈਦਰਬਬਹੁਰਾਵੈ ਪਾਹਿਲੇਸੰਨਲਾਕੇਧ
ਨਚਾਵੈ॥ਮੁਫਤੀਮੁਣਸਬਦਾਰਪਾਦੇਸਾਂਧਹਿਇਹਭਾਂਤਿਪੁਕਾਰਿਯੋਸੰਨ
ਲਾਕੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਪੁਕਾਰਿਆ॥੬॥ਤਿਹਠਾਪਗਧਰਿਓਸਾਰਲੋਕਚਲ
ਕੇਦੇਖੇ॥੧੦॥ਲੰਖਤਖਿੜ੍ਹੀ॥ਇਕਸੌਚਾਰਿਚਰਿਤ੍ਰ॥ਇਤੀ੧੦੪ ॥ਆਲਿ
ਮਰਦਾਨਨਾਮਸੀਮੁਗਲਦਾ॥ਤਾਸਬੇਗਨਾਮਾਜਗਕਹੈਤਾਸਬੇਗਨਾਮਨੂਕੇ
ਤਿਸਦਾਪਤ੍ਰਸੀ॥੨॥ਉਪਚਾਰਉਪਾਉ॥੪॥ਮਾਨੁਖਹੁਤੇਜੋਨਪਸੁਪਰਿਓਅਗੇ
ਮਨੁਖਸੀਮਦਰਾਪੀਕੇਪਸੁਹੋਗਿਆਇਆ॥੧੩॥ਲੂਟਿਓਹੁਤੋਲੂਟਿਧਨਲੀ
ਨੋਅਗੇਬੀਲੁਟਿਆਸੀਫੇਰਹੋਰਧਨਲੁਟਲਿਆਦਾਸਨੇ॥ਇਕਸੌਪਾਂਚਚ
ਰਿਤ੍ਰ॥ਇਤੀ੧੦੫ ॥ਜੋਧਨਦੇਵਨਾਮਸੀ ਜੋਧਨਜਗਾਤਲੋਕਸਭਜਾਗੇਜੋ
ਧਨਦੇਜਾਗਣੇਤੇਲੋਕਸਭਜਾਗਪਏ॥ਮੀਤਜਗਾਯੋਪਤੀਜਗਾਇਆ
ਇਕਸੌਸਾਤਚਰਿਤ੍ਰ॥ਇਤੀ੧੦੭ ॥ਛਾਰਮਿਧਸਰਤਾਤਿਸੈਸਿਟਕੇਸਟ
ਕਨਦੀਦੇਵਿਚਤਿਸਨੂਕੀਨੂਆਪਰੰਭਾਸੁਰਗਲੋਕਾਵਿਚਚਲੀਗਈ॥

ਆਈ ਆਗੇ ਲਹਾਂ ਸਿਧ ਕੋ ਰਾਈ ਅਗੌਂ ਜਿਥੇ ਸਿੰਧ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਬ੍ਰਹ
ਮਦੱਤ ਸੋ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਦਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੋ ਕੰਨਿਆ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖੀ।੯। ਜਾਸ
ਜਿਹਾ ਸੀ ਖਿਆਤਾ ਕਿਧਰੀ ਸਸੀ ਨਾਮ ਤਿਸ ਦੇਦੀ ਗਿਣਤੀ ਰਖੀ।੧੦
ਛਬਿ ਯਾਰ ਛਬਦਾਰੀਆਂ।੧੧। ਚਾਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾ ਬਰਾਤ ਤਿਨ ਕੋ ਛਿਰਕੇ ਕੌਸ
ਜਾਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਗਾਊ ਪ੍ਰਾਛਿਤ੍ਰ ਕੀਆ ਆਨੰਦ ਜੀ ਜੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਅਨੰਦ ਕੂਕੇ।
।੧੨। ਫੂਲਨਿ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਛੈਲ ਮਨਖ ਛਕੇ ਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ਚਤੁਰਥ ਚੌਹੀਤਰ
ਫੀ।੧੩। ਲਖਿ ਲਾਲ ਚੀ ਲਾਲ ਤਿਸੀ ਛਿਨ ਮੇ ਦੇਖ ਕੇ ਲਾਲ ਚੀ ਪਿਆਰੇ
ਨੂ ਤਿਸੀ ਖਿਨ ਵਿਖੇ।੧੪। ਸਿਧ ਕੇ ਸੰਖ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਸੀ ਖ ਬਜਦਾ ਹੈ ਸੁਰੇਸ ਕੇ
ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇ ਬਾਜੇ ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਦ ਸੁਨੇ ਦਰਵਾਜੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਬਾਜੇ ਬਜਦੇ
ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਸੁਣੇ ਹੈ ਸਾਮ ਉਜਨ ਕੇ ਮੁਰਲੀ ਮਧੁਰ ਧੁਨ ਲੈ ਗਾਉਣ ਦੀ ਹੈ
ਮੁਰਲੀ ਆਦੀ ਮਿਠੀ ਜੋ ਧੁਨ ਹੈ। ਜੀਤ ਕੇ ਜੰਗ ਮਹੇਸ ਨ ਕੇ ਜਿਤ ਕਰ ਕੇ ਜੰਗ
ਲ ਗਾਜਿਆ ਕੇ ਸਜ ਸੰਗ ਕੇ ਸਾਜ ਕੂਕੇ ਮੰਗਲ ਤਾਂਈ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਲ ਰਾਜੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਢੋਲ ਬਜਦੇ ਸੋਭ ਦੇ ਹੈ ਆਤਿਆ ਨਕ ਬਾਜੇ ਅਤ ਸੋਰ ਕਰਕੇ ਢੋ
ਲ ਬਜੇ ਦਾ ਅਨੇਕਾ ਬਾਜੇ ਬਜੇ।੧੫। ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਬਰ ਨਾਰੀ ਰਾਜੇ ਪੁੰਨੂ ਦੀ ਜੋ ਅਗੇ
ਬੀ ਸੀ ਸੋ ਸਟ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਰੀ ਉਚਾਟ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇ ਪੁੰਨੂ ਦੇ ਚਿਤ ਨੂ ਉਦਾਸੀਨ
ਰੀਤੇ ਦੀ ਹੈ ਕ ਬਹੂੰ ਨ ਸੁਹਾਵਿ ਪ੍ਰਿਆ ਕੋ ਪਿਆਰੀ ਕਦੇ ਬੀ ਨਹੀ ਅਵਿਲ
ਚਾਦੀ ਪਿਆਰੇ ਨੂ ਪਿਆਰੀ ਸਸੀ।੧੬। ਭਾਪ ਰਮਤ ਤਿਸ ਉਪ੍ਰਾਮ ਸਤ
੨੦। ਇਕ ਤਰੁਨਿ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੂਜੇ ਚਤੁਰ ਦੂਸਰੇ ਚਤੁਰ ਤਰੁਨ ਤੀਸਰੇ
ਪਾਇ ਜੁਦਾ ਅਸ ਬਾਪੁਰ ਖੁਤੀ ਸਰੇ ਪਾਇ ਕੇ ੨ ਕਾਲ ਲਾਲ ਕੋ ਖਿਆਲ ਪਿ
ਆਰੇ ਦਾ ਪਿਆਨਾ ਛੈਲਨਿ ਛੈਲ ਛਕੇ ਹਸੰਸੇ ਦੋਊ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਪੁਰ
ਖ ਪੂਰਣ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਮੇ ਹੇਰਤਿ ਨੈਨ ਨੈਨ ਮੇ ਬਾਲਿ ਜਾਂਹੀ ਦੇਖ ਕੇ
ਤਿਨਾਂ ਨੂ ਮਨ ਵਿਖੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਦੇ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪੁਰਸਾ। ਕਾਮ ਕਸੀ ਸੁ ਸਸੀ
ਸਸਿ ਸੀ ਛਬਿ ਕਾਮ ਦੀ ਖਿਚੀ ਹੋਈ ਸੋ ਜੋ ਸਸੀ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਾਰਖੀ ਛਬਵ
ਲੀ। ਯੋਤ ਹਕੀ ਬਹਕੀ ਛਬਿ ਯਾਰ ਪਿਆਹੂ ਕੋ ਪਾਇ ਪੰਤੀ ਜਤ ਨਾਹੀ। ਇਸ ਪ੍ਰ
ਕਾਮ ਮਰਹੀ ਹੈ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਛਬਵਾਲੀ ਪਤੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕੇ ਫੇਰ ਬੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਕ
ਦੀ।੨੨। ਜੋਬਨ ਕੇ ਜੋਰ ਜੋਰਾਵਰ ਜਾਗੀ ਜਾਲਮ ਸੋ ਜੋਬਨ ਦੇ ਜੋਰ ਕਰਕੇ ਜੋਰਾਵ
ਰੀ ਲਗੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰੇ ਸਾਬ ਜਰਾ ਤੇਆ ਨਿਆਰੀ ਯੋਬਿ ਸਾਰੀ ਸੁਧ ਸੰ
ਤ ਕੀ ਜਗਤ ਤੇ ਨਿਆਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਬਿਸਾਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੁਧ ਚਿਤ ਦੀ ਛ
ਬਿ ਕੀ ਜਿਯੋ ਰਿਲੀ ਜਿਉ ਏਕੋ ਹੂੰ ਗਈ ਇਕ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਮਾਨੋ ਐਸੀ ਰਾਜ
ਨੀਤ ਕੀ ਮਾਨੋ ਐਸੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਤ ਕਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਖ ਚਾਪ
ਸੁਖ ਹੋਸਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ [illegible] ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀ।੨੪। ਛਬਿ
ਕਬਿ ਲੋਕ ਨਿਖਰ ਚਧਨ ਟੇਦਾ ਦੇਖਣਾ ਜੋ ਕ੍ਰਾਹੈ ਏਹੋ ਖੂਬ ਕਰਕੇ ਧਨ ਸਰੂਪ ਕੀਦਾ
ਨੀ ਸਰੂਪ ਦਾ ਧ੍ਰਾ। ਖਿਆਲ ਧਿਆਨ ਲਾਜ ਤਜੀ ਸਾਜ ਸਾਜ ਸਭੇ ਲਖਿ ਸ
ਪੁੰਨੂ ਦੇ ਜੋ ਹੈ ਸਾਜ ਸਭੇ ਦੇਖ ਕੇ ਲਜਿਆ ਤਿਆਗ ਦਿਤੀ।੨੫। ਅੰਗ ਸਭੇ ਬਿਨ ਸੰਗ
ਸਖੀ। ਬਿਨਾ ਪੁੰਨੂ ਦੇ ਸੰਗ ਤੇ ਸਭਨਾ ਅੰਗਾ ਬਿਖੇ ਸਿਦਕੋ ਅਗਿਆਨੇਅ ਨੰਗ ਜਗਿਓ

ਸਿਵਾਦਾਸ੍ਤ੍ਰ ਖਾਮਾ ਆਕੇਜਾਰਿਆ ਆਹੈ॥ਝੂਟਕੋ ਪਟਕੋ ਝੂਟਕਾ ਪਟਕਾ ਬਬੇ ੬੩
ਰਾਰਹੀਹਾ ॥ਚਿਤਤੇ ਝੂਟ ਦੇਨ ਛੁਟੈ ਚਿਤਤੇ ਸਤਾਬੀ ਨਹੀ ਛੁਟਦਾ ਬਲਿਓ ਹੈ ਜੁਗ
ਈਠਗਾਕੋ ਠਗਾਨੇ ਠਗੁ ਮੈ ਨ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਮੋਹਿ ਠਗਿਓ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਹੇ ਸਖੀ ਮੈ ਹਾ
ਠਗਾਨੂੰ ਠਗਣ ਗਈ ਸੀ ਠਗਨੂੰ ਮੈ ਨਹੀ ਠਗਿਆ ਠਗਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਠਗ ਲਾਇਆ ਹੈ
੨੧॥ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀ ਨਿਸਚੇ ਕੀਤਓ ਹੈ॥ ਲਗਨਿ ਨਿਰੋਗੀਲਾ ॥ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਨ ਮੀਲਗੀ
ਵਾ ਅਣੇ ਖੀਲਗੀ ੨੨॥ਅਸਨ ਲਾਜੋਰਿ ਸੂਰਨਿ ਜੁਕਰੀ ਆਪਣੇ ਸੁਰਮਿਆਂ ਨੂੰ
ਇਕਠੇ ਕੂ ਕੇਸ ਲਾ ਕੀਤੀ ॥੨੩॥ਜਨਮ ਕੇ ਆਰਿ ਬਾਪ ਕੇ ਰਹੀ ਜਨਮ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ
ਨੂੰ ਗੀ ਕੁਆਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਰਹੀ ਹਾਂ ਹੈ ਬੈਰਕਤ ਮੇਖਲਾ ਗਹੀ ਬਿਰਕਤ ਹੋ
ਕੇ ਮੇਖਲਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਾਗੀ ॥੨੪॥ਜਨੇ ਰਿਹ ਛੋਰਿ ਤੀਹ ਬਨ ਗਈ ਮਾਨੋ ਘਰ
ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਬਣ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ॥ ਆਨ ਹੁਰਹਤ ਚੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਤ ਭਈ ਮਾਨੋ ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ ਬਰਤ ਰੁਖਿਆ ਹੈ ਜਾਣੂਗੀ ॥ਰਾਜੇ ਸੂਚੀ ਫੀਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਫ਼ਿ
ਕੀ ਲਗਦੀ ਹੈ॥੨੫॥ਤਾਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਯੋ ਤਿਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕਾਲ ਜਦੋ ਨੇ
ਜੀਕ ਆਇਆ ॥੨੬॥ਭਏ ਪਵਨ ਭ੍ਰਿਤ ਭੇਸ ਦਾਸ ਪੌਣ ਦੀ ਨਿਆਈ ਸਤਾ
ਬਿਲ੍ਹਕੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ॥ ਲਾਲ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ੪੪॥ਤਨ ਰਾਡੰ ਮਿਲੇ ਜਹ ਤ੍ਰਮਾਸਿ
ਲੇ ਜਿਸ ਰੋਗ ਵਿਚ ਤੂ ਸੀ ਮਿਲੇ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚ ਮੈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਗਾਡਿਆ ਹੈ ॥ ਅੰਗ
ਸਿਲਿਓ ਸਰਬੰਗ ਅੰਗ ਜਸੀਦੇ ਪੂਨੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ॥ ਸਭਕ
ਛੂਤ ਜਗ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਚਾਲਿਓ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਬਾਬਪੂਦਾ ਛਡਕੇ ਚਲੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਆ
ਰੇ ਦੇ ਸਾਥ॥੪੫॥ਪਵਨ ਪਵਨ ਪੌਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪੌਣ ਮਿਲ ਗਈ ਤਨ ਪਿਯ ਕੇ
ਸਰਬੰਗ ਸਰੀਰ ਪੀਆਰੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥੪੬॥ਕਹਾ ਉਪ੦
ਇਕਿਆ ਉਪਾਉ ਹੈ॥ ਜਲ ਸਿਉ ਅਤੇ ਬਿਛੁਰਾਇ ਜਹ ਜਲ ਤੋ ਵਿਛੋੜੀ ਮਛੀ ਮਰ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਤੋ ਵਿਛੁੜੀ ਬਿਰਹਨ ਮਰ ਜਾਤੀ ਹੈ॥੪੭॥ਪਾਪ ਨਰਕ ਤੇ ਨਾਤ
ਗੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਏ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਪੈਣ ਤੇ ਨਾ ਡਰਦੀ ਹੋਈ ਕਰਸਟ
ਤਕੀ ਕਿਆ ਕਣ ਸੈਕਣ ਦੀ ਕਾਣ ਨਹੀ ਸਹਾਰਣੀ ਏਹ ਚਿਤਾ ਵਿਖੇ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ॥ਇ
ਕਸੌ ਅਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੦੯॥ ॥ਪਾਤ ਦੋਸਵਾ॥ ਕਾਲਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਰਮਰਾ
ਜ ਦੇ ਘਰ ਵਿਖੇ॥ਤਿਹ ਬੀਰੋਤਿ ਹਸ ਭਾਉ ਹਾਯੋ ਤਿਸ ਰਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਦਾ ਬੀਨਾਤਿ ਣ
ਸਉਰਬ ਸੀਨੇ ਸਭਾ ਵਿਚੋ ਚਾਕਿਆ॥੨॥ਤਾਕੋ ਲਈ ਹਾਥ ਮੇ ਮਾਨਹੁ ਤਿਸਨੂੰ ਹ
ਥਾਂ ਵਿਚ ਲਈ ਹੋਈ ਹੀ ਜਾਣੋ॥੪॥ਜਾਕੋ ਨਿਰਖ ਇੰਦ੍ਰ ਹਖਲਾਜੈ ਜਿਸ ਕੋ ਦੇਖ
ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਉਚੀਸ੍ਰਵਾ ਲਜਾਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੫॥ਜਨੁਕ ਫੂਲੇ ਲਾਹ
ਸੰਤ ਨਿਚੋਲੇ ਮਾਨੋ ਫੁਲੇ ਲਾਲ ਨਾ ਮੂਨਚ ਕੂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥੬॥ਅੰਜਨ ਅੰਜ ਸੁਰਮਾ
ਸਾਂਖਿਅਨ ਦਾ ਏ ਅਖੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਤਾ॥ਜਨ ਕਾਰਿ ਲੂਟ ਸਿੰਗਾਰ ਗਹਿ
ਲੀਏ ਮਾਨੋ ਸਿੰਗਾਰ ਨੂੰ ਲੁਟਣਾ ਕਰ ਲਇਆ ਹੈ॥ਜਲ ਫਜੇ ਜੀਰ ਜਾਲ ਮੇ ਸੋ
ਹੈ ਜਲ ਫਜੇ ਜੀਰ ਦੀ ਨਿਆਈ ਬੀਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਦੀਆਂ ਸੋਭਦੀ ੩
ਹੈ॥੮॥ਖਟ ਮੂਖ ਖਟ ਸਿਆਮ ਕਾ ਬੰਕ ਨੇ ਛੇ ਮੁਖ ਬਣਾਏ ਹੈ ੯॥ਹੀਰਨ ਕੀ ਮੁ
ਕਤਾ ਜਗ ਮੋਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਜਗ ਜਗਾ ਕਰ ਦੀ ਸੋਭਦੀ ਹੈ
ਸਸਕੋ ਮਾਨੋ ਤਾਰਕਾ ਮੋਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਰੂਪੀ ਮੁਖ ਕੋ ਤਾਰੇ ਮੋਤੀ ਆਰੂਪੀ ਮੋਹ ਰਹੇ ਹੈ

੧੦ਅਨੂਪਮ ਅਨੁਪਮ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ਹੈ ਸੁੰਦਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਬਾਨ ਤੇ ਜਾਨ ਬੁਤੇ ਛਬਿ
ਧਾਰੇ ਸੂਰਜ ਤੇ ਬੀਆਂ ਨੇ ਬਤੇ ਛਬਿ ਵਾਲੇ ਹੈ। ਮੋਤਨ ਕੀ ਲਰ ਕੈ ਮੁਖ ਪੈ ਮੋਤੀਆਂ
ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਲਟਕਦੀਆਂ ਹੈ ਮੁਖ ਉਪ੍ ਮ੍ਰਿਗਾ ਨੈਨ ਫਬੈ ਮ੍ਰਿਗ ਸੋਕ ਜਗਾਵੈ
ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨੀ ਦੇ ਮ੍ਰਿਗ ਸਾਰਖੇ ਨੇਤ੍ਰ ਫਬਦੇ ਹੈ ਕਜਲ ਵਾਲੇ।੧੧ ਪਾਗ ਸੇ ਸੀਸ ਸੁ
ਹਾਵੈ ਪਗ ਸਾਥ ਸਿਰ ਸੋਭਦਾ ਹੈ। ਬਾਗ ਬਗਿਓ ਜਸ ਭਹੀ ਕਹ ਬਾਵੈ ਬਾਗਾਂ ਨਾ
ਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਥਾ ਸਭ ਨਾਨੂੰ ਮਛਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਲ ਲਖੇ ਕਰਿਲਾ
ਲਾਤ ਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂਤ ਸਰੂਪਿ ਆਂਗਾ ਜਾਣ ਕੇ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹੈ ਨੈਂਕਾ ਵਤ੍ਰਾਂ ੮
ਗਨੁ ਮੇਜ ਬਾਆ ਵੈ ਲਟਕਦਾ ਹੋਇਆ ਬੇਨ੍ਰੋ ਵਿਚ ਜਦੋਆ ਉਦਾ ਹੈ। ਸੁਧ ਹੋਸ਼
ਛੁਟੈ ਸਤ ਹੂੰ ਛੁਟਿ ਜਾਵੈ ਦੇਖਕੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੁਧ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਦ, ਸਭ੍ਰ
ਰਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ੧੨। ਬਾਸਵ ਨੈਨ ਸਹਸ੍ਰਨ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰ ਹਜਾਰ ਨੇਤ੍ਰ ਸਾਥ ਆਪ ਬ
ਨਾਇ ਅਨੁਪਮ ਕੋ ਬਿਧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪ ਇਸ ਅਨੁਮਨੂ ਬਣਾ ਕੇ ਐਚ ਰਹਿ ਓਦ੍ਰ
ਤਿ ਅੰਤ ਨ ਆਓ ਖਿਚ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਇਆ
ਉਸ ਨੇ ਥਿਗਿ ੧੩। ਜਰਾਇ ਜਰੇ ਜੜਾਊ ਜੜੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰਿਗ ਮਾਏ ਮੋਹਤ ਕੀਤਾ ਕਿੰ
ਨਾਮਿਰੀ ਮਨਿ ਮਾਨਕੂ ਮਣੀ ਆਦੀ ਹਾਰ ਸੁਨਾਰ ਹੀਏ ਪਹਿਰਾਏ ਹਾਰ ਸੋਏ
ਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਏ ਹੈ। ਅਬਿਲੋਕਨ ਆਏ ਦੇਖਣ ਆਏ।੧੪। ਇੰ
ਦ੍ਰ ਸਹਸ੍ਰ ਬਿਲੋਚਨ ਸੋ ਇੰਦ੍ਰ ਹਜਾਰ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਅਸੇਖ ਸਪੂਰਣ ਹੀ ਮੁਖ ਸਾਥ
ਰੁਦ੍ਰ ਪਿਆਰੀ ਸਾਰੀ ਕਿਕੇ ਰਨਿਹਾਰ ਸਿਵਜੀ ਪਿਆਰੀ ਦੀ ਸਾਰ੍ਰੀ ਕੋ ਰੂਨੂ ਦੇਖਣੇ
ਨੂ ਮੁਖ ਪੰਚ ਬਨਾਯੋ ਪੰਜ ਮੂਹ ਬਣਾਏ ਹੈ। ਪੂਤ ਕੀ ਏਖ ਟਸਿ ਆਮ ਕਾਰਤਕ ਨੇ
ਕੀਤੇ ਛੇ ਮੁਖ ਬ੍ਰਿਹੰ ਚਤੁਰਾਨਨ ਯਾਹਿਤੇ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਾਰ
ਮੁਖਾਂ ਵਾਲਾ ਕਹਾਇਆ ਹੈ।੧੫। ਕੰਚਨ ਸਰੂਪ ਦੇਖਕੇ ਕੀਰ ਤੋਤਾ ਨਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ
ਨੂ ਭਏ ਕਲਾਨਿਧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਮੁਖ ਦੇਖਕੇ ਕੇਹਰਿ ਲਕ ਦੇਖਕੇ ਕੋਕ ਕੋਕਿਲ ਬੋਲ ਏਓ ਕਪੋਤ
ਗਰਦਨ ਦੇਖਕੇ ਕਰੀ ਹਾਥੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਕੁਹਹਾਨੇ ਕੁਰਰਾਉਂਦੇ ਹੈ ਕਿਆ ਦੁਖੀ ਹੁੰ
ਦੇ ਹੈ। ਕਲਪਦ੍ਰੁਮ ਕਾ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਕਿਆ ਹੈ ਅਨਜਾਕ ਮਨੀ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਤੇ
ਨ ਕਾਮਧੇਨ ਬੀ ਕਮ ਹੈ। ਬਿਨੁ ਦਾਰਿਦ ਵਦਾ ਮਿਨ ਦੇਖਿ ਬਿਕਾਨੇ ਦੰਦਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਾ
ਦੇ ਬਿਨਾ ਦੀ ਮਾਤ੍ਰ ਤਿਸ ਪਾਸ ਬਿਕ ਗਏ। ਨਰਦੇਵ ਰਾਜੇ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸੇ ਜਾਨ ਪਰੇ ਰਾ
ਜੇ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੋ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਹ ਬਾਲ ਕੇ ਅੰਗ ਨ ਜਾਤ ਪਛਾਨੇ ਤਿਸ ਦੇ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਗ ਨਹੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ।੧੬। ਦਸ ਸੀਸਨ ਰਾਵਨ ਰਾਰੈ ਦਸਾਂ ਮੁਖ
ਕਰਕੇ ਰਾਵਣ ਉਚਾਰੇ ਤਰਨੀ ਤਿਲਕੀ ਤਊ ਸਕਿਯੋ ਨ ਛਬਿ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਤਿ
ਲਕ ਦੀ ਛਬ ਨੂੰ ਤੋਂ ਭੀ ਨਹੀ ਪਾ ਸਕਦਾ।੧੭। ਲਾਲ ਨਕਸਰ ਪੇ ਚਬਾਧਿਯੋ ਲਾਲਾਂ
ਦੀ ਝਾਲਰ ਜਿਸ ਜਾ ਫੂਲਨ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਜਾ ਫਾਸ ਰਿਗ ਨੂੰ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਨ
ਕੇ ਕਾਥਿ ਪੇ ਇਤਨ ਕਰ ਕਾਲਾ ਬਿਖਿ।੧੮। ਛੋਰੇ ਹੈ ਬਿੰਦ ਅਨੂਪਮ ਸੁੰਦ੍ਰ ਛੋਰੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਬਾਜੂ ਬੰਦ ਅਨੂਪਮ ਸੁੰਦ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਭਾਲ ਮੇ ਕੇਸਰ ਲਾਲ ਲਗਾਯੋ ਪਿਆਰੇ
ਨੇ ਕੇਸਰ ਦਾ ਟਿਕਾ ਮਥੇ ਵਿਚ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਝੂਮਕ ਦੇਤ ਝੂਮਕੇ ਦੇ ਟੋਕ੍ਰੇ
ਝੁਕੇ ਝੁਮਕੇ ਝੁਕਦੇ ਹੈ ਝੁਮਕੇ ਬਾਧਿ ਕੇ ਜੇਮ ਚਲਾਯੋ ਬਸਨ ਕੇ ਬੀਨ ਚਲਾਇ
ਆ ਹੈ।੧੯। ਤਨ ਨਾਲ ਜੋਬਨ ਜੋਤ ਜਗੈ ਅਤਰੀ ਜੋਬਨ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗ ਰਹੀ
ਹੈ। ਅਤਮੈ ਨਿਸਚੇ ਮੁਨਿ ਰੋਗ ਬਿਰੋਤਪ ਤੇ ਪਛਤਾਵੈ ਮੁਨੀ ਦੇਖਕੇ ਤਪ ਤੇ ਡਿਗ ਪੈਂਦੇ ਹੈ
ਤੇ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਕਿ ਡਿਗ ਪਏ।

੨੧॥ਏਤੀਕਥਾਸੁਝਾਪੈਭਈ॥ਇਤਨੀਕਥਾਇਸਉਰਬਸੀਤਿਪ੍ਰਹੋਈ॥੨੨॥ ੬੪
ਮੂਖਫੀਕੈਕਰਸਭਨਾਦਿਖਾਵੈ॥ਮੁਖੋਫਿਕੀਆਂਬਾਤਾਂਕਰਕੇਸਭਨਾਨੂਦਿਖਾਉਂਦੀਹੈ
੨੫॥ਮੁਜਰਾਲੇਵੈ ਹਾਜਰੀਲੈਂਦੀਹੈ॥੨੬॥ਨਿਜਆਲੈਤੇਨਿਕਾਸਨਕਰੇਆਪ
ਣੇਘ੍ਰਤੇਜੋਨਿਕਾਸਣੇਕੀਤੇਜੋ॥੨੭॥ਸੁਕਹਾਬ੍ਰਪੁਰੇਨਗਰਦੇਵਾਬਿਚਾਰੇ ਜੋਕਿਆਹੈ
॥ਬਿਚਾਰੇਰਾਜੇਤੇਪੁਰਸਾਬਿਚਾਰੇ॥ਵਾਸਾਹਿਬ੍ਰਕਾਹਿਦੇਹੈ॥ਬਿਚਾਰਕੇ॥ਰਾਜੇਬਿ
ਚਾਰੇਕਿਆਹੈ॥੩੦॥ਕੰਤ੍ਰਪਕੋਬਿਨੁਤ੍ਰਪਕੀਏ ਕਾਮਨਾਬਿਨਾਹੈਕਾਰਤੇਕੀਤਾ
ਘੁੰਘਰਾਰ ਘੁੰਘਰੂਆਂਵਾਲੀ ੩੧॥ਮਾਨਨਿਕੈ ਮਾਨਵਾਲੀਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇ੩੨
ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ ਰਾਣੀਦਾਨਾਉਸੀ੩੩॥ਕੈਧੌਕਾਹੂਰਿਖਾਇ੩੪॥ਸਨਤੇਦਾਰਿਦਆਕਿ
ਧੌਕਿਸੇਰਿਖੀਨੇਸਰਾਪਦੇਕੇਇਤੂਨਾਇਤੂਸੌਤ੍ਰਾਸਿਆਇਆਹੈ॥ਇਸਨੂ ਤੀਰਥਅਨੇ
ਥੇਕੋਸਿਧਾਏਹੈ ਤੀਰਥਾਂਦੇਨਾਉਣਨੂਚਾਲਿਆਹੈ॥ਕਿਧੌਹੇਅਨੰਗਾਅਰਧੀ
ਗਕਰੇਅਤਕਤੇ॥ਕਿਧੌਕਾਮਦੇਵਾਸਿਦਾਰੇਅੰਤਕਰਣਤੇਡਰਕੇਮਨੁਖਕੇਰੂ
ਪਕੈਕੈਆਪਕੋਛਪਾਏਹੈ ਮਨੁਖਦਾਰੂਪਕਰਕੇਆਪਣੇਆਪਨੂਛਪਾਇਆਹੈ
ਕੈਧੌਜਹਜਾਸਿਵਾਰਿਸਿਆਨੈਕੈਪਕੈਕੈਮੇਰੇਫਲਬੇਕੇ ਕੌਤੂਫਲਸੌਂਬਨਾ
੭ ਏਹੈ ਕਿਧੌਇਹਸਸੀਰੋਹਸੀਪੂਨਨੈਰੂਪਕਰਕੇਮੇਰੇਫਲਬੇਕੌਕੁਛਫਲਬਣ॥
ਇਆਹੈ॥੩੬ ਜਗਤੇਸ ਨਾਬਸਨਦਾ ੩੭॥ਦਿਸੇਸ ਸੂਰਜ ਆਥਿਤੇਸ
ਸਿਵ੩੮॥ਤਿਤਕੇ ਤਿਧਰਜਾਣਦਾ੩੯॥ਪ੍ਰਗਟੀਅਖੀਆਜਗਰਾਜਾਨ
ਕਹੀਯਕੀ ਪ੍ਰਗਟਹੋਈਆਂਦੋਅਖੀਆਮਾਨੋਹ੍ਰਿਦੇਕੀਆ॥੪੧॥ਆਰਸੁਮਾ ਨੇ
ਰਿਕਾਮਨੇਜਖਮੀਕੀਤਾਮੈਨੂ ਨਿਗੋੜੀ ਅਣੋਖੀ੪੨॥ਕਬਹੂਪ੍ਰਸੀਜੀਏਕਦੇ
ਤਾਂਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈਏਂਤਾਜਕਾਨੜਿਆਤਜਕੇਆਪਣਾਇਸਤ੍ਰੀਦੀਕਣੋਡ॥੪ ੪੩
੪॥ਪ੍ਰੀਤਮਕੇਦਰਸੇਪਰਸੇਬਿਨਪ੍ਰਿਆਰੇਦੇਦੇਖੇਬਿਨਾਤੇਸਪਰਸਕੀਤੇਬਿ
ਨਾ ਪਾਵਕਮੈਨਪ੍ਰਵੇਸਕਰੈਂਗੀ ਅਗਨੀਦੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਨਾਕਰੂਂਗੀਕਿਆਕਰੂ
ਗੀ॥੪੫॥ਬਰਿਐਠਿਆ॥ਸਾਵਨਮੈਮਨਭਾਵਨਕੇਲੀਏ ਸਾਉਣਵਿਖੇ
ਮਨਦੇ ਭਾਉਣਵਾਲੇਦੇਵਾਸਤੇ ਸਾਤਸਮੁੰਦ੍ਰਨਕੈਤਰਿਜਾਉ ਸਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਨੂਤਰਕੇਪਾਰਜਾਊਂਗੀ॥ਤਨਕੈਤਨਭੇਟਣਪਾਊ ਤਨਕੋਬਲਕਰੈਂਮਿਲਣਪਾ ਕੇ
ਊਂਗੀ॥ ੫੦॥ਤਾਂਕੋਤਿਹਾਰਿਗ੍ਰਹਿਉਰਪਠਾਯੋ ਤਿਸਉਰਬਸੀਨੇਤਿਸਘਰ
ਦੀਤਰਫ ਭੇਜਾਦਿਤਾਜਿਥੇਡੇਰਾਸੀਉਸਦਾ॥੫੧॥ਟਕਿਯਨਕੀਚਪਟੀਕ
ਰਲਈ ਟਕਿਆਂਦੀਬਾਂਸਣੀਉਰਬਸੀਨੇ॥ਸੋਅਮਾਰਿਆਸਨਸੋਕਸੀ
ਸੋਮਲਾ ਦੇਆਸਣਦੇਹਾਲਤਾਂਦੇਵਿਚਕਸਕੇਬੰਨੀ॥ਸੁਵਹਿਰਿਬੁਲਾਇਮਾਂ
ਰਾਕਰਿਲਏ ਸਿਵਾਨੂਰਿਬੁਲਾਕੇਏਹੁਮੰਗਲਾਇਜੋਲਿਗਹੋਜਾਵੇਇਸਬਾਂਸਣੀ
ਟਕਿਆਂਕੀਕਾਜਾਂਕੇਅੰਗਾਤਵਨਸੌਲਾਗੈ ਜੋਸਦੇਅੰਗਾਤਿਸਦੇਨਾਲਲ
ਗਣਾਤਾਂਕੋਲੈਪ੍ਰਾਨਜਮਭਾਜੈ ਤਿਸਦੇਪ੍ਰਾਣਾਨੂਲੈਕੇਜਮਭਜਜਾਂਦਾਹੈ
੫੨॥ਤਿਨਧੰਨਜਮਹਾਏ ਧੰਨਹੈਤੂਧੰਨਹੈ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਮਭਾਇਧਰਮਰਾਜਾਕ
ਹਿਦਾਹੈਇਸਤ੍ਰੀਨੂ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਣੀ੧੦੯ ॥ਏਸਭੂਪੇਸੂਰਰਾਜਤ
ਹੈਰਾਜਭੂਪੇਸਰਨਾਮਸੋਭਦਾਹੈ॥ਅਲਕੇਸੂਰ ਜੈਸੇ ਕੁਬੇਰ ਜੈਸਾ ਅਸੂਰਾਰ
ਸੁਰੇਸ ਰਾਖਸਾਂਦਾਸਤ੍ਰਾਇ ਦੂਭੀਰਪਰੇਰਨਏਕਲਸੈਮੈ ਰਣਦੇਭੀੜਪਏਤੇ
ਕੱਲਾਹੀਸੈਕਾੜਿਆ ਜਾਰਥਾਹੈ॥ਜੈਗਜਰਰੋਅਰਧੀਗਕਰੇਅਰਿਜੈਗਦੇ

ਵਾਲਾਹੈ

ਜਾਗਿਆਤੇਅਧੇਅਧੇਅੰਗਕੂਲਾ ਸਤੂਆਕੇ ਉਦਰਹੈਮਕਰਧੁਜਕੈਸੇ
ਉਦਰਹੈਕਾਮਸਾਰਥਾ॥੮॥ਕਰਨੂ ਭਾਇਪੂਰਾਕੇਬੀਤਰਆਗੀਗਏ
ਪੂਰਨਰਾਕਕੇਵਿਚਲਿਆਦੀ॥ਤੂਫਨਨਾਰਹਨਨਹਨਗਈ ਓਹਜੋਨਾਰ
ਹਨਵਾਲੀਹਨਕਰਕੇਓਥੇਹੀਰਹੀਗਈਨਾ॥੪॥ਲਰਥੇਕੂਹੱਲ ਕੂਲੇਨੂ॥ਥ੍ਰਾ
ਮਕੂਮਾਰ ਕੇਧਾਰਹਜਾਰਮਨੇ ਜਲਰਾਸਿਕੇਭੇਟਨਥਾਏ॥ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਨਦ
ਹਜਾਰਾਂਧਾਰਾਂਕੂ ਕੈਮਾਲੇਜਲਦਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਤਿਸਦੇਮਿਲਣਨੂਆਇਆ
ਹੈ॥੯॥ਧੂਕਿਧੂਕਿ ਉਛਲਉਛਲਕੇ॥੯॥ਕੌਨਾਬਿਧੋ ਕੌਨਜੀਆਂ॥ਚਕ੍ਰਨ
ਕੌਚਿਤਬੀਤਗਲੀਆਵੈ ਚਕ੍ਰਾਂਨੂਕੋਣਚਿਤਦੇਵਿਚਾਲਿਆਵੇਇਤਨੇਚਲੇ
ਹੈ॥੧੦॥ਅਰਸਾਂਨਮੋਰੇਦੀਸਾਣ ਬੁਹੋਬਲਵਾਨਬਾਹੁਦੇਹੈਜਸਤ੍ਰਬਲਵਾਲੇ
੧੧॥ਤੁਫੰਗਨਕੀਸਿਉ ਬੰਦੂਕਾਂਦੀਚੋਟਸਾ॥ਥਮਾਰਤੇਹੈ॥ਪਟੀਰਮਨੇਬ
ਰਮਾਂਤਿਉ ਜੈਉਬਰਮਾਂਰੋਦਨਨੂਛੇਕਕਰਦਾਹੈਤਿਉਤੀਰਧੂਰਮਿਆਂਛੇ
ਕ ਕਰਗਏਹੈ॥ਹਿਦੇਨਾ॥ਕਰਿਸਾਇਲਸੇ ਹਾਥੀਗਿਦੜਾਸਾਰਥੇ॥੧੨॥ਜਿਨ
ਨਾਰਿ ਨਸੈ ਜੋਨਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨਾਲਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸੀ॥੧੩॥ਜੋਸੌਜਰੀਨਤ
ਨਸੌਜਾਰੋ ਮੇਰੇਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥਤੂਜਲਗੀਹੈਸੋਤਨਨੂਨਾਜਾਲ॥੨੨॥ਸਭਰਨਿਯ
ਨਕੇਗਾਵਕੇ॥ਚਿਤਤਤੇਦਾਘੋਭੁਲਾਇ ਸਭਨਾਰਾਣੀਆਂਨੂਰਾਜਾਦੇਚਿਤਤੇਤਿ
ਸਾ॥ਰਾਣੀਨੇਭੁਲਾਇਦਿਤਾ॥ਇਕਸੌਦਸਭਰਿਝਾਇਤੀਆਂ॥੧੧੦॥ ॥ਬਾਜਨ
ਸਾਥਆਬਿਫਨਲਹੀ ਬਾਜਾਨਲਮੁਰਗਾਈਆਂਨੂਫੜਲੈਂਦਾਹੈ॥੬॥ਅਨੇਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਦੇ ਕੇਲਾਬਿਗਜੈ ਮਾਨੇਚੰਦ੍ਰਮਾਂ॥ਪਾਸਾਬਿਰਾਜਦਾਹੈ॥੭॥ਤਪਤੀਨਦੀਤੀਰਤਿ
ਹਬੈਹੈ ਜਮਨਾਨਦੀਪਾਸਤਿਸਦੇਬਾਹਿਦੀਸੀ॥੮॥ਸਿੰਗੀਗਹਿਲੀਨੇ ਮ੍ਰਿਗ
ਨੂਫੜਲਾਇਆ॥੧੧॥ਕਿਸੋਰੀਪ੍ਰਤ੍ਰੀ॥੧੨॥ਜਨਤ੍ਰੈਮੋਨਤਰਕਸਨਬਾਂਧੇਮਾਨੋ
ਦੋਤਰਕਸਕਾਮਨੇਬਧੇਹੈ॥੧੪॥ਝੂਮਕੇਜਰਜੇਬਜਰਾਇਨਕੀ ਝੂਮਕਦੀਹੈ
ਸੋਭਾਬਾਇਨੇਦੇਜੜਾਊਹੋਣਿਆਂਦੀ॥੧੫॥ਕਿਚਨਸੇਤਨਹੋਰਮਨੀਕੰਚਨਸਾ
ਰਖੇਤਨਵਾਲੀਹੈਮੁੰਦ੍ਰ ਨੂੰਰੀਚਲਚੰਚਲਹੈਆਨਿਯਾਰੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀਆਂਪਲ
ਕਾਂਚੰਚਲਹੈਅਣੀਆਂਵਾਲੇਨੇਤ੍ਰਹੈ॥ਜੋਬਨਜੇਬਜਗੈਆਤਿਹੀ ਜੋਬਨ
ਦੀਸੋਭਾਜਗਰਹੀਹੈਅਤਸੋਹਣਕੇ ਸੁਤਬਾਲਬਨੇਨੂੰਗਲਾਲਾਤਿਹਾਰੇਹੋਇ
ਸੜੀਲਾਲਨੇਤ੍ਰਸੁਭਬਣਰਹੇਹੈਤੇਰੇ॥੧੬॥ਪਟਛੂਟਿਓਪਰੂਦਾ ਫੁਟਗਏਆਂ
੨੦॥ਬਿਬਧਾਬਿਧਨ ਅਨੇਕਾਬਿਧਾਂਦੇ ਪਾਨਰੂਰਾਇਕਸੁੰਭੋਰੂਰੇਪਾਣੀਪਾਇਆ
ਤਿਸਦੇਵਿਚਤਾਂਕ ਸੁੰਭੇਵਾਂਗੂਲਾਲਰੰਗਹੋਗਏਆਂਸੂੰਦਾ॥੨੧॥ਅਮਿਤਅਂ
ਫੂਆਕੀਬਰੀਖਾਇ ਚੜ੍ਹਾਈਭੰਗ॥ਅਮਿਤਹੀਅਫੀਮਦੀਆਂਗੋਲੀਆਂ
ਖਾਇਕੇਮਗਰੋਭੰਗਪੀਤੀ॥੨੨॥ਤਰੁਨਪੁਰਸ ਤਰੁਨ ਜੁਆਨਅਵਸਥਾ
ਤਰੁਨੀਇਸਤ੍ਰੀ ਤਰੁਨਿਜੁਆਨਅਵਸਥਾ ਤਰੁਨਿਚੰਦਕਿਜੋਨ ਜੁਆਨਅਵਸ
ਥਾਦੇਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਹੀਚਾਨਣੀਹੈ॥੨੩॥ਛਤ੍ਰਰਾਚੜ੍ਹ ਇਸਤ੍ਰੀਬੀਚੜ੍ਹੇ ਤਰੁਨ
ਤਰੁਨਕੇਪਾਇ ਜੁਆਨ ਜੁਆਨਕੇਪਾਇਕੇ॥ਬਿਹਸਾਬਿਹਸ ਪ੍ਰਸਿਨਪ੍ਰਸਿਨਹੋਕੇ
੨੫॥ਚਤੁਰਾਕੋਨਿਕੋ॥ਚਤਿਓ ਚੜ੍ਹਦਾਦੇ ਖਣਾਹੀਚੰਗਾਹੈ॥੨੬॥ਤਰਨਜੁਆ
ਨ ਪਤਰੀਆਂ ਪਤਲਾ ਨੀਕ ਚੰਗਾ॥ਚਪਲ ਚੰਚਲਾ॥ਲੋਲ ਚੰਚਲ ਅਮੋਲਨਕੀ

ਨਿਰਖੇਪਰਛਾਹੀ ਅਮੋਲਕ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਕੇ ਛਾਇਆ ਨੂੰ ॥੨੫॥ ਜਰਬਿਲੇਜ ੬੫
ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਰਾਜਤ ਜੋਬਨ ਦੇ ਹੈ ਚਟਕੀਲੇ ਮਾਣਵਾਲੇ ॥੨੬॥ ਬਿਨਸੀਂਗ ਬਿਲਾਸੀ
ਕਾਰੇ ਮਨ ਭਾਵਨ ਭੇਟ ਬਣਾਏ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲ ਗਏ ਹੈ ॥ ਜਨੁ ਘਾਇਲ ਘਾਇ
ਹੋ ਮਾਨੋ ਘਾਉ ਨਾਲ ਘਾਇਲ ਹੋਈ ਹਾਂ ॥ ਮਾਰਸੁ ਮਾਰ ਕਰੀ ਕਾਮ ਨੇ ਜਖਮ ਕੀ
ਤੀ ਹਾਂ ਹੇ ਸਖੀ ॥੨੭॥ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਬਾਲਾ ਬਿਨਾ ਬਧ ਹੂੰ ਹੈ ਦੇਖਕੇ ਤਿਸ ਬਾਲਾ ਇਸ ਦੇਖਕੇ
ਬਿਨੁ ਵਾਰ ਜਾਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮਾਰੇ ਤੇ ਮਰ ਗਈ ਆ ॥ ਬੇ ਹੁਧਾ ਬਹਰੇ ਹੈ ਬਹੁਤ ਬਰਨ
ਦੀ ਹੈ ॥ ਬਾਤ ਕਹੈ ॥ ਬਿਗਸੇ ਨ ਬਬਾ ਕੀ ਸੌ ਅਨੰਦ ਹੋਕੇ ਬਾਤ ਨਹੀ ਕੈਦੀ ਤੈਨੂੰ ਤੇ
ਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੌਂਹ ਹੈ ਲੇਤ ਬਲਾਇ ਸਖੀ ਬਲ ਜੈ ਹੈ ਮੈ ਹੀਨ ਹੀਤੇ ਰੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂ
ਦੀ ਸਖੀ ਕੈਦੀ ਹੈ ਸਭੇ ਹੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਦੀਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਪਰੋ ॥ ਬਾਲ ਮਹੇ
ਤਾਬਿਘੋਮ ਕੀ ਬਾਮ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਕਾਸ ਦੀਆਇ ਸਤ੍ਰੀਆ ਸੁਬ
ਰਾ ਅਨੇਕ ਬਜਾਰ ਬਿਕਾਹੀ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਬਿਕਦੀਆਂ ਹੈ ॥੩੯॥
ਕੰਠਾ ਸਿਰੀ ਮਨ ਮਣੀਆ ਦੀ ਮਾਲ੍ਹਾ ॥੪੦॥ ਮੁਧਕ ਮਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਦਿਖਾਵ
ਹੁਤ ਕਟ੍ਰੇ ਕਰ ਕੇਤ ਖਤੇ ਦੇਦੇ ਫੋਕੂੰ ਡਾਮਾਰਦੇ ॥੪੪॥ ਤਬ ਲੋਚਨ ਵਾਕ ਦੇਆ
ਏ ਤਬ ਤੋ ਨ੍ਰੀਚ ਕਵਾਰ ਕਵੀ ਦੇ ਮੇਆਏ ॥੪੫॥ ਪਾਛਿ ਯਨ ਕੇ ਪੰਸਤ ਧਰੇ
ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪੇ ਸਨੁ ਪਾਕੇ ਤ੍ਰਿਅ ਕੇ ਸਦਨ ਬਨਾਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਹੇਰਮਾਹ
ਲਪਵਾ ਦਿਤੇ ॥ ਇਕ ਸੌ ਗਿਆਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ੧੧੧ ॥ ਹੁਲਸਾਯੋ ਚਾਹਿਯੰ
ਅਬ ਹੌ ਪ੍ਰੀਤਿ ਯਰ ਹੀ ਤਿਹਾਰੇ ਹੁਣ ਮੈ ਬੀ ਤੁਹਾਡੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹਾਂ ॥
੧੩॥ ਨਿਸੁਪਤਿ ਹੋ ਨ ਮਾਛਿਪਗਾਇਆ ॥ ਦਿਨਪਿ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਸੂਰਜ ਚਾੜ੍ਹਿਆ
ਇਆ ॥੨੦॥ ਨਾਰਿ ਥੀਂਹੋ ਨੋਹੇਵਾਰੀ ॥ ਇਕ ਸੌ ਬਾਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ
੧੧੨ ॥ ਲਖੇ ਹੋਤ ਲਲਨਾ ਮਤਵਾਰੇ ਦੇਖਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਮਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ
ਬਾਧਿਯੋ ਬਧਿਆ ਗਾਇਆ ਮੁਕਤ ਨ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰ ਬਚਾਇ ਨ ਸਕਦਾ ਹੋਇ
ਆ ॥੫॥ ਘਾਤ ਤ੍ਰਾਵ ਖਕਰਿ ਕਾਰਿ ਮੈ ਕਠਨ ਕਰਮ ਮੈ ਆਜ ਕਰਾਗੀ ॥ ਗ
ਰਬ ਪੂਰਬ ਤ੍ਰ ਧਕੇਤ ਕੇ ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਕਾਮ ਦਾ ॥੧੧॥ ਸੀਤ੍ਰਨ ਬੇਰਤੇਆ
ਨਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦੀਨੀਆ ਕੇ ਦਖੇ ਧਰਨ ਕਹਛਰ ਧਰਤੀ ਉਪ੍ਰ ਛਡ
ਦਿਤਾ ॥੧੨॥ ਉਰਜ ਮਧਰ ਕੀ ਖਾਇ ਉਰਾ ਵਿਖੇ ਕਟਾਰ ਦੀ ਚੋਟ ਖਾ ਕੇ ॥੧੫
ਉਧਾਯੋ ਕਹਿਆ ॥ ਇਕ ਸੌ ਤੇਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੧੩ ॥ ਕੌਨਹੂੰ ਖਿਆਲ
ਖਿਤਾਂਰ ਵਨ੍ਹੁ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਨ ਕੁਕੇ ਬਿਭਾਤ ਵਰਿਖਿਨੈ ॥੨॥ ਕਨੇ ਕਨ ਕੋਤਰਸਾ
ਯੋ ॥ ਕਿਣ ਕੌ ਕਿਣ ਕੇ ਨੂੰ ਤਰਸਦੇ ਹੈ ਲੋਕ ॥੩॥ ਰਾਜ ਚਲੈ ਰਾਜਨੀਤ ਨ ਕੀਤ ਹੇ
ਰਾਜ ਨਤੁ ਮਤਾ ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ॥੪॥ ਪੂਤ ਭਿਜਾਇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਭੇਜ
॥ ਹਾਇਲ ਭਯੋ ॥ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ॥ ਛਾਵ ਆਕ ਦੀ ਜੇ ਅਧਾ ਦੇ ਦੇ
ਈਏ ॥੮॥ ਸੁਤਾਨਿ ਪਜਾਇ ਪੁਤ੍ਰ ਉਤਪਤ ਕਰਕੇ ਟਕ ਆਇਸ ਬੋਨੀ ਜੇ
ਹੀ ਆਰਿਆ ਪਾਵਾ ॥੯॥ ਬਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਦੇਵਤਿਆ ਨੂੰ ॥ ਹਰਿ ਕੋਇ
ਤ੍ਰਕੇ ਬਿਧ ਕੀ ਬੁਧ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬਧ ਕੇ ॥੧੩॥ ਸੋਭਿਤ ਹੈ ਮਹਿਭੁਖਨ ਮੈ ਮਹਿ
ਭੂਖਨ ਕੇ ਅਨੇ ਭੂਖਤ ਕੇ ਕੇ ਸੋਭਦੀ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਛ ਉਪ੍ਰਾ ਬ੍ਰਿਛ ਕੇ ਤਾਈ ਆਨੇ ਭੂਖਤ
ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ॥੧੪॥ ਸੀ ਲਾਨਿ ਚੌਲ ਸੇ ਨੀਲੇ ਕਵਲ ਸਾਰੇ ਕੋਕ ਕੋਇਲਾਂ ਕਲਾ

ਨਿਧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥੧੮॥ ਪ੍ਰਾਇ ਬ੍ਰਤੇਤ ਮਕੇਤਰਨੀ ਪਾਇਕੇਉਤਮ ਬ੍ਰਤਵਾਲੇ
ਰਿਖੀਕੋਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸੇਧਕਾਰਿਓਨਹਿਤਾਕਹ ਕਿਸੇਨੇਉਪਦੇਸਨ
ਹੀਕੀਤਾਤਿਸਨੂ ॥੨੦॥ ਪ੍ਰਨਾਜੇਓਬਰਖਿਓਸੁਘਨੇਤਹਾਆਈਪਨਦ
ਜਾਆਜਲ ਬਹੁਤਹੀਬਰਸਦਾਹੋਇਆ ਆਕੇ ਗਿਰਰਾਦਬਰਾਬਰ
ਹੁੰਦੇ ਪ੍ਰਬਤਤੇਨਗ੍ਰਇਕਬਰਾਬਰਹੋਜਾਵੈਗੇ ਵਾਡ੍ਰਿਗਕੇਨਰਸਾਫਹੋਜਾ
ਵੈਗਾ ॥੨੧॥ ਸਨਿਆਆਧਕਦੇਸਬਣਾਇਦਾਓ ਆਪਣਾਦੇਸਰਾਜੇਨੇ
ਆਪਾਬਿੰਦਦਿਤਾ ॥੨੮॥ ਹਿਅਮੇਨਸਾਰਿਓ ਹਿਰਦੇਵਿਚਪਛਾਣਿਆ ॥ਬਲ ਨਾ
ਕੈਤਨ ਬਣਤਣਕਰਕੇ ॥ਬਿਨਬੇਦਕੇਬਾਦ ॥ਬਿਨਾਬੇਦਦੀਦਰਚਾਤੇ ॥ਬਿਬਾਦ
ਬਾਧਿਓ ॥ ਅਰਬ੍ਰਹੀਮੇਨੂਵਰਲਾਇਆ ॥ਬਹਿਕੇਬੇਗਾ ॥ਇਨ੍ਹਾਂਤਾਂ ਬਲਕੈਕ
ਮਦੇਬਲਕਰਕੇ ॥ਬਿਝੁਕੇ ਵਿਛੁੜਕੇ ਉਝੁਕੇ ਉਰਝੁਕੇਮੇਰੇਨਾਲ ਖਿਆਲਪਿਆ॰
ਨ ਲਾਜ ਹਿਲਾਜਕੁਕਾਜਕਰਿਓ ਐਸਾਕੁਕਾਜਕੀਤਾ ਲਿਸਤੇਲਜਾਹੀਲਜਾ
ਹੋਵੈ ॥ਇਕਸੌਚੌਦਹਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੧੧੪॥ ॥ਜੋਗਨੇਸਰੀਨਾਮਸਹਿਤਿਸ
ਸਖੀਦਾ ਜਰਿਪ੍ਰਤਿ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਤੀ ॥ਬਨਬੈਠੇਕਥਾ ਕਥਾਬਣਕੇਬੈਠੇਹੋ ॥੧੦॥ਸ
ਸਕੇ ਸੋਕਦੀਹੈ ॥੧੧॥ ਬਾਰਹਿਬਾਰ ਬਾਰਿਬਾਰ ਝੂਕੇ ਝ੍ਰਿਝੁਕਾਰੇ ਝੁਕਦਾਹੈ ਅੰਚਰ
ਦਨ ਨੂੰ ਫੇਰ ਫਿਰਕੇ ਅਟਕਜਾਂਦਾਹੈ ॥ਤਿਰੇਗਾ ਤਿਰਾਰੇ ਬ੍ਰਿਗੇ ਬ੍ਰਿਗੇਕਦਮ
ਰਖਦਾਹੈ ॥ਭੇਟਨਕੇਅਹਿਰਾਜਸਮੇ ਮਹਾਰਾਜਦੇਮਿਲਣਦਾਸਮਾਹੈ ॥੧੪॥ਰਿ
ਸਕੇਤਨਜਾਬਜਰਿਓਹੈ ਗੁਸੇਸਾਬਤ ਨਜਲਗਾਇਆਹੈ ॥੧੬॥ ਮਾਂਜ
ਰ ਬਿਲਾ ॥੧੭॥ ਤ੍ਰਿਯਜੋਕਿਓਸੋਪਾਤਿਸਾਥਕਹਿਓ ॥ਇਸਤ੍ਰੀਨੇਜੋਕੀਤਾਸੀ
ਸੋਪਤੀਨੂਕਹਿਦਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸ੍ਰਿਹਤੀਜੁਤਜਾਨਿਰਹਿਓਤੁਮਰੇ ਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਸਿੰਜਗਤਜਾਣਕੇਆ ॥ਇਰਹਿਆਹੈ ॥ਭਗਵਾਨਕਿਓ ਭਗਾ
ਕੇਲਾ ਵਾਲਕੀਤਾ ਤ੍ਰਿਦਸੇਸਲਜਾਇਰਹਿਓ ਬਨਮੇ ਇੰਦ੍ਰਲਜਤਹੋਰਹਿਆਹੈ
ਜਲਾਵਿਚ ॥ਇਕਸੌਪੰਦ੍ਰਹਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੧੧੫॥ ॥੧੪॥ ਜੁਝੇਜੁਝੁਉ
ਆਕੇ ਬਜੇਮਾਰੂਰਗਾਦੇਬਜਣੇਕਰਕੇ ਸੂਰਮੇਜੁਝੇ ॥ਇਕਸੌਸੋਲ
ਹਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੧੧੬॥ ॥ਇੰਦ੍ਰਦਤਦੇਤ ਇੰਦ੍ਰਤਾਈਜੁਜਾਤਰਾਜੇਨੂਦਿਤੀ
॥੭॥ ਤਾਕਾਹਿਖੇਜਕਹੂਕਾਕੈਹੈ ॥ਤਿਸਨੂਲਭਕੇਕਹੂਤਾਕਿਆਕਰੇਗੀ
॥੧੦॥ ਤਿਨਹਿਯਮੋਹੈਤਿਨਾਨੂਏਥਾਲਿਆਵੋ ॥੧੧॥ ਜਿਓਹੈਸਮਤਾਆਸਿਤ
ਮਨਧਰਹੀ ਜਿਓਹੋਕੇਥੋਕਤਾਆਸਰਾਮਨਵਿਖੇਧਾਰ [illegible] ਇ ਕ
ਸੇਸਤ੍ਰਹਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੧੧੭॥ ॥ਤਿਹਨਨਸਰਈ ਤਿਸਤੇਕੁਛਨਹੀਹੋਸ
ਕਦਾ ॥ਪਾਦੁਨਕਰਕਰਮਕਠਨਕਰਮ ॥੧੦॥ ਅਚੇਤਯੇਫੇਰਮੂਰਛਨਾਜਾਗ
ਓਮੂਰਛਾਖੁਲ੍ਹੀਤੇਜਾਗਿਕੇਦੇਖਿਆ ॥੧੧॥ ਬਿਦ੍ਹਾਸਬਨਾਈ ਨਿਸਚੇਨੇਬਣਾ
ਈ ॥ਇਕਸੌਅਠਾਰਮਾਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ॥੧੧੮॥ ॥ਸੰਬਰਾਰਿਤਿਹਨਾਮਸੰਬਾ
ਰਿਤਿਸਦਾਨਾਉਸੀ ॥੨॥ ਰਾਰਿ ਤ੍ਰਕਲਨਾਮਕੁਕੇਰਾਜੇਦੀਬੇਧੀ ਤ੍ਰਿਯਛੇਰਮਨਾ
ਇਸਤ੍ਰੀਨੇਮਨਨੂਖੋਲਕੇ ॥੫॥ ਕੇਸਾਤਕਰੋਮਨਾਸਣੀ ॥੬॥ ਨਿਰਭਛਬਸੀ ਖ
ਹੁੜ੍ਹਕੇਜਰਿਓ ਜਗਤਅਨੇਗ ਦੇਖਕੇਛਬਾਇਤ੍ਰੀਕੀਕੋਸਿਵਾਦਾਜਾਲਿਆ
ਹੋਇਆ ॥ ਕਾਮਜਾਗਿਆਇਆਹੈ ॥ਕਾਇਅਰਰੋਮਨਾਸਣੀ ॥ਇਤਸ੍ਰੀ

ਭੂਨੀਸਵੋਂਚਰਿਤ੍ਰਾ॥੧੧੯ ॥ਹਰਖ॥੧ਸਿਵਾਂਏਖ॥੧੪॥ਾਦਿਤਿਯਾਦਿ ੯੬
ਤਜੁਜਾਨਕੇਮਾਲਮੋਹੇਹੋਂ ਵਿਤੀਂਤੇਅਦਿਤੀਦੇਜਾਯਾਦਾਮਾਲਮੋਹਿਆਜਾਂਦਾ
ਹੈ॥ ਖਿੰਗ ਨਾਮਘੋੜਦਾ ਸੂਲਕੇ ਸੂਲਲੇਕੈ ਤ੍ਰਿਸੂਲਕੇ ਤਾਲਾਲਲੇਕੇ॥੧੬॥
ਜੁਆਰਿਸੈਕੈਜੁਆਨਅਵਸਥਾਰਿਸਕੁਕੇ॥ਗਾਇਪਾਕਸਹੀਦਖਾਕੀ
ਨੋਹੈਕੈਨਿਸਚੇਕੁਕੇਪਾਵਿਤ੍ਰਸਹੀਦਹੋਗਇਐ॥੧੭॥ਨਾਰੇਬਜੇਜੁਝੇਆਜੁਨਾਮਾ
ਦੁਰਾਗਾਦੇਬਜੇਤੇਜੁਾਨਨਰਣਾਕਰਦੇਹੋਏ॥੧੮॥ਪ੍ਰਸਪੋਸਅਸ ਕੁਹਾੜੇਤੇ
ਫਾਹੀਆਸਿਆਹਿਬ ਬਜੁਨਭਏ ਬਜੁਾਨਾਲ॥੧੯॥ ਬਾਲਾਨਬਾਜਾਨਲੇਕੇ
ਬਾਣਾਨੂੰਤੇਘੋੜਿਆਨੂੰਲੈਕੇ॥੨੦॥ਸਬੁੰਦਾਨਵਾਨੇਸੋਕੇ ਦਾਨਵਾਦੇਈਸੁਦ
ਸਰੂਪਬਣਾਇਆ॥੨੧॥ਹਾਰ ਦਸਤਾਨੇ ਇਕਸੌਬੀਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥
੧੨੦ ॥ਕਿਯੋਦਾਰੀ ਕਿਉਂਚਲੀਆਈਹੈ॥ਇਕਸੌਇਕੀਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ
੧੨੧ ॥ਅਭੈਸਾਭਰਾਜੇਦਾਨਾਉਸੀ॥ਖਾਨਤਤਾਰਖੇਤਾਤਿਨਮਾਰਿਓਤਤਾਰ
ਖਾਪਠਾਣਨੂੰਜੁਧਾਵਿਚਤਿਸਨੇਮਾਰਿਆਂ॥ਨਾਕਨਕੈਂਕੁਆਭਰਿਤਾਰਿਓਜੇ
ਸਨੂਮਾਰਣਾਉਸਦਾਨਕਵਢਕੇਖੂਹਵਿਚਪਾਇਦੇਇਸੀਤਰਾਂਖੂਹਭਰਦਿਤਾ
ਨਕਾਂਨਾਲ॥੧॥ਛਿਜੂਅਹਿਗ ਜੁਆਹਿਖਾਨਬੁਲਾਏ ਛਜੂਖਾਨਤੇਗਜੂਖਾਨਦੇ
ਹਾਨੂੰਬੁਲਾਇਆ॥੨॥ਕਾਂਖਾਬਿਖੇਕਬੁਤਰਾਇਕਰਾਖਿਓਤਿਨਾਂਦੀਕਛਾਂਦੇ
ਚਾਇਕਇਕਕਬੁਤਰ ਦੇਦਿਤਾ॥ਤਾਕੋਪਾਪਮੂੰਭਇਹਪਾਰਿਹੈ ਤ੍ਰਿਦਾਪਾਪਾਇਸ
ਸਕਬੁਤ੍ਰਦੋਸਿਰਪ੍ਰਪਾਵੇਇਉਹਬਲਾਕੈਕਹਿਆ॥੪॥ਚਾਰਿਚਾਰਿਭੁਤਰ
ਬੈਨਾਥੋ ਚੌਭੇਉਦੀਆਂਵਿਚਦਾਰਆਦਮੀਬਿਠਾਲਦਿਤੇ॥ ਹਾਥੋਹਾਥ
ਕਾਢਕੇਦਏ ਆਪ ਨੇ ਹਥਨਾਲਰਾਜੇਨੇਕਢਕੇਸਸਤ੍ਰ ਉਨਾਦੇਹਥਪਾਦਿਤੇ
ਪਾਜੇਰੇਏਕ ਬਨਾਦਤਭਏ ਨਇਕ ਜਾਸਾਬਣਾਇਆ॥੬॥ਰਾਜਾਕੇਸੁ
ਖਪੇਕਹਾਵਾਏ ਰਾਜੇਨੂੰਤਿਸਦੇਮੁਖੋਂਕਹਾਇਆ॥ਤੇਂਦਾਤਾਭੂ ਜਾਨਹਮਾਰੇ
ਹਮਾਰੇਜਾਣਤਾਂਭੂਦਾਭੂਹੈ॥ਹੋਰਰਹੇਮੰਤ੍ਰੀਨਨਿਵਾਰੇ ਹਟਾਰਹੇਮੰਤ੍ਰੀਸਸਤ੍ਰ
ਨਾਦੇਨਾਲਹਟਿਆਸਸਤ੍ਰਦੇਦਿਤੇ॥ ਦੋਤੀਰਖਾਨ ਨਾਢੇਹੁਤੇਪਾਸਪਠਾਣਰ॥
ਜੇਦੇਖਣਾਸੀਤਿਸਨੇਸਸਕਾਂਚ ਨਾਲਈਆਹਾਂਜੇਨਾ॥੯॥ਬੁੰਦਕੇਰਾਜਾਭਏ
ਸੁਣਿਕੇਜੇਦੇ ਬੇਟੇਨੂੰਰਾਜੇਦੇਨਾਲਹੀ॥੧੧॥ਜੋਪਾਂਡਾ ਸੋਘੋੜਾ॥ਚਰਵੇਂਦਾ
ਰਤਾਹਲੇਗਏ ਘੁੜਵਾਲਤਿਸਘੋੜੇਨੂੰਰਾਣੀਪਾਸਲੇਗਇਆ॥੧੯
ਤਿਹਕੇਦੁਆਰਿ॥ਤਿਨਾਦੇਦਾਰਨੂੰਭੁਲਕੇ॥੨੧॥ਸੁਕਾਬਿਸਿਆਸਪੂਰਨਭੋਤਬਗੀ ਦੇ
ਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗ॥ਸਿਆਸਕਬੀਮਹਾਰਾਜਕਹਿਦੇਹੈਤਦੋਹੀਕਥਾਦਾਪ੍ਰਸੰਗਪੂਰਾਹੋਇ
ਆਅਗੇਹੋਰਮੰਤ੍ਰੀਕਹੇਗਾ॥ਇਕਸੌਬਾਈਂਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੨੨ ॥ਅਨਿ
ਕੈ ਮੈਨਾਕੇਦਸ੍ਰਾਗੇ॥ਲਹੁਭਾਇਨਤੇ ਛੋਟੇਭਰਾਵਾਂਤੇ॥ਲਹੁਰੇਲਈਨਜਾਇਦੇ
ਹੈਤਲਈਹਿਨੀਜਾਂਦੀਅਜਾਸਮਗੀ॥੪॥ਅੇਠੇਅੇਠੇ ਆਕਣੂਕੇਆਕੜੇਹੋਏ॥
ਪਾਕਰੂਟੀਕਟਾਕੇ ਕਿਤੇਟਿਕੇਟੂਟੇਹੋਏਹੈ ਕਿਥੇਟੀਪਟਾਖੇਕੁਕੇਬਣਾਉਤਣਾਉ
ਕੀਟਾਂਕਟੂਕੈ ਕਿਤੇਟੂਕੇਟਕੇ ਭਏਤੋਏ ਕਰੇਰੇ ਕਰੜੇ ॥੬॥ਕਿਤੇਤੇਬਬੂਬੇਕਿ
ਤਨੇਤੇਬਾਕੁਕੇਡੁਬੇਹੋਏਹੈ॥੭॥ਕਿਤੇਚੋਟਓਟੇ ਕਿਤ ਨੇਚੇਟਾਂਨੂੰਸਾਰਦੇਹੈ॥

੯॥ਜੇਬੇ ਸੋਭਾਵਾਲੇ੧੦ ਬਾਚੇਸ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਜਾਰੇ ਸਆਲਦੇਹੈ॥੧੨॥
ਲੂਟੇਲੇਟਦੇਹੈ॥ਕਿਤੇਪਾਂਸਪਾਂਸੇ॥ਕਿਤਨੇਫਾਹੀਆਂਵਿਚਫਸੇਹੋਏਹੈ॥ਕਿਤੇਬੇ
ਕਸੂਰੇ॥ਕਿਤਨੇਧਮੀਦਾਆਰਕੇਹਲੂਣਦੇਹੈ॥ਕਿਤੇਛਿਪਛੁਕੇਕੇ॥ਕਿਤਨੇਫਾ
ਲਲੈਕੇ॥ਤਿਨਾਂਦੇਵਾਰਰੋਕਦੇਹੈਂਵਾ॥ਕਿਤਨੇਸਤਾਬੀਰੋਕਦੇਹੈਅਗੇਹੋਕੇ੧੩॥ਸ੍ਰੋਨ
ਨਕੇਲਹੂਕੇ੧੫ ਭੈਯਾ॥ਕੌਨਛਾਜੈ ਕੋਣਭਰਾਓਭਜੇ॥ਹਨੇਐਠਿਆਰੇਹਣਕਰ
ਦੇਹੋਏ॥ਆਕਣਵਾਲੇਦੇਵਤੇਹਠੀਐਠਕੈਕੈਹਠੀਭਾਖਸ॥ਆਕਣਕੇ॥ਮਹਾਂਜੁਧ
ਸੈਰੀਬਡੇਜੁਧਾਵਿਚਸੂਰਮੇ॥੧੯॥ਮਹਾਂਸੈਦਰੀਏਸਕੇਭੇਸਧਾਰਿ ਈਸੁਰੇਮ
ਹਾਂਸੀਤ੍ਰੀਇਸਤ੍ਰੀਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆ॥੧੭॥ਕਨਾਈਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਨੇ॥ਮੋਹੈਮੋਹੇ
ਗਏ੨੦॥ਕਾਲਕੂਟ॥ਬਿਖ ਤਭੂਉਚਸੁਰਹਿਕਲਪਬ੍ਰਿਛਉਚੀਸ੍ਰਵਾਧੋਹਰਿ
ਹਿਦਏ॥ਇਤ੍ਰਨੂੰਦਤੇ॥ਤਿਨਿਰਤਨਦਿਖਾਐਗਨਿਕਾਰੇਤਿਨਰਤਨੋਹਰਕਢੇਸ
ਮੁੰਦਿਵਿਚੋ॥ਤੁਸੰਹੂੰਤਿਨੈਲਖਣਹੋਪਿਆਰੇਤੁਸੀਤਿਨਾਨੂਜਾਣਦੇਹੋਹੇਪਿਆ੦
ਰੇਤ੍ਰਿਨਸੋਕੋਣਹੈ॥ਕਾਂਮਧੇਨਗਊ॥ਇਕਤੇਸਾਰੰਗਧਨਖਦੇ॥ਪੰਚਜਨਨਾਮਾਸੰਖ
ਏ॥ਤਿਨੇ॥੨੪॥ਛਲੋ॥ਛਿਪਛਿ॥ਲੀਛਲੀਤ੍ਰਿਸਕੀਨੇਛਲਲਏ॥ਸਤਾਬੀਛਲਣੇ
ਵਾਲੀਦਾਇਸਤ੍ਰੀਨੇਭੇਸਕੂਕੇ॥੨੫॥ਫੈਲੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਹੋਕੇ॥ਜਿਤੇਹੁਤੇਅਸੁ
ਰਾਰਿਰਾਖਸਤੇਰਾਖਸਾਂਦੇਸਤ੍ਰੂਦੇਵਤੇਜਿਤ੍ਰਨੇਥੇਸਭਛਲਲਏ॥ਇਕਸੋ
ਤੇਈਸਵੈਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੧੨੩॥ ॥੪॥ਅਟਕਰਿਯੋ॥ਵਿਚਾਰਿਆ॥
॥ਵਹੇਧਾਤਚੀਨਤਭੀਰਾਨੀ॥ਓਹਦਾਉਦੇਖਰੀਭਈਰਾਣੀ॥੧੨੪
॥ਲਿਕਸੈਥੈਕਾਨਿਸਾਚਰਬੇ ਲੈਕਾਵਿਚਵੇਦਾਰਾਖਸਥਾ ਬਲਧਾ
ਨੀ ਬਲਦਾਪ੍ਰਬਿਖੇਤ ਤਕਾ੨॥ਧੂਮਅਧੋਮੁਖ॥ਧੂਮੇਧੂਣੀਆਂਨੂੰਹੇ
ਠਾਂਮੁਖਕਰਕੇਤਪਕ੍ਰਤੇਹੈ॥੩॥ਕਟਨੀਕਟਿ ਬਢਣਵਾਲੀਲਕਨਾਲਬੈ
ਨੀਹੋਈਹੈ॥ਅੰਗ ਉਤੰਗਸੁਭੰਗਨਿਥੰਗੀ ਉਤਕਿਸਟਅੰਗਾਨਾਲ
ਸੁਸੂਰੰਗਦੇਤਰਕਸਬੰਨੇਹੈ॥ਉਮੰਗੀ ਓਰਣੀ॥ਅਰਧੰਗੀ॥ਬਿ
ਵਜਾਰਨਰੰਗਪਚੇਰਣਭੂਮਕਾਵਿਚਖਪਗਏ ਰਵਰੰਗਫਿਰੰਗੀ
ਸੂਰਜਦੇਰੰਗਵਾਲੇ ਫਿਰੰਗੀ॥●॥ਬਹੁਬ੍ਰਿਣਕਿਏਬਹੁਤੇਜਖਮ
ਕੀਤੇ ਨਾਇਕਤਿਹ ਲਾਗਿਯੋ ਨਾਇਕਬੀਤਿਸਨੂ ਲਗਿਆ॥੧॥ਬਿਨੇ
ਕੌਨਜੋਧ ਜੀਮਿਆਕੋਣਸੂਰਮਾਹੈ॥ਚਲੇਬਾਜਹੋਰੋ॥ਮਹਾਤਾਪਤੇਕੇ ਦੇਖ
ਕੇਫਿਰਜਾਦੇ॥ਮਹਾਤਾਪਤਤਾਹੋਏਕੋ॥੯॥ਅਹਾੜਾਸਕੇਤਾਪਸੈਸਿਨੂ
ਰਾਗੇਬੁਰੇਭੇਦੇਤ੍ਰਾਪਕਰਕੇਸੋਜੁਧਾਵਿਖੇਪ੍ਰੇਮਨਾਕਰਤੇਹੋਏ॥ਧਾਧਾ
ਇਧਾਏ ਧਾਮਾਨਾਸਧਾਏਕੋ॥ਚਾਲਿਫਾਟੇ ਚਲਾਬਿਚਹੋਕੇ ਫਟਗਏ
੧੧॥ਪਤਿਨਾਪਤਨ ਸੈਨਾਦੇਪਤੀਆਨੂ ੧੬॥ ਸੈਤ੍ਰੀਨੇਕੇ ਸੂਰਮਿਆਕੇ
੧੯॥ਹਠੇਜੇਠੀਲੇ ਹਠਕਰਦੇਭਏ ਜੋੜੇ ਹਠਵਾਲੇ ਹਠੀ ਖੁਗਕੂਟੇ ਹਠੀ
ਰਾਖਸਨੇਖੰਡੇਨਾਲਕਟਾਇਨਿ॥ਮਹਾਰਾਜਬਾਜੀਨਕੇ ਮੁੰਡਫੁਟ ਬਡੇਜਾ
ਗਜੇਜੁਧੋੜੇਹੈ ਤਿਨਾਂਕੇਸਿਰਫੁਟਗਏਹੈ॥੨੦॥ਗਬਿਨਰਬ ਰਬੀਆਂਦੇਰਬ

ਸਾਠ ਸਹਸ੍ਰ ਰਥੀ ਹੂ ਕੂਟੇ ਸਠ ਹਜਾਰ ਰਥੀ ਸੂਰਮੇ ਕੂਟੇ ॥੨੧॥ ਜਨੁਕ ੬
ਰਿਜ ਏਨ ਕਾਂ ਖਿਤੇ ਆਏ ਨ ਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਾਨੋ ਜੰਮੇ ਈ ਨਹੀ ਕੁ ਖਤੇ ਤੇ ਆਏ
ਈ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ॥੨੨॥ ਤੋ ਤਨਿ ਵਰਤਨ ਕਿ ਮੌਹੂੰ ਨਿਵਾਰੇ ਹਟ ਦਾਰਗੀ
ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ॥੨੪॥ ਜਨ ਪ੍ਰਾਹੀ ਤੇ ਲੈ ਉਜਿਆਰੀ ਮਾ
ਨੋ ਇਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਾਈ ਲਈ ਹੈ ॥੨੬॥ ਆਂਟਨ ਮੈਂ ਧਰ ਪਰ ਭਰਿ ਦਈ ਮ
ਟਾਂ ਵਿਚ ਧਰ ਕੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਗਦਿਤੀ ॥੩੧॥ ਸਾਂਕਰ ਸੰਗਾਲ ॥ ਤਾਸੋ
ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਇਹ ਕਿਐ ਤ੍ਰਿਸਸੀ ਗਲ ਨਾਲ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਏਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
੩੪॥ ਭਏ ਤੇ ਜ ਮੰਤ੍ਰਾਨ ਕੇ ਤੇ ਬਿਚਾਰੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਤੇ ਜ ਕੂਕੇ ਤੇ ਦੋਨੋ ਬਿਚਾਰੇ ਹੋਰ
੩੫ ਏਗਾਰਿ ਬਾਂ ॥ ਜਿਨ ਖੇਚਰ ਜਿਸ ਰਾਖਸ ਨੇ ਤੇ ਛੈਲੀ ਤ੍ਰਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਇਕ
ਸੋ ਪੁਛੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ੧੨੫ ॥ ਦੇਸ ਤਪੀਸਾ ਕੋ ਬਿਖੇ ਤਪੀਸਾ ਨਾਮ ਦੇਸ
ਕੇ ਵਿਚ ਰਾਨੀ ਜਿਨ ਸਨੀ ਏਕ ਜਿਨਸਨੀ ਨਾਮ ਰਾਨੀ ਸੀ ॥੨॥ ਮੂਹ ਹਰੇ ਮੈ
ਨ੍ਰਿਪੇ ਮੇ ਛਾਮੋਨ੍ਹੀਆ ॥੭॥ ਤਿਨ ਛਪ੍ਰਨ ਮੋ ਛਿਪ੍ਰ ਪ੍ਰਜਾਰ ਰਿਪੇ ਤਿਨਾ ਛਪਰਾ ਨੂੰ
ਜਤਾਬੀ ਅਗਨਾਲ ਸਾੜਿਆ ॥੧॥ ਬਹੁਰੇ ਕਾਂਧ ਮੁਗਲ ਕੇ ਭਰੀ ਫੇਰ ਜਠੀ
ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਪਾਈ ॥ ਛਬੀ ਸਵੈ ਦਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੨੬ ॥ ਬੀਰਦੱਤ ਚੰਡਾਲ
ਇਕ ਰਹੈ ਬੀਰਦਤ ਨਾਮ ਕੂਕੇ ਇਕ ਚੰਡਾਲ ਰਹੈ ਦਾ ਸੀ ॥ ਖਾਂਨ ਖਦੀ ਖਾਨ ਛੋਟਾ
ਖਈਨ ਬਡਾ ਖਾਨ ੧ ॥ ਛੁਰਾ ਭਏ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ੨ ॥ ਲ ਹੈਨਿ ਸਾ ਇਕ ਜਬ ਭਏ ਦੇਖ
ਦਾ ਹੈ ਜਦੋ ਬਣਤਾ ਬਿਨਾ ਹੋਇਆ ੪ ॥ ਉਨ ਸਠਿ ਉਣਾਹਟ ੧ ॥ ਏਕ ਹੋ ਸਾਇ
ਕਰਾਹ ੯ ॥ ਤਨਿ ਗਾਂਸੀ ਤਿਹ ਮਰਮ ਲਗਾਈ ਭਾਣ ਕੇ ਕਾਂਨੀ ਤਿਸ ਦੀ ਛਾ
ਤੀ ਚਿ ਮਾਰੀ ॥ ਇਕ ਸੌ ਸਤਾਈ ਸਵੈ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੨੭ ॥ ਉਗ੍ਰਦਤਾਇ
ਕ ਰਾਵ ਉਗ੍ਰਦਤ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ॥੧॥ ਧਰ ਵਾਰਨ ਤਾ ਕੇ ਧਨ ਮਾਰਿਯੋ
ਧਾਰ ਦੀਆ ਨੇ ਤਿਸ ਦੀ ਆਂਗਾ ਉਆ ਲੁਟ ਲਈਆਂ ॥੨॥ ਪਖਰਾਰੇ ਨਾ
ਚਤ ਭਏ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ ਨਚਦੇ ਭਏ ਕੂ ਰੰਗ ਪੀਲੇ ਰੰਗਾ ॥੩॥ ਤਿਸੀ
ਫੇਰ ਛਤ੍ਰੀਨ ਕੋ ਛਿਪ੍ਰ ਛੈਕੇ ਤਿਸੀ ਖੇਤ ਵਿਚ ਛਤ੍ਰੀਆ ਨੂੰ ਜਤਾਬੀ ਨਾਸ ਕੂਕੇ ॥੪
ਕਿਤੇ ਖੰਗਾ ਖੰਗੋ ਕਿਤਨੇ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹੇ ਟਪਾਏ ਬਾਜੇਤ ਬਾਜੀ ਬਾਜਿਆਂ ਦੇ ਬਜਾਉ
ਣ ਬਾਲੇ ॥੫॥ ਦੇਖਨ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵ ਰਨ ਆਯੋ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵ ਰਾਜਾ ਦੁਸਰੀ ਦਲ
ਦਾ ਜੁਧ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਸੁਭ ਕਾਰੀ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਨ ੯
ਰੋਰਨ ਕੇ ਜਨ ਰਿਨ ਮਾਰੇ ਸਮੂਹ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਆਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਭੁਜੇ ਮਾਨੋ ਗਾਨ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਮਾ
ਰੇ ਹੋਏ ਹੈ ॥੯॥ ਭੀਤ ਭਏ ਕਾਇਰ ਹੋਏ ਗਜਿ ਫਾਰਗ ਜਿਕੇ ਰਜਪੂਤ ਕੂ ਧਨਾਲ ਰ
ਜਕੇ ॥੧੩॥ ਰਾਨੀਆ ਹਾ ਮਾਰੇ ਹੇਰਾਣੀ ਬਡੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੂਰਮੇ ਕੋਤੇ ਕਰ ਗਹਿ ਬਿਦਾ
ਰੇ ਕਿਤਨਿਆ ਦੀਆ ਸੰਡਾ ਬਢੀਆ ਗਈਆਂ ਵਾਉ ਮਾਰੇ ਗਏ ॥ ਲੋਹ ਕਰਬ
ਰਾਰੇ ਕੇ ਤੇ ਅਸੂ ਗਉਤਾਰੇ ਕਰਾਰੇ ਲੋਹੇ ਕਰਕੇ ਕਿਤਨੇ ਘੋੜਿਆ ਤੇ ਉਤਾਰ ਦਿ
ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਖੰਡੇ ਜਿਨ੍ਹ ਖੰਡ ਤੇ ਅਖੰਡ ਖੰਡ ਡਾਰੇ ਹੈ ਖੰਡੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਖੰਡ ਣੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋ
ਅਖੰਡਾ ਸੋ ਟੁਕ ਕਰੇ ਟੁਕ ਰੇ ਕਰਾ ਸਿਟੇ ਹੈ ॥੧੬॥ ਸੁਖ ਸਖ ਪੂਰਬ ਸੁਧ ਹੀਰੇ

੨੯॥ ਉਗ੍ਰਦੰਤ ਕੋ ਜੀਤਿ ਕਰਿ ਜਿਯ ਤਬ ਬਿਲੋਕ ਕਯੋ ਜਾਇ ॥ ਜੁਧ ਨੂੰ ਜਿਤ
ਕੇ ਉਗ੍ਰਦੰਤ ਨੂੰ ਜੋ ਉਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ਕੇ ॥੩੦॥ ਪ੍ਰਨੇ ਪ੍ਰਬਲ ਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਉਸ ਤ੍ਰ
ਪਤਿ ਪਾਯੋ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਗਨੂੰ ਗਾਲ ਕੇ ਵਾ ਮਾਰ ਕੇ ਪਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦਾ ॥
ਤ੍ਰਮਾਰਿਆ ॥੩੨॥ ਅਰਿ ਮਤ੍ਰ ਪਤ ਲੀਨ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਤ੍ਰੂਆ ਦਾਂ ਪ
ਤੀ ਲਿਆਇਆ ॥ ਕੇ ॥ ਇਕ ਸੌ ਅਠਾਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੨੮ ॥ ਤ੍ਰਾ ਮੀਤ ਭੋਗ
ਤੁਮ ਰੋ ਮੋਰ ਸੀ ਏਹ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਭੋਗ ਦਿਖੈ ਮੈ ਵਡੇ ਰਸ ਜੀ ਹਾਂ
੪॥ ਮੁਖ ਮਾਗੇ ਬਰ ਦੇਤ ਨਹ ਪੋਲ ਪ੍ਰਮਾਇਆ ਇ ॥ ਮੂਮੀ ਗਿਆ ਪਤੀ ਨੂੰ
ਦੀਨ੍ਹੀ ਵਾਰਣੇ ਨੂੰ ਕੋ ਮਿਟਦੇ ਵਾਂ ਤਿਸ ਮਾਂਨੁ ਕਿ ਸਕੈ ਮੋਹੇ ਪ੍ਰਾ ॥ ਅਬ ਮੂਹਿ ਮੀ
ਤ ਕਹੈ ਕਾ ਕਰੌਂ ਹੁਣ ਮੈ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹੁ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ॥੬॥ ਤਬ ਲੇ ਮਾਹਿ ਤੇ ਬਾਜ ਪੈ
ਡਾਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ਤੂ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਤੋਤੇ ਨੀ ਮੈਨੂੰ ਪੇ ਕੇ ਉਪ੍ਰ ਚਬ੍ਹਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਲੈ ਜਾ
ਵੇ ਨਹੀ ਫੇਰ ਨਾ ਮਿਲੂਗੀ ॥੭॥ ਜੀ ਯਹੈ ਕੈਸੇ ਲਾਲਨ ਲਾ ਜਲ ਜੈ ਕੇ ਜੀਵੇਗਾ ॥
ਕਿ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਆਰੇ ਲਜਾ ਨੂੰ ਕੇਲ ਜਤ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ॥ ਪਰ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾ ੯
ਰਾ ॥੯॥ ਰੁਚਰਮਨ ਤ ਮਰੇ ਰਚੀ ਤੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਤੇ ਰੇ ਰਮਨ ਕਰਣੇ ਵਿਚਾਰ
ਦੀਹਾਂ ॥੧੦॥ ਨੈਸਕ ਮੋਰ ਗਏ ਅਨਤੈ ਨੈਕ ਮਾਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਬੇ ਗਇਆ ਤਾ ਤੋਹ
ਮਰੇ ਇਨ ਕੇ ਦੂਹੂੰ ਬੀ ਤੌ ਮੇਰੇ ਤੋਇ ਸਮਿਰ ਜੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਧਿ ਜੇ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ॥੧੧॥ ਤੁਮ ਰੇ ਡਾਰਿ ਫੂਲ ਸਿਰ ਜੋ ਹੈ ਤਿਰੇ ਸਿਰ ਦਿਰ ਮੂਆ ਆਪ ॥
ਜਾਣਗੇ ॥੧੪॥ ਰੰਗਾਵਤੀ ਸਖੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ਤਬ ਾਪ੍ਰਬਨਾਇਯੋ ਤਦੋ ਆਪ
ਬਣਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਮਪਨ ਭਾਈ ਦਵਾਨ ਬਹਿ ਆਮਾਏ ਦੋਹਾਂ ਬਾਹਾਂ ॥
ਲਸਮ ਤ੍ਰਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦ ਬਹਿ ਏਸੂਰਮੇ ॥੩੧॥ ਮੈ ਡਿਹੇ ਤਨਾ ਗਤਿ ਹਭਈ
ਸਿਗਤਿ ਸਦਾ ਨੇਗਾ ਹੂੰਦਾ ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈਤ੍ਰ ॥ ਧਰਿਯੋ ਪਕੜਿਆ ॥੩੭॥ ਭੂਤਮੇ
ਹ ਕੇ ਭਾਇ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਮੋਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੂਕੇ ॥੩੯॥ ਚਤੁਰਚਰਿਤ੍ਰ ਚਤੁਰ ਗਏ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ॥ ਇਕ ਸੌ ਉਨਤੀਸੌ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥੧੨੯ ॥ ਤ੍ਰਾ ॥ ਚਮ
ਤਕਾਰ ਸਕਡੋ ॥੧॥ ਕਿਨ ਪੈ ਕੈ ਕਿਸਨੇ ਧਕਾ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਟਿਆ ਹੈ ॥੧੩॥
॥ ਸੁਨਾ ਧਾਮ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁ ਸੁੰਨਾ ਘ੍ਰਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਬਡਾ ਉਚਾ ॥੯॥ ਚੀਨਤ
ਸਦਨ ਸੂਆ ਹੈ ਭਈ ਸੋ ਆਗੇ ਘਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਹੋਈਆ ॥੧੦॥ ਤਿਨਤਰ
ਨੈਕ ਤਿਸ ਯਾਰ ਨੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਤਨਕ ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀ ਖੇਦ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਜੋਨ
ਰਹਿਯਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਬਰਾਈ ਜੇ ਸਮਨ ਖਦਾਇ ਏ ਬੇ ਬਰਾਉਣਾ ਮਿਲੇ ॥੧੩॥
ਤਿਲ ਤਿਲ ਪਾਇ ਅੰਗ ਤਿਹ ਭਏ ਤਿਲ ਤਿਲ ਪ੍ਰਜੇ ਤਾ ਅੰਗ ਤਿਸ ਦੇ ਹੋਏ ॥
ਕੈ ਨਾ ਬੂਝੇ ਕੈਣ ਨੂੰ ਸਰਾਹੇ ॥੧੪॥ ਨਾ ਹਿਯੋ ਜਾਇ [illegible] ਤਾ ਕੋ ਕਛੂ ਅੰਗ
ਕੈਸੋ ਦੀਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਗ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਇਕ ਸੌ ਇਕ
ਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੩੧ ॥ ਜਨੁਕ ਜਗਤ ਕੀ ਜੋਤ ਸਵਾਰੀ ਮਾਨੋ ਸਾਰੇ ਜਗ
ਤ ਦੀ ਜੋਤ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਗਰਬਗਿਰਾਇ ਕਿਅਰ ਤਿਹ ਲਾਹਿਯੋ ਗਰ
ਬੀ ਗਾਇਨੂੰ ਭਿਸ ਸੂਪ੍ਰਰ ਕੂ ਇਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਾਕੀ ਮੇਨ ਦੇ ਹਕੇ ਦੀਨੋ ਤਿ
ਸ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਮ ਨੇ ਦਗਧ ਕੀਤਾ ॥੭॥ ਰਾਜਾ ਤਹਿ ਆਦ ਯੋ ਭੂ ਲਾਈ
ਤੇ ਗੀਇ ਸੌ ਤ੍ਰੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥

੧੩॥ਮਖਨੀਲੈਧੋਇਆਤਿਹਕਰਿਓ ਮਖਨੀਲੈਕੇਤਿਸਨੂਤਤੀਕੀਤਾ ੬੯
੧੪॥ਤਵਾਸੁਜਾਰਿਕੈਤਾਸੁਪੈਤਵਾਰੂਧਾਂਜਨੂੰਕੇਤਿਸਦੇਗਦੇਉਪ੍ਰਮਖਣੀ
ਦਾਤਾਕੇਧਿਉਮਣੋਝੜਗਏਰਖਾਦਿਤਾ॥ਲੀਪਿਮ੍ਰਿਤਕਸੋਂਪੂਜੋਦੀਨੀਆ
ਗਜਰਾਇ॥ਜਿਸਦੇਗਵਿਚਯਾਰਬਨਾਇਆਸੀਉਸਦੇਗਦੇਥਲੇਨੂਮਿਟੀ
ਨਾਲਪੋਲੇਲਿਪਕੇਹੇਠਥੋੜੀਅਗਬਾਲਕੇਦਿਤੀ॥੧੬॥ਟਰਿਆਦਤੁਰਾਗ
ਰੈਲੀਨੇਤੁਰਕੇਅਗੇਆਕੇਰਾਣੀਨੇਰਾਜੇਨੂਲਾਇਆ॥੧੯॥ਜੋਰੀਤਰਿ
ਤਰਾਵਜੁਆਖੇਜੋਚਿਤਾਵਿਖੇਰਾਜਾਂਚਤਵਕੇਆਇਆਸੀ॥੨੧॥ਤ
ਵਨਦੇਗਕੋਬਾਪਨੁਤਾਰਿਓ ਤਿਸਦੇਗਦਾਢਕਣਉਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਥਮ
ਦੂਧਿਪਿਆਰੇਕੇਧਪਆਰੋ ਪਹਿਲੇਦੁਪਰਾਜੇਨੂੰਪਿਆਇਆ॥੨੪॥ਪਾ
ਹਤੂਨਵਾਜਲਖਿਪਾਓ ਨਾਪੇਰੂਆਨੇਨਾਰਾਜੇਨੇ ਕਿਸੇਨੇਥੀਨਾਜਾਣਿਆ॥
ਜੁਤੁਮਕਹਿਓ ਸਾਚੀਪਹੁਚਾਵੋ ਜੇਤੁਮਕਹਿਆਸੋਸਚਕਰਉਸਨੂਗਾਇ
ਕਥੀਬਤੀਸਵੀਚਰਿਤ੍ਰ॥੧੩੨॥ ॥ਹੁਗਲੀਬੰਦਰਕੇਹੁਤੇਹੁਗਲੀਬੰਦੂਨਾਮੰਬੀ
ਨੂਦਾਸੀ ॥ਬਾਬਾਦੁਗਾਸਤਿਯਾਇਹਸਰਮਾਰੇਬੰਨੀਹੋਇਕੁਪੀਉਸਨੂਬਾਣ
ਮਾਰੇ॥੧੦॥ਛੋਰੇਚੋਟਕਰੂਕਹੂੰਜਾਵੈ ਛਡਦਾਹੈਬਾਣਕਿਧਰੇਨੂਕਿਧਰੇਚਲਿਆ
ਜਾਂਦਾਹੈ॥੧੧॥ਨਿਜਰਾਨਨਦੇਜਾਇ ਉਸਦਤਸੀਜੇਕਾਕੁਪੀਵਿਚਬਾਣਮਾਰੇਸੋਕਾਣੀ
ਲੈਜਾਵੇਨਹੀਤਾਂਆਪਣੀਰਾਣੀਦੇਜਾਵੇ॥੧੪॥ਧਰਧਰਿਓਰਧਰਿਤਾ॥੧
੧॥ਆਖਮੁੰਦਦੋਊਬਾਨਚਲੈਹੋਂਦੋਮੇਅਖੀਆਂਮੁੰਦਕੇਬਾਣਚਲਾਵਾਂਗੇ
ਧਰਮਸਿੰਘਤੋ॥ਜਾਕੀਦੇਉਤ੍ਰਿਆਗਹਿਲੈਹਉ॥ਜੇਬਾਣਨਾਲਗਿਆਤਾਇਸ
ਦੀਆਂਦੋਮੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਲੈਲਊਗਾ ਹਿਮਤਾਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ॥੨੦॥ਤੁਖੋਧਿ
ਬਹਾਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਪਿਤ੍ਰਵਿਚਹਾਰਦਿਤੀ॥੨੧॥ਪ੍ਰਭਾਨੇਕਪਾਈਥੋੜ੍ਹੀਜੇਹੀਸੁ
ਰਤਪਾਈ॥ਇਕਸੌਤੇਤੀਚਾਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੧੩੩॥ ॥ਹਾਜਰਾਤਜਬਬੈਠਮਗਾ
ਵੈ ਹਜਰਾਇਤਜਦੋਂਬੈਠਕੇਮਗਾਉਂਦਾਸੀ॥੪॥ਸਾਹਪਰੀਉਨਬੈਨਹਮਾਰੇਸਾਹਪ
ਰੀਸਰਦਾਰਸੀਪਰੀਆਂਦੀਤਿਸਨੂਖ਼ਾਲਪਰੀਨੇਕਹਿਆਸਣਬਚਨਮੇਰਾਸਿੰਦੂ
ਕਲਾਕੁਅਰਇਕਭਾਰੀ ਕਲਾਕੁਇਰਇਕਭਾਰੀਸੁੰਦਰਹੈ॥੬॥ਜਬਾਰੇਸੁਦੇਕੇ
੧੧॥ਦੇਵਕਜੇਯਹਿਪਾਇ ਦੇਉਨੂਤੇਕਾਜੇਨਮਾਰਕੇ॥੧੨॥ਜਾਤੇਦੇਵਰਾਜਸੁ
ਰੇਜਿਸਤੇਦੇਉਆਦਹਜਾਜਾਲਮਿਰਿਆ॥੨੧॥ਚਤੁਰਾਇਸਤ੍ਰੀਸੁਧਾਰਬਣਾ
ਕੇ॥ਮਨਮਾਨਤਕੇਬਰਬਰਖੇ ਮਤਾਵਤਬਰਕੇਬਾਹਿਆ॥ਇਕਸੌਪੈਤੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ
੧੩੫ ॥ਰਥਬਚਿਤ੍ਰਸਿਪਏਕ ਰਥਬਚਿਤ੍ਰਨਾਉਇਕਰਾਜਾਸੀ॥੧॥ਕ੍ਰਮਰਮ
ਤੀਨਾਮਰਾਣੀਕਾਸੀ॥੨॥ਭਦ੍ਰਭਵਾਨੀਸੰਨਿਆਸਦੀਨਾਉਸੀ॥੬॥ਭ੍ਰਾਰੇਨਾਰੀਨੀ
ਲਕੀਓਅਦੂਕਚੁਕੇਨਪਾਕੇਸਾੜੀਨੀਲੀਨੇਕ੍ਰਪੀਸੁਰਮਿਆਨੇਸੋਕੇਣੀਜੇ
ਣੀਸੁਰਮੇਦੀਧਾਰੀਹੋਤੇਪਨਕਾਦੀਓਟਕੀਤੀਹੈ॥ਅਚੁਕਹੈਨਸਾਨੇਦੇਮਾਰਣਤੇ
ਭੁਲਦੇਨਹੀ॥ਲਗੋਅਟਕਿਠਾਢੇਰਹੈਥੜੇਬਿਹਾਹੇਆਨੇਨਕੇਕਾਰੂਪੀਬਾਣਲ
ਗੇਤੇਸੋਹਤੁਹੋਕੇਖੜੇਰਹਤੇਹੈਅਨੁਖਬੜੇਬਿਰਹੁਵਾਲੇਏਨੇਤ੍ਰਹੈ॥੭॥ਪ੍ਰਥਮਾਬਿਰ
ਹਧਮਬਰੇਭਦ੍ਰਭਵਾਨੀਸੰਨਿਆਸਕਿਹਿੰਦਾਹੈਪਹਿਲੇਪ੍ਰਸੰਨਦੇਖਿਕੈਕੇਬਾਲੁ
ਆਇਆ॥੧੩॥ਹੈਂਜਨਹਿਰਾਹਿਓ ਫੇਕਾਨੁਮੰਦਦਿਤਾ॥ਇਕਸੌਛਤੀਸਵੇ
ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੧੩੬॥

੧੪॥ਕਿਤੀਪੁਤ੍ਰਾਬਿਲੋਕਕੈ ਕੁੰਤੀਦੇਪੁਤ੍ਰਭੁਪਿਸਟਰਨੇਕਹਿਆ॥੧੬

ਰਹਿਹੈ ਮੁਧਾਸੌਜਾਤੇਰੇਊਪ੍ਰਬਿਟੇਰਗਾ॥ਬਹੁਰਿਤੁਮੇਜਾਨਨੋਸੈਂਅਰਿਹੋਂ ਫ
ਨੂਰੋਗਿਅਨਾਲਮਾਰੇਰਗਾਪ੍ਰਿਗ॥੧॥ਅਦਿਕ੍ਰਗਸਰਨਕੇਮਾਬਬ੍ਰਪਾਯੋ॥
ਬਣ੍ਹਾਕੁਕੇਰਸਜਾਕੇਨਾਲਬੀਨੈਆ ੨॥ਕਰੋਹੈ ਕਰਿਆਹੈ॥ਉਨਤਾਲੀ
ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੩੯ ॥ਬਾਸੀਰਾਇਨਰੇਸ ਬਾਸੀਰਾਇਨਾਮਰਾਜੇਕਾ॥
ਪਮਤੀਰਾਣੀਦਾਨਾਊਸੀ ਇਕਸੌਚਾਲੀਸਵੇਚਰਿਤ੍ਰ੧੪੦ ॥ਭ੍ਰਾਸਰ
ਪਸਮੈਮੋਨਾਹਿ ਸੂਰਜਬੀਜੁਪਸਮੋਦਿਖੋਤਿਸਦੇਬਰੋਬ੍ਰਨਹੀ॥੧੦॥ਫ
ਚਲ ਮਾਲਾਪ੍ਰਬਤ ਇਕਸੌਇਕਤਾਲੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੪੧ ॥ਸ
ਬੇਸਹਰ ਸੌਰਦਾਨਾਊਬੇਸਹਿਰਬੀ ੨॥ਲਾਜਸੀਲਸੁਭਸਕੁਚਬ੍ਰਤ
ਤੇਸੀਲਸੁਭਾਸੁਭਗੁਣਤੇਸੈਕੇਚਵਾਲੀਤੇਬ੍ਰਤਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਨਿਜਕਰ
ਕਰਤਾ ਆਪ੍ਰਹਬੀਬਣਾਈਹੈਬ੍ਰਹਮਾਨੇ॥੫॥ਜਨਕਪਖਾਰਿਆਤੁਰੇ
ਪਾਖਗਦਵਾਲੇਪੋਤ੍ਰੇਹੈਐਸੇਨੇਤ੍ਰਚੰਚਲਹੈਊਖਾਕੇ ਜਨਕਜਮਧਰਸੀਸੋ
ਲੋਕਟਾਰਸਾਰਪੀਆਂਆਖੀਆਸੋਭਦੀਆਹੈ॥ਖੰਡ੍ਰਬਬਾਬਾਫਜਨਪ
ਸਾਹਿਬਆਲੋਸਾਣਪ੍ਰਖੋਹੇਏਹੈਐਸੇਨੇਤ੍ਰਤਿਖੇਹੈ॥ਪ੍ਰਹਪਨਰਗਸਤ

ਟਕੋਰੇਦੇਪੋਰੀਆਫਲਤਿਸਦੇਪਾਸਕੋਈਨਹੈ॥ਜੇਨਕਰੈਨੀਕੇਜਤਨੋਮਾਨੋਗਾ੬੮
ਤਦੇਜਾਗੇਨੂੰਕੇਲਾਲਹੈ ਹੇਰਹਰਨਿਜੁਛਬਿਹਾਰੇ ਦੇਖੇਹਰਣਆਪਣੇਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀ
ਬਛਨੂੰਹਾਰਜਾਂਦੇਹੈ॥੬੯॥ਚੰਚਰੀਟਛਬਿਹੇਰ ਮਮੋਲੇਛਬਿਨੂੰਦੇਖਕੇ੭॥ਰੂਪ
ਚਤੁਰਦਸਲੋਕਨਕੋ ਜਾਮੈਗਾਇਓ ਚੌਦਾਂਲੋਕਾਂਦਾਸਰੂਪਇਸਵਿਖੇਖਰਚ ੫
ਕੀਤਾਹੈ॥੭੧॥ਜਹਸਬਾਹ ਬਾਣਾਸੁਰ ਬੀਰਜ ਬਲ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰਮੋਦਾ॥
੯ ਰਿਤੋਸ ਧਾਮੇ ਭੂਰਗਾਇਸੈਦਾਏ ਸਮੂਹਸੋਕਰੇਗਊਆਂਦੇ॥੧੦॥ਜਾ
ਕੋਖੰਡਭੰਡਾਨਿਤਭਰੈਜਿਸਦੇਭੰਡਾਰਨੂੰਸਾਰੇਖੰਡਾਂਵਾਲੇਭਰਦੇਹੈ॥ਪਸੁਰਾਟਸਿ
ਵਜੀ੧੨॥ਜਾਨੁਕਮੈਨਰੂਪਧਰਆਯੋ ਮਾਨੋਕਾਮਰੂਪਧਾਰਕੇਆਇਆਹੈ॥ਪ੍ਰ
ਦੁਮਨਾਸੁਤਾਹਿਫਿਰਿਤਾਕੋਸੁਤਬਾਰਿਯੋ ਪ੍ਰਦੁਮਨਨੂੰਫੇਰਕੇ ਤਿਸਦਾਪੁਤ੍ਰਅ
ਨਰੁਧਨੂੰਵਰਿਆ॥੧੪॥ਦਾਂਤਨਿਪਰੀਦੰਦਨਪੈਗਈ॥੧੫॥ਗੁਰੂਆਂਅਉ
ਨਭੇਦਬਤਾਵੈ ਭਾਵੇਂਭੇਦਨੂੰਪ੍ਰਗਟਨਹੀਕੇਦੀ॥ਬਲਾਇਲਿਓਤੇਰੀਬਲਿ
ਹਾਰਜਾਂਦੀਹਾਂਤੇਰੀਬੁਧੀਉਪਰੋਂ ਦਸਾਕਹਿਮੋਹਿਨਆਵੈ ਤਿਸਦੀਦਸਾਮੈ
ਨੂੰਕਹਿਣੀਨਹੀਆਉਂਦੀ॥ਪੀਅਕੀਪੀਰਕੀਪੀਰਕਛੂਖੀਝਾਦੀਪੀ
ੜਹੈਕਿਹੋਰਕਛੁਪੀੜਹੈ ਨਿਰਖੇਪਲਮੈ ਦੇਖੇਪਲਵਿਖੇਸੁਕੰਮਾਰਿਯੋਬਾਰ
ਆਵੈਜੋਮਰੀਹੋਈਬਾਰੇਆਵੇ॥੧੯॥ਹਿਤੂਹੇਤੁਪਿਆਰੀਦੇਵਾਸਤੇ॥ਹੋਜੋ
ਸੁਪਨੇਥੋਲਹਿਓਸੋਵਹੈਲੈਆਇਓਜੋਤੈਸਖੀ ਜੋਸੁਪਨੇਵਿਚਇਸਨੇਦੇਖਿਆ
ਹੈਓਸਨੂੰਲਿਆਇਦੇਹਿਇਸਨੂੰ॥੨੦॥ਰਹੇਣੇਬਲਭਦ੍ਰ ਪ੍ਰਦੁਮਨਸੁਤਹਿ
ਪ੍ਰਦੁਮਨਦਾਪੁਤ੍ਰਅਨਰੁਧ ਹਰਿਆਦਿਕਜਦੁਰਾਇ ਹਰਿਰਾਇਤੇਆਦਲੈਕੇ
੨ ਜਾਦਵਲਿਖੇਚਿਤ੍ਰਰੇਖਾਨੇ॥੨੩॥ਹੇਰਾਏ ਦਿਖਾਏ॥੨੪॥ਪ੍ਰਥਮਲਾਗੀਲੀ
ਕੋਨਿਰਖਪਹਿਲੇਬਲਭਦ੍ਰਨੂੰਦੇਖਕੇ॥ਲਜਤਨਾਰਿਨਾਰੀਨੇਹੁਰਾਈਲਜਾਤੇ
ਹੇਕੇਇਸਤ੍ਰੀਨੇਧਾਰਦਣਿਨਿਵਾਈ॥੩੬॥ਊਖਾਕਾਲਪਹੂਚਿਓਆਈ ਸੂਰ
ਜਦੀਕਿਰਣਾਦੇਚੜ੍ਹਣਦਾਸਮਾਆਪਹੁਚਿਆ॥੪੨॥ਪ੍ਰਗਟਸੁਭਟਝੁਟ
ਪਟਕਟੇ ਪ੍ਰਗਟਹੀਸੂਰਮੇਸਤਾਬੀਕਟਦਿਤੇ ਅਮਿਟਬਿਕਟਬਲਸਾਬਨੇ
ਹੀਮਿਟਣਵਾਲੇਜੇਬੈਨੂੰਕਟਣੇਤੇਰਹਿਤਬਲਵਾਲੇਸੋਕਟੇ॥੪੪॥ਗਹਿਗਹਿ
ਸਸਤ੍ਰਹਾਥਰਹਿਗਏ ਸਸਤ੍ਰਹਥਾਂਵਿਚਹੀਰਹਿਰਹਿਗਏ॥੪੫॥ਕਿਤੇਛਿ
ਤਿਛੇਕੇਕਿਤਨੇਫਟੜੀਜਖਮੀਕੀਤੇਛੈਲਛੋਰੇ ਸੁੰਦਰਜਾਣਕੇਛਡਦਿਤੇ॥੫
੬॥ਬਾਂਧਬਫਾਰੀ ਬੰਨਕੇਤਲਵਾਰ੫੧॥ਅਕ੍ਰਿਸਨਗਿਯਾ ਜੂਜਹਾਂਕ੍ਰਿਸਨਸੈਰਦੀ
ਨਿਆਈਜਿਥੇ॥੬੨॥ਸਾਤਸਾਤਕਹਿ ਸਤਬਾਣਸਾਤਕਨੂੰਮਾਰੇ ਆਠਆਠ
ਸੋਨਾਹਿਮਾਰਿਕਾਰੇ ਅਠਅਠਜਨਨੂੰਮਾਰਣੇਕਰੇਬਾਣਾਹੋਕੋਟਿਕਰੀਕੁਰਗ
ਇਹਨੇਰਿਜਧਾਰਿਕਾਰਿ ਕਰੋੜਾਂਹਾਥੀਮਾਰੇਹੋਏਬਾਗਮੈਨਾਲਕੁਰਦ੍ਰਾਦੇਹੈ॥
ਫਿਪ੍ਰਫਟਾਕਰਫਟ ਸਤਾਬੀਬਿਜਲੀਦੀਨੈ ਆਈਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੇਛਡਾਨੂੰ
ਪਾਇਪ੍ਰਜੀਤਾਂਵੈਲਾਇਕਸਿਆਕਾਟੇਭੁਜਾਸਹੈਸ੍ਰਹਰਿ ਸਿੰਧੁਰੀਕਣੇਕੇਸਾਂਵਾਲਾ
ਬਣਾਸੁਰਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਨੇ॥੬੫॥ਅਬਿਸੁਇਸਕਹਿ ਬਿਸੁਦਾਈਸਾਬਿਵਨੂੰਆਂਸੋਰੀ
ਸਿਸੋਰਣਾਹੈਰਾਨਨੇਸਹਨਲਾਇਕੇ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਰੋਗਜਾਂਦੇਸੰਜੁਗਾਤੋਂਰਾਣਾਨੂੰ
ਬਾਣਮਾਰੇ॥

ਮੁਰਾਬਿਆਸ ਬਿਆਸ ਦੇਵਾ॥੯॥ ਘਾਗਾਨ੍ਹੋ ਗਾਨ੍ਹ ਵਾਰਨ ਤਕ ਨ੍ਹੋ ਬਰਛੀ
ਅੰਦਵਾਲ੍ਹੇ ਗਨ੍ਹਗਾਜਿਅਨ ਗਾਹਿਕੈ ਗਨ੍ਹਾਂ ਦੂਲ੍ਹੇ ਰਾਜਾ ਵਾਲਿਆਨੂੰ ਦਬਾਇ
ਕੇ॥੧੦॥ ਬਗੀ ਦੈਤ ਕੀਆਰ ਮੈਧਾਰ ਜਾਈ ਦੈਤ ਦੀਗਾਰ ਦਣਿ ਵਿਚੋਂ ਰਨ੍ਹ ਦੀਧਾ
ਰ ਜਾਲਗੀ॥੧੧॥ ਪ੍ਰਾਣੇ ਪੜੇ ਤਬੁਨ ਜੁਵਾ ਵਸਥ ਪਖਰਿਆ ਪਰਖੇ ਪਾਖਰਾਂ
ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ ਪਰਖੇ॥੧੨॥ ਬਾਹੂੰ ਵੱਢੇ ਬਾਨਾਸੁ ਬਾਣਾ ਸੁਰਦੀਆ ਬਾਹਾਂ ਖੇ ਕਰਕੇ
ਹਗੀ ਨ੍ਹੇ ਸੋਦ ਰਜੀ ਤਿਸਿ ਵਲੈ ਲਈ ਸੁਖਮਉਦਰ ਵਾਲੀ ਉਖੜ ਲਾਜਿਤ
ਕੈਸਿ ਵਾਂਦਾ॥ ਇਕਸੌ ਬਿਆਲੀ ਸਵੇਚਾਰ ਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੪੨ ॥੧॥ ਬਿਭ੍ਰਮਦੇ
ਵਗਾਜੇ ਦਾਨਾ ਉਸੀ॥੪॥ ਭੂਧਗਸਿ ਨਾਮ ਕ੍ਰਕੋ ਇਕ ਰਾਜਾ ਸੀ ਤਧਾਣ ਓਥੋ ਅੰਬਸ
ਕਰਮਾਤੇ ਬਾਜ ਬਿਸਕਰਮਾ ਹੀ ਦਾਹੀ ਫੇਰ ਰੂਪ ਓਹ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੯॥ ਗਾਂ
ਜਾਹਿ ਤਿਸ ਰਾਜਨੁ॥੧੦॥ ਕਾਮ ਅਪਕਾਰ ਨਬਾਜੇ ਸੰਤਾਖੇ ਰਾਜਨੂੰ
ਕਾਮਨੇ ਨੈਣ ਵਿਚ ਹੀ ਅਧਕ ਹੀ ਸੰਤਾਇਆ॥੨੧॥ ਆਇਸੁ ਜੋਗੀ ਨੇ ਇਕਸੌ
ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਸਵੇਚਾਰ ਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੪੩ ॥ਵਤੀ ਸਿੰਗਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਵਤੀ॥ਤ
ਹਾਰਾ ਇਮਤਾਬ ਤਿਥੇ ਮਤਾਬ ਰਾਇ ਸੁਦਾਗਰ ਆ ਇਆ॥ਮਤਾ ਹਦੇ
ਲਤ੧੧॥ ਇਕੈਠੇ ਇਕਠੇ॥੧੬॥ ਜੁਕਛੁ ਛਿਦ੍ਰ ਇਨਕੇ ਛਲ ਕੈ ਜੋ ਕਛੁ
ਲਾਛਿਦ੍ਰ ਇਨਾ ਦਾ ਦੇਖ ਲਈਏ॥ ਇਕਸੌ ਚੌਤਾਲੀਸਵੇਚਾਰਿ ਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੪੪
॥ਜਨਮ ਵਤਾਰ ਇੰਦ੍ਰ ਹੈਲਫੇ ਮਾਣੋ ਪੋਤ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਮਵਤਾ
ਰਲਾਇਆ ਹੈ ਉਹੀ ਸੁਦਾਨੇ॥ ਸੁਕਬੁਨ ਚਿਟਾਰਤਿ॥੫॥ ਪਨ੍ਹੇ ਪਖਰਿਆ
ਭੇਜੇ ਸੁਰਮੇ ਇਕਸੌ ਪੈਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ੧੪੫ ॥੬॥ ਜਗਤ ਰਜਨੀ
ਗਈ ਜਾਗਾਦਿਆ ਰਾਤ ਚਲੀ ਗਈ॥੮॥ ਸੁਖਪਾਲ ਨਾਮ ਪਾਲਕੀ ਦਾ॥ ਇ
ਕਸੌ ਛਿਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ੧੪੬ ॥ਖੇਰੀ ਨਾਮ ਸੀ ਇਕ ਦਾ ਬਲੋਚ ਣੀ ਜਾ
ਤ ਦੀ ਸੀ॥੧॥ ਮਾਤਿਮ ਸੈਦ ਖਾਂ ਕਰੀ ਬਿਕਟ ਮਤ ਖੇਦ ਪਲੈ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਬਿਕਟ
ਮਤ ਵਾਲੇ ਨੇ॥ ਤਾਹਿ ਮਿਲਾਇ ਤਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਦਿਆ ਫਤੇ ਖਾਨੂੰ
ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਸੈਦ ਖਾਂਨੇ॥੨॥ ਅਰਪਤਨ ਜਤੂਆ ਦੀ ਸੈਨਾ॥੫॥ ਤਾਜਨ ਕੇ ਛੁਟਦੇ
॥ਮਿਤ ਵਾਰੇ ਮਸਤ ਹਾਥੀ॥੧੦॥ ਜਹਾਂਬਿਖ ਹਿਜ ਜੀਰ ਹਿਤਾਰੇ॥ ਆ
ਪਣੇ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਜੰਜੀਰ ਪਾਕੇ॥੧੧॥ ਖੁਨਾ ਬਿਖਿੰਗ ਖਾੜ੍ਹਿ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ
ਬਾਣ ਖੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ॥ ਗੀ ਵਾਬਚੀ ਨਾਕ ਪਰ ਆਈ ਗਾਚ ਦਣ ਬਹਿ ਗਈ.
ਹੀ ਨਕ ਪ੍ਰਤਲ ਵਾਂਰਆਈ॥ ਰੰਬੀਗ੍ਰਾ ਮਿਖੋਟੂਟ ਬੀਗਾ ਟੂਟ ਕੇ ਤ੍ਰਿਗ ਪਈਆ
੧੬॥ ਐਸੇ ਜ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੇਦ ਦੁਖ ਦੇ ਕੇ॥ ਇਕਸੌ ਸੈਂਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ
੧੪੭ ॥ਸਾਹਿ ਦੇਸੀ ਦੀ ਜਿਥੇ ਦੇਖਣਾ ਨਾ ਦੇਈਏ॥ ਵਾਸਾ ਰਤਨਾ ਦੇਈਏ॥ ਤੇ
ਘਾਸੇ ਨੇਹੁ ਬਢਾਇ ਨਯਾਰ ਕੈ ਕੀ ਜਿਥੇ ਹੈ ਪਿਆ ਰੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਉ
ਬਿਸਨਾਸ੍ਰਿਯ ਕਾਹਿ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸ ਦੂਰ ਰਾਦ ਤਰਾਜੇ ਨਾਲ ਆਪੂ ਮਨ੍ਹਾ॥੬॥ ਤੂ ਹਿਦੇ
ਖਤ ਦੇਸੀ ਉਹਿ ਦਈ ਤੇ ਰੇ ਦੇਖ ਦਿਆ ਸਾਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਤੁਮਰੇ
ਰਾ ਘਾਲ੍ਹੂ ਤਿਸੀ ਤੇ ਤੁਆਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ॥੮॥ ਪਤਿ ਪੋਖੇ ਪਤਿ ਮਾਈ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਤੇ ਬ
ਰਾਗਿ ਨੇ ਨਾ ਕਿਖੋ ਗ੍ਰਿਹਾਲਿ ਖੇਖੇ ਤਾ ਸੇ ਸਟਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਨੂੰ ਕਿਉ ਪ੍ਰਦਿਖੇ ਸ਼ਿਮਾਉ
ਆ ਵੀਹੋਂ ਤੇ ਬਿਆਧ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਿਖੇ ਕਿਉ ਲਿਆਂ ਆਈ ਦੀ ਆਹੋ॥੧੧॥ ਨੂੰ
ਹ ਕਹਾਲੀ ਕਲਗਾਈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲੀ ਕਲ ਗਾਇ ਕੇ॥੧੫॥ ਹੋ ਕੇ ਚੁਪੇ ਸੁਣਾਨੀ

ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਨਾਯੋ ਹੇ ਭਾਈ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਆਕੂਲ ਵਾਲੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ੧੦
ਹੈ ॥੧੧॥ ਇਕ ਸੌ ਅਠਤਾਲੀ ਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੪੮ ॥ ਤੜਿਤ੍ਰ ਕਾਰ ਕੇ ਬੀ
ਚ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਗੜਹਾ ਦੇਆ ॥ ਆ ਕੇ ਆਨਿ ਜਲ ਜੋਅਬ ਸੈ ਸਵ
ਰਿ ਯੋ ॥ ਇਸ ਦਾ ਆਕੇ ਮੁਰਦਾ ਹੁਣ ਸਵਾਰਿਓ ॥੫॥ ਨੀਤ ਖੇਰ ਕੀ ਫਾਂਸੀ
ਆਦੇ ਤਉ ਹਾਂ ਭਏ ਨੀਤ ਖੇਰ ਪਕੜ ਕੇ ਛਾਇ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹੁਏ ਮਰ ਗਏ ॥ ਗੜ੍ਹਾ ਕੇ
ਗੋਰ ਲਖ ਦੇਇ ਨੂੰ ਗੋਰ ਜਾਣ ਕੇ ॥੭॥ ਹੋ ਕਹਿ ਫਾਸਨ ਪਤ ਹਨੇ ਦਏ ਦਿਖਾ
ਇਕੈ ਹੇ ਭਾਈ ਕੋਹਿ ਦੀ ਆਂਹੋਈ ਆਂਠ ਰਾਂਨੇ ਪਤੀ ਜਾਂਤੇ ਮਾਰਦਿਤੇ ਦਿਖਾ
ਲੇ ਤਿਨਾ ॥੧੩॥ ਕੁਪਾਇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਇਕ ਸੌ ਉਣੰਜਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧
੪੯ ॥ ਗਾਰ ਬਦਤੀ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪੁਤ ਆਨ ਕੇ ਆਨਾ ਜਿਵਾਯੋ ਹੇ ਮਕਿ ਸੇਦਪੁ
ਤ੍ਰ ਲਿਆ ਕੇ ਪਾਲਿਆ ॥੨॥ ਤਬ ਉਨ ਦੁਹੂ ਪਾਲਕਨ ਲੈ ਕੇ ਬਿਖੁ ਦਈ
ਤਦੋ ਉਨਾ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ ਨੇ ਪਾਲਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਿਖ ਦੇ ਦਿਤੀ ॥ਸਿ
ਰੇ ਕਛੁ ਪਾਰਿ ਕੈ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇਸ ਪਟ ਕੇ ॥ ਹੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੀ ਕਥਾ ਜਾਨਾ ਜੇਖ
ਪਰਿਪਰ ਹੇ ਰਾਈ ਕਥਾ ਤੇ ਜੋ ਅਕਥ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਜੀਆ ਵਿਚ
ਧੀਰਜ ਧਾਰਣ ਕਰਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਬੋਧ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜਿਐ ਚਾਰ ਜੁਗ ਪੁਤ ਤਿਹਾਰੇ
ਦੇ ਉਨ ਕੇ ਨਹਿ ਸੋਕ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਦੇ ਰਹਿਣ ਚਾਰ ਜੁਗ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਦੋਨੋ ਉਸਾਇਕ
ਦਾ ਨਾ ਸੋਕ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰ ॥੬॥ ਇਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੧੫੦ ॥ ਸੈਂਦਾ
ਸੀਲ ਸੁਤਾ ਹਿ ਆਤਿ ਸੀਲ ਦਾ ਹੀ ਸੈਂਦਾ ਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤਿ ਮੈੜ ਕੇ ॥੫॥ ਅਰਧਾ
ਇਕੈ ਰਾਜ ਕੇ ॥੬॥ ਪਠੇ ਪਖੀਆ ਅਨਕੇ ਪਠੇ ਪਾਖਰਾਂ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ॥ ਬਜੇ ਲੁਝ
ਉਨਾਦ ਬਜੇ ਮਾਰੂ ਵਾਜੇ ॥੭॥ ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਕਿਤੇ ਅਖੰਡਿ ਖਨਖਹਿ ਖਗਨ ਮਰੇ ਕਿ
ਤਨੇ ਅਖੰਡਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੇ ਖੰਡਿਆਂ ਸਾਬ ਖਹਿ ਕੇ ਮਰ ਗਏ ॥੮॥ ਦਛਨ
ਬਿਸਿਖ ਦਿਖਾਇ ਬਾਂਮ ਅਰ ਮਾਰਹੀ ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾ ਕੇ ਬਾਂਏ ਪਾਸੇ ਸ
ਤ੍ਰੂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੈ ॥੯॥ ਜਨਕ ਜੇਠ ਕੇ ਮਾਸ ਆਦਿਤ ਅਧ ਦਿਨ ਤਪਿਓ ਮਾਨੋ ਜੇ
ਠ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਧੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸੂਰਜ ਸੋਭਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਰਾਜਾ ਦਾ ਤੇਜ ਹੈ ॥ ਜਨਕ
ਕਰਾਰਨ ਫੋਰਿ ਨੀਰ ਨਾ ਇਕ ਹਾਥਿਓ ਮਾਨੋ ਕਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਜਲ ਦਾ ਸੂਆ
ਮੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਾਜਿਆ ਹੈ ॥੧੦॥ ਬਿਸਿਖ ਆਸਿ ਹਨਿਓ ਸਸੋਨ ਉਚਾਇਓ ਬ
ਜਰੇ ਬਾਣ ਤੇਤ ਲਵਾ ਰਾਨਾ ਨਾਲ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਡਾਏ ਤਾ ਹਿ ਜਬੋ ਬਿਸਨ ਲ
ਛਮੀ ਕੇ ਸਾਹਿਤ ਤਹਿ ਸਾਇਓ ਹੇ ਭਾਈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਸਨ ਲਛਮੀ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ
ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਤ੍ਰਾ ਸਪ੍ਰ ਐਸੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰਾਣੀ ਸਤ੍ਰੂ ਆ ਪ੍ਰਕੋਪ ਕੀਤਾ ਦੋਹਾ
ਨੇ ॥੧੨॥ ਨਿਜ ਕਰ ਕਰਗਹਿ ਉਚਾਇਆ ਪਨੇ ਹਥ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹਥ ਚਕ ਕੇ ਸਾਰ
ਤਾ ਦੇ ਤੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ॥੧੩॥ ਤੌਨ ਸੇਨ ਸੰਗਾਤਿ ਸਸੈਨਾ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ੧੬ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਨਾਥ
ਹਨ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਕ ਸੌ ਇਕਵੰਜਵਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ੧੫੧ ॥ ਹਰਿਸਾ
ਬਾਇ ਦੋ ਨਾਲ ਆਲਾਪਿ ਸਕੇ ਕੁਬੇਰ ਦੇ ॥ ਬਿਰਾਜੈ ਮਾਲ ਜਨ ॥ ਬਿਰਾਜਦੇ ਹੈ ਮਾਲੀ ਜੁ
ਨਾ ॥੫॥ ਸੁਲ ਤੁਨਾਲਾ ਬਾਂਧਿ ਜਨੋ ਧਾਬਿਰਾਜਿ ਐਤਹਾਂ ਸਨੱਧ ਹੋਏ ਬਿਰਾਜਦੇ
ਤਿਥੇ ॥੬॥ ਉਹ ਧਾਨਿਕ ਰਿਉ ਸਤ੍ਰੁ ਫਤੂਸ ਕੀ ਨਿਕਲ ਚਾਏ ॥ ਬਿਜ ਖੇਤ ਮ ਉਤਮ ਬਾਣ

ਤਛੱਜਾਲ੍ਹਾਜਹੀ ਤੁਛ ਕਦੇ ਜਾਇਲਾ॥ ਸਪਬਾਣਾਂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਲਜਤ ਹੋਗ
ਏ॥੧੧॥ ਚਿਤ੍ਰਾਬਿਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦ੍ਰਨਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ੧੨॥ ਮਿਸਹੀ ਕਹਿਓ ਨਨਰੇ
ਗਰਿਇਹ ਮਾਰਿਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਾਨਕਰਕੇ ਬਾਹਿਆ ਨਾਮਾਰਇ ਏਸਨੂੰ ਹਮ ਮਾਰਨਗੇ
੧੩॥ ਹਰਿਮਿਤ੍ਰ ਬਿਸਨਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਇਤ੍ਰਾਇ ਕਸੋਬਦੈ ਜੋਦੇ ਮਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੧੫੨
੧॥ ਉਪਚਾਰ ਉਪਾਉ ਬਣਾਏ॥ ੩॥ ਦੈ ਸਮਥ ਅਸਮਥ ਬਮੇ ਓਰਾਜਾ ਸਮਥ
ਹੈ ਤੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਿੰਦੀ ਮੇ ਸਾਮਥ ਨਹੀ ਦੇਸਨਾਥ ਪੇਅਨਾਥ ਓਜਹਿਤ ਨਾਬਦੇ ਹੈ ਮੈਅ
ਨਾਥ ਹਾਂ॥੯॥ ਬਾਹੁਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਭੁਏ ਬਾਹੁਸਿੰਘ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ੧੧॥ ਅਰਫਾ
ਇਕੋ ਰਾਜਕੇ ੧੨॥ ਦੂਜੇ ਰਾਵ ਬੁਲਾਇ ਸਕੀਰ ਬੁਲਾਇਕੈ ਜਿਸ ਪਾਸ ਜਾ
ਕੈ ਨੌਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਸੂਰਮਾ ਜੋ ਬਣੀ
ਹੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਥੀ ਉਸਨੂੰ ਬੀ ਬੁਲਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਸਭਕੇ ਸਰ ਪਰ ਨਾਮ ਡਰੈ
ਔ॥ ਸਭਨਾ ਦੇ ਬਾਣਾਂ ਉਪਰ ਨਾਮ ਲਿਖਾ ਦੇਈਏ॥ ੧੫॥ ਉਹਿ ਰਾਜਾ ਕੋਥਾ
ਨਲੋ ਇਹਨ੍ਹਿ ਪਹਨਿ ਔਰਿਸਾਇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਬਾਣ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਰਾਜੇ
ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ॥ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਜੇ ਸ ਨਾਲ ਆਕੇ ਨੌਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਓਰਾਜਾ ਬੀ ਇਸਦੇ
ਨਾਲ ਹੀ ਥਾਸ ਹਾਇ ਤਾਵਾਸਤੇ॥ ੨੦॥ ਦੇ ਬਾਰੀ ਵਿਚੋ ਲਗੀ ਇਕ ਚੋਤ੍ਰਿ
ਦੇਸ਼ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੫੨ ॥ਤੇਦੇ ਥੇਨ ਬਖਾਨਤ ਭੁਏ ਤੇ ਪੁਰਸ ਓਥ ਚਰਨਸੁ
ਇਨੇ ਬੀਜਣ ਦੇ ਕਹਿਦੇ ਭਏ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਤਬ ਪਾਉ ਤੁਮ ਤੇ ਕਹੋ ਕਿਆ ਤ
ਦੇ ਪਾਉ ੧੦॥ ਜਾਪੇ ਬੈਠੇ ਰਾਹਿਆ ਨੋ ਜੇ ਸਦੇ ਪਾਸੇ ਥੋ ਠਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲਿਆਦ
ਹੈ ਬਾਲੀ ਗਾਇ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ॥੧੧॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬੀਜਨ ਕਹ ਭਾਖਯੋ ਕੰਚਨ ਦੇ ਬੀਜ
ਣ ਨੂੰ ਕਹਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੋ ਤ੍ਰਿਯ ਪੁਰਖ ਨ ਬਿਨਾ ਬਿਖੇ, ਜੋ ਸ ਪੁਰਸ ਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨਾਲ ਸਪਰਸ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪੁਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀ ਸਪ੍ਰਸ ਕਰਿਆ
ਤਿਨਾਨੂੰ ਬੁਲਾਈਏ॥ ਵਾਕੇ ਕਰ ਦੇ ਹਿ ਪਾਕ ਲਧੋਤਾ ਬਿਜਾਇਓ ਉਸਦੇ ਹਥ
ਦੇਕੇ ਸੁਾਇਨਾ ਬਿਜਾਈਏ॥ ੨੨॥ ਅਸੁਖ ਕਹ ਦੁਖਾਨੁ ੨੩॥ ਨਰਰਤਿਤੋਕੋ
ਰਾਏ ਤੁਰ ਕੋਤਿਪਰ ਨੇ ਨਾਰਾਇਏ॥ ੨੪॥ ਬਿਨਸੋ ਬਿਨਾਂ ਸਪ੍ਰਸ ਕੀਤੋ ਬਿਨਾ ੨੫
ਜਬ ਰਿਭਰਾਜ ਸਮੋ ਬਿ ਖੋਜ ਦੇ ਬਸੀ ਤ ਜੋਕ੍ਰਿਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਗਏ
ਕਸੋ ਹੋਰਿ ਇਕ ਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੫੪ ॥ ਝਖਕੇਤ ਕਾਮਦਾ ਨਾਉ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਨ
ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਪ੍ਰਤਿਮ ਸੁੰਦ੍ਰ ੪॥ ਪਾਂਚ ਚੌਧਰੀ ਚੌਧਰ ਪਣ ਛਡਕੇ ੫
ਨਧਨੇਸੁ ਅੰਬਰ ਅੰਗਮ ਨਹੀ ਪਾਏ ਚੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਗਾ ਵਿਖੇ॥ ਆਂਛੇਸ
ਦਨ ਸਦਾ ਹੋਦ ਏਨ ਦਰਬ ਤੇ ਅਛਾਧੁ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਧਨ ਨਹੀ ਦਿਤਾ ਤੇ॥੭
॥ਭੁਕਮ ਨਾਮ ਚਾਰੀ ਕਾ ਬਡੋ ਧਨ ਕੇ ਧਨ ਤੇ ਦਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੀ ਧਨ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਅੰਨ
ਦਾਨ ਅਧਿਕ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੈ॥ ਹੋ ਚਾਰਿ ਸੁ ਖਟ ਦਸ ਆਠ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਹੀ
ਹੈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਚਾਰ ਬੇਦ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਓਇ ਸਾਕਾਰਾਮ
ਵੈ ਭੂਤੋ ਏ ਅਨਬਾਮਨੀ ਓਜੋ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਬਾਮ ਏਸੀ ਕਹਿਆ ਦ
ਈਓਨਾਇ ਕੋਠੀ ਚੜਾਇ ਦਿਤੀ॥ ਇਕ ਸੌ ਪੰਝਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੫੬ ॥
ਧੁਕੇਸ ਕੁਬੇਰ ਬਕਤ੍ਰ ਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਵਾਲ ਹੋਣ॥੧੦॥ ਧਨਦ ਧਨੀ ਹਮ ਲਹਿਓ ੧

ਮੁਹਿ

੯

੧੧॥ਅੜਿਆਚਰਿਤ੍ਰਦੁਖਕਰਿਕਰਿਓ॥ਇਸਤ੍ਰੀਨੇਚਾਲਿਤ੍ਰਬਰਤਾਕਤਨਕੀ੧੨
ਤਾਹੈ॥ਇਕਸੌਪੈਸਠਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੧੬੫॥ਸੂਰਤਕੇਨਰਪਾਲਸੂਰਤਮ
ਮਈਦਾਰਾਜਾਸੀ॥੧॥ਕਹਿਓਕਿਇਹਭਿਰਟੀਲੈਗਈ॥ਇਹਤੇਨਾਰਾਣੀ
ਆਂਨੇਕਹਿਆਬਾਘ੍ਰਆੜ੍ਹੀਲੈਗਈ॥ਲੜਕੇਨੂੰ॥੨॥ਭੂਮਤਨਪ੍ਰਿਥੀਸਾ
ਬ॥੧॥ਆਸਾਭਈਆਸੁਕੇਸਾਥਾ॥੧੦॥ਥੋਬਾਲਕਬਾਲਕਥਾਜੋਗੀਹ
ਰਿਓਦ੍ਰੈਭਿਰਟੀਕੇਭੇਸਜੋਗੀਚੁਰਾਕੇਲੈਗਇਆਸੀਹੋਕੇਬਾਪਿ॥ਆੜ੍ਹੀਕਿ॰
ਅਨੂਪ॥੧੪॥ਤੂਮਤਨਕਹਿਹੋਤਮਾਰੇਸਾਥੁਕਹਿਦਾਹਾਂ॥੧੧॥ਧਾਕਿਓ
ਪਕਾੜ੍ਹਿਆ॥ਇਕਸੌਛਿਆਸਠਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੬੬ ॥ਧਨਰਾਵਨਾਉਸੀ
ਹਾਥਠਾਢਕੀਨੋਤਿਹਿਪਾਯੋ॥ਜਿਸਨੇਹਥਖੜ੍ਹਾਕੀਤਾਸੋਮਾਰਦਿਤਾ॥ਇਕ
ਸੌਸਤਾਸਠਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੬੭ ॥ਵਾਰਜਾਕੀਬਲਭਾਉਸਰਾਜੇਕੀ
ਪਿਆਰੀਜੋਤਮਤੀਨਾਮਸੀ॥੨॥ਤਾਪਰਅਟਕਰਾਵਕੀਭਈਤਿਸਉਪਰਾ
ਜੇਦੀਪ੍ਰੀਤੀਹੁਈ॥੪॥ਰਖਵਾਰੀਰਖਿਆ॥੧੫॥ਬੇਰਿਆਰਆਪਨੇ
ਬਾਸਿਕੀਨੇਬੇੜੀਵਾਲੇਮਲਾਹਾਨੂੰਰਾਣੀਨੇਆਪਣੇਬਸਕਰਲਾਇਆ॥੧੬॥ਭ
ਰੁਵਨਿਕੈਜਰੀਆਂ॥੧੯॥ਭਕੁਆਬਹੇਜਾਤਬੇੜੀਆਂਬਹੀਆਂਜਾਂਦੀਆਂਹੈ
ਭਰੁਅਨਭਣੂਏਕਿਤੇਪੁਕਾਰਦੇਜਾਂਦੇਹੈ॥੨੨॥ਧਾਰਧਾਰਧਾੜ੍ਹਾਧਾੜ੍ਹ॥੨
੩॥ਭਰੂਆਂਅਗਿਭੂਆਨਿਤਰਹੇਭਣੂਏਕੈਜਰੀਆਂਦੇਸੀਜੁਗਤਮਰਗ
ਏ੨੪॥ਦਸਦਸਮਨਤਿਲਕੈਭਈਦਸਦਸਮਣਦੇਪਿਸਵਾਜਹੋਏਜਾਮੇ
ਖਟਮਨਭਈ॥ਇਜਾਰਛੇਮਣਦੀਸੁਥਣਭਾਰੀਹੋਗਈ॥ਇਕਸੌਅਠਸਠ
ਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੬੮ ॥੧॥ਕਲਾਸੁਬੀਰਤਾਹਿਬਰਨਾਰੀਸੁਬੀਰਕਲਾਤਿ
ਸਦੀਸ੍ਰੇਸਟਰਾਣੀਸੀ॥੬॥ਭੇਟਭਈਕੋਊਭਾਮਿਨਭਾਈਕੋਈਇਸਤ੍ਰੀਓ
ਸਦੇਮਨਨੂੰਹਛੀਲਗੀਹੈਉਸਨਾਲਮਿਲਣਾਹੋਇਆਹੈਉਸਦਾ॥੭॥ਆ
ਵਹਿਗੋਕੇਰੂਪਕੈਰਏਆਉਣਗੇਕਿਨਾਰੂਪਕੀਰਾਜਾ॥ਇਕਸੌਸਤਰਵੇਂ
ਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੧੭੦ ॥ਗੰਧ੍ਰਬਾਰੀਨਗਰਵਿਚ ਰੱਘਰੇਬਸੈ ਰੱਘਤ੍ਰਬਸਦਾਸੀ
ਕਿਉਂਹੇਰਤਤੇਅਪਰਛਾਹੀਕਿਉਂਦੇਖਦਾਤੂਮੇਰੀਛਾਇਆਵਲ॥੧੧॥ਜਾਰ
ਜੋਰਤਾਜਿਤਜਿਗਯੋ॥ਯਾਰਜੋਰਦੇਨਾਲਭੋਗਕਕੇਭਜਗਾਇਆ॥ਇਕਸੌਇ
ਕਹਤਰਿਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੧੧ ॥੪॥ਜਾਗਦਕੋਗਦਹਾਕਿਆਕਰਿਓਇ
ਜੋਰਾਕੇਹੇਬੈਦਾਕਿਆਅਲਾਜਕਰੀਏ॥੧॥ਅਲਜੁਧਤਵਤ੍ਰਿਅਤਨਕਰਿਹੈ
ਮਲਦੀਨੇਆਈਜੁਧਤੇਰੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਸਾਥਕਰੇਗਾ॥੧੦॥ਤਾਤੇਦੇਵਹਮਾਰੇ
ਆਯੋ॥ਤਿਸੀਤੇਹਮਾਰੇਪੁਤ੍ਰਵੀਰਆਇਆਹੈ॥ਇਕਸੌਬਹਤਰਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ
੧੭੨ ॥ਰਾਇਨਿਰੰਜਨਚੌਪਤੋਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜਾਤਦਾਚੌਪੜਾਖਤ੍ਰੀਸੀ੧
ਸਹਰਬ੍ਰਸੇਬਹਲੋਲਪੁਰਬਹਲੋਲਪੁਰਸਹਿਰਵਿਚਵਸਦੇਥੇਨਾਮਖਾਨਬਹਲੋ
ਲਬਹਲੋਲਖਾਨਾਉਸੀ॥੪॥ਜਹਾਂਕਲਾਸੰਗੀਤਸੁਹਾਈ॥ਜਿਥੇਸੰਗੀਤਕਲਾ
ਸੁਹਾਰਹੀਸੀ॥ਨਿਰੰਜਨਰਾਇਕੀਇਸਤ੍ਰੀਸੀ॥੫॥ਮਾਧਿਲੋਮੰਗਤਹਾਂਤੂਮਚਲਮੋਨੂੰਲੇ

ਰੇਜਾ॥ਬਾਤਿਥੇਤੂਚਲਾ।ਪੈਂਡਿਅਪੈਡ ਰਸਤਾਕੁਰਸਤਾਮੈਨਹੀਆਣਦੀ॥੧੦
ਬਨਜਕਲਾਕੌਨਿਰਦੇਆ ਕਰੀ ਬਨਜਕਲਾਜੋਸਾਥਲੈਗਈਸੀਉਸਦੀਨਿ
ਦਾਕੀਤੀਖੁਣਾਈਨੇ॥੧੧॥ਤੂਮੈਸਾਥ ਬਹਲੋਲ ਲ ਨਭੋਗਕਮਾਤਹੋਤੇਰੇਸਾਥਹੋਥ
ਲੋਲਖਾਨਹੀਮੈਭੋਗਕਰਦੀ॥ਇਕਸੌਤਿਹਤਰਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੧੩॥ ॥ਪਿਤ
ਰਮਾਤਪਛਿਨਪਿਤਾਤੇਮਾਤਾਦੋਹਾਪਖਾਦਿਆ॥੨॥ਸਤਗਾਡਨਕੇਬਲਜੋਨ
ਹ ਸੌਗੀਦਵਾਲਾਬਬ੍ਰਾ ਵਾਬਾਸ॥੪॥ਬੇਰਿਆਬੋਲਿਤੁਰੰਗਾਲਿ ਬੇੜੀਜੋਤਰੀਬ੍ਰ
ਲਾਗਿਆਦੀਹੈਏਕਾਤਦਾਪੇਤ੍ਰਾ ਲਾਇਆਹੈ॥ਲਹੂਦੀਰਘਤਟਲੀਕੈਕਾ
ਫਬਨਾਇਕੇ ਛੋਟੀਤੇ ਬਡੀਲੀ ਕਾਕਦੀਆਂ॥ਇਕਥੋਨੂੰਦੀਬੀਕਦੂਸਾਂ॥ਇ
ਕਸੌਦੋਹਤਰਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੧੧੪ ॥੧॥ਤਹਾਂਦੂਰ ਗਾਦੂਰਗਤਬਡੋਤਿਥੇ
ਕਿਲਾਕਠਨਸੀਬਡਾ॥ਜਿਨਚੰਦ੍ਰਕੀਨਾਪਰੇਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੀਚਾਂਦਨੀਬੀ॥ਉਸਦੇਬਿਚ
ਗੀਪੇਦੀ॥੧॥ਕਿਤੇਛੋਰਿਛਕੇ ਕਿਤਨੇਬਿਨਕੇਤੀਰਾਨਾਲਛਡਦਿਤੇ॥੯॥ਨਹੀ
ਪੇਗੁਭਾਜੇ ਕਦਮਆਤਨਹੀਭਜਦੇ॥੧੧॥ਕਿਤੇਬੋਲ ਕਿਤਨੇਤੂੰਮਲਾ ਉਡੀਜਾਨਮਾ
ਖੀਕਕੀਮਾਖਿਮਾਨੇ ਮਖਿਆਲਉ ਪਰਭੁ ਕੀਆਹੋਈਆਮਾਨੋਮਖੀਆਉਡੀ
ਆਂਜਾਣੀਦੀਆਹੈ॥੧੨॥ਕਗੀਤੁ ਪਕੀਉਰਬਿਖੇ ਬੰਦੂਕਦੀਗੋਲੀਲਗੀ
ਛਾਤੀਵਿਚ੧੪॥ਬਿਨਾਸਿਆਹੇਸੀਤਲਭਏ ਬਿਨਾਸਿਆਲੁਤੇਹੀਸੀਤਲਹੋਗਏ
ਖਾਏਜਾਨਕ ਪੁਰ ਖਾਇਆਹੈਮਾਨੋਕਪੂਰ॥੧੫॥ਚਪਲਕਲਾ ਚਪਲਕਲਾਨਾਉ
ਕਿਲੇਵਾਲੇਰਾਜੇਦੀਬੇਟੀਦਾਸੀ॥੧੬॥ਹੋਤੈਸਾਹਿਪਤਿਯਾਸਰਸੌਬਾਂਧਿਬਚਾਇ
ਯਾ॥ਜੈਸਮੈਭੇਜੀਹੈਤੈਸੇਹੀਬਾਣਨਾਲਪਤ੍ਰਕਾਬੰਨਕੇਪਹੁਚਾਇਦੇਣੀਮੇਰੇਪਾਸ॥
੧੯॥ਨਿਰਖਤਦਾਕੇਅੰਗ॥ਦੇਖਕੇਉਸਦੇਅਧਾਗ॥੨੦॥ਪ੍ਰਥਮੈਬਾਰਿਬੇਦਾਇਹ
ਕੀਜੈਪਾਹਿਲੇਜਲਆਉਣਾਬੇਦਾਇਣਾਦਾਕਰਦੇ॥੨੩॥ਰਾਜਨਸਹਧਾਇਕੇ
ਗਜਨੀਦੇਪਾਤਸਾਹਨੂਮਾਰਕੇ॥੨੪॥ਇਕਨਾਰਿਹਮਸਿਬਚਨਉਚਾਰੇ ਇਕਰਾਜੇ
ਦੀਰਾਣੀਨੇਹਮਕੋਬਚਨਉਚਾਰਿਆ॥ਰਾਜੇਨੂ॥੧੧੫ ॥ਮਤੀਸੁਬੀਰਸੁਬੀ
ਰਮਤੀਨਾਉਸੀ॥ਹੈਸਸਿਕੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਾਬਦਨਕੀ॥ਜਿਹੇ ਹੋਭਾਈਜਿਸਦੇਮੁ
ਖਨੂਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੀਸੋਭਾਦੇਈਦੀਹੈ॥੨॥ਬਾਲਅਕੁਲਾਈ॥ਇਸਤ੍ਰੀਦਿਆਕੁਲ
ਹੋਈ॥੩॥ਚੰਦ੍ਰਭਾਨਜਾਨੂਬਾਟਿਹਾਯੋ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨਜਟਬਾਟਮਾਰਨਵਾਲਾਸੀ॥ਰੰ
ਚਕੰਚਰੰਚਕਕੌਡੀਆਤਬੀਰਹਣਨਹੀਦਿਤਾ॥੪॥ਨਹੀਦੂਰਕੈਪੈਂਡਲੀਜੈ ਦੂਰ
ਦਾਰਸਤਾਨਾਲਓ॥ਏਥੇਈਰਹੋ॥੭॥ਕਾਸਿਸਕਮਾਨਕਰੇ ਕੀਕੀਨੀ ਕਰੜੀਕਮਾ
ਨੂਕਸਣੀਕਰੀਲਕਨਾਕਾ॥੧੦॥ਉਠਾਵਨੀਕਰੀ ਚਾੜ੍ਹਈਕਰੀ॥ਬੀਸਜੁਨਾਬਿਚ
ਦੈਕਾਰਿਗਯੋ ਬੀਜੂਨਾਦੋਖਿ ਚਦੀਹੋਕਕੇਨਿਕਲਗਇਆ॥੧੪॥ਰਾਰੇਰੀਭ੍ਰਮ
ਕੈ ਜਲਉ ਪ੍ਰਾਨੋਜੁਲਾਹਾਫਿਰਦਾਹੈ॥ਬ੍ਰਗਾਤਰਰਹੇਨ ਜੇਬਾਜੇਰੇ ਨਾਕੇਈਬਖਤ੍ਰ
ਘੋੜਿਆਦੀਸੌਜੋਰਹੀਹੈ ਨਾਸੋਭਾਵਾਲੇਜਿਰੇਮਨੁਖਾਂਦੀਆਸੀ ਜੋਆਰਹੀਆਹੈ॥
੧੬ ਤੁਰੰਗਘੋਰੇਨ ਤੁਰੰਗ ਘੋੜੇ ਦਾਇਆ॥੧੧॥ਬਕੁਚਾਦਿਏ ਬੁੰਗਚੇਚਕਾਦਿਤੇ॥
੨॥ਦੁਖਕਰਿਕਰਮ ਕਠਨਕਰਮ ਇਕਸੌਛਿਹਤਰਵੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੧੧੬ ॥ਮੇਨ
ਲਤਾਨਾਉਸੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਦਾ ਬਹੁਗੁਨੀਬਹੁਤਪੜੀਹੋਈਸੀ ਤਿਤਕੇਚਲੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਕਿ
ਨਾਰੇਚਲਨਾ॥

ਸਸਵਓ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੯॥ ਤਿਨਕੇ ਠਕਤ ਤਿਨਾਕੇ ਠਹਿਰਣੇਕਰਕੇ ੧੩
॥ਕੋਟ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਰਿਮਤ ਸਾਰ੍ਹਗਬੀ ਧਿਓ ਆਪਨੇ ਗਾਉ ਆਪਣਾ ਨਗ੍ਰ ਬੀ ਜਿਆਤਿ
ਸੁਦੇਵਿਚ ਕਿਲਾ ਬਣਾਇਆ ਉਸਦੇ ਕੋਟਦਾ ਅਛਿੰਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ॥ਇ ਦੀਆ
ਸੌਸਤਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੧੭੭ ॥ਇਕਸੁ ਮੇਰਦੇਵ ਬਰਨਘੀ ਇਕਸੁ ਮੇਰਦੇਈਸੇ ਪ
ਸਟ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ ਜੋਤਮਤੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਹ ਜੋਹੇ ਜੋਤਮਤੀ ਤਿਸਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜੋਭਦੀ
ਸੀ॥੧॥ ਕੋਰਿਕਆਰਿ ਤਿਹ ਸਵਤ ਸੁਨਿਜੈ ਕੋਰਕੁਅਰ ਤਿਸਦੀ ਸੌਂਕਣ ਦਾਨਾ
ਉਸੀ॥੨॥ ਜਰਿਯਾਂ ਖੇਲ ਕੂਕ ਬਦੀ ਜੇ ਜਰੀਆਂ ਖੇਲਕੇ ਮਗਰੋ ਕਹਿਦੇਈ
ਤ੍ਰ॥੩॥ ਬੋਲਿ ਸਵਾਰੀ ਬੁਲਾਕੇ ਭਿਰਾਂਈ ਕੂਕਦਿਆ ਆਈ ਪੁਛਣਵਾਈ॥ ਇਕਸੌ
ਅਠਹਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੧੭੮ ॥੧॥ ਜਾਮਾ ਨਲ ਕੀਤ ਸਗਤਿ ਲੀਨੀ ਬੇਸ੍ਵਾ
ਦੀ ਤਿਸਨੇ ਗਤੀ ਧਾਰ ਲੀਨੀ॥੨॥ ਵਾਕੀ ਨਾਰਿ ਦੂਤੀ ਅਹਿਭਾਈ ਉਸੇ ਸਾਹੂ
ਕਾਰਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਸ ਦੂਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਗੀ॥੩॥ ਸਾਹੁ ਜਬੈ ਤਿਨ ਬਾਲ ਪਛਾਨਿਓ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਕਾਜ ਕਵਨ ਆਈ
ਹੁਤੀ ਕਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਨ ਕੀਨ ਸਾਹਿ ਬਕਾਹਿਦੇ ਹੈ ਕਿਸ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਸੀ ਕਿਆ
ਚਲਿਤ੍ਰ ਇਸਨੇ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰੇਸਾਕੂਣ ਆਈ ਸੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ॥ ਇਕਸੌ ਉਨ
ਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੧੭੯ ॥੧॥ ਬੰਧਵ ਦੇਉ ਭਾਈ ਦੇ ਮੇਗਏ ਹੋਏ ਹੈਂ ਕਿਤੇ॥
ਪੂਤ ਰਹੇ ਸਿਸ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਕ ਗਹਿਗਏ ਹੈਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਆਵਤ ਹਿ
ਆਪ ਰਖੇ ਉ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੇਪ ਰਖੇ ਉਹੈ ਸੋਕ ਕਰੇ ਬੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਇਥੇ॥ ਬੈਦ
ਉਪਾਇ ਕਰੋ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ਕਛੁ ਵੈਦਿਆ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਹੇ ਬੈਦ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰ
ਨਿਵਾਸ ਨ ਕੋਉ ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਣਾ ਦਿਤਾ॥੨॥ ਬਿਹਰੇ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ
ਤ੍ਰ ॥੩॥ ਪਾਸ ਸੋ ਪੌਤ ਆਵੇ ਸਾਰਖਾ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਟਾ ਸੋ ਪਟ ਬ੍ਰਿਪਟੇਆਸ
ਤ੍ਰ ਸਾਰਖੇ ਪਟਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਗਦੇ ਹੈਂ ਪਿਆਰੀ ਪ੍ਰਿਰਿ ਪਿਲਤਣਤਾ ਪੈ ਗਈ ਹੈ ਮੁਖ
ਪ੍ਰ ਪਰਸੋ ਪ੍ਰਤਪਾਰੇ ਖੁਆਨੇ ਸਾਰਖੇ ਪਾਲਣਵਾਲੇ ਲਗਦੇ ਹੈਂ॥ ਪਾਂਸਸੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿਕੁ ਪਿਓਗਸੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਫਾਹੀ ਸਾਰਖੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਦੀ ਹੈ ਖੋਟੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰਖੀ ਬ੍ਰਿੰ
ਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇਤ ਸੇ ਪਾਨ ਪਰੋਸਣਹਾਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਸਾਰਖੇ ਪਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸਣਹਾਰੇ ਲਗਦੇ
ਹੈਂ॥ ਪਾਸਿ ਫਰੋਸੀ ਸਿਨਿ ਪਾਰਧਸੀ ਪਾਸ ਲੀਪ ਕ੍ਰੋਸ ਨਹੇ ਵੂੰਸੀ ਸਾਰਖੀ ਹੈ ਪਕਵਾਨ
ਪਿਸਾਚ ਸੇ ਪਠਿ ਆਈ ਪਿਸਾਚ ਸਾਰਖੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪੀਰ ਸੇ ਪਿਆਰੇ ਪੀਤ੍ਰ ਲਾ
ਰਖੇ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹੈਂ॥ ਪਾਪ ਸੇ ਪੌਨ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ ਪਾਪ ਸਾਰਖੀ ਪੌਣ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕ
ਰਦੀ ਹੈ ਜਬਤੇ ਗਏ ਇਪਿਅ ਪਰਦੇਸ ਪਿਆਰੇ ਜਦੋਂ ਤੇ ਗਏ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਪੀਆ ਪਰ
ਦੇਸ ਨੂੰ ॥੪॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਗਹਿ ਜਾ ਕਿਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤਾਈ ਮੰਤ੍ਰ ਕੂਕੇ ਸਲੋ ਹੋਰ ਹੀਹਾ
ਕਿਆਂ ਜ ਤ੍ਰਹੋਰ ਹੀ ਹਾਂ॥ ਪਲਕੇ ਨਲਗੈ ਪਲਕਾ ਪੈ ਪਰੇ ਪਲਕਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਪਲਘ
ਦੇ ਉਪ੍ਰ ਪਾਇਆਂ ਤੇ ਪਛਤਾਤ ਉਤੇ ਪਾਤਿ ਕੌਤਕ ਕਰੈ ਪਛਤਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਉਧਰ ਪਤੀ ਵਲ
ਦੇਖਕੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿਖ ਧਾਰਿ ਸਬੈ ਤਨੁ ਫਿਰ ਕੇ ਪਤੀ ਵਲੋ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਦਿਖਾਇਸ ਨਾਨਕ ਕੇ ਲ
ਪਾਕ ਪਕਾਵਨ ਕਾਜ ਚਲੀ ਥਕਿ ਕੈ ਭੋਜਨ ਪਕਾਉਣ ਚਲੀ ਥਕ ਕੇ ਬਈ ਹੁਣ ਨਹੀਆ
ਉਦਾ ਪਤੀ॥ ਪਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਓ ਤਨ ਮੈ ਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ

ਬਿਨੁਪਾਵਕਪਾਕਕਰਾਇਓਪਾਕਿਕੈ॥ਬਿਨਾਹੀਅਗਨੀਤੇਭੋਜਨਪਕਾਇਆ॥੩॥
ਕਸੌਅਸੀਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੯੦ ॥ਨਿਸਿਸਪ੍ਰਭਾਰਾਨੀਰਹੈ ਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਰਾਨੀਹੈਦੀ
੫ ਸੀਸੁਰਗਾਸਿੰਘਸੁੰਦਰਭਏ ਸੁਰਗਾਸਿੰਘਨੂੰਦੇਨਾਲ ਤਾਕੀਰਤੇ ਜੁਹਾਰ ਤਿਸਦੀਐ
ਦੀਸੀਨਿਮਸਕਾਰਤਿਸਦੇਨਾਲ॥੧॥ਤਾਕੇਭੇਵਨਕੋਉਸਕੋਪਛਾਣਕੈਤਿਸਗਣੀ
ਦਾਭੇਦਕੋਈਬੀਨਹੀਪਛਾਣਸਕਦਾਸੀ॥੨॥ਸ੍ਰਿਪਕੋਹਟਰਿਆਤੋਬਿਓਲਾਜੇ
ਨੂੰਤਰਕੇਅਗੇਆਲਾਇਆਗ੍ਰਾਣੀਨੇ॥ਮੁਖਬੋਲੇਭਯਾਕੇਜੋਮੈਘਰਗਈਮੂਹੋਂਭ
ਈਕੈਕੇਜੇਮੈਘਰਉਸਦੇਚਲੀਗਈ॥ਹੋਕੋਹੇਕਸਾਘਟਤੀਆਸੋਤੂਮਰੀਭਈ
ਹੈ॥ਜਾਕਹੁਕਿਆਇਸਤੇਤੇਰੀਘਟਤਾਈਹੋਈਹੈ॥੪॥ਕਹੀਜਦਵਤਕੀ
ਕਹੀਹੋਈਸਉਕਣਦੀਬਾਤ ਸਪਰਧਾਈਰਖਾ॥ਕੇਲਕਰਤਜਿਹਗੋਸੁਚ
ਭਉਚਾਰਿਐ ਭੋਗਕਰਦੇਨੂੰਜਿਸਨੂੰਢਕੀਏਓਸਨੂੰਯਾਰਕਹੀਏ॥ਸਾਧਖਨ
ਚੋਰ ਤਗਾਹਿਹੋਰਚੋਰਕਰਿਆਰਿਐ ਸੰਨਪਟਦੇਨੂੰਪਕੜਕੇਚੋਰਕਰਕੇਮਾਰੀਏ॥ਹੋ
ਆਰਕੀਅਰਿਪਰਕਹੀਨਉਰਮੋਆਨਿਐ ਤੋਰਾਜਾਸਤੂਦੀਕਹੀਹੋਈਬਾਤਸਤੂ
ਉਪਰਨਾਮੰਨੀਏ॥੭॥ਹੋਬੈਰਕੈਸੋਈਹੋਇਨਾਬ੍ਰਿਥਾਉਚਾਰੀਐ ਹੋਸੌਕਣਬੈਰਆ
ਪਸਮੈਕਿਤਨਾਹੀਹੋਦੇਝੂਠਨਾਕਹੀਏ॥੮॥ਅਰਿਪਕੀਕਹੀਰਿਪੁਕਰਿਮਾਨੈ ਨਿਸਸ
ਪ੍ਰਭਾਕੀਜੋਰਿਪੂਨੂੰਅਗੈਸੌਕਣਸੀਤਿਸਨਿਸਸਪ੍ਰਭਾਦੇਕਹੇਣੇਕਰਕੇਰਾਜਾਤਿ
ਸਨੂੰਆਪਣੀਵੈਰਣਜਾਣਦਾਹੁੰਦਿਆ॥ਮੂਰਖਨਾਹਿਨਾਹਿਕਛੁਲਹਿਓ॥ਮੂ
ਰਖਪਤੀਨੇਨਹੀਕਛੁਬੀਜਾਣਿਆ॥੯॥ਕੋਤਹਕੀਕਤਿਆਸਿੱਰਕੀਜੈ ਕੋਤਾ
ਨਿਸਚੇਨੂੰਕੋਇਸਤ੍ਰੀਦੇਸਿਰਪ੍ਰਸਚੀਬਾਤਨੂੰਜੇਤ੍ਰਿਕਹੀਹੈ॥੧੦॥ਸਾਚਝੂਠਮੋਰੀਹੀ
ਨਹਿਓ॥ਸਚਤੇਝੂਠਮੇਰੇਵਿਚਹੀਦੇਖੀਏ ਕਿਆਸਚੀਹਾਂਤਾਂਮੈਹਾਂਜੇਝੂਠੀਹਾਂਤੇਮੈ
ਹਾਂ॥ਲਹਿਸਾਚੀਮੁਹਿਸਾਥਬਿਹਾਰਿਐ ਸਚੀਜਾਣਕੇਮੇਰੇਨਾਲਬਿਹਾਰਣਾਕਰੋ
ਝੂਠੀਜਾਨਕੈਚਕਹਿਮਾਰੋ ਜੇਸਨੇਝੂਠੀਜਾਣੋਸੋਚੋਰਕਰਕੇਮਾਰਦਿਓ॥੧੧॥ਇਕਸੌ
ਕਿਆਸੀਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੯੧ ॥੧॥ਭਾਨਕਲਾਰਾਣੀਦਾਨਾਉਸੀ॥੨॥ਮੈਕਹਜ
ਬਰਾਵਕੇਜਾਰਹੁਮੈਨੂੰਰਾਜੇਦੇਨਾਥੁਜਾਲਦੇਓ॥ਇਕਸੌਬਿਆਸੀਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੯
੨ ॥ਜਬਹੀਦਿਵਸਤੀਜਕੋਆਯੋ ਜਦੋਤੀਆਂਦਾਦਿਨਆਇਆ॥੩॥ਗਾਰਿ
ਤੁਰਾਜਪ੍ਰਭਾਇਕਰਾਜਦੁਲਾਰੀ ਰਿਤਰਾਜਪ੍ਰਭਨਾਮਾਇਕਰਾਜੇਦੇਬੇਟੀਸੀ॥੫
ਬਾਲਾਰਾਗਮਾਲਾਸਮ ਇਸਤ੍ਰੀਰਾਗਾਦੀਪੰਗਤੀਦੇਸਮਾਨਮੇਰੇਬਿਹਮਾਸ਼ੂਦੀ
ਪਮਾਲਾਜਨਦੇਗਈ ਮੋਰੇਪ੍ਰਵਿਚਮਾਨੇਦੀਪਮਾਲਾਹੋਗਈਹੈ॥੬॥ਬਿਛੂਆਕਨਿਬਿਤੁ
ਕਸੈ ਬਿਛੂਆਂਦੀਪੁਨਸਾਥੁ ਰਦਵੇਰਿਕਾਢਿਨਾਚਿਲਾਤ ਸੁਰਜਦਾਪ੍ਰਕਸਬੀਬੇਟ
ਤੇ ਵਾਹੂਤਿਸਪ੍ਰਭਾਤਨਿਕੋਗਤਿਕਰੈ ਹੂਤਸਪ੍ਰਭਾਦੇਨਾਲਕੇਤਾਭੇਦਾਕਰਨਾ॥ਧਜੀ
ਆ ਬ੍ਰਿਮਧੁਰਪ੍ਰੈਜਾਤਹੈ ਜੀਭਗੀਨੇਵਤਖੁੰਢੀਹੋਜਾਦੀਹੈ ੮॥ਜਰਦਾਲੂ ਜਰਦਾਲੂ
ਲਗਹਿਦਾਹੈ॥ਮੁਖਰਸਹੂੰਕੋਮਧੁਪਾਨਕੈ ਮੁਖਦੇਰਸਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕੂਕੇਬਹੀ
ਦਾਹੈ॥ਦੰਤਨਤੇਭਯੋਦ੍ਰਾਖਦਾਰਿਮਬਖਾਨਿਯਤ ਦੰਦਾਤੇਹੋਇਆਦਾਖਾਂਤੇਅਨਾਰ
ਕਹੀਦੇਹੈ ਅਧਰਤੇਭਯੋਤਾਹਿਹੂਖਕਛਿਯਤਹੈ ਹੋਠਾਤਹੋਇਆਤਿਸਨੂੰਰੰਕਹੀ
ਦਾਹੈ॥੧੦॥ਚਰਿਚਿਤਮਰਿਤ ਚੌ ਚਲਾਕੀਨੇ ਚਾਕ੍ਰਿਤਾਚਿਤਾਦਿਖੇਹੋਕੇਇਸਤ੍ਰੀਨੇਚ
ਲਿਤ੍ਰਕੀਤਾ॥੧੪॥ਅਮਿਰਤਖਾਨਪਰੀਸੋਭਈ ਖਾਨਨੂੰਸੋਘਰਨੀਨੂੰਯਾਦਕਰਦਾਹੋਏ
ਆ॥

੧੧॥ਧੀਨਿਅਛੱਤ੍ਰਜਾਕੋਧਰਮਸ੍ਰੀਭੂਤਿਰਾਜਕੁਮਾਰਿ ਪਠਾਣਕਹਿਦਾਤੇ ਧੀਨੋਹੋਛ ੧੪
੍ਰੀਧਰਮਰਿਤਰਾਜਪ੍ਰਭੌਜੋਕੁਮਾਰਅਵਸਥਾਹੇ॥ਸਿੰਘਾਸੁਤਾਕੇਕੇਮੁਝੇ ਸਾਥਪੁ
ਤ੍ਰੀਦੇਕੁਕੇਮੈਨੁਗੀਪ੍ਰਤਿਬੱਤਉਬਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿਬ੍ਰਤਾਧਰਮਨੂਬਚਾਕੇਲੈਗਈ ੧॥ਪਾਣੇ
ਕਮਦੀਵੂਜੈਤਣਨਇਕਤ੍ਰਾਮਦਪੀਤਾਹੋਵੇਵੂਸਰੇਸੁਵਾਵਸਥਾਹੇਵੇ॥ਇਕੋਸੌਤਿਰਾ
ਸੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੯੩ ॥ਖੂਨਸਾਲ ਸੁਨਾਘਰ ੧੩॥ਕੈਨਿਆਬਿਖੜੀ
ਚਕਨਧਾਰੈ ਜਫੀਵਿਚਕ੍ਰੀਚ ਕਾਂਨੂਫਤ੍ਰਕੇ॥ਸਹਸਪਾਂਚ ਪੰਜਸੈਕਰੀਰ
ਥਾਂਦੇਸਾਥਹੋਰਮਾਰਿਆ॥ਇਕ ਸੌਚੌਰਾਸੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੧੯੪ ॥ਸ੍ਰੀ
ਰਨਰੰਗਕੁਮਾਰਿਨਾਉਸੀ॥ਤਾਰਿਲਘੁ॥ਆਉਲਧੀਕਰਿਆਵਾਂ॥ਕਿਵ
ਆ ਹੀਦੇਈ ਤਖਤੇਮਾਰਦਿਤੇ॥ਰਾਖਿਮਹਾਬਤਖਾਨਗਏ ਮਹਾਬਤਖਾਂਨਮੇਰੇ
ਘੁਰਕਖਗਏਮੇ ਸਭਹੀਇਕ ਵਾਰਸੁਤੇਹਾਰਿਲਿਆਉ ਸਾਰਾਹੀਇਕਦਾ
ਰਸੋਲਹਾਂਤੇਚੁਰਾਕੇਲਿਆਓ॥ਪਾਸੁਨਤਬਚਨਤਸਕਰਸੇਭਏ ਸੋਕੋਰ
ਇਸਤ੍ਰੀਦੇਘੁੰਨਸੁਣਦੇਭਏ॥ਇਕ ਸੌਛਿਆਸੀਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧੯੬ ॥ਕਿ
ਚਨਪ੍ਰਭਾਜਟਦੀਧੀਸੀ॥੩॥ਕਰਮਕਾਲ ਕਰੰਦੇਸਮੇਅਨਸਾਰਜਮਧਰਭਏ ਮਾ
ਕਟਾਰਸਲ੍ਹਾ॥੧੯੭ ॥੪॥ਲਖੋਲੋਗਰਾਡੀਕਰਮਾਰੈ ਲੋਕਜਾਣਦੇਹੋਰ
ਰੀਹਲੇਲ੍ਹੇਮਾਰਦੀਹੈ॥੧੯੮ ॥ਹੋਤ੍ਰ ਸਰਤਾ॥ਚਰਿਤ੍ਰਾਸਿੰਘਰਾਜੇਦਾ
ਉਸੀ॥੩॥ਜਨਮ ਸਹਸਲਰੋ ਹਜਾਰਜਨਮਤੇਤ੍ਰੀ੯॥ਤੇਜਅਸਤ੍ਰਾਤੇਜਉ
ਸਤਰਾ॥੧੯੦ ॥ਛਤ੍ਰਜਾਰਕੌ ਛਤ੍ਰੀਦੀਪੁਤ੍ਰੀਰੋਦੀਸੀ॥ਰਾਇਪ੍ਰਬੀਨਪ੍ਰਬੀਨ
ਰਾਇਤਿਸਦਾਨਾਉਜਗਤਕੈਦਾਸੀ॥ਬਿਰਹਾਤਨਗਾਇਓਮਾਰਿਬਿਛੋੜੇਨਾਲਮਾ
ਰਿਆਗਇਆ॥੪॥ਮਿਲਬਸੁਤਾਮਾਤਾਸਿਉਚਹਿਓ ਮਿਲਣਾਪੁਤ੍ਰੀਨੇਮਾਤਾ
ਨੂੰਚਾਹਿਆ॥ਦਰਪਰਦਨਾਹੇਂਵ੍ਰਮੋ॥ਚਿਸਵਾਹਿਓ ਦਰਦੇਪੜਦਿਆਂਨੂੰਖਿ
ਚਕੇਬੰਨਾਦਿਤਾ॥੭॥ਲੋਪਅਬਭਯੋ ਨਸਟਹੁਣਹੋਇਆ॥੧੯੧ ॥ਗਾਨ
ਕਲਾਤਾਕੀਸਖੀ ਗਾਨਕਲਾਤਿਸਦੀਦਾਸੀ॥ਬੀਤ੍ਰਾ॥ਤਿਲਚੁਰਗਨਾਪਰ ਤਿਲਚੁ
ਗਣਾਦਾਸਦਾਨਾਉਸੀਤਿਸਦੇਉਪ੍ਰ੯॥ਖਰਕੇਟੂਕਰਾਹਾਬਹਮਾਰੇਪ੍ਰੇਧਰੋਖ
ਖ੍ਰਦਾਟੂਕਤ੍ਰਾਹੀਮੇਰੇਹਥਪਰਰਖੁਜੇਮੈਖਾਦਾ॥੯॥ਹਾਰਿਜਛ ਛੋੜਨੋਤ੍ਰਿਣਾ
੧੬॥ਜੱਛਨਗਹਿਓ ਛੋੜਨੇਪਕੜਿਆ॥੧੯੨ ॥ਤ੍ਰਿਦਸਸਕਲਾਇਕਬ
ਰਨਾਰੀ ਤ੍ਰਿਦਸਸਕਲਾਨਾਮਕੋਇਕ ਬ੍ਰਸੇਸਟਾਇਸਤ੍ਰੀਸੀ॥ਹੀਰਾਲਗਾਏ
ਤਹਾਂਉਨਿਆਂਵੈਹਿਰੂਲਾਕੇਤਿਥੇਉਨਿਆਂਏ॥੨॥ਕਰਤਕੇਲਸਾਹੁਚੇਤਾਆਏ
ਭੋਗਕਰਦਿਆਂਸਾਹੂਕਾਰਨੇਵੇਖਿਆ ੩॥ਸੀਤਾਤਿਹਾਰੀਮਾਤ੍ਰਾਹਹੀ ਮਿਤ੍ਰਤੇ
ਰੀਲਛਮੀਚੁਰਾਲਈ॥੧੯੩ ॥ਦੇਵਨਰਾਇ ਨਗਾਇਨਦੇਵਰਾਜੇਦਾਨਾਉਸੀ॥
ਨਾਕੇਹੋਵਧੋਘਨੇਨਾਲੇਦਾਹੋਛਾਸੀਬਹੁਤਾ ੧॥ਏਕਾਦਿਸਾਰਨਸੋਰਹੈਤਾਕੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਅਪਾਰ ਇਕਮਾਲਣਦੇਨਾਲਤਿਸਦੀ ਅਪਾਰਹੀਪ੍ਰੀਤਸੀ॥੩॥ਉਪਰਕਏ
ਦਏ ਉਪਰਕੇਡੇਦੇਦਿਤੇ॥੧੯੪ ॥ਸ੍ਰਿਦੇਸ ਸੁਰਗਲੋਕਾਵਿਚਾ॥੩॥ਹੋਓਹੀ
ਤੇਬੈਰਾਗਸਤਾਨ ਹੋਭਾਈ ਓਹੋ ਜਾਤਵਾਲੇਤੇਬੈਰਾਗਸਤਾਨੀਏ ੪॥ਦ੍ਰੁਮਤਦਾਹਨਤੇ
ਅਪ੍ਰਬਸਪ੍ਰਭਾਦੇਸਰਾਣੀ ॥ਆਨੇਰਿਥੇਆਇਕੇ ਪਾਤੀਕੋਅਗਨਕੀਲਾ
ਟਅਗਦੀਓਠੀ

ਨਰੇਰਨਚਾਇਕੇ ਨਲੀ ਏਰਨਚਾਇਕੂਕੇ॥੯॥ਦੁਰਗਾਦਾਸਸੁਨਬਾਤਿਤਿ
ਨੇ ਦੁਰਗਾਦਾਸ ਨੇਕਰਨੇਤਿ ਨਾਦੀਗਤੀਸੁਣੀ ਜੋਗਾਰਭਵੰਤੀਆਹੈ ਰਾਖਿਓਕੇ
ਇਇ ਲਾਜ ਕੋ ਤਾਂਇਲਾਜ ਕੂਕੇਰਖਿਆਜਾਨੂੰਨਤੇਰਾਣੀਆਨੂੰ॥ਮੈਨੇਮਿਲੋਹ
ਵ ਜਰਤੇਤਨੈਜਾਸਾਂਅਪਨੇਐਨ ਮੈਨਾਮਿਲਾਂਗਾਹਜਰਤਦੇ ਸਾਥ ਜਾਵਾਂਗੇਆਪ
ਨੇ ਘਰਨਾ॥੯॥ਤਬਹਾਥੀਤਦੋਰਜਪੂਤਣੀਆ ਦੀਜੋਇਅਨਕਹਿਓਇਨੈਮੇਨੂੰ
ਦੀਜੈ ਜਾਉਆਨੂੰਕਹਿਆਇਨਾਰਾਣੀਆਨੂੰਮੈਨੂੰਦੇਦੇਵੋ॥ਤੁਸਾਮਨਸਬਜ
ਸਦੇਤੇਕੇ ਲੀਜੈ ਤੁਸੀਂਜਸਦੇਤਾਸਿੰਘ ਦਾਮੂਰਾਤਬਾਲੇਲਗੇ॥੧੧॥ਹਮੈਨਗ
ਜਸੈਨਾਮੈਦੀਜੈਰਾਣੀਆਂਨੇਕਹਿਆ ਹਮਾਰੇਤਾਈਹਾਥੀਆਂਦੀਸੈਨਾਵਿਚਦੇ
ਈਏ ਏਤਰਕਹਾਥੀਦੀਨਿਆਈਹੈਅਸੀਕੀ ਹੁਣੀਆਂਸਾਹਾਂ॥੧੨॥ਨਾਦਨਕੋਸੁਭ
ਵਾਰੇਦੇਓ ਨਾਦਣਦਾਭੁਲੇਖਾਦੇਕੇਪਾਤਸਾਹਨੂੰ॥੧੩॥ਇਹਰਾਣੀਹਜਰਤਪ
ਹੀਆਈ ਏਰਾਣੀਆਹਜਰਤਦੇਪਾਸਆਂਈਆਹੈਮਿਲਣਾ॥੧੪॥ਜੇਬੇ
ਦਿਕੈਨ ਬਖਤਰਹੈਓਭਾਹੀ ਗਹਿਦੀਹੈਨਾਖ ਬਖਤਰਾਹੀਰੇਦੀਆਹੈ॥੧੫
ਕਹੂੰਬੀਰਬਾਨੀਨਕੇਬਕਤੁ ਫੂਟੇ ਕਿਤੇਬੀਰਬਾਣਵਾਲਿਆਕੇਮੁਖਫੂਟੇਪਏਹੈ
॥ਬੰਕ ਬਾਂਕਾ॥੨੧॥ਸੇਦਾਨਜੁਧਵਿਖੇ ੨ ਤੂੰਹਾਜਾਪੂਰਦੇਇਕਰੀਧਰਧਰੈ ਦੋਹਾਂਹਥਾਂ
ਦੇਵਿਦ ਫਨਕੇ ਜਿਸਦੇਉਪਰਤਲਵਾਰਮਾਰਤੇਹੈ॥੨੪॥ਕੂਹਕਤੇ ਕੂਹਕਬਾਣ
ਸਉਹੈਬਾਣਦਾ॥੨੫॥ਹਾਥਨਕੇਹਲਕਾ ਹਾਥੀਆਂਦੇਤੂੰ ਮਲਕਿ ਬਰਕੇਬਹੁਟੇ
ਬਰ ਦੁਸਾਲੇਲੈਕੇਜੇਨਾਬਣਾਉਬਣਾਏਹੋਏਸੇ ਅੰਬਰ ਬਸਤ੍ਰਵਾਲਿਫਿਕੇਅੰ
ਬਰ ਬਸਤ੍ਰਪੋਕੇਨੰਗੇਕਰਦਿਤੇ॥ਹਾਥੀਆਹਿ ਰਜਪੂਤਣੀਆਨੂੰ ੨੯॥ਭਾਣੀਜਾਣਿ
ਕੇ ਸੂਰਮਾਜਾਣਿਆ॥ਸੁਕਬਿ ਕਾਲ ਪੂਰਨਭਈ ਤ ਬਹੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਿਸੀਕਾ
ਲਾਈਪੇਕਾਬਿਰਾਮ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਕਥਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਵਾਲੀ ਸੀ ਸੋ ਪੂਰੀਹੋਈਆਅਗੈ
ਰਕਬੀਸੁਕਹੇਗਾ॥ਇਕਸੌ ਪੰਚਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੧੯੫ ॥ਅਪੂਰਬਮਕਲਾ
ਰਾਣੀਦਾਨਾਉਸੀਬਹੁਤਰੂਪਣਾਵਾਲੀ॥ਅੰਜਨਰਾਇ ਬਿਲੋਕਿਓਜਬਹੀ ਅੰਜ
ਨਰਾਇਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂਹੀ॥੧॥ਜੇਨੇ ਮਾਤਿਨਸਖਿ ਪਤਿਹਨੈ ਤੁਮਾਰੇਮਤਹੋਸਿ
ਤਰੇਪਕੇਪਤੀਤੇਰਾਮਾਰਾਦੇ ਦਾਹੋ ਦੇਵਾਂ॥ਸੁਕਮੰਤ੍ਰਕਛੂਸਾਹਿਸਿਖਾਵਹੁ
ਚੁਪਕਰਰਹਿਣਾਏਇਸਨੂੰਸਿਖਾਦੇ॥੧॥ਜੋਕਤ੍ਰਿਆਤਨਕੋਲਕਮਾਵੈ ਸੋਕ
ਰਕੇਜੋਇਸਤ੍ਰੀਨਾਲਭੋਗਕਰੇਹੁਭੂ॥ਜੋਸਿਖਭੂਮਤਲਹੈਸੋਮਾਰਾ ਜੋਸਿਖ
ਭੂਮਗਾਇਆ ਸੋਮਾਰਿਆਹੀਜਾਣੋ॥੯॥ਸਭਾਪਰਬੁਧੀਤਰਸਨੀਸਹਾਤੰ
ਰੇਥਾਵਿਚਸਭਾਪਰਬਹੈਤਿਸਨੇ ਦਿਚਕਥਾਸੁਣੀਹੈ॥ਧਰਮਰਾਜਕੀ
ਬਿਪਾਸਾਸਨਿਸੁਕਥਕਤੁਤੇ ਬਿਆਸਦੀਗਦੀਉਪ੍ਰਬੈਠਕੇਸੁਕਦੇਵਦੇਮੁਖ
ਤੇਸੁਣੀਹੈਸੋਤੁਹਾਨੂੰਕਹਿਤੇਹੈਸੀਘ੍ਰਹੀ॥੧੩॥ਅਵਰੇਖਿਯੋ ਵਿਚਾਰਿਆਹੈ
੧੪॥ਜਿਧਨਮੁਕਤਤਾਕੋਦਿਆਕਾਲਦਾਨਬਰਦਾਇਓ॥ਕਾਲਭਗਵਾਨਨੇ
ੲ ਬਰਦੇਣਵਾਲਾਹੋਕੇਤਿਸਰਿਖੀਨੂੰਜਿਉਂ ਮੁਕਤੀਦਾਦਾਨਦਿਤਾ॥੧੬॥ਕਥਾਸੋ
ਭੁਰਿਦੋਹੈਚੁਪਗਹਿਓ ਉਸਰਿਖੀਦੀਕਥਾਨੂੰ ਯਾਦਕਰਕੇਰਾਜਾਚੁਪਕਰਰ
ਹਿਆ॥ਇਕਸੌਛਿਆਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੧ ੯੬ ॥੧॥ਸੋਰਾਪਾਰਸ
ਹਸਵਾਰੇ ਪੰਜਸੌਤੇ ਲਾਤਿਸਨੇਬਣਵਾਇਆ॥ ੨॥ਕਛੂਆਪਕੋਰਾਸਜਤਾ

ਸੋ ਜੋ ਕਛੁ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਡੈ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਕੂੰ ਕੇ ਕਬੀਲੇ ਮੇਰੇ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ੧੫
ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਤ ਕੇ ਫੇਰ ਮੈ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ॥੩॥ ਕੋਟ ਦੂਰ ਕੇ ਜਬ ਹੈ ਉਤਰੇ ਕੋਟ
ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਤੇ ਜਦੋਂ ਬੀਬੀ ਪਕੇ ਉਤਰੇ ॥੪॥ ਦੁਰਭਾਤ ਤ੍ਰਗਲ ਘੇ ਕਠਨ ਕਿਲਾ ਲੇ
ਲਾਇਆ ॥੧੯੭॥ ॥੨॥ ਮੋਰੇ ਨਾ ਬਜਲ ਨੇ ਗਏ ਮੋਰੇ ਜੁਆ ਮੀ ਜਨਾਨਿਆ
ਲੁਗਾਏ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਚੌਕੀ ਹਿਤਾ ਹਿ ਬੁਲਾਵਤ ਭਏ ਪੈਗਾਰੇ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ
ਹੋਏ ॥ ਇਕ ਸੌ ਅਠਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ॥੧੯੮॥ ॥੬॥ ਜਬ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨ੍ਰਿਪ ਚਿ
ਤ੍ਰਨੇਹਾ ਹੈ ਜਦੋ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀ ਰਾਜਾ ਦੇਖੇ ॥ ਇਨਰਾ
ਨੀ ਸੋਕਾ ਜਾ ਬਿਰਾਰਿ ਘੋ ॥ ਇਨਾਂ ਮੈਂ ਤ੍ਰੀਆ ਨੇ ਕਛੂ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਖੋਟਾ ਕਰਮ
ਕੀਤਾ ਹੈ ॥੭॥ ਜਾਹਤ ਨੈ ਤਿਲ ਪੁਤ ਪੁਕਾਰਿਓ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸ ਤਿ
ਸਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਕੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਹੋਏ ॥੯॥ ਤਨਿਕ ਭਨਕ ਤਨਕ ਮਾਤ੍ਰ ਧੁਨ ੧੦ ॥ ਲਿ
ਖਿ ਕੈ ਲਿਖੇ ਪਠੈ ਇਕ ਦਿਓ ਲਿਖ ਕੂੰ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੂਰਵਣਾ ਇਕ ਦੇਹ
ਬਭੋ ਜਿਆਂ ਨੇ ਨਲਾਵਦੀ ਖਾਨੇ ॥੧੧॥ ਅਸਟ ਅਸਟ ਤਾ ਮੈ ਭਟ ਭਾਰੇ ਅ
ਠ ਅਠ ਸੂਰਮੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਬੁਹਾਨਾ ਕਰ ਕੇ ਡੋਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਓ ॥੨੧॥
॥ ਮੀਰਾ ਬੰਦ ਲਤ ਖਾਨ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ॥ ਇਕ ਸੌ ਨੜ੍ਹਿਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ॥੧੯੯॥
॥ ਦੁ ॥ ਸਿਵਾ ਫਿਕ ਰਹਿ ਗਿਦੜੀ ਆ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ॥੧॥ ਹੁਹਰ ਲਹੂ ਕਾ
ਪੀ ਬੋਲਦੇ ਹੈ ॥੧੩॥ ਹੋਤਨਿ ਕਤਨਿਕ ਸਾਗਿਗਏ ਅਸਨ ਕੀ ਧਾਰ ਤ੍ਰਨ ਸੀਸ
ਹਿ ਬੀਦੀ ਧਾਰ ਦੇ ਲਗਿਆ ਹੁਇਆ ਤਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਭਾਈ ਤਨਕ ਤਨਕ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋ ਗਏ ॥
੧੪॥ ਮੋਰਿ ਬਾਗ ਬਾਜਨ ਕੀ ਮੋੜ ਕੇ ਬਾਗਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਖੰਡ੍ਰਿ ਸਨ ਖੰਡਿ ਕਰਿ
ਖੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਖੰਡਣ ਕਰੇ ਹੋਏ ॥੧੫॥ ਛਤ੍ਰੀ ਛੌਣ ਨਧਾਰ ਛੱਤ੍ਰੀ ਜੋ ਛਤ੍ਰ ਪੁਣੇ ਨੂੰ
ਧਾਰਣ ਵਾਲੇ ॥੧੭॥ ਜਦੇਸ ਅਸਦ ਏ ਸਨੇਹਾਂ ਐਸਾ ਦਿਤਾ ॥ ਜਰਬੇ ਕਹ ਉਦੇਰ
ਭੀ ਜਲਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ॥੧੯॥ ਅਰਿ ਨਾਬਿਦਾਰਿ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਣ ਵਾਲਾ
ਰਾਜਾ ॥੨੧॥ ਜੀਵਤ ਬਾਚਾ ਪੂਰ ਜਿਉਂਦੇ ਨੇ ਜਿਸਨੇ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ॥੨੩॥
ਜੀਅਤ ਹਮਾਰੇ ਛੋਰਿ ਕਰਿ ਭਾਰੇ ॥ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਹਮਾਰੇ ਭਾਈ ਤਿਆਰ
ਛਡੇਗਾ ॥ ਦੋ ਇ ਸੌ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ॥੨੦੦॥ ॥੨॥ ਸਹਜਾਨਨ ਜੇਸ ਨਾਗ ॥੪
॥ ਪੈਰੀ ਬਰ ਐ ਬਰਤਿ ਸੈ ਅਕਾਸ ਦੇ ਦੇਉਤੇ ਕਹਤ ਸਬ ਧਾਬਿ ਚਾਰ ਕਹਿਤੇ
ਹੈ ਸੁਮਟ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ॥੧੧॥ ਬਸ ਅਸੁ ਦੇ ਧਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਕੇ ॥੧
੫ ਕਤਜਕ ਰਹੀ ਕਿਆਰ ਕਹਾਂ ਕੂ ਹੋਰ ਹਾ ਹੈ ਐਸੇ ਕਾਹਿਦੀ ਹੋਹੇ ਕੁਮਾਰ ॥੧੬
॥ ਸਾਖੀ ਸਾਤ ਮੰਗਾ ਕੂੰ ਸਾਹਿਹੈ ਸਾਖੀ ਸਤ ਮਾਬਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ਪੰਜ ਤਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਤੇ ਸੂਰਜ ਏ ਸਤ ਹੈ ॥ ਹੋਗ ਮਾਹਿਰੇ ਕਰ ਸੈ ਤਕ ਤ੍ਰਪੂਰੰਦੇ ਨਾਲ ਐਰਿਤਾ ਹਿ ਦਾਮ ਜਥ
ਨਗਾ ਹਿਘੇ ਖਿਚ ਕੇ ਪਲਾ ਫੜਿਆ ॥ ਅਲੀ ਖਾਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਗੁਲ ਬਲਦ
ਏਸੀ ॥੨੩॥ ਬਾਜ ਤਾਜ ਜਤ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਰਹ ਬਾਲਾ ਜਾਰਿਘੋ ਘੋੜਾ ਤੇ ਛਤ੍ਰ ਦੇ
ਸੰਜਗਤ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਇਮਤ੍ਰੀ ਦੇ ਬਿਛੋੜੇ ਰੂਪੀ ਅਗਨ ਨੂੰ ਕੇ ਜਲ ਗਏ ਉਸ ਫਦੇ
ਹੋਸੋ ਐਂਤਰਬ ਜਗਹਿ ਜਘਾਤੇ ਉਬਰਿਓ ਹੇਠ ਭਾਈ ਮੋਖੂ ਸਬ ਉਸ ਦੋਐਂਤ੍ਰ
ਵਸਦਾ ਸੀ ਅਲੇਖਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਚ ਗਇਆ ॥ ਦੋ ਸੌ ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ

੨੦੧ ॥ਤਿਨ੍ਰਿਪਮੇਧਜਗਿਕਾਰਿਬਡੋ ਰਾਜਸੂ ਜਗਕ੍ਰਕੇਤਿਨਾਇਸ
ਤ੍ਰੀਆਂਨੂਭੂਮਾਸੁਰ ਵਰੇਗਾ॥੩॥ਫਟਕਕੇ ਬਿਲੋਰਦਾ ਭੂਤ੍ਰਾਚਲਿਸਿਦ
ਪਰਬਤਹਿਸਲ ਹੁਕਮ ਚਾਂਦੀਦਾਪਾਂਜੋਨ੍ਰਿਪਐਰਹਾਥਾਤੇਹਾਆਵੇ ਜੇ
ਇਕਰਾਜਾਹੋਰਹਥਆਜਾਵੇਤਿਸਦੇ॥੯॥ਦੂਰਾਵਤਿਓਰੇਸੁਜਿਆ
ਰ ਦੂਰਾਵਤੀਵਿਖੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਹੈ॥੧੧॥ਤਬਨ੍ਰਿਪਸ
ਰਲਜ ਸਤ੍ਰ ਗਹਿਜਾਰਿਓ ਤਦੋਂਮੁਰਰਾਜਾਭੂਮਾਸੁਰਦਾਵਜੀਸਸਤ੍ਰਪ
ਕਰਕੇਮੁਰਦੇਤਹੋਇਆ॥੧੨॥ਖਰਿਸਕੇਸ ਰਲਰਿ ਰਰਤ੍ਰਦਾਈਸਕ੍ਰਿ
ਨਤਿਸਦੇਬਾਣਲਗਣੇਕਰਕੇ॥੧੫॥ਬਿਣਧਾਰੇ ਜਖਮਆਰੇ॥੧੬॥ਕ
ਲਪੇਤ ਸੁਇਨਾ ਨੂੰਗਾਤ ਕਰਨ੨੦॥ਤਨ ਨਾਲ ੨੨ ਦੂਲਰਾਵੇ ਲੜ੍ਹਾਦਾਹੈ॥
ਸੁਭਚਿਤ੍ਰਨਾਰਿਤ੍ਰਸੁਭਾਬਿਤਹਰੇ ਸੁਭਰਿਕਿਆਨੁਲੋਗਾਕੇਮਨਰੂਪੀਧਨਰੂ
ਰਾਲੈਂਦੇਹੈ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀ॥੨੦੩ ॥ਸਿਖੀਜੁਪਸੁਧਾਰਾ ਨ੍ਰਿਪਦਾਬਿਧਸਿ
ਖੀਹੈਬ ਣਾਕੇਰਾਜੇਆਂਨੇਜਸਤੇ॥੧॥ਨਿਸਿਸਾਦਿਨੇਸਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾਤੇਸੂ
ਰਜਦਾ॥੩॥ਤਬ ਲੋਸਿਪਸੁਬੀਰਲੋਕਾਵਿਵਕੇਗਏ ਤਬਰਾਂਈਸੋਬੀਰਸੋ
ਪ ਸੁਰਗਲੋਕਕੋਚਲੇਗਏ॥ਕਹਿਓਅਨਮਨੋਰਾਦਵ ਕਛੁਦਿਨ ਦੈਗਹਿਓ
ਲੋਕਾਂਨੂੰਕਹਿਆ ਰਾਜੇਦਾਦੇਕਾਦਿਨਹੋਏ ਚਿਤਰਾਜੀਨਹੀਹੈ॥੫॥
ਬਲਰਾਜਾਨਾਇਤਬੇ ਲਗਜਾਇਹੋ ਜਦੋਂਤਾਂਈਰਾਜਾਨਾਉਦਾਨਹੀਤ
ਬਤਾਂਈਸੇਜੁਧਨੁਜਾਵਾਰੀ ੧੩॥ਹੋ ਜੋਪਾਏਨ੍ਰਿਪਰਹੇਆਰਿਅਬਲਾਦਏ
ਰੇਤਾਈ ਜੋਰਾਜੇਰੋਦੇਪਾਏ ਸੋਸੋਇਸਤ੍ਰੀਨੇਆਰਿਦਿਤੇ॥੧੯॥ਸੁਮਾਰ ਜਖ
ਮਾਕਰਕੇ ੨੨॥ਆਰਪਰਨਤੇਰਹਿਸਿਪਾਹਨਜੋਕਿਓ ਰੋਲੀਦੀਆਰਪੈਣਤੇ
ਰਹਿਗਈ ਜਦੋਂਤਾਂਸਿਪਾਹੀਆਂਨੇਇਉਕੀਤਾ॥ਸਰਕਿ ਸਰਕਿ ਕਰਸਕਤੀ
ਕਾਰਤਿਹਕੇਚਲੇ ਤੁਰਤੁਰਕੇਹਥਾਵਿਚਤਲਵਾਰਾਂਫੜਕੇਤਿਸਕਿਲੇਦ੍ਰਬਰ
ਲੋ॥ਦੋਸੈਚਾਰਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੦੪ ॥੨॥ਬਾਗਹਿਗਾਈਲਵਾਇ ਬਾਗ
ਨੂੰਲੈਗਈ॥੫॥ਤਖਤਾਪਰਬਾਧਿਬ੍ਰਤਾਰਿਸੁਧਾਰਿਕੈ ਦੋਏਉਪ੍ਰਤਖਤਾਦੇਕੇ
ਉਪ੍ਰਉਸਬਾਧਿਬਾਬਿਛਾਇਆਬਣਾਕੇ॥੬॥ਜਾਕੇਦੋਨੋਪਾਇਨਪਰੀਐਜਾ
ਇਕੇ ਉਸਦੇ ਦੋਹੀਪੈਰੀਜਾਕੇ ਪਈਏ ਹੋਆਇਸਕੇਮਨਲੀਜਿਐਚਿਤਬਿ
ਰਮਾਇਕੈ ਹੋਭਾਈ ਜੋਗੀਦਾਮਨ ਮੋਹਤ ਕਰਲਈਏ॥੭॥ਇਹਦਿਸਤੇ ਉਹਕਿ
ਸਿਪ੍ਰਭਗਸੋ ਇਸਤ੍ਰਫਤੇਜਦੋਉਸਤ੍ਰਫਰਾਸਾਗਏ ਅਤਾਂਜੋਗੀਨੇਦੂਸਰੀਤ੍ਰਫਮੂ
ਹਮੇਤ੍ਰਲਾਇਆ॥੧੧॥ਬਾਤੇਸੋਨ੍ਰਿਪਸੋਕੋਉਕਰੋ ਰਾਣੀਕਹਿੰਦੀਹੈ ਬਾਤਾਂਤਾਂਜੋਕੋ
ਜੇਸਾਥਕਰੇ੧੩॥ਕਰਭੋਟੂਬਿਜਰਾਇ ਹਥਨਾਲ ਨੂੰਮਕੇਜਰਾਇਕ੍ਰਕੇ॥ਯੋਹੋਲਿ
ਖਖਾਤਪਰ ਏਲਿਖਕੇਖਾਤਪਰਰਖਗਏ॥ਸੁਰਗਦੇਖਿਭੂਅਦੇਖਸੁਗਏਪਤਾਲ
ਰ ਪਹਿਲੇਸੁਰਗਦੇਖਿਆ ਫੇਰਿਪ੍ਰਿਥੀਦੇਖੀ ਸੁਗਏਹਾਹੁਣਚਲੇਦੇਪਤਾਲਦੇਖਣ
ਨੂੰ॥੧੬॥ਸਿਧਿਆਸਿਧਿਸ ਸਿਧਸਭਾਤਿਨਾਨੂਕਹਿਦੇਹੈ ਦੋਸੋਪਾਂਚਰਾਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੦
੫ ॥੨॥ਨੈਜੇਬਨਾਇਕਸੁਤਸਾਹੁਸਿਹਾਰਿਓ ਨੌਜੇਬਨਰਾਇਨਾਮਕ੍ਰਕੋਸਾਹੂਕ
ਰਦਾਪੁਤ੍ਰਦੇਖਿਆ॥੪॥ਲਲਤਾਓਰ ਇਸਤ੍ਰੀਵਾਤੀ ਸਾਬ ਲਲਚਾਇਕੇ ਮੁਤ੍ਰਕਲ

ਇਆ ੮॥ਜੋਤ੍ਰਿਅਜੋ ਬਨਵੰਤ ਜੋਇਸਣੀਓਭੀਜੁਆਨਹੈਤੇਪੂਰਸਬੀਜਆਨਹੈ
॥ਭਿਤਤਿਖੇ ੯॥ਨੈਖੋਨੇਹੁਨਗੋਡੇਲਾਗੈ॥ਅਣੋਖੇ ਆਪਹੈਤੇਅਣੋਖਾਹੋਨ੍ਹੇਹਲਗਿ
ਆਹੈ॥੯॥ਜੋਤਸੰਗਸੋਤਿਨਿ ਤਕਾਪੋ ਸੋਦੋਹੋਇਆਤਿਜਦੇਨਾਲਤਿਸਦੀ
ਸੰਕਣਨੇਦੇਖਿਆ॥੧੦॥ਬਿਵਤ ਬਣਾਉ੧੨॥ਦੋਕੁਕਟਕੁਕਟੀਮੰਗਾਈ ਦੋਕੁਕੜ
ਤੇਇਕਕੁਕੜੀਮੰਗਾਈਆਂ੧੫॥ਤੁਮਧਨਤੇਵੈਜਿਅਤੇਜੋਹੈ ਤੁਸੀਧਨਤੇਜਾਓਗੇਰ
ਜਾਜੀਅਤੇਜਾਉਗਾ॥ਦੋਸੌਛੇਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੦੬ ॥੨॥ਦੋਸਤਲਟੀਬੁਸਨਨਦਿ
ਦੇਵਹਿ ਤਲਟੀ ਦੇਸਨੂਬਸਣਨਾਦੇਵੇ॥੨॥ਦਲਦਲਏਕਤਕਾਇਕੈ ਜੋਲਣੀ
ਕਥਾਦੇਖਕੇ ੯॥ਗਹਿਗਹਿਤਰੁਨਤਵੁਲਤੇਲਵੇ ਤੇਜੇਤਰਨਾਅਵਸਥਾਜੋਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇਪਕੜ੍ਹਪਕੜਲਏ॥੧੫॥ਜੈਨਖਾਨਜੁਬਰੇਸੁਤਾਕੇਆਇਕਰ ਜੈਨਖਾਨੁਕਹਿਆ
ਰਾਣੀਨੂੰਮੇਰੀਪੁਤ੍ਰੀਨੂੰਆਕੇਤੂਬਰਲੈਂ॥੧੬॥ਹੋਇਨੈਬਾਂਹਅਪਨੀਹਜੋਰਤਹਿਮਿ
ਲਾਇਹੈ ਹੇਭਾਈ॥ਇਸਦੀਬਾਹਫੜਕੇਆਪਣੀਫੜਕੇਪਾਤਸ਼ਾਹਨੂੰਮਿਲਾਦੇਵ
ਗਾ॥੧੧॥ਉਪਰਤਨਕਬਾਨੂਅਹਿਤਾਰਿਓ ਉਪ੍ਰਥੋਵਾਜੇਹਾਰੇਤਾਪਾਇਤਾ॥ਜੋਜਰ
ਜਾਤਨੈਕੋਨਿਹਾਰਿਓ ਸੋਜਾਲਣਵਾਲਾਦਾਰੂਨਾਥੋਵਾਬੀਦੇਖਿਆ॥ਦੋਸੌਸਾਤਚ
ਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ॥੨੦੭ ॥ਅਰਪਲਦੇਵੀਨਾਮਸੀਤਿਸਦਾ॥ਜਾਕੇਪੁਤਨਧਾਮਜਿ
ਸਦੇਘਰਪੁਤਨਹੀਹੁੰਦਾਸੀ॥੯॥ਮੇਰੇਭ੍ਰਾਤਰਾਜਾਇਹਕਰੋਮੇਰਾਭਾਈਹੈਰਾਜਾਇਸ
ਨੂੰਕਰੋ॥ਅਤ੍ਰਪਤ੍ਰ ਛਤ੍ਰਦਾਨਾਉ੧੪॥ਨੇਰਿਤਰਨਤਰਨੈਰ ਦੇਖਕੇਤਰਨੀਜੁਵਾਵਸ
ਥਾਜੋਜਾਰਹੈਤਿਸਦੇਅੰਗਾ॥ਦੋਸੌਆਠਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੦੮ ॥੧੦॥ਬਾਂਕਸੀਬੀਨ
ਬਾਂਕਸਤ੍ਰਸਾਰਖੀਬਿਨਲਗਦੀਹੈ ਤਾਲਮ੍ਰਿਦੰਗਕ੍ਰਿਪਾਨਕਟਾਰੇ ਕੈਸੀਆਂਤਿਮ੍ਰਿ
ਦੰਗਕਰਦਤੇਕਟਾਰਸਾਰਖੇਲਗਦੇਹੈ॥ਮ੍ਰਿਨਾਲਸੀਜੈਨਲਾਟਅਗਾਰੀਸਾਰਖੀਹਿ
ਰਾਂਦੀਚਾਂਦਨੀਲਗਦੀਹੈ ਜੜਾਈਸੀ ਜੇਬ ਜਾਤੇਸਾਰਖੀਜੋਭਾਲਗਦੀਹੈਸ
ਖੀਪਨਸਾਗਕਿਸਾਰ ਕੇਆਰੇਹੈਸਖੀਕਪੂਰਹੈਕਿਸਾਰਲੋਹੇਦੇਆਰੇਹੈ॥ਰੋਗਸੋਰੋ
ਗ ਰੋਗਸਾਰਖਾਰਾਗਲਗਦਾਹੈਬਿਰਾਗਸੋਬੋਲਬੋ ਬੈਰਾਗਸਾਰਖਾਬੋਲਣਾਲਗ
ਦਾਹੈਬਾਹਿਦਬੂੰਦਨਬਾਸੀਬਸਾਰੇ ਬਦਲਦੀਆਂਬੂੰਦਾਹੈਕਿਬਾਣਹੈਬਿਸ੍ਰਾਲੇ॥ਬਸਿ
ਸੇਬੈਨ ਬਸਸਾਰਖੇਬਚਨਲਗਦੇਹੈ ਭੁਲਾਜੈਸੇਭੁੱਖ ਬਰਛੈਜੈਸੇਰੋਣੇਲਗਦੇਹੈਹਾ
ਰਨਹੋਹਿਭੁਜੰਗਨਕਾਰੇ ਹਾਰਨਹੀਹੈਕਾਲੇਸਰਪਹੈ॥੧੧॥ਬਿਲਾਪਸੇਬਾਰਨਬਿ
ਲਾਪਸਾਰਖੇਹਾਬੀਲਗਦੇਹੈ॥ਬਿਆਧਸੀਬਾਸਾਬਿਆਰਬਹੀਰੀ ਤਾਪਸਾਰਖੀ
ਬਾਸਨਾਵਾਲੀਪੌਣਜੋਬਹਿਦਹੈਸੋਲਗਦੀਹੈ॥ਕਾਕਸੀਕੋਕਿਲਕੂਕਕਰਾਲਸੀ
ਕੋਇਲਾਦੀਕੂਕਕਾਉਸਾਰਖੀਭਾਇਆਨਕਲਗਦੀਹੈ ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਕੀਬਿਆ
ਲਪਰੀਕਿਛੁਰੀਹੀ ਕੌਲਦੀਨਾਲਸਪਸਾਰਖੀਲਗਦੀ ਹੈ ਕੀਸਖੀ
ਪਣੀਹੈਕਿਛੁਰੀਹੈ॥ਭਾਰਸੀਭੌਨ ਭੂਖਸਾਰਖੇਘਰਲਗਦੇਹੈਭ ਖਾਨਕਭੂ
ਖਨ ਭੌਦਾਇਕਰੋਣੇਲਗਦੇਹੈ ਜੈਸਕਿਜ੍ਵਾਲਸੋਜਾਤਜਰੀਗੀ ਚਾਂਦਨੀਦੀ
ਲਾਟਨਾਲਜਲੀਜਾਤੀਹਾਂਰੀਸਖੀ॥੧੨॥ਬੈਰੀਸੀਬਿਆਰ ਬੈਰੀਸਾਰ
ਖੀਪੌਣਲਗਦੀਹੈ॥ਬਿਲਾਪਸੋਬੋਲਬਰੋਣਸਾਰਖਾਬੋਲਣ ਲਗਦਾਹੈ
ਬਾਨਸੀਬੀਨਬਾਣਸਾਰਖੀਬੀਨਲਗਦੀਹੈ ਬੀਜਤ੍ਰਬਿਬਾਰੇ ਬਾਜੇਪੀੜ
ਸੇਲਗਦੇਹੈ॥ਜੈਗਸੋ ਜੈਗ ਜੈਗਸਾਰਖੇਪੀਪਰੂਲਗਦੇ ਹੈ ਮੁਚੰਗ
ਦੁਖੰਗ ਮੁਚੰਗਵਾਜਾਭੀਖੇਸਾਰਖਾਹੈ ਅਨੰਗਕਿਅੰਕਸੁਅੰਕਕਿਆ ॥ਰੇ ਅੰਗ॥
॥ਵਿਖੇਕਾਮਹੈਕਿਅੰਗਾਨੂੰਆਰੇਵਢਦੇਹੈਵਾਅਕਾਂਦੇਕਿ ਆਰੇਹੈ॥ਚਾਂਦਨੀਚੰਦ

ਤਹਿਕੀਕਾਤ॥ਅਨ ਅਸਲ ਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਭਾਵ ਅਸਲ ਬਿਨਾ ਵਾਰਤਕ

ਚਿਤਾਚਹੂਓਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਦੀਚਾਂਦਨੀਦ੍ਰਿਖ੍ਯਾਸਾਰਖੀਚੌਹੀਤਰਫੀਹੋਈਹੈਂਕੋਕਿ
ਕ ਲੂਕਕਾਕੰਬੁਕਸੀਮਾਰੇਕੌਲਾਂਦੀਬੁਕਜੇਹੈਸੋਹੁਕਸਾਰਖੀਮਾਰਦੀਹੈ॥ਫੂਲੇਨਫੂ
ਲਣਨੀਫਨਿਆਰੇਫੁਲੇਹੋਏਫੁਲਨਹੀਸ੍ਰਪਹੈਫਣਾਂਵਾਲੇ॥੨੧॥ਚਟਕਚਟਕਦੇਬਾ
ਤੈਮਟਕਿਬਤਾਏਹੈ ਸਤਾਬੀਸਿਤਾਬੀਬਾਤਾਂਕਦੇਮਣ੍ਹਕਦੇਨਾਲਕਹੇਗਾ॥੨੪॥ਕੁ
ਜਕੁਰੰਗਕਹਾਕਰਿਡਾਰੇਕੌਲਤੇਮ੍ਰਿਗਕਿਆਹੈਸਭਤਿਸਦੇਨੇਤ੍ਰਾਉਪੌਤ੍ਰਾਰਣੇਕਰੇ
ਹੈ॥ਉਂਡਝਖੀਨਹੁੰਕੇਝੁਝਕਾਰੇ ਸਮੂਹਮਛੀਆਕੇਝੁਝਕਾਰਦਿਤੇਹੈ॥ ਅੰਤਕਸੋਚ
ਨਸੋਚਦੇਅੰਤਕਰਣਵਾਲੇਹੈ ਧੀਰਜਮੋਚਨ ਧੀਰਜਦੇਦੂਰਕਰਣਵਾਲੇਹੈ ਲਾ
ਲਚੀਲੋਚਨਲਾਲਤਿਹਾਰੇਲਾਲਚੀਹੈਲੋਚਨ੍ਹਹੈਪਿਆਰੇਤੇਰੇ॥੨੮॥ਦੂਰਗਏ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਫਲ ਦੂਰਕਰਾਇਆਦਿਤਾਹੋਇਆ ਫਲ ੩੧॥ਚਾਰਕਿਏਚਖਚਹੈਮੂੰਹਨੇਤਥਣਾ
ਕੇਹੈਦੀਸੀ॥ਫਲਸੋਈਲੈਹਾਥਹੁਚਿਤਰਾਚਿਸੋਦਿਓ ਸੋਫਲਹਾਥਵਿਖੇਲੈਕੇਰ
ਛਾਜੋਲਗਾਦਾਸੀਸੋਪ੍ਰੇਮਨਾਲਦੇਦਿਤਾਰਾਜੇਨੂਬੋਲਿਆਨੇ॥ਸੋਈਦ੍ਰਮਜਾਨਿ ਸੋਈ
ਬ੍ਰਿਛਦਾਫਲਹੈ॥੩੪॥ਹੋਤਵਰਿਖਅਤਿ ਹਾਇਮ ਹੇਰਾਜਾਤੇਰੀਏਹਿਸਤ੍ਰੀਨੇਉਸ
ਰੋਗਾਲਨੂਦਿਤਾ੩੫॥ਸੁਦਾਤਰਨਿਤਾਕੇਫਲਹਮਤੇਲੀਜੈਏਸਦਾਤਰਨਤਾਈ
ਦੇਦੇਣਵਾਲਾਫਲਮੇਰੇਪਾਸੋਲੈਲਈਏ॥੩੬॥ਬਿਰਹਾਕੀਦਹੀਬ੍ਰਿਛਿਕ੍ਰੋਦੀ
ਹ ਸਾੜੀਹੋਈਹੈ॥੩੭॥ਗਿਗਿਆ ਗਿਣਤੀ੪੦॥ਆਨਜਰਾਰਦਾਏਹਮਰਫਲ ਲੀਆ
ਕੇਜਰਾਦੇਦੂਰਕਰਨਵਾਲਾਫਲਮੈਨੂਦਿਤਾਹੈ੪੧॥ਬਿਝੁਕੇਬਰਾਊ ਉਠਦੀਹਾਂ
ਬਰਤ੍ਰਾਕੇ॥੨॥ਤਨਕੇਤਨਕੈਨਹਿਤਾਪਕਿਯੋ ਤਨਦਾਤਨਕਮਾਤ੍ਰਬੀਤਾਪਨਹੀਕੀਆ
ਦਿਯੋਨ੍ਰਿਪਦਿਤਾਰਾਜੇਨੂ੪੪॥ਆਧਿਕਆ ਪ੍ਰਭਾਖਿਯੋਨ੍ਰਿਪ ਅਧਾਫਲਆਪਰਾਜੇ
ਨੇਖਾਧਾ॥ਆਧਿਕਰੂਪਮਤੀਕਹਦੀਨੋ ਅਧਾਕਰੂਪਮਤੀਬੇਸ੍ਵਾਨੂਦਿਤਾ॥ਬਿ
ਅਰ ਮਿਲਾਉਣਵਾਲੀ੪੫॥ਅਮ੍ਰਿਤਲਯੋ ਅਮ੍ਰਿਤਤਾਈਨੁਲਾਇਆ੪੬॥ਬਿਸ
ਰਸੰਭਾਰਛਕਿਮਨਮੈ ਤੇਸਨੁਬਿਸਾਰਕੇਬਿਹੇਸੀਨਾਲਤ੍ਰਿਪਤਹੋਰਹੀਆਂਹੈ॥ਮਨਮੋ
ਹਨਮੈ ਮਨਮੋਹਨਵਾਲੇਰਾਜੇਦੇਵਿਚ॥੫੧॥ਹਰਿਰਾਜਹਮਾਰੇ ਰਾਜੇਆਕੇਰਾਜੇਮੇਰੇਬ
ਚਨਾਸਤਿਕ੍ਰੂਰਮੁਓਹੰਕਾਰਾ ਨਿਸਚੇਕ੍ਰੂਰਕੇਭੁਣਤੇਹੰਕਾਰਮਰਦਾਹੈ੫੪॥ਕਰਤਜਰਾਜ
ਤਸੋਏ ਜਰਾਦਾਜਤਣਾਸੋਕਾਲਹੀਕਰਦਾਹੈ॥੫੫॥ਪਿੰਡਾਅਵਰਾਪਾਰੇ ਸਰੀਰਉ
ਰਾਰਪਾਰਆਉਂਦਾਜਾਂਦਾਹੈ॥੫੭॥ਆਸਾਕੀ ਆਸਕਰਨਵਾਲੇਰਾਜੇਆਕੀ ਸਰਤ
ਰਤੁਰਤ ਨਰਿੰਦਰਕੇਤੁਰਤ ਸਹਸਧਾਰਕੇਸਾਜ ਹਜਾਰਾਧਾਰਾਂਬਣਾਕੇ੬੧॥ਏਕਮੈਂ ਨੂ
ਭਰਥਰਪਿਤ ਚੁਪਤਾਨਿਹਾਰਿਯੋ ਇਕਚਰਖੇਦੇਮੂੰਨੇਤੇਪਿਉਰੋਦਾਂਭਰਥਰੀਨੇਦੇ

ਖਿਆ॥੬੪॥
ਜਸਨਹੀਉ
ਲਹੁਤੀ ਬਾਲਕ
ਮਰਗਈਆਂ
ਟਨ ਜਾਨਵੀਖ
ਹੋਏਹੈ॥ਭੁਏ

ਰਕਤਰੰਗ ਲਹੂਰੰਗਕਮਾਤ੍ਰ॥ਉਸਾਸਆਸਤਿਹਾਰੇਮਿਲਨਕੀ
ਹੈਉਭੇਸਾਸਨਾਲਆਸਾਥੁਆਡੇਮਿਲਣਦੀਲੂਕੇ॥੬੧॥ਅਬ
ਅਸ੍ਰੁਥਾਜੇਣੀਆਂਹੁੰਦੀਆਂਸੀਆ ਲਹੀਨਜਾਦੇ ਦੇਖੀਨਹੀਜਾਂਦੀ
੬੫॥ਜਰਾਕੀਧਰੀ ਬੁਢੇਪੇਨੇਪਕੜਲਈਆਂ॥੭੧॥ਜਾਨਕਜ
ਹੀ ਮਾਨੋਇਨਾਂਦੇਕੇਸਾਂਵਿਚਰੰਗਾਬਹਿਗਈ ਇਸਕਰਕੇਓਟੇ
ਭੁਕਮਕੇਭੇਸ ਚਾਦੀਸਰੂਪਾਚਿਟੇਨਾਦੇਸੋਨੈਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੦੯

॥੧॥ਜਨੁਰਤਿਪਤਿਕੀਪ੍ਰਿਜਾਨੁਰਾਜੇ ਮਾਨੋਕਾਮਦੀਏਸਤ੍ਰੀਸੋਭਦੀਹੈ॥੯
ਨਿਧਨਦੇ ਨੈਨਿਧਾਕੇ ਵਾਨਦੀਨਨਿਧਕੇ੧੦॥ਆਨੁਹੇਤਬਚਮਾਨਨਲਯੋ ਰਾਣੀਦਾ
ਹਿਤਮੰਨਕੇ ਬਚਨਮੰਨਨਾਲਾਇਆ॥ਦੋਇਸੌ ਦਸਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੧੦ ॥ਤਿ
ਹਾਅਧਿਕੋਤਮਪ੍ਰਭਾਤਿਯਹੈ ਅਧਕ ਉਤਮਪ੍ਰਭਾਤਿਸਦੀਏਸਤ੍ਰੀਰਹਿਦੀਸੀ॥

ਸੀਤਾਨ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭੁਦੁਹਿਤਾਤਿਹ ਸ੍ਰੀਤਨੂਤਾਕ੍ਰਿਤਪਭੁਪੁਤ੍ਰੀਸੀਤਿਸਦੀ॥੧੧
੩॥ਛੈਲਕੁਅਰਕੇਤੈਮੁਹਿਆਨਮਿਲਾਇਦੈ ਛੈਲਕੁਅਰਨਾਮਮਿਤ੍ਰਕੇਤੂੰਮੈਨੂੰਲਿ
ਆਕੇਮਿਲਾਦੇ॥੪॥ਛੈਲਛੈਲਨੀ ਸੁੰਦ੍ਰਤੇਸੁੰਦ੍ਰੀ॥ਹੇਜਨੁਕਨਵੋਨਿਧਿਰੰਕਰੁਪ॰
ਈਆਜਾਇਨ ਮਾਨੋਇਸਕੀਗਾਲਣੀਨੇਨੌਨਿਧਾਪਾਈਆਹੈ॥੧॥ਜਨੁਕਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਫਾਸਾਜੇਫੇਫਸੀ ਮਾਨੋਪ੍ਰੇਮਨੂਕੇਫਾਹੀਵਤਫਸਗਾਈਹੈ॥੧ਵੰਧਾਇਪ
ਈ ਦਾਈਪਈ॥ਦੋਸੌਗਿਆਰਹਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੧੧ ॥੩॥ਚਲਨਚਾਤੁ
ਰੀਕੋਬਿਖੇਚੰਚਲਚਾਰਪ੍ਰਬੀਨ ਚਾਤੁਰੀਕੇਚਲਨਾਬਿਖੇਚੰਚਲੀਸੁੰਦ੍ਰਸਰੂਪ
ਸੀਗੁਣਾਨੂਕੇਪ੍ਰਬੀਨਸੀ॥੧॥ਨਰੀਮਨੁਖਾਦੀਆਇਸਤ੍ਰੀਆਂ੯॥ਉਰਕੇ
ਲੋਹਿਲਗਾਇ ਛਾਤੀਸਾਥਲਗਾਇਲਈਏ॥੧੦॥ਚਿਕਨਿਆਹਿਚੀਕਣੇਕੇ
ਸਾਵਾਲਾਜੁਰਾਕੇਰ ਨੋਵਜੁਗ੧੨ ਕੂਰਝੂਠੀਆਂ੨ ੩॥ਲਹੈਨਕੋਰਾਜਾਕੇ
ਕਰਈਰਾਜਾਜਾਣਦਾਨਹੀਕਿਆਕੰਮਕਰਦੀਹੈ॥ਦੋਸੌਬਾਰਹਚਰਿ
ਤ੍ਰਇਤੀ॥੨੧੨ ॥ਔਰਬਾਲਰੂਪਸਮਵਾਕੀਹੋਗਾਇਸਤ੍ਰੀਉਸਦੇਰੂਪਦੀ
ਤੁਲਨਹੀਹੈ॥੨॥ਲਹਿਗਾਈਰਾਜਾਬਡੇਚਾਹਿਚਹਿਰਹੇਅਨੇਕਲਈਨਾ
ਈਰਾਜਾਬਡੇਚਾਹਚਾਹਰਹੇਅਨੇਕਾਂਹੀ॥੩॥ਚਛਮਤੀਲਾਹਿਲੀਨਚਛਮ
ਤੀਨੇਦੇਖਲਾਇਆ॥੧॥ਜੁਰਿਕੈ ਚਰਕੇਮੰਜਾ੧੧॥ਚੀਨੀ ਜਾਣੀ੧੫॥ਸਾਹਿ
ਕਮਾਹਿਨਾਮਜਾਇਕੀਜੈ ਬਿਅਰਬਹੀਮੈਨੂੰਮੇਮੇਲਾਹੁਆ॥ਉ॥ਕਾਪਰਦੀਕੇ
ਸੀਸਤੂੰਹੈ॥ਜਿਵਜੀਪ੍ਰਾਸਿਗਮੇਗਾਚਤ੍ਰਾਂਦੇਵੇਗਾ॥ਦੋਸੌਤੇਰਹਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ
੨੧੩ ॥੪॥ਲੇਖਤਇਹੈਭਵਨਮੈਭਈ ਘਰਦੇਦਰਵਾਜੇਉਪ੍ਰਏਲਿਖੀ
ਹੁਈ॥ਰਾਮਸਹਾਈਮੇਰੇਬੀਤੁਹਾਡਬੀਰਾਮਸਹਾਈਹੈ॥੯॥ਉਧਰਚਲੀਉਧਲਚ
ਲੀ॥੨੧੪ ॥ਔਰੰਗਸੋਤਾਸੋਸਦਾਲਰਤਰਹਤਰਨਧਰਿ ਸੋਔਰੰਗਾਤਿ
ਸਦੇਸਾਬਲਤ੍ਰਦਾਗਹਿਦਾਸੀਰਣਵਿਖੇਧੀਰਜਵਾਨ॥੧॥ਕਲਸਨਾਉਸੀ੫
ਪਠੈਹੈ ਮਨੁਖਭੇਜਕੇ੬॥ਐਮਨਮੋਸਿਵਪੂਜਣਜਾਂਵਾਗੀ॥੧॥ਉਤੇਦੁਸਮਨਨੂੰ
ਪਠਾਖੇ ਉਧਰਤਿਸਰਾਜੇਦੇਬੈਰੀਆਂਨੂੰਦੂਤਭੇਜਿਆਜੋਰਾਜਾਸਿਵਾਂਦੇਮੰਦ੍ਰਪਾਸ
ਆਇਆਹੈ॥੨॥ਅਬਲਾਸਾਹਿ ਤਨ੍ਰਿਪਤਿ ਗਹਿਲਈ ਰਾਜੇਦੇਸੰਜੁਗਤਾਇ
ਸਤ੍ਰੀਫੜਲਈ॥੯॥ਤਵਨ ਕਥਾਇਸਤ੍ਰੀਦਾਨਾਉਸੀ॥੨੧੫॥ ॥ਬਲਕੀ
ਖਾਣੇਕੀਜੋਰੀਦੇਮੂੰਜਕੂ ਭੁਨਕੇਕਨ੍ਹਾਹੇਦ੍ਰਿਢਆਹਿਆ॥੨੧੬ ॥ਫੈਲਕੂਸ
ਪਤਸਦਾ ਸੂਰ ਸੂਰਮਾ ਸੰਬਗਾਰਲਾਜਤਨਿਰਕਾਮਬੀਦੇਖਕੇਲੰਤੂਹੰਦਾਹੈ ਜ
ਸੀਰਤਸੂਰਾਤਿਸਪੂਤ ਅਨੇਸੁਭਾਉਵਾਲਾ ਸਾਨਿਅਤਰਾਵਾਲ ਸੁੰਦ੍ਰਸਰੂਪਵਾਲਾ
ਸਪੁਤ੍ਰਹੈ॥੨॥ਕਨਰਕਬਜਾਦੇਸਦੇਰਾਜੇਨੇਜਿਤਿਆ॥੩॥ਬਹੁਰਿਕਨਉਜਸਕੀ
ਸੁਤਾਦ੍ਰੋਹਕਨੌਂਦਸਦੇਰਾਜੇਦੀਪੁਤ੍ਰੀ੫ ਛਾਜਕਰਨ ਛਜਕੇਨੀਏ ਨਾਗਾਦਪਭਨ
ਕੀਤੀਆਉਪ੍ਰਏਕਪਾਰ॥ਇਕਟੰਗਿਇਸੁ ਚਾਂਦਿਆਨ ਚਾਂਦਦੇਸਾਦਿਆਨੂੰਮਰਿਆ
॥ਬਾਰਿ ਫੂਕਕੇ ਖੰਡਬੁੰਦੇਲਾਬਿਦਾਰਿਯੋ ਬੁੰਦੇਲਖੰਡੀਆਂਨੂੰਮਾਰਿਆ॥ਖੁਨਸਿਖੰ
ਡਿਆਨਬਿਹੰਡਿਯੋ ਨੂੰਦਪਕੇਖੰਡਿਆਸਾਥਮਾਰਿਆ॥ਪੁਨਿ ਮਾਹਾਸਟ ਫੇਰਮ
ਫਟਿਆਨੂੰ ਤਿਲੰਗ ਤਿਲੰਗਦੇਸਾਦਿਆਂਨੂੰ ਦੌੜ ਦ੍ਰਾਵੜਦੇਸਾਦਿਆਨੂੰ ਨ੍ਰਿਪਸੂਰ
ਬੀਰਸੈਂ ਦੁਸਰਸਮਹੀਦਈਮਾਹਿਇਸਨਗਹਿ ਰਾਜਾਸੂਰਬੀਰਤੇਸੈਂਦ੍ਰ ਰੰਗ॰
ਹੈਪ੍ਰਿਥੀਦਿਤੀਹੈਪ੍ਰਿਥੀਦੇਰਾਜਿਆਨੂੰਪਕੜਕੇਆਪਣੇਕਰਕੇ॥੭॥ਬਰਬਰੀਨ
ਕੇਬ ਰਬਰਦੇਸਾਦਿਆਨੂੰਜਿਤਕੇ ਬਾਹੁਜਾਲੀਨ ਬਹਸਾਲੀਆਨੂੰਮਾਰਿਆ॥ਗਰਬ

ਅਰਬਕੋਦਾਹਿ ਅਰਬਦੇਸਾਦੇਆ॥੮॥ਗਰਬਨੁਸਾਤ੍ਰਕੇ ਸਰਬ ਦਰਾਬੁਨੋਕੋਦੇਉ
ਐ ਸਭਖਨਵਾਲਿਆਨੁਦੰਡਦੇਤਾ॥ਅਰਬਖਰਬਾਰਿਪਦਰਬ ਅਣਗਿਣਤਸ
ਤ੍ਰੈਅਨੁਚਬਕੇ ਜਰਬਛਿਨਾਇਕਮੈਮਾਰੇ ਸੋਭਾਵਾਲੇ॥ਇਕਛਿਨਵਿਖੇਮਾਰੇ॥੯॥ਸਰ
ਬਰਗਬਿਅਨਦਰਗਬਿ ਚਬਣਵਾਲਿਆਂ ਸਭਨਾਨੁਚਬਕੇ ਮਾਲਨੇਰਦੇਸ ਹੋਦੂੰਦਤ
ਜੀਤ ਪ੍ਰਾਂਚੀਦਿਸਿਜੈਕੋ ਕੀਓ ਹੈਭਾਈ॥ਜਿਤਦਾਨਗਾਰਾਪੂਰਬਦਿਸਾਦੇਜੈਕਣਨੂਬਜ
ਇਆ॥੧੦॥ਸੂਰਸਰਸ ਸਭਐਨਹੀਗੇਬੁਰਐਛੋਊਕੋਤੋਊ॥੧੧॥ਦਸੋਨਾਗਭ
ਗੇ ਦਸੋਦਿਸਾਨੂਹਾਥੀਭਜਗਏ॥੧੨॥ਤਬਲ ਨਗਾਰਾ॥੧੩॥ਕਬ੍ਰਜ ਬਸਦਾਆਉ
ਹੈਕੋਟਿਚਿਨੀ ਕੋਕਟਕ ਹੈਭਾਈਕਿਟੋਚੀਆਂਦੀਸੈਨਾ॥੧੯॥ ਫਲਿਦੇਜਿਅਨਜੀਤ ਫੁਲਿਕੇ
ਜੀਆਨੂਜਿਤਕੇ॥੨੧॥ਕਹਨਪੋਸਰਤਿਨਧਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੋਸਤੀਦਾਤਨੁਧਾਰਕੇ ਨਿਹ
ਗ ਸਿਸਾਰ॥੨੩॥ਫਾਂਸੀਪਾਸ ਫਾਹੀਤੇਕਹਾਣੀ॥ਪਾਂਚਸਹਸਸ੍ਰਤਿਤੇਮਾਰਤਤਾਕੇੜ
ਸ ਪੁੰਜਹਜਾਰਅਸਵਾਰਨੁਮਾਰਦਾਹੈਤਿਸਦਾਭੋ॥੨੫॥ਤਰੁਨਿ ਇਸਤ੍ਰੀ॥੩੧॥ਆ
ਪੁਨਿਦਿਤਰਨਕੋਪੁਨਿਭਯੋ ਆਪਜੁਧਦੇਵਾਸਤੇਉਦੇਹੀਦਾਭਾਇਆ॥੩੨॥ਭਲਾਬ
ਢੇ॥੩੩॥ਬੋਲਿਅਰਸਤ੍ਰਮੈ ਤੇਬਿਚਾਰਿਐ ਬੁਲਾਕੇਅਰਸਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀਨੁਮੰਤ੍ਰਾਬਿਚਾ
ਰਿਆ॥ਬਲੀਨਾਸਜੇਤ ਸੀਨੁਬੁਲਾਭੇਜਿਆ॥੩੪॥ਗੋਲਿਤੁਮਲ ਛਿੰਮਾ ਦੂਸਰੇਬਾ
ਨੀ ਬ੍ਰਾਣਾਵਾਲੇਸੂਰਮੇ॥੪੩॥ਅਕਰਕੈ ਭਾਜਿਹਭਾਹਿਐ ਮਛੀਦਾਕਿਭਾਜਿ ਖੇਪਾਇ
ਆਹੇਆ॥੪੪॥ਇੰਦ੍ਰਦੇਵਤਬਮੰਤ੍ਰਬਤਾਯੋ॥ਇੰਦ੍ਰਨੇਦੇਵਤਿਆਨੂਮੰਤ੍ਰਦਸਿਆ
੪੫ ਉਪਚਾਰ ਉਦਮ॥ਜਿਤੇਐ ਜਗਾਤਨਜਦ੍ਰਰਹੈ ਮੂਢ ਧਦਾਸਰੀਜਰਾਕ੍ਰਕੋਜਿਤਿ
ਆਰਹੇ॥੪੬॥ਹੈਜਾਂਤਨਲਹਿਓਨਜਾਏ ਹੈਭਾਈਜਿਸਦਾਸਰੀਰਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂਜਾਂਦਾ
ਪਿਨਾਜਿਅਜਾਨਿਐ ਦਾਇਆਜੀਆਵਿਖੇਜਾਣੀਦੀਹੈ॥੪੯॥ਕੁਨੀਰ ਖੋਟਾਜ
ਲ ਹਮਰੀਭਾਂਤਿਬਹੁਤਾਦਿਨਜੀਹੈ ਹਮਾਰੀਤਰਾਂਦੂ ਖੀਹੋਕੇਬਹੁਤਾਦਿਨਜੀਵੇਗਾ॥
੫੧॥ਅਛਲ ਛਲਛੈ ਲੀ ਛਲਿਐ ਅਛਲ ਛੈਲਨੂ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇਛਲਿਆ॥ਸੁਕਾਬ
ਕਾਲਤਬਹੀਭਯੋ ਪੂਰਨਕਥਾਪ੍ਰਸੰ ਕਬੀਸਾਹਿਬਕਹਤੇਹੈ ਤਿਸੀਕਾਲਬਿਖੇਕ
ਥਾਦਾਪ੍ਰਸੰਗਪੂਰਾਹੋਇਆ॥ਅਗੇਹੋਰਮੰਤ੍ਰੀਕਹੇਗਾ॥ਹੈਸੋਸ ਤਾਰਾਚਾਰਤਾਇਤੀ
੨੧੧ ॥੧॥ਹੈਦ੍ਰੈਭਾਕੇਸਸਿਸੂਰਰਹੇਮੰਡਰਾਇਕੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾਤੇਸੂਰਜਬ
ਣਾਕੇਤਿਨਾਦੇਈਹੋਰਹੈਹੈਭਾਈ॥੨॥ਜੀਰਸਰੀਗਮਤੀ ਜੀਅਮਾਰੀ ਸਰਿ
ਰੀਰਾਮਤੀਜਿਤੇਹੀਮਾਰਦਿਤੀ॥ਸਭਾਹਿਨਲਹਤਰਾਵਕਹਿਜਾਰੀ ਸਭਨਾ
ਦੇਦੇਖਾਦਿਆਰਾਜਾਮਰਗਿਆਰਾਜੇਨੁਦਾਹਕਰਦੀਹਾਂ ਇਉਕਹਿਕੇਸਾਨੂ
ਦਿਤੀ॥੬॥ਭਯੋ ਸੂਰ ਸੂਲ ਹੋਇਆ ਸੀਇਸਨੂਕੇਚਾਜਾਮਰਗਾਇਆ॥੨
੧੮. ॥ਖੁੰਰਾਗਾਣੂਕੇਤਟ ਖੂੰਡਾਗਾਣੂਕੇਪਾਸ ਬਾਂਦਰਹੀਆਹਿਰਾਂਊ ਰਹੀ
ਮਾਬਦਰਾਊ ਦਨਾਊ ਸਾ॥ ॥ਸੀ ਚਪਲਾਗਮਤੀਨਾਊਸੀ॥੩॥ਗਾਇ
ਸਾ ਖੁਲਭਏ ਖੁਸਾਲਗਾਇਦੇਸਾਥ॥੧॥ਖਾਦੇਮਨਚਾਰਿਐ ਮੁਲਾਣਿਆਨੇ
ਕਹਿਆ॥ਦੇਸੋਊਨੀਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ ੨੧੯ ॥ਜਨੁਕੀਸਸਵਾਰੀ ਆਨੇਇਕ
ਏਹੋਈਈਸ ਨੇਬਣਾਈਹੈ॥੩॥ਜਾਸਹੇਤਕੀਕੈਸਮਝਾਈ ਆਪਣੀਹਿਤੂਜਾ
ਣਕੇਸਮਝਾਈ॥੪॥ਸੀਸੇਸਰਾਬਕ ਸਰਾਬਦੇਭਰੇਹੋਏਸੀਸੇਹੈ ਕਿਮਤ
ਕਿਧੋਮਦਰਾਕੇਸੋਪ੍ਰਯਾਰੇ ਬਹੁਤੇਮਸਤਮਦਰਾਕੇਪਿਆਲੇਹੈ॥ਬਾਨਸਮੈ
ਗਬਾਰਨਸੇ ਬਾਣਾਸਾਰਖੇਹੈਮ੍ਰਿਗਾਦੇਬਚੇਸਾਰਖੇਹੈ ਤਰਵਾਰਨਸੋਕਿਬਿਖਾਬ
ਖਿਆਰੇਤਲਵਾਰਸਾਰਖੇਹੈ [illegible]

ਨਾਰਨ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਹੈਂ ਕਜਰਾ ਨੈਨ ਕੇ ਕਜਲ ਵਾਲੀਆਂ ਕੇ ਹੈ ਦਖਣਾ ਭਨੈ॥੯
ਦਖਣੇ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਕਿਧੋਂ ਨੀਦ ਨਿਦਾਰੇ ਕੇ ਕਿਧੋਂ ਨੀਦ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਹੋਏ ਹੈਂ॥ ਨੈਣ ਜਗੇ
ਕਿ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਕੇ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਹੈ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂ ਕੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਕਿਸੀ
ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਕੇ ਮੀਤ ਕੇ ਨੈਨ ਸਖੀ ਗਸਿਆਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਨੈਨ ਹੇ ਸਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲੇ ਹੈਂ॥੬
ਅਜਰ ਪ੍ਰੈਜਰ ਗਾਰ ਹੈ ਜਰਾ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਕੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਰਹਾਰੀ॥੭॥ ਬਿਰਹ ਸਜਨ
ਕੇ ਬਧੀ ਸਜਣ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ੧੦॥ ਮਨ ਭਾਵੰਦਾ ਮਾਨਨੀ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ
ਮਾਨ ਵਾਲੀ ਕੇ ੧੧॥ ਤੂਨਿ ਤਾਂ ਕੀ ਭਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਿਸਦੀ ਹੋਈ॥ ਦੋ ਸੌ ਬੀਸ ਦਾ ਹੋਰ
ਇਤੀ ੨੨੦ ॥ਈਸ ਫਜੈ ਪਨਮੇ ਈਸ ਬਜਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰੈਦਾਸੀ ਜਾਮਨ ਖਾਨ
ਉਕ੍ਰਕੇ ਪਠਾਣ॥੩ ਮਨ ਤੈਂ ਮਲ ੨॥ ਨਿਰਖ ਰਹਤ ਪ੍ਰਹੂਤ ਦੇਖਦਾ ਭੇਜੀਏ ਦੂਤਿ ਸਨੂੰ
੫ ਔਣਾ ਇਕੇ ॥੨੨੧ ॥ਤੇਸਨ ਭੁਯੋ ਦੇ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ॰
ਸੁਭਾਉ॥੨॥ ਗੁਨ ਮਿਹਰ ਭਣਖਿਯੋ ਗੁਨ ਮਿਹਰ ਨਾਉ ਕਾਹਿ ਦੇ ਸੋ॥ ਹੇ ਅਸੁਰੇਸਿ ਦੇ ੩
ਨਨਾ ਥਾ ਕਿਸਾ ਸਿਕਾਰ ਮਾਨਿ ਯੋ॥ ਭ੍ਰਾਈ ਅਸੁਰਾਂ ਦਾਈ ਸ੍ਰ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਕ੍ਰਕੇ ਮੰਨਿਏ ਤਿਸਨੂੰ॥੫॥ ਆਨਿ ਹਿਤੂ ਕਹੱਮੀਤ ਮਿਲਾਯੋ ਲਿਆਕੇ ਪ੍ਰਿਆਰੀ ਨੂੰ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਮਿਲਾਇਆ॥੮॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸਾਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਇ ਕਰਿ ਯਾਰ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਚਲਿਤ੍ਰ ਦਿਖਾਲ ਕਰਕੇ॥ ਆਪਨ ਮੇ ਦ੍ਵੈ ਇਕ ਦ੍ਰੁਮ
ਸਾਝ ਗਡਾਇਹੌਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਕ ਬ੍ਰਿਛ ਦੇ ਵਿਚ ਗਡ ਦੇਹ ਕ੍ਰਕੇ॥੮॥ ਛਲੋ ਹਿ
ਛਲ ਭਾਰਿ ਹੌਂ ਛਲ ਨੂੰ ਬਿਛਲਕੇ ਸਿਟਾ ਦਿਆ॥੧੧॥ ਜਾਨਕ ਬਡੇ ਚਨਾਰ ਤਰੇ ਸੋ ਵਤ
ਭਈ ਜਾਣ ਕੇ ਬਡੇ ਚਿਨਾਰ ਦੇ ਬ੍ਰਿਛ ਹੇਠ ਸੌਂਦੀ ਭਈਆਂ ਵਹੇ ਬ੍ਰਿਛ ਮਾਹਿ ਗਡ ਹਾਕਰਿ ੧੪
ਯੋ ਉਸੇ ਬ੍ਰਿਛ ਦੇ ਵਿਚ ਟਿਆ ਉਕ੍ਰਕੇ ਤਾਮੈ ਐਂ ਚਿਤ ਰੂਨ੍ਹੇ ਵਹਿ ਡਾਰੀ ਖਿਚਕੇ ਤੇ ਤਿਸਦੇ
ਚਾਇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾ ਦਿਤੀ॥੧੫॥ ਆਨਿ ਉਕਾਰਿ ਦ੍ਰੁਮ ਮੀਤ ਕਾਢਿ ਤਾ ਕੋ ਲਯੋ ਆਕੇ ਮਿ
ਤ੍ਰਨੇ ਬ੍ਰਿਛ ਉਕ੍ਰਕੇ ਤਿਸਨੂੰ ਕਢ ਲਿਆ॥੨੨੨ ॥ਛਰਹਰੇ ਜੂਨ ਛੇਬਾ ਜੂਨ
ਵਾਛੇਰਾ ਜੂਨ ਸਮਤ ਵਨ ਕੀ ਤਿਸਦੀ ਸਮਾਨ ਤੀਨ ਭਵਨ ਨੇ ਹਿਆਨ ਤਿਨਾ ਭਵਨਾਂ
ਵਿਖੇ ਹੋਰ ਨਹੀ ੨॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਜਮੇ ਅਨਸਾਰਾ॥੧॥ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਸੋ ਕਰਤਨਾ ਸਕੀ
ਤਹ ਭਯੋ ਨਾਸ ਹੋਣੇ ਵਾਲਾ ਨਾਹੀ ਨਾਹ ਕਰਤਾ ਹੋਇਆ॥੧੧॥ ਹਾਡੀ ਤੂ ਚਾਗਿਲੋਨ
ਕੈ ਹਡੀਆਂ ਤੇ ਖਲੜੀ ਤੇ ਉਪ੍ਰੀ ਰਹਤ ਮਾਸੁ ਦਾ ਲਭਏ ਰੈਦਾ ਮਾਸੁ ਦਾਣੇ ਨਾਲ ਰਖ਼ਾ
ਕੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਖੁਵਾਦਿਤਾ॥ ਦੋ ਸੌ ਤੇਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੨੩ ॥ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰਾਜ ਯੋ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੈ ਕਿਧੋਂ ਰਾਜਾ ਹੈ ਆਨਿ ਕਿਸਕੇ ਜਗਦੀਸ ਕੁਬੇਰ ਹੈ ਕੇ ਬਿਧਨੇ
ਐਸਾ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜਾ ਹੈ ਬਿਸਨ ਕੇਤਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰ ਕਲਾ ਤਾਂਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰ
ਕਲਾ ਤਿਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ॥ ਤ੍ਰਾਨ ਵਲਕ ਅਰ ਨਾਮ ਸੀ॥੧੯ ॥ਇਹ ਛਲ ਛਲਿਯੋ
ਸੁਬਾਮ॥ ਇਸ ਛਲ ਕ੍ਰਕੇ ਛਲ ਲਿਆ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ॥ ਦੋ ਸੌ ਚੌਬੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨
੨੪ ॥ਬਾਰਾਣਸੀ ਨਗਰਿ ਕਾ ਬਿਰਾਜੈ ਕਾਸੀ ਨਗਰ ਇਕ ਬਿਰਾਜ ਦਾ ਸੀ॥੧॥ ਸੁਨਤ ਕੁ
ਅਰ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਇਕ ਸੁਤ ਬ੍ਰਹ ਸੁਨਤ ਕੁਆਰ ਨਾਮ ਕ੍ਰਕੇ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਨਾ
ਕੋ ਭਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਂ ਕੋ ਗਤਿ ਕੋ ਅਵਤਾਰ ਕੈ ਤਾਂ ਕਾਮ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ਕੇ ਕਾਮ ਦਾ ਹੀ ਅ
ਵਤਾਰ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਾਲਬਚ ਖਚਾਰ ਮਤੀ ਚਖਚਾਰ ਮਤੀ ਨਾਉ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਿਸਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿ
ਆ ਹੋਰ ਕਿ ਸੋ ਰਾਜੇ ਦੀ ਧੀ ਸੀ॥੫॥ ਕਠੋਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਕ੍ਰੋੜ ਹੀ ਇਕ ਤ੍ਰਫ ਕ੍ਰਕੇ ੯॥ ਸੁਨ ਰਾ
ਜਾ ਸੁਰ ਜਾਇ ਹਆਹੀ ਸੁਣ ਹੇ ਰਾਜਾ ਇਹੁ ਸੂਰਜ ਹੈ ੫ ੧੩॥ ਅੰਤ੍ਰ ਨ ਸੋ ਆਭਿ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿ ਥ

ਰਿਆਦਈਊਡਾਇਮੰਞਾਦੇਨਾਲਪੂਜਕ੍ਕੇਥਾਲ੍ਹੀਉਡਾਦਿਤੀਅਕਾਸਨੂ॥ਨਿਸਾ
ਇਕਸੌਜਾਨਿਮੋਹਗਨਭਹਿਮੋਥਹਰਾਇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਸੋਜਾਣੀਦਾਹੈਅਕਾਸਵਿਚਇ
ਸਖਕਾਰਫਿਰਦਾਹੈ॥ਦੋਸੌਪਚੀਹਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੨੫ ॥ਦੋਹਰਾ॥ਪੂਰਨਸੇਵਨਕੇਦਰਬ
ਧਰੇਹਰਿਧਰਤਭਏਪੁਨਾਸੋਫੀਆਦਾਧਨੁਧਾਰਿਆਹੋਇਆਭੁਰਾਕੇਆਪਧ੍ਰਖ ਦੇ
ਦਾਹੋਊਆ॥੭॥ਤਬਲੋਕਹਿਓਆਥਿਤਾਇਕਠਿਕਰੀਦੀਹਜੇਖੇਤਬਤੇਤ੍ਰੀਆਥਿਤ
ਨੋਇਕਠੀਕਰੀਦੌਧਰੀਪਾਂਸੋਮੰਗੀ॥੧੦॥ਕਾਜਿਕਰੇਰਿਕੁਤਵਾਰਖਜਾਨੇਜਬਲਹਿ
ਪੇਕਾਜਤੇਕੁਟਵਾਲਨੇਜਦੋਂਕੇਤ੍ਰਾਰੂਪਈਆਂਦਾਖਜਾਨਾਦੇਖਿਆਂਹੋਮਸਲਾਇ॥੧੧
ਹੈਮਸਹੂਰਰੋਭਾਈਏਬਚਨਸਾਰੇਪ੍ਰਗਟਹੈ੧੨॥ਵਾਕੇਖਾਨਾਲਿਖਿਖੋਉਸਦੇਖ੍ਯਾ
ਨਾਨੇਲਿਖਿਆਪਾਤਸਾਹਨੁਬਣਾਕੇ॥ਦੋਸੌਛਬੀਹਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੨੬ ॥ਰਾਗਿਨੀਭਾਸ
ਰਾਜਾਬਿਧਾਨਿਸੋਰਾਜੇਨੂੰਪੂਰਕੇਬ੍ਰਹਮਾਹੋਰਨਾਬਣਾਇਸਕਿਆਤਿਸਜੇਹਾ॥੧॥
ਨਾਮਰਹੋਤਿਹਤਰਨਕੇਸ੍ਰੀਮਨਮਾਲਮਤੀ ਸ੍ਰੀਮਨਮਾਲਮਤੀ॥ਤਿਸਦੀਇਸਤ੍ਰੀਦ
ਨਾਮਰਖਿਆਹੋਇਆਸੀ॥੨॥ਨਾਮਰਾਇਮਹਬੂਬ ਮਹਬੂਬਰਾਇ ਨਾਮਸੀ॥ਖੂਬ
ਚੰਗਾ॥੩॥ਅਮਿਤਤਰੁਨਕੇਰੂਪਾਬਿਰਾਜੈ ਤਿਸਨੂਆਪਦਾਅਮਿਤਹੀਰੂਪਾਬਿਰਾਜਦਾ
ਸੀ॥੪॥ਲਿਹਿਮਾਹਿਚਗਇਕਹਿਤੂਬੁਲਾਈ ਦਾਸੀਇਕਪ੍ਰਿਆਰੀਜਾਣਕੇਬੁਲਾਈ
੧ਲੋਲ ਚੰਚਲ॥੧੦॥ਇਹਛਲਛੈਲੀਛਲਸੁਛਾਲਿਪਤਿਕੋਗਈ ਇਸਛਲਕ੍ਰਕੇ
ਇਸਤ੍ਰੀਮਿਤ੍ਰਪਤੀਨੁਛਲਗਈ॥ਦੋਸੌਸਤਾਈਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੨੭ ॥ਰਤਿਪ
ਤਿਕੀਤਿਰਤੀਕੀਦੋਹਾਂਦੀਛਬਨਜਤਹੋਜਾਂਦੀਹੈ॥ਪਤਾਜੀਕੂੰਤੁਰਾਇਕੇਅਸਾੜੀ
ਰਿੜ੍ਹਾਹੋਪੈਣਾ॥ਘੋੜੇਨੂਤੁੜਾਕੇਸਾਡੀਤ੍ਰਫਦੇਰਾਹਪੈਣਾ ਜਾਲਮਜਲੂਲਦੁਹੀਨੇਨੂੰ
ਨਚਾਵਣਾ॥ਜਾਲਮਦੁਖਦੇਦੇਣਵਾਲੇਦੋਹਾਂਨੇਤਾਨੂਨਚਾਉਣਾ ਐਜਨਾਦੇਵਾਇਬਾ
ਲਬਿਸਖਧਰਾਇ ਸਰਮਾਜੇਨਾਪਾਉਣਾਹੈਏਹੋਨੇਤਾਂਨੂਪਿਬਾਣਾਨੁਬਾਦਚੜ੍ਹਾਈਹੈ
ਖੁਸਾਲੀਨੂਬਢਾਇ ਅਨੰਦਨੂੰਬਧਾਕੇ ਨਾਲੇਕੈਫਾਨੂਚੜ੍ਹਾਵਣਾ ਨਾਲੇਸਰਾਬਨੂਛਕਕੇ
ਅਮਲਚੜ੍ਹਾਉਣਾ॥ਬਦਨਾਦਿਖਾਣਾ॥ਸਾਂਨੂ ਮੁਖਾਦਿਖਾਉਣਾ ਸਾਨੂ ਛਾਤੀਨਾਲਲਾਣਾ॥ਅ
ਤੈਨੇਣਾਨਾਲੀਨੇਣਜੋੜ੍ਹਿਵਿਹਾਨੇਹੁਲਾਵਣਾ ਛਾਤੀਦੇਨਾਲਲਾਉਣਾਨਾਲੇਨੇਤ੍ਰਾਂਨਾਲਨੇ
ਤ੍ਰਜੋੜਕੇਐਹਜੇਹਾਨੇਹੁਲਾਉਣਾ॥ਐਹੀਪਿਆਰੇਮਾਲਿਬਿਆਨ ਜਾਣਾ॥ਮਿਲੋਬਿ
ਨਾਨਹਿਜਾਣਾਸਾਈਧਾਹੇਸਾਈਆਂ॥੭॥ਪਤਿਆਛੋਰਿਲਖੀਪ੍ਰਿਅਕਹਾ ਪਤੀਆ
ਖੋਲਕੇਦੇਖੀਪਿਆਰੀਕਿਹਾਹੈ ਉਹ ਓਥੇਤੋ॥੮ ਸਾਚਕ੍ਰ ਨਿਸਚੇਕ੍ਰਕੇ॥ਦਿਆਤ੍ਰਪ
ਲਾ ਛੋਸ ਮਾਂਦੇਪਖਦੀਆਂਸਤਕਰੋਪਿਉਦੇਪਖਦੀਆਸਤਕੁਲਾਂਨਰਕਾਵਿਚਜਾਪੇਣਾ॥੧੦
ਸਗੁਜਾਕੇਪਾਪੁਣਾਕ੍ਰਕੇ੧੪॥ਪਸੁਰਿਆ ਪੁਸਲ੍ਹੀਆਜਾਣਕੀਆਹੀਭੂਆ ਛ
ਤ੍ਰਾ੧੬॥ਬਹੁਰਿਮੇਖਤੇਬਾਧਿਓਫੇਰਮੇਖਨਾਲਬੀਨਿਆਰਾਜੇਨੂ॥੧੧॥
॥ਕਰਿਕੇਨ੍ਰਿਪਹਿਮੰਦਸ੍ਵਾਦਖੋਉਡਾਇਕੈਕ੍ਰਕੇਰਾਜੇਨੁਗਡੀਉਡਾਉਣਾਕ੍ਰਾਦਿ
ਤਾ॥ਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰੇਸਾਹਇਹਦਏਦਮਾਮੇਜਾਇ ਮਿਤ੍ਰਮੇਰਾਹੇਸਾਹਾਇਨਗਾਰੇਬਜਾਉ
ਦਾਜਾਂਦਾਹੈ॥ਦੋਸੌਅਠਾਈਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੨੮ ॥ਫੂਲਪਾਨਮਦਪਾਨਸੇਜਸੁ ੬
ਭਕੈਗਚੇਪੇ ਸਤਫਰੀਚਾਆਇਆਹੋਇਆਮਦਰਾਪੀਕੇਮੈਦਰਸੇਜਾਨੂਬ
ਣਾਇਆ॥੭॥ਦੁਹੂਹਾਥੋਂਤ੍ਰਬਦਨਧਰਤਭੀਜਾਇਕੈ ਦੋਹਾਹਥਾਨਾਲਤ੍ਰਕ
ਨ੍ਰਕਰਕੇਮੂੰਹਫੜਦੀਹੋਈਜਾਕੇ॥ਬਾਇਭਈਮਰਾਪੇਦਈਉਠਾਇਕੇ॥ਪੇਟ
ਭੜਕਗਈਮੇਰੇਰਾਜੇਨੂਇਸਪ੍ਰਕਾਰਬਾਤਉਠਾਦਿਤੀ॥

ਮੂੰਦਿ ਮੂੰਦਿ ਮੁਖ ਰਖਤ ਕਹਾ ਉਕਰਤ ਹੈ ਮੂੰਦ ਮੂੰਦ ਕੇ ਮੁਖ ਰਖਦੀ ਹਾ ਕਿਆ ੧
ਏ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੧॥ਸਾ ਜਾ ਕੂਲ ਹ੍ਵੈ ਵਿਆਕਲਾ ਜਾਸ ਹੇਕੋ। ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਸਿਨ
ਆਨਿ ਧਾਰਿਓ ਆਂਖਿਨ ਹੇਰਿ ਯੋ। ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਪ੍ਰਕਟ੍ਰ ਹੋਇਆ
ਦੇਖਿਆ। ੧੧॥ਅਰਧ ਨੂਪ ਹਰੀ ਨੇ ਜਕਰੀ ਪ੍ਰਯਾਹਿ ਸੋ ਧਾਰਿਯੋ। ਅਧੇ ਦਿਨ
ਦੁਪਹਿਰੇ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਲ ਪਤੀ ਆਇਆ। ਮੂੰਦਿ ਮੂੰਦਿ ਮੁਖ ਨਾ ਕਹਹਾ ਕਹਿਕੇਰ
ਕੇ ਹੀ ਮੁੰਦ ਮੁੰਦ ਮੂੰਹ ਤੇ ਨੱਕ ਹਾਹਾ ਕਹਿਕੇ ਚੁਪ ਕਰਹੀ ਦੋ ਸੌ ਇਕਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ।
੨੩੧ ॥ਬਿਰਧ ਛਤ੍ਰ ਤਿਹ ਨਾਮ ਬਿਰਧ ਛਤ੍ਰ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ। ੨॥ਮਦਨ ਕੁਮਾ
ਰ ਨਿਰਖ ਕਰ ਗਈ ਮਦਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਕਰ ਗਈ। ੫॥ਹੋਤ ਰਿਆਰੇ ਹੋ ਭਾਈ
ਅਰੁ ਤੁਰਕੇ ੧॥ਸ਼ਿਖਾਰਾ ਬਾਗ ਸਿਰੋ ਦੋ ਸੌ ਬਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੩੨ ॥੧ਬਾ
ਇ ਬਿਲਾਸ ਭਲੀ ਹਿਤਕਾਰੀ ਪੌਣ ਬਿਲਾਸ ਵਾਂਗ ਰੋਗ ਪਿਆਰ ਵਿਗਦੀ ਹੈ। ੨ ਬੀ
ਬਾਲ ਹੁਤੀ ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ ਕਲਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ ਕਲਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ੫॥ਪਾਨੀ
ਪਾਨ ਤਬੈ ਮੁਖ ਦੈ ਹੌ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗੀ। ੬॥ਮਕਰੀ ਖ੍ਰਾਇ ਕੈ ਮ
ਜਾਣ ਖੁਆ ਕੇ ਮਰੀ ਤੂੰ ਬੀ ਇਵ ਹ ਮਰਯੋ ਰਿਝ ਰਿਝ ਕੇ ਓਹ ਰਾਜਾ ਮਾਰਿਆ। ਸਵਤ
ਕਹ ਗਹਿ ਲਯੋ ਸੌਕਣ ਨੂੰ ਫੜ ਲਇਆ। ੧॥ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜਾ ਕੇ ਭ੍ਰਿਤ ਅਨਿਕ ਬਨਾਇ
ਕੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਬਾ ਦਿਤਾ ਜਿਮੀ ਵਿਚ ਵਾਇ
ਸਰਾਣੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਇ ਜੋ। ੯॥ਸਭਨ ਲਹੇ ਚਖ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇ
ਖਾਦਿਆ। ਉਹਿ ਬਿਧਿ ਪਤਿ ਹਨਿ ਉਸ ਬਿਧਿ ਨਾਲ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਇਹ ਛਲ ਜ
ਕਹਿ ਟਾਰਿਯੋ ਇਸ ਛਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸੌਕਣ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ। ਦੋ ਸੌ ਤੇਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਇਤੀ ੨੩੩ ॥ਨ੍ਰਿਪਤ ਕਲਾ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ ਸਹਰ ਟੋਕ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ
੧॥ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ਸੈਨ ਤਹਾ ਕੇ ਨ੍ਰਿਪ ਬਰ ਰਾਜਾ ਬਰ ਸੈਨ ਤਿਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦ
ਚ ਸ੍ਰੇਸਟ। ੩॥ਜਬ ਤ੍ਰਿਯ ਤਿਨ ਤਰੁਨੀ ਨਰ ਲਹਾ ਜਦੋਂ ਤਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਜੁਵਾ ਪੁਰਸ ਦੇਖ
ਆ। ੪॥ਪਰਮ ਪਾਟ ਕੀ ਬਡੀ ਆਪਟ ਦੀਆਂ ਲਾਸਾਂ ਦਾ ਪਘੂੜਾ ਬਣਾਇਆ। ੧ ਬਹਾ
ਇ ਕੈ ਬਹਾਉਣਾ ਕਰਦਾਇਆ ਰੂਣ ਸੰਦ ਰੋਹੇਠ ਨੂੰ। ੫॥ਰਾਵਨ ਲਹਿਯੋ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਿ
ਯ ਆਇਆ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਚੇਰਿ ਅਨਭਾਵ ਬੁਲਾਇਯੋ ਦਾਸੀਆਂ ਨੇ ਭਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਲਿ
ਆਦਾ। ੧੪॥ਜੇ ਅਲਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇ ਰਤਿ ਹ ਭਾਖਯੋ ਜੀਆ ਵਿਚ ਲਜਾ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ
ਦਾ ਭੈ ਕਰਕੇ ਚੇਰ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿਆ। ਹੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਛਾਨਿ ਚਿਤ ਨਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਹ ਭਾਖਿਯੋ ਚਿਤ
ਵਿਚੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾ ਪਛਾਣੀ ਮਾਰ ਹੀ ਰਿਪ੍ਰਿਆ ਤਿਸ ਨੂੰ। ੨੩੪ ॥੩ ਸੀਚ ਸੀਚ ਕੇ ਬਾਰ
ਮੂੰ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਕੀ ਕੁਇਰ ਕਿ ਜਾਨੂੰ ਲਈ। ੧੪॥ਹੋਲ ਹਿਤਾਇ ਲਤ੍ਰਿ
ਜਾਣ ਕੇ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਆਸਕੀ ਜਿਯੋ ਨਿਰਬਹਈ ਆਸਕੀ ਦੀ ਨਿ
ਬਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰਬਾਹੁ ਦੀ ਹੈ। ੨੩੬ ॥ਪਰ ਚਿ ਸੁਤ ਨ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਨ ਕਰਈ ਪਰ
ਚ ਕੇ ਤਨ ਤਿਸ ਦੇ ਨੂੰ ਜਖਮ ਕਰੇ। ੪॥ਤਾ ਅਹਿ ਤਾਜਨ ਮਾਰਿ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕੋਰੜਾ ਮਾਰਕੇ
੬॥ਲਪਟ ਲਪਲਾ ਕੇ ਕੰਠ ਭੁਇ ਅਬਲਾ ਗਈ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਕੰਠ ਨਾਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲਪਟ ਗਈ
ਨ ਤਨ ਕਆ ਬਨ ਤਾਰਿਯੋ ਨਾ ਤਨ ਕਮਾ ਤੁਖੀ ਆਸਣ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ। ੨੩੭ ॥ਸੁ
ਭਸਰੂਪ ਸੋਇ ਸਰੂਪ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਉ ਸੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸੀ।
੧ ਬਿਯਾਨੀ ਪ੍ਰਸੂਤ ਹੋਈ ਪ੍ਰਥੇ ਕੋ ਮਾਰ ਕੇ। ੨॥ਆਸਨ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਬਾਦੇ ਨਾਲ ੫
॥ਘਏ ਕਹਟੀ ਕਾਕ ਰਪਰਿਯੋ ਪੰਜ ਮੇ ਦੇਹ ਬਣਾਇਕਾ ਪਾਇਆ। ਦੋ ਸੌ ਉਨਤਾਲੀ ਸਮੇ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੩੯ ॥੪ ਰਤ੍ਰਿ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕ ਖਾਦਾ ਬੀ ਗੁਲਾਬ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਕੇ

ਦੋਸੌਚਾਲੀਦਰਿੜ੍ਹਾਇਤੀ੨੪੦ ॥੧॥ਪ੍ਰਮਾਨਿਓਏ ਨਿਸਚੇਨਾਕਰੀਏ॥੯॥ਨੇਹਾਬਿਨਾ
ਨੇਪਰੈਗਾਏਬਖਾਨਿਓਏ ਨੇਹਤੋਬਿਨਾਕਿ ਤਨੇਹੀਰਾਜੇਹੋਗਏ ਕਹੀਦੇਹੈਂਕੇ ਇਨਾਹੀਜਾ
ਣਦਾਉਨਾਨੂੰ ਹੇਸਿਖ ਜਗਤਕੇਨਾਥਨਾਰਿਨਿਹੁਰਾਇਐਦੇਖਕੇ ਜਗਦੇਸੁਆਮੀ
ਜਿਨਾਮੇਰਾਨਿਵਾਈਦਾਹੈ॥੧੧॥ਜੇਬਨਾਜੇਉਸਰਕੇਪਰੇ ਬੇਲੇਦੀਨਿਆਈਰਕ੍ਰਕ
ਦੇਹੈਂਪੱਰੇ॥੧੨॥ਪ੍ਰਾਰਥੀ ਹੇਤ੍ਰੀਹੈ॥ਕਾਢਿਕਲੇਜਾਲੇਹਿ ਜਿਨੂ ਜਾਤੇਆਪਿਕਾਬਿਧ
ਸਮਝਕਲੇਜਾਕਢਲੈਂਦੇ ਹੋਣਇਸਤੇਆਪਿਕਹੀਐਸਾਹੈ॥ਪਾਲਨੇਪਊਰੇ੧੩
ਜਿਨਮਾਹਿਜਨਫੂਲੇਪਨੇਹਮਸੇਬੈਠਿਹਜਾਰ ਜਿਨਾਵਿਚਬੈਠਕੇਹਮਾਰੇਸਾਰਖੇ
ਹਜਾਰਾਂਹੀਮਨੌਖਫੂਲਦੇਹੈ॥੧੪॥ਚੰਚਲਾਨਕੇਚਿਤਕੋ ਚੰਚਲਾਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇ
ਚਿਤਕੋ੧੬॥ਪਰਦੇਸਨਸੋਂਪ੍ਰੀਤਕਹੀਕਾਹੂਨਹੀਕਰਨੀ ਪਿਆਰਾਕਾਹਦਾਹੇਪਰਦੇਸੀ
ਕੇਸਾਥਪ੍ਰੀਤਕਹੀਹੈਕਿਸੇਨੇਨਹੀਕਰਨੀ॥੧੭॥ਜਕ ਲਾਮਹਿਖਜਨਨਿਹਾਰੇਸਭ
ਲੋਣਾਂਅਖੀਆਂਨਾਲਦੇਖਦੇਹੈ॥੧੯॥ਜਰੀਜੁਗਿਨਹੈਕਹੀ ਜਲੀਹੋਈਜੋਗਨ
ਹੈਕੇਕਹੀਚਲੀਜਾਊਗੀ॥੨੦॥ਬੀਜਾਬਿਧਿਨਿਸਚੇਕਰੋ॥੨੨॥ਕਰਿਫੇਰਦਾਦਾ
ਪਾਇਨਕ੍ਰਾਇਰਿਰਿਜਾਊਕਰਿ ਕਰਿਆਗਦਾਦਾਪ੍ਰਹਾਰਉਸਕ੍ਰਾਇਰਨੇਹਾਜੇਨਗੁਸੇ
ਹੋਕੇ॥੨੪॥ਗਿਰੇਮਹਲਕੇਤਰੇਨ੍ਰਿਪਤਿਕਹੱਡਾਰਿਕੈ ਰੰਗੇਹੋਏਮੰਦਰਦੇਹੇਠਦਾ
ਜੇਨੂਸਿਟਕੇ॥ਪਰਜਾਪਟਕਨਬਾਂਧਿਸਿਰਪਰ ਆਇਕੇ ਪਰਜਾਦੇਲੋਕਾਸਿਰਉ
ਪਰਸਾਫੇਬੰਨਕੇਆਏਸੋਗਕਰਕੇ॥ਦੋਸੌਇਕਤਾਲੀਦਾਰਿੜ੍ਹਾਇਤੀ੨੪੧ ॥੪
ਆਸਕਭੀਜਿਬਹੁਤੇਆਸਕਦੀਨਿਆਈ ਅਟਕੀਤ੍ਰਿਯ ਮੂਹਤੋਹਈ
ਇਸਤ੍ਰੀ੧੯॥ਕਿਉਂਨਾਥਕੇਸੋਕਨਬਦਨਾਦਿਖਾਵਈ ਨਾਥਦੇਸੋਕਕਰ
ਕੇਕਿਸੇਨੂਮੁਖਨਹੀਦਿਖਾਉਂਦੀ॥੨੪੨ ॥੨॥ਸੋਤਨੀਨਕੇਸੁਤਸਹਿ
ਤਸੋਕਣਾਨੂਪੁਤ੍ਰਦੇਸਜੁਗਤਦੇਖਕੇਅਤਸੋਕਕੇਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਤਿਨਾਦਾ॥੬॥ਸੋਫੀ
ਖਾਇਖਕਹਤਲੇਪਲਮੇਤਜੇਪ੍ਰਾਣ ਸੋਫੀਖਾਇਸਤ੍ਰੀਦੇਕਹਿਦਿਆਂਤਾਈ
ਰਾਜੇਪਾਸਪਲਾਂਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣਤਿਆਗਦਿਤੇ॥੭॥ਤਊਬਚਨਤੁਤਰਾਤਸੁਨਾ
ਦੇਤਊਭੀਤੋਤਲੇਬਚਨਸੁਣਾਉਂਦੀਹੈ॥੧੪॥ਕਹਾਤੂੰਏਜੋਸਦਤਕੇਤਊਤਿ
ਹਾਰੇਪੁਤ੍ਰਕਿਆਂਹਾਇਆਜੇਸੌਕਣਦਾਹੈਤਾਂਭੀਬੁਆਰਪੁਤ੍ਰਤਾਹੈਤੁਹਾਡੇਨਾ
ਲਿਸੱਚਾਸਨਬੰਧਹੈ॥੨੪੩ ॥੨॥ਜਾਤਾਜਿਤੌਤਤੁਪਾਤਾਜੀਮਿਭਯੋਜਾਂਦਾ
ਐਥੋਕਾਮਦੀਨਿਆਈਸੁਣਹੋਇਆਹੁੰਉਜਾਰਿਪਾਛੇਬਨਗਯੋਉਜਾੜ
ਕੇਪਿਛੋਬਣਹੋਗਇਆਤਿਸਦੇਮਗਰਲੇਕਚਲੇਗਏ॥੩॥ਜਾਨਕਬਰਖ
ਕ੍ਰਿਪਾਬੂੰਦਗਯੋ ਮਾਨੋਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪੀਬਦਲਬਰਖਗਯੋ॥ਜਿਨੁਕਾਬਿਸਿਖਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਹਿਚਾਟੈ ਮਾਨੋਤਿਨਾਲੋਕਾਂਦੇਨੇਤ੍ਰਾਰੂਪੀਬਾਣਸੈਭਕਰਨਦੇਨੈਤ੍ਰਾਂਦਾਦੇਖਣਾਹੈਜੋ
ਕ੍ਰਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਦੇਹੈ॥੫॥ਬ੍ਰਿਖਧੁਜਨਗਰਸਾਹਇਕਤਾਂਕੇਤਿਸਗਜੇਦੇਸ
ਹਿਰਥਿਚਬ੍ਰਿਖਧੁਜਨਾਉਸਾਹੂਕਾਰਰੈਂਦਾਸੀ॥੮॥ਪ੍ਰਚੁਰਪ੍ਰਗਟ੧੧॥ਅਰੀ
ਬਰੀਜਹਪ੍ਰੀਤਨਿਸਾਦਿਨਹੋਤਖਰੀਖਰੀ ਅੜੀਹੈਰਿਦੇਵਿਚਨਗਬੂਟੀਦੀ
ਨਿਆਈਪ੍ਰੀਤਰਾਤਦਿਨੇਹੁੰਦੀਹੈਚੜਦੀਚੜਦੀ॥੧੩॥ਲਾਲਾਭਏਪਿਆਰੇਦੇ
ਨਾਲ੧੪॥ਕਰੋਬਾਲਬੋਲੀਬਨਾ ਹੇਪਿਆਰੇਦੇਰਨਾਕਰੋ॥੧੧॥ਬਚਨਾਬਿਕਾਨੇਕ
ਲੋ॥੨੪॥ਕਹੇਕੁਅਰਕੇਸੰਗਾਕੁ ਅਰਕੇਬਚਨਾਬਿਕੇਹੋਇਕਹੇਕਮਦੇਸਾਥਸਖੀ
ਨੇ॥੨੫॥ਗਾਣੁਭੀਤਿਤਰਾਖਿਯੋਕੈਪਟੇਹੇਠਦਬਰਖਿਆ॥ਦੋਸੌਚੌਆਲੀਹ

ਲਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੪੪ ॥੧੧॥ਅਮਾਲਿਨਕੋਕਛੁਕੈਨਹਿਕਹੇ ਅਮਲੀਆਂਨੂਕੁਛ
ਕੂਕੋਨਹੀਕੈਂਦਾ॥੧੨॥ਬਾਹਨਸੋਫੀਸੀਤਲਾਕੀਗਤਿ ਸੋਫੀਰੀਤਾਸੀਤਲਾਦੇਖ
੧੨ ਹਨਦੀਗਤਹੈ॥ਬਰਤਾਜਿਨਤ੍ਰਿਨਮਸਤਕਪਰ॥ਜਿਨਮਸਤਕਪ੍ਰਆਗਬਲਦੀ ਜ
ਹੈਐਸੀਲਾਖ਼ੀਹੈਮਸਤਕਦੀਆਤਕਰੀਕਰਤਕਣੀਹਥੋਂਵਿਚਰੇਦੀਹੈਜਿਨਾਕੋ
੧੪॥ਹੇਦਾਨਖਾਂਡਕੈਪ੍ਰਥਮਬਹੁਰਜਗਤੇਗਾਏ ਦਾਨਤੇਖੰਡਾਬਜਾਕੇਪਾਹਿਲੇਫੇਰ
ਜੁਗਤਤੇਚਲੇਗਏ॥੧੯॥ਖੰਡਿਖੰਡਿਸਨਖੇਤਖਲਨਖੰਡਨਸੋਖੰਡਬਖੰਡਾਂਵ
ਲੇਰਾਜੇਖੰਡਿਆਂਦੇਸੰਜੁਗਤਖੇਤਾਂਵਿਚਖਲਾਂਨੂਖੰਡਿਆਸਾਬਖੰਡਦੇਹੈ॥ਅ
ਮਲਨਪੀਇਤੀਕਿਰੈਅਮਲਨੂਪੀਕੇਇਤਨੀਬਾਤਕਰਦੇਨਹੀਜੇਣ੍ਹੇ੨੧॥ਅਮਾਲਿਨ
ਕਹੰਠਾਨਤ ਅਮਲੀਆਂਨੂਰਲਾਉਂਦੀਹੈ॥੨੨॥ਕਹਾਨੂ॥ਚਿਚਲਨਕੋਚਿਤਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂਦੇਚਿਤਨੂਭਾਮਿਨਿਨਭੋਗਭਾਵਤਮਨਦੇਹੀਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨੂਭੋਗਮਨਭਾਉਂਦੇ
ਦਿੰਦੇਹੈ॥੨੪॥ਸਰਮਨਾਕਹੂੰ ਸਰਮਿੰਦਾਹੋਕੇ੨੫॥ਅਸਧਾਰਨਲਗਿਜਾ
ਨਿਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬਾਂਦੀਧਾਰਤੋਣੀਜਾਂਦੇਹੈ॥੨੬॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਘਰਜਿਨਆਇਜ
ਗਤਮੈਜਸਕੋਪਾਇਓ॥ਜੋਸਚਤੁਪੁਰਸਨੇਸੁਭਕ੍ਰਮਾਨੂਕਰਕੇਜਗਤਵਿਚਆਕੇਜ ੩
ਸਪਾਇਆਹੈ॥ਧਨਪਿਰਸਾਜਿਨਲਏਧਨਦਾਰਸਾਜਿਨਾਨੇਲਾਇਆਹੈ॥੨੧॥ਸੁਰਿ
ਧਨਕਹੋਦੀਏ॥ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨੂਦਿਤਾ॥ਸੋਧਾਲਾਇ ਸੁਗੰਧੀਲਾਕੇ੨੮॥ਗਹਿਕੈ
ਰੇਪਨਿਤੁਰੰਤਤਰਲਤਾਏਜਿਨਮਾਰਿਓਪਕੜਕੇਤੁਰਤਹੀਇਸਤ੍ਰੀਨੂਜਿਨਨੇਕੋਰੜਾ ਆ
ਮਾਰਿਆ॥੩੪॥ਭੰਗਖਾਇਰਾਜਾਜਾਗਿਓਭੰਗਖਾਕੇਰਾਜਾਸੁਚੇਤਹੋਇਆ॥
੩੬॥ਅਨੇਫਾਂਫਾਂਧੇਮ੍ਰਿਗਰਾਟਜੈਸੇ॥ਮਾਨੋਫਾਹੀਵਿਚਫਾਹਿਆਹੋਇਆਕਾਲਾ
ਹਰਣੁਹੁੰਦਾਹੈਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ॥੩੧॥ਸੈਤਾਨਭੂਤਨੇਮਾਰਿਆ॥ਦੋਸੌਪੈਤਾਲੀਚਰਿ
ਤ੍ਰਇਤੀ॥੨੪੫ ॥ਤਿਲਕਕਰਿਬ੍ਰਾਤਿੰਕਨਾਮਕ੍ਰਕੋਇਕਕਾਜਾਸੀਸੋਟਾਕ ਲ
ਛਿਮਕਰਣਇਕਸਾਹਕੀਸੁਤਾਰਹੈਸੁਕੁਮਾਰ ਛੇਮਕਰਣਸਾਹੂਕਾਰਦਾਨਾਉਸੀ
ਤ੍ਰਿਸਤੀਪੁਰੀਇਕਸੁਕੁਮਾਰਅਵ੍ਰਸਤਾ॥੩॥ਸ੍ਰਿਣਸੰਜਰੀਅਟਕੀਕੁਆਰ
ਨਿਹਾਰਕਰ ਸ੍ਵਰਨਮੰਜਰੀਨਾਮਕੁਕੇਮੋਹਤਹੋਈ ਚਿਤ੍ਰਬਰਨਨਾਮਜੋਰਾਜੇਦਾ
ਬੇਟਾਸੀਤਿਸਪਰ॥੫॥ਇਕਬਾਸੁਨੈਅਨੂਪਸਮਹੈਇਕਬਾਉਸੁਣੋਨਹਮਨੇਅ
ਨੁਪਮਧੋਤ੍ਰੋ॥੧੨॥ਸੁੰਦ੍ਰੰਗਾ ਸੁੰਦਰਅੰਗਾਂਵਾਲੇ॥੧੯॥ਅਤਿਣਗੁਲਕਖਾਂਦੇਪੂ
ਲੇਬਹਾਇ॥੨੧॥ਤਬਇਹਮੋਖਧੂਤਹਾਲਗਾਵੈ ਤਦੋਂਇਹਮੇਖਚੂਮੇਖਉਪ੍ਰਮਾਰੇ
ਦੋਸੌਛਿਤਾਲੀਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥੨੪੬ ॥ਰਤਿਤਿਹਰਹਤਲਿਗਖਿਰਾਤਿਪ
ਤਿਦਾਬਿਰਤਤੇਰਤਤਾਪਤੀਦੋਮੋਤਿਸਦੀਛਬਨੂੰਦੇਖਕੇਦਬਗਹਿਦੋਸੋ॥ਸਹ
ਰਕਨੇਰੂਪੇਦਾਨਾਉ੭॥ਹਾਟਪਾਟਬਜਾਰ ਬੰਦਨਵਾਰੈਸੁਇਨੇਦੀਆਂਜਾਲੀਆ
ਦੀ॥ਜਾਨੂਕਰਾਂਕਨਿਧਿਲਿਨਿਧਪਾਈਮਾਨੋਕੰਗਾਲਕ੍ਰਿਧਨਨੇਨੋਨਿਧਪਾਈਹੈ॥
੧੪॥ਕੋਕਨਕੇਮਤਕੋਉਚਰਤੈਕੋਕਦੇਮਤਨੂਉਚਾਰਦੇਹੈ॥੧੬॥ਧਾਇਸੁਤਾਤਬ
ਕੁਇਰਕਾਹੀਦਾਈਦੀਧੀਤਦੋਂਕੁਇਰੀਨੇਬੁਲਾਈ॥੧੯॥ਅਨਤ੍ਰਿਯਾਕੋ
ਲੈਕਿਹਗਯੋਹੋਗਇਸਤ੍ਰੀਨੂਘਰਲੈਗਯਾਇਆ॥ਦੋਇਸੈਸੈਤਾਲੀਚਰਿਤ੍ਰਇ
ਤੀ੨੪੭ ॥੧॥ਕਿਰਣਧਰਸੂਰਜ॥੨॥ਜਿਨਕੇਧਨੁਖਟੰਕੋਰਧੁਨਿਰਹਤ
ਜਗਤਜੇਪੂਰ॥ਜਿਨਾਦੇਧਨਖਦੀਟੰਕੋਰਦੀਧੁਨਨਾਲਸਾਰਾਜਗਤਪੂਰਣ
ਹੋਰਹਿਦਾਸੀ॥੧੪॥ਨਿਰਧਾਰਨਿਸਚੇਕਰਕੇ॥੧੧॥ਰਹਿਹੋਤ੍ਰਿਛਪਰਤੋ॥

੧੨॥ਬ੍ਰਿਮੁਖਪਾਵਫਿਰਪਾਵਨ੍ਹਾਵੇਂਦੋਜੈਅਨੂਤਾਬੀਚਾਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੪੯ ॥ਜੈਸੇ
ਨਾਮ ਲੈਨਨ੍ਰਿਪਤਹਸੁਭਮਤ ਸੁਲਛਨਮੈਨਰਾਜਾਸੀਸੁਭਮਤਵਾਲਾ॥੧
ਮੀਏ੍ਰਿਬਿਚਛਨਨਾਰਿ ਬਿਚਛਨਮੰਜਰੀਨਾਰੀਸੀਤਿਸਦੀਸ੍ਰੇਸਟਾ॥੩॥ਜਨਕ
ਸਾਨਪਰ੍ਹਬਿਸਖਦੇਉਬਾਦਨਪਰੇਮਾਂਨੈਸਾਣਉਪ੍ਰਗਖੇਹੋਇਬਾਣਤਿਖੇਤੌਂਖ
੨ ਟਕਤਾਹਿਅਕੇਅੰਬੂਰਣੇਦੇਹੈਨ੍ਰਿਦੇਵਿਚ ਸਦਾਪ੍ਰਿਅਰਾਤਹੈ ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਾਲੂਦੇ
ਹੈ॥੧੨॥ਕਹਿਦੈਹੋਤਵਪਾਤਿਪ੍ਰਾਤਿਬਿਧਿਸਬ ਕਹਿਦੇਵਾਗਾਤੇਰੇਪਤੀਤਾਈ
ਏਸਾਹੀਬਿਧਜੋਮੈਨੂੰਤੂੰਕਹਿਦੀਹੈ॥੧੪॥ਬਿਮਨਮਨ ਉਦਾਸਨਹੋਈਗਤੋਮੈਜੋਸੋ
ਈਤਾਹਿਮਾਰੈਗਾਤੇਮੈਂ ਇਸਤ੍ਰੀਜੋਸੋਈਪਤੀਤੈਨੂੰਮਾਰੇਗਾ॥੧੬॥ਸੇਮੇਰੇਗ੍ਰਿ
ਹਪ੍ਰਗਟਿਓਹੇਰਹ੍ਹਹੈਕਰਿਭੂਤ ਸੋਮੇਰੇਘਰਵਿਚਭੂਤਹੋਕੇਪ੍ਰਗਟਹੋਇਆਹੈਰੇ
ਖੇਰਾਜਾਜੀ॥੧੭॥ਨਿਰਖਿਹੁਕਾਤ੍ਰਅਚਰਿਤ੍ਰਸੁਧਾਰੇ ਦੇਖੋਕਿਆਇਸਤ੍ਰੀਨੇਚ
ਲਿਤ੍ਰਬਣਾਇਆ॥੧੮॥ਤਰਨਿਨਕਰਇਸਤ੍ਰੀਦੇਹਬਹਿਰਦਾਨਾਦੇਈਏ॥
ਦੋਸੌਉਨਚਾਸਵੇਂਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੪੯ ॥੨॥ਸਾਹਪੁਤ੍ਰਬਿਖਭਪੁਜਇਕ
ਬ੍ਰਿਖਭਪੁਜਨਾਮਕੋਇਕਸਾਹੂਕਾਰਦਾਪੁਤ੍ਰਸੀ॥ਰਿਬਿਖੈਰਤਿ ਕੋਧੂਹੋਇ
ਕਾਮਦੇਵ॥੯॥ਪਿਭੂਆਵਤਅੰਦਭੂਮੁਖਭਰਾ ਪਿਤਾਆਉਦੇਮੂੰਤੇਪਲ°
ਪਾਦੇਤਾ॥੧੦॥ਆਜੇਤਾਸੌਧਪਉਸਦਾਪ੍ਰਉਸੀ ਧਾਤ ਤ੍ਰਾ ਦੋਸੌਪਚਾਸਚਰਿਤ੍ਰਇ
ਤੀ੨੫੦ ॥ਹੇਜਨੁਕਚਲੇਦ੍ਰਸੈਰਾਪ੍ਰਜਾਕੇਸਕਲਮਨਹੇਭਾਈਮਾਨੋਮ੍ਰਗ
ਕੇਸਾਰਿਆਂਲੋਕਾਂਦੇਮਨਇਨਾਂਦੇਨਾਲਹੇਚਲਹੈਘੁਕਰੇਕੋਇਕੋਨਹੀ॥੪॥ਕਲ
ਪਾਬ੍ਰਿਛਪੁਜਕੁਅਰਕੋਨਿਰਖਗਈਲਲਚਾਇ॥ਕਲਪਾਬ੍ਰਿਛਪੁਜਨਾ
ਮਸਾਹੂਕਾਰਦਾਕੂ ਅਰਕੋਨੇਰਖਗਈਲਲਚਾਇ॥ਤਿਸਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਦੇਖ
ਕੇਰਾਜਦੀਪੁਤ੍ਰੀਮੋਹਤਹੋਰਹੀ॥ਠਗਨਾਇਕਸੇਨੈਨਦ੍ਵੈਠਗਾਜੇਉਰਹੀਲ
ਗਾਇ ਠਗਾਦੇਰਾਜੇਸਾਰਖੇਨੇਤ੍ਰਵੇਦੇਠਗਾਦੀਨੈਆਈਲਾਇਰਹੀਹੈ॥
ਪ੍ਰਾਕਾਟਕਾਟਕਰਿਖਾਇ ਹਥਾਂਨੂੰਬਢਬਢਕੇਖਾਂਦੀਹੈ ਜੇਹ ਜੇਬੇਹੈ॥੬॥
ਹੋਪਰੀਲੈਗਈਤਾਹਿਸਤਹਿ ਤਤ ਤ੍ਰਿਅਕਹਿਯੋਹੇਭਾਈਪਰੀਉਰਾਕੇਲੇ
ਗਈ ਤਿਸਸਾਹੂਕਾਰਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਤਿਬੇਤ ਤਕਾਲਹੀਤਿਸਾਇਤ੍ਰੀਨੇਕਹਿਆ
੫ ੧੦॥ਲਲਿ ਸਾਜਨਕੇਕਰਤ ਲਤਾਸਨਕੇਕਰਦੇਹੋਇ॥੧੧॥ਬ੍ਰਾਂਮਾਂਬੁਜਤ
ਇਸਤ੍ਰੀਨੂੰਤੋਰਿਆ॥੧੨॥ਬਿਕਟਕਰਨਰਾਜੇਦਾਨਾਉਸੀ ਗਹਿਬਹਿਆ
ਤਿਹਪ੍ਰਿਯਾਪਤਿਹਿਦਿਖਰਾਯੋ ਪਕੜਕੇਬਾਹਜਾਰਦੀਨੂੰਆਪਣੇਪਿਉਨੂੰਦੇ
ਖਾਇਦਿਤਾ॥੧੩॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਦੋਸੌਇਕਾਵਨਚਾਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੫੧ ॥ਬਨਿਤਾਸੁ
ਕ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਅਨੇਕਾਂਹਿ॥੧॥ਤਾਕੀਸੁਤਾਸੁਖਮਤੀਸੁਨੀ ਤਿਸਦੀਪੁਤ੍ਰੀਸੁ
ਖਮਤੀਨਾਮਸਣੀਹੈ॥੨॥ਅਦਕਰਮਤਰਹੀ ਛਬਿਤਰਦਾਬਿਮਦਕਰਕੇਮ
ਸਤਹੁਈਹੋਈਤਿਸਦੀਸੋਭਾਦੇਹਠਦਬਰਹੀਹੈ॥੩॥ਅਤ੍ਰਿਅਜੋਰਿਰਹੀਠਕੀ
ਠਗਾਜੇਫੇ ਇਸਤ੍ਰੀਠਗਣੀਠਗਦੀਲਿਆਈਨੇਤ੍ਰਜੋੜਰਹੀਹੈ॥੪॥੧੦॥ਛੈ
ਲਨਿਛੈਲਨਤਾਜੇਫੇਸਹਾਈਛੈਲਨੀਤੇਛੈਲਤਾਜੇਆਨਹੀਸੁਹਾਉਂਦਾ॥
੧੧॥ਤਬਤਹਤਾਹਿਪਿਤਾਤੁਵਤਭਯੋਤਦੋਤਿਬੇਤਿਸਦਾਪਿਤਾਆਉਂਦਾ ੮
ਹੋਇਆ॥੧੨॥ਦਿਨ...ਤਾਕੋ ਨਾਲਹਿ ...ਨਾ...ਨੂੰਆ॥

ਗੂੜ੍ਹਅਗੂੜ੍ਹਪ੍ਰਯੋਗ ਗੁਝਾਹੀਰਹਿਆਮੰਤ੍ਰਦੀਨਿਆਈਪ੍ਰਗਟਨਾਜਾ ੯੧
ਣਿਆ॥ਦੋਸੌਬਾਵਨਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੫੨ ॥੨॥ਲਿਬੇਦਰਪਸੁਕੋਅਵ
ਤਾਰਾਲੀਬੇਉਦਰਵਾਲੀਜਟੀਪਸੂਦਾਅਵਤਾਰਜੀਗਰਧਪਜੋਨਿਭੁਰਾ
ਕਰਤਾਰਾਗਪੇਦੀਜੋਨਵਿਚਪਾਇਆਹੈਕਰਤਾਰਨੇ॥੫॥ਤਿਹਤ੍ਰਿਯਹੋਤ
ਨਨਦਸੋਪਰੀਤਿਸਾਇਸਤ੍ਰੀਜੀਐਦੀਸਰੰਨਣਾਨਨਾਲਪਈ॥੧॥ਪਤਿਗ ਤੇ
ਯੋਅੰਬਹੀਅਨਤਨਿਹਾਰਾਪਤੀਗਇਆਹੈਹੁਣਹੋਰਕਿਤੇਦੇਖਿਆ॥
੯॥ਜਾਟਨਿਭੋਗੀਜਟੀਨੂਭੋਗਕੇ ੯॥ਦੇਹਛੀਨਤੇਦੇਹਮਾਤ੍ਰੀਤੇ੧੩॥ਸਰ
ਅਨਿਗਰਬਹੀਤਿਹਮਾਰਾਕਾਮਨੇਤਦੋਹੀਤਿਸਦੇਬਾਣਮਾਰਿਆ॥ਬਲ
ਸੌਦਾਬਿਗਾਨੇਤਰਦੀਨਾਬਲਸਾਬਦਬੇਕੇਪਟਾਂਦੇਹੇਠਦੇਲਾਇਆ॥੧੯
ਬਹੁਹਾਥਾਬਹੁਤਹਾਰਿਆਹਾ॥੨੧॥ਸਾਚਕਹਿਤਤ੍ਰਿਅਮਿਤ੍ਰ ਸਚੁਕਹਿ
ਦੀਹੈਹੇਤ੍ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ॥੨੩॥ਸਬਾਰ ਸਦੇਹੌ॥੨੫॥ਜੀਤਹੋਹੁਨਨਦਤੇਲੀਨੀ
ਨਨਦਤੇਸਰਤਾਜਿਤਲਈ ਤੇਲਮੂਤ੍ਰਕਹਦੀਪਜਰਾਯੋਤੇਲਨੂਮੂਤ੍ਰ ਪਰਤੇ
ਹਿਕੇਦੀਵਾਜਗਾਇਆ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਂਡੂਕਰਵਾਯੋ॥ਪਤੀਨੂਦੰਡਦੇਕੇਬ੍ਰਾਹਮਣੋ
ਜਨਕਰਵਾਇਆ॥੨੬॥ਅਧਿਕਹਰੀਫ ਅਧਕਹੋਚਤ੍ਰ੨੧॥ਜਾਰਨੂ
ਤ੍ਰਭੇਦੀਪਾਦਿਖਾਯੋਮੂਤਦੇਨਾਲਬਾਲੂਕੇਦੀਵਾਦਿਖਾਇਆ॥ਉਲਟਾਤਾ
ਪਚਕਰਉਲਟਾਤਿਸਪ੍ਰਕਰਲਾਇਆ॥ਦੋਸੌਤਿਰਪਨਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੫੩
॥੧॥ਅਤ੍ਰਿਲਹੌਰ ਲਹੌਰਮਤੀ ਮਲਕਨਾਮ ਬਲੋਚਕਾ੯॥ਜਾਕਹਹਮ
ਤੇਰਹਾਅਧਾਨਾਇਸਨੂਮੇਤੇਅਧਾਨਰਹਿਆਹੈ॥ਦੋਸੌਪਚਪਨਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ
੨੫੫ ॥ਗਿਰਾਰੀ ਖਜੂਰਦਾਬ੍ਰਿਛ ਜੁਗਲ ਜਾਮਨੂ ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਦੇਜਾਮਣ
ਨਾਰਿਯਰ ਨਲੀਏਰ ਨਾਰ ਅਨਾਰ ਨਾਰੰਗੀਰਾਜੈ ਨਾਰੰਗੀਆਂਸੋਭਦੀਹੈ॥੧
੪॥ਲਲਨਾਕੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਕੇ੧੫॥ਜੇਸੇਮਨਿਲਾਲਨਕੀਮਾਲਾ ਲਾਲਾਂਦੀ
ਮਾਲਾਵਿਖੇਜੈਸੇਮਣੀਸੋਭਦੀਹੈਐਸੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਵਿਚਰਾਜਾਸੋਭਦਾਹੈ
੧੬॥ਫੂਲਪਾਨਕੋਉਲੈਆਵੈ ਕੋਈਸਰਾਬਲੈਆਉਂਦੀਹੈ॥੨੫॥ਰਾਜਪਾਟਰਾ
ਜਸੌਂਪਾ ਸਣਾ॥੨੬॥ਧਕਧਕਅਧਿਕਹ੍ਰਿਦੈਤਿਹਭਈ ਬਹੁਤਹੀਹ੍ਰਿਦੇਵਿ
ਚਚਿੰਤਾਹੋਈ॥ਚਟਪਟ ਸਤਾਬੀ੨੯॥ਨਾਥ ਸਨਾਥਅਨਾਥਹਿਕਿਯਾ
ਹੇਨਾਥਮੈਅਨਾਥਨੂਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੀਤਾ॥੩੦॥ਯੌਬਚੁਸੁਨਿਲੋਪਿਤਭਈ
ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਬਚਨਸੁਣਕੇਤੇਲੋਪਹੋਗਈਆਂ॥ਦੋਸੌਛਪਨਚਰਿਤ੍ਰਾਇ
ਤੀ੨੫੬ ॥੪॥ਅਨੁਹਾਰਕਰੀ ਪੂਜਾਕਰੀ੫॥ਪੁਤ੍ਰਨਪ੍ਰਾਪਤਕਰਕੇ ਵਾਲਾਨੀਛ
ਟੀ॥ਸੁਇੰਦੁਕਰੈ ਝੁਰਨਾਉਰਮਾਝ ਬਿਰਦੇਬੋਲਕੇਛੋਕਕਰਦੇਹੋਰਿਦੇਵਿਚ ੯॥
ਹੋਜਿਯਜਾਨੀਮੁਹਿਰਾਖਿਜਾਨਿਪ੍ਰਿਪ੍ਰਾਨੁਧਨਹੇਜੀਦੀਪਿਆਰੀਜੇਮੈ
ਨੂਹਣਨਾਹੈਤਾਂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਾਦਾਧਨਪੀਆਹੈਉਸਨੂਮਿਲਾਓ॥੧੦॥ਆਗ
ਜਨ ਆਉਂਦੀ੧੧॥ਸੀਸਫੂਲ ਚੌਕ ਕਰਨਫੂਲ ਢੋਰੂ੧੨॥ਨੀਲਹਰਿਤਮਨੁ
ਪ੍ਰੇਈਭਲੀ ਨੀਲੀਤੇਹਰੀਓਮਣੀਆਂਦੀਮਾਲਾਪੈਈਹੈਚੰਗੀ॥ਜਨੁਤੌਂਹ
ਸਿਉਡਗਨਿਕਹਚਲੀ ਮਾਨੋਤੇਮਣੀਆਂਦੀਮਾਲਾਤਾਰਿਆਨੂਹਸਕੇਚਲੀਹੈ॥

੧੬॥ਜਿਹੱਭੀਤਰਪਤੀਆਗ੍ਯਾਹਿਰਾਈ॥ਜਿਸਮਾਲਾਵਿਚਪੜਕਾਹੁੰਦਾਗਈ
ਸੀਜਖੀ॥੧੮॥ਲਾਲਮਾਲਕੇਪਿਆਰੇਨੇਮਾਲਾਕੇ ਸਿਰਘ੍ਰਾਤਾਸਿਰਹਲਾਇ
ਆ॥ਦੋਸੌਸਤਾਵਨਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੫੭ ॥ਏਕੇਸੁਤਮਾਂਧਾਮਤਿਹਨਾਰੀਕੇਸੁ
ਤਮਾਨਾਮਕ੍ਰਕੇਤਿਸਦੇਪ੍ਯਾਇਸਤ੍ਰਸਿ॥੪॥ਸਿਖੇ ਜਿਖਾਕੇ੧ਅਥਨਭੇਦਕਾਮਤੇ
ਗਦਾਭੇ੨੧੦॥ਜਬਤ੍ਰੋਤੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਦਮੁਹਿਜਾਏ ਜਦੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਨੇਮੈਨੂਉਤਪਤਕੀ
ਤਾਹੈ॥੧੮॥ਤਮਾਕਿਤੇਗਕੀਤਬਤਿਹੱਪ੍ਯਾਇਪ੍ਰਹਾਰਿਏਤਮਕਕੂੰਵੇਤੇਗਦ੍ਯਾ
ਉਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸਨੇ॥੨੧॥ਸਚਿੰਤਾਮਾਨੇਮੁਹਿਮੰਤ੍ਰਸਿਖਾਏ ਚਿੰਤਾਮਣੀਮੰਤ੍ਰਮੈ
ਨੂਸਿਖਾਇਆਹੈ॥੨੫॥ਜਾਤਨਾਦਿਕਤਾਕ੍ਰਨਾਕੇਕ੍ਰਿਆ॥ਵਾਪੀਨੂੰਕਾਟਿਤਾ॥੩
੬॥ਜਿਹਨਭਜਾਤਿਹਪ੍ਯੋਹਨਾ॥ਜਿਸਨੇਨਹੀਭੋਗਿਆਸੀਤਿਸਨੂਪ੍ਯਾਊਕ੍ਰਕੇਮਾਰਿ
ਆ॥ਦੋਸੌਅਠਾਵਨਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੫੮ ॥੩॥ਪੂਰਵਦੇਸ੍ਰਪੂਗਾਂਵਿਖੇਉਤਪਤਹੋਏ
ਹੈ॥੫॥ਦਿਨਮਾਨਾਜੇਏਨਰਰਾਜ ਸੂਰਜਦੀਨਿਆਈਨਰਾਦੇਤਾਜੇ॥੧॥ਜੋਸੋਲਹਸੀ
ਤ੍ਰਕਮਾਰ ਜੈਸਾਹਿਛਟਾਕਮਾਰਸੰਤ੍ਰਹੈ॥੮॥ਪੁਨਦੀਕਾਕੇਪੁਤ੍ਰਸੈਂਪਠੀਓਨੂੰਰਬ
ਤੇਪੁਤ੍ਰਨੇਮਾਰਿਐ॥੨੯॥ਨਚਰਿਤ੍ਰਕਹੋਂਕਹਾਬਿਚਾਰੇ ਕਹਿਆ॥ਤਿਸਨੇਮਨਵਿ
ਚਕੌਣਸੇਚਰਿਤ੍ਰਨੂਬਿਚਾਰਾਂ॥੧੩॥ਉਦਿਤਦੇਉਤਿਆਰਦੇਸ਼॥੧੧॥ਨਿਤ੍ਰਤਾ
ਕਰਨਤਾ੨੪॥ਉਤੇਮਾਗਨਾਉਤਮਾਇਸਤ੍ਰੀਦਾਭੇਖਬਨਾਕੇ੨੬॥ਹੇਕਵਨਿਸਾ
ਹੁਕਾਹਿਕਹਿਐਸੁਤਾਤੇਏਸਭੂਆਹੇ॥ਇਸਤ੍ਰੀਤੂਕੌਣਹੈਕਹੁਕਾਹਿਆ॥ਤਿਸਦੇਤਾਂ ੩
ਈਰਾਜੇਨੇ॥੨੭॥ਦ੍ਵੈਅਪਨੀ ਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਹੈਕੇਮੇਰੀ ਦੋਸੌਉਨਸਠਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ
੨੫੯ ॥ਜਗਿਮਾਤ੍ਰੀਜਗਤਦਾਈਸੁਸੀ॥੫॥ਭੋਨ੍ਰਿਪਕੀਆਗਿਆਗਾਈਰਾ
ਜੇਦੀਆਗਿਆਨਾਲਗਈ ਦੋਸੌਸਾਠਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੬੦ ॥ਅਹਿਪੁਜਨਾਮ
ਰਾਜੇਦਾਸੀ॥ਜਗਵ੍ਰਖੇਪ੍ਰਭਾਕਰ ਜਗਤਵਿਖੇਉਤਪਤਹੋਆ॥ਹੈਸੂਰਜ॥੩॥ਆ
ਰਿਕਰੀਬ੍ਰਿਸੰਭਾਰ ਕਾਮਨੇਬਿਸੰਭਾਲਕੀਤੀ॥ਭੁਏ ਨਾਲ੧੭॥ਤਸਕਰਤੂੰਤਰਚੋਰਦੇ
ਨਾਦੋਸੌਇਕਸਠਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੬੧ ॥੨ਰੋਹੋਯਾਮਨਿ੍ਕਿਮਨਹਿ ਮਨੋਹਰਿਲੈ
ਗਏਤੇਭਾਈ॥ਇਸਮਾਨਦੇਮਨਕੋਆਏਦੁਰਾਲੈਗਇਆਹੈ॥੭॥ਵਹਿਸਖੀਯਾ
ਪਾਹਿਇਹਭਾਂਤਉਚਾਰਿਓਉਸੀਸਖੀਨੇਇਮ [illegible] ਸਾਹੂਕਾਰਦੇਬੇਟੇਪਾਸਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਆਕੇਕਹਿਆ॥ਦੋਇਸੌਬਾਸਠਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੬੨ ॥ਛਟਾਬਰ ਬਿਜੁਲੀ
ਦੀਨਿਆਂਈਸੁਸਟਾ॥੪॥ਜੁਧਕਰਨਇਹਬਾਤਨਜਾਨੀ ਜੁਧਕਰਨਨੇਏਹਬਾਤਜਾਣੀ
ਨਾਰਾਜੇਦਾਛੁਟਾਭਾਈਅਜੈਚੰਦਦਾ॥੧॥ਜਾਮੁਡਾਰਿਫਾਕੇਇਸੈਹਨੌਨਜਾਹਿਰਾ
ਸੁਣਪਾਕੇਇਸਦੀਇਸਦੇਨਾਲਦਨੂਮਾਰਗਇਸਕੋਨਜਾਨੇਗਾਰਾਜਾਕਹੋਂ ਨਾਦੋ
ਸੌਤ੍ਰਿਸਠਚਰਿਤ੍ਰਾਇਤੀ੨੬੩ ॥੧੦॥ਨਕ੍ਰਿਪਾਜਾਨਾਇਹ ਭਾਂਤਉਚਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰ
ਕੇਤਿਸਪਰੀਦੇਰਿਦੇਦੀਬਾਤਜਾਣਕੇ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹੀਅਪਛਰਾਨੂਰਿਖੀਨੇ॥
੧੩॥ਏਕਦਿਵਸਮੁਨਿ ਚਲੀਅਪਛਰਾਧਾਇਏਕੈ ਅਪਛਰਾਕਾਹਿਦੀਏ
ਇਕਦਿਨਹੇਮੁਨੀਅਪਛਰਾਜਾਂਦੀਆਂਸੀਆਂਦੇ ਤ੍ਰਕੇਮਨਿਰਖਕੁਆਰਿਕੇ
ਰੂਪਬਿਚਹਿਕਾਮਨਾਮਕਰਕੇਕੁਆਰੀਦੇਰੂਪਨੂਦੇਖਕੇ ਮਹੀਉਰਭ੍ਰਾਇਕੇਮੁ
ਹਤਹੋਰਹੀਆਂਪਰੀਆਂ॥੨੧॥ਵਾਕੀਸ੍ਰਾਪਆਈ ਉਸਕੁਆਰੀਕੀਬਾਤ
ਯਾਦਆਗਈ॥੨੩॥ਵਾਕੋਚਿਤ੍ਰਲਿਖਤਭੀਤਹਾ ਉਸਕੁਆਰੀਕੀਮੂਰਤ
ਲਿਖਦਿਤੀਤਿਥੇ॥੨੪॥ਰੋਇਰੋਇਦ੍ਰਿਗਨੈਨਨਰੂਹੂਰਬਹਾਵਈਰਿਦੌਕੇਨੇ
ਤ੍ਰਾਦਪੁਤ੍ਰਜਨੇਤ੍ਰਾਂਤੇਵਗਾਉਂਦਾਹੈ ਵਾਉਸਮੂਰਤਦੇਨੇਤ੍ਰਦੇਖਕੇਤੇਆਪਣੇ
ਨੇਤ੍ਰਾਂਤੇਰੁਦਨਕਰਕੇਜਲਵਗਾਉਂਦਾਹੈ॥

ਹੋਕੋਟਿਨਕਰੈਬਿਚਾਰਨਤਾਂਕੋਪਾਵਈਹੈਭਾਈਕੋਟਾਈਬਿਚਾਰਾਨੁਕਿ
ਉਨਾਂਕਰੇਨਹੀਤਿਸਕੁਆਰੀਕੋਪਾਉਂਦਾ॥੨੫॥ਨਾਟਕੀਮਦਾਰੀਦੀਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇਤਾਣਿ ਬੇਜਿਆ ਨਗਨੀਪਰਬਤਦੀਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਜੜਿਪਜਾਨਿਓਏਆਪਣੀ
ਉਨਾਦੀਇਸਤ੍ਰੀਜਾਣੀਦੀਹੈ॥ਗਵਿਤਨਜੁਜਈ ਸੂਰਜਨੇਆਪਣੇਤਨਤੇਉ
ਤ੍ਰਪਤਕਰੀਹੈ ਵਾਸੂਰਜਦੀਪੁਤ੍ਰੀਜਮਨਾਤੇਜੱਦੀਪੁਤ੍ਰੀਹੈ॥ਹੋਚੇਟਕਾਚ
ਲਾਦੇਖਾਇਚਤੁਰਚਿਤਲੈਗਈ [illegible] ਮੂਰਤੀਰੂਪੀਚੇਟਕਮੰਤ੍ਰਾਦਿਖਾਕੇਚ
ਤੁਰਾਚਿਤਨੂਲੈਗਈਹੈ॥੨੬॥ਅਚਿਤ੍ਰ ਚਤੁਰ ਕੌਂਵਨਾਬਿਖੇ॥ਲਿਖਤੀਭਈਮੂਰਤੀ
ਕੁਅਰਕੀਕੁਆਰੀਦੇਪਗਬਿਖੇਜਾਕੋਲਿਖਦੀਹੋਈ॥੨੭॥ਅਦਿਨਦਿਨਪ੍ਰਜ
ਰੀਹੋਤਕੁਅਰਤਨਜਾਵਈ ਤਨਕਰਕੇਕੁਆਰੀਦਿਨਦਿਨਪੀਲੀਹੁੰਦੀਜਾਂਦੀ
ਹੈ॥ਕਿਹੱਕਹੈਕਿਜਨੁਕਹੈ॥੨੮॥ਅਹੋਸਰਦਾਰਪਰੀਕਿ ਸਿਧਬਖਾਨੀ
ਏਪਰੀਆਂਦੀਸਰਦਾਰਪਰੀਕੀਮੈਪ੍ਰਿਆਰੀਕਹੀਦੀਹਾਂ॥ਚਿਤ੍ਰਨਿਰਪਤਭ
ਈਚਿਤ੍ਰੀਹੋਈਤੇਰੀਮੂਰਤਦੇਖਦੀਹੋਈ॥੪੧॥ਹਾਇਹਾਇਵਹੁਪਰੀਉਚਾਰੈ
ਹਾਇਹਾਇਓਪਰੀਕਿਹਿੰਦੀਹੈਜੋਪਾਹਿਕੁਅਰਦੇਪਾਸਗਈਜੀ॥੪੩॥ਅਬਤੋ ਲੇ
ਯਾਹਿਬਰਿਏਚਹਤਮਿਲਨਨਤਾਕਹਦੀਨ ਹੁਣਤੂਇਸਰਾਜਕੁਅਰਨੂਬਰਿ
ਆਚਾਹੁੰਦੀਹੈਤਿਸਕੁਆਰੀਨੂਤਾਂਮਿਲਣਹੀਨਾਦਿਤਪਰੀਕਿਹਿੰਦੀਹੈਸਰਦਾਪਰੀ
ਨੂ॥੪੬॥ਅਹੋਬੂਬਕੇਪਿਆਰੈਕੇ ਪਲਕਨਲਾਗਹਿਜਾਮ ਇਕਪਹਿਰਬੀਸਾ
ਰੀਰਾਤਵਿਚੋਪਲਕਾਂਲਗਦੀਆਂਕਿਆਨੀਂਦਨਹੀਪੈਂਦੀ॥੪੮॥ਕਹਰੀਦੇ
ਉਦੋਨੋਨੇਤ੍ਰਮਾਰਣਵਾਲੇਹੈਂ॥੫੩॥ਹੋਮਦਨਤਾਪਤਨਤਈਸਦਾਜੋਅਮੈਜਰੋ
ਹੇਸਖੀਕਾਮਦੇਵਤਾਪਨਾਲਤਪਾਈਹੋਈਅਦਾਹਿਜੀਆਵਿਖੇਜਲਦੀਹਾਂ॥ਰਾ
ਜਕੁਅਰਤੈਂਜਿਹਬਰੈਲਾਇਕਹੇਰਾਜਕੁਆਇਰਤੂਜਿਸਦੇਲਾਇਕਹੈਬਰਣੇਦੇ
ਜਾਕੀਪਰੀਲਿਗਹਿਸਭਪਾਇਕਜਿਸਦੀਆਂਪਰੀਆਸਭਦਾਸੀਆਂਲਗ
ਦੀਆਂਹੈਂ॥੫੮॥ਰਾਜਕੁਅਰਤੈਰਾਜਪਰੀਬਹੁਮੇਰਾਜਪਰੀਦੇਸੁਣਿਆ
ਰਾਜਕੁਆਇਰਤੈਨੂਇਉਂਕਹਾਗੀਹੈਰਾਜਕੁਆਇਰਤੂਪਰੀਆਂਦੀਸਦਾਰਨੂਬਰਲੈ
॥੫੯॥ਦੇਕੇਧਨ॥੬੫॥ਪ੍ਰਥਮਾਬਿਆਹਤਾਸੋਜੋਮੋਰਕਰਾਇਓਹੈਪਾਹਿਲੇਮੇਰਾਬਿ
ਆਹਤਿਸਕੁਆਰੀਨਾਲਕਰਾਦੇਵੋ॥੬੬॥ਜਿਹਤਿਹਸਹਚਰਜਾਨਿਪਠੋਇਓ
ਪੈਂਦਈਜਿਸਰਾਜਪਰੀਨੇਤਿਸਨੂਦਾਸੀਜਾਣਕੇਇਸਰਾਜਕੁਆਇਰਕੇਪਾਸਭੇਜ
ਦਿਤੀਸੀ॥੬੭॥ਅਗਰਜਾਮਹੱਕੈਕਸਤੂਰੀਮਹਕਰਹੀਹੈ॥੭॥ਹੋਬਨਬੀਤ
ਕੀਭਾਂਤਿਸੁਢਰਿਸੁਰਿਭੀਹਰੀਹੈਭਾਈਬਬੀਤਦੇਬਣਦੀਤਰਾਂਸੁੰਦਰਕੇ
ਰੀਹੋਈਹੈ॥੭੬॥ਅਬਿਵਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ੯੦॥ਅਨਤਬਰਹੋਰਰੀਗ ਰਾਜੇਜਬਲਹਾਰਾ
ਐਸੇਜਦੋਦੇਖਿਆ॥੯੨॥ਅਬਿਰਹਮਤੀਅਤਿਵਾਸੰਗਗਈਬਿਰਹਮਤੀਨਾਮਸੀ
ਜੋਮਿਤ੍ਰਦੇਨਾਲਉਸਦੇਪਪੁਰਨੂਚਲੀਗਈਐ॥੨॥ਜਾਨੁਕਚਲਾਸਿੰਗਾਰਯਹਿਨੇਸ
ਤਸਾਜਸਿੰਗਾਰ ਮਾਨੋਸਿੰਗਾਰਰੂਪਧਾਰਕੇਸੋਲਾਂਸਿੰਗਾਰਕਰਕੇਚਲਿਆ
ਹੈ॥੫॥ਚਾਰਚਿਤ੍ਰਨੀਚਿਤ੍ਰਕਿਪਾਤੀਮਾਜਾਨਿਓ ਚਿਤ੍ਰਨੀਇਸਤ੍ਰੀਦੀਸੁੰਦਰ
ਤੀਐਸੀਜਾਣੀਦੀਹੈ ਵਾਸੁੰਦਰਚਿਤ੍ਰਲੇਦੀਚਿਤ੍ਰੀਹੋਈਮੂਰਤੀਜਾਣੀਦੀਹੈ॥ਪ੍ਰ
ਕ੍ਰਿਤਿਬਾਣੀਹੈ॥੭॥ਤੈਨਤੇਦੇਨੈ॥੧੦॥ਅਇਹਵਾਕੇਇਹਗਣੀਉਸਰਾਜੇਕੇ॥ਰਾਜਾ
ਜੋਤਸੀਰਾਤੇਡਰਗਈਰਾਜਾਦੇਸਾਬਸਤੇਡਰਦੀਹੈ [illegible] ਗਣੀ॥੧੧॥ਅਇ

੩

ਅਗੇ

ਵਿਖੋਲਗਕੇਦਾ।ਆਸਾਦੇਕੂਨਵਾਲੇਰਾਜੇਤਿਨਾਦੀਆਸਾਕ੍ਰਕੇ।੯੮
ਜੋਨਾਸਿਲਾਮਹਿਤਾਹਿਫਸਾਵੈ ਪਥਰਦੇਪੂਜਣਵਿਚਤਿਸਨੂੰਫਸਾਇਂਦੇਹੋ।੯੯
ਲਛਮੀਹਰਿਜੋਧੋਤ੍ਰਿਧੋਲੈਜਾਵੈ ਜੋਉਤਿਉਕਰਕੇਧਨਨੂੰਚੁਰਾਕੇਲੈਜਾਂਦੇਹੋ।
੧੦੦।ਕਾਹੂਅਫਲਪ੍ਰਯੋਗਬਤਾਵੈ ਕਿਸੇਨੂੰਨਿਸਫਲਮੰਤ੍ਰਦਸਾਇਂਦੇਹੋ।ਕਾਮ
ਨਜੋਧੋਮਿਤ੍ਰਰਾਤਧਨੁਪਰ ਕਾਂਵਾਂਦੀਲਿਆਈਧਨਦੇਉਪ੍ਰਬੈਠਦੇਹੋਜਾਕੇ।ਜਿਯੋਕਿ
ਲਕਾਅਫਰੀਏਦੂਪਰ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੋਲਕਾਰੀਆਮਾਰਦਾਹੈਅਫਰੀਉਪ੍ਰਦੁਪਹਿਰ
੧੧।ਭੁਸਤ ਭੇਕਦੇਹੈਮਾਨੋ ਬਾਦਿਬਾਦਿਯਾਧਰ।ਬਿਅਰਥਹੀਬਿਦਿਆਨੂਧਾਰਰ
ਹੇਹੋ।੧੦੨।ਸਿਆਣਿ ਇਕਠੇਹੋਕੇ ੧੦੩।ਧੁਨੀਬਾਰਲਉਪੰਥਚਾਰੋਭ੍ਰਮਾਨਾ ਬਹੁਤੇਦੇ
ਤਾਈਦਾਰੇਕੂਟਾਂਦੇਰਸਤੇਵਿਖੇਫਿਰਿਆ।੧੦੪।ਸੂਠਾਕਹਸੂਠਾਮਕੋਹੈਸੂਠੇਨੂਅ
ਸੀਸੂਠਾਕਹਿਦੇਹਾਂ।ਕਰਰੈਹੈ ਕਰਤੂੰਦੇਹੈ।੧੦੪।ਇਕਦਾ।ਇਕਵਾਰੀ।ਜੋਰਵਾ
ਬਲੋਵਾਲਾ੧੦੫।ਅਸੋਧੋਹੇ ਸੋਵਦੇਹੋ੧੧੧।ਪਾਹਿਤੀ ਦਾਲਬਿਸਾਰਹੇ ਹਲਦੀ।੧
੧੧।ਸਾਧਗ੍ਰਸਕੇਦਏ ਬਿੰਦਾਰਾਖਸੀਦੇਸ੍ਰਾਪਾਦਿਤੇਹੋਏਤੇ੧੨੦।ਤੇਮੁਹਿਭਾਗਾ
ਥਥਤੈਹੋ।ਤੈਮੈਨੂਗਖਪਾਇਆਹੈਇਦਸਾਗਿ।੧੨੨।ਧਨਨਮਿਤਮੈ ਅਗੋਦਸਗ
ਣਾਧਨਮਿਲੇਗਾਇਸਵਾਸਤੇਮੈਦੋਇਸੌਛਾਸਠਿਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੬੬।੧।ਉਪਧ
ਤ ਸਮੀਪਪਤੀ੧੯।ਭਵਾਰੇ ਭੁਲਾਵਾ।੨੬੭ ।੧।ਵ੍ਰਹ ਓਥੀ।ਦੇਤਦੇਤ ਦੇ
ਤਉਤ੧੦।ਦੇਵਛੁਗਈ ਪ੍ਰਮੋਸਨੇਛੁਡਾਈ।੨੬੮ ।ਲੋਰੋਰਨੁਪਾਰਾ ਭੈਲੂਲਨੀ
ਪਾਇਆ ਦੋਸੋ ਉਨਹਤਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੬੯ ।ਪਟਤਰਬੁਰੇਬ੍ਰਦੇਈਏ।੨
ਉਖਲਿਖਤਲੇਖਨਦ੍ਰੈਜਾਵੈ ਲਿਖਣਾਲਿਖਦੀਰੀਨੇਵਤਖੁੰਢੀ ਹੋਜਾਂਦੀਹੈ।੯।ਅ
ਨਭਾਵਤਕੇਭੋਗਕਮੈ ਹੈ ਮਨਵਿਚਕਹਿਆਮਨਭਾਉਦੇਭੋਗਕਮਾਵਾਗੀ।੧੦।
ਰਮਿਓਕਰਤ ਗਲੀਭਏਤਵਨਪੁਰਖ ਰਵਣਾਕਰਦੀਹੈਰਾਣੀਤਿਸਪੁਰਸਦੇਨਾਲ
ਦੋਸੋਸਤਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੭੦ ।੧।ਤਿਹਪੁਰਮੰਡੂਦੇਸਕੇਬਾਸੀ।ਮਾਡੂਦੇਸਦੇ
ਪੁਰਦਾਬਾਸੀਥਾ।੨੭੧ ।੨।ਜਾਕਹੋਨਿਰਖਭੂਪਜਿਗਨਿਆ।ਧੋਜਿਸਨੂਦੇਖ
ਕੇਰੂਪਨੇਬੀਜਿਗਨਿਵਾਇਆਹੈ।੧।ਜੋਤੁਹਿਬਾਰਦਾਨਬਹੁਕੀਨਾ ਮੇਨੇਤੇਨੂੰਬਹੁਤ
ਵਾਰੀਦਾਨਕੀਤਾਸੀ।ਤੁਮਹੋਪੂਲਿਬਾਰਬਹੁਕੀਨੀ ਤੈਮੈਨੂਬਹੁਤਬਾਰਹੀਪੂਛੀਤਾ
ਦੋਸੋਬਹਤਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ।੨੭੨ ।੬।ਚਿਕਤਸਾ ਔਖਦ੧੧।ਤੁਹਿਜਾਨਤ
ਮੁਹਿਕਹਤਬਤਾਈ ਜੇਤੂਜਾਣਦੀਸੀਤਾਮੈਨੂਅਗੇਨਾਕਹਿਆਹੁਣਬਤਾਈਏਹ
ਬਾਰਤਾ।ਦੋਇਸੌਚੌਹਤ੍ਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ।੨੭੪। ।ਬਿੰਦਰਬਸਤਹਬਾਸੀਜਹਾ
ਬੈਦਰਬਾਸੀਬਸਦੇਹੈਜਿਥੇ।੬।ਇਹਹੈਮਿਤ੍ਰਮਾਛਿੰਦ੍ਰਰਾਜਾ ਜਿਸਨੂਮੇਰਾਮਿ
ਤ੍ਰਕਹਿਦੇਹੋਏਮਾਛਿੰਦ੍ਰਰਾਜਾਹੈਜੋਗੀਆਦਾ।ਲਿਹਨਤਵਕਾਜਾ।ਆਇਆਹੈ
ਤੇਰੇਨਿਆਉਦੇਖਣਵਾਸਤੇ।ਦੋਸੌਪਚਹਤ੍ਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੭੫ ।੨।ਤਹਾਛ
ਬੀਲਦਾਸਥੋਛਤ੍ਰੀ ਤਿਥੇਛਬੀਲਦਾਸਨਾਮਕਰਕੇਛਤ੍ਰੀਸੀ।ਅਤ੍ਰੀ ਅਸਤ੍ਰਧਾਰ
ਨਵਾਲਾਸੀ।੧੬।ਭੇਦ੍ਰਨਾਮੂਰਖਦਾ।ਖਤਾਜੁਨਖਾਵੈ ਦਾਉਨਾਕਿਸੇਦਾਖਾਵੈ।
ਦੋਸੌਛਿਹਤਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੭੬ ਉ।੨।ਸਵਤਨਕੀਅਨੁਹਾਰਿ ਰੂਪਮਤੀਦੇ
ਸੂਰਗੇਸੀਸੁਖਾ।੯।ਪੁਰਖਭਈਨਿਜਨਾਰਲਹਿਤਾਹਿਦਈਨਿਜਨਾਰਪੁਰ
ਖਹੋਈਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਦੇਖਕੇਤਿਸਨੂਦੇਦਿਤੀਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਜਾਣਕੇ।ਦੋ
ਇਸੌਸਤਹਤਰਿਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੭੭ ।ਦਹਿਤਾਰਾਇਰੋਸਨਤਾਕੇ ਰੋਸਨਰਾਇ
ਨਾਮਕ੍ਰਿਕੇਪੁਤ੍ਰੀਸੀ।ਤਿਸਦਾ।੪।ਛਿਨਕਰਛਿਨਮਾਤ੍ਰਮਾਤ੍ਰਨਹੀਪੇਦੀਆਅਨਾਈਨਾਉਰੀਭਈ

ਦੋਇਸੈ ਅਠਤਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੨੭੮ ॥ਕਿਤ ਕਿਧਰੇ ਬੀ॥੧॥ਬਿਨਸਾਸਾ
ਬਿਨਾਸੈ ਸੇਤੇ॥੧੨॥ਖੋਰਿ ਤਰਨੈ ਤਰਓ ਚਿਬ ਜਾਵੈ ਖਿਚ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂ ਆਪਣੇ
ਹੇਠ ਖਿਚ ਖਿਚ ਕੇ ਬ ਜਾਉਦਾ ਹੈ ਦੋਇਸੈ ਉਨਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੨੭੯ ॥ਛਾਬਰੀ
ਖਵਾਈ ਬੂਟੀ ਖਵਾਈ ੮॥ਅਹਿਫੇਨ ਸਪ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਝਗ ਪੂਰਾ ਕਿਯਾ ਮ
ਲਣਾ ਕੀਤਾ ੧੨॥ਸਭ ਸੈ ਅਨਕ ਹਦੇ ਤਾ ਨਿਕਾਰਾ ਸਭ ਸਾਊ ਆਨੂਕ ਫਦਿਤਾ
ਰਾਣੀ ਨੇ॥ਦੋਇਸੈ ਇਕਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੨੮੧ ॥੪॥ਤਬ ਜੌ ਹਿਤੂ ਹਿਤੂ ਕਰਪੇ
ਹੋ ਤਦੋ ਹੀ ਜੋ ਹਿਤੂ ਹਾਂ ਸੋ ਹਿਤੂ ਕਰ ਕੇ ਤੂ ਪਾਵੇਗਾ॥੧॥ਦੁਖ ਕਰ ਕਰਮ ਕਿਯੰ
ਜਿਨ ਦਾਰਾ ਕਠਨ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ॥ਦੋਇਸੈ ਤਿਰਾਸੀ ਚਰਿ
ਤ੍ਰ ਇਤਿ ੨੮੩ ॥ਦਛਿਨਸੈਨ ਦਛਨੀ ਰਾਜਾ ਦਛਨਸੈਨ ਨਾਮ ਕਹ ਕੇ ਦਛਨ
ਦਾਰਾ ਜਾਸੀ॥੬॥ਮਤ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪ ਸੋ ਧਨ ਪਾਯੋ ਮਦਰਾ ਕੂ ਕੇ ਮਸਤ ਹੋਏ ਰਾਜਾ ਨੇ
ਸੁਧ ਨਾ ਪਾਈ॥੧॥ਅਨੂਹਰਤਾ ਨਾਮ ਮੂੰਗੇ ਦਾ ਹੈ॥ਦੋਇਸੈ ਚੌਰਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ
੨੮੪ ॥ਦਿਸਾ ਬਾਰਣੀ ਮੈ ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਦਿਖੋ॥ਸੁਵਾਤੁ ਲਿ ਓਸ ਦੇ ਤਾਲਿ ੧॥੫
ਭਾਮੈਨ ਨਾਮ ਕੂ ਕੇ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਪਿਆਰਾ॥੧੦॥ਤਿਨਿ ਛਾ ਤਿਸ ਨੇ ਇਛਾ
੧੨॥ਬਿਖਿ ਖੋਆਂ ਜਿਕੈ ਅੰਜਨੇ ਹਾ ਬਪ ਜਾਰੀ ਅੰਜਨ ਜੋ ਆਂਜ ਪਾਇਆ ਹੋਇ
ਆ ਸੀ ਤਿਸ ਅੰਜਨ ਨਾਲ ਮਪਨੇ ਹ ਬਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਪਿਆਰੀ ਨੇ॥ਬਿਖਿਯੰ
ਬਿਖਿ ਕੈ ਦੇਨ ਤਾਂ ਕੇ ਮੁਤਾਗੀ ਬਿਖ ਤੇ ਬਿਖਿ ਯਾਦੇਣੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਿਸ ਨੂ॥੧੩॥ਪਿ
ਤਾ ਤੈਨ ਕੋ ਹਾਥ ਲੈ ਕੈ ਸੁਦੀਨੀ ਤਿਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਿਤੀ॥
ਸੁਨਿ ਯੋ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਨਾਮ ਲੈ ਭੂਪ ਚੀਨੀ ਸੁਨਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਰ ਸੈਨ ਦਾ ਨਾਉ ਰਾਜੇ ਮਦਨ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਛਾਣ ਲਾਇਆ॥ਇਹੈ ਬਾਤ ਰਾਜੈ ਲਿਖੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਚੀ॥੧੪॥ਇਹੈ
ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਲਿਖੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਚੀ ਇਹ ਬਾਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਰਸੈਨ ਕੋ ਸਚੀ ਲਿਖੀ ਹੈ
ਦੋਇਸੈ ਛਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੨੮੬ ॥ਕਬੁ ਜਾਂ ਲਿਖੇ ਕਾਜੀ ਤੇ ਲਈ
ਕਾਜੀ ਤੇ ਫਾਰਖਤੀ ਲਿਖਾ ਲਈ॥੨੮੭ ॥੧੩॥ਭਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਿਸੁਨਾ
ਥਨ ਚਾਹਾ ਤ੍ਰਿਸੀ ਤੇ ਤਿਸ ਨੂ ਬਿਸੁਨਾਥ ਨੇ ਬੀ ਚਾਹਿਆ॥ਜਨਿਯਤ੍ਰ
ਸਟ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੀ ਲਾਗੀ ਜਾਨੀਦੀ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਂਦੀ ਨਜਰ ਲਗ ਗਈ ਓਸ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂ॥੨੮੮ ॥ਸੁਨਾ ਸਹਰ ਬਗਦਾਦ ਕੇ ਦਛਨਸੈਨ ਨ
੨ ਰੇਸਾ ਬਗਦਾਦ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਦਛਨਸੈਨ ਨਾਮ ਰਾਜਾ॥੪
ਛੁਟਹੂ ਕਸਬ ਛੁਟੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਬ॥੧੪॥ਮੁਕਤੁਰ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ॥੧੫
ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹਿ ਨਾਥ ਉਚਾਈ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹਿ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਚਕ ਲਈ॥੨੦
ਤਾਹਿ ਤਰੁਨਿ ਕਰਾਲਿ ਆਵਤ ਭਈ ਤਿਸ ਯਾਰ ਨੂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋਲਿ ਆਉਦੀ
ਹੋਈ॥ਨਾਗਨੇਹਾਰੀ ਨਵ ਜਰ ਦੇਖੀ॥੨੧॥ਰਾਜ ਰੋਗ ਬਡਾ ਭਾਰੀ ਰੋਗ ਦੋ
ਸੈ ਨਵਾਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੨੮੯ ॥ਜਾਨ ਕਦੂ ਸਰਾਂ ਜਹੋ ਮਾਲੀ ਮਾਨਦੂਸ
ਰਾਅੰਸੁਮਾਲੀ ਸੂਫਜ ਹੋ॥੫॥ਸਹੇਟ ਨਾਮ ਤਰਾਕਾ ਹੈ ੧੧॥ਕਸਤ ਭੁਏ ਅਸ
ਕਰਨ ਉਚਾਯੋ ਭੈ ਵਾਨੂ ਹੋ ਕੇਸੀ ਸਾਹਿਬ ਹਥ ਵਿਖੇ ਨਾ ਚਕਿਆ॥ਦੋਸੈ ਇਕਾ
ਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੨੯੧ ॥ਉਤਰ ਗਇ ਪਾਨਿਪਾ ਇਕ ਭਾਰੇ ਉਤਰ ਗਿਆ ਪਾ
ਨ ਕੂ ਕੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਰਾਜਾ ਸੀ॥੨॥ਉਰਮੈ ਚਰਾ ਸੰਹੋ ਪਾਨ ਸੈ ਕਾਰੇ ਛਾਤੀ ਦਾ
ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਗੀ ਆ ਤਿਸ ਨੂ ਨਹੀ ਸੰਭਾਲਦੀ॥ਦੋਸੈ ਬਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੨੯੨ ॥
੬॥ਇਹ ਆਪਨੀ ਭਗਨੀ ਜਾਨਿ ਭਜੋ ਇਸ ਰਾਣੀ ਨੂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਜਾਣ ਕੇ ਨਹੀ

ਭੋਗਦੇ॥੧੩॥ਜਬਭੂਜਹੈਜੁਲੋਗਇਹਬਾਮਾ॥ਜਦਭੋਗਣਗੇਲੋਕਇਸ ੨੪
ਤੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਨੂ॥ਤਾਂਕੇਭੋਗਮਾਫਲਿਖਿਦਿਓ॥ਤਿਸਰਾਣੀਨੂਰਾਜੇਨੇਲਿਖਦਿ
ਤਾਭੋਗਜਿਸਨਾਲਤੇਰੀਮਰਜੀਹੈਤੂਕਰਤੇਨੂਮਾਫਹੈ॥ਦੋਜ॥ਤਿਰਾਨਵੇਚਰਿ
ਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੩ ॥੧੦॥ਕਹੂਨਾਬਿਨਸਾਤਾ॥ਹੇਪੁਛਿਨਹੁਕਦੇਨ॥ਤਿਸਦਾਬੀ
ਰਜਗਾਇਆਪਛਾਣਦਾ॥੧੨॥ਜਹਛੈਬ੍ਰਿਛਗਗਨਤਨਰਹੇਜਹਾਬ੍ਰਿਛ
ਕਾਸਦੇਨਾਲਲਗਰਹੇਹੈ॥੨੦॥ਆਪਿਕਨਿਹੋਗਾਕਿਜੋਬਹੁਤਹੀਖੁਸਾਮਤਕੀ
ਤੀ॥੨੧॥ਹਮਕਹਿਸਿਵਤੁਹਿਆਪਬਤਾਯੋ॥ਰਾਜਾਕਹਿਦਾਹੈਹਮਾਰੇਤਾਈਸਿ
ਵਨੇਆਪਕਹਿਕੇਦਸਿਆਹੈ॥ਦੋਸੌਚੌਰਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੪ ॥ਮੇ
ਨਬਨਾਰਭੁਰਤਜਨਭਰੀਕਾਮਰੂਪਇਸਨਿਆਰੇਨੈਮਾਨੋਮੈਚੇਦਿਵਫਾਸੀ
ਹੈ॥੩॥ਦੂਤਕੇਜਨਜਾਯੋਮਾਨੋਪ੍ਰਕਾਸਦਾਹੀਜਾਇਆਹੋਇਆਹੈ॥੮॥
ਤਿਹਭੁਰੂਆਪਨਕਰਿਯੋ॥ਤਿਸਦਾਭੇਤੂਪਣਾਰਾਜੇਨੇਕਰਿਆ॥੧੦॥ਸੁਤਮੁ
ਰਕੀਅਨੁਹਾਰਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਦੇਮ [illegible] ਰੂਗੇਹੈ॥੧੩॥ਸੋਇਰਹੈਤਿਉਹੀਲਪਟਾਈ
ਯਾਰਨਾਲੋਠਕੇਜਿਉਪੈਲਾਰਾਜੇਨਾਲਸੋਂਦੀਸੀ॥ਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਰਾਜੇਨਾਲਸੌਗਹਿ
ਦੀਹੈ॥੧੫॥ਅਨੁਹਾਰਸਦੂਸਾਦੋਸੈਪੰਚਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੫ ॥ਮਛਿ
ਨਾਇਕੈਕਢਾਕੋਮਦਅਨਤੇਕਲਾਸੂਤੇ॥੯॥ਵਾਰਜਭਈਮਾਲਕਹੋਈਮਾਤ੍ਰ
ਲਈਮਾਇਆਲਈਆ॥ਦੋਇਸੌਛਿਆਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੬ ॥ਬਿਜੈਪੂਰ
ਖਤ੍ਰੀਇਕਰਹੈ॥ਬਿਜੈਪੂਰਨਾਮਖਤ੍ਰੀਇਕਰਹੈਦਾ॥ਸੀ॥ਸਿਧਪਾਲਤਾਕਹਜਗਕੇ
॥ਸਿਧਪਾਲਤਿਸਦਾਰੋਤਸੀ॥ਦਿਵਾਅਲਪਈਹੋਈਸੀ॥ਸਮਸਦੀਨਦਿਲੀਸਿ
ਦਿਵਾਨਾਸੁਮਸਦੀਨਦਿਲੀਦਾਪਾਤਸਾਹਤਿਸਦਾਦਿਵਾਨਸੀ॥ਸਿਧਪਾਲ॥ਕਾਢਾ
ਤਹੁਤੀਕੇਹਰੀਬਾਗਜਾਦੀਹੁੰਦੀਸੀਛੇਰਣੀਬਚੇਦੇਮੀਜੁਗਤਾ॥੪॥ਅਰਬਰਾ॰
ਤਨਮਾਤਕੁਖਤਰਅਧਾਸਰੀਰਸੇਰਦਾਮਾਤਾਦੀਕੁਖਬਿਚਸੀਤੇਅਧਾਬ॰
ਹਰਸੀ॥ਅਰਹਨਾਕਰਗਜਮਸਤਕਸਤ੍ਰਦੇਹਾਥੀਦੇਮਥੇਪਰਹਥਸੇਰਨੇਮਾਰਿ
ਆ॥੫॥ਜੋਤਿਨਸਾਹਨਚਿਤਤੇਟਾਰੇਜੋਤਿਸਨੇਦੋਹਰੇਨੇਸੁਣੇਪਾਤਸਾਹਜੋਚਿਤਤੇਨਾ
ਵਿਸਾਰੇ॥੬॥ਸਿੰਘਸਾਪੁਰਸਸ੍ਰੇਰਤੇਸਪੁਰਸਾ॥੧੩॥ਚਤੁਰਚਿਤੇਕੀਚਤੁਰਬੀ
ਮੂਰਤੀਲਿਖਣਵਾਲੀ੧੫ਤਾਨਨਾਮਖਿਚਕੋ॥ਕਿਤਿਆਰਾਲੂੜੀਆਸਪਾ
੨੯॥ਚਾਰਣਭਟ੩੯॥ਰੇਤੀਆਸੁਬਰੇਤੀਵਿਚ੪੧॥ਲਛਮਨਪੁਤ੍ਰਹਿਤਾਰਿਕੇ ਦਿਖ
ਗਿੜਿਪਾਉਚਰਿ॥ਲਛਮਨਪੁਤ੍ਰਨੂਤੇਲੀਵਿਚਪਾਇਦਿਤਾ॥ਇਸਤ੍ਰੀਕਹਿਕੇ॥੪
੫॥ਮਕਨਾਮਸੈਲਦਾ॥੫੯॥ਬੁਏਕੋਕ੍ਰਿਸਾਨੇਬੀਜਣਵਾਸਤੇਕ੍ਰਿਸਾਣ
ਜੈਸੇਕਮਾਦਨੂਕਢਦੇਹੈ॥੬॥ਬਰੀਯੋਤਿਤਾਰੇਸਮੇਸੀਤਜੈਸੇਸੀਤਦੇ
ਸਮੇਜੈਸੇਪੂਛਾਕਾਂਦੋਬਿਉਤਕੇਟੂਕਟਸਿਟ੍ਰਹੋਏਹੈਤੇਹੈ॥੬੫॥ਨਾਇਸੁਨਾ
ਈਆਬੁਚੈਗਸੀ੨੧॥ਕਿਤੇਨਾਦਨਾਦੇਕਿਤਨੇਨਗਾਰਿਆਨੂਬਜਾਉਦੇਹੈ
ਕਿਰੇਨਾਦਪੂਰੇਕਿਤਨੇਸੀਖਪੂਰਦੇਹੈ॥੧੧॥ਖਿੰਗਾਖਤ੍ਰੀਉਮੰਗੈ॥ਘੋੜਿਆਨੂਟਪ॰
ਉਦੇਹੈ॥੧੨॥ਅਨੇਬਾਗਨਿਜੁਆਲਾਪ੍ਰਲੈਕਾਲਜੈਸੀ॥ਮਾਨੋਸੈਨਾਕੇਤਾਈਪਲੈਕਾਲਕੀ
ਅਗਨਜੈਸੇਸਾੜਦੀਹੈਐਸੇਮਾਰਤੇਹੈਸੁਰਮੇ॥੮॥ਕਿਤੇਛੈਰਜੋਰੈਤ੍ਰਿਆਭੇਸਧ
ਹੈਕਿਤਨੇਮਨੁਖਾਂਦੇਬਸਤ੍ਰਾਤਿਆਗਕੋਇਸਤ੍ਰੀਆਦੇਭੇਸਨੂਧਾਰਦੇਹੋਏਹੈ॥ਅਕੋਰੇ
ਭੇਟਾਦੇਕੇਨਿਹੋਰੇਖੁਸਾਮਤਕਰਦੇਹੈ॥੯॥ਲਖੇਬੀਰਠਾਢੇਕਪੇਦੇਹਸਾਰੀਦੇਖਕੇਕਾ
ਇਹਾਂਦੀਸਾਰੀਦੇਹਕੰਪਦੀਹੈ॥੧੯॥ਸੁਨਾਦੇਪਭੈਬੈਰਬ੍ਰਿੰਦੇਤ੍ਰਸਾਵੈਸੁਣਾਉਦੇਹੈਸ

ਧਪਾਲਨੂੰਤੇਸਮੂਹਪਠਾਣਾਨੂੰਭੈਦੀਦੇਹੈ॥੯੧॥ਪਾਰਿਓਪਾਸਜੋਜਰਣਪਇ
ਆ॥੯੮॥ਤਿਨੁਕਹਰਾਜਾਅਸਾਮਕੋਕਿਓ॥ਤਿਨਾਨੂੰਅਸਾਮਦੇਸਦਾਰਾਜਾਕੀ
ਰਿਆ॥ਦੋਇਸੈਸਤਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੭ ॥੪॥ਧਰਕਰਭੇਸਕਠੌਲਕੇ
ਧਾਰਕੇਭੇਸਸਿਕਾਰੀਦਾ॥ਵਾਸਿਤਾਕੁਹਨਰਨਾਰਿਪਛਾਨੈ ਸੋਰਾਜੇਦਾਭੇਤਾ॥ਤਿਸਨਾ
ਨੇ ਰੀਨੂੰਨਰਕਰਕੇਪਛਾਣਦਾਹੈ॥੧੪॥ਭੋਜਨਜਾਨਛੁਧਾਤੁਰਪਾਈ ਭਖੇਨੂੰਮਾਨੋਭੋਜ
ਨਦੀਥਾਲੀਪਾਈਹੈ॥ਦੋਇਸੈਅਠਾਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੮ ॥ਇਕਅਵਧੂਤ
ਮੁਛਝਨਿਪਾਰ॥ਇਕਅਵਧੂਤਨਾਮਕਰਕੇਛਤ੍ਰੀਰਾਜਾਸੀ॥ਅਵਧੂਤਮਤੀਤਿ
ਸਦੀਧੀਦਾਨਾਉਸੀ॥ਦੋਇਸੈਨਿਆਨਵੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੨੯੯ ॥ਸੋਮਸਿਸਾਰਕੇ
ਤੁਇਕਰਾਜਾਸੀਸੀਸਾਰਕੇਤਨਾਉਕਰਕੇਇਕਰਾਜਾਸੀ॥੯॥ਇਹਲਲਹਤ
ਥੋਐਸਨਿਲਾਜਾ ਇਸਬਾਤਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦਾਥਾਬਈਐਸੀਏਇਸਤ੍ਰੀਨਿ
ਲਜਹੈ॥ਤਿਨਸੈਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੩੦੦ ॥ਇਸਟਦੇਵਤਾਰਹਤਦੁਲਾਰੀ
ਇਸਟਦੇਵਤਾਤਿਸਦੀਪੁਤ੍ਰੀਦਾਨਾਉਸੀ॥੨॥ਉਨਦਾਬੇਗਨਿਪੁੰਸਕਬਨੇ
ਸੁਤਾਖੁਬਦੇਣਵਾਲੇਹੈਜਿਵੇਜਿਥੇਬਹੁਤਹੈ॥੭॥ਮੁਹਿਕੌਦੇਖਲਖਕਰ
ਦੈਪਾਯੋ ਐਨੂੰਦੇਖਕੇਦੋਦਾਦੇਖਣਾਕਰਪਾਇਆਹੈ॥ਤੀਨਸੈਇਕਚਰਿਤ੍ਰ
ਸਮਾਪਤ੩੦੧ ॥੨॥ਮਦਨਭਰਿਤਿਯਾਭਰਤਭਰਾਏ ਕਾਮਰੂਪੀਮਨਿ
ਆਣੇਨੈਸਚੋਦਵਿਚਡਾਲ੍ਹੇਹੈ॥੭॥ਪਤਮਾਰਿਓਜਿਹਕੇਹਿਤਰਾਜਾ॥ਸਾਹਿਬ
ਯਾਰ ਕਹਿਦੇਹੈਜਿਸਕੇਵਾਸਤੇਪਤੀਮਾਰਿਆਗਇਆਸੀ॥ਤੀਨਸੈਦੋਇਚਰਿਤ੍ਰਇ
ਤੀ੩੦੨ ॥ਉਹਿਰਾਜਾਤਨਕੇਟਨਭਈਉਸਰਾਜੇਨਾਲਮਿਲਉਨੀਹੋਈਰਾਣੀ
ਜੋਸੀਨਿਆਸਨਬਨੀਹੋਈਸੀ॥ਦੇਖਿਛਿਮਾਪਨਕੀਨਬਚਨਤ੍ਰਿਯਕੇਤਬੋ॥ਦੇਸ
ਮੈਪਹਿਲੀਇਸਤ੍ਰੀਦਾਬਖਸਿਆਏਬਚਨਦੇਦਿਤਾਸੀਨਿਆਸਣਨੂੰਰਾਜੇਨੇ॥ਤੀਨ
ਸੈਤੀਨਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੩੦੩ ॥ਚਤੁਰਕੁਇਰਤਿਹਨਾਮਭਨਿਜੈ॥ਰੂਕਆਰਦ°
ਨਾਮਕਹੀਦਾਸੀ॥੩॥ਬਿਧਿਆਦੇਈਨਾਮੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਕਹਕਾਸਿਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮਨੂੰਖਿ
ਚੀਕਕੇ॥੭॥ਦੁਹਿਤਾਕਾਮਕੈਰਾਈਕਹਾ ਪੁਤ੍ਰੀਕਿਆਕੀਮਕਰਗਈਜਾਣਨਾਸਕਿ
ਆ॥ਤਿਨਸੈਚਾਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੩੦੪ ॥ਕਨਕਅਵਟਸਾਰੇਸਨੁਵਾਰੀਆਸੁ
ਇਨੇਨੂੰਤਪਾਕੇਮਾਨੋਸੈਚੋਦਵਿਚਢਾਲ੍ਹੀਹੋਈਹੈ॥੧॥ਜਨੁਤਿਹਨੂੰਤਾਮਾਖਸੋਕਿ
ਨਿਆਨੇਤਿਸਦੀਅਖਾਵਿਚਸੌਕਣਹੋਗਈਸੀ॥੪॥ਨ੍ਰਿਪਤਤਨਸੋਈਰਾਜੇਨਾਲ
ਸੁਤੀ॥੭॥ਮੁਹਿਅਰਬਲਨ੍ਰਿਪਤਿਕਿਜਾਨਹੁ ਮੈਨੂੰਰਾਜੇਦੀਅਵਸਥਾਜਾਣਹੁ॥ਨ੍ਰਿ
ਭਪਤਿਪਯਾਰੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਨਿਆਈਜੋਰਾਣੀਆਂਪਿਆਰੀਆਂਹੈਸੋਬਿਛੁੜਜਾਣ
ਰੀਆਂ॥ਤੀਨਸੈਪਾਂਚਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੩੦੫ ॥ਬਰਰਾਇਚਕੇਦੇਬਨਾਇਚਾਦਾਦੇਸ
ਬਸਦਾਹੈਜਿਥੋ॥ਸਕ੍ਰਾਨੀਇੰਦ੍ਰਾਣੀ॥੪॥ਬਾਂਧਿਓਸਿਹਜਾਤਗਲੀਯਾ ਸੌਜੇਹੇ
ਨੂੰਮੂਧਾਕਰਕੇਯਾਰਨੂੰਬੰਨਲਾਇਆ॥੬॥ਜੌਨਿਚੇਸਟ ਸੁਤਾਹੋਇਆ॥੭॥ਭੋਜਰਿ
ਯੋਜੋਹਜਾਨਤਿਹਨੂੰਨੋਹਨਿਯੋਰਾਦਾਰ ਭੋਜਦਿਤਾਸੀਜੋਸਨੋਤਿਸਨੂੰਝੂਠਾਮਾਣਕੇ
ਮਾਰਦਿਤਾਮੂਰਖਨੇ॥ ਤੀਨਸੈਛੇਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ੩੦੬ ॥ਪਰੇਸਾ ਪਾਸਰੇਦੋਜਾਮੈਰ
ਬਸੀਨੈਧਨੀਹੋਰਬਸੈਨੀਆਂਬਹੁਤੀਆ॥ਚਿਪਕਧੁਤਿਯੋਨਾਉਹੇ ਦੀਜਨਿਪਾਹਿਕਰ
ਮਗਨਾ ਰਾਜਾਨੂੰਸੰਗਤਾਕਰਕੇ॥੧੦॥ਮੁਰਪਰਦਾਰਗਾਸਿਖਿਯੋਇਨਰਾਜਾ॥ਇਸਰਾਜੇਨੇ
ਸਾਣਿਆਸੇਰੇਉਪਰੇਸੇਰੀਪੁਤ੍ਰੀਦੇਪਨਦਾਰਣੇਕੀਤਾਹੈ॥ਤੀਨਸੈਸਾਤਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ॥
੩੦੭ ॥ਡਾਇਨਿਨਿਹਾਰੀ ਡਾਇਣਨੇਕਢਲਾਇਆ॥੧੦॥ਰਾਖੇਜੁਮਰਕਹੀਪਿਯ
ਪ੍ਰਾਨਾ ਪੀਯਾਨੇਕਹਿਆਜੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਾਨੂੰਰਖੇਹੇਪਿਆਰੀ॥

੧੧॥ਧਾਇ ਭੇਜ ਦੈ ਦਾਈ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਣਾਕੇ ਕਢਾ ਦਿਤਾ ਯਾਰ ਨੂੰ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਅਠ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੦੯ ॥ਜੋ ਜਨ ਅੱਰਧ ਊਰਧ ਪਤੇ ਪਰਾ ਜੋ ਪੁਰਸ ਉਪਤੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਭਿਆ
੩੧੦ ॥ਕੈ ਸਸਤ ਤੋਰੇ ਹਨਾਇ ਹ ਜਈ ਕੈ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਤ ਤੋਂ ਰੋਹਣੀ ਦੀ ਏਹ ਜਾਂਈ ਹੋਈ ਹੈ॥
ਲਗੀ ਅਟਕ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ ਸੋ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੇ ਸੌਂਤੀ ॥ ਤਿਸ ਸਾਰ ਖਾ ਭੇਸ ਧਾਰ ਕੈ ਸੋ
ਇਸਤ੍ਰੀ ॥੧੦॥ਕ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਜੁਤ੍ਰਿ ਘਾਤ ਹਾਰੇ ਭਈ ਹੇ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਤੂ ਹਾਰੇ ਉਪ੍ਰਾਇ ਸਤ੍ਰੀ
ਮੋਹ ਤ ਹੋਈ ॥੧੪॥ਦੇਨ ਕਹਾ ਦੇਣਾ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੂਤੀ ਨੇ ਸੋ ਦਿਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਾਦ
ਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ॥ ੩੦੧੧ ॥੧॥ਸਿਖਿਆ ਰਾਮ ਬਿਰਾਗੀ ਦਈ ॥ ਸਿਖਿਆ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਦੀ ਤਿਸ ਨੂੰ ਬਿਰਾਗੀ ਨੇ ਦਿਤੀ ॥੩॥ਚਿਤ ਮੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਚਾਰੇ ਕਈ ॥੫॥ਜਾਨਤ
ਜੋਗੀ ਸਿਵਾ ਹੋਊ ਠਾਰੇ ਜੋਗੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸਿਵ ਜਗਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ॥੯॥ਫੰਗਾਸੁ
ਬਬ ਦਾ ਬਣਾਉ ॥੧੧॥ਰਾਇ ਬਿਰਾਗੀ ਯਹਿ ਤੇ ਗਤ ਭਈ ਬਿਰਾਗੀ ਰਾਇ ਇਰਾ ਜੋ ਨੂੰ ਤੇ
ਗਦੀ ਹੋਈ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਬਾਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੧੨ ॥੪॥ਨਾਇ ਨਿਕਟੀ ਨਾ ਕਲੇ ਕੇਕ
ਰ ਨਾਇ ਣਬ ਫੋਹੋਇਨ ਕਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚ ॥੬॥ਸੌਨ ਪੁਲਤ ਲਹੂ ਪੇਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ॥ ਤੀਨ ਸੈ
ਤੇਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੧੩ ॥ਜੋਗਨ ਮੈ ਮੀ ਨਾਰੀ ਲਾਇ ਇਕ ਨਹੀਂ ਮੈ ਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ॥੯॥
ਸਿਰਤਾਜ ॥ ਸਿਰੋਮਣੀ ॥੧੩॥ਨੇਰਰੀ ਮਹਤ ਨ ਬੋਲਿ ਪਠਾਏ ਚੋਪਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਮਹਿਤੇ
ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਚੌਦਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ॥ ੩੧੪ ॥ਪਾਲ ਸੁਪਛ ਮਹੂਤੇ
ਨ ਪਤਾ ਤੇਹਾ ॥ਪਾਲ ਸੁਪਾਛ ਮਨਾਮ ਕੂਕੇ ਹੈ ਦਾਸੀ ਰਾ ਜਾ ਤਿਸ ਸਾਹਿਰਦਾ ॥ ਪਾਰਾਲੀ
ਜਾਇ ਜਾਰ ਧਾਰ ਮੇ ਐ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਨਾਲ ਜਾ ਲੁਕੇ ਧਾਰ ਆ ਜਾਈ ਓ ॥੯॥ਦਮਕ
ਹੋਕੇ ਰਾਈ ਜਨੁ ਮਾਰਿ ਕੌ ॥ ਦਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਮਾਨੋ ਮਰ ਣਾ ਕਰ ਗਈ ॥ ਆਸੁ ਪੁਲਤ ਅਖਿ
ਯਾ ਪਤਿ ਭਈ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਅੰਸੂ ਤਿਰਾਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਪੰ
ਦ੍ਰਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੦੧੫ ॥ਗਜ ਬੇਲ ਨਾਰ ਬੇ ਲਪੈ ਣਦੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਤ੍ਰਿਗੀ ਹੈ॥
ਬੁਲਾ ॥੨॥ਸੁਛਾ ਬਿਰਾਇ ਸੁਧ ਪਾਂਇਸਿ ਸੁਧ ਪਾ ਕੇ ਸੁਛਾ ਬਿਰਾਇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ॥੭॥ਸਲ
ਕੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਬਕਰਿਆ ਹਿ ਜਾਰਾ ਬਕਰੀ ਨੂੰ ਜਾਲ ਦਿਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਸੋਲਹ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੧੬ ॥ਰਾਜਾ ਦੇਸ ਬੰਗਾਲਾ ਰੀਰੋ ਬੰਗਾਲੇ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੀ ਤ੍ਰਾਲਾ ਮਸੀ
੧॥ਜਨ ਕਰਿ ਫੂਲ ਅਬਾ ਸੀ ਰਹੀ ਮਾਨੋ ਗੁਲਾਬਾਸੀ ਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ॥੩॥ਜਨੁ ਮਨਸਾ
ਦੈ ਜਏਅਨੈ ਗਾ ਮਾਨੋ ਮਨ ਨੂੰ ਕੇ ਦੇ ਮੇ ਪਿਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਮ ਨੇ ਉਤਪਤ ਕੀਤੇ ਹੈ ਸਾਹੁਕਾਰ ॥੪॥
ਦੂ ਖਨ ਕੋ ਦੂਖਨ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਛਾਣੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਸਤਾਰਹ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੧੭ ॥ਧਾਪੁਹ ਪਰਾਜ ਫਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਫਲਾ ਕੋ ਲਫੁਲਾ ॥੪॥ਮਨ ਹਾਤ੍ਰ
ਮਨ੍ਹੋਹੇ ਨਾ ॥੩੧੮ ॥੧॥ਆ ਸਿਮੁੰਦ ਰੰਨਾ ਹਿ ਮੈ ਰੇ ਤਰੀ ਐਸੀ ਮੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਉਤਮੀ
ਇਸਤ੍ਰੀ ॥੪॥ਝਾਰੀ ਗਾਖ ਸੀ ਸ ਜਲ ਭਰਾ ਜਲ ਦੀ ਝਾਰੀ ਭਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਸਿਰ ਉਪ੍ਰ ਲਿਆ
ਦੀ ॥ਕਰਤਾ ਲਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਉਨੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਤੀ ੩੧੯ ॥ਰਾ ਬਿਖਨ ਉਪਾਰਿ
ਓ [illegible]ਨੂੰ ਪਟਿਆ ॥੩॥ਚਰਨਨ ਧਰ ਚਰਨਾ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ॥ਧਚ ਕਰ ਪਰ ਗਿਰ ਰਖਕੇ
ਥ ਉਪ੍ਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਹਰਾਇ ਦਿਤਾ ॥ ਅਖਾੜੇ ਰਾਸ ਲੀਲਾ ਕਰੀ ॥੧॥ਨਰਕਾਸੁਰ ਭੂਮ
ਸੁਤਾ ॥੯॥ਸ ਭੈ ਸਮੁਨਤਾ ਸਪੂਰਣ ਕਥਾ ਖੋਲਕੇ ਜੇ ਕਰਦੇ ਜਾਈਏ ॥੧੫॥ਜੇ ਜਬ ਲ
ਈ ਸਮਗ੍ਰੀ ਬਣਾਈ ॥੨੧॥ਲੰਬੇ ਦੇ ਨਾਮ ਗਡੇਦਾ ॥੨੨॥ਕਹੂੰਅ ਗਾਲਿਤ੍ਰਾਨ ਦਮਤਾਨੇ
ਕਹੂੰਅ ਗਾਲਿ ਕਾਦਿਰ ਤਨੇ ਲੂਰੇ ਹੈ ॥ ਕਿਤੇ ਅੰਗੂਠਲੀਆਂ ਤੇ ਆਂਦੇ ਲੈ ਕੇ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਰਤ
ਨਤ੍ਰ ਜੇ ਪਏ ਹੈ ॥੨੩॥ਬਧੇ ਹੂੰਗ ਧੋਰੀ ਬਨਕੇ ਤ੍ਰਿਮਤ੍ਰਿਮ ਲ੍ਹਾ ਵਾਲ੍ਹਿਆਨੇ ॥ਗਾਵਲ
ਰ ਬਾਰਫੀ ਆ ਵਾਲ੍ਹਿਆ ਨੇ ਅਨੇਕ ਸਤ੍ਰ ਹਾ ਬਿਧੋਰਿਆ ਹੈ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਵੀਹ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਇਤੀ ੩੨੦ ॥

॥ਸੁਕ੍ਰਾਵਤੀ ਬਸਤ ਜਾਕੇ ਪੁਰ ਜਿਸ ਦਾ ਪੁਰ ਸੁਕ੍ਰਾਵਤੀ ਨਾਮ ਕ੍ਰਕੇ ਬਸਦਾ ਸੀ॥੧੩॥
॥ਇਹ ਨਨਸੌ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਹੋਵੇ॥ਤਿਨਸੈ ਇਕੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੨੧ ॥੨
॥ਇਹ ਨਨਸੌ ਇਸ ਆਇ ਸਫਲ ਮਲਲੈ ਗਯੋ ਜੋਬਨ ਫਲ ਮੂਲ ਲੈ ਗਇਆ॥੧੬॥ਇਹ ਅਨਸਰੋ ਇਸ
ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ॥੧੧॥ਕੇਸ ਫਾਸ ਕੇ ਅੰਦੇਜੁ ਵੋਵਿਚੋ ੨੪॥ਕਰਤਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ਤੀਨਸੈ ਬਾਈ
ਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੨੨ ॥੧੧॥ਦੂਗਾਨਾ ਨਾਮਾ ਨਿਵਾਜ ਦਾ॥ਤੀਨਸੈ ਤੇਈ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੨੩ ॥੮॥ਲਟਕਨ ਨਾਮ ਮੁਹਤਕਾ॥੧੧॥ਕੈਫ ਨਸਾ ਬਰਸ ਮਸੇ
ਕਰਿ ਸਭਨਾ ਅਮਲਾ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਕੇ॥੧੯॥ਉਪਾਧੋ ਉਚੀ ਚਾਂਗ ਮਾਰੀ॥੨੩॥
ਅੰਗਨਾ ਬੇਕ੍ਰੋਵਿਚਾਰ ੪॥ਲੈਬੀ ਮਹਤਾ ਚੋਪਦਾਰ ਤੇ ਪਟਵਾਰੀ ਸਭ ਬੁਲਾਇ॥ਤੀਨ
ਸੈ ਛਬੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੨੬ ॥੬॥ਤਿਨ ਸਹੇਟ ਤਿਸਨੇ ਸੈਕੇਤ ਕ੍ਰਕੇ॥ਤੀਨਸੈ ਅਠ
ਈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੨੮ ॥ਪਾਮੰਨਤਿ ਨਾਮ ਸੁਖ ਣਾ ਦਾ॥੧॥ਜਿਆਰਤ ਨਾਮ ਜਾਤ੍ਰਾ
ਦਾ॥੫॥ਪੁਰਸ ਮਸਤ੍ਰਾ ਰੂਅਨ ਉਡਾਹੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜੂ ਕ੍ਰਕੇ ਧੁਕ੍ਰਸੈ ਬਰਦੇ ਹੈ ਨਾ॥ਤੀਨ
ਸੈ ਉਨਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੨੯ ॥੨॥ਦੁਖਨ ਪਾਪ॥ਤੀਨਸੈ ਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇ
ਤਿ ੩੩੦ ॥ਸਿਖਰ ਉਚੀ॥੬॥ਬਾਖੀ ਨਾਮ ਬਾਕੀ ਦਾ॥ਤੀਨਸੈ ਬਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥
੩੩੨ ॥੧॥ਬਾਜਿਨ ਘੋੜੀਆ॥੧੨॥ਗਾਖੇਇ ਕਾਬਿਨ ਇਕ ਜਖਮ ਨਾਲ ਹੀ ਥਾਂਹ ਖੋਸੇ
ਆਗਨ ਸੋਦੇ ਵ੍ਰਾਪ੍ਰਦਾ॥ਤੀਨਸੈ ਤੇਤੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੩੩ ॥੨॥ਬਹੁਰਾਜੇਮ
ਤਾਜੇ ਹਨਿਰਖ ਸਸੁਨਾ ਫੇਰ ਜੀ ਪੇਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜੇਸੈ ਕਦਾ ਹੋਵੇ ਪੁਰਖਾ॥
੪॥ਲੈ ਇਲਾਮ ਲੈਕੇ ਚਿਠੀ॥੧॥ਸਕਲ ਭੁਜੂ ਸਭੋ ਹਾਜਰ ਕਾਜੀ ਦੇ ਕੀਤੇ॥੧੦॥ਆਪ
ਆਪ ਮਾਹਿ ਤੇ ਉਨਜਾਨੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਤੇ ਦੋ ਮੇ ਪੁਰਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਸੋ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਮਾਰਿਆ॥ਤੀਨਸੈ ਚੌਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੩੪ ॥੨੨॥ਲਿਖਾ॥ਲਿਖਂ
ਮਾਹਿ ਜਹੇ ਪਠਾਈ॥ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਇਬਾਤ ਭੇਜੀ॥੩੦॥ਡਰੇ ਸੇਖ ਜੇ ਸੇਸ ਮਾਈ
ਸਮਾਏ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਾਈ ਸੇਖ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਤਿਸਾ ਵਿਖੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਤ੍ਰਿਗ ਪੇਦੇ
॥ਤੀਨਸੈ ਛਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੩੬ ॥ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਰਚਾ ਭੀ ਜੋਈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ
ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਦੇਖੀ॥ਤੀਨਸੈ ਸੈਤੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੩੭ ॥੨॥ਛਾਛਕਾ ਮਨੀ ਕੀਪੂ
ਜਾ ਹਿਤ ਕ੍ਰਮਾ ਛਿਆ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਾਸਤੇ॥ਤੀਨਸੈ ਅਠਤ੍ਰੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩
੩੮ ॥ਜੈ ਜਤ੍ਰਵ ਕ੍ਰਸਖਿਯੋ ਆਨਾ ਜਬ ਜਬ ਜੈਜ ਕ੍ਰਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਵੁਦ੍ਰ ਜਾਣਿਆ॥ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ॥ਤੀਨਸੈ ਚਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੪੦ ॥੯॥ਜਾਧ ਬਣਕੇ ਹਰੀਫ
ਸਿਪਾਹੀ ਜੋ ਨਾਮ ਚਤ੍ਰਕਾ॥ਤੀਨਸੈ ਬਆਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੪੨ ॥੬॥ਜੋ ਛਕਿ ਛੈਲ
ਛਿਕਸਿ ਅਨਗਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕੇਸਾਂ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਛਲਗਈ ਇਸਤ੍ਰੀ॥੧॥ਭਾਖ
ਸਕਤ ਨਹਿ ਬਾਤ ਲਜਾਵਤ ਕਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਬਾਤ ਲਜਤ ਹੋਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕ੍ਰਕੇ॥ਤੀਨਸੈ
ਪੈਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੪੫ ॥੩॥ਵ੍ਰਜਾਰੁਚ ਮਾਨ ਕੀਤਾ ਰੁਚੀ ਮਨ ਦੀ ਕ੍ਰਕੇ॥੪॥ਘ
ਨਤਾਰ ਪਾਣੀ ਪਾਕੇ॥੫॥ਜਬੈਟਨਾਨੇ ਕੈਫ ਕੇ ਜੋਦੇਤ ਰਾਰੇ ਸਰਾਬ ਦੇ॥ਤੀਨਸੈ ਛਿਤਾਲੀ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੪੬ ॥੨॥ਇਕ ਰਣ ਦੂਲਹ ਸੈਨਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਤਾ ਇਕ ਰਣ ਦੂਲਹ ਸੈ ਨਾਂ
ਜਾਸੀ ਤਿਥੋ॥੮॥ਗਨੀ ਬੋਲ ਸੁਰੰਗੀ ਫੋਲੀਨਾ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੁਰੰਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੁਲਾਂ
ਲਾਇਆ॥੧੯॥ਮੇਰਾ ਜਾਲ ਖਗਾਇ ਓਰ ਖਵਾਰਾ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਾ ਦਾ ਰਖਵਾਰਾ ਦੇਖ ਗ
ਜਮ ਸੁਨਮਾਨੇ ਨੋ ਨਨਲੇਤ ਲੂਣ ਲੈਦੀ ਹੈ॥ਤੀਨਸੈ ਸੈਤਾਲੀਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੪੭॥
ਕ ਹਤ ਤਿਹ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ਚਮਾਲਣ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਓਸ ਨੂੰ ਸੁਰਨ ਕੇ ਕੂਪਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਨਾ॥੬॥ਸੇਨ
ਰੇਹ ਘਰ ਦੇ ਭੇ ਜਮੈਨਾ ਕਹਿ ਦੇ ਸੋ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਉ ਚਾਰ ਕੇ॥੧੧॥ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮੇ
ਰੇ ਜਨਾ॥ਤੀਨਸੈ ਅਠਤਾਲੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ॥੩੪੮॥ ॥ਲਿਖਾਇ ਕਾਲ

ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪੁਸਤਕ

ਬਿਲਾਵਿ ਬਿਲਾ

ਖ ਖਤ ਇਕ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ॥੨॥ ਸੁਣੀਤਾ ਟੇਲਣਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਮੁਖ ਤੇ ਲਿਖਿ ਖਾਪ ੧੬
ਠਾਈ ਤਿਸ ਦੇ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਟੇਲਣ ਦੇ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜੀ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨ ਚਾਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ
੩੪੯ ॥ ਮੂਰਖ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਅੰਗ ਬਣਾਏ ਮੇਰੇ ਸਭ ਮਨੁਖ ਦੇ ਅੰਗ ਬਣਾ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ॥ ਤੀਨ
ਸੌ ਪਚਾਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੫੦ ॥ ਅਸ ਐਸਾ ਭੀ ਨ ਸੌ ਇਕਾਵਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੫੧
ਸੁਤਾ ਜੋ ਬਤੁਲ ਹੁਤੀ ਭਵਨ ਕੀ ਗਤ ਨੂੰ ਜੋ ਬਦੇਣ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਤਲਾ ਤਿਸ ਦੀ
ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਤ੍ਰਿਵੰਜਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੫੩ ॥ ਤਿਹ ਬਾਲਾ ਤਿਸ ਦੀ ਕੰਨਿਆ ॥
ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਵੰਜਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੫੪ ॥ ਦੇਹਿ ਸਾਂਤਰ ਦੇਸ ਦੇ ਅੰਦ੍ਰ ॥ ਨਾਨਨਗਾਧਪ ਨਾਉਣ ਨੇਹਾ
ਜਾਣਾਇਆ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਵੰਜਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੫੬ ॥ ੩ ॥ ਅੰਗਰਾ ਐਗਿਆ ਰਥ ਖਾਏ
ਹਾਕਿ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਣੀ ਨੇ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਵੰਜਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੫੭ ॥ ੨ ॥ ਨਿਸਾ ਚਰ ਚੋਰ
ਮਾ ॥ ਕੂਰਰਾਈ ਕੁਰਾਈ ॥ ਜਸ ਜਹੇਰਾ ਅਹੇਰੀ ਜੋ ਪੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਹੋਵੇ ॥ ੨ ॥ ਨਰ ਨਾਹਰ ਪੁਰਸ
ਦਾ ਰਾਜਾ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਇਕਾਹਟ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੬੧ ॥ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਨੇ ਬਨਕਾਸਿ ਧਾਵਤ
ਰਾਜ ਕੁਇਰ ਨਾਮ ਨੇ ਕਾ ਦਾ ਗਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ੩੬੩ ॥ ਹਵਾਈ ਨਾਮ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਧਾਮ ਤੀ ਧਾ
ਮਉਤ ਰੀ ॥ ੩੬੪ ॥ ਰਹ ਬਚ ਨਾਮ ਬਚੇਦਾ ॥ ੩੬੬ ॥ ੧੫ ਗੁਹਜਬੀ ਗੁੰਦ ਦੀਬੁ ਜੇਬ ॥ ੩੬੭ ॥
ਤਿਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ॥ ੬ ॥ ਅਮਰ ਸਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤੇ ਸੁਰਗ ਮੈਂ ਨਾਥ ਬਾਦ ਭੂਪ ਰਹ ਕੇ ਹੋ ਇਸ ਦੇ ਸੌ
ਦਾ ॥ ਬੁਠਾਬ ਬਾਦਨ ਗਾਧਪ ॥ ਬੋਲਿਆ ਆਈ ਰਾਜਾ ॥ ਤੌ ॥ ਦੀਪਣ ਆਉ ਦੀਹ ਲੋਕ ਸਭ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਸਭੇ
ਸੀ ॥ ਕਨਕ ਪਿੰਜਰੀ ਪੁਰੀ ਹੁਤੀ ਤਹਾ ਕਨਕ ਪਿੰਜਰੀ ਨਾਮ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਪੁਰੀ
ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਿਥੇ ॥ ਅਮਰ ਕੇਤ ਰਾਨੀ ਕੇ ਬਸ ਮਹ ਮਰ ਕੇਤ ਰਾਣੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ਉਸ ਦੇ
ਬਸ ਪੁਰੀ ਥੀ ॥ ਬੀਰ ਗ੍ਰਾਥਿਤ ਹਦੀ ਆਪ ਠਾਈ ਬੀਰ ਨੂੰ ਅਥਾਧੁ ਕੇ ਤਿਸ ਪੁਰੀ ਦੇ
ਨਾਲ ਭੇਜਾ ਦਿਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਬਹਤ੍ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੭੨ ॥ ਮੁੰਡ੍ਰਿਓ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ
॥ ਕਰਾਮਾਤ ਇਕ ਅਸਮੇ ਕਰਾਮਾਤ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੌਦ
ਹ ਲੋਕ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮਾਨਿ ਸੁਤ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਭੂਪੀ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚੋ ਚੌਦਾਂ ਲੋਕ ਜਾਈ
ਦੇਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਏ ਤਿਸ ਦੇਵੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਣਾ
ਬਚਾਇਆ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਚੌਹਤ੍ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੭੪ ॥ ੬ ॥ ਬਿਚਾਸਿ ਮਿਆਨਾ ਕੇ
ਚਾਨਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸਿਉ ਦਿਤਾ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਛਿਹਤ੍ਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੭੬ ॥ ਨਹਿ ਸਾਸਿਸ
ਮਕਾਹਿ ਸੁਤ ਆਨਨ ॥ ਜਿਹ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਥੀ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਬਰੋਬਰ ਨਹੀ ਕਹਿ ਦਾਗੇ
ਖੂਬ ਬਖੂਬੇ ਦਾਕਿਗ ॥ ੧ ॥ ਬਰੀ ਬਾਤ ਗੋਲੀ ਖਾਂਦੀ ਤੌ ਹਿਸੁਪਾਰ ਤਿਸ ਚੜ੍ਹ ਨੇ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਉਨਾ
ਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੭੯ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੁਰਸਤੀ ਵਾਮਾਇਆ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਅਸੀ ਚਰਿ
ਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੮੦ ॥ ੫ ॥ ਭਾਖੀ ਗਥ ਆਤ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹੈ ॥ ੬ ॥
ਮਤੁ ਮਲਖਾਇਕ ਰਚੁ ਪਹੁੰਚੇ ਮੈ ਤੇ ਤੂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇਕ ਨੇਹੀ ਚੁਪ ਹੋ ਜਾਵਾਗੇ ॥ ਤੀਨ ਸੌ
ਇਕਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੮੧ ॥ ਜੋ ਨਿਰਖਤ ਤਿਯ ਪਤਾ ਹਿ ਨਿਹਾਰੈ ਜੋ ਦੇਖ
ਦਿਸਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹੋ ਗਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਖੇ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਤਲਾਹੈ ਮੁਹ ਤਹੇ
ਰਹੀ ॥ ਸੁਭ ਦਈ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਹਾ ਇਮਾ ॥ ਸੋ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿ
ਆ ॥ ਸਾਥ ਖਾਤਮਾ ਬਾਨੇ ਕੋਇ ਖਾਤਮਾ ਬਾਨੇ ਦੇ ਸਾਥ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ॥ ੨ ॥
ਨਿ ਅੰਗ ॥ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਲ ਅੰਗ ਅਖੁ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਬਿਆਸੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੮੨ ॥
ਰਾਜ ਬਾਦ ਪਰਹਾਟ ਉਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਸਤੇ ਪ੍ਰਹਟ ਉਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਤਾਹਿ ਚਲਾਏ ਹੁੰਡੀ
ਆ ਚਲਾਈ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਨੀ ਕਬਜ ਕਾਢ ਕੂਲਾਈ ਅਪਣੀ ਚੋਠੀ ਬੁਲਾ ਖਟੀਕ
ਫੋਲਈ ॥ ਸੋ ਰੂਪਈ ਦੇ ਦੀ ਚੋ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਮੂਨੈ ਯਾਮਨ ਖਾਤੀ ਨ ਸੌ ਪਚਾਸੀ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੮੫ ॥ ੧ ॥ ਗੌਸਅਰਾਤ ਬਗੌਸਾ ਦਾ ਅਰਾਤ ਬਾਤੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਦੀਆ
ਸੌਰ ਦਾ ਰਾਗ ਸੁਣ ਕੇ ਅੰਗ ਜੁ ਦੇਜੁ ਦੇਹੇ ਜਾਣੇ ਗੌਸਾ ਦਾ ਅਰਾਤ ਬਾਤੇ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਸਤਾਸੀ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੮੭ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰੂਆ ਬੀਚ ਚੋਪੀ ਵਿਚ ਪਾਲਿਆ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਨਵਾਸੀ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੮੯ ॥ ੫ ॥ ਸੌਜ ਨਮੁੰਦ ਬਾਰਉ ਸਦਾ ਮੁੰਦ ਕੇ ੩੯੧ ॥ ੧ ॥ ਕਰੀਸ
ਨਾਏ ॥ ਸਿਫਤ ਕਰੀ ॥ ਤੀਨ ਸੌ ਬਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੩੯੨ ॥ ੧ ॥ ਮਦਨ ਸੁਨਾਰ ਤਕਤ

ਤ ਜਲ ਭਰੀ ਕਾਮਰੂਪੀ ਸੁਨਿਆਰ ਨੇ ਮੋਮ ਦੀ ਚੋ ਵਿਚ ਢਾਲ੍ਹੀ ਤੈ ਪੁਤਲੀ ਆਤੀ ਨੌ ਸੈ ਤ
ਰਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੩੯੩ ॥੧੨॥ ਜਲ ਕੇਸਾ ਬ੍ਰਿਤਿ ਗਾਈ ਉਛਾਰ ਜਲ ਕੇਨ
ਲਸੁਰਾਹਿ ਨੂੰ ਤੇ ਕੇਉ ਛਾਲ੍ਹਾ ਦੇ ਤਾ ਉਪਦੀ ਨਿਲਾਮ ਸਦੇ ॥੧੧॥ ਸਭ ਜਨ ਪਠੈ ਭੂਪ ਕੇਸ
ਥਾ ਸਭ ਮਨੁਖ ਭੇਜੇ ਬਡੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪ ਉਸ ਦੇ ਕੂਇਰ ਪਾਸ ਰਹੀ ॥ ਤੀਨ ਸੈ
ਚੌਰਾਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ॥ ੩੯੪ ॥ ਜਰ ਬਾਸਿੰਧ ਪੁਰ ਗਤ੍ਰਾ ਜਿਹ ਕੋ ਹੈ ਸਰਬਾਸਿੰਧ
ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜੋ ਜੈ ਸਦਾ ਕਿਲਾ ਹੈ ॥੧॥ ਦੁਸਟ ਸਿੰਘ ਪਤਾ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਭਨਾ ਦੁਸਟ ਸਿੰਘ ਪਾਸੀ
ਦਲ ਥੰਭ ਦਾ ਭਾਈ ਸੀ ॥੬॥ ਭੂਤ ਨਾਸ ਕਰ ਭੂਤ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਣੇ ਬੁਲਾਏ ॥੧
ਕਾਹੂ ਪਕਰਿ ਗਾਨਤਰ ਲੇਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਪਟਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਦਬਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੀਨ ਸੈ ਛਿ
ਆਨਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ੩੯੬ ॥ ਕੌਤਕ ਲਖਾ ਕਾਕਾ ਤਿਨ ਕਰਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿ
ਆਤਿ ਸਾਇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕੀਆ ਕੀਤਾ ॥ ਚਾਰ ਸੈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੦੦ ॥ ਚੰਚ
ਲ ਚਾਲ੍ਹੀ ਜਿਹ ਜਾਨਾਲ ਪਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ਜਾਨਕ ਚਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਕਾ ਗੁਨਿਯ
ਤ ਮਾਨੋ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਮੂਰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਦੀਸੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਣਤ ਹਮਾਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹਮਾਰੀ
੪ ॥ ਰਿਸਾਕੁਲ ਭਈ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਕੋ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਏਸਾ ਕੁਹੋ ਕੁਕਰਮ ਕਹੋ
ਮਤੇ ਭੋਗੇ ਮੈਥੁ ਆਨੁ ਹੋ ਲੈ ਕੇ ਕਹਿ ਦਾ ਹਾਤੁ ਸੀ ਕਿਹੋ ਮੈ ਤੋ ਕੀ ਕੁਕਰਮ ਹੋ ਗਇਆ ॥੧੦॥ ਨ
ਖਜੁਰਾ ਕਹ ਕਿਨ ਜੂਹਾ ਕਰਾ ਜੇਨ ਨੁਪਤੀ ਬਣਾਇਆ ਆਪਣਾ ॥੧੧॥ ਗਤ੍ਰਾ ਬੀਜ
ਆਂਸੋ ਬਖਾਨਤ ਗਤ੍ਰਾ ਨਾਮ ਟੋਇ ਦਾ ਤਿਨ ਟੋਇਆਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਤੇ ਨੀ ਆਇਆ ਦੇ
ਚਾਲ੍ਹੀ ਕੀ ਜਾਅਲ ਤਾਂਈ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨਾ ॥ ਚਾਰ ਸੈ ਦੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ ॥ ੪੦੨ ॥ ॥੬
ਦੀਪ ਦਾਨ ਤਰੁਨੀ ਤਿਹ ਕੀਨ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ॥ ਚਾਰ ਸੈ ਤੀਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤੀ
੪੦੩ ॥ ਫੂਲਿਲਾਇ ਨਾਮ ਫਲਾ ਕਰ ਕੇ ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤਨ ਪਤੀ ਦੇ ਸਾਥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਲਿ
ਪਤੇ ਜੀ ॥ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਤਿ ੪੦੪ ॥ ਸਾਤਿ ਸੀਧ ਇਕ ਭੂਪ ਭਨਿਜੇ ਸ
ਤ ਸੀਧ ਨਾਮ ਕਰੂ ਕੋਇ ਕਰਾਜਾ ਕਹੀਦਾ ਸੀ ॥੬॥ ਜਗਨਾਥ ਥਾਨੇ ਸੁਤ ਸੀਧ ਨੇ ॥੯
ਗਦਾ ਗਰਿਸਟ ਭਾਰੀ ਗਦਾ ॥੧੪॥ ਸਾਤਿ ਸੀਧ ਦੇ ਵਿਸਾਇਤ ਧਾਯੋ ਸਾਤਿ ਸੀਧ
ਨਾਮ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ॥੧੫॥ ਕਹ ਕਹ ਕਹਿ ਟਾਟਾਸ ਬਕ
ਕਾਹਿ ਕੇ ਕਾਲਿ ਹਾਸ ਸੁਨਾਵੈ ਕਹਕਾ ਹਸ ਕੇ ਸੁਣਾਉ ਦੀ ਹੈ ॥੧੬॥ ਕਹੂੰ ਸਿਵਾਸਾ
ਮਾਹਿ ਫਿਕਰਾਹੀ ਕਿਤੇ ਗਿਦੜੀਆਂ ਸਾਮਣੇ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹੈ ॥੧੭॥ ਸੰਕਟਾਬਿ
ਚੁਰਚਾ ਰਾਤੇ ਦੀਨਿਆਈ ਕਿ ਲਾਗ ਚੜਿਆ ਰਾਜੇ ਸਾਤਿ ਸੀਧ ਨੇ ਕੂਚਾ ਬਿਯੂਹ
ਕਿਓ ਅਸੁਰਿ ਸਭ ਕੂੰਜ ਦੇ ਅਕਾਰ ਕਿਲਾ ਰਾਚਿਆ ਦੀ ਰਘਪਦਾ ਤ੍ਰਹਿਮਾ ਅਸੁ
ਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਦੋ ॥੨੩॥ ਹਾਥਨ ਦੇਤੀ ਸ੍ਰਿਗ ਪੁਨਾਯੋ ਹਾਥੀ ਆਵਾਲ੍ਹਿਆ ਨੇ ਹਾਥੀ
ਆਂਵਾਲ੍ਹਿਆ ਨੂੰ ਸਰਗ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ॥੨੪॥ ਪ੍ਰੀਮ ਜੇਸੀ ਪੁੰਦ ਜੇਸੀ ॥੨੫॥ ਪਾਰਦ ਨਾਦ
ਹੋਣਾ ਨੂੰ ॥੨੬॥ ਉਹਿ ਕੌ ਇਹ ਇਹ ਕੌ ਉਹਿ ਘਾਯੋ ॥ ਦੀਰਘਦਾੜ੍ਹ ਦਾਨੇ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੀ
ਧਿਨੇ ਖੰਡਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸੀਧਿ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਘਪਦਾੜ੍ਹ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਦੇ ਮੋਮ
ਲਗਾਇਆ ॥੨੧॥ ਭਈ ਤੇ ਜਤੋ ਨੇਹ ਤੇ ਇਕ ਬਾਲਾ ਹੋਈ ਤੇ ਜਾਤਿ ਸਾਦੇ ਤੇ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ॥
੩੩ ॥ ਜਗਤ ਕੀ ਰਾਨੀ ਦੂਲੋ ਦੇਵੀ ॥ ੩੯ ॥ ਪਹਰਾਨਾ ਗਜਿਆ ॥ ਅਤੁਲ ਬੀਰ ਜਾਕਿ
ਹ ਉਗਰ ਰਿਸਾਲਾ ਅਤੁਲ ਬਲ ਵਾਲਾ ਸੁਵਾਸ ਬੀਰ ਜਾਕਿ ਸਦੀ ਤ੍ਰਫ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਤੇ
੪੧ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਹ੍ਵੈ ਕਾਢੇ ਮਰਣ ਲਗੇ ਜੋ ਸੁਵਾਸ ਕਢਦੇ ਹੈ ॥ ੪੫ ਬਾਨੀ ਬਾਣਾ ਵਾਲੇ ॥
ਧੁਲਿਧਾਨੀ ਧੂਸਲੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਵਾਹੇਂਡ ਰੌਲ੍ਹਾ ਪਾ ਕੇ ॥ ੪੭ ॥ ਉਠੇ ਨੇ ਕਜੇ ਧਾਉਣ ਦੇ ਹੋਏ ਨੇ
ਕਜੇ ਧੇ ॥ ੪੯ ॥ ਲ੍ਹਾਰੇ ਨਾਮ ਲਾਲੂ ਕਾ ॥ ੫੦ ॥ ਕਿਤਕ ਮਰਤ ਕੇ ਤਰਨ ਸੀਘਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਈ ਕ
ਅਦੇ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ॥

੫੫॥ਹਨੂ ਹਨੂ ਨਾਮ ਆਟਾ ਅਟੂਕਾ ੬੧॥ ਮੇਧਤੇ ਮਿਸ੍ਰਤੇ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਉਠਦੇ ਹੈਂ॥ ੬੭
੬੨ ਦਸੋਦਿਸ ਨਹੂੰ ਕਹ ਭਰਿਤਾ ਦਸੋਦਿਸਾਨੂ ਭਰ ਦਿਤਾ ੬੫॥ ਤਿਲਤਿਲ ਪ੍ਰਾਇ ਤਿ
ਲਾਤਿਲ ਪ੍ਰਜੰਤ ੬੬॥ ਦੀਤੀ ਹਾਥੀ ੬੭॥ ਜੰਬੁ ਨਾਮ ਟਿਡੀ ਦਾ ੧੨॥ ਢਮਕਾਰੇ ਦ
ਮਾਕੇ॥ ੭੩॥ ਮਾਨੋ ਮਾਰਤ ਵੇਈ ਮਾਰਿ ਜਾਵੈ ਮਾਨੋ ਕਾਲ ਨੋ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਓਹੀ ਮਰਜਾਂਦੇ
ਹੈਂ॥੭੫॥ ਏਕੈ ਪੁਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਗਹਿਰਾਈ॥ ਇਕ ਪੜਦਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਰਹ ਗਇਆ॥ ੭੭॥
ਕਮਲੇਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ੮੨॥ ਬਿਹੰਡਲ ਹੀ ਜਨੂ॥ ਪਬਿ ਪ੍ਰਿਸਾਨ ਪਗ ਨਕੇ ਤਬ ਹੀ ਪੈਰਾਂ
ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਤਾਂ ਦਾ ਪੀਣਾ ਹੋਇਆ ਤਦੋਂ ਹੀ॥ ੮੨॥ ਸੁਰਿਧ ਨਾਮ ਸੁਹਿਰਦ ਕਾ ਜਾਤਿਸੋ
ਧੀਸ ਅਤਿਤਾ ਨਿਵਾਸਾ ਸਤਪ੍ਰਤ ਮਹੇਸ ਤਤਾਈ ਵਿਖੇ ਇਸਾ ਬਿਤ ਤਹੋ ੯੧॥ ਅਵਿਤਜ
ਅਵਿਤਜਨ ਬੈਰ ਬਢਾਵ ਦੈਤਾਂ ਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿਚ ਬੈਰ ਬਧਾਇਆ ਹੈ॥ ੧੦੦
॥ਰਛਰ ਛਕਾਰਿ ਸਬਦ ਉਚਾਰੋ ਰਖਿਆ ਕਰ ਰਾਗ ਰਖਿਆ ਕਰ ਗਾਇ ਬਚਨਕ
ਹਿਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ॥ ੧੦੨॥ ਪ੍ਰਾਨ ਔਰ ਪਾਨਿ ਪਧਨੁ ਰਾਜਾ ਰਾਖਨ ਦਾਨੂ ਸੇਵ
ਕਨਕਾ ਜਾ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਪਤ ਤੇ ਪਨ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਰਖਣ ਵਾਸਤੇ ਰਾਜਾ ਰਬ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾ ਬਿਮਨ ਬਸ ਉਦਾਸ ਮਨ ਹੋਕੇ ਬਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੦੭॥ ਹਕ
ਹਕੀ ਨਾਮ ਝਕਾ ਝਕੀ ਕਾ ੧੦੫॥ ਪ੍ਰਸੇਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਸੇਉ॥ ੧੦੯॥ ਭਟਾਚਾਰ ਜਭੂਪਤ ਬ
ਧਰਾ ਭਟਨੇ ਤਿਸ ਤੇ ਭੂਪ ਧਾਰਿਆ॥ ਕਮਖਾਬਾਰ ਛੰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਬਾਰ ਉਚਾਰਦਾ ਹੋ
ਇਆ॥ ੧੧੩॥ ਬਾਜਤ ਭੇਰ ਭਭਾਕ ਹਿਭੀਖਨ ਬਜਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਰੀ ਅਭਾਭਾ ਕੂਕੇ
ਭਇਆਨਕਾ॥ ੧੧੮॥ ਢਾਢ ਸੈਨ ਢਾਢੀ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ ੧੨੦॥ ਭੁਜ ਅਮਿਤ ਮਹਾਸ ਦ੍ਵੈਕੇ
ਤਿਨ ਅਮਿਤ ਬਾਹਾਂ ਹੈਨ ਕਿਤਨਿਆਂ ਕੇ ਦੋ ਹਜਾਰ ਬਾਹਾਂ ਹੈ ਕਿਤਨਿਆਂ ਦੇ ਅਮਿਤ ਹਜਾ
ਰ ਬਾਹਾਂ ਹੈ ਕਿਨਾ ਕੋ ਕਿਨਾ ਦੇ ਦੋ ਬਾਹਾਂ ਹੀ ਹੈ॥ ੧੩੧॥ ਹਹਰਾਰਾ ਨਾਮ ਹਹੂਕਾ॥ ੧੩੨॥ ਚਾਹ
ਰਿਖੋਲਿ ਹੋਲੀ ਖੇਲਕੇ ੧੩੩॥ ਬਹੇ ਜਾਤ ਜਹਾ ਬ੍ਰਿਛ ਤਰੰਗਾ ਬਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪੌਤ੍ਰਿ
ਆਂ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਛ॥ ੧੩੪॥ ਅਛਰੀ ਤਨਕਿਐ ਰਾਗਿ ਘੇਜੋ ਤੈ ਛੁਟੀਆਂ ਮਛੀਆਂ ਦੀ ਨੈ
ਆਈ ਅੰਗੁਲੀਆਂ ਸੋਭਦੀਆਂ ਹੈਂ॥ ਗਾਹ ਸੇਤੰਦੂਏ ਸਾਰਖੇ॥ ੧੩੬॥ ਕਹੂੰ ਅੰਗੁ
ਲਿ ਤ੍ਰਾਣ ਕਿਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ਕਟੇ ਪਏ ਹੈਂ॥ ਕਹੂੰ ਅੰਗਿਲਕਾ ਦਿਕੇ ਰਤਨ ਰਾਜੈ ਕਿਤੇ ਅੰ
ਗੁਲੀਆਂ ਤੇ ਆਦਿਲੈ ਕੇ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਰਤਨ ਸੋਭਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੩੯॥ ਗੋਪਾ [illegible] ਮ ਗੋਪੀ
ਏਕਾ ਹਜਿਲੇ ਰਜਪੂਤ ਵਾਂਸੋਭਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੪੧॥ ਕਿਤੇ ਦੁਸਟ ਲੂਟੇ ਕਿਤਨੇ ਦੁਸਟ ਲੋਟਦੇ ਹੈ
੧੪੨॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਸਟ ਨਿਧਨ ਕਹ ਗਏ ਦੁਸਟ ਨਿਧਨਤਾ ਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਰੂਪੀ ਧ
ਨ ਤੋ ਬਿਨਾ ਹੋਏ॥ ੧੪੭॥ ਹਾਇਲ ਜਖਮੀ॥ ਉਪਾਵਹਿ ਬੋਲਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੫੬॥ ਪਨੇ ਨਾਮ ਢੋ
ਲਦਾ॥ ੧੫੧॥ ਛੈਨ ਛੈਣਾ ਕਹੂੰ ਬਗਲ ਤਰੰਗ ਬਾਜੇ ਬਜਾਵੈ ਕਿਤੇ ਬਗਲ ਤਰੰਗ ਬਾ
ਜੇ ਨੂ ਬਜਾਉਂਦੇ ਹੈ ੧੬੦॥ ਗਜਰਾਜ ਬਡੇ ਹਾਥੀ॥ ੧੬੨॥ ਪਾਟ ਫਾਟੈ ਪਟਾ ਪ੍ਰਪੈ ਨੂ
ਮਾਰਤੇ ਹੈਂ॥ ੧੬੪॥ ਕਹੂੰ ਚੇ ਚਲਾਈ ਚਲਾਕੈ ਬਣਾਵੈ ਕਿਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂ ਬਣ
ਉਦੀਆਂ ਹੈਂ॥ ੧੬੬॥ ਗਿਰੇ ਪਾਕਸਹੀਦ ਜਾ ਕੀਨੋ ਕੈਲਿਸ ਹੇਕੂ ਕੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਸਹੀਦ ਹੋਕੇ
ਡਿਗੇ॥ ੧੬੭॥ ਬਾਨੈਤ ਬੀਰੈ ਉਠਾਵੈ ਬਾਣਾ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੈ॥ ੧
੭੦॥ ਨਕ ਜੈਸੇ ਨਾਕੂਆ ਜੈਸੇ ਮਾਲੁਸੈ ਤੇ ਰੁਪੜੀ ਬਿਨਾ ਪਰ ਜੈਸਾ ਬਿਰਛ ਦਾ ਮਢ ਜੈਸੇ ਬਿ
ਨਾ ਪਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ੧੭੧॥ ਮਨੋ ਫੇਨ ਸੇ ਬਾਰਿ ਮੇ ਬਸਤ੍ਰ ਫਾਟੇ ਮਾਨੋ ਸਮੁੰਦਰ ਖੇਜਲ
ਵਿਚ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਟੇ ਹੋਏ ਹੈਂ॥ ਮਨੋ ਪੰਚ ਬਕਤ੍ਰਾ ਨਕੇ ਨਾਗ ਜੈਸੇ ਮਾਨੋ ਪੰਜਾਂ ਮੂਹਾਂ ਵਾਲੇ
ਸਪ ਜੈਸੇ ਸੋਭਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੭੨॥ ਸਨਾਹੀ ਨਕੇ ਸਨਾਹੀਆ ਦੇ ਆਸ ਦਾ ਰਪਾਰ ਲੰਘਦੇ ਹੋ
੧੭੩॥ ਮਨੋ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਾਬਿ ਧਾਆਨਕੇ ਨਾਗ ਜੈਸੇ ਮਾਨੋ ਤੀਤਦੇ ਬਤੀਆਂ ਣਾਦੇ ਸਪ ਜੈਸੇ ਰੂਕੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੭੬॥ ਮਹਾ ਫੂਲ ਬਡੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਕੇ॥ ਦਿਬੀ ਧੌਸੇ ਕਾ ਨਾਮ ਲਖੇ ਲਾਲਤ
ਮੇ ਦੇਖ ਮਹਾਂ ਕਾਨਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮਾਸ ਦੇਤਾ ਮੇਨੂ ਰੋਖ ਸਾਰੂਪੀ ਬਾਜ ਆਇਆ ਨਿਸਾਨੇ
ਛੇ

ਨਾਮ ਤੰਤ੍ਰੋਦਾ॥੧੭੯॥ਢਾਪੇ ਨਾਮ ਬਚਾਉ ਦੇਹੈ॥੧੮੦॥ਅਨੇ ਬਾਰ ਏਸੇ ਦਰ ਹੋਇ ਦੁ
ਲਾਸੈ ਮਾਨੋ ਏਗਾਦ੍ਰਤਉਪ੍ਰਜੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਇਦੂਲਜਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥੧੮੨॥ਰੋਹ ਪ੍ਰਤ੍ਰ
ਅਸਤ੍ਰ॥੧੮੩॥ਕਾਕੂਬਾਣੀ ਕਾਉ ਬਾਨ ਹੈ ਜਿਨਾਦੇ॥੧੮੧॥ਬੂਕ ਨਾਮ ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ॥੧੮
੩॥ਕ੍ਰੀਠਤ ਹੋਇ ਖੁੰਦੇ ਹੈ ਕੋ॥੧੮੪॥ਟੋਵੈ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਹੀ ਤੇ ਦੋਵੈ ਤੁਅਕਾਲਪੁਰ
ਖ ਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥੧੮੮॥ਮਨਿਗਿਸਤ ਨਤਿਨ ਮ੍ਰਾਸਨਿਕਾਰੇ ਪੂਨਾਗੁਸੇ ਨਾਲਜੋ
ਸ੍ਵਾਸ ਕਢੇ॥੧੮੯॥ਏਕਨਉ ਪਰਤ ਰੋਮ ਉਪਾਰਾ ਇਕ ਬੀਤਿਨਾਦਾ ਪਾਣਿਆ ਹੋਇਆ
ਰੋਮਸਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ॥੨੦੬॥ਕਾਟਿ ਨਿਹੰਗ ਕਰਾ ਖਾਦੈ ਪਾਰਿ ਸੋਹੰਗ ਖਾਂ ਇਕਨੁ
ਦੇ ਧੜ ਕੂਕੇ ਗਖਿਆ॥੨੧੫॥ਨਿਕਰ ਜਮੂਹਾ॥੨੧੭॥ਅੰਗ੍ਰਾਪਤ ਨਾਮ ਢੋਰਕਾ ਸ੍ਰੋਖ
ਖ੍ਰਿਤੁ ਕੇ॥੨੧੯॥ਪਾਏ ਨਾਮ ਪਜੰਤਕਾ॥੨੨੪॥ਜਗਕਿ ਨਾਮ ਖਿਚ ਕੇ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰ
ਨਸੈ ਭਾਗਾ॥ਤਿਸਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੀ ਉਭਜਗਾਇਆ॥੨੨੫॥ਗੋਮੁਖ ਰਣਸਿੰ
ਗਾ॥੨੩੦॥ਬਿਨੁਸਾਸੇ ਬਿਨਾ ਸੀਸੇ ਤੇ॥੨੩੧॥ਬਡ ਤਾਪਸ ਨਾਮ ਤਾਖਸ ਦਾ॥੨
੨੩॥ਹੁਅੰਸਬਦ ਹੰਕਾਰ ਸਬਦਾ॥੨੩੫॥ਹਿਦੈ ਸਘਾਤਾ ਮਾਲ ਖਉਲੀਆ ਰੋਗ
॥੨੩੭॥ਪੀਨਕਕਟ ਰੋਸੀ ਮੋਟਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਲਕ ਦਾ ਅਸਥਾਨਾ॥੨੪੧॥ਗਾਦ ਨਾਮ ਰੋ
ਗਦਾ॥੨੪੮॥ਤਿਨਕਹ ਦੀਨੇ ਅਜਬਰ ਦਾਨਾ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਐਸਾ ਬਰਦਾਨ ਦਿਤਾ॥
ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਅਵਖਪ੍ਰੀਨਨਾ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇਹੀ ਔਖਧੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾਪਕਾ
ਦੀਆ॥੨੬੩॥ਪ੍ਰਨੇ ਨਾਮ ਨਗਾਰੇ ਦਾ॥ਕਾਲੀ ਕਾਲੀ॥੨੬੪॥ਬ੍ਰਿਤ ਕੀਕ੍ਰਿ
ਤ ਜੇਸੀ ਉਪਜੀ ਵਿਕਾਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੨੬੫॥ਪੇਲੇ ਧਕੇਲਦੇ
ਹੈ॥੨੬੮॥ਨਿਸਾਕੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਚੋਰਿਆ ਲਖੇ ਦੇ ਗਢੇ॥੨੭੦॥ਪਹਰੇ ਗਰਜ
ਏਨੂ ਭਹਰਾਨੇ ਭਜ ਗਏ॥੨੭੧॥ਤ੍ਰਾਕਿ ਨਾਮ ਡੋਣਦਾ॥ਭੁਕਾਰੇ ਬਜਦੀਆ ਹੈ
॥੨੭੫॥ਅਮੁਰਾਰਦਨ ॥ਧੂਲ ਜਟਾਉ ਰਾਖਸ ਦਾ ਨਾਉ ਸੀ
॥੨੭੬॥ਬਿਮੁਖਾ ਹਦਹੁੰਕੈ ਬੇਮੁਖ ਹੋਕੇ ਜੁਧ ਤੋ॥੨੮੫॥ਬਾਮ੍ਰਾਸਤ੍ਰ ਇਦ੍ਰਾਅ
ਸਤ੍ਰ॥੨੮੬॥ਆਸਵ ਨਾਮ ਸਰਾਬ ਦਾ॥੨੮੯॥ਨਿਧਨਕ ਹ ਨਿਧਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣਾ ਨੂੰ ਪੀਧਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੋਏ॥੨੯੯॥ਦੈਤ ਪਰਾਜਨ ਤੇ ਗਹਿ ਗਏ
ਦੈਤ ਉਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਗਹਿ ਗਏ॥੩੦੧॥ਬਾਹਕਰਖ ਬਾਣੀ ਦਾ ਖਿਚਣਾ॥੩੦੫
ਕਾਲੀ ਨਾਮ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਮਹਾਮਨ ਬਡੋ ਸਿਰੋਮਣੀ॥੩੧੦॥ਹਾਂਕਿ ਨਾਮ
ਦੇ ਗਾਰਕੇ॥੩੧੫॥ਜੰਨਤ ਕੇ ਕੇਸਰ ਘਾਸਿ ਭਾਗਹਿ ਲਹੂ ਕੇ ਤਾਂਈ ਜੇ ਕਾਉ ਚੁੰਜਾਂ ਨਾ
ਲਾਂਦੇ ਹੈ ਮਾਨੋ ਕੇਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ॥੩੧੭॥ਕਹਕਹਾਟ ਹਾਸਾ ਸਬਦ॥੩੧੮
ਧਾਮਰਨ ਬਰੇ ਰਣ ਵਾਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ॥੩੨੩॥ਕਹੂੰ ਧੂਲ ਧਾਨੀ ਕਿਤੇ ਰਣ ਭੂਮ
ਕਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਨੇ ਨਗਾਰੇ॥੩੨੫॥ਕਹੂੰ ਫੋਟ ਭਾਬੀ ਜੁਝੇ ਬਾਂਗਉ ਜਾਬੀ ਕਿਤੇ ਸਫੇ ਨਾਲ
ਭਥੇ ਨੂੰ ਬੰਨ ਕੇ ਸਰੀ ਨਾਲ ਮਰੇ ਪਏ ਹੈ॥੩੩੦॥ਬਾਆਂ ਦੂਲੇ ਦੇਵੀ॥੩੩੯॥ਕੋਤਿ
ਕਰਨੇ ਕੇਹਰੀ ਫਾਰੇ ਕਿਤਨਿਆ ਨੂੰ ਹਥਾ ਨਾਲ ਛੇਕੇ ਲੇ ਪਾੜ ਦਿਤਾ॥੩੪੩॥ਸੈਨ ਪਲ
ਤ ਦੈ ਲਹੂ ਵਗਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੩੪੪॥ਬਿਲਖਤ ਨ ਹਭਏ ਹਤ ਚੋਤ੍ਰੇ ਨਾਰਗਾ ਨੂੰ ਦੇਖ
ਏ॥੩੪੯॥ਠੀਹਤ ਫੋਗ ਗੋਲੀਆ ਤੁਨਕੇ ਮਾਰੇ ਬਾਣਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ॥੩੫੨॥
ਪਾਖਰੈ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸੋਜੋ॥ਬਖਤਰ ਮਨੁਖ ਦੀ ਸੰਜੋ॥੩੫੬॥ਉਲਕਾਪਾਤ ਚਆਤ
ਆਂਦਾ ਹੈ ਗਣਾ ਹੋਇਆ॥੩੫੭॥ਕਹਾਕਿ ਬੋਲਦੀਆ ਹੈ॥੩੫੯॥ਜਲਜੋਧ ਜੇਗਾ
ਸੈਜੁਲ ਦੇ ਜੀਆ ਸਾਰਖੇ ਸੋਭਦੇ ਹੈ॥੩੬੦॥ਪੋਏ ਬਰਾਸੀ ਖਭਣਿਆ ਰੇ ਪਏ
ਤੇ ਏਸੀ ਖਾ ਵਿਚ ਬੜੇ ਹੈ ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਜੇਆਨਾ ਪਰੋਏ ਹੋਏ ਹੈ॥੩੬੩॥ਕਾਲਕਾ

ਲੀਨੂਆਗਿਆਆਦਿਤੀਆ ਤੁ੨੯॥ ਈਆਂ ਤੋਨਾਮਆਦਰਾਂਦਾ। ਤੁ੩੧॥ ਬੀਜਜ ੮੯
ਹਸ੍ਯਅਸੁਰਪਰਬਾਲ ਸ੍ਰੀਅਜਾਰਬਾਣਰਾਖਸਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ
ਸ੍ਰੀਅਸਧੁਜਛਾਡਤੋਬਿਧਨਾਨਾ ਸ੍ਰੀਅਸਧੁਜਦੇਉ
ਪ੍ਰਛਿਤੇਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਦੇ। ਤੁ੩੨॥ ਦੁਤਿਯਸਤ੍ਰੂਕੋਮੀਸਉਭਾਯੋ ਦੂਸਰੇਬਾਣ
ਨਾਲਸਤ੍ਰੂਦੇਰਥਵਾਹੀਦਾਸਿਰਉਤਾਇਆ। ਤੁ੩੩॥ ਦ੍ਰਿਬਧਚਕ੍ਰ ਦੋਰਥਕੇ
ਪਈਏਆਂ ਛਿਨੈਕਮੈਬਕ੍ਰ ਇਕਾਛਿਨਬਿਖੇਮੁੰਡ ਵਾਟੇਛੇ। ਮਾਰਿਦਈਸਭਜਗ
ਕੇਰਾਜਾਲੋ ਮਾਰਦਿਤੇਸਭਜਗਤਦੇਰਾਜੇਕਾਲਭਗਵਾਨਨੇ। ਤੁ੩੪॥ ਤੁਰੰਦੇਊਅ
ਰਿਕਾਰਿ ਦੋਮੈਸਤ੍ਰੂਦੇਰਥਕਟੇ। ਨਰਨਾਹਰ ਨਗਵਿਚਜੋਛੋਰਦਤਕਾਲਭਗ
ਵਾਨਹੈ। ਤੁ੩੫॥ ਦਾਸਜਾਨ ਮੁਹਿਲੇਹੁਉਬਾਰੇ ਦੇਵਤੇਕਹਿਦੇਹੈਦਾਸਜਾਨ
ਕੇਹਮਾਰੇਤਾਈਬਚਾਲਓਜੀ। ਤੁ੩੬॥ ਜੋਗੀਸਿਵਕਿ ਯੋ ਸਿਵਨੂਵੈਰਾਗੀਕੀ
ਤਾਜਦਕਾਲ ਜਿਸਕਾਲਭਗਵਾਨਨੇ। ਤੁ੩੭॥ ਸਿਵਗੁਰੁ ਨਾਮਜੋਗੁਣੇਦਾ ਤੁ
੩੮॥ ਜਬਉਦਕਰਖਕਰਾਕਰਤਾਰਾ ਜਦੋਂਉਤਪਤੀਦੇਕਰਣਨੂਉਤਾਹਾਂਮ੍ਰਜਾਖਿ
ਚਣਾਕਰਿਆਕਰਤਾਰਨੇ ਕਿਆ ਇਕੋਹੀ ਬਹੁਸਾਮਪ੍ਰਸਾਇਓ। ਜਬਆਕਰਖ
ਕਰਤਹੈਕਬਹੂ ਜਦੋਂਹੇਨੂਸੂਸਖਿਚਦੇਹੈਬਹੁਤਤੇਇਕੋਹੋਦਾ। ਤੁ੩੯॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਨਾਮਬੁਧਦਾ। ਤੁ੪੦॥ ਨਿਰਲੰਭ ਲਭਦੇਨਹੀ ਅਸੰਭੁ ਅਛੰਭਹੈ। ਅਨਮਾਨ
ਤਨਿਸਚੇਕਰਦੇਹੈ। ਤੁ੪੧॥ ਅਹਾਂਦੇਵਕੋਕਹਤਸਦਾਸਿਵ ਬਡਾਜੋਸਬਦੇਪ੍ਰਕਾ
ਸਣਦਾਲਾਹੈਉਸਨੂਛੋਵਾ ਜੇਹਾਸਦਾਸਿਵਕਹਿਦੇਹੈ। ਚੀਨਤਨਹਿਭਿਦ
ਜਾਣਦੇਨਹੀਭੇਦਾ। ਤੁ੪੨॥ ਕਹੂੰਸਿਮਾਟਿਭਯੋਸੰਕਰਇਕੈਠਾ ਕੇ ਤੇਸੈ
ਕੇਚਕੇਸੰਕ੍ਰਇਕਠਾ। ਤੁ੪੩॥ ਜੇਕਲਕਉ ਜੇਕਾਲਭਗਵਾਨਕੇ ੪੦੨॥ ਗ੍ਰੰਥਕਰਾ
ਪੂਰਣਸੁਭਰਾਤਾ ਗ੍ਰੰਥਪੂਰਣਕੀਤਾਹੈਸੁਭਤਾਈਦੇਨਾਲ ਰਤਾਹੋਇਆ। ੪੦੩॥
ਤੁਹੋ ਜੇਯਾਕੀ ਇਕਬਾਰ ਚੌਪਈਕੋਕਹੈ ਤੈਤਾਈਇਨਾਦੀ ਚੌਪਈ ਕਾਲਭਗ
ਵਾਨਤੇਕਾਲੀਦੀਉ ਸਤਤਦੀ ਇਕਬਾਰੀ ਕੋਈਮੁਖੋਕਹੈ। ੪੦੪॥ ਸੰਬਤ
ਸਤਰਹਸਹਸਭਣਿਜੈ ਸੰਮਤਸਤਾਂਰਾਂ ਸੈਕਹੀਦਾਸੀ ਅਰਧਸਹਸਫੁਨਤੀ
ਨਕਹਿਜੈ ਪੰਜਾਤੇਤਿਨਾਤ੍ਰਿਵਿਜਾਉ ਪ੍ਰਕਹੀਦੇਸੀ। ਮੰਤ੍ਰੀਭੂਪਸੰਬਾਦੇਚਾਰਸੌ
ਚਾਰਚਰਿਤ੍ਰਇਤੀ ੪੦੪॥ ॥ ॥੩

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ॥

ਨਾਮਤਿਹਾਰੋ ਜੋਜਪੈ ਤੇਦੇਵੀਮਾਤਾਜੋ ਤਿਹਾਰੇਨਾਮਕੋ ਜਪਦੇਹੈ। ੪ ਤੁਹੀਜਗਬੀ
ਰਤੁਹੀਜਗਤੁਵਿਚਸੁਰਮੀਹੈਮਾਤਾ। ਇਕਰਵਾਰ ਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ। ੧੦
ਤੇਪਤਪਦਜੇਲੀਜੀ ਮੇਰੋਛੋਦਾਸਮੁਹਿਜਾਨ ਤੇਰੇਪਦਹੇਪਤਰੂ ਵਤੇਰੇ
ਪਤੀਦੇਚਰਣਾਂਦੇਨਾਮਕੇ ਜੇਲਈ ਇਤਾਂਰਖਿਆਕਰਦੇਹੈਦਾਸ ਜਾਣਕੇ
ਮੈਨੁਵਾਮੁਹਿਦਾਸਦੀਰਘਜਾਨੋ। ੧੨॥ ਤੁਫੰਗ ਬੰਦੂਕ ਸਰਬੰਗ ਸਬਧ
ਕਾਰਕਕੋ। ੧੩॥ ਬੁਗਦਾ ਨਾਮਕਟਾਰਦਾ ਅਰਧਾਰਿਜਕ ਦਾਤਾਕਰਕੇਰਿਜਕ
ਦਿੰਦੇਹੈ ਵਾ ਇਹਲੋਕਪਤਾਲਤੇਸੁਰਗਤੇਲੈਕੇਵਾ ਅਰਾਧਣੇਕਰਕੇਰਿਜਕਦਿ
ਦੇਹੈ। ੧੪॥ ਤੁਹੀਪ੍ਰਜਾਸਭਰਾਤਕੀ ਤੁਹੀਉਤਪਤਕਰਣਵਾਲੀਹੈਸਾਰੇਜਗਤਕੀ
੧੫॥ ਤੈਬਾਰਿਦਿਆਜਗਬਕਤਾਇਕਰੇਬੇਦਬਖਿਯਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਮੁਖਦੁਆ

ਗਾਤੇਹੀ ਬੇਦਾਂ ਦੀ ਬਿਦਿਆ ਦਾ ਬਖ੍ਯਾਨ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ॥੧੯॥ਬਿਸਖਗ
ਮਬਾਣ ਧਨਖਾਗ ਭਨ ਬਾਣਾ॥੨੦॥ਤੈਣੀਰ ਗਾਲੈ ਤੁਕਸ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋ ਬਾਣ ਹੈ
ਸਤ੍ਰ ਅਰ ਸਤ੍ਰ ਦੇ ਮਾਰਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ਸੁਸ ਬਾਸ ਚੇਤੁ ਬਾਣ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤਲਵਾਰ
੨੧॥ਤ੍ਰੁਮ ਪਾਵਿਜ ਪਟਾਸ ਸਤ੍ਰ ਬੀਤ ਮੀਹੇ ਦੀਆ ਤਵ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੈ ੨੨॥ਸ੍ਰੀ ਸਸਤ੍ਰ
ਤਲਵਾਰ ਅਰਿ ਬਹੁਤੂੰ ਕਰਿਆਰ ਹਥ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬੀਤਰ ਵਾਹਾ ਸਨੂੰ ਸੁਰੇਸਰ
ਹੋਏ ਵੀ ਇੰਦ੍ਰ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਈਸ੍ਰ ੨੩॥ਜੋ ਬਿਨੁ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ॥ਜੋ ਤੂੰ ਤਲਵਾਰ
ਦੇਖੀਂ ਤੋ ਬਿਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹੈ॥੨੪॥ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਬਿਛੋੜੇ ਦਾ ਬਾਣ ਮੋਹਨ ਤੇ ਆਦਿ॥੨੫
ਸਸਤ੍ਰ ਸੇਰ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਗਸੀ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਗਰਿ ਢਾਲ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਸਮਸੇਰਾਜੁ
ਕਤ ਜਾਲ ਜਮ ਕੇ ਭਏ ਜਮ ਦੇ ਜਾਲ ਤੇ ਛੁਟ ਗਏ ਹੈ ੨੬॥ਸਾਰੰਗਾਰਿ ਧਨ ਖ਼ਦਾਸ
ਤੂ ਤੁਲਵਾਰ॥ਪਹਿਲਾ ਧਿਆਉ॥੧ ॥੨ ਦਾਦੁਸਟ ਨਾਮ ਸਤ੍ਰ ਦਾ ਜਗੀਨਾ
ਬ ਦੇਵੀ ਕੇ ਸ੍ਰਿਸਟੇਸ ਕੇ ਦੇਵੀ ਕੇ ੩੦॥ਨਾਥ ਦੇਵੀ ਅਮਈਸ ਮੋਹੀ ਈਸਿਕੇ ੩੩
ਅੰਤ ਪਤਿ ਭਾਖ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਭਨਾ ਦੀ ਪਤੀ ਤਲਵਾਰ ੩੫ ਭਵਹਾ ਭੈ ਦੇਣਾ ਸਕਣ ਵਾ
ਲੀ ਦੇਵੀ॥੩੬॥ਧਨਸੱਰ ਨਾਮ ਨਸਟ ਦਾ ਰਦਨ ਨਾਮ ਕਟਾਰ ਦਾ ੩੯॥ਮ੍ਰਿਗ ਗੀਵ
ਸਿਰ ਆਰਿ ਉਚਰਿ ਮ੍ਰਿਗ ਗ੍ਰੀਵਾ ਆਦਿ ਮ੍ਰਿਗਸਿਰ ਆਦਿ ੪੦॥ਕਰੀ ਕਰਾਤਕ ਹਥੀ
ਦਾ ਹਥ ਮੁੰਡ ਤਿਸ ਦੇ ਵਢਣ ਵਾਲੀ ਕਾਲਾਯੁਧ ਕਾਲ ਦਾ ਸਸਤ੍ਰ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕ
ਰਾਚੇਲ ਕਰਕੇ ਚਲਣਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸੋ ਤਲਵਾਰ ॥੪੧॥ਸਕਤ ਕਰੀ ਕਰ ਸਕਤਾ
ਜੋ ਹਾਥੀ ਤਿਸ ਦਾ ਹਥ ਮੁੰਡ ਦੂਸਰਾ ਪਾਠ ਕਸਤ ਕਰੀ ਕਰ ਕਸ ਕੇ ਤਕ ਕਰੀ ਕਰ ਹਥਦਿ
ਦਾ ਪੁਨਿ ਆਰਿ ਬਹੁਤੇ ਹਥ ਦੇ ਵਢਣ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ॥ਸਸਤ੍ਰ ਰਾਜ ਤਲਵਾਰ ੪੪
ਜੇਤਿ ਓਹੁ ਮਾਅਰੁ ਸਾਮ ਜਿਤਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚਰਨ ਦੇਲੈ ਦੇ ਤਾਂਈ ੪੬॥ਪ੍ਰਿਥ
ਸ੍ਰੀ ਮਸਕਤਿ ਪਦ ਉਚਰ ਕੈ ਪਹਿਲੇ ਬਰਛੀ ਬਿਚ ਲੀਲ ਕੰਕ ਕਹਿਕੇ ਪੁਨ ਕਹਿ ਸਕਤਾਬੋ
ਸੇ ਬਹੁਤੇ ਕਹਿਣਾ ਬਿਸੇ ਸਕ੍ਰ ਕੇ ਫਸਾਵਾਲੀ ਬਰਛੀ॥੪੯॥ਕੁੰਭ ਨਾਮ ਹਾਥੀ ਦੇਸਿ
ਦਾ ੫੧॥ਜਸਟੀਸ੍ ਚੰਗਿਲਾਠੀ ਆਰਧੀਰ ਅਧੀਲ ਕਵੀ ਅਧਾਲੇਹਾ ੫੨
ਸਜਨ ਕੇ ਭੇਸ ਚੰਦੂ ਮਾਦੇ ਅਕਾਰ ਸਬਲ ਸੁਭਟਹਾ ਬਲੀ ਸੂਰਮਿਆ ਦੇ ਹਤਕਰਣ
ਵਾਲੀ ਬਰਛੀ ੫੩॥ਛਿਤ੍ਰਧਰ ਬਰਛੀ॥੫੪॥ਪਟੇ ਭਕਚ ਪੁਨੂਕਾ ਪੁਨਿਆਰਿ ਬਹੁ
ਤੇ ਇਨਾ ਦੇ ਹਾਂਦੀ ਸਤ੍ਰ ਬਰਛੀ ੫੫॥ਗਾੜੀਆ ਬਰਛੀ ਭਸਡੀ ਬੱਰਛੀ ਭੈਰਵੀ ਬ
ਛੀ ਸਕਤ ਬਰਛੀ॥੫੬॥ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਨਾਮ ਚਲੋ ਸਸਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ੫੯॥ਨਰਕਾਸੁਰ ਭੂਆਸੁ
ਰ ੬੧॥ਚੰਦੇਰਿ ਨਾਥ ਸਸਪਾਲ ੬੩॥ਜਿਸਨ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੁਜ ਆਯੁਧ ਛੋਟਾ ਭਾਈ
ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਬਾਵਨ ਤਿਸ ਦਾ ਸਸਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ॥੬੪॥ਬਜ੍ਰ ਅਨੁਜ ਬਜ੍ਰ ਦੇ ਧਾਰਣੇ ਵਾਲਾ
ਇੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਬਾਵਨ ॥੬੫॥ਬ੍ਰਿਹ ਨਾਮ ਮੋਰ ਦਾ ਮੋਰ ਮੁਕਟ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ
ਕ੍ਰਿਸਨ ੭੧॥ਅਘਨਾਸਨ ਅਘਾਸੁਰ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ੭੨॥ਸੀਉ ਪੇਤ੍ਰਕੇ
ਸੁਭਾਇ ਵਾਸਬਾਦਨ ਅਵਤਾਰਾ ਨੂੰ ਤੀਧਿ ਆਇ ਇਤੀ॥੨ ॥ਬਾਣ ਕੇ ਨਾਮ ਚਲੋ
ਧਨਜ ਬਾਣ॥ਬਿਸੀ ਮੁਖ ਬਾਣ ਧਨਚਰਿਲਾ ੭੬॥ਬਿਸੀ ਬਸਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ੯੦॥
ਛਾਦਕ ਛੇਕਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ੯੨॥ਪੱਛ ਨਾਮ ੯ ਗਾਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੯੩॥ਪੰ
ਛੀ ਪਤੀ ਸੁਪੰ ਖੁਧਰ ਪੰਛਿ ਅੰਤ ਪੰਛੀ ਦੇ ਖੰਭ ਪਰਾਂ ਵਾਲਾ ਪੰਛੀ ਸਹਿਤ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਬੀ
ਅ ਪੰਛੀ ਤਿਨਾ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੯੪॥ਚਰ ਵਿਚਰਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣ
੯੫॥ਖੇ ਅਕਾਸ ੯੬॥ਅਸਮਾਨ ਅਕਾਸ ਸਿਪਿਹਿਰ ਅਕਾਸ ਦਿਵ ਅਕਾਸ ਗ
ਗਨੂੰ ਨਾਮ ਅਕਾਸ ਦਾ॥੯੭॥ਧਰਾਂ ਦੇ ਦੂਆਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚਿਦੁ ਬਾਣਾ ਵਾਅਕਾਸ

੧੧੯ ॥ਏਤਿ ਮ੍ਰਾ ਅਰਬਲ ਬ੍ਰਤ ਨਿਸ ਚਰਾ ਕਹਿਸ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਾਉ ਪ੍ਰਕਰਣ
ਅਠੀ ਅਰਜਣ ਦੇ ਸਤ

੯੭॥ਗੋ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਣਾ ਮਰੀਚ ਕ੍ਰਿਣਾ ਦਾ ਨਾਮ ਛੱਟਾ ਪਰ ਕ੍ਰਿਣਾ ਦਾ ਨਾਮ ਧਰ ੯੮
ਉਡਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ਼॥੯੯॥ਰਜ
ਨੀਸਰ ਨਾਮ ਰਾਤ ਦਾ ਇਨਾਹਾ ਨਾਮ ਰਾਤ੍ਰ ਦਾ ਧਰ ਰਾਤ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ॥੯੦॥ਚਰ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਬਿਚਰਣ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਧਰ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰ ਬਾਣ॥੯੧॥ਜਾਸ ਉਪਰਾਜਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਉਤਪ
ਤਨ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ੯੨॥ਅੰਧਪਤਿ ਨਾਮ ਰਾਤ ਦਾ ਨਿਸ ਈਸ ਰਾਤ ਦਾ ਨਾਉ ਨਿਸਰ
ਜੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਬਧ ਕਾਜ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ॥੯੩॥ਪਾਨਿਧਰ
ਕਹ ਬਹੁੜ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰ ਬਾਣ ੯੪॥ਸਤ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੫॥ਜਲਪਤਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਲੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨਦੀਪਤਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਆ
੯੬॥ਸਭ ਭੂਖਨ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈ ਬਿਰੀਆ ਕਹਿ ਲੈ ਇਕ ਸਭ ਮਛੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ
ਇਕ ਬੇਰੀ ਤਿਨਾ ਦਾ ਆਸਰਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਸਤ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ੯੭॥ਧਰਿ ਗਿਰਨ ਕੇ ਧ
ਰਤੀ ਵਾਲੇ ਪਰ ਬਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪੁਨਿ
ਧਰ ਬਹੁੜ ਕੇ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ॥੧੦੦॥ਅਰਿ ਉਚਰੀਐ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਸਤ੍ਰੁ
ਪਹਾੜ ਕਹੀਐ ॥ਧਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਧਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ
ਅਕਾਸ ੧੦੧॥ਪੁਹਪ ਧਨਖ ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਧਨਖ ਵਾਲਾ ਕਾਮ ਆਯੁਧ ਪਤਿ ਸ ਦਾ ਸਸਤ੍ਰ
ਬਾਣ ੧੦੪॥ਭ੍ਰਮਰ ਕਹਿ ਪਨਚ ਭੌਰਿਆ ਦਾ ਚਿਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਧਰ ਉਸ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ
ਧਨਖ॥੧੦੫॥ਸਭ ਭਲਕਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹਿ ਸਭ ਨਾਮ ਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰ
ਤਿਨਾ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ੧੦॥ਜੇ ਹੱਥ ਧਰ ਚਿਲੇ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਧਨਖ ਸਤ
ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਣ॥੧੧੦॥ਫੰਕ ਧਰ ਬਾਗੜ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੧੧੧॥ਪਸੁਪਤਿ ਸਿਵ
ਅਸੁਰ ਨਾਮ ਸਤ੍ਰੁ ਕਾ ਕਾਮ ਦਾ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਣ॥੧੧੪॥ਕਰਨ ਦਾ ਸਤ੍ਰੁ ਬਾਣ॥੧੧੫॥ਅ
ਰਜਨ ਆਯੁਧ ਅਰਜਨ ਦਾ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਣ॥੧੧੬॥ਜਿਸਨ ਨਾਮ ਅਰਜਨ ਕਾ ਕ੍ਰਿਸ
ਨ ਤਨ ਸੇ ਵ੍ਰਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਸੇਵਣੇ ਤੇ ਜੋ ਗਤੀ ਅਰਜਨ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਆਸਿ ਲੈ ਨਾਇ ਐਸੇ
ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ॥੧੧੭॥ਕੇਸਗੁੜ ਨਾਮ ਅਰਜਨ ਸਾਚੀ ਸੱਥਿ ਸਜੇ ਬੀਖ ਬੇਬੀ ਬਾਣ ਦਾ
ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਰਜਣ॥੧੧੯॥ਬਿਜੈ ਅਰਜਣ ਕਪਿਧੁਜ ਅਰਜਣ ਜੈ ਦ੍ਰਥ ਰਿ
ਜੈਦ੍ਰਥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਦਾ ਭਣੋਈ ਆ ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੁ ਅਰਜਣ॥ਸੂਰਜ ਜਾਰਿ ਕਰਣ
ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੁ ਅਰਜਨ॥੧੨੦॥ਅਨੁਜ ਇੰਦ੍ਰ ਤਨੁਜ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰਜਨ ੧੨੧॥ਨਰਕ ਨਿ
ਵਾਰ ਨਿਬਿਸਨ ਜੀ ਤਿਸ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਬਾਵਨ ਭਗਵਾਨ ੧੨੨॥ਅਨੁਜ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ॥
੧੨੩॥ਮਕਰਕੇਤ ਨਾਮ ਕਾਮ ਦਾ ੧੨੫॥ਸੰਬਰਾਰਿ ਕਾਮ॥ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰਿ ਸਿਵ ਅਰਿ
ਕਾਮ ੧੨੬॥ਜੀ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਸੁਭਾਇ ਵਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸ ਦੇ ਗ੍ਰਸਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥ਬਿਸੀ
ਨਾਮ ਬਾਣ ਬਾਸੀਧਰ ਕਾਨੀ ਧਰ ਬਾਣ॥ਤਨੈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਬਿਖ॥ਧਰ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰ
ਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੧੨੯॥ਸਰਤੇ ਸਜਾ ਬਿਖ ਬੀਜੀ ਕਾਨੀ ੧੩੦॥ਬਿਖ ਨਾਸਨੀ ਬਿਖਾ ਬਿ
ਸੁਧਾਰ ਨ ਜ ਬਿਧਾਨ ਬਿਖ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਕਹਿ ਕੇ ਧਰ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੧੩੨॥ਕਾਲਕੂਟ
ਬਿਖ ਦਾ ਨਾਉ ਕਸਟ ਕਾਰਿ ਬਿਖ॥੧੩੪॥ਬਿਆਧਿ ਨਾਮ ਬਿਖ ਦਾ ਬਿਖ ਮੁਖਨਾ ਬਿਖਧਰ
੧੩੫॥ਖੁਪਰਾ ਬਾਣ ਨਾਲਕ ਬਾਣ ਧਨਖ ਸੁਤਿ ਧਨਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਣ॥ਸਕਰਕਾਨ ਮਰਕਤੇ
ਦਾਕਾਨੀ ਬੀ ਬਾਣ ਨਰਾਚ ਭਸਿ ਪੁਰਸਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੧੩੬॥ਜਸੁ ਅੰਕੁ ਰਗਜਿ
ਤੋਇ ਜਿਸੁ ਬਾਣ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਕਰਕੇ ਜਸੁ ਪੀਐ ਕੁਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ਤਾਹਿ ਬਤਾਵ ਦੁਕੋ ਇ॥
ਤਿਸ ਨੂੰ ਦਸੋ ਕੇਈ ਕੀ ਹੋਇਆ ਬਾਣ ਹੋ ਹਾਇ ਅਜਾ ਬਾਰ ਨਾਰਿ ਬ੍ਰਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਣ॥

੧੩੮॥ ਅਪਨਾਨਕੀ ਆਪਣਿਆਦੀ ੧੩੯॥ ਜਦਪਤਾਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣਾ॥
ਬਿਸਨਾਧਪ ਆਰਿ ਬਿਸਨਨਾਮ ਬਿਸਕੇਸ੍ਰਾਆਮੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ੧੪੦॥ ਹਲਧਰ ਨਾਮ ਬਲਭ
ਦ੍ਰ ਦਾ ਅਨੁਜ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ੧੪੧॥ ਰੇਵਤੀਸ ਬਲਭਦ੍ਰ ੧੪੨॥ ਤਾਲਕੇਤੁ ਬਲਭਦ੍ਰ ਲਾ
ਗਲਿ ਬਲਭਦ੍ਰ ਦਾ ਨਾਉ ਅਕ੍ਰਿਸਨਾਗ੍ਰਜ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੋ ਬਲਭਦ੍ਰ ੧੪
੩॥ ਨੀਲਾਂਬਰ ਰੁਕਮਿਆਂਤਕ ਕਰਿ ਪਉਰਾਣਿਕ ਆਰਿ ਭਾਖਲੋ ਮੰਹਰਖਣ ਰੋਮਾਰਣ ਦਾ
ਲਾ ਬਲਭਦ੍ਰ ॥ ੧੪੪॥ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭੌ ਮੰਨ ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣਾ ॥ ੧੪੫॥ ਸਤ ਪਦੁਨ੍ਯ
ਤ੍ਰ ਭੀਮਸੈਨਾ ॥ ਅਨੁਜ ਅਰਜਣ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭਮੰਨਾ ੧੪੭॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਪੌਣ ਸ
ਰਬਦਾ ਪੌਣ ਮਲਪਜਨ ਜਨਾ ਨੂੰ ਮਲਣ ਵਾਲੀ ਪੌਣਾ ਤਨੁਜ ਭੀਮਸੈਣ ੧੪੮॥ ਬਾਰਜ
ਲ ਆਰਿ ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਪੌਣਾ ੧੪੯॥ ਆਰਿ ਪੌਣ ਤਨੁਜ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀਮਸੈਣਾ ੧੫੧॥ ਅਗ
ਨ ਆਰਿ ਅਗਨ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਜਲ ਜਲ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਪੌਣ ੧੫੩॥ ਹਿਮ ਨਾਮ ਜਲ ਬਕ ਹਾਕਦੀ
ਨ ਆਰਿ ...

ਮੋ ਜਲ ਦੇ ਅਗੇ ਬੋਬੇ ਜੋ ਬੱਦਲ ਭੀਮ ਭੈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪੌਣ ੧੫੪॥ ਦੁਰਜੋਧਨ ਆਰਿ ਭੀਮ
ਸੈਨਾ ੧੫੫॥ ਧ੍ਰਿਸੁਤ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਰਜੋਧਨ ਆਰਿ ਭੀਮਸੈਨ ੧੫੬॥ ਦੁਸਾਸਨ
ਐ ਦੁਰਮਖ ਦ੍ਰਸੈ ਦੁਰਜੋਧਨ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਆਰਿ ਭੀਮਸੈਨ ੧੫੭॥ ਦਸਲਾਕ੍ਰਤੇ ਭਿ
ਖਿਆ ਦੇ ਕਹਿ ਦੁਰਜੋਧਨ ਦੇ ਭਾਈ ਦਸਲਾਂਕ੍ਰਤੇ ਭਿਖਿਆ ਦਿਤੇ ਲੋਕੋ ॥ ਅਨੁਜ ਭਾਤਨ ਸ ਛੋ
ਟਾ ਭਾਈ ਅਰਜਣ ॥ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭਮੰਨਾ ੧੫੮॥ ਭਿਖਿਆ ਆਰਿ ਅਰਜਨ ੧੫੯॥ ਗਾਂਡ
ਵੇ ਨਾਮ ਗੰਗਾ ਕਾ ਜਾਨਵੀ ਅਗ੍ਰਜਾ ਗੰਗਾ ਤਿਆ ਤੇ ਉਤਪਤ ਹੋਈ ਜੋ ਸੋ ਗੰਗਾ ੧੬੦॥ ਤਿਸ
ਜਾ ਨਾਮ ਗੰਗਾ ਦਾ ੧੬੧॥ ਗਨਾਕਾਲ ਗੰਗਾ ਸੁਰ ਤੇਸਰੀ ਗੰਗਾ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਭੀਸਮ ਪਿ
ਤਾਮਾ ਆਰਿ ਅਰਜਨ ਸੱਤ੍ਰ ਤਿਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣਾ ੧੬੨॥ ਸੰਤਨ ਸਾਤਨ ਲਗਾ
ਜਾ ੧੬੩॥ ਗਾਂਗੇਯ ਨਦੀਅਜ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਆ ਸ੍ਰਿਤਜ ਨਦੀ ਦਾ ਜਾਯਾ ਭੀਖਮ
੧੬੪॥ ਤਾਲਕੇਤ ਸੇਵਤਾ ਸਭਨਿ ਤਾਲਕੇਤ ਤੇਸੁਵਤਾ ਸਿ ਭੀਖਮ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰ॥
੧੬੫॥ ਸਿਖਜ ਅਰਜਨਾ ॥ ੧੬੬॥ ਭਾਰਦ੍ਵਾਜ ਦ੍ਰੋਨ ਜਾ ਪਿਤਾ ਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜ ਦਾ ਪਿਤਾ
ਭਾਰਦ੍ਵਾਜ ॥ ੧੬੭॥ ਬੀਧ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ੧੬੮॥ ਦੁਤਿਭ ਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਪੰਚਾਲੀ ਪ
ਤਿ ਜੁਧਿਸਟਰ ਭ੍ਰਾਤ ਅਰਜਨ ੧੬੯॥ ਧਰਮਰਾਜ ਜੁਧਿਸਟਰ ॥ ਧਰਮਜ ਜੁਧਿਸ
ਟਰ ੧੭੦॥ ਕਾਲਜ ਧਰਮਸ੍ਰਲਿਰਿਪੁ ਜੁਧਿਸਟਰ ੧੭੧॥ ਬਈਵਸਤ ਨਾਮ ਧਰਮਰਾ
ਦ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਧਿਸਟਰ ੧੭੨॥ ਬਹੁਰਪੁਤ੍ਰ ਫੇਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿਣਾ ਕਰਣ ਅਨੁਜ ਭਾਈ ਤਿ
ਸ ਦਾ ਅਰਜਣ ੧੭੩॥ ਕਾਲਿੰਦ੍ਰੀ ਅਨੁਜ ਜਮਨਾ ਦਾ ਭਾਈ ਧਰਮਰਾ ਤਨੁਜ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਧਿ
ਸਟਰ ੧੭੫॥ ਪੰਡੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਰਰਾਜ ਭਨ ਜੁਧਿਸਟਰ ੧੭੬॥ ਭੀਆਗਭਨਿ ਜੁਧਿਸਟਰ
ਅਨੁਜ ਨਾਗਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਦੇ ਹਾਂਤੇ ਵਡਾ ਹੈ ਅਰਜਣ ਦਾ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਅਭੌਮੰਨਾ ੧੭
੭॥ ਨਕੁਲ ਬੀਧਸਹਦੇਵ ਨਕੁਲ ਦਾ ਭਾਈ ਸਹਦੇਵ ਅਨੁਜ ਜੁਧਿਸਟਰ ਬੀਧ
ਭਾਈ ਅਰਜਨ ੧੭੮॥ ਜਗਿਸੇਨ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਪਤਿ ਜੁਧਿਸਟਰ ਸਤਾਂਤ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ
ਬਾਣਾ ੧੮੦॥ ਧ੍ਰਿਸਟਦੁਮਨ ਜਾ ਧ੍ਰਿਸਟਦੁਮਨ ਦੀ ਭੈਣ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਪਤਿ ਜੁਧਿਸਟਰ ਕੇ
੧੮੧॥ ਦ੍ਰੁਪਦ ਦ੍ਰੋਣ ਰਿਪੁ ਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਦ੍ਰੁਪਤ ਰਾਜ ਜਾ ਕਹਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਈ
ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਪਤਿ ਜੁਧਿਸਟਰ ॥ ੧੮੨॥ ਦ੍ਰੁਪਦ ਕੇ ਜਾਮਾਤਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਅਨੁਜ ਅਰਜਨ
੧੮੩॥ ਆਰਿ ਧ੍ਰਿਸਟਦੁਮਨਾ ਭ੍ਰਗਨੀ ਭੈਣ ਪਤਿ ਭ੍ਰਾਤ ਅਰਜਨ ੧੮੪॥ ਅਸੁਰਰਾਜ
ਰਾਵਣ ਸੱਤ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਘਨਾਦ ਰਾਂਤਕਰ ਅੰਤ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ ਬਾਰਹਾ ਜਲਦੇ ਨਾਸਕ
ਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ॥ ਦਸਾਇਪ ਦਸ ਟੁੱਤ ਕਰ ਦਰਿਆਉ ਦਾ ਇਸ੍ਰਟ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਦੇ
ਅੰਤ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣਾ ੧੮੫॥ ਮਾਦ੍ਰੀ ਸੁਤ ਨਕੁਲ ਸਹਦੇਵ ਅਗ੍ਰ ਜੁਧਿਸਟਰ ਅ ੧
ਨੁਜ ਅਰਜਣਾ ॥ ਆਰਿ ਬਾਲੀ ਉਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ ਆਰਿ ਬਾਣੀ ਆਰਿ ਰਾਵਣ ਰਿਪੁ
ਬਾਣਾ ੧੮੬॥ ਗਾ ਵਨਰ ਸਾਸਰ ਰਾਵਣ ਜੋ ਰਿਸ ਵਾਲਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇ ੧੮੭॥ ਅ
ਪ੍ਰਨ ਮੇਘ ਦੀਨਿਆ ਆਈ ਧੁਨਕਰ ਸੋ ਵਾਲਾ ਮੇਘਨਾਦਾ ਧੁਨਿ ਮਿਸ ਬਦਲ ਦੀਨਿ
ਆਈਸ ਬਦਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਘਨਾਦਾ

ਪਿਤ ਕਹਿ ਰਾਵਣ ੧੯੨॥ ਅੰਬੁਦ ਪੁਨਿ ਜਲ ਕੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਦਲ ਤਿਸ ਦੀ ੯੦
ਇਆਈ ਪੂਨ ਕ੍ਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਘਨਾਦ ੧੯੩॥ ਧਾਰਾਧਰ ਬਦਲ ੧੯੪॥ ਧਨ ਨਾਮ
ਬਦਲ ਦਾ ੧੯੫॥ ਭ੍ਰਾਤ ਪਿਤਾ ਰਾਵਣ॥੧੯੬॥ ਧਾਰਾਧਰ ਬਦਲ॥ ਜਲਧਰ ਬਦਲ,
੧੯੯ ਪਾਨੀਧਰ ਬਦਲ॥੨੦੦॥ ਘਨ ਸੁਤ ਜਲ ਧਰ ਬਦਲ ੨੦੧॥ ਅੰਬਦ ਜਲ
ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਦਲ ਪੁਨ ਉਸ ਦੀ ਇਆਈ ਪੂਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਘਨਾਦ॥ ਗੁਨ
ਨਿਧਾਨ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੋ॥੨੦੨॥ ਧਾਰਾਬਾਰ ਬਦਲ ੨੦੫॥ ਮਤਸ ਅਛਿ ਮਛੀ
ਦੀ ਅਖ ਅਰਿ ਉਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥੨੦੯॥ ਸਫਰੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਛੀ ਦੀ ਨੇਤ੍ਰ ੨੧੧॥ ਜ
ਲਚਰ ਮਛੀ ੨੧੨॥ ਬਕ ਤ੍ਰਾਣ ਜਮ ਛੀ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰ ੨੧੩॥ ਮੀਨ ਕੇਤ ਨਾਮ ਕਾ
ਮਦਾ ਚਖ ਕਹਿ ਅਰਿ ਉਸ ਦੀ ਅਖ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥੨੧੪॥ ਸੰਬਰਾਰਿ ਕਾਮਦੇ
ਚਖ ਧੁਜ ਉਸ ਦਾ ਝੰਡਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮਛੀ ਦੀ ਅਖ ਉ ਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥੨੧
੫॥ ਪਿਨਾਕੀ ਸਿਵ ਅਰਿ ਕਾਮ ੨੧੭॥ ਕਾਰਤਕੇ ਪਿਤ ਸਿਵ ੨੧੯॥ ਬਿਰਲ
ਬੈਰ ਕਰ ਬਾਰਿਹਾ ਬਹੁਲਤਕ ਬਲ ਵਾਲਾ ਬੈਰੀਆਂ ਦੇ ਛਿਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਲ ਕੇ
ਸੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਲਤਾ ਕਰ ਕੇ ਬਲ ਵਾਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥ ਬਾ
ਰਣਾਂਤ ਹਾਥੀ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ ਬਲਹਾ ਬਲ ਦੇ ਨਸਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ॥ ਬਿਸਖਾ ਬਿਉ
ਦੇਖਾਣ ਵਾਲਾ ਬੀਰਪਾਤਨ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ॥ ਬਰ ਬਾਨ ਸ੍ਰੇਸਟ ਬਾਣ॥੨੨੦
ਸਲਲਧਰ ਸਿਵ॥੨੨੨॥ ਪਿਨਾਕੀ ਪਾਨ ਨਾਮ ਸਿਵ ਦਾ ੨੨੩॥ ਸੁਰਧਰ ਸਿਵ
੨੨੪॥ ਰਿਪੁ ਬਾਣ॥ ੨੨੫॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਂਗ ਜਾ ਮੁਹਰ ਭੁਲਤ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਤੇ ਸਾਂਗਾਂ ਦੇ ਮਾ
ਰਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਣ ਸਤ੍ਰੂ ਮਾਨ ਕੇ ਖਾਪੁ ਸਤ੍ਰੂ ਦੇ ਮਾਨ ਕੇ ਨਾਸ ਕ੍ਰਨ ਦਾ ਹੈ॥ ਜਪੀਅਤ
ਤਾਂ ਕੇ ਜਾਪ ਜਪੀਦਾ ਹੈ ਦੇਵੀ ਭੂਪ ਜੋ ਬਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਜਾਪ॥੨੨੬॥ ਸਿਭਨ
ਮਾ ਸਿਵ ਜੀ ਦਾ॥੨੨੭॥ ਅਰਦਨ ਨਾਸ ਕ੍ਰਨੇ ਵਾਲਾ ੨੨੮॥ ਕੁੰਭਕਰਣ ਅਰਦਨ
ਕੁੰਭਕ੍ਰਨ ਦੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੨੩੦॥ ਰਿਪੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਦ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਹਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਅਗਸਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁੰਭ ਲੈਣਾ ਕਾਨ ਪਦ ਅਗੇ ਹੈ ਕੁੰਭ ਕਾਨ ਹੋਇਆ ਉਸ
ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ॥੨੩੨॥ ਖੀਤ੍ਰਿ ਅੰਤਿ ਕਾਰਿ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ॥ ਕੋ
ਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ॥੨੩੩॥ ਖੀਤ੍ਰਿ ਅੰਤਿ ਕਾਰਿ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲਾ॥ ਕੋ੨੩੫ ਸ
ਹਰਿ ਸਭ ਨਾਸ ਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚੋ ਮੇਰ ਬਾਣ॥੨੩੪॥ ਅਰਿ ਸੁਭਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥੨੩੫
ਸਿਧਾਵਰ ਢਾਲ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥੨੩੬॥ ਸਮਰ ਮੈਂ ਦੇਸੇ ਜੁਧ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ
ਬਾਣ॥੨੩੬॥ ਸਭੈ ਬੀਰਨ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੁਖ ਧਾਮ ਸਭੇ ਅਖ੍ਰ ਜੋ ਬਾਣ
ਨੇ ਲਗਾਦੇ ਹੈ ਵਾ ਜੋ ਸਭ ਨਾਰਿ ਗਾਂ ਦੇ ਬਾਣ ਨੇ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕ੍ਰਨੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁ
ਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥੨੩੭॥ ਬਰ ਅਰਿ ਬਲ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥੨੩੯॥ ਦਖਣ ਕੇ ਭਖਣ
ਦੀ ਸਿਰ ਮੋਰ ਰਾਮ ਕਮਾਰ ਦਖਣ ਦਿਸਾ ਨੂੰ ਭਖਣ ਵਾਲਾ ਦੇਂਤਾ ਹੈ ਸਰਨੂ ਰਾਮਚੰਦ ਕੁਮਾਰਨੋ॥
੨੩੯॥ ਰਿਸਰਾਮ ਤ੍ਰਿਰਿ ਰਿਸ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਣ ਵਾਲਾ ਰਾਣੂ ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ॥ ਰਿਸ ਤਾਂ ਕੇ ਸ
ਬਿਸਰਾ ਕੀਓ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਪਤ ਕੇ ਬਾਣ ਜੁਸੇ ਨੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਪ
ਤ ਕੇ ਬਾਣਾ ਸਾਥ॥੨੪੦॥ ਬਲੀ ਈਸ ਦਸਸੀਸ ਕੇ ਜਾਹਿ ਕਹਾਵਤ ਬੀਪ ਈਸ
ਜੋ ਦਸਸੀਸ ਰਾਵਣ ਜਿਸ ਕੇ ਭਾਈ ਬਲੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਸੋ॥ ਕਬੀਪ ਕਬੀਪ ਧਕ੍ਰਹਿ
ਕ੍ਰਖੇ ਸਿਟਾ ਦੇਤੇ॥ ਬਿਧਾਰਿ ਬਾਲੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ ੨੪੨॥ ਭਨੂਮਾਨ ਈਸਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਅ
ਨੁਜ ਭਾਈ ਬਾਲੀ ੨੪੪॥ ਅਨੇਕਾਨਿ ਲੇਹੁ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਲਓ॥੨੪੫॥ ਅਸਤ੍ਰ ਅਰਿ ਬਾ
ਣ॥੨੪੬॥ ਅਸਤ੍ਰਾਂਤ ਕੇ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬਾਣ॥੨੪੭॥ ਭਨੁਤਾਨ ਸੀਜੇ ॥
੨੫੦॥ ਸਰ ਅਰਿ ਬਾਣ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬਾਣ ਦੂਸਰਾ ਛੂਤੀ ਆਧਿਆਉ ਇਤੀ ੩

੧ ॥ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਿਸੁਤਾ ਹੀ ਗੀਦ੍ਰ ਧਰ ਬਰਣਾਯੁੱ ਕਹਾ ਅੰਤ ਫਾਹੀ ॥੨੫੩॥ ਭੁਵਧਰਾਜ
ਮਹੀਧਰ ਗਿਰੀ ਹੋਈ ਜਲਧਰਾਜ ਪਬੀਆਰ ਸੈਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵਰਣ ਤਿਸ ਦਾ ਗਬੀ
ਆਰ ਫਾਸੀ ॥੨੫੪॥ ਗਿਰਾਇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਈਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਈਸ ਵਰ ੨੫੬॥ ਜਟ
ਜਟਾਨਦੀ ਗੰਗਾ ਕਰਿ ਤਾਂ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੰਗਾ ੨੫੭॥ ਗਿਧਸਤ੍ਰੂ
ਗੰਗਾ ਪਤਿ ਵਰਣਾ ੨੫੮॥ ਨਾਸਨੀ ਸਾ ਅਸਤ੍ਰ ਭਾਖੁ ਗੰਗਾ ਦਾ ਈਸ੍ਵਰ ਣ ਤਿਸ
ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ ॥੨੬੧॥ ਤਉ ਸਾਰਾ ਅਸਤ੍ਰ ਬਖਾਨੀਐ ਭੇਦ ਕਰੰ ਖਬਖਾਨ ਬਰਫਦਾ
ਸਤ੍ਰੂ ਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਖੰਨਣੇ ਵਾਲੀ ਗੰਗਾ ॥੨੬੨॥ ਗਿਰਨਾਸਨਿ ਗੰਗਾ ਨਾਥ ਵਰ
ਣਾ ॥੨੬੩॥ ਫੇਕੀ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਉ ਨੇਕੀ ਪਾਖ ਧਰ ਪਤ੍ਰੀ ਪਰੀ ਨਾਮ ਪੰਛੀ ਕੇ ਹੀ ਹੋਨ ॥੨
੨ ੬੪॥ ਗੁਸੰਟ ਆਧਨ ਧਾਧਾ ਨੂੰ ਕਸਟ ਦੇਣੇ ਵਾਲੀ ਗੰਗਾ ੨੬ ਧਾਧੰਬੂਆ ਨਾਮ ਪ੍ਰਬਤ ਗੰ
ਦਨਈਸ ਨਾਮ ਕ੍ਰਨਦਾ, ਗੰਗਾ ਤਿਸ ਦਾ ਈਸ੍ਵਰ ਣਾ ॥੨੬੬॥ ਜਲਨਾਇਕ ਦ
ਰਣ ਖਾ ਅਸਤ੍ਰ ਜਲਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਹੈ ੨੬੭॥ ਜਮੁਨਾਇਸ ਵਰਣ ੨੬੮॥ ਕਾ
ਲਿੰਦ੍ਰਾਇਦ੍ਰ ਜਮਨਾ ਦਾ ਈਂਦ੍ਰ ਵਰਣਾ ॥੨੭੦॥ ਕਾਲਿੰਨਜਾ ਧਰਮਰਾਵੀ ਭੈਣ ਜਮਨਾ
੨੭੨॥ ਸੂਰਜਪੁਤ੍ਰਕੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਮਨਾ ੨੭॥ ਸੂਰਆਤਮਜਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਪੁ
ਤ੍ਰੀ ਜਮਨਾ ੨੭੫॥ ਕਾਲਿ ਪਿਤਾ ਧਰਮਰਾਜ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੂਰਜ ॥੨੭੯॥ ਗ੍ਰਹਿਤਾ ਗ੍ਰਸ
ਨ ਵਾਲੀ ਫਾਹੀ ੨੮੧॥ ਕਾਮੰਦ ਨਾਮ ਫਾਹੀ ਦਾ ॥੨੮੨॥ ਕਿਸਨ ਬਲਭਾ ਜਮਨ ੨੮੪
॥ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਾਲ ਤਿਨੇ ਨਾਮ ਕਾਲ ਦੇ ਆਯੁਧ ਫਾਹੀ ੨੮੫॥ ਸੂਰਜਪੂਤ ਧਰ
ਮਰਾਜ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ ॥੨੮੭॥ ਭਾਨ ਦਿਵਾਕਰ ਦਿਨਧ ਤਿਨੇ ਨਾਮ ਸੂਰਜ ਦੇਕ
ਹਿਕੇ ਸੁਤ ਪੁਤ੍ਰ ਧਰਮਰਾ ੨੮੮॥ ਦਿਨਮਣਿ ਦਿਵਕਰਿ ਰੈਣਹਾ ਤਿਨੇ ਨਾਮ ਸੂਰਜ ਕੇ
੨੮੭॥ ਨਿਸਾਰ ਰਾਤ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਦਿਨਨਾਇਕ ਸੂਰਜ ੨੮੯॥ ਜਮ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ ੨੯੪॥
ਬਈਵਸਤ ਧਰਮਰਾਜ ਦਾ ਨਾਉ ੨੯੫॥ ਕਾਲ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਮਰਾਜ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ ੨੯੬
ਪਿਤਰਰਾਜ ਧਰਮਰਾਉ ੨੯੭॥ ਦੰਡੀ ਨਾਮ ਧਰਮਰਾਜ ਕਾ ॥੩॥ ਪਿਤ੍ਰਈਸ ਰਾਜ ਧਰਮਰਾਉ॥
੩੦੨॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈ ਪਾਇਕ ਧਰਮਰਾਉ ਅਸਤ੍ਰ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ॥
੩੦੭॥ ਜਾਮੀ ਜਮ ਦੀ ਫਾਹੀ ॥੩੦੮॥ ਦਿਸਾ ਬਾਰੁਣੀ ਇਸ ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਦਾ ਈਸ੍ਰ
ਵਰਣਾ ॥੩੧੦॥ ਠਗ ਆਯੁਧ ਫਾਹੀ ੩੧੧॥ ਬਾਟ ਹਿਤਾ ਠਗ ਦਾ ਨਾਮ ੩੧੪॥ ਪੰ
ਥਕ੍ਰਖਨ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਖੋਹਣ ਵਾਲਾ ਠਗ ੩੧੬॥ ਰਾਹਾ ਰਿਪ ਨਾਮ ਠਗ ਦਾ ੩੧੭॥ ਮੰ
ਲਕਾਲ ਮਾਲ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਾਲ ਕ੍ਰਨਵਾਲਾ ਠਗ ॥੩੨੦॥ ਜਾਕੇ ਤੁਰਤੇ ਸੋ ਸੁਨੇ ਪਥ
ਕਨ ਉਬਰਿਓ ਕੋਇ ਜਿਸ ਠਗ ਦੇ ਤੁਰਤੇ ਰਾਹ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਚਿਆ ॥੩੨੧॥
ਖੀਆ ਬਿਉਰੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਠਗ ॥੩੨੩॥ ਚੰਦ੍ਰ ਭਗਾ ਨਾਉ ਝਨਾ ਦਾ ਹੈ ਪਤਿ
੩ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਵਰਣਾ ॥੩੨੪॥ ਸਤੁੰਦ੍ਰਨਾਥ ਵਰਣਾ ॥੩੨੭॥ ਰਾਵੀ ਸਾਵੀ
ਐਰਾਵਤੀ ਜੋ ਰਾਵੀ ਹੈ ॥ ਆਯੁਧ ਇਸ ਈਸ੍ਵਰਣ ਤਿਸ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ॥
੩੨੮॥ ਸਾਦੀ ਈਸ ਦ੍ਰਾਵੀ ਸਭਨ ਵਰਣ ੩੨੯॥ ਜਲਸਿੰਧ ਇਸ ਅਟਕ ਦਾ
ਈਸ੍ਰ ਵਰਣਾ ੩੩੦॥ ਬਿਹਾਥ ਇਸ ਅਟਕ ਦਾ ਈਸ੍ਰ ਵਰਣਾ ੩੩੧॥ ਸਿੰਧਨਾ
ਮ ਅਟਕ ਦਾ ੩੩੨॥ ਨੀਲ ਨਾਮ ਅਟਕ ਦਾ ਇਸ ਵਰਣ ੩੩੩॥ ਆਸਿਤ ਬਾਰ ਜ
ਮਨਾ ਪਤਿ ਵਰਣ ੩੩੪॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਮਨਾ ਇਸ ਵਰਣਾ ॥੩
੩੫॥ ਭੀਮ ਕਾਇ ਭੀਮਕਾਨ ਦੀ ਦਾ ਈਸ੍ਰ ਵਰਣਾ ॥੩੩੬॥ ਤਪਤੀ ਨਾਮ ਜਮ
ਨਾ ੩੩੭॥ ਬਾਰਰਾਜ ਵਰਣ ਸਮੁੰਦੇਸ ਵਰਣ ਸਰਤਨਦੀਪਤ ਵਰਣ ਸਰਧਪਤਿ
ਤਲਾਉ ਦਾ ਪਤੀ ਵਰਣਾ ॥੩੩੯॥ ਬਰਣਬੀਰਹਾ ਵਰਣ ਜੋ ਬੀਰਾਂ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ
ਕਹਿਓ ॥੩੩੯॥ ਨਦੀਰਾਜ ਵਰਣ ਸਰਤੀਸ ਵਰਣ ਸਮੁੰਦਰਾਟ ਵਰਣਾ ॥੩੪੦॥

ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰ ਏਸ ਵਰਣ ੩੪੩॥ ਜਗਤਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਸੁਤ
੩੪੫॥ ਸੁਰਸਤੀ ਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਸੁਰਮਤੀ ਦਾ ਈਸੁ ਵਰਣ ਫਾਹੀ ਤਿਸ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ॥
੩੪੭॥ ਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਵਰਣ ਦਾ ਅਸਤ੍ਰ ਫਾਹੀ ੩੪੯॥ ਦਧਦਨਿਧ ਛੀਰਸਮੁੰ
ਦ੍ਰ ਦਾ ਈਸ ਵਰਣਾ॥੩੫੦॥ ਪਾਨਿਧ ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰ॥੩੫੧॥ ਅਸ੍ਰੇਨਜ ਲਹੂ ਦੇ ਉਤਪਤ
ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਨਿਧ ਲਹੂ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਈਸ ਵਰਣਾ॥੩੫੩॥ ਰਜ ਨਾਮ
ਰਿਤਕਾ ਲਹੂ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਵਰਣ ਦੀ ਫਾਹੀ॥੩੫੪॥ ਨਾਗਨਿ ਇਸ
ਤ੍ਰੀਆ ਦਾ ਜਾਇਆ ਲਹੂ ਤਿਸ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ੩੫੫॥ ਇਸਤ੍ਰਜਾ ਆਦਿ ਉਚਾਰ ਕੇ
ਨਿਧ ਕਹਿ ਈਸ ਬਖਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਦਾ ਜਾਇਆ ਲਹੂ ਤਿਸ ਦਾ ਨਿਧ ਤਲਾਉ
ਉਸ ਦਾ ਈਸੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਈਸੁ ਵਰਣ॥੩੫੯॥ ਬਨਿਤਾ ਨਿਧ ਇਸਤ੍ਰੀਆ
ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ੩੬੦॥ ਮੀਜ ਨਾਨਕੇ ਨਾਮ ਲੈ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਜਾ
ਕਹਿ ਲਹੂ ਲਹੂ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ॥੩੬੪॥ ਨਰਜਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਾਉ ਜਾ ਉਸ ਦਾ ਜਾਇ
ਆ ਲਹੂ॥੩੬੬॥ ਫਨਿਜਾ ਨਾਗਾਦੀਆ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤਿਨ ਦਾ ਜਾਇਆ ਰੁਧ੍ਰ ੩੬੯
ਏ ਦੇ ਰੁਧ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਈਸ ਵਰਣਾ॥੩੭੧॥ ਸਰੋਵਰ ਈਸ ਤਲਾਉ ਦਾ ਈਸ ਵਰ
ਣ॥੩੭੩॥ ਅਘਜਾ ਧਰ ਮੇਘ ਦਾ ਜਾਇਆ ਜਲ ਤਿਸ ਦੇ ਧਾਰਣ ਵਾਲਾ ਤਲਾਂ
ਉ ਤਲਾਉ ਦਾ ਪਤੀ ਵਰਣਾ॥੩੭੪॥ ਬਾਰਧਰ ਤਲਾਉ ਧਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਈਸੁ ਵਰਣ
੩੭੭॥ ਅੰਬਦ ਬਦਲ ਜਾ ਜਲ ਧਰ ਤਲਾਉ ਈਸਰ ਵਰਣਾ॥੩੭੯॥ ਬਾਰਦ
ਬਦਲ ੩੮੦॥ ਨੀਰਧਰ ਤਲਾਉ॥੩੮੧॥ ਜਲਿੰਦ ਨਾਮ ਤਲਾਉ ਦਾ ਈਸ ਵਰਣ
੩੮੨॥ ਹਰਧਰ ਜਲਧਰ ਤਲਾਉ ੩੮੩॥ ਜਲਜਤ੍ਰਾਣ ਤਲਾਉ ੩੮੪॥
ਹਰਪ੍ਰਦ ਤਲਾਉ ਜਲਪ੍ਰਦ ਤਲਾਉ ਬਾਰਪ੍ਰਦ ਤਾਲਾਉ ਨਿਧਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਧਸ
ਮੁੰਦ੍ਰ ਪਤਿ ਵਰਣਾ॥੩੮੫॥ ਨੀਰਦਿ ਤਲਾਉ ਦਾ ਨਾਮ ੩੮੭॥ ਧਾਰਾਧਰ ਜਬਦ
ਲ ਦਾ ਜਾਇਆ ਮਨਿਧ ਤਲਾਉ॥੩੯੦॥ ਦਧਦਾਨਿਧ ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਈ
ਸ ਵਰਣਾ॥੩੯੧॥ ਸਬੀਰਨਕੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਸੁਰਗੀਆ ਦਾ ਨਾਉ ਗ੍ਰਿਸਤਨਿ ਗ੍ਰਸ
ਣੇਵਾਲੀ ਫਾਹੀ॥੩੯੨॥ ਬਾਰਨਿਧ ਤਲਾਉ॥੩੯੩॥ ਪੁਰਿਕੇ ਪਰਨਿ ਨਾਮ ਤਲਾਉ
ਦਾ ੩੯੪॥ ਬਾਰਦ ਆਰਿ ਜਲ ਦੇ ਦੇਣਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਿਸ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਜਲ ਨਿਧ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਈਸਰਾਸਤ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਈਸੁ ਵਰਣ ੩੯੫॥ ਤੇ ਤਾਂਤਕ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ
ਨਿਧ ਸਮੁੰਦ੍ਰ॥੩੯੬॥ ਝਖੀਤਾਣ ਤਲਾਉ ਈਸ ਵਰਣ ਮਤਸਤ੍ਰਾਣ ਤਲਾਉ
੩੯੮॥ ਮੇਨਕੇਤ ਮਛੀਤ੍ਰਾਣ ਤਲਾਉ ੩੯੯॥ ਨਿਹਕੇਜਾ ਜਲ ਦੇ ਜੀਵਾ॥੪੦੦
॥ ਬਾਰਜਤ੍ਰਾਣ ਜਲ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਰਖਕ ਤਲਾਉ॥੪੦੧॥ ਜਲਜਤ੍ਰਾਣ ਤਲਾ
ਉ ੪੦੩॥ ਨੀਰਜਤ੍ਰਾਣ ਤਲਾਉ॥੪੦੪॥ ਅਰਿ ਪਾਸਾਂਤਕ ਫਾਹੀ ੪੦੬॥ ਤਨਤ੍ਰਿ
ਪ੍ਰਠਗ ੪੦੭॥ ਅਸੁਆਰਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਠਗ ਅੰਤਿਆਤਕ ਅੰਤ ਨੂੰ ਅੰਤਕ
ਰਣੇਵਾਲੇ ਪਦਨੂੰ ਕਹੁ ਫਾਹੀ ੪੧੧॥ ਪ੍ਰਿਤਨਾਂਤਕ ਸੈਨਾ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਣ ਵ
ਲੀ ਦੂਸਰੀ ਸੈਨਾ ੪੧੩॥ ਬਾਹਨੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੧੭॥ ਗੈਨੀ ਹਾਥੀਆਂ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੧੯॥ ਪਤਿਨੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੨੦॥ ਰਿਪੁਖਿਪ ਸਤ੍ਰੂਆਂ
ਦੇ ਖਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫਾਹੀ ੪੨੪॥ ਜਧਨਿ ਜੋਧਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੨੫॥ ਰਥਿ ਪ
ਸੈਨਿਧਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੨੬॥ ਅਰਣੀ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੩੦॥ ਨ੍ਰਿਪਜਨਿ ਦੇ
ਸ੍ਰਗਾ ਜੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਤਿਨਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੩੪॥ ਰਾਵਨੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ॥

੪੩੧॥ਧੁਜਨੀ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੩੯॥ਦੈਤਨਿ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੪੪੧॥ਦੰਤਧਨਿ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ॥੪੪੩॥ਸਾਵਜਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ ੪੪੫॥ਤੁਰੰਗਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੪੭॥ਦੰਤਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੪੪੯॥ਪਦਮ ਹਾਥੀ ੪੫੦॥ਬ੍ਯਾਲਾ ਹਾਥੀ ੪੫੨॥ਇਭਣੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੪੫੪॥ਕਰਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੫੫॥ਸਿੰਧੁਰੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ੪੫੬॥ਅਨਕ
ਪੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੫੯॥ਹਰਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ॥੪੬੦॥ਬਾਜਨੀ ਘੋ
ੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ॥ਚਤੁਰ ਬੋਧਿਆ ਉਇਤੀ॥੪॥ ॥ਬਾਹਨਿ ਰਿਪ ਘੋੜਿਆਂ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਤਿਸ ਦੀ ਸਤ੍ਰੁ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾ ੪੬੨॥ਸਿਧਵਨੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
ਰਿਪ ਬੰਦੂਕਾ ੪੬੫॥ਅਰਬਨਿ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ੪੬੬॥ਕਿਕਾਣੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾ
ਲੀ ੪੬੭॥ਸੁਆਮਾਜਨਿ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ੪੬੯॥ਆਧਨਿ ਅਧਪਤੀ ਰਾਜਿਆ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ॥੪੭੦॥ਪ੍ਰਭਣੀ ਰਾਜੇ ਆਂ ਵਾਲੀ ਰਿਪ ਬੰਦੂਕ ੪੭੩॥ਸ੍ਵਾਮੀ ਉਤਨੀ
ਸੁਆਮੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੭੫॥ਸਕਲ ਛਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈਨੀ ਕਹਿ ਛਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ॥੪੭੭॥ਆਤਪਤ੍ਰੀ ਛੱਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੭੯॥ਛਿਤਪਤਾ ਰਾਜੇ ਜਿਸ
ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਸੋ ਸੈਨਾ ੪੮੦॥ਰਉਦਨ ਦੁਸਰਿ ਆਨੁ ਰੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ॥
੪੮੨॥ਸਤਰੰਣ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੪॥ਮਥਨੀ ਮਥਨ ਮਥਨੇ ਵਾਲੀ ਦੁਸਰੀ ਸੈ
ਨਤਿਨਾ ਦੇ ਮਥਨੇ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕਾ ੪੮੫॥ਸਿੰਧਨੀ ਰਥਾਂ ਵਾਲੀ ੪੮੬॥ਸਕਟਨੀ ਗ
ਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੮੯॥ਅਸੁ ਕਵਚਨੀ ਸੀਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਸੰਜੋਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੪੯੦॥ਚਰਮਣੀ ਸੰਜੋਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੨॥ਚਰਮਣੀ ਢਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ੪੯੪॥
ਸਬਦ ਸਲੰਣੀ ਸਬਦ ਬੇਧਣੀ ਬੰਦੂਕ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੫॥ਚੱਕ੍ਰਣਿ ਚਕ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ ੪੯੭॥ਅਸਨੀ ਸੀਸਾਹਿਬਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੪੯੯॥ਨਿਸਤ੍ਰਿਸਨੀ ਤਲਵਾਰ
ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੦॥ਅਸਤ੍ਰ ਏਸਰਣੀ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦
੧॥ਜਸਤ੍ਰਰਾਜ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੦੩॥ਖਲ ਖੰਡਨ ਖਲਾਂ ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ॥੫੦੯॥ਕਵਚਾਂਤਕਨੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਰਿਪ ਦੁਸਰੀ ਸੈਨਾ ਅਰਿ ਬੰ
ਦੂਕ ੫੧੦॥ਧਾਰਾਧਰਨੀ ਤਲਵਾਰ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੧੪॥ਦੁਸਟਦਾ
ਹਨੀ ਤਲਵਾਰ ੫੧੬॥ਦੁਰਜਨ ਦਬਕਨੀ ਤਲਵਾਰ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੫੧੯॥ਬਾਰਸ ਬਰਜਨੀ ਵਾਰ ਬਰਜਨੇ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ਰਿਪਣੀ ਬੰਦੂਕਾ ੫
੨੦॥ਬਿਸਿਖ ਬਰਖਨੀ ਬਾਣਾ ਦੇ ਬਰਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੨੧॥ਬਾਨਦਾਇਨੀ
ਬਾਣਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੨੩॥ਪਨਜ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਚਿਲੇ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਬਾਣ
ਬਾਣਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੨੪॥ਧਨਨੀ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੨੬॥ਬਿਸਿਖ ਪਰਣ
ਨੀ ਬਾਣਾ ਦੇ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੩੩॥ਸਤ੍ਰ ਸੰਘਰਣੀ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾ
ਲੀ ਸੈਨਾ ੫੩੪॥ਪਨਜ ਪ੍ਰਹਰਣੀ ਬਾਣਾ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੩੬॥ਨਿ
ਖੰਗਨੀ ਭਥਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੩੭॥ਪਤ੍ਰੀ ਬਾਣਾ ਵਾਲੀ ੫੩੯॥ਪਛਣੀ ਫ
ਪਾਵਕਾ ਬਾਣ ੫੪੩॥ਨਭਚਰ ਬਾਣ ਵਾਲੀ ੫੪੯॥ਪਨੀ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ ੫੫੦॥ਬਿਯੂਹਨਿ ਸਮੂਹਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੫੧॥ਬਜਣਿ ਬਜ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੫੫੨॥ਬਲਣੀ ਬਲ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੫੩॥ਦਲਣੀ ਦਲਣੇ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਮਲਈ
ਬੰਦੂਕ ੫੫੪॥ਆਦਿ ਨਾਦਨੀ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੫੫॥ਬਾ
ਦਿਤ੍ਰਣੀ ਬਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ੫੫੬॥ਦੁੰਦਭ ਧਨੀ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀ
੫੫੯॥ਨਾਦਨਾਦਨੀ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੬੦॥ਦੁੰਦਭ

ਧਨਨੀ ਸਗਾਰਿਆਂ ਦੀ ਧੁਨ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੬੧॥ ਘੋਖ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ॥੫੬੨
ਨਾਦਨਿ ਸਨੀ ਨਗਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ੫੬੫॥ ਢਢਨੀ ਢਗਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੬
੯॥ ਸੰਖਨਾਦਨੀ ਸੰਖਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਵਾਲੀ ੫੭੦॥ ਪਲਵ ਛਨਾਦਨਿ ਮਾਸ ਦੇ ਭਖਣ ਦ
ਛੋਤੋਂ ਤਿਸ ਦੀ ਲਿਆਈ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੭੧॥ ਬਿਆਘ੍ਰ ਨਾਦਨੀ ਸ਼ੇਰ ਦੀ
ਲਿਆਈ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੭੨॥ ਹਰਜ ਛਛੇਰ ੫੭੩॥ ਪੁੰਡਰੀਕ ਛੇਰ ਦ
ਤ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ॥੫੭੪॥ ਹਰ ਨਾਮ ਛੇਰ ੫੭੫॥ ਪੀ ਚਾਨਿ ਲਿਘੋਖਨਿ ਛੇ
ਰ ਦੇ ਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੭੬॥ ਪਸੁ ਪਤਾਰ ਧਨਨੀ ਪਸੂਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹਾਥੀ ਤਿ
ਸਦਾ ਸਤ੍ਰ ਛੇਰ ਤਿਸ ਦੀ ਲਿਆਈ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੭੭॥ ਪਸੁ ਈਸ੍ਰ ਛੇਰ ੫੭
੮॥ ਗਜਾਰਿ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਛੇਰ ੫੭੯॥ ਅੰਉਤਿ ਸ਼ਰ ਧਨਨੀ ਹਾਥੀ ਦੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਾ
ਛੇਰ ਤਿਸ ਦੀ ਲਿਆ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੮੫॥ ਬੀ ਧਰਾਰਿ ਧਨਨੀ ਹਾਥੀ ਦਾ ਅ
ਰੀ ਛੇਰ ਤ ਦੇ ਤ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੮੬॥ ਨਾਗਾਰਿ ਧਨਨੀ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਸ਼ੇ
ਰ ਤਿਸ ਦੀ ਲਿਆਈ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੫੮੭॥ ਬਾਰਿਸ਼ਰ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਸ਼ੇਰ
੫੮੮॥ ਬਾਲਿਸ਼ਰ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਛੇਰ ੫੮੯॥ ਇਥਪ ਬੰਦੂਕ ੬੦੧॥ ਪਤਰਿਆਰਿ
ਪਤਰਾਂ ਦਾ ਅਰੀ ਹਾਥੀ ਤਿਸ ਦਾ ਅਰੀ ਛੇਰ ੬੦੪॥ ਹਯਾਨਿਸ਼ਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਅ
ਰੀ ਸ਼ੇਰ ੬੧੨॥ ਬਾਹਨਾਂਤਕਨੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸ਼ੇਰ ਤਿਸ ਦੇ ਤ ਸਬਦ ਕੂ
ਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੬੧੩॥ ਸਰਜਜ ਘੋੜਾ ਅਰਿ ਸ਼ੇਰ ੬੧੫॥ ਸੈਂਧਆਰਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਅਰੀ
ਸ਼ੇਰ ੬੧੬॥ ਬਾਨਾਮ ਘੋੜੇ ਦਾ ਹਿਰਿ ਸਤ੍ਰ ਸ਼ੇਰ ੬੧੯॥ ਅਰਬ ਆਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਸਤ੍ਰ ਸ਼ੇ
ਰ ੬੨੦॥ ਕਿੰਕਨਿਆਰਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਅਰੀ ਸ਼ੇਰਾ ੬੨੧॥ ਪ੍ਰਰਿਆਰਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਅਰੀ ਸ਼ੇਰ
੬੨੩॥ ਸ੍ਰਿੰਗੀਆਰ ਮ੍ਰਿਗ ਦਾ ਅਰੀ ਛੇਰ ਤਿਸ ਦੀ ਲਿਆਈ ਸਬਦ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੬੨੫॥ ਤ੍ਰਿਣਅਰਿਆਰਿ ਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗ ਦਾ ਅਰੀ ਛੇਰ ੬੨੬॥ ਭੂਚਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਿਖੇ
ਚਰਣ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸ ਦਾ ਅਰੀ ਛੇਰ ੬੨੭॥ ਸੁਭਟਸ ਤੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ
ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੬੩੦॥ ਆਦਿ ਜੋੱਧਨੀ ਜੋਧਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅੰਤਕਨੀ ਬੰਦੂਕਾਂ
੬੩੧॥ ਨਾਲ ਨਾਮ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਛੇ ਢਨੀ ਬੰਦੂਕ ਜਬਰਜੰਗ ਨਾਮ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਸੁਤਰ
ਨਾਲ ਧੂ ਰ ਨਾਲ ਭਾਨੇ ਬੰਦੂਕ ਭੂਰਣ ਕੂਨ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਪਰਜੁਆਲ ਭਲੀ
ਕਾਰਅ ਗਨ ਦੇਕਦਨ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕਾਂ ੬੪੧॥ ਪਨ ਧਨਨੀ ਬਦਲ ਦੇ ਤ ਸਬਦ ਕੂਨ
ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੬੩੬॥ ਰਿਪਣੀ ਖਿਪਣੀ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਦੇਖ ਪਾਉਣ ਵਾ
ਲੀ ਬੰਦੂਕਾਂ ਏ ਪਿਛਲੀ ਤੁਕ ਹੈ ੬੪॥ ਗੋਲਾ ਅਸਣਿ ਗੋਲੇ ਦਾ ਆਸਣ ੬੫੦
ਆਲਖਣੀ ਪਰਵਾਲੀ ॥੬੫੧॥ ਸਦਨਨਿਧ੍ਵ ਵਾਲੀ ੬੫੨॥ ਗੋਲਾ ਕੇਤਨਿ
ਗੋਲ੍ਹੇ ਦੇ ਧ੍ਵ ਵਾਲੀ ੬੫੭॥ ਗੋਲਾ ਲਿਆਲੀ ਗੋਲ੍ਹੇ ਦੇ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ੬੫੮॥ ਮੁਕਤ
ਲਿਛਰਣ ਵਾਲੀ ੬੬੬॥ ਸਕਤਨੀ ਛੜੀ ੬੬੬॥ ਜੁਆਲਾ ਬਕਤ੍ਰੀ ਜੁਆਲਾ
ਦੇਉਗਲ ਛਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੬੭੩॥ ਭੂਮਿਜਾ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੦॥ ਪਨਜਜ ਬਦਲ
ਦਾ ਜਾਇਆ ਜਲ ਸਉਸ ਦਾ ਜਾਇਆ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੩॥ ਜਲਤਰ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੪॥ ਨ
ਰਜ ਜਲ ਦਾ ਜਾਇਆ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੫॥ ਭੂਰੁਹ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੬॥ ਰੀਨ ਕਾ
ਜੋਹੀ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਣੇ ॥੬੯੭॥ ਰੁਹ ਨਾਮ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੮॥ ਉਤਭੁਜ ਬ੍ਰਿਛ ੬੯੯
ਪਤੀ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ੬੯੭॥ ਧਰਾਧਾਰ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ੬੯੮॥ ਪਗਾਰਾ ਬ੍ਰਿਛ ੭੦੦
॥ਧਰਾਨਾਇਕ ਬ੍ਰਿਛ ੭੦੧॥ ਧਰੀਰਾਦ ਧਰਤੀ ਦਾ ਗਜਾ ਬ੍ਰਿਛ ॥੭੦੬॥ ਧਰਾਈ
ਦ੍ਰੂ ਬ੍ਰਿਛ ੭੦੭॥ ਧਰਾਪਾਲਕ ਬ੍ਰਿਛ ੭੦੮॥ ਤਰਜ ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ਜਾਇਆ ਬ੍ਰਿਛ ਨਾ
ਥਚੇਗਾ ਬ੍ਰਿਛ ਹਾਥੀਆਂ ਦਿਕ ੭੦੯॥ ਨਾਇਕ ਰੇਗੀ ਵਾਲ੍ਹੀ ਕਦੀ ਹੋਈ ਬ੍ਰਿਛ
ਦੀ ੭੧੧॥ ਫਲਨਾਇਕ ਬ੍ਰਿਛ ੭੧੪॥ ਤਰਤੂ ਅਨੁਜ ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਛ ਤਿਸ

੨ ਦਾਕ੍ਰਾਈ [illegible] ਬ੍ਰਿਛ ਨਾਇ ਗੁਲ੍ਹੀ ਕਢੀ ਹੋਈ ਬ੍ਰਿਛ ਵਿਚੋਂ ੧੨੪॥ਤਰਨੀ ਬ੍ਰਿ
ਛਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੫॥ਬਲੀਸ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ੧੨੬॥ਅੰਗ੍ਰਿਪਾ ਆਦਿ ਬੰਦੂਕਾਂ
੧੨੭॥ਪੁੰਡਰੀ ਆਦਿ ਛੇਰ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਬੰਦੂਕ ੧੨੮॥ਹਰਜਛ ਨਾਮ ਛੇਰ ਦਾ ੧੩
੧॥ਪਸ਼ਪਤੇਸ ਹਾਥੀ ਦਾ ਈਸ ਸ਼ੇਰ ਆਦਿ ਬੰਦੂਕ ੧੩੨॥ਪਸੁਪਤੱ ਬੰਦੂਕ ੧੩
੯॥ਅਕ੍ਰੱਸ਼ਨਾਜਨ ਕਾਲੇ ਚੰਮ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ੧੪੦॥ਨੈਨੋਤਮ ਮ੍ਰਿਗ ੧੪੧॥ਸਵ
ਤਸਵਤਤਾਨਿ ਮ੍ਰਿਗਣੀ ਦੀ ਸਉਕਣ ਹੋਰ ਮ੍ਰਿਗਣੀ ਪਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ੧੪੩॥ਸੇ
ਤਆਸਿਤ ਚਿਟੇ ਤੇ ਕਾਲੇ ਚਰਮ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ੧੪੪॥ਉਦਰ ਸੇਤ ਮ੍ਰਿਗ ੧੪੬
ਚਾਰਨੇਤ੍ਰ ਸੁੰਦ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤ ਛੇਰ ਨਾਥ ਸਰਦੂਲ ੧੪੮॥ਕੁਰੰਗੀ ਹਰਣੀ
੧੫੦॥ਮ੍ਰਿਗੀ ਆਧਿਪਤ ਛੇਰ ਪਤਿ ਸਰਦੂਲ ੧੫੨॥ਮ੍ਰਿਗੀ ਇੰਦ੍ਰ ਮ੍ਰਿਗਾ ੧੫
੪॥ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਇਕ ਸ਼ੇਰ ੧੫੭॥ਮ੍ਰਿਗੀ ਅਨੁਜ ਮ੍ਰਿਗਣੀ ਦਾ ਭਾਈ ਮ੍ਰਿਗ
੧੬੩॥ਤ੍ਰਿਣਚਰ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤਿ ਸ਼ੇਰ ਆਦਿ ਬੰਦੂਕ ੧੬੧॥ਤ੍ਰਿਣਾਤੀਕ ਕਖਾਂ ਦੇ
ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਮ੍ਰਿਗ ਕੋ ੧੬੯॥ਤ੍ਰਿਣਹਾਰਿਪੁ ਮ੍ਰਿਗ ਦਾ ਸਤ੍ਰੂ ਸ਼ੇਰ ਨਾਥ ਸ
ਰਦੂਲਾ ੧੭੪॥ਭੂਮਤਰਿਪੁ ਘਾਹ ਦਾ ਰਿਪੁ ਮ੍ਰਿਗ ੧੭੫॥ਉਰਵਿਜ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਘਾਸ ੧੭੬॥ਬਸੁੰਧਰਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਘਾਸ
੧੭੭॥ਪੁਰਗਨਿਜਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਘਾਸ ੧੭੯॥ਦ੍ਵੀਪਨਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ
ਭਰ ਮ੍ਰਿਗ ਸੱਤ੍ਰੂ ਬੰਦੂਕਾਂ ੧੭੯॥ਜਿਸਟਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੮੦॥ਬ੍ਰਿਛਨਿ ਬ੍ਰਿਛਾਂ
ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੮੫॥ਧਰਏਸਰ ਣੀ ਧਰਤੀ ਦੇਈ ਸਾਬ੍ਰਿਛਾ ਬ੍ਰਿਛਾਂ ਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੮੬॥ਧਗਾਗਣੀ ਧਗਾ ਦੇ ਗਜੋ ਬ੍ਰਿਛ ਬ੍ਰਿਛਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਜਾਨਾਈ
ਕੰਚਰ ਘਾਸ ਚਰਣ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਕੇ ਲਾਇਕ ਤਿਸਦਾ ੧੯੧॥ਬਾਰਪਨੀਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੯੯॥ਨੀਰਰਾਸ ਕੌ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
੧੯੦॥ਨੀਰਾਲਯਨੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੯੨॥ਬਾਰਾਲਯਣੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਵਾਲੀ ੧੯੪॥ਕੀਨਿਪਨੀ ਜਲ ਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੯੫॥ਅੰ
ਬੁਜਨੀ ਜਲ ਦੇ ਉਤਪਤ੍ਰਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੯੯॥ਬਾਰਿਰ ਜਲ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਧਰ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਮੇਘ ੨੦੨॥ਮੇਘਪ੍ਰਜਨੀ ਜਲ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੦੪॥ਹਰ
ਨ ਜਲ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੦੬॥ਨਦਨੀ ਨਦਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੦੭॥ਨਜਨੀ ਨਦੀਆਂ
ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੦੯॥ਨਾਦਿਨ ਨਦੀਆਂ ਵਾਲੀ ੨੧੧॥ਤਰੰਗਨਿ ਨਦੀਆਂ ਵਾ
ਲੀ ੨੧੨॥ਆਦਿ ਕਰਾਰਿਨ ਪਹਿਲੇ ਕਨਾਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ੨੧੩॥ਫੇਨ
ਨਨੀ ਝੁਗ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਤਿਸ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾ ਜਾਇਆ ਘਾਸ ੨੧੪॥ਬ੍ਰਿਛ ਕੰ
ਦਨਿ ਬ੍ਰਿਛਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦਾ ਘਾਸ ੨੧੫॥ਜਲ ਰਸ
ਜਨਨੀ ਜਲ ਦੇ ਸਿੰਮਣੇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੧੬॥ਸਕ੍ਰਿਤਾਮਰਨੀ ਗੰਗਾ ਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੧੭॥ਕੂਲੰਕਦਨੀ ਕਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ੨੧੯॥ਕਲੂਸ
ਜਨਨਿ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੰਗਾ ੨੨੦॥ਗੰਗਨਿ ਗੰਗਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿ
ਥੀ ੨੨੧॥ਜਨ੍ਹਵਨਿ ਗੰਗਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੨੨॥ਭਾਗੀਰਥਨੀ ਗੰਗਾ ਵਾਲੀ
ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੨੩॥ਜਟਨਨਿ ਜਟਾਂ ਵਾਲੀ ਗੰਗਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੨੨੪॥ਨਦੀਰਾਟਨਿ
ਨਿ ਗੰਗਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਤ੍ਰ ਬੰਦੂਕ ੨੨੫॥ਭੀਖਮਜਨਨਿ ਭੀਖਮ ਦੀ ਮਾਈ ਗੰ
ਗਾ ੨੨੬॥ਨਦੀਈਸਨਿ ਗੰਗਾ ੨੨੭॥ਨਾਇਕਨਿ ਗੰਗਾ ੨੩੦॥ਸਰ
ਤਾਬਰਨਿ ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸਟ ਗੰਗਾ ੨੩੧॥ਸਰਤੇਂਦ੍ਰ ਗੰਗਾ ੨੩੨॥ਪਜਮਨ

ਨੀਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੩੬॥ ਕਾਲਿੰਦ੍ਰਨਨੀਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੩੭॥
ਬਲਭਦ੍ਰਪਿਆਰੀਜਮਨਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੩੮॥ ਬਸੁਦੇਵਜ ਕ੍ਰਿਸਨਬਲ
ਭਦ੍ਰਨਨਿ ਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੪੧॥ ਮੁਸਲੀਧਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸ
ਦੀਪਿਆਰੀਜਮਨਾ ੯੪੨॥ ਬਾਪੁਰਧਰ ਬੰਸੀਧਰਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਦੀਪਿਆਰੀਜ
ਮਨਾ ੯੪੩॥ ਬੰਸੀਧਰਧਰਨਨਿਕ੍ਰਿਸਨਦੇਧਾਰਨਵਾਲੀਜਮਨਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੯੪੪॥ ਬਿਸੁਇਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ੯੪੫॥ ਬਿਸੁਇਸੇਸ੍ਵਣੀ ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੪੬
ਜਦੁਨਾਇਨਾਇਕਾ ਕ੍ਰਿਸਨਦੀਇਸਤ੍ਰੀਜਮਨਾ ੯੫੧॥ ਦੁਆਰਕੇਅਨੀਨਿਕ੍ਰਿਸਨ ਦੁਆਰ ਕਾਵਲਾ
ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੫੪॥ ਦੁਆਰਵਤੀਨਾਇਕਨਿਨ
ਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੫੫॥ ਦੁਆਰਕਾਧਨਨਿਕ੍ਰਿ
ਸਨਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੬੦॥ ਜਗਤੇਸਰਨਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੬੧॥ ਆਨ
ਕਦੁੰਦਭਜਾ ਬਸਦੇਵਦਾਪੁਤ੍ਰਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਦੀਪਿਆਰੀਜਮਨਾ ੯੬੨॥ ਹਲੀਭ੍ਰਾ
ਤਨਨਿ ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੬੩॥ ਬਾਲਿਆਨੁਜਨੀ
ਲਨਬਲਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੬੫॥ ਰਉਹਣੇਆਭ੍ਰਾਤਨਨੀਬ
ਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਤਿਸਦੇਕਨਾਰੇਦਾਘਾਸ ੯੬੬॥ ਬਲ
ਭਦ੍ਰਭ੍ਰਾਤਾਨਿਨ ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਦੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
ਥੀ ਜਾਘਾਸ ਚਰਮ੍ਰਿਗਨਾਇਸ਼ੇਰ ਸੱਤ੍ਰਬੰਦੂਕਾ ੯੬੭॥ ਪ੍ਰਲੰਬਘ੍ਨਬਲਭ
ਦ੍ਰਦਾਨਾਉਂ ਅਨੁਜਕ੍ਰਿਸਨਾਨਨੀਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੯੬੯॥ ਕਾਮਪਾਲ, ਸੈਨਾਪਾਲ ਬਲਭਦ੍ਰ ੯੭੦॥ ਰਿਵਤਿਰਵਨਨਜ
ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈਕ੍ਰਿਸਨ ੯੭੧॥ ਰਾਮਅਨੁਜਨਨੀ ਬਲਭਦ੍ਰਦਾਭਾਈ
ਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੭੨॥ ਤ੍ਰਿਣਾਵ੍ਰਤਅਰਨਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀਜ
ਮਨਾ ੯੭੩॥ ਬਕੀਆਂਤਕਨਿਨ ਪੂਤਨਾਦੇਮਾਰਨਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀ
ਜਮਨਾ ੯੭੪॥ ਪਤਨਾਗਨਿਨ ਨਾਗਪਤੀਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੭
੫॥ ਸਕਟਾਸੁਰਹਨਨਨ ਗਡਾਸੁਰਦੇਮਾਰਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜ
ਮਨਾ ੯੮੦॥ ਨਰਕਾਂਤਕਨਿਨ ਭੂਮਾਸਰਦੇਮਾਰਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀ
ਜਮਨਾ ੯੮੧॥ ਨਰਕਹਾ ਭੂਮਾਸਰਦੇਨਾਸਕਰਨਵਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾ
ਲੀਜਮਨਾ ੯੮੫॥ ਮਧੁਦੈਂਤ੍ਰਨਨੀ ਮਧੁਕੇਦਲਣਵਾਲੇਕ੍ਰਿਸਨਕ੍ਰਿਸਨਵਾ
ਲੀਜਮਨਾ ਸਬਦੇਦ੍ਰਛੇਰ ੯੮੭॥ ਕਾਲਜਮਨਾਅਗ੍ਰਕ੍ਰਿਸਨਾਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀ
ਜਮਨਾ ੯੮੮॥ ਨਰਕਅਰਨਨਿ ਭੂਮਾਸੁਰਦਾਅਰੀਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ
੯੮੯॥ ਕੇਸਕੇਸਆਕਰਖਨਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੯੦॥ ਬਾਸਦਿ
ਵੇਸਨਨਨੀ ਬਸਦੇਵਦਾਈਸਾਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੯੧॥ ਆ
ਨਕਦੁੰਦਭੇਸਨਨਿ ਬਸਦੇਵਦਾਈਸਾਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੯੨॥
ਰਸਨਰਕਸਨਿਨ ਨਰਾਂਦੁਆਰਿਓਰਸਾਂਨੁਖਿਚਣਵਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾ
ਲੀਜਮਨਾ ੯੯੩॥ ਨਾਰਾਇਣੀ ਕ੍ਰਿਸਨਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੯੪॥ ਬਾਰਾਲਜ
ਜਲਦੇਵਿਚਖਪਵਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੯੫॥ ਨਾਰਕੇਤਨੀਨ
ਜਲਦੇਵਿਚਖਪਵਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੯੬॥ ਜਲਬਾਸਨਨੀ

ਕ੍ਰਿਸਨਾਤਿਸਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ਜਮਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੦੩॥ ਜਲਜੀਕੇਤਨ
ਕ੍ਰਿਸਨਾਤਿਸਵਾਲੀਜਮਨਾ ੯੦੬॥ ਮੇਘਜਨਨਿ ਜਲਵਾਲੀਨਦੀ ੯੦੭ ਚਾਰੀ
ਗਭੇਣਨੀ ਸਰੁਸਤੀਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੦੯॥ ਅਰੁਨਬਾਰਨੀ ਲਾਲਜਲ
ਵਾਲੀਸਰਸੁਤੀ ੯੧੦॥ ਅਰੁਣਤਰੰਗਨਿ ਲਾਲਜਲਵਾਲੀਸੁਰਸੁਤੀਸੁਰ
ਸਤੀਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੧੧॥ ਸਤੱਦ੍ਰਵਨੀ ਸਤੱਦ੍ਰਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੨੦॥ ਜਹ
ਜਨਾਰਨਨਿ ਜੈਨਾਲੈਵਾਲੀਸਤੱਦ੍ਰ ੯੨੩॥ ਸਤਗਾਮਨੀ ਸਤਦ੍ਰਵਤਿਸਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ੯੨੪॥ ਸਤਤਰੰਗਨ ਸੌਪ੍ਰਵਾਹਵਾਲੀਸਤੱਦ੍ਰਵ ੯੨੬॥ ਬਿਆਸਨਨੀ
ਬਿਆਸਾਨਦੀਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੨੭॥ ਬਿਆਹਨਨੀ ਬਿਆਸਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯
੨੮॥ ਪਾਸਸਕਤਨਨਿ ਫਾਹੀਵੇਕਟਣਵਾਲੀਬਿਪਾਸਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੯੩੦॥ ਬਧਨਾਇਧ ਫਾਹੀਤਿਸਦੇਕਟਣਵਾਲੀਬਿਪਾਸਾ॥ ੯੩੩॥ ਗ
ਵਨਨੀ ਗਾਵੀਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੩੫॥ ਚੰਦ੍ਰਭਾਗਾਨਨ ਝਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੯੩੭॥ ਚੰਦ੍ਰਜਾਨਜਨਿਨਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣਚੰਦ੍ਰਭਾਗਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੯੪੦॥ ਅਫੀਕਸਹੋਦਰਨਨਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸਕੀਭੈਣਚੰਦ੍ਰਭਾਗਾ ੯੪੧
ਅਰਅਨੁਜਨਨਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾਕਾਹਿਕੇਬਹੁਤੇਤਿਸਦੀਭੈਣਝਨਾਤਿਸਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ੯੪੩॥ ਜਾਨਿ ਸਾਇਸਰਨਨਨਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣਝਨਾ ੯੪੪॥ ਰੋਨਾਥ
ਪਨੀ ਰਾਤਦਾਪਤੀਚੰਦ੍ਰਮਾਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣਝਨਾ ੯੪੭॥ ਜੁਨਨਾਮਪੁਤ੍ਰਕਾ
ਧਾਸ ੯੫੦॥ ਨਿਸਪਤਨੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣਝਨਾ ੯੫੩॥ ਨਿਸਾਚਰਨਨਿ
ਰਾਤਾਵਿਖੇਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਤਿਸਦੀਭੈਣਝਨਾਤਿਸਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੯੫੪॥ ਸਤਚਰਧਾਸਦੇਚਰਨਵਾਲਾਮ੍ਰਿਗ ੯੫੬॥ ਨਿਸਾਰਵਨਨ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣਝਨਾ ੯੫੭॥ ਦਿਨਅਰਰਵਨਨਿ ਰਾਤਰਾਤਵਿਚਬਿ
ਚਰਨੇਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਤਿਸਦੀਭੈਣਝਨਾ ੯੫੮॥ ਹਰਜਅਰਰਵਨਨਸੂ
ਰਜਦਾਜਾਇਆਦਿਨਤਿਸਦੀਅਰੀਰਾਤ ਰਾਤਵਿਖੇਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰ
ਦ੍ਰਮਾਤਿਸਦੀਭੈਣਝਨਾ ੯੫੯॥ ਤਿਮ੍ਰਿਸਰਰਵਨ ਤਿਮ੍ਰਦਾਅਰੀਦਿਨਕਿ
੯੬੦॥ ਹਰਜਰਿਰਵਨਨਿ ਸੂਰਜਦਾਜਾਇਆਦਿਨਾਦਿਨਦਾਅਰੀਰਾਤ
ਰਾਤਾਵਿਖੇਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਤਿਸਦੀਭੈਣਝਨਾ॥
੯੬੧॥ ਰਵਿਜਰਿਰਵਨਨ ਸੂਰਜਦਾਜਾਇਆਦਿਨਾਦਿਨਦੀਅਰੀਰਾ
ਤੇਰਾਤਾਵਿਚਾਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣਝਨਾਝਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ੯੬੫॥ ਦਿਨਧੁਜਅਰ ਦਿਨਦਾਅਧਪਤੀਸੂਰਜਸੂਰਜਦਾਜਾਇ
ਆਦਿਨਾਦਿਨਦੀਅਰੀਰਾਤਰਾਤਾਵਿਖੇਬਿਚਰਨਵਾਲਾਚੰਦ੍ਰਮਾਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਦੀਭੈਣਝਨਾਝਨਾਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ ੯੬੬॥ ਦਿਨਰਾਜੇਅਰ ਸੂਰਜਦਾਅ
ਰੀਰਾਤਰਵਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੬੭॥ ਚੰਦ੍ਰਜੋਨਨੀ ਆਦਿਬਖਾਨੇਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਜੋਚਾਨਣੀਵਾਲਾਤਿਸਕੀਭੈਣਚੰਦ੍ਰਭਾਗਾ ੯੭੦॥ ਸਸਉਪਸਖਨੀ
ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸਮੀਪਭੈਣਝਨਾ ੯੭੩॥ ਸਨਿਸਸਭਗਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਭੈਣ ੯
੭੪॥ ਰੈਨਰਾਟ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭਗਾ ਭੈਣਝਨਾ ੯੭੫॥ ਰੈਨਰਾਵ ਚੰਦ੍ਰਮਾਭਗਨੀ
ਝਨਾ ੯੭੬॥ ਦਿਨਅਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਿਸਦੀ
ਭੈਣਝਨਾ

ੲ

ਸੀ.

ਤੇ

੯੭੧॥ਜਉਨਕਰ ਚਾਂਦਣੀ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਿਸ ਦੀ ਤੈ ਨਛਤ੍ਰਨਾ
੯੭੨ ੩॥ਸੀਤੰਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੭੪॥ਸ੍ਰੀਮ੍ਰਗਬਾਹਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੭੫॥ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਚੰ
ਦ੍ਰਮਾ ਤੈ ਨਛੜੇ ਦ੍ਰਿਬਾਣਾ ੯੭੬॥ਸ੍ਰੀਮ੍ਰਗਨਾਥ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤੈ ਨਛਤ੍ਰਨਾ ਸ਼ਣਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਜਾਇਆ ਆਪਾਸ ਚਰਣ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਗਨਾਥ ਤਿਸ ਦਾ ਕਾਲ੍ਹਾ ਹਰਣ ਰਿ
ਪ ਤਿਸ ਦਾ ਛੇਰ ਪਤਿ ਪਤੀ ਸਰਦੂਲ ਰਿਪੁ ਬੰਦੂਕ ੯੭੭॥ਨਦੀਰਾਟ ਸੁਤ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਤਿਸ ਦੀ ਭੈਣ ਨਛਤ੍ਰਨਾ ੯੭੮ ੩॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਜ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰ
ਦ੍ਰਮਾ ੯੭੯॥ਨਦਿਨਾਇਕਜਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੮੧॥ਸਗਤਿਸ ਬਗਤਾ
ਦਾਈ ਖੁਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੮੨॥ਸਰਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ੧੦੦॥ਤਮਰ
ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨਛਤ੍ਰਨਾ ੧੦੦੧॥ਤਮਹਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨਛਤ੍ਰਨਾ ੧੦੦੨॥ਤਮ
ਅਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੦੩॥ਤਿਮਰਾਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੦੪॥ਤਿਮਰਾਰਦਨ ਅਨੇਰੇ
ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੦੧॥ਤਿਮਰਾਰਿ ਕੰਦਨ ਅੰਧੇਰੇ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾ
ਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਨਮਾਨੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰੋ ॥੧੦੧੧॥ਉਡਗਰਾਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੧॥ਉ
ਡਗ ਭੂਪਣੀ ਭੁਪ ਬਖਾਨੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭੂਪ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ਤਿਸ ਦਾ ਪਤੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨਛਤ੍ਰਨਾ ੧੦੨੧॥ਤਾਰਾ ਲਖਣੀ ਰਾਤ ਇਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭਗਣ ਨਛਤ੍ਰਨਾ ੧੦
੨੨॥ਤਾਰਾ ਗ੍ਰਿਹਣ ਇਸ ਰਾਤ ਰਾਤ ਦਾ ਈਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੨੩॥ਉਡਗਨਿ ਕੇ
ਤਿ ਰਾਤ ਦਾ ਈਸ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੨੨॥ਰਿਖਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਸਪ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ੧੦੨੯॥ਮੁਨਿ
ਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩੦॥ਬ੍ਰਿਤਉਤਮਜ ਉਤਮ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲਾ ਰਿਖੀ ਤਿਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ ੧੦੩੧॥ਤਪਿਸਉਚਾਰ ਕਸਪ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩੩॥ਜਦਨ ਕਰਣ ਚਾਨ
ਣੀ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੦੩੪॥ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਨਾਸੰਤ ਅਨੇਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ ੧੦੩੫॥ਸਿਆਮ ਮੁਗਤਿ ਨਿਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ਜਮਨਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਤ
ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ੧੦੩੬॥ਤਪਤਨੀ ਜਮਨਾ ੧੦੩੭॥ਸੂਰਜਪੁਤ੍ਰਕਾ ਜਮਨਾ ੧੦੩੯॥ਮਾਂ
ਨਨੀ ਮਾਨ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪੧॥ਜਮਧਾਣੀ ਮਾਨ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪੨॥ਗਰਬ
ਨਿ ਗਰਬ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੦੪੩॥ਦ੍ਰਪਨਾਨੇ ਹੰਕਾਰ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ੧੪੫॥ਪੀਅ
ਣੀ ਮਾਨ ਵਾਲੀ ਜਮਨਾ ਜਮਨਾ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੦੪੬॥ਧਿਖਣੀ ਬੁਧੀ ਵਾਨਾਂ ਵਾ
ਲੀ ਸੈਨਾ ਰਿਪ ਬੰਦੂਕ ੧੦੪੭॥ਏਧਣਿ ਬੁਧੀ ਵਾਨਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੪੮॥ਸੁਮੁਖ
ਨੀ ਬੁਧੀ ਵਾਨਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੪੯॥ਅਨੀਖਨ ਬੁਧੀਵਾਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ੧੦੫੧॥ਭਾਨੀ
ਸੋਭਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੫੨॥ਅਭਾਨੀ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਸੋਭਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਰਿਪ ਬੰਦੂ
ਕ ੧੦੫੫॥ਸੁਖਮਾਨਿ ਬੁਧੀਵਾਨਾਂ ਕੀ ਸੈਨਾ ੧੦੫੬॥ਧਰਮਨ ਧਰਮ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੧੫੭॥ਕ੍ਰਾਂਤਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੫੯॥ਬਾਜਨੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦
੬੨॥ਤਾਕੋ ਅੰਤ ਅੰਤ ਕਰ ਪਦੇ ਕੋ ਡਾਰੀਏ ਤਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ
ਇਸ ਪਦ ਨੇ ਰਖ ਦੇਣੀ ਏ ੧੦੬੩॥ਸੈਧਵਨੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅਰਿ ਬੰ
ਦੂਕ ੧੦੬੪॥ਅਰਿਬਨੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੬੮॥ਦੰਤਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ ੧੦੭੦॥ਦ੍ਵਿਪਧ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੭੪॥ਇਭਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈ
ਨਾ ੧੦੭੮॥ਦ੍ਵਿਪਰਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੭੯॥ਗਜਧੁਨੀ ਹਾਥੀਆਂ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੮੧॥ਅਨਕਪਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੮੨॥ਹਰਨੀ ਹਾਥੀ
ਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੭॥ਦੰਤਾ ਅਰਿ ਹਾਥੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੮੯ ਰ
ਫਲ ਧਰਾ ਅਰਣੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੯੦॥ਫਲਦਾਇਕ ਬ੍ਰਿਛ ਤਿਸ

ਵਾਅਰੀ ਹਾਥੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੦੯੧॥ ਧਰਾਧਰਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾ
ਲੇ ਬ੍ਰਿਛ ਅਰ ਹਾਥੀ ੧੦੯੨॥ ਧੁਰਰਾਟ ਬ੍ਰਿਛ ਅਰ ਹਾਥੀ ੧੦੯੪॥ ਫਲਿਸ ਬ੍ਰਿ
ਛ ਅਰਿ ਹਾਥੀ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਰਿਪ ਬੰਦੂਕਾਂ ੧੦੯੬॥ ਧਰਿਸ ਅਰਣੀ
ਬ੍ਰਿਛ ਦਾ ਅਰੀ ਹਾਥੀ ੧੦੯੯॥ ਰਦਨ ਛਦਨੀ ਛਪੇ ਹੋਏ ਦੰਦਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਹਾਥੀ ਹਾਥੀ
ਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੦੦॥ ਦੰਤਨ ਕੇ ਹਾਥੀਆਂ ਕੇ ਹਾਥੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅਰਣੀ ਤੁ
ਸਰੀ ਸੈਨਾ ਅਰ ਬੰਦੂਕ ੧੧੦੩॥ ਸੁਆਮਨੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੦੪॥
ਅਧਪਨੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੦੫॥ ਧਰਾਦ੍ਰਨਨੀ ਦਿਦ੍ਰਭਾਰ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ
ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅਰਣੀ ਸਤ੍ਰੁਣੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੦੭॥ ਪਤਣੀ ਪਤੀਰ
ਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੧੦॥ ਬਧੰਕਰਣੀ ਬਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੧੧॥ ਕਿ
ਕਰਣੀ ਦਾਸਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅਰਣੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੧੩॥ ਅਨੁਗਾਨੀ ਦਾਸਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੧੧੧੬॥ ਧੁਜਨੀ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੧੯॥ ਕਾਮਿ ਸੈਨਾ ੧੧੨੦॥ ਬਿਭੂਖਨ
ਨਾਮ ਸੈਨਾ ੧੧੨੨॥ ਧਨਨੀ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅਰਨੀ ਸਤ੍ਰੁਨੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੨੫
ਇਖਆਕਧਨੀ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੨੬॥ ਕਾਰਮੁਕਨੀ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈ
ਨਾ ੧੧੨੭॥ ਰਿਪੁ ਸੰਤਾਪਨ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੨੮॥ ਰਿਪੁ ਖੰਡਣੀ ਬਾਣਾ
ਨਾਲ ਰਿਪਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਝੁਖਭੂਚ ਬਖਾਨੋ ਹੇ ਚਤੁਰੋ ਉਚੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਕੇਕ
ਹਿਦੇ ਦੇਵੋ ੧੧੨੯॥ ਦੁਸਟਦਾਹਨੀ ਸੈਨਾ ੧੧੩੦॥ ਰਿਪੁ ਘਾਇਣੀ ਸਤ੍ਰੂਆਂ
ਦੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੩੨॥ ਪ੍ਰਤੰਚਨੀ ਚਿਲੇ ਦੇ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਧਨਖ ਧਨਖਾਂ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਨਾਲੀਏ ਧਾਰੀਏ ੧੧੩੩॥ ਸਤ੍ਰੁਭੰਜਣਿ ਧਨਖਾਂ ਨਾਲ ਕੇ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਨੂੰ ਭੰ
ਨਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੩੪॥ ਹਰਸਕਤਣ ਧਨਖਾਂ ਨਾਲ ਬਾਣਾ ਨੂੰ ਛਡਣ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ ੧੧੩੫॥ ਹੇ ਕਾਬਿ ਕਬਿਤ ਕੇ ਭੀਤਰ ਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀਏ ਹੇ ਭਾਈ ਕਬਿ
ਤਾ ਵਾਲੇ ਕਾਬ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਣਾ ॥੧੧੩੯॥ ਧਨਚਨੀ ਧ
੧ ਨਖਾ ਚਿਲੇ ਵਾਲੇ ਧਨਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੪੦॥ ਇਖਆਸਜਨੀ ਬਾਣਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੧੧੪੧॥ ਕਾਰਮੁਕਜਨੀ ਧਨਖਦਾ ਜਾਇਆ ਬਾਣ ਬਾਣਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੪੩॥ ਰਿ
ਪਤਾਪਣੀ ਸੈਨਾ ੧੧੪੫॥ ਸੁਹਿਰਦਣੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੪੭॥ ਘਖਾਇ
ਣੀ ਸਾਖਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੪੯॥ ਸੁਜਨਨੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਜਨਾ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੫੨॥
ਮਰਤਣੀ ਮਰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੫੩॥ ਮਾਨਨੀ ਮਾਸ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੫੬॥ ਮਾ
ਨਵਨੀ ਮਨੁਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੫੭॥ ਪ੍ਰਿਥੀਰਾਟਨੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੫੮
ਛਿਤਈਸਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਅਰਣੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੫੯॥ ਛੁਤ੍ਰਿਸਣੀ ਛਤ੍ਰੀ
ਆਂ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੬੦॥ ਛਮਾਇਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ
ਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਮਥਣੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੬੨॥ ਧਵਲਧਰਿਸਣੀ ਧਵਲ ਦੀ
ਧਾਰੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੬੩॥ ਬ੍ਰਿਖ
੨ ਭੁਧਰਿ ਸਟਣੀ ਬਲਦ ਦੀ ਧਾਰੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਿਸ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੬੪॥ ਧਵਲੇਸਣੀ ਧੌਲ ਦੀ ਈਸੁਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਲੇ
ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੬੫॥ ਆਦਿਧ ਵਬਾਇਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਧੌਲ ਦੀ ਈਸੁਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ੧੧੬੭॥ ਗਾਵਿਸ ਬਲਦ ਦਾ

ਈਸ ਰੋਪੀ ਲੋਪੀਲ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧
੧੬੮॥ਭੂਵਿਸਣੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੬੯॥ਉਰਵਿਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ
ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ੧੧੭੦॥ਜਗਤੀਸਣੀ ਜਗਤੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ
੧੧੭੧॥ਬਸੁਮਤੇਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ੧੧੭੨॥ਬਸੁਧੇਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ
ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੭੩॥ਬੈਸੁੰਧਰਾਏਸ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੭੪॥ਬਸੁਮਤਿਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ੧੧੭੫॥ਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਣੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ੧੧੭੬॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਣੀਏਸਣੀ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ੧੧੭੭॥ਅਚਲਾਇਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੭੮॥ਵਿਪਲੀਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰਾ
ਜੇ ੧੧੭੯॥ਆਦਸਾਗਰਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਸ ਰਾਜੇ ਦਰਰਨੀ ਬੰਦੂਕ
ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ੧੧੮੦॥ਮਹਾਅਰਣਵੀ ਬਡੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰਾ
ਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਮਰਦਨਨੀ ਮਰਦਨ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੮੨॥ਨੀਰਾਸਯ
ਨੀ ਜਲ ਦਾ ਘਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨਾਇਕ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧
੧੮੩॥ਜਲਾਲਯਣੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ
੧੧੮੪॥ਜਾਰਖਣੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੮੫
ਧਰਾਇਸਣੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੮੬॥ਲੋਰਬਰੇਸਣੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੮੭॥ਗੋਤ੍ਰਾਏਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁ
ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੮੮॥ਦਿਗਾਜਨੀ ਦਿਜਪਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਸ
ਰਾਜੇ ੧੧੮੯॥ਕੁੰਭਨਾਸਨੀ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਆਸਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ
੧੧੯੨॥ਮੇਦਏਸਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਘਾਰੀ ਪਾਉਕੂਨ
ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੯੫॥ਨਰਾਧਿਪਣੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੯੭॥ਦੇਸਏਸ
ਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੧੯੮॥ਜਨਪਦੇਸਣੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਸਾਅੰ
ਤਖਅੰਤਕਨੀ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਦੂਸਰੀ ਸੈਨਾ ਤਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੧੧੯੯॥ਮਨੁ
ਦ੍ਰਣੀ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਇੰਦ੍ਰ ਰਾਜੇ ੧੨੦੧॥ਲੋਕਰਾਜਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ੧੨੦
੨॥ਦੇਸੇਸਨੀ ਰਵਨੀ ਭਾਖੇ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੦੩॥ਖਿ
ਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਸ ਰਾਜੇ ੧੨੦੪॥ਕਾਸਪਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੦੫
ਆਦਿ ਨਾਮ ਨਾਗਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਖਾਨ ਕੈ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਪੈ ਲੈਨਾ ਗਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਪਿਤ
ਣੀ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਘਾਤਨੀ ਬੰਦੂਕ ੧੨੦
ਸਰਪਤਾਤਣੀ ਸਰਪਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੦੭॥ਇੰਦ੍ਰ ਏਦ੍ਰਣੀ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਈਸੁਰ ਰਾਜੇ ੧੨੦੮
ਦੇਵਦੇਵਣੀ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਸ ਰਾਂਤਕਨੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾ
ਲੀ ਸੈਨਾ ਤਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ੧੨੦੯॥ਸ਼ਕ੍ਰਤਾਤ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸ
ਪ ਕਸ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਪਤੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੧੦॥ਸਤਕ੍ਰਿਤਸ
ਈ ਇਸਣੀ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਿਸ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ੧੨੧੧॥ਸ
ਚੀਪਤਿਸਣੀ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੨॥ਜਲੰਦਨਤਾਤਣੀ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ
ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ੧੨੧੩॥ਕਊਸਕੇਸ ਕਊਸਕ ਨਾਮ ਇੰਦ੍ਰ ਤਿਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ
ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ

੧੨੧੪।।ਬਾਸਵੇਸਣੀ ਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ੧੨੧੫।।ਬਹਹਾ
ਇਸਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ੧੨੧੬।।ਮਘਵੇਸਣਣੀਇਸਰਣੀ
ਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਇੰਸੁਰਾਜੇਪ੍ਰਿਥੀਦੇਰਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੧੭।।ਮਾਤਲੇਸ
ਇੰਦ੍ਰ ਣੀਮਾਤਲਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਏਸਣੀਰਾਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੧੮।।ਜਿਸਨਏ
ਸਣੀਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ੧੨੧੯।।ਪੁਰੰਦਰਾਇਸਣੀਇੰਦ੍ਰ
ਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਰਾਜੇਰਾਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੨੦।।
ਬਜ੍ਰਧਾਰਿਸਣੀਬਜ੍ਰਦੇਧਾਰਣਵਾਲਾਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੧੨੨੧।।ਤ੍ਰਾਖਾਕੂਪਿਤਾਇਸਣੀਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਤਿ
ਸਵਾਲੇਰਾਜੇਰਾਜਿਆਦੀਸੈਨਾਣੀਬੰਦੂਕ੧੨੨੨।।ਇੰਦ੍ਰੇਣੀਇੰਦ੍ਰਾਣੀਇੰਦ੍ਰਦਾ
ਇੰਦ੍ਰਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ।।ਉਚਾਸ੍ਰਿਵਾਏਸਾਇਸਏਸਣੀਉਚਸ੍ਰਵਾਦਾਏਸ
ਸੂਰਜਇਸਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਵਾਲੇਰਾਜੇਰਾਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ।।
੧੨੨੪।।ਹਯਣੀਇਸਣੀਇਸਣੀਘੋੜਿਆਦਾਈਸੁਉਚੀਸ੍ਰਵਾਤਿਸਦਾਈਸ
ਸੂਰਜਸੂਰਜਦਾਈਸੁਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਵਾਲੇਰਾਜੇ੧੨੨੫।।ਰਾ
ਜਰਾਜੰਸਨੀਪ੍ਰਭਣੀਘੋੜਿਆਂਦਾਪਤੀਉਚੀਸ੍ਰਵਾਤਿਸਦਾਰਾਜਾਸੂਰਜਉਸਦਾਪਿ
ਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਵਾਲੇਰਾਜੇ੧੨੨੬।।ਅਸ੍ਵੇਸਣੀਇਸਣੀਇ
ਸਣਘੋੜਿਆਂਦਾਈਸੁਉਚੀਸ੍ਰਵਉਚੀਸ੍ਰਵਾਦਾਈਸੁਸੂਰਜਸੂਰਜਦਾਈਸੁਕਸਪ
ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਈਸੁਰਾਜੇ੧੨੨੭।।ਬਾਹਰਾਜਰਾਜਨਣੀਉਚੀਸ੍ਰਵ
ਉਸਦਾਬਾਜਾਸੂਰਜਸੂਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪ੧੨੨੯।।ਆਇਇਸਾਪਿਤਪਿਤਣੀਘੋ
ੜਿਆਦਾਰਾਜਾਉਚੀਸ੍ਰਵਾਉਸਦਾਪਤਿਸੂਰਜਸੂਰਜਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਰਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੩੦।।ਬਾਜਰਾਜਉਚੀਸ੍ਰਵਾਪ੍ਰਭਣੀ
ਸੂਰਜਪਿਤਣੀਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਇਸਣੀਰਾਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾਅਰਣੀ
ਬੰਦੂਕ੧੨੩੧।।ਹਸਤੀਇਸਐਰਾਵਤਪ੍ਰਭਇੰਦ੍ਰਪਿਤਣੀਕਸਪਗ੍ਰਭਣੀ
ਗ੍ਰਬਵਾਲੇਰਾਜੇਰਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੈਨ੧੨੩੨।।ਦਿਤਿਗਜਹਾਥੀਆਦਾਰਾਜਾ
ਐਰਾਵਤਪ੍ਰਭਇੰਦ੍ਰਪਿਤਕਸਪਸੁਤਕਸਪਦੇਪੁਤ੍ਰਰਾਜੇਰਾਜੇਆਵਾਲੀਸੈ
ਰਣੀ ਨਾ੧੨੩੩।।ਦ੍ਵਿਰਦਰਾਟਐਰਾਵਤਰਾਣਿਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
ਥੀ।ਇਸਰਾਜੇਰਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੩੪।।ਦ੍ਵਿਪਿਇਸਐਰਾਵਤਿਇਸਣੀ
ਐਰਾਵਤਦਾਈਸੁਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਦਾਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਵਾ
ਲੇਰਾਜੇਰਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੩੫।।ਪਦਮਾਏਸਹਾਥੀਆਂਦਾਈਸੁਐਰਾਵਤ
ਇਸਇੰਦ੍ਰਰਾਇਨਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥਵਾਲੇਰਾਜੇਰਾਜੇਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ
੧੨੩੬।।ਬਾਰਣੇਂਦ੍ਰਐਰਾਵਤਇੰਦ੍ਰਣੀਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਣੀਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀ
੧੨੩੭।।ਬਜਾਲਹਪਤਿਐਰਾਵਤਿਪਤਿਇੰਦ੍ਰਪਤਣੀਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਅ
ਰਦਨਮਾਰਣਵਾਲੀਬੰਦੂਕ੧੨੩੮।।ਇਭਸੇਸਣੀਹਾਥੀਆਦਾਏਸਐਰਾਵਤ
ਇਸਣਇੰਦ੍ਰਇਸਣੀਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਪਤੀਰਾਜੇਰਾਜੇਆ
ਵਾਲੀਸੈਨਾਹੇਤੀਬੰਦੂਕ੧੨੩੯।।ਕੁੰਭੀਏਸਐਰਾਵਤਇਸਇੰਦ੍ਰਇਸਣੀ
ਸਣੀ ਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥਵਾਲੇਰਾਜੇਰਾਜੇਆਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੪੦।।ਕੁ
ਜਰੇਸਐਰਾਵਤਇਸਇੰਦ੍ਰਪਿਤਣੀਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਰਣੀਰਾਜੇਰਾਜੇ
ਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ

੧੨੪੧॥ਕਰੀਇੰਦ੍ਰ ਐਰਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰ ਤਿਸਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਪਿਤਣੀ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵ੬
ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇੰਦ੍ਰਣੀ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੪੨॥ਤਰਅਹ ਹਾਥੀ ਪ੍ਰਭ
ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਐਰਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਭਣੀ ਇੰਦ੍ਰਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿ
ਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੪੩॥ਸਉਤ੍ਰਿਸ ਐਰਾਵਤ ਤਿਇ
ਸ ਇੰਦ੍ਰ ਇਸ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਈਸ੍ਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈ
ਨਾ ੧੨੪੪॥ਸਿਪਰੇਸ ਐਰਾਵਤ ਇਸ ਇੰਦ੍ਰ ਪਤਿ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਪਤਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੪੫॥ਅਨਿਕਪੇਂਦ੍ਰ ਹਾ
ਥੀਆਂ ਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਐਰਾਵਤ ਤਿਸਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਣੀ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾ
ਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਇਸਣੀ ਈਸ੍ਰ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੪੬॥ਨਾਗਨਾਹਿ ਐਰਾ
ਵਤ ਨਾਇਸ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਸਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ ੧੨੪੭॥ਹਰਪਤ ਐਰਾਵਤ ਪਤ ਇੰਦ੍ਰ ਪਤ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਣੀ ਪ
ਤੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੪੮॥ਗਜਪਤਿ ਐਰਾਵਤਿ ਨ੍ਰਿਪਣੀ ਇੰਦ੍ਰ ਨ੍ਰਿਪਹਿ
ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਨ੍ਰਿਪਣੀ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੫੦॥ਮਾਤੰਗ ਹਾ
ਥੀ ਚਾਰ ਬਾਰ ਨ੍ਰਿਪ ਪਦ ਦੇ ਕਹੀਜੈ ਹਾਥੀਆ ਦਾ ਰਾਜਾ ਐਰਾਵਤ ਐਰਾਵਤ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈ
ਨਾ ੧੨੫੧॥ਆਦਿ ਰਾਖੰਦਨ ਹਾਥੀ ਚਾਰ ਬਾਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸਬਦ ਦਿਹਿ ਪਰੀਐ ਹਾਥੀਆ
ਦਾ ਰਾਜਾ ਐਰਾਵਤ ਤਿਸਦਾ ਰਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿ
ਥੀ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇ ੧੨੫੨॥ਬਾਜ ਘੋੜਾ ਚਾਰ ਬਾਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸਬਦ ਧਰੀਜੈ ਘੋੜਿਆ ਦਾ
ਨ੍ਰਿਪ ਉਚੀਸ੍ਰਵਾ ਉਚੀਸ੍ਰਵਾ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੫੩॥ਬਾਹ ਨਾਮ ਘੋੜੇ ਦਾ ਜੈਸੇ ਪਿਛੇ ਤੇ
ਜੇ ਏ ਜਾਨਣੇ॥੧੨੫੬॥ਥਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਚਾਰ ਬਾਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸਬਦ ਕਹਿਜੈ ਦੇਵ
ਤਿਆ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ
ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੫੭॥ਦੇਵ ਸਬਦ ਕੋ ਆਦਿ ਬਖਾਨਹੁ ਆਦਾ ਬਿਖੇ ਦੇਵਤੇ ਕਹਿ ਕੇ ਨ੍ਰਿ
ਪ ਪਦ ਤੀਨ ਬਾਰ ਪੁਨ ਠਾਨਹੁ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਸਪ ਕਸਪ
ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੫੮॥ਨ੍ਰਿਜਰ ਦੇ
ਵਤੇ ੧੨੬੦॥ਬਿਬੁਧ ਨਾਮ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੨॥ਸੁਮਨ ਨਾਮ ਦੇਵਤੇ ਤੀਨ ਬਾਰ ਨਾਇਕ ਪ
ਦ ਠਾਨਹੁ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਨਾਇਕ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਨਾਇਕ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੬੩॥ਤ੍ਰਿਦਵੇਸ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੪
ਬ੍ਰਿੰਦਾਰਕ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੫॥ਗਤਿ ਬਿਬਾਨ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੇਸ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਦੇ ਈਸ੍ਰ ਦੇਵਤੇ ੧੨੬੭॥ਮਧੁ ਨਾਮ ਦੇਵਤੇ ਤੀਨ ਬਾਰ ਪਤਿ ਸਬਦ ਵਾ ਕੇਹਾ
ਖੀਐ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਪਤੀ ਕਸਪ ਕਸਪ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿ
ਥੀ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ੧੨੬੮॥ਸੁਧਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ
੧੨੬੯॥ਪਯੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ ੧੨੭੦॥ਅਸੁਦਾ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ ੧੨੭੧॥ਪ੍ਰਾਣਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਰ ਬਾਰ ਨ੍ਰਿਪ ਸਬਦ ਠ
ਵਨ ਕੇ ਠਾਨੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਸਪ

ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇਰਾਜਿਆਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੭੨॥ਜੀਵ
ਦੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਨ੍ਰਿਪਾਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਦਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪ
ਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇ੧੨੭੩॥ਬਪੁਦਾਜੀਵਦੇਦੇਣਵਾਲਾਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇ੧੨੭੪॥ਦੇਹਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੭੫॥ਪ੍ਰਾਣਦੰਤਅੰਮ੍ਰਿਤ
੧੨੭੬॥ਜਰਾਰਿਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੭੭॥ਬਿਰਧਤਾਬੁਢੇਪਾ ਸੱਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁਰਸੱਤ੍ਰੂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਸਤ੍ਰੂਰਾਖਸਰਾਖਸਾਂਦੀਅਰੀਬੰਦੂਕ੧੨੭੮॥ਜਰਾਬੁਢੇਪਾਹਰਹਰਨਵ
ਲਤਿਸਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰਿ ਦੈਤ ਦੈਤਾਂਦੀਅਰੀਬੰਦੂਕਾ੧੨੭੯॥ਅਨਿਸਹਰ
ਬੁਢੇਪੇਦੇਹਰਨੇਵਾਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਦਾਨ੍ਰਿਪਾਇੰਦ੍ਰਾਇੰ
ਦ੍ਰਦਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇ੧੨੮੦॥ਤਰਨਦੰਤਜੁ
ਵਾਅਵਸਥਾਦੇਦਲਣਵਾਲਾਬੁਢੇਪਾ ਅਰਿ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੮੧
ਜੋਬਨਾਂਤਅੰਤਕਜੁਵਾਦੇਅੰਤਕਰਣਵਾਲਾਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇ੧੨੮੨॥ਤਰਨਦੰਤਕਰ ਜੁਵਾਅਵਸਥਾਦੇਦੇਣਵਾਲਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ਹੋਸੁਧਾਨਿਨਾਮਸੁਧਕਾ੧੨੮੩॥ਜੋਬਨਾਰਿ ਅਰਿ ਜੋਬਨ ਦਾਅਰੀਬੁ
ਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਦਾਨ੍ਰਿਪਾਇ
ਇੰਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇਰਾਜਿਆਂਵਾਲੀ
ਸੈਨਾ੧੨੮੪॥ਚਤੁਰਥਅਵਸਥਾਅਰਿ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੮੫
ਜਮਪਾਸੀ ਜਮਦੀਫਾਹੀਦੇ ਹਰ ਹਰਨੇਵਾਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੮੬॥ਅਰਿਬ
ਲਾਰਿ ਬੁਢੇਪਾ ਅਰਿ ਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੮੭॥ਆਰਜਾਰਿਅ
ਰਿ ਆਜਾਦਾਅਰੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੮੮॥ਦੇਹਬਾ
ਸੀਅਰਹਰ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾਅਰੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੮੯॥ਬਪੁ
ਬਾਸੀਅਰਅਰ ਸਰੀਰਬਾਸੀਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾਅਰੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦੇਅਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੯੦॥ਤਨਬਾਸੀਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾਅਰੀਬੁਢੇਪਾਬੁਢੇਪੇਦਾਅਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਦਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਾਲੀਪ੍ਰਿ
ਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇਰਾਜਿਆਂਵਾਲੀਸੈਨ ਅਰਿ ਬੰਦੂਕਾ੧੨੯੧॥
ਅਸੁਰ ਰਾਖਸ ਪਿਤ ਪਿਤਾਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇਰਾ
ਜਿਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੯੨॥ਰਾਛਸਾਰਿ ਰਾਖਸਾਂਦਾਅਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਦਾਨ੍ਰਿਪਾਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਦਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿ
ਥੀਪ੍ਰਿਥੀਨ੍ਰਿਪ ਰਾਜੇਰਾਜਿਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੯੩॥ਦਾਨਵਾਰਿ ਰਾਖਸਾਂਦਾ
ਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ੧੨੯੪॥ਅਮਰਾਂਦਨਾਅਰ ਦੇਵਤਿਆਂਦੇਮਾਰਨਵਾਲੇਰਾਖਸ
ਰਾਖਸਾਂਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੀਨਬਾਰਨ੍ਰਿਪਸਬਦਅੰਤਤਿਹਡਾਰੀਐਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਦੇਨ੍ਰਿਪਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਦਾਨ੍ਰਿਪਾਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਦਾਨ੍ਰਿਪਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀ
ਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇਰਾਜਿਆਂਵਾਲੀਸੈਨਾ੧੨੯੫॥ਸੱਕ੍ਰਅਰਇੰਦ੍ਰਦੇ
ਅਰੀਦੈਤਦੈਤਾਂਦੇਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਪਤੀਦੇਵਤੇਦੇਵਤਿਆਂਦਾਪਤੀ
ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਦਾਪਤੀਕਸਪਕਸਪਵਾਲੀਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਿਥੀਦੇਨ੍ਰਿਪਰਾਜੇਰਾਜਿਆਂਵਾ
ਲੀਸੈਨਾ੧੨੯੬॥ਸਤਕ੍ਰਿਤ ਇੰਦ੍ਰ ਅਰ ਦੈਤ ਦੈਤਾਂਦਾਅਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸੰਗਰ ਦੂਸਰਾ
੨੧ ਰੋ ਜਸ
ਫਾਰਸੀ
੩੦ ਕਿਆਫਗਾਨ

੨੦੧ ਬ ਸਾਬ ਲਾਚਾਰ ਗੀ ਬਰਜਬੂਰੀ
ਬਤਦਬੀਰ ਸਾਬ ਤਤਬੀਰ ਦਰ ਗੁਜਸਤ
ਗੁਜਸਤੇ

੧ੴ ਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀ ਫਤਹਾ ਹੁਕਮਸਤ।

ਜਫਰਨਾਮਹ ਫਤੇ ਦਾਖਤਾ ਕਮਾਲੇਕਰਾਮਾਤ ਪੂਰਣਕਰਾਮਾਤ ਕਾਅਮਾਇ
ਸਾਬਿਤ ਕਰੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾਦੇ ਕਰਣਵਾਲਾਹੈ। ਰਜਾ ਨਾਮ ਖੁਸੀ ਦੇਵੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰਹਾਕੋ
ਖਲਾਸੀ ਰਹੌਮ ਰਹਿਮ ੧। ਅਮਾਬਖਸੁ ਗਛਿਆ ਰੋਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਰ
ਜਾ ਨਾਮਭਾਣੇ ਦਾ ਦਿਲਪਜੀਰ ਦਿਲਪਸਿੰਦ ਵਾਦਿਲ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਣਵਾਲਾ ਹੈ।
੨। ਖੂਬੀ ਭਲਿਆਈ ਰਹਨਮੂੰ ਰਸਤਾ ਰੂਪ ਹੈ। ੩। ਫਰਸ ਕਲੀ ਹੈ। ਐਸ
ਅਰਸ ਖਸੀਆ ਸੁਰਗਾਦੀਆ। ੪। ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਪ੍ਰਗਟਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾਜਾਹ
ਰਹੈ ਜਹੂਰ ਵਿਚ ਵਾਜਾਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਹੂਰ ਅਤਾ ਦਾਤ ਮੋਦਿਹਦ ਦੇਣਵਾਲਾ ਜਾ
ਹਰ ਜਹੂਰ ਨੇ ਤੇਤੇ ਨੇੜੇ। ੬। ਆਜਮ ਅਜੀਮ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾ। ੭। ਫਜੀਲਤ ਵਡਿਆ
ਈ ਆਬ ਪਾਕ ਕੀਕਤ ਨਾਮ ਸਚਦਾ ਨਬੀ ਉਲਾ ਕਿਤਾਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਬਣਾਉਣ
ਵਾਲਾ ਹੈ। ਈ ਅਕਿ ਦਾਨਸਪਜੋਹਸਤ ਜੋ ਬੁਧਿ ਦਾ ਪਹਾਰੂ ਹੈ ੧੦। ਕੁਸਾਈ ਦ ਨਾਮ ਪੁਸੇ
ਸ਼ੁਦਾ ਹੈ। ੧੨। ਕਿਦੇ ਜਦਰਗਾਹ ਹਸਤ ਇਕਗਾਹ ਹੈ ਜ ਜਦਾਜ ਕੇਸਤ ਇਕੋ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂ ਹੈ ੧੩। ਬਰੋਸਤ ਉਪ੍ਰਉਨਾ ਦੇ। ੧੪। ਕਸੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕਉਲ ਬਚਨ ੧੫। ਹੁਮਾਰਾਹ
ਮਾਪਿੰਛੀ ਦੇ ਕਸ ਜੋ ਕੋਈ ੧੬। ਪੁਸਤ ਪਿਠ ਅਫਤਦ ਆਪਦੇ ਪਸੇ ਪਿਛੇ ੧੭। ਅਸ
ਹਫੇ ਕਰਾਨ ਖੁਫੀਯਹ ਗੁਝੀ ੧੮। ਬਰਆਇਦ ਆਏ ੧੯। ਕਿ ਪੈਮਾਂ ਸਿਕਨ ਬਚਨ
ਦੇਤੋੜਨਵਾਲੇ ੨੦। ਦ ਅਰ ਗੁਰ ਜੇਕਰ ਨਹੁ ਗੋਈ ਤੂ ਹੀਨ ਹੀਕੋ ਦਾਰ ੨੧। ਮ ਮੇਗਰ
ਜੇਕੁਜਾਣਦਾ ਨਿਯਾਰਦ ਨਾਲਿਆਉਦਾ ਬਹੁਰ ਕਿਮੇਥੀ ਵਾਸਾ ਬਉਦਮਦੇ ੨੨। ਹਰਾਂ
ਕਸ ਜੇਕੋਈ ਕੁਰਾਂ ਕੁਰਾਨਦੇ ਆਫਦਸ ਰਸਤੇ ਆਉਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
੨੬। ਖੁਰਦਨ ਸਾਬ ਖਾਣੋ ਇਕ ਤੀਰਕੇ ੨੭। ਦੂ ਜਬ। ਬਿਆਮਦ ਆਇਆ ਚਸੀਦਨ ਚਖ
ਇਆ ਬੇਦਰੀਗ ਸਤਾਬੀ ੨੯। ਮੁਸਾਫ ਜੁਧਦੀਜਾਗਾ ੩੦। ਚੁ ਮੇਲੇ ਦਵਾ ਮਨਿੰਦਹ ਦੂ
ਦੌੜਨਵਾਲੇ ਕੀੜ ੩੧। ਦੂ ਕਸਰਾ ਦੋ ਮਨੁਖਾਂ ਕੇਤਾਈ ੩੨। ਅਰਦੂਦ ਕਾਇਰ ਨਿਆਮਦ
ਲਿਆਇਆ ਮਰਦਾਨਵਾਰ ਮਨਿੰਦ ਮਰਦਾਂ ਦੇ। ੩੩। ਗੁਲੇ ਲਾਲ ਹਰੰਗ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਰੰਗ।
ਅੰਬੋਹ ਅੰਬਾਰ ਢੇਰ ਵਡਾ ਬਹੁਤੇ ਅਜ ਮੇ ਗੋਇ ਖੁਦੇ ਚੌਗਾਂ ਖੁਦੀਆਂ ੩੬। ਕੀਨਾ ਦੁਸਮਨੀ
ਕੇਸ ਚਲਾਕੀ ਸੇ। ੪੦। ਕਾਰਜਾਰ ਜੁਧ ਵਿਚ ਪੇਸ ਪੇਨਣ ਵਾਲਾ। ਬਹਮ ਤਮਾਮ ਜਿਲ
ਵਹਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਜੇਸ ਸਾਬਾ। ਆਅਦਬ ਆਉਦਾ ਹੈ। ੪੪। ਈਮਾਨ ਫਿਕਨ ਧਰਮਦੇਤੋ
ਲਨਵਾਲਾ ਹੈ। ੪੫। ਅਉਜਾਇ ਨਾਜ ਹਾਇ ਇਕਦੀਨ ਦਾ ਹੈ। ੪੬। ਪੈਮਾ ਕਸਮ ੪੭। ਕਿ
ਕ ਸਕੁਰਾਨ ਅਸਤ ਕਿਆ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਹੈ ਯਜਦਾਂ ਜ ਕੇਸਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਤਾ ਇਕ ਹੈ। ਹੁ ਜੋ ਅਜੇ ਉਸਮੇ ਆਮਦੇ ਆਉਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਇਤਬਾਰ ਆਮਦੇਆ
ਜਾਹਾ ਕਸਮ ਅਸ ਤਮਨ ਕਸਮ ਰਸੂਲ ਦੀ ਦਾ। ੫੧। ਅਗਰ ਜੇਕਰ ਹਜਰਤ ਪ
ਮੇਸ ਖੁਦ ਆਪ ਸਿਤਾਦ ਹਸ ਵਦ ਖੜਾ ਹੋਦੇ ਮੇਰੇ ਤੇਤੇਰੇ ਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾ ਕਾਰ ਕੀਮ
ਸੁਮਾਰਾ ਵਾਜਹਮਸਵਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਦੇ ੫। ਕੌ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਮੂਜਬ ਨਵਿਸਤਹ ਅਨਸਾਹ ਲਿਖੇ
ਦੇ ਸੁਮਾਰੇ ਕਨੀ ਗਿਣਤੀ ਕ੍ਰਾਰ ੩। ਬਿਬਾਇਦ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਾਹਤ ਨੇਕੀ ਰਸਾਂ ਪ
ਹੁਚਾਉਣਾ। ੫੫। ਕਿ ਕਾਜੀਮ ਰਾਗੁਫਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਬਿ
ਆਰੀ ਕਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਜਿਸ ਰੋਦਾ ਕ੍ਰਾ। ੫੧। ਕਿਤਜਰੀਫ ਲਿਆਉਣਾ ਸਰੀਰ
ਦਾ ਬਾਹਮਸਵਦ ਆਪਸ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ। ੫੮। ਬਿਖਾਤਾ ਆਉਤਾ ਬਮਨ ਪਾਸਮੇਰੇ
੨੫। ਖੁਰੰਮ ... ਆਦਰਗਸਾਬ ਖੁਰਸੰਦ ਰੌਲੀ ਬਖੂਰਦਨ ਫਕੀਰ ਸਾਬ
ਖਾਣੋ ਇਕਤੀਰਕੇ ਦਾ ਕਸੇ ਜੇਕੋਈ ਹਮਤੀਆ ਜੋ ਨਗਏ ਹੈ ਮਰੀਸੋ

ਬੋਰੇ ਏਸੁਮਾ ਉਪ੍ਰਮੁਖ ਤੇਰੇ ਦੇ ਕੁਨੇਮ ਕਰਾਰੋ ॥੬੦॥ ਜਕੇ ਕੇਵਲ ਬਗੀ ੯੫
ਰੀ ਕਿਆ ਨੇ ਬਮਨ ਪਾਸੇ ਮੇਰਿਓ ॥੬੧॥ ਬੰਦਾ ਹੇ ਦਾ ਕਰੇਮ ਉਸਦੇ ਜੋ ਬੰਦੇ ਹੈ ਮਓ
ਨਾ ਦਾ ਚਾਕਰ ਹਾਂ ॥ ਬਿਆਮਦ ਆਵੈ ਬਾਸਾਥ ਫਰਮਾਨ ਮਨ ਹੁਕਮ ਮੇਨੂ ਨਾ ਹਮ
ਹ ਤਮਾਮ ॥੬੩॥ ਪਰਜਤੀ ਪਛਾਣਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕੁਨੀ ਕਹੀ ॥੬੪॥ ਬੁਬਾਅਦ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ ਮਨਾਸ਼ਕਿ ਕੁਨੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ॥ ਨਗੁਫਤ ਹਕਸਾਕਸ ਖਰਾਸੀ ਕੁਨੀ ਨ ਕਹੇ ਹੋ
ਏ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤਫ਼ ਣਾਕਰਣਾ ਚਾਹੀਏ ॥੬੫॥ ਤੂ ਮਸਨਦ ਨਸੀਮਰ ਵਰੇਣ੍ਹ
ਇਨਾਤ ਜਗਤ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਦੀ ਮਸਨੰਦ ਦੇ ਉਪਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਜ਼ਬ ਸਤ
ਜੋ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਇਨਸਾਫ਼ ਆਉ ਈ ਇਹ ਹਮ ਭੀ ਅਫਾਤ ਸਿਫਤੋ ਜੋ ਕਰਦ
ਉਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ॥੬੬॥ ਦੀ ਪਰਵਰੀ ਧ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ॥ ਕਿ ਹੈ ਫਸਤ ਧ੍ਰਕਾਰ
ਹੈ ਸਦ ਸੌਦਾਗਰੀ ਈਸਰਦਰੀ ਇਸਤੇ ਕੀਸ ਦਾਰੀ ਨੂੰ ॥੬੭॥ ਫਤਵ ਹਸੂਮਾ ਮੁਹਾਤ
ਬੇ ਤੇਰੇ ਨੌ ॥ ਅਜ਼ੀਆਂ ਨੁ ਖਸਾਨ ਹੀ ਹੈ ॥੬੮॥ ਅਜ਼ਨ ਮਤ ਮਾਰ ਤੇਗ ॥ ਬਰਖੂੰਨ ਕਸਉ
ਪ੍ਰਖੀਨ ਕਿਸੇ ਕੇ ਬੇਦਰੇਗ ਸਤਾਬੀ ਵਾ ਬਿਨਾ ਤੁਸ਼ਤੋ ॥ ਤਹਾਨੀ ਜ ਖੂੰਨ ਅਸਤ ਤੂੰ ਕੇ
ਤਾਈ ਖੂੰਨ ਨੇ ਹੈ ਬਾਚਾਖ ਪਤੇਗ ਸਾਬਾ ਅਕਾਸ ਕੀਤੇ ਰੋਦੇ ਬਿਜਲੀ ਮਾਰੇਗੀ ਤੈਨੂੰ ॥
੬੯॥ ਜੋ ਹੇ ਗਾਸ ਭੁਉਣ੍ਹਾ ਬੇਨਿਆ ਜਸਤ ਭੇਟਾ ਨਹੀ ਲੈਂਦਾ ਬੇਸੁਪਾਸ ਸਿਫਤੋ ਤੇ
ਬਿਨਾ ਹੈ ਵਾਸ ਪਾਸ ਮਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ॥੭੦॥ ਕਿ ਓ ਜੋ ਓ ਬੇ ਮੁਹਾਬਸਤ ਬਿਨਾ ਭਉ ਤੋ ਹੈ
ਵਾ ਮੁਹਬਤ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੈ ॥੭੧॥ ਏਜਦ ਇਕ ਹੈ ॥੭੨॥ ਰਾਹਮਤੀ ਪੀਰ ਮੋਰੇ ਬੁਦੀ ਕੀ ਨੇ ਅ
ਅਜ਼ ਫੀਲਤ ਹਾਥੀ ਕੇ ਤਰਸੇ ॥੭੩॥ ਕਿ ਓਰਾ ਜੇ ਉਸਦਾ ਖੁਇਸਮਾ ਅਸਤ ਨਾ
ਉਹੈ ਬੇਸੁਪਾਸ ਅਸਤ ਬਿਨਾ ਸਿਫਤ ਤੇ ਹੈ ॥੭੪॥ ਨਿਗੀਨਾ ਅਸਤ ਬਿਨਾ ਗਾਹ ਦੇ ਹੈ
ਬੇਚਗੂਨਾ ਬਿਨਾ ਚਿਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਰਹਿਨੁਮਾ ਰਸਤੇ ਦੇ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਹਿਨਮੂ
ਗਰੂਪ ਹੈ ॥ ਫਰਜ਼ ਭਾਰ ਹੈ ਬਗੁਫਤ ਹਸੂਮਾ ਜਾਬਲ ਹਦੋ ਤੂੰ ਕਾਰ ਕੌਮ ਖੁ
ਬੀ ਬਾਨਿਆ ਈਕੇ ਰਸਾਲ ਪਹੁਚਾਉ ॥੭੫॥ ਬਿਬਾਯਦ ਤੂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਦਾਨਸ
ਬੁਧੀ ॥ ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾਰੇ ਰਹ ਦਸਤੀ ਕੁਨੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੇ ਤੂ ਚਲਾਕੀ ਕਰ ॥੭
੭॥ ਚਿ ਕਿਆ ਹਾ ਬਹੁਤਾ ਸੂਦ ਹੂਆ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਖ਼ੁਦਰਾ ॥ ਬਦੇ ਲਾਜਤ ਹਚਾਰ ਕੁਨੇ
ਚਾਰਾ ॥ ਕਿ ਬਾਕੀ ਜੋ ਬਾਕੀ ਬਿਸਾਦ ਆਜਤ ਰੈਂਦਾ ਹੈ ਪੈਦੀ ਦਾ ਹਮਾਰ ਕੁਸ਼ਲੀਅੰ
ਸਪ ॥੭੮॥ ਚਿ ਮਰਦੀ ਕਿਆ ਮਰਦੀ ਹੈ ਕਿਸ ਖਗਰ ਚੌਗਿਆਨ ਦੇ ਚਾਰ ਖਾਮੋਸ਼
ਕੁਨੀ ਬਲਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ॥ ਕਿਆਤ ਸਦਮਾਰ ਅਗਨ ਪਜੁਲਾਤ ਕੁਕੇ ਬਦਉ
ਰਾਕੁਨੀ ਚੌੜ ਫੇਕਰੀ ॥੭੯॥ ਫਿਰ ਦੌਸਾਇ ਕਵੀ ਜਨੇ ਆਹਰਮਨਾ ਭੂਤਨਿਅੰ
ਦਾ ਹੈ ॥੮੦॥ ਕਿਆਬਾਰਗਾਹਿ ਹਜਰਤ ਆਯਸਤੁਮਾ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇ ਤੂ ਬੀਦਰ
ਗਾਹਿ ਲਬ ਕੀਤੇ ਆਏ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਬਾਸੀਦ ਹੈ ਸਾਹਦ ਸੁਮਾ
ਸਾਧੀਤੂ ॥੮੧॥ ਦਰਗਸਨਾ ਜੇਕਰ ਤੁਈ ਤੂੰ ਹਮ ਭੀ ਫਰਾਮੋਸ ਕੁਨਦ ਭੁਲਾਉਣਾ
ਕਰੇਗਾ ॥ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਹਮ ਭੀ ॥੮੨॥ ਕੋ ਬਾਸਦ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਹਿਰ ਦਰ ਫਲ
ਦਾ ਇਕ ॥੮੩॥ ਬਜਾਂ ਸਾਥ ਜਾਨ ਦੇ ਬਰਤਰੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ॥੮੪॥ ਤੁਰਾ ਮਨ ਨ
ਦਾਨਮ ਕਿ ਅਜਰਾਂ ਸਨਾਸ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਦਾਰੀ ਪਛਾਣਦਾ
ਲਾ ਬਰਾਮਦ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਤੇ ਤੇਰੇ ਸੇ ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰ ਪੂਰਣ ਖੁਰਾਂ ਛਿਸ ਸ
ਏ ਫੁਲੀ ਬਾਤ ਹਿਆਉ ਦੀ ਹੈ ॥੮੫॥ ਸਨਾਸਦ ਪਛਾਣ ਹਮ ਭੀ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀ ਝ
ਯਦਾ ਕਰਗਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਿ ਪਾਰੇ ਦੂਲਨ ਵਾਲੀ ਕੀ ਵਾ [illegible] ਰਹੀਮ ਕੀਤਾ ਨਖਾ

ਰਦ ਨਦਾਹੋਗਾ ਹਮੀ ਭੀ ਤੋ ਤੇਰੇਤਾਈ ਬਦਉਲਤ ਅਜੀਮ ਸਾਬਦਉਲਤ
ਬਡੀਕੋ ਕੁਫਾਰਾਂ ਨਾਮਕੁਰਾਨਦਾ ਜਰਹਦਮ ਹੈਦਕ ਮਾਤ੍ਬੀ॥ ਖੁਦਮ ਹੋਦਾ
ਰਹਮੇਹ॥੮੭॥ ਬ ਖੁਾਹਦ ਚਾਹੇ ਮਨਮੇ ਆਂਜਾਰਦਮ ਉਸਜਾਗਾਨੂਤੂ ਰਾਹਾ॥
੮੮॥ ਖੁਸਸ਼ ਚੰਗਾਹੈ ਅਉਰੰਗਜੇਬ ਤਖਤਨੂੰਸੋਭਾਦੇਣਵਾਲਨੂੰ ਜਾਬਕੁਰਕੇਬ
ਚਾਬੁਕਅਸਵਾਰਹੈ॥੮੯॥ ਰਉਸਨਜਮੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸਵਨਾਦਿਲਦਾਹੈ॥੯੦॥ ਬਤ
ਰਤੀਬਦਾਨਸ ਸਾਬਤਤਬੀਰਬੁਧੀਕਿਸੇਹੈ ਸੂਰ ਬਤਦਬੀਰਤੇਗ ਸਾਬਤਤਬੀਰ
ਤੇਗਕਿਸੇਹੈ॥੯੧॥ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਸੁੰਦ੍ਰਤਾਵਾਲਾਚੇਹਰਾਹੈ ਬਖਸਿੰਦਏ
ਬਖਸਿਆਹੈ ਮੁਲਕਮਾਲ ਮੁਲਖਤੇਮਾਲ॥੯੨॥ ਮਲਾਯਕ ਦੇਵਤੇ ਸਿਫ
ਤ ਅਨਿੰਦ ਚੂੰ ਐਸੇ ਸੁਰੱਯਾ ਬੇਦੀਵਾਲਾਤਾਰਾ ਸੁਕੋਹ ਦਬਦਬਾਉ॥੯੩॥ ਅ
ਉਰੰਗਜੇਬੁ ਆਲਮੀ ਪਾਤਸਾਹੀਦੇਤਖਤਨੂੰਸੋਭਾਦੇਣਵਾਲਾਹੈ॥ ਕਿ ਦਾਰਾ
ਇਦ ਉਰਸਤ ਜੋਸਹਾਇਕਜਮਾਨੇਦਾਹੈ ਤਾਜੋਖਾਨੇਕਹਿਆਜੋਐਸਾਹੈਨੌਰੰ
ਗਾਤਾਂਤਸੀਮਿਲਨਕਿਉਨਹੀਜਾਂਦੇ ਸਾਹਿਬਕਹਿਦੇਏ ਦਰਆਸਤ ਈ ਦੂਰਹੈ ਹੋ
ਧਮਤੇ ਇਸਕੂਕੇਨਹੀਆਏ॥੯੪॥ ਬੁਬੀ ਦੇਖ ਗਰਦੱਸੇ ਫਿਰਣਾ ਬੇਵੱਫਾ ਧਾ
ਣੇਵਾਲਾ ਈ ਇਹੁ ਜਹਾ ਜਮਾਨਾ॥ ਪਸੇਪੁਸਤ ਅਫਤਦ ਪਿਛੋਪਿਠਦੇਪੇਂਦਾਹੈ ਜਮਾ
ਜਿਸਦੇ ਰਸਾਨਦਾਜ਼ਿਆ ਪਹੁਚਾਉਂਦਾਹੈਨੁਖਸਾਨਲੋ॥੯੫॥ ਮਕਿਅਜਯਕ ਜੋਇ
ਕਸੇ ਬਉਪ੍ਰ ਦਹ ਲਖ ਦਸਲਾਖਨੂ ਰਸਾਨਦਾ ਹਿਲਾਕ ਪਹੁਚਾਇਆ ਮੈਨੂ
॥੯੬॥ ਚੇ ਕਿਆ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰੂ ਬਖਸਿੰਦਹ ਮਸਤ ਬਖਸਣਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰੂ
ਓਹੈ॥੯੭॥ ਰਹਾਈ ਦਿਹੋ ਖਲਾਸੀ ਦੇਵੈਣ ਵਾਲਾਹੈ ਜੁਬਾਂਰਾਂ ਜੁਬਾਨਕੇਤਾਈ ਬਸਿ
ਫਤ ਸਾਬਸਿਫਤਦੇ ਆਸਨਾਈ ਪ੍ਰੀਤੀਦੇਵੇਣਵਾਲਾਹੈ॥੯੮॥ ਖੁਸਾਮਦਾ ਸ
ਤ੍ਰੂਆਕੇਤਾਂਈ ਚੁਕੋਰ ਅਨੇ ਕੁਨਦ ਕਰਿਆ ਦਕਤਕਾਰ ਵਖਤਜੰਗਕੇ ਯਤੀ
ਮਾਂਬਰੂ ਬੁਰਦਬੇਜਖਮਖਾਰ ਗਰੀਬਾਂਨੂ ਬਾਹਰਲੈਗਇਆ ਬਿਨਾਜਖਮ
ਕੀਤੇਦੇਤੋ॥੧੦੦॥ ਹਰਾਂਕਸਕ ਜੋਕੋਈ ਜੋ ਉਜਸੇਗਾਸਤ ਸਚਦੀ ਕੁਨਦ ਕੁਦਾਹੈ
ਰਹਿਮੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਬਰੇਉਪ੍ਰ॥੧੦੧॥ ਕਸੇ ਜੋਕੋਈ ਖਿਦਮਤ ਖਿਜਮਤ ਆਇਦ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ ਬਸੇ ਬਹੁਤਾ ਦਿਲਵਜਾਂ ਦਿਲਅਜਾਨਸੇ॥ ਬਰਵੈ ਉਪ੍ਰਉਸਦੇ ਅਮਾਂ ਰਛਿਆ
ਆਯਦ ਆਵੈ॥੧੦੨॥ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਰਖਿਆਕਰਨਬਾਲਾ ਓਹ ਉਸਦਾ ਸਦਾ
ਹੋਵੈ॥੧੦੪॥ ਤੁਰਾਗਾਰਨ ਜਰਹਸਤ ਤੇਰੇਤਾਈ ਜੇਕੁਨ ਜਰਾਹੈ ਸਕਰ ਸੁਕਰਾਨੇਪ੍
ਦ ਧੰਨਤਾਪ੍ਰ॥੧੦੫॥ ਗਰੂਰ ਅਸਤ ਗਰਬਹੈ ਬਰ ਉਪ੍ਰ ਦਮੌਰਾਪਨਾਹਸਤ ਮੇਰਾ
ਆਸਰਾਹੈ ਜਾਬਜਾਓ ਜਾਗਾਬਜਾਗਾਦੇਸਿਰੋਂ॥੧੦੬॥ ਕਿ ਬੁਰਾਜੁਸਤ ਜੋਰ
ਜੋਰਦਾਹੈ॥੧੦੭॥ ਤੁਤੂੰ ਗਰਜੇਕੂ ਜਬਰ ਭਾਰ੍ਹਾਹੈ ਆਜਜ ਗਰੀਬਾਂਦਾ ਖਰਾ
ਨ ਸੀਮਕੁੰਛਿਲਣਾਮਤਕਰਾਕਸਮਰਾ ਕਜਮਕੇਤਾਈ ਬਤੇਸਹਤ ਰਾਸੀਓ
ਨੇ ਸਾਬਕੂ ਠਭੂਪੀਤਿਸੇਕੋਛਿਲਣਾਮਤਕ੍ਰ॥੧੦੮॥ ਹਕੇਯਾਰਬਾਸਦ ਸਚ
ਯਾਰਹੈ ਅਗਰਦੂਸਮਨੀਰ ਜੇਕ੍ਰਦੁਸਮਨੀਕੇਤਾਈ ਬਸਦਤਨ ਕੁਨਦ ਸਾਬ
ਤਨਦੇਸੋਂ ਦੁਸਮਨੀਕ੍ਰਭਾਵੇ॥੧੧੦॥ ਖਸਮ ਸਤੂ ਗਰ ਜੇਕ੍ਰ ਹਜਾਰਆ ਦੂਰਦਹ
ਮਾਰਜੇਲਿਆਵੇ॥ ਯਕ ਮਾਇ ਓਰਾ ਨਹੀ ਇਕਰੋਮ ਉਸਦੇਨੂ ਅਜਾਰਆ
ਦੁਰ ਦਿਧਪੀੜਾਦੇਆਉਂਦਾ॥੧੧੧॥ ਹਿਕਾਯਤ ਨਾਮ ਕਥਾ ਕਾ॥੧੧੨॥ ਅਬ
ਮਾਇਸਤ੍ਰੀਤੇਬੁਲਾ॥੧੧੪॥ ਰੰਗਾਰੰਗ ਰੰਗਾਂਰੰਗਾਂਦੇਪਦਾਰਥ॥੧॥ ਵਾਹਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਫਤਹ॥ ਨਿਸਸਤਹ ਬੈਠਦਾ ਬੁਢਾਹੂਆ ਨਿਜ

ਦ ਨਜੀਕ ਮਾਨੇ ਮਹੀਪ ਮਾਨਧਾਤਾ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਲੀਪ ੧੧॥ ਕਿਓਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ
ਬੁਦ ਥੋ॥ ਕਿ ਦਰ ਰਜਮ ਜੋ ਵਿਚ ਜੰਗ ਦੇ ਦਰ ਬਜਮ ਵਿਚ ਮਜਲਸ ਆਮਖ
ਤੇ ਹਕਾਰ ਪੁਖਤਾ ਕਾਰ ਬੋ॥ ਕਿ ਚਾਬਕ ਰਕਾਬ ਸਤ ਜੋ ਚਾਬਕ ਰਕਾਬ ਕੋ ਕੈਸੇ ਚੁ ਮੇ
ਸਤਾ ਖੁਦਸਤ ਸੁਰੇਹ ਬਾ ਕੇਸੋ॥ ੧੨॥ ਚਹਾਰੋ ਚਾਰੇ ਸੁਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ ਪੇਸ ਅਜ਼ੋ
ਪਿਸਰਾ ਪੁਤ੍ਰਾਨੂ ਬੁਖਾਂਦ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਜਰ ਜਰੀ ਕੀਆਂ ਕੇ ਨਿਸਾਂਦ ਬਠਾਏ
੧੩॥ ਬਿ ਪੁਰਸੀਦ ਪੁਛਿਆ ਦਾਨਾਇ ਬੁਧੀਵਾਨ ਪਾ॥ ਆਂ ਓਨਾਨੇ ਚੁ ਜੋ ਦਾਨਸ
ਨਿਹਾਦ ਬੁਧੀ ਦੇ ਰਖਣ ਵਾਲੇ॥ ਬਤ ਮਕੀਨ ਨਿਸਾਬ ਮੁਰਾਤਬੇ ਦੇ ਪਾਸ ਖ ਉਤ੍ਰ
ਭੁਪੀ ਅਲੰਮ ਨੇਜਾ ਬਰ ਕੁਸਾਦ ਉਪ੍ਰਨੂ ਖੋਲਿਆ॥ ੧੬॥ ਬਿ ਗੁਫਤਾ ਕਹਿ
ਆ ਕਿ ਜੇ ਖੁਸ੍ਰਦੀਨ ਚੌਰੰਗੋ ਧ੍ਰਮ ਵਾਲੇ ਨਗਾਜ ਅਜਾ ਇਬਾ॥ ਕਿ ਯਜਦਾਸ
ਨਾਸ ਅਸਤ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ ਤੈਨੇ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਆਜ਼ਾਦ ਨਿਆਰੇ ਮ
ਗਜ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਤੇਰਾ॥ ੧੭॥ ਮਰਾ ਕੂਦਰਤੇ ਨੇਸਤ ਈ ਗੁਫਤਨੀਸਤ ਇਹ ਜੋ ਕ
ਹਿਣਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਨਹੀ ਹੈ ਕਹਣੇ ਦੀ॥ ਬਿ ਕਰ ਜਾਂ ਸੁਫਤਨੀਸਤ ਅਬੇਧ
ਜਾਨਦਾ ਬੋਲਣਾ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਅਚਾਣਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਛਾ ਮਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਪੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥
੧੮॥ ਬਿਰੰਗੋ ਯਸਮ ਕਹਾ ਨੁਮਾਯਮ ਦਿਖਲਾਵਾ ਬਤੋ ਹਾਲ ਈਬਾ ਸਵਾਬ ਸਾਥ
ਤੇਰੇ ਸਾਬ ਭਾਲਿਆਈ ਦੇ ਇਹ ਹਵਾਲਾ॥ ੧੯॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੇ ਤਾਈ
ਕਿ ਜੋ ਯਜਦਾਂ ਨਿ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਵੇਗਾ॥ ਕਾਂਮ ਗਾਰੀ ਕੁਨਦ
ਕੈਮ ਦਾਕੂਣਾ ਕ੍ਰੇਗਾ॥ ੧੦॥ ਕਿ ਈਰਾ ਜੋ ਇਨਾ ਕੇ ਤਾਈ ਬਾ ਅਕਲ ਸਾਬਾ ਅਕ
ਲਦੇ ਆਜਮਾਈ ਕੁਨੇਮ ਅਜਮਾਉਣਾ ਕਰਾਂਗੇ॥ ਮਸਤ ਮਸਤੀ ਓ ਮਸਤੀਸੇ
ਮਸਤ ੧੨॥ ਪਾਂਸਦ ਹਜਾਰ ਪੰਜ ਲਖਾ॥ ਜੇ ਜਰ[illegible] ਖੁਤਹ ਜੋੜੀਆ ਜਰੀ ਦੀ
ਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜੀਨ ਕਾਠੀਆ ਨਉ ਬਹਾਰ ਨਮੀ ਬਹਾਰਦੀਆ॥ ਸੇਸ
ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿਨ ਲਖਾ ਨੁਕਰ ਬਾਰੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰ ਨਿਗਾਰ ਜਰੀਨਾ
ਲਮਤ੍ਰੇ ਹੋਏ॥ ੧੪॥ ਅਜ਼ਾ ਉਨਾਸੇ ਮਰਦ ਆਜ਼ਾਦ ਨਿਆਰਾ ਮਰਦ ਸੀ ਅਜੀ
ਮ ਬਡੀ ਅਕਲ ਵਾਲਾ ਸੀ॥ ੧੫॥ ਬਿ ਖਾਵਰ ਛਿਆ ਇਆ ਪੂਰਾ ਅਕਲ ਪੂਰਣ
ਅਕਲ ਵਾਲਾ ਖਾਨਹ ਵਿਚ ਘਰ ਦੇ ਕਜਾਂ ਉਨਾ ਸੋ॥ ਜਸ ਓਸਨੇ ਬਿ ਬਸਤ ਨਾ ਅਜ
ਬਣਾਇਆ ਉਸ ਦਾ ਲਸੋ॥ ੧੬॥ ਹਮੀ ਖੁਬੀ ਐਸੇ ਖਾਸਤ ਚਾਹਿਆ ਕੇ ਜੋ ਤੇਜੀ
ਕੁਨਦ ਬੀਜਣਾ ਕਰਾ॥ ਖਿਰਦ ਬੁਧੀ ਬਰੇ ਜੀ ਕੁਨਦ ਸਾਬ ਬੀਜਣੇ ਦੇ ਕਰਾ॥ ਸੁਕ
ਰ ਸੁਕਰਾਨੇ ਸਾਹਿਬ ਗਿਰਾ ਸਾਹਿਬ ਗ੍ਰਾਮੀ ਕੇ॥ ੧੭॥ ਚੁ ਜਬ ਸਸ ਮਾਹ ਛੇਮ
ਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਗਸਤੰਦ ਹੋਏ ਦਰਾ ਉਨਾਨੂ ਦਫਨੇ ਵਾਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਵਿਚ ਗਡਿਆਂ
ਨੂ ਪਰੀਦ ਆਮਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਆਏ ਸਬੋਂ ਜਹੇ ਬੂਟੇ ੧੮॥ ਬਿਰੇ ਜੀਦ ਬੀਜਿਆਂ
ਕਜਾਂ ਉਨਾ ਤੁਖਮਾ ਸੇ॥ ਬ ਪਰ ਵਰਦ ਹਓਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਉਨਾ ਕੇ ਤਾਈ ਬੁ
ਰੀਦਨ ਅਜਾ ਬਾਢਿਆ ਉਨਾਨੂ॥ ੨੦॥ ਦਹ ਦਸਾਂ ਦਸਾਂ ਵਿਚ ਖਰਵਾਰ ਤ੍ਰਿਨ
ਮਣ ਕਚੇ ਦੀ ਪਾਈ ਦਸਾਂ ਪਾਈਆਂ ਪਕੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਖਰਵਾਰ ਦਾ ਨਹ ਅਜੇ ਦਾ
ਨੇ ਉਨਾ ਸੋ॥ ੨੧॥ ਚੁਨਾ ਐਸੇ ਦੂਲਕਰਾਰ ਦਿਲ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗਾਏ ਬੁ
ਹੁਤੇ ਨਕਦ ਰੋਕੜੀ॥ ੨੨॥ ਚੁ ਕੋਹੇ ਰਵਾ ਮਨਿੰਦ ਪਹਾੜ ਦੌੜਨ ਵਾਲੇ ਕੀ ਨਿਲਹ
ਨਦੀ ਵਾਂਗੂ ਘੋੜੀ ੨੩॥ ਬਿ ਗੀਰੰਦ ਲਏ ੨੪॥ ਜ਼ਰ ਬਾਰੇ ਜਰੀ ਦੇ ਭਾਰ ਨਉ ਸਹਰ ਨ
ਵਾਸਰ ਰੋ ਆਜ਼ਮ ਬਡਾ॥ ਬਿ ਬਸਤ ਬੀਨਿਆ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਅਜਾਂ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ੨੬

ਫਿਕੱਨ ਡਾਲਣਵਾਲਾ ਹੈ॥੨੧॥ਬਹੁ ਜਰੀਦ ਗੁਜਰੇ ਬਰੀਨ ਮਤਸਾਲ ਇ
ਜੀਤ ਰਾਸੋ ਬੇਜ ਵਾਲ ।ਬਿਨਾਦੁ ਖਤੇ॥੨੪॥ਚੁ ਜਬ ਬਿਨ ਜਸਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸੀ॥ਬ
ਪੁਗ ਸਿਜਦ ਰਾਮਦ ਨਵਿ ਪੁਛਣੇ ਦੇ ਆਇਆ ੨੫॥ਬਗੋਤਾ ਕਹਿਆ ਬਿਆਰ ਫ
ਲਿਆਉ ॥੨੬ਕਿਆ ਬਖਸੀਦ ਆਮਨ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਮੈ ਛੁਪਿਸਰਾ ਸਾਬਪੁਤ੍ਰਾ
ਰੇਕੋ ॥੨੭॥ਦਬੀਰੇ ਮੁਨਸੀ ਕੁਲਮਜਨ ਕਲਮ ਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਮ ਬਰਗਿਫਤ
ਕਲਮ ਨੂ ਪਕੜਿਆ ਸੁਖਨ ਗਾ ਸੁਖਨ ਕੇ ਕਾ ਅਲੀਮ ਨੇਜਾ ਬਰਗਰਿਫਤ ਪਕ
ੜਿਆ॥੨੮॥ਕਿ ਕਿਆ ਬਖਸੀਂਦ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਮੋਸਾਂ ਇਨਾਕੇ ਤਾਈ ਹਜਾਰ
ਹਜਾਰਾਈ॥ਬਕਾਰ ਜਬੂਬੀ ।ਬਿਚਕਾਗਜ ਦੇਖ ਕੇ ਬਿਯਾਰ ਲਿਆਓ॥੨੯॥
ਜੋ ਸੋ ਬਖਸੀਦ ਮੁਦਬਖਸ ਬਖਸੀਸ ਬਖਸੀ ਹੋਈ ਸੀ ਹਰ ਕਸ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜਾਂ
ਉਨਾ ਸੇ॥੩੦॥ਬਿਸਨੀਦ ਜਬ ਸੁਣਿਆ ਸੁਖਨ ਅਜ ਮਹੀ ਪਾਂ ਨਮਾਨ ਫਰਿਸ
ਤਾਹ ਦੇਵਤੇ ਚੁੰ ਅਨਿੰਦ ਮਲਾਇਕ ਦੇਵਤੇ ੩੧॥ਬਿਆਰੀ ਮਰਾ ਪੇਸ ਲਿਆਉ ਮੇ
ਰੇ ਅਗੇ॥ਰਾਗੇ ਐਚਰਾਗ ਜਹਾਨ ਦੇ ੩੨॥ਮੁਰਦੰਦ ਮਰਗਏ ਕਿ ਆਹਮ
ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਕੁਜਾ ਕਹਾ ਕਾਰ ਮਰਣੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ੩੩॥ਨੇਕਬਖਤ
ਲੇ ਤਾਲਿਆਂ ਵਾਲੇ॥੩੪॥ਤੁਮਾਰਾ ਛਹੀਮ ਸਮਝਾਉ ॥੩੫॥ਸਫਦ ਹੋਦੇ ਬਿਆਰੇ ਮ
ਪੇਸ ਲਿਆਵਾ ਮਗੋ ਅਜੋ ਉਨਾ ਮੇ ਬੇਸ ਚੰਗੇ ੪੩॥ਹੁਮਾਂ ਓਹ ਆਫਰੀਦ
ਆਇਆ॥੪੪॥ਖੁਫਤਾਨ ਵਿਲਤਾ ਬਰਗਾਸਤ ਵਾਂ ਪੇਟੀਆਂ ਗਿਰਾਂ ਭਾਰੀ ੪੫
।ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਜਰੋ ਜਾਮਾਹ ਜਰੀ ਦੇ ਜਾਮੇ ਨੀਮ ਆਸਤੀ ਕੁੜਤੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਬਿਨਾ।
੪੬॥ਦੀਨਾਰ ਮੋਰਾ ਜਰਦ ਚੰਗੀਆ ।ਕਜੋਦੀ ਦਹਸੂਦ ਉਸ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਜੋ ਹੋਏ
ਦੀਦਹੇ ਨੇਤ੍ਰ੪੭॥ਜੋ ਉਸਸੇ ਕਾਮ ਸੂਦ ਸਹਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ॥੪੮॥ਅਜੋ ਉਸਸੇ
ਦਿਹਲੀ ਸੂਦ ਅਸਤ ਦਿਲੀ ਹੋਇਆ॥੪੯॥ਖੁਸ ਆਮਦ ਆਈ ਬੁਦੇ ਦਾਦਰਾਜ
ਹਦਲੀ ੫੦॥ਸਾਬਉਸਦੇ ਦਿਤਾ ਰਾਜੇ ਦਲੀ ਪਕਾ ੫੦॥ਕਿ ਪੇਦਾ ਅਜੋ ਮਰ ਦਸਾ
ਹਨਸਹੀ ਜੋ ਪੈਦਾ ਉਸ ਮਰਦ ਸੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ਸਜਾਵਾਰ ਤਖਤ ਅਸਤ ਲਾ
ਇਕ ਤਖਤ ਦੀ ਹੈ ਤਾਜੋ ਮਹੀ ਛਤ੍ਰਪਥੀ ਕੇ ਲਾਇਕ ਹੈ॥੫੧॥ਬਜੇਬਦ ਅਜੋ ਮਰਦ
ਸੋਭਾ ਦੇਵੇਗਾ ਉਸ ਮਰਦ ਸੇ ਤਾਜੋ ਨਗੀ ਛਤ੍ਰ ਜੜਾਊ ॥ਦਾਮੁਹਰਾ ।ਬਰਾ ਅਕਲਤ
ਦਬੀਰ ਉਪਰੇ ਅਕਲ ਦੀ ਤਦਬੀਰ ਦੇ ਆਫਰੀ ਸਾਵਾਸ॥੫੨॥ਆਲੂਦਹ ਗੀਰੇ
ਮਗਜ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲੇ॥੫੩॥ਹਮੀ ਭੀ ਐਸੇ ਖਾਸਤ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਓਰੰਗ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਤਾ
ਈ ਬਸਾਹਿ ਦਿਹਮ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦੇਵਾ ਮੈ॥੫੪॥ਬਜੇਬਦ ਅਜੋ ਸੋਭਾ ਦੇਵੇਗਾ ਉਸ
ਨੂ ਮਰਦ ਸਾਹਨਸਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੫੫ ਜੁ ਉਸਨੂ ਅਜੋ ਉਸਸੇ ਗਸਤ ਹੋਇਆ
ਖਿਲਾਫਤ ਸਮਗੀਆਂ ਬਬਖਸੀਦ ਬਖਸੀਆਂ ੫੬॥ਜਿ ਪਿਸਰਾ ਤਿਨ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿ
ਗਰ ਦੂਸਰਿਆ ਨੂ ਆਜਾਦ ਕਰਦ ਨਿਆਰ ਕੀਤੇ॥ਆਜ਼ਾਦ ਚੰਗੇ ਵਾਲਿਆਰੇ
੫੭॥ਕਿ ਓਰੰਗ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਬਰੇ ਉਪ੍ਰ ਨਿਸਾਂਦ ਬਿਠਾਇਆ ਕਲੀਦੇ ਕੁੰਜੀਆ ਤ
ਹਨਰੀ ਜਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਗੈਜਾਂ ਦੀਆ ਬਰਕੁ ਸਾਦ ਖੋਲ ਦਿਤੀਆਂ॥੫੮॥ਬਦੇਦਾ
ਦ ਸਾਬਉਸਦੇ ਦਿਤੀ ਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਖੁਦ ਆਪ ਆਜਾਦ ਗਸਤ ਜੁਦਾ ਹੋ
ਇਆ॥ਬਪੋਸੀਦ ਪੇਹੀ ਹੈ ਦਲਕੇ ਖਫਨੀ ਰਵਾਸੁਦ ਬਦਸਤ ਰਵਾਨੇ ਹੋਇਆ
ਜੰਗਲ ਕੋ॥੫੯॥ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਲਾਇਕ ਹੋਂਦ ੬੦॥ਬਮਨ ਸਾਬ ਮੇਰੇ ਬਖਤ ਕਰਮਾਂ ਦੀ
ਆਜ ਮਾਈ ਕੁਨਮ ਅਜਮਾਇਸ ਕ੍ਰਾਂ ਜਿ ਤੇਗੇ ਖੁਦਸ ਕਾਰ ਵਾਈ ਕੁਨਮ ਤੇਗ ਆ
ਆਪਣੀ ਸੇ ਚਲਾਉਣਾ ਕਰਾਂ ੬੧॥ਹਿ ਕਾਇਤ ਤਸਿਰੀ ਚਲੀ॥

ਦਾਦਗਰ ਨਿਆਉ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਦਿਹੋ ਹਰ ਹੁਨਰ ਹਰ ਉਪਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ੧੦੦
ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੧॥ ਆਂਬਖਸ਼ ਗੁਫਿਆ ਦੇ ਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੁਸਾਇਸ ਕਰਨੇ
ਖਲਾਸੀ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਜੀਰ ਦਿਲ ਦੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥
੨॥ ਕਿਅਜ ਦਉਰ ਦਸਮਨ ਬਰਾਵੁਰਦ ਗਰਦੇ ਜੋ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਦੁਸਮਨਾਂ ਸੇ
ਲਿਆਉ ਦਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਧਾਨਾ॥੩॥ ਖੁਸਮਅਫਕਨੇ ਸਤ੍ਰਆਨੂ ਗਾਲਨੇ ਵਾ
ਲਾ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਨਵਲਾਇਤ ਦਾ ਦਿਲ ਫੈਰਾਜੋ ਦਿਲ ਦਾਉ
ਦਾਗਾ ਗਨੀ ਮੁਲਖਿਰਾਜ ਹੰਕਾਰੀ ਆਂ ਕੇ ਛਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ॥੪॥ ਨੀ
ਰਜਮੇ ਜੰਗ ਬਬਜਮੇ ਮਜਲਸ ਹਮਹ ਤਮਾਤ ਬੀ ਦਬਸਤ ਵਾਲਾ ਹੈਸੀ
ਕਿਬ੍ਰਿਸੀਆਰ ਤੇਗ ਅਸਤ ਜੋ ਬਹੁਤੀ ਤੇਗ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੀ ਹੁਸੀਆਰ ਦਸਤ ਸੁ
ਚਾਹ ਖੁਰਾਦਾ ਹੈਸੀ॥ ਪਾਣੀ ਵਾਲਹ ਖਾਣਾ ਪਿਆਲਹ ਪਿਆਲਾ ਸਰਾਬ
ਦਾ ਤੁਗੁਫਤੀ ਜੇ ਕਰ ਤੂ ਕਹੇ ਕਿ ਜੋ ਦੀਗਰ ਦੂਸਰਾ ਬੀ ਸੀ ਕੋਈ ਸਕੋਸੂਦ ਬ
ਬਬਜਮ ਇਕੋ ਹੀ ਹੂਆ ਹੈ ਬਿਚ ਮਜਲਸ ਦੇ॥੬॥ ਹਮਚੁ ਭੀ ਜੇ ਆਮੁ
ਖਤ ਹਸੁਦ ਪੁਖਤ ਹੂਆ ਸਾ ਤੂ ਰੋਈ ਤੂ ਜੇ ਕਹੇ ਕਿ ਜੋ ਸਿਕਮ ਪੇਟ ਦੇ ਅੰ ਦਰ
ਦੋਖਤ ਹਸੁਦ ਸਿਖਿਆ ਹੂਆ ਬਾ ਵਾਜਮਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸਿ ਨਿਬੀ ਦਿਆ ਵਿਚ
੭॥ ਚੁ ਜੋ ਮਾਲਸ ਮਾਲ ਉਸਦਾ ਗਿਰਾਨ ਅਸਤ ਭਾਰੀ ਹੈ ਸੀ ਮਤਾਅਸ
ਅਜੀਮ ਦੌਲਤ ਉਸਕੀ ਬਹੁਤੀ ਸੀ॥ ਸ ਉਸਕੇ ਬਸੇ ਅਸਤ ਬਹੁਤੇ ਹੈਸ
ਨੇ ਕਰੀਮ ਬਹੁਤੀ ਸੀ॥੮॥ ਅਜੋ ਉਸਸੇ ਬਾ ਆਖਰ ਸੁਦਸਤ ਉਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ
ਹੋਈ ਹੈ॥ ਵਜੀਰਾਂ ਬਹੁਤੇ ਵਜੀਰ ਓ ਉਸਕੇ ਪੇਸ ਪਾਸਤ ਅਗੇ ਪਿਛੇ॥੯
ਦਿਹੇਮ ਦੇਈ ਹਮਾ ਸਕਿ ਗਤਾ ਜਾਇਕਬਾਲ ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਫਤਹ ਪਾਵਦਾ
ਬਰਸ ਰਸਨਿਹੇਮ ਉਪ੍ਰ ਸਿਰ ਦੇ ਰਖੇ ਹਮਾ॥੧੦॥ ਕਿਰਾ ਮਰਦ ਕਿਸ ਮਰਦ
ਕੇ ਤਾਈ ਅਜ ਖਾਨਹ ਬੇਰੂੰ ਕੁਨੇਮ ਖਾਨੇ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਰੇ ਹਮਾ ਕਿਰਾ ਬਖ
ਤ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਇਖਬਾਲ ਦੂਸਰਾ ਪਾਠ ਕਿਰਾ ਤਾਜ ਇਕਬਾਲ ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ
ਫਤਹ ਪਤਾ ਪਵਾਲਾ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹੋਸ ਅੰਦਰਾ ਮਦ ਤੇ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਬ
ਗੁਫਤਾ ਸਾਬ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਦੇ ਕਹਿਆ ਸੁਖਨ ਸ਼ਾਹ ਪੇਸ਼ੀਨਹ ਰਸਮ ਪਾਤਸਾ
ਹ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਤਰਾ ਸੇ॥੧੨॥ ਜੁਬਾ ਜਬਾਨਾ ਹੈ ਬਤ ਨਾਬੇ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨ
ਹੀਲਹ ਬਹਾਨਾ ਨਬੀਨੀ ਨਾਨਕ ਹੋਵੇ ਨਬੀਨਾ ਜਗੀ ਨਾ ਆਖੀਆ ਹੋਵੇ
ਹਰ ਦੋ ਦੋਨੇ ਗੋਸ ਕੰਨਾ॥੧੪॥ ਹਰਾਂ ਕਸਾਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਹਸਤ ਅਤਾਂ ਆਜਮਾਇਸ
ਸਬਦਦ ਅਜਮਾਇਸਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ॥ ਵਜਾ ਉਸਨੂ ਦਉਰ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਇਹ
ਸਦਦ ਜਮਾਨੇ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਹੋਵੇ॥੧੫॥ ਅਜਬ ਅਸ ਚਹ ਜੂੰ ਹੋਹੇ ਮਾਂਦ
ਦਾਨਾਇ ਬੁਧਵਾਨ ਦਰ ਈਜ ਦਾ ਬਾਦਿ ਚਾਇਸਜ ਬਾਬ ਦੇ ਬਾਸ ਫੇਰ ਦੀ
ਗਰ ਦੂਸਰਾ ਕਨਦ ਕੀਤਾ ਬਾ ਸਾਬ ਸਵਾਬ ਭਲਿਆਈ ਕੇ॥੧੬॥ ਬਾਕਿੰਗ
ਸੇ ਦਰਾਮ ਦੇ ਬਿਚ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਏ ਦੰਗਿ ਗਸਗਰਿ ਫਤ ਦੂਲਨੂ ਪਕੜਿ
ਆਂ॥੧੭॥ ਚਪੇ ਰਾਸਤ ਖਬੇ ਸਜੇ ਸੁ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕਰਦ ਕਰਿਆ ਚਰਖੇ ਫੇਰ
ਨਾ ਸੁਬਾਨ ਦਾ ਬਰ ਆਵੁਰਦ ਬਾਹ ਗਲਿਆ ਦਾ ਸੁਖਸਨ ਸੁਖਨ ਉਨਾ ਨੇ
ਭੁਮਨਿੰਦ ਕੈਬਰ ਤੀਰ ਕਮਾਂ ਕਮਾਣ ਕੇ॥੧੮॥ ਆਜਾਦ ਮਗਜਾਨਿ ਆਰੇ
ਸੁਭਾਉ ਵਾਲੇ ਸਰਾਮੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਤੈਨੇ ਗੋ ਕਹਿਆ ਈ ਇਹ ਦਗੀ
ਬਰੰਗਸ ਗਰਿ ਫਤ ਸਾਬਾ ਦਿਲ ਦੇ ਪਕੜਿਆ॥

੧੯॥ਕਸੋਰਾ ਜੇਸਕਿਸੇਤਾਈ॥ਵਜਾ ਹਸਤ ਉਸਸੇ ਅਨੇ॥੨੦॥ਕਿਹ
ਹਸਤ ਐਬ ਜੋਇਹ ਅਨੇ ਐਬ ਹੈ ਤੂੰ ਤੂੰ ਗੋਈ ਹੁਨਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਹੁਨਰ ਭੁਣ
ਹਮਹ ਤਮਾਮ ਬਹਿਰ ਦਰਿਆਉ ਬਰ ਜੰਗਲਾ॥੨੧॥ਦੁਸਨਾਮਦਾਦ ਗਾਲ੍ਹਨ
ਹੀ ਦਿਤੀ॥ਨ ਅੰਗੁਸਤ ਅੰਗੁਲੀ ਹਰਫ ਤੇ ਰੱਖੇ॥੨੨॥ਨ ਅਰਾਮ ਜੈਣਾ ਦਿਤਾ ਦੁਸ
ਮਨ ਕੋ ਨਾ ਅਜਾਰ ਦੋਸਤ ਨਹੀ ਦੁਖਾਏ ਤਾ ਦੋਸਤਾਨੂੰ ਅਜ ਵਾਬੇਗਾਨਾ ਨਹੀਂ ਜ
ਵਾਬ ਦਿਤਾ ਮੰਗਤੇ ਤਾਈ ਉਦੂੰਗਾ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਕੇ ਤਾਂਈ ਬਅਮਿਦ ਪੋਸਤ ਪੋਸੁ ਕੇ
ਕੀਤਾ॥੨੩॥ਨ ਦੀਵਿਸਿ ਦਹਾਂ ਮੁਣ ਸਾਂ ਆਕੇ ਤਾਈ ਜਾਗਾ ਹਰਫੇ ਨਿਹਾਦ
ਹਰਫ ਦੀ ਨਿਹੀਗਖ੍ਯਾ॥ਬਹਕ ਜਾਇਬ੍ਰਿਚਸ ਚਰੀ ਜਾਗਾ ਦੇ ਸਰਫੇ ਦਿਹ ਦਖੁ
ਰਖਾਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੨੪॥ਦਾਦ ਦਿੰਦਾ॥ਫਰਾਮੋਸ ਰਾਗੀ ਭੁਲਾਉਣਾ ਚੂਕਿਉ ਬਕਾਰੇ
ਕੁਹਨ ਬਿਚ ਕੰਮ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਕੀਤਾ ਤੈਨੇ॥੨੫॥ਬਬਦ ਬੁਰੀ ਮਸਲਹਤੁ ਸਲਾਹ
ਕਸਨ ਕਿਸੇਨੂ ਦਾਦਨ ਦਿੰਦਾ ਨਹੀ॥ਦੇਗਰ ਦੂਸਰੇਨੂ॥ਬਹਿਸ ਨਾਮਉ ਛਰਦੇ
ਨਾਮਉ ਤੂੰ ਜੋ ਤੂ ਗੋਸ ਦਹੁਨਰ ਤੂੰ ਕਹਿਦਾ ਹੈਂ ਹੁਨਰ ਤਾਂ॥੨੬॥ਨ ਬੀਨਦ ਨਹੀ ਦੇਖਦ
ਜਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬ ਸਾਥ ਮਸਮੇਨੇ ਤੂੰ ਦੇ ਖੁਦ ਆਪ ਬਉ॥ਕਸਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰਦ ਕਰਦਾ
ਨਜਰੇ ਨਜਰ ਬਦ ਬੁਰੀ ਸੂਉ॥੨੭॥ਹਰਫੇ ਹਰਾਮ ਹਰਫ ਦੂਰ ਕੇ॥ਮੁਦਾਮ ਹਮੇਸ਼
ਬਦ ਕਾਰ ਦੀਕਾਰ ਬੁਰੀ ਕਾਰ ਦੂ ਸਰੀਸੇ ਬ ਬਸਤ ਬੀਨਣਾ ਕਰੋ॥੨੮॥ਤੂ ਤਰਕੀ
ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਓਕੋ ਰਹਮਤ ਓਮੀਦ ਨਾਹੈ॥੧॥੨੯॥ਕਦਮਰਾ ਕਦਮਾਂ ਕੇ ਤਾਈ ਨਦਾਰਦ
ਨਹੀ ਰਖਦਾ॥ਬ੍ਰਹ ਬਦਕਾਰ ਬੁਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰ ਕਰਣੇਨੂ॥ਨਦਰਜੰਗ ਨਹੀ ਵਿਖੇ
ਨਹੀ ਗਦੇ ਪਸਪਾਉ ਪੁਸਤੇ ਹਜਾਰ ਪਿਛੇ ਪੈਰ ਕੂ ਕੇ ਪਿਠ ਦਿੰਦਾ ਹਜਾਰਾਂ ਕੋ॥੩੦॥ਨਦ
ਰਕਾਰ ਦੁਜਦੀ ਨਹੀ ਵਿਦਕਾਰ ਚੋਰੀ ਦੀ ਦੇਆਉਦਾ ਨਦਿਲਬ ਬਿਸਕਨੀ ਨਾ ਦਿਲ ਦੁ
ਹੁਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ॥ਨਖਾਨਹ ਖੁਮਰ ਬਾਜ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਧੁਕਲਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਰਹਜਨੀ
ਨਹੀ ਰਸਤੇ ਮਾਰਦਾ॥੩੧॥ਬਨਾ ਕਸ ਦੂ ਆਈ ਖਾਲੀ ਦੂਆਈ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ
ਦੇ ਨਗੋਯਦ ਮੁਖ੍ਹਨ ਨਹੀ ਕੇ ਦਾ ਸੁਖਨਾ॥ਬਪਾਹਸ ਸਾਥ ਚਾਹਦੇ ਖਰਾਬੀ ਛਿਲਣਾ
ਨਹੀ ਕੂਦਾ ਨ ਜੋਇਦ ਮੁਖਨ ਨਹਿ ਢੂਢਦਾ ਸੁਖਨ ਕੋ॥੩੨॥ਬਦਕਾਰ ਬੁਰਾ ਕੰਮ
ਕਸ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਰਨ ਦਾ ਦੇ ਪਾਇ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀ ਦਿੰਦਾ ਪੈਰ॥ਬਜਾਇ ਬਿਚ ਜਾਗਾ ਦੇ॥
੩੩॥ਬਦੁਜਦੀ ਬਿਚ ਚੋਰੀ ਦੀ ਮਤਾਰਾ ਦੌਲਤ ਦੇ ਤਾਈ ਲੈ ਕੇ ਨਾਆਲੂਦਹ ਦਸਤ ਨਹੀ
ਕੀਦਾ ਕੂਦਾ ਹਥ॥ਬ ਉਪ ਖੁਰ ਸੇ ਹਰਾਮ ਦੇ ਖਾਣੇ ਉਪ॥੩੪॥ਖਾਂਹਿੰਦ ਚਾਹੁਦਾ ਨ
ਹੀ ਕੀਤਿਦ ਮਾਲ ਪਕ ਕੁਦਾ ਨਹੀ ਮਾਲ॥ਅਜੇਜਸ ਵਾਲ ਗਰੀਬਾਨੂੰ ਪੀ
ਡਾ ਨਹੀ ਦਿੰਦਾ॥ਅੰਦਾ ਖ੍ਰਤਨ ਨਹੀ ਡਾਲਣਾ ਕਦਤਾ॥ਰਫਤ ਖੁਲਾਸ ਰਈਅ
ਤਨੂ ਖਾਂ ਦੀ ਪੀਦੀ ਦੇਖ ਕੇ ਨਬਰ ਤਾਖਤਨ ਨਾਦਰੂ ਤੀ ਕਰੋ॥੩੫॥ਕਿ ਅਜਸਾ
ਹਦੂ ਸਮਨ ਜੋ ਦੁਸਮਨ ਪਾਤਸਾਹਾ ਸੇ ਬਹਾਦ੍ਰਹਦ ਗਰਦ ਉਪਾਲਿਆ ਦੇ ਘਟਾ
ਦਾ ਘਟੇ ਦੇ॥੩੭॥ਨਜਾਏ ਨਹੀ ਜਾਗਾਂ ਦਿੰਦਾ ਅਦੂਹਾ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਕੇ ਤਾਈ ਬਬਾ
ਸ ਬਰਖਾ ਖਤੰਗ ਬਾਣਾ॥੩੮॥ਨਆਮ ਨਹੀ ਅਰਾਮ ਮੈਣਾ ਦਿੰਦਾ ਸਉਦਰ
ਵਿਚ ਦਿਯਾਰ ਵਲਾਇਤ ਦੇ॥੩੯॥ਹਸਤ ਹੈ ਗੋ ਕਹਿਆ ਪੁਰਹੁਨਰ ਪੂਰ
ਨ ਹੁਨਰਾ ਕੂ ਕੇ॥ਬਆਲੂਦਗੀ ਭੀ ਦੀਵਸਤ ਦੇ ਉਪ ਵਾਬਿਚ ਨਬਸਤੀ ਕਮ
ਰ ਨਹੀ ਬੰਨਦਾ ਲਕਨੂੰ॥੪੦॥ਬਦ ਸੁਖਨ ਬੁਰਾ ਬਚਨ ਜੀਭ ਬਾਂਨਈ ਸਜਬਾ
ਨਸੇ॥੪੧॥ਕਸਰਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਗੋਸ ਬਿਚ ਕੰਨਾ ਦੇ॥ਬੇਗੋਸ ਬਿਨਾ ਕੰਨਾ ਤੇ ਗੋ
ਈ ਬਹੋਸ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਾਬ ਹੋਸ ਦੇ ਬੀ ਓਹੀ ਹੈ॥੪੨॥ਕਿ ਪਸ ਪਰਦ ਜੋ ਪਿਛੇ
ਪੜਦੇ ਦੇ ਵਜਾਂ ਉਸਸੇ ਖੁਦ ਆਪ ਸਨਾਸੀ ਪਛਾਣ ਕੇ ਗੋਈ ਸਹਸ ਕਹਿਦੇਣਾ
ਜਾਹਾਦਾ ਸਾਹ ਹੈ॥੩॥੪੩॥ਕਸੇ ੧੦

ਕਾਰਬਦਕਾਰ ਕਿ ਸੇ ਕਾਰ ਬੁਰੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਲੈਦਾ ਦੇਖੇ॥ ਕਿਓਹਸ ੧੦੧
ਤ ਜੋ ਓਹੈ ਬੇਬੀਨੀ ਏਬਿਨਾਨ ਕਤੇ ਨੇਕ ਢੰਗੀ ਖੋਵਾਲਾ॥੪॥ ੪੪॥ ਨਹ
ਉਲੇਦਿਗਰ ਹਸਤ ਨਹੀ ਭੈ ਕਰਦਾ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਗੈਰ ਅਜ਼ ਖੁਦਾ ਬਿਨਾਖੁ
ਦਾ ਸ੍ਰੇ॥ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਵਾਰਾ ਜੋ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਿਆ ਕੇ ਤਾਈ ਦਰਾਰ ਦਜੇ
ਪਾਇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਵਿਚ ਪੈਰਾਂ ਦੇ॥੪੫॥ ਬਹੋਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਹੋਸ ਦੇ ਦਿ ੳ
ਚਾਮਾ ਵੈ ਹੁਸੇ ਤਮਾਮਾ॥ ਕਿ ਕੋ ਸੂਸ ਚਲਾਕੀ ਕੁਨਦ ਕਰੇ ਬ ਸਾਬ੪੬॥ ਇ
ਆ ਨਸਾਫ ਨਿਉਕੀ ਕੋ ਹਿੰਮਤ ਸਤ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਦਰ ਪੇਸ ਅਗੈ ਰੁ ਅ
ਰਬਾਇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਆਜਜ਼ ਮਸਤ ਗਰੀਬ ਹੈ॥੪੭॥ ਨਹੀਲ ਦਕੁਨਦ
ਨਹੀ ਬੁਹਲਾ ਕਰਦਾ ਵਕ੍ਤ ਕਾਰਜਾਰ ਵਖਤ ਜੁਧ ਦੇ॥ ਨ ਹੈਬਤ ਨਗੀ ਭੈਕ
ਰਦਾ॥੪੮॥ ਹਰਾ ਕਸ ਕ ਜੋ ਕੋਈ ਜ਼ੀ ਇਨਾ ਹਸਤ ਅਠਾਸੇ ਗਾਜੀ ਬਵਦ
ਸੂਰਮਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਬਿਚ ਕਾਰ ਜਹਾਨ ਕੀ ਕੇ ਰਜ਼ਮ ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨ
ਦੇ ਜੰਗ ਦਾ ਸਾਜ ਨਾ ਕਰੇ॥੪੯॥ ਕਸੇਰਾ ਕਿਸੇ ਤਾਈ ਕਿ ਜੇ ਈ ਇਹ ਕਾਰ
ਕੈ ਮੂ ਆਬਦ ਪਸੰਦ ਆਵੈ ਪਸਿੰਦ ਖੂਆਂ ਤੇ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀਓ॥ ਵਜਾਂ ਸਾਹਬਾਸ
ਦਓ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਵੇ ਜਹਾਂ ਅਰਜੁਮੰਦ ਜਹਾਨ ਉਸ ਕਾ ਅਰਬੰਦ ਹੋਵੈ॥
੫੦॥ ਸਨੀਦ ਈਂ ਸੁਖਨ ਸੁਣਿਆ ਇਹ ਸੁਖਨ ਦਉਰ ਦਾਨਾ ਵਜੀਰ ਜਮਾ ਕੇ
ਬੁਧਵੰਨ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ॥ ਪੁਜਸ ਪਜੀਰ ਅਰਜੀ ਦੇ ਪਹੁਚਾਉਣ ਵਾਲੇ॥੫੧॥
ਕਸੇਰਾ ਸਨਾਸੀ ਕਿਸੇ ਤਾਈ ਪਛਾਣੈ ਬ ਸਾਬ ਅਕਲੇ ਬੀਹੀ ਅਕਲ ਦੇ ਬਿ
ਰਾ ਮਰੋਰਾ ਤਹਤੀਕ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਬਿਦਿਹ ਦੇਣਾ ਤਾਜ ਛਤ੍ਰ ਤਖਤੋ ਮਹੀ
ਤਖਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ॥ ਗਾਰ ਓਗਾ ਜੇ ਕਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਸਨਾਸੀ ਪਛਾਣੇ ਪਤ੍ਰਾਬ
ਹੈ॥ ਗਨਤ ਦਰ ਆਮਦ ਬਿਦਿਹੇਗਾ ਨਛਾਦੇ॥ ਆਏ ਬਪਿਸਰਾਂ ਚਹਾਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਚਾਰੋ॥
ਕਸੇ ਗੋਇ ਦਿਗੀ ਰਦ ਕੋਣ ਖੁਦੇ ਦੀ ਬਾਜੀ ਨੂ ਗੀਰਦ ਪਕੜੇ ਹਮਹ ਤਮਾਂ ਵਕਤ ਮ
ਕਾਰ ਵਖਤ ਜੁਧ ਕੇ॥੫੪॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਰਾਂ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੇ ਤਾਂਈ ਅਕਲ
ਯਾਰੀ ਦੇਹਦ ਅਕਲ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇਵੇਗੀ॥ ਬਕਾਰੇ ਜਹਾ ਬਿਚ ਕਾਰ ਜਹਾਨ ਕੀ
ਕੇ ਕਾਮਗਾਰੀ ਕੁਨਦ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ॥੫੫॥ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਲਾਇਕ
ਹੈ ਦਰ ਵਕਤ ਜੰਗ ਅੰਦਰ ਵਖਤ ਜੰਗ ਕੇ॥ ਨੈਨ ਪਾਨ ਨੇ ਤ੍ਰਾਨੁ ਸਰਪੀਲਿਆ
ਉਣ ਵਾਲਾ॥ ਪੀਰ ਬੁਢੋ ਸਦ ਸੌ ਸਾਲ ਕੇ ਤਾਈ ਨਉਜਵਾਨ ਦੇਨ ਜੁਆਨ॥੫੧
੫੭॥ ਹਿਕਾਯਤ ਦੋਬੀ ਚਲੀ॥ ॥ਕਰੀਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥੧॥
੧॥ ਦਿਲਾ ਅਫਜਾਇ ਦਿਲ ਦੇ ਬਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਦਾਦ ਗਾਰ ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਕ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਰਜਾ ਖੁਸੀ ਪੁਰਬਕ ਹਰ ਹੁਨਰ ਹਰ ਉਪਾਵ ਕਰ ਕੇ॥੨॥ ਨੇਕ ਜਨ ਰੈ
ਗੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚੁਸਮ ਸਾਦ ਕੱਢੇ ਬਜੇ ਏ ਚਮਨਾ ਅਨੰਦ ਸਰੂ ਦੇ ਕਦ ਹੈ ਉਪਨੇਹਰ
ਬਾਗ ਕੀ ਕੇ ਕਾਂ॥੩॥ ਕਿ ਓਗਾ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਪਦਰ ਪਿਤਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਉਤਰ ਦੇਸ
ਉਤ੍ਰਾਖੰਡ ਦਾ॥ ਬਸੀਰੀ ਜ਼ੁਬਾਂ ਸਾਬ ਮਿਠੀ ਜੁਬਾਨ ਦੇ ਹਮ ਚੁ ਸ਼ੀਰੋ ਇਖਲਾਸ ਪਿਆ
ਰ ਕੇਸ ਧਰਮ ਦਾ॥੪॥ ਮਰਿਆਮਦ ਆਏ ਬਰਾਏ ਵਾਸਤੇ ਹਮੇ ਤਮਾਮ ਗੁਸਲ ਰੀਗ
ਇਸਨਾਨ ਦੀ ਗਾ ਕੇ॥੫॥ ਹਮੀ ਖਾਸਤ ਸ਼ੀ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਓਗਾ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਕੁਨਮ ਕਰੀ
ਏ ਕਸੇਈ ਪਸਿੰਦ ਆਇਦ ਜੋ ਕੋਈ ਪਸਿੰਦ ਆਵੇ ਓਗਾ ਦਿਹਮ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਦੇਵੇ
ਹਮਾ॥੬॥ ਬਿਦਾ ਫਤਾ ਕਾਹਿਆ ਦੁਖਤਰੇ ਨੇਕ ਖੋਇ ਹੇ ਬੇਟੀ ਚੰਗੀ ਖੋਵਾਲੀਆ॥ ਕਸੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਤੋ ਤੇਰੇ ਪਸੰਦ ਆਇਦ ਪਸਿੰਦ ਆਵੇ ਓਗਾ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਬਿਕੁਨ ਭਰਤਾ ਕਰਾ॥

੧੫॥ ਨਿਸਾਰ ਈਦ ॥ ਬਿ ਨਾਲਾ ਇਤੀ ਬਰਕਾਖ ਉਪ੍ਰ ਅਟਾਰੀ ਹਫਤ ਖਨ ਸਤਾਂ ਛ
ਤਾਂ ਵਾਲੀ ਦੇ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ਮਨੀ ਅਜਿੰਦ ਰੈ ਦ੍ਰਮਾ ਪ੍ਰਿਥਕੇਕੀ ਪਾਏਦਾਨੇ ਮੁਖ ਦੂਹਲਕਾ
ਦੋ ਥਾਂ ਦੇ ਦਹਨ ਪਤ੍ਰ ਦੇ ਬਰਕ ਸਾਦ ਉਪ੍ਰ ਖੋਲੇ ॥ ਜਵਾਬੋ ਸੁਖਨ ਰਾਉਜਰ ਜਵਾਬ
ਸਖਨ ਕੇ ਕਾਰੂਬਾਰ ਬਗਨੇ ਹਾਦ ਉਪ੍ਰ ਉਸ ਕੇ ਰਖਿਆ ॥ ੯॥ ਚਿਨੇ ਕੇ ਜੋ ਭਲੇ ਬੁਥੀ
ਦੇਖ ਰਾਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬਹੁਤੇ ਰਾਜੇ ਬੇਗਿਣਤ ਤਾਤ ਰਦਤ ਉਦਮਦੇ ਬਾਆਮ ਖਤ
ਹਕਾਰ ਪੁਖਤਾ ਕਾਰ ਹੈ ॥ ੧੦॥ ਆਇੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੇਰੇ ਈਜ ਮਾ ਇਜ ਜਮਾਨੇ ਸੇ
ਦਜਾਂ ਪਸਬ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੋ ਦਾਮਾਦ ਜਮਾਈ ਆਇੰਦ ਹੁਮਾ ਆਵੇਗਾ ॥ ੧੧॥ ਨੁਮਾਦੇ
ਦਰਿਖਸ਼ਾਏ ਰਾਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰ ਰਾਜੇ ਬੇਗਿਣਤ ਕਾਰਬਾਰ ਲਾਇਕ ॥ ੧੨॥ ਆ
ਕ ਖਰ ਓਟ੍ਰਨ ਯਕੇ ਇਕ ਰਾਜਹੇ ਰਾਜਾ ਪਸੰਦ ਆਮਦ ਸੁ ਪਸਿੰਦ ਆਇਆ ਉਸ ਕੇ
ਹਮਦੂ ਭੂੰਜੇ ਗਦੂ ਰਾਨਿਹਾਂ ਕਾ ਗਜਣੇ ਵਾਲਾ ਸੂਰਮਾ ॥ ੧੩॥ ਉਮਦਹੇ ਚੰਗੇ ਪੇਸੁ
ਖਾਂਦ ਅਗੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜੁਦਾ ਬਰਸੁਦ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਦੌਰਿ ਰੋਗਿਰਦਾ ਕ੍ਰਕੇ ਉਪਰ ਕੁਰਸੀ
ਆਦੇ ਮਜਲਸ ਸ਼ਾਕੇ ਬਹਾਇਆ ॥ ੧੪॥ ਅਬ ਪੁਰਸੀਦ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤੁ ਹਾਕਮ ਤੂੰ ਰੇਤਾ
ਈਕੋਈ ਆਯਦ ਆਵੇ ਅਜ ਈਹਾ ਬਜੋਇ ਇਨਾ ਸੇ ਭੂਦਾ ॥ ਜੁਨਾਰ ਜੇਊ ਦਾਰਾ
ਨੇ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਪੇਸ ਅਗੇ ਕਰੇ ਬਛ ਤ੍ਰਾਮਤੀ ਦੇ ॥ ਬਗੋਯਦ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਈ ਜੋਇਹ ਰਾਜਹੇ ਰਾਜਾ ॥ ੧੫॥ ਕਿ ਓਨਾਮ ਬਸਤ ਸੁ ਬਛਤ੍ਰ ਭਾਮਤੀ ਜੋ ਓਨਾ ਬ
ਨਿਆ ਰਾਹੂਦਾ ਹੈ ਬਛਤ੍ਰਾਮਤੀ ਦਾ ॥ ਚੁ ਮਾਹੇ ਫਲਕ ਮਨਿੰਦ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਕਾਸ ਕੇ ਕੀ
ਆਫਤਾਬੇ ਮਣੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕੇ ਕੀ ॥ ੧੭॥ ਅਜੀ ਰਾਜਹਾ ਇਨਾ ਰਾਜਿਆ ਸੇ
ਕਸ ਕੋਈ ਨਿਆਮਦ ਨਜੂਰ ਨਾ ਆਇਆ ਨ ਜਰਾ ਵਜਾਪਸ ਉਸ ਤੇ ਪਿਛੇ ਅਜੀ
ਫੌ ਇਨਬੇ ਬੂਬੀ ਦੇਖਿਆ ਪੁਰਗੁਹਰ ਪੂਰਣ ਮੋਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਨੇ ਪੂਰਣ ਮੋਤੀਏ
ਤਜੋ ਹੈ ਗਾਜਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁ ਉਸ ਕੀ ਨਿਆਮਦ ਕਸੇ ਨਾ ਆਇਆ ਕੋਈ ਦਿਲਨ
ਸੀ ਦਿਲਾ ਵਿਚ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੯॥ ਗਾਸਤ ਹੂਆ ਕਿ
ਨਾਜਮ ਬਬ੍ਰ ਖਾਸਤ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਠ ਖੜੀ ਖੋਈ ਬਸਤ ਬੈਨਾ ॥ ੨੦॥ ਜਰ ਬੀਸ
ਪਿਹਰ ਜੋ ਰਦਿ ਦੀ ਵਾਲ ਪੇਨ ਕੇ ਸੂਰਜਾ ਬਰਅਉਰੰਗ ਉਪ੍ਰਤ ਖਤ ਦੇ ਬਰਾਮਦ ਆ
ਇਆ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਰਉਸਨ ਗੁਹਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨ ਮੋਤੀ ਕੇ ਹੈ ॥ ੨੧॥ ਹਮ ਭੀ ਰਾਜ
ਹਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਖਾਸਤੰਦ ਚਾਹਿਆ ॥ ਦਿਗਾਰ ਗੂਨਹ ਦੂਸਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਆਰਾਸਤੰਦ
ਸਜਨੇ ਬਣਾਇਆ ॥ ੨੨॥ ਬੋਰੋਇ ਉਪ੍ਰ ਮੁਖ ਇਨਾ ਦੇ ਏਦਿਲ ਰੁਬਾਇ ਹੈ ਦਿਲ ਹਰੀ
ਪਿਆਰੀ ॥ ਕਿਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਬਿਆਇਦ ਆਵੇ ਬਜਾਇ ਬਿਚ ਜਾਗਾ ਇਸ ਦੇ ॥ ੨੩॥
ਬਪਾਹਿਨ ਮੈਦਾਨ ਗੁਲੇ ਅੰਜਮਨ ਫੁਲ ਬਾਗ ਦਾ ॥ ਕਿਜ ਰਆਬ ਰੰਗ ਆਸਤ ਸੁ
ਇਨੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਰੰਗ ਹੈ ਜੀ ਮਾ ਬਤ ਨ ਪਾਰੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤਨ ਹੈ ॥ ੨੪॥
ਰਵਾ ਗਾਸਤ ਰਦੇ ਨੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਲੇ ਸੁਰਖ ਫੁਲ ਲਾਲ ਚੂੰ ਜੋਸੇ ਜੀਬਜੇ ਬਾਗ ਨਉਬ
ਹਾਰ ਬਸੰਤ ਦੀ ਬਹਾਰ ਦਾ ॥ ੨੫॥ ਬਦੁਜ ਦੀਦਾ ਦਿਲ ਚੁਰਾਏ ਹੈ ਨ ਦਿਲਾ ਬਿਅਫ
ਤੰਦ ਪੜੇ ਹੈ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਯਲੇ ਕਾਰ ਜਾਰ ਸੂਰਮੇ ਜੰਗ ਕੇ ਕੀ ॥ ੨੬॥ ਬਿਜੁਦ ਮਾਰੀ ਬਾਂਗ
ਆਵਾਜ ਬਰਦੇ ਉਪ੍ਰ ਓਨਾ ਕੇ ਕਿ ਖਾਤੂਨ ਖੁਸ ਪੁਤ੍ਰੀ ਆਪਣੀ ਰਾਜੇ ਕੀ ਹੈ ॥ ਉਮਦਹੋ ਚੰ
ਗਾ ॥ ੨੭॥ ਵਜਾ ਦੁਖਤਰੀ ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ॥ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਮਾਹੇ ਫਲਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਕਾਸ
ਕੇ ਕੀ ਹੈ ॥ ੨੮॥ ਜੋ ਅੰਬਰ ਦਰਾਮਦ ਸੁਮੰ ਬੂਰ ਦੇ ਵਿਚ ਆਈ ਚੁ ਮਨਿੰਦਾ ਫਰਿਸਤ
ਹਾਸਿਫਤ ਮਨਿੰਦ ਦੇਵਤਿਆ ਕੇ ਉਜਤਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਓ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਜਾਤ ਸਰੂਪ ਸੁ ਉਸ
ਕਾ ਮਲਕ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਹੈ ॥ ੨੯॥ ਅਕਿਗਾਦ ਉਲਤ ਕਿਸ ਕੇਤਾਈ ਦਉਲਤ ਇਕਬਾਲ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੀ ਯਾਰੀ ਪੀਤੀ ਇਹਦ ਦੇਵੇਗੀ ਕਾਮਗਾਰੀ ਕੁਨਦ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰੇ
੨੦ ਗੀਆਂ ॥ ਆਮਦ ਆਇਆ ॥ ਕਿ ਰਉਸਨਤ ਬੀਯਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਾਲੀ ਖੋਹੈ ਸਲੀਖਤ ੫

ਗਟ ਮਦਾਮ ਹਮੇਸਾ॥੩੧॥ਬਰਵੇ ਉਪ੍ਰ ਉਸਦੇ ਗਿਰਾ ਭਾਰੀ॥ਹੁਉਸ ੧੦੨
ਜਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਜਮਾਨੇ ਕੋ॥੩੨॥ਕਿਈ ਜੋਇ ਹ ਤਰਜਲਾਲਾਇ ਤਰੀ ਪੋਸਤੀ
ਬਰਗੇ ਸਮਨ ਪਤ੍ਰ ਚੰਬੇ ਦੀ ਪਪੀਸੀ॥੩੩॥ਬਾਲੂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਜੋ ਉਸਦੇ ਹਰਦ ਦੋਨੋ
ਆਹੂ ਮ੍ਰਿਗ ਬ੍ਰਾਸਤ ਉਪ੍ਰ ਹੈ॥੩੪॥ਕਿ ਹਰ ਗਾਹ ਜੋ ਕਦਾ ਹਿਤ ਮਨ ਮੇ ੩੫॥ਬ
ਆ ਰੋਸਾ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਕੰਨਾ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਜੀ ਇਨਾਸੋ ਨਾਸੁਖਨ ਨਾਕਾਰੀ
ਦਾ ਸੁਖਨਾ ਬਜੁੰਬਸਾ ਬਿਚ ਗੁਸੇ ਦੇ ਆਈ ਜਾਨੇ ਨੇਕ ਤਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚੰਗੇ ਤਨ ਵਾਲੀ
੩੬॥ਕਿ ਕਸੇ ਫਤਹ ਮਾਰਾ ਜੋ ਕੋਈ ਫਤੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਿਰੇ ਹੋਵਜਾ ੦ ਸਾਹ ਮਰਾ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਮੇਰਾ ਸਵਦ ਹੋਵੈ ਈਦਿਖਾਰ ਇਸ ਵਲਾਇਤ ਦਾ ਵਿਚ॥੩੭॥ਬਕੋਸੀਦ ਚ
ਲਾਕੀ ਜੋਸੀਦ ਗੁਸਾ ਬਪੋਸੀਦ ਪੇਰਿਆ ਖੁਫਤਾਨ ਚਿਲਤਾ॥੩੮॥ਬਰ ਉਪ੍ਰ ਆ
ਹ ਰਖ ਰਖਰੇ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਮਾਹੇ ਮਨੀਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਕਾਸ ਕੇ ਕੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਜੁ
ਸਤੰਦ ਤੀਰ ਚੁਣ ਲਏ ਤੀਰ ਚੰਗੇ॥੩੯॥ਬਮੈਦਾਂ ਦਰਆਮਦ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚ
ਆਈ ਚੂ ਮਾਨਿੰਦ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਸੇਰ ਅਸਤ ਸੇਰ ਕੋਹੇ ਸੇਰ ਅਫਕਨੇ ਸੇਰ ਕੋ ਡਾਲ
ਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਦਿਲਦ ਲੇਰ ਦਿਲ ਦੀ ਦਲੇਰ॥੪੦॥ਉਨਾ ਹਾਜਿਆਨੇ ਬਪੋਸੀਦ ਖੁ
ਫਤਾਨ ਪੈਰਿਆ ਚਿਲਤਾ॥੪੧॥ਚੁਨਾ ਤੀਰ ਬਾਰੀਦ ਐਸੇ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਬਖਾ ਹੋਈ
ਬਕਾਰ ਬਿਦਮਰੇ ਨੇਰੇ ਆਮਦ ਆਇਆ ਸੁ ੦੪ ਦਾ ਮਰਦ ਹਸੁਦ ਮਰਦੇ ਹੋਏ॥
੪੩॥ਸਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦਰਆਮਦ ਆਇਆ ਬਜੰਗ ਬਿਚ ਜੰਗ ਦੇ॥੪੪॥ਬ
ਜੁੰਬਸੁ ਦਰਆਮਦ ਬਿਚ ਗੁਸੇ ਦੇ ਆਇਆ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤ ਦੈ
ਤ ਮਸਤ ਤਾਂ ਅਜ ਫੀਲ ਪੈਕਰ ਬਦਸਤ ਫੀਲ ਦੇ ਅਕਾਰ ਬਿਚ ਹਬਦੇ ਲੈ ਕੇ ਆਂ
ਇਆ ਅਜ ਅਸਪ ਘੋੜੇ ਸੇ ਆਮਦ ਆਇਆ ਬਗਰਦ ਉਪ੍ਰ ਗਾਰਦ ਦੇ
੪੫॥ਦਰਆਮਦ ਆਇਆ ਬਜੋਸ ਸਾਬਤੋਸ ਦੋ॥ਕਿ ਪਰ ਵਾਨੇ ਜੋ ਪਤੰਗਾ
ਉਪ੍ਰ ਦੀਵੇ ਦੇ ਆਉਦਾ ਹੈ ਚੁ ਜੈਸੇ ਬਜੋਸ ਸਾਬ ਗੁਸੇ ਦੇ॥੪੭॥ਅਚੁਨਾ ਐਸੇ ਬਾਨੂ
ਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਸੇਰਤਨ ਹੂੰਰਤਨ ਕੇ ਤਾਈ॥ਬਿਅਫਤਾਦ ਪਾੜਿਆ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ
ਸਰਵੇ ਚਮਨ ਸਰੂ ਬਾਗ ਕੇ ਕਾ॥੪੮॥ਖਰਾਮੀਦ ਹਉ ਨਾ ਦੇ ਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਤੁ
ਰੀ ਹੈ॥ਬਾਨੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚੁ ਰਖਸਿੰਦਹ ਦੁਰ ਮਾਨਿੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਮੋਤੀ ਕੇ॥
੪੯॥ਬਾਨੋ ਸਿਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਢਾਲ ਉਪ੍ਰ॥ਬਬਰ ਖੇਜ ਉਠੇ ਸੋਲਾਹ ਰੰਗਿ
ਆਨੇ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਚੁ ਗੌਹਰ ਮਾਨਿੰਦ ਮੋਤੀ ਕੇ॥੫੦॥ਚੁ ਜੈਸੇ ਆਹੂ ਹਾਹਣ
ਕੇ ਗੁਰਰੰਦ ਸੇਰ ਗਾਜਣੇ ਵਾਲਾ ਸੇਰ॥੫੧॥ਹਰਦੋ ਦੋਹਾਂ ਅਬਰੂ ਬਰਾ
ਟਿਆਂ ਦੇ ਸਿਕੰਜ ਵਿਚ॥ਬਿਅਫਤਾਦ ਗਿਰਿਆ ਚੁ ਜੈਸੇ ਸਾਖੇ ਤੁਰੰ
ਜ ਡਾਲੀ ਤੋਖਤਾ ਤੁੰਗ ਦਾ ਹੈ॥੫੨॥ਦਰਆਮਦ ਮਸਾਫ ਵਿਚ ਆਇ
ਜੁਧ ਦੇ॥੫੩॥ਬਜੋਸ ਅੰਦਰੀ ਸੁਦ ਗੁਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਇਆ ਚੁ ਮਾਨਿੰ
ਦ ਕੋਹ ਕਾਫ ਪਰਬਤ ਭਾਰੀ ਕੀ ਨਿਆ॥੫੪॥ਹੁਮਾ ਓਹੀ ਖੁਰਦ ਜਰਬ ਖੁ
ਲਾਇਆ ਸਰਬਤ ਮੌਤ ਦਾ ਪੀ ਕਿਆਰੇ ਚੁ ਆਮ ਜੋ ਆਰਹੋ ਥੇ ਨਾ॥ਪਸੇ
ਪਿਛੇ ਅਕਾਨਿ ਆਮਦ ਕਦਮ ਇਕ ਕਦਮ ਨਾ ਆਇਆ ਕੋਈ॥੫੫॥
ਬਮੈਦਾਂ ਦਰਆਮਦ ਬਿਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਆਏ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਸੇਰੇ ਜਬਰ ਸੇਰ
ਜਬਰ ਕੀ॥੫੬॥ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਆਫਤਾਬ ਸੂਰਜ ਕੋ॥ਦਮ ਗਾਰੇ ਦਰ ਆਬ
ਜੈਸੇ ਮਾਗਾਰਮ ਹੂੰ ਵਿਚ ਜਲ ਦੇ ਆਉਦਾ ਹੈ॥ਮੁਸਤੇ ਕਬਜਾ ਬਪਾਓਸਾ
ਬਪੇਰਾ ਦੇ ਮਾਰਿਆ॥੫੭॥ਚੁਨਾ ਐਸੇ ਬਿਅਫਤਾਦ ਪਾੜਿਆ ਨਬਰਖਾਂ
ਸਤਬਾਜ ਨਾ ਉਠਿਆ ਫਿਰ॥ਸੂਏ ਤੁਫ ਆਸਮਾ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਜਾਨ ਪਰਦਾ
ਜਸਾਜੁ ਜਾਨ ਨੇ ਉਡਣਾ ਸਾਜਿਆ॥੫੮॥ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਆਮਦ ਦੂਸ
ਰਾ ਕੋਈ ਨਾ ਆਇਆ ਤਮੰਨਾਇ ਇਛਾ ਜੰਗਰੀ ਲੜਕੇ॥ਕਿ ਪੇਸੇ ਜੋ ਅੱਗੇ

ਸਿਆਮਦ ਨਾਮਾਇਆ ਦਿਲਾਵਰ ਦਿਲਫਸ਼ੇ ਨਿਹੰਗ ਸੂਰਮੇ॥੫੨
ਸੁਬ੍ਹੇ ਸਾਹਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸ਼ਬਿਸਤਾਂ ਰਾਤੇਂ ਨੂੰ ਜਬ ਦਰਆਮਦ ਸ਼ਿਤਾਬਾਇਆ ਸ਼
ਫੌਜ ਸਾਥ ਫੌਜ ਤਾਰਿਆਂ ਕੀ ਕੋ॥੬੦॥ ਬਰੋ ਜੋ ਦਿਗਰ ਉਸ ਨੀਯਤ ਪਨਾ
ਹ ਬਿ ਚਰੋਜ ਦਸਰੇ ਕੇ ਰਉਸਨਾਈ ਕੇ ਤਾਈ ਆਸਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ
ਆਬ ਆਓ ਰੰਗ ਦਰਆਮਦ ਉਪਤ ਖੜੋਆਇਆ ਜੁ ਮਨਿੰਦ ਔਰੰਗਸ਼
ਹ ਤਖਤ ਦੇ ਉਪਰ ਜੈਸਾ ਪਾਤਸਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਆਇਆ॥੬੧॥ ਦੁਸੂ ਏ ਦੋਹਾਂ
ਤ੍ਰਫਾਂ ਸੇ ਯਲਾ ਸੂਰਮੇ ਹਮਹ ਬਸਤੰਦ ਕਮਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰਾਂ ਨੇ ਬੰਨੀਆਂ ਕਮਰਾਂ ਬ
ਮੈਦਾਨ ਬਿਚ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਜਸਤੰਦ ਕੁਦੇ ਹੈ॥੬੨॥ ਦੁਆ ਬਕੋਸ ਸਫ ਦੇ ਬਲਾਦੀ
ਸਿਆਈ ਬਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਨਾਜ਼ ਕੇ ਗਸਤ ਹਰਹਾ ਯਲਾ ਇਕ ਹੋਏ ਜਖਮੀ ਯਕੇ ਗ
ਸਜਾਫ ਇਕ ਹੋਏ ਮੁਰਦੇ॥੬੩॥ ਚਕਾਚਾਕ ਕੜਾਕ ਨੀ ਦਾਸ ਬਰ ਬਰਖਾ
ਸ ਉਠਿਆ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਤੁਫੰਗਾਂ ਕਾ ਤੀਰ ਗੋਲੀਆਂ॥ ਖਤਾਖਤ ਦਰਆਮਦ
ਜਖਮਾ ਜਖਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਏ ਹਮਹ ਤਮਾਮ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਮੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ
ਮੇ॥੬੪॥ ਜਿ ਤੀਰੋ ਜ਼ਿ ਰੋਸ ਵ ਅਜ ਨਾਚਖ ਬਰਛੀਆਂ ਸੇ ਨਾਵਕ ਬਾਣੋ ਸੇ॥੬੫

ਦੂਸਰੀ ਦੇ

ਕਿ ਜਾਗੇ ਨਿਸਾਂ ਜੋ ਕਾਉ ਦੇ ਮਾਨਿੰਦ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਦਾਮਪੀਲੇ ਦਮਾਂ ਹਾਥੀ ਮਸਤ ਦੇ॥
੬੬॥ ਬਕੁਨਦ ਕਰੀ ਤੀਰ ਬਾਰਾਂ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਂ ਚੁ ਬਾਰਾਨ ਮੇਘ ਮਾਨਿੰਦ ਬਰਖਾ ਬ
ਦਲ ਕੀ ਕੋ॥ ਬਰਖਸ਼ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਈ ਅਤੇ ਗਾ ਅਬਰੂ
ਬਰਕ ਜੈਸੇ ਬਦਲਾ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਦੀ ਹੈ॥੬੭॥ ਦਹਾਨੇ ਮੁਖ ਦੁਹਲ ਦੇ
ਲਾਂਦੇ ਦੁਜੇ ਪੁਰਗਸਤ ਪੂਰਣ ਹੋਇਆ ਜਾਏ ਅਜਲ ਜਗਾ ਮੌਤ ਕੀ ਕਾ॥੬੮
ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਓ ਕੋਈ ਪੁਰਸਵਦ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਤੀਰ ਮਸਤ ਤੀਰ ਨੂੰ ਛੁਟਕੀ

ਜਿਲਹਾ ਜੀਆ ਦੂਰਰੀ

ਨਾਲਾ ਬਸਦ ਪਹਿਲੂ ਏ ਬਿਚ ਦੀ ਸੰਮਰਦਾਂ ਦੀ ਬਖੀਆਂ ਦੇ ਗੁਜਸਤ ਲੰਘ
ਗਏ॥੬੯॥ ਹਮਾਂ ਕਸ ਓ ਜਾ ਕਿਸੀ ਨੇ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਤੀਰ ਜਦ ਤੀਰ ਮਾਰੇ ਬਰ ਕਸ਼
ਉਪ੍ਰ ਓ ਸ ਦੇ ਬਿਅਫਤਾਦ ਪਇਆ ਦੇ ਵੇ ਦੇਉ ਚੁ ਕਰਖੋ ਗਿਰਾਂ ਮਾਨਿੰਦ ਆਟਾ
ਰੀ ਝਾੜੀ ਕੇ॥੭੦॥ ਗਰਗਸਤ ਮਾਨਿੰਦ ਇਲਕਦੇ ਚੁ ਸੇਰੇ ਅਜ਼ੀਮ ਮਾਨਿੰਦ ਸ਼ੇ
ਰ ਬਹੁਤੇ ਦੀ ਹਮ ਭੀ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਪ੍ਰਰਾਂ ਪਲੰਗ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਚਿਤ੍ਰੇ ਕੀ॥੭੧॥ ਦੁਨਾਏ
ਸਾ ਰੋਪਾਲ ਗੇਪੀਆ ਅੰਦਾਖਤ ਡਾਲਿਆ ਸਖਤ ਸਖਤ ਨੇ॥ ਬਿਅਫਤਾਦ
ਪੜਿਆ ਦਾ ਨੇ ਚੁ ਜੈਸੇ ਬੇਖੁ ਅਜ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸੇ ਦਰਖਤ ਬ੍ਰਿਛ॥੭੨॥ ਦਿਗਰ ਕ
ਸਾਨੇ ਖਾਮਦ ਦੂਸਰਾ ਕੋ ਨਾ ਆਇਆ ਅਜੋ ਆਰ ਜੋ ਉਸ ਸੇ ਲੜਨੇ ਨੂੰ ਆਏ
ਛਾਕੁ ਕੇ॥ ਕਿ ਆਅਦ ਆਈ ਬਜੰਗੋ ਦੁਨੀ ਮਾਹ ਰੋ ਬਿਚ ਜੰਗ ਦੇ ਐਸੀ ਚੰਦ
ਮੁਖੀ॥੭੩॥ ਜਹੇ ਚੀਲ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀ ਨੇ ਸਰ ਤਾਜ ਹੈ ਗੀ ਜਿਹਾ ਦ ਸਿਰ ਉਪਰ ਦੇ
ਲੇਖਿਆ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਛਤ੍ਰਾ ਬਲਾਏ ਗੁਬਾਰਸ ਬਲਾ ਜੋ ਅੰਧੇਰੀ ਦਹਲ ਪੁਰ
ਦਾ ਬਰਕੁਸਾਦ ਉਪਰ ਤੇ ਖੋਲਿਆ॥੭੪॥ ਸਬਾਆਮਦ ਰਾਤ ਆਈ ਯਕੇ ਇਕ
ਫੌਜ ਰਾ ਸਾਜ ਕਰਦ ਇਕ ਫੌਜ ਦਾ ਸਾਜਣਾ ਕਰ ਕੇ॥ ਜੋ ਦੀਗਰ ਵਜਹ
ਦੂਸਰੀ ਵਜਾਸੇ ਬਾਜੀਆ ਰਾਜ ਕਰਦ ਬਾਜੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਾਤ ਰੂਪੀ
ਨੇ॥੭੫॥ ਕਿ ਅਫਸੋਸ ਜੋ ਘੜਾ ਅਸਚਰਜ ਜੇਹੈ ਹਾਤ ਲਾਨਤ ਹੈ॥ ਅਜੀ ਇਸ ਉਮ
ਰ ਪਿਛਲੀ ਸੇ ਵ ਅਰ ਜੀ ਜਿੰਦਗੀ ਇਹ ਜੋ ਜਿੰਦਗੀ ਹੁਣ ਜੋ ਨਾ ਜਿਉਂਦੇਹਾ ਜੀਵਿਆ
ਤੇ ਜਿਉਣੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਉਮਰ ਸੇ॥੭੬॥ ਬਰੋ ਜੋ ਦਿਗਰ ਬਿਚ ਰੋਜ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਰਉਸ਼

ਕ

ਨੀਯਤ ਤਾਫਿਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਈ ਦਾ ਫਿਰ ਹੋ ਜੋ ਸਨੂਆਂ ਸੇ ਸੂਰਜਾ ਬਰਾਮਉ ਰੰਗ ਦਰਾ
ਮਦ ਉਪਤ ਖੜੋਆਇਆ ਚੁ ਸਾਹੇ ਦਿਗਰ ਮਾਨਿੰਦ ਪਾਤਸਾਹ ਦੂਸਰੇ ਕੀ॥੭੭॥
ਸਿਪਾਹਿ ਸਪਾਹੀ ਸੂਰਮਾ ਦੁ ਦੁਹਾਦੇ ਬਰਖਾਸਤ ਉਠੇ ਅਜ ਜੰਗ ਜੰਗ ਰਾਸੇ ਐ
ਗਰਕੇ ਸਾਰਵਾਸੂਦ ਰਵੇਂ ਨੇ ਹੋਏ ਬਹਰ ਗੋਸ ਹਤੀ ਰੇਤ ਫੰਗ ਪਾਸੇ ਹਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਕੈ
ਨਾਦੇ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਕੇ॥੭੮॥ [illegible]

ਦੀਰਲਾਕੀਸੋਯਕਿ ਬਾਜੂਏ ਮਰਦਾਂ ਜੋਰੋ ਮਰਦਾਂ ਕਿਆਸੇ ਬਰਾਵੁਰਦ ਬਾਹਰ
ਆਇਆ ਚੋਸਲਾਲੀਨੇ ਦੀਹ ਜੋ ਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ਬਕਾਮ ਬਿਰੋਕੀਮਕੋਯਜ
ਕੈਮਾਂਦ ਓਰਾਸਤ ਇਕਠਾ ਹੋਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ੯੦ ਰੁਸਤਮ ਮਲ ਜਮਾ ਜਮਾਨੇ ਕੋਯਜ
ਬਜਜ਼ਬ ਰੁਸੇਦੇ ਅੰਦਰਆਮਦ ਆਇਆ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਸ਼ੇਰੇ ਪਿਆਂ ਸੇਰਪਾੜਨਵਾਲੇਕੀ
ਨਪੁਸੇਦੇ ਹਮ ਲਾਪ੍ਰਿਠਦੇਵਾਗਾਮੇ ਬਾਨੂਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹਮਚੁਨਾ ਭੀ ਆਨੇ ਦੇ ਉਨਾਦੀ
੯੨ ਬਪੇਸੀਦ ਪੋਤੇਆ ਬਕੇਸੀ ਚ ਲਾਕੀ ਚੁ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਹੈਂਗ ਮਨਿੰਦ ਸੇਰ
ਮਰਦਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂਦੀ ੯੩ ਬਜਾਯ ਸਦਰਾਮਦ ਬਿਚ ਜਾਗਾਦੇ ਆਇਆ
ਚੁ ਸੇਰੇ ਅਜ਼ੀਮ ਮਨਿੰਦ ਸ਼ੇਰ ਬਡੇ ਦੀ ਸਾਥ ਕਰੀਮ ਬਡੀ ੯੪ ਚਪੋ ਰਾਸਤ ਖਬੇ
ਨੂਸਿਧਾ ਕੀਤਾ ਖਮ ਕਰਦ ਰਾਸਤ ਸਜੇਨੂ ਬਿੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਰੇਦੇ ਸਬੋਂ ਕਮਾਂ ਕਮਾਣਾ
ਦਾ ਚਰਖ ਅਕਾਸ ਤੇ ਕੀ ਚੀਨੀ ਚੀਨ ਵਲਾਇਤ ਬਿ ਖਾਸਤ ਉਠਿਆ ੯੫ ਹਮਾਕ
ਸਕੇ ਉਸਾਕਿ ਜਿਨੇ ਨੇਜਹ ਨੇ ਜੇਨੂ ਬਿਅਫਤਾਦ ਮੁਸਤ ਡਾਲਿਆ ਬਿਚ ਮੁਠਦੇ ਯਾਦ
ਤਾਂਗਾਸਤ ਮੁਸਤੇ ਦੋਗੀਆ ਮੁਠਾਂ ਹੋਈਆ ਤਮਾਂ ਭੀ ਚਾਰ ਗਸਤ ਚਾਰਚਸਮ ਹੋਈ
੯੬ ਸ਼ਬਿਆ ਦੇਖਤ ਲਪਟੀ ਬਾਦੀਗਰੇ ਸਾਥ ਦੁਸਰੇ ਕੇ ਬਾਜਪਰ ਬਾਜ ਪੰਛੀਨੂੰ
ਚੁ ਜੋਸੇ ਸੁਰਖਾਅ ਜਦਹਾ ਸਰਦੂਲ ਜਾਦਾ ਹੈ ਬਰ ਉਪ੍ਰ ਹਮ ਭੀ ਸੇਰਨਰ ਸੇਰਨਰਕੇ
੯੭ ਚੁਨਾ ਐਸਾ ਅਫਤਾਦ ਡਾਲਿਆ ਜਿਮੀਕੁਸਤਗਾਨਸੁ ਜਿਮੀਕੁਠੇ ਹੋਇਆ ਸਾਥ
੯੮ ਕੁਸੇਗਾਨ ਗਾਸਤੀਦ ਕਿਸੇ ਤਾਈ ਨ ਹੋਇਆ ਮਕ ਸੁਦ ਕਾਮ ਪੁਜੇ ਜਨਦਾ ਕੀਮਾ ੯੯
ਅਜੇ ਜੰਗ ਉਸ ਜੰਗ ਸੇ ਜੋ ਉਨਾਨੂ ਮਾਦਰੀ ਮਾਦਹਰਾ ਬ੍ਰਤ ਮਾਦੇ ਬੀਮਾਦਰੀ ਹੋਈ
ਬਿਅਫਤਾਦ ਤਿੰਗ ਪਏ ਹਰਦੋ ਦੋਨੋ ਦਰਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਨ ਦਸਤ ਮਦਾਨ ਜੰਗਲ ਦੇ ੯੦
ਸਿਪਰ ਦਾਦ ਦੋ ਗੋਇ ਢਾਲ ਦਿਤੀ ਮੁਖ ਦੇ ਉਪ੍ਰ ਸੁਰਜ ਛਪ ਗਇਆ ਨੇਕ ਖੋਇ ਚੰਗੀ ਖੋਟ
ਲਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੯੧ ਆਸੁਦਹ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜਮਾ ਇਕਦਮਾ ੯੨ ਬਰਖਾਸਤ ਉਠੇ ਚੁ
ਹੈਂਗ ਮਨਿੰਦ ਮੀਂਸਾਰਾਂਦੀ ੯੩ ਚਾਵ ਅਰ ਜਾਂ ਉਨਾਕੇ ਹਰਦੁ ਤਨ ਦੋਨੋ ਤਨ ਕੁ ਜਹ ਗਏ ਸੁਰ
ਦਾ ਬਿਗੋਰੇ ਹੋ ਕਜਾਂ ਜੋ ਓਨਾਦੀ ਗਾਹੀ ਜਗਾ ਅਰਗਾ ਲਾਲ ੯੪ ਬਰਖਾਸਤ ਅੰਦ
ਰਆਮਦ ਬਿਚ ਕੁਦਣੇ ਦੇ ਆਏ ਮਸਕੀ ਘੋੜੇ ਨਿਹੰਗ ਸੁਰਮਿਆ ਕੇ ਬੋਜ ਸੁਤਰ
ਗੇ ਬੀਗੋ ਸਬਜ ਸੁਰਖੇ ਪਿਲੰਗ ਚਿਤ੍ਰੇ ਦੋਰੰਗਾ ੯੫ ਅ ਬਲਕ ਗਾਰਨੇ ਸਿਆਹਿਅ
ਬਲਕੋ ਸਿਆਹ ਗਾਰਨੇ ਬੋ ਜਬੇਰ ਨੁਕਰੇ ਬਰਖ ਸਅੰਦਰਾਮਦ ਕੁਦਣੇ ਵਿਚ
ਆਏ ਚੁ ਤਾਉਸ ਮੋਰ ਮਨਿੰਦ ਕਲੰਗੀ ਮੋਰਦੀ ੯੬ ਜੇਰਹ ਜੀਜੇਆਂ ਖੋਲ
ਦੇਂਦ ਵ ਅਰੋ ਖੁਫਤਾਨ ਚਿਲਤੇ ਬਜੰਗ ਵਿਚ ਜੰਗਦੇ ਜਿਬਖਤਰ ਘੋੜੇਦੀ ਸੰਜੋ ਜਿਬਾਰ
ਗਸਤ ਵਪੇਟੀਆ ਸੋ ਬਾਖਤੰਗ ਸਾਥ ਬਾਣਾਦੇ ਪਾਰਹ ਸੁਦ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਏ ੯੭ ਬਰਾਰਦ
ਸਰਾਰ ਬਾਹਰ ਆਏ ਚੰਗਿਆੜੇ ੯੮ ਬਰਖਸ਼ਾ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਏ ਚੁ
ਕੋ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਸ਼ੇਰੇ ਕੇ ਸੁਰਮੇ ਚੁ ਪੁਸਤੇ ਪਿਲੰਗ ਮਿਨਿੰਦ ਪਿਠ ਚਿਤ੍ਰੇ ਕੀ ੯੯ ਕਿਅ ਕੁਲਅਜਮ
ਗਜਰਫਤ ਅਕਲੋ ਦਸਮੇ ਦਿਆਵਸੇ ਗਈ ਹੋਸ ਅਜਾਰਿਮਾਗ ਹੋਸ ਫਿਰ ਦੇ ਤੇ ਗਏ ੧੦੦ ਚੁ
ਨਾ ਦੇਖਤ ਐਸੇ ਲਪਟੇ ਹਮਾਂ ਚ ਜਾਇ ਜੰਗ ਜਗਾ ਜੰਗਾਦੀ ਦੇ ਕਿਤੇ ਗਅਜੀਮ ਆਗਾਸ
ਤ ਜੋਤੇ ਗਾਂ ਮਿਆਨੋ ਸੂਰਾਈਆ ਤਰਕਸ ਖਤੰਗ ਤਰਕਸਾਂ ਸੇ ਬਾਣ ਗਏ ੧੦੧ ਤਾਮਾਮ ਤੋ
ਜਨਾ ੧੦੨ ਚਸੇ ਰੇ ਖੀਆਨੇ ਮਨਿੰਦ ਸੇ ਪਾੜਨ ਵਾਲੇ ਕੀ ਦੁਬਾਜਾਂ ਦੋ ਬਾਜ ਸੇ ਲਕੂ ਦੇਹੈ
ਪਿਲੰਗਾ ਚਿਤ੍ਰੇ ਜੇਸੇ ੧੦੩ ਚੁ ਜਬ ਹਬਸੀ ਬਰਦ ਦੁਜਦ ਦੀਨਾ ਰਜਰਦ ਹਫਸਬਲਾਇ
ਤਦਾ ਕਾਲਾ ਚੋਰ ਰਲੇ ਗਇਆ ਚੁਰਾ ਕੇ ਮੁਹਰ ਚੰਗੀ ਦਿਨ ਰੂਪੀ ਮੁਹਰ ਨੁਰਾਤ ਰੂਪੀ ਚੋਰ ਲੈ ਗਇ
ਆ ਜਹਾਂ ਗਸਤ ਜਗਾਨ ਹੋਇਆ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਗੋ ਬਜੇ ਮਟਦੇ ਚੁਦਗਾਰਦ ਚੁਏ ਗਰਦ ਸੇ ਹੋਏ
ਆ ੧੦੫ ਹਰ ਸੁਏ ਹਰ ਤਰਫ ਤੇ ੧੦੬ ਚੁਨਾ ਐਸੇ ਗਰਮ ਬੁਦ ਆਤਸੇ ਗਰਮ ਹੋਈ ਅਗਨੀ
ਕਾਰਜਾਰ ਜੁਧਦੀ ਬਕਾਰ ਬਿਚ ਮਰਦੋ ਹਫਤ ਸਦ ਹਜ਼ਾਰ ਸਤ ਲਾਖਾ ਸਾਇਸਤ ਚੰਗੇ ਨ
ਮਦਾਰ ਨਾਮ ਦੇ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ੧੦੭ ਜੋ ਸਿਧੀ ਸਿਧੀ ਘੋੜੇ ਐਰਾਕ ਰਾਇ ਰਾਕੀਆ ਦੇ ਗਾਜੇ
ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਬਾਦਪਾਇ ਪੌਣ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ੧੦੮ ਜਰਹੰਗ ਸਰਦਾਰ ਸਾਇਸਤ ਹਸੇ ਰ ਚੰਗੇ ਸੇ
ਰਦਤਾ ਬਦਵਕਤੇ ਤਰਦਦ ਬਿਚ ਵਖਤ ਉਦਮਦੇ ਬਕਾਰੇ ਲਾਇਕ ਦਲੇਰ ਦਿਲ ਦੇ ਵਲੇ ੧੧੦
ਬਰਾਰੀਦ ਨਆਮਦ ਬਿਚ ਰਾਜ ਨੇ ਦੇ ਆਏ ਦਾ ਅਬਰੇ ਸਿਆਹ ਦੇ ਬਦਲ ਸਿਆਹ ਕਾਲੇ
ਨਮੋ ਗਿਲ ਖੁਨ ਲਹੂਦੀ ਮਾਹੀ ਮਛੀ ਤਾਈ ਤਕ ਫਤੇ ਤੇ ਗਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਗਾਦਾਰੇ ਰਸਮਾਂ ਤਾਈ ਗਈਆ

੧੧੧॥ਗਊ ਗਾਹੇ ਤੈਂਡੇ ਰੌਲਾ ਗਾਜੀਆਂ ਸੁਰਮਿਆਂ ਦਾ ਤਿਗ ਵੁਖੀ ੧੧੨॥ਸੁਮੇ ਸ੍ਤੀਮ ਬਾਦ
ਪਾਯਾਨ ਘੋੜੇ ਫੌਲਾਦ ਪੁਲਾਦ ਪੁਸਤੇ ਪਿਲਿ ਗਿਰਿ ਮਿਸਾਲ ਪਿਠ ਚਿੜ੍ਹੇ ਦੀ ਮਨਿੰਦਾ॥੧੧੩॥ਖੁਮੇ
ਗਾਬਦਾ ਬਾਦ ਪਿਆਲਾ ਖੁਰਦ ਖਾਇਆ॥ ੧੧੪ ਤਪੀਦ ਤਪਿਆ ਆਫਤਾਬ ਸੁਰਜਾਬ
ਜਿਲਵਾ ਸਾਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦਰਾਖ਼ਤ ਲਟਕੀਆਂ ਜਰਗੀ ਤਨਾਬ ਜਰੀਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ॥
੧੧੫ ਰਵਾਸ ਤਰਾਂ ਯਮਾਨੀ ਯਮਨ ਵਲਾਇਤ ਦੀਆਂ ਤੇਗਾਂ ਕਮਰ ਦਾਸਤ ਕਮਰ ਵਿਚ ਰਖੀਆਂ
੧੧੬॥ਹੁ ਜਬ ਬਜੋਸ਼ੀ ਦ ਜੰਗ ਸਾਥ ਜੋਸ਼ ਜੰਗ ਦੇ ॥ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਕੋਸਸ ਚਲਾਕੀ ਪਿਲਿਗ ਚਿੜ੍ਹਕੀ॥੧੧੭
ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਦਰੀਯਾਇ ਨੀਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਹੜ ਵਾਂਗ ॥੧੧੮॥ਬਕਾਰਆਮਦ ਹਾ ਬਿਰਮਰਦੇ ਮਾਏ ਦ
ਸੀਸਦ ਹਜਾਰ ਤੀਲਾਖ ਜੂ ਮਰਦ ਜੁਆਨ ਮਰਦ ਸੋਹਣੇ ਮਨਿੰਦ ਸ਼ੇਰਾਂ ਕੇ ਅਜ ਮੁਦਰ ਕਾਰ ਅ
ਜਮਾਏ ਹੋਏ ਤੇਜ ਧਾਵਿਚ॥੧੧੯ ਦਿਜਰ ਹਰਬ ਜਰਾਜ ਗਾਰਬ ਕੀਤੇ ਆਮੁਖਤ ਹਕਾਰ ਪੁਖਤਾ
ਕਾਰ॥੧੨੦॥ਸੁ ਉਸਦੇ ਸੂਰਤ ਬਹਿਲਦਾਰ ਸਿਰਠਬ ਵਾਹੀਦਾ॥੧੨੧ ਯਜਿ ਕੰਜ ਬਿਚਾਰ ਕਿਮਾਰ
ਬਿ ਪੇਚੀਦਾ ਜੇ ਮਉਦਾਇਰੀਜ ਜੋਸ਼ ਰਪਬਲ ਤਾਵਲਤਾਪਿਆ ਨ ਮੇਰੀ ਜਲਉ ਪ੍ਰਜਾਦਾ ਹੋਸ ਉ
ਸਨੇ ਨਿਯਾਫਤ ਨ ਪਾਈ॥ਕਿ ਭਰਮ ਸਬਬ ਗ੍ਰਖਾਸਤ ਜੋ ਭਰਮ ਉਸਦਾ ਉਠਾਇਆ ਧਰਮਸ
ਨਤਾਫਤ ਧਰਮ ਤੇ ਓਨਾ ਫਿਰਿਆ॥੧੨੩॥ਬਿਜਦ ਮਾਰਿਆ ਚੂ ਜਬ ਚੁਆਮ ਚੌਥਾ ਕੋਸ਼ਰੇ
ਬਾਣ ਨਾਜਨੀ ਇਸ ਤ੍ਰੀਨੇ ॥ਬਖੁਰਦੋਂਦ ਸਹਰਗ ਖਾਗਇਆ ਸਾਂਗ ਗਨੁ ਬਿਅਫਤ ਦਜਮੀ
ਤ੍ਰਿਗ ਪਇਆ ਜਿਮੀ ਦੇ ਉਪਰ॥੧੨੪॥ਪਜੁ ਮਨਿੰਦਾ ਬੁਮ ਪਿਬੀ ਚੁਨੀ ਮਨਿੰਦ ਸੇਰ ਮਸਤ ਜੋਰ
ਮਸਤ ਦੇ ੧੨੫॥ਕਿ ਅਜ ਰਬਾਬਿ ਆਮਦ ਜੋਰ ਘੁਤੇ ਬਾਹਰ ਆਈ ਬਰਾਮਦ ਜਿਮੀ ਉਪਰ ਆਈ
ਜਿਮੀ ਦੋ ਖਰਾਮੀ ਦਹ ਸੁਦ ਦੂਰ ਦੀ ਹੋਈ ਪੇਕਰੇ ਨਾਜਨੀ ਅਕਾਬਾਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਖਣ ਕੇ॥੧੨
੬॥ਬਯਕਦਸਤ ਬਰਦਾਸਤ ਉਪਰ ਇਕ ਹਥ ਦੇ ਰਖਿਆ ਯਕ ਪਿਆਲਾ ਹਆਬ ਇਕ ਪਿ
ਆਲਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ॥ਬਨਿਜਦੇ ਸਹਆਮਦ ਨਜੀਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਆਈ ਚੁ ਪਰਾਉ ਕਾਬ ਮਨਿੰਦ
ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀ ਕੀ॥੧੨੭॥ਬਗੋਯਦ ਕਹਿਆ ਆਜਾਦ ਮਰਦ ਨਿਆਰੇ ਮਰਦ ਚਰਗ
ਖੁਫਤ ਹਸਤੀ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸੁਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਦਰਖੂੰਨ ਗਰਕ ਵਿਚ ਲਹੂ ਘਟੇ ਦੇ॥੧੨੮॥ਬਦੀ
ਦਨ ਤੁਰਾ ਆਮਦਮ ਈ ਜਮਾ ਦੇਖਣ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਆਈ ਹਾਂ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ॥੧੨੯॥ਈ
ਗਹੋ ਤੋਂ ਬਿਆਮਦ ਦਰ ਰੋਜਾਇ ਸਖਤ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਹੈਂ ਵਿਚ ਜਾਗਾ ਸੁਖਤ ਦੇ॥੧੩੦
ਬਾਸੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ॥ਬਿਆਰੇ ਮਲਾਸ ਲਿਆਵਾਗੀ ਲੋਬਾ ਹਸਤੀ ਹੈ ਬਯਜਦਾ ਸੁਪਾਸ
ਉਪਰ ਜਦਾਂ ਦੇ ਸਿਫਤ ਕਰਾਗੀ॥੧੩੧॥ਅਜਾਂ ਗੁਫਤ ਨਹਿ ਐਸੇ ਕੌਣ ਸੇ ਦੀਮਰਨ ਚਾਦੀ
ਦੀ ਲਿਆਈ ਤਨ ਵਾਲੀ॥੧੩੨॥ਹਰਾਕਸ ਕਿ ਖਾਹੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਚਾਹੇ ਬੁਰੋ ਮਨ ਕਹੁ ਮੈਂਨੂ ਦਿਲਮ
ਦਿਆ ਮੇ॥੧੩੩॥ਖੁਦਾਵਿੰਦ ਬਾਸੀ ਖਾਵੰਦ ਹੋ ਤੂ ਏ ਕਾਰ ਮਖੂਤੇ ਤੂ ਇਸ ਕਾਰ ਮਖਤਾ ਦੇ ਹੋ ਬਯੁ
ਕਬਾਰ ਕੁਨ ਇਕ ਬਾਗੀਰੂ ਨੇਕ ਬਖਤ ਭਲਿਆ ਤਾਲਿਆ ਵਾਲੀਆ॥੧੩੪॥ਬਿਜਦ ਪੁਸਤ ਪਾਉ
ਪਿਠ ਦੇ ਉਪਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਕੇ ਮਾਰਿਆ ॥ਕੁਸਾਦ ਸ੍ਰਬ ਚਸਮ ਖੋਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਰਵਸ੍ ਤ੍ਰਾ ਜਹਾਨ ਪੇਸੀ
ਨ ਕਸ੍ਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਰਾ॥੧੩੫॥ਬਿਆਫਤ ਦਵਾਲਿਆ ਬਰਰ ਉਪਰ ਰਬਦੇ ਬਿ
੨ ਆਵਰਿ ਜਾ ਲਿਆਈ ਉਸ ਜਾਗਾ ਵਿਚ ॥ਬਿਜਦ ਨੌਬਤ ਸ ਨੌਬਤਾ ਉਪਰ ਤ੍ਰਗੋਆਰੇ ਸਹਸਹੇ
ਜਮਾ ਸਾਹਦੇ ਸਾਦੀ ਜਮਾਨੇ ਦੀ॥ ॥ਬਗੋਯਦ ਕਹਿਆ ਕਿ ਰਾਜਾਇ ਮਾਰਾਨਿਹਾ
ਕਿ ਜਨੇ ਜਾਗਾਏ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਰਖਿਆ ਹੈ॥੧੩੭॥ਬਗੋਯਦ ਤੁਰਾ ਜਫਰ ਜੰਗ ਯਾਫਤ
ਮ ਕਹਿਆ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਫਤੇ ਜੰਗ ਕੀ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾ ਕਤ ਖੁਦਾ ਜਾਫਤ ਮੇ ਬਿਚ
ਕੀ ਮਦਦੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਫਿਰਿਆ ਦਾ ਖਾਵੰਦ ਪਾਇਆ ਹੈ॥੧੩੮॥ਪਸੇ ਆਨ ਸੁਦ ਸਰੀਮੰਦ ਹੋਇ
ਆ ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨ ਫਜੂਲ ਸੁਖਨ ਕਹਿਣੇ ਫਜੂਲ ਗੀ ਕੋ ਹਰਾਕਸ ਤੂ ਗੋਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂ ਕਹੇ ਬ
ਰਮਨ ਕਬੂਲ ਉਪਰ ਮੇਰੇ ਕਬੂਲ ਹੈ॥੧੩੯॥ਫਾਮ ਰੰਗ॥ਤਾਸਮਤਾ ਜਹਾਦਿਲ ਤਾਹੇ ਵਤਾ ਜੇ ਦਿ
ਲ ਵਾਲਾ ॥ਕਿ ਮੌਹਰ ਬਿਆਰੇ ਮਆਲੂਦ ਹਗਿਲ ਜੋ ਮਨ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ ਨੂੰ ਮੋਹ ਰੂਪੀ ਗਿਦੇ ਚਿਕ
ੜ ਤੇ ਬਾਹਰ ਗਲਿਆ ਦਾ॥੧੪੧ ਹਿਕਾਇਤ ਪੰਜਵੀ ਚਲੀ॥ ਯਤੂ ਈਰਹਨਮਾਓ ਤੂੰਈ
ਰਸਤੇ ਦੇ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ਤਰਾਜਾ ਕਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਰਜਾ ਕੇ ਰੋਜੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਰੀਮੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ
ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਖਤਾ ਬਖਸ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦਾਨ ਸ ਪਜੀਰ ਬਧੀ ਦੇ ਪੁਗਟ ਕਰਣ
ਵਾਲਾ ਹੈ॥੨॥ਕਿ ਬਰ ਤਰ ਨਦੀਦਮ ਜੋ ਬੁਲੰਦ ਦਾਮ ਤਮੈਂ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਕਜੇ ਜੋ ਉਸ ਸੇ ਦੀਗ
ਰਸ ਦੂਸਰਾ॥੩॥ਹਰ ਕਸੇ ਹਰ ਕੋਈ ਨਾਜਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆ॥੪॥ਕਿ ਮੋਸਨ ਜੋ ਸੋਸਨੀ ਰਿਗਾਦ
ਫੂਲ ਸਰੇਰਾ ਫਰੇਮੇਜਦਹ, ਸਿਰ ਕੇ ਤਾਈ ਤਲੇ ਨਮਾਰੇ ਆਂ ਗਲੇ ਲਾਲਹਦਾ ਫੁਲ ਪੋਸਤ ਦੇ

ਤਾਂਈ ਦਾਗਬਰਦਿਲਸਦਹ ਦਾਗਉਪਰਦਿਲਦੇਹੋਏ ਆਉਸਦੇਹੋਠਾਨੂ ਦੇਖਕੇ।੫
ਕਜਾਮੁਰਤੇ ਮਾਹਤਾਬੀ ਮਸਤ ਓਦੀਮੂਰਤਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਮੂਛੇ ਹੋਏਆ।੬ ਸਕਈ
ਰਖ਼ਾਜੇ ਸੋਖਤਹ ਮਤਗਾਓਆ ਅਜ਼ਮੀਜ਼ਾਨੀ ਮਸਦ ਸ਼ਿਆਮਨੇ ਜੋ ਅਧੋਹੋਇਆ
ਕਪੋਲਾਂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ।੬।ਬਕਾਰਆਜ਼ ਮੂਏ ਵਾਸਤੇ ਕਿਅਰਦੇਤ ਫ ਖਾਨਹ ਪਰਦੀਜੇ ਬੇਨੂਰ
ਦ ਬਾਹਰ ਨੇਰ ਦਿਨੇ ਹੋਈ।ਬਦੇ ਸੇਜੁਲਫ ਉਪਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਜੁਲਫਾਂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸੋਰ ਸੋਰਸ
ਗਬਾ ਮੁਬਲਸਦ ਇਸਕਪੇਚੇਨੂੰ ਹੋਇਆ ਜੁਲਫਾਂ ਦੇਖਕੇ।੭।ਗਰ ਜਬ ਆਬੇਬਦ
ਰੀਆਬ ਸੋਇ ਦਰਖਸ ਜਲਦ ਰਿਆਓ ਦੇ ਵਿਚ ਧੋਦੇ ਮੁਖ ਵਾ ਹਮਹ ਤਮਾਮ ਖਾਰਆਹੀ
ਸਦ ਦਗੁਲੰ ਰੁਖਸ ਕੰਡੇ ਮਛੀਆਂ ਦੇ ਹੋਦੇ ਫੁਲ ਮੁਖ ਉਸਕੇ ਜੋ।੮।ਬਖੂਮ ਓਬਿਚਮਟੀਦੇ
੯।ਫਿਰਾਦਹ ਹੁਮਾਂਸਾ ਜਹਆਬ ਡਾਲਦੀਸੀ ਓਛਾਇਆ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਵਿਚ ਜਲ ਦੇ।੯
ਸਦੇਮੁਖ ਦੀਅਸਤੀਸੇ ਸੁਦਹ ਨਾਮਨਰਗਸ ਜ਼ੂਰਾਬ ਹੋਈ ਨਾਮਨਰਗਸ ਫੁਲਦੇ ਪੇਰੀ ਦੇਫੁ
ਲਦੇ ਰੰਗਦੀ ਲਾਲਸ ਗਬਾ।੧੦।ਬਗੁਫਤਾ ਸਾਬਰਾਜੇ ਦੇਕਹਿਆ ਕਿ ਜੋ ਏਰਾ ਜੋਨੇਕ
ਬਖਤ ਹੋਰਾ ਜੋ ਬਾਲਿਆ ਤਾਂਲਿਆਂ ਵਾਲੇ।ਤੁਮਾਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬਿਹਿ ਦੇਹ ਜਾਇਨਜ
ਦੀਕਤਖਤ ਜਗਾਨਜੀ ਕਤਖਤ ਦੇ।੧੧।ਕਿਸਮਤੀ ਪਹਿਲੇ ਸਰੇ ਕਾਜੀਆ ਦਰਤਰਾ
ਸਤਾਲਿਆ ਦਿਕਟਕੇ।ਦਜਾਂ ਪਸ ਉਸਦੇ ਪਿਛੋ ਕਿਈ ਖਾਨਹਮਾ ਅਜ ਤੁਰਾਸਤ ਜੋ ਇਹ ਘੁ
ਤੇਰੇ ਸੇ ਈ ਹੈ।੧੨।ਨਗਾਜੋ ਰਿਗਰਪੇਸਾ ਅਉਰਤ ਕੁਸਾਦ ਨਾਤੇ ਦੂਸਰੀ ਅਉਰਤ ਦੇਖੋਲਿ
ਆ।੧੩।ਬਦਕਤ ਵਿਚ ਦਖਤਗਾਤ ਦੇ ਸੂਹਰਰਾ ਖੁਸ ਖੁਫਤਹ ਦੀਦ ਪਤੀ ਕੇ ਤਾਈ ਸੋ
ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੁਤਾਹੋਇਆ।ਖੁਦ ਦਸਤ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਸਰ ਓਬੁਰੀਦ ਸਿਰ ਉਸਦਾ ਕਟਿ
ਆ।੧੪।ਦਰਤਾਂਜਾ ਦਿਚਾਜ ਸਜਾਰਗਾਦ।੧੫।ਜੋ ਸੇ ਤੁਗੁਫਤੀ ਤੋ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਹਮਾਚਿਨੀਕਰ ਦਹਾਮਭੀ ਐਸੀ ਕਰੀ ਹੈ ਮੈ।ਬਪੇਸੇ ਤੂੰਈ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਸਰਮਨਾ ਦਰਦ
ਹਮਮਾਸਿਰ ਮੈ ਲਿਆਈ ਹਾਂ।ਬਜਾਨੋ ਦਿਲੇ ਬਰਤੁ ਸਾਬ ਜਾਨ ਦਿਲ ਕੇ ਉਪਰ ਤੇਰੇ ਆਸ ਸਬ
ਕਸੁਦਮ ਆਸਕ ਹੋਈ ਹਾਂ।੧੭।ਕਿਸ਼ਮੈ ਅਜ਼ਦੀਗਰ ਕੁਨਾਆਂ ਕਰਿਆ ਓਮਹਦ ਕੌਲ
ਤੇ ਬਸੁਤਹ ਈ ਤੇ ਬੀ ਨਿਆਸੀ ਤੂੰ ਸਿਗਕਿ ਉਸਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ।ਕੇ।ਬਰਾਮ ਜ਼ਹਰ ਸਮਸ਼ਾ
ਥਕੱ ਛੁਨੇ ਤਾਦੇ ਜਾਨਮਨ ਕੁਸਤੋ ਹਈ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਕੁਠੀ ਗਈ ਹੈ।੧੯।ਚਦੀਦਸ ਜਬ ਦੇਖਦਾ
ਆਉਸਨੇ ਸਰੇ ਗਾਜ ਏਨੋ ਜਾਂ ਸਿਰ ਨੋ ਜੂਵਾਨ ਨੋ।ਬਤਰਸੀਦ ਸਾਬਰੇ ਦੇ ਕਿ ਏਬਦ ਨਿਸਾਂ ਜੇ
ਏਬੁਰੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਵਾਲੀ।੧੯।ਚੁਨਾ ਜੋਸੀ ਬਦ ਬੁਰੀ ਤਕਰਦੀ ਖੁਦਾਵਿੰਦ ਖੇਸ
ਤੁਕਰਦੀ ਹੋਈ ਖਾਵੰਦ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਬ ਚਿ ਜੋਰੀ ਅਜੀ ਕਾਰ ਬੇਸ ਕਿਆ
੨੦।ਯਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰ ਬੇਸ ਕਰੇਗੀ।ਬਬਾਜਾ ਆਮਦ ਮਫਿਰਿਆ ਹਾ ਮੈ।ਜਿਕਰ ਦਹ ਤੁਮਨਕਰ
ਏਤੇ ਰੇ ਮੈ ਲਿਆ ਜਾਆਮਦ ਮਵਿਚ ਬੈਦੇ ਆਇਆ ਹਾ ਮੈ।੨੧।ਚੁਨੀ ਜੋਸੀ ਬਦ ਬੁਰੀ ਖੁ
ਦਾਵਿੰਦ ਕਾਰ ਖਾਵਿੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਾ ਮਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਬ ਕਰ ਦਬਾਸੀ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਚਿਨੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਸਾਈ ਕਿਮਹੈ ਤੇ ਹਾ।੨੨।ਸਰਗਾ ਸਿਰ ਤਾਈ ਦਰਗਾਂ ਜਾਂ ਦਿਹਜਾਗਾ ਦੇ ਜਿ
ਦਸਤ ਹਥੋ ਸੋ।ਬਰੇਸੁਨਿਹ ਓਸਰਾ ਬਿਜਦ ਉਪਸੀਨੇ ਦੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਦੇ।ਬਿਜਦ ਹਰ ਦੁਦਸਤ ਮਾ
ਰੇਦੋਮੋ ਹਥਾ ਦਾਜਾ ਰੋਜ ਉਸਰੋਜ।੨੪।ਬਿਸਿਆਂ ਦਾ ਖਤਸਰ ਤੋਲਿਆ ਸਿਰ ਖਾਨਹਆਮ ੨੫
ਦਬਬਾਜ ਧੁਹਆਈ ਮਤੂਕੇ।ਦਾ ਫਿਰਿਆਈ।ਬਗੁਫਤਾ ਕਹਿਆ ਕਿ ਖੋਜੇ ਦਗਾਰ
ਨਪਾਕ ਜੋਓ ਠੋਯਾਰ ਪਾਟਿਤੋ।੨੬।ਚਿ ਕਿਆ ਬਦਕਾਰ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦਈ ਕੀਤਾ ਇਹ ਕ
ਮੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਜੋਰ ਬਖਤ ਬੁਰਿਆ ਤਾਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੇ।੨੭।ਬਿਕਰਜਾ।ਬਿਹ ਜਿਸਜਾਗਾ
ਦੇ ਕਿਆਂ ਬੇਦ ਜੋ ਪਵਾਈਆ ਖੂੰਨ ਸਨਿਜਾ ਖੁਨਦੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆ ਹੁਮਾਂ ਓ ਰਾਹਗੀਰ
ਦਰਾਹ ਪਕੜਾਇਆ ਹਮਗਮਰੋਦ ਮਾਤਮਾ ਅਰਦ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ।੨੮।ਬਾਮਾਂ ਜਾਉ ਪਰ
ਸਜਾਗਾਵੇ ਇਸਤਾਦਹ ਕਰਦ ਖਣੇ ਕੀਤੋ।ਬਜਾਏਬੇ ਚੋ ਜਿਸਜਾਗਾਦੇ ਸਰਕਾ
ਜੀਅਫਤਾਦਹ ਕਰਦ ਤੋਲਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।ਹੋਮਾ ਓਸ ਸਬਲਾਸਿ ਧਨੇ।ਤੁਗਾ ਕਜਾ
ਏਨੀਸਾਫ ਕਰਣ ਵਾਲਾ।੩੧।ਬਦਿਲ ਹਰ ਚਿਦਾਰ ਦ ਬਿਚਾਰ ਦਿਲ ਦੇ ਜੋ ਕੁਛ ਰਖਦੀ ਹੈ ਸ
ਜਾਇਸ ਜਾਹਿਰ ਦਸਜਾ ਦੇਵੇ ਓ।੩੨।ਬਫਰਮੂਦਾ ਫੁਰਮਾਇ ਜੋਲਾਦਰਾ ਚੋ ਰਾਖਲਾਨੂ
ਮੋਰ ਬਖਤ ਬਾਰਿਆ ਤਾਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਨੋ।ਕਿ ਈਸ ਮਲਦਾ ਕੁਨ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਮਾਰ
ਕਰੋ।੩੩।ਰ [illegible] ਬਲਾਰਜੋ ਹਿਰ

ਆਮਦ ਬਿਰਕੀ ਮਣਦੇਆਆਇਆ ਚੁਸਰੇਵੇਗਿਗਾ ਮਨਿੰਦ ਸਭੁਭਾਰੇਦੀ॥
੩੪॥ਬਦ ਕਰਦਹਾਅਮ ਬੁਰਾਕੀਆਂਹੈਂ ਤੋਂਰਖੁਦ ਸੁਭਾਉਆਪਣਾਕੌਣਤਹੈ॥੩੫
ਨਮੂੰਦਹ ਕੀਤੀ ਬਖਸਮੈਂਥੀਆਂ ਸਾਬਨੇ ਤ੍ਰਾਏਸਾਬੁਉਸਦੇ॥੩੬॥ਸੁਮਾਅਨਖਤਾ
ਤੇਰੇਮੈ ਗੁਨਾਹਕੀਤਾਹੈ॥ਬਬੇਮਸਲਹਤ ਬਿਨਾਸ ਬਾਹਤੇਕੀਤਾਹੈ॥੩੭॥ਅਹ
ਦ ਕੌਲ ਤ ਪਾਤਿਮਨ ਖਤਾਕਰਦਹਾਅਮ ਤੇਰਾਮੈ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾਹੈ॥ਕਿ ਏਜਿਗ
ਰਜਾ ਏਪਿਆਰੀਜਾਨਦੀ ੩੮॥ਦਰਾਈਕੁਸਮਕਿਸਦਾਸਤੇਇਸਨੂੰ ਕੁਹਾਂਮੈ॥
੪੦॥ਕਿਖੁਨੇਅਜੀ ਜੋਖੂੰਨਇਸਦਾ ਬਰਸਰੇਖੁਦਕੁਨਮ ਉਪਾਇਆਪਣੇਏਕ
ਰਾਮੈ॥੪੧॥ਚਿਖੁਸਤਰੇ ਕਿਆਚੰਗੀਬਾਤਹੈ॥ਵਮਨਹਜਰਤੇਕਾਬਹਅੱਲਹ
ਵਮਾਮੇਹਜਰਤਅਲਾਦੇ ਮਕੇਨੂਜਾਦੀਹਾਂ॥੪੨॥ਖਾਸ ਚੰਗੀਆਚੀਜ॥੪੩॥
ਕਾਮਗਾਰੀ ਮੁਰਾਦਹਾਸਲ ਕਰਦੇਵੇਗਾ॥੪੪॥ਦਰੇਗਾਅਜਕਬੌਂਲਜਦਾਏਸ ਧ
ਵੈਮ ਅਫ ਮੇਸਹੋਕ ਬੀਲੇਸੇਜੁਦੀਹੋਊਗੀਮੈ॥ਬਾਸਅਬਬਾਜ ਹੋਵਾਂਗੋਫਿਰਿਅੰ
ਵਾਗੀ॥੪੫॥ਮਤਾਏਨਕਦ ਦੌਲਤ ਰੋਕੜੀ੪੬॥ਦੁਬੇਰੂੰਬਰਾਮਦ ਜਬਬਾਹਰ
ਆਈ ਦੁਸੇਮੌਜਲਸ ਪੰਜਮ ਜੁਲਸ॥੪੭॥ਬਬਾਜਫਿਰਿਆਈ ਨੀਮਸਬਅ
ਨਿ ਧੀਰਾਤ॥੪੮॥ਚਿਆਮਤਅਜੀਮੇ ਜੋਜੋਰੀਜਾਬਤੀਆ ਗਿਰਾਂ ਭਾਰੀ॥੪੯॥ਬਿ
ਦਾਮਤ ਜਾਣੇਆ ਆਲਮ ਮੈਸਾਰਦੇ ਕਜਾਜਾਏਗਾਸਤ॥ਕਿ ਸਜਾਗਾਰਾਈਹੈ
ਹਿਦਾਨਦਕਿਆਜਾਣੀਏ ਕਸ ਕੈਸਾ ੫੦॥ਕਿ ਤੋ ਸਨਤ ਬੇਰੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾਨਸੁਭਾਉ
ਮਨਿੰਦ ਚਰਾਗੋਕਨਮ ਦੀਵੇਵੇਕਰਾਂਮੈ॥੧॥ਹਿਕਾਇਤ ਵੇ ਵੀ ਚਲੀ॥ ਹ
ਨਫਰਸੇ ਕੁਲੀਚੇ ਨਫਰਰੇ ਨਾਈਂਬਾਹੋਦੇ ਨਫੂਰ ਨਾਬਾਜਾਹੋਵੈ ੨॥ਕਿ ਹੁਸਨਲਜਮਾ
ਪੈ ਲਸਤ ਜੋਹੁਸਨਵਾਲੇਚਹਰੇਵਾਲੀਸੀ ਰੋਸਨਜਮੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾਨਾਦਿਲਕੀਸੀ
ਜਾਂ ੩॥ਵ ਅਰਉਸਦਾ ਕੈਸਰੇਸਾਹ ਕੈਸਰੇਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਦਾ॥ਏਸੀ॥ਦਰਖਸਿੰਦ ਏਸ
ਮਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾਨਸੀਮਾਨਿੰਦ ਸੂਰਜਕੇ ਰਖਸਿੰਦ ਹਮਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਮਨਿੰਦ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਦੇਸੀ੪॥ਯਕੇਰੋਜਰੋ ਸਨ ਇਕ ਦਿਨ ਦੇਚੜਿਆ ਬਰਾਮਦਾਸਿਕਾਰ ਆਏ
ਆਦਾਸਤੇਸਿਕਾਰਦੇ॥ਹਮਹਖੁਸਅਜ ਤਮਾਮਾਚਿਤ੍ਰਿਜੇ੫॥ਬਪਹਨ ਮਦਾਨ
ਅੰਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ਬਨਖਜੀਰਗਾਹ ਬਿਚਸਕਾਰਦੀਜਾਗਾਦੇ॥ਬਿਜਦਗੋ
ਰ ਮਾਰੇਬਾਗਾਂਸਿੰਘੇ ਆਹੂ ਪ੍ਰਿਗਾ੬॥ਦਗਆਮਦ ਆਉਂਦਾਭਾਇਆ॥ਚੁਰਖਸਿੰਦਾ
ਮਾਹੇ ਮਨਿੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲੇਚੰਦ੍ਰਮਾਦੇ੭॥ਦਰਾਮਦ ਆਏ ਬਯਕਜਾਇ ਮਖਤ ਬਿਰਾਏ
ਕਜਾਗਾਸਖਤਦੇ॥੮॥ਰੋਜ ਦਿਨ ਇਕਬਾਲ ਪ੍ਰਤਾਪਦਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤੀਦੇਗਾ॥ਕਾਮ
ਗਾਰੀਹਦ ਮੁਰਾਦਹਾਸਲਕਰੇਗਾ॥੯॥ਬਜੁੰਬਸਦਰਾਮਦ ਬਿਚਹੁਸੇਆਏ
ਕਿਬਰਆਹੂਏਜਕ ਜੇਉਪ੍ਰਹਰਣਇਕਦੇ ਬਰਾਮਦਵੁਸੇਰ ਆਵੇਦੇਸੇਰਾ॥੧੦॥ਸਨੇ
ਨੋਕਾਨੇਜਿਆਂਦੀਆਂ ਸ੍ਰਿਅੰਦਾਖਤ ਡਾਲੀਆਂ ਚਕਾਹ ਮਨਿੰਦ ਧਾਦੇਸੁਰਮਿਆਂਤੇਪਾ
ਰਨਿ ਕਲਗਾਈਆ॥੧੧॥ਚੁਨਾਂ ਜਬ ਪਰਰਾਂਸੂਦਹ ਬਰਖਾਉਦੇਹੋਣਾਂ ਪ੍ਰਹਜਿਕਰ
ਗਾਸੁਮੁਦਹ ਪ੍ਰਹਣਇਲਾਂਸੇ ਹੂਆ॥੧੨॥ਚਕਾਚਾਕ ਬਰਖਾਸਤ ਕਣਾਕਣੀਸਬ
ਦਉਠਿਆ ਨੋਕ ਸਿਨਾ ਨੋਕਾ ਬਰਛੀਆਕੀਕਿਆ॥ਜਕੇ ਕੇਦਲ ਬੁਸਤ ਬੁਲਾਰਾ ਖੇਜਉ
ਠਕੇ ਅਜਬਰਾਮਦਜਹਾਂ ਆਇਆਜਹਾਨਸੇ॥੧੩॥ਚੁ ਜੈਸੇ ਸੂਰੇ ਕੁਰਨਾਲਨੂੰ ਸਰਾ
ਫੀਲ ਸਿਵਜੀ ਦਮਸੇਜਦਹ ਦਮਮਾਰਦਾਹੈ॥ਬਹਮਮੇਜਦਹ ਆਪਸ ਮੈਂਮਰ
ਜਾਦੇਜਿਥੇਕੋਈਹੁੰਦਾਹੈ ਓਥੇਈਮਰਜਾਦਾਹੈ॥੧੪॥ਗੁਰੇਜ ਸੁਦਰਾਮਦ ਭਜਣੇਵਿਚ
ਲ ਆਈ ਸਿਪਾਹ ਸੈਨਾ॥ਬਰਾਬਦਰਾਮਦ ਬਿਚ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇਆਏ॥ਹੁਮਾਂਓ ਗਰਬਸਾਹ
ਮਗਰਬਦੁਲਾਇਤਦੇਪਾਤਸਾਹੁਦੇਨੋਕਰ॥੧੫॥ਮਕਿਤ ਨਹਾਬਿਮਾਂਦਹਾਅਸਤ ਇਕਲਾ
ਰਹਿਆਹੈ॥ਬਵਿਚ ਵਕਤ ਪੇਸੀਨ ਵਖਤ ਸਿਆਮਕੇ ਸਮਸ ਚੁਗਰਬ ਸੂਰਜ
ਜੈਸੇਅਸਤਹੁੰਦਾਹੈ॥੧੬॥ਚੁਤਾਬਸਨਮਾਨਦ ਜਬਤੇਜੀਉਸਕੀਜਾਂਹੀ ਸਵੇ ਦਸਤ
ਗੀਰ ਹੋਇਆਹਥਦਾਪਕੜਨਾ ਹਦਜਾਦੇ ਜੈਸੇਹੋਰ ਸੁਣਦ ਨੋਦਾਹੈ ਸਬਰਾ ਅਸੀਰ

ਵਖਤ ਫਤਹੇ ਕੈ ਦਾ ॥੧੧॥ ਬਬਸਤੰਦ ਬੰਨਕੇ ਬੁਰਦੰਦ ਸੂਹ ਲੈ ਗਏ ਸਾਹ ਨੂੰ ਨਿਜ਼ਦ ਸਾਹ
ਨਜੀਕ ਆਪਣੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ॥੧੨॥ ਮਾਹ ਅਫਕਨੇ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਹ ਦੇ ਡਾਲਣ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ॥
ਮਚੁ ਬੁਰਦੰਦ ਮਾਹ ਜੈਸੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂ ਪਾਸ ਸੂਰਜ ਦੇ ਐਸੇ ਲੈ ਗਏ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ॥੧੫॥
ਬਖਾਨ ਹਖਬਰ ਆਮਦ ਬਿ ਚਪਾਰ ਦੇ ਖਬਰ ਆਂਈ ਸਾਹ ਬਸਤ ਪਾਤਸਾਹ ਬਿਨੇ ਦਾ ਦੂਜਰੀ
ਚੋਗੀਦੀ ਵਆਰ ਮਰਦੀ ਗੁਜਸਤ ਮਰਦਮ ਦਿ ਗੁਜਰ ਗਈ ॥੧੯॥ ਨਸਸਤੰਦ ਬੈਠੇ
ਬਮਜਲਸ ਵਿਚ ਮਜਲਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦਿਲ ਸੋਗਵਾਂ ਦਪਿਨ੍ਹਾਂ ਚਲਾਉ ਦੇਹੋ ਗੁਜ਼ੇ ਵਜਾਂਸਾ
ਹਖਿਜਲ ਓਸ ਸਾਹ ਦੀ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਸੋ ॥੨੦॥ ਚੁ ਜਬ ਬਿਸਨੀਦ ਈ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਇਹ
ਖਬਰ ਜੁਸਤੰਦ ਚੂਣ ਬਏ ਰਗਿ ॥੨੧॥ ਬਪੋਸੀਦ ਪੋਸੀ ਭੂਮੀ ਕਬਾਏ ਭੂਮਦ ਲਾਇਤ ਦੀ
ਬਖਤ ਣੀ ਬਜੀ ਕਾਠੀ ਬਰਨਸ ਜਸਤੋ ਉਪ੍ਰ ਬੈਠੀ ਬਿਆਮਦ ਆਈ ਬਜਾਏ ਬਿਚ ਜਾਗਾ
ਦੇ ਜਿਥੇ ਮਜਲਸ ਸੀ ਬਈਸੇ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦੇ ਹੈ ਕਿਨ੍ਹੀ ॥੨੨॥ ਚੁ ਬਾਦ ਮਨਿੰਦ ਪੌਣ ਦੇ ਬਤ
ਰਕਸ ਨਿਹਾਦ ਸਾਬਤ ਰਕਸ ਦੇ ਰਖਿਆ ॥੨੩॥ ਬਪੇਸੇ ਅਗੇ ਰੂਗਰ ਗੀਦ ਹਅਬਰੋ ਮਨਿ
ਦਗਜਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲ ਦੀ ਚੁਦਗਰਿਦ ਹਜੇਰ ਮਨਿੰਦ ਪਾਣੂੰ ਣਵਾਲੇ ਸੇਰ ਦੀ ॥੨੪॥ ਵਿਆ
ਕਰਦ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਉਮਰ ਬਖਰਕਭ ਦੌਲਤ ਸ਼ਾਦੋ ਆਜਾਦ ਬਖਤ ਨਿਆਰੇ ਕਰਮਾਂ ਵਾ
ਲੇ ਸੰਜਾਦਵਾਰ ਦੇ ਹੋਸ ਲਾਇਕ ਛਤ੍ਰ ਦੇ ਹੈ ਸਾਇਆ ਨਤਖਤ ਸਾਨਿਤ ਖਦੀ ਹੈ ॥੨੫॥ ਅ
ਜਬਹਰ ਕਾਹ ਵਾਸਤੇ ਪਾਹ ਕੇ ॥ ਦਸਦ ਸਵਾਰੇ ਦੇ ਬੈਸ ਅਸਵਾਰ ਯਕ ਅਜ ਸਕਲ ਸਾਹ ਇ
ਕ ਸਕਲ ਸਾਹ ਕੀ ਸੋ ਹੈ ॥੨੬॥ ਬਿਹਤ ਰਹੁਮਾਨ ਸਤ ਚੰਗੀ ਓਬਾਤ ਹੈ ਅੰਹਾਂ ਉਨਾਂ ਤਾਈ ਬਿ
ਦਿਹ ਦੇ ਦੇਈ ਦੇ ਵਿਗਾਰ ਨਹ ਨਹੀ ਤਾ ਖੁਦ ਆਪ ਸੁਓ ਮੌਤ ਬਰਸਗ ਬਿਨਹ ਮੌਤ ਉਪ੍ਰ ਸਿਰ ਦੇ
ਰਖਾ ॥੨੭॥ ਬਲਰਜੀਦ ਕੰਬਿਆ ਬਰਖੁਦ ਉਪ੍ਰ ਆਪਣੇ ਚੁ ਬਰਗੇ ਸੁਮਨ ਮਨਿੰਦ ਪਤ੍ਰ ਦੇ
ਬੇਰ ਕੀ ॥੨੮॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਈ ਇਹਾ ਹੁਮਾਨਾ ਓਤਾ ਤੁਰਾ ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਖਬਰ ਕੰਦ ਭੁਲਜ
ਣਾ ਪਟੇ ਗਾਮੁਨੀ ਆਦਮੇ ॥੨੯॥ ਚੁਨ ਐਸਾ ਈ ਇਹ ਨਦਾਨ ਮਅਗਰ ਸਾਹ ਬਾਸਦ ਜ਼ਾ
ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਜੇਕਰ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਵੇ ਜੁਆਨਾ ॥੩੦॥ ਕਸੇ ਸਾਹ ਜੇ ਓ ਕੋਈ ਹਸਤ ਹੋਵੇ
ਬਿਗੀਰਦ ਮਕ ਨੂੰ ਕਲੇਜਾਵੇ ਬੁਨਹਾਈ ਪੋਸੀਦ ਸੁਖਨ ਬਹੁਤੇ ਹੀ ਗੁਝੇ ਬਾਓਬਰਾਂਦ
ਸਾਬ ਉਨਾਦੇ ਚਲਾਏ ॥੩੨॥ ਤਈ ਦੀਤੁਸੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਚੁਨ ਜੈਸਾ ਕੇਅ ਜਮਲਕ
ਯਸਦਾ ਜੇ ਮੁਲਖ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਕੇ ਸੋ ਬਰਾਵਰ ਦਗਾਰਦ ਉਪ੍ਰਾਲਿਆਏ ਪਟਾ ॥੩੩॥ ਸਬਾ
ਦ ਨਜਾਣੀ ਦੇ ਬਨਦ ਜ਼ਦਾ ਹੋ ਵੇਤਾ ਖਤੋ ਦੇ ਵਨਾ ਬਰਮੁਲਕ ਸਖਤ ਉਪ੍ਰ ਮੁਲਕ ਦੇ ਸਖ
ਰਦਸਤ ਸਿਆਦਿਹਮ ਕਾਹੀ ਆਗਾਂ ਦੇ ਦੇਵਾ ਮੈ ਪਾਹੀਆ ਕੇ ਤਾਈ ਅਜਾ ਉਸ ॥੩੪॥ ਹੁਮਾ
ਓਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਮਹ ਬੁਧੀਆਂ ਕੈਦੀਆ ਕੇ ਤਾਈ ਪੇਸ ਖਾਂਦ ਅਗੇ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਮੂਦ
ਕੀਤੇ ਵ ਉਸ ਕੇ ਕਿਓਗਨਿ ਸੋਂਦ ਜੇਉ ਸਕੇ ਤਾਈ ਬੈਠਣ ਲਿਆ ॥੩੫॥ ਤੁਆਜਾਦ ਗਸਤੰ
ਤੁਨਿਆਗਾਹੁੰ ਦਾਸੀ ਅਜੀ ਇਸ ਸਹ ਲਚੀਜ ਤੁਛ ਚੀਜ ਸੇ ॥ ਬਗੀਰ ਲੈ ਅਜ ਜਾਂ ਅਜੀ
ਜ ਜਾਨ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਤੁਸਾ ॥੩੬॥ ਬਾਬੁਦਾਦ ਤੇਜੀਦ ਦਿਤੀ ॥੩੭॥ ਬਿਜਦ ਤਾਜੀਆਨੇ ਹਿ
ਮਾਰੇ ਹੈ ਕੋਰੜੇ ਬਹਰੇ ਚੁੰ ਹਚਾਰ ਉਪ੍ਰ ਹਰ ਕਿ ਸੇ ਦੇ ਚਾਰ ਚਾਰ ॥ ਬਗੁਫਤਾ ਕਹਿਆ ॥੩੮॥
ਕਿਆਮਤ ਦੀਨ ਜੋ ਆਏ ਹੈ ਦਰੀਜਾ ਦਿਖਾਇ ਇਸ ਜਗਾ ਦੇ ਵਜਾਕਾਹ ਨੇਸਤ ਅਰ ਉਸ ਜਾਗਾ ਪ
ਹਨਰੀ ਬਾ ॥ ਕਿ ਇਜਦ ਦਹੂ ਵਾਹਸਤ ਇਕ ਰਾਵਾ ਹੈ ਯਜ਼ਦਾ ਫਕੇਸਤ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਜੋ ਇਕ ਹੈ ॥
੩੯॥ ਦਵੇਗੇ ਮਰਾ ਬਰਗਾਫੂਲੇ ਗੁਆਹਸਤ ਝੂਠ ਮੇਰੇ ਉਪ੍ਰ ਗੁਨਾਹ ਦੇ ਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆ
ਹਹੈ ਸਪਨਾਹੇ ਆਸਰਾ ॥੪੦॥ ਰਹਾਈ ਦਿਹਾਂਦੂ ਖਲਾਸੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਖੁਦਾਵੰਦ ਤਖਤ ਖਾਵੰਦ
ਤਖਤ ਦੇ ਨੂੰ ॥ ਵਿਦਾਗਸਤ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਜਲੋ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ਸਖਤ ਜਗਾ ਸਖਤੀ ਕੀਸੇ
੪੧॥ ਸਬੋ ਜਪਾਨ ਸਬੁਜਰਿਗ ਦਾਸ ਉਰਅਸਤ ਅਕਲ ਦਾ ਹੈ ਅਕਿ ਜੋ ਦਰੋ ਵਕਤ ਸਬਦਿ
ਰਵਖਤਗਾਤ ਦੇ ਭੂਖੁ ਸੋ ਰੋਜ ਜੋਗ ਐਸੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਰਿਨ ਜੇਗਾ ਦੇ ॥੪੨॥ ਏਹਿ ਕਾਇਤ ਸਤਵੀ
ਚਲੀ ॥੯॥ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਗਿਣਤਾ ਕੇ ਤਾਈ ॥੧॥ ਤਬੀਅਤ ਬਗਾਬੁਅਸਤ ਖੋਜਿ
ਸਰੀਖਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਹੁਸਨ ਲਜਮਾਲ ਸੁੰਦ੍ਰ ਚੇਰਾ ਸੀ ਜਿ ਸਦਾ ਚੁ ਜੋ ਫਜੀਲਤਕ
ਮਾਲ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰਣ ਥੀ ਜਿਸਦੀ ॥੨॥ ਕਿ ਇਸਫੰਦ ਯਾਰ ਜੋ ਇਸਫੰਦ ਯਾਰ
ਨਾਉ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਸੀ ਅਜ ਜਗਾਰ ਖਤ ਬੁਰਦ ਜਹਾਨ ਸੇ ਅਸਬਾਬ ਲੈ ਗਇਆ ॥
ਜੋ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੀ ਸੋ ਖਾ ਪੀ ਗਇਆ ਇਆ ਅਸ ਬਾਬ ਹੈ ॥ ਨਸ ਬਨਾਮ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਾ ਖਤ
ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਬ ਉਪ੍ਰ ਬਾਮ੍ਰਸਪੁਰਦ ਬਰਮਨ ਸਾਹ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ॥੩॥ ਅਜ਼ ਉ

ਸਣੀ ਵਖਤਰੇ ਬੇਟੀ ਹਮ ਭੀ ਚੁਪੱਰ ਹੋਊਆਇ ਮਾਨਿੰਦ ਪੰਛੀ ਹੁਮਾ ਕੇ ॥ ਦੌਲਤ ਫਜਾਇ
ਦੌਲਤ ਦੇ ਵਧਾਉਣਵਾਲੀ ॥੪॥ ਦੁ ਜਬ ਅਜ ਈਜਹਾਂ ਬੁਰਦ ਰਖਤ ਇਸ ਜਹਾਨ ਸੇ
ਲੈਜਾਣਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਸਬਾਬਾ ਮਰਣ ਲਗਾ ॥ ਬ ਉਪ੍ਰ ਵੁਖਤਰ ਸਪੁਰਦੰਦ ਬੇਟੀਨੂ
ਸੌਪਿਆ ਆਂ ਉਸਨੇ ਤਾਜ ਉ ਤਖਤ ਛਤ੍ਰ ਤੇ ਤਖਤਾ ॥੫॥ ਨਸਸਤੰਦ ਬਰ ਤਖਤ ਬੈਠੀ ਉਪ੍ਰ
ਤਖਤੇ ਭੁਮੀਦ ਹੁਮਾਂਇ ਹੁਮ ਵਲੌਇਤਦੀ ॥੬॥ ਕਿ ਬੁਸਤਾਂ ਬਹਾਰ ਸਤ ਜੇ ਬਾਗ ਬਹਾਰ ਦੇਂਦੀ
ਹੈ ਸੂਰਤ ਫਜਾਇ ਸੂਰਤ ਦੇ ਬਧਾਉਣਵਾਲੀ ॥ ਦੁ ਬੁਰਾਜ ਸਤ ਜਬ ਹੁਜਰੇ ਬਰਦੇ ਉਪ੍ਰ ਉਸ
ਦੇ ਸਬਜ਼ ਏ ਬੂਟਾ ਨੌਬਹਾਰ ਨਵੀਨ ਬਹਾਰ ਦਾ ਜੁਆਨੀ ਭੁਪੀ ॥੭॥ ਬਨੌਬਤ ਰਸੀਦ ਜਾ
ਬਨਵੀਨ ਤਾਂ ਦੇ ਪਹੁਚੀ ॥ ਚੁ ਐਸੇ ਬੁਸਤਾ ਬਾਗਾਂ ਦਾ ਗੁਲੇ ਫੂਲ ਸੁਰਖ ਬੇਰੂ ਕਸੀਦ ਸੁਰਖੀ
ਨਬਾਹਰ ਖਿਚਦਾ ਹੈ ॥੮॥ ਬ ਹੁਸਨ ਆਮਦ ਬਿਚ ਸੁੰਦ੍ਰਤਾ ਦੇ ਆਈ ਸਤੂ ਏਨ ਉ ਬਹਾਰ
ਪੰਪੀ ਸੀਏ ਨਉ ਬਹਾਰ ॥ ਚੁ ਮਾਹੇ ਮਸੀਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਕਿ ਬਰ ਖੁਰਦ ਜੋ ਉਪ੍ਰ ਆਪਣੇ ਕੂਨਦ ਨੌਬ
ਹਾਰ ਨਸੀਬ ਹਾਰ ॥੯॥ ਮਿਜਾਜ਼ ਸਜਿਤ ਫਲੀ ਖੇ ਉਸਕੀਲ ਫੂਕਾ ਪਨਕੀ ॥ ਬਹੂ ਦਰ ਰਸੀਦ ਬਾ
ਹਰ ਪਹੁਚੀ ॥ ਜੁਆਨੀ ਜੁਆਨੀ ਨੇ ਜਿਆ ਰਾਜ ਪ੍ਰਚਾਣਤਾ ਬਰ ਦੇ ਕਸੀਦ ਉਪ੍ਰ ਉਸਦੇ ਖਿਚੀ ॥
੧੦॥ ਵਿਦਾ ਸੁਦ ਵਿਦਾ ਹੋਈ ਅਜ਼ ਉਸਸੇ ਹਾਲਤ ਫਲੀ ॥ ਜਾਜ ਫਾਲ ਫੂਕਾ ਪਨ ਕੀ ਖੇ
ਲਾਦਰਾਮਦ ਬਬਾਜ ਆਈ ਫਿਰ ॥੧੧॥ ਸਾਹਨਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਣੀ ਹੋਕੇ ॥
ਬਕਲਮ ਅੰਦਰ ਸਾਬ ਕਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਵੇਖਤ ਕਾਗਜ ਮਹੀ ਕਾਗਜ ਦੇ ਮੂੰਹ ਲਪਟ
ਈ ਪ੍ਰਿਥੀ ॥ ਦਫ਼ਤ੍ਰ ਵਿਚ ਲਿਖ ਲਈ ਆਮਦਣ ਤੇ ਖਰਚ ॥੧੨॥ ਰੀਹ ਗਨਿਗਾਰ ਮੋਤੀਆਂ
ਦੇ ਪਖਣਵਾਲਾ ਜਵਾਹਰ ਬਿਚਾ ॥ ਕਿ ਬੁਚਦ ਲੋਗਾ ਈ ਅੰਦਰੂਨਾ ਅੰਦਰ ਸੂ ਉਸਨੂ ਬਦ
ਕਤੇ ਗੁਬਾਹ ਬਿਚ ਵਖਤਰਾਤ ਦੇ ॥੧੩॥ ਬਿਆਂਵੇਖਤ ਲਪਟੀ ਬਾ ਸਾਥ ਉਸਦੇ ਵੁਸੇਚ
ਰਮਾਹ ਨੌਮਹੀਨੇ ਸਫਰੇ ਮਾਂਦ ਰਹਿਆ ਅਜਤ੍ਰਪੰਸਾਹ ਤੁਖਮ ਸਾਹ ਕੇ ਸੋ ॥੧੪॥ ਚੁ ਜਬ
ਨੁਹ ਮਾਹ ਹਾਸਤ ਨੌਮਹੀਨੇ ਹੋਏ ਬਆਂ ਸਾਥ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਨੀ ਪੇਟ ਰਹੇਨੂ ॥ ਬਕੇਸਸਦ
ਰਾਮਦ ਬਿਚ ਖਿਚਣ ਦੇ ਆਈਆਂ ਰਫੋਖਸੂਤਨੀ ਰਗਾਂ ਢੀਗੇ ਤਨਵਾਲੀ ਕੀਆਂ ॥੧੫॥
ਤਵਲਦ ਪੈਦਾ ਸੁਦ ਹੋਇਆ ਸੁ ਉਸਕੇ ਕੋਦਕੇ ਬਾਲਕ ਸੀਰ ਖਾਰ ਦੁਧ ਪੀਣਵਾਲਾ ॥ ਕਿ
ਖੁਦਸਾਹ ਸਹਅਫਕਨੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੁ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਦੇ ਡਾਲਨਵਾਲਾ ਨਾਮਦਾਰ ਨਾਮ
ਦੇ ਰਖਣਵਾਲਾ ॥ ਸਿਰਰੋਜ ਜਹਾਂ ਤੇ ਦਸ ਹਾਂਨਾ ਵਿਚ ॥ ਬਸੰਦੂਕ ਬਿਚ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਓਰਾ ਉਸਕੇ
ਤਾਈ ਨਿਗਾਹ ਦਾਸਤ ਆਂ ਨਿਗਾਹ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਉਸਨੇ ॥੧੬॥ ਜਿਮ ਸੱਕੋ ਅੰਬਰ ਪਹਾਣੀ
ਬਲੁਦ ਦਾ ਗੋਹਾ ਫਿਤਰ ਕਸਤੂਰੀ ਆਂ ਵੇਖਤੰਦ ਲਪਟਾਇਆ ॥ ਬਰੇ ਊਦ ਉਪ੍ਰ ਧੂਪ
ਧੁਖਾਇਆ ਅਜ ਜਾਫਰਾਰੇ ਖੋਤੰਦ ਕੇਸਰ ਸੋ ਡੋਲਿਆ ॥੧੭॥ ਬਦਸਤੌ ਅੰਦਰੂ ਬਿ
ਚ ਹਥ ਦੇ ਦਾਸਤ ਰਖਿਆ ਓਰਾ ਉਸਦੇ ਅਕੀਕ ਹੀਰਾ ਆਮਿਕ ਭੂਧੇ ਦੇ ॥੧੮॥ ਦਾਦੌਸ
ਤ ਰਖੀ ਬਰ ਮੁਬਾਰਿਯ ਜਦਾ ਨਿਪਾਕ ਉਪ੍ਰ ਸੁਕਰਾਨੇ ਯਜਦ ਪਾਕ ਕੋ ਧੰਨਤਾ ॥੨੦॥
ਸਸਤੰਦ ਬੈਠੇ ਬੇ ਬਰੋਦ ਲਬੇ ਉਪ੍ਰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੀ ਛੇਦੇ ਗਾਜਰਾਂ ਧੋਬੀ ॥੨੧॥ ਹਮੀਖਾ
ਸਤ ਭੀ ਐਸੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਓਰਾ ਜੋ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਬਦਸਤ ਆਵਰੇ ਦਾ ਬਿਚ ਹਥ ਦੇ ਲਿ
ਆਵੇ ॥ ਕਿ ਸੰਦੂਕ ਬਸਤਹ ਜੋ ਸੰਦੂਕ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਨੂ ਸਿਕਸਤ ਆਵਰੰਦ ਤੋੜ ਲਿਆਕੇ ॥
੨੨॥ ਦੁ ਬਾਜੂ ਬਕੋਸਸ ਜੋ ਸਾਥ ਦੋਨੋ ਬਾਹੀਂ ਆਂ ਦੀ ਚਲਾਕੇ ਦੇ ਦਰਾਮਦ ਅਜਾ ॥ ਲਿਆਇਆ ਉ
ਸਨੂ ॥ ਬਦਸਤ ਬਿਚ ਹਥ ਦੇ ਦਰਾਮਦ ਲਿਆਇਆ ਮਤਾਏ ਗਿਰ ਦੌਲਤ ਭਾਰੀ ॥੨੩॥
ਸਿਕਸਤੰਦ ਤੋੜਿਆ ਮਹਰਸ [illegible] ਉਸਨੇ ਬਰਾਏ ਵਾਸਤੇ ਪਦੀਦ ਆਮਦ ਹ ਪ੍ਰਗਟ
ਆਇਆ ਜਾ ਉਸਸੇ ਦੁਰਖਸਿੰਦ ਮਾਹ ਮਾਨਿੰਦ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਾ ॥੨੪॥ ਵਜਾਂ
ਗਾਜਰਾ ਅਰ ਉਨਾ ਧੋਬੀ ਆਂ ਦੇ ਖਾਨਾ ॥੫ ਕੋਦਕ ਬਾਲਕ ਚੁ ਨੇਸਤ ਜੋ ਨਹੀ ਥਾ ॥ ਈਹਮ
ਇਹ ਭੀ ਮੈਨੂ ਦੁਸੋਸਤ ਬਸੋਸ ਹੈ ॥੨੫॥ ਬਿਆਂ ਵੁਰਦ ਓਹਾ ॥ ਲਿਆਇਆ ਓਰਾ ਉਸ
ਕੇ ਤਾਈ ਰੀੜ੍ਹੇ ਫਤਆਂ ਮਕੀਕ ਲਾਇਆ ਉ ਜਨੇ ਹੀਰਾ ॥ ਸੁਕਰਕਰਦ ਧੰਨਤਾ ਕੀਤੀ
ਆਜਮ ਬੁਤਾ ਆਮਿਕ ਭੂਪਾ ॥੨੬॥ ਪਦਰਵਰ ਪਾਲਣ ਸਰਾ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਪਿਸਰ ਏ ਅਜੀਮ
ਪੁਤ੍ਰ ਬਡਾ ਕੀਤਾ ॥ ਬਸਾਂ ਦੇ ਖੋਦਾ ਕਿਬਲ ਬਿਚ ਜਾਦਾਂ ਦੇ ਆਇਆ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਕਾ
ਬਹਰਹੀਮ ਮਕਾ ਕਰੀਮ ਬਖਸਨੇ ॥੨੭॥ ਦਸੇ ਸਾਲ ਮਾਹ ਦੋ ਸਾਲ ਤਿਨ ਮਹੀਨੇ ॥ ਕਜੌਵਖ
ਤਰੇ ਜੋ ਉਸਧੋਬੀ ਦੀ ਬੇਟੀ ਖਾਨਹ ਆਰਦ ਸਾਹ ਪੁਆਈ ਸਾਹੀ ਕੋ ॥੨੮॥ ਬਰ ਦੋ ਉਪ੍ਰ

ਉਸਦੇ ਹੁਮਾਏ ਹੁਮਾ ਪੰਛੀ ਦੀ ਨਿਆਈ ਅਜ਼ੀਮ ਬਡੀ ਸਬ ਉਸਨੂੰ ੨ ਦੀ ਕਿ ਏਨੇ ਕਜ਼ਨ ਹੋਬ ੧੦੬
ਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੁਜ਼ਾ ਕਹਾਸੇ ਯਾਫਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਪਿਸਰ ਪੁਤ੍ਰ ਖੁੱਸ਼ ਖੋਇਤਨ ਤਨ ਦੀ ਚੰਗੀ
ਖੋਵਾਲਾ ੩੦। ਬਦਨਾਮ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਮੈ ਖਾਨੇਮ ਘਮੇਰੇ ਹਾਂ ਹੈ ਸ਼ਨਾਸ ਮਅਨ ਪਛਾਣਦੀ ਮੇਰੀ ਹਾਂ।
ਯਕੇ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੇਮ ਇਕ ਪੇਹੀ ਪਛਾਣਦੀ ਹਾਂ ੩੧। ਦਵੀ ਦੁੰਦ ਮਰਦਮ ਦੋੜ ਆਏ ਮਰਦ ਬੁਖਾ
ਰੇ ਦਕ ਜੇ ਬੁਲਾਇਆ ਉਸ ਸੇ। ਕਿ ਅਜ ਖਾਨ ਏ ਗਾਜਰਾਨ ਜੋ ਧੁ ਧੋਬੀ ਆ ਕੇ ਸੇ ਸਅਜੇ ਉਸਨੇ
ਉਸਨੇ। ੩੨। ਏ ਨੇਕ ਬਖਤ ਭਾਗਿਆ ਤਾ ਲਿਆ ਵਾਲੇ। ੩੩। ਬਰੋ ਖ਼ਮਤੁ ਰਾਹਮ ਕਹਿਤਾ ਹਾੜ੍ਹੇ
ਤਾਈ ਭੀ ਦੁਨੀ ਯਾਫਤੇਮ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਪਤੁ ਸ ਯਮ ਬੇਤੇ ਹਾਲ ਦਿਖਲਾਤਾ ਹਾਂ ਐਸਾ
ਬੇਟੇ ਰੇਤਰਾ ਦੁ ਸਾਖਤੇਮ ਜੋ ਸੇ ਕੀਤੀ ਮੈ ਨੇਕ ਰਾ। ੩੪। ਜਕੇ ਸਾਲੇ ਫਲਾਂ ਮਾਹ ਫਲਾਣੇ ਸਾਲ ਫਲਾ
ਣੇ ਮਹੀਨੇ ਦਰ ਵਕਤ ਸਾਮ ਵਿਚ ਵਖਤ ਸਿਆਮ ਕੇ। ਕਿ ਈ ਕਾਰ [illegible] ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਮਨਤ ਮਾ
ਮ ਤਮਾਮ ਇਹ ਕਾਰ ਕੇ ਤਾਈ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈ। ੩੫। ਗਿਰਫਤੇ ਸ ਪਕੜ ਲਿਆ ਮੈ ਅ
ਮੀਕ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚੋ। ਯਕੇ ਦਸਤ ਇਕ ਹਥ ਨਾਲ ਜੇ ਯਾਫਤਮ ਈ ਅਕੀ ਪਾਇਆ ਇਹ ਬਾਲ
ਕ ਦੂ ਪੋਹੀ ਰਾ। ੩੬। ਬਦੀਦੇ ਦਗੋਹਰ ਦੇਖਿਆ ਮੋਤੀ। ਗਿਰਫਤੰਦ ਪਕੜਿਆ ਜਾ ਉਸਮੇ
ਕੈ ਈ ਪਿਸਰ ਹਸਤ ਜੋ ਇਹ ਬੇਟਾ ਹੈ ਆ ਉਸਨੇ ਹੁਮਾ ਓ। ੩੭। ਬਰੋ ਉਪਰੁ ਸਕੇ ਤਾ ਸਹਸ੍ਰ
ਤਾ ਜੋ ਹੋਏ ਸੀਰ ਪਿਸਤਾਨ ਅਜ ਦੁਧ ਵਾਲੇ ਮੈ ਸੇ ਉਸਦੇ। ੩੮। ਅਜੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਹਰਦੂ
ਲ ਬਬਰ ਕੁਸਾਦ ਦੇ ਮੇਲ ਬਾਂਹ ਖੋਲੀਆ। ਨਕਬ ਦਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ। ੩੯। ਗਿਰਫਤੰਦ ਤਰੀ
ਸੋਜ ਹਫਲਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਫਲਾਣੇ ਧੋਬੀ ਦੀ। ਮਰਾ ਖ਼ਾਬ ਦਾਦਹ ਧੋਬੀ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ
ਤਾਈ ਸੁਪਨਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਬੁਜ਼ਰਗੇ ਪੀਰ ਹੁਮਾਂ ਉਸਨੇ। ੪੦। ਚਰਾਗੇ ਦੀਵਾ ਕਿਆਂ ਰਾ ਕਿਆਨ
ਵਲਾਇਤ ਦਾ ਦਰਖਸ਼ੰਦਹ ਅਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਮੈ ਨੇ। ੪੧। ਜਿਓ ਜੇ ਜਰਮ ਗੰਜ ਜੇ ਜਰਰਿ
ਤੀ ਉਸਨੇ ਬਖ਼ਤ ਦਾਦ ਬਖਤਾਂ ਵਾਲੀ ਨੇ ਦਿਤੇ। ਵਜ਼ਾ ਪਿਸਰ ਉਸ ਬੇਟੇ ਤਾਈ ਖਾਨਏ ਖਰੀ
ਹਾਦ ਘਰ ਆਪਣੇ ਰਖਿਆ। ੪੨। ਬਗੁਫਤਾਸ ਕਹਿਆ ਉਸਨੇ ਕਿ ਈ ਰਾ ਜੋ ਇਸ ਕੇ ਤਾਈ ਮੈ
ਦਰ ਯਾਫਤਮ ਦਰਿਆ ਸੇ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਦਾਰਾ ਬਨਾਮਸ਼ ਜੋ ਦਾਰਾ ਬਸਾ ਨਾਮ ਅਜੇ
ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸਾਖਤਮ ਕੀਆ ਤੇ ਮੈ। ੪੩। ਕਿ ਸਾਹਿਜਹਾਨਾਂ ਜੋ ਪਾਤਸਾਹਿ ਜਹਾਨ ਦੀ ਬਦੌਲ
ਤਿਹਮ ਸਾਥ ਉਸਦੇ ਦੇ ਉਸੇ। ਵਨਾ ਅਰ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਤਾਜ ਛਤ੍ਰ ਇਕਬਾਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਾ ਬਰਸਰ
ਨਿਹਮ ਉਪਰ ਸਿਰ ਦੇ ਰਖਾਂਗੀ। ੪੪। ਅਗਾ ਖੁਸਤਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਰੰਗੀ ਅਤੇ ਸੋ ਆਮਦ ਆਇ
ਆ ਹੈ ਅਜ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸ ਉਸਦੀ। ੪੫। ਕਿ ਅਜ ਸਾਹਿਓ ਜੋ ਉਸ ਪਾਤਸਾਹੀ ਸੇ ਦੂਖ
ਬਰ ਯਾਫਤਮ ਜਬ ਖਬਰ ਪਾਈ ਉਸਨੇ। ਕਿਦਾਰਾ ਬਨਾਮਸ ਜੋ ਦਾਰਾ ਬਸਾ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਸੂ
ਕਰਗਾਂ ਸੁਰਮ ਨਿਸਰੇ ਹੋ ਇਆ। ੪੬। ਅਜ ਸੇ ਰਸੂਦ ਉਸ ਪਾਤਸਾਹੀ ਸੇ ਸੇਰ ਹੁਆ ਸਾਹ ਪ੍ਰ
ਪਾਤਸਾਹ ਦਾਰਾ ਇਦੀਨ ਸਹਾਇ ਕਦੀਨ ਦਾ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਸਚ ਦੇ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਮੋਨਲਾਜ
ਕੀਨ ਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਨਿਸਚੇ ਵਾਲਾ ਸੀ। ੪੭। ਜੁਰਖ ਫਾਮ ਸੁਰਖਰੰਗਦਾ ਮਦਾਮ ਹਮੇਸਾ ਦੇਸੀ
ਫੈਰੋਜ਼ਹ ਰੰਗੀ ਨਵਰੰਗੀ ਫਰੋਜੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ। ਬਸੇ ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਵੇਲੇ ਜੰਗ ਦੇ। ੪੮। ੧ ॥

ਹਿਕਾਇਤ ਅਠਵੀ ਚਲੀ। ।ਦਿਲਕ ਰਾਬ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਬਰ ਤਾਈ। ਦਿਹੰਨ ਉਬਹਾਰ ਪ੍ਰ
ਸਿਨ ਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੧। ਕਿ ਮਿਰਿ ਅਸਤ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈ। ਹਰ ਯਕ ਰਾਕਿ ਸੇ ਨੂੰ ਆਮਾਂ
ਰਹਿਆ। ੨। ਸਾਹੇ ਅਜੀਮ ਪਾਤਸਾਹ ਅਜੀਮ ਦੀ। ਕਿ ਹੁਸਨ ਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਜੋ
ਸੁੰਦਰ ਚੇਹਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੀ ਕਰੀਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਸੀ। ੩। ਕਿ ਸੂਰਤ ਜਮਾਲ ਸਤ ਹੁਸਨ ਲ ਤਮਾਮ ਅ
[illegible] ਸੂਰਤ ਦਾ ਕੈਸਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਸੀ ਜੋਤ ਮਾਮਾਂ ਗੋਰੇ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਆਮਾ ਇਸੇ ਖੁਸੀ
ਸੀ ਰੋਦ ਜਾਮ ਰਾਗ ਪਿਆਲੇ ਸੇ ਪਿਤਾ ਉਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਫਰ ਜਾਨਗੀ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਬਾਨਾ
ਸੀ ਸਮਸਲਹਤ ਸਨਾਸੇ ਮੌਜ ਲਹਰ ਮਰਦਾਨਗੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦੀ ਸੋਆ ਉਦੀਸਾ। ੫
ਵਜਾ ਅਰ ਉਸਦੀ ਹਮ ਭੀ ਦੁ ਅਨਿੰਦਾ। ਨਾਜਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਖੁਸਖੇ ਚੰਗੀ ਖਿਸੀ
ਦਾ ਖੁਸ ਖਿਆਲ ਚੰਗਾ ਧਿਆਨ ਸੀ। ੬। ਬਿਦੀਦਨ ਬਿਚ ਦੇਖਣੇ ਖੂਬ ਜਿਹਾ ਸੁੰਦਰਤਾ
ਈ ਜਿ ਜਹਾਨ ਦੀ। ਜਿਹਰ ਛ ਤਕਰਦਨ ਬੋਲਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਖੁਸ ਖੁਸ ਜੁਬਾਨੇ
ਗੀ ਜੁਬਾਨ ਸੇ ਓ ਚੰਗਾ। ੭। ਅਜਾਂ ਓ ਬੂਦ ਬੇ ਚੂ ਅਨਿੰਦਾ ਕਿ ਸਨਿ ਤਬੀਅਤ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਵਾਨ ਖੁਸੀ ਹਕੀਕਤ ਰਾਹ ਸਚ ਦੇ ਰਾਹ ਬੇ। ੮। ਕਿਹਾ ਮਤਾਖ ਸੁਭੋਤ ਤਲੋਦ ਦਸੇ
ਗਦੇ ਸੋਰੇ ਨਿਹੰਗੀ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਅਨਿੰਦ ਸੁਰਮੇ ਥੇ। ੧੦। ਹਦ ਦੋਨੋ ਪੀਲਾ ਮਕਨੇ ਹਾਥੀ ਆਦੇ
ਗਫਉਣ ਵਾਲੇ ਸੀ ਉਹ ਮਦੁ ਭੀ ਐਸਾ। ਬਵਕਤੇ ਵਿਚ ਵਖਤ ਜੁਧ ਦੇ [illegible]

ਜੋਰਰੋਈਤਨਅਸਤ ਅਜਦਧਾਰੀਤਨਜੋ।੧੧।ਯਕੇਖੁਬਰੋਰੇ ਓ ਇਕਤਾਂਰੀਰੋਮੁਖਬੇ
ਉਨਾਦੇ ਰਿਗਰੇਤਨਦੁਸੀਮਦੁਸਨੇਮਨਿੰਦਚਾਂਦੀਦੇਸਰੋਗਬੇ।ਦੂਸੂਰਤਸਜਾਂਦਾਰਦੇ
ਸੂਰਤਵੰਤਸੇ ਅਰਬਾਇਕਸੋ।੧੨।ਵਜਾ ਅਰਉਨਾਦੀਆਤਾ ਕਸਕਿਸਦੇ ਆਸੁਫਤਆ
ਸਕ ਗਸਤ ਹੋ ਈ।ਦੁਮਦਦਅਸਤ ਗੁਲ ਜੋਮਰਦਫੁਲਹੋ ਹਮਦੁਨੀਭੀਓਸੇ ਗੁਲ
ਪਰਤ ਓਫੁਲਾਂਦੇਪੁਜ ਣਦਾਲੀਥੀ।੧੩।ਸਬੀਗਾਹ ਰੋਸੁਦੇਸਮੇ ਦਰਥਾਬਗਾਹਦਿ
ਚਸੌਣਦੀਜਾਗਾਂਦੇ ਆਮੰਦਿਦ ਆਏ।ਕਿਜੋਗਾਦ ਗੰ ਜੋਜੋਗਾਦਰ ੧੪।ਬੁਖਾਰਿਦ
ਬੁਲਾਏ ਪਸਪੇਸ ਪਿਛੇਅਰੋ ਖੁਰਦੇਕਲਾਂ ਛੁਟਾਂਦਰਾ।ਮੇਓ ਸਰਾਬ ਰੋਦ ਰਾਗ ਰਾਮ
ਸਾਗਿਰਾਂਰਾਂਹੁਮਾਂ ਅਰਅਉਸਨੂ ਭਾਰੀਦਿਤਾਉਸਨੇ।੧੫।ਬਿਦਾਨਸਤ ਜਾਣਿਆ ਉਸਨੇ
ਕਿਅਜਮਸਤੀ ਅਸ ਜੋਮਸਤੀਸੇ ਸ੍ਰ ਓ ਮਸਤ ਗਸਤ ਮਸਤ ਹੋਏ।ਹਰਦੋ ਦੋਹਾਂਦੇਸਿਰ
ਸਿਕਸਤ ਸਿਰਕਟਲਏ।੧੬।ਸਉਸਨੇ ਸਰੇਖੋਸ ਜੋਰ ਸਿਰਆਪਣੇ ਜੋਰਸੇ।ਦਰਾਮ
ਦ ਆਈ ਬਕਦਦਿ ਦਸੋਰ ਸਾਬਕਦਦੀਹੋਈ ਸੋਰ।੧੭।ਮੁਸਲਮਾਨਾਨ ਪਾਕ ਮੁਸਲਮਾ
ਨੇਪਾਂਦਰੋ।ਯਰਾ ਕਿਸਦਾਸਤੇ ਚੁਕਿਉ ਕਿ ਕੁਸਤੀ ਜੋਕੁਰਦੇਗਏਹੋ ਅਜੀ ਇਨਸੇ ਜਾਮਹ
ਚਾਕ ਜਾਮਾਫਾੜੂਨਾਕੀਆ ਹੈ।੧੮।ਬਖੁਰਦਿਦਮੇ ਸਾਬਖਾਣੇਸਰਾਬਦੇ ਹਰਦੁ ਦੋਨੋ
ਆਂ ਉਨਾਨੇ ਗਸਤ ਮਸਤ ਹੋਏ ਮਸਤ।੧੯।ਕਿ ਈਰਾਬਿਜਦ ਜੋਇਸਕੇਤਾਈ ਮਾਰਿਆ
ਆਂ ਓਸਨੇ ਬਈ ਹਾਜਦਿਦ ਸਾਬ ਉਸਦੇ ਮਾਰਿਆ ਇਸਨੇ ਜਖਮਾਬਦੀਦਹਮਰਾ
ਬਿਚ ਦੇਖਣੇਮੇਰੇਦੇ ਹਰਦੁਈ ਦੋਨੋ ਇਹ ਕੁਸਤ ਹਮਿਦ ਕੁਠੇਗਏਹੈ।੨੦।ਦਰੋਗਾਅ
ਫਸੋਸਹੈ ਮਰਾਜਾ ਮੇਰੇਤਾਈਂ ਜਾਗਾ ਜਿਮੀ ਹਮਨਦਾਦ ਜਿਮੀਭੀ ਨਹੀਦਿੰਦੀ ਨਦਹਲੀ
ਜਦੋਜਖ ਨਾਗਾਲਿਦੋਜਕਦੀ ਬੀ ਦੇਖਦਿਆਂਈ ਚਿਗਰਦੀਦਈ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਹ
ਕਿਈਦੀਦਹਏ ਖੂੰਨ ਜੋਇਨਾਨੇ ਕਾਸੇਏ ਖੂਨ ਈਦੀਦਈ ਇਹਦੇਖਿਆਹੈ।੨੨।ਬਿਹਜ
ਬਿਹਤੂ ਹੈ ਮਨਤਨੇ ਮਨੋਤਨੇ ਭਰਕ ਦੁਨੀਆ ਕੁਨਮ ਤਿਆਗਣਾ ਦੁਨੀਆਦਾ ਕਰਾ
ਸੂਏ ਸੋਸਵਮ ਹੋਦਾਮੋ ਰਵ ਸੁ ਜਾਦਾਮੋ।ਦਿਸਤ ਤੁਫਜੀਗਲੇਦੀ ਖਤ ਚਾਕਚਾਕ ਜਖਮ
ਦੀਦ ਕੀਤੇ ਛਪਾਛਪੀ।੨੪।ਕਿ ਓਜਾ ਜੋ ਓਜਾਗਾਂ ਦੇਖੀ ਹੈ ਖਾਬਗਾਹ ਸੌਣੇਦੀ ਜਾਗਾ।
ਨਸਸਤਹਾ ਅਸਤ ਬੈਠਣੇਦੇ ਬਰਗਾਉ ਉਪਬੇਲਦੇ ਬਾਜਨ ਚੁਮਾਹ ਸਾਬਇਸ ਤ੍ਰੀਮਨਿ
ਦਰੀਦੁਮਾਦੇਥੀ।ਕਿ ਏਨੇ ਕਜਨ ਹੋਭਲੀ ਜਨਾਹੁਮਾਫੁਰੇਦਰਖਤੇ ਫਲਦਾਏਕ ਦਰਖਤ
ਹੈਤੂ ਚੁਸਰਦੇ ਚਮਨਮਨਿੰਦ ਸਰੂ ਬਾਗਦੀਹੈਤੂ।੨੬।ਤੋ ਤੂਰੁ ਜੋ ਫਲਕ ਅਕਾਸਆ
ਫਤਾਬੇਯਮਾ ਸੂਹਜਜਮਨ ਦਲਾਏਦਾਹੈ।੨੭।ਸਾਹਜਾਬਿਲਸਤਾ ਪਾਤਸਾਹਜਾਂ
ਬਿਲਸਤਾਂਦੀ ਹਾਂ।੨੮।ਬਪੁਰਸਸਦਰਾਮਦ ਬਿਚਪੁਛਣਦੇ ਆਏ ਸਿਦਜੀ ਪਰਸ
ਤਸਨਮੂਦ ਪੂਜਣਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ।ਬਨਿਜਦਸ ਨਜੀਕ ਉਸਦੇ ਜੁਬਾਂਰਾ ਜੁਬਾਨ ਕੇਤਾਈ
ਬਫਰਸਦਕਸੂਰ ਸਾਬਉਦਮ ਦੇਖੋ ਲਿਆ।੨੯।ਬਦੀਦਨ ਸਾਬ ਦੇਖਣੇ ਤੁਰਾਮਨ
ਤੇਰੇਮੇ ਬਸ ਬਹੁਤ ਆਜੁਰਦਹਾਮ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।ਤੁਹਰਚੀ ਤੂਜੋ ਕੁਛ ਚੀਜਦ
ਸਤੂ।੩੦।ਬਹਿਸਾਮ ਫਿਚਦਖਤ ਪੀਰੀ ਬੁਢੇਪੇਦੇ ਜਾਮੇਤਦਮ ਨੌਜਾਨ ਹੋਦਾਮੋ।ਬਸੁਲ
ਕੋਹੁਮਾਂ ਬਿਚ ਮੁਲਖ ਉਸ ਯਾਰਦੇ ਮਨਮੇ ਰਦਮ ਜਾਦਾਮੋ।੩੧।ਬਿਦਾਨਸਤ ਸਾਬਤ
ਧੀਦੇ ਦਾਨੀ ਜਾਣੀਨੇ ਦਗਰ ਈਦਫਾ ਅਰਜੋ ਕੁ ਇਹ ਫਲਦਾਇਕ ਹਿ ਫਲਦਾਇਕਨੀ
ਬਦਤਰੀ ਬੁਰੀ ਅਤ ਮੇ ਬੇਵਫਾ ਨਿਸਫਲ ਹੈ।੩੨।ਵਜਾਂਜਾ ਉਸਜਾਗਾ ਸੇ ਬਿਆਮਦ
ਆਈ ਬਾਗੀਰਦੇ ਬਿਚ ਗਿਰਦੇ ਚੁਚਾਹ ਖੁਦੋਕਜਾਂ ਜਾਅਜੇ ਜੋ ਉਸਜਾਗਾ ਉਸਦੀ ਬੂ
ਦਖੀ ਨਖੁਜੀਰਗਾਹ ਸਕਾਰਗਾਹ।੩੩।ਬਸੈਰੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਕਾਰ ਸਕਾਰਦੇ ਆਮਦਿਆਂ
ਇਆ ਚੁ ਜੋ ਮਿਨਕਾਲ ਚੀਜਾ ਵਾਲੇਨੇ ਬਹਾਰ ਠੰਗਾਠੰਗਾਦੇ।੩੪।ਕਿ ਬਰਖਾਸਤ ਜੋ
ਉਠੀ ਪੇਸ ਅਗੇ ਬ੍ਰਿਜਦੇ ਗਦਜਨੇ ਬਾਹਾਸਿੰਗਾ।ਅਜੀਮ ਬਰਾਚੁ ਮਨਿੰਦ ਬਾਦੇ ਨਸੀ
ਮ ਪੌਣਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲਕੀ ਕੇ।੩੫।ਗਸਤ ਗਇਆ ਸ੍ਰ ਓ ਨਮੋਦਹਾ ਦੀਗਰ ਨਾਗਹਿਆ
ਤੁਸਰਗਾ।ਅਜਖੁਦ ਖਬੁਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੇਖ ਬੂਰਹੀ।੩੬।ਵਜਾਓ ਅਰਉਸਬਾ ੨
ਗਾਸੀਰੋਬੁਰੇ ਬਾਤਨੇਨਉਜਾਂ ਸਾਬਤਨਕੇ ਨੈ ਜਾਨਹੋਈ।੩੭।ਬਦੀਨ ਵਜਾ ਸਾਬਦੇ
ਖਣੇ ਉਸਕੇ ਸੇ ਸਾਹਆਮੁਫਤ ਹ ਗਸਤ ਪਾਤਸਾਹ ਆਸਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਜਖੁ

ਦਖਬਰਰਫਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੇਥੰ ਬਗਈ ਅਜੋਹੋ ਸਦਸਤ ਹੋ ਸਹਥੇ ਜੋਗਈ ੧੦
੩੯॥ਤੁਗਮੇਕੁਨਮ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਮੈ ਕਰਤਾਹਾਂ ਤੂੰ ਗਾਤੂ ਜਬ ਦੁਸੇਚਾਰਬਾਰ ਨੈਬਾਰੀਆ ਵਨ
ਖਰਓਤੂਕਨੁ ਬਵੁਫਤਨੇ ਜਾਬ ਕਹਿੰਦੇ ਉਸਕੇ ਸੇ ਕਰਦਕਾਰ ਕੀਤੀ ਕਾਰਓਹੀ ॥੪੦॥ਬ
ਬੀ ਦੇਖਤੂ ਗਾਰਦਸੇ ਫਿਰਜਾਣਾਂ ਬੇਵਫਾਈ ਜਮਾਂ ਬੁਗਾਇ ਜਜਮਾਨੇ ਦਾ ਕਿ ਖੂੰਨੇ ਸਿ
ਤਾਦਸ਼ ਜੋ ਖੂਨ ਖਣੇ ਹੈ ਉਸਦੇ ਨਮਾਂ ਦ[illegible]ਸਾਂ ਨਹੀ ਰਹੀ ਉਜਾਇ ਸੜੀ ਦੀ ਨਿਸਾਂ ਨਾਂ ॥੪੧॥
ਕੁਜਾ ਕਹਾ ਹੈ ਕੈ ਖੁਸਰਵੇ ਨਾਮ ਪਾਤਸਾਹ ਜਾਮ ਜਮ ਨਾਮ ਪਾਤਸਾਹਾ ਖਤਮ ਮਰਗਏ
ਆ॥੪੨॥ਨਦਾਰਬ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾਰਾ ਨਾਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦਰਾਮਦ ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਆਉਂਦੇ ਦਿ
ਚਗਿਣਤੀ ਦੇ ॥੪੩॥ਕਿ ਯਕ ਹਮਨ ਮਾਦਹ ਜੋ ਇਕਬੀ ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜ਼ਿਦਹ ਬਜਾਜਿ
ਉਦਾ ਬਿਚਾਇ ਸਜਾ ਗਾਦੇ ॥੪੫॥ਬਿਦਿਹ ਦੇ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਫਿਰੰਗ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦਾ ਫਰੰਗ ਦ
ਉਦਾ ਬਿਚਾਇ ਸਜਾਗਾਦੇ ॥੪੫॥ ਬਿਦਿਹ ਦੇ ਸੁਰਖ ਰੰਗੇ ਫਿਰੰਗ ਦੇਖਤ ਮਾਰਣੇ ਤੇ ਗਰੇਜੀ ਗਾਦਿਚਾ ॥੪੬॥ਬਸ
ਲਾਇਤ ਦਾ ਜੁਖਾ॥ਵਕਤ ਜਦ ਤੇਗ ਜੰਗ ਵਖਤ ਮਾਰਣੇ ਤੇ ਗਰੇਜੀ ਗਾਦਿਚਾ
ਨਾਦਿਹ ਸਾਬ ਮੇਰੇ ਦੇ ਖੁਦਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤਾਈ ਪਸ਼ੇਹਸ ਕੁਨਮ ਡੂਫਣਾ ਕਰਾ ਮੋਆ ੨
ਜਮਾਈਸ ਅਜਮਾਉਣਾ ਸ਼ਕੋਹ ਸੁਕਨਮ ਬਦਬਾਉ ਕਰਾਮੋ ॥੪੭॥ਸਹਿਕਾਇਤ ਨਾਦੀ
ਚਲੀ॥ ॥ਕਮਾਲਸ ਪੂਰਣ ਉਸਦੀ ਆਜਮ ਬਡਾ ਕਰੀਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਰਜਾ ਖੁਸੀ ਰਾਜਕ ਰਿਜਕ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਹਾ ਕੇ ਖਲਾਸੀ ਦੇ ਅਰ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਹੀਮ
ਰਹਿਮ ਦੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥੧॥ਬਜਾਂਕ ਗਰਿੰਦਈ ਸਾਬਭ ਜਨ ਕਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ
ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਹ ਜਮੀਨ ਜਮਾਨ ਜਮੀਨ ਤੇ ਅਕਾਸਾਂ ਮਲੂਕੇ ਮੁਲਕ ਮਲਾਇਕ ਦੇਵਤਿ
ਆਂ ਦਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਹਮਹ ਤਮਾਮ ਆਂ ਓਨਾਨੂ ਜਹਾਨ ਜਹਾਨ ਇਹ ਹਰਿ ਦਿਚਾ ਹੈ ॥੨॥ਫਿਰੰਗ
ਫਿਰੰਗ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ਕੀ ॥ਚੁਬਾਜਨ ਜੋ ਜਾਬਾਇ ਸਤੀ ਦੇ ਨਿਸਜਤੰਦ ਬੇਣਾਖ ਪੁਸਤੇ
ਪਲੰਘ ਪਿਠ ਪਲਘ ਰੀ ਓਫ੍ਰ ॥ ਕੋਹਕਨਿਗਾਰ ਜੋਰੀ ਦਰੇਦੀ ॥ਬਦੀਦਨਹੁਮਾ ਫੂੰਬ
ਚਦੇਖਣੇ ਦੇ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਵਾਨ ਹੈ ਉਸਤਵਾਰ ਰਿਜਟ ਪੁਸਟ ਹੈ ॥੪॥ਬਦਕ
ਤੇ ਬਿਹੁੰਸਤ ਸੁਬ ਰਾਤ ਦੇ ਬੁਖਾਦਿਦ ਬੁਲਾਇਆ ॥ਬਦੀਦਨ ਹੁਮਾਫੂੰਬਿਚ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਫਲਦਾ
ਇਕ ਹੈ ਬਬਾਲਾਇ ਬੇਸ ਬਡਾ ਬੇਸਹੈ ॥੫॥ਬੇਆ ਦੇਖਤ ਲਪਟੇ ਬਾਓ ਸਾਬ ਹਮਹ ਆ
ਪਸਾ ਵਿਚ ਯਕ ਦਿਗਰ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਓ ॥ਕਿ ਜਾਹਰ ਸੁਦਦ ਜੋ ਜਾਹਰ ਹੋਣੇ ਸੇ ਹੈ ਬਤ
ਤੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸ ਹੋਸ ਕੂਕੇ ਹੁਨਰ ਹੁੰਨਰ ਕੀਤਾ ॥੬॥ਯਕੇ ਮੋਇ ਚੀਰਾਂ ਇਕੋ ਮਾਂ ਦੇ ਚੁਗਣਦਾ
ਲਨਾਈ ॥ਕਿਅਜਮੋਇ ਚੀਨੀ ਜੋ ਮੋਚਨੇ ਸੇ ਬਹਾਦਰ ਦਰਸ ਬਾਹਰ ਲਿ ਆਉਂਦਾ ਕੀ ॥੭॥ਬ
ਹੋਰਗਕਿ ਉਪ੍ਰ ਉਸ ਦੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬੀਨਦ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਨਦਾਨਦ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੁਖਨ ਸੁਖਨੂ
ਜੋਇਸਤੀ ਹੈ ਕੇ ਪੁਰਸ ਹੈ ॥੮॥ਕਿ ਅਜ ਰੋਇ ਅਰਦੇ ਜੋ ਮੁਖ ਮਰਦ ਕੇ ਸੇ ਸੁਦ ਸਕਲ ਜਨ
ਹੋਇਆ ਸਕਲ ਲਾਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ॥੯॥ਹਰਕਸ ਸਭ ਕੋਈ ਕਿਈ ਰਮਜਨਾਂ ਸਤ ਜੋਇ
ਹਾਇ ਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ॥ਕਿ ਦਰ ਪੇਕਰੇ ਜਿੰਦਿ ਚਾ ਅਕਾਰ ਦੇ ਚੂੰ ਅਨਿਦ ਪਰਤੋ ਸਨਾ ਅਸਤ ਪਰੀਪ
ਕਾਸ ਵਾਨ ਦੀ ਹੈ ॥੯॥ਕਿਮਕ ਬੂਲਸੂਰਤ ਮਨਬਾਂਦ ਤ ਸੂਰਤ ਚੁ ਮਨਿਦ ਰਖੂ ਸਿਦਹਾ
ਹ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ॥੧੦॥ਸਜਾਵਾਰ ਲਾਇਕ ਸਾਹਜਤ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਦੇ ਹੈ ਸਾਯਾ
ਨਤਖਤ ਸਾਨੀਤ ਖਦੀ ਹੈ ॥੧੧॥ਕਦਾਮੀ ਕਿਸਦੀ ਹੈ ਕਿਰਾ ਕਿਸਦੀ ਧਾਰਗੀ ਭੈਣਾ ॥੧੨
ਬਹਰਮੰਦ ਫਲਦਾਇਕ ਆਮਦਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਓ ਬਦੀਦਨ ਸਾਬ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ॥੧੩॥ਸ
ਬੀਗਾਹ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇ ਬੁਰਦਸ ਲੈ ਗਾਇਆ ਓ ਦਰੂੰ ਖਾਨਹ ਖੇਸ ਅੰਦਰ ਘਰ ਆਪਣੇ ਦੇ ॥੧੪
ਤਕਪੇਲਾਪਰ ਤਲੀ ॥ਕਨੀਜਕ ਟੋਲਣ ਯਕੇ ਗਾਇਕ ਕੇਤਾਈ ੧੫॥ਦਿਲਜਾਂ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਬ
ਹਰਮਾਰਾ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰਾ ਤ ਪਸੀਦਾ ਦਿਲ ਤਪਿਆ ਹੈ ਦਿਲਾ ਕਿ ਜੈਸੇ ਮਾਹੀ ਮਛੀ ਬਿ
ਅਫਤਾਦ ਪੜਦੀ ਹੈ ਅਜ ਆਬ ਗਿਲ ਆਬ ਸੇ ਮਿਟੀ ਪ੍ਰਾ ॥੧੬॥ਬਿਗੋਇ ਜਾ ਸਬਾ
ਪੇਕ ਦੂਤੀ ਗੁਲਜਾਰਿਆ ਗੁਲਜਾਰ ਮੇਰੀ ਪਾਸਾ ॥ਕਿ ਦਰ ਪੇਸ ਜੋ ਅਰ ਜੋ ਸਾਰੇ
ਵਫਾਦਾਰ ਮਾ ਯਾਦ ਫਲਦਾ ਇਕ ਮੇਰਾ ॥੧੭॥ਤੁਗਾਦ ਪੇਸ ਓਗਾ ਤੂ ਜੇ ਕੂਅਰ ਸੋ ਉਸਕੇ
ਰਾਈ ਬਿਯਾਰੀ ਮਰਾ ਲਿਆ ਦੇ ਮੇਰੇ ॥ਸਰੇ ਬਸਤਹ ਬੋਲੀ ੧੯॥ਕਨੀਜਕ ਟੋਲਣ ਜਿਸਰ
ਤਾ ਬਬੁਲਸਿ ਕਡੇ ਪੇਰਾਂ ਤੋਂ ਰੂੰਗਾ ॥ਬੁ ਪੇਚੀ ਦਬਰ ਖੁਦ ਦਟਖਾਦਾ ਉਪ੍ਰ ਆਪਣੇ ੨੦॥ਕਨੀ
ਦਕਨ ਦਾਇਆ ਅਸਬਾਬਿ ਖਸ ਕਰਤਤਾ ਆਪਣਾ ॥ਕਿ ਦੀਦਨ ਜੋ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿਰਦ
ਰਿਖੇਸ ਕਰਤਤਾ ਆਪਣਾ ॥੨੧॥ਬਖਾਹਦ ਚਾਹਿਆ ੨੨॥ਗੁਰੇ ਜਾਸ ਦਮ ਭਜਦਾ ਹੋਵੇ ਮੋ ॥

ਕ੍ਰਿਤਮਰੋਜ ਅਜਦੇ ਦਿਨ ਅਜਜਾਇ ਇਸਜਾਗਾਸੇ ਖੇਜਾਸਦਮ ਉਠਤਾਹੇਦ੍ਵਾਮੇਕਤੂ
ਨਤਰਸੀ ਨਾਡਬਤੂ ਬੁਨਮ ਕਰਦੀਹਾਮੋ। ਬਦੀਬਿਨਦ੍ਵਜਾਂ ਸਾਬਦੇਖਣੇਉ ਸਕੇ ਜੇ ਨਿਗਮ
ਰੇਖਾਂਗੀ। ੨੪। ਚੂ ਖੁਸਪੀਦ ਜੋਮੁਤੇ ਚੂੰ ਬੇਖਬ੍ਰ ਮਨਿੰਦ ਬੇਖਬ੍ਰੀ। ਗਸਤ ਹੋਗਈਹੈ
੨੫। ਬਜੁੰਬਸ ਗੁਸੇ ਸੇ ਲਰਜੀਦ ਕੀਬੂੰਆ ਜੋ ਜਾਇਓ ਉਸਜਾਗਾਓ ਖੁਫਤਹਦੀਦਸੁ
ਤੇ ਦੇਖੋ। ਚੁਮਿਹਰ ਮਸਤਪੀਦ ਮਨਿੰਦ ਬੁਰਜ ਦੇਤਾਪ੍ਰਿਆ। ੨੭। ਅਜਾਂ ਉਸੀਦੀ ਈਖਬਰ
ਦਾਰਮੁਦ ਇਸਨੂ ਖਬ੍ਰਦਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ੨੮। ਬਿਖੁਸਪੀਦ ਸੁਤੇ ਸਕਰਾ ਇਕ ਪਲ ਪ੍ਰਉ
ਤੇ ਸਕੇ ਖਾਬਗਾਹ ਇਕ ਸੌਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਦਿਚਾ। ਅਫਤਦਨ ਪੜਿਆ ਨਾ ੨੯। ਬਬ੍ਰਨਿਮ
ਦੇਖੁਦਾ ਮੇ ਅਜੀ ਖਾਬਗਾਹ ਸੌਣੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਮੋ। ਸਕੇ ਜੁਫਤਹ ਬਾਜੂਮ ਇਕ ਦੇਰੀਜ
ਦਾਹੂੰਦਾ ਮੇ ਚੁ ਮਨਿੰਦ ਖੁਰਸੈਦ ਮਾਹ ਬੁਰਜ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ। ੩੦। ਦਿਜਾਂ ਰੋਜ ਉਸ ਰੋਜ ਗ
ਜਤਹ ਗਇਆ। ਬਿਆਮਦ ਦਿਗਰ ਆਇਆ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨਾ ਹੁਮਾਂ ਓ ਖੁਫਤਹ ਦੀਦ
ਦ ਸੁਤੇ ਦੇਖੇ ਸਕੇ ਜਾ ਇਕ ਜਾਗਾ ਬਬਰ ਉਪ੍ਰ। ੩੧। ਦਰੇਗਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਅਜੀ ਇਸ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪਣੀ ਸੇ ਹਮਲਹ ਹਲਾ ਚੂੰ ਮਨਿੰਦ ਸਾਖਤੇਮ ਕਰਤਾ ਮੈਂ। ਨਫਤਸ ਗ ੩੨
ਇਆਓ ਬਰ ਉਪ੍ਰਤਾ ਫਤਸ੍ਰ ਫਿਰਿਆਓ ਤੂ ੩੩। ਜੁਫਤ ਜੁੜੇ ਹੋਏ। ਸਕੇ ਹੇ ਫਸਤ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਰਹੈ ਆਂਰ। ਉਸਕੇ ਤਾਂਈ ਸਾਖਤੇਮ ਕਰਦਾ ਮੈ ੩੪। ਰੋਜ ਮਬਤੀਰ ਨਾ ਪਰੇ ਇਆ ਸਾ
ਬਤੀਰਦੇ। ੩੬। ਦੁਜਾ ਉਸੀ ਤ੍ਰਾਸੋ। ਬਪੇਚਸ ਸਾਬ ਪੇਚ ਦੇਓ ਦਗਾ ਦ੍ਰਿਖਤ ਲਪਟਿਆ
ਗੁਫਤ ਕਹਿਆ। ਅਜ ਜੁਬਾਂ ਜੁਬਾਨ ਸੇ। ਨਰੇ ਜੇ ਮਖੂੰ ਨਰੋਲਿਆ ਖੂੰਨ ਉਸਦਾ। ਬਦੂਸ
ਮੂਨ ਸਾਬਦੂ ਸਮਨ ਦੇ ਦਗਾ ਦ੍ਰਿਖਤ ਮਲਪ੍ਰਟਿਆ ਮੇ। ਬਬਾਜ ਕਾਰਿਗਰ ਸਾਬਾਇਕ ਦੂਸ
ਰੇ ਦੇ ਰੋਖਤਮ ਨਰੋਲਿਆ ਮੇ। ਨਿਹਾਲੇ ਦਿਗਰ ਨਾਤ੍ਰਾ ਦੂਸਰੇ ਦੇਦੀ ੩੮। ਮਾਇਲ ਮੁਹਬ
ਸੇ ਬਦਤ ਗਸਤ ਹੋਇਆ ਤਾਬਸਰ ਸਿਰਪੇਗਾਤਾ ਰੀ। ੪੦। ਸਚਿਕਾਰੇ ਕਿਆ ਕੰਮ ਕ
ਨਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਦਸ ਬਰੀ ਉਸਨੇ ਬਬੀ ਦੇਖ ਬੇਖਿਰਦ ਬਬੁਧਿ ਕੇ ਤਾਂਈ ਬਦ ਬੁਰਿਆ
ਈਸੇ ਖਰਾਸੀਬ ਨਦ ਛਿਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਬੇਆਬ ਜੋਬਨਾ ਜਲਤੇ ਸਰਿਸਿਰ ਖੁਦ
ਤਰਾਸੀ ਬੁਨਦ ਆਪਣਾ ਮੁਨਾਉਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੪੩। ਸਬਜ ਫਾਮ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ। ਕਿਖੁ
ਸਮ ਅਫਕਨੇ ਜੋਸਤ੍ਰ ਆਏ ਡਾਲਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦਕਤਹ ਸਤ ਸਬਕਾਮ ਵਖਤ ਗਤ ਦੇਲਾਂ
ਕਰੇ ੪੪। ਹਿਕਾਯਤ ਦਸਵੀਂ ਚਲੀ। ਗਫੂਰੋ ਬਡਾ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਜਹਾਂ
ਰੁਈ ਇਸਜਹਾਨ ਦਾ ਤੋਹੀ ਬਸਤ ਈ ਬੰਦ ਬਸਤ ਬੰਦੋਬਸਤ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ। ੧। ਨਿਪਸਰੋ
ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਦਰ ਮਾਤ ਪਦਰ ਪਿਤਾ ਨਾਦਾਮਾਦ ਨਾਜਮਾਈ ਹੈ ੨। ਕਿ ਰੌਸਨ ਦਿਲੋ ਨਾਮ ਜੋਰੋ
ਸਨਾ ਦਿਲ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਰੋਸਨਜ ਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲਾ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਸੀ ਪਾਠਤ੍ਰ
ਬੁਰਦ ਸ ਜੁਬਾ ਲੈਂਦੇ ਸੇ ਜੁਬਾਨ ਤੇ ਉਸਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪਾਠ। ੩। ਕਿ ਨਾਮ ਸਦਜਾਰ
ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਸਉਰ ਜੋ ਨਾਮ ਉਸਕੇ ਦ੍ਰਜੀਰ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸਉਰ [illegible] ਹੋਸੀ।
ਦਿਆਰਾਸਤ ਬਧਦਾ ਹੈਸੀ। ੪। ਅਜਾਂ ਉਸਦਾ ਬੂਦ ਬਾ ਰੌਸਨ ਜਮੀਰ ਰੌਸਨ
ਜਮੀਰ ਨਾਮ [illegible] ਦਾਸੀ। ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਸਤ ਸੁੰਦਰਤੇ ਦਾਲਾਸੀ
੫ ਸਾਹਓਨਾਮ ਬੂਦ ਪਾਤਸਾਹ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਥਾ। ਅਦੂਰ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਕੇ ਤਾਂਈ ਜਿਮਰਦੀ
ਮਰਦਮੀ ਸੇ ਬਰਾਦੂਰ ਦੂਰ ਉਪ੍ਰਲਿਆ ਉਦਾਸੀ ਪਦਾ। ੬। ਬੂਦ ਥਾ ਓ ਉਸਦਾ ਹੋ
ਸਮੰਦ ਹੋਸਦਾਲਾ ਸੀ। ਰਈਅਤਨਿਵਾਜ ਸਤ ਰਈਅਤ ਨੂ ਵਡਿਆਉਣੇ ਵਾਲਾਸੀ
ਗਜੰਦ ਗਰਕਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ੭। ਦੁਜਾ ਅਰ ਉਸਦੀ ਦੁਖਤਰੇ ਬੇਟੀ ਬਸਤ ਹੋਸੀ ਰੌ
ਸਨ ਚਰਾਗ ਮਨਿੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨ ਚਰਾਗ ਦੇ। ਕਿ ਨਾਮੇ ਅਜਾਂ ਜੋ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਬੂਦ ਥਾ
ਰੌਸਨ ਦਿਮਾਗ। ਬਜੀਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਨਾਉ ਰੌਸਨ ਦਿਮਾਗ ਥੀ। ੮। ਬਮਕਤ ਬਾਚਿਰ
ਮਸੀਤ ਦੇ ਸਪੁਰਦੰਦ ਸੌਪੇ ਹਰ ਦੋ ਤਿਫਲ ਦੋਨੋ ਬਾਲ ਕੇ। ਕਿ ਤਿਫਲਸ ਬਾਲਕੇ ਬ
ਸੇ ਦੂਜ ਰਾਸਤੰਦ ਖਿਜਲ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਖਰਾਬ ਹੋ। ਪਟੀ ਆ ਨਾਲ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਮੁਖ ਕਾਲੂ
ਹੋਏ ਤੀਨਾ ਦੇ। ੯। ਨਸੂਖਤੰਦ ਬੈਠਾਏ ਦਾਨਾਇ ਬੁਧਿਵਾਨ ਮੌਲਾਇ ਰੂਮ ਮੌਲ ਬੀਰੂਮ
ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਪਾਸਾ। ਕਿ ਦਿਗਮਸ ਜੋ ਮੁਹਰ ਅੰਅਰਜ ਬੂਮ ਉਸਦੇ ਲਾਇਤ ਤੇ ਪ੍ਰਥੀ
ਦਿਤੀ। ੧੦। ਦਰਾਜਾਇ ਦਿਦਜਾ ਗਾਦੇ। ਹਬਿਧਾਂ ਦੇ ਸੁਖਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈ ਸੁਖਨ ਹਰਕੇ ਸੇ

ਜਿਸੁਕਿਸੇਖੇ।੧੧।ਬਗਲਅੰਦੁਰਾਰੰਦ ਬਗਲਦੇਅੰਦਰ ਲਿਆਉਦੇਹੈ ਹਰਯਕ ੧੦੭
ਹਬਕੇਈਆਜਿਤੈਂਰੇਤੁਅੰਜੀਲਤੇਰੇਤਸੇਅੰਜੀਲਕਿਤਾਬਸੇ ਵਜ਼ਹੇਅਦਾਬ ਵਜ਼
ਅਦੁਬਕੀਸੇ।੧੨।ਦੁਮਕਤਬਕੁਨਾਰੀਦ ਦੋਮਸੀਤਾਂਕੀਤੀਆਂ ਹਫਤਅਜਜੁਬਾਂ ਜੁ
ਸਤਾਂਬਾਨਾਸੇ ਪੜਨਤੂਯਕੇਮਰਦਬੁਖਾਨੰਦ ਇਕਾਵਿਮਰਦਪੜਦੇਹੈ ਦੀਗਰਜਨਸਤ
ਦੂਸਰੀਵਿਚਾਇਸਤ੍ਰੀਆਪੜਦੀਆਹੈ।੧੩।ਤਿਫਲਾਂਬ ਖਾਨੇਦ ਲੜਕਿਆਨੂਪ
ੜਾਉਦਾਹੈ ਖੁਸਸ ਰੰਗਾ।ਜਨੇਫਾਜਲਸ ਇਸਤ੍ਰੀਮੁਲਾਂਦੀ।੧੪।ਵਜ਼ਾਂ ਅਰ
ਉਸਦੇ ਦਰਮਿਯਾਂਬੁਦ ਵਿਚਬੀ ਦੇਵਾਰ ਕੰਧ ਜੀ।ਇਸਵਾਸਤੇ।ਯਕੇਤਰਫ ਆ
ਇਕਤਰਫਲੜਕੇਜੋ ਯਕੇ ਤਰਫਈ ਇਕਤਰਫ ਏ ਲੜਕੀਆਂ ਸੀਆਂ।੧
੫।ਸਬਕ ਸੰਬਾ ਬੁਰਦ ਲੈਜਾਦੇਬੇ ਹਰਦੋ ਦੋਮੇ।ਜਿਹਰਯਕ ਹੁਨਰਾਕਿਸੇ
ਹੁਨਰਸੇ।ਇਲਮੁਕ ਸਮਕ ਸਕਰਦ ਇਲਮਸੇਪ੍ਰਸਣਉਤ੍ਰਕਰ ਦੇਹੈ ਬਾਯਕ
ਦਿਗਰ ਸਾਬਾਇਕਕੇਨੂ ਸਰਾ।ਰਾਂਦ ਚਲਾਉਦੇਥੇ ਬਗੋਯਦ ਜਵਾਬ ਕਹਿਦੇਹੈਜ
ਵਾਬਾ।੧੭।ਇਲਮਰਾਸੁਖਨਰਾਂਦ ਇਲਮਦਾਸੁਖਨ ਚਲਾਉਦੇਹੈ।ਜਿਕਾਮਲਬ
ਨੇਸੇਬਰੇਕਹਿਤੇਹੈ।ਜੇਜੁ।ਇਲ ਚਤ੍ਰੇਸੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਗਸਿਆਰ ਅਸਰ ਰਸਸੁਤ੍ਰਾਉਣ
ਲਿਓਸੇ।੧੮।ਕਿਸਮਸੇਗਇਲਮੇ।ਇਲਰੂਪੀ ਸੈਂਮਸੇਰਕੇਤਾਈ ਅਲੀਮ ਨੇਗੀ
ਬਰਕਸੀਦ ਉਪੋਖਿਰਦੇਹੈ।ਬਹਰਦੇਰਸੀਦ ਉਪ੍ਰਦੇਹਾਦੇ ਪਹੁਚੀ।੧੯।ਬਹਾ
ਰਸੁਦਰਾਮਦ ਬਹਾਰਦੇਵਿਚਆਏ ਗੁਲੇਬੋਸਤਾਂ ਫੁਲਬਾਗਦੇ।ਬਜੁਬਸਦਰਾ
ਮਦ।ਬਿਚਗੁਸੇਦੇਆਇਆ ਸਹੇਚੀਸਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹਚੀਨਵਲਾਇਤਦਾਕਾਮਦੇਦ
੨੦।ਬਰਖੁਸੰਦਰਾਮਦ ਬਿਚਪ੍ਰਕਾਸਦੇਆਇਆ ਸਹਨਸਾਹਚੀ ਪਾਤਸਾਹਾਦਖ਼
ਤਸਾਚੀਨ ਵਲਾਇਤਦਾ।ਬਖੁਬੀਦਰਾਮਦ।ਬਿਚਮੰਦੂਤਾਦੇਆਇਆ ੨੧।ਬਖੁ
ਬੰਦਿਰਾਮਦ।ਬਿਚਸੰਦੂਤਾਦੇਆਏ ਗੁਲੇਬੋਸਤਾਂ ਫੁਲਬਾਗਦੇ।ਬਐਸਾਂਦਰਾਮਦ
ਬਿਚਖੁਸੀਆਂਦੇਆਏ ਦਿਲੇਦੋਸਤਾ ਦਿਲਦੋਸਤਾਂਦੇ।੨੨।ਜੇਦੇਵਾਰ ਜੋਅੰਦ
ਰੂਜੋਉਸਦੇਵਾਰਦੇਅੰਦ੍ਰ ਸੁਸਹਸਤ ਰੂਹਾਹੈਸੀ।ਜਿਦੇਵਾਰਓ ਜੋਉਸਦੇਵਾਰਦੇਹ
ਸਭੀ ਚੁਜੇਸੁਰਾਖਗਸਤ ਛੇਕਹੋਇਆ।੨੩।ਬਦੀਦੇ ਸਾਬਦੇਖਣੇ ਅਜਾ ਉਸਥੇ
ਟੀਬਜੀਰ ਕਿਜੇ ਅੰਦਰੂਨਰਨੂਤਨ ਵਿਚਦੇਹਾਤਨਾਦੇ।ਚਰਾਗੇਜਹਾ ਬਜੀਰਦੀਬੇ
ਦੀ ਆਫਤਾਬੇਯਮਨ ਸੂਰਜਯਮਨਵਲਾਇਤਦਾ ਪਾਤਸਾਹਦਾਬੇਟਾ।੨੪।ਚੁਨਾਐ
ਸਾ ਆਵੇਖਤ ਲਪਟਿਆ ਹਰਦੋ ਦੋਹਾਨੂ ਲਿਹਾ ਛਪਿਆਹੋਇਆ।ਕਿ ਇਲਮਸ
ਰਵਦਸਤ ਜੇਇਲਮ ਉਲਕੇਹਥੋ ਸੇਗਇਆ ਹੋਸਅਜ ਜ਼ਹਾ ਹੋਸ ਜਹਾਨਸੇਗਈ
੨੫।ਚੁਨਾਐਸਾ ਹਰਦੋ ਦੋਨੋ ਆਵੇਖਤ ਲਪਟੇ ਬਾਹਮ ਆਪਸਾਵਿਚ ਗਰੀਬ ਮੁਹ
ਬਤਸੇ।ਕਿਦਸਤਅਜਾਇਨਾਹਫਤ ਜੇਹਥਾਸੇ ਬਾਗਾਗਈਆ ਪਾਅਜਰਕੇਬਪੈ
ਰਾਂਤੇਰਕਾਬਾਂਗਈਆ।੨੬।ਹਰਦੋ ਦੋਹਾਂਤੇ ਓ।ਕਿਏਨੇਕਥੋਇ ਜੋਹੋਬਲੇਸੁਭਾਉਵਾਲੇ
।ਕਿਏਆਫਤਾਬੇਜਹਾਂ ਜੋਹੈ ਸੂਰਜਜਹਾਨਦੇ ਮਾਹਰੋਇ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀ।੨੭।ਬਆਹ
ਰਦੇਤਨ ਉਪ੍ਰਉਨਾਂਦੇਹਾਤਨਾਦੇ ਆਖਵੰਦ ਮੁਲਾਂ ਆਖਵੰਦਜਨ ਮੁਲਾਂਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀਨੇ
ਚਰਾਲਾਗਰੀਗਸਤ ਕਿਸਵਾਸਤੇਆਜੀਹੋਈਹੈ ਵਜਹੇ ਹੁਮਾਂ ਵਸਾਉਸਸੇ।੨੮।
ਚਿਆ ਜਾਰਗਸਤਹ ਕਿਆਦੁਖਹੋਇਆਹੈ ਬਰੋਜਾਨਮਾਂ ਕਹੁਜਾਨਸੇਰੀ।ਕਿਜੋ
ਲਾਗ ਮਾਦਾ ਚਰਾਗਸਤੀਏ।ਕਿਸਵਾਸਤੇਹੋਆਹੈ।੨੯।ਅਜਾਰਸਬੁਰੋ ਦੁਖਕੇ
ਤਾਈ ਕਹੁ।੩੦।ਸੁਆਰਾਤੇਰੇਕਾ।ਖਿਰਾਜੇਕੁਨਸ।ਫਿਲਣਾਕਰਾਂਸੇ।ਨਦਾਦਸਨਾ
ਦਿਤਾਉਨਾਨੇਜਵਾਬਾ।ਫਰੇਬੁਰਦ ਤਲੇਨੂਲੈਗਈ ਹਰਦੋਤਨੇ ਦੋਹਾਂਤਨਾਨੂ ਇਸਕ
ਤਾਬ।ਇਸਕਦੀਤੇਜੀ।੩੧।ਬਰਾਮਦ ਬਾਹਰਆਏ ਹਰਦੋਗੋਤੀ ਫਰੋਜ ਦੋਹਾਜਹਾ
ਨਾਵਿਚਪ੍ਰਗਟ।੩੨।ਬੌਰੇਦੁਰਗਸਤੰਦ ਉਪ੍ਰੈਉਨਾਦੇਓਦੂਰਹੋਈ ਤਿਫਲੀਗੁਬਾਰਲੜ
ਕਾਪਣਦੀਗੁਬਾਰੀ।ਕਿਜਿਹਰਸਬਰਾਵਰਦ ਜੋਜਆਨੀਵੁਪੀ ਸੂਰਜਆਇਆਉ
ਪ੍ਰਉਨਾਦੇ ਚੁਨਉਬਹਾਰ ਮਰਿਦਨਉਬਹਾਰਦੇਬਸੰਤਦੇਬਹਾਰ।੩੩।ਵਜਾਫਾਜਲ
ਸ ਅਰਉਸਮੁਲਾਂਦੀਬੁਦ ਬੀ ਦੁਖਤਰਸ਼ਕੇ ਬੇਟੀ ਇਕਾ।ਕਿਸੂਰਤ ਜਮਾਲਅਸਤ
[illegible]

ਤਾ ਪਛਾਣਿਆ ਉਨਾ ਕੇ ਤਾਈ ਜਿਹਾਲਤ ਫਜਾ ਤਰਾਉਨ ਕੀ ਸੋ ਬਗੁਫਤਮ ਕਹਿਆ
ਉਸਨੇ ਦਰੂੰ ਖਿਲਵਤ ਮ ਬਿਚ ਾਇਕ ਕੱਦੇ ਖੁਸਜੁਬਾਂ ਚੰਗੀ ਜੁਬਾਨ ਤੇ ਜੀਅਣਨ ਚਾਂਦੀ ਵਤਨ
ਨ ਵਾਲੀਆ ॥੩੯॥ ਜੁਦਾਈ ਛੇਦ ਮਰਾ ਅਜ ਤੂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਤੇਰੇ ਸੇ ਫਕ ਕਤ ਰਹਨੇ ਸਤਹਿ
ਕਕਤ ਰਾਬੀ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਬੁਦੀਦਨ ਦ ਕਾਲਬ ਬਿਚ ਦੇਖਣੇ ਦੋ ਦੋ ਕਲਬੂਤ ਹੈ ਬਗੁਫਤਨ
ਫਕੇਮਤ ਸਾਬ ਕਹਿਣੇ ਦੋ ਇਕ ਹੈ ॥੪੦॥ ਬਮਨ ਹਾਲ ਗੋਤ ਜਾ ਬਮੇਰੇ ਹਾਲ ਕਹੁ ਤਾ ਹਿ
ਗੁਜਰ ਦਤੂਰਾ ॥ ਕਿਆ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ਕਿ ਸੇ ਜਦਾ ਹਮਹ ਜੇ ਸਰੂ ਦਾ ਹੈ ਤਮਾਮ ਜੱਜ
ਨ ਵਜਿਰਾ ਤੇ ਮਰਾ ਅਗ ਜੇ ਮਰ ਮੇਰਾ ॥੩ ਦੀ ਕਿ ਪਿਨਹੈ ਸੁਖਨ ਕਰਦ ਜੇ ਸੁਖਨ ਦਾ ਛ
ਪਾਉਣਾ ਕਰਣਾ ਯਾਰਾ ਖਤਾ ਸਤ ਯਾਰਾ ਤੇ ਗੁਨਾਹ ਹੈ ॥ ਅਗਰ ਰਾਸਤ ਗੋਈ ਜੇ ਕੂਸਚ
ਕਹੇ ਤੂ ॥ ਬਰਮਨ ਰਵਾ ਸਤ ਉਪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜੂਰ ਹੈ ॥੪੦॥ ਕਿ ਦੀਗਰ ਮਗੋ ਜੇ ਦੂਸਰੀ ਬਾਤ
ਮਤ ਕਹੁ ਮਰਾ ਤਾ ਸਤ ਕੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਿਰਕ ਹੁ ॥ ਕਿ ਅਜ ਖੂੰਨ ਜਿਗਰੇ ਜੇ ਖੂਨ ਜਿਗਰ ਮੇ
ਰੇ ਦਾ ਤੇ ਤੂੰ ਬਿਸੇ ਧੋਹ ਦੁਜਦ ਚੋਰੀ ਕਰਦ ਕਰਣੀ ਯਾਰਾ ਖਤਾ ਸਤ ਯਾਰਾਨਾਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈ
॥੪੧॥ ਅਜ ਮੀਰਾਨ ਦੁਜਦੀ ਪਾਤਸਾਹਾ ਸੇ ਚੋਰੀ ਕਰਣੀ ॥੪੨॥ ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨੇ ਵਾਸਤ ਸੁਖਨ
ਕਹਿਣਾ ਸਚ ਰਾਦ ਗੁਫਤਨ ਖੁਸ਼ ਅਸਤ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ॥ ਕਿਹਕੂ ਗੁਫਤਨੇ ਜੇ ਸਚ ਦਾ
ਕਹਿਣਾ ਮਦ ਭੀ ਜੇ ਸਾਫੀ ਦਿਲ ਅਸਤ ਸਾਫੀ ਦਿਲ ਦੀ ਹੈ ॥੪੩॥ ਬਸੇ ਬਗੁਫਤ
ਸ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਕਹਿਆ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਉਨ ਦਾਦ ਜਬਾਬ ਉਨਾਨੇ ਨਾਦਿਤਾ ॥ ਜਵਾਬੇ ਜਬਾ
ਤੇ ਬੁਖੈਣ ਵਾਸਤੇ ਜੁਬਾਂ ਸੁਖਨ ਸੁਕਿਬਿ ਕਸਾਦ ਜੁਬਾਨ ਸੁਖਨ ਮਿਠਿਆ ਸੇ ਖੋਲਿਆ ॥੪੪॥ ਅ
ਰਾਸਤ ਕੀਤੀ ਬਾ ਸਾਬ ਰੋਦ ਰਾਸੇ ਜਾਮ ਪਿਆਲੇ ਸੇ ॥ ਕਿ ਹਮ ਅਸਤ ਸੁਦ ਜੋਤ
ਮਾਮ ਮਸਤ ਹੋਏ ਮਜਲਸ ਸੇ ਉਤਮਾਮ ਮਜਲਸ ਜੁ ਉਤਮਾਮਾ ॥੪੫॥ ਬਕੇ ਫਸ ਸਾਬਕੇ
ਫਟੇ ਓ ਹਮਹ ਤਮਾਮ ਦਮ ਚੁਨਾ ਤੀਐਸੇ ਆਦਿਖਤੰਦ ਲਪਟੇ ॥ ਕਿ ਜਖਮੇ ਜਿਗਰ ਜੇ
ਜੁਖਮ ਜਿਗਰ ਕੇ ਬਾਜੂ ਬਾਰੇ ਖਤੰਦ ਸਾਬ ਜੁਬਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਹੈ ॥੪੬॥ ਹਮ ਚੁਤੀਐਸੇ
ਗੋਸਦ ਮੁਦਾਮ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਹਮੇਸਾ ਬ ਬਿਨਾ ਨੁਜ ਸੂ ਮਹ ਬੂਬ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਨਾ
ਮ ਸੇ ॥੪੭॥ ਆਰਾਸਤ ਬਣਾਈ ਬਾਰੋ ਦਰੰਗ ਸਾਬ ਰਾਗ ਤੇ ਬਾਜਿਆ ਸੇ ॥ ਜੁਵਾਨਾ
ਨਉ ਜਆਨਾ ਸਾਇ ਸਤ ਹੈ ਚੰਗੀਆ ਹੈ ਖੁਬ ਰੰਗ ਚੰਗੇ ਰੰਗ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾ ॥੪੮॥
ਹਮਹ ਸਤ ਖੁਸਦ ਤਮਾਮ ਮਰਦ ਖੁਸੇ ਹੁਏ ਆ ਖੂਬ ਮਸਤ ਚੰਗੀਆਂ ਮਸਤਾਇ ਨਨੇ
ਬਾਗਾਂ ਫਜੀਲਤ ਵਡਿਆਈਦੀਆਂ ਬਰੂੰ ਅਜ ਹਦ ਅਸਤ ਬਾਹਰ ਹੋਈਆ ਹਦਾ ਸੇ ॥੪੯॥
ਹਰਾਂ ਕੇ ਓ ਕੇ ਈਜੇ ਕਿ ਅਜ ਇਲਮ ਸਤੁ ਖਨ ਸਾ ਬੀਰਾਂਦ ਜੋ ਇਲਮ ਦਾ ਸੁਖਨ ਚਲਾਉਦੇ
ਹੈ ॥ ਕਿ ਅਜ ਬੇਖੁਦੀ ਜੋ ਬੇਖੁਦੀ ਸੇ ਨਾ ਮਹਰ ਦੇ ਬੁਖਾਂਦ ਨਾਮ ਦੋ ਮੇ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਆਪੋ ਆ
ਪਣੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ॥੫੦॥ ਚੁ ਜੋ ਇਲਮੋ ਭੁਣ ਫਜੀਲਤ ਵਡਿਆਈ ਫਰਾਮੋਸ ਗਸਤ ਭੁਲ
ਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਬਿਖਾਂਦ ਪੜਦੇ ਹੈ ਬਾਜੁ ਕਾਦਿਗਰ ਨਾਮ ਮਸਤ ਸਾਬ ਇਕ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਦੰ
ਨਾਉ ਮਸਤੀ ਸੇ ॥੫੧॥ ਹਰ ਆਂਕਸ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਰੀਨਹ ਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹਸਤ ਹੈਸੀ ਦੋਸਤ
ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜੁਬਾਂ ਖੁਦ ਕੁਸਾਇਦ ਜੁਬਾਨ ਆਪਣੀ ਖੋਲੀ ਹੈ ਅਜ ਨਾਮ ਓਸਤ ਨਾਮ ਉਸਕੇ ਸੇ
॥੫੨॥ ਜਸਨਾਸਦ ਪਛਾਣੇ ਮੁਲਾਂਦੀ ਬੇਟੀ ਨੇ ਕਿ ਈ ਗੁਲ ਜੋ ਇਨਾ ਫੁਲਾ ਦੇ ਸੁਖਨ ਆਸਕਾ
ਸਤ ਸੁਖਨ ਆਸਕੀ ਦੇ ਹੈ ॥ ਬਗੁਤ ਨਹੁ ਮਾਂਜੂ ਬਿਚ ਕਹਿਦੇ ਫਲਦਾ ਇਕ ਹੈ ਸੁਬਕਤ ਨਖੁ
ਸਸਤੁ ਸੁਖਮਤ ਨ ਚੰਗਾ ਹੈ ॥੫੩॥ ਕਿ ਆਖੁ ਜਕ ਜੋ ਇਕ ਸੇਵ ਅਰ ਤਸਕ ਮੁਸਕ ਕੇਲ ਗਾ
ਕੇ ਉਣੇ ਸੇ ਅਜ ਖਮਰ ਖੁ ਖਾਣੇ ਖੂੰਨ ਸੇ ਰਵਾਪਾਣੇ ਸਰਾਬ ਕੇ ਸੋ ਕਮਣੇ ਖੂਨ ਕੇ ਸੇ ॥ ਕਿ ਪਿਨਹਾਂ
ਨਮਾਦਹ ਜੋ ਛਪੇ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਆਮਦ ਆਉਂਦੇ ਹੈ ਬਾਹਰ ॥੫੪॥ ਰਾਸਤ ਹੋਈ ਸੁਹਰ
ਤ ਚਰਚਾ ਪਦੀਦ ਪ੍ਰਗਟ ॥ ਕਿਆ ਜੋ ਓ ਜਾਦ ਹੇ ਸਾਹ ਸਜਾਦਾ ਵਦ ਖਤਰ ਵਜੀਰ ਬੇ ਅਰ
ਦੀਦ ਜੀਰਦੀ ॥੫੫॥ ਸੁਨੀਦ ਈ ਸੁਖਨ ਸੁਣਿਆ ਇਹ ਸੁਖਨ ਸਹ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਦੋ ਕਿਸਤੀ
ਬੁਖਾਦ ਦੋ ਕਿਸਤੀਆਂ ਬੁਲਾਈਆਂ ॥ ਜਦਾ ਬਰਸੁਦਾ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਉਪ ਹਰ ਦੋ ਕਿਸਤੀ ਨਿ
ਸਾਦ ਦੋ ਕਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਬੈਠਾਏ ॥੫੬॥ ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਓਰਾ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਓਨਾ ਕੇ ਤਾਈ ਬ
ਦਰੀਆਮ ਜੀਸ ਬਿਚ ਦਰੀਆਉ ਬ ਤੇ ਦੋਨੋ ਕਿਸਤੀ ਯਕੇ ਸੁਦ ਦੋ ਕਿਸਤੀਆ ਸੇ ਇ
ਕ ਹੋਈ ਹਮਹ ਤਮਾਮ ਮੌਜ ਲੈਗਦੇ ਬੀਮ ਭੈ ਸੇ ॥੫੭॥ ਦੁ ਕਿਸਤੀ ਯਕੇ ਗਸਤ ਦੋ ਕਿਸ
ਤੀਆਂ ਇਕ ਹੋਈਆਂ ਬਹੁਕਮੇ ਅਲਾਹ ਸਾਬ ਹੁਕਮ ਅਲਾਹ ਕੇ ॥ ਕਿਆ ਹੁਆ ਬ ਯਕ ਜਾ
ਬਿਚਾਇਕ ਜਾਗਾ ਦੇ ਦਰਾਮਦ ਆਏ ਹਮਾਂ ਓ ਸਮਸਮਾਹ ਸਰਜਤੇ ਦੀ ਦੋਨੋ ਮਾ ॥੫੮॥ ਸਾਹਿ

ਵਾਲਾ ਅਲਾਹ ਜੋ ਹੈ ॥ ਯਕੇ ਬਕਾਦ ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ ਅਜ ਹੁਕਮ ਸਾਹ ਸਾਹਨੇ ਆਵੇਹੁ
ਕਮਸ਼ੇ ॥੫੯॥ ਦੋ ਕਿਸਤੀ ਦੋ ਕਿਸਤੀ ਆਸੇ ਦਰਾਮਦ ਆਏ ਬਯਕ ਜਾਦਤਨ ਬਿਚ
ਇਕ ਜਾਗਾ ਦੋਦੋ ਮੇਤਨ੍ਹਾ ॥ ਚਰਾਗੇ ਅਰਬ ਦੀਵਾ ਅਰਬ ਦੌਲਾਤ ਦਾ ॥ ਪਾਠੰਤ੍ਰ ਚਰਾਗੇ ਜ
ਹਾਂ ਚਰਾਗ ਜਹਾਨ ਦਾ ਬਜੀਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਆਫਤਾਬੇ ਯਮਨ ਸੂਰਜ ਜਮਨ ਦੌਲਾਇਤ ਦਾ ॥

ਕ ਜਾਦਤਨ ਬਿਚ
ਦਾ ਪਾਠੰਤ੍ਰ ਚਰਾਗੇ ਜ
ਮਨ ਦੌਲਾਇਤ ਦਾ ॥
ਕਮਸ਼ੇ ॥੫੯॥ ਦੋ ਕਿਸਤੀ ਦੋ ਕਿਸਤੀ ਆਸੇ ਦਰਾਮਦ ਆਏ ਬਯ
ਇਕ ਜਾਗਾ ਦੋਦੋ ਮੇਤਨ੍ਹਾ ॥ ਚਰਾਗੇ ਅਰਬ ਦੀਵਾ ਅਰਬ ਦੌਲਾਤ
ਹਾਂ ਚਰਾਗ ਜਹਾਨ ਦਾ ਬਜੀਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਆਫਤਾਬੇ ਯਮਨ ਸੂਰਜ ਜਮ
ਬਿਚ ਦਰਿਆਉ ਨੂੰ
ਤ ਸਾਹ ਦਾ ਬੇਟਾ ॥੬੨॥ ਬਰਫਤੰਦ [illegible] ਤੁਰੀ ਬਦਰ ਪਰੋਇਗਾਰ
ਘੋੜੇ ॥ [illegible]

ਦੂਬੀ ਕਹਰੇ ਬਲਾ ਭਾਇਆ ਨਕ ਬਲਾ ॥ ਦੁਦ ਮਤਜ ਦੋਨੋ ਹਥ ਉਸਨੇ [illegible] ਕਰਦ ਉਹੋ
ਤੇ ਹੋਇ ਥੇ ਬੇਸਰ ਹੁਮਾ ॥ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਤੇ ਦੇਖੀ ਜੀ ॥ ਪਾਠੰਤ੍ਰ ॥ ਬੇਸਰ ਹੁਮਾਂ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੀਓ
ਰਾਸਿਆ ਅਰਫਤਾ ਵਿਚੋ ਜਾਦੀ ਹੋਈ ਕਿਸਤੀਏ ਕਿਸਤੀ ਹਰਦੋ ਦਸਤ ਦੋਹਾ ਹਥਾਦੇ ॥ ਬ
ਸੇ ਤੇਗ ਦਮ ਫੰਦ ਮਾਰਿਆ ਅਜੋ ਉਸ ਕਿਸਤੀ ਨੂੰ ਵਾਉ ਸਬਲਾ ਨੂੰ ॥ ਮਾਰ ਮਸਤ ਸਪ
ਤਨੇ ॥੬੪॥ ਗਾਰਿਫ ਤੇ ਦਰਿਆ ਪਕੜਿਆ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਬਦਸਤ ਔਂਦਨੂੰ ॥ ਬਿਚ ਹਥਾਂ
ਬਬਖਸੀ ਦਰਿਆ ਬਖਸਿਆ ਉਨਾ ਕੇ ਤਾਈ ਨ ਖੁਰਦੰਦ ਖੁੰ ਨਾ ਖਾਧਾ ਖੂਨ ਬਾਲਕਿਆ
ਦਾ ਖਾਧਾ ਖੂਨ ਸਪਦਾ ਬਲਾ ਨੇ ॥੬੫॥ ਚੁਨਾਂ ਏਸਾ ਫਜਰ ਦਾ ਬਾਬਾ ਬਲਾ ਸਰਪ ਦਾ ਸਾ
ਬਲਾ ਦੇ ॥ ਕਿ ਬੇਹੂੰ ਨਿਆਮ ਜੋ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਏ ਬਹੁਕਮੇ ਖੁਦਾ ਸਾਥ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾ ਕੇ
॥੬੬॥ ਚੁਨਾਂ ਏਸੀਆ ਮੌਜ ਲੈਰਾਂ ਖੇਜਦ ਉਠੀਆ ਜਿਦਰੀਆ ਅਜੀਮ ਦਰਿਆ
ਤੇ ਸੇ ॥ ਕਿ ਦੀਗਰ ਨਦਾਸ਼ਮ ਸਤ ਜੋ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੁਜ ਯਕ ਕਰੀਮ ॥ ਬਿਨਾ
ਕਰੀਮ ਸੇ ॥੬੭॥ ਦਰੰਗਾ ਸਤ ਤੂਰ ਦੋ ਹੋਈ ਬਮੌਜੇ ਬਲਾਂ ॥ ਬਿਚ ਲੈਰਾਂ ਬਡੀਆਂ
॥ ਬਰਾਹੇ ਖਲਾਸੀ ॥ ਬਿਚ ਰਸਤੇ ਖਲਾਸੀ ਦਾ ਆਏ ਜਿ ਰਹਮਤ ਖੁਦਾ ਰਹਮਤ ਖੁਦਾ
ਕਿਆ ਹੋਇਆ ॥੬੮॥ ਬਿਆ ਖੁਰਹਮ ਓਨ੍ਰਕ ਨੂਬੀ ਅਜ ਹੁਕਮ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ਹੁ
ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ਕੇ ਸੋ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ॥ ਕਿ ਕਿਸਤੀ ਬਰਾਮਦ ਜੋ ਕਿਸਤੀ ਬਾਹਰ ਆ
ਜਿ ਦਰੀਆ ਕਿਨਾਰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ॥੬੯॥ ਕਿ ਬੇਹੂੰ ਬਾਹਰ ਬਰਾਮਦ ਆਏ
ਜਾ ਉਸ ਬੇੜੀ ਸੇ ਹਰਦੋ ਤਨ ਦੋ ਮੇਤਨਾ ॥ ਨਸਸਤਾ ਬੈਠੇ ਲਬੇ ਕਨਾਰੇ ਆਬ ਜਲ ਦੇ
ਯਾ ਯਮਨ ਦਰਿਆਉ ਯਮਨ ਦੌਲਾਇਤ ਕੇ ॥੭੦॥ ਬਰਾਮਦ ਆਇਆ ਦੀਦਨ
ਸੇ ਸਿਤਾਬ ਸਿਤਾਬੀ ॥ ਬਖੁਰਦਨ ਵਾਸਤੇ ਖਾਣ ਕੇ ਅਜ਼ ਉਨ੍ਹਾ ਹਰਦੋ ਤਨ ਹਾ ਕਬਾਬ ਦੋ
ਤਨਾ ਦਾ ਕਬਾਬ ॥੭੧॥ ਬਰਾਮਦ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਮਕਰੋ ਅਜੀਮ ਮਛ ਬਡਾ ॥ ਖੁ
ਖਾਵਾਂ ਸੇ ਹਰਦੋ ਤਨਾ ਦੋਹਾਂ ਤਨਾਂ ਕੇ ਤਾਈ ਬਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ [illegible] ਬਹੁਕਮ ਕਰੀਮ ਕੇ [illegible]
ਹੋਇਆ ॥੭੨॥ ਬਜਾ ਅਸ ॥ ਬਿਚ ਜਾਗਾ ਉਸ ਦੇ ਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ॥ ਜਿ ਸੇਰੇ ਸਿਤਾਬ
ਰ ਸਤਾਬੀ ਸੋ ॥ ਗਜੰਦ ਛਾਲ ਸਓ ਹਮੀ ਭੀ ਇਸਤ ਗਾਂਬੁਰਦ ਲੈ ਗਇਆ ਬਰ ਉਪਰ ਰੇ
ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਆਬ ਜਲ ਦੇ ॥ ਬਪੇਚੀਦ ਫਿਰੇ ਸਰ ਫਿਰ ਓ ਉਨਾਂ ਨੇ ਪੜਾਗ ਸਤ ਸੇਰ ਖ
ਗਇਆ ਸੇਰਾ ॥ ਬਦਹਾਨੇ ॥ ਬਿਚ ਮੁਖ ਦੇ ਦਿਗਰ ਦੂ ਸਮਨ ਦੂਸਰੇ ਦੁਸਮਨ ਦੇ ਅਫਤਾਦ
ਪੜਿਆ ਦਲੇਰ ਸੇਰਾ ਸੇਰ ਸੀ ॥੭੪॥ ਬਗੀਰਦ ਪਕੜਿਆ ਮਕਰ ਮਾਗਰਮ ਛਨੇ ਦ
ਸਰਿ ਓ ਸਿਤਾਬ ਹਥਾ ਵਿਚ ਸਿਰ ਉਸ ਸੇਰ ਦਾ ਸਿਤਾਬੀ ਸੇ ॥ ਬਬੁਰਦੰਦ ਓਨਾ ਲੈ ਗਇਆ
ਕੇ ਤਾਈ ਕਸੀਦਸ ॥ ਖਿਚ ਕੇ ਦਰਿਆਬਾ ॥ ਬਿਚ ਜਲ ਦੇ ॥੭੫॥ ਬਬੀ ਦੇਖ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੇ ਤੇ
ਕੁਦਰਤੇ ਕੁਦਰਤ ਕਿਰਦਗਾਰੇ ਜਹਾਂ ਕਰਤਾਰੇ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਜਹਾਨ ਦੇ ॥ ਕਿ ਈਰਾਬ ਬਖ
ਜੋ ਇਲਾ ਤਾਈ ਬਖਸਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਤੇ ਬਜੀਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਕੁਸਤਮ ਕਹਿਆ ਉਸਮ
ਅਜਾਂ ਉਸ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ॥੭੬॥ ਬਰਫਤੰਦ ਤੁਰ ਪਏ ਹਰਦੋ ਦੋਏ ਬਹੁਕਮੇ [illegible] ਬਿਚ ਹੁਕਮ
ਤ ਸਾਪ੍ਰ ਸੇ ਸਕੋ ॥ ਵ ਅਤ ॥੭੭॥ ਬਅਫਤਾਦ ਪੜੇ ਹੈ ਬਦਸਤੇ ॥ ਬਿਚ ਜੰਗਲੇ ਅ
ਬਡੇ ॥ ਨਸਾਯਤ ਨਹੀ ਹੈ ਆਸਰਾ ਦਿਗਰ ਦੂਸਰਾ ਦੀਦ ਦੇਖੀਦਾ ਜੁਜ ਯਕ ਕਰੀਮ ॥
ਇਕ ਕਰੀਮ ਸੇ ॥੭੮॥ ਬਮੁਲਕੇ ਬਿਚ ਮੁਲਖ ਹਬਸ ਦੇ ਆਮਦਾਂ ਆਏ ਓ ਨੇਕ ਖੋਇ ਭਲੇ
ਭਾਉ ਵਾਲੇ ॥ ਖੁਸ ਰੋਇ ਚੰਗੇ ਮੁਖ ਵਾਲੀ ॥੭੯॥ ਦਰ ਗਾਂ ਜਾ ਬਿਆਮਦ ॥ ਬਿਚ ਉਸ ਜਾਗਾ
ਆਏ ॥ ਕਿ ਨਾਸਸਤ ਹ ਬੈਠਾ ਜੀ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਸਬਰੰਗ ਵਾਤਰੰਗ [illegible] ਕੁਲਾਹ [illegible]

੮੦॥ਬਦੀਏਂ ਦਫਿਰਾ ਦੇਖਿਆ ਉਨਾ ਕੇ ਤਾਂਈ ਬਹੁ ਫਤੇਂਦ ਕਹਿਆ ਕਿ ਏਬੇਰ ਜੋਆਨਿਦ
ਜੇਰਦੇ ਆਜਾਦ ਕੇ ਸਨਿਆ ਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ।੮੧॥ਪਜ਼ਿ ਮੁਲਕ ਕੇ ਕਾਦਾਮੀ ਕਿ ਸਮੁਲ
ਖਦਾ ਹੈ ਤੂ ਬਾਮਨ ਬਕੀ ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਉਨਿ ਨਾਮੇ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਕਿ ਗਤੋ ਕਿਸਦੇ ਤਾਂਈ ਤੂ
ਬਈਤ ਰੂਫ ਜੋ ਬਿਚਾ ਇਸ ਤੁਫ ਦੇ ਦੂਫ ਦੇ ਹੋ।੮੨॥ਵਗਰ ਨਹ ਨਹੀ ਤਾਮ ਗਤੋ ਮੇਰੇ ਰਾ
ਈਤੂ ਨਰੋਈ ਨਾ ਕਹੇਗਾ ਚੁਰਾ ਜੋਤ ਜੇਸ ਚੂ ਕਿ ਮੁਰਦਨ ਲਾਮੇ ਤਾਬ ਅਮਸਤ ਜੋ ਮਰਣ
ਤੇਰਾ ਜਿਤ ਤਾਬੀ ਹੈ ਏਜਦ ਇਕ ਗਵਾਹ ਮਸਤ ਗਵਾਹ ਹੈ।੮੩॥ਸਹਨ ਸਾਹਿ ਪਿਸਰੇ
ਮਮਾਯੰਦਰਾਂ ਪਾਤ ਸਾਹਾ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹ ਮਾਯੰਦਰਾਂ ਵਲਾਇਤ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਮੈ ਤਿਸ ਦਾ
੮੪॥ਹਕੀਕਤ [illegible] ਬਗੁਤ ਸਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁ ਉਸਦੇ ਪੇਸੀਨ ਤਾਹਾਲ ਪਿਛ ਲੀਤਾ ਸੇ
ਕਿ ਬਰਦੇ ਜੋ ਉਪ੍ਰ ਉਸਦੇ ਚੁ ਬੁਗਾਜ ਸਰੋਦੀ ਜਵਾਲ ਰੋਜ਼ ਗੇਸੀ ਬਹੁਤ ਪੀ ਕ੍ਰਾਮ੮੫ ਜੋ
ਪਾਬਾਮਿਹਰ ਬਿਦ ਮਿਹਰਦੇ ਸਉ ਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ਬਹੁ ਫਤ ਸਾਬ ਕਹਿਆ
ਕਿ ਅਜ ਜੁਬਾ ਜੁਬਾਨ ਸੋ ਮਗਾ ਖਾਨ ਗਾਹੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੂ ਦੀਜਾ ਗਾਸੇ ਖੁਦ ਖਾਨ ਹਦਾਂ ਆਪ
ਏ ਪਾਸ ਦੀਜਾਣਾ।੮੬॥ਵਜ਼ੀਰਤ ਵਜੀਰਤਾਈ ਖੁਦ ਸਰਾ ਆਪਣੀ ਤਾਈ ਮੇਰੇ
ਹਮਾ ਦਿਨਾ ਹਾਮੇ ਕੁਲਾਹੇ ਟੋਪੀ ਮੁਮਾਲਕ ਮੁਲਖਦੀ ਤੁ ਬਰਸਰ ਨਿਹਮ ਤੇਰੇ ਉਪ੍ਰ ਸ੍ਰਿ
ਦੇਰਖਦਾ ਹਾਂ ਮੈ।੮੭॥ਈਰਾ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਵਅਰ ਕਰਦੰਦ ਕਰਦਿਤਾ ਕਿ ਨਾਮੇ ਵਸ੍ਰ
ਬੁਦ ਜੋ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਹੂਆ।੮੮॥ਬਹਰਜਾ ਬਿਚਹਰ ਜਾਗਾ ਦੇ ਅਜੀਮ ਬਕੋਆਦਦੀ
ਦੰਦ ਦੋਨੰਦਾ ਹੈ ਬਰਦੇ ਉਪ੍ਰ ਉਨਾਦੇ ਬਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ ਸ਼ਾਬ ਹੁਕਮ ਕਰੀਮ ਕੇ ਕਿਆ ਕ੍ਰਤਾ
ਹੈ।੮੯॥ਕਿ ਖੁਨਸ ਬਰੇਜੀ ਜੋ ਖੂਨ ਉਨਕਾ ਡੋਲਤਾ ਹੈ ਵਅਰ ਕਰਦੰਦ ਜੇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕੋਦਾ ਇਗ ਰਜਾ ਸੁਨੀਦੇ ਦੂਸਰੀ ਜਾਗਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈ।੯੦॥ਬਹਰਜਾ ਬਿਚਹਰ ਜਾਗਾ
ਦੇ ਕਿ ਤਰਕਸ ਬਰੇਜੀ ਦਤੋਰ ਜੇਤਰ ਕਸ ਜੋ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਤੀਰਾ ਬਕੁਸਤੇ ਅਦੂਰਾ ਸਾਬ
ਕੂਹਦਾ ਹੈ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਤਾਈ ਬਕਨਦੇ ਅਸੀਰ ਸਾਬ ਹੀਕਰਦਾ ਹੈ ਕੈਦਾ ਬਮੁਦਤ ਬਿਚ ਮੁਦਤ
ਦੇ ਯਕੇ ਸਾਲ ਤਾ ਚਾਰ ਮਾਹ ਇਕ ਸਾਲ ਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਰ ਖੁਸ਼ੀਂਦ ਹਮਾ ਆਮਦ ਫੁਰ
ਸਣੇਦੋ ਈਂਦੂ ਆਏ ਓਰ ਖੁਸ਼ੀਦ ਹਮਾਹ ਮਨਿਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇ।੯੧॥ਬਰੋ
ਜੈਦ ਪਰੇਦਾ ਹੈ ਬਸੋ ਜੰਦਤਨ ਸਾਬ ਸ਼ਾਦ੍ਰਦਾ ਹੈ ਤਨਾਨ੍ਹਾ ਸ੍ਰ ਉਸਨ ਰੋਜਗਾਰੇ ਕੰਮ ਕਹ
ਨੇ ਪੁਰਾਣਾ।੯੨॥ਬਹੁ ਫਤਸ੍ਰ ਸਾਬ ਕਹਿਆ ਉਸਦੇ ਹੋਸਨੋ ਜਮੀਰ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ
ਦਿਲਦੇ।੯੪॥ਬਯਕ ਬਾਰ ਸਾਬ ਇਕ ਬਾਰ ਗੀਦੇ ਮੁਲਕਤ ਮੁਲਖ ਤੇ ਫਰਾਮੋਸਗ
ਸਤ ਭੁਲਾਉਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।ਕਿ ਅਜ਼ ਮਸਤ ਮਸਤੀ ਹਮ ਹੋਸ ਗਸਤ ਜੋ ਮਸਤੀ ਸੇ
ਮਸਤ ਹੋਏ ਦੀਤ ਮਾਮ ਹੋ ਜਾਗਈ ਹੈ।੯੫॥ਤੁਆ ਮੁਲਕ ਤੂੰ ਮੁਲਖ ਪੇਸ਼ੀਨਾਰਾ
ਅਗਲੇ ਤਾਈ ਯਾਦਕੁਨ ਯਾਦ ਕਰ।ਕਿ ਸਹਰੇ ਪਦਰਰਾ ਜੋ ਸਹਰ ਪਿਤਾ ਕੇ ਤਾਈ ਆ
ਬਾਦ ਕੁਨ ਬਸੋਂ ਖਾ ਵਤੋਅਦਾ ਦਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਉਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਉਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।੯੬॥ਨਿਗਹਦਾਸਤ ਲਿਗਾ ਹੁਕੇਰ ਰਖੀ ਹੈ। ਫੌਜ ਸੇ ਵ ਅਰਲ
ਕਤ ਮਾਮ ਤਮਾਮ ਲਸ਼ਕਰਾ ਬਰਦੇ ਮਦਾਮ ਉਪ੍ਰ ਉਨਾਦੇ ਹਮੇਸਾਈ।੯੭॥ਆਂ
ਰਾਸਤ ਬਣਾਇਆ ਚੁਨੋ ਬਹਾਰ ਮੀਂਦ ਨੌ ਬਹਾਰ ਹੋ ਸੂ ਖੰਜਰ ਖੰਜਰ ਸੇ ਹਾਰ ਜੋ ਸੇ
ਬਖਤਰਹ ਜਾਰ ਪੋਸ਼ ਆਹ ਜਾਰੇ ਸੋ।੯੮॥ਜ਼ਿਰਹ [illegible] ਆਸੇ ਬਰਗੇ ਸਤਵਾ ਪੇ
ਟੀਆ ਸੇ। ਗਿਰਾਂਤਾ ਗਿਰਾ ਭਾਰੀਆਂ ਤੇ ਭਾਰੀਆਂ।ਜੇ ਬੰਦੂਕ ਮਸਹਰ ਬੰਦੂਕਾਂ
ਮਸਹਰ ਵਲਾਇਤ ਕੀਆਂ ਜੋ ਜਿਰਹ ਦੂ ਮੀਜੋ ਆਂ ਮੂਮ ਵਲਾਇਤ ਦੀਆਂ ਹਿੰਦੋਸਤ
ਹਿੰਦਸਤਾਨ ਦੀਆਂ।੧੦੦॥ਚਿ ਕਿਆ ਅਜਤਾਜੀ ਅਸਪਾਨ ਤਾਜੀ ਜਾਤ ਦੇ ਘੋੜ੍ਰੇ
ਉਸੇ ਪੋਲਾਦ ਨਾਲ ਪੁਲਾਦ ਦੀ ਨਾਲ ਬੰਦੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀ।ਹਮਹ ਪੀਲ
ਫੀਲਾਨ ਤਮਾਮ ਪਾਨ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਥੀ ਹੈ ਅਜਮਬਾਮ ਸਾਲ ਮਨਿੰਦ ਰਾਤ ਕੇ ਸੇ ਹੈ
੧੦੧॥ਹਮਹ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨ ਤਮਾਮ ਸੇਰ ਮਰਦ ਹੈ ਵਅਰ ਜੋ ਗਾਵਰਾ ਜੋਰਾਵਰ ਹੈ
ਕਿ ਸੇਰ ਅਫਕਨਾਰਾ ਜੋ ਸੇਰਾਂ ਕੇ ਤਾਈ ਡਾਲਨ ਵਾਲੇ ਜੇ ਸੁਰਮੇ ਬਸਫਅਫ ਕਨਾਂ ਦਿਹ
ਚਲ ਧਰੋ ਡਾਲਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤਿਨਾਨ੍ਹਾ।੧੦੨॥ਬਰੇ ਜਸਾ ਏਦੂ ਬਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਹਮ ਕੂ

ਕ੍ਰਿਆ ਪੰਜਾਬੀ ਜੋਆ

ਭੀ ਐਸੇ ਹੀ ਪੀਲਿਅ ਫਕਨਸਤ ਹਾਥੀਆਂ ਦੇ ਡਾਲਨ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਬਬਜਮ ਅੰਖੀ ੧੧੦
॥ਬਿਰਮ ਜਲਜਵੇ ਚਰਬ ਚੜ੍ਹੇ ਚਾਲਾਕ ਦਮ ਚਲਾਕ ਹ ਬਾਦੇ ਸੋ॥ ੧੦੩॥ ਨਿਸਾਂ
॥ਦਿਹਦ ਨਿਸਾਂਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆ ਨੇਜਹ ਰਾਨੇ ਕਖੂੰ ਨੇਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨੋਕਾਂ ਨੇ ਖੂੰਨ ਦੀਆਂ॥
ਕਸੀਦੰਦ ਖਿਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਾਲੇ ਤੇਗ ਜਹਰ ਦੇਆ ਬਹੂ ਤੇਗਾਂ ਮਹੁਰੇ ਦੇਆ ਬਦਾਰ
ਗ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂਨੂੰ॥ ੧੦੪॥ ਆਰਾਸਤ ਬਣਾਈ ਹੈ ਹਮ ਚੁ ਭੀ ਅਮਨਿ
ਦ ਕੋਹ ਪੁਹਾਵੂ ਦੋ ਜ਼ਾਵਾਲ ਨੇ ਜੁਆਨ ਸਾਇਸਤ ਚੰਗੇ ਯਕ ਗੋਰੇਹ ਇਕੀ ਪ੍ਰਾਹਦੇ॥
੧੦੫ ਬ ਪੇਸੀਦੰਦ ਸਤਾਰ ਪੇਹੀ ਪੁਸਾਕ ਬੀ ਨਿ ਦਸਤਾਰ ਦੁਖਤਰਦ ਜੀਗ ਬੇਟੀ ਵਜੀਰ ਦੀ ਨੇ ਬ
ਬਸਤੇ ਦਸਅਸੇਰ ਸਾਬਲਕ ਦੇ ਬੰਨੇ ਤਿਲਵਾਰ ਜੂਸ ਤੇਂਦ ਤੇਂਦ ਚੁਣ ਲਏ ਚੰਗੇ ਤੀਰਾ॥ ੧੦੬
ਬ ਸਰਦਾਰੀ ਏ ਕਹਦ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਪੇਸੀਨ ਹ ਫੌਜ ਅਗੇ ਫੌਜ ਦੋ ਦੁ ਦਰਿਆਇ
ਮੌਜ ਮਾਨਿੰਦ ਦਰਿਆ ਦੀਆਂ ਲੈਹਰਾਂ ਦੇ॥ ੧੦੭॥ ਯਕੇ ਗੋਲ ਬਸਤਹ ਇਕਤੂੰ ਮਲ੍ਹ ਬੰਨੇ
ਆ ਦੂਅ ਬਰੇਸਿਆ ਹ ਮਾਨਿੰਦ ਬਦਲ ਕਾਲੇ ਦੀ॥ ਬਿਲਰ ਜੂੰਬੂਸੇ ਕੰਬਗਈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦ
ਬਲਿਗਾਜ਼ੀ ਦਮਾਹ ਫਟਗਏ ਆਰ ਦੂਸਾ ਨਬੀਆ ਵੂਹਦ ਲੀਆਈ ਹੈ ਚੁ ਜੋ ਬਰ ਦੋ
ਦੂਦ ਉਪੁ ਓਸਦੀ ਨਦਦੇ ਸਲਾਹੇ ਨਮੂੰਦ ਇਕ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਦਿਗ
ਰੇਤੇ ਗੇ ਦੂਸਰੀ ਤੇਗਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੀਤੀ॥ ੧੦੮॥ ਬਿਆਰਾਸਤ ਬਣਾਇਆ ਬਸ
ਜੇਤ ਮਾਮ ਸਾਬਤ ਮਾਮਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਮਹ ਬੀ ਜੂਰੇ ਤਮਾਖੰਜਰ ਸੇ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਗੋਪੀਆ
ਦੇ ਨਾਮ ਸੇ॥ ੧੧੦॥ ਬਬੁਰਦੰਦ ਲਈ ਹੈ ਅਕਲੀਮ ਵਲਾਇਤ ਸੇ ਤਾਰਾਜ ਲੁਟ ਸਖਤ
ਬਰਦਸਤੀ ਸੇ॥ ਬਬੁਰਦਨ ਲੈਗਏ ਸਹੇਬਾਦ ਪਾਜਨ ਰਖਤ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾ
ਰਅਸ ਬਾਬਨੂੰ ਵਾ ਬਾਦ ਪਜਾਨੇ ਕੇ ਪੁਸਾਹਅ ਸਬਾਬ ਲੈਗਏ॥ ੧੧੧॥ ਚੁਨਾਜੰਗ
ਕਰਦੰਦ ਐਸਾ ਜੰਗ ਕੀਤਾ ਅਜਾਮੂਲ ਕਬਾ ਉਸਮੁਲਕ ਖਕਿਆਂ ਕੇ ਤਾਈ ਨਾਲਾ ਚੁ
ਜੇ ਸੇ ਬਰਗੇ ਦਰਖਤਾਂ ਪਤ੍ਰ ਦਰਖਤਾਂ ਦੇ ਉਡਦੇ ਹੈ ਜਿ ਬਾਦੇ ਸਬਾਂ ਪੌਣਾਂ ਮਿਤ੍ਰ ਵੇਲੇ ਕੀਸੇ
੧੧੨॥ ਕਮਰ ਸਾਫਰ ਬਪੋਸ ਖੋਲ੍ਹਿ ਦਿਤਾ ਅਰਗਾ॥ ਬਬੇ ਵੂੰਸਿ ਮੁਲਕ ਸਹਅਹ ਵੂਇਕੇਸ
ਜੋ ਸੇ ਵੂ ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਆਈਆਂ ਸੀਆ ਮੁਣਾਖ਼ਤੇ ਓਹ ਜਖਮੀ ਹੋਈਆਂ ਪਰੀ ਚਿਹ
ਏ ਪਰੀ ਵਤ ਚਹਰੇ ਵਾਲੀ ਏ ਹਮ ਚੁ ਭੀ ... ਨਿਦ ਸੇਰੇ ਨਿਸਾਦ ਸੇ ਗਪਾਰ ਖਾਣਵ
ਲੇਦੀ॥ ਕਿਖੰਜਰ ਬੁਸਾਦ ਨੇ ਖੰਜਰ ਖੋਲ ਕੇ॥ ੧੧੪॥ ਬਹਰਜਾ ਬਿਚਾਜੇ ਸਜਾਗਾਦੇ ਦ
ਵੀਦੇ ਦੌੜਦੀ ਹੈ ਬਕੁਸਤੇ ਅਜਾ ਸਾਬਕੁਹ ਦੀ ਹੈ ਉਨਾਂਨੂੰ ਗਸੀਦੇ ਪਹੁਚਦੀ ਹੈ ਬਬਸਤੇ
ਅਜਾਂ ਬੰਨਦੀ ਹੈ ਉਸ ਸੇ॥ ੧੧੫॥ ਸੁਨੀਦੀ ਸੁਣਿਆ ਇਹ ਅਜਾ ਉਸਨੇ ਧਤੂੰ ਦੀਰਿ੨
ਮਦ ਬਿਰਤੇ ਸੀਦੇ ਫਰਮਾਦ ਆਇਆ ਬਜਾਇਸ ਹੁਮਾ ਬਿਰਉਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਓ॥ ੧੧੬
ਬਿਆਰਾਸਤਹ ਬਣਾਈ ਹੈ ਚੂ ਮਾਨਿੰਦ ਨਉਬਹਾਰਦੇ॥ ਆਬਦਾਰ ਜਹਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ
੧੧੭॥ ਬਪੇਸੇ ਅਗੇ ਸਫਆਮਦ ਅਦਾਲਤੇ ਆਇਆ ਚੁਦ ਹਗ਼ਾ ਅਮੀਕ ਮਾਨਿੰਦਰਿ੨
ਆਓਵੂ ਪੇਦੇ॥ ਜਿਸਰਤਾ ਕਦਮ ਸਿਰ ਪੈਰਾਂ ਸੇ ਹਮ ਤੀ ਭੀ ਐਸੇ ਆਹਨਗਰੀਕ
ਲੋਹੇ ਦੇ ਚਗਾਰ ਕਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸਨਪਬੁਧਾ॥ ੧੧੯॥ ਬਆਵਾਜ ਅਵਾਜ ਏਤੇ
ਪਾਂਸਾਬਾ ਜ਼ਮੀਗਸਤ ਜਿਮੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਗੁਲੇਲਾਹ ਰੰਗ ਫੁਲ ਲਾਲੇ ਦੇ
ਰੰਗਾ ਦੀ॥ ੧੯॥ ਦਰਖਤਰੀਗ ਇਕਹ ਬਾਦ ਚਤੀ ਫਫੇੜੇ ਹੋਏ ਹੈ॥ ੧੨੦॥ ਬਹਰਜਾ ਬਿਦ
ਜਿ ਸਜਾਗਾਦੇ ਪਰਰਾਸਵਦ ਉਡਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਤੀਰ ਦਸਤ ਤੀਰ ਹਥ ਬਧੇ॥ ਬਸਰ
ਪਾਹਿ ਲੂਏ ਸੋ ਸੌਰੀ ਦਖੀਆ ਪੌਲਿਮ ਫਦਾਗੁਜਸਤ ਫੀਲਮਰ ਦਾਦੇ ਲੀ ਧਗ
ਇਆ ਦਿਵਦੀ॥ ੧੨੧॥ ਚੁਨ ਜੇਸੀਆ ਮੌਜ ਲੂਰਾਂ ਖੇਜਦ ਉਠੀਆ ਜਿਦ ਰਆਦ
ਰਿਆਦੇ ਬ ਸੀਨਾ ਸਾਬ ਪਬੁਦੇ॥ ਬਰਖਸਾਂ ਅੰਦ ਚਾਮਦ ਪੁਰਾ ਸੂਨੇ ਦਿੰਦ ਚੁ ਜੋ ਲੇਹਿ
ਗ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ॥ ੧੨੨॥ ਬਤਾਬ ਸਦਰਾ ਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਆਇਆ ਯਕੇ
ਕੇ ਦਲ ਤਾਬਨਾਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾ ਅਕਾਸਤ ਹੀ ਬਰਖਸਾਂ ਅੰਦ ਚਾਮਦ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਨੇ ਅੰਦ ਆਇ ਖੂੰਨ ਖਾਰ ਖੂੰਨ ਖਾਰ ਸੇ॥ ੧੨੩॥ ਬਤਾਬ ਸਦਰਾ ਮਦ ਬਿਰਪ

ਕਾਸਦੇ ਆਈਆਂ ॥ ਬਹੁਰ ਬੀ ਦਲ ਸਕਰ ॥ ਬਿਚ ਗਜਣ ਦੇ ਆਇਆ ਲਸ਼ਕ
ਰ ਚੂੰ ਦਰਯਾਇ ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਮਾਨਿੰਦ ਦਰਿਆ ਉਤੇ ਬਦਲ ਦੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਬੁ ਚਰਖੁ ਅੰਦਾ
ਮਦ ਫਿਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਈਆਂ ਬਚੀ ਲੀਕਮਾਂ ਸਾਬਹ ਬਾਦੇ ਚੀਨ ਵਲਾਇ
ਤ ਦੀਆਂ ਕਮਾਨਾਂ ॥ ਬਤਾਬ ਆਮਦ ਸ਼ਾ ਬਿਚ ਪ੍ਰਕਾਂਦਿਆਂ ਆਏ ਤੇਗਾਤ ਤੇਗੋ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸ
ਗਰੋਵ ਸਬਦ ਬਰਾਵਰ ਦਾਲਿਆ ਹੈ ਚੰਦੀਕ ਫੋਹ ਕਈ ਕੋਹਾਂ ॥ ਬਲ ਰਜੀਦ
ਕੰਬਗਏ ਦਰਿਆਉ ਬਤੂਰਗੀ ਕੋਹ ਸਾਬਹੀ ਫਟ ਗਏ ਪਹਾੜਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਬਤਾਬ
ਸ਼ੋਂ ਬਿਚ ਤੇਜ ਜਦੇ ਦਰਾਮਦ ਆਏ ਚੁ ਜੋ ਤੇਗੋ ਜ਼ਾਮਾ ਤੇਗੋ ਜਮਨ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ॥ ੧੨
੭ ॥ ਬਤੇਜ ਆਮਦੇ ਨੇਜ਼ਹ ਏ ਬਾਂਸਤ ਈ ॥ ਬਿਚ ਤੇਜ ਜਦੇ ਆਏ ਨੇਜੇ ਬਾਸਾਂ ਦੇ ॥ ਬਜੂੰ ਬ
ਸੂਦ ਰਾਮਦ ॥ ਬਿਚ ਜੁਸੇ ਦੇ ਆਇ ਆਹੇ ਤਨੇ ਨਾਜਨੀ ਤਨ ਅੰਦਰ ਤਦਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਬਸੋ
ਰਿਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਬਿਚ ਬੁਜਣ ਦੇ ਉਆਈਆਂ ਨਫਰਦਾ ਇਕੁਹ ਰ ਨਫੀਰੀਆਂ ਬਹੁ
ਤੀਆਂ ਕਹਿਰ ਦੀਆਂ ॥ ਜੇ ਤੋ ਪੋਸ਼ੇ ਵ ਅਰ ਨੇਜ਼ਹ ਨੇਜਿਓ ਜੇ ਬਪੋਸ਼ੀਦ ਪਾਹਿਰੀ ਹੈ ਪੁਸ਼ਾ
ਕ ਦਹਰ ਰਣ ਭੁਮਕਾਨੇ ॥ ੧੨੯ ॥ ਬਜੀਬ ਸ੍ਰ ਦਰਾਮਦ ॥ ਬਿਚ ਜੁਸੇ ਦੇ ਆਏ ਕਮਾਨੇ
ਕਮੰਦ ਕਮਾਣੇ ਸੇਤੀ ਰਤੇ ਫਾਂਹੀਆਂ ॥ ਸ਼ੀ ਮਾਬਤੁੰਦ ਪਾਰੇ ਖਰੇ ਦੀ ਮਾਨਿੰਦ ॥ ੧੩੦ ॥
ਖੰਜਰੇ ਖੰਜਸੋਂ ਖੂਰ ਖੂੰ ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਖੂਨ ਕੇ ॥ ਜ਼ੁਬਾਂ ਨੇਜ਼ਹ ਮਾਰ ਸਦਰਾਮਦ ਬਰੂੰ ਜੈਸੇ
ਜ਼ੁਬਾਨ ਸਰਪ ਦੀ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਛੀਆਂ ਤੇਬਾਂ
ਹਰ ਆਈਆਂ ॥ ੧੩੧ ॥ ਬਤਾਬ ਸ਼ ਦਰਾਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਏ ਆ ॥ ਤ ਫੇ ਪ੍ਰਕਾ
ਸ ਨੂੰ ਸਰਾ ਪਾਨ ਲੈਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਾਬਨਾਕ ਨਾਕਤੇ ਜ਼ੀ ॥ ਯਕੇ ਕੇਵਲ ਸੁਰਖ ਲਾਲੀ ਗੋ
ਗਿਰਤੇ ਮਾਨਿੰਦ ਚੋਪ੍ਰਕਣੀ ਸ਼ੁਦ ਹੋਈ ਖੁਨ ਖਾਕ ਸ਼ੇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਦਾਦਹਾ ਦਹ ਦੇਹਾ ਦੇਹੀ ਸ਼ਬਦ
ਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ॥ ਹਜ਼ਾਹ ਸ਼ਦਰਾਮਦ ਹਲੇ ਹਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ॥ ਨਿਹੰ ਗੋਨਿ
ਹੰਗਾ ਸੂਰਮੇ ਈ ਸੂਰਮੇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਚਕਾ ਚਾਕ ਬਰਖ਼ਾਂ ਕ ਲ੍ਹਾਕ ਵਜ਼ੀਸ ਬੂਦ ਉਠਿਆ ਸ਼ਤ
ਬਰਾਮਦ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੈ ਯਕੇ ਕੇਵਲ ਦੁਸਤ ਭੰਡੋਰੇ ਲਾ ਖੇਜ ਉਠਕੇ ਅਜ਼
ਜਹਾਂ ਜਹਾਨਸ਼ੋਂ ॥ ੧੩੪ ॥ ਨਪੋ ਇੰਦਰਾ ਬਰਜ਼ਿਮੀ ਪੈਰ ਟੁਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੇਤਾਈ ਉਪ੍
ਜ਼ਿਮੀਂ ਦੇ ਨਹੀ ਬੁਦਜਾਹੇ ਈ ਜਾਗਾਨ ਪਰੰਦਹ ਰਾਹ ਦਹ ਹਵਾ ਪੰਛੀਆਂ ਕੇਤਾਈ ਬਿ
ਚ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਨਹੀ ਬੁਦਰਾਹ ਹੋਇ ਆਰ ਸਤਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਪਾਰੂੰ ਐਸੀਆਂ ਤੇਗ ਬਰਿੰਦ
ਤੇਗਾ ਬਰਖੀਆਂ ਸਿਆਨੇ ਮੁਸਾਫ ॥ ਬਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ॥ ਕਿ ਅਜ਼ ਕਸਰਤਗਾਂ ਸੁਦ ਜੋ ਕਫ
ਆਹੋ ਇਆ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਕੋਹ ਕਾਫ ਮਾਨਿੰਦ ਪ੍ਰਬਤ ਭਾਰੇ ਦੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਿ ਪਾਓ ਜੋਪੇ
ਰੇਸ਼ੇ ਸਰ ਸਿਰੋ ਪੇ ਅੰਬੋਹ ਅੰਬਾਰ ਚੰਦਾਂ ਸੁਦਹ ਛੁਹੁਤੇ ਹੋਏ ॥ ਕਿ ਮੈਦਾ ਜੋ ਮੇ ਦਾਨ ਓ
ਪੁਰ ਅਜ ਗੋਇ ਪੂਰਣ ਖੁਦੇ ਸ਼ੇ ਚੌਗਾਂ ਸ਼ੁਦਹ ਖੁਡੀ ਓਸੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਵਦਾਰ
ਵਦਰਾਮਦ ਚਲ ਨ ਚਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ॥ ਕਿ ਪਾਰਹ ਸੁਦਹ ਜੋ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਖੇਦ ਟੋਪ ਖਿਫਤਾਹਿ ਲਤੇ ਬ ਜੰਗਾ ॥ ਬਿਚ ਲੜਾਈ ਦੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਚੁਨਾ ਐਸੀਆਂ ਤੇਗਾਂ
ਬਸ਼ ਤੇਗਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸੀਆਂ ਓ ਤਪੀਦ ਤਪਦਾ ਹੈ ਆਫਤਾਬ ਸੂਰਜ ਜੈਸਾ ॥ ਦਰਖਤਾਂ ਸੁ
ਦਹ ਖੁਸ਼ਕ ਦਰਖ਼ਤ ਹੋਏ ਹੈ ਖੁਸ਼ਕ ਵ ਅਰ ਦਰਿਆ ਇਆ ਬੁ ਸੂਕ ਗਏ ਦਰਿਆਓ ਦਿਆ
ਜਲ ॥ ੧੩੯ ॥ ਚੁਨਾ ਐਸੀ ਤਗੀ ਬਾਰਾਂ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਸ਼ੁਦਹ ਹੋਈ ਹੈ ਹਮ ਬੀ ਚੂਮ
ਨਿੰਦ ਬਰਕ ਬਦਲ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ॥ ਬਅਫਤਾਦ ਸਦ ਪਤ੍ਰੋ ਹੋਏ ਹੈ ਚੂੰ ਐਸੇ ਫਰਕ ਫ
ਰਕ ਜਦੇ ਜਦੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਬਹਰ ਬਾ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਬਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਆਇਆ ਵਜ਼ੀਰੇ ਵਜ਼ੀ
ਰ ਚੁ ਬਾਦ ਮਾਨਿੰਦ ਪੌਣ ਦੇ ਦੋਸਤਾਬੀ ॥ ਯਕੇ ਤੇਗ ਮਾਂ ਖ਼ੇਦ ਰਾਨੀ ॥ ਇਕ ਤੇਗਮਾ ਖ਼ੇਦਰਾ
ਵਲਾਇਤ ਦੀ ਕਸਾਦ ਖੋਲ ਕੇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਦਿਗਰ ਤਰਫ ਤੂ ਸਰੀਰ ਫਤੇ ਆਮਦ ਆਈ
ਬਦਖਸ਼ਤ ਰਾਅਜਾਂ ਬੇਰੀ ਉਸਕੀ ॥ ਬਗਨਹ ਨੈਰਿਕ ਕੋਈ ਹਿਦੇ ਸੇਤਾਂ ਹੀ ਦਸਤਾਲਦੀਆ ॥ ੧

੧੪੨॥ਦਰ ਖੁਸ਼ਾਂ ਸੁਦਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਂਤ ਚੂਨਾਂ ਐਸੀਆਂ ਤੇਗਤੇ
ਜੋ ਤੇਗਾ ਤੇਜੀਸੇ ਅਦੂਰਾ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਅਜੇ ਉਸਤਲ ਵਾਰਸੇ ਜੂਦਦ ਹੋਏ ਰੇਜ਼ਰੇਜ਼ਟੂ
ਕਟੇ ਟੁਕੜੇ ੧੪੩॥ਪ੍ਰਕੋ ਤੇਗ ਜਦ ਇਕ ਤੇਗਾ ਮਾਰੀ ਸਰੇ ਤ ਸਿਰ ਉਸ ਦੇ ਸਅੰਦ ਘੋੜੇ
ਦੇ ਉਪ੍ਰਾਹਿ ਜੇਮੀਨਿਸ ਜੇਮੀਨ ਦੇ ਤ ਦਰਾਮਦ ਉਪ੍ਰ ਆਇਆ ਚੂਕੇ ਹੇ ਬੁਲੰਦ ਮਾਨਿੰਦ ਪ੍ਰ
ਬਤ ਭਾਰੀ ਦੀ॥੧੪੪॥ਦਿਗਰ ਤੇਰਾਹ ਓਹਾ ਦੂਜੀ ਤੇਗ ਉਸਕੇ ਤਾਈਂ ਬਜਦ ਮਾਰੀ
ਦਰਦ ਕੀਤਾ ਨੀਮ ਅਧਾ ਵਿਚੋ ਬਅਫਤਾਦ ਬੂੰਮ ਬਿਚ ਪਾੜਿਆ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਸਤ
ਚੁਕ ਰਖੇ ਅਜੀਮ ਮਾਨਿੰਦ ਅਟਾਰੀ ਭਾਰੀ ਦੇ॥ਚੁਪਰ ਗਾਉ ਕਾਬ ਮਾਨਿੰਦ ਉੜਣਵਾ
ਲੇ ਪੰਛੀ ਦੇ॥੪੫ ਕਰਦ ਸਖਰਾਬ ਸਾਬਕੀਤਾ ਖਰਾਬ ਉਸਨੇ॥੧੪੬॥ਚੁ ਜਬ
ਕਾਰੇ ਕਾਰ ਵਜੀਰਖ ਵਜੀਰ ਉਸਕੇ ਕੀ ਬਰਾਹਤ ਰਸੀਦ ਸਾਬ ਭੁਲਿ ਆਈ ਦੇ ਪਹੁ
ਚੀ ਹਰ ਦਿਗਰ ਮਿਹਨ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮਿਹਨਤ ਸੇ ਜੋ ਆਇਆ ਸੀ ਸੋ ਮਰ ਗਇਆ॥
ਸਿਆਮਆ ਮਦਪਦੀ ਦੇ ਤੀਸਰਾ ਆਇਆ॥੧੪੭॥ਸਿਆਮ ਦੇ ਦ ਆਮਦ ਤੀ
ਸਰਾ ਦੇਦ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਗਲਤੀਂ ਦਖੂੰ ਬਿਚ ਲਹੂ ਦੇ ਤਰਵਤ ਹੋਇਆ॥ਜਿ
ਦਹਲੀਜ ਦੇ ਜ ਖੂ ਦਹਲੀਜ ਦੇ ਜਕ ਕੀ ਸੇ ਜੋ ਸੇ ਪਾਪੀ ਆ ਉਹ ਹੈ ਨਿਕਲਕੇ ਐਸੇ ਬਰਾ
ਮਦ ਆਇਆ ਹੈ ਬਰੂੰ ਬਾਹਰਾ ਚੁਸ਼ੇਰੇ ਮਾਨਿੰਦ ਸ਼ੇਰ॥ਵਿਆ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਦੀ
ਹਮਦੂਦੀ ਐਸੇ ਜੇਹੀ ਗੋਰੇ ਕੁਹੀਨ ਬਾਰਾਂ ਸਿੰਘੇ ਬਡੇ ਦੀ॥੧੪੮॥ਚਹਾਰਮ ਚੌਥਾ
ਦਰਾਮਦ ਆਇਆ ਚੁ ਸ਼ੇਰੇ ਬਜੀਰਾ ਮਾਨਿੰਦ ਸ਼ੇਰ ਦੀ॥ਬਿਚ ਜੰਗ ਦੇ॥ਚੁ ਜੇ ਬਰਚੋਰ
ਚਹੇ ਉਪ੍ਰ ਬਰੋ ਰੋਰ ਰੋਰ ਖਰਬਾਰਾਂ ਸਿਰੋ ਦੇ ਗਰਰਾਂ ਪ੍ਰਲੰਗ ਗਜ ਕੇ ਰਿਤਾ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ॥੧੫੦॥ਚੁਨਾਂ ਐਸੀ ਤੇਗ ਬਰਦੋ ਬਿਜ ਦ ਤੇਗ ਮਾਰੀ ਉਪ੍ਰ ਉਸਦੇ ਨਾਜ਼ਨੀ ਇਸਕ੍ਰੀ
ਕਿਆ ਜਪੁਸਤੇ ਜੋ ਪਿਰ ਘੋੜੇ ਕੀ ਜੋ ਸ ਤ ਦਰਾਮਦ ਜ਼ਿਮੀ ਆਇਆ ਉਪ੍ਰ ਜ਼ਿਮੀ ਦੇ॥
੧੫੧॥ਕਿ ਪੰਜਮ ਦਰਾਮਦ ਜੋ ਪੰਜਮਾ ਆਇਆ ਚੁ ਜੋ ਅਜੀਮ ਬਡੇ ਸਿਅਕੇ ਜਖਮ
ਕਾਰਦ ਇਕ ਜਖ੍ਮ ਕੇ ਤਾਈਂ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ ਹੁਕਮ ਕਰੀਮ ਕੇ ਸੇ॥੧੫੨॥ਚੁ
ਨਾ ਐਸੇ ਤੇਗ ਬਰਦੇ ਜਦਾਂ ਤੇਗ ਉਪ੍ਰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰੀ ਖੁਸ਼ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਨੇ ਸਿ
ਸ਼ਰ ਤਾ ਕਦ ਮਾਸਿਰ ਪੇਚਾ ਸੇ ਆਮਦ ਹ ਆਇਆ ਜੇਰ ਤੇਗ ਤਲੇ ਤੇਗ ਦੇ॥੧੫੩
॥ਸ਼ਸ਼ਮ ਦੇ ਦ ਆਮਦ ਛੇਮਾ ਦੇ ਦ ਆਇਆ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤ ਦੈਤ ਮਸ
ਤਾ ਸਿਤ ਹੈ ਕਮਾਂਹ ਮੌਤ ਰਿਕਮਾਣ ਸੇਭੀ ਐਸੇ ਕਬਜਹ ਚੁਟਕੀ ਸੇ ਹਜ ਸਤ ਚਲ
ਦੇ ਹੈ੧੫੪॥ਕਿ ਓਨੀਮਸੁਦ ਜੋ ਓ ਅਧਾ ਹੋਇਆ ਅਜੇ ਬੀਮਸੂਦ ਉਸ ਸੇ ਬੇਹੂਆ
॥੧੫੫॥ਚੁਨੀਤਾ ਐਸੇ ਤਾ ਬਸਾਥ ਸਿਕਦਾਰ ਮਾਨਿੰਦ ਵਾਇ ਕੋਲੇ ਤੋਂ ਹਫਤਾਦਮ
ਰਦ ਸਤੇ ਮਰਦਾ ਬਤੇਗ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਬ ਤੇਗ ਦੇ ਅੰਦ੍ਰ ਆ ਦੇਖਤ ਲਪਟ ਹੋਏ ਹੈ ਖਾਸ
ਰੰਗੇ ਅਜਨ ਬਰਦ ਜੁਧ ਸੇ ਮੂਏ॥੧੫੬॥ਤ ਮੈਨਾ ਇਜੰਗ ਇਛਾ ਕਰ ਕੇ ਜੰਗ ਦੀ॥ਨਿ
ਹੰਗ ਸੂਰਮਾ੧੫੭॥ਬਰ ਬਰਬਾਂਦਸ ਬਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਆਇਆ ਓ ਸਾਹਮਾਜੰਦ ਰਾ
ਪਾਤਸਾਹ ਮਾਜੰਦ ਰਾਂ ਦੂਲਾ ਇਦਾ ਤਾ ਬਸੂਦ ਰਾਮ ਤੇਜੀ ਵਿਚ ਆਏ੧੫੮॥ਚੁਜੈ
ਸੇ ਅਬਰ ਮਸਤ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦ੍ਰ ਗਜੰਦਾ ਖਤ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੀ ਹੈ॥ਦਰ ਸਮੇ
ਕੇ ਜਲੇ ਸੂਰਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ਹੈ॥ਬਰ ਖੁਸ਼ਾ ਅੰਦਰਾਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ
ਜਿਹੇ ਕਿਲਾ ਅਸਮਾ ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਇਕ ਧਨਖਾ॥੧੫੯॥ਜਮਨੁ ਅਕਾਸਾ ਦਰ ਖੁਸ਼ਾ
ਸੁਦਹ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ੧੬੦॥ਦਰਾਮਦ ਵਿਚ ਆਏ ਕਮਾਨੇ ਕਮਾਣਾਂ ਕ
ਮੰਦ ਫਾਹੀਆਂ॥ਹਜਾਹਜ ਦਰਾਮਦ ਹਲੇ ਹਲੇ ਅੰਦਰ ਆਏ ਬਦਾਰ ਜੇ ਸਾਬ
ਗੁਰਜਾਂ ਦੇ ਗਜੰਦ ਛਾਲ੍ਹ ਮਾਰਕੇ॥੧੬੧॥ਚਕਾਚਾਕ ਕੜਾਕੜੀ ਬਰਖਾਸਤ ਉਠਿ
ਆ ਚੁ ਮਾਨਿੰਦ ਗੁਲਲਾਲਹ ਰੰਗ ਗੁਲਾਲ ਲੀ ਦੇ ਰੰਗ ਚੁ ਜੋ ਪਹਨੇ ਦਰੂ ਮਦਾਨ ਦੇ ਅੰਦ੍ਰ
ਦਹਾਦਹ ਸੁਦ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਸਬਦ ਹੋਇਆ ਖੰਜਰੋ ਖਾਰ ਖੂੰ ਖੰਜਰ ਖਾਣਵਾਲੇ ਖੂਨ ਦੇ
੧੬੩॥ਬਰ ਖੁਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰਾਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸਣੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸਕੇ ਤਾ ਬਰੰਗ ਕੇ ਦੂਲ ਪ੍ਰਕਾ
ਸ਼ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼॥ਬਰ ਖੁਸ਼ੰਦਰਾਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਅੰਦ੍ਰ ਆਏ॥ਦੂਲਾਕ ਜੰਗ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਹਤੇਦੁਜੀਰਦੀਬੇਟੀ।੧੬੪।ਬਸੋਰਿਸਦਰਾਮਦ ਬਿਰਦਜਣਦੇਆਈਸ
ਗਫਿਲ।ਸਿਦਜੀਦੀ ਸੂਰ ਕਰਣਾਲਾ।ਬਰਖ਼ਸੰਦਗਾਮਦ ਪ੍ਰਕਾਸਣੇਦਿਰਆਇ
ਆਤਨੇਤਨ ਖ੍ਰਾਸਹੂਰ ਚੰਗਾਹੂੰਦਾਂਪਰੀਦਾ।੧੬੫।ਬਸੋਰਿਸ।ਬਿਰਬਜਣਦੇਦਰਾ
ਮਦ ਆਇਹੈ ਕਿਤੋਨੇਦੇਂ ਤਮੂਰਖਰੋਸ ਸਬਦ ਰੋਕਰਣਵਾਲੇ।ਬਬਾਜੂਇਮਰਦਾਂ
ਮੋਢਿਆਂਮਰਦਾਂਕੋਸੇ ਬਰਾਵਰਦ ਬਾਹਰਾਆਇਆ ਜੋਸ ਖੁਸਾਂ।੧੬੬।ਆ
ਰਾਸਤ ਬਣਾਇਆ ਸੁਰਖ਼ੁਅਤਲਸੇ ਲਾਲਅਤਲਸਾਂਦਾ।ਬਖ਼ਾਂਨਿਦ ਪੜਦੇ
ਹੈਚੁ ਜੈਸੇ ਜੁਬਾਂਪਹਿਲੂਏਜੁਬਾਨਪੇਲੀਮੂਹਾਰਣੀ।੧੬੭।ਬਮੋਰਦਮ ਮਰਦਾਂ
ਚੂੰਐਸੇ ਖ਼ੁਸਤਮੂਦ ਕੂਠਣਾਹੋਇਆ ਕਾਰਜਾਰ।ਇਚਨੁਪਦੋ।ਜੁਬਾਂਦੂਰ ਜੁਬਾ
ਨਦੇਐਦੂ ਹੁਜਾਰਮਕਹਾਂਮੋ।ਨਿਯਾਜਦ ਸੁਮਾਰ ਲੀਆਂਉਦੀਗਿਣਤੀਆਂ।੧੬
੮।ਗੁਰੇਜਾਬੂਦਦ ਭਜਦਾਹੋਇਆ ਸਾਹਸਾਜਿਦਰਾ ਪਾਤਸਾਹਸਾਜਿਦਕਾਵਲਾ
ਇਤ ਦਾ।ਬਿਕੁਸਤੇ ਦਲਕਰ ਬਿਚਕੁਠਣੇਦੇਆਇਆ।ਲਸਕਰ।ਗਿਰਾਂਤਾਗਿਰਾਂ
ਭਾਰੀਤੇਭਾਰੀ।੧੬੯।ਕਿ ਜੋਪੁਸਤ ਪਿਛੇਸ ਉਸਦੇ ਬਿਅਫਤਾਦ ਪੜੀਹੈ।
ਅਸੀਰ ਹੋਇਦਾ।੧੭੦।ਬਿਕਿਜਦੇਨਜੀਕ ਬਿਆਵੁਰਦ ਲਿਆਈਐ ਜੋਸਾਹ ਉਸ
ਸਾਹਿਆਪਣੇਦੇ।ਬਿਗੁਫਤਾ ਸਾਬਉਸਦੇਕਹਿਆ ਵੇਸ ਚੰਗੇ।੧੭੧।ਬਿਗੁ
ਫਤਾ ਕਹਿਆ ਕਿਈ ਜੋਇਹਹੈ ਸਾਹਸਾਜਿਦਰਾਪਾਤਸਾਹਸਾਜਿਦਰਾਵਲਾਇ
ਤਦਾਹੈ।ਬਿਬਸਤਹ ਬੰਨਕੇ।ਬਿਆਵੁਰਦ ਲਿਆਈਆ।ਨਿਜਦੇਮੁਆ ਨਜੀਕ
ਤੇਰੇ।੧੭੨।ਅਗਰਤੋ।ਬਿਕੋਈ ਜੇਕੁਤੁਕਰੇ।ਬਜਾਂਈ।ਬਰਾਮ ਸਾਥਜਾਨਦੇਬਖ਼ਸੇਂ
ਲਬਖੇਪਾ।ਮੋ।ਵਗਾਹ ਜੂਕੁਤੋ।ਬਿਰੋਈ ਕਰੇਤੂ ਬਜਿੰਦਾਂਦਿਹੈਮ।ਬਿਰਕੇਦਕੇਦਵਾਂ
ਮੋ।੧੭੩।ਅਸਪੁਰਦੰਦ ਓਰਾ ਸੌਂਪਿਆਉਸਕੇਤਾਂਈ ਅਜੀਮ ਬਖ਼ਸਾ।ਸਿਤਾਨਦ
ਲਿਆਸਾਹੈ ਅਜੇਉਸਸੇਤਾਜਸਾਹੀਕੁਤੁਪਾਤਸਾਹੀ ਕਲੀਮ ਵਲਾਇਤਦੀਦਾ। ਤਾਂ
੧੭੪।ਜਹਨਸਾਹਕੀ ਪਾਤਸਾਹਾਂਦੀਪਾਤਸਾਹੀ ਯਾਫਤ ਪਾਈਹੈਰਜਾਕਪ੍ਰਸੋਸ
ਕੋਸੋ।ਜੋਉਸਕਿਸੇ ਚਾਕਚਾਕਦੂਕਦੁਟੁਕਦੇ ਦਿਲਾਂ ਐਸਾ ਕਰਦਹਸੁਦ ਕਰੇ
ਹੋਏਕਸਦਕਸਦਸੇ ਮਿਹਨਤਕਸੇ ਮਿਹਨ ਤਉਕੋਈ ਜੋ।ਬਿਬੁਸੀਦ ਬਖਸੀ
ਜੋਰਹਮਤੇਉਸਰਹਮਦੇਕਰਣਵਾਲੇਨੇ।੧੭੫।ਬਾਨੂਸੁਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀਹੋਈਓਮੁ
ਲਕ ਸਾਹਮੁਲਖਦਾਪਾਤਸਾਹਹੋਇਆ।ਕਿਸਾਹੀ ਜੋ ਪਾਤਸਾਹੀਹਸੀਭੀ
ਐਸੇ ਯਾਫਤ ਪਾਈ ਹੁਕਮੇਇਲਾਹ ਹੁਕਮਾਇਲਾਕੇਸੇ।੧੭੬।ਸਬਜਾਂਆ
ਬ ਸਬ ਜਜਲਦਾ।ਕਿ ਬੇਹੂੰ ਜੋਬਾਹਰ।ਬਿਅਫਤਾਦ ਤਾਲਾਂ ਪਰਦਹ ਪੜਦਾ
ਨਕਾਬ ਭੇਦਦਾ।੧੭੭।ਬਕਾਰਸਤ ਦਰਕਾਰਹੈ।ਹਿਕਾਇਤ ਯਾਰਦੀਦਲੀ
।ਦਰਮਾਂਦਗਾਂ ਦ੍ਰਿਦਮਾਂਦਿਆਂਦੇ।ਬੇਚਾਰਗਾਂ।ਬੇਚਾਰਿਆਂਦੇ।
ਬੇਨਿਆਜ।ਬਿਨਾਥੇਟਾਂਤੇਹੈ।ਜਮਾਤਾ ਅਕਾਸਦਾ ਕਥਾਹਿਕਾਇਤ ਕਥਾ ਸਾਹੇ
ਕਾਲਿਜ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾਲਿੰਜਵਲਾਇਤਦੇ ਵਕਾਲਿੰਜਨਾਮ ਜੋਪਾਤਸਾਹ ਹੈ।
ਕਨਾਨੀਦਕਰਾਇਆਹੈਦਰ ਦਰਵਜਾ ਚੁਮੰਨਿਦ ਕੋਹਮੰਜਰ ਪਹਾੜਦੀਮਜ
ਲਸੇ ਜਹਾਂਬੂਦ ਜਹਾਨਬੀਚਥਾ ਅਜਮੁਲਕਮਾਲ ਮੁਲਖਮਾਲ ਸੋ।੪।ਦੁ
ਖ਼ਤੁਬੇਟੀ ਅਜੇਉਸਦੀ।ਕਿ ਦੀਗਰਨਜਨ ਜੋਦੂਸਰੀ ਔਰਤ ਨਬੂਦਨੇ
ਥੀ ਸਮਨਬਰਕ ਜੋ ਚੰਬੇਦੇਪਤ੍ਰਦੀ ਨਿਆਈਸੀ।੫।ਵਜਾ ਉਸਸਾਹਦੀ
ਦੁਖ਼ਤ੍ਰੇਬੇਟੀ ਸਾਹ ਸਾਹੂਕਾਰਦੀਸੀ ਪਿਸਰੇਪੁਰਾਨੇਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਦਾਸੀ।ਸੁ
ਦਹੋਈ ਆਸੁਫੋਆਂ ਅਕਬਰਦੇ ਉਪ੍ਰ ਉਸਦੇ ਚੁ ਜੈਸੇ ਬਰਸਮਸੁਮਾਹ ਉਪ੍ਰਸੂ
ਰਸਦੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ।੬।ਬਿਕੁਨਕੁ ਅੰਦਰਸਤ ਭੋ ਕਸੇ।ਕਿਸੇ ਦੀਗਰ ਮਕੁਨ ਦੁਸ
ਹੋਦਾਮਤਕ।੭।ਪਾਤਸਾਹਦੇਬੇਟੇਨੇਕਹਿਆ ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਣਿਆਹੈਮੈਂ।ਕਿ ਜੋਰ

ਰਵਿਚ ਸਾਹੁ ਪਾਤਸਾਹ ਹਿੰਦੋਸਤਾ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਵਜ਼ਾ ਉਸ ਦਾ ਸੇਰਸਾਹੇਵ ੧੧੩
ਜਾ ਸੇਰਸਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਇਸ ਦੁਜਾਂ ਸੋ।੯।ਚੁਨਾਂਨਸਤ ਐਸੀਂ ਹੈ ਦਸਤੂਰ ਤਰਾਮੁ
ਲਕੇ ਖੁਦਾ ਮੁਲਕਾ ਦਾ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ ਦਲ ਦਾ ਹੁਲਿਆ ਤੇ ਇਆਛੁ ਪਾਲੇ ਦਾਸੀ
ਵੀ।ਬਿਚਹਿੰਦ ਪਕੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਸਾਹੀ ਛਤਰੀ ਬਿਅ ਫਤਾਦ ਡਾਲਕੇ ਤੁਰਗ ਕੁੰਜਨਾਂ
ਬਪੇਸ ਅਰੋ ਗਾਰੋਜ਼ਦ ਦੌੜੰਦੇ ਹੈ ਚੁ ਜੈਸੇ ਅਜਬਾਜ ਮੁਰਗ ਬਾਜ ਸੇ ਪੰਛੀ।੧੦।ਬੁ ਦੌੜਦ ਹੈ
ਗਾਰਦ ਲਾਇ ਹੈ ਅਸੌ ਉਸ ਨੇ ਹਰਦੋ ਦੋਸੇ ਅਸਪ ਘੋੜੇ ਕਲਾਂ ਬੜੇ ਮਕਿਮਲਕੇਅ
ਰਾਕਸ ਜੋ ਮੁਲਖ ਆਰਾਕ ਕੇ ਸੇ।ਬਿਆਮਦ ਆਏ ਸੇ ਅਜਾ ਉਸਨੂੰ ਬਸੰਜਰ ਬਹੁ
ਤ ਜਰ ਦੁਫੀਲ ਦੋ ਹਾਥੀ।ਕਿ ਬੇ ਤੂੰ ਜੋ ਬਾਹਰ ਬਿਆਵੁਰਦ ਲਿਆਏ ਹੈ ਦਰੀਆ
ਇਨੀਲ ਦਰਿਆਦੋ ਹਨੁ ਸੇ।੧੨।ਚਕੇ ਨਾਮਰਾਹੇ ਇਕ ਦਾਨਾ ਉਰਾਹ ਸੁਰਾਹੇ ਸਿਗ
ਸ ਰ ਸੁਰਾਹ ਤੂੰ ਰੋਗਾਦੁ ਅਨਿਦ ਆਹੂ ਹਰਣ ਕਲਾਂ ਪਾਇ ਛਾਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈ ਅਜੀਸੇ
ਬਤੇ ਦੁਨਰ ਦੋਨਰਾ।੧੩।ਅਜਾਂ ਸੋ ਦੋ ਹਰ ਉਸ ਸੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਲਿਆ ਦੇਵੋ ਵਜਾਂ ਪ
ਸ ਉਸ ਸੇ ਪਿਛੋ ਤੂੰਗਾ ਤੇ ਰੇਤਾਈ ਖੰਨ ਬਾਨੂ ਕੁਨਦ ਪਰਦੀ ਇਸ ਕੀ ਕੁਰਾਂਗਾ।੧੪।ਸੀ
ਭੀ ਐਸੇ ਰਵਾਂ ਰਵੇ ਨੇ ਬਿਆਮਦ ਆਈ ਹੈ ਬਸਹਰ ਬਿਚ ਸਹਰ ੧੫।ਨਿਸਸਤੇ
ਦ ਬੈਠੀ ਹੈ ਬਰ ਰੋਦ ਉਪ੍ਰ ਦਰਿਆਉ ਜੇਮਨਾ ਜਮਨਾ ਦੇ ਲਬ ਆਬ ਕੰਢੇ ਜਲ ਦੇ ਆਬਿ
ਬੁਰ ਦੰਦ ਬਾਰ ਹ ਲੈ ਗਈ।੧੫।ਆਲਾਜਰਾ ਬਦਾ ਖੁਰਦਨ ਕਬਾਬ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਕਬਾਬਾ।੧੬
।ਸੇ ਦੋ ਬਰਾਮਦ ਪਾਹਿਰ ਦੋ ਆਏ ਹੈ ਸਬੇ ਕ੍ਰਿਤਦੇ ਤੁ ਜਬ ਸਿਆਹ ਕਾਲੀ ਰੋਆ
ਬਸ ਜਲ ਉਪ੍ਰ ਉਸਨੇ ਬਸੇ ਬਹੁਤੇ ਪੁਸਤਕਾ ਪੂਲੇ ਘਾਹ ਦੇ।੧੭।ਬਸੇ ਪਾਸਬਾਂ ਬਹੁ
ਤ ਸਪਾਹੀ ਆਨੇ।ਬਤੁੰਦੀ ਦਰਾਮਦ ਬਿਚ ਤੇਜੀ ਦੇ ਆਏ ਬਤਾਬਸਤੂਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਉ।੧
੧੮।ਬੁਸੇ ਬਹੁਤ ਬਰਦੇ ਉਪ੍ਰ ਉਨਾਦੇ ਬਾਂਗ ਕੁਨਦ ਬਰਖਾ ਕਿਤੀ।ਚੁ ਬਾਬਰਕ ਅਬਰ
ਸ ਜੈਸੇ ਸਾਬ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਬਹਾਂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੁਨਦ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ।੧੯।ਤਮੀ ਭੀ
ਐਸੇ ਦਸਹ ਤਰਾ ਕਰਦੇਂਦ ਕੀਤੀ ਦੁਸੇ ਚਾਰਬਾਰ ਨੇਬਾਗੀ।ਹਮ ਭੀ ਆਖਰ ਓ
ਦੇ ਕਨੂ ਕੁਨਦ ਕੀਤਾ ਖਾਬ ਸੁਪਨੇ ਦ ਖੁਫਤਾ ਇਖਤੀਆਰ ਜੇਣਾ ਇਖਤੀਆਰ।੨੦।
ਬਿਦਾਨਦ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਜੋ ਖੁਫਤ ਹਸਦ ਸੌਂਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਪਾਸਬਾ ਪੈਰੂ ਸਪਾਹੀ।
ਬਪਸ ਮੁਰਦ ਸੁਰ ਅਨਿਦ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਹਮਚ ਭੀ ਐਸੇ ਜਖਮੇ ਘਲਾ ਜਖਮੀ
ਸੁਰ ਮੋਈ।੨੧।ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਤਰਣਾ ਕੀਤਾ ਵਜਾ ਉਸਜਾਗਾਂ ਬਿਆਮਦ ਆਜ ਸੇ
ਬਿ ਚਾਆਈ ਉ ਸਜਾਗਾ ਦੇ।ਕਿ ਬਨਗਾਹੇ ਜੋ ਲਿਉ ਦੀ ਜਾਗਾ ਸੇ ਸਾਹ ਕਰਬ ਖੇਗਿਰਾ ਅਜ
ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਅਟਾਰੀ ਭਾਰੀ ਬੀਜਿਥੋਂ।੨੨।ਘੁਹੀਰਾ ਘੜੀ ਕੋ ਤਾਈ ਬਿਕੋਬਦ ਮੌ
ਹਤਾ ਹੈ ਘਰੀਆ ਘੜੀ ਕੋ ਬਜਾਉਣ ਵਾਲ ਪੁਰਸ ਘਰੀਆਰ ਘੜਿਆਲ ਨੂੰ ਵਜਾਉ
ਸਪਾਹਿਆਲ ਕੀ ਧੁਨ ਸੇ ਮੇਖ ਕੋ ਬਦ ਮੇਖ ਠੋਕਦੀ ਹੈ ਬ ਪੁਸਤੇ ਬਿਚ ਪਿਠ ਦੇ ਵਾਰ ਕੰਧ
ਦੀ ਦੇ।੨੩।ਚੁਨਾਤਾ ਇਸੀ ਤ੍ਰਾ ਬਰਾਮਦ ਉਪ੍ਰ ਆਈ ਦਿਵਾਰ ਤੇ ਅਜੀਮ ਕੌਪ ਬਡੀ
ਦੌਦ ਅਸਪ ਦੋ ਘੋੜਿਆ ਉਪ੍ਰ ਸਉ ਨਜਰ ਕਰਦ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ ਹੁਕਮ ਕ
ਰੀਸੌ ਕੇ ਸੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ।੨੪।ਯਕੇ ਰਾਬਿ ਜਦ ਇਕ ਕੋ ਤਾਈ ਮਾਰਿਆ ਅਜੇ ਉਸ ਨੇ
ਨੀ ਸਕਰਦ ਅਧਾ ਕੀਤਾ ਦਹੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸਬਾਨਾਨ ਸਪਾਹੀਆ ਨੂੰ ਬਰ ਉਪ੍ਰ ਅਜ ਉ
ਤਾ ਸਸ੍ਰੇ ੨੫।ਦਿਗਾਰ ਰਾ ਦੂਸਰੇ ਤਾਈ ਬਿਜਦ ਮਾਰਿਆ ਤਾ ਜੁਦਾ ਗਸਤ ਸਰ ਜੁਦਾ ਹੋਇਆ
ਸਿਰ ਨਾਸੀ ਅਮਰਾ ਚੋਬ ਜਸਤ ਲਖ ਤੀਸਰੇ ਤਾਈ ਜਾਬ ਹਿਕਹਿਆ ਸੁਵਦ ਖੂਨ ਤਰ ਹੋਇ
ਤ ਆ ਖੂਨ ਵਿਚਿ ਤਰ ਤਰਾ।੨੬।ਚੁਅਮਰਾ ਜੁਦਾ ਕਰਦ ਜੌ ਖੇਦਾ ਸਿਰ ਜੁਦਾ ਕੀਤਾ ਪੰਜਮ
ਬਿਕੁਸਤ ਪੰਜਮਾ ਬਿਚ ਕਠੇ ਦੋ ਆਇਆ।ਸਧ ਮਰਾਬਿ ਕੁਸਤੇ ਦ ਛੇਮੇ ਤਾਈ ਕੁਹਿਆ ਹੈ
ਜਮਦਾਰ ਮੁਸਤ ਕਟਾਰ ਮੁਠ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ।੨੭।ਜਸਮ ਚੌਕਿਆ ਸਕੁਸਤ ਛੇਮੀ ਰੋਕੀ
ਕੁਹੀ ਹੈ ਆਮਦ ਅਜਾ ਆਈ ਉਸ ਜਾਗਾ।ਕਿ ਹਫਤਸ ਜੋ ਸਤਮੀ ਓ ਗਿਰਾਹੂਰ

ਭਾਰੀ ਖੀ ਚੌਕੀ ਗਿਰਾਂ ਚੌਕੀ ਭਾਰੀ ।੩੯। ਕਿਹ ਫਤਮਹੀ ਜੋ ਸਤਮੀ ਬੀਐਸੇ
ਕੁਸਤ ਕੁਹੀ ਜਖਮੇ ਅਜੀਮ ਜਖਮ ਬਡੇ ਸੇ ।। ਕਿ ਦਸਤਸ ਜੋਹਰ ਬਉਸਨੇ ਕੁਨਦ ਕੀਤਾ
ਹੁਕਮੇ ਕਰੀ ਹੁਕਮ ਕਰੀ ਕੇ ਸੇ ।੪੦। ਚੁਨਾ ਐਸਾ ਤਾਜੀ ਆਨਹ ਕੋਰੜਾ ਬਿਜਦ ਮਾਰਿ
ਆ ਤਾਜੀ ਆਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ।। ਕਿ ਬਾਲਾ ਜੋ ਛਾਲ ਸੇ ਬਿਆਮਦ ਆਇਆ ਬਜ
ਮੁਲਅੰਦਾਜ ਜਮਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਉ ।੪੧। ਫਗਸਤਨਾ ਫਿਰਿਆ ਦਰਾਬ ਵਿਚ ਜਲ ਦੇ ਬਖੇ
ਤੂੰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਜ ਉਸ ਸੇ ।। ਕਿ ਜੋ ਹੈਰਤ ਹੈਰਾਨ ਬਿਮਾਂਦ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਸਾਹੇ ਜਹਾਂ ਪਾਤਸਾਹ ਜਹਾਨ ਦਾ ।੪੨। ਕਿ ਦਿਦਾਂ ਖੁਰਦ ਦਸਤ ਦੰਦਾ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹੈ
ਇਆ ਹਥਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸੇਰਸਾਹ ਜੋ ਸੇਰਸਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬੀ ।। ਬਹੈਰਤ ਬਿਚ ਹੈਰਾਨਗੀ ਦੇ ਹਮੀ
ਬੀ ਰਫਤ ਗਇਆ ਆਲਮ ਸਿਸਾਰਦਾ ਪਨਾਹ ਆਸਰਾ ਪਾਤੁਸਾਹ ।੪੩। ਕਿਮਾ
ਰਾਕੁ ਜਾ ਬੁਰਦ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕਹਾ ਲੇ ਗਇਆ ਅਸਪੇ ਅਜੀਮ ਘੋੜਾ ਖਰਾ ।। ਬਿਬਖਸੀ
ਦ ਰਹਿਮ ਬਖਸਿਆ ਉਸਸੇ ਭੀ ਚੁਕਮ ਸੇ ਕਰੀਮ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਦੀ ਹੈ ।੪੪। ਦਰੇਗਾ
ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਹੁਇਓ ਦੀਦਮੇ ਮੁਖ ਉਸਦਾ ਦੇਖਿਆ ਸੇ ।। ਬਸ ਦਰੀਜ ਸਰ ਬਸਤ ਰੀਜ ਸੇ ਖੇ
ਲੀ ਬਖਸੀ ਦਮੇ ਬਖਸਾਗਾ ਸੇ ।੪੫। ਗਰੋ ਦੀਦਏ ਜੋ ਉਸਦਾ ਦੇਖਣਾ ਯਾਫਤ ਮਪਾ
ਵਾਂ ਸੇ ਕਿ ਹੈ ਫਸਤ ਪਿਕਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾਵੇ ਨੂੰ ਸੇ ।। ਬਜਾਏ ਦਿਗਰ ਦਿਲ ਬਿਚ ਜਾਗਾ ਦੁਸ
ਰੀ ਦੇ ਦਿਲ ਨਜੋ ਤਾ ਫੁਤਮ ਨਾਉਮੇ ਫਿਰਾਗਾ ਸੇ ।੪੬। ਕਿ ਦੀਦਾਰ ਬਖਸਦ ਜੋ ਦੀਦ
ਰ ਬਖਸੇ ਅਗਰ ਉਮਗਾ ਜੇ ਕੁਉਮੇ ਤੇਤਾਈ ।। ਕਿ ਜੋ ਸਦ ਪੌ ਰੀਜ ਰੀ ਜ ਸੇ ਸਰ ਬੁਸਤ
ਥੈਲੀ ਬਖਸ ਮਦਰਾ ਬਖਸਾ ਸੇ ਅਤ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂਈ ।੪੭। ਦੁ ਸੁਹਰਤ ਕੁਨਾਨੀਦ ਜੋ ਫੁਰ
ਨਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ।। ਕਿ ਬਖਸੀਦ ਮਨ ਖੂੰਨ ਜੋ ਬਖਸਿਆ ਸੇ ਖੂਨ ਅਜ ਖੂਆਰ ਖੂਖੁ
ਨ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ ।੪੮। ਬਿਬਸ ਤੰਦ ਦਸਤਾਰ ਬੀਨੀ ਸਿਰੋਪਾ ਦਸਤਾਰ ਅਜਲਾਮ
ਜਰ ਜਾਮਾ ਜਰੀ ਦਾ ਪਾਗਿਰੇ ਆ ਹੈ ।। ਚੁ ਜੋ ਜਰਹੀ ਸੇ ਪੁਰ ਜਰੀ ਦੀ ਢਾਲ ਪੈਨਕੋ ਸੇਰ
ਅਫਕਨੇ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਗਾਲਨ ਵਾਲੇ ਸੇਰਸਾਹ ਹੈ ਸੇਰਸਾਹਾ ।। ਕਿਅਜ ਗਾਹਰਾਮਨ ਜੋ ਰਾਹੰਕੇ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸੇ ।। ਬਿਬੁਰਦੀਦ ਲੈ ਗਇਆ ਹਾ ਗਾਹ ਇਸਰਸਤੇ ।੪੯। ਅਜ ਬਮਾਂਦ ਸਾਹ ਅਸਚ
ਰਜ ਰਹਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ।। ਬਿਖਿਦ ਦਈਜ ਵਾਬਾ ਬਿਚ ਬੁਧੀ ਦੇ ਮੁਣਕੇ ਇਹ ਜਵਾਬਾ ਦਿਤਾ
ਬਾ ਰਬਾਰ ਗੋਯਦ ਦੂਸਰੀ ਬਾਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਉਜਾਬ ਜੋ ਜਾਬ ਉਸਦੇ ਭਾਲਿਆ ਆਈ ਨਾਲਾ
੫੦। ਕਿ ਨਕਲਸ ਜੋ ਨਕਲ ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਈ ਦਿਖਲਾ ਮਰਾ ਸੇਰਤਨ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ।। ਸਿਰਤਨਾਬ ਹੈ
ਵਜਹੇ ਵਜਾ ਸੇ ਕਰ ਹੁਚਰਾ ਬੁਰਦ ਕਿਆ ਵਜਾ ਸੇ ਲੈ ਗਇਆ ਹੈ ਅਸਪੇ ਕੁਹਨ ਘੋੜਾ ਬ
ਡਾ ।੫੧। ਨਸਸਤੰਦ ਬੈਠਾ ਅਜਾਂ ਵਜਹੇ ਉਸੀ ਵਜਾ ਸੇ ਬਰਰੋਦ ਆਬ ਉਪਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਜ
ਲਦੇ ।। ਬਿਬੁਰਦੀਦ ਬਾਦਾਹ ਲੈ ਗਇਆ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸਰਾਬ ਵਾਲੇ ਗਇਆ ਪਿਆਲੇ ਵਿਚ
ਸੁਰਦਨਕ ਬਾਬ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਕਬਾਬਾ ।੫੨। ਰਵਾਕਰਦ ਰਵਿਨੇ ਕੀਤੇ ਅਦਲ ਪੈਲੇ ਬਸੇ
ਪੁਸਤ ਕਾਹ ਬਹੁਤੇ ਪੁਲੇ ਪਾਦੇ ।। ਦਰਗਾਸੇ ਦਿਹਦ ਦਰਗਾ ਦਿਤਾ ਪਾਸ ਬਾਨਾਰ ਸਾਹ ਸਪਾ
ਹੀ ਪਾਤਸਾਹ ਦਿਆ ਨਾ ।੫੩। ਵਜਾ ਪਸ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਬਕੇਸਸ ਸਾਬ ਚਲਾ ਕੀਦੇ ਕੁਲਾ
ਨੀਰ ਕੀਤਾ ਲਖਤ ਲੈਖਣਾ ।। ਬਪੇਗ ਸਦ ਗਾਮਦ ਬਿਚ ਤਰਨੇ ਦੇ ਆਇਆ ਜਿਦਰੀਆ
ਇਸ ਖਤ ਦਰਿਆ ਉਸ ਖਤ ਸੋ ।। ਬਦੀਦਨ ਸਾਬ ਦੇਖਣੇ ਅਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹ ਪਸਮੁਰਦਹ ਸੁ
ਦ ਸਾਹ ਮੁਨਿਦ ਮੁਰਦੇ ਹੋ ਗਇਆ ।੫੪। ਪਯਾਮਦ ਫੀਰ ਇਕ ਧਨੀ ।। ਬਿਮਾਂਦੰਦ ਰਹੀ ਗਰੂਬ
ਫਾ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸੁਰਜ ਨੂੰ ਚਲਣ ਵਿਚਾ ਵਜਾਂ ਜਾ ਅਰ ਉਸ ਜਾਗਾ ।। ਬਿਆਮਦ ਬਿਚ ਆਈ ਹੈ ਕੁਸਾ
ਯਦ ਤਾਲਾਬ ਖੋਲੀ ਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਆਂਤ ਨਵਾ ਬਾਗਾਡੋਰਾ ।੫੫। ਢਾਲਗਾਮਸ ਲਗਾਮ
ਉਸਨੇ ।। ਬਿਆਂਦ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੁਰੇ ਸੁਦਸਤ ਅਸਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ।। ਬਿਜਦ ਤਾਜੀ ਆਨਹ ਮਾਰਿ
ਆ ਕੋਰੜਾ ਚੁ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤ ਮਨਿੰਦ ਦੇਤ ਮਸਤ ਦੀ ।੫੭। ਚੁ ਨਾ ਅਸਪ ਐਸਾ ਘੋੜਾ
ਖੇਜੀਦ ਉਠਿਆ ਬਰਤਰ ਬੁਲੰਦੀ ਸੇ ਜਿਸਾਹ ਜੋ ਨਾ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਸੀ ।। ਜੋ ਬਾਲਾ ਛਾਲ ਸੇ ਬਿ
ਆਮਦ ਆਇਆ ਜਦਰੀ ਆਇਗਾਹ ।। ਬਿਚ ਦਰੀ ਆਉ ਤੁਪੇ ਦੇ ਵਜਾ ਗਾਦੇ ।੫੮।
ਕਿ ਪਾਰਸ ਜੋ ਪਾਰਓ ਹਮੀ ਭੀ ਰਾਸਤ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮ ਹੁਕਮ ਕਰੀਮ ਕੇ ਸੇ ।੫੯।

ਫੇਰ ਤਲੇ ਆਮਦ ਆਈ ਹੈ ਅਜ ਅਸਪ ਘੋੜੇ ਸੇ ਕਰ ਦਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਅਬਿ
ਗੋਅਦ ਕੁਹਿਆ ਸੁਖਨ ਸਾਹ ਅਰਬੀ ਕਲਾਮ ਸੁਖਨ ਸਾਹ ਅਰਬੀ ਕਲਾਮ ਸੇ॥ ੫੦॥ ਤੁਅ
ਕਲਮ ਤੇਰੀ ਅਕਲ ਓ ਕੁਜਾ ਗਸਤ ਕਹਾ ਗਈ ਸਾਹ ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ
ਕਿ ਮਾ ਰਾਹ ਬੁਰਦਨ ਜੋ ਰਸਤੇ ਲੈ ਗਇਆ ਤੂ ਦਾਦਨ ਸੁਰਾਹ ਤੈ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁਰਾਹ॥ ੫੧॥
ਕਿ ਗੁਫਤਸ ਜੋ ਕਹਿਆ ਉਸਨੇ ਚੁ ਨੀਤਾ ਐਸੇ ਰਵਾ ਕਰਦ ਰਵਾਨੇ ਕੀਤਾ ਰਖਸ਼ ਘੋੜਾ
ਬਜਾਦ ਆਮਦੋ ਬਿਚ ਯਾਦ ਦੇ ਆਇਆ ਓਦੇ ਏਜਦੇ ਇਕ ਦਾਦ ਬਖਸ਼ ਦਾਤ ਦੇਬ
ਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ॥ ੫੨॥ ਬਿਅਫਤਾਦ ਪਏ ਹੈ ਪੁਸਤ ਪਿਛੇ ਅਸਪਹਾ ਘੋੜੇ ਬਹੁਤੇ ਬੇ
ਸੁਮਾਰ ਬੇਗਿਣਤਾ ਕਿ ਓਰਾ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੀ ਹਮਗੀ ਬਰ ਬੱਰੇ ਬਰੀ ਬੁਨਦ ਕਸ ਸੁਮਾਰ ਕੀਤੀ
ਕਿਸੇ ਅਸੁਮਾਰ ਨੇ॥ ੫੩॥ ਬਿਜਦ ਸੁਰਦ ਦਸਤਾਰ ਹਾਮਾਰੀ ਆਂਦ ਦਸਤਾਰ ਮਰਦਾ ਬਹੁਤਿਆਂ
ਨੇ ਪੇਸ ਸਾਹ ਅਗੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਆਲਮ ਪਨਾਹ ਜਿਹਾਨ ਦਾ ਆਸਰਾ॥ ੫੪॥ ਬਗੀਰ
ਦ ਲਈ ਹੈ ਕਮੰਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹਰਦ ਦੇਮੇ ਆਹੂ ਹਰਣ ਦਰਖਤ ਬੁਰਾਕ ਘੋੜਿਆਂ ਤੂ ਤੈਨੇ ਓਰਾ ਉਸਕੇ
ਤਾਈ ਬਿਬਖਸੀਦ ਬਖਸਿਆ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਦਸਤ ਹਥੀ ਤਾਕ ਇਕਾ॥ ੫੫॥ ਚਰਾ
ਕਿਆ ਮੇ ਕੁਨਦ ਕੀਤਾ ਕਾਰ ਹਾਂ ਕੰਮ ਖ਼ੁਦ ਤਾ ਬੇਖੁਦੀ ਬਿਅਕਲੀ ਜੇ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਕਿਹਾ ਤਾ ਜੋ ਗਾਹ ਕੇ ਤਾਈ ਅਜੇ ਉਸਨੇ ਮਨ ਹਮਾਰੇ ਸੇ ਲੈ ਲਇਆ ਸੁਰਾਹ ਤਾ ਤੂਈ ਸੁਦਾ
ਹਤੇ ਹੀ ਦਿਤਾ ਹੈ॥ ੫੬॥ ਬਿਬੁਰਦ ਸ ਲੈ ਲਇਆ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਉਸ ਸੇ ਅਸਪ ਹਰਦੋ ਘੋ
ੜੇ ਦੋਨੋ ਅਜੀਮ ਬਡੇ ਦਵਾਜਾ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਬਿਬਖਸੀਦ ਬਖਸਿਆ॥ ੫੭॥ ਕਿ ਓਰਾ
ਦਗਾ ਵੁਰਦ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਦਗਾ ਵੁਰਦ ਅੰਦੂ ਲਿਆਦਾ ਖਾਨਹ ਘਰੇ॥ ਕਿ ਕੈਲੇ
ਜੋ ਬਰੇਨ ਕੁਨਦ ਕੀਤਾ ਮੁਸਤਕੀਮ ਤਕ ਨਾ ਹੁਕਮ ਸਾਹ ਹੁਕਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ॥ ੫੮॥ ਕੇ
ਕਲਾਮ ਪੇਸਤ ਦਾ ਦਰੇ ਵਕਤ ਜੋ ਗਾਮ ਵਿਚ ਵਖਤ ਜੰਗ ਕੇ ਓਬਿ ਆਮਦ ਆਵੇ ਬਕਾ
ਰ ਬਿ ਚਕੀਮ ਦੇ ਵਾਲਾ ਇਕਾ॥ ੫੯॥ ਕਿ ਖੂਬ ਅਸਤ ਜੋ ਖੂਬ ਹੈ ਦਰ ਵਕਤ ਵਿਚ ਵਖਤ
ਖਸਮ ਅਫਕਨੀ ਸਤ੍ਰੂਆਂ ਦੇ ਗਾਲਣ ਨੂੰ ਲਦੀ॥ ਕਿ ਜ ਕੁਰਤ ਇਕ ਪੂਟ ਜਾ ਉਸਦੀ
ਫੀਲਰਾ ਫੀਲ ਦਾ ਪੇਕੁੰਨੀ ਅਕਾਰ ਕੁਨਣ ਵਾਲੀ ਹੈ॥ ੬੦॥ ਅਫਜੂ ਹਿਕਾਇਤਾ॥
ਰਜਾ ਬਖਸ ਖੁਸੀ ਦੇ ਬਖਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਖਸਿੰਦ ਏ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬਖਸਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੇ
ਗਿਣਤਾਈ ਦਾ ਬੇਗਿਣਤ ਪਦਾਰਥਾ ਰਿਹਾਈ ਦੇਹੇ ਖਲਾਸੀ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਾਕ
ਪਾਕ ਰੂਹੇ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਪਰਵਸਤੀ ਦੇ ਕੁਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ੬੧॥ ਰਹੀਮੋ ਰਹਮ ਦੇ ਕੁਨਣ ਵਾਲਾ
ਹੈ ਕਰੀਮੋ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕੁਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਬ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਮ ਪੁਰਸਤੇ ਪਰਾ॥ ਅਜੀਮੋ ਬਡਾ
ਫਹੀਮੋ ਫਹਿਮ ਵਾਲਾ ਜਮੀਨੋ ਜਮਾਂ ਜਮੀਨ ਤੇ ਅਕਾਸ ਦਾ॥ ੬੨॥ ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਨ ਸੁਣਿ
ਆ ਹੈ ਮੈ ਸੁਖਨ ਕੋਹ ਪਹਾੜ ਕੈਬਰ ਭਾਰੀ ਅਜੀਮ ਬਡਾ॥ ਕਿ ਅਫਗਾਂ ਜੋ ਪਠਾਣ ਦਕੇ
ਇਕ ਬੁਦ ਥਾ ਓਜਾ ਉਸ ਜਾਗਾ ਰਹੀਮ ਰਹੀਮ ਖਾ॥ ੬੩॥ ਜਕੇ ਬਾਨੂ ਏ ਬੂਦ ਇਕਾ ਇਸ
ਤ੍ਰੀਥੀ ਓ ਹਮਚੀ ਚੁ ਮਹਿਰ ਮਾਹ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਕੁਨਦ ਦੀਦਨ ਸਕਰਦੇ ਸੇ ਦੇਖਣੇ ਉਸ ਕੇ ਸੇ
ਰਿਮਤ ਨੀਂਦੀਆ ਗਰਦਨ ਜਿਸਾਹ ਗਰਦਨਾ ਪਾਤਸਾਹ ਸੇ॥ ੬੪॥ ਬਿਅਬਰੂ ਸਾਬਰ
ਵਟਿਆਂ ਦੇ ਦੂਅ ਬਰੇ ਮਹਿਰ ਬਦਲਾਂ ਦੇ ਬਹਾਰਾਂ ਕੁਨਦ ਬਹਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਥੀਆਂ ਬ ਮਿਅਂ
ਗਾਂ ਸਾਬਸ਼ਿ ਮਣੀਆਂ ਦੇ ਤੀਰ ਬਾਂਗਾਂ ਕੁਨਦ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਘਰ ਘਾਕੂ ਦੀਸੀ॥ ੬੫॥ ਬੁ ਖੇਮ ਖਸੇ
ਚੂ ਜੋ ਖਲਾਸੀ ਦਿਹਦ ਮਾਹ ਰਾ ਖਲਾਸੀ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂ ਬਈ ਚੂ ਹੁਣ ਚਾਨੂ ਜਾਦਾ
ਬਹਾਰੇ ਚਾਲਿ ਸਤਨ ਦੀ ਨਬਹਾਰ ਬਾਗ ਕੇ ਤਾਈ ਦਿਹਦ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਸਾਹਰਾ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ
ਤਾਂਈ॥ ੬੬॥ ਬਿਅਬਰੂ ਸਾਬ ਬੁਰਦ ਵਟਿਆਂ ਦੇ ਕਮਾਨੋ ਸੁਦ ਕਮਾਣਾ ਹੋਈਆ ਹੈ ਉਸ ਨਾਜਨੀ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀਆਂ॥ ਬਚਸਮ ਸੁਖਨ ਸਾਬਰ ਚਸਮਾ ਦੇ ਓਮਾਰ ਦੀਸੀ ਕੈ ਬਰੇ ਬਾਣ ਕਹਰ ਦੀ
ਕਹਿਰ ਦੇ॥ ੬੭॥ ਬ ਮਸਤੀ ਦਿਹਦ ਮਸਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਹਮਚੀ ਚੁ ਨੀ ਐਸੇ ਦੂਮ ਮਸਤ ਮੁਖ ਦੀ
ਮਸਤਾਈ ਸੇ ਗੁਲਿਸਤਾ ਕੁਨਦ ਬਾਗ ਕਰਦੀ ਸੀ ਬੁਅਬੁਅ ਸੋਗੰਦ ਸਨੂੰ ਹੋਈ ਦਸਤ ਚੰ
ਗਲ ਦੀ॥ ੬੮॥ ਖੁਸੇ ਖੁਸ ਜਮਾਲੇ ਚੰਗੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਚਹਰੇ ਵਾਲੀ ਥੀ ਕਮਾਲੋ ਹੁਸਨ ਪੂਰਣ ਥੀ
ਦੇਤਾ ਵਾਲੀ ਥੀ॥ ਬਸੂਰਤ ਜਨਮਤ ਜੁਦਾ ਨਸੁਦੀ ਤਾਦੇ ਜਾਬਥੀ ਫਿਕਰ ਦੇ ਕਰ ਨਾ ਥੀ
[illegible] ੬੯॥ ਇਕ ਮਨਖਾਂ ਹਸਨ ਖਾ ਬੂਦ ਥਾ ਓਜਾ ਉਸ ਜਾਗਾ ਫਰਾਂ ਪਣਾ

ਬਿਦਾਨਸਤ ਹਮੀ ਬੂਦ ਜਾਨੀ ... ਦਾ ... ਭੀ ਐਸੇ ਬਾ ਅਕਲ ਸਜ਼ਾਂ ਅਕਲ ਵਾਲੀ ...
ਜੁਆਨਾਂ।੧੦।।ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪ ਸਾਵਿਦ ਯਾਦਿਗਾਰ ਇਕਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੇ।ਕਿ ਕੋਲੀ
ਉਮਜਨੂੰ ਜੋ ਲੈਲਾ ਤੇ ਮਜਨੂੰ ਖ਼ਿਜਲ ਸਰਮਿੰਦੇ ਗਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਸਰ ਸਿਰਸੋ।੧੧।।ਚੁ
ਜਬ ਬਾਂਕੂ ਦਿਗਾਰ ਸਾਥਾਂ ਕਕੇ ਦੂਸਰਾ ਹਮਭੀ ਚਲੀ ਐਸੇ ਗਸਤ ਮਸਤ ਹੋਇਆ
ਮਸਤਾਨ ਦੁਪਾਅਰ ਕਾਬੇ ਜੋ ਪੈਗੰਬਰ ਕਾ ਬੰਧਾਇਆਂ।ਇਨਾਹ ਫਤਦ ਸਤ ਬਾਗਾਂਹ ਬਾਂ
ਤੇ ਗਾਈਆਂ।੧੨।।ਤਲਬ ਕਰਦ ਚਾਹ ਕੀਤੀ ਓਸਨੇ ਖਾਨਏ ਖ਼ੁਦ ਖਿਲਵਤ ਇਕਾਤ
ਦੋ।ਮਿਆਂ ਆਮਦ ਸੋ ਸਰੀਗ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸਹਵਤੇ ਕਾਮਾ।੧੩।।ਹਮੀ ਜੁਫਤ ਖ
ਰਦੰਦ ਭੀ ਜੁਦੂ ਨਾ ਖਾਧਾ ਦੂ ਸੇ ਚਾਰ ਮਾਹ ਨੇ ਮਹੀਨੇ।ਖਬਰ ਕਰਦ ਜੋ ਖਬਰ ਕੀਤੀ
ਉਸਨੂੰ ਸਮਨੇ ਨਿਜਦ ਸ਼ਾਹ ਦੂਸਮਨ ਨੇ ਨਜੀਕ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ।੧੪।।ਬਹੈਰਤ ਦਰਾਮ
ਦ ਬਿਚ ਹੈਰਾਨਤਾ ਦੇ ਆਇ ਫਗਾਨੇ ਰਹੀਮ ਪਠਾਣ ਰਹੀਮ ਖਾਂ।ਬਸੀ ਦਿਨ ਖਿਚੀ ਸ
ਕੇਰੋਗ ਇਕਤੇਗ ਗਰਕਾਂ ਗਜਕੇ ਅਜੀਮ ਬਡੀ।੧੫।।ਦੁ ਜਬ ਖਬਰ ਸੁਰਸੀਦੋ
ਖਬਰ ਉਸਨੂੰ ਪਹੁਚੀ ਕਿ ਆਮਦ ਸੌਹਰ ਜੋ ਆਇਆ ਭਰਤਾ ਦੁਮਾ ਯਾਰ ਖ਼ੁਦਾ ਓਸ
ਯਾਰ ਆਪਣੇ ਕੋ ਤਾਂਈ ਬਿਜਦ ਤੇਗ ਸ ਮਾਰੀ ਤੇਗ ਸਿਰ ਉਪਰ।੧੬।।ਹਮਾਂ ਹਿਰੋਸ
ਤੇ ਤਮਾਮ ਮਾਸ ਉਸਦਾ ਦੇਗ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦ ਦੇਗ ਦੇ ਮੈਂ ਦੂਰ ਖਿਆ ਆਮ ਸਾਲਮ
ਲੂਣ ਮਿਰਚਾਂ ਬਿਐਂਦਾ ਖਤ ਛਾਲਾ ਦਿਤੇ ਆਤਸ਼ਾ ਬਿਦਾਦ ਆਤਸ ਬਾਲ ਦਿਤੀ।
੧੭।।ਸੌਹਰ ਰਾ ਖੁਰਾ ਨੀਦ ਭਰਤੇ ਤਾਈ ਖਵਾਇਆ ਬਾਕੀ ਬਿਮਾਦ ਬਾਕੀ ਗਹਿਦਾ
।ਹਮਾਂਹਿ ਨੇਕੁ ਰਾਂਦਾ ਤਮਾਮ ਨੇਕੁਰਾਂ ਕੇ ਤਾਈ ਜਿਆਫਤ ਕੁਨਾਦ ਯਾਫਤ ਕੀਤੀ।੧੮
।।ਚੁ ਖੁਸ ਗਸਤ ਜੋ ਖੁਸ ਹੋਇਆ ਸੌਹਰ ਭਰਤਾ ਨਦੀਦ ਸੁ ਭਨਰ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਹੋਗ ਮਨੁ
ਤੀ ਖਾਂ ਬਕੁਸਤਾਂ ਕੁਹਿਆ ਕਸੇਰਾ ਕਿ ਸੇ ਤਾਂਈ ਕਿਦਾਦ ਸੁ ਖਬਰ ਜੋ ਦਿੰਨੀ ਖਬਰ ਜੋ ਸਨੇ।
੧੯।।ਸ ਬਲਗੀ ਸਬਜ ਰੰਗਦਾ।੨੦।।ਲਬਾਲਬ ਬਕੁਨ ਪੂਰਣ ਕਰ ਦੰਮ ਬਦੰਮ ਸੁਆਸ
ਸੁਆਸ ਨੋਸ ਕੁਨ ਪੀਣਾ ਕਰ।ਗਮੇ ਤੇ ਹਰਦੁ ਆਲਮ ਦੋਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਫਰਾਮੋਸ ਕੁਨ
ਭੁਲਾਉਣਾ ਕਰ ਹਾਂ ਮੋ।।੨੧।।੫੬੧।।

੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ।।ਗਾ ਐਸਾ ਦਤੇ
ਭੂਲਨਾ ਯਾਦ ਤੇ ਭੁਲ ਗਏ ਹੋ ਨਾ ਕੇ ਪਾਰਿਭਾਰੇ ਵਾ ਯਾਦਤੇ ਭੁਲਨਹੀ ਗਏ ਹੋ ਕੋ ਪਨਾ ਕਰੋ।
੦ ਬਾਰੇ ਪੁਸਾਕ ਨਿਹਾਲੀ ਸਿਜਾ ਛਤੀ ਸਿਭੋ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿਪਨ ਕੇ ਛਤੀ ਸਭ ਕੀਤੇ ਹੋ ਏ ਬ੍ਰਾਮ
ਣੋ ਵਢਦੀ ਮਾਰੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਦੀ ਬਿਰਤ ਹੈ ਨ ਉਪਜੀਵਿਕਾ ਹੈਨਾ।੧।।ਅਪ੍ਰਯਉਧ ਪਾਪਾਂ
ਦੇ ਸਮੂਹਾ ... ਸਿਗਲ ਉ ਸਿਰ ਤੇ ਤੂਣਾ।੨।।ਚਟਪਟਾਇ ਸਤਾਬੀ ਤ੍ਰਿਣਾ ਜਿਉ ਕਬਦੀ ਲਿਆ
ਈ।ਖੋਜ ਖੋਜ ਕੇ ਰੋਜ ਕੇ ਹੇਤ ਰੋਜ ਹੇਤ ਲਗਾ ਵਾਸਤੇ ਦਯੋ ਮਿਸਜੂਰ ਹੋਇ ਮਸਨੇ ਕੋਇ
ਦਿਤਾ।